၆–ကုဋ္ဌိကာရသိက္ခာပုဒ်

၃၄၂။ တေန သမယေနာတိ ကုဋ္ဌိကာရသိက္ခာပဒံ၊ တတ္ထ–ထိုသိက္ခာပုဒ်၌၊ အာဠဝကာတိ–ကား၊ အာဠဝိရဋ္ဌေ–ဝိတိုင်း၌၊ ဇာတာ–မွေးဖွားကုန်သော၊ ဒါရကာ– သူငယ်တို့သည်၊ အာဠဝကာနာမ–ကတို့မည်၏၊ ["အာဠဝိယံ+ဇာတာ အာဠဝကာ" ဟု ပြု၊] တေ–ထိုသူငယ်တို့သည်၊ ပဗ္ဗဇိတကာလေပိ–ရှင်ရဟန်း ပြုပြီးရာ အခါ၌လည်း၊ အာဠဝကာတွေဝ–ဟူ၍သာလျှင်၊ ပညာယိ သု–ထင်ရှားကုန်ပြီ၊ [အတွင်ရဋ္ဌီ ဘူတပုဗ္ဗဂတိကနည်း၊] တေ–ထိုအာဠဝိတိုင်းသား ရဟန်း တို့ကို၊ သန္ဓာယ–၍၊ အာဠဝကာဘိက္ခုတိ–ဟူ၍၊ (သင်္ဂီတိကာရေဟိ) ဝုတ္တံ၊ သညာစိကာယောတိ–ကား၊ သယံ–တိုင်၊ ယာစိတွာ–၍၊ ဂဟိတူပကရဏာ ယော–ယူအပ်သော အဆောက်အဦရှိကုန်သော၊ (ကုဋ္ဌိကာယော–တို့ကို)၊ [ယာစိယန္တေ တိ ယာစိကာ၊ ဣပစ္စည်း, ဣအာဂုံ, ယကို ကပြု၊ သယံ+ယံစိကာ သညာစိကာ၊ သညာစိကာ (ကိုယ်တိုင်တောင်းအပ်သော အဆောက်အဦတို့သည်)၊ ဇောသံ အတ္ထိတိ သညာစိကာယော၊] ကာရာပေန္တိတိ–ကား၊ ကရောန္တိပိ–ကိုယ်တိုင်လည်း ဆောက်လုပ်ကြကုန်၏၊ ကာရာပေန္တိပိ–နှ၏၊ တေ–ထို ရဟန်းတို့သည်၊ သာသနေ–၌၊ ဝိပသဿနာဓုရဋ္ဌ–ဝိပဿနာဓုရလည်းကောင်း၊ ဝါ–ထမ်းဆောင်အပ်သော ဝိပဿနာတာဝန် လည်းကောင်း၊ ဂန္ထဓုရဋ္ဌ–ရလည်းကောင်း၊ ဝါ–ထမ်းဆောင်အပ်သော ကျမ်းစာတာဝန် လည်းကောင်း၊ ဣတိ–သို့၊ ဒွေပိ–နှစ်သော၊ ဓုရာနိ–တာဝန်တို့ကို၊ ဆဠေတွာ–စွန့်လွှတ်၍၊ နဝကမ္မမေဝ–အသစ်အလုပ်ကိုသာလျှင်၊ ဓုရံ–တာဝန်ကို၊ ကတွာ–၍၊ ပဂ္ဂဏှိ သု–ချီးမြှောက်ကြကုန်ပြီ၊ (ကြိုးစားကြကုန်ပြီ။)

အသာမိကာယောတိ–ကား၊ အနိဿရာယော–အစိုးရသူ မရှိကုန်သော၊ ကာရေတရာ–ပြုလုပ်စေတတ်သော၊ ဒါယကေန–ကျောင်းဒါယကာမှ၊ ဝိရဟိတာ ယော–ကင်းကုန်သော၊ ဣတိ အတ္ထော၊ [အနိဿရာယောကိုပင် "ကာရေတရာ ဒါယကေန ဝိရဟိတာယော" ဟု ထပ်ဖွင့်သည်၊ ဒါယကာ မရှိသောကျောင်းသည် "အနိဿရ" မည်၏–ဟူလို၊ ကရ+ဏော+တု ပစ္စည်းဖြစ်၍ နာဝိဘတ်ဖြင့် ပိ တရာကဲ့သို့ "ကာရေတရာ" ဟု ပါ၌မှန်ရှိစေ၊] အတ္တဒ္ဒေသိကာယောတိ–ကား၊ အတ္တာနံ–ကို၊ ဥဒ္ဒိသ–ရည်စူး၍၊ အတ္တာနော–၏၊ (အတ္ထာယ–ဌာ၊ အာရဒ္ဓါ ယော–အားထုတ်အပ်ကုန်သော၊ ဣတိ–အတ္ထော၊) [အတ္တာနံ ဥဒ္ဒိသကို "အတ္တနော အတ္ထာယ"ဟုထပ်ဖွင့်သည်၊ ဥဒ္ဒိသီယတေတိ ဥဒ္ဒေသော၊ အတ္တာ+ ဥဒ္ဒေသော ယာသန္တိ အတ္တဒ္ဒေသိကာယော၊ သမာသန္တ ကပစ္စည်း, အကို

ဣတိ။] အပ္ပမာဏိကာယောတိ-ကား၊ ဧတ္ထကေန-ဤမျှအတိုင်းအရည်ရှိသော သစ်သားအစရှိသည်ဖြင့်၊ [ဧတ္ထကေနာတိ ဧတ္ထကေန ဒါရုအာဒိနာ၊] နိဋ္ဌ-ပြီးဆုံးခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆိသန္တိ-နိုလတ္တံ့၊ ဣတိ ဧဝံ-သို့၊ အပရိစ္ဆိန္နပ္ပမာဏာယော-မပိုင်းဖြတ် အပ်သော ပမာဏရှိကုန်သော၊ ဝါ-တစ်နည်း၊ ဝုဒ္ဓိပ္ပမာဏာယော-တိုးပွားသော အတိုင်းအရည်ရှိကုန်သော၊ မဟန္တ ပ္ပမာဏာယော-ကြီးကျယ်သော အတိုင်း အရည် ရှိကုန်သော၊ [ပါဠိတော် "ကုဋိကာယော" ၌စပ်၊ နောက်နည်း၌ အသဒ္ဒါသည် ဝုမိုအနက်ဟော၊] ဣတိ အတ္ထော။

ဧတေသံ-ဤရဟန်းတို့၏၊ ယာစနာဝေ-တောင်းခြင်းသည်သာလျှင်၊ ဗဟုလာ- များ၏၊ အညံ-တောင်းခြင်းမှ အခြားသော၊ ကမ္မံ-အလုပ်သည်၊ မနှံ-နည်း၏၊ ဣတိ-ကြောင့်၊ (တေ-ထိုရဟန်းတို့သည်၊) ယာစနဗဟုလာ-လတို့မည်၏၊ ["သဗ္ဗဝါကျဲ သာဝဓာရဏံ" နှင့်အညီ ဧဝထည့်၍ "ယာစနာဝေ ဗဟုလာ ဧတေသန္တိ ယာစနဗဟုလာ" ဟု ပြု၊ ဧဝ၏ နိဝတ္တေတဗ္ဗတ္ထကို ပြလိုရ်ား "မနှံ အညံ ကမ္မံ" ဟု မိန့်သည်။] ဧဝံ-ဤအတူ၊ ဝိညတ္တိ ဗဟုလာ-များသောသိစေခြင်း ရှိကုန်သော ရဟန်းတို့ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ-ကုန်၏၊ ["တောင်းခြင်းကိုပင် မိမိအလိုရှိကြောင်း သိစေခြင်းဖြစ်၍ ဝိညတ္တိဟု ဆိုသည်၊ ဝိညာပနံ ဝိညတ္တိ၊ ဝိညတ္တိဝေ+ဗဟုလာ ဧတေသန္တိ ဝိညတ္တိဗဟုလာ" ဟု ပြုပါ-ဟူလို။]

ပန-ဆက်၊ ဣတ္ထ-ဤယာစနဗဟုလာ ဝိညတ္တိဗဟုလာပုဒ်တို့၌၊ အတ္ထ တော-အားဖြင့်၊ နာနာကရဏံ-အသီးအခြားပြုတတ်သော အထူးသည်၊ နတ္ထိ၊ ဧတံ-ဤ ယာစနဗဟုလာ ဝိညတ္တိဗဟုလာ သဒ္ဒါသည်၊ အနေကက္ခတ္တုံ-စွာ၊ (ယာစန္တောနံ၌စပ်၊) ပုရိသံ-ကို၊ ဒေထ-နှ၊ ပုရိသတ္တကရံ-ယောကျ်ားပြုအပ်သော အလုပ်ကို၊ ဒေထ-နှ၊ ဣတိ-သို့၊ ယာစန္တောနံ-တောင်းကုန်သော ရဟန်းတို့ကို၊ အဓိဝစနံ-ဟောသောသဒ္ဒါတည်း၊ တတ္ထ-ထိုသို့တောင်းရာ၌၊ မူလစ္ဆဒ္ဒာယ-အရင်းမူလကို ဖြတ်ခြင်းအားဖြင့်၊ ပုရိသံ ယာစိတုံ နဝဋ္ဋတိ၊ သဟာယတ္ထာယ-အဖော်အကျိုးငှာလည်းကောင်း၊ ကမ္မကရဏတ္ထာယ-အလုပ်လုပ်ခြင်း အကျိုးငှာ လည်းကောင်း၊ ပုရိသံ ဒေထာတိ ယာစိတုံ ဝဋ္ဋတိ၊ [ဥစ္စာရှင်၌ ထိုဥစ္စာမရှိ အောင် အပိုင်တောင်းခြင်းကို "မူလစ္ဆဒ္ဒာ" ဟု ဆိုသည်။]

ပုရိသေန-သည်၊ ကာတဗ္ဗံ-ပြုထိုက်သော၊ ဟတ္ထကမ္မံ-ဟတ္ထကမ်ကို၊ ဝါ-လက်ဖြင့်ပြုထိုက်သောအလုပ်ကို၊ ပုရိသတ္တကရန္တိ-ရံဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ-၏၊ ("တံ-ထို ဟတ္ထကမ်ကို၊ ယာစိတုံ-ငှာ၊ ဝဋ္ဋတိ-၏" ဟု အချို့စာ၌ပါ၏၊

ပိုဟန်တူသည်၊) ဟတ္ထကမ္မံနာမ–မည်သည်၊ ကိုဋ္ဌိ–သော၊ ဝတ္ထု–အထည် ကိုယ်ဝတ္ထုသည်၊ နဟောတိ–မဟုတ်၊ တသ္မာ–ကြောင့်၊ မိဂလုဒ္ဒက မစ္ဆဗန္ဓကာ ဒီနံ–သားမုဆိုး, ငါးတို့ကိုနှောင်ဖွဲ့တတ်သော တံငါအစရှိသူတို့၏၊ သကကမ္မံ–မိမိတို့၏ဥစ္စာဖြစ်သော အလုပ်ကို၊ ထပေတွာ–၍၊ အဝသေသံ–သော၊ သဗ္ဗံ–အလုံးစုံသောလက်အမှုသည်၊ ကပ္ပိယံ–အပ်၏၊ ဘန္တေ–တို့၊ ကိं–အဘယ်အကျိုးငှာ၊ အာဂတာ–ကြွလာကုန်သည်၊ အတ္ထ–ဖြစ်ပါကုန်သနည်း၊ ကေန–အဘယ်ဖြင့်၊ ကမ္မံ–ပြုဖွယ်ကိစ္စသည်၊ (ဟောတိ–ရှိပါသနည်း၊) ဣတိ– ဤသို့၊ ပုစ္ဆိတေဝါ–မေးအပ်သော် လည်းကောင်း၊ အပုစ္ဆိတေဝါ – သော်လည်းကောင်း၊ ယာစိတုံ–ငှာ၊ ဝဋ္ဋတိ – အပ်၏၊ ဝိညတ္တိပစ္စယာ – မိမိအလိုရှိသည်၏ အဖြစ်ကို သိစေခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ဝါ–တောင်းခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ဒေါသော–(သူပေါဒနဝိညတ္တိဒုက္ကင့်) အပြစ်သည်၊ နတ္ထိ၊ တသ္မာ–ကြောင့်၊ မိဂလုဒ္ဒကာဒယော–တို့ကို၊ သကကမ္မံ–ကို၊ နံ ယာစိတဗ္ဗာ– ကုန်၊ ဟတ္ထကမ္မံ–ကို၊ ဒေထ–နှင့်၊ ဣတိ–သို့၊ အနိယမေတ္တာပိ–မည်သည့်ဟတ္ထကမ်ဟု မသတ်မှတ်မူ၍လည်း၊ နံ ယာစိတဗ္ဗာ–နှင့်၊ [အနိယမေတ္တာပိ နံ ယာစိတဗ္ဗာတိ မနုဿာနံ အညထာ ဂါဟသာပိ (ရည်ရွယ်အပ်သော ကိစ္စမှတစ်ပါးသော အသတ်အဖြတ် ခိုင်းခြင်းစသော အခြင်းအရာအားဖြင့် မှတ်ယူခြင်း၏လည်း၊) သမ္ဘဝတော ဝုတ္တံ၊ သုဒ္ဓစိတ္တေန ပန ဟတ္ထကမ္မံ ယာစန္တသ အာပတ္တိနာမ နတ္ထိ–ဋီကာ။]

ပုရိသတ္ထကရံ။ ။"ပုရိသေန+ကာတဗ္ဗံ" ထောက်၍ "ပုရိသော ယေဝ ပုရိသတ္ထံ" ဟု သွတ္ထတဒ္ဓိတ်ပြု၊ ကာတဗ္ဗံတိ ကရံ၊ ပုရိသတ္ထေန–ယောကျ်ားသည်၊ ကရံ–ပြုထိုက် သော ကိစ္စတည်း၊ ပုရိသတ္ထကရံ၊ ဤပုရိသတ္ထကရကိုပင် "ဟတ္ထကမ္မ" ဟုလည်းခေါ် ၏၊ ဟတ္ထေန–လက်ဖြင့်+ကာတဗ္ဗံ–ပြုထိုက်သော+ကမ္မံ–အလုပ်ကိစ္စတည်း၊ ဟတ္ထကမ္မံ–လက်ဖြင့်ပြုထိုက်သော လက်သမားကိစ္စ စသည်၊ ဟတ္ထကမ် (လက်အလုပ်)ကို တောင်းပြီးမှ သူတို့က "ဘာလုပ်ရမှာပါလဲ" ဟု မေးလျှင် ပိုင်ရှင်မရှိသော တောမှ သစ်ပင်ကို ညွှန်ပြ၍ "သစ်သားကို ကပ်ပေးပါ, ညောင်ခေါက်ကို ကပ်ပေးပါ"ဤသို့ စသည်ဖြင့် ခိုင်းကောင်း၏။

သကကမ္မံ။ ။မုဆိုးစသူတို့၏ ကိုယ်ပိုင်ဖြစ်သော သတ်ဖြတ်မှုကို "သက–မိမိ ဥစ္စာ ဖြစ်သော+ကမ္မံ–အလုပ်ဟု ဆိုသည်၊ မုဆိုးစသူထံ ဟတ္ထကမ် တောင်းလိုလျှင် ကိစ္စကို ပြောပြ၍ "ကျောင်းမှာ မည်သည့်အလုပ်ရှိ၏၊ ထိုအလုပ်အတွက် ဟတ္ထကမ်ကို ပေးပါ"ဟု တောင်းရမည်၊ ထိုသို့ ကိစ္စကို မပြောလျှင် သူတို့လုပ်နေကျ "ဟတ္ထကမ်ဖြစ်သော သတ်မှုကို ပြုပေးလိမ့်မည်" ဟူလို။ [သကကမ္မံ နံ ယာစိတဗ္ဗာတိ ပါဏာတိပါတ သိက္ခာပဒ ရက္ခကတ္တံ ဝုတ္တံ။]

ဟိ–လဒ္ဓဒေါသ ထင်ရှားပြအံ့၊ ဧဝံ–သို့၊ (မည်သည့်ဟတ္ထကမ်ဟု မသတ်မှတ်ဘဲ)၊ ယာစိတာ–နှ်သော၊ တေ–ထို ဒါယကာတို့သည်၊ ဘန္တေ သာဓု၊ ဣတိ–ဤသို့လျှောက်၍၊ ဘိက္ခု–တို့ကို၊ ဥယျောဇေတွာ–ပြန်လွှတ်လိုက်၍၊ မိဂေပိ–တို့ကိုလည်း၊ မာရေတွာ အာဟရေယျုံ၊ ပန–အနှယကား၊ နိယ မေတွာ–၍၊ ဝိဟာရေ–၌၊ ကိဉ္စိ–သော၊ ကာတဗ္ဗံ–ပြုဖွယ်ကိစ္စသည်၊ အတ္ထိ၊ တတ္ထ–ထိုကျောင်း၌၊ ဟတ္ထကမ္မံ ဒေထ၊ ဣတိ–သို့၊ ယာစိတဗ္ဗာ–နှ်၏၊ ဖာလနဂ်လာ ဒီနှ်–ထွန်သွား ထွန်တုံး အစရှိကုန်သော၊ ဥပကရဏာနှ်–အဆောက်အဦတို့ကို၊ ဂဟေတွာ–ယူ၍၊ ကသိတုံဝါ–လယ်ထွန်ခြင်းငှာ သော်လည်းကောင်း၊ ဝပိတုံဝါ– စိုက်ပျိုးခြင်းငှာသော်လည်းကောင်း၊ လာယိတုံဝါ– ရိတ်ခြင်းငှာသော်လည်း ကော်င်း၊ ဂစ္ဆန္တံ–သော၊ သကိစ္စပသုတံပိ–မိမိကိစ္စ၌ အားထုတ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ ကသကံဝါ–လယ်သမားကိုသော်လည်း ကောင်း၊ အညံဝါ– အခြား သူကိုသော် လည်းကောင်း၊ ကိဉ္စိဟတ္ထကမ္မံ ယာစိတုံ ဝဋ္ဋတေဝ၊ ပန–ဆက်၊ ယော–အကြင်သူသည်၊ (ဝိဟာရတိဋ္ဌစပ်၊) ဝိဃာသာဒေါ–စားကြွင်းစားသည်၊ (ဟုတွာ) ဝါ–သော်လည်းကောင်း၊ အညော ကောစိ, နိက္ကမ္မော–အလုပ်မရှိသူသည်၊ (ဟုတွာ) ဝါ–သော်လည်းကောင်း၊ နိရတ္ထကကထံ–အကျိုးမရှိသော စကားကို၊ ကထေန္တော–လျက်၊ နိဒ္ဒါယန္တော– အိပ်နေသူသည်၊ (ဟုတွာ) ဝါ, ဝိဟာရတိ–၏၊ ဧဝရူပံ–ဤသို့ သဘောရှိသူကို၊ အလုပ်လက်မဲ့သူကို၊) အယာစိတွာပိ–လည်း၊ ရေ–ဟေ့ဒကာ၊ ဧဟိ–လာလော့၊ ဣဒံဝါ ဣဒံဝါ–ဤအလုပ် ဤအလုပ်ကိုလည်း၊ ကရောဟိ–လုပ်ပေးလော့၊ ဣတိ–သို့၊ ယဒိစ္ဆကံ–တိုင်း၊ ကာရာပေတုံ ဝဋ္ဋတိ၊) [သူ့အလုပ်နှင့်သူ နေသူကိုကား ရှေးဦးစွာ ဟတ္ထကမ်ကို မတောင်းဘဲ မခိုင်းကောင်း။]

ပန–ဆက်၊ ဟတ္ထကမ္မသ–၏၊ သဗ္ဗကပ္ပိယဘာဝဒီပနတ္ထံ–အလုံးစုံ အပ်သည်၏ အဖြစ်ကို ပြခြင်းအကျိုးငှာ [သဗ္ဗသော ကပ္ပိယဘာဝဒီပနတ္ထံ၊ ဋီကာ။] ဣမံ နယံ ကထေန္တိ (ကိ)၊ ဟိ–ချဲ့၊ ဘိက္ခု–သည်၊ ပါသာဒံ– ပြာသာဒ်ကို၊ ကာရေတုကာမော–သည်၊ သစေ ဟောတိ၊ (ဧဝံသတိ) ထမ္ဘတ္ထာယ– တိုင် အကျိုးငှာ၊ ပါသာဏကောဋ္ဌကာနံ–ကျောက်ဆစ်သမားတို့၏၊ ဃရံ ဂန္တွာ ဝတ္တေ ဗ္ဗံ၊ (ကိ)၊ ဥပါသက–ကာ၊ ဟတ္ထကမ္မံ လဒ္ဓုံ ဝဋ္ဋတိ၊ ဣတိဝတ္တေ ဗ္ဗံ၊ ဘန္တေ, ကိ–ကို၊ ကာတဗ္ဗံ–နည်း၊ ဣတိ–လျှောက်အံ့၊ ပါသာဏထမ္ဘော–တို့ကို၊ ဥဒ္ဓရိတွာ–ထုတ်ဆောင်၍၊ (ကျောက်တိုင် ထွက်ရာအရပ်မှ ထုတ်ဆောင်၍၊) ဒါတဗ္ဗာ–နှ်၏၊ ဣတိ–ဤသို့ ပြောထိုက်၏၊ တေ–ထိုဒါယကာတို့သည်၊ ဥဒ္ဓရိတွာ, သစေ ဒေန္တိ ဝါ–ကုန်အံ့၊ ဥဒ္ဓရိတွာ, နိက္ခိတ္တေ–နှ်သော၊ အတ္ထနော, ထမ္ဘေ–ကျောက်တိုင်တို့ကို၊ သစေ ဒေန္တိ ဝါ–နှ်အံ့၊ ဝဋ္ဋတိ–[မူလက တောမှ

ထုတ်ဆောင်ပေးစေလိုသော် စိတ်စင်ကြယ်မှုကြောင့် သူတို့ပိုင် တိုင်တို့ကို ပေးသော်လည်း အပ်ပါ၏–ဟူလို။] ဘန္တေ, အမှာက်–တို့၏၊ ဟတ္ထကမ္မံ, ကာတုံ, ခဏော– အခွင့်အခါသည်၊ နတ္ထိ–မရှိပါ၊ အညံ–အခြားသော ဒါယကာကို၊ ဥဒ္ဒရာပေထ– ထုတ်ဆောင်စေပါကုန်၊ တသ–ထိုသူ့အား၊ မူလံ–အဖိုးအခကို၊ ဒသာမ၊ ဣတိ–သို့၊ အထာပိ ဝဒန္တိ–အကယ်၍မူလည်း လျှောက်ကုန်အုံ့၊ (ဧဝံသတိ) ဥဒ္ဒရာပေတွာ–၍၊ ပါသာဏထမ္ဘေ–တို့ကို၊ ဥဒ္ဒဋ္ဌမနုဿာနံ–ထုတ်ဆောင်သော လူတို့အား၊ မူလံ ဒေထာတိ ဝတ္တုံ ဝဋ္ဋတိ၊

ဧတေနေဝ ဥပါယေန, ပါသာဒ ဒါရူနံ–ပြာသာဒ်အလို့ငှာ သစ်သားတို့၏၊ [ပါသာဒသ+ဒါရ ပါသာဒဒါရ၊] အတ္ထာယ, ဝမုကီနံ–လက်သမားတို့၏၊ သန္တိကံ–သို့လည်းကောင်း၊ ဣဋ္ဌကတ္ထာယ–အုတ်အကျိုးငှာ၊ ဣဋ္ဌကဝမုကီနံ–ပန်းရန်သမားတို့၏၊ (သန္တိကံ) ဆဒနတ္ထာယ–အမိုးအကျိုးငှာ၊ ဧဟတ္ထာဒကာနံ–အိမ်မိုးတတ်သူတို့၏၊ (သန္တိကံ) စိတ္တကမ္မတ္ထာယ–ဆန်းကြယ်စွာ ပြုလုပ်အပ်သော ပန်းချီဆေးရုပ်အကျိုးငှာ၊ စိတ္တကာရာနံ–ပန်းချီသမားတို့၏၊ (သန္တိကံ)၊ ဣတိ–သို့၊ ယေန ယေန–အကြင်အကြင် အလုပ်ဖြင့်၊ အတ္ထော ဟောတိ၊ တသ တသ–ထိုထိုအလုပ်၏၊ အတ္ထာယ, တေသံ တေသံ သိပ္ပကာရကာနံ–ထိုထိုအတတ်သည်တို့၏၊ သန္တိကံ ဂန္တွာ ဟတ္ထကမ္မံ ယာစိတုံ ဝဋ္ဋတိ။

စ–ဆက်၊ ဟတ္ထကမ္မယာစနဝသေန–ဟတ္ထကမ်ကို တောင်းခြင်းအစွမ်းဖြင့်၊ မူလစ္ဆေဒ္ဒေယ်ဝါ–အမြစ်အရင်း၏ ပြတ်ခြင်းဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ ဘတ္တဝေတနာနုပ္ပဒါနေနဝါ–ထမင်းရိက္ခာကို ပေးခြင်းဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ [မူလအတောင်းခံရသူတို့က သူတို့မအား၍ "အခြားသူကိုခိုင်းပါ, အဖိုးအခပေးလိုက်ပါမည်" ဟု လျှောက်၏၊ ပြီးသောအခါ သူတို့က ထမင်းရိက္ခာပေးခြင်းတည်း၊] လဒ္ဓမ္မိ–ရအပ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ သံဗ္ဗံ–အလုံးစုံသော အဆောက်အဦကို၊ ဂဟေတုံ–ငှာ၊ ဝဋ္ဋတိ၊ စ–ဆက်၊ အရညေတော–မှ၊ အာဟာရာပေန္တေန–ဆောင်စေသော ရဟန်းသည်၊ သံဗ္ဗံ–သော၊ အနဗ္ဘာဝတ္ထကံ–သူတစ်ပါးတို့ မစိုးအုပ် မသိမ်းပိုက်အပ်သော သစ်ဝါး စသည်ကို၊ အာဟာရောပေတဗ္ဗံ–ဆောင်ယူစေထိုက်၏၊ [အနဗ္ဘာဝတ္ထကန္တိ အပရိဂ္ဂဟိတံ (သူတစ်ပါးတို့ မသိမ်းပိုက်အပ်သော သစ်ဝါးစသည်)။]

မူလံ ဒေထ။ ။ယသ္မာ မူလံ ဒဿာမာတိ တေဟိ ပဌမံဝုတ္တတ္တာ ဝိညတ္တိနုဟောတိ၊ ယသ္မာစ မူလန္တိ ဘဏိတံ (အဖိုးဟု ပြောအပ်သော စကားသည်) သာမညဝစနတော–သာမညစကား၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ (ငွေ, ဆန်, စပါး အားလုံးနှင့် ဆက်ဆံသောစကားဖြစ်သောကြောင့်)၊ အကပ္ပိယဝစနံ နဟောတိ၊ တသ္မာ မူလံ ဒေထာတိ ဝတ္တုံ ဝဋ္ဋတိ။

စ–ဆက်၊ ကေဝလံ–မဗ္ဗပိဋ္ဌ စသည်မဖက် သက်သက်၊ ပါသာဒံ–ကို၊ ကာရေတုကာမေန–ပြုစေလိုသော ရဟန်းသည် (သာ)၊ (ဟတ္ထကမ္မံ–ကို၊ ယာစိတဗ္ဗံ–တောင်းထိုက်သည်ကား၊ နမဟုတ်သေး၊) မဗ္ဗပိဋ္ဌ၊ ပေ၊ စီဝရာဒီနိ–ညောင်စောင်း, အင်းပျဉ်, သပိတ်, ပဝါရေစစ်, ဓမကရိုဏ်ရေစစ်, သင်္ကန်း အစရှိသည်တို့ကို၊ ကာရာပေတုကာမေနပိ–ရဟန်းသည်လည်း၊ ဒါရုလောဟ သုတ္တာဒီနိ–သစ်သား, သံ, အပ်ချည် အစရှိသည်တို့ကို၊ လဘိတ္တာ–၍၊ တေ တေသိပ္ပကာရကေ–တို့သို့၊ ဥပသင်္ကမိတ္တာ–၍၊ ဝုတ္တနယေနေဝ–ဖြင့်သာလျှင်၊ ဟတ္ထကမ္မံ–ကို၊ ယာစိတဗ္ဗံ–၏၊ စ–ဆက်၊ (တချို့စာအုပ်၌ စ မပါ၊) ဟတ္ထကမ္မယာစနဝသေန ၊ ပေ၊ ဂဟေတဗ္ဗံ–ယူကောင်း၏၊ ပန–ဆက်၊ ကာတုံ, သစေ နဿတိ ဣတိ၊ ဘတ္တဝေတနံ–ကို၊ သစေ ပစ္စာသီသန္တိ–အကယ်၍ တောင့်တကြကုန်အုံ၊ (ဧဝံသတိ) အကပ္ပိယကဟာပဏာဒိ–အကပ္ပိယငွေ အစရှိသည်ကို၊ နဿ ဒါတဗ္ဗံ–မပေးရာ၊ ဝါ–မပေးကောင်း၊ [လက်သမား စသူတို့က အခမရဘဲမလုပ်လိုကြလျှင် အကပ္ပိယငွေကို မပေးကောင်း–ဟူလို၊] ဘိက္ခာစာရဝတ္တေန–တောင်းခံလှည့်ခြင်းဟူသော ကျင့်ဝတ်ဖြင့်၊ (ဆွမ်းခံသလို အိမ် ပေါက်သွား၍ ရပ်ခြင်း–ဟူသော ကျင့်ဝတ်ဖြင့်၊) တဏ္ဍုလာဒီနိ–တို့ကို၊ ပရိယေသိတ္တာ ဒါတုံ ဝဋ္ဋတိ။

ဟတ္ထကမ္မဝသေန–ဖြင့်၊ ပတ္တံ–ကို၊ ကာရေတ္တာ–ပြီး၍၊ တထေဝ–ထို ဟတ္ထကမ်၏ အစွမ်းဖြင့်သာလျှင်၊ ပါစေတ္တာ–ဖုတ်စေပြီး၍၊ နဝပက္ကသ–ကျက်ပြီးခါစဖြစ်သော၊ ပတ္တသ–ကို၊ ပုဏ္ဏနတေလတ္ထာယ–သုတ်ကြောင်းဆီ အကျိုးငှာ၊ အန္တောဂါမံ–သို့၊ ပဝိဋ္ဌေန–ဝင်သောရဟန်းသည်၊ ဘိက္ခာယ–ငှာ၊ အာဂတော–၏၊ ဣတိ–သို့၊ သလ္လက္ခေတ္တာ–မှတ်ထင်၍၊ ယာဂုယာဝါ–ကို သော် လည်းကောင်း၊ ဘတ္တေဝါ–ထမင်းကိုသော်လည်းကောင်း၊ အာနီတေ–အနီးသို့ ဆောင်အပ်သော်၊ ဟတ္ထေန–ဖြင့်၊ ပတ္တော–ကို၊ ပိဓာတဗ္ဗော–ပိတ်ထားလိုက်၏၊ [ရှေးက သပိတ်ဖုံး မရှိသောကြောင့် လက်ဖြင့်ပိတ်သည်၊] ဥပါသိကာ–ဆွမ်းလောင်းမည့် ဥပါသိကာမသည်၊ ဘန္တေ, ကိံ–အဘယ်ပါနည်း၊ ဣတိ သစေ ပုစ္ဆတိ၊ (ဧဝံသတိ၊) ပတ္တော–သပိတ်သည်၊ ဝါ–က၊ နဝပက္ကော–ကျက်ပြီးခါစတည်း၊ ပုဏ္ဏနတေလေန–ဖြင့်၊ အတ္ထော–အလိုရှိ၏၊ ဣတိ–သို့၊ ဝတ္တဗ္ဗံ–၏၊ သာ–သည်၊ ဘန္တေ, ဒေဟိ၊ ဣတိ–လျှောက်၍၊ ပတ္တံ ဂဟေတ္တာ တေလေန ပုဏ္ဏိတ္တာ, ယာဂုယာဝါ–ဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ ဘတ္တသဝါ–ဖြင့် သော်လည်းကောင်း၊ ပူရေတ္တာ, သစေ ဒေတိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ ဝိညတ္တိနာမ–တောင်းခြင်းမည်သည်၊ နဿ ဟောတိ၊ ဂဟေတုံ ဝဋ္ဋတိ၊ ဣတိ–သို့၊ ("ဣမံ နယံကထေန္တိ" ဟု ပြန်အုပ်။)

ဘိက္ခု–တို့သည်၊ ပဂေဝ–စောစောဘဲပင်၊ ပိဏ္ဍာယ စရိတ္တာ, အာသန သာလံ–သို့၊ ဂန္ဓာ, အာသနံ–နေရာထိုင်ခုံကို၊ အပသဿန္တာ–ကုန်လသော်၊ တိဋ္ဌန္တိ–ရပ်နေကုန်အံ့၊ တတ္ထ–ထိုသို့ ရပ်နေကြရာ၌၊ ဥပါသကာ–တို့သည်၊ ဋ္ဌိတေ–နှင်သော၊ ဘိက္ခု–တို့ကို၊ ဒိသ္မာ, သယမေဝ–အလိုလိုသာလျှင် (ရဟန်းက အယူမခိုင်းဘဲ) အာသနာနိ စေ အာဟရာပေန္တိ၊ [အိမ်မှာရှိသော လူငယ်များကို ဆောင်စေသည်–ဟူလို၊ အာဟရန္တိ ရှိလျှင် ကောင်း၏။] (ဧဝံသတိ) နိသီဒိတ္တာ–ထိုင်ပြီး၍၊ ဂစ္ဆန္တေ ဟိ–ပြန်သွားကုန်သော ရဟန်းတို့သည်၊ အာပုစ္ဆိတ္တာ ဂန္တုံ၊ အနာပုစ္ဆာ, ဂတာနံပိ–ပြန်သွားကုန်သော ရဟန်းတို့၏လည်း၊ နဋ္ဌ–ပျောက် သောထိုင်ခုံသည်, ဂိဝါ–အစားသည်၊ နဟောတိ၊ [မိမိကမခိုင်းဘဲ ယူ၍ပေးသော ကြောင့် ရဟန်းမှာ တာဝန်မရှိရကား ပျောက်သော်လည်း အစားပေးဖွယ် မလို– ဟူလို။] ပန–ထိုသို့ပင် ဂိဝါမဖြစ်ပါသော်လည်း၊ အာပုစ္ဆိတ္တာ, ဂမနံ–သည်၊ ဝတ္တံ–ကျင့်ဝတ်တည်း၊ ဘိက္ခုဟိ–တို့သည်၊ အာသနာနိ, အာဟရထ–ဆောင် ခဲ့ကြကုန်၊ ဣတိ–သို့၊ ဝုတ္တေဟိ–ပြောဆိုအပ်ကုန်သော ဒါယကာတို့သည်၊ အာဟဋာနိ သစေဟောန္တိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ အာပုစ္ဆိတ္တာဝ ဂန္တုံ၊ အနာပုစ္ဆာ–ဘဲ၊ ဂတာနံ–တို့၏၊ ဝတ္တဘေဒေါစ–ကျင့်ဝတ်ပျက်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ နဋ္ဌ–ပျောက်သောထိုင်ခုံသည်၊ ဂိဝါစ (ဟောတိ)၊ ဣတိ–မှတ်အပ်၏၊ အတ္ထရဏာ ကာဇေါဒီသုပိ–အခင်းကော်ဇော အစရှိသည်တို့ဘဲလည်း၊ ဇသေဝနယော၊ မဂ္ဂိကာယော–ယင်တို့သည်၊ ဗဟုကာ–နှင်သည်၊ ဟောန္တိ–နှင်အံ့၊ မဂ္ဂိကာဗီဇနိ–ယင်နှင်ယပ်ကို၊ အာဟရထ–ဆောင်ယူခဲ့ကြကုန်၊ ဣတိ–သို့၊ ဝတ္တဗ္ဗံ–ပြောကောင်း၏၊ [ရွာတွင်း ဆွမ်းစားဇရပ်၌ ယင်တွေများနေ၍ ယပ်ယူခဲ့စမ်းပါဟု ဒကာများကို ခိုင်းကောင်းသည်– ဟူလို။] ပုစိမန္ဒသာခါဒီနိ– တမာခက် အစရှိသည်တို့ကို၊ အာဟရန္တိ–ဆောင်ယူ လာကုန်အံ့၊ [ယင်ခြောက်ဖို့ရန် ယပ်မရှိ၍ တမာခက်စသည်ကို ယူလာအံ့၊ ဧဝံ သတိ၊] ကပ္ပိယံ–အပ်စပ်သည်ကို၊ ကာရာပေတွာ–ပြုစေ၍၊ ပဋိဂ္ဂဟေတဗ္ဗာနိ–အကပ်ခံထိုက်ကုန်၏။

ကပ္ပိယံ ကာရောပေတ္တာ။ ။သာခါယ လဂ္ဂရဇယ်မ် ပတ္တေ ပတိတေပိ သာခံ ဆိန္နိတ္တာ ခါဒိတုကာမတာယပိ သတိ သုခပရိဘောဂတ္ထံ ဝုတ္တံ၊ သစ်ခက်၌ ငြိကပ်ပါလာ သော မြူမှုန်သည် သပိတ်၌ကျလျှင် အကပ်ပျက်မည်စိုးသောကြောင့် လည်းကောင်း, သစ်ခက်အညွှန့်များကို စားလိုလျှင် အကပ်ခံပြီးဖြစ်စေလိုသောကြောင့်လည်းကောင်း, အပင်ပေါက်မည့် သစ်ပင်ဖြစ်လျှင် ကပ္ပိပြီး ဖြစ်စေလိုသောကြောင့်လည်းကောင်း "ကပ္ပိယံ ကာရာပေတ္တာ ပဋိဂ္ဂဟေတဗ္ဗာနိ" ဟု ဆိုသည်။

အာသနသာလယ–ဆွမ်းစားဧရပ်၌၊ ဥဒကဘာဇနံ–ရေအိုးသည်၊ ရိတ္တံ–အချည်းနှီးသည်၊ ဝါ–ရေမရှိသည်၊ ဟောတိ–အုံ့၊ ဓမကရဏံ–ကို၊ ဂဏှ–ယူခဲ့လေ၊ ဣတိ–သို့၊ နဝတ္တေ့ဗ္ဗံ၊ (ကသ္မာ)၊ ဟိ(ယသ္မာ)ဓမကရဏံ–ကို၊ ရိတ္တာဘာဇနေ–အချည်းနှီးသော အိုး၌၊ ပက္ခိပန္တော–သော်၊ ဝါ–ထည့်သော ဥပါသကာသည်၊ ဘိန္နေယျ–ခွဲမိရာ၏၊ (တသ္မာ နဝတ္တေ့ဗ္ဗံ)၊ [ရေးက ဓမကရိဏ်ရေစစ်ကို ကြေးနီဖြင့်လုပ်၏၊ ယခုခေတ် ရေစစ်များထက် ကြီးမား၏၊ ထို့ကြောင့် ရေမရှိသောအိုး၌ ကျလျှင် ရေအိုးကွဲနိုင်သည်၊] ပန–အနုယကား၊ နဒီ–သို့၊ ဂန္တွာ ဥဒကံ အာဟရ၊ ဣတိဝါ–သို့သော်လည်းကောင်း၊ တဠာကံ ဂန္တွာ ဥဒကံ အာဟရ၊ ဣတိဝါ–သို့သော်လည်းကောင်း၊ ဝတ္တုံ ဝဋ္ဋတိ–သင့်၏၊ ဂေဟတော–မှ၊ အာဟရ၊ ဣတိဝါ–သို့၊ ဝတ္တုံ နေဝ ဝဋ္ဋတိ–မအပ်၊ အာဟာရံ–ဆောင်ယူပြီးအပ်သောရေကို၊ နပရိဘုဉ္ဇိတဗ္ဗံ–မသုံးဆောင်ကောင်း၊ [ဤစကားကိုထောက်၍ ဥာတိ ပဝါရိတ မဟုတ်သူ၏ ပစ္စည်းမှန်လျှင် ရေကိုမျှ မတောင်းကောင်းဟုမှတ်။]

အာသနသာလာယံဝါ–ရွာတွင်းဆွမ်းစားဧရပ်၌ သော်လည်းကောင်း၊ အရညကေဝါ–၌ လည်းကောင်း၊ ဘတ္တကိစ္စံ ကရောန္တော ဟိ–ပြုသော ရဟန်းတို့သည်၊ တတ္ထ ဧကတံ–ထိုအရပ်၌ ပေါက်သော၊ အနဏ္ဍာဝုတ္ထကံ–တစ်စုံတစ်ယောက်သည် မစိုးအုပ် မသိမ်းပိုက်အပ်သော၊ ယံကိဉ္စိ–သော၊ ဥတ္တရိဘင်္ဂါရဟံ–လက်သုပ် ဟင်းလျှာလုပ်ထိုက်သော၊ ပတ္တံဝါ–သစ်ရွက်ကို လည်းကောင်း၊ ဖလံဝါ–ကို လည်းကောင်း၊ ကိဉ္စိ–သော၊ ကမ္မံ–ကို၊ ကရောန္တံ–ပြုလုပ်နေသူကို၊ သစေ အာဟရာပေတိ၊ (ဧဝံသတိ) ဟတ္ထကုမ္မဝသေန အာဟရာပေတွာ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ ဝဋ္ဋတိ၊ [အလုပ်ရှိသူကို မခိုင်းကောင်း၍ ဟတ္ထကမ်ပြုဖို့ရန် ပြောပြီးမှ ထိုပိုင်ရှင်မဲ့ ဟင်းရွက်စသည်ကို အယူခိုင်းရသည်၊] ပန–ဆက်၊ အလဒ္ဓီဟိ–နှ်သော၊ ဘိက္ခူဟိဝါ–တို့ကို လည်းကောင်း၊ သာမဏေရေဟိဝါ–တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဟတ္ထကမ္မံ နကာရေတဗ္ဗံ–မပြုစေရာ၊

အလဒ္ဓီဟိ နကာရာပေတဗ္ဗံ။ ။သာမည်တော ဝုတ္တတ္တာ (အလဒ္ဓီကို မခိုင်းကောင်း–ဟု သာမည ဆိုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်) အတ္တနော အတ္ထာယ ယံကိဉ္စိ ဟတ္ထကမ္မံ ကာရေတုံ နဝဋ္ဋတိ (အတွင်းစားဖို့ဖြစ်စေ အပြင်သုံးဖို့ဖြစ်စေ ဘာကိုမျှ မခိုင်းကောင်း)၊ ယံ ပန အလဒ္ဓီ နိဝါရိယမာနောပိ ဗီဇနာဒိ' ကရောတိ (မိမိအားပြုမပေးဖို့ရန် တားပါလျက် ယပ်ခပ်ပေးမှု စသည်ကိုပြု၏)၊ တတ္ထ ဒေါသော နတ္ထိ၊ (ဝိမတိ)၊ ဤစကားကို ထောက်၍ ဝိနည်းဗိုဒ်ပုဂ္ဂိုလ်များသည် အလဒ္ဓီသာမဏေတို့ကို ခိုင်းလေ့မရှိကြ။

အယံ–ကား၊ တာဝ–ဂေါဏံဒေထ စသည်မှ ရှေးဦးစွာ၊ ပုရိသတ္တကရေ–ဌ၊ နယော –တည်း၊ [ပါဠိတော်၌ "ပုရိသတ္တကရံ ဒေထ, ဂေါဏံ ဒေထ, သကဋံ ဒေထ" စသည်ဖြင့် လာ၏။]

ပန–ကား၊ ဂေါဏံ–ကို၊ အညာတကအပ္ပဝါရိတဋ္ဌာနတော–ဆွေမျိုးမတော်သူ, မဖိတ်မန်သူတို့၏ အထံမှ၊ အာဟာရပေတုံ နဝဋ္ဋတိ၊ အာဟာရပေန္တ သ–၏၊ ဒုက္ကဋံ–သည်၊ (ဟောတိ)၊ [အညာတကဝိညတ္တိဒုက္ကဋ်သင့်သည်–ဟူလို၊] ဥတိပဝါရိတဋ္ဌာနတောပိ–မှလည်း၊ မူလစ္ဆဒ္ဒေယ–အရင်းအမြစ်ပြတ်ခြင်းအားဖြင့်၊ ဝါ–အပိုင်၊ ယာစိတုံ နဝဋ္ဋတိ၊ ["ဟတ္ထိ ဂဝဿဝဋ္ဌဝပဋ္ဌိဂ္ဂဟဏာ ပဋ္ဌိဝိရတော ဟောတိ" ဟူသော ပါဠိတော်အရ နွားကို အပိုင်မတောင်းကောင်း၊] တာဝကာလိက နယေန–တာဝကာလိက နည်းဖြင့်၊ [ခေတ္တခဏ တောင်းသော နည်းဖြင့်၊] သဗ္ဗတ္ထ–အလုံးစုံသော တောင်းမှုဆိုင်ရာဌာနဌ၌၊ (ယာစိတုံ)ဝဋ္ဋတိ၊ စ–ဆက်၊ ဧဝံ–သို့၊ အာဟာရပိတံ–ဆောင်ယူစေအပ်ပြီးသော၊ ဂေါဏံ–ကို၊ ရက္ခိတ္တာ–စောင့်ရှောက်၍ (စောရာဒိဥပဒ္ဒဝတောရက္ခိတ္တာ) ဧဂ္ဂိတ္တာ–ကျွေးမွေး၍၊ [တိဏ ဒါနာဒီဟိ ဧဂ္ဂိတ္တာ၊] သာမိကာ–တို့ကို၊ ပဋ္ဌိစ္ဆာပေတဗ္ဗာ–ပြန်၍အပ်ထိုက်ကုန်၏၊ အသ–ထိုနွား၏၊ ပါဒေါဝါ–ခြေသည်သော်လည်းကောင်း၊ သိင်္ဂံ ဝါ–ဦးချိုသည်သော်လည်းကောင်း၊ သစေ ဘိဇ္ဇတိ ဝါ–အကယ်၍မူလည်းကျိုးအုံ့၊ သစေ နသ္သတိ ဝါ–အကယ်၍မူလည်း ပျက်စီးအုံ့၊ သာမိကာ–နွားရှင်တို့သည်၊ စေသမ္ပဋ္ဌိစ္ဆန္တိ–နှံ့အုံ့၊ [ခြေကျိုးနေသော နွားကို ပြန်အပ်သည့်အခါ နွားရှင်တို့က ကျေကျေနပ်နပ် လက်ခံကုန်အုံ့–ဟူလို၊] ဣဒ္ဓေတံ ကုသလံ၊ နော စ သမ္ပဋ္ဌိစ္ဆန္တိ၊ (ဧဝံသတိ) ဂီဝါ ဟောတိ၊ တုမှာကံယေဝ–အရှင်ဘုရားတို့အားသာ၊ ဒေမာတိ သစေ ဝဒန္တိ၊ (ဧဝံသတိ) နှ သမ္ပဋ္ဌိတဗ္ဗံ၊ [ပုဂ္ဂလိက လှူသောကြောင့် မသာယာကောင်း၍ လက်မခံရဟု ဆိုသည်၊] ပန–အနွယကား၊ ဝိဟာရသ ဒေမာတိ ဝုတ္တော, အာရာမိကာနံ–အာရာမ်စောင့်တို့အား၊ ဧဂ္ဂနတ္ထာယ–ဌာ၊ အာစိက္ခထ, ပြောလိုက်ကြကုန်၊ ဣတိ–သို့၊ ဝတ္တဗ္ဗံ–ရာ၏၊ [ဤနွားကို ကျောင်းအား လှူကြောင်းကို အာရာမ်စောင့်တို့အား သင် အလှူရှင်တို့က ပြောလိုက်ကြပါ၊ အာရာမ်စောင့်တို့က နွားကို စောင့်ရှောက်ကျွေးမွေးထားကြပါလိမ့်မည်–ဟူလို။]

သကဋံ–လှည်းကို၊ ဒေထ–ပါကုန်၊ ဣတိပိ–သို့လည်း၊ အညာတအပ္ပဝါရိတေ–တို့ဏှိ၊ ဝတ္တုံ–ဌာ၊ နဝဋ္ဋတိ၊ ဝိညတ္တိယေဝ–ဝိညတ်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဒုက္ကဋံ–သို့၊ အာပဇ္ဇတိ–၏၊ [ဝိညတ္တိ ဒုက္ကဋ်–ဟူလို၊] ပန–အနွယ ကား၊ ဥတိ ပဝါရိတဋ္ဌာနေ–ဌ၌၊ (ဝတ္တုံ–ဌာ)၊ ဝဋ္ဋတိ၊ တာဝလာလိကံ–အခိုက်အတန့်မျှ၊

(သုံးဆောင်ရာ အခိုက်အတန့်မျှ)၊ (ယာစိတုံ-ဌာ) ဝဋ္ဋတိ-၏၊ ကမ္မံ-ကို၊ ကတ္တာ-ပြီး၍၊ ပုန-ဖန်၊ ဒါတဗ္ဗံ-ရာ၏၊ နေမိအာဒိနိ-လှည်း ၏ အကွပ်စရှိသော အဆောက်အဦတို့သည်၊ သစေ ဘိက္ခုနော်-အကယ်၍ ကျိုးကုန်အုံ၊ (ဧ၀ံသတိ)၊ ပါကတိကာနိ-ပင်ကိုအတိုင်းရှိသည်တို့ကို၊ ကတ္တာ-ပြီး ၍၊ဒါတဗ္ဗံ-ပြန်ပေးရာ၏၊ နဌ္ဌေ-လှည်းတစ်စီးလုံး ပျောက်လသော်၊ ဂိ၀ါ-အစားသည်၊ ဟောတိ၊ (သကဋ္ဌ-ကို)၊ တုမှာကမေ၀-တို့အားသာလျှင်၊ ဒေမ- လျှုပါကုန်၏၊ ဣတိ-သို့၊ ဝုတ္တေ-သော်၊ ဒါရုဘဏ္ဍံနာမ-သစ်ဘဏ္ဍာမည်သည် ကို၊ သမ္ဘင့်ဆ်ုတုံ-ဌာ၊ ဝဋ္ဋတိ-၏၊ [သစ်ဘဏ္ဍာဖြစ်သောကြောင့် လက်ခံကောင်း သည်-ဟူလို၊] ဝါသိ၊ ပေ၊ နိခါဒနေသု-ပဲခွပ်, ပုဆိန်, ဓားမ, ပေါက်တူး, ဆောက်တို့၌၊ ဧသနယော-တည်း၊ [ငှားရမ်း အလုပ်လုပ်ပြီးနောက် ပြန်ပေးရမည်၊ အပိုင် လျှုလျှင်လည်း လက်ခံကောင်းသည်-ဟူလို၊] ပရပရိဂ္ဂဟိတေသု-သူတစ်ပါးတို့ သိမ်းပိုက်အပ်ကုန်သော၊ ဝလ္လိအာဒီသုစ-နွယ်အစရှိသည်တို့၌လည်း၊ (ဧသေ၀နယော-တည်း၊) ["ဧသနယော ဝါသိ၊ ပေ၊ နိခါဒနေသု၊ ဝလ္လိအာဒီသုစ ပရပရိဂ္ဂဟိတေသု" ဟု ၂-ဝါကျခွဲပါ၊ ထိုသို့မခွဲလျှင် ပရပရိဂ္ဂဟိတေသုပုဒ်သည် "ဝါသိ၊ ပေ၊ နိခါဒနေသု" ပုဒ်၌လည်း လိုက်လိမ့်မည်၊ ဝလ္လိအာဒီသုစ ပရပရိဂ္ဂဟိတေသု ဧသေ၀နယောတိ ယောဧတေဗ္ဗံ-ရှေ့ဝါကျမှ ဧသေ၀နယောကို လိုက်ပါစေ-ဟူလို၊] စ-ဆက်၊ ဂရုဘဏ္ဍပဟောနကေသုယေ၀-ဂရုဘဏ် လောက်သည်သာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝလ္လိအာဒီသု-တို့၌၊ ဝိညတ္တိ-သည်၊ ဟောတိ၊ တတော-ထို ဂရုဘဏ်လောက်သော နွယ် စသည်တို့မှ၊ သြရံ-အတွင်းဖြစ်သောနွယ် စသည်၌၊ (ဝိညတ္တိ-သည်၊) နှ ဟောတိ၊ [ဝလ္လိအာဒီသု ၌ အာဒိဖြင့် ဝေဠု မုဉ္ဇ ပဗ္ဗဇ တိဏ မတ္တိက တို့ကို ယူ၊ ဆေးဒါန်းစသော အချို့ဝတ္ထုသည် သေးငယ်သော်လည်း အဖိုးများစွာထိုက်တန်၏၊ ထိုဝတ္ထုမျိုး ကိုကား မတောင်းကောင်း။]

ပန-ဆက်၊ အနဏ္ဍာဝုတ္ထက်-သူတစ်ပါးတို့ မစိုးအုပ် မသိမ်းပိုက်အပ်သော၊ ယဲ့ကိုဋ္ဌ-တစ်စုံတစ်ခုသောနွယ် စသည်ကို၊ အာဟရာပေတုံ ဝဋ္ဋတိ၊ ဟိ-မှန်၊ ရက္ခိတဂေါပိတဋ္ဌာနေယေ၀-စောင့်ရှောက်အပ်, လုံခြုံစေအပ်သော အရပ်၌သာ၊ ဝိညတ္တိနာမ-ကို၊ ဝုစ္စတိ-၏၊ သာ-ထို ဝိညတ်သည်၊ ဒ္ဝိသု-ကုန်သော၊ ပစ္စယေသု-ဆွမ်းသင်္ကန်း ပစ္စည်းတို့၌၊ သဗ္ဗေန-အလုံးစုံသော အခြင်းအရာအား ဖြင့်၊ သဗ္ဗံ-အလုံးစုံ အကုန်အစင်၊ (ယာစိတုံ) နဝဋ္ဋတိ၊ [ပရိကထာသြဘာ, နိမိတ်, အားလုံးပင် မအပ်-ဟူလို၊] သေနာသနပစ္စယေ ပန-ကျောင်းပစ္စည်း၌ ကား၊ အာဟရ-လော့၊ ဒေဟိ-ပေးစမ်းလော့၊ ဣတိ-သို့၊ ဝိညတ္တိမတ္တမေ၀-

မိမိအလိုရှိကြောင်းကို သိစေခြင်းမျှသည်သာ၊ ဝါ–တိုက်ရိုက်တောင်းခြင်းမျှသာ၊ ✉ နဝဋ္ဌတိ၊ ပရိကထောဘာသနိမိတ္တကမ္မာနိ–ပရိယာယ် ပြောမှု, အရောင်ပြမှု, အရိပ်နိမိတ်ပြုမှုတို့သည်၊ ဝဋ္ဌန္တိ–ကုန်၏၊ တတ္ထ–ထို ၃ မျိုးတို့တွင်၊ ဥပေါသထာ ဂါရံဝါ–ကိုသော်လည်းကောင်း၊ ဘောဇနသာလံဝါ–ဆွမ်းစားကျောင်းကိုသော်လည်းကောင်း၊ အညံ–သော၊ ယံကိဉ္စိ–သော၊ သေနာသနံဝါ–ကိုသော်လည်းကောင်း၊ ဣဒ္ဓတော–အလိုရှိသော ရဟန်းသည်၊ ဝတ–စင်စစ်၊ ဣမသ္မိံ ဩကာသေ–၌၊ ဇေဝရုပံ–သော၊ သေနာသနံ–ကို၊ ကာတုံ, ဝဋ္ဌတိ–အပ်၏၊ ဣတိဝါ–သို့သော်လည်းကောင်း၊ ယုတ္တံ–သင့်၏၊ ဣတိဝါ–သော်လည်းကောင်း၊ အနုရူပံ–လျောက်ပတ်၏၊ ဣတိဝါ–သော်လည်းကောင်း၊ ဣတိအာဒိနာ နယေန–ဖြင့်၊ ဝစနံ–ပရိယာယ်ပြောခြင်းသည်၊ ပရိကထာနာမ–ထာမည်၏၊ ဥပါသကာ–တို့၊ တုမှေ ကုဟိံ, ဝသထ–နှိုသနည်း၊ ဣတိ–ဤသို့မေးအံ့၊ ဘန္တေ,ပါသာဒေ–၌၊ ဝါ–အုတ်တိုက်၌၊ (ဝသာမ)၊ ဣတိ–လျှောက်ကုန်အံ့၊ ဥပါသကာ–တို့၊ ဘိက္ခုနုံပန–တို့အားကား၊ ပါသာဒေါ–သည်၊ နဝဋ္ဌတိကိံ–သလော၊ ဣတိဝေမာဒိ ဝစနံ–ဤသို့ အစရှိသော ပြောခြင်းမျိုးသည်၊ သြဘာသောနာမ–သမည်၏၊ မနုဿေ–ကျောင်းဆောက်နိုင်မည့် လူတို့ကို၊ ဒိသွာ–၍၊ ရဏ္ဍု–ပန္နက်ကြိုးကို၊ ပသာရေတိ–ဆန့်တန်းပြအံ့၊ ခိလေ–ပန္နက်ဝတ်တို့ကို၊ အာကောဋ္ဌာပေတိ–စိုက်နှက်စေအံ့၊ ဘန္တေ, ဣဒံ–ဤကြိုးတန်းခြင်း, သစ်ဝတ်ရိုက်ခြင်းသည်၊ကိံ–အဘယ်ပါနည်း၊ ဣတိ, ဝုတ္တေ–လျှောက်အပ်သော်၊ ဣမ–ဤနေရာ၌၊ အာဝါသံ–ကျောင်းကို၊ ကရိဿာမ–နှိုအံ့၊ ဣတိ ဧဝမာဒိကရဏံ ပန–ဤသို့ အစရှိသော အရိပ်နိမိတ်ကို ပြုခြင်းသည်ကား၊ နိမိတ္တကမ္မံနာမ–မည်၏၊ ဂိလာနပစ္စယေပန–ဂိလာနအတွက် ဆေးပစ္စည်း၌ကား၊ ဝိညတ္တိပိ–သည်လည်း၊ ဝဋ္ဌတိ၊ ပရိကထာဒီနိ–ပရိကထာ အစရှိသည်တို့သည်၊ ပဂေဝ–ရှေးဦးမဆွ အစကပင်၊ (ဝဋ္ဌန္တိ)။

မနုဿာ ဥပဒ္ဒုတာ ယာစနာယ ဥပဒ္ဒုတာ ဝိညတ္တိယာတိ–ကား၊ တေသံ ဘိက္ခုနုံ–ထိုအာဠဝိတိုင်းသား ရဟန်းတို့၏၊ တာယ ယာစနာယ–ထိုတိုက်ရိုက်

ပရိကထော၊ ပေ၊ ကမ္မာနိ။ ။ပရိယာယေန+ကထနံပရိကထာ၊ ဤပရိကထာသည် ပရိယာယ်အားဖြင့် တိုက်ရိုက်ပြောခြင်း ဖြစ်သည်၊ ဥဒုကမေဝ အကထေတွာ (တိုက်ရိုက်မပြောဘဲ) ယထာ အဓိပ္ပာယော ဝိဘူတော ဟောတိ၊ ဧဝံ (မိမိအလို ထင်ရှားလောက်အောင် သော အခြင်းအရာအားဖြင့်) သြဘာသန (အရောင်ပြခြင်း)၊ ပစ္စယေ ဥဒ္ဒိဿ ယထာ အဓိပ္ပာယော ဝိညာယတိ၊ ဧဝံ နိမိတ္တကမ္မံ ကျောင်းသည် ပုဂ္ဂလိကဖြစ်စေကာမူ အများခိုကိုးရာဖြစ်သောကြောင့် "ကျောင်းပစ္စည်း၌ ပရိကထာ, သြဘာသ, နိမိတ်များ ပြုကောင်း၏" ဟု ခွင့်ပြုဟန်တူသည်။]

တောင်းခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ တာယ ဝိညတ္တိယာစ–ထိုမိမိအလိုရှိကြောင်းကို သိစေခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ ပိဋ္ဌိတာ–နှိပ်စက်အပ်ကုန်သည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ ဥဗ္ဗိဇ္ဇန္တိ ပိတိ–ကား၊ ကိံ–အဘယ်ကို၊ အာဟရောပေဿန္တိ–ဆောင်စေကုန်လတ္တံ့နည်း၊ ဣတိ–ဤသို့တွေးမူ၍၊ ဥဗ္ဗေဂံ–တုန်လှုပ်ခြင်းကို၊ ဣဇ္ဇနံ စလနံ–တုန်လှုပ်ခြင်းကို၊ ပဋိလဘန္တိ–နှိုး၏၊ [ဥဗ္ဗိဇ္ဇန္တိ၌ ဥ+ဝိဓိဓာတ်သည် ဘယ–ကမ္မန ၂ နက်ကို ဟောသော်လည်း ဘယအနက်ကို ဥတ္တာသန္တိဖြင့် ပြလတ္တံ့ ဖြစ်သောကြောင့် ကမ္မန (စလန) အနက်ကို ဟောရသည်။] ဥတ္တာသန္တိ ပိတိ–ကား၊ အဟိ–မြွေကို၊ ဒိသွာဝိယ–တွေ့ရသကဲ့သို့၊ သဟသာ, တသိတ္တာ–လန့်၍၊ ဥက္ကမန္တိ–ဖဲသွားကြကုန်၏၊ [ဥက္ကမန္တိတိ အပဂစ္ဆန္တိ၊ ဒီကာ၊] ပလာယန္တိ ပိတိ–ကား၊ ဒူရတောဝ–ခပ်ဝေးဝေးကပင်၊ ယေနဇဝေနဝါ–ဟုတ်ဟုတ်ကြားကြားသော အရပ်သို့လည်း၊ (ခြေဦးတည့်ရာအရပ်သို့လည်း၊) ပလာယန္တိ–ပြေးကြကုန်၏၊ အညေနပိ ဂစ္ဆန္တိတိ–ကား၊ ယံ မဂ္ဂံ–ကို၊ ပဋိပန္နာ–သွားကုန်ပြီ၊ တံ–ထိုမိမိတို့သွားရာလမ်းကို၊ ပဟာယ–၍၊ နိဝတ္တိတ္တာ–၍၊ ဝါမံဝါ–လက်ဝဲ လမ်းကိုသော်လည်းကောင်း၊ ဒက္ခိဏံဝါ–လက်ယာလမ်းကိုသော်လည်းကောင်း၊ ဂဟေတ္တာ ဂစ္ဆန္တိ၊ [လမ်းလွဲသွားကြသည်–ဟူလို၊] ဒွါရံပိ–ကိုလည်း၊ ထကေန္တိ–ပိတ်ထားကြကုန်၏၊ [ထကေန္တိ နောက်၌ "ပေယျာလ" ပါသည်၊ ထို ပေယျာလဖြင့် ပါဠိတော်လာစကားကို မြှုပ်ထားသည်ဟု မှတ်၊ တချို့စာအုပ်များ၌ ကား ထို ပေယျာလ မပါ။]

၃၄၄။ ဘူတပုဗ္ဗံ ဘိက္ခဝေတိ–ကား၊ ဣတိ–ဤ ပါဠိတော်၌ လာသည့်အတိုင်း၊ ဘဂဝါ တောဘိက္ခူ ဂရဟိတ္တာ, တဒနုရူပံ–ထိုတောင်းခြင်းအား လျော်သော၊ ဓမ္မံ ကထံ ကတ္တာ ပုနပိ, ဝိညတ္တိယာ–မိမိအလိုရှိကြောင်းကို သိစေခြင်း၏၊ ဝါ–တောင်းခြင်း၏၊ ဒေါသံ–အပြစ်ကို၊ ပါကဋံ–ထင်ရှားအောင်၊ ကုရမာနော–သည်၊ (ဟုတ္တာ) ဘူတပုဗ္ဗံ ဘိက္ခဝေတိ အာဒိနာ–သော၊ ဣမိနာ နယေန–ဖြင့်၊ တိဏံဝတ္ထူနိ–တို့ကို၊ ဒဿေသိ–ပြီ၊ တတ္ထ–ထို သုံးဝတ္ထုတို့တွင်၊ မဏိ ကဏ္ဌောတိ–ကား၊ သော နာဂရာဇာ–သည်၊ သဗ္ဗကာမဒဒံ–အလုံးစုံအလိုရှိအပ်သော အကျိုးကို ပေးနိုင်သော၊ မဟာဌံ–သော၊ မဏိ–ကို၊ ကဏ္ဌေ–လည်ပင်း၌၊ ပိဋ္ဌန္ဓိတ္တာ–ပန်ဆင်၍၊ စရတိ ကိရ–လှည့်လည်သတတ်၊ တသ္မာ, မဏိ ကဏ္ဌောတ္တေ၀–ဟူ၍သာ၊ ပညာယိတ္ထ–ထင်ရှားပြီ၊ [မဏိ+ကဏ္ဌော အသာတိ မဏိကဏ္ဌော–လည်းပင်း၌ ပတ္တမြားတန်ဆာရှိသော နဂါးမင်း၊] ဥပရိ၊ ပေ၊ အဌာသိတိ (ဇတ္ထ) ပါဌ်၌၊ (ဂုဏ္ဌတ္ထံ) ကိရ (ဥဒ္ဓရိတ္တာ ဒဿေသိ)၊ ဒ္ဝိန္နံ–နှစ်သော၊ တေသံ ဣသိနံ–တို့တွင်၊ ကနိဋ္ဌော–ညီငယ်ဖြစ်သော၊ သော ဣသိ–သည်၊ မေတ္တာ ဝိဟာရီ–မေတ္တာဖြင့် နေလေ့ရှိသည်၊ အဟောသိ၊ တသ္မာ, နာဂရာဇာ–

သည်၊ နဒီတော–မှ၊ ဥတ္တရိတွာ–တက်ပြီး၍၊ ဒေဝဝဏ္ဏံ–နတ်အသွင်ကို၊ နိမ္မိ နိတွာ–ဖန်ဆင်း၍၊ တဿ–ထိုရသေ့ကလေး၏၊ သန္တိကေ–၌၊ နိသီဒိတွာ–၍၊ သမ္မောဒနီယံ–ဝမ်းမြောက်ထိုက်သော၊ ကထံ–ကို၊ ကတွာ–ပြီး၍၊ တံဒေဝဝဏ္ဏံ–ကို၊ ပဟာယ–၍၊ သကဝဏ္ဏမေव–မိမိအသွင်သို့သာ၊ (မိမိနဂါးအသွင်သို့သာ) ဥပဂန္တွာ–ကပ်ရောက်၍၊ တံ ဣသိ–ကို၊ ပရိက္ခိပိတွာ–ကိုယ်ဖြင့်ရစ်ပတ်၍၊ ပသန္နာကာရံ–ကြည်ညိုသူတို့ ပြုထိုက်သောကိစ္စကို၊ [ပသန္နေဟိ ကာတဗ္ဗ ကိစ္စံ၊] ကရောန္တော–လျက်၊ ဥပရိမုဒ္ဓနိ–၌၊ မဟန္တံ–သော၊ ဖဏံ–ပါးပျဉ်းကို၊ ကရိတွာ, ဆတ္တံ–ကို၊ ဓာရယမာနောဝိယ–ဆောင်းသကဲ့သို့၊ မုဟုတ္တံ ဌတွာ ပဏ္ဍိတော၊ တေန–ကြောင့်၊ ဥပရိ၊ ပေ၊ အဋ္ဌာသိတိ– ဟူ၍၊ (သံဂီတိကာရေဟိ) ဝုတ္တံ၊ မဏိမယ သကျော ပိဋ္ဌနန္တိ–ကား၊ အသ–ထိုနဂါး၏၊ ကဏ္ဌေ–၌၊ ပိဋ္ဌန္ဓိတံ–ပန်ဆင်အပ်သော၊ အာမုက္ကံ–စွပ်အပ်သော၊ (မဏိ–ကို၊ ပဿာမိ–မြင်ပါ၏၊) ဣတိအတ္ထော–အနက်၊ [အာမုက္ကံ၌ အပုဗ္ဗ မုစဓာတ်, တပစ္စည်းကို ဣတိပြု၊] ဧကမန္တံ အဋ္ဌာသိတိ–ကား၊ တေန ဒေဝဝဏ္ဏေန–ထိုနတ်အသွင်ဖြင့်၊ [ရေးလာစဉ် အခါတုန်းက ဖန်ဆင်းနေကျ နတ်အသွင်ဟု သိစေလိုသောကြောင့် "တေန" ဟု တဿဒ္ဒါဖြင့်ညွှန်ပြသည်၊] အာဂန္တွာ–၍၊ တာပသေန–နှင့်၊ သဒ္ဓိ– ကွ၊ သမ္မောဒမာနော–လွန်စွာဝမ်းမြောက်သည်၊ဝါ–ရောနောမိသည်၊ (ဟုတွာ)၊ ဧကသ္မိံ ပဒေသေ–၌၊ အဋ္ဌာသိ–ပြီ။

ပါဠိတော် မှတ်ချက်။ ။ပါဠိတော်ဝယ် "မဏိနာ မေ အတ္ထော" ဟု ရှိ၏၊ ရသေ့ကလေးမှာ ပတ္တမြားအလိုရှိသည် မဟုတ်၊ နဂါးမလာခြင်းကိုသာ အလိုရှိသည်၊ သို့သော် ပတ္တမြားကို တောင်းလျှင် နဂါးလာတော့မည် မဟုတ်ရကား အကျိုးမလာခြင်းကို အကြောင်း၌ တင်စား၍ ဖလူပစာရအားဖြင့် "မဏိနာ မေ အတ္ထော" ဟု ပြောသည်၊ တစ်နည်း–"ဥုနမော ဗုဒ္ဓသ"ကဲ့သို့ "ဥုနမးသိဝါယ" စသည်ဖြင့် ပုဏ္ဏားတို့ မန္တန်ရွတ်ရာဝယ် တကယ်ပင် ဘုရားရှိခိုးလိုစိတ် မရှိသော်လည်း ရွတ်ရိုးထုံးစံအတိုင်း ရွတ်သကဲ့သို့, ပတ္တမြားကို တောင်းရာ၌လည်း တကယ်လိုချင်စိတ် မရှိစေကာမူ တောင်းသောအခါ ပြောရိုးထုံးစံအတိုင်း "မဏိနာ မေ အတ္ထော" ဟု ပြောသည်။

သာရတ္ထ။ ။မဏိယာစနာယ (ပတ္တမြားတောင်းသည့်အတွက်) တဿ အနာဂမနေန အတ္ထနော ဝမိ ဟောတိ (မိမိမှာ တိုးပွားခြင်းဟူသော အကျိုးဖြစ်၏၊) ဣတိ ဝုတ္တံ–မဏိနာ မေ အတ္ထောတိ၊ မန္တပဒနိဟာရေန ဝါ တထာ ဝုတ္တန္တိ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ တစ်နည်း, ပုဏ္ဏားတို့ မန္တန်ရွတ်ပုံနည်းအားဖြင့် ထိုမဏိနာ မေ အတ္ထောဟု ဆိုအပ်ပြီ–ဟုမှတ်၊ [ဝိမတိ၌ကား "ပတ္ထေန မေ အတ္ထော" ၌ ဤအဓိပ္ပာယ်ကို ဖွင့်သည်၊ "မန္တပဒနိဟာရေန" အရာဝယ် "သောတ္ထိယာနံ မန္တပဒဝသေန–ပုဏ္ဏားတို့၏ မန္တန်ပုဒ်ရွတ်နည်း အစွမ်းအားဖြင့်" ဟု ဆိုခြင်းသာ ထူး၏။]

မမနုပါနုဿိ-ကား၊ မမ-ငါ၏၊ ဝါ-ငါ့မှာ၊ အနုဋ္ဌ-စားဖွယ်သည်လည်းကောင်း၊ ပါနုဋ္ဌ-သောက်ဖွယ်သည်လည်းကောင်း၊ (ဥပဓေတိဋ္ဌစပ်)၊ ဝိပုလဿိ-ကား၊ ဗဟုလံ-များစွာသော၊ ဥဠာရဿိ-ကား၊ ပဏီတံ-မွန်မြတ်သော၊ (အနုပါနံဋ္ဌစပ်၊) အတိယာစကောသိတိ-ကား၊ အတိဝိယ-လျှင်၊ ယာစကော-တောင်းတတ်သည်၊ အသိ၊ ပုနပ္ပုနံ, ယာစသိ-တောင်းဘိ၏၊ ဣတိဝုတ္တံ ဟောတိ၊ သုသူတိ-ကား၊ တရုဏော-နုပျိုသော၊ ထာမသမ္ပန္နော- အားအစွမ်းနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ယောဗ္ဗနပ္ပတ္တ ပုရိသော-ကောင်းသောအရွယ်သို့ ရောက်သော ယောကျ်ားသည်၊ (ပါဠိတော် "တာသေသိ" ဋ္ဌစပ်၊) ကာဠသိလာ- ကျောက်ညိုကို၊ သက္ခရာ-ရာဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ တတ္ထ-ထိုကျောက်ညိုဋ္ဌ၊ ဓောကော- သွေးအပ်သော၊ အသိ-သန်လျက်ကို၊ သက္ခရဓောတော နာမာတိ-တမည်၏ ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ အသ-ထိုယောကျ်ား၏၊ ပါဏိမှိ-ဋ္ဌ၊ သက္ခရဓောတော- ကျောက်ညိုဋ္ဌ သွေးအပ်သော သန်လျက်သည်၊ (အတ္ထိ) ဣတိ-ကြောင့်၊ (သော), သက္ခရဓောတပါဏိ-မည်၏၊ ပါသာဏေ-ဓားသွေးကျောက်ဋ္ဌ၊ ဓောတနိသိတ ခဂ္ဂဟတ္ထော-လက်ဋ္ဌသွေးအပ်သော ထက်စွာသောသန်လျက်ရှိသော၊ (ပါဠိတော် "သုသု"ဋ္ဌစပ်၊) ဣတိအတ္ထော၊ အသိဟတ္ထော-လက်ဋ္ဌ သန်လျက်ရှိသော၊ သော ပုရိသော-သည်၊ တာသေယျ ယထာ-ထိတ်လန့်ရေရာသကဲ့သို့၊ ဧဝံ-တူ၊ မံ-ငါ့ကို၊ သေလံ-ပတ္တမြားကျောက်ကို၊ ယာစမာနော-လျက်၊ မဏိံ-ကို၊ ယာစန္တော-လျက်၊ တာသေသိ-ပြီ၊ ဣတိအတ္ထော။

နတံ ယာစေတိ-ကား၊တံ-ထိုအရာဝတ္ထုကို၊ နံ ယာစေယျ-ရာ၊ ကတရံ-ကို၊ (နံ ယာစေယျ-နည်း၊) ယသ ပိယံ ဓိဂိသေတိ-ကား၊ ယံ-အကြင်အရာဝတ္ထုကို၊ အသ သတ္တသ-ထို ဥစ္စာရှင်သတ္တဝါသည်၊ ပိယံ-ချစ်အပ်၏၊ ဣတိ-သို့၊ ဟနေယျ-၏၊ (တံ-ကို၊ နယာစေယျ)၊ [ဓိဂိသေဝယ် "ဟရ"ဓာတ်, တစ်နည်း-ဓိဓာတ်ဖြစ်သော်လည်း ဓာတုနံ အနေကတ္ထတ္တာအရ ဤနေရာ၌ ဟနနအနက်ကို ဟောဏ်၊ ထို့ကြောင့် "ဓိဂိသေ"ကို "ဟနေယျ" ဟု ဖွင့်၏၊ ယသကို "ယံ+အသ" ဟု ပုဒ်ဖြတ်၊] ကိမ်ဂ်ပန မနုဿဘူတာနံတိ-ကား၊ မနုဿဘူတာနံ-လူဖြစ်၍ ဖြစ်သူတို့၏၊ ဝါ-တို့မှာ၊ အမနာပါ-မမြတ်နိုးခြင်းသည်၊ (ဟောတိ)၊ ဣတိ-သို့၊ ဘော-ဤလူတို့၏ မမြတ်နိုးခြင်းဋ္ဌ၊ ဝတ္ထုဗ္ဗ-ဆိုဖွယ်စကား သည်၊ ကိမေဝ-အဘယ်မှာ ရှိပါတော့အံ့နည်း။

၃၄၅။ သကုဏသံဃသ သဒ္ဒေန ဥဗ္ဗာဠှောတိ-ကား၊ သောသကုဏသံဃော-ထိုငှက်အပေါင်းသည်၊ ပထမယာမဋ္ဌ-ညဉ့်ဦးယာမ်ဋ္ဌလည်းကောင်း၊ ပစ္ဆိမယာမဋ္ဌ-မိုးသောက်ယာမ်ဋ္ဌလည်းကောင်း၊ နိရန္တရံ-အဆက်မပြတ်၊ သဒ္ဒမေဝ-

အသံကိုသာ၊ ကရောတိကိရ-သတတ်၊ သောဘိက္ခု-သည်၊ တေနသဒ္ဒေန-သည်၊ပိဋ္ဌိတော-နှိပ်စက်အပ်သည်၊ ဟုတ္တာဘဂဝတော သန္တိက်အဂမာသိ-ပြီ၊ တေန-ကြောင့်၊ ယေနာဟံ တေနုပသင်္ကမိတိ-ဟူ၍၊ (ဘဂဝါ) အာဟ-မိန့်တော်မူပြီ၊ ကုတော စ၊ ပေ၊ အာဂစ္ဆသိတိ ဇတ္ထု-ပါဠိ၌၊ နိသိန္နော-ထိုင်နေသော၊ သောဘိက္ခု-သည်၊ နှ အာဂစ္ဆတိ၊ လာဆဲမဟုတ်၊ ပန-ထိုသို့ လာဆဲမဟုတ် ပါသော်လည်း၊ ဝတ္ထုမာန သမီပေ-ပစ္စုပ္ပန်၏ အနီးဖြစ်သော အတိတ်၌၊ ဧဝံ- ဤသို့၊ ကုတောဟေ၊ ပေ၊ အာဂစ္ဆသိ ဟူ၍၊ ဝတ္တုံ, လဗ္ဘတိ-အပ်၏၊ [ပစ္စုပ္ပန်အနီး ဖြစ်၍၊လာပြီးအတိတ်ကို "အာဂစ္ဆသိ" ဟုဝတ္ထုမာန် ဝိဘတ်ဖြင့် မိန့်သည်၊ ဝတ္ထုမာန် ၄ မျိုးတွင် သမီပဝတ္ထုမာန်တည်း၊] တေန-ကြောင့်၊ ကုတောစတွေ ဘိက္ခု အာဂစ္ဆသိတိ-ဟူ၍၊ အာဟ-မိန့်တော်မူပြီ၊ ကုတော-မှ၊ အာဂတော-လာခဲ့သည်၊ အသိ-ဖြစ်သနည်း၊ ဣတိအတ္ထော၊ တတော၊ ပေ၊ အာဂစ္ဆာမီတိ ဇတ္ထာပိ-ပါဠိ၌ လည်း၊ သောဝေနယော-တည်း၊ (သမီပဝတ္ထုမာန်ပင်-ဟူလို။)

ဥဗ္ဘာဌ္ဌောတိ-ကား၊ ပိဋ္ဌိတော-နှိပ်စက်အပ်သည်၊ ဥက္ကဏ္ဌာပိတော-ပျင်းရိစေအပ်သည်၊ ဟုတ္တာ-၍၊ ဣတိအတ္ထော-နက်၊ [ဥ+ဝဟာဓာတ် ကာရိတ်ဏော, တ ပစ္စည်းသည် "ထွက်သွားစေအပ်" ဟု သဒ္ဒါနက်ဖြစ်သော်လည်း "နှိပ်စက်အပ်"ဟု အဓိပ္ပာယ်နက်ဖွင့်သည်၊] သော သကုဏသံဃော ဘိက္ခုပတ္တံ ယာစတီတိဇတ္ထ-၌၊ တေ သကုဏာ-ထိုငှက်တို့သည်၊ ဘိက္ခုနော-၏၊ ဝစနံ-(တောင်းကြောင်း) စကားကို၊ နှ ဇာနန္တိ-နားမလည်ကုန်၊ ပန-ထိုသို့ပင် နားမလည်ပါကုန်သော်လည်း၊ ဘဂဝါ-သည်၊ အတ္တနော-၏၊ အာနုဘာဝေန-ဖြင့်၊ ယထာ-အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့် ပြုလသော်၊ ဇာနန္တိ-နားလည်ကုန်၏၊ တထာ-ထိုနားလည်နိုင်လောက်သော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ အကာသိ-မူပြီ၊ ၃၄၆။ အပါဟံ တေ နဇာနာမိတိ-ကား၊ အဟံ-သည်၊ တေဧနေအပိ-ထိုလူတို့ကိုလည်း၊ (နှ ဇာနာမိ၌စပ်)၊ ဣမေ-ဤသူတို့သည်၊ကေ-မည်သူမည်ဝါတို့နည်း၊ ဣတိဝါ- ဤသို့လည်းကောင်း၊ ဣမေ-တို့သည်၊ ကဿ-မည်သူမည်ဝါ၏ (သားသမီး တို့တည်း)၊ ဣတိဝါ-လည်းကောင်း၊ နှ ဇာနာမိ-မသိ၊ သင်္ကမ္မ ယာစန္တီတိ-ကား၊ သမာဂန္တွာ-အညီအညွတ်လာရောက်၍၊ (သင်္ကမ္မ၏ သဒ္ဒတ္ထ)၊ ဝဂ္ဂ ဝဂ္ဂါ-အစုအစုတို့သည်၊ ဟုတ္တာ-၍၊ (သင်္ကမ္မ၏ အဓိပ္ပာယတ္ထ)၊ ယာစန္တီ-နှ၏၊ ယာစကော အပ္ပိတော ဟောတီတိ-ကား၊ ယော-သည်၊ ယာစတိ-၏၊ သော-ထို တောင်းသူသည်၊ အပ္ပိယော-မချစ်အပ်သည်၊ ဟောတိ-၏၊ ယာစံ အဒဒ မပ္ပိယောတိ (ဇတ္ထ)-ဤပါဠိ၌၊ ယာစိတံ-တောင်းအပ်သော ဝတ္ထုကို၊ ယာစန္တီ- ယာစံ ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ယာစိတံ-သော၊ အတ္ထံ-ဥစ္စာကို၊ [အတ္ထသဒ္ဒါ

ဝန အနုက်ဟောတည်း၊] အဒဒန္တောပိ–မပေးသူသည်လည်း၊ အပ္ပိယော–မချစ်အပ်သည်၊ ဟောတိ–၏၊ အထဝါ–ကား၊ ယာစန္တိ–ကား၊ ယာစန္တသ–တောင်းသူ အား၊ အဒဒမပ္ပိယောတိ–ကား၊ အဒဒန္တော–မပေးသူသည်၊ အပ္ပိယော ဟောတိ၊ မာမေ ဝိဒေသနာ အဟူတိ–ကား၊ မေ–(သားဖြစ်သော) ကျွန်တော်၏၊ အပ္ပိ ယဘာဝေါ–မချစ်အပ်သူ၏ အဖြစ်သည်၊ မာအဟု–မဖြစ်ပါစေလင့်၊ အဟံ–ကျွန်တော်သည်၊ တဝဝါ–သင်ဖခင်၏ လည်းကောင်း၊ တွံ–သင်ဖခင်သည်၊ မမဝါ–၏ လည်းကောင်း၊ ဝိဒေဿော အပ္ပိယော–မချစ်အပ်သူသည်၊ မာ အဟောသိ၊ ဣတိအတ္ထော၊ [ဝိဒေဿောဠ် ကံဟော ဣ၁ပစ္စည်း။]

၃၄၇။ ဒုဿံဟရာနိတိ–ကား၊ ကသိဂေါရက္ခာဒီဟိ–လယ်ထွန်ခြင်း, နွားကျောင်းခြင်းအစရှိကုန်သော၊ ဥပါယေဟိ–အကြောင်းနည်းလမ်းတို့ဖြင့်၊ ဒုက္ခေန–ဆင်းရဲသဖြင့်၊ သံဟရဏီယာနိ–စုဆောင်းအပ်ကုန်သော၊ (ပါဠိတော်"ဘောဂါ နိ"ဠ်စပ်။)

၃၄၈–၉။ သညာစိကာယ ပန ဘိက္ခုနာတိ ဇတ္ထု–ဠ်၊ သယံ–ကိုယ်တိုင်၊ ပဝတ္တိတယာစနာ–ဖြစ်စေအပ်သော် တောင်းခြင်းကို၊ သညာစိကာနာမ–မည်၏ ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ–၏၊ တသ္မာ, သညာစိကာယာတိ(ဇတ္ထု)–ပါဠ်ဠ်၊ အတ္တနော–၏၊

ယာစံ အဒဒံ။ ။"ယာစိယတေ–တောင်းအပ်၏, ဣတိယာစံ" ဟု ကမ္မသာဓနပြု၊ တောင်းအပ်သော ဝတ္ထုကို အရကောက်စေလို၍ "ယာစန္တိ ယာစိတံ ဝုစ္စတိ" ဟု ပထမဖွင့်သည်၊ ယာစဓာတ်, အပစ္စည်း၊ "ယာစံ–တောင်းအပ်သော ဝတ္ထုကို "ဟုပေး၊ ဒဒံ ဠ် ဒါဓာတ် အန္တပစ္စည်းဟု သိစေလို၍ "အဒဒန္တော" ဟုဖွင့်သည်၊ တောင်းသူနှင့် အပ္ပိယချင်းတူသောကြောင့် "အဒဒန္တောပိ" ဟု သမ္ပိဏ္ဏနတ္ထပိသဒ္ဒါကိုထည့်၍ဖွင့်သည်။

အထဝါ။ ။ဤနည်းဠ်ကား ယာစံ ဠ် အန္တပစ္စည်း၊ ပထမာဝိဘတ်သည် သမ္ပဒါန်အနက်ဠ် သက်၏ဟု သိစေလို၍, တစ်နည်း–စတုတ္ထီဝိဘတ်မှ ပထမာဝိဘတ်ပြန်သော ဝိဘတ္တိဝိပလ္လာသ ဟု သိစေလို၍ ယာစန္တိ ယာစန္တသ ဟုဖွင့်သည်။

ဝိဒေဿနာ အဟု။ ။ဒီသဓာတ်သည် အပ္ပိတိ အနက်ကိုလည်းဟော၏၊ ဒိသိ ယတေ–မုန်းခြင်း၊ ဒိသနာ–ခြင်း၊ ဒိဠ် ဣကို ဧပြု၍ "ဒေဿနာ" ဟု ဖြစ်၏၊ ဝိသေသေန+ဒေဿနာ ဝိဒေဿနာ" ဟု ပြု၊ ဝိဒေဿနာကို "အပ္ပိယဘာဝေါ" ဟု ဘာဝသဒ္ဒါဖြင့် ဖွင့်သောကြောင့် ဘာဝသာဓန ကြဲရသည်၊ ဘူဝါဒိဂိုဏ်းဖြစ်၍ "ဒေဿနာ" ဟု မရှိနိုင်၊ အဟုဠ် အဗ္ဗတ္တနီ ဣကို ဥပြုဟု သိစေလို၍ အဟောသိဟု ဖွင့်သည်။

သယံ၊ ပေ၊ ဝုစ္စတိ။ ။သံ+ယာစိကာ"ဠ် သံသည် "မိမိဟူသောအနက်ကို ဟောသော တတိယတ္ထနိပါတ်ပုဒ်တည်း" ဟု လည်းကောင်း, "ယာစိကာ" ဠ် ဣ၁ပစ္စည်းသည် "ဘောအနက်ဟော" ဟု လည်းကောင်း, သံ+ယာစိကာ ၂ပုဒ်အလယ်ဠ် "ပဝတ္တိတာပုဒ်ကျသော မဗ္ဗေလောပီသမာသ်"ဟု လည်းကောင်း သိစေလို၍ "သယံ+ပဝတ္တိတ+ယာစနာ" ဟု ဖွင့်။ ["ယာစနာ–ခြင်း၊ (ဣကြောင့် ဣလာ၊ ယကို ကပြု၊) သယံ+ပဝတ္တိတာ ယာစိကာ သံယာစိကာ" ဟု ပြု။]

ယာစနာယ-ဖြင့်၊ ဣတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ၊ သယံ, ယာစိတကေဟိ-တောင်းအပ်ကုန်သော၊ ဥပကရဏေဟိ-ဓားစသော အဆောက်အဦတို့ဖြင့်၊ ဣတိအတ္ထော၊ ပန-ဆက်၊ ယသ္မာ, သာ-ထိုကုဋိသည်၊ ဝါ-ကို၊ သယံ, ယာစိတကေဟိ-တောင်းအပ်သော အဆောက်အဦတို့ဖြင့်၊ ကယိရမာနာ-ပြုအပ်သော်၊ သယံ, ယာစိတာ-၍၊ ကယိရမာနာ-ပြုအပ်သည် မည်သည်၊ ဟောတိ၊ တသ္မာ, တံ အတ္ထပရိယာယံ-ထိုပရိယာယ်အနက်ကို၊ ဒသ္သေတုံ, သယံ ယာစိတာ ပုရိသမ္မိတိ-ဟူ၍၊ ဧဝံ-ဤသို့၊ အသ-ဤသညာစိကာယ ပုဒ်၏၊ ပဒဘာဇေန် ဝုတ္တံ။

ဥလ္လိတ္တာတိ-ကား၊ အန္ဓောလိတ္တာ-အတွင်း၌ အင်္ဂတေ မြေညက်တို့ဖြင့် သုတ်လိမ်းအပ်သော ကုဋိတည်း၊ အဝလိတ္တာတိ-ကား၊ ဗဟိလိတ္တာ-အပြင်၌ အင်္ဂတေ မြေညက်တို့ဖြင့် သုတ်လိမ်းအပ်သောကုဋိတည်း၊ ဥလ္လိတ္တာဝလိတ္တာ တိ-ကား၊ အန္တ ရဗာဟိရလိတ္တာ-အတွင်း အပြင် ၂ ဖက်လုံး၌ အင်္ဂတေ မြေညက်တို့ဖြင့် သုတ်လိမ်းအပ်သောကုဋိတည်း၊ ဣတိဝုတ္တံ ဟောတိ၊ ကာရယမာနေနာတိ

အတ္ထနော၊ ပေ၊ အတ္ထော။ ။"မိမိကိုယ်တိုင်ဖြစ်စေအပ်သော တောင်းခြင်း" ဟူသည် "မိမိ၏+တောင်းခြင်း" ပင်တည်း၊ ထို့ကြောင့် "တသ္မာ၊ ပေ၊ ဟောတိ"ဟု ဥဒုကတ္ထ ဖွင့်ပြီးလျှင်, ထိုတောင်းခြင်းကြီယာဖြင့် ကုဋိကို ပြုလုပ်၍မဖြစ်၊ တောင်းအပ်သောဓား, ပုဆိန်စသော အဆောက်အဦတို့ဖြင့်သာ ပြုလုပ်၍ဖြစ်သောကြောင့် "သယံ ကာစိတကေဟိ ဥပကရဏေဟိတိ အတ္ထော" ဟု အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်သည်။

ဥလ္လိတ္တာ။ ။ဥသဒ္ဒါသည် ဥဒ္ဓံအနက်ဟော၊ ဥဒ္ဓံမုခံ-အထက်သို့ ရှေးရှု+လိတ္တာ-အင်္ဂတေ(သို့မဟုတ် မြေညက်)တို့ဖြင့် သုတ်လိမ်းအပ်သော ကုဋိတည်း၊ ဥလ္လိတ္တာ-အုတ်စီပြီးလျှင် အတွင်းဘက်၌ အင်္ဂတေ (မြေညက်)သုတ်လိမ်းသော အခါ အောက်ခြေမှစ၍ အထက်သို့တိုးကာ သုတ်လိမ်းသွားရသတတ်၊ ထို့ကြောင့် ဥလ္လိတ္တာတိ "အန္ဓောလိတ္တာ" ဟု ဖွင့်သည်၊

အဝလိတ္တာ။ ။အဝသဒ္ဒါသည် "အောက်" ဟူသောအနက်ကို ဟောဏ်၊ အဓော မုခံ+လိတ္တာ အဝလိတ္တာ၊ အပြင်ဘက်၌ အင်္ဂတေ (သို့မဟုတ် မြေညက်) တို့ဖြင့် သုတ်လိမ်းသော အခါ အထက်ကစ၍ အောက်သို့ ဆင်းကာ ဆင်းကာ သုတ်လိမ်းကြရသတတ်၊ ထို့ကြောင့် "အဝလိတ္တာတိ ဗဟိလိတ္တာ" ဟု ဖွင့်သည်၊ ယခုခေတ် အင်္ဂတေကိုင်ရာ၌ ကား အတွင်းရော အပြင်ပါ အထက်မှစ၍ ကိုင်ကြသည်၊ အတွင်းအပြင် ၂ ဖက်လုံးပင် အင်္ဂတေ(သို့မဟုတ် မြေညက်) ကိုင်ထားသော ကုဋိကို ဥလ္လိတ္တာဝလိတ္တာဟု ခေါ်သည်၊ ထို့ကြောင့် "ဥလ္လိတ္တာဝလိတ္တာတိ အန္တ ရဗာဟိရ လိတ္တာ" ဟု ဖွင့်သည်၊ ထို "အန္ဓောလိတ္တာ" စသော အဖွင့်များသည် သဒ္ဒတ္ထမဟုတ်, အဓိပ္ပာယတ္ထဟု သိစေလို၍ "ဣတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ" ဟု မိန့်သည်၊ သဒ္ဒတ္ထမှာ "ဥဒ္ဓံ+လိတ္တာ ဥလ္လိတ္တာ၊ အဓော+လိတ္တာ အဝ လိတ္တာတည်း။

ဣမသ္မ-ဟူသော ဤပုဒ်၏၊ ပဒဘာဇနေ-၌၊ ကာရာပေန္တေနာတိ-ဟူ၍၊ ဇေတ္တကမေဝ-ဤမျှလောက်သည်သာ၊ ဝါ-ကိုသာ၊ ဝတ္ထုဗ္ဗံ-ဟောတော်မူထိုက်သည်၊ သိယာ-ရာ၏၊ ဟိ-အကျိုးကား၊ ဒေဝ-ဤသို့ ဟောတော်မူအပ်သော်၊ ဗျဉ္ဇနံ-သဒ္ဒါသည်၊ သမေတိ-ညီညွတ်၏၊ [ကာရယမာနေန ကို "ကာရာပေန္တေန" ဟု ဖွင့်လျှင် ဟေတုကတ္တားဟောချင်း တူသည်ဟူလို၊] ပန-ထိုသို့ကာရာပေန္တေနဟူသာ ဟောတော်မူထိုက်ပါသော်လည်း၊ ယသ္မာ, သညာစိကာယ-ဖြင့်၊ ကုဋိ-ကုဋိကို၊ ကရောန္တေနာပိ-ကိုယ်တိုင်ပြုသော ရဟန်းသည်လည်း၊ ဣဒ-ဤပဒဘာဇနီ၌၊ ဝုတ္တနယေနေဝ-ဖြင့်သာလျှင်၊ ပဋိပဇ္ဇိတဗ္ဗံ-ကျင့်ရာ၏၊ တသ္မာ, ကရောန္တောဝါ-ကိုယ်တိုင်ပြုမူသည်လည်း၊ ဟောတု-စေ၊ ကာရာပေန္တောဝါ-သူတစ်ပါးကို ပြုစေသည်မူလည်း၊ (ဟောတု-စေ၊) ဥဘောပိ-၂ ပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဇေတေ-ဤရဟန်းတို့ကို၊ ကာရယမာနေနာတိ ဣမိနာဝပဒေန-ဟူသော ဤပါဠိတော်ပုဒ်ဖြင့်သာလျှင်၊ သင်္ဂဟိတာ-နှ၏၊ ဣတိဇေတမတ္ထံ-ဤအနက်ကို၊ ဒဿေတုံ-ငှာ၊ ကရောန္တောဝါ ကာရာပေန္တောဝါတိ-ဟူ၍၊ (ဘဂဝတာ) ဝုတ္တံ-ပဒဘာဇနီ၌ ဟောတော်မူအပ်ပြီ၊

ပါဠိတော်အနက်။ ။"ဥလ္လိတ္တာ-အထက်သို့တက်, အတွင်းဘက်၌, မြေညက်စသည့် သုတ်လိမ်းအပ်သော ကုဋိလည်းကောင်း၊ အဝလိတ္တာ-အောက်သို့ ဆင်းသက်, အပြင်ဖက်၌ မြေညက်စသည့်, သုတ်လိမ်းအပ်သော ကုဋိလည်းကောင်း၊ ဥလ္လိတ္တာဝလိတ္တာ-ထက်အောက်ဆင်းတက်, တွင်းပြင်ဖက်၌, မြေညက် စသည့်, သုတ်လိမ်းအပ်သော ကုဋိလည်းကောင်း" ဟု ပါဠိတော်၌ အနက်ပေးပါ။

ယသ္မာ ပန။ ။"ကာရယမာနေန"ဟူသော သိက္ခာပုဒ်ပါဠိကို "ကာရာပေန္တေန" ဟု ပဒဘာဇနီ၌ ဟောတော်မူထိုက်သည်ကား မှန်၏၊ သို့သော် သူတစ်ပါးကို ကုဋိအပြုခိုင်းသူသာ "တတြိဒံ ပမာဏံ၊ ဒီဃသော ဒွာဒသဝိဒတ္ထိယော" စသော အစီအစဉ်အတိုင်း ပြုကျင့်ရမည် မဟုတ်သေး, ကိုယ်တိုင် ကုဋိပြုလုပ်သူလည်း ဤအစီအစဉ်အတိုင်းပင် ပြုကျင့်ရမည်ဟူသော အနက်အဓိပ္ပာယ် ပြခြင်းငှာ "ကရောန္တောဝါ ကာရာပေန္တောဝါ" ဟု ဟောတော်မူပါသည်။ [ဟောတော်မူပုံကို ပါဠိတော်မှာ ကြည့်ပါ။]

မှတ်ချက်။ ။"ကာရယမာနေန-သူတစ်ပါးကို ပြုစေသော (အပြုခိုင်းသော)ရဟန်းသော်မှ ဤသိက္ခာပုဒ်လာသည့်အတိုင်း ပမာဏိကဖြစ်အောင် ပြုကျင့်ရမည်ဖြစ်လျှင် ကိုယ်တိုင်ပြုသော ရဟန်း၏ ဤသိက္ခာပုဒ်အတိုင်း ပြုကျင့်ရမည့်အကြောင်းမှာ အထူးဆိုဖွယ်မလို၊ ထို့ကြောင့် "ကာရယမာနေန" ပုဒ်သည် "ကရောန္တ-ကိုယ်တိုင်ပြုသူ"ဟူသော အနက်ကိုလည်း ပြစွမ်းနိုင်သော သတ္တိရှိ၏၊ ထို့ကြောင့် ကာရယမာနေန ကရောန္တေနဟူ ၂ ပုဒ်ပေါတော်မမူဘဲ "ကာရယမာနေန" ဟု တစ်ပုဒ်တည်းကိုသာ သိက္ခာပုဒ်၌ ဟောတော်မူသည်၊ "ကာရယမာနေန" ပါသော သိက္ခာပုဒ်တိုင်း၌ ဤအဓိပ္ပာယ်ကို မှတ်ပါ။

ပန–လဒ္ဓဒေါသ ထင်ရှားပြအံ့၊ ကရောန္တေန ဝါ ကာရာပေန္တေန ဝါတိ–ဟူ၍၊ ယဒိဝဒေယျ–အကယ်၍ ပဒဘာဇနီဋ္ဌ ဟောတော်မူအံ့၊ (ဝေ်သတိ)ဗျဥ္ဇနံ–သည်၊ ဝိလောမိတံ– ဆန့်ကျင်သည်၊ ဘဝေယျ–ရာ၏၊ ဟိ–မှန်၊ (တစ်နည်း) ဟိ ယသ္မာ, ကာရာပေန္တော–သူတစ်ပါးကို ပြုစေသော ရဟန်းသည်၊ ကရောန္တောနာမ–ကိုယ်တိုင် ပြုတတ်သူမည်သည်၊ နဟောတိ၊ (တသ္မာ ဗျဥ္ဇနံ ဝိလောမိတံ ဘဝေယျ)၊ တသ္မာ–ထိုသို့ ဆန့်ကျင်ရာသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဧတ္ထ–ဤကာရယမာနေန ဟူသောပုဒ်၌၊ အတ္ထမတ္တမေဝ–ရသင့်သော အနက်မျှကိုသာ၊ ဒဿိတံ–ပြီ၊ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ။

အတ္တုဒ္ဒေသံတိ–ကား၊ ဧသော–ဤကဋ္ဌိသည်၊ မယံ–ငါ၏ကဋ္ဌိတည်း၊ ဣတိ ဧဝံ–သို့၊ အသာ–ထိုကဋ္ဌိ၏၊ အတ္တာ–မိမိဟူသော၊ ဥဒ္ဒေသော–ညွှန်ပြထိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ (အတ္ထိ)၊ ဣတိ–ကြောင့်၊ (မိမိဟူသော ညွှန်ပြထိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊) သာ–ထိုကဋ္ဌိသည်၊ အတ္တုဒ္ဒေသာ–မည်၏၊ အတ္တုဒ္ဒေသံ–မိမိဟူသော ညွှန်ပြထိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ်ရှိသော၊ တံ–ထိုကဋ္ဌိကို၊ ["ကာရယမာနေန" ဟူသော ပါဠိတော်စပ်ဌစပ်၊ ဥဒ္ဒိသိတဗ္ဗောတိ ဥဒ္ဒေသော၊] ပန–ဆက်၊ ယသ္မာ, ယသာ–အကြင်ကဋ္ဌိ၏၊ အတ္တာ ဥဒ္ဒေသော (အတ္ထိ)၊ သာ–ထိုကဋ္ဌိသည်၊ အတ္တနော အတ္ထာယ ဟောတိ၊ တသ္မာ, အတ္ထပရိယာယံ–ပရိယာယ် အနက်ကို၊ ဒဿေန္တော (ဟုတ္တာ)၊ အတ္တုဒ္ဒေသန္တိ အတ္တနော အတ္ထာယာတိ–ဟူ၍၊ အာဟ–ပြီ၊ ["မိမိဟူသော ညွှန်ပြထိုက်သူရှိ" ဟူသော အနက်နှင့် "မိမိအကျိုးငှာ–မိမိအဖို့" ဟူသော အနက်သည် အဓိပ္ပာယ်ချင်း တူသောကြောင့် "အတ္ထပရိယာယ်" ဟု ဆိုသည်၊] ပမာဏိကာ ကာရေတဗ္ဗာတိ–ကား၊ ပမာဏယုတ္တာ–ပမာဏနှင့်ယှဉ်သော ကဋ္ဌိကို၊ ကာရေတဗ္ဗာ–၏၊

ယဒိပန ။ ။ကာရယမာနေနဖြင့် ကရောန္တေနကို သွင်းယူနိုင်လျှင် ကာရယမာနေန ဟူသော သိက္ခာပုဒ်ကို "ကရောန္တေနဝါ ကာရာပေန္တေနဝါ" ဟု ပဒဘာဇနီဋ္ဌ ဖွင့်တော်မူသင့်သည် မဟုတ်ပါလောဟု မေးဖွယ်ရှိသောကြောင့် "ယဒိပန" စသည်မိန့်၊ ကာရယမာနေနကို "ကရောန္တေန ဝါ ကာရာပေန္တေနဝါ" ဟုဖွင့်လျှင် သဒ္ဒါအနေ ဆန့်ကျင်ပြန်၏၊ ဘာ့ကြောင့်နည်း– သူတစ်ပါးကို အပြုခိုင်းသော ကာရယမာန ပုဂ္ဂိုလ်သည် မိမိကိုယ်တိုင်ပြုသော ကရောန္တပုဂ္ဂိုလ် မဖြစ်နိုင်၊ သိက္ခာပုဒ် ပါဠိတော်၌လည်း "ကာရယမာနေန" ဟု သာရှိ၏၊ ထို့ကြောင့် ကာရယမာနေန အတွက် "ကရောန္တေန" ကိုပါ အပိုထည့်စွက်၍ ဟောတော်မူလျှင် သဒ္ဒါအနေ ဆန့်ကျင်၏၊ ထိုသို့ ဆန့်ကျင်သောကြောင့် ကာရယမာနေနကို "ကရောန္တေနဝါ ကာရာပေန္တေနဝါ "ဟု ဖွင့်တော်မမူဘဲ အဓိပ္ပာယ်ကိုသာ ပြတော်မူလိုသောကြောင့် "ကရောန္တောဝါ ကာရာပေန္တောဝါ"ဟု (သိက္ခာပုဒ်လာ တတိယန္တ မဟုတ်သော) ပဌမန္တပုဒ် ၂–ပုဒ်ဖြင့် မိန့်တော်မူသည်။

တတြိုဒ် ပမာဏန္တိ-ကား၊ ဣဒံ-ဤဆိုအပ်လတ္တံ့ကား၊ တသာကုဋိယာ-၏၊ ပမာဏံ-တည်း၊ ["တတြ" ကို "တသာ"ဟု ဖွင့်သဖြင့် သမ္ဗန်အနက်၌ တြပစ္စည်းသက်ကြောင်း သိစေ၏။] သုဂတဝိဒတ္ထိယာတိ (ဧတ္ထ)-ဟူသော ဤပါဠိ၌၊ သုဂတဝိဒတ္ထိနာမ-သုဂတဝိဒတ္ထိမည်သည်၊ ဣဒါနိ-ယခုခေတ်၌၊ မဇ္ဈိမသ ပုရိသဿ-အလယ်အလတ် ယောကျ်ား၏၊ တိသောဝိဒတ္ထိယော-သုံးထွာတို့တည်း၊ ဝမုကီဟတ္ထေန-လက်သမားတို့၏အတောင်ဖြင့်၊ ဒိယမ္ဟာ ဟတ္ထာ-အခွဲအားဖြင့် ၂-တောင်သည်၊ ဝါ-တစ်တောင့်ထွာသည်၊ ဟောတိ၊ ["မဇ္ဈိမပုရိသ၏ ၃-ထွာ, လက်သမားအတောင်အားဖြင့် တစ်တောင့်ထွာသည် ဘုရားရှင် တစ်ထွာတော်တည်း" ဟု ဆိုရာ၌ မဇ္ဈိမပုရိသကိုလည်းကောင်း, လက်သမားအတောင်ကိုလည်းကောင်း စုံစမ်းမေးမြန်းကြပါလေ၊ "မျက်မြင်အားဖြင့် ၃-ထွာသည် ဘုရား၏ တစ်ထွာနှင့် ညီမျှ၏" ဟုကား မဖြစ်နိုင်ပါ။]

ဗာဟိရိမေန မာနေနာတိ-ကား၊ ကုဋိယာ-၏၊ ဗဟိကုဋ္ဌမာနေန-ပြင်ဖက်နံရံကို တိုင်းတာခြင်းဖြင့်၊ ဒ္ဝါဒသဝိဒတ္ထိယော-၁၂ ထွာတို့တည်း၊ ပန-ဆက်၊ မိနန္တေန-တိုင်းတာသောရဟန်းသည်၊ သဗ္ဗပဌမံ-အလုံးစုံသော မြေညက် စိုင်တို့၏ ရှေးဦးစွာ၊ ဒိန္နော-သော၊ မဟာမတ္တိကပရိယန္တော-မြေညက်စိုင်ကြီး၏ အစွန် အပိုင်းအခြားကို၊ နု ဂဟေတဗ္ဗော-မယူထိုက်၊ ထုသပိဏ္ဍပရိယန္တေန-ဖွဲဆုပ် အပိုင်းအခြားအစွန်ဖြင့်၊ မိနိတဗ္ဗံ-ရာ၏၊ [အင်္ဂတေ ကိုင်သကဲ့သို့ အပေါ်ကထူထူသုတ်အပ်သော မြေညက်ကို "မဟာမတ္တိကာ"ဟု ဆိုလိုဟန်တူသည်၊ တချို့က ထိုမြေညက်ကြီး၏ အပေါ်မှာထပ်၍ ထုသပိဏ္ဍကို သရွတ်ကျဲသောကြောင့် "ထုသပိဏ္ဍ အဆုံးနှင့် တိုင်းရမည်"ဟု ဆိုသည်၊ ထုသေန-ဖွဲနှင့်+မိဿကော-ရောသော+ပိဏ္ဍော-မြေစိုင်ခဲတည်း၊ ထုသပိဏ္ဍော-ခဲ၊] ထုသပိဏ္ဍဿ-၏၊ ဥပရိ-၌၊ သေတကမ္ပံ-အဆင်းဖြူအောင် ဆေးသုတ်မူသည်၊ အဗ္ဘောဟာရိကံ-ကတည်း၊ [တိုင်းတာလောက်သော အရာဝတ္ထု မဟုတ်သောကြောင့် "အဗ္ဘောဟာရိက"ဟု ဆိုသည်၊] ထုသပိဏ္ဍေန-ဖြင့်၊ အနတ္ထိကော (ဟုတ္တာ)၊ မဟာမတ္တိကာယ ဧဝ-ဖြင့်သာလျှင်၊ သစေ နိဋ္ဌာပေတိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ မဟာမတ္တိကာဝ-သည်သာလျှင်၊ ပရိစ္ဆေဒေါ-တည်း။

တိရိယန္တိ-ကား၊ ဝိတ္ထာရတော-အပြန့်အကျယ်အားဖြင့်၊ ဝါ-အနံအားဖြင့်၊ သတ္တာတိ-ကား၊ သတ္တ-ခုနစ်ထွာကုန်သော၊ သုဂတဝိဒတ္ထိယော-တို့တည်း၊ ပန-ဆက်၊ အန္တရာတိ ဣမဿ-ပုဒ်၏၊ အဗ္ဘန္တရိမေန မာနေနာတိ-ဟူသော၊ အယံ-ဤစကားသည်၊ နိဒ္ဒေသော-အကျယ်ညွှန်ပြကြောင်း စကားတည်း၊

[ပါဠိတော်၌ "အဗ္ဘန္တရိမေန မာနေန" ဟူသော ပဒဘာဇနီ စကားတော်သည် "တိရိယံ သတ္တန္တရာ" ဟူသော သိက္ခာပုဒ်ပါဠိတော်၌ "အန္တရာ"၏ အဖွင့်ဖြစ်သည်–ဟူလို။] ကုဋ္ဌသ–နံရံ၏၊ ဗဟိ–၌၊ အန္တ–ကို၊ အဂ္ဂေဟတ္ထာ–၍၊ (မတိုင်းမူ၍၊) အဗ္ဘန္တရိမေန–သော၊ အန္တေန–ဖြင့်၊ မိနိယမာနေ–တိုင်းအပ်သော်၊ တိရိယံ–အနံ့အားဖြင့်၊ သတ္တ–ဂ ထွာကုန်သော၊ သုဂတဝိဒတ္ထိယော–တို့သည်၊ ပမာဏံ–တည်း၊ ဣတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ။

ပန–ဆက်၊ ယော–အကြင်ရဟန်းသည်၊ (ကရေယျ–၌စပ်)၊ လေသံ–အနည်းငယ်သောအကြောင်းကို၊ သြဠေ္ဆေ္ဆော–ရေးရွတ်းလျက်၊ (တစ်နည်း) လေသံ သြဠေ္ဆေ္ဆော–အမြွက်ထောင်လျက်၊ [ဟိုဘက်မြေကကျဉ်း၍ ဒီဘက်မြေက ကျယ် သောကြောင့် ဟိုဘက်ကလျှော့၍ ဒီဘက်က ပိုထားရသည်ဟု ပြောခြင်းကို "လေသံ သြဠေ္ဆေ္ဆော"ဟု ဆိုသည်၊ ရေးက "အမြွက်ထောင်သည်"ဟု ခေါ်သည်။] ယထာဝုတ္တပမာဏမေဝ–အကြင် အကြင် ဟောတော်မူအပ်သော ပမာဏရှိသော ကုဋိကိုသာလျှင်၊ ကရိဿာမိ–အုံ့၊ ဣတိ–ဤသို့ကြံ၍၊ ဒီဃတော–အလျားအားဖြင့်၊ ဝါ–အလျားဘက်က၊ ဧကာဒသဝိဒတ္ထိယော–၁၁ ထွာတို့ကို လည်းကောင်း၊ တိရိယံ–အနံ့အားဖြင့်၊ ဝါ–ဘက်က၊ အဋ္ဌဝိဒတ္ထိယော–တို့ကို လည်းကောင်း၊ (အလျား တစ်ထွာလျှော့၍ အနံ့တစ်ထွပိုထားသည်–ဟူလို)၊ ဝါ–တစ်နည်း ဒီဃတော–ဖြင့်၊ ဝါ–က၊ တေရသဝိဒတ္ထိယော–တို့ကိုလည်းကောင်း၊ တိရိယံ, ဆဝိဒတ္ထိယော–တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ကရေယျ–အုံ့၊ (အလျားတစ်ထွာ ပိုထား၍ အနံ့ တစ်ထွာလျှော့ထားသည်၊) (တသ–ထိုရဟန်း၏၊ ကရဏ–ပြုခြင်းသည်၊) နဝဋ္ဌတိ–မအပ်၊ ဟိ–မှန်၊ ဧကတောဘာဂေန–တစ်ဖက်အဖို့အား ဖြင့်၊ အတိက္ကန္တမိ–လွန်သည်လည်းဖြစ်သော၊ ပမာဏံ–သည်၊ အတိက္ကန္တမေဝ– လွန်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဝိဒတ္ထိ–တစ်ထွာသည်၊ တိဋ္ဌတု–တည်ရှိပါစေဦး၊ ကေသဂ္ဂမတ္တမ္ပိ–တစ်ဆံဖျားမျှလည်း၊ ဒီဃတော–အားဖြင့်၊ ဟာပေတွာ– ယုတ်လျော့စေ၍၊ တိရိယံဝါ–အနံ့ကိုသော်လည်းကောင်း၊ တိရိယတော–အားဖြင့်၊ ဟာပေတွာ–၍၊ ဒီဃံဝါ–ကိုသော် လည်းကောင်း၊ ဝမေတုံ–ငှာ၊ နဝဋ္ဌတိ– မအပ်၊ ဥဘတော ဝမုနေ–အလျားအနံ ၂ဖက်စလုံးကို တိုးပွားစေခြင်း၌၊ ဝါဒေါ–မအပ်ဟု ပြောဆိုဖွယ်သည်၊ ကောပန–အဘယ်မှာရှိတော့အုံ့နည်း၊ ဟိ–သာဓကကား၊ အယာမတော၊ ပေ၊ ဒုက္ကဋန္တိအာဒိ–သော၊ ဧတံ (သုတ္တံ)– ကို၊ (ဘဂဝတာ) ဝုတ္တံ–(ပဒဘာဇနီ၌) ဟောတော်မူအပ်ပြီ၊ [အာယာမတောဝါ– အလျားအားဖြင့်သော် လည်းကောင်း၊ ဝိတ္ထာရတောဝါ – အနံ့အားဖြင့် သော်လည်းကောင်း၊ အန္တမသော, ကေသဂ္ဂမတ္တမ္ပိ–တစ်ဆံဖျားမျှကိုလည်း၊

အတိက္ကမိတ္တာ ကရောတိ ဝါ ကာရာပေတိဝါ, ပယောဂေ-ကြောင့်၊ ဒုက္ကဋံ၊] ပန-အနွယကား၊ ယထာ ဝုတ္တပမာဏာဒေ-အကြင် အကြင် ဟောတော်မူ အံ့ပ်သော ပမာဏရှိသော ကုဋိသည်သာလျှင်၊ ဝဋ္ဋတိ-၏။

ပန-ဆက်၊ ယာ-အကြင်ကုဋိသည်၊ ဒီဃတော-အားဖြင့်၊ သဋ္ဌိဟတ္ထာပိ-အတောင် ၆၀ ရှိသည်သော်လည်းကောင်း၊ တိရိယံ-အားဖြင့်၊ တိဟတ္ထာဝါ-၃တောင် ရှိသည်သော်လည်းကောင်း၊ ဥိနကစတုဟတ္ထာဝါ-ယုတ်လျော့သော ၄ တောင် ရှိသည်သော်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ-၏၊ [ဤကုဋိမှာ အလျားရှည်၍ အနံကျဉ်း သောကြောင့်" စကြ်ိုရှည်ကုဋိ" ဟု မှတ်၊] ယတ္ထ-အကြင်ကုဋိ၌၊ ပမာဏ ယုတ္တော-သော၊ မဇ္ဈော-သည်၊ ဣတော စိတောစ-ဤမှ ဤမှလည်း၊ နေ ပရိဝတ္တတိ-မလှည့်လည်နိုင်၊ (မလှည့်သော-ဟူလို၊) အယံ-ဤကုဋိသည်၊ ကုဋိ တိ-ကုဋိဟူ၍၊ သင်္ခေ်နေ ဂစ္ဆတိ၊ [ဤသိက္ခာပုဒ်တော်အရ ကုဋိမခေါ်နိုင်-ဟူလို၊] တသ္မာ, အယံပိ-ဤကုဋိသည်လည်း၊ ဝဋ္ဋတိ-၏၊ ပန-ဝါဒန္တ ရကား၊ မဟာ ပစ္စရိယံ-၌၊ ပစ္ဆိမကောဋိယာ-နောက်ဆုံးဖြစ်သော အပိုင်းအခြားအားဖြင့်၊ စတုဟတ္ထဝိတ္ထာရာ-၄တောင် အပြန့်အကျယ်ရှိသော ကုဋိကို၊ ဝုတ္တာ၊ တတော-ထို ၄တောင် အပြန့်အကျယ်ရှိသော ကုဋိမှ၊ ဟေဋ္ဌာ-အောက်ဖြစ်သော ကုဋိသည်၊ အကုဋိ-ကုဋိမဟုတ်၊ ပန-ဆက်၊ ပမာဏိကာပိ-ပမာဏနှင့်ယှဉ်သော ကုဋိသည်လည်း၊ အဒေသိတ ဝတ္ထုကာဝါ-မည္သူနှိပ်အပ်သော ကျောင်းရာရှိသော ကုဋိသည်လည်းကောင်း၊ သာရမ္ဘာဝါ-ပိုးရွ ခြုပုန်းကောက်ပဲသီးနှံ အစရှိသော ဘေးရန်ရှိသော ကုဋိသည်လည်းကောင်း၊ အပရိက္ကမနာဝါ-၂ ကောင်ကပ်လှည်း, ၄ ကောင်ကပ်လှည်းတို့ဖြင့် လှည့်ပတ်လောက်ရာ ဥပစာမရှိသော ကုဋိသည်လည်းကောင်း၊ နဝဋ္ဋတိ၊ ပမာဏိကာ(ဇဝ)-ပမာဏနှင့်ယှဉ်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ ဒေသိတဝတ္ထုကာ(ဇဝ)-သော၊ အနာရမ္ဘာ(ဇဝ)-သော၊ သပရိက္ကမနာဝ-ရှိသည်သာဖြစ်သော ကုဋိသည်၊ ဝဋ္ဋတိ၊ ပမာဏာတော-အောက်၊ ဥိနတရမ္ပိ-အထူးသဖြင့် ယုတ်လျော့သည်လည်းဖြစ်သော၊ စတုဟတ္ထံ-၄တောင် ရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ ပဋ္ဌဟတ္ထမ္ပိ-ဖြစ်သော၊ (ကုဋိ-ကို၊) ကရောန္တေန-ပြုသော ရဟန်းသည်၊ (ပြုမည်ဟု ရည်ရွယ်သော ရဟန်းသည်-ဟူလို၊) ဒေသိတ ဝတ္ထုကာဝ-ညွှန်ပြအပ်သော ကျောင်းရာရှိသော ကုဋိကိုသာ၊ ကာရေတဗ္ဗာ။

ပမာဏယုတ္တော။ ။သဗ္ဗ ပစ္ဆိမပမာဏယုတ္တော မဇ္ဈော၊ သော ဟိ ပကတိ ဝိဒတ္ထိ ယာ နဝ ဝိဒတ္ထိကော အဋ္ဌဝိဒတ္ထိကောဝါ ဟောတိ၊ တတော ခုဒ္ဒကော မဇ္ဈော (ရှစ်ထွာအောက် ငယ်သော ညောင်စောင်းသည်) သီသူပဓာနံ ထပေတ္တာ ပါဒံ ပသာရေတ္တာ နိပဇ္ဇိတုံ နေ ပဟောတိ၊-ဝိမတိ။

စ ပန–ထပ်၍ဆက်ဦးအုံ့၊ ပမာဏာတိက္ကန္တံ–ပမာဏထက်လွန်သော ကုဋိကို၊ ကရောန္တော–ပြုသောရဟန်းသည်၊ လေပပရိယောသာနေ–လိမ်းကျံခြင်း၏ အဆုံး၌၊ ဂရုကံ–ဂရုကဖြစ်သော၊ အပတ္တိ–သံဃာဒိသေသ်အာပတ်သို့၊ အာပဇ္ဇတိ–၏၊ တတ္ထ–ထို လေပပရိယောသာနေဟူသော စကားရပ်၌၊ လေပေါစ–သုတ်လိမ်းကြောင်း ပစ္စည်းကိုလည်းကောင်း၊ အလေပေါစ–သုတ်လိမ်းကြောင်း မဟုတ်သော ပစ္စည်းကိုလည်းကောင်း၊ လေပေါကာသောစ–ကိုလည်းကောင်း၊ အလေပေါကာသေစ – ကိုလည်းကောင်း၊ ဝေဒိတဗ္ဗော–၏၊ သေယျထိဒံ–အဘယ်သို့ သိထိုက်သနည်း၊ လေပေါတိ (ဇတ္ထ)–၌၊ လေပါ–သုတ်လိမ်းကြောင်း ပစ္စည်းတို့သည်၊ မတ္တိကာ လေပေါစ– မြေညက်ဟူသော သုတ်လိမ်းကြောင်းပစ္စည်းလည်းကောင်း၊ သုဓာလေပေါစ– အင်္ဂတေဟူသော သုတ်လိမ်းကြောင်း ပစ္စည်းလည်းကောင်း၊ (ဣတိ–သို့၊)ဒွေ ၂ မျိုးတို့တည်း၊ ပန–ကား၊ ဒွေ–နှစ်သော၊ ဣမေလေပေ–တို့ကို၊ ထပေတွာ– ၍၊ အာဝသေသော–သော၊ ဘသ္မဂေါမယာဒ်ဘေဒေါ–ပြာ, နွားချေး အစရှိသော အပြားရှိသော၊ လေပေါ–သည်၊ အလေပေါ–လေပမမည်၊ [သုတ်လိမ်းကြောင်း ပစ္စည်းမှန်သော်လည်း သုဓာမတ္တိကာကဲ့သို့ မထူဘဲ ပါးပါးသုတ်ရသောကြောင့် "လေပ" ဟု မခေါ်လောက်ပါ– ဟူလို၊] ကတလေပေါ–ပြုလုပ်အပ်သော လေပသည်၊ သစေပိ, ဟောတိ–အကယ်၍မူလည်းဖြစ်အုံ့၊ (ဧဝံသတိပိ)၊ အလေပေါဧဝ–လေပမမည်သည်သာ၊ ဘိတ္တိယောစ–နံရံတို့သည် လည်းကောင်း၊ ဆဒနဉ္စ–အမိုးသည်လည်းကောင်း၊ လေပေါကာသောတိ – မည်၏၊ ပန – ကား၊ ဘိတ္တိစ္ဆဒနေ–နံရံ, အမိုးတို့ကို၊ ဌပေတွာ–၍၊ အာဝသေသော–သော၊ ထမ္ဘ၊ ပေ၊

ကတလေပေါ။ ။ကတလေပေါတိ ကေနစိ သိလေသေန (တစ်စုံတစ်ခုသော အစေးဖြင့်) ကတလေပေါ၊ သေတရတ္တာဒိဝဏ္ဏာ ကရဏတ္ထံ (အဖြူ အနီ အစရှိသော အဆင်းကို ပြုခြင်းအကျိုးငှာ) ကတတမ္ဗမတ္တိကာဒိ ကတလေပေါဝါ (မြေနီ အစရှိသည်ကို ပြုအပ်သော လေပသည်သော်လည်းကောင်း)၊ (ဝိမတိ)...၊ သာရတ္ထဒ၌လည်း အလားတူ ဖွင့်၏၊ ဤအဖွင့်များကို ထောက်၍ "ကလလလေပေါ" ဟု ရှိသမျှပါဠိပျက်တည်း၊ ဤ၌ "ကတလေပ" ဟူသည် အင်္ဂတေသုတ်ပြီးနောက် အရောင်ခိုင်အောင် အစေးတစ်မျိုးဖြင့် ပြုအပ်သော (အပေါ်ယံ ပါးပါးသုတ်ရသော) လေပတည်း၊ ယခုခေတ် တိုက်များ၌ အရောင်တင်ဆေးမျိုးတည်း၊ ထိုလေပသည် သုတ်ရိုးမဟုတ်, အပိုပြုလုပ်အပ်သောကြောင့် ကတလေပမည်၏၊ အင်္ဂတေသုတ်သလို မထူစေဘဲ ပါးပါးသုတ်ရသောကြောင့် အလေပေါဝ–လေပဟု မခေါ်လောက်သော အဗ္ဘောဟာရိကဟု ဆိုသည်။ [တစ်ဖက်ဆည်ကန်စသည်တို့၌ ရွံ့ညွန်ကို ထူထူသုတ်ထားသော လေပကား မတ္တိကာလေပ၌ ပါဝင်လေသည်။]

ဂူမစ္ဆိဒ္ဒါဒိ–တိုင်, ထုတ်လျှောက် တံခါးပေါင်, လေသောက်ပြတင်း, အခိုး ထွက်ပေါက် အစရှိသော၊ အလေပါရဟော–သုတ်လိမ်းခြင်းကို မထိုက်သော၊ သဗ္ဗောပိ–သော၊ သြကာသော–ကို၊ အ‌လေပေါကာသောတိ–ဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗော။

ဘိက္ခု၊ ပေ၊ ဝတ္ထုဒေသနာယာတိ–ကား၊ ယသ္မိံ ဌာနေ–၌၊ ကုဋိ–ကို၊ ကာရေတုကာမော–သည်၊ ဟောတိ–၏၊ တတ္ထ–ထိုအရပ်၌၊ ဝတ္ထုဒ္ဒေသနတ္ထာယ–ကျောင်းနေရာကို ညွှန်ပြခြင်းအကျိုးငှာ၊ ဘိက္ခု–တို့ကို၊ နေတဗ္ဗာ–ပင့်ဆောင်ထိုက်ကုန်၏၊ ပန–ဆက်၊ တေနကုဋိကာရကေနာတိ အာဒိ–အစရှိသော စကားရပ်ကို၊ (ဝုတ္တံ၌စပ်၊) ယေနဝိဓိနာ–အကြင် အစီအစဉ်ဖြင့်၊ တေဘိက္ခု–တို့ကို၊ (ကျောင်းနေရာ ညွှန်ပြမည့်ရဟန်းတို့ကို၊) အဘိနေတဗ္ဗာ–ပင့်ဆောင်ထိုက်ကုန်၏၊ တသ–ထိုအစီအစဉ်ကို၊ ဒဿနတ္ထံ–ငှာ၊ ဝုတ္တံ၊ တတ္ထ–ထိုတေနကုဋိကာရ ကေန အစရှိသော စကားရပ်၌၊ ကုဋိဝတ္ထုံ(သောခေတ္တာတိ–ဟူသောပါဋ်ဖြင့်၊ (ဒဿေတိ၌စပ်၊) ဝိသမံ–မညီညွတ်သော၊ အရညံ–သို့၊ ဘိက္ခု–တို့ကို၊ (ကုဋိရာ ညွှန်ပြမည့် ရဟန်းတို့ကို၊) ဂဟေတွာ–ပင့်ခေါ်၍၊ နဂန္တုဗ္ဗံ–ရာ၊ ပန–အနွယကား၊ ကုဋိဝတ္ထုံ–ကျောင်းနေရာကို၊ ပဌမမေဝ–မပင့်ခေါ်မီ ရှေးဦးစွာသာလျှင်၊ သောခေတ္တာ–ပြီး၍၊ သမတလံ–ညီညွတ်သော အပြင်ရှိ သည်ကို၊ ဝါ–ရှိအောင်၊ သီမမဏ္ဍလသဒိသံ–သိမ်းဝိုင်းနှင့်တူသည်ကို၊ ဝါ–တူအောင်၊ ကတွာ–ပြီး၍၊ ပစ္ဆာ–မှ၊ သံဃံ ဥပသက်မိတွာ ယာစိတွာ, နေတဗ္ဗာ–နှ၏၊ ဣတိ–ဤအနက်အဓိပ္ပာယ်ကို၊ ဒဿေတိ–၏။

ဧဝမသ ဝစနီယောတိ–ကား၊ သံဃော–သည်၊ ဝါ–ကို၊ ဓံ–သို့၊ ဝတ္တဗ္ဗော–သည်၊ အသ–၏၊ ပန–ဆက်၊ ပရတော–၌၊ ဒုတိယမ္ပိယာစိတဗ္ဗာတိ–တဗ္ဗာ ဟူသောစကားကို၊ ဘိက္ခု–တို့ကို၊ သန္ဓာယ–၍၊ ဗဟုဝစနံ–ဗဟုဝုစ်ကို၊ ဝုတ္တံ–ပြီ၊ ["ဧဝမသဝစနီယော"၌ သံဃောကိုရည်ရွယ်၍ ဧကဝုစ်ဆိုခဲ့သော်လည်း ဤ၌ကား "ဘိက္ခု" ဟူသော ဗဟုဝုစ်ကို ရည်ရွယ်၍ "ယာစိတဗ္ဗာ"ဟု ဗဟုဝုစ်ဆိုသည်။] နောစေ၊ ပေ၊ ဥဿဟတီတိ–ကား၊ သဗ္ဗော–သော၊ သံဃော–သည်၊ သစေ နှ ဣစ္ဆတိ–အကယ်၍ မလိုက်လိုအုံ့၊ သဠာယမနသိကာရာဒီသု–စာအံခြင်း, တရားနှလုံးသွင်းခြင်း အစရှိသော အလုပ်တို့၌၊ တေ တေဘိက္ခု–တို့သည်၊ ဥယျုတ္တာ–အလွန်အားထုတ်နေကြကုန်သည်၊ ဟောန္တိ–ဖြစ်ကုန်အုံ့၊ [ပျင်းခြင်းကြောင့် ကျောင်းနေရာကြည့်ဖို့ရန် မလိုက်ကြသည် မဟုတ်, စာအံခြင်း, တရားနှလုံးသွင်းခြင်း စသောအလုပ်ကိစ္စများ ကြောင့် မလိုက်နိုင်ကြ–ဟူလို။]

သာရမ္ဘံ အနာရမ္ဘန္တိ-ကား၊ သဥပဒ္ဒဝံ-ဘေးရန်နှင့်တကွ ဖြစ်၏ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ အနုပဒ္ဒဝံ-ဘေးရန်မရှိဟူ၍လည်းကောင်း၊ (ဧာနိတဗ္ဗံ-သိရာ၏၊) [အာရမ္ဘသဒ္ဒါသည် ဝိကောပန-(နှိပ်စက်ဖျက်ဆီးဟူသော) အနက်ကို ဟောဏ၏၊ ထို့ကြောင့် "သဥပဒ္ဒဝံ, အနုပဒ္ဒဝံ"ဟု ဖွင့်သည်၊ အာရမ္ဘတိတိ အာရမ္ဘော၊ သဟအာရမ္ဘေန ယံ ဝတ္တတိတိ သာရမ္ဘံ၊ (ဝတ္ထု)၊ နတ္ထိ+အာရမ္ဘော ယတ္ထာတိ အနာရမ္ဘံ၊] သ ပရိက္ကမနံ အပရိက္ကမနန္တိ-ကား၊ သဥပစာရံ-ဥပစာနှင့်တကွ ဖြစ်၏ဟူ၍လည်းကောင်း၊ အနုပစာရံ-ဟူ၍လည်းကောင်း၊ (ဧာနိတဗ္ဗံ-၏၊) [ပရိက္ကမီယတေတိ ပရိက္ကမနံ၊ (ဥပစာအရပ်) သဟပရိက္ကမနေန ယံ ဝတ္တတိတိ သပရိက္ကမနံ၊ (ဝတ္ထု)၊ နတ္ထိ ပရိက္ကမနံ ယတ္ထာတိ အပရိက္ကမနံ။]

၃၅၀။ ပတ္တကလ္လန္တိ-ကား၊ ဣမသ သြလောကနသ-ဤကုဋိရာကို ကြည့်ခြင်း၏၊ ပတ္တော-ဆိုက်ရောက်လာသော၊ ဝါ-လျောက်ပတ်သော၊ ကာလော-အခါသည်၊ (အတ္ထိ-၏၊) ဣတိ-ထို့ကြောင့်၊ (ထိုသို့လျောက်ပတ်သောအခါ ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊) (တံ-ထိုသို့ကြည့်ခြင်းသည်၊) ပတ္တကာလံ-လမည်၏၊ ပတ္တကာလမေဝ-သည်ပင်၊ ပတ္တကလ္လံ-လ္ဟ မည်၏၊ [ဣကျပစ္စည်းသွတ္ထ၊] စ-ဆက်၊ ဝတ္ထုသြလောနတ္ထာယ-ကုဋိရာကို ကြည့်ခြင်းအကျိုးငှာ၊ ဣဒံ သမ္ဘတိ ကမ္မံ-ဤသမုတ်ကြောင်းကံသည်၊ ဝါ-ကို၊ အနုသာဝနနယေန-ကမ္မဝါစာဥ်လာသောနည်းဖြင့်၊ သြလောကေတွာပိ-ပန်ပြောရ၍လည်း၊ ကာတုံ ဝဋ္ဋတိ၊ ပန-ကား၊ ပရတော-နောက်၌၊ [ပါဠိတော်ဝယ် နောက်နား၌၊] ဝတ္ထုဒေသနာ ကမ္မံ-ကုဋိရာကို ညွှန်ပြကြောင်းကံကို၊ ယထာဝုတ္တာယ ဧဝ-ပါဠိတော်၌ ဟောတော်မူအပ်တိုင်းသာလျှင် ဖြစ်သော၊ ဥတ္တိယာ စ - ဖြင့် လည်းကောင်း၊ အနုသာဝနာယ စ-ကမ္မဝါစာဖြင့် လည်းကောင်း၊ ကာတဗ္ဗံ-ရာ၏၊ သြလောကေတွာ-ပန်ပြော၍၊ ကာတုံ နှ ဝဋ္ဋတိ။

၃၅၁။ ကိပိလ္လိကာနန္တိ-ကား၊ ရတ္တကာဠပိဋ်လာဒိဘေဒါနံ-အနီ, အမည်း, အကြောင် အစရှိသောအပြားရှိကုန်သော၊ ယာသံကာသဠ-အမှတ်မရှိ အလုံးစုံကုန်သော၊ ကိပိလ္လိကာနံ-ပိုးငယ်တို့၏၊ (အာသယောဠ် စပ်၊) ကိပိလ္လကာနန္တိ ပိ-

---

သြလောကေတွာပိ။ ။သြလောကေတွာပိတိ အပလောကနကမ္မဝသေနပိ ကာတုံ ဝဋ္ဋတိ၊-သာရတ္ထ၊ ကမ္မဝါစာကို မရွတ်ဘဲ၊ ကမ္မဝါစာ၌လာသော နည်းအတိုင်း စကားပြင်ဖြင့်ဆို၍ အပလောကနက်ဖြင့်လည်း သမုတ်ကောင်းပါ၏၊-ဟူလို၊ သြလောကေတွာပိ၌ ပိဖြင့် ကမ္မဝါစာရွတ်ခြင်းကို ပေါင်း၊ သြလောကေတွာ၌ သြသည် အပကိုပြသော သြတည်းဟု ဝိမတိဆို၏၊ ထို့ကြောင့် အပလောကေတွာကဲ့သို့ အနက်ပေးရသည်။ [အပသဒ္ဒသပိ သြအာဒေသော ကတောတိ ဒဋ္ဌဗ္ဗော။]

ဟူ၍လည်း၊ ပါဒ္ဒေါ–ပါဒ်ရှိသေး၏၊ အာသယောတိ–ကား၊ နိဗဒ္ဓဝသနဋ္ဌာနံ–အမြဲနေရာအရပ်တည်း၊ ကိပိလ္လိကာနံ–ပိုးငယ်တို့၏၊ (နိဗဒ္ဓဝသနဋ္ဌာနံ ယေဝ–ကိုသာလျှင်၊ အာသယော–အာသယဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗော) ယထာ–သကဲ့သို့၊ ဧဝံ–တူ၊ ဥပစိကာဒီနံပိ–ခြအစရှိသောသတ္တဝါတို့၏လည်း၊ [အာဒိဖြင့် ပါဠိတော်၌ လာသော ကြွက် မြွေ စသည်ကိုယူ၊] နိဗဒ္ဓဝသနဋ္ဌာနံယေဝ အာသယော ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ပန–ဆက်၊ ယတ္ထ–အကြင်အရပ်၌၊ တေ–ထိုပိုးရှ ခြပုန်းအစရှိသော သတ္တဝါတို့သည်၊ ဂေါစရတ္ထာယ–စားကျက်အကျိုးငှာ၊ အာဂန္တွာ–လာပြီး၍၊ ဂစ္ဆန္တိ–ပြန်သွားကြကုန်၏၊ သဗ္ဗေသမ္ပိ–အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့၏လည်း၊ တာဒိသော၊ သဗ္ဗရဏပဗေသော–လှည့်လှည်ရာအရပ်ကို၊ အဝါရိတော–မတားအပ်၊ [ကုဋိရာကို ညွှန်ပြရာ၌ သံဃမ္ဘအဖြစ်ဖြင့် .မတားဖြစ်အပ်–ဟူလို၊] တသ္မာ, တတ္ထ–ထိုစားကျက်အကျိုးငှာ လာရာအရပ်၌၊ အပနေတွာ–ပိုးကောင်ကလေးတို့ကို ဖယ်ရှားပြီး၊ သောဧတွာ ကာတုံ ဝဋ္ဋတိ၊ တာဝ–ဟတ္ထဋ္ဌာနစသည်မှ ရှေးဦးစွာ၊ ဆ–နှင့်သော၊ ဣမာနိ ဋ္ဌာနာနိ–ဤ အရပ်တို့ကို၊ သတ္တာနုဒ္ဒယာယ–သတ္တဝါတို့ကို သနားစောင့်ရှောက်တတ်သော ကရုဏာအကျိုးငှာ၊ ပဋိက္ခိတ္တာနိ–ပယ်မြစ်တော်မူအပ်ကုန်ပြီ၊ [ကိပိလ္လိက, ဥပစိက, ဥန္ဒုရ, အဟိ, ဝိစ္ဆိက, သတပဒီတို့ကို သနားသောကြောင့် တားမြစ်သည်– ဟူလို။]

ဟတ္ထိနံ့ဝါတိ–ကား၊ ဟတ္ထိနံ ပန–ဆင်တို့၏ကား၊ နိဗဒ္ဓဝသနဋ္ဌာနမ္ပိ–သည်လည်းကောင်း၊ နိဗဒ္ဓဂေါစရဋ္ဌာနမ္ပိ–သည်လည်းကောင်၊ နဝဋ္ဋတိ၊ [ကုဋိရာ မညွှန်ပြသင့်–ဟူလို။] သီဟာဒီနံ–တို့၏၊ အာသယောစ–နေရာအရပ်သည်လည်းကောင်း၊ ဂေါစရာယ–စားကျက်အလို့ငှာ၊ ပက္ကမန္တာနံ–ဖဲသွားကုန်သော ခြသေ့် အစရှိသော သတ္တဝါတို့၏၊ နိဗဒ္ဓဂမနမဂ္ဂေါစ–အမြဲသွားကြောင်း လမ်းသည်လည်းကောင်း၊ နဝဋ္ဋတိ၊ ဧတေသံ–ဤခြသေ့် အစရှိသော သတ္တဝါတို့၏၊ စာရိဘူမိ–လှည့်လည်ခြင်းရှိရာအရပ်ကို၊ နဂဟိတာ– (ပယ်အပ်သော အရပ်အဖြစ်ဖြင့်) မယူအပ်။

စာရိဘူမိ။ ။စရဏံ စာရော၊ စာရော ယတ္ထာတိစာရီ၊ စာရီစ+သာ+ဘူမိစာတိ စာရိဘူမိ၊ ခြသေ့်စသော သတ္တဝါတို့၏ လှည့်လည်ရာ အရပ်ကို "ကျောင်းရာအဖြစ်ဖြင့် မယူဖို့ရန်" မတားမြစ်၊ ဘာ့ကြောင့်နည်း.... သူတို့၏လှည့်လည်ရာအရပ်က ကျယ်ဝန်းသောကြောင့်တည်း၊ မှန်၏–ခြသေ့်တို့သည် အလွန်ဝေးသော အရပ်သို့လည်း သားကောင်ကို ဖမ်းဖို့ရန် သွားတတ်ကြသည်။ [စာရိဘူမိတိ ဂေါစရဘူမိ၊ နဂဟိတာတိ နဝါ ရိတာတိ အဓိပ္ပာယော၊–သာရတ္ထ၊ .... ဝိမတိ၌ကား "နဂဟိတာတိ ပဋိက္ခိပိတမ္ပဘာဝေန နဂဟိတာ" ဟု ဖွင့်၏။]

ယေသံကေသဠိတိ–ကား၊ အညေသမ္မိ–ဟတ္ထိသီဟ စသည်မှ အခြားလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝါဠာနံ–ရဲရင့်ကုန်သော၊ တိရစ္ဆာနဂတာနံ–တောကျွဲစသော တိရစ္ဆာန်တို့၏၊ (အာသယော ဟောတိ–ဌိတပ်၊) သတ္တာ–နှင့်သော၊ ဣမာနိဌာနာနိ–တို့ကို၊ (ဟတ္ထိအာသယစသော အရပ်တို့ကို၊) သပ္ပဋိဘယာနိ–ဘေးရန်နှင့်တကွ ဖြစ်ကုန်သည်၊ (ဟုတ္တာ) ဘိက္ခုနံ–တို့၏၊ အာရောဂျတ္ထာယ–ဘေးရောဂါမရှိ ခြင်းအကျိုးငှာ၊ [အာရောဂျတ္ထာယာတိ နိရုပဒ္ဒဝတ္ထာယ၊] ပဋိက္ခိတ္တာနိ၊ သေသာနိ–ကြွင်းကုန်သော ပုဗ္ဗဏ္ဏနိသိတစသော အရပ်တို့ကို၊ နာနာဥပဒ္ဒဝေဟိ–အမျိုးမျိုးသော ဘေးရန်တို့ဖြင့်၊ သဥပဒ္ဒဝါနိ–ဘေးဥပဒ်ရှိကုန်သည်၊ (ဟုတ္တာ ပဋိက္ခိတ္တာနိ၊) [ကောက်ပဲသီးနံ့ရှိသော အရပ်ဌ ကျောင်းဆောက်လျှင် ကောက်ပဲသီးနံ့ရှင်များက ကြိုက်မည် မဟုတ်သောကြောင့် "နာနာဥပဒ္ဒဝ ဖြစ်၏"ဟု ဆိုသည်၊ ဤသို့ စသည်ဖြင့် အဗ္ဘာဃာတ နိသိတစသည်၏ နာနာဥပဒ္ဒဝ ဖြစ်ပုံကိုလည်း သိပါ။]

တတ္ထ–ထိုကြွင်းသောပုဗ္ဗနိသိတ အစရှိသော ကုဋိရာတို့တွင်၊ ပုဗ္ဗဏ္ဏနိသိတန္တိ–ကား၊ ပုဗ္ဗဏ္ဏံ–(ပဲ၏ဦးစွာဖြစ်ပေါ်လာသည့် အစာဟူသော)ကောက်စပါးကို၊ နိသိတံ–မှီသည်ရှိလည်း၊ (ဟောတိ–ဖြစ်အုံ့၊) [ပါဠိတော်မှ ဝါကို ယူ၍ပေး၊ ပုဗ္ဗဏ္ဏအရ ဆက်ပြလို၍ "သတ္တန္နံဓညာနံ" စသည်ကိုဆိုသည်၊] သတ္တန္နံ–နှင့်သော၊ ဓညာနံ–တို့၏၊ ဝိရူဟနကခေတ္တသာမန္တာ–ပေါက်ရောလယ်၏ အနီးဌ၊ ဌိတံ(ဝါ)–တည်သည်မှလည်း၊ (ဟောတိ–အုံ့)၊ အပရဏ္ဏနိသိတာဒီသု ပိ–အပရဏ္ဏနိသိတ အစရှိသော အရပ်တို့ဌလည်း၊ ဧသေဝနယော–တည်း၊ ပန–အထူးကား၊ ဧတ္ထ–ဤအပရဏ္ဏနိသိတ အစရှိသော အရပ်တို့တွင်၊ အဗ္ဘဃာ တန္တိ–ကား၊ ကာရဏာဃရံ=သူပုန်ဓားပြကို ညှဉ်းဆဲရာအိမ်တည်း၊ [အဘိ (လွန်လွန်ကဲကဲ)+ဟနန္တိ ဧတ္ထာတိ အဗ္ဘာဃာတံ၊] ဝေရိဃရံ–ရန်သူအိမ်တည်း၊ [ဝေရိ ဃရကိုပင် ထင်ရှားစေလိုလျှင် "စောရာနံ" စသည်မိန့်၊] "စောရာနံ–သူပုန်ဓားပြတို့ကို၊ မာရဏတ္ထာယ– ညှဉ်းဆဲခြင်းအကျိုးငှာ၊ ကတံ–ပြုထားအပ်သော အိမ်တည်း၊ ဣတိ–သို့၊ ကုရန္ဒီအာဒီသု–အစရှိသည်တို့ဌ၊ (ဝုတ္တံ–ပြီ၊) ဓမ္မဂဏ္ဌိကာ–ဓမ္မသတ်ကျမ်းအတိုင်း သူပုန် ဓားပြတို့၏လက်ခြေ

ပုဗ္ဗဏ္ဏ နိသိတံ။ ။ပုဗ္ဗေ–ပဲ၏ ရှေးဌ+ပဝတ္တံ+အနံ့ပုဗ္ဗဏ္ဏံ(ပါဠိဌ ပုဗ္ဗသည်သဏ္ဌာန်ဌ "ပြုဗ္ဗ" ဟု ရှိ၏၊ ထို့ကြောင့် နှ ကို ဏ ပြန်)၊ ပုဗ္ဗဏ္ဏအရ စပါး ၇–မျိုးရသော်လည်း ဌာနီစပါးဖြင့် ဌာနလယ်ကို ယူပါဟု သိစေလိုလျှင် "သတ္တန္နံ ဓညာနံ ဝိရူဟနက ခေတ္တသာမန္တော" ဟု ဖွင့်သည်၊ [ပုဗ္ဗဏ္ဏနိသိတန္တိ ဧတ္ထ ပုဗ္ဗဏ္ဏဝိရူဟနဌာနံ ပုဗ္ဗဏ္ဏ သဒ္ဒေန ဂဟိတံ၊ တေနာဟ သတ္တန္နံ ဓညာနံ။ ပေ။ ဌိတန္တိ–ဋီကာ။]

စသည် ဖြတ်ရာအရပ်ကို၊ [အာဃာတနန္တိ–ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ သုသာနန္တိ–ကား၊ မဟာသုသာနံ–သုသာန်ကြီးတည်း။] အသုဘအများချုပ် သချိုင်းတည်း၊ တစ်ခါတလေသာ ချုပ်သချိုင်း မဟုတ်–ဟူလို၊] အနိဗ္ဗိဒ္ဓ–ထုတ်ချင်း မထွင်းမူ၍၊ ဂမနိယော–သွားထိုက်သော၊ ဂတပစ္စာဂတမဂ္ဂေါ–သွားအပ်သည်ဖြစ်၍ ပြန် လှည့်အပ်သော လမ်းအတိုကို၊ သံ့သရဏန္တိ–ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ [ထုတ်ချင်း မပေါက်သောကြောင့် သွားလမ်းအတိုင်း ပြန်ထွက်ရသော လမ်းအတိုကို "သံ့သရဏ" ဟု ခေါ်သည်၊] သေသံ–သည်၊ ဥတ္တာနမေဝ–သည်သာ။

နသက္ကာ ဟောတိ ယထာယုတ္တေန သကဒ္ဌေနာတိ–ကား၊ ဒ္ဝိဟိ–နိ်သော၊ ဗလီဗဒ္ဓေဟိ–နွားလားတို့ဖြင့်၊ ယုတ္တေန–ကပ်ယှဉ်အပ်သော၊ သကဒ္ဌေန–ဖြင့်၊ ဧကံ–တစ်ဖက်သော၊ စက္ကံ–လှည်းဘီးကို၊ နိဗ္ဗောဒက ပတ်နဋ္ဌာနေ–တံစက်မြိတ်ရေ၏ ကျုံ့ရာအရပ်ဌာလည်းကောင်း၊ ဧကံ–သော၊ (စက္ကံ–ကို)၊ ဗဟိ–တံစက်မြိတ်ရေ၏ ကျုံ့ရာအရပ်၏ ပြင်ဘက်ဌာလည်းကောင်း၊ အာဝိဠိတုံ–လှည့်လည်ခြင်းငှာ၊ သက္ကာ–သည်၊ နေ ဟောတိ –မဖြစ်၊ ပန–ဝါဒန္တရကား၊ ကုရန္ဒိယံ–ဌ၊ စတူဟိ ယုတ္တေနာတိ–ဟူ၍၊ ဝုတ္တံ–ပြီ၊ [စတူဟိ–နိ်သော၊ ဗလီဗဒ္ဓေဟိ ယုတ္တေန၊] သမန္တာနိသေဏိယာ အနုပရိဂန္တုန္တိ–ကား၊ နိသေဏိယံ–လှေကားဌ၊ ဌတ္ဝာ–ရပ်၍၊ ဂေဟံ–ကို၊ ဆာဒေန္တေဟိ–မိုးသူတို့သည်၊ သမန္တော–ပတ်ဝန်းကျင်ဌ၊ နိသေဏိယာ–ဖြင့်၊ အာဝိဠိတုံ–ငှာ၊ နေ သက္ကာ ဟောတိ၊

ဓမ္မဂဏ္ဌိကာ။ ။"အဃာတန" ၏ သဒ္ဒါအနက်အတိုင်းဆိုလျှင် "သတ်ဖြတ်ညှဉ်းဆဲရာ အရပ်အားလုံးကို ရန်ဝင်ပါသော်လည်း ဤနေရာဌ ဂေဒေသျှုပစာရ–အထင်ရှိခြင်းဖြင့် ဓမ္မဂဏ္ဌိကာ အရပ်ကိုယူပါ–ဟု သိစေလို၍ "အာဃာတနန္တိ ဝုစ္စတိ" ဟု မိန့်သည်၊ ဓမ္မဂဏ္ဌိကာဌ ဓမ္မသည် "ဒဏ္ဍနီတိ" ဟု ခေါ်အပ်သော ရေးဓမ္မသတ်ကျမ်းတည်း၊ ထိုကျမ်းနှင့်အညီ သူပုန်များပြုတို့၏ လက်ခြေစသည်ကို ဖြစ်ရာ စဉ်းနှီးတုံးကလေးသည် ဓမ္မဂဏ္ဌိကာမည်၏၊ ထို စဉ်းနှီးတုံးကလေးဖြင့် မှတ်သားအပ်သောအရပ်သည်လည်း ဥပလက္ခဏာ နည်းအားဖြင့် ဓမ္မဂဏ္ဌိကာ–အာဃာတန မည်၏။ [ဝိမတိ မှိသည်၊) ဓမ္မေန–တရားနှင့်အညီ–ဆိန္ဒိကာ–လက်ခြေစသည်ကို ဖြတ်ရာဖြစ်သော+ ဂဏ္ဌိကာ– အဖုအဆစ်ရှိသော သစ်သားတုံးငယ်ကလေးတည်း။ ဓမ္မဂဏ္ဌိကာ–လေး၊ ဂန္ဌိကာ–ဘဏ္ဍိကာ" ဟု ပါ၌ အမျိုးမျိုးရှိ၏။]

အာဝိဠိတုံ နေ သက္ကာ။ ။ဆိန္နတဋ္ဌာဒိ သမ္ဘဝတော နေ သက္ကာ ဟောတိ အာဝိဠိတုံ–ကျောင်း၏ အနီးဌ ကမ်းပါးပြတ်စသည်ရှိနေသောကြောင့် လှည်း မလှည့်သာ–ဟူလို၊ နိဗ္ဗောဒကကို "နိ+ဝေါဒက" ဟု ခွဲ၊ နိ သော်သတော ဝေါဒက် ထွေတို နိဗ္ဗောဒက်၊ အကြွင်းမကျန် မရှိအောင် မိုးရေ၏ကင်းရာ တံစက်မြိတ်အရပ်။

ဣတိ–ဤသို့လျှင်၊ ဧဝရူပေ–သော၊ သာရမ္ဘေစ–ပိုးရွ ခြပုန်း ကောက်ပဲသီးနှံစသော ဘေးရန်ရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ အပရိက္ကမနေစ–၂ ကောင်ကပ်လှည်း, ၄ကောင် ကပ်လှည်းတို့ဖြင့် လှည့်ပတ်လောက်ရာ ဥပစာ မရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ ဌာနေ–၌၊ နှ ကာရေတဗ္ဗာ–မပြုစေထိုက်၊ ပန–ဆက်၊ အနာရမ္ဘေ– မရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ သပရိက္ကမနေ–ဖြစ်သော၊ (ဌာနေ–၌) ကာရေတဗ္ဗာ– ၏၊ တံ–ထိုအနာရမ္ဘ သပရိက္ကမန အရပ်သည်၊ ဝုတ္တပဋိပက္ခနယေန–ဟော တော်မူအပ်သော သာရမ္ဘအပရိက္ကမန၏ ဆန့်ကျင်ဘက်နည်းအားဖြင့်၊ ပါဋိ ယံ–၌၊ အာဂတမေဝ–လာသည်သာ၊ [“ပါဋိတော်၌ သာရမ္ဘံနာမ ကိပိလ္လိကာနံ ဝါ အာသယောဟောတိ” စသည်ဖြင့်ရှိ၍ “အနာရမ္ဘံနာမ နှ ကိပိလ္လိကာနံဝါ အာသယောဟောတိ” စသည်ဖြင့် သာရမ္ဘ၏ ဆန့်ကျင်ဘက်လာသည်၊ အပရိက္ကမန၏ ဆန့်ကျင်ဘက် သပရိက္ကမန၌လည်း နည်းတူ။]

ပုန–တစ်ဖန်၊ သညာစိကာနာမာတိ ဧဝမာဒိ–အစရှိသော စကားကို၊ သာရမ္ဘေ။ ပေ။ ကာရေယျာတိ–ဟူ၍၊ ဧဝံ–သို့၊ ဝုတ္တသံယာစိကာဒီနံ– (ပါဋိတော်၌) ဟောတော်မူအပ်သော သံယာစိက အစရှိသောပုဒ်တို့၏၊ အတ္ထပကာသနတ္ထံ ဝုတ္တံ၊ [ပါဋိတော်ပဒဘာဇနီ၌ သညာစိကာအဖွင့် ၂ထပ် ပါနေသောကြောင့် “ပုန၊ ပေ၊ ဝုတ္တံ” ဟု မိန့်သည်။] ပယောဂေ ဒုက္ကဋန္တိ–ကား၊ ဧဝံ–သို့၊ အဒေသိ တဝတ္ထုကံဝါ–မူလည်းဖြစ်သော၊ ပမာဏာတိက္ကန္တံ ဝါ– သော၊ကုဋိ–ကို၊ ကရိသာ မိ–အံ့၊ ဣတိ–ကြ၍၊ အရညတော–မှ၊ ရက္ခာ ဟရဏတ္ထာယ–သစ်သားတို့ကို ဆောင်ယူခြင်းအကျိုးငှာ၊ ဝါသိ ဝါ–ကို သော် လည်းကောင်း၊ ဖရသုံဝါ–သော် လည်းကောင်း၊ နိသေတိ–သွေးအံ့၊ ဒုက္ကဋံ၊ ပေ။ တတ္ထ–ထိုတောင်၌၊ အလ္လတိဏာနိ–စိုသောမြက်တို့ကို၊ ဆိန္ဒတိ၊ ဒုက္ကဋေန သဒ္ဓိ ပါစိတ္တိယံ၊ သုက္ခာနိ–ခြောက် သောမြက်တို့ကို၊ ဆိန္ဒတိ၊ ဒုက္ကဋံ၊ ရုက္ခေသုပိ ဧသေဝနယော၊ [သစ်ပင်အခြောက် ဖြစ်လျှင် ဒုက္ကဋ်, အစိုဖြစ်လျှင် ပါစိတ်နှင့်တကွ ဒုက္ကဋ်–ဟူလို၊] ဘူမိ–သော ဓေတိ–အံ့၊ ခဏတိ–အံ့၊ ပံသု, ဥဒ္ဓရတိ–ထုတ်ဆယ်အံ့၊ စိနာတိ–စီအံ့၊ ဧဝံ– သို့၊ ယာဝ–လောက်၊ ပါစိနံ– ကုဋိအနီး၌ စီထိုက်သော အရပ်ကို၊ ဗန္ဓတိ–ဖွဲ့စီ၏၊ တာဝ–ထိုပါစိနအရပ်ကို ဖွဲ့စီသည့်တိုင်အောင်၊ ပုဗ္ဗပယောဂေါနာမ ဟောတိ၊ တသ္မိံ ပုဗ္ဗပယောဂေ– ကြောင့်၊ သဗ္ဗတ္ထ–အလုံးစုံသော ကိစ္စတို့၌၊ (ဘူမိသောဓန, ခဏနှစ်သော ကိစ္စတို့၌)၊ ပါစိတ္တိယဌာနေ–၌၊ ဒုက္ကဋေန သဒ္ဓိ ပါစိတ္တိယံ၊ ပေ၊ တတော– ထိုပါစိနကိုစီခြင်းမှ၊ ပဌာယသဟပယောဂေါနာမ၊ [ပါစိနံတိ–ကုဋိဝတ္ထုသာမန္တာ စိနိတဗ္ဗအဓိဋ္ဌာနံ (ချိုင့်ကျသောအရပ်၌ ကျောက် တုတ်စိသကဲ့သို့) ကုဋိရာ၏ အနီး၌ စီထိုက်သော အခြေခံမြေ။]

တတ္ထ–ထိုကုဋိတို့တွင်၊ ထမ္ဘေဟိ–တို့ဖြင့်၊ ကာတဗ္ဗာယ–ပြုထိုက်သော ကုဋိအတွက်၊ ထမ္ဘံ–ကို၊ ဥဿာပေတိ–ဆိုက်ထူအံ့၊ ဒုက္ကဋံ၊ ဣဋ္ဌကာဟိ–အုတ် တို့ဖြင့်၊ စိနိတဗ္ဗာယ–စီထိုက်သော ကုဋိအတွက်၊ ဣဋ္ဌကံ–ကို၊ အာစိနာတိ– စီအံ့၊ ဒုက္ကဋံ၊ ဧဝံ–သို့၊ ယံတံ ဥပကရဏံ–အကြင် အကြင် အဆောက်အဦးကို၊ ယောဧတိ–ယှဉ်စေ၏၊ ဝါ–သုံးစွဲ၏၊ သဗ္ဗတ္ထ–အလုံးစုံသော အဆောက်အဦးတို့၌၊ ပယောဂေ ပယောဂေ ဒုက္ကဋံ၊ တစ္ဆန္ဒဿ–သစ်သားစသည်ကို ရွေသောရဟန်း၏၊ ဟတ္ထဝါရေ ဟတ္ထဝါရေ (ဒုက္ကဋံ)၊ တဒတ္ထာယ–ထိုရွေခြင်း အကျိုးငှာ၊ ဂစ္ဆန္တဿ–၏၊ ပဒေ ပဒေ ဒုက္ကဋံ၊ ပန–ဆက်၊ ဧဝံ–သို့၊ ကတံ–သော၊ ဒါရုကုဋ္ဌံကံဝါ–သစ်သားနံရံရှိသော ကုဋိကို သော်လည်းကောင်း၊ ဣဋ္ဌကကုဋ္ဌံကံဝါ–သော်လည်းကောင်း၊ သိလာကုဋ္ဌ ကံဝါ–ကျောက်နံရံရှိသော ကုဋိကိုသော် လည်းကောင်း၊ အဋ္ဌမသော, ပဏ္ဏသာလမ္ပိ–သစ်ရွက်အမိုး ကျောင်းကိုလည်း၊ သဘိတ္တိစ္ဆဒနံ–နံရံအမိုးနှင့်တကွ (နံရံရော အမိုးပါ)၊ ☰ လိမ္ပိသာမိ–အင်္ဂတေ (မြေညက်)ကို သုတ်လိမ်းအံ့၊ ဣတိ–၍၊ သုဓာယဝါ–ဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ မတ္တိကာယဝါ–ဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ လိမ္ပန္တဿ ပယောဂေ ပယောဂေ, ယာဝ–လောက်၊ ထုလ္လစ္စယံ နု ဟောတိ၊ တာဝ–လောက်၊ ဒုက္ကဋံ၊ [ဆိုအပ်လတ္တံ့သော "ပဌမပိဏ္ဍာဒါနေ ထုလ္လစ္စယံ"အရ သင့်အပ်သော ထုလ္လစ္စဉ်းသို့ မရောက်မီ ဒုက္ကဋ်ဟူလို၊] ပန–ဆက်၊ တေဒုက္ကဋံ–သည်၊ မဟာလေပေနေဝ–ကြီးသော သုတ်လိမ်းမှုကြောင့်သာလျှင်၊ ဝဋ္ဋတိ–သင့်၏၊ ["မဟာလေပေယေဝ" ဟု ရှိလျှင် သာ၍ကောင်း၏၊ အင်္ဂတေသရွတ် မြေညက်သရွတ်ကိုင်ခြင်းကို "မဟာလေပ" ဟု ခေါ်၍ ဆေးသုတ်ခြင်းကို "ခုဒ္ဒကလေပ" ဟု ခွဲ၊] သေတရတ္တဝဏ္ဏကရဏေဝါ–ဖြူသောအဆင်း, နီသော အဆင်းရှိအောင် ပြုခြင်းကြောင့်သော်လည်းကောင်း၊ စိတ္တကမ္မေဝါ–ပန်းချီဆေး ရေးမှုကြောင့်သော်လည်းကောင်း၊ အနာပတ္တိ။

ဧကံ ပိဏ္ဍံ အနာဂတေတိ–ကား၊ သဗ္ဗပစ္ဆိမကော–အလုံးစုံသော လေပ ပိဏ္ဍာတို့၏ နောက်ဆုံး၌ဖြစ်သော၊ ဧကေ–သော၊ ယော လေပပိဏ္ဍော–အကြင် သုတ်လိမ်းကြောင်းဖြစ်သော အင်္ဂတေစိုင် မြေညက်စိုင်သည်၊ (အတ္ထိ)ကေ–သော၊ တံ ပိဏ္ဍံ–ထို အင်္ဂတေစိုင်, မြေညက်စိုင်သို့၊ ကုဋိကမ္မေ–ကုဋိပြုအပ်မှ သည်၊ အသမ္ဘဿေ–မရောက်သေးမီ၊ [သန်လျက်စသည်ဖြင့် ယူအပ်သော အင်္ဂတေအစု, သို့မဟုတ် မြေညက်အစုကိုပင် "လေပပိဏ္ဍ"ဟုဆိုသည်၊] ဣဒံ ဝုတ္တံ ဟောတိ၊ (ကိ) ဣဒါနိ–၌၊ ဒ္ဝိဟိ–နှင့်သော၊ ပိဏ္ဍေဟိ–အင်္ဂတေစိုင် (မြေညက်စိုင်)တို့ဖြင့်၊ နိဋ္ဌာနံ–ပြီးဆုံးခြင်းသို့၊ ဂမိဿတိ–လတ္တံ့၊ ဣတိ–ဤသို့ ဆိုထိုက်ရာအခါ၌၊ တေသု–ထို၂စိုင်တို့တွင်၊ ပဌမပိဏ္ဍာဒါနေ–ပဌမမြေစိုင်ကို

ပေးခြင်းကြောင့်၊ ထုလ္လစ္စယံ–သည်၊ (ဟောတိ)၊ ဣတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ၊ တသ္မိံ ပိဏ္ဍော အာဂတောတိ–ကား၊ ကေ–သော၊ ယံ ပိဏ္ဍံ–အကြင် အင်္ဂါတော်ကို၊ ဝါ–မြည်းစိုင်သို့၊ ကုဋ္ဌိကမ္မေ–သည်၊ အနာဂတော–မီ၊ ထုလ္လစ္စယံ ဟောတိ၊ တသ္မိံ အဝသာနပိဏ္ဍော–ထိုနောက်ဆုံးအင်္ဂါတော်သည်၊ ဝါ–မြည်းစိုင်သည်၊ အာဂတော–သော်၊ ဒိန္နေ–ပေးအပ်ပြီးသော်၊ ထပိတော–ထားအပ်ပြီးသော်၊ [အာဂတောကိုပင် "ဒိန္နေ ထပိတော" ဟု ထပ်ဖွင့်သည်၊] လေပဿ–သုတ်လိမ်းကြောင်း အင်္ဂါတော်၏၊ ဝါ–မြည်းစိုင်၏၊ ဃဋ္ဌိတတ္တာ–စပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပေ၊ စ–ဆက်၊ ဧဝံ–သို့၊ လိမ္ပန္တော သ–၏၊ အန္တောလေပေ–အတွင်း၌ သုတ်လိမ်းခြင်းသည်၊ (ဃဋ္ဌိတေ၌စပ်၊) အန္တောလေပေန–အတွင်းဝယ်သုတ်လိမ်း ဖွယ်ဟူသမျှနှင့်၊ သဒ္ဓိं, ဘိတ္တိဿ–ကိုသော်လည်းကောင်း၊ ဆဒနဿ–ကိုသော်လည်းကောင်း၊ ဧကာဗဒ္ဓံ–တစ်စပ်တည်းစပ်သည်ကို၊ ကတ္တာ, ဃဋ္ဌိတေဝါ–ဆပ်စပ်မိသော်လည်းကောင်း၊ [အတွင်းလိမ်းကျံမှုပြုလျှင် အတွင်း၌ လိမ်းကျံသင့်သမျှအားလုံး နံရံ–အမိုးတို့ပါစပ်အောင် လိမ်းကျံမိလျှင် သံဃာဒိသေသ်–ဟူလို၊] ဗဟိလေပေ–သည်၊ ဗဟိလေပေန–အပြင်ဝယ် သုတ်လိမ်းဖွယ်ဟူသမျှနှင့်၊ သဒ္ဓိं (ဘိတ္တိဿ ဆဒနဿ ဧကာဗဒ္ဓံ ကတ္တာ) ဃဋ္ဌိတေဝါ–သော်လည်းကောင်း၊ သံဃာဒိသေသော၊ [အပြင်လိမ်းကျံမှုပြုလျှင်လည်း အပြင်၌ သုတ်ဖွယ်အားလုံးနှင့်တကွ နံရံ–အမိုးတို့စပ်အောင် လိမ်းကျံမိလျှင် သံဃာဒိသေသ်–ဟူလို။]

ပန–ဆက်၊ ဒွါရဗဒ္ဓံဝါ–တံခါးဘောင်ကိုသော် လည်းကောင်း၊ ဝါတပါနံဝါ–ကိုသော်လည်းကောင်း၊ အထပေတ္တာဝ–မတပ်သေးမူ၍သာလျှင်၊ မတ္တိကာယ–ဖြင့်၊ သစေ လိမ္ပတိ၊ (ဧဝံသတိ)တသ္မိं–ထိုဒွါရဗဒ္ဓကို၊ ဝါ–ထို ဝါတပါနကို၊ (ထပိတေ၌စပ်၊) တဿ–ထိုဒွါရဗဒ္ဓ၏၊ ဝါ–ထိုဝါတပါန၏၊ သြကာသ–အရပ်ကို၊ ပုန, ဝမ္ဘေတ္တာဝ–တိုးချဲ့၍သော်လည်းကောင်း၊ အဝမ္ဘေတ္တာဝါ–သော်လည်းကောင်း၊ ထပိတေစ–တပ်ထားအပ်ပြန်သော်လည်း၊ လေပေါ–လိမ်းကျံကြောင်း အင်္ဂါတော်သည်၊ ဝါ– မြည်းကိုသည်၊ နဃဋ္ဌယတိ–မဆက်စပ်အံ့၊ တာဝရက္ခတိ–အာပတ်မှ စောင့်သေး၏၊ [တံခါးဘောင် ကျည်းခွေ, သို့မဟုတ် လေသောက်ပြတင်းကို ပထမ မတပ်သေးဘဲ အင်္ဂါတော်မြည်းဖြင့် ရှေးဦးစွာ လိမ်းကျံ၍ နောက်မှ တံခါးဘောင် လေသောက်ပြတင်းကို တပ်သောအခါ အင်္ဂါတော်မြည်းချင်း မစပ်သေးလျှင် "တာဝရက္ခတိ" ဟု ဆိုသည်၊] ပန–ဆက်၊ ပုန, လိမ္ပန္တော သ–၏၊ (လေပေ–သည်၊) ဃဋ္ဌိတမတ္တေ–စပ်ကာမျှဖြစ်လ‌သော်၊ သံဃာဒိသေသော– [မစပ်သေးသော နေရာ၌ နောက်ထပ်လိမ်းကျံသူကို "ပုနလိမ္ပန္တ" ဟု ဆိုသည်၊ ထပ်၍ လိမ်းကျံသောအခါ ပဌမ လိမ်းကျံပြီးနှင့် စပ်မိလျှင် အာပတ်သင့်၏– ဟူလို၊] ထပိယမာနံ–

တပ်ထားအပ်သော်၊ ဝါ–သော၊ တံ–ထိုဒ္ဓါရဗဒ္ဓ (ဝါတပါ နှ)သည်၊ ပဌမံ–စွာ၊ ဒိန္နလေပေန–ပေးအပ်ပြီးလေပနှင့်၊ သဒ္ဓိं, နိရန္တရမေဝ–အကြားမရှိသည်သာလျှင်၊ ဟုတ္မာ သစေ တိဋ္ဌတိ၊ (ဧဝံသတိ) ပဌမမေဝ– ရှေးဦးမဆွ အစကပင်၊ သံဃာဒိသေသော၊ [ဒ္ဓါရဗဒ္ဓ သို့မဟုတ် ဝါတပါနကို ပဌမ မတပ်သေးဘဲ မြေညက်ကိုသာ လိမ်းကျံထားရာ၌ ဒ္ဓါရဗဒ္ဓ ဝါတပါန တို့ကို တပ်သောအခါ အားလုံးဆက်စပ်ပြီးဖြစ်သွားလျှင် ဒ္ဓါရဗဒ္ဓ–ဝါတပါနတို့ ကို မတပ်မီကပင် အာပတ်သင့်၏–ဟူလို။]

ဥပစိကာမောစနတ္ထं–ခြေတို့ကို လွတ်စေခြင်းအကျိုးငှာ၊ (ခြေမတက်နိုင်အောင်)၊ အဋ္ဌဂုံလမတ္တေန–လက်ရှစ်သစ်မျှဖြင့်၊ အပတ္တစ္ဆဒနံ–မရောက်အပ်သော အမိုးရှိသည်ကို၊ (အမိုးမထိအောင်)၊ ကတ္တာ–၍၊ ဘတ္တိं–နံရံကို၊ လိမ္ပတိ–သုတ်လိမ်းအံ့၊ အနာပတ္တိ(ဟောတိ)၊ [ခြေမတက်အောင် လက်ရှစ်သစ်လောက် အမိုးကို မထိစေဘဲ ချန်ထား၍ လေပချင်းမစပ်သေးသောကြောင့် "အနာပတ္တိ" ဟု ဆိုသည်၊ အာပတ်မသင့်အောင် လက်တစ်သစ်လောက် ချန်ထားလျှင်လည်း "အနာပတ္တိ" ဟုပင် ဆိုကြသတတ်၊] ဥပစိကာမောစနတ္ထမေဝ–ငှာပင်၊ ဟေဋ္ဌာ–အောက်ဘက်၌၊ ဝါ–က၊ ပါသာဏကုဋ္ဋं–ကျောက်နံရံကို၊ ကတ္တာ–၍၊ တံ–ထိုကျောက်နံရံကို၊ အလိမ္ပိတ္တာ–မသုတ်လိမ်းမူ၍၊ ဥပရိ–၌၊ လိမ္ပတိ–အံ့၊ လေပေါ–သုတ်လိမ်းကြောင်း အင်္ဂတေ မြေညက်သည်၊ နှ ဃဋ္ဋယတိနာမ–ဆက်စပ်သည် မမည်၊ (တသ္မာ–ကြောင့်၊ ထည့်)၊ အနာပတ္တိယေဝ (ဟောတိ)၊ ဣဋ္ဌကကုဋ္ဌိကာယ–အုတ်ဖြင့်ပြုအပ်သော ကုဋ္ဌိ၌၊ [အမိုးရော နံရံပါ အုတ်ဖြင့်ပြုအပ်သော ကုဋ္ဌိ၌၊] ဣဋ္ဌကာဟိယေဝ–ထို့ဖြင့်သာလျှင်၊ ဝါတပါနေစ–တို့ကို လည်းကောင်း၊ ဓူမနေတ္တာနိစ–အခိုးထုတ်ကြောင်း ပြွန်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ကရောတိ–အံ့၊ လေပဃဋ္ဋနေနေဝ–လေပ၏ ဆက်စပ်ခြင်းကြောင့်သာလျှင်၊ အာပတ္တိ (ဟောတိ)၊ ပဏ္ဏသာလ–သစ်ရွက်ကျောင်းကို၊ လိမ္ပတိ–အံ့၊ လေပဃဋ္ဋနေနေဝ အာပတ္တိ၊ တတ္ထ–ထိုသစ်ရွက်ကျောင်း၌၊ အာလောကတ္ထာယ–အရောင်အလင်းအကျိုးငှာ၊ အဋ္ဌဂုံလဋ္ဌပေတ္တာ လိမ္ပတိ၊ လေပေါ–သည်၊ နှ ဃဋ္ဋယတိ နာမ–မည်၏၊ အနာပတ္တိယေဝ၊ ဝါတပါနံ–ကို၊ လဒ္ဓါ–၍၊ ဝါ–မှ၊ ဧတ္ထ–ဤ ကျောင်း၌၊ ထပေဿာမိ–တပ်အံ့၊ ဣတိ–၍၊ သစေ ကရောတိ၊ (ဧဝံသတိ) ဝါတပါနေ–ကို၊ ထပိတေ–တပ်အပ်ပြီးသော်၊ လေပဃဋ္ဋနေန–ကြောင့်၊ အာပတ္တိ၊ မတ္တိကာယ–ဖြင့်၊ ကုဋ္ဌ–နံရံကို၊ သစေ ကရောတိ၊ (ဧဝံသတိ) ဆဒနလေပေန–အမိုးကို သုတ်လိမ်းကြောင်း အင်္ဂတေ(မြေညက်)နှင့်၊ သဒ္ဓိं, ဃဋ္ဋနေ–စပ်ခြင်းကြောင့်၊ အာပတ္တိ၊ [နံရံ၌ မြေညက်သုတ်ပြီး ဖြစ်သောကြောင့် ဆဒနလေပနှင့်

စပ်လျှင် အာပတ်သင့်သည်။] ဧကော–တစ်ပါးသော ရဟန်းသည်၊ ဧကပိဏ္ဍာ ဝသေသံ–တစ်ခုသော အင်္ဂတေမြည်းက်စိုင် အကြွင်းကို၊ ကတ္တာ, ထပေတိ–တန်ရုပ်ထား၏၊ (အာပတ်မသင့်အောင် တမင်ကလာ ချန်ထား၏။) အညော–အခြားသော ရဟန်းသည်၊ တံ–ထိုကြွင်းကျန်သောအရုပ်ကို၊ (မြည်းက်စိုင် မသုတ်အပ်သည့်အတွက် ကွက်လပ်ဖြစ်နေသော အရုပ်ကို၊) ဒိသွာ, ဣဒံ–ဤချန်ထားမှုကို၊ ဒုက္ကဋံ–မကောင်းသဖြင့် ပြုအပ်ပြီ၊ ဣတိ–၍၊ ဝတ္တသီသေန–သဖြင့်၊ လိမ္ပတိ၊ ဥဘိန္နမ္ပိ–၂ပါးသော ရဟန်းတို့၏လည်း၊ အနာပတ္တိ၊ [ပထမရဟန်းမှာ လေပချင်း မဆက်စေသောကြောင့် အနာပတ္တိ, ဒုတိယရဟန်းမှာ အတ္တုဒ္ဒေသ (မိမိအတွက်ကျောင်း) မဟုတ်သောကြောင့် အနာပတ်ဖြစ်သည်။]

ဘိက္ခုကုဋိံ ကရောတီတိ ဝေမာဒိနိ–နိသော၊ ဆတ္တိံသ–သော၊ စတုက္ကာနိ–တို့ကို၊ အာပတ္တိဘေဒဒဿနတ္ထံ ဝုတ္တာနိ၊ တတ္ထ–ထိုစတုက္ကတို့တွင်၊ သာရမ္ဘာယ–သာရမ္ဘကြောင့်၊ ဒုက္ကဋံ၊ အပရိက္ကမနာယ–ကြောင့်၊ ဒုက္ကဋံ၊ (ဟောတိ)၊ ပမာဏာတိက္ကန္တာယ–ကြောင့်၊ သံဃာဒိသေသော၊ အဒေသိတဝတ္ထုကာယ–အဒေသိတဝတ္ထုက ကုဋိကြောင့်၊ သံဃာဒိသေသော၊ ဧတေသံ–ဤဒုက္ကဋ် သံဃာဒိသေသ်တို့၏၊ [(တစ်နည်း) ဧတာသံ–ဤသာရမ္ဘကုဋိစသည်တို့၏၊] ဝသေန–ဖြင့်၊ ဝေါမိဿကာပတ္တိယော–ရောနှောသော အာပတ်တို့ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ–နိ၏၊

၃၅၅။ စ–ဆက်၊ အာပတ္တိ၊ ပေ၊ ဒုက္ကဋာနန္တိအာဒိသု–ပါဠိရပ်တို့၌၊ ဒ္ဝိဟိ–နိ သော၊ သံဃာဒိသေသေဟိ–တို့နှင့်၊ သဒ္ဒိ, ဒ္ဝိန္နံ–နိသော၊ ဒုက္ကဋာနံ– တို့သို့၊ (အာပတ္တိ၌စပ်၊) ဣတိ အာဒိနာ နယေန–ဖြင့်၊ အတ္ထော ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ["အာပတ္တိ ဒ္ဝိန္နံ သံဃာဒိသေသေန"၌ "ဒ္ဝိန္နံ" ကို "ဒ္ဝိဟိ" ဟုလည်းကောင်း, "သံဃာဒိသေသေန"ကို "သံဃာဒိသေသေဟိ" ဟု လည်းကောင်း ဖွင့်သည်၊ ဤအဖွင့်ကို ထောက်၍ "ဒ္ဝိန္နံ"၌ ဝိဘတ္တိဝိပလ္လာသ, သံဃာဒိသေသေန" ၌ ဝစနဝိပလ္လာသ ဖြစ်ကြောင်းကို သိပါ၊ ဋီကာ၌ "ဝိဘတ္တိဗျတ္တယေန–ဝိဘတ်၏ ဖောက်ပြန်ခြင်းအားဖြင့်၊ ဝစနဗျတ္တယေန–ဖြင့်" ဟု ဆိုခြင်းနှင့် "ဝိပလ္လာသ" ဟု ဆိုခြင်းသည် သဘောတူပင်။]

၃၆၁။ ပန–ကား၊ သောစေ ဝိပ္ပကတေ အာဂစ္ဆတိတိ အာဒိသု–တို့၌၊ အယံ–ကား၊ အတ္ထဝိနိစ္ဆယော–အနက်အဓိပ္ပာယ်ကို ဆုံးဖြတ်ကြောင်းစကားတည်း၊ သောတိ–ကား သမာဒိသိတ္တာ–ညွှန်ပြပြီး၍၊ ပက္ကန္တ ဘိက္ခု–ဖဲသွားသော ရဟန်းသည်၊ [ဤအဖွင့်ကို ပါဠိတော်ကြည့်မှ (ရှေ့၌ဖဲသွားသော ရဟန်းရှိခဲ့ကြောင်းကို) သိနိုင်သည်၊] ဝိပ္ပကတေတိ–ကား၊ ကုဋိကမ္မေ–ကုဋိပြုလုပ်မှုသည်၊

အနိဋ္ဌိတေ–မပြီးဆုံးသေးမီ၊ [ပကတ–အပြားအားဖြင့် ပြုခြင်းမှ+ဝိ– ကင်းသည်၊ (သဒ္ဒတ္ထ)၊ "မပြီးဆုံးသေးကား" အဓိပ္ပာယတ္ထ၊] အညသ္မိ ဒါတဗ္ဗာတိ–ကား၊ အညသ–သော၊ ပုဂ္ဂလသ္မိ–အားသော်လည်းကောင်း၊ သံဃသ္မိ–အားလည်းကောင်း၊ စဇိတ္တာ–စွန့်၍၊ ဒါတဗ္ဗာ–ပေးထိုက်၏၊ ဘိန္နိတ္တာ၊ ပုန ကာတဗ္ဗာတိ–ကား၊ ကိတ္တကေန–အဘယ်မျှ အတိုင်းအရှည် ရှိသော ဖျက်ခြင်းဖြင့်၊ ဘိန္နာ– ဖျက်အပ်သည်မည်သည်၊ ဟောတိ–နည်း၊ ထမ္ဘာ–တိုင်တို့သည်၊ ဝါ–တို့ကို၊ ဘူမိယံ–၌၊ နိခါတာ–စိုက်အပ်ကုန်ပြီးသည်၊ သစေ ဟောန္တိ–နှင့်အံ့၊ (ဧဝံသတိ)၊ ဥဒ္ဓရိတဗ္ဗာ–နုတ်ထိုက်ကုန်၏၊ (ထမ္ဘာ–တို့သည်၊ ဝါ–တို့ကို၊) ပါသာဏာနံ–ကျောက်တို့၏၊ ဥပရိ–၌၊ ထပိတာ–နှင်သည်၊ သစေ ဟောန္တိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ အပနေတဗ္ဗာ–ဖယ်ရှားတိုက်ကုန်၏၊ (ဣဋ္ဌကစိတာယ–အုတ်တို့ဖြင့် စီအပ်သော ကုဋိ၌၊ ယာဝ–လောက်၊ မဏ်လိဋ္ဌကာ–မဏ်လာအုတ်သည်၊ (အတ္ထိ)၊ တာဝ–ထို မဏ်လာအုတ်တိုင်အောင်၊ ကုဋ္ဌာ–နံရံတို့ကို၊ အပစိနိတဗ္ဗာ–ဖျက်ဆီးထိုက်ကုန်၏၊ [ဂါထာမန္တန် ပရိတ် စသည်တို့ကို ရွတ်၍ ပထမချအပ်သော အုတ်ချပ်ကို "မဏ်လာအုတ်" ဟု ခေါ်သည်၊] သခေါ် ပတော–အကျဉ်းချုပ်အားဖြင့်၊ ဘူမိသမံ–မြေနှင့်ညီမျှအောင်၊ ကတ္တာ–၍၊ ဝိနာသိတာ–ဖျက်ဆီးအပ်သည်၊ (သမာနာ–သော်၊) ဘိန္နာ–ဖျက်အပ်သည်မည်သည်၊ ဟောတိ၊ [ယခုခေတ်၌ကား မဏ်လာအုတ်ကို မြေကြီးအတွင်း၌ ချထားသောကြောင့် ထိုနေရာထိအောင်ဖျက်မှ ဖျက်ရာရောက်မည်၊] ဘူမိတော–မှ၊ ဥပရိ–၌၊ စတုရင်္ဂုလမတ္တောပိ–လက် ၄ သစ်မျှရှိသော အဆောက်အအုံသည်လည်း၊ ဌိတော–တည်ရှိသေးသော်၊ အဘိန္နာဝ–ဘိန္နမမည်သည်သာ၊ သဗ္ဗစတုက္ကေသု–တို့၌၊ သေသံ–သည်၊ ပါကဋမေव–သည်သာ၊ ဟိ–မှန်၊ ဇတ္ထု–ဤစတုက္ကတို့၌၊ ယံ–အကြင်ပုဒ်သည်၊ ပါဠိအနုသာရေနေဝ–ပါဠိတော်ကို အစဉ်လိုက်သဖြင့်သာလျှင်၊ ဒုဗ္ဗိညေယျ–မသိအပ် မသိနိုင်သည်၊ သိယာ–၏၊ အညံ–ဖွင့်အပ်ပြီးသော ပုဒ်မှ အခြားသော၊ ကိဉ္စိ–သော၊ (တံ–ထိုပုဒ်သည်၊) နတ္ထိ–မရှိ။

ပန–ကား၊ အတ္တနာ ဝိပ္ပကတန္တိ အာဒီသု–တို့၌၊ အတ္တနာ–ကျောင်းရှင်ရဟန်းဟူသော မိမိကိုယ်တိုင်၊ အာရဒ္ဓံ–သော၊ ကုဋိံ–ကို၊ အတ္တနာ ပရိယောသာပေတီတိ–ကား၊ မဟာမတ္တိကာယဝါ–ကြီးစွာသော မြေညက်ဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ ထုသမတ္တိကာယဝါ–ဖွဲ့ဖြင့်ရောအပ်သော မြေညက်ဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ ယာယ–အကြင်မြေညက်ဖြင့်၊ ကတံ–ပြုအပ်သောကုဋိကို၊ ပရိယောသိတဘာဝံ–ပြီးဆုံးစေအပ်သည်၏ အဖြစ်သို့၊ ပါပေတုကာမော–ရောက်စေလိုသည်၊ ဟောတိ–၏၊ တာယ–ထိုမြေညက်ဖြင့်၊ အဝသာနပိဏ္ဍံ–

အဆုံးမြေစိုင်ခဲကို၊ ဒေန္တော–ပေးလျက်၊ ပရိယောသာပေတိ–ပြီးဆုံးစေအုံ့၊ ပရေဟိပရိယောသာပေတိတိ–ကား၊ အတ္တာနော–သာလျှင်၊ အတ္ထာယ–ငှာ၊ ပရေဟိ–တို့သည်၊ ဝါ–တို့ကို၊ ပရိယောသာဝါပေတိ–ပြီးဆုံးပစေဟု စေခိုင်းအုံ့၊ ["ပရိယောသာဝါပေတိ"၌ ပရိ–အဝပုဗ္ဗ သာဓာတ်, ကာရိတ်ဏော, ဏာပေပစ္စည်းတည်း၊ ဏေပစ္စည်း၏ကံကား၊ ကုဋိ, ဏာပေပစ္စည်း၏ကံကား ပရတည်း၊] ဟိ–ချဲ့၊ အတ္တနာဝါ–သည်မူလည်း၊ ဝိပွကတာ–အပြားအားဖြင့် ပြုခြင်းမရှိသော ကုဋိသည်၊ ဝါ–မပြီးဆုံးစေအပ်သေးသော ကုဋိသည်၊ဟောတု–စေ၊ ပရေဟိဝါ–တို့သည်မူလည်း၊ (ဝိပွကတာဟောတု)၊ ဥဘယေဟိဝါ–မိမိသူတစ်ပါး ၂ ဦးသားတို့သည်မူလည်း၊ (ဝိပွကတာဟောတု)၊ တံ–ထိုကုဋိကို၊ အတ္တနော အတ္ထာယ အတ္တနာဝါ စေ ပရိယောသာဝါပေတိ–အုံ့၊ ပရေဟိဝါစေ ပရိယောသာဝါပေတိ၊ အတ္တနာစ–သည်လည်းကောင်း၊ ပရေဟိစ–တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဣတိ–သို့၊ ယုဂနဒ္ဓံဝါ– အစုံဖွဲ့အပ်သည် မည်လောက်အောင်လည်း၊ စေ ပရိယောသာဝါပေတိ–အုံ့၊ (ဧဝံသတိ) သံဃာဒိသေသောယေဝ (ဟောတိ) ဣတိအယံ–ကား၊ ဧတ္ထ–ဤ အတ္တနာ ဝိပွကတံ အစရှိသော ပါဠိရပ်၌၊ ဝိနိစ္ဆယော–တည်း၊ ["အတ္တနာ ဝိပွကတန္တိ အာဒီသု" ဟု အာဓာရရှိခဲ့ပြီး ဖြစ်သောကြောင့် "ဧတ္ထ" ပိုဟန် တူသည်။]

ပန–ဝါဒန္တရကား၊ ကုရန္ဒိယံ–၌၊ ဝုတ္တံ၊ (ကိံ)ဒွတ္တယော–နှစ်သော၊ ဘိက္ခူ–တို့သည်၊ ဧကတော–တစ်ပေါင်းတည်း၊ ဝသိသာမ–နှစ်အုံ့၊ ဣတိ–ဤသို့ တိုင်ပင်၍၊ ကရောန္တိ–နှစ်အုံ့၊ တာဝရက္ခတိ–သံဃာဒိသေသ်အာပတ်မှ စောင့်သေး၏၊ အဝိဘတ္တတ္တာ–မခွဲဝေအပ်သေးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အနာပတ္တိ၊ ဣဒံဌာနံ–ဤအရပ်သည်၊ တဝ–သင့်ဖို့တည်း၊ ဣဒံ–သည်၊ မမ–တည်း၊ ဣတိ–သို့၊ ဝိဘဇိတ္တာ–ခွဲဝေ၍၊ ကရောန္တိ–နှစ်အုံ့၊ အာပတ္တိ၊ သာမဏေရောစ ဘိက္ခူစ ဧကတော, ကရောန္တိ–နှစ်အုံ့၊ ယာဝ–လောက်၊ အဝိဘတ္တာ–မခွဲအပ်သေး၊ တာဝ–ထိုမခွဲဝေအပ်သေးသမျှ၊ ရက္ခတိ၊ ပုရိမနယေန–ဖြင့်၊("ဣဒံ ဌာနံ တဝ, ဣဒံ မမ" ဟူသော ရှေ့နည်းဖြင့်၊)ဝိဘဇိတ္တာ ကရောန္တိ–နှစ်အုံ့၊ ဘိက္ခုဿ အာပတ္တိ၊ ဣတိ (ဝုတ္တံ)။

ဝ၆၄။ အနာပတ္တိ လေဏောတိ အာဒီသု–တို့၌၊ လေဏ–လိုဏ်ကို၊ မဟန္တံ ပိ–ကြီးစွာသော လိုဏ်ကိုလည်း၊ ကရောန္တဿ အနာပတ္တိ၊ ဟိ–မှန်၊ ဧတ္ထ–ဤ လိုဏ်၌၊ လေပေါ, နယဒုယတိ၊ [အမိုး၌ လေပမရှိသောကြောင့် "နယဒုယတိ" ဟု ဆိုသည်၊အကယ်၍ ပန်းချီရေးဖို့ရာ အမိုး၌ အင်္ဂေါသုတ်လိမ်းမှု လေပကို

ပြုအုံ့၊ ထိုသို့ ပြုသော်လည်း "အနာပတ္တိလေဏော" ဟု သီးခြားခွင့်ပြုသော ကြောင့် အနာပတ်ပင်–ဟု ဋီကာဆို၏။] ဂုဟာမ္မိ–ဂူကိုလည်း၊ ဣဋ္ဌကာဂုဟံဝါ–အုတ်ဂူကိုသော်လည်းကောင်း၊ သိလာဂုဟံဝါ–ကိုသော်လည်းကောင်း၊ ဒါရုဂုဟံဝါ–ကိုသော်လည်းကောင်း၊ ဘူမိဂုဟံဝါ–ကိုသော်လည်းကောင်း၊ (မြေဥမင်ကိုဆိုသည်၊) မဟန္တံပိ–ကြီးစွာသော ဂူကိုလည်း၊ ကရောန္တသ အနာပတ္တိ။

တိဏကုဋိကာယဟာတိ–ကား၊ သတ္တဘူမိကောပိ–ဘုံ ၇ ဆင့်ရှိသည်လည်း ဖြစ်သော၊ ပါသာဒေါ–ကို၊ တိဏပဏ္ဏစ္ဆဒနော–မြက်သစ်ရွက် အမိုးရှိသည်၊ (သမာနော) တိဏကုဋိကာတိ–ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ပန–ဝါ ဒန္တ ရကား၊ အဋ္ဌကထာသု–ရှေးအဋ္ဌကထာတို့၌ (တိဏကုဋိကာ–တိဏကုဋိကို၊ ဝုတ္တာဘ္ဘစပ်၊ ဝါ–သည်၊) ကုက္ကုဋဋ္ဌိကဂေဟံ–ကုက္ကုဋဋ္ဌိကကျောင်းတည်း၊ ဣတိ–သို့၊ (ဝတ္တာ–ဆိုပြီး၍၊) ဆဒနံ–ကို၊ ဒဏ္ဍကေဟိ–(ဝါးခြမ်းစသော) တုတ်တံတို့ဖြင့်၊ ဏာလဗန္ဓံ–ဏာကဲ့သို့ ဖွဲ့အပ်သည်ကို၊ ကတ္တာ–၍၊ တိဏေဟိဝါ–တို့ဖြင့်သော် လည်းကောင်း၊

လိုဏ်နှင့် ဂူအထူး။ ။တောင်၌ တမင်ကလာတူးအပ်သော ရသေ့ရဟန်းတို့ ကိန်းအောင်းရာအရပ်ကို "လေဏ"ဟု ခေါ်၏၊ လိယတေ ဧတ္ထာတိ လေဏံ–ကိန်းအောင်းရာလိုဏ်၊ လိဓာတ်, ဏပစ္စည်း၊ ဤပုဒ်ကို သက္ကတအဘိဓာန်၌ မတွေ့ရ၊ လူတို့ မတူးအပ်ဘဲ နဂိုရှိနေသော တောင်ခေါင်းကို "ဂုဟာ" ဟု ခေါ်၏၊ ဂုယှတေ ဧတ္ထာတိဂုဟာ၊ ဂုဟာဓာတ်, က (ဂ် အနုဗန်ရှိသော အ) ပစ္စည်းဟု သက္ကတ၌ ဆို၏၊ ဤဂုဟာကို "ဒေဝခါတ–နတ် တူးအပ်သော တောင်ခေါင်း" ဟုလည်း ပရိယာယ်ဆို၏၊ ဤကား သက္ကတကို နည်းမှီအပ်သော အထူးတည်း။

ဝိမတိ။ ။"လေဏန္တိ ပဗ္ဗတလေဏံ။ (တောင်ခေါင်းလိုဏ်)၊ ဣဋ္ဌကာဒီဟိကတံ စတုရဿံကူဋာဂါရသဏ္ဌာနံ ဧကကဏ္ဏိကာဗဒ္ဓံ နာတိဥစ္စံ ပတိဿယဝိသေသံ ဂုဟာတိ ဝဒန္တိ=အုတ်စသည်ဖြင့် ပြုလုပ်အပ်သော အထွတ်တပ်လျက် လေးထောင့်ပုံသဏ္ဌာန်အိမ်နှင့် တူသော မမြင့်လွန်းသောနေရာ ကျောင်းအထူးကို ဂူဟုခေါ်ကြ၏၊ ဣဋ္ဌကဂုဟံ ဝါ–စသော အဋ္ဌကထာနှင့်ကား ဤ ဝိမတိဆိုပုံက လျော်၏၊ "ဘူမိဂုဟန္တိဥမင်္ဂဂုဟံ" ဟု ဆိုသောကြောင့် ဥမင်လိုဏ်နှင့်တူသောဂူကို "ဘူမိဂုဟာ" ဟု မှတ်ပါ။

ကုက္ကုဋဋ္ဌိကဂေဟံ။ ။အမိုးပေါ်၌ ဝါးခြမ်းစသော တုတ်တို့ဖြင့် ဏာကွက်များ ပေါ်အောင် အလျားအနံရက်၍ ထိုဝါးခြမ်းကို အမိုးကပ်လျက် ဖွဲ့ချည်ထားသောအခါ ကြက်တို့၏ မျက်လုံးပေါက်နှင့်တူသောကြောင့် "ကုက္ကုဋဋ္ဌိက" ဟု ခေါ်သတတ်၊ ထိုအမိုးလည်း သက်ငယ်ဟုခေါ်သော မြက်အမိုး, အင်ဖက်, ဓနိရွက် စသော သစ်ရွက်အမိုးများဖြစ်ရမည်၊ သို့မှ တိဏ အမျိုးအစားဖြင့် မိုးအပ်သော တိဏကုဋိဖြစ်မည်–ဟူလို၊ [ကုက္ကုဋောနံ+အစ္ဆိ၊ ကုက္ကုဋဋ္ဌိ ဝိယာတိ ကုက္ကုဋဋ္ဌိကံ၊ တံ ယသ အတ္ထိတိ ကုက္ကုဋဋ္ဌိကံ(ဂေဟံ)။] အဋ္ဌကထာသူတို ကုက္ကုဋဋ္ဌိ ကဂေဟန္တိ အာဒိသု အဋ္ဌကထာသု တိဏကုဋိကာ ကုက္ကုဋဋ္ဌိ ကဂေဟန္တိ ဝတ္တာ ပုန တံ ဝိဝရန္တေဟိ အဋ္ဌကထာစရိယေဟိ ဆဒနံ ဒဏ္ဍကေဟိ၊ ပေ၊ ဝုတ္တာတိ ယောဇနာ ဒဋ္ဌဗ္ဗာ၊–ဝိမတိ။

ပဏ္ဏေဟိ၀ါ–သစ်ရွက်တို့ဖြစ်သော်လည်းကောင်း၊ ဆာဒိတ ကုဋိကာ၀–မိုးအပ်သော ကုဋိကိုသာ၊ ဝုတ္တာ–ဆိုအပ်ပြီ၊ [ဆာဒိတကုဋိကာ၀ဋ္ဌ ဧ၀ဖြင့် ဥလ္လိတ္တ စသည်ကို ကန့်၊]တတ္ထ– ထို တိဏကုဋိဌ်၌၊ အနာပတ္တိ (ဟောတိ) [ဥလ္လိတ္တ စသည် မပြုသောကြောင့် အာပတ်မသင့်–ဟူလို၊] မဟန္တမ္မိ–သော၊ တိဏစ္ဆဒနဂေဟံ–မြက်အမိုးရှိသော ကုဋိကို၊ ကာတုံ–၄၁၊ ၀ဋ္ဋတိ–၏၊ ဟိ–မှန်၊ (တစ်နည်း) ဟိ ယသ္မာ (လက္ခဏံ ဝေဒိတဗ္ဗောတို့ဌ် စပ်၊) ဥလ္လိတ္တာဒိဘာ၀ေါ ဧ၀–ဥလ္လိတ္တ အစရှိသည်တို့၏ အဖြစ်သည်သာ၊ ကုဋိယာ–၏၊ (ဤသိက္ခာပုဒ်ဌ် အလိုရှိအပ်သော ကုဋိ၏)၊ လက္ခဏံ–မှတ်ကြောင်း လက္ခဏာတည်း၊ သောစ–ထိုဥလ္လိတ္တ အစရှိသည်တို့၏ အဖြစ်ကိုလည်း၊ ဆဒနမေ၀–အမိုးကိုသာ၊ သန္ဓာယ–၍၊ ဝုတ္တောပြီ၊ ဣတိ–သို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော–၏။

စ–သာဓကကား၊ စက်မနသာလာယံ တိဏစုဏ္ဏံ ပရိပတတိ၊ ပေ၊ ကာတုန္တိ အာဒိနိ–တုံ အစရှိသော စကားရပ်တို့သည်၊ ဧတ္ထ–ဤကုဋိလက္ခဏာကို ပြသော စကားဌ်၊ [ဥလ္လိတ္တာ စသည်၏ အဖြစ်သာ ကုဋိလက္ခဏာဟူသော စကားဌ်၊] သာဓကာနိ–သက်သေတို့တည်း၊ [စက်မနသာလာယံ–စက္ကြောင်းဌ်၊ တိဏစုဏ္ဏံ–မြက်အမှုန့်သည်၊ ပရိတတတိ–၏၊ ပေ၊ ဘိက္ခ၀ေ–တို့၊ သြဂုမ္ဗေတ္ထာ–မြက်စသည်ကိုခွာ၍၊ ၀ါ–ဖျက်ဆီး၍၊ ဥလ္လိတ္တာ၀လိတ္တံ–အတွင်းဌ် သုတ်လိမ်းအပ်, အပဌ်သုတ်လိမ်းအပ်သည်ကို၊ ကာတုံ–၄၁၊ အနုဇာနာမိ–၏၊ [ဂုဖိဓာတ်သည် ဖွဲ့ခြင်းအနက်ကို ဟောဏ်၊ အ၀ဥ်ပသာရကြောင့် မဖွဲ့ခြင်း, အဖွဲ့ကို ဖျက်ခြင်း အနက်ဟောသည်၊] တသ္မာ–ကြောင့်၊ ဥဘတောပက္ခံ ၀ါ–၂ဖက်ဌ် အတောင် သဖွယ်ရှိသည်မူလည်းဖြစ်သော၊ ကူဋဗဒ္ဓံ၀ါ–ဖွဲ့အပ်သော အထွတ်ရှိသည်မူလည်း ဖြစ်သော၊ ၀ဋ္ဋံ၀ါ–လုံးဝိုင်းသည်မူလည်းဖြစ်သော၊ စတုရဿံ ၀ါ–လေးထောင့် ရှိသည်မူလည်းဖြစ်သော၊ ယံ–အကြင် အမိုးသည်၊ [ဟောတိ–ဌ် စပ်၊] ဣမံ–

ဥလ္လိတ္တာဒိဘာ၀ေါ ဧ၀ ဟိ။　　။ဤသိက္ခာပုဒ်၀ယ် အလိုရှိအပ်သော ကုဋိ၏ လက္ခဏာမှာ အင်္ဂတေ, မြေညက်တစ်ခုခုဖြင့် အတွင်းဘက်ကဖြစ်စေ, အပြင်ဘက်ကဖြစ်စေ ၂ဖက်စလုံးဖြစ်စေ သုတ်လိမ်းခြင်းတည်း၊ ထိုသုတ်လိမ်းမှုကိုလည်း အမိုးအတွက်သာ ရည်ရွယ်တော်မူသည်၊ အကာအတွက် ရည်ရွယ်တော်မမူ၊ အမိုးအတွက် ရည်ရွယ်တော်မူကြောင်းကိုလည်း "စက်မနသာလာယံ၊ ပေ ၊ကာတုံ"အစရှိသော သေနာသနက္ခန္ဓက ပါဠိတော်ကိုထောက်၍ သိနိုင်သည်၊ ထိုပါဠိတော်ဌ် မြက်မှုန်တွေကျသည်ဟု ဆိုသဖြင့် အပေါ်အမိုးမှ ကျလာကြောင်းကိုလည်းကောင်း, ထိုအမိုးကို ဥလ္လိတ္တစသည် ပြုရကြောင်းကိုလည်းကောင်း သိနိုင်သည်–ဟူလို၊ ထို့ကြောင့် ဥလ္လိတ္တစသည် မပြုဘဲ မြက်အမိုး မိုးထားရုံမျှဖြစ်လျှင် "မဟန္တမ္မိ တိဏစ္ဆဒနဂေဟံ ကာတုံ ၀ဋ္ဋတိ" ဟု ဆိုသည်။

ဤအမိုးသည်၊ ဧတသ ဧဟသ–ဤကျောင်း၏၊ ဆဒနံ–တည်း၊ ဣတိ–သို့၊ ဆဒနသခေ်ပေန–အမိုးခ်ို သွင်းယူခြင်းဖြင့်၊ ကတံ–သည်၊ ဟောတိ၊ တသ–ထိုအမိုး၏၊ ဘိတ္တိလေပေန–နံရံခ်ို သုတ်လိမ်းအပ်သော အင်္ဂတေ မြေညက် နှင့်၊ သဒ္ဓိ–ကွ၊ လေပေ–သည်၊ ဃဋ္ဌိတေ–ဆက်စပ်လသော်၊ အာပတ္တိ (ဟောတိ)၊ ပန–ဆက်၊ ဥလ္လိတ္တာဝလိတ္တစ္ဆဒနသ–ဥလ္လိတ္တာဝလိတ္တ အမိုးရှိသော၊ ဧဟသ– ကျောင်း၏၊ လေပရက္ခဏတ္ထံ–လေပကို စောင့်ရှောက်ခြင်း အကျိုးငှာ၊ (သုတ်ထားအပ်သော အင်္ဂတေ မြေညက် မပျက်အောင်) ဥပရိ–အပေါ်ခ်ို၊ ဝါ–က၊ တိဏေန, သစေ ဆာဒေန္တိ–အကယ်၍ ထပ်မိုးကုန်အုံ၊ တ္တောဝတာ–ဤမျှအတိုင်းအရှည်သော ထပ်မိုးခြင်းဖြင့်၊ တိဏကုဋိ နာမ နဿ ဟောတိ။

ပန–ပရိဟာရပက္ခမှ တစ်ပါး စောဒကပက္ခကို ဆိုဦးအုံ့၊ တ္တေ–ဤတိဏကုဋိခ်ို၊ အဒေသိတာ၊ ပေ၊ ပစ္စယာဝ–အဒေသိတဝတ္ထုက အကြောင်း, ပမာဏာတိက္ကန္တ အကြောင်းကြောင့်သာလျှင်၊ အနာပတ္တိ(ဟောတိ) ကိုး၊ ဥဒါဟု, သာရမ္ဘ အပရိက္ကမနပစ္စယာပိ–သာရမ္ဘအကြောင်း, အပရိက္ကမန အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ (အနာပတ္တိ ဟောတိ ကိုး)၊ ဣတိ–ဤကား အမေးတည်း၊ သဗ္ဗထာပိ–အလုံးစုံသော အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ အနာပတ္တိ (ဟောတိ)၊ တထာဟိ–ထိုစကားမှန်၏၊ တာဒိသံ ကုဋိံ သန္ဓာယ ပရိဝါရေ (သံဂီတိကာရေဟိ) ဝုတ္တံ၊ (ကိုး)၊ ဘိက္ခု–သည်၊ သညာစိကာယ–ဖြင့်၊ အဒေသိတ ဝတ္ထုကံ–သော၊ ပမာဏာတိက္ကန္တံ–သော၊ သာရမ္ဘံ–သော၊ အပရိက္ကမနံ–သော၊ ကုဋိံ–ကို၊ ကရောတိ–၏၊ (တသ–ထိုရဟန်း၏၊) အနာပတ္တိ (ဟောတိ)၊ ဧသော ပဠာ ကုသလေဟိ စိန္တိတာ၊ ဣတိ–သို့၊ (ဝုတ္တံ–ပြီ၊) [ဥလ္လိတ္တစသည် မပြုအပ်သော ကုဋိကိုရည်ရွယ်၍ ဆိုအပ်ပြီ–ဟူလို။]

အညသ္မိတ္ထာယာတိ–ကား၊ ကုဋိလက္ခဏပတ္တမ္မိ–ကုဋိလက္ခဏာသို့ရောက်ပြီးလည်းဖြစ်သော၊ ကုဋိံ–ကို၊ [ဥလ္လိတ္တစသည်ဖြင့် ပြုအပ်သော ကုဋိကို၊] အည ဿ–မိမိမှ အခြားသော၊ ဥပဇ္ဈာယဿ ဝါ–ဥဇ္ဈာယ်၏ သော်လည်းကောင်း၊ အာစရိယဿ ဝါ–ဆရာ၏သော်လည်းကောင်း [သရဏဂုံဆရာစသော ဆရာလေးပါး၊] သံဃဿဝါ–၏ သော်လည်းကောင်း၊ အတ္ထာယ–ငှာ၊ ကရောန္တဿ–၏၊ အနာပတ္တိ (ဟောတိ)၊ [သူတစ်ပါးအတွက် ပြုပေးရာ၌ အနာပတ္တိဖြစ်လျှင် အဘယ်ကြောင့် "အာပတ္တိ ကာရကာနံ တိဏ္ဏံ ဒုက္ကဋာနံ–ပြုလုပ်ပေးသောရဟန်းတို့မှာ ဒုက္ကဋ် ၃ချက်သင့်၏"ဟု မိန့်တော်မူပါသနည်းဟု မေးဖွယ်ရှိသောကြောင့် "ယံ ပန၊ ပေ၊ ဝုတ္တံ] ဟု မိန့်၊ စီမံသည့်အတိုင်း မလုပ်သောကြောင့်

သင့်ရသည်–ဟူလို။] ပန–ဆက်၊ အာပတ္တိကာရကာနံ တိဏ္ဏံ ဒုက္ကဋာနန္တိ အာဒိ–သော၊ ယံ–အကြင်စကားကို၊ ပါဋိယံ–၌၊ ဝုတ္တံ–ပြီ၊ တံ–ထိုစကားကို၊ ယထာ သမာဓိဌာယ–အကြင် အကြင် စိမ်အပ်သည့်အတိုင်းအားဖြင့်၊ အကရဏာပစ္စယာ–မပြုခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ဝုတ္တံ–ပြီ၊ [ကာရကာနံ–ပြုကုန်သော ရဟန်းတို့၏၊ တိဏ္ဏံ–နှင်သော၊ ဒုက္ကဋာနံ–တို့သို့၊ အာပတ္တိ–ရောက်ခြင်းသည်၊ (ဟောတိ)၊ ကျောင်းရှင်က စိမ်သည့်အတိုင်းမပြုလုပ်သောကြောင့် စေခိုင်းခံရသူမှာ အဒေသိတ, သာရမ္ဘ, အပရိက္ကမ ဝတ္ထုတို့အတွက် ဒုက္ကဋ်အာပတ် ၃ ချက်သင့်သည်–ဟူလို။]

ဝါသာဂါရံ ထပေတွာ သဗ္ဗတ္ထာတိ–ကား၊ အတ္တနော–၏၊ ဝသနတ္ထာယ–ငှာ၊ အဂါရံ–ကျောင်းကို၊ ထပေတွာ–၍၊ အညံ–အခြားကျောင်းကို၊ (ကာရေတိ၌ စပ်၊) ဥပေါသထာဂါရံ–သည်၊ ဘဝိဿတိ–တဲ့၊ ဣတိ ဝါ–ဤသို့ကြံ၍သော် လည်းကောင်း၊ ဇန္တာဃရံ–ဇရုံးအိမ်သည်၊ ဘဝိဿတိ–တဲ့၊ ဣတိဝါ–လည်း ကောင်း၊ ဘောဇနသာလာ–ဆွမ်းစားဧရပ်သည်၊ ဘဝိဿတိ–တဲ့၊ ဣတိ ဝါ၊ အဂ္ဂိသာလာ ဘဝိဿတိ၊ ဣတိဝါ၊ ကာရေတိ–အံ့၊ သဗ္ဗတ္ထ–အလုံးစုံသောကုဋိ၌၊ အနာပတ္တိ (ဟောတိ)၊ အသ–ထိုရဟန်း၏၊ (ဧဝံ–ဤအကြံသည်၊) သစေပိ ဟောတိ–အံ့၊(ကိ)၊ ဥပေါသထာဂါရဿ–သည်လည်း၊ ဘဝိဿတိ–တဲ့၊ အဟဿ–သည်လည်း၊ ဝသိဿာမိ–အံ့၊ ဇန္တာဃရဿ ဘဝိဿတိ, အဟဿ ဝသိဿာမိ၊ ဘောဇနသာလာ စ ဘဝိဿတိ, အဟဿ ဝသိဿာမိ၊ အဂ္ဂိသာလာ စ ဘဝိဿ တိ, အဟဿ ဝသိဿာမိ၊ ဣတိ–ဤသို့သော အကြံသည်၊ သစေပိ ဟောတိ–အံ့၊ ဣတိ–ဤသို့ကြံ၍၊ ကာရိတေပိ–ပြုစေအပ်သော ဥပေါသထာဂါရ စသည် ၌လည်း၊ အနာပတ္တိယေဝ (ဟောတိ)၊ ပန–ဝါဒန္တရကား၊ မဟာပစ္စရိယံ–၌၊ အနာပတ္တိတိ–တ္တိဟူ၍၊ ဝတ္တာ–၍၊ အတ္တနော–၏၊ ဝါသာဂါရတ္ထာယ–နေရာ ကျောင်းအကျိုးငှာ၊ ကရောန္တသေဝ–၏သာ၊ အာပတ္တိ (ဟောတိ)၊ ဣတိ–သို့၊ ဝုတ္တံ၊ ["ဝါသာဂါရအတွက် ပြုမှသာ အာပတ်"ဟု ဆိုသဖြင့် ဝါသာဂါရ–ဥပေါသထာဂါရ စသည် ၂ မျိုးရအောင်ပြုလျှင် အနာပတ္တိဟု ဆိုရာရောက် သောကြောင့် ရှေ့ဝါဒနှင့် သဘောတူပင်၊] ဥမ္မတ္တကဿ–ရူးသည်ဖြစ်၍၊ (ကရောန္တဿ–၏ လည်းကောင်း၊) အာဒိကမ္မိကာနံ–နှင်သော၊ အာဠဝကာနံ–အာဠဝိမြို့၌နေကုန်သော၊ ဘိက္ခုနီစ–တို့၏လည်းကောင်း၊ အနာပတ္တိ။

သမုဋ္ဌာနာဒီသု–တို့၌၊ (ဝိနိစ္ဆယော ဧဝံ ဝေဒိတဗ္ဗော)၊ ဣဒံ–ဤသိက္ခာ ပုဒ်သည်)၊ ဆ သမုဋ္ဌာနံ–ဖြစ်ပါးသော သမုဋ္ဌာန်ရှိ၏၊ ကိရိယဉ္စ–ရံခါ ကိရိယ သမုဋ္ဌာန်လည်း ရှိ၏၊ ကိရိယာ ကိရိယဉ္စ–ရံခါ ကိရိယာ ကိရိယသမုဋ္ဌာန်လည်း

ရှိ၏၊ ဟိ–မှန်၊ ဣဒံ–ဤသိက္ခာပုဒ်သည်၊ ဝတ္ထုံ–ကျောင်းနေရာကို၊ ဒေသာ ပေတွာ–ညွှန်ပြစေပြီး၍၊ ပမာဏာတိက္ကန္တံ–ပမာဏထက်လွန်သော ကုဋိကို၊ ကရောတော–ပြုသောရဟန်း၏၊ ကိရိယတော–မပြုထိုက်သောဆောက်လုပ်မှုကို ပြုခြင်းကြောင့်၊ သမုဋ္ဌာတိ–၏၊ ဝတ္ထုံ–ကို၊ အဒေသာပေတွာ–မူ၍၊ ကရောတော–၏၊ ကိရိယာ ကိရိယတော–မပြုထိုက်သော ဆောက်လုပ်မှုကို ပြုခြင်း, ပြုထိုက်သော ညွှန်ပြမှုကို မပြုခြင်းကြောင့်၊ သမုဋ္ဌာတိ၊ နော သညာဝိမောက္ခ–ဝိတိက္ကမသညာ မရှိသော်လည်း အာပတ်မှ လွတ်မြောက်ခြင်းမရှိသော သိက္ခာပုဒ်တည်း၊ အစိတ္တက–သိက္ခာပုဒ်ပညတ်တော်ကို နားမလည်သော်လည်း သင့်ရောက်အပ်သော အစိတ္တက သိက္ခာပုဒ်တည်း၊ [အစိတ္တကန္တိ ပဏ္ဏတ္တိ အဇာနနစိတ္တေန အစိတ္တက၊] ပဏ္ဏတ္တိဝဇ္ဇ–ပညတ်တော်ကြောင့် အပြစ်ရှိသော သိက္ခာပုဒ်တည်း၊ ကာယကမ္မ–တည်း၊ ဝစီကမ္မ–တည်း၊ တိစိတ္တ–တည်း၊ တိဝေဒနံ–တည်း၊ ဣတိ–အပြီးတည်း။ ။ကုဋိကာရ သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ နိဋ္ဌိတာ။

၇–ဝိဟာရကာရ သိက္ခာပုဒ်

၃၆၅။ တေန သမယေနာတိ–နှ ဟူသော သိက္ခာပုဒ်သည်၊ ဝိဟာရကာရသိက္ခာပဒံ–တည်း၊ တတ္ထ–ထိုသိက္ခာပုဒ်၌၊ ကောသမ္မိယန္တိ–ကား၊ ဧဝံ နာမကေ–ဤသို့ကောသမ္မီ အမည်ရှိသော၊ နဂရေ–၌၊ ယောသိတာရာမေတိ–ကား၊ ယောသိတသ–**ယောသိတ**သူဌေး၏၊ အာရာမေ–၌၊ ကိရ–ချဲ့၊ [(တစ်နည်း)၊ ကိရယသ္မာ–ကြောင့်၊] ယောသိတနာမကေန–သော၊ သေဋ္ဌိနာ–သည်၊ သော–ထိုအာရာမ်ကို၊ ကာရိတော–ပြုစေအပ်ပြီ၊ တသ္မာ–ကြောင့်၊ ယောသိတာရာမောတိ–ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ–၏၊ [ဝတ္ထုအကျယ်ကို သာရတ္ထဒီကာမှာရှု၊] ဆန္နသာတိ–ကား၊ ဗောဓိသတ္တကာလေ–ဘုရားအလောင်း၏ ကာလ၌၊ (ဘုရားအလောင်းဖြစ်ရာအခါ၌)၊ ဥပဋ္ဌာကဆန္နသ–အလုပ်အကျွေးဆန္နာ၏၊ [ဤ "ဥပဋ္ဌာကဆန္ဒ" ဖြင့် မဇ္ဈိမနိကာယ်ဆန္ဒောဝါဒသုတ်၌လာသော **အရှင်ဆန္ဒ**ကို ကန့်၊] ဝိဟာရဝတ္ထုံ ဘာရေ ဇာနာဟိတိကား၊ ဘာရေ, ဝိဟာရသ–၏၊ ပတိဋ္ဌာနဋ္ဌာနံ–တည်ရာအရပ်ကို၊ ဇာနာဟိ–သိပါလော၊ (ကြည့်ရှုရာဖွေပါလော–ဟူလို၊) စ– ဆက်၊ ဧတ္ထ–ဤ ဝိဟာရဝတ္ထုံ အစရှိသော ပါဠိရပ်၌၊ ဝိဟာရောတိ–ကား၊ သကလဝိဟာရော–ကျောင်းတိုက်တစ်တိုက်လုံးသည်၊ နှ–မဟုတ်၊ ဧကော–သော၊ အာဝါသော–နေရာကျောင်းတည်း၊ တေန–ကြောင့်၊ အယျသ ဝိဟာရံ ကာရာပေသာမီတိ–ဟူ၍၊ အာဟ–လျှောက်ပြီ။

စေတိယရက္ခန္တိ ဇေတ္ထ-ပါဠိ၌၊ စိတ္တီကတဌေန-စိတ်မဟုတ်သော်လည်း စိတ်ကဲ့သို့ပြုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝါ-အလေးအမြတ်ပြုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ စေတိယံ-ယမည်၏၊ တေ-ဤစေတိယဟူသော အမည်သည်၊ ပူဇာရဟာနံ-ပူဇော်ထိုက်ကုန်သော၊ ဒေဝဌာနာနံ-နတ်တို့တည်ရာအရပ်တို့၏၊ ဝါ-နတ်ကွန်းတို့၏၊ အဓိဝစနံ-တည်း၊ စေတိယန္တိ-ယဟူ၍၊ သမ္မတံ-အပ်သော၊ ရုက္ခံ-တည်း၊ စေတိယ ရုက္ခံ-စေတိယဟု သမုတ်အပ်သောသစ်ပင်၊ ဂါမေန-ရွာသူရွာသား လူအများသည်၊ [ရွာဖြင့် ရွာ၌တည်သူ လူအပေါင်းကို ယူရသော အဘေဒေါပစာ, ဌာနူပစာ။] ပူဇိတံ-ပူဇော်အပ်သည်တည်း၊ ဝါ-တစ်နည်း၊ ဂါမဿ-၏၊ ဝါ-သည်၊ ပူဇိတံ-တည်း၊ ဣတိ ဂါမပူဇိတံ၊ ပေ၊ အပိစ-စိုးစဉ်းအနည်းငယ်ဆိုဖွယ် အထူးကား၊ ဇေတ္ထ-ဤကြွင်းသောပုဒ်တို့တွင်၊ ဇနပဒေါတိ-ကား၊ ဇကဿ-သော၊ ရညော-၏၊ ရဇ္ဇေ-နိုင်ငံ၌၊ ဇကေကော-သော၊ ကောဌာသော-အဖို့တစ်စုတည်း၊ (နယ်, ခရိုင်တည်း၊) သကလရဋ္ဌံ-အလုံးစုံသောတိုင်းပြည်ကို၊ ဝါ-တိုင်းပြည်တစ်ပြည်လုံးကို၊ ရဋ္ဌန္တိ-ဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ-မှန်၏၊ သကလရဋ္ဌမ္ပိ-သည်လည်း၊ ကဒါစိ-၌၊ တဿ ရက္ခဿ-အား၊ ပူဇံ-ခြင်းကို၊ ကရောတိ၊ တေန-ကြောင့်၊ ရဋ္ဌပူဇိတန္တိ-ဟူ၍၊ ဝုတ္တံ-ပြီ၊ ဇကိန္ဒြိယန္တိ-ယံဟူသောစကားကို၊ ကာယိန္ဒြိယံ-ကာယိန္ဒြေကို၊ ဝါ-ကာယပသာဒကို၊ သန္ဓာယ ဝဒန္တိ၊ ဇီဝသညိနောတိ-ကား၊ အတ္တာသညိနော-သတ္တဝါဟု အမှတ်ရှိကြကုန်၏။

စိတ္တီကတဌေန။　။ကရဓာတ်နောင်းသော စိတ္တနောင် အဘူတတဗ္ဘောအနက်၌ စီပစ္စည်းသက်၍ "စိတ္တီကတ" ဟု ဖြစ်၏၊ မိမိစိတ်ကို မိမိကိုယ်က လေးစား၍ စိတ်အလိုလိုက်ကြသကဲ့သို့ လေးစားအပ်သော အရာကိုလည်း "စိတ္တီကတ" ဟုဆိုသည်၊ ဤအလို "စေတောဝိယ ကတံတိ စေတိယံ-စိတ်ကဲ့သို့ အ'လေးပြုအပ်သော ပူဇော်ရာဌာန" ဟုပြု၊ "စိတိယတေတိ စေတိယံ" ဟူသော အနက်မှာ ဤနေရာ၌မရထိုက်။

ဂါမဿဝါ။　။ပူဇိတံ၌ တပစ္စည်းသည် အတိတ်ဟောဖြစ်လျှင် ဆဋ္ဌီမသက်ရ၊ "ဂါမေန" ဟု တတိယာဝိဘတ်သာ သက်ရသည်၊ ပစ္စုပ္ပန်ဟော ဖြစ်လျှင် "ဂါမဿဝါ" ဟု ဆဋ္ဌီသက်ရသည်၊ ထိုဆဋ္ဌီကို သာရတ္ထဒီပကာ၌ "ကတ္တားဟော" ဟု ဆို၏၊ [ပူဇာဝ စနပ္ပယောဂေ ကတ္တာရိ သာမိဝစနသာပိ ဣစ္ဆိတတ္တာ အာဟဂါမဿဝါ ပူဇိတန္တိ၊ လက္ခဏံ ပနေတ္ထ သဒ္ဒသတ္ထာနုသာရတော (သဒ္ဒါကျမ်း၌ တိုက်ရိုက်မပါ, အစဉ်လိုက်သော အားဖြင့်သာ) ဝေဒိတဗ္ဗံ။] ပါဠိနိုင်၌ "ဣဿဿ ဝတ္တမာနေ" (၂, ၃, ၆၃) သုတ်၊ "ဝတ္တမာန်အနက်ဟော ဣ (တ)ပစ္စည်းနှင့် ယှဉ်ရာ၌ ဆဋ္ဌီသက်" ဟု ဆို၍ "ရညံမတော ဗုဒ္ဓေါ (သိအပ်သူ) ပူဇိတော" ဟု ထုတ်သည်၊ သို့သော် ထိုသုတ်က ဆဋ္ဌီ ဝိဘတ်သည် ကတ္တားဟောဟု မဆို, သမ္ဗန်အနက်ဟောသာ ဆိုလိုဟန်တူသည်။

၃၆၆။ မဟာလွကန္တီ-ကား၊ ဧတသ-ဤကျောင်း၏၊ သဿာမိက ဘာဝေန-ကျောင်း ရှင် ဒါယကာရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သံယာစိက ကုဋိတော-သံယာစိက ကုဋိထက်၊ မဟန္တ ဘာဝေါ-မြင့်မြတ်သည်၏ အဖြစ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ကုတိ မဟာလ္ဝ ကော၊ ဝါ-တစ်နည်း၊ ယသ္မာ, ဝတ္ထု-ကျောင်းနေရာကို၊ ဒေသာပေတွာ-၍၊ ပမာဏာတိက္ကမေနာပိ-ပမာဏကို လွန်ခြင်းအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ကာတုံ- ဝဋ္ဋတိ၊ တသ္မာ, ပမာဏမဟန္တ တာယပိ-ပမာဏ၏ ကြီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်း၊ မဟာလ္ဝကော-မည်၏၊ မဟာလ္ဝကံ-မြင့်မြတ်သည်၏ အဖြစ်ကို ယူတတ်သော၊ ဝါ-ကြီးသည်၏ အဖြစ်ကိုယူတတ်သော၊ တံ-ထိုကျောင်းကို၊ ပန-ဆက်၊ ယသ္မာ, အသ-ထိုကျောင်း၏၊ တံ ပမာဏမဟတ္တံ-ကို၊ သဿာမိ ကတ္တာဝ-ကျောင်းရှင် ဒါယိကာရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်သာ၊ လဗ္ဘတိ-ရအပ်၏၊ တသ္မာ, တဒတ္ထ ဒဿနတ္ထံ-ထို (သဿာမိကတ္တာဟူသော) အနက်ကို ပြတော်မူခြင်းအကျိုးငှာ၊ မဟာလ္ဝကောနာမ၊ ပေ၊ ဝုစ္စတီတိ-ဟူ၍၊ ပဒဘာဇနံ ဝုတ္တံ၊ [မဟာလ္ဝကန္တီမှ စ၍ ပဒဘာဇနံ ဝုတ္တံ တိုင်အောင်သော ပါဠိရပ်တို့၏ အဖွင့်ကို ကခ်ါဘာသာဋီကာ၌ ပြထားပြီ၊] သမုဒ္ဒာနာဒီဟိ-တို့နှင့်၊ သဒ္ဒိ, သေသံ-သော၊ သဗ္ဗံ-အလုံးစုံသော စကားရပ်ကို၊ ကုဋိကာရသိက္ခာပဒေ ဝုတ္တနယေနေဝ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ဟိ-အထူးကား၊ ဇေတ-ဤဝိဟာရကာရ သိက္ခာပုဒ် ၌၊ သဿာမိကာ ဘာဝမတ္တမေဝ-ကျောင်းရှင် ဒါယကာရှိသည်၏ အဖြစ်မျှသည် သာလျှင်လည်းကောင်း၊ ကိရိယတော-မပြုထိုက်သော ဆောက်လုပ်မှုကိုပြုခြင်းကြောင့်၊ သမုဒ္ဒာနာဘာဝေါ-သမုဒ္ဒာန်ဖြစ်ခြင်း၏ မရှိခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ပမာဏနိယမာဘာဝေါစ-ပမာဏ သတ်မှတ်ချက်၏ မရှိခြင်း သည်လည်းကောင်း၊ ဝိသေသော-၏၊ ပမာဏနိယမာဘာဝေါစ-ကြောင့်လည်း၊ စတုက္ကပရိဟာနိ-စတုက္က၏ ယုတ်လျော့ခြင်းသည်၊ (ဟောတိ)၊ ဣတိ-အပြီးတည်း။ ။ဝိဟာရကာရ သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ။

ကိရိယတော။ ပေ။ ပရိဟာနိ။ ။ရှေ့သိက္ခာပုဒ်၌ ပမာဏာတိက္ကန္တ ကုဋိကိုပြုလျှင် ကိရိယသမုဒ္ဒာန်ကြောင့် အာပတ်သင့်သကဲ့သို့ ဤသိက္ခာပုဒ်၌ ပမာဏာ-တိက္ကန္တ ဝိဟာရကို ပြုသော်လည်း ကိရိယသမုဒ္ဒာန်ကြောင့် အာပတ်မသင့်ခြင်းကို "ကိရိယတော သမုဒ္ဒာနာဘာဝ" ဟု ဆိုသည်၊ "ဤရှေ့ဤမျှထက် မလွန်ရ" ဟု ပမာဏသတ်မှတ်ချက် မရှိခြင်းကို "ပမာဏနိယမာဘာဝ" ဟုဆိုသည်၊ ထိုသို့ ပမာဏနိယမ မရှိခြင်းကြောင့်ပင် ပါဠိတော်၌ ပမာဏနှင့်ဆိုင်သော စတုက္က (ဝါကျ ၄ခု) ရှေ့သိက္ခာပုဒ်၌ ပါသကဲ့သို့ ဤသိက္ခာပုဒ်၌ မပါခြင်းကို "စတုက္ကပရိဟာနိ"ဟု ဆိုသည်။

၈–ပ္ဌမဒုဋ္ဌဒေါသ သိက္ခာပုဒ်

၃၈၀။ တေနသမယေန ဗုဒ္ဓေါဘဂဝါတိ–သည်၊ ဒုဋ္ဌဒေါသသိက္ခာပဒံ–တည်း၊ တတ္ထ–ထိုဒုဋ္ဌဒေါသသိက္ခာပုဒ်၌၊ ဝေဠုဝနေ ကလန္ဒကနိဝါပေတိ (ဇေတ္ထ)–၌၊ ဝေဠုဝံနန္တိ–နံဟူသောအမည်သည်၊ တဿဥယျာနဿ–၏၊ နာမံ–တည်း၊ ["ဝေဠုဝနံ" ပုဒ်၌ "ဝါးတော] ဟု အနက်မပေးရ၊ "ဝေဠုဝန်"ဟု နာမည် အဖြစ်ဖြင့် ပေးပါ–ဟူလို၊] တံ–ထိုယျာဉ်ကို၊ (ဝုစ္စတိ–၌စပ်) ဝါ–သည်၊ (အဟောသိ–၌စပ်)၊ ဝေဠုဟိစ–တို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ အဠာရသဟတ္ထေန–၁၈–တောင်ရှိသော၊ ပါကာရေနစ–တံတိုင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပရိက္ခိတ္တံ–ကာရံအပ်သည်၊ အဟောသိကိရ–တတ်၊ ဂေါပုရဋ္ဌာလက ယုတ္တံ–တံခါးမုခ်, ပြအိုးတို့နှင့် ယှဉ်သည်၊ နီလောဘာသံ–ညိုသောအဆင်းရှိသည်၊ မနောရမံ–စိတ်၏ မွေ့လျော်ရာသည်၊ (အဟောသိ)၊ [ပြင်ဘက်၌သာ ဝါးတို့ဖြင့် ကာရံထား၏၊ အတွင်း၌ကား သီးမျိုးစုံ ပန်းမျိုးစုံ သစ်ပင်တို့ရောပြွမ်းနေသောကြောင့် "နီလောဘာသ" ဟုဆို၍, အရိပ် ရေတို့နှင့်လည်းကောင်း, မြေ၏ ညီညွှတ်ခြင်းနှင့် လည်းကောင်း ပြည့်စုံသောကြောင့် "မနောရမ" ဟု ဆိုသည်၊] တေန–ကြောင့်၊ ဝေဠုဝနန္တိ–ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ–၏၊ စ–ဆက်၊ ဇေတ္ထ–ဤဥယျာဉ်၌၊ ကလန္ဒကာနံ–ရှင်တို့အား၊ နိဝါပံ–အစာကို၊ အဒံသု–ပေးကြကုန်ပြီ၊ တေန–ကြောင့်၊ ကလန္ဒကနိဝါပန္တိ–ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ–၏၊ [နိဝါပံ+ဇေတ္ထ အဒံသုတိ နိဝါပံ၊ (ဥယျာနံ)၊ ကလန္ဒကာနံ+နိဝါပံ ကလန္ဒက နိဝါပံ။]

ကိရ–ချဲ့၊ ပုဗ္ဗေ–၌၊ အညတရော–သော၊ ရာဇာ–သည်၊ တတ္ထ–ထိုဥယျာဉ်၌၊ ဥယျာနကီဠနတ္ထံ–ဥယျာဉ်ကစားခြင်းအကျိုးငှာ၊ အာဂတော (ဟုတ္တာ)၊ သုရာ မဒေန–သေရည်မူးခြင်းဖြင့်၊ မတ္တော–မူးယစ်သည်၊ (ဟုတ္တာ), ဒိဝါသေယျ–နေ့အခါ၌အိပ်ခြင်းကို၊ သုပိ၊ အသ–ထိုမင်း၏၊ ပရိဇနောပိ–အခြွေအရံလူအပေါင်းသည်လည်း၊ ရာဇာ, သုတ္တော,–အိပ်ပျော်ပြီ၊ ဣတိ–ဤသို့သိ၍၊ ပုပ္ဖဖလာဒီဟိ–အပွင့်အသီးအစရှိသည်တို့သည်၊ ပလောဘိယမာနော– အပြားအားဖြင့် အလိုရှိစေအပ်သည်၊ ဝါ–ဖြားယောင်းအပ်သည်၊ (ဟုတ္တာ)ဣတောစိတောစ ပက္ကမိ၊ အထ–၌၊ သုရာဂန္ဓေန–သေရည် အနံ့ကြောင့်၊ အညတရသ္မာ–သော၊ သုသိရရုက္ခာ–အခေါင်းရှိသော သစ်ပင်မှ၊ ကဏ္ဏသပ္ပော–သည်၊ နိက္ခမိတ္တာ–၍၊ ရညော–၏၊ အဘိမုခေါ (ဟုတ္တာ) အာဂစ္ဆတိ၊ တံ–ထို မြွေဟောက်ကို၊ ဒိသ္မာ, ရက္ခဒေဝတာ – ရက္ခဇိုဝ်းနတ်သည်၊ ရညော – အား၊ ဇီဝိတံ – ကို၊ ဒဿာမိ၊ ဣတိ–ဤကြံ၍၊ ကာဠကဝေသေန–ရှဉ့်အသွင်ဖြင့်၊ အာဂန္တာ,

ကဏ္ဏမူလေ–နားရင်းခ်ဉ်၊ သဒ္ဒံ အကာသိ, ရာဇာ, ပဋိဗုဒ္ဓိ–နိုးပြီး၊ ကဏ္ဏသဗ္ဗော,နိဝတ္ထော၊ သော–ထိုမင်းသည်၊ တံ–ထိုမြွေဟောက်ကို၊ ဒိသ္မာ, ဣမာယ ကာဠကာယ–ဤရှဉ့်သည်၊ မမ–အား၊ ဧဝိတံ–ကို၊ ဒိန္နံ–ပြီ၊ ဣတိ–ဤသို့ကြံ၍၊ ကာဠကာနံ–တို့၏၊ ဝါ–တို့ဖို့၊ တတ္ထ–ထိုဥယျာဉ်၌၊ နိဝါပံ, ပဋ္ဌပေသိ–ဖြစ်စေပြီ၊ အဘယဃောသနဋ္ဌ–ဘေးမဲ့ကြွေးကြော်ခြင်းကိုလည်း၊ ဃောသာပေသိ–ကြွေးကြော်စေပြီ၊ တသ္မာ, တံ–ထိုဥယျာဉ်သည်၊ တတော ပဘုတိ, ကလန္ဒကနိဝါပန္တိ–ဟူ၍၊ သဒ္ဒါ–သို့၊ ဂတံ၊ ဟိ–မှန်၏၊ ကလန္ဒကာတိ ဧတံ–အမည်သည်၊ ကာဠကာနံ–ရှဉ့်တို့၏၊ နာမံ–တည်း၊ ["ကာဠကာ-ရှဉ့်နက်"ဟု မပေးနှင့်၊ "ကလန္ဒကော ကာဠကာထ"–အဘိဓာန် ၆၂၂၊ ဤ၌ "ကာဠကာ"ဟု ဣတ္ထိလိင်ရှိ၏။]

ဒဗ္ဗောတိ–ဒဗ္ဗဟူသော အမည်သည်၊ တဿ ထေရဿ–၏၊ နာမံ–တည်း မလ္လပုတ္တောတိ–ကား၊ မလ္လရာဇဿ–၏၊ ပုတ္တော–သော၊ (အာယသ္မာဒဗ္ဗော-သည်၊) ဇာတိယာ သတ္တဝဿေန အရဟတ္တံ သစ္ဆိကတန္တိ(ဇတ္ထ–ခ်ဉ်၊ ဂုဏ္ဍတ္ထံ-ကို၊ ကိရဥ္ဇ္ဇရိတ္ထာ ဒဿေသမိ–အံ့၊) ထေရော–သည်၊ သတ္တဝဿိကောဝ–ဂုနှစ်သာ ရှိသေးသည်၊ (ဟုတ္ထာ)၊ သံဝေဂ–ထိတ်လန့်ကြောင်း သဟောတ္တပ္ပဉာဏ်ကို၊ လဘိတ္ထာ–၍၊ ပဗ္ဗဇိတော–ရှင်ရဟန်းပြုသည်၊ (သမာနော–သော်၊) ခုရဂ္ဂေ ယေဝ–သင်တုန်းကိစ္စ၏ အဆုံးခ်ဉ်ပင်၊ ဝါ–ခေါင်းရိတ်အပြီးခ်ဉ်ပင်၊ အရဟတ္တံ-သို့၊ ပါပုဏိ–ပြီ၊ ဣတိ–သို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော–၏၊ ယံကဋ္ဌိ၊ ပေ၊ အနုပ္ပတ္တန္တိ-ကား၊ သာဝကေန–သည်၊ ပတ္တဗ္ဗံနာမ–ရောက်ထိုက်သောတရားမည်သည်၊ (ဂုဏဇာတံ–ခ်ဉ်စပ်)၊ တိသော–နှ်သော၊ ဝိဇ္ဇာ–တို့လည်းကောင်း၊ စတသော-နှ်သော၊ ပဋိသမ္ဘိဒါ–တို့လည်းကောင်း၊ ဆ–နှ်သော၊ အဘိညာ–တို့လည်းကောင်း၊ နဝ–နှ်သော၊ လောကုတ္တရဓမ္မာ–တို့လည်းကောင်း၊ ဣတိ ဣဒံ ဂုဏဇာတံ-ဤဂုဏ်အပေါင်းတည်း၊ တံ သဗ္ဗံ–ထို အလုံးစုံသောဂုဏ်အပေါင်းသည်၊ ဝါ–သို့၊ တေန–ထိုအရှင်ဒဗ္ဗသည်၊ အနုပ္ပတ္တံ–ရောက်အပ်ပြီးသည်၊ ဟောတိ၊ နတ္ထိ စသော၊ ပေ၊ ကရဏီယန္တိ–ကား၊ စတူသု, သစ္ဓေသု–တို့ခ်ဉ်၊ စတူဟိ, မဂ္ဂေဟိ–တို့ဖြင့်၊ သောဠသ ဝိဓသော–ရှိသော၊ ကိစ္စသော–၏၊ ဝါ–ကို၊ ကတတ္တာ–ပြုအပ်ပြီး၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဣဒါနိ–. မဂ်ကိစ္စပြီးရာ ယခုအခါ၌၊ အသ–ထိုအရှင်ဒဗ္ဗ၏၊ ကိဋ္ဌိ–သော၊ ဥတ္တရိ–အလွန်၊ ကရဏီယံ–ပြုဖွယ်ကိစ္စသည်၊ နတ္ထိ–မရှိတော့၊ ကတသ ဝါ ပတိစယောတိ–ကား၊ ကတသ–ပြုအပ်ပြီးသော၊ တသ္မေ ကိစ္စသ–ကိုပင်၊ ပုန–ဖန်၊ ဝဗုနမ္မိ–တိုးပွားစေဖွယ်သည်လည်း၊ နတ္ထိ–တော့၊ ဓောတသ–ဖွပ်အပ်ပြီးသော၊ ဝတ္ထသ–ကို၊ ပဋိဓောဝန–တစ်ဖန်

ဖွပ်လျှော်ရခြင်းသည်၊နတ္ထိဝိယ–ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ပိသိတသ–ကြိတ်အပ်ပြီးသော၊ ဂန္ဓသ–ကို၊ ပဋိပိသနံ–သည်၊ နတ္ထိဝိယ–သို့လည်းကောင်း၊ ပုပ္ဖိတသ–ပွင့်ပြီးသော၊ ပုပ္ဖသ–၏၊ပဋိပုပ္ဖနံ–သည်၊ နတ္ထိ ဝိယစ–သို့လည်းကောင်း၊ (တထာ–တူ၊ ကတသ–သော၊ တသ္မေ ကိစ္စသ–ကိုပင်၊ ပုန ဝမုနမ္မိ နတ္ထိ၊) ဣတိ–ဤသို့ မှတ်အပ်၏။

ရဟောဂတသာတိ–ကား၊ ရဟသိ–ဆိတ်ငြိမ်သော အရပ်၌၊ ဂတသ–ရောက်ပြီးသည်ဖြစ်၍၊ ပဋိသလ္လီနသာတိ–ကား၊ တတော တတော–ထိုထိုအာရုံမှ၊ ပဋိဋ္ဌာမိတ္တာ–ဆုတ်ခွာ၍၊ သလ္လီနသ–တစ်ခုတည်းသော အာရုံ၌ ကောင်းစွာကပ်ရောက်စဉ်၊ ဧကီ ဘာဝံ–တစ်ယောက်တည်းမဟုတ်သော်လည်း တစ်ယောက်တည်း၏အဖြစ်သို့၊ ဂတသ–ကပ်ရောက်စဉ်၊ ဣတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ၊ [ရဟောဂတသ, ပဋိသလ္လီနသပုဒ်တို့၏ အဖွင့်ကို ဝိနယပညတ္တိယာစနကထာ၌ ရေးခဲ့ပြီ။] အထခေါ၊ ပေ၊ ဥဒ္ဒိသေယျန္တီတ္ထေ–၌၊ (ဂုဏ္ဌတ္ထံ) ကိရ(ဥဒ္ဒရိတ္တာ ဒသေမိ)၊ ထေရော, အတ္တာနော–၏၊ ကတကိစ္စဘာဝံ–ပြုအပ်ပြီးသော မဂ်ကိစ္စရှိသည်၏၊အဖြစ်ကို၊ ဒိသ္မာ, အဟံ, ဣမံ အန္တိမသရီရံ–ဤနောက်ဆုံးဖြစ်သော ကိုယ်ကို၊ ဓာရေမိ–ဆောင်ရ၏၊ တဋ္ဌ–ထိုနောက်ဆုံးဖြစ်သော ကိုယ်သည်လည်း၊ ဝါ တမုခေ–လေ၏အဝ၌၊ ဋ္ဌိတော–သော၊ ပဒီပေါ–သည်၊ (နှ စိရသေဝ–ပင်၊ နိဗ္ဗာယနမ္မော ဝိယ–ငြိမ်းခြင်းသဘောရှိသကဲ့သို့၊ တထာ–တူ၊) အနိစ္စတာမုခေ–အနိစ္စတာ၏ အဝ၌၊ ဋ္ဌိတံ–တည်သည်၊ (ဟုတ္တွ) နှ စိရသေဝ, နိဗ္ဗာယနခမ္ဘံ–ချုပ်ငြိမ်းခြင်းသဘောရှိ၏၊ ယာဝ–လောက်၊ နှ နိဗ္ဗာယတိ–မချုပ်ငြိမ်းသေး၊ တာဝ–ထိုမချုပ်ငြိမ်းသမျှ၊ အဟံ, သံဃသ–၏၊ ကိံ ဝေယျာဝစ္စံ–အဘယ်ဝေယျာဝစ္စကို၊ ကရေယျံ နု ခေါ–အံ့နည်း၊ ဣတိ (ဧတံ)–ဤအကြံသည်၊ (အဟောသိ–ပြီ၊ ဣတိ–သို့၊) စိန္တေန္တော–ကြံစည်လသော်၊ ဣတိ–သို့၊ ပဋိသဋ္ဌိကၠတိ–တစ်ဖန် စဉ်းစားဆင်ခြင်ပြန်၏၊ (ကိံ)၊ တိရောရဋ္ဌေသု–တိုင်းတစ်ပါးတို့၌၊ ဗဟူ ကုလပုတ္တာ ဘဂဝန္တံ, အာဒိသ္မာဝ–မဖူးရသေးမူ၍သာလျှင်၊ ပဗ္ဗဇန္တိ၊ တေ–ထိုအမျိုးသားတို့သည်၊ ဘဂဝန္တံ, ပဿိသ္မာမစေဝ–ဖူးမြော်လည်း ဖူးမြော်ကုန်အံ့၊ ဝန္ဒိသ္မာမ စ–နှင့်အံ့၊ ဣတိ–ဤသို့ကြံ၍၊ ဒူရတောပိ အာဂစ္ဆန္တိ၊ တတြ–ထိုသို့လာကြရာ၌၊ ဝါ–ထိုအမျိုးသားတို့တွင်၊ ယေသံ– အကြင်အမျိုးသားတို့၏၊ သေနာသနံ–ကျောင်း အိပ်ရာနေရာသည်၊ နပ္ပဟောတိ–မလောက်၊ တေ–ထိုအမျိုးသားတို့သည်၊ သိလာပဋ္ဌကေပိ–ကျောက်ပြားလေးပေါ်၌လည်း၊ သေယျံ–ကို၊ ကပ္ပေန္တိ–ပြုရာကြကုန်၏၊ အဟံ အတ္တာနော အာနုဘာဝေန, တေသံ ကုလပုတ္တာနံ–တို့၏၊ ဣဒ္ဓိဝေသေန–ဖြင့်၊ ပါသာဒဝိဟာရအစုယောဂါဒီနိ–ပြာသာဒ်, ၄ဖက်မိုးကျောင်း, ၂ဖက်မိုးကျောင်း အစရှိသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊

မဗ္ဗပီဋ္ဌတ္ထရဏာဒီနိစ-ညောင်စောင်း, အင်းပျဉ်, အခင်း အစရှိ သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ သေနာသနာနိ-ကျောင်းအိပ်ရာနေရာတို့ကို၊ နိမ္မိ နိတ္တာ-ဖန်ဆင်း၍၊ ဒါတုံ, ပဟောမိ-စွမ်းနိုင်၏၊ စ-ဆက်၊ ဧတ္ထ-ဤအမျိုးသား တို့တွင်၊ ပုနဒိဝသေ-၌၊ ဧကစ္စေ-အချို့အမျိုးသားတို့သည်၊ အတိဝိယ-လျှင်၊ ကိလန္တ ရူပါ-ပင်ပန်းသည်၏ အဖြစ်ဟူသော သဘောရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ တေ-တို့သည်၊ ဂါရဝေန-သံဃာ၌ လေးစားခြင်းကြောင့်၊ ဘိက္ခုနုံ ပုရတော ဌတ္တာ ဘတ္တာနိပိ, နဥဒ္ဒိသာပေန္တိ-မည္သူမ်ားပြစေကြကုန်၊ အဟံ, နေသံ-ထိုအမျိုး သားတို့ဖို့၊ ဘတ္တာနိပိ ဥဒ္ဒိသိတုံ ပဟောမိ၊ ဣတိ (ပဋိသဋ္ဌိကဿတိ)။

ဣတိ-သို့၊ ပဋိသဋ္ဌိကဿ္ဌ ဿ-သော၊ မလ္လပုတ္တဿ-သော၊အာယသ္မတော ဒဗ္ဗဿ-၏၊ အထခေါ-စဉ်းစားရာထိုအခါ၌၊ ဧတံ-ဤအကြံသည်၊ အဟောသိ-ပြီ၊ (ကိုး)၊ အဟံ-သည်၊ သံဃဿ-တော်၏၊ သေနာသနဗ္ဗ-အိပ်ရာနေရာဂို လည်း၊ ယန္တုန ပညပေယျံ-အကယ်၍ ခင်းရပါမူကားကောင်းလေစွ၊ ဘတ္တာနိ စ-တို့ကိုလည်း၊ ယန္တု နဥဒ္ဒိသေယျံ-စွ၊ ဣတိ-ဤအကြံသည်၊ (အဟောသိ) စ-ဆက်၊ ဒွေ-နှစ်သော၊ ဣမာနိဌာနာနိ-ဤအရာတို့သည်၊ ဘဿာရာမတာဒီ-စကားပြောခြင်း၌ မွေ့လျော်ခြင်းရှိသူ၏ အဖြစ် အစရှိသည်ကို၊ အနုယုတ္တဿ-အဖန်ဖန်အားထုတ်သူအား၊ ယုတ္တာနိနနု-သင့်ကုန်သည်မဟုတ်ပါလော၊ အယဉ္စ-ဤအရှင်ဒဗ္ဗသည်လည်း၊ ခီဏာသဝေါ-ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ နိပ္ပ ပဉ္စာရာမော-ကိစ္စလုပ်ငန်းကို ချဲ့ထွင်ခြင်းဟူသော မွေ့လျော်ရာမရှိသူသည်၊ (ဟောတိနနု-လော)၊ ဣမဿ-ဤအရှင်ဒဗ္ဗ၏ (ဥဿာဟ)၌၊ ကသ္မာ-ကြောင့်၊ ဣမာနိ-ဤဌာနတို့သည်၊ ပဋိဘံသု-ထင်လာကုန်သနည်း၊ ဣတိ-ဤကား အမေးတည်း၊ ပုဗ္ဗပတ္ထနာယ-ရှေးဆုတောင်းသည်၊ စောဒိတတ္တာ-တိုက်တွန်းအပ် သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ["ဣမာနိ ဒွေ ဌာနာနိ၊ ပေ၊ ကိဉ္စာပိ ယုတ္တာနိ၊ အယဉ္စ ခီဏာသဝေါ နိပ္ပပဉ္စာရာမော ကိဉ္စာပိ ဟောတိ၊ အထခေါ ပုဗ္ဗပတ္ထနာယ စောဒိတတ္တာ ဣမာနိ ပဋိဘံသု" ဟုလည်း အကျယ်ပေးနိုင်သည်။]

ကိရ-ချဲ့၊ သဗ္ဗဗုဒ္ဓါနံ-တို့၏၊ ဣမံ ဌာနန္တရံ-ဤရာထူးသို့၊ ပတ္တာ-နှင့် သော၊ သာဝကာ-တို့သည်၊ ဟောန္တိယေဝ-ရှိမြဲဖြစ်ကုန်သည်သာ၊ အယဉ္စ-ဤ**အရှင်ဒဗ္ဗ**သည်လည်း၊ ပဒုမုတ္တရဿ-**ပဒုမုတ္တိုရ်**မည်တော်မူသော၊ ဘဂဝတော-၏၊ ကာလေ-၌၊ အညတရသ္မိံ-သော၊ ကုလေ-၌၊ ပါစီနဝံသေ-ဖြစ်ရသည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ ဣမံ ဌာနန္တရံ-သို့၊ ပတ္တဿ-သော၊ ဘိက္ခုနော-၏၊ အာနုဘာဝံ-ကို၊ ဒိသ္မာ-၍၊ အဋ္ဌသဋ္ဌိယာ ဘိက္ခု သတသဟဿေဟိ-၆ သန်း ၈ သိန်းသော

ရဟန်းတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိं–ကွ၊ ဘဂဝန္တံ–ကို၊ သတ္တာဒိဝသာနိ–တို့ပတ်လုံး၊ နိမန္တေတွာ–၍၊ မဟာဒါနံ– ကို၊ ဒတ္တွာ–၍၊ ပါဒမူလေ–၌၊ နိပဇ္ဇိတွာ– ပျပ်ဝပ်၍၊ အနာဂတေ–၌၊ တုမှာဒိသဿ–ရှင်တော်ဘုရားကဲ့သို့ ရှုတော်မူအပ်သော၊ ဗုဒ္ဓဿ–၏၊ ဥပဋ္ဌာကာလေ–ပွင့်တော်မူရာ အခါ၌၊ အဟမ္ပိ, ဣတ္ထန္နာမော–သော၊ တုမှာကံ–တို့၏၊ သာဝကော ဝိယ, သေနာသနပညာပကော စ–အိပ်ရာနေရာကို ခင်းပေးတတ်သူသည် လည်းကောင်း၊ ဘတ္တုဒ္ဒေသကောစ–ဆွမ်းကိုညွှန်ပြ တတ်သူ သည်လည်းကောင်း၊ အသံ–ဖြစ်ရပါလို၏၊ ဣတိ ပတ္ထနံ အကာသိ၊ ဘဂဝါ, အနာဂတံသဉာဏ်–အနာဂတံသ ဉာဏ်တော်ကို၊ ပေသေတွာ, အဒ္ဒသ–ကြည့်ရှုတော်မူပြီ၊ ဒိသွာ–မြင်တော်မူ၍၊ ဣတော–ဤကမ္ဘာမှ၊ ကပ္ပသတဟဿဿ–၏၊ အစ္စယေန၊ ပေ၊ ဇာတိယာ–မွေးဖွားခြင်းအားဖြင့်၊ သတ္တဝေသော (ဟုတ္တာ)၊ နိက္ခမ္မ–အိမ်မှထွက်၍၊ ပဗ္ဗဇိတွာ အရဟတ္တံ သစ္ဆိကရိဿသိ၊ ဣမဉ္စဌာနန္တရံ– ကိုလည်း၊ လစ္ဆသိ–ရလတ္တံ့၊ ဣတိ–သို့၊ ဗျာကာသိ–မိန့်မြွက်တော်မူပြီ၊ (ဗျာဒိတ် ပေးတော်မူပြီ–ဟူလို၊) သော–ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်၊ တတော–ထို အခါမှ၊ ပဘုတိ–၍၊ ဒါနသီလာဒီနိ, ပူရယမာနော–ဖြည့်လျက်၊ ဒေဝမနုဿ သမ္ပတ္တိ–ကို၊ အနုဘဝိတွာ–ခံစားပြီး၍၊ အမှာကံ ဘဂဝတော ကာလေ, တေန ဘဂဝတာ – ထို **ပဒုမုတ္တိရ်** မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဗျာကတသဒိသမေဝ–ဗျာဒိတ် ပေးတော်မူအပ်သည်နှင့် တူစွာသာလျှင်၊ အရဟတ္တံ–ကို၊ သစ္ဆာကာသိ၊ အထ– ထိုမှနောက်၌၊ အသ–ထိုအရှင်ဒဗ္ဗ၏၊ ဝါ–သည်၊ ရဟောဂတဿ–ဆိတ်ငြိမ်သောအရပ်၌ ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ကိं နုခေါ၊ ပေ၊ ကရေယျန္တိ–ဟူ၍၊ စိန္တယတော–ကြံလသော်၊ တာယ ပုဗ္ဗပတ္ထနာယ–သည်၊ စောဒိတတ္တာ ဣမာနိ ဒွေ ဌာနာနိ ပဋိဘံသု၊ ဣတိ–ဤကား အကျယ်ဖြေတည်း။

အထ–ထိုမှနောက်၌၊ အသ–ထိုအရှင်ဒဗ္ဗ၏၊ ဧတံ အဟောသိ၊ (ကိံ) အဟံ, အတ္တနိ–၌၊ အနိဿရော–အစိုးမရသည်၊ အသ္မိ–ဖြစ်၏၊ သတ္ထာရာ သဒ္ဓိं, ကေဌာနေ–တစ်နေရာတည်း၌၊ ဝသာမိ–နေရာ၏၊ မံ–ကို၊ ဘဂဝါ သစေ အနုဇာနိဿတိ၊ (ဝေံသတိ)၊ ဣမာနိ ဒွေဌာနာနိ, သမာဒိယိဿာမိ–ဆောက်တည်အံ့၊ ဣတိ (ဧတံအဟောသိ၊ ဣတိ–ဤသို့ကြံပြီး၍၊) ဘဂဝတော သန္တိကံ အဂမာသိ၊ တေန–ကြောင့်၊ အထခေါ၊ ပေ၊ ဥဒ္ဒိသိတုန္တိ–ဟူ၍၊ (သံဂီတိကာရေဟိ) ဝုတ္တံ၊ အထ–လျှောက်ထားရာ ထိုအခါ၌၊ နံ–ထိုအရှင်ဒဗ္ဗကို၊ ဘဂဝါ–သည်၊ သာဓု သာဓု ဒဗ္ဗာတိ–ဟူ၍၊ သမ္ပဟံသေတွာ–ကောင်းစွာ အပြားအားဖြင့် ချီးလန်းစေတော်မူပြီး၍၊ ယသ္မာ–ကြောင့်၊ ဝေရုပေါ–သော၊

အဂတိဂမန ပရိဗာဟိရော-အဂတိလိုက်ခြင်းမှ အပယ်ခြစ်သော၊ ဝါ-အဂတိမလိုက်သော၊ ဘိက္ခု-သည်၊ ဒွေ-နှ်သော၊ ဣမာနိ-တို့ကို၊ ဝိစာရေတုံ-စီစဉ်ခြင်းငှာ၊ အရဟတိ-ထိုက်၏၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ (အဂတိမလိုက်သော ရဟန်း၏ ဤ ၂ဌာနတို့ကို စီစဉ်ထိုက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်)၊ တေနဟိ. တွဲ ဒဗ္ဗ၊ ပေ၊ ဥဒ္ဒိသာ တိ- ဟူ၍၊ အာဟ-မူပြီ၊ ဘဂဝတော ပစ္စသောသီတိ-ကား၊ ဘဂဝတော- ၏၊ ဝစနံ-ကို၊ ပတိအသောတိ-ရှေးရှုနားထောင်ပြီ၊ အဘိမုခေါ-ရှေးရှုသည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ အသောသိ-ပြီ၊ သမ္မဋ္ဌိစ္ဆိ-လက်ခံပြီ၊ ဣတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ၊ [အဋ္ဌ ကထာဆရာသည် "ဘဂဝတောဌ္ဌ သမ္မန်အနက် ပေးစေလိုရ၊ ဝစနံဟူသော သမ္မန္ဓိပုဒ်ကိုထည့်သည်၊ သဒ္ဒါကျမ်းဌ်ကား သမ္ပဒါန်ဟု ဆိုစ်။]

ပဌမံဒဗ္ဗော ယာစိတဗ္ဗော-ကား၊ ဣသ္မာ-ကြောင့်၊ ဘဂဝါ-သည်၊ (သံဃံ-ကို၊) ယာစာပေတိ-တောင်းပန်စေတော်မူသနည်း၊ ဂရဟာ မောစနတ္ထံ-ကဲ့ရဲ့ခြင်းမှ လွတ်စေခြင်းအကျိုးငှာ၊ (ယာစာပေတိ-၏၊) ဟိ-ချဲ့၊ ဘဂဝါ-သည်၊ ပဿတိ-မူ၏၊ (ကိ)၊ အနာဂတေ-ဌ်၊ ဒဗ္ဗသ-၏၊ ဣမံဌာနံ-ဤအရာကို၊ နိဿာယ-၍၊ မေတ္တိယဘိက္ခုမဇ္ဈကာနံ-ကတို့၏၊ ဝသေန-ဖြင့် မဟာ- သော၊ ဥပဒ္ဒဝေါ-ဘေးရန်တည်း၊ ဥပဒ္ဒဝေါ-ဘေးရန်သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇိဿတိ-တဲ့၊ တတြ-ထိုသို့ဖြစ်ပေါ်လာရာ၌၊ ကေစိ-အချို့ရဟန်းတို့သည်၊ ဂရဟိဿန္တိ-နှ် လတ္တံ့၊ (ကိ)၊ အယံ-ဤအရှင်ဒဗ္ဗသည်၊ တုဏ္ဍိဘူတော-သည်၊ (အေးအေးနေသည်)၊ (ဟုတ္တာ)၊ အတ္တာနော-၏၊ ကမ္မံ-ကို၊ အကတ္တာ-၍၊ (ကိုယ့်အလုပ်မလုပ်ဘဲ) ကသ္မာ-ကြောင့်၊ ဣဒံ ဌာနံ-ကို၊ ဝိစာရေတိ-ဘိသနည်း၊ ဣတိ-သို့၊ (ဂရဟိဿန္တိ-တဲ့)၊ တတော-ထိုသို့ကဲ့ရဲ့ခြင်းကြောင့်၊ အညေ-အခြားသော ရဟန်းတို့သည်၊ ဝက္ခန္တိ-လတ္တံ့၊ (ကိ)၊ ဣမသ-ဤအရှင်ဒဗ္ဗ၏၊ ဒေါသော-အပြစ်သည်၊ ကော-အဘယ်နည်း၊ ဧတေဟေဝ-ဤရဟန်းတို့သည်ပင်၊ ယာစိတ္တာ, ထပိတော-(ဤရာထူးဌ်)ထားအပ်ပြီ၊ ဣတိ (ဝက္ခန္တိ)၊ ဧဝံ-ဤသို့၊ ဝါ-ဤနည်းအားဖြင့်၊ ဂရဟတော-မှ၊ မုစ္စိဿတိ-လတ္တံ့၊ ဣတိ-သို့၊ ပဿတိ-မြင်တော်မူ၏။

ဧဝံ-သို့၊ ဂရဟမောစနတ္ထံ, ယာစာပေတ္တာပိ-ပြီး၍လည်း၊ ပုန ယသ္မာ, အသမ္မတေ-မသမုတ်အပ်သော၊ ဝါ-သမ္မုတိမရသော၊ ဘိက္ခုသ္မိံ-သည်၊ သံဃမဇ္ဈေ-ဌ်၊ ကိဉ္စိ-တစ်စုံတစ်ခုသော စကားကို၊ ကထယမာနေ-သော်၊ ခိယျနမ္မော-ရှုတ်ချခြင်းသဘောသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ-ဖြစ်တတ်၏၊ (ကိ)၊ အယံ-ဤရဟန်းသည်၊ ကသ္မာ သံဃမဇ္ဈေ, ဥစ္စာသဒ္ဒံ-ကျယ်စွာသော အသံကို၊ ကရောတိ-ပြုရသနည်း၊ ဣသရိယံ-အစိုးရသူ၏အဖြစ်ကို၊ ဒသေတိ-ပြုရသနည်း၊

ဣတိ (ဥပ္ပဇ္ဇတိ)၊ ပန–အနွယကား၊ သမ္မတေ(ဘိက္ခုသ္မိं–သည်၊) ကထေန္တေ–သော်၊ အာယသ္မန္တော–တို့သည်၊ ကိဉ္စိ–ဘာစကားကိုမျှ၊ မာ အဝစုတ္ထ–ကုန်လင့်၊ အယံ–ဤရဟန်းသည်၊ သမ္မတော–သမုတ်အပ်သူတည်း၊ ဝါ–သမ္မုတိရသူတည်း၊ ယထာသုခံ–စွာ၊ ကထေတု–ပြောပါစေ၊ ဣတိ–ဤသို့၊ ဝတ္တာရော–ပြောဆိုသူတို့သည်၊ ဘဝန္တိ–ရှိကုန်၏၊ စ–သည်သာမကသေး၊ အသမ္မတံ–မသမုတ်အပ်သော ရဟန်းကို၊ ဝါ–သမုတိမရသော ရဟန်းကို၊ အဘူတေန–မဟုတ်မမှန်သော အကြောင်းဖြင့်၊ အဇ္ဈာစိဏ္ဏန္တ သေ–စွပ်စွဲသော ရဟန်း၏၊ ဒုက္ကဋမတ္တာ–သော၊ လဟုကာ အာပတ္တိ ဟောတိ၊ ပန–ကား၊ သမ္မတံ–ကို၊ အဇ္ဈာစိဏ္ဏတော–၏၊ ဂရုကတရာ–ဒုက္ကဋ်ထက် သာ၍ကြီးလေးသော၊ ပါစိတ္တိယာပတ္တိ ဟောတိ၊ အထ–ထိုသို့ဖြစ်လသော်၊ သမ္မတော–သော၊ ဘိက္ခု–ကို၊ အာပတ္တိယာ–၏၊ ဂရုကဘာဝေန–ကြောင့်၊ ဝေရိဟိပိ–ရန်သူရဟန်းတို့သော်မှလည်း၊ ဒုပ္ပဒံသိယ တရော–သာ၍ မဖျက်ဆီးအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ တသ္မာ,တံ အာယသ္မန္တံ–ကို၊ သမ္မန္နာပေတုံ–သမုတ်စေခြင်းငှာ၊ ဗျတ္တေန ဘိက္ခုနာတိ အာဒိ အာဟ။

ပန–ပရိဟာရပက္ခမှ တစ်ပါး စောဒကပက္ခကို ဆိုဦးအုံ့၊ ဒွေ–နှ်သော၊ သမ္မုတိယော–သို့သည်၊ ဝါ–တို့ကို၊ ဧကဿ–တစ်ပါးသော ရဟန်းအား၊ ဒါတုံဝဋ္ဋတိ ကိံ၊ ဣတိ–အမေးတည်း၊ ကေဝလံ–(သမ္မုတိ ၃ ခု စသည်မဖက်) သက်သက်၊ ဒွေ (သမ္မုတိယော)–တို့သည်သာ၊ (ဝဋ္ဋတိ–နှ်သည်ကား)၊ နှ–မဟုတ်သေး၊ သစေ ပဟောတိ– အကယ်၍ ဆောင်စွမ်းနိုင်အုံ့၊ (ဧဝံသတိ) တေရသပိ–လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ (သမ္မုတိယော–တို့သည်၊ ဝါ–တို့ကို၊) ဒါတုံ ဝဋ္ဋတိ၊ [တေရသ သမ္မုတိကို ဋီကာမှာရှု။] အပ္ပဟောန္တာနံ ပန–မစွမ်းနိုင်ကုန်သော ရဟန်းတို့အားကား၊ ဧကာပိ–လည်းဖြစ်သော၊ (သမ္မုတိ–သည်၊ ဝါ–ကို၊) ဒ္ဝိန္နံ ဝါ–တို့အားလည်းကောင်း၊ တိဏ္ဏံဝါ–တို့အားလည်းကောင်း၊ ဒါတုံ နှ ဝဋ္ဋတိ။

ဧကာပိ၊ ပေ၊ နှ ဝဋ္ဋတိ။ ။"ဧကာပိ" ဟု ဂရဟာဧောတက ပိ သဒ္ဒါဖြင့် "မစွမ်းနိုင်သော ရဟန်းတို့အား ၂ ပါး, ၃ ပါးဖြစ်စေကာမူ သမ္မုတိတစ်ခုကိုမျှ ပေးခြင်းငှာ မအပ်၊ သမ္မုတိ ၂ ခု ၃ခု စသည်မှာ ဆိုဖွယ် မလို" ဟု ပြသည်၊ မှန်၏–ဤသမ္မုတိ ပေးရာဌာနသည် အရာရာ၌ စွမ်းနိုင်သောဥာဏ် ပါရသေး၏၊ ထိုဥာဏ်ကို ၂ပါး ၃ပါး ပေါင်းမိသော်လည်း မရနိုင်၊ ဥပမာ မျက်စိမမြင်သော အကန်းတစ်ယောက်သည် အကန်း ၂ယောက် ၃ယောက် ပေါင်းမိသော်လည်း မမြင်မြဲ မမြင်သကဲ့သို့တည်း၊ ထို့ကြောင့် "ဧကာပိ၊ ပေ၊ နှ ဝဋ္ဋတိ" ဟု ပါ၌မှန်ရှိစေ၊ များစွာသော စာအုပ်တို့၌"နှ" မပါဘဲ" ဝဋ္ဋတိ" ဟု ရှိသည်၊ "ဧကာပိ ဝဋ္ဋတိ–သမ္မုတိ တစ်ခုသော်လည်း အပ်၏" ဟု အဓိပ္ပာယ် မဖြစ်နိုင်သောကြောင့် စဉ်းစားပါ။

၃၈၂။ သဘာဝါနန္တိ-ကား၊ ဂုဏသသာဝါနံ-ဂုဏ်အားဖြင့် သဘောတူကုန်သော၊ နု မိတ္တသန္ထဝသဘာဝါနံ-မိတ်ဆွေဖွဲ့ခြင်းအားဖြင့် သဘောတူသည် မဟုတ် ကုန်သော၊ ("ဘိက္ခုနံ-တို့ဖို့၊ ဧကဏ္ဍ သေနာသနံ ပညပေတိ" ဟု ပါဠိ တော် ထည့်စပ်)၊ တေနေဝ-ကြောင့်ပင်၊ (ဂုဏသဘာဝကိုသာ သဘာဝဟု ဆိုလိုသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်ပင်) ယေ တေ ဘိက္ခူ သုတ္တန္တိကာ, တေသံ ဧကဏ္ဍန္တိ အာဒိ-သော၊ (ယံ ဝစနံ-သည်၊ အတ္ထိ-၏၊ တံ ဝစနံ-ကို၊ သံဂီတိ ကာရော) အာဟ-မိန့်ပြီ၊ ဟိ-မှန်၊ ယာဝတိကာ-နှင့်သော၊ သုတ္တန္တိကာ-သုတ္တန်ဆောင် ရဟန်းတို့သည်၊ ဟောန္တိ-နှင့်၏၊ တေ-တို့ကို၊ ဥစ္စိနိတွာ-ရွေးချယ်၍၊ ဧကတော- တည်း၊ တေသံ-တို့အား အနုရူပမေဝ-သော၊ သေနာသနံ-ကို၊ ပညပေတိ- ၏၊ ဧဝံ-တူ၊ သေသာနံ-သုတ္တန္တိက ရဟန်းတို့မှ ကြွင်းကုန်သော ရဟန်းတို့ အား (အနုရူပမေဝ သေနာသနံ ပညပေတိ)၊ ကာယဒဠ္ဍီ ဗဟုလာတိ-ကား၊ ကာယဿ-၏၊ ဒဠ္ဍီဘာဝ ကရဏဗဟုလာ-များသောခိုင်မြဲသည်၏ အဖြစ်ကို ပြုခြင်း ရှိကုန်၏၊ ကာယပေါသန ဗဟုလာ-များသောကိုယ်ကို မွေးမြူခြင်း ရှိကုန်၏၊ ဣတိ အတ္ထော-နက်၊ ဣမာယပိ မေ အာယသ္မန္တော ရတိယာတိ- ကား၊ သဂ္ဂမဂ္ဂဿ-၏၊ တိရစ္ဆာန ဘူတာယ-ဖီလာဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဣမာယ တိရစ္ဆာနကထာ ရတိယာ-ဤတိရစ္ဆာန ကထာ၌ မွေ့လျော်ခြင်းဖြင့်၊ ဝါ-ဤ မွေ့လျော်ကြောင်းဖြစ်သော တိရစ္ဆာန ကထာဖြင့်၊ အစ္ဆိဿန္တိ-ကား၊ ဝိဟရိဿန္တိ-နေကြကုန်လတ္တံ့၊ [အာသ+ဥပဝေသနေ (ကပ်ဝင်နေထိုင်ခြင်း) ဟု ဓာတ်နက်ရှိသောကြောင့် ဝိဟရိဿန္တိဟု ဓာတ်နက်ဖွင့်သည်။]

တေဓောဓာတုံ သမာပဒ္ဓိတ္တာ တေနေ ဝါလောကေနာတိ-ကား၊ တေဓော ကသိဏစတုတ္ထဈာန်-တေဓောကသိဏ်းလျှင် အာရုံရှိသော စတုတ္ထစျာန်ကို၊ သမာပဒ္ဓိတ္တာ, ဝုဋ္ဌာယ, အဘိညာဉာဏေန-ဖြင့်၊ အဂ်ိုလိဇလနံ-လက်ချောင်း၏ တောက်ပခြင်းကို၊ အဓိဋ္ဌာယ-၍၊ တေဓောဓာတု သမာပတ္တိဇနိတေန-တေဓောကသိဏ်းလျှင် အာရုံရှိသော သမာပတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော၊ တေနေဝ အဂ်ိုလိ ဇာလာလောကေန-ထိုလက်ချောင်း၏ အလျှံတည်းဟူသော အလင်းရောင်ဖြင့် ပင်၊ ဣတိအတ္ထော-နက်၊ ပန-ဆက်၊ ထေရဿ-၏၊ အယံ အာနုဘာဝေါ- သည်၊ နု စိရသေဝ-ပင်၊ သကလဇမ္ဗုဒီပေ-၌၊ (မဇ္ဈိမဒေသကို ဆိုသည်၊) ပါကဋော-သည်၊ အဟောသိ-ပြီ၊ တံ-ထိုအာနုဘော်ကို၊ သုတ္တာ-၍၊ ဣဒ္ဓိ ပါဋိဟာရိယံ-ကို၊ ဒဠ္ဍကာမာ-ကြည့်ရှုလိုကုန်သော၊ ဘိက္ခု-တို့သည်၊ သဠိစ္ဆ- သညာနှင့်တကွ စေ့ဆော်၍၊ ဝိကာလေ အပိ- အချိန်မဲ့ အခါမဲ့၌လည်း၊ အာဂစ္ဆန္တိ၊ [အပိသူတိ ဇော္ဍ သူတိ နိပါတမတ္တံ၊ အပိသဒ္ဒေါ

အဌာနပ္ပယုတ္တောာ (ယှဉ်အပ်ရာ မဟုတ်သောပုဒ်၌ ယှဉ်စပ်အပ်သော ပုဒ်တည်း၊) ဝိကာလေတိ ဣမသ္မိ အနန္တရံ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ဝိကာလေပိ အာဂစ္ဆန္တီတိအတ္ထော။] တေ၊ ပေ၊ အပဒိသန္တီတိ-ကား၊ ဇာနန္တောဝ-ဝေးမှန်းသိကုန်လျက်သာလျှင်၊ ဒူရေ, အပဒိ သန္တိ-ညွှန်ပြကြကုန်၏၊ ကထံ-အဘယ်နည်းဖြင့်၊ (အပဒိသန္တိ-နိ်သနည်း၊) အမှာကံ၊ ပေ၊ နယေန-အမှာကံ၊ ပေ၊ ဂိဠ္ဃကုဋ္ဌေ အစရှိသော ဤနည်းဖြင့်၊ (အပဒိသန္တိ)။

အဂ်ိလိယာ၊ ပေ၊ ဂစ္ဆတိတိ-ကား၊ ဧကော-သော၊ ဘိက္ခု-သည်၊ သစေ ဟောတိ၊ (ဧဝံသတိ) သယမေဝ-**အရှင်ဒဗ္ဗ** ကိုယ်တိုင်သာ၊ ဂစ္ဆတိ၊ [ရဟန်းတစ်ပါးအတွက်သာ ညွှန်ပြစရာရှိလျှင် ကိုယ်တိုင်လိုက်၍ ခင်းပေးသည်-ဟူလို၊] ဗဟူ-များစွာသော ရဟန်းတို့သည်၊ သစေဟောန္တိ၊ (ဧဝံသတိ) ဗဟူ-နိ်သော၊ အတ္တဘာဝေ-အတ္တဘောတို့ကို၊ နိမ္မိနာတိ-ဖန်ဆင်း၏၊ သဗ္ဗေ-အလုံးစုံသော နိမ္မိတအတ္တဘောတို့သည်၊ အတ္တနာ-မိမိဟူသော ရှင်ဒဗ္ဗနှင့်၊ သဒိသာဧဝ-တူကုန်သည်သာလျှင်၊ (ဟုတ္တာ) သေနာသနံ ပညပေန္တိ၊ ပန-ဆက်၊ အယံမဇ္ဈောတိ အာဒီသု-တို့၌၊ ထေရေ-သည်၊ အယံမဇ္ဈောတိ-ဟူ၍၊ ဝဒန္တေ-သော်၊ နိမ္မိတာပိ-နိမ္မိတ **အရှင်ဒဗ္ဗ**တို့သည်လည်း၊ အတ္တနော အတ္တနော ဂတဂတဋ္ဌာနေ-၌၊ အယံ မဇ္ဈောတိ-ဟူ၍၊ ဝဒန္တိ၊ [သီးခြားအဓိဋ္ဌာန်ချက်မရှိလျှင် အရှင်ဒဗ္ဗ ပြုလုပ်သည့်အတိုင်း နိမ္မိတများကလည်း ပြုလုပ်ကြသည်၊ သီးခြားအဓိဋ္ဌာန်ချက် ရှိလျှင်ကား ထိုအဓိဋ္ဌာန်သည့်အတိုင်း ဖြစ်နိုင်၏၊] သဗ္ဗ ပဒေသု-(ဣဒံ ပိဋ္ဌံစသော) အလုံးစုံသော ပုဒ်တို့၌၊ ဧဝံ-ဤအတူတည်း၊ ဟိ-မှန်၊ အယံ-ဤဆိုအပ်လတ္တံ့ကား၊ နိမ္မိတာနံ-နိမ္မိတပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ ဓမ္မတာ-သဘောတံထွာ ဓမ္မတာတည်း၊ ဝါ-ထုံးစံတည်း၊ ဧကသ္မိံ-တစ်ပါးသော မူလ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဘာသမာနသ္မိံ-စကားပြောလသော်၊ သဗ္ဗေ-နိ်သော၊ နိမ္မိတာ-နိမ္မိတပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဘာသန္တိ၊ ဧကသ္မိံ-သည်၊ တုဏ္ဍိ-ဆိတ်ဆိတ်၊ အာသိနေ-နေလသော်၊ သဗ္ဗေ-နိ်သော၊ တေ-ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ တုဏ္ဍီ ဘဝန္တိ၊ ဣတိ-ကား၊ (နိမ္မိတာနံ ဓမ္မတာ)၊ ပန-ဆက်၊ ယသ္မိံ ဝိဟာရေ-၌၊ မဗ္ဗပိဋ္ဌာ ဒီနိ-တို့သည်၊ နပရိပူရေန္တိ-မပြည့်စုံမလုံလောက်ကုန်၊ တသ္မိံ-၌၊ အတ္တနော-၏၊ အာနုဘာဝေန-ဖြင့်၊ ပူရေန္တိ-ပြည့်စေကုန်၏၊ တေန-ကြောင့်၊ နိမ္မိတာနံ- တို့၏၊ အဝတ္ထုက်ဝစနံ-တည်ရာမရှိသော စကားသည်၊ နေ ဟောတိ၊ [**အရှင်ဒဗ္ဗ**၏ တန်ခိုးအာနုဘော်ဖြင့် အာဂန္တုများ နေလိုရာအရပ်၌ မဗ္ဗပိဋ္ဌများ ရှိနေနှင့်သောကြောင့် နိမ္မိတပုဂ္ဂိုလ်များ၏ "အယံမဇ္ဈော"ဟူသော စကားသည် မဗ္ဗစသော ဝတ္ထုမရှိဘဲ ပြောအပ်သောစကားမဖြစ်-ဟူလို၊] သေနာသနံ ၊ပေ၊

ပစ္စာဂစ္ဆတိတိ–ကား၊ တေဟိ–ထိုအာဂန္တုကတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ ဧနုပဒကထံ–ဧနုပဒ်နှင့်စပ်သော စကားကို၊ (ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ မြို့နယ်နှင့်စပ်သော စကားကို) ကထေန္တော, နေ နိသီဒတိ–ထိုင်မနေ၊ အတ္တနော–၏၊ ဝသနट्ठာနမေव–သို့သာ၊ ပစ္စာဂစ္ဆတိ–ပြန်လာ၏။

၃၈၃။ မေတ္တိယဘိက္ခုမဧကာတိ–ကား၊ မေတ္တိယောစ–ယသည်လည်းကောင်း၊ ဘုမ္မဧကောစ–သည်လည်းကောင်း၊ (နဝကာစေဝ–သီတင်းငယ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ အပ္ပပုညာစ–နည်းသောပုဉ်းရှိကုန်သည်လည်းကောင်း၊ ဟောန္တိ–နှ၏၊) ဧတေ–ဤ မေတ္တိယဘိက္ခုမဧကတို့သည်၊ ဆဗ္ဗဂ္ဂိယာနံ–ဆဗ္ဗဂ္ဂိယရဟန်းတို့၏၊ အဂ္ဂပုရိသာ–ခေါင်းဆောင်ယောကျ်ားတို့တည်း၊ လာမကာနိစ ဘတ္တာနိတိ–ကား၊ တာဝ–ဘတ္တမှ ရှေးဦးစွာ၊ (နိဒ္ဒိဋ္ဌာနိ–နှ်သော၊) သေနာသနာနိ–တို့သည်၊ နဝကာနံ–ရဟန်းငယ်တို့၏ (အထံသို့)၊ လာမကာနိ–ညံ့ကုန်သော အိပ်ရာနေရာတို့သည်၊ ပါပုဏန္တိ–ရောက်ကုန်၏၊ ဣတိ–ထို့ကြောင့်၊ ဧတံ–ဤလာမက သေနာသနကို ရခြင်းကို၊ အနုစ္ဆရိယံ–မအံ့ဩြအပ်ပါ၊ ဝါ–လောက်ပါ၊ ဘတ္တာနိပန–တို့ကိုကား၊ သလာကာယော–စာရေးတံမဲတို့ကို၊ ပစ္ဆိယံဝါ–တောင်းခ်ိသော်လည်းကောင်း၊ စီဝရဘောဂေဝါ–သင်္ကန်းအခွေခ်ိသော်လည်းကောင်း၊ ပက္ခိပိတွာ–၍၊ အာလောဠေတွာ–မွှေနှောက်၍၊ ဧကမေကံ–တစ်ခုစီ တစ်ခုစီကို၊ ဥဒ္ဓရိတွာ–ထုတ်ယူ၍၊ ပညပေန္တိ–ပညတ်ကြရကုန်၏၊ ဝါ–ပေးကြရကုန်၏၊ တာနိပိ–ထိုဘတ်တို့သည် လည်း၊ တေသံ–ထိုမေတ္တိယဘိက္ခုမဧကတို့၏၊ မန္ဒပုညတာယ–ကြောင့်၊ လာမကာနိ–နှ်သော၊ သဗ္ဗပစ္ဆိမာနေဝ–အလုံးစုံတို့၏ နောက်ခ်ိဖြစ်သော ဘတ်တို့သည်သာ၊ ပါပုဏန္တိ–နှ်၏၊ ယမ္မိ ဧကစာရိကဘတ္တံ–အကြင် တစ်ခုတည်းသော သီးခြားလှည့်လည်ခြင်းဖြင့် ရောက်စေအပ်သော ဘတ်သည် လည်း၊ ဟောတိ–ရှိ၏၊ [အလွန်ကောင်းသောကြောင့် အခြားဆွမ်းများကို အလှည့်ချခြင်းနှင့် မရောဘဲ သီးခြား ထေရ်စဉ်ဝါစဉ်ထား၍ ပေးအပ်သော ဆွမ်းကို "ဧကစာရိကဘတ္တ"ဟုဆိုသည်၊] တမ္မိ–ထိုဧကစာရိကဘတ်သည်လည်း၊ ဧတေသံ–ထိုမေတ္တိယဘိက္ခုမဧကတို့၏၊ ပတ္တဒိဝသေ–ရောက်အပ်ရာနေ့ခ်ိ၊ လာမကံဝါ–ညံ့နေသော်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဧတေ–ဤမေတ္တိယ ဘိက္ခုမဧကတို့ကို၊ ဒိသွာဝ–၍သာလျှင်၊ ပဏီတံ–မွန်မြတ်သော ဘောဇဉ်ကို၊ အဒတွာ–မူ၍၊ လာမကမေဝဝါ–ညံ့သော ဘတ်ကိုသာလျှင်သော်လည်း၊ ဒေန္တိ–ကုန်၏။

အဘိသင်္ခါရိကန္တိ–ကား၊ နာနာသမ္ဘာရေဟိ–အထူးထူးသော (ထောပတ်ဆီစသော) အဆောက်အဦတို့ဖြင့်၊ အဘိသင်္ခါရိတွာ–ပြုပြင်စီမံ၍၊ ကတံ–သော၊ သုသဇ္ဇိတံ–ကောင်းစွာစီစဉ်အပ်သော၊ သုသမ္ဘာဒိတံ–ကောင်းစွာပြီးစေအပ်သော၊

(ပိဏ္ဍပါတ်–ကို၊) ဣတိအတ္ထော–နက်၊ ["အဘိသင်္ခါရေန+ကတံ အဘိသင်္ခါရိကံ" ဟုပြု၊] ကဏာ၎ကန္တီ–ကား၊ သကုဏ္ဍကဘတ္တံ–ဆန်ကွဲနှင့်တကွ သော ထမင်းကို၊ ဗိလင်္ဂဒုတိယန္တီ–ကား၊ ကဠိယဒုတိယံ–ပဆုံးရည်လျှင် ၂–ခုမြောက်ရှိသော၊ ကလျာဏဘတ္တိကောတိ–ကား၊ အသ–ထိုဂဟပတိ၏၊ ကလျာဏံ သုန္ဒရံ–သော၊ အတိဝိယ–လျှင်၊ ပဏီတံ–သော၊ ဘတ္တံ–ဘတ်သည်၊ (အတ္ထိ)၊ ဣတိ–ကြောင့်၊ (သော–ထိုဂဟပတိသည်၊) ကလျာဏဘတ္တိကော– ကမည်၏၊ ပဏီတဒါယကတ္တာ–မွန်မြတ်သောဘတ်ကို ပေးလှူတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဘတ္တေနေဝ–ထမင်းကြောင့်ပင်လျှင်၊ ပညာတော–(ကလျာဏဘတ္တိက–ဟု) ထင်ရှားသော၊ [ပါဠိတော် "ဂဟပတိ" ၌ စပ်၊] စတုက္ကဘတ္တံ ဒေတိတိ–ကား၊ စတ္တာရိ–နှင့်သော၊ ဘတ္တာနိ–တို့ကို၊ ဒေတိ၊ ပန–ဆက်၊ တဒ္ဓိ တဝေါဟာရေန–တဒ္ဓိတ်ပစ္စည်း အသုံးအနှုန်းဖြင့်၊ စတုက္ကဘတ္တန္တီ–ဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ [စတ္တာရိ ပရိမာဏံ အသာတိ စတုက္ကံ၊ ပရိမာဏအသဒ္ဒအနက်၌ တဒ္ဓိတ် ကပစ္စည်း၊ "စတုန္နံ သမူဟော စတုက္ကံ" ဟုလည်း ဖြစ်နိုင်၏၊ စတုက္ကသရုပ်မှာ ပါဠိတော်၌ ဩဒန, သူပ, တေလ, ဥတ္တရိဘင်္ဂ ဟု လာ၏၊] ဥပတိဋ္ဌိတ္တာ ပရိဝိသတိတိ–ကား၊ သဗ္ဗကမ္မဋ္ဌေ–အလုံးစုံသော အိမ်အလုပ်တို့ကို၊ ဝိသဒ္ဓေတ္တာ–စွန့်လွှတ်၍၊ မဟန္တံ–ကြီးစွာသော၊ ပုဇာသက္ကာရံကတ္တာ, သမိပေ–၌၊ (ဥပ၏ အဖွင့်) ဌတ္တာ, ပရိဝိသတိ–ပြုစုလုပ်ကျွေး၏၊ ဩဒနေန ပုစ္ဆန္တိတိ–ကား၊ ဩဒနဟတ္ထာ–လက်၌ ထမင်းရှိကုန်သည်၊ ဝါ–ထမင်းလက်စွဲကုန်သည်၊ (ဟုတ္တာ) ဥပသက်မိတ္တာ–အနီးသို့ကပ်၍၊ ဘန္တေ, ဩဒနံ–ကို၊ ဒေမကိ–ပေးလှူရကုန်အုံ့လော၊ ဝါ–လိုက်ရကုန်အုံ့လော၊ ဣတိ–သို့၊ ပုစ္ဆန္တိ–မေးလျှောက်ကြကုန်၏၊ တေ–ဤဩဒနေန သဒ္ဒါသည်၊ ကရဏတ္ထေ ယေဝ–၌သာလျှင်၊ ကရဏဝစနံ–ကရိဏ်းဝိဘတ်ရှိသော သဒ္ဒါသည်၊ ဟောတိ၊ [ပါဠိတော်၌ ဩဒနေနကို "ဩဒနံ ဒေမ" ဟု ကံပုဒ်ဖြင့် ဖွင့်ပြသော်လည်း ပါဠိတော်၌ အနက်ပေးသည့် အခါ ကံအနက်မပေးရ၊ ပါဠိတော်လာသည့်အတိုင်း ပုစ္ဆန္တိကို ငဲ့၍ ကရိဏ်းအနက်ကိုသာ ပေးပါဟူလို၊] သူပါဒီသူပိ ဧသနယော။

သွာတနယာတိ–ကား၊ သွေ–နက်ဖြန်၌၊ ဘဝေါ–ဖြစ်သော၊ ဘတ္တပရိဘောဂေါ–ထမင်းသုံးဆောင်ခြင်းတည်း၊ သွာတနော–နက်ဖြန်၌ဖြစ်သော ထမင်းသုံး ဆောင်ခြင်း၊ တဿ–ထိုနက်ဖြန်၌ဖြစ်သော ထမင်းသုံးဆောင်ခြင်း၏၊ အတ္ထာယ– ဌာ၊ သွာတနာယ–နက်ဖြန်၌ဖြစ်သော ထမင်းသုံးဆောင်ခြင်းအကျိုးဌာ၊

သွေ-၌၊ ကတ္တာဗ္ဗသ-သော၊ ဘတ္တာပရိဘောဂသ-၏၊ အတ္ထာယ ဣတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ၊ ဥဒ္ဒိဋ္ဌံ ဟောတိတိ-ကား၊ ပါပေတွာ-အလှည့်ရောက်စေ၍၊ ဒိန္နံ ဟောတိ၊ (အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်၊) မေတ္တိယဘူမဇကာနံ ခေါ ဂဟပတိတိ ဣဒံ-ဤစကားကို၊ ထေရော-**အရှင်ဒဗ္ဗ**ထေရ်သည်၊ အသမန္နာဟရိတွာ-နှလုံးမသွင်းမိမူ၍၊ အာဟ-ပြောမိပြီ၊ [မေတ္တိယနှင့် ဘူမဇကကို လူအကြည်ညိုနည်းမှန်း သိပါလျက် ဆွမ်းဒါယကာဖြစ်သော ဂဟပတိအား မေတ္တိယဘူမဇကတို့၏ ဆွမ်းအလှည့်ကျကြောင်းကို **အရှင်ဒဗ္ဗ**က အမှတ်တမဲ့ပြောလိုက်မိပြီဟူလို၊] ဟိ-မှန်၊ ယံ-အကြင်ပုဏ္ဍားကံနည်းသည်၏ အဖြစ်ဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ သတိ ဝေပုလ္လပတ္တာနံပိ-သတိ ပြန့်ပြောသည်၏ အဖြစ်သို့ ရောက်ကုန်သော ရဟန္တာတို့၏သော်မှလည်း၊ အသမန္နာဟာရော ဟောတိ၊ တေသံ-ထိုမေတ္တိယ ဘူမဇကတို့၏၊ (သာ) မန္ဒပုညတာ-သည်၊ ဧဝံ ဗလဝတီ-ဤသို့ အားရှိ၏၊ ဝါ-သို့ကလောက်ကြီးမား၏၊ ["မေတ္တိယ ဘူမဇကတို့အလှည့်ကျသည်ဟု ပြောလိုက်လျှင် သူတို့ကို မကြည်ညိုသောကြောင့် ပေးလှူနေကျ ဆွမ်းကောင်းကို လှူတော့မည်မဟုတ်၊ သို့ပါလျက် သတိဝေပုလ္လပတ္တ ဖြစ်သော ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တောင်မှ အမှတ်တမဲ့ ပြောမိလောက်အောင် မေတ္တိယဘူမဇကတို့မှာ ပုဏ္ဍားကံနည်းပါးကြသည်" ဟူလို။]

ယေ ဧတိ ဧတ္ထ-၌၊ ဧတိ-ဧဟူသောစကားဖြင့်၊ ဒါသီ-ကို၊ အာလပတိ-ခေါ်၏၊ ဟိယျော ခေါ အာဝုသော အမှာကန္တိ-ကား၊ ရတ္တိ-၌၊ သမ္ဗန္ဓယမာနော-ကောင်းစွာနှီးနှော ပြောဆိုကုန်သည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ အဝှိတံ-လွန်ပြီးသော၊ ဒိဝသဘာဂံ-ကို၊ သန္ဓာယ-၍၊ ဟိယျောတိ-ဟူ၍၊ ဝဒန္တိ-နှ၏၊ [ပထမမဇ္ဈိမယာမ်၌ အိပ်ပြီး၍ နိုးနေသူတို့မှာ အရုဏ်မတက်ခင်ဖြစ်၍ ယနေ့အဖို့တွင် ပါဝင်သော်လည်း၊ "မနေ့"ဟု အထင်ရှိကြ၏၊ ထို့ကြောင့် ထိုရဟန်းတို့လည်း အနည်းငယ်အိပ်ပြီး၍ ညဉ့်အခါ၌ ပြောဆိုကြခြင်းဖြစ်သောကြောင့် နေ့အဖို့ကို "ဟိယျော-မနေ့"ဟု ပြောဆိုကြသည်။] နှ စိတ္တရူပန္တိ-ကား၊ စိတ္တာနုရူပံ-စိတ်အားလျော်စွာ၊ နှ သုပိ'သု-အိပ်မပျော်ကြကုန်၊ ပုဗ္ဗေ-၌၊ ယတ္တကံ-အကြင်မျှလောက်တိုင်အောင်၊ (သုပိတုံ-ဝှာ) ဣစ္ဆန္တိ-နှ၏၊ တတ္တကံ-အောင်၊ သုပ္ပန္တိ'ယထာ-သို့၊ ဧဝံ-တူ၊ နှ သုပိ'သု-နှ၊ အပ္ပကမေဝ-အနည်းငယ် ကာလပတ်လုံးသာ၊ သုပိ'သု-နှပြီ၊ ဣတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ၊ ဗဟာ ရာမကောဋ္ဌကေတိ-ကား၊ ဝေဠုဝနဝိဟာရသ-၏၊ ဗဟိဒ္ဓာရကောဋ္ဌကေ-အပြင်တံခါးမုခ်၌၊ ပတ္တက္ခန္ဓာတိ-ကား၊ ပတိတက္ခန္ဓာ-ကျသောလည်ကုပ်ရှိကုန်သည်၊ [ပတိတဟု ဖွင့်သဖြင့် ပတ္တ၌ ပတဓာတ် တပစ္စည်းဟုသိပါ၊]

ခန္ဓဋ္ဌိကံ–လည်ကုပ်ရိုးကို၊ နာမေတ္တာ–ညွှတ်စေ၍၊ နိသိန္နာ–နိ်သည်၊ ပဏ္ဍာယန္တာတိ–ကား၊ ပရူပါယန္တာ–ဒေါသဟူသော အခိုးလွတ်ကုန်သည်၊ ဝါ–ဒေါသမီးတောက်ကုန်သည်၊ (ဟုတ္တာ နိသီဒိ'သု–နိ်ပြီ၊) ယတော နိ'ဝါတံ, တတော သဝါတန္တိ–ကား၊ ယတ္ထ–အကြင်အရပ်၌၊ နိ'ဝါတံ–လေမရှိပါ၊ အပ္ပကောပိ–သော၊ ဝါတော–သည်၊ နတ္ထိ–မရှိပါ၊ တတ္ထ–၌၊ မဟာဝါတော–သည်၊ ဥဋ္ဌိတော–ထပါပြီ၊ ဣတိ–ကား၊ အဓိပ္ပာယော–မေတ္တိယာ၏ အလိုတည်း၊ ဥဒကံ မညေ အာဒိတ္တန္တိ–ကား၊ ဥဒကံ–သည်၊ ဝါ–ကို၊ အာဒိတ္တံဝိယ–မီးလောင်အပ်သကဲ့သို့၊ (ဟောတိ–ဖြစ်ပါ၏။)

၃၈၄။ သရသိ တွံ ဒဗ္ဗ ဧဝရူပံ ကတ္တာတိကား၊ ဒဗ္ဗ–ဒဗ္ဗ၊ တွံ–သည်၊ ဧဝရူပံ–ဤသို့သဘောရှိသော အမှုကို၊ ကတ္တာ–ပြုပြီးသည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ သရသိ–အမှတ်ရ၏လော၊ အထ'ဝါ–ကား၊ ဒဗ္ဗ, ယထာ (ယံ ကမ္မံ)–အကြင်အမှုကို၊ အယံ ဘိက္ခုနီ–သည်၊ အာဟ–ပြောပြီ၊ ဧဝရူပံ–ဤသို့ သဘောရှိသောအမှုကို၊ တွံ–သည်၊ သရသိ–အမှတ်ရ၏လော၊ ယထာ(ယံ ကမ္မံ)–ကို၊ အယံ ဘိက္ခုနီ အာဟ၊ ဧဝရူပံ–ကို၊ ကတ္တာစ–ပြုမိသည်လည်း၊ အသိ–ဖြစ်သလော၊ ဣတိဧဝံ–သို့၊ ယောဧတ္ထာပိ–ပုဒ်တို့ကိုယှဉ်စေ၍လည်း၊ ဧတ္ထ–ဤသရသိ တွံ ဒဗ္ဗ အစရှိသောဝါကျ၌၊ အတ္ထော ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ပန–ဆက်၊ ယေ–အကြင်ဆရာတို့သည် ကတ္တာတိ–ဟူ၍၊ ပဌမန္တိ–ဆိုကြကုန်၏၊ တေသံ–ထိုဆရာတို့၏၊ (မတေ–၌ စပ်၊) ဥဒုက္ကမေဝ–ဖြောင့်မတ်သည်သာ၊ ဝါ–တိုက်ရိုက်သည်သာ၊ (ဟောတိ)၊ ["သရသိ တွံ ဒဗ္ဗ ဧဝရူပံ ကတ္တာ" ဟု ရှတ်ဆိုကြသော ဆရာတို့၏အလိုဌ "ကတ္တာ–ပြုပြီး၍၊ သရသိ–လော" ဟု အနက်အဓိပ္ပာယ် ဖြောင့်မတ်သည်–ဟူလို၊] ယထာ၊ ပေ၊ ဧနတိတိ–ပါဠိဖြင့်၊ ထေရော–သည် ကိံ–ကို၊ ဒသေတိ–နည်း၊ ဘန္တေ, ဘဂဝါ–သည်၊ သဗ္ဗညူ–အလုံးစုံကို အကုန်သိမြင်ဘုရားရှင်ပါတည်း၊ အဟဗ္ဗ–သည်လည်း၊ ခီဏာသဝေါ–ကုန်ပြီးသော အာသဝေါရှိသူပါတည်း၊ မယှံ–၏၊ ဝတ္ထုပဋိသေဝနာ–ဝတ္ထုကို မှီဝဲခြင်းသည်၊ နတ္ထိ–မရှိပါ၊ တံ–ထိုသို့ ဝတ္ထုပဋိသေဝန မရှိသော၊ မံ–တပည့်တော်ကို၊ ဘဂဝါ ဇာနာတိ–သိတော်မူပါ၏၊ တတြ–ထိုသို့ သိတော်မူရာ၌၊ အဟံ, ကိံ ဝက္ခာမိ–အဘယ်ကို လျှောက်ရပါအံ့နည်း၊ ယထာ–အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ မံ ဘဂဝါ, ဇာနာတိ–၏၊ တထေဝ–ထိုသိတော်မူတိုင်းသော အခြင်းအရာအားဖြင့်သာ၊ အဟံ–တပည့်တော်ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော–မှတ်ထိုက်ပါ၏၊ ဣတိ–ဤအနက်အဓိပ္ပာယ်ကို၊ (ဒသေတိ)၊ နခေါ ဒဗ္ဗ၊ ပေ၊ ဧတ္ထ–ပါ၌၌၊ ဒဗ္ဗ–ဒဗ္ဗ၊ ပဏ္ဍိတာ–တို့သည်၊ [ပါဠိတော်၌လာသော ဒဗ္ဗသဒ္ဒါ ၂ ခုတွင် ဒုတိယဒဗ္ဗသဒ္ဒါသည်

ပ်ဏ္ဍိတာအနက်ဟောတည်း၊ ထို့ကြောင့် "ပဏ္ဍိတာ" ဟု ဖွင့်သည်။] တွဲ, ပရ ပစ္စယေန-သူတစ်ပါးတို့ကို ယုံကြည်ခြင်းဖြင့်၊ နိဗ္ဗေဌေသိယထာ-ဖြေရှင်း သကဲ့သို့၊ ဧဝံ-တူ၊ နု နိဗ္ဗေဌေန္တိ-မဖြေရှင်းကြကုန်၊ အပိစ-စင်စစ်ကား၊ ယံ-အကြင် အကြောင်းအရာကို၊ သာမံ-ကိုယ်တိုင်၊ ဉာတံ-သိအပ်ပြီ၊ တေနဧဝ-ထို ကိုယ်တိုင်သိအပ်သော-အကြောင်းအရာဖြင့်သာ၊ နိဗ္ဗေဌေန္တိ၊ ဣတိ ဧဝံ အတ္ထော ဒဋ္ဌဗ္ဗော။

သစေ တယာ ကတံ, ကတန္တိ ဣမိနာ-ဖြင့်၊ ကိံ-ကို၊ ဒဿေတိ-နည်း၊ ဟိ-အဖြေကား၊ (တစ်နည်း) ဟိ ယသ္မာ-ကြောင့်၊ ပရိသဗ္ဗလေနဝါ-ပရိသတ် အစွမ်းကြောင့်သော်လည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗဇိတ္ထမ္ဘေနဝါ-အသင်းအပင်း၏ ထောက်ခံ ခြင်းကြောင့်သော်လည်းကောင်း၊ အကာရကော-မပြုတတ်သူသည်၊ ဝါ-ကို၊ ကာရကော-ပြုတတ်သူသည်၊ ဝါ-ကို၊ ကာတုံ-ဌာ လည်းကောင်း၊ ကာရကောဝါ-ပြုတတ်သူမူလည်း၊ ဝါ-ကိုမူလည်း၊ အကာရကော-သည်၊ ဝါ-ကို၊ ကာတုံ-ဌာ လည်းကောင်း၊ နု သက္ကာ-မတတ်ကောင်း။ တသ္မာ-ကြောင့်၊ (မပြုသူကို ပြုသူဖြစ်အောင်, ပြုသူကိုလည်း မပြုသူဖြစ်အောင် မပြုကောင်းသည်၏ အဖြစ် ကြောင့်)၊ ယံ-အကြင်အမှုကို၊ သယံ-ကိုယ်တိုင်၊ ကတံဝါ-ပြုအပ်သည်သော် လည်း။ (ဟောတိ-အုံ့)၊ အကတံဝါ-သည်လည်း၊ (ဟောတိ)၊ တဒေဝ-ထိုအမှုကိုသာ၊ ဝတ္ထုဗ္ဗံ-လျှောက်ထိုက်၏၊ ဣတိ-ဤအနက်ကို၊ ဒဿေတိ-၏၊ ပန-ပရိဟာရ ပဋ္ဌမတစ်ပါး၊ ပေ၊ အုံ့၊ ကသ္မာ-ကြောင့်၊ ဘဂဝါ-သည်၊ ဇာနန္တော်ပိ-လျက်လည်း၊ အဟံ-သည်၊ ဇာနာမိ-သိတော်မူ၏၊ တွဲ-သည်၊ ခီဏာသဝေါ-ကုန်ပြီးသော အာသဝေါ ရှိသူတည်း၊ တုယှံ-၏၊ ဝါ-မှာ၊ ဒေါသော-အပြစ်သည်၊ နတ္ထိ၊ အယံ ဘိက္ခုနီ-သည်၊ မုသာဝါဒီနီ-မုသားပြောသူ တည်း၊ ဣတိ-သို့၊ နာဝေါစ-မိန့်တော်မမူသနည်း၊ ဣတိ-ဤကား အမေးတည်း၊ ပရာနုဒယတာယ-သူတစ်ပါးတို့ကို သနားစောင့်ရှောက်ခြင်း ရှိတော်မူသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် (နာဝေါစ-မိန့်တော်မမူ၊ ဣတိ-ဤကား အဖြေတည်း၊) ဟိ-ချဲ့၊ (တစ်နည်း) ဟိ ယသ္မာ-ကြောင့်၊ ဘဂဝါ-သည်၊ ယံယံ-အကြင် အကြင် အကြောင်းအရာကို၊ ဇာနာတိ-၏၊ တံတံ-ကို၊ သစေ ဝဒေယျ-အုံ့၊ (ဧဝံသတိ)၊ အညေန-သော၊ ပါရာဇိကံ-သို့၊ အာပန္နေန-ရောက်သူသည်၊ ပုဗ္ဗေန-မေးအပ်သည်၊ (သမာနေန-သော်)၊ အဟံ-ငါဘုရားသည်၊ ဇာနာမိ၊ တွဲ-သည်၊ ပါရာဇိကော-သူတည်း၊ ဣတိ-သို့၊ ဝတ္ထုဗ္ဗံ-မိန့်တော်မူထိုက်သည်၊ ဘဝေယျ-ဖြစ်ရာ၏၊ တတော-ထိုသို့မိန့်တော်မူခြင်းကြောင့်၊ သော ပုဂ္ဂလော-သည်၊ ("အပါယူပဂေါ ဘဝေယျ" ၌စပ်၊) အယံ-ဤဘုရားသည်၊ ပုဗ္ဗေ-၌၊

မလ္လပုတ္တံ-သော၊ ဒဗ္ဗံ-ကို၊ သုဒ္ဓံ-ကို၊ ကတ္တာ-ပြုပြီး၍၊ (တစ်နည်း)၊ သုဒ္ဓံ ကတ္တာ-သုဒ္ဓဟု ဆုံးဖြတ်ပြီး၍၊ ဣဒါနိ-၌၊ မံ-ကို၊ အသုဒ္ဓံ-ကို၊ ကရောတိ-၏၊ (တစ်နည်း) အသုဒ္ဓံ ကရောတိ-၏၊ ယတြ-အကြင်သာသနာ၌၊ သတ္ထာပိ-ဆရာသော်မှလည်း၊ သာဝကေသု-တပည့်တို့၌၊ ဆန္ဒာဂတိ-သို့၊ ဂစ္ဆတိ-၏၊ (တတြ-ထိုသာသနာ၌၊) ဒါနိ-၌၊ကသ-အား၊ ကိ-ကို၊ ဝဒါမိ-ပြောနိုင်တော့အုံ့နည်း၊ [ဆရာဖြစ်သူက တောင်မှ ဆန္ဒာဂတိလိုက်နေတာဖြစ်တော့, အခြားသူအတွက် ပြောစရာမလိုတော့ဘူး-ဟူလို၊] ဣမသ-ဤဘုရား၏၊ သဗ္ဗညုဘာဝေါ-သဗ္ဗညုအဖြစ်သည်၊ ကုတော-အဘယ်မှာရှိအုံ့နည်း၊ ဣတိ-သို့၊ အာဃာတံ-ကို၊ ဗန္ဓိတ္တာ-၍၊ အပါယူပဂေါ-အပါယ်သို့ ကပ်ရောက်သည်၊ ဘဝေယျ-ရာ၏၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ ဘဂဝါ-သည်၊ ဣမာယ ပရာနုဒယတာယ-ကြောင့်၊ ဓာနဿောပိ-လျက်လည်း၊ နာဝေါစ-မမူ။

ဘိယျော-အလွန်၊ (ဝတ္တုမ္ဘံ-ဆိုဖွယ်သည်)၊ ကိဉ္စ-အဘယ်နည်း၊ (တစ်နည်း) ကိဉ္စဘိယျော-ဗိုးစဉ်းအနည်းငယ် ဆိုဖွယ်ရှိသေး၏၊ ဥပဝါဒပရိဝဇ္ဇနတောပိ-စွပ်စွဲခြင်းကို ရှောင်ကြဉ်တော်မူခြင်းကြောင့်လည်း၊ နာဝေါစ-မိန့်တော်မမူ၊ ဟိ-ချဲ့၊ (တစ်နည်း)၊ ဟိ ယသ္မာ, ဘဂဝါ-သည်၊ ဧဝံ-ဤသို့ ငါဘုရားသိတော်မူ၏ ဟူ၍၊ ယဒိဝဒေယျ၊ (ဧဝံသတိ)၊ ဧဝံ-ဤဆိုအုံ့လတ္တံ့သောနည်းဖြင့်၊ ဥပဝါဒေါ-စွပ်စွဲခြင်းသည်၊ ဘဝေယျ၊ (ကိ)၊ မလ္လပုတ္တသ-သော၊ဒဗ္ဗသ-၏၊ ဝုဋ္ဌာနံနာမ-အာပတ်မှ ထမြောက်ခြင်းမည်သည်၊ ဘာရိယံ-ထမ်းဆောင်သော တာဝန်တည်း၊ ဝါ-ဝန်ငလေး၏၊ [မေတ္တိယာ ဘိက္ခုနီက တိုက်ရိုက်စွပ်စွဲနေတာဖြစ်တော့ အာပတ်မှလွတ်ဖို့ ခဲယဉ်းပါရဲ့-ဟူလို၊] ပန-ယိုသို့ပင် ဝန်လေးပါသော်လည်း၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓံ-မြတ်စွာဘုရားကို၊ သက္ခိ-သက်သေကို၊ လဘိတ္တာ-၍၊ ဝါ-ရခြင်းကြောင့်၊ ဝုဋ္ဌိတော- အာပတ်မှ ထပြီ၊ ဣတိ-သို့၊ (ဥပဝါဒေါ ဘဝေယျ)၊ ဣဒဉ္စ-ဤသက်သေရ၍ အာပတ်မှ ထမြောက်ခြင်းကိုလည်း၊ ဝုဋ္ဌာနလက္ခဏံ-အာပတ်မှ ထမြောက်ခြင်း၏ လက္ခဏာဟူ၍၊ မညမာနော-မှတ်ထင်ကုန်သည် (ဟုတ္တာ)၊ ဗုဒ္ဓကာလေပိ-၌လည်း၊ သက္ခိနာ-ဖြင့်၊ သုဒ္ဓိဝါ-စင်ကြယ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ အသုဒ္ဓိဝါ -သည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ-၏၊ မယံ, ဓာနာမ-နှ၏၊ အယံ ပုဂ္ဂလော-သည်၊ အသုဒ္ဓေါ-အသုဒ္ဓတည်း၊ ဣတိ ဧဝံ-သို့၊ ပါပဘိက္ခု-တို့သည်၊ လဒ္ဓိမ္မိ-လဒ္ဓိပုဂ္ဂိုလ်ကိုလည်း၊ ဝိနာသေယျုံ-နှ ရာ၏၊ ဣတိ-ကြောင့်၊ (နာဝေါစ)၊ အပိစ-သည်ဘာမကသေး၊ အနာဂတေပိ, ဘိက္ခု-တို့သည်၊ ဝတ္ထုသ္မိံ-ဝတ္ထုသည်၊ သြတိဏ္ဏော-သံဃာ့ဘောင်သို့ သက်ရောက်လသော်၊ စောဒေဘာ-စောဒနာ၍၊ သာရေတွာ-အပြစ်ကို အမှတ်ရစေ၍၊ တယာ ကတံ သစေ (ယာတိ)၊ (ဧဝံသတိ) ကတ္ဏ-

ဌ ၁၆၇

၅၈ ပါရာဇိကဏ်အဋ္ဌကထာ [အဋ္ဌမ်

ပြုအပ်ပါပြီ ဟူ၍၊ ဝေဒေဟိ–လော့၊ ဣတိ–သို့၊ လဒ္ဓိနံ–တို့၏ အပေါ်၌၊ ပဋိညံ–ကို၊ ဂဟေတွာ, ကမ္မံ–ကံကို၊ ကရိသန္တိ၊ ဣတိ–သို့၊ ဝိနယလက္ခဏော–ဝိနည်းဆုံးဖြတ်ခြင်း၏ လက္ခဏာ၌၊ တန္တိ–ပါဠိတော်အစဉ်ကို၊ ထပေန္တော–လိုသည်၊ (ဟုတွာ)၊ အဟံ ဇာနာမီတိ–ဟူ၍၊ အဝတွာဝ–မိန့်တော်မမူဘဲသာလျှင်၊ သစေ၊ ပေ၊ ဝေဒေဟိတိ–ဟူ၍၊ အာဟ–ပြီ။

နာဘိဇာနာမိ၊ ပေ၊ ပဋိသေဝိတာတိ–ကား၊ သုပိနန္တေ ပိ–၌လည်း၊ မေထုနံ ဓမ္မံ–ကို၊ နာ အာဘိဇာနာမိ–မသိပါ၊ အဟံ–သည်၊ နာ ပဋိသေဝိတာ–မမှီဝဲတတ်ပါ၊ ဣတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ၊ အထဝါ–ကား၊ ပဋိသေဝိတာ–မှီဝဲတတ်သည်၊ ဟုတွာ–၍၊ (မှီဝဲသည့်အနေအားဖြင့်–ဟူလို)၊ ပေ၊ နာ ဇာနာမိ–ပါ၊ ဣတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ၊ ပန–ဆက်၊ ယေ–အကြင်ဆရာတို့သည်၊ ပဋိသေဝိတွာတိ–ဟူ၍၊ ပဌမ–ရွတ်ဆိုကြ၏၊ တေသံ–တို့၏၊ (မတိယာ) ဥဒုကမေဝ–သည်သာ၊ (ဟောတိ)၊ ["သရသိ တွံ ဒဗ္ဗ" အစရှိသော ဝါကျတုန်းကအတိုင်း အဓိပ္ပာယ်ယူဖို့ရန် ဖြောင့်သည်–ဟူလို၊] ပဂေဝ ဇာဂရောတိ–ကား၊ ဇာဂရန္တော ပန–နိုးနေစဉ်ကား၊ ပဌမံယေဝ–ရှေးဦးကပင်၊ နာ ဇာနာမိ၊ ဣတိ (အတ္ထော)၊ တေနဟိ ဘိက္ခဝေ၊ ပေ၊ နာသေထာတိ–ကား၊ ယသ္မာ–ကြောင့်၊ ဒဗ္ဗသစ–၏လည်းကောင်း၊ ဣမိသာစ–ဤဘိက္ခုနီ၏လည်းကောင်း၊ ဝစနံ–သည်၊ နာ ယဒုယတိ–မဆက်စပ်၊ [စကားချင်းမစပ်–ဟူလို၊] တသ္မာ–ကြောင့်၊ (ထိုသို့စကားချင်းမစပ်မိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်)၊ မေတ္တိယံ–သော၊ ဘိက္ခုနိံ–ကို၊ နာသေထ–ဖျက်ဆီးကြကုန်လော့၊ ဣတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ။

တတ္ထ–ထို "မေတ္တိယံ ဘိက္ခုနိံ နာသေထ" ဟူသော စကားရပ်၌၊ (လဗ္ဘမာနာ–အတ္ထုဒ္ဓါရအဖြစ်ဖြင့် ရထိုက်ကုန်သော၊) နာသနာ–ဖျက်ဆီးခြင်းတို့သည်၊ လိင်္ဂနာသနာ–လိင်္ဂနာသနာလည်းကောင်း၊ သံဝါသနာသနာ–သံဝါသနာသနာလည်းကောင်း၊ ဒဏ္ဍကမ္မနာသနာ–ဒဏ္ဍကမ္မနာသနာလည်းကောင်း၊ ဣတိ–သို့၊ တိသော–၃–ပါးတို့တည်း၊ တာသု–တို့တွင်၊ ဒုသကော နာသေတဗ္ဗောတိ–ဟူသော ပါဋ္ဌ၌၊ [ပထမပါရာဇိကပါဠိတော်ပါဋ္ဌ၌၊] အယံ–

အပိစ။ ။ဤအပိစတက်သော ဝါကျ၌ အမှုပေါ်လျှင် "ပဋိညာယကာရေတဗ္ဗော–ဝန်ခံခြင်းဖြင့် ဆုံးဖြတ်ရမည်" နှင့်အညီ လဒ္ဓိပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်လျှင် သူ၏ပဋိညာဉ်ကို ယူ၍ ဆုံးဖြတ်ရမည်ဟု ဝိနည်းအဆုံးအဖြတ် လက္ခဏာ၌ ပါဠိတော်ဝယ် အစဉ်ထားတော်မူလို၍ "သစေ တယာ ကတံကတန္တိ ဝေဒေဟိ" ဟု မိန့်တော်မူသည်။ [အလဒ္ဓိဖြစ်လျှင်ကား သူ၏ ပဋိညာဉ်ကို ယူဖွယ်မလို, သူ၏ ရှေ့စကား နောက်စကားကို ထောက်ထား၍ ဆုံးဖြတ်ရသည်။]

ဤဖျက်ဆီးခြင်းသည်၊ လိင်္ဂနာသနာ–မည်၏၊ ဝါ–အသွင်ကို ဖျက်ခြင်းတည်း၊ ဝါ–လူထွက်စေခြင်းတည်း၊ အာပတ္တိယာ–ကို၊ အဒဿနေဝါ–မရှုခြင်းကြောင့် သော်လည်းကောင်း၊ အပ္ပဋိကမ္မေဝါ–မကုစားခြင်းကြောင့်သော်လည်းကောင်း ပါပိကာယ–သော၊ ဒိဋ္ဌိယာ–ကို၊ အပ္ပဋိနိဿဂ္ဂေဝါ–မစွန့်ခြင်း ကြောင့်သော် လည်းကောင်း၊ ဥက္ခေပနီယကမ္မံ–ယက်ကို၊ (သံဃော–သည်၊) (ယံ) ကရောတိ၏၊ အယံ–ဤကံပြုခြင်းသည်၊ သံဝါသနာသနာ–နာမည်၏၊ ဝါ–ပေါင်းသင်းခြင်းကို ဖျက်ဆီးခြင်းမည်၏၊ စရ ပိရေ ဝိနသာတိ–ဟူသောပါဠိ၌၊ ဒဏ္ဍကမ္မံ–ကို၊ (ယံ) ကရောန္တိ–နိ၏၊ အယံ–ဤဒဏ်ပေးမှုသည်၊ ဒဏ္ဍကမ္မ နာသနာ–မည်၏၊ ဝါ–ဒဏ်ပေးမှုဟူသော ဖျက်ဆီးခြင်းမည်၏၊ ပန–အတ္ထဒ္ဒါရသာမညမှတစ်ပါး၊ ပေ၊ အံ့၊ ဣဓ–ဤသိက္ခာပုဒ်၌၊ လိင်္ဂနာသနံ–အသွင်ကို ဖျက်ဆီးခြင်းကို၊ သန္ဓာယ–မူ၍၊ မေတ္တိယံ ဘိက္ခုနိံ နာသေထာတိ–ဟူ၍၊ အာဟ–မူပြီ၊ ဣမေစ ဘိက္ခူ။ အနုယုဉ္ဇထာတိ ဣမိနာ–ပါဌ်ဖြင့်၊ ဣမံ–ဤအနက်အဓိပ္ပာယ်ကို၊ ဒီပေတိ–၏၊ (ကိံ–ကို၊ ဒီပေတိ–သနည်း၊) အယံ ဘိက္ခုနိ–ကို၊ ဝါ–သည်၊ အတ္ထနော–၏၊ ဓမ္မတာယ–သဘောအားဖြင့်၊ အကာရိကာ–(စွပ်စွဲမှုကို) ပြုတတ်သူ မဟုတ်၊ အဒ္ဓါ–မချွတ်ဧကန်၊ အညေဟိ–အခြားရဟန်းတို့သည်၊ ဥယျောဇိတာ–တိုက်တွန်းအပ်ပြီ၊ တသ္မာ, ယေဟိ–အကြင်ရဟန်းတို့သည် ၊ ဥယျောဇိတာ–အပ်ပြီ၊ ဣမေ ဘိက္ခူ – ဤ တိုက်တွန်းသော ရဟန်းတို့ကို၊ အနုယုဉ္ဇထ –

စရ ပိရေ ဝိနသ။　။ကဏ္ဍကသိက္ခာပုဒ်၌ လာသော ပါဠိတည်း၊ ဒဏ္ဍကမ္မနာသနာ ပြုရာ၌ သဲစသည်ကို ထမ်းဆောင်၍ ကျောင်းဝိုင်းအတွင်း စသည်၌ လောင်းပြီးမှ "ကျေနပ်ကြပါရန်" တောင်းပန်ရသည်၊ ထိုသို့ မတောင်းပန်သမျှ သံဃာက အဖက်မလုပ်ဘဲ နှင်ထုတ်ထားခြင်းတည်း၊ ထို့ကြောင့် "စရ ပိရေ ဝိနသ" သည် နှင်ထုတ်ကိုပြသော စကားဖြစ်သည်၊ ထိုစကား၌ "စရာတိ ဂစ္ဆ, အပေဟီတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ"ဟု ဖွင့်၏၊ ပိရေသည် ပရနှင့် အနက်တူသော အာလုပ်အနက်ဟော နိပါတ်ပုဒ်တည်း၊ ပရကို "အမာ မဂ–ငါတို့ဥစ္စာ မဟုတ်သူ"ဟု ဖွင့်၏၊ "အမှာက် အနဗ္ဗတ္ထိကဘူတ–ငါတို့၏ အတွင်းလူ မဟုတ်သော ပြင်ပသူစိမ်းဟု ဆိုလိုသည်၊ ထို့ကြောင့် "ပိရေ–ပြင်ပသူစိမ်း, ဟဲ့လူပြိန်း၊ စရ–အရပ်တစ်ပါး ဖဲသွားလော" ဟု ပေး–"ဒီမှာ မနေနှင့်" ဟု ဆိုလိုသည်။

အထဝါ။　။"ပိရေတိ ပရတောတိ ဣမိနာ သမာနတ္ထံ နိပါတပဒံ" ဟု တစ်နည်း ဖွင့်၏၊ ဤအလို "ပိရေ–အရပ်တစ်ပါးသို့၊ စရ–ဖဲသွားလော့၊ (ဒီမှာမနေနှင့်–ဟူလို၊)" ဝိနသာတိ အဒဿနံ ဂစ္ဆ၊ "ဝိနသ–ပျက်စီးလေလော" ဟူသော သဒ္ဒတ္ထကိုပင် "မမြင်ကွယ်ရာသို့ သွားလေလော့" ဟု အဓိပ္ပာယတ္ထ ဖွင့်သည်။ [နိဿယ၌ ဤအဖွင့် ၂ မျိုးအတိုင်း အနက်ပေးလိုလျှင် ပေးပါ။]

ဖွေရှာထောက်လှမ်း စုံစမ်းကြကုန်လော့၊ ဂဝေသထ–ရှာကြကုန်လော့၊ ဧာနာထ–သိကြကုန်လော့၊ ဝါ–သိအောင်စုံစမ်းကြကုန်လော့၊ ဣတိ–ဤအနက်အဓိပ္ပာယ်ကို၊ ဒီပေတိ–ပြတော်မူ၏။

ပန–ပရိဟာရပက္ခမှတစ်ပါး၊ ပေ၊ အံ့၊ ဘဂဝတာ–သည်၊ မေတ္တိယာ–သော၊ ဘိက္ခုနီ–ကို၊ ပဋိညာယ–ဝန်ခံခြင်းကြောင့်၊ နာသိတာကိ–ဖျက်ဆီးအပ်သလော၊ အပဋိညာယ–ဝန်ခံခြင်းကြောင့်မဟုတ်ဘဲ၊ နာသိတာကိ–လော၊ ဣတိ–ဤကား အမေးတည်း၊ ဧတ္ထ–ဤပဋိညာယ, အပဋိညာယဟူသော စောဒနာ စကားရပ်၌၊ ကိဉ္စိ–စိုးစဉ်းအနည်းငယ်ကို၊ (ဝတ္ထုဗ္ဗ–ဆိုထိုက်သေး၏၊ တဝ–၏၊ စောဒနာ–သည်၊ အသမတ္ထာ–မပြည့်စုံသေး၊ အဝသိဋ္ဌ–ကြွင်းကျန်သောစကားကို၊ တာဝ ဗြူဟိ–ဆိုစမ်းဦးလော၊) တာဝ–အပဋိညာယမှ ရှေးဦးစွာ၊ (နိဒ္ဒိဋ္ဌာယ–သော)၊ ပဋိညာယ–ကြောင့်၊ ယဒိ နာသိတာ–အကယ်၍ ဖျက်ဆီးအပ်သည်ဖြစ်အုံ့၊ (ဧဝံသတိ)၊ ထေရော–**အရှင်ဒဗ္ဗ**ထေရ်သည်၊ ကာရကော–ပြုကျင့်တတ်သူသည်၊ သဒေါသော–အပြစ်ရှိသူသည်၊ ဟောတိ–ဖြစ်သည်မဟုတ်လော၊ အထ–သို့မဟုတ်၊ အပဋိညာယ–ဝန်ခံခြင်းကြောင့်မဟုတ်ဘဲ၊ (ယဒိ နာသိတာ–အုံ့၊ ဧဝံသတိ)၊ ထေရော–သည်၊ အကာရကော–သည်၊ နိဒ္ဒေါသော–သည်၊ ဟောတိ–လော၊ (ဣတိ–ဤကား အမေးတည်း)။

အနုယုဇ္ဇထ။ ။"အနုယုဇ္ဇထ" ဟူရာ၌ အခြားနေရာဝယ် "စစ်ဆေးမေးမြန်း" ဟူသောအနက်ကို ယူရသော်လည်း ဤနေရာ၌ကား ဘိက္ခုနီကို မြှောက်ပေးသော ရဟန်းတို့သည် အထင်အရှားမဟုတ်ကြ, နောက်ကွယ်က မထင်မရှားနေ၍ မြှောက်ပေးကြသည်၊ ထို့ကြောင့် စစ်ဆေးစရာမရှိရကား "စစ်ဆေးမေးမြန်းခြင်း" အနက်၏ မဖြစ်နိုင်သော ကြောင့် "ဂဝေသထ ဧာနာထ" ဟု အဓိပ္ပာယ်နက် ဖွင့်ရသည်။ [ယသ္မာ တေ ဘိက္ခူ အတ္တာနံ အပကာသေတွာ ဌိတာ တသ္မာ အနုယုဇ္ဇထာတိ ဣမသ္မိ ဂဝေသထ ဧာနာထာတိ အတ္ထော ဝုတ္တော။]

ကိဉ္စေတ္တ။ ။"စောဒကပုဂ္ဂိုလ်သည် ငါ့ကို အပြစ်တင်လို၍ "ကိုပန" စသော ပုစ္ဆာကိုထုတ်သည်" ဟု သိသော ပရိဟာရ်ကျမ်းဆရာသည် စောဒက၏ ပုစ္ဆာဝယ် အာဘောဂပေါ်လာအောင် မေးစေလိုသောကြောင့် "ကိဉ္စေတ္တ" ဟု မိန့်သည်၊ ထို့ကြောင့် "ယဒိ တာဝ" မှ စ၍ "နိဒ္ဒေါသော" တိုင်အောင်သော စကားသည် စောဒက၏ ထပ်မံပြောဆိုအပ်သော စကားတည်းဟု မှတ်။ [ကိဉ္စေတ္တ၏ အဖွင့်ကို သုက္ကဝိသဒ္ဒ–အညတြသုပိနန္ဒာဝုဒ်နှင့် စပ်၍ဖွင့်ခဲ့ပြီ။]

ယဒိ၊ ပေ၊ နိဒ္ဒေါသော။ ။"သူ့ကို **အရှင်ဒဗ္ဗ**က ဖျက်ဆီးပါသည်" ဟူသော ပဋိညာဉ်အရ (ထိုပဋိညာဉ်ကို အတည်ပြု၍) ဘိက္ခုနီကို ဖျက်ဆီးလျှင် (လူဝတ်အလဲခိုင်းလျှင်) **အရှင်ဒဗ္ဗ**သည် ဘိက္ခုနီကို အမှန်ပြုလုပ်ရာ ရောက်နေ၍ **အရှင်ဒဗ္ဗ**မှာ အပြစ်ရှိသည်

ဘာတိယရာဇ ကာလေပိ–ဘာတိယမင်းလက်ထက်၌လည်း၊ မဟာဝိဟာရ ဝါသီနံ–မဟာဝိဟာရ ကျောင်းတိုက်၌ နေလေ့ရှိကုန်သော၊ ထေရာနဉ္စ–တို့၏ လည်းကောင်း၊ အဘယဂိရိဝါသီနံ–နှင့်သော၊ ထေရာနဉ္စ–တို့၏ လည်းကောင်း၊ ဣမသ္မိံ ယေဝ ပဒေ–ဤဘိက္ခုနီ နာသေထ ဟူသောပုဒ်၌ပင်၊ ဝိဝါဒေါ–ငြင်းခုံခြင်းသည်၊ အဟောသိ–ဖြစ်ဖူးပြီ၊ အဘယဂိရိ ဝါသိနောပိ–ထေရ်တို့သည်လည်း၊ အတ္တနော–၏၊ သုတ္တံ–ပါဠိတော်ကို၊ ဝတ္တာ–ရွတ်ဆို၍၊ တုမှာကံ–အသင်· မဟာဝိဟာရဝါသီ တို့၏၊ ဝါဒေ–အယူ၌၊ ထေရော–အရှင်ဒဗ္ဗထေရ်သည်၊ ကာရကော–သည်၊ / ဟောတိ–ဖြစ်နေ၏၊ ဣတိ–သို့၊ ဝဒန္တိ–နှ၏၊ မဟာဝိဟာရဝါသိနောပိ– တို့သည်လည်း၊ အတ္တနော– ၏၊ ပေ၊ တုမှာကံ–

ရှိသည်မဟုတ်ပါလော၊ သို့မဟုတ်–ပဋိညာဉ်ကို ဂရုမစိုက်ဘဲ(ပဋိညာဉ်ကြောင့် မဟုတ်ဘဲ) နဂိုကပင် ဒုဿီလ ဖြစ်နေသည်ကို ရည်ရွယ်တော်မူ၍ ဖျက်ဆီးစေလျှင် (လူဝတ်အလဲခိုင်းလျှင်) အရှင်ဒဗ္ဗသည် ဘိက္ခုနီကို ပြုလုပ်ရာမရောက်၍ အပြစ်မရှိသည်မဟုတ်ပါလောဟု–စောဒနာသည်။

ဘာတိယ ရာဇကာလေပိ။ ။စောဒကမှ၏ စောဒနာကို တိုက်ရိုက်မဖြေဘဲ ရှေးကလည်း ဤပြဿနာ ဖြစ်ခဲ့ဖူးကြောင်းကို ပြ၍ ထိုလက်ထက်က ပညာရှိအမတ်၏ အယူအဆကိုပင် အဖြေသဘောအားဖြင့် ပြလိုသောကြောင့် "ဘာတိယ၊ ပေ၊ နိဒ္ဒေါသော တိအာဟ" ဟု မိန့်သည်၊ ကာလေပိ၌ ပိသည် ယခုပြဿနာအပေါ်မှာ ရှေး ဝိဝါဒဖြစ်ပုံကို ပေါင်းသော သမ္ဗန္ဓာနတည်း၊ ယခုသာ ဤပြဿနာဖြစ်သည်မဟုတ်, ရှေးကလည်း "ဘိက္ခုနီ နာသေထ" ဟူသော ဤနေရာ၌ အငြင်းအခုံဖြစ်ခဲ့ဖူးသည်–ဟူလို။

ပါဠိ ၂–မျိုး။ ။အဘယဂိရိဝါသီထေရ်တို့သည် "တေနဟိ ဘိက္ခဝေ မေတ္တိယံ ဘိက္ခုနိ (သကာယ ပဋိညာယ) နာသေထ" ဟု သကာယ ပဋိညာယထည့်၍ ပါဠိကို ရွတ်ဆိုကြ၏၊ မဟာဝိဟာရဝါသီထေရ်တို့ကား "သကာယ ပဋိညာယ" မပါဘဲ ပါဠိကို ရွတ်ဆိုကြ၏၊ ဤသို့ ပါဠိ ၂မျိုး ကွဲပြားပုံကို ရှေးဦးစွာ နားလည်ပါ။

အဘယဂိရိထေရ်တို့ ယူပုံ။ ။"သကာယ ပဋိညာယ" ဟု ပါဠိတော်မှာလာသောကြောင့် ဘိက္ခုနီသည် သူ့ပဋိညာဉ်အရ ရှေးတုန်းကပင် အခြားနည်းအားဖြင့် ပါရာဇိကကျပြီးဖြစ်၏၊ ထို့ကြောင့် သူ့ပဋိညာဉ်အတိုင်း ဖျက်ဆီးရသည်၊ အရှင် ဒဗ္ဗက သူ့ကိုပြုရာမရောက်ဟု ယူဆ၍ "သကာယ ပဋိညာယ" မပါသော မဟာဝိဟာရ ဝါသီတို့ ပါဠိအတိုင်းဆိုလျှင် "စွပ်စွဲလာသော အမှုရင်းအတိုင်း ဘိက္ခုနီကို လူဝတ်လဲစေသောကြောင့် အရှင်ဒဗ္ဗက ဘိက္ခုနီကို ပြုကျင့်ရာရောက်သည်" ဟု ကောက်ချက်ချကြသည်။

မဟာဝိဟာရထေရ်တို့ ယူပုံ။ ။"သကာယ ပဋိညာယ" ဟု ပါဠိတော်မှာမပါ၊ "ဘိက္ခုနိ နာသေထ" ဟုသာမည် မိန့်တော်မူရကား ရှေးကပင် သီလပျက်ပြီးသောကြောင့် ဘိက္ခုနီကို လူဝတ်လဲစေတော်မူသည်၊ အရှင်ဒဗ္ဗက သူ့ကိုပြုကျင့်ရာမရောက်

အသင် အဘယဂိရိဝါသီတို့၏၊ ပေ၊ ဝဒန္တီ–နှ၏၊ ပဠော–ပြဿနာသည်၊ဝါ–သိလိုအပ်သော အနက်အဓိပ္ပာယ်သည်၊ နှ ဆိဒ္ဓတိ–မပြတ်စဲ။

ရာဇာ–ဘာတိယမင်းသည်၊ သုတ္တာ–၍၊ ထေရေ–တို့ကို၊ သန္ဓိပါတာ ပေတ္တာ–၍၊ ဒီဃကာရာယဏာနာမ–သော၊ ဗြာဟ္မဏာဇာတိယံ–ဗြာဟ္မဏာဇာတ်ရှိသော၊ အမစ္စံ–ကို၊ ထေရာနံ–တို့၏၊ ကထံ–ကို၊ သုဏာဟိ–နားထောင်ချေလော့၊ ဣတိ–သို့၊ အာဏာပေသိ–ပြီ၊ အမစ္စော–သည်၊ ပဏ္ဍိတော ကိရ–ပညာရှိဖြစ်သတတ်၊ ဘာသန္တရကုသလော ကိရ–ဘာသာတစ်ပါးခ္ဍ ကျွမ်းကျင်သတတ်၊ သော–ထိုအမတ်သည်၊ အာဟ၊ (ကိံ)၊ ထေရာ–တို့သည်၊ သုတ္တံ–ကို၊ တာဝ ဝဒန္တု–ရှတ်ဆိုတော်မူကြပါဦးလော့၊ ဣတိအာဟ၊ တတော–ခ္ဍ၊ အာဘယ ဂိရိထေရာ–တို့သည်၊ တေန ဟိ ဘိက္ခဝေ၊ ပေ၊ သကာယ ပဋိညာယ နာသေ ထာတိ–ဟူသော၊ အတ္တနော–၏၊ သုတ္တံ–ပါဠိကို၊ ဝဒိံသု–နှင့်ပြီ၊ အမစ္စော–သည်၊ ဘန္တေ–တို့၊ တုမှာကံ–တို့၏၊ ဝါဒေ–ခ္ဍ၊ ထေရော–သည်၊ ကာရကော– သည်၊ သဒေါသော–သည်၊ ဟောတိ၊ ဣတိ အာဟ၊ မဟာဝိဟာရဝါသိနောပိ–တို့သည်လည်း၊ တေနဟိ ဘိက္ခဝေ၊ ပေ၊ နာသေ ထာတိ–ဟူသော၊ အတ္တ နော သုတ္တံဝဒိံသု၊ အမစ္စော–သည်၊ ဘန္တေ၊ တို့၊ တုမှာကံ။ ပေ။ ဟောတိ– ဖြစ်ပါ၏၊ ဣတိ–သို့၊ အာဟ–ပြီ။

ပန–ပရိဟာရပက္ခမှ တစ်ပါး၊ ပေ၊ အုံ၊ ဇ္ဇေ–ဤ ၂ဝါဒတို့တွင်၊ ဝါ–၂သုတ်တို့တွင်၊ [ဇ္ဇောတိ ဣမေသု ဒ္ဝိသုဝါဒေသု, သုတ္တေသု ဝါ (ဝိမတိ)၊] ကိံ–အာဘယ်ဝါဒသည်၊ ဝါ–အာဘယ်သုတ်သည်၊ ယုတ္တံ–ဖြစ်သင့်သနည်း၊ (ဣတိ–အမေးတည်း၊) ယံ–အကြင်ဝါဒ (သုတ်) သည်၊ ဝါ–ကို၊ ပစ္ဆာ–ခ္ဍ၊ ဝုတ္တံ–ပြီ၊ (တံ–ထိုနောက်ခ္ဍ ဆိုအပ်သော ဝါဒသည်၊ ဝါ–သုတ်သည်၊ ယုတ္တံ–၏၊) ဟိ–မှန်၊ ဧတံ(ယုတ္တတ္တံ)–ဤနောက်ဝါဒ၏ သင့်သည်အဖြစ်ကို၊ ဝါ–ဤနောက်သုတ်၏ သင့်သည်၏အဖြစ်ကို၊ အဋ္ဌကထာစရိယေဟိ–တို့သည်၊ ဝိစာရိတံ–စိစစ်အပ်ပြီ၊ (ကိံ)၊ ဘိက္ခု–သည်၊ ဘိက္ခုံ–ကို၊ အမူလကေန–

"သကာယ ပဋိညာယ" ပါသော အာဘယဂိရိထေရ်တို့၏ ပါဠိအလိုအားဖြင့် (သူ၏ ပဋိညာဉ်အတိုင်း–ဟု ဆိုသောကြောင့်) "အရှင်ဒဗ္ဗက ပြုကျင့်ရာရောက်သည်" ဟု ကောက်ချက် ချကြသည်၊ ဘာတိယမင်း စေလွှတ်အပ်သော ပညာရှိအမတ်လည်း ဤမဟာဝိဟာရဝါသီ ထေရ်တို့ အတိုင်းပင် ကောက်ချက်ချလိမ့်မည်။

ဝိမတိ။ ။ပစ္ဆာ ဝုတ္တံ တံ ယုတ္တန္တိ–မဟာဝိဟာရဝါသီဟိ ဝုတ္တံ တံ ယုတ္တန္တိ အတ္ထော၊ ဤအလို "ယံ ပစ္ဆာ ဝုတ္တံ" ဟု မရှိဘဲ "ပစ္ဆာ ဝုတ္တံ တံ ယုတ္တံ" ဟု ရှေးကရှိဟန်တူသည်၊ ထိုပြင်, "ဝိစာရိတဧေတံတိ–ဧတံ ပစ္ဆိမဿ ယုတ္တတ္တံ ဝိစာရိတံ" ဟု ဖွင့်သောကြောင့် ဝိစာရိတံ နောက်ခ္ဍ "ဟိ" ပါသင့်သည်။

အခြေအမြစ်မရှိသော၊ အန္တိမဝတ္ထုနှော–နှောက်ဆုံးဌဿဖြစ်သော ပါရာဇိကဝတ္ထုဖြင့်၊ အနုဒ္ဓံသေတိ–စွပ်စွဲအုံ့၊ (တသ ဘိက္ခုနော–၏)၊ သံဃာဒိသေသာ–သည်၊ (ဟောတိ)၊ [ဤအာပတ်သည် ဒုဋ္ဌဒေါသ အာပတ်ဖြစ်၍ ၂ ဖက်စလုံးက ငြင်းချက်မရှိ၊] ဘိက္ခု–သည်၊ ဘိက္ခုနိ–ကို၊ (အမူလကေန အန္တိမဝတ္ထုနှာ)၊ အနုဒ္ဓံသေတိ–အုံ့၊ (တသ–၏)၊ ဒုက္ကဋံ–သည်၊ (ဟောတိ)၊ [ဘိက္ခုနိ အနုဒ္ဓံသေတိ, ဒုက္ကဋံဖြင့် မဟာအဋ္ဌကထာဝါဒကို ပြ၏၊] ပန–ဝါဒန္တ ရကား၊ ကုရုန္ဒိယံ–ဌ၊ မုသာဝါဒေ ပါစိတ္တိယန္တိ–ဟူ၍၊ ဝုတ္တံ–ပြီ။

တတြ–ထိုပါစိတ် ဒုက္ကဋ်တို့ဌ၊ အယံ–ကား၊ ဝိစာရဏာ–စိစစ်ခြင်းတည်း၊ တာဝ–ပစ္ဆိမနယမှ ရှေးဦးစွာ၊ (နိဒ္ဒိဋ္ဌေ–သော)၊ ပုရိမနယေ–ရှေးဖြစ်သော မဟာအဋ္ဌကထာနည်းဌ၊ အနုဒ္ဓံသနာဓိဗ္ဘာယတ္တာ–စွပ်စွဲခြင်းဌဿဖြစ်သော အလို ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝါ–စွပ်စွဲလိုခြင်းကြောင့်၊ ဒုက္ကဋမေဝ–သည်သာ၊ ယုဇ္ဇတိ–ဖြစ်သင့်၏၊ [ဧဝ–ဖြင့် ပါစိတ်ကိုကန့်၊] မုသာဝါဒေ–မုသားပြောခြင်း သည်၊ သတိပိ–ဖြစ်ပါသော်လည်း၊ ဘိက္ခုနော–၏၊ ဘိက္ခုသ္မိं–ဌ၊ (အမူလကေန အန္တိမဝတ္ထုနှာ, အနုဒ္ဓံသေန္တသ–၏)၊ သံဃာဒိသေသော–သည်၊ (ဟောတိ ယထာ–ကဲ့သို့လည်းကောင်း)၊ စ–ဆက်၊ မုသာဝါဒေ–သည်၊ သတိပိ–သော်လည်း၊ အသုဒ္ဓံ–မစင်ကြယ်သော ရဟန်းကို၊ သုဒ္ဓဒိဋ္ဌနော–စင်ကြယ်၏ဟု အယူရှိသည် ဖြစ်၍၊ အက္ကောသာဓိဗ္ဘာယေန–ဆဲရေးခြင်းဌ ဖြစ်သောအလိုဖြင့်၊ ဝဒန္တသ–
☰
၏၊ သြမသဝါဒေနေဝ–ဒသိက္ခာပုဒ်ဖြင့်သာလျှင်၊ ပါစိတ္တိယံ–သည်၊ (ဟောတိ ယထာ–ဖြစ်သကဲ့သို့လည်းကောင်း)၊ သမ္ဘဝနမုသာဝါဒေန–ဒသိက္ခာပုဒ်ဖြင့်၊ (ပါစိတ္တိယံ–သည်၊ နှ ဟောတိယထာ–ကဲ့သို့လည်းကောင်း)၊ ဧဝံ–တူ၊ ဣဓပိ– ဤဘိက္ခုက ဘိက္ခုနီကို စွပ်စွဲရာဌဿလည်း၊ အနုဒ္ဓံသနာဓိဗ္ဘာယတ္တာ–ကြောင့်၊ သမ္ဘဝနမုသာဝါဒေန–သိက္ခာပုဒ်ဖြင့်၊ ပါစိတ္တိယံ–သည်၊ နှ ယုဇ္ဇတိ–သင့်၊ ဒုက္ကဋမေဝ–သည်၊ ယုတ္တံ–သင့်၏။

တတြာယံ ဝိစာရဏာ။ ။တတြာတိ တေသု ဒုက္ကဋ ပါစိတ္တိယေသု၊ ဣတော ပဋ္ဌာယ (ဤတတြာယံ ဝိစာရဏာမှ စ၍) တသ္မာ ပါစိတ္တိယမေဝ ယုဇ္ဇတိတိဝစန ပရိယန္တံ (နောက်ဌ "တသ္မာ၊ ပေ၊ ယုဇ္ဇတိ" ဟု ရှိ၏၊ ထိုစကားအဆုံးတိုင်အောင်) ဒွိသု အဋ္ဌကထာသု အဓိဗ္ဘာယဝိဘာဝနံ (အဋ္ဌကထာ ၂ စောင်က စကားကို အဓိဗ္ဘာယ်ဖော်ပြချက် ဖြစ်သည်၊ အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ၏ အလိုမဟုတ်–ဟူလို။)

ပုရိမနယေ၊ ပေ၊ ဒုက္ကဋမေဝ ယုတ္တံ။ ။ပုရိမနယေတိ–ဘိက္ခုနိ၊ ပေ၊ ဒုက္ကဋန္တိ ဝုတ္တ အဋ္ဌကထာနယေ (မဟာအဋ္ဌကထာနည်းဌ)၊ "အဘယ်ကြောင့် ဒုက္ကဋ်သာ ဖြစ်သင့်၏" ဟု ဆိုရသနည်း–ဟု မေးဖွယ်ရှိ၍ "ယထာ၊ ပေ၊ အနုဒ္ဓံသနာဓိဗ္ဘာယတ္တာ"ဟု မိန့်သည်၊

ပစ္ဆိမနယေပိ–နောက်ဌာ်ဖြစ်သော ကုရန္ဒီဝါဒဌာ်လည်း၊ မုသာဝါဒတ္တာ–ကြောင့်၊ ပါစိတ္တိယမေဝ–သည်သာ၊ ယုဇ္ဇတိ–၏၊ ဟိ–ချဲ့၊ (တစ်နည်း)ဟိယသ္မာ–ကြောင့်၊ ဝစနပဗမာဏတော–ဘုရားဟောဖော် စကားတော်၏ ပမာဏ၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အနုဒ္ဓံသနာဓိပ္ပာယေန–ဖြင့်၊ ဘိက္ခုဿ–၏၊ ဘိက္ခုဿိ–ဌာ်၊ (စောဒေန္တဿ–စောဒနာလသော်)၊ သံဃာဒိသေသော–သည်၊ (ဟောတိ)၊ အက္ကောသာဓိပ္ပာယဿစ–ရဟန်း၏လည်း၊ သြမသဝါဒေါ–သြမသဝါဒပါစိတ်သည်၊ (ဟောတိ)၊ ပန–ဆက်၊ ဘိက္ခုဿ–၏၊ ဘိက္ခုနိယာ–ဌာ်၊ (အနုဒ္ဓံသေန္တဿ–စွပ်စွဲလသော်)၊ ဒုက္ကဋံ (ဟောတိ)၊ ဣတိဝစနံ–ဤသို့စကားတော်သည်၊ နတ္ထိ၊ သမ္ဘာနမုသာဝါဒေ ပါစိတ္တိယံတိ ဝစနံ–ယံဟူသောစကားတော်သည်၊ အတ္ထိ–တိုက်ရိုက်ရှိ၏၊ တသ္မာ–ကြောင့်၊ ပါစိတ္တိယမေဝ–သည်သာ၊ ယုဇ္ဇတိ– ဖြစ်သင့်၏၊ (အယံ–ဤဆိုအပ်ပြီးကား၊ ဝိစာရဏာ–တည်း။)

ဘိက္ခုက ဘိက္ခုကို မဟုတ်မမှန် စွပ်စွဲရာ၌ (မုသာဝါဒဖြစ်သော်လည်း) ဤဒုဋ္ဌဒေါသသိက္ခာပုဒ်ဖြင့် သံဃာဒိသေသ် သင့်သကဲ့သို့လည်းကောင်း, အသုဒ္ဓပုဂ္ဂိုလ်ကို သုဒ္ဓဟု အယူရှိပါလျက် ဆဲလို၍ "ဒုဿီလကြီး" စသည်ဖြင့် ပြောရာ၌ (မုသာဝါဒဖြစ်သော်လည်း) သြမသဝါဒ ပါစိတ်သာသင့်၍, သမ္ဘာနမုသာဝါဒပါစိတ်မသင့်သကဲ့သို့လည်းကောင်း, ထို့အတူ ဘိက္ခုက ဘိက္ခုနီကို စွပ်စွဲရာ၌ မုသာဝါဒ ပါစိတ်မသင့်ဘဲ စွပ်စွဲလိုခြင်းကြောင့် ဒုက္ကဋ်သာ ဖြစ်သည်–ဟူလို၊ ဤကား မဟာအဋ္ဌကထာဝါဒ၏ အဓိပ္ပာယ်ဖော်ပြချက်တည်း။

ပစ္ဆိမနယေပိ၊ ပေ၊ ပါစိတ္တိယမေဝ ယုဇ္ဇတိ။ ။ကုရန္ဒီဝါဒကို ပစ္ဆိမနည်းဟု ဆိုသည်၊ မုသာဝါဒတ္တာ–(ဘိက္ခုနီကို မဟုတ်မမှန်စွပ်စွဲရာ၌) လိမ်လိုသော မုသားသဘော ပါသောကြောင့် ပါစိတ်အာပတ်ဖြစ်သင့်သည်–ဟူလို၊ ဤသို့ မုသားပါသောကြောင့် ပါစိတ်ဖြစ်သင့်လျှင် ဘိက္ခုကို မဟုတ်မမှန်ပါရာဇိကဖြင့် စွပ်စွဲသော ရဟန်းနှင့် မဟုတ်မမှန် ဆဲရေးသော ရဟန်းတို့မှာ သမ္ဘာန မုသာဝါဒ ပါစိတ် သင့်ထိုက်ရာရောက်သည် မဟုတ်လော, အဘယ်ကြောင့် သံဃာဒိသေသ်နှင့် သြမသဝါဒ ပါစိတ်သင့်ရသနည်းဟု မေးဖွယ်ရှိသောကြောင့် "ဝစနပဗမာဏတော၊ ပေ၊ သြမသဝါဒေါ" ဟု မိန့်၊ ဤဒုဋ္ဌဒေါသသိက္ခာပုဒ်ဌာ်ပင် ဘုရားရှင် ဟောတော်မူအပ်သော ပါဠိတော်ရှိသောကြောင့် သံဃာဒိသေသ်, သြမသဝါဒပါစိတ်သင့်ရသည်–ဟူလို၊ [အဒိဋ္ဌသဟောတိ–စသော ပါဠိတော်, "အသုဒ္ဓေါ ဟောတိ ပုဂ္ဂလော၊ တံ စေသုဒ္ဓဒိဋ္ဌိ သမာနော" စသော ဤသိက္ခာပုဒ် ပါဠိတော်ကိုကြည့်ပါ၊] ဘိက္ခုက ဘိက္ခုနီကို အမှုလက ပါရာဇိကဖြင့် စွပ်စွဲရာ၌ကား မဟာအဋ္ဌကထာဆရာတို့ ဆိုသလို "ဒုက္ကဋ်" ဟု ဟောတော်မူချက်မရှိ၊ "သမ္ဘာနမုသာဝါဒေ ပါစိတ္တိယံ" ဟု သာ ရှိသည်၊ ထို့ကြောင့် ပါစိတ်သာ ဖြစ်သင့်သည်၊ ဤကား ကုရန္ဒီဆရာတို့၏ အလိုကို ဖော်ပြချက်တည်း။

ပန–ဆက်၊ တတြ–ထိုပါစိတ္တိယမေဝ ယုဇ္ဇတိဟူသောစကားရပ်၌၊ ဣဒံ–ဤပါစိတ်အာပတ်ကို၊ ဥပပရိက္ခိတဗ္ဗံ–စူးစမ်းဆင်ခြင်ထိုက်၏၊ (ကိံ)၊ အနုဒ္ဓံသနာဓိပ္ပာယေ–စွပ်စွဲခြင်း၌ဖြစ်သော အလိုသည်၊ ဝါ–စွပ်စွဲလိုခြင်းသည်၊ အသတိ–သော်၊ ပါစိတ္တိယံ (ဟောတိ)၊ တသ္မိं–ထိုစွပ်စွဲလိုခြင်းသည်၊ သတိ–သော်၊ ကေန–အဘယ်အာပတ်သည်၊ ဘဝိတဗ္ဗံ–နည်း၊ ဣတိ–သို့၊ (ဥပပရိက္ခိတဗ္ဗံ)၊ တတြ–ထိုသို့စူးစမ်းဆင်ခြင်ရာ၌၊ ယသ္မာ–ကြောင့်၊ မုသာ–မုသားစကားကို၊ ဘဏန္တသ–၏၊ ပါစိတ္တိယေ–သည်၊ သိဒ္ဓေပိ–ပြီးပါလျက်လည်း၊ အမူလကေန–သော၊ သံဃာဒိသေသေန–ဖြင့်၊ အနုဒ္ဓံသနေ–ကြောင့်၊ ဝိသုံ–သီးခြား၊ ပါစိတ္တိယံ–ကို၊ ဝုတ္တံ–ဟောတော်မူအပ်ပြီ၊ တသ္မာ–ကြောင့်၊ အနုဒ္ဓံသနာဓိပ္ပာယေ–သည်၊ သတိ–သော်၊ သမ္မာနမုသာဝါဒေ ပါစိတ္တိယသ–သမ္မာနမုသာဝါဒပါစိတ်အာပတ်၏၊ သြကာသော–အခွင့်အလမ်းကို၊ နဒီသတိ–မတွေ့မြင်အပ်၊ အနုဒ္ဓံသေန္တသ–၏လည်း၊ အနာပတ္တိယာ–သည်၊ ဘဝိတုံ–ငှာ၊ နု သက္ကာ–ကောင်း၊ ဣတိ–ကြောင့်၊ ဧတ္ထ–ဤ ၂နည်းတို့တွင် (မဟာအဋ္ဌကထာနည်း, ကုရုန္ဒီနည်းတို့တွင်)၊ ပုရိမနယော–သည်သာ၊ ပရိသုဒ္ဓတရော–သာ၍စင်ကြယ်၏ ဟူ၍၊ ခါယတိ–ထင်ရ၏။

တထာ–တူ၊ ဘိက္ခုနီ–သည်၊ ဘိက္ခုနိံ–ကို၊ အမူလကေန–သော၊ အန္တိမဝတ္ထုနာ–ဖြင့်၊ အနုဒ္ဓံသေတိ–အုံ့၊ (တသာ–ထိုဘိက္ခုနီ၏)၊ သံဃာဒိသေသော (ဟောတိ)၊ [ဤဒုဋ္ဌဒေါသသိက္ခာပုဒ်လာ အာပတ်ပင်တည်း၊] ဘိက္ခုနီ ဘိက္ခုံ

တတြ ပန၊ ပေ၊ ဘဝိတဗ္ဗံ။ ။အဋ္ဌကထာဝါဒ ၂မျိုးတို့၌ ထိုဆရာတို့၏အလိုကို ဖော်ပြပြီးလျှင်, ထို ၂ဝါဒတို့တွင် နောက် ကုရုန္ဒီဝါဒ၌ အပြစ်ပြ၍ ရှေ့ မဟာအဋ္ဌကထာဝါဒကို အတည်ထားလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသဆရာသည် တတြ ပန စသည်မိန့်၊ [တတြာတိ–ပါစိတ္တိယမေဝ ယုဇ္ဇတိတိ ဝုတ္တဝါဒေ၊] "အနုဒ္ဓံသနာဓိပ္ပာယေ အသတိ ပါစိတ္တိယံ" ဖြင့် သမ္မာန မုသာဝါဒပါစိတ်၏ အခွင့်ကိုပြ၏၊ "တသ္မိं သတိ (အနုဒ္ဓံသနာဓိပ္ပာယရှိလျှင်) ကေန ဘဝိတဗ္ဗံ" ဖြင့် သမ္မာန မုသာဝါဒပါစိတ်၏ အခွင့်မဟုတ်ကြောင်းကို ပြသည်။

ဝိသုံ ပါစိတ္တိယံ၊ ပေ၊ ခါယတိ။ ။ဘိက္ခုက ဘိက္ခုကို အမူလကသံဃာဒိသေသ်ဖြင့် စွပ်စွဲရာ၌ သမ္မာနမုသာဝါဒပါစိတ် ရှိပြီးဖြစ်လျက်, ထိုပါစိတ်မှ သီးခြားပါစိတ်အာပတ်ကို ပညတ်တော်မူသည်၊ ["ယော ပန ဘိက္ခု ဘိက္ခုံ အမူလကေန၊ ပေ၊ ပါစိတ္တိယံ" သိက္ခာပုဒ်တည်း၊] ထိုသို့ သီးခြား ပညတ်တော်မူသောကြောင့် ဘိက္ခုနီကို ဘိက္ခု က အမူလကပါရာဇိကဖြင့် စွပ်စွဲရာ၌ သမ္မာနမုသာဝါဒပါစိတ် မဖြစ်သင့်၊ စွပ်စွဲပါလျက် လုံးလုံးအာပုတ်မသင့်လည်း မဖြစ်နိုင်၊ ထို့ကြောင့် "ဒုက္ကဋ်ဟုဆိုသော မဟာအဋ္ဌကထာပြ ရှေ့ဝါဒသာ အသင့်" ဟု ထင်သည်–ဟူလို။

(အမူလကေန အန္တိမဝတ္ထုနှာ) အနုဒ္ဓံသေတိ၊ (တသာ) ဒုက္ကဋံ(ဟောတိ)၊ [မဟာအဋ္ဌကထာ၌ ပြအပ်သော ဒုက္ကဋ်တည်း။] တတြ–ထိ သံဃာဒိသေသ်, ဒုက္ကဋ်တို့တွင်၊ သံဃာဒိသေသော–သည်၊ ဝုဋ္ဌာနဂါမီ–ဝုဋ္ဌာနဂါမ်တည်း၊ ဒုက္ကဋံ–သည်၊ ဒေသနာဂါမီ–ဂါမ်တည်း၊ ဧတေဟိ–ဤသံဃာဒိသေသ် ဒုက္ကဋ်အာပတ်တို့ကြောင့်၊ နာသနာ–ဖျက်ဆီးခွင့်သည်၊ နတ္ထိ–မရှိ၊ [ဧတေဟိဟု ဆိုသော်လည်း၊ ဘိက္ခုနီက အရှင်ဒဗ္ဗကို စွပ်စွဲရာဖြစ်သောကြောင့် ဒုက္ကဋ်နှင့်သာ ဆိုင်သည်။]

ပန–ဆက်၊ (တစ်နည်း) ပန–စင်စစ်ကား၊ ယသ္မာ–ကြောင့်၊ သာ–ထိ မေတ္တိယာဘိက္ခုနီသည်၊ ပကတိယာဝ–ဖြင့်ပင်၊ ဒုဿီလာ–သီလမရှိသော၊ ပါပဘိက္ခုနီ–တည်း၊ ဣဒါနိစ–ဌ်လည်း၊ သယမေဝ–ကိုယ်တိုင်ပင်၊ ဒုဿီလာ မှိတိ–ဟူ၍၊ ဝဒတိ–ပြောစ၏၊ [အရှင်ဒဗ္ဗက ဖျက်ဆီးပါသည်–ဟု လျှောက်ခြင်းကိုဆိုသည်။] တသ္မာ–ကြောင့်၊ နံ–ထိမေတ္တိယာကို၊ ဘဂဝါ–သည်၊ အသုဒ္ဓတ္တာယေဝ–နဂိုက မစင်ကြယ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်ပင်၊ နာသေသိ–ဖျက်ဆီးစေတော်မူပြီ၊ ဣတိ–ဤသို့ မှတ်အပ်၏။

အထခေါ မေတ္တိယ ဘူမဇကာတိ–ကား၊ ဧဝံ–သို့၊ မေတ္တိယံ ဘိက္ခုနိံ၊ ပေ၊ အနုယုဉ္ဇထာတိ–ဟူ၍၊ ဝတ္တာ–၍၊ အာသနာ–မှ၊ ဥဋ္ဌာယ–မူ၍၊ ဘဂဝတိ–သည်၊ ဝိဟာရံ–ဂန္ဓကုဋိကျောင်းတော်သို့၊ ပဝိဋ္ဌေ–ဝင်တော်မူပြီးလသော်၊ တေဟိ ဘိက္ခူဟိ–တို့သည်၊ (အစည်းအဝေးဌာပါသော ရဟန်းတို့သည်၊) ဒါနိ–ဌ်၊ ဣမိဿာ–ဤမေတ္တိယာအား၊ သေတကာနိ–အဝတ်ဖြူတို့ကို၊ ဒေထ–နှ်လော၊ ဣတိ–ဤသို့ပြော၍၊ တံ ဘိက္ခုနိံ–ကို၊ နာသိယမာနံ–ဖျက်ဆီးအပ်သည်ကို၊ ဒိသ္မာ–၍၊ တေဘိက္ခူ–ထိမေတ္တိယဘူမဇကရဟန်းတို့သည်၊ တံ–ထိဘိက္ခုနီကို၊

တထာ၊ ပေ၊ နတ္ထိ။ ။ဘိက္ခုနီက ဘိက္ခုနီကို စွပ်စွဲရာ၌ ဤဒုဋ္ဌဒေါသသိက္ခာပုဒ်ဖြင့် သံဃာဒိသေသ် သင့်၏၊ ဘိက္ခုနီက ဘိက္ခုကို စွပ်စွဲရာ၌ကား မဟာအဋ္ဌကထာ ဝါဒအတိုင်း ဒုက္ကဋ်ပင် သင့်စရာ ရှိ၏၊ သံဃာဒိသေသ်ဆိုလျှင် ဝုဋ္ဌာနဂါမ်ဖြစ်၍ ဒုက္ကဋ်က ဒေသနာဂါမ် ဖြစ်၏။

ယသ္မာ ပန။ ။ဤ ၂ မျိုးတွင် အရှင်ဒဗ္ဗကို စွပ်စွဲ သော မေတ္တိယာမှာ (ပါရာဇိက မကျသေး၍ သင့်မည်ဆိုလျှင်) ဒုက္ကဋ်သာ သင့်စရာရှိ၏၊ လူထွက်စေဖွယ် မလို၊ သို့ပါလျက် အဘယ်ကြောင့် ဖျက်ဆီးစေ (လူထွက်စေတော်မူရသနည်း) ဟု မေးဖွယ်ရှိ၍ "ယသ္မာ" စသည်မိန့်၊ အရှင်ဒဗ္ဗကို မစွပ်စွဲမီ နဂိုကပင် ဒုဿီလပါပဘိက္ခုနီဖြစ်၏၊ ယခုလည်း သူ့ကိုယ်သူ အဖျက်ဆီးခံရပါသည်ဟု ဆိုသဖြင့် "ဒုဿီလဖြစ်ပါသည်" ဟု ပြောရာရောက်နေ၏၊ ထို့ကြောင့် ဘိက္ခုနီကို အသွင်ဖျက်၍ လူထွက်စေရန် အမိန့်ချတော်မူသည်၊ အရှင်ဒဗ္ဗကို စွပ်စွဲသောကြောင့် လူထွက်ခိုင်းတော်မူခြင်း မဟုတ်–ဟူလို။

မောစေတုကာမတာယ–အပြစ်မှ လွတ်စေလို ကုန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အတ္တနော–၏၊ အပရာဓံ–အပြစ်ကို၊ အာဝိကရိ်သု–နှိုပြီ၊ ဧတမတ္ထံ–ကို၊ ဒသေတုံ–ငှာ၊ အထ ခေါ မေတ္တိယဘူမဇကာတိအာဒိ–ကို၊ (သံဂီတိကာရေဟိ) ဝုတ္တံ–ပြီ။

၃၈၅-၆။ ဒုဋ္ဌော ဒေါသောတိ–ကား၊ ဒူသိတောစေဝ–ဖျက်ဆီးအပ်သည်လည်းကောင်း၊ ဒူသကောစ–ဖျက်ဆီးတတ်သည်လည်းကောင်း၊ (ဟုတ္တာ–၍၊ "အနုဒ္ဓံ သေယျ" ၌စပ်၊) ဟိ–ချဲ့၊ (တစ်နည်း) ဟိ ယသ္မာ–ကြောင့်၊ ဒေါသေ–ဒေါသသည်၊ ဥပ္ပန္နေ–သော်၊ ပုဂ္ဂလော–သည်၊ ဝါ–ကို၊ တေန ဒေါသေန–သည်၊ ဒူသိတော–အပ်သည်၊ ပကတိဘာဝံ–ပင်ကိုသဘောကို၊ ဇဟာပိတော–စွန့်စေအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ တသ္မာ–ကြောင့်၊ (ဒေါသဖြစ်လသော် ထိုဒေါသသည် ဖျက်ဆီးအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်)၊ ဒုဋ္ဌောတိ–ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ–၏၊ (ဒေါသေ ဥပ္ပန္နေ–လိုက်) ပရဉ္စ–ကိုလည်း၊ ဒူသေတိ ဝိနာသေတိ–ပျက်စီးစေတတ်၏၊ ဝါ–ဖျက်ဆီးတတ်၏၊ တသ္မာ–ကြောင့်၊ (ဒေါသဖြစ်လသော် သူတစ်ပါးကို ဖျက်ဆီးတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်)၊ ဒေါသောတိ ဝုစ္စတိ၊ ဣတိ–လျှင်၊ ဒုဋ္ဌော ဒေါသောတိ ဧတံ–သော ဟူသော ဤ ပုဒ် ၂ ပါး အပေါင်းသည်၊

ဒူသိတောစေဝ ဒူသကောစ။ ။ဒုဋ္ဌောကို ဒူသိတောဟု ဖွင့်ဆိုသဖြင့် ဒုသဓာတ် တပစ္စည်းသည် ကံဟောဟု သိစေ၏၊ "ဒူသိယတေတိ ဒုဋ္ဌော" ဟု ပြု၊ ဒေါသောကို ဒူသကောဟု ဖွင့်သဖြင့် ဒုသဓာတ် (ကာရိတ်ကြေ) ဏပစ္စည်းသည် ကတ္တားဟောဟု သိစေ၏၊ "ဒူသေတီတိ ဒေါသော" ဟု ပြု၊ စေဝ+စ တို့ကား "စေဝနှင့် စ, စုဏ္ဏိယမှာ, ရေ့မှာစေဝ, နောက်မှာစ" နှင့်အညီတည်း၊ ဤနည်းအရ ဒုဋ္ဌောဝယ် ကံအနက်၌ တပစ္စည်း သက်သော ဘဝကမ္မသုတသုတ်, ၌ ပြုသော သာဒိသန္တပုစ္ဆာဘန္ဓ ဟံသာဒိဟိဋ္ဌောသုတ်, ဒေါသောဝယ် ကတ္တားအနက်၌ဏပစ္စည်းသက်သော ဝိသရဇ ပဒါဒိတော ဏ သုတ်, ဒုဋ္ဌ သြဝုဒ္ဓိပြုသောသုတ်နှင့် အလားတူ သက္ကတသုတ်များကို ရည်ရွယ်၍ "သဒ္ဒလက္ခဏ ပရိယေသိတမ္ပိ" ဟု နောက်၌ဆိုသည်။

ဥပ္ပန္နေဟိ။ ။ဒူသိတဖြစ်ပုံ ဒူသကဖြစ်ပုံကို အကျယ်ပြသော ဝါကျတည်း၊ ထို ဝါကျ၌လည်း ကာရဏနှင့် ဖလတွဲ၍ ၂–ဝါကျစီခွဲပါ၊ "ဒူသိတော–ဒေါသသည် (ဒေါသက) ဖျက်ဆီးအပ်" ဟူသည် ဒေါသမဖြစ်မီက ကောင်းမွန်အေးမြနေသော ပင်ကိုသဘောကို စွန့်လွှတ်ရလောက်အောင် စိတ်ပြောင်းလွဲစေအပ်ခြင်းတည်း၊ ထို့ကြောင့် "ပကတိဘာဝံ ဇဟာပိတော" ဟု ဖွင့်သည်၊ ထိုသို့ ဖွင့်ခြင်းမှာလည်း "ဒုသ–ဝိကတိယံ (ဖောက်ပြန်ခြင်း)" ဟု ဓာတ်ကျမ်းရှိသောကြောင့် ထိုဓာတ်နက်ကို ဖွင့်ခြင်းသာတည်း၊ ပရဉ္စ ဒူသေတိ စသည်ကား ဒူသကော၏ အကျယ်တည်း၊ "ဒေါသဖြစ်နေသော မိမိက ထိုဒေါသအတွက် သူတစ်ပါးကို ဖျက်ဆီးတတ်သည်" ဟူလို။

ဧကသေဝ–သော၊ ပုဂ္ဂလဿ–ကို၊ ဝါ–၏၊ အာကာရနာနတ္တေန–အခြင်းအရာ၏ ထူးသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ နိဒဿနံ–ညွှန်ပြကြောင်းပုဒ်တည်း၊ တေန–ကြောင့်၊ ဒုဋ္ဌော ဒေါသောတိ ဒူသိတောစေဝ ‘ဒူသကောစာတိ–ဟူ၍၊ (မယာ) ဝုတ္တံ၊ တတ္ထ–ထိ ဒုဋ္ဌော ဒေါသော ပုဒ်တို့၏ ဂ်အနက် ကတ္တားအနက်ကို ဟောရာ၌၊ သဒ္ဒလက္ခဏ–သဒ္ဒါကျမ်း၏ သုတ်ကို၊ ပရိယေသိတဗ္ဗ–ရှာမှီးရာ၏၊ ဝါ–ပါလေ၊ ပန–ဆက်၊ ယသ္မာ–ကြောင့်၊ ဒုဋ္ဌော ဒေါသောတိ–ဟူ၍၊ သ–ကို၊ ဂတော–သော၊ ပဋိယသမ်ဂီ–ဒေါသနှင့်ပြည့်စုံသော၊ သော ပုဂ္ဂလော–သည်၊ ကုပိတာဒိဘာဝေ–ကုပိတ အစရှိသည်တို့၏ အဖြစ်၌၊ ဌိတောဝ–တည်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ တေန–ကြောင့်၊ အသ–ထိုဒုဋ္ဌော ဒေါသောပုဒ်၏၊ ပဒဘာဝေနေ–၌၊ ကုပိတောတိအာဒိ–ကို၊ (ဘဂဝတာ) ဝုတ္တံ၊ တတ္ထ–ထိ ကုပိတော အစရှိသော စကားရပ်၌၊ ကုပိတောတိ–ကား၊ ကုပ္ပဘာဝံ–ပျက်စီးသည် အဖြစ်သို့၊ ပကတိတော–ပင်ကို အေးမြသော သဘောမှ၊ စဝနဘာဝံ–ရွှေ့လျောသည်၏ အဖြစ်သို့၊ (ကုပ္ပဘာဝံကို ထပ်ဖွင့်သည်၊) ပတ္တော–ရောက်သူတည်း၊ အနတ္တမနောတိ–ကား၊ နသကမနော–မိမိစိတ် မရှိသူတည်း၊ အတ္တနော–၏၊ ဝသေ–၌၊အဋ္ဌိတစိတ္တော–တည်သောစိတ်မရှိသူတည်း၊(နသကမနောကို ထပ်ဖွင့်သည်)၊ အပိစ–ကား၊ ပိတိသုခေဟိ–တို့သည်၊ အတ္တမနော–

အာကာရ နာနတ္တေန။ ။ဒေါသက ဖျက်ဆီးထားသဖြင့် ဖောက်ပြန်နေပုံ (ရှုးရှုးရဲရဲဖြစ်နေပုံ) အခြင်းအရာ, ဖြစ်ပေါ်နေသော ဒေါသကြောင့် ဟိုလူ့ကို နှိပ်စက်ချင် ဒီလူ့ကို နှိပ်စက်ချင် ဖြစ်နေပုံ အခြင်းအရာ, ဤသို့ အခြင်းအရာထူးသောကြောင့် တစ်ယောက်တည်းကိုပင် "ဒုဋ္ဌော" ဟု လည်းကောင်း "ဒေါသော" ဟုလည်းကောင်း ဝိသေသန ၂–ခုပြုထားသည်။

ကုပိတော။ ။"ကုပ္ပဘာဝံ+ပတ္တော" ကြည့်၍ "ကုပ်+ဣတော ပတ္တောတိ ကုပိတော" ဟု ဝိဂ္ဂဟမပြုသင့်၊ "ကုပ်" ဟု နာမ်ပုဒ်မရှိ၊ ကုပဓာတ်၏ ကုပ္ပနကြိယာကို ပြလိုရ၍ "ကုပ္ပဘာဝံ" ဟု လည်းကောင်း, တပစ္စည်း၏ ပစ္စုပ္ပန်အနက်ကို ပြလိုရ၍ "ပတ္တော" ဟု လည်းကောင်း ဖွင့်သည်၊ ကုပ္ပတီတိကုပိတော–(စိတ်ဆိုးခြင်းသို့ ရောက်နေသူ) စိတ်ဆိုးနေသူသည် ပင်ကိုက အေးမြသော သဘောကို စွန့်ရာရောက်၏၊ ထို့ကြောင့် ကုပ္ပဘာဝံကို "ပကတိတော စဝနဘာဝံ" ဟု အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်သည်။

အနတ္တမနော။ ။ပထမနည်း၌ အတ္တကို "သက" ဟုဖွင့်၊ "အတ္တနော+မနော အတ္တမနော၊ နတ္ထိ+အတ္တမနော ယဿတိ အနတ္တမနော" ဟုပြု၊ ဒေါသဖြစ်သူသည် မိမိဖြစ်ချင်သောကြောင့် ဒေါသဖြစ်ရသည် မဟုတ်၊ မိမိစိတ်ကို မိမိမနှိုင်း၍ (မချုပ်တည်းနိုင်၍) မတတ်သာသောကြောင့်သာ ဖြစ်ရ၏၊ ထို့ကြောင့် "အတ္တနော ဝသေ အဋ္ဌိတစိတ္တော" သည် ဒေါသဖြစ်နေသူ၏ သဘာဝပေါ်လာအောင် နှ သကမနောကို ထပ်ဖွင့်သော သံဝဏ္ဏနာတည်း။

ယူအပ်သောစိတ် မရှိသူတည်း၊ နှ ပတ္တစိတ္တော–ရောက်အပ်သောစိတ်မရှိသူ တည်း၊ ဣတိ–ကြောင့်၊ အနတ္တမနော–မည်၏၊ အနဘိရဒ္ဓေါတိ–ကား၊ နှ သုခိတော–သုခသို့ရောက်သူမဟုတ်၊ ဝါ–နည်း၊ နှ ပသာဒိတော–မကြည်လင် စေအပ်၊ ဣတိ–ကြောင့်၊ အနဘိရဒ္ဓေါ–မည်၏၊ အသေ–ထိုရဟန်း၏၊ ပဋိဃေန– သည်၊ အာဟတံ–ဖျက်ဆီးအပ်သော၊ စိတ္တံ–သည်၊ (အတ္ထိ)၊ ဣတိ အာဟတ စိတ္တော–မည်၏။

အသေ–ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဧတံ–ဖြစ်သော၊ စိတ္တထဒ္ဓဘာဝ စိတ္တကစဝရသင်္ခါ တံ– စိတ်၏ခက်ထန်သည်၏ အဖြစ်, စိတ်၏ အမှိုက်သရိုက်ဟု ဆိုအပ်သော၊ ပဋိဃခိလံ–ဒေါသဟူသော ခိလသည်၊ (အတ္ထိ)၊ ဣတိ–ကြောင့်၊ (သော– သည်)၊ ခိလဧတော–မည်၏၊ အပ္ပတိတောတိ–ကား၊ နပ္ပတိတော–ရှေးရှုမရောက် အပ်သည်၊ ပိတိသုခါဒီဟိ–တို့သည်၊ ဝဍ္ဎိတော–ကြဉ်အပ်သည်၊ နအာဘိသဒ္ဓော– မပျံ့နှံ့အပ်သည်၊ (ဟုတ္တာ အနုဒ္ဓံသေယျ)၊ ဣတိ အတ္ထော–နက်၊ ပန–ဆက်၊

အပိစ။ ။ဤနည်းဌ "ပိတိသုခေဟိ" ဟူသော ကတ္တားပုဒ်ကိုကြည့်၍ "အတ္တ" ဌ အာပုဗ္ဗ, ဒါဓာတ်, တပစ္စည်း၊ ဒကို တ, ဒါဌ် အာကိုချေ၍ "အာတ္တ" ဟု ဖြစ်မှ အာကို ရဿပြု၊ [တချို့နေရာဌ် "ဂဟိတမနော" ဟုပင် ဖွင့်သည်။] "အာဒီယတေတိ အတ္တံ၊ အတ္တံ+မနောယဿာတိ အတ္တမနော" ဟုပြု၊ထို့နောက် "နှ အတ္တစိတ္တော" ဟု ရှိသည်ကား မကောင်းလှ၊ ယောဇနာဌ် "ပတ္တစိတ္တော–ရောက်အပ်သော စိတ်ရှိ" ဟု ရှိ၏၊ ထိုအတိုင်း သာ ကောင်းသကဲ့သို့ ထင်သည်၊ အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်သာ။

အနဘိရဒ္ဓေါ။ ။အဘိပုဗ္ဗ ရာဓောတ် တပစ္စည်း၊ "ရာဓ–သံသိဒ္ဓိယံ" ဟု ရှိ၏၊ "အဘိရာဓယတိ–မိမိ သူတစ်ပါးစီးပွားကို ပြီးစီးစေတတ်၏၊ ဣတိ အဘိရဒ္ဓေါ၊ နှ+ အဘိရဒ္ဓေါ အနဘိရဒ္ဓေါ" ဟု သဒ္ဒတ္ထဖြစ်၏၊ "နသုခိတော" ကား အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်သာ၊ "အာရာဓိတောရာဓော မင်းကို နှစ်သက်စေအပ်၏" ဟူရာဌ် "အဘိ–ရာဓောတ်၏ တောသန (ပသာဒန) အနက်" လည်းရှိသောကြောင့် "ပသာဒိတော" ဟု တစ်နည်းဖွင့်သည်၊ အဘိရာဓိယတေတိ အဘိရဒ္ဓေါ၊ နှ+အဘိရဒ္ဓေါ အနဘိရဒ္ဓေါ။

ခိလဧတော။ ။ခိလဓာတ်သည် ခက်မာခြင်းအနက်ကို ဟော၏၊ "ခိလတိ ထဒ္ဓဘာဝံ အာပဇ္ဇတိ ဘေနာတိ ခိလံ–စိတ်၏ ခက်ထန်ခြင်းသို့ ရောက်ကြောင်းဒေါသ" (တစ်နည်း) စိတ္တံ ခိလယတီတိ ခိလံ–စိတ်ကို ခက်ထန်စေတတ်သော ဒေါသ၊ (တစ်နည်း) ခိလသဒ္ဒါသည် အမှိုက်ကို ဟောသော "ကစဝရ" ၏ ပရိယာယ်သဒ္ဒါလည်း ဟုတ်၏၊ ဤအလို "ခိလံဝိယာတိခိလံ–အမှိုက်သရိုက်နှင့်တူသော ဒေါသ၊ အမှိုက်သရိုက်သည် နှစ် သက်ဖွယ်မကောင်း၍ ဖယ်ပစ်ရသကဲ့သို့ ဒေါသလည်း နှစ်သက်ဖွယ်မကောင်း၍ ပယ်ရှား ရသော တရားဖြစ်သည်–ဟူလို၊ ထို့ကြောင့် "စိတ္တထဒ္ဓဘာဝ, စိတ္တကစဝရသင်္ခါတ" ဟု ခိလံကိုဖွင့်သည်၊ "ပဋိဃခိလံ"ကား ခိလ၏ အရကောက်တည်း။

ပဒဘာဇနေ–အပ္ပတိတောပုဒ်၏ ပဒဘာဇနီဋ္ဌ၊ ယေသံ ဓမ္မာနံ–တို့၏၊ ဝသေန–အစွမ်းကြောင့်၊ အပ္ပတိတော–ပိတိသုခ စသည်တို့ ရှေးရှုမရောက်အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ တေ–ထိုတရားတို့ကို၊ ဒသ္သေတုံ–ဌာ၊ တေနစ ကောပေနာတိအာဒိ–ကို၊ (ဘဂဝတာ) ဝုတ္တံ၊ တတ္ထ–ထိုတေန စ ကောပေန အစရှိသောစကားရပ်၌၊ တေန စ ကောပေနာတိ–ကား၊ ယေန (ကောပေန)–အကြင် ဒေါသကြောင့်၊ (ပုဂ္ဂလော–ကို၊) ဒုဋ္ဌောတိစ–ဒုဋ္ဌောဟူ၍လည်း၊ ဝုတ္တော–သိက္ခာပုဒ်မာတိကာ၌ ဟောတော်မူအပ်ပြီ၊ ကုပိတောတိစ–ဟူ၍လည်း၊ ဝုတ္တော–ပဒဘာဇနီဋ္ဌ ဟောတော်မူအပ်ပြီ၊ (တေန စ ကောပေန–ကြောင့်လည်း၊ အပ္ပတိတော–သည်၊ ဟောတိ)၊ ဟိ–မှန်၊ (ဒေါသတစ်ပါးတည်းဖြင့် ဒုဋ္ဌော ကုပိတောဟု ဟောတော်မူရခြင်းသည် မှန်၏)၊ ဥဘယမ္ပိ–၂ပါးစုံလည်းဖြစ်သော၊ ဇေတံ–ဤ ဒုဿနကုပ္ပနသည်၊ ပကတိဘာဝံ–ကို၊ ဇဟာပနတော–စွန့်စေခြင်းအားဖြင့်၊ ဇကာကာရံ–တစ်ခုတည်းသော အခြင်းအရာရှိသည်၊ ဟောတိ၊ တေန စ ဒေါသေနာတိ–ကား၊ ယေန (ဒေါသေန)–ကြောင့်၊ (ပုဂ္ဂလော–ကို၊ ဒေါသောတိ–ဟူ၍၊ ဝုတ္တော–သိက္ခာပုဒ် မာတိကာ၌ ဟောတော်မူအပ်ပြီ၊ တေန စ ဒေါသေန–ကြောင့်လည်း၊ အပ္ပတိတော ဟောတိ)၊ ဒ္ဝိဟိ–ကုန်သော၊ ဣမေဟိ–ဤကောပဒေါသပုဒ်တို့ဖြင့်၊ သခ်ါရက္ခန္ဓမေဝ–ကိုသာ၊ ဒသ္သေတိ–မူ၏၊ တာယ စ အနတ္တမနတာယာတိ–ကား၊ ယာယ (အနတ္တမနတာယ)–ကြောင့်၊ (ပုဂ္ဂလော–ကို)၊ အနတ္တမနောတိ–ဟူ၍၊ ဝုတ္တော–ပြီ၊ (တာယ စ အနတ္တမနတာယ–ကြောင့်လည်း၊ အပ္ပတိတော

အပ္ပတိတော။ ။ပတိပုဗ္ဗ+ဣဓာတ်, တပစ္စည်းဖြင့် ပြီးသော ပတိတော ပုဒ်၌ "ပတိ–ရှေးရှု+ဣတ+ရောက်အပ်" ဟု သဒ္ဒတ္ထ ဖြစ်၏၊ စိတ်အစဉ်၌ ပါဝင်သည်ကို "ရှေးရှုရောက်အပ်" ဟု ဆိုသည်၊ နကိုပတိတော အပ္ပတိတော၊ "အဘယ်တရားတို့သည် ရှေးရှုမရောက်အပ်သနည်း" ဟု မေးမြန်းရှိ၍ "ပိတိသုခါဒီဟိ" ဟု ကတ္တားထည့်သည်၊ ဒုဋ္ဌဒေါသ ဖြစ်နေရကား ထိုဒေါသ၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော ပိတိ သုခ မေတ္တာ ကရုဏာ မုဒိတာစသော တရားကောင်းတို့သည် ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏ သန္တာန်၌ မရောက်တော့–ဟူလို၊ "ဝိဝဋ္ဋိတော" သည် ပိတိ သုခ စသည်တို့ မယှဉ်ပုံကို ပြသောကြောင့် အပ္ပတိတောဏ် သဘာဝတ္ထ၊ "နအဘိသဒ္ဒေါ" ကား ပိတိ သုခ စသည်တို့ စိတ်အစဉ်မှာ မပျံ့နှံ့ပုံကို ပြသောကြောင့် အဓိဗ္ဗာယတ္ထတည်း [နအဘိသဒ္ဒေါ နပတ္ထဒ္ဒေါ၊ အဘိပုဗ္ဗ, သရဓာတ်, တပစ္စည်း။]

တေန စ ၊ ပေ၊ ဝုတ္တော။ ။တေနကဲ့သို့ နိယမဝါစက သံဝဏ္ဏောတဗ္ဗကို "ယေန" ဟု အနိယမဝါစကဖြင့် ဖွင့်ရာ၌ ထိုအနိယမအတွက် သံဝဏ္ဏောတဗ္ဗနိယမကို ပြန်၍ထည့်စွက်ရိုးတည်း၊ နိဿယအနက်ပေးပုံကိုကြည့်ပါ၊ ဒုဋ္ဌောသည် သိက္ခာပုဒ် မာတိကာ၌ "ဒုဋ္ဌော ဒေါသော" တွင် ပါဝင်သောပုဒ်၊ ကုပိတောကား ပဒဘာဇနီဋ္ဌ လာသောပုဒ်တည်း။

ဟောတိ)၊ တာယစ အနဘိရဒ္ဓိယာတိ–ကား၊ ယာယ (အနဘိရဒ္ဓိယာ–ကြောင့်၊ (ပုဂ္ဂလော–ကို)၊ အနဘိရဒ္ဓေါ–ဟူ၍၊ ဝုတ္တော–ပြီ၊ (တာယ စ အနဘိရဒ္ဓိ ယာ–ကြောင့်လည်း၊ အပ္ပတိတော ဟော်တိ)၊ ဒ္ဒိဟိ–နှင်သော၊ ဣမေဟိ–ဤအနတ္တမနတာ, အနဘိရဒ္ဓိပုဒ်တို့ဖြင့်၊ ဝေဒနာကွန်ဓံ – ကို၊ ဒဿေတိ – မူ၏။

အမူလကေန ပါရာဇိကော်နာတိ တ္ထေ–ဌ်၊အသ–ထိုပါရာဇိက၏၊ မူလံ–အခြေအမြစ်သည်၊ နတ္ထိ–မရှိ၊ ဣတိ–ကြောင့်၊ (အခြေအမြစ်မရှိသည်၏ အဖြစ် ကြောင့်)၊ (တံ–ထိုပါရာဇိသည်)၊ အမူလကံ–ကမည်၏၊ ပန–ဆက်၊ အသ–ထိုပါရာဇိက၏၊ တံ အမူလကတ္တံ–ထိုအခြေအမြစ်မရှိသည်၏ အဖြစ်ကို၊ ယသ္မာ–ကြောင့်၊ စောဒကဝသေန–စောဒကပုဂ္ဂိုလ်၏ အစွမ်းဖြင့်၊ အဓိပ္ပေတံ–အလိုရှိအပ်၏၊ စုဒိတကဝသေန–ဖြင့်၊ နု အဓိပ္ပေတံ–အလိုရှိအပ်သည်မဟုတ်၊ တသ္မာ–ကြောင့်၊ (စောဒကပုဂ္ဂိုလ်နှင့်စပ်၍၊ အလိုရှိအပ်, စုဒိတကပုဂ္ဂိုလ်နှင့် စပ်၍၊ အလိုမရှိအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊) တမတ္ထံ–ကို၊ ဒဿေတုံ–ငှာ၊ ပဒဘာဇနေ–ဌ်၊ အမူလကံနာမ၊ ပေ၊ အပရိသက်ကိတန္တိ–ဟူ၍၊ အာဟ–မူပြီ၊ [မမြင် မကြား မယုံမှားဟူသော စကားသည် စောဒကနှင့် ဆက်စပ်သော စကားတည်း၊ စုဒိတကနှင့်စပ်၍၊ အလိုရှိအပ်လျှင် "အမူလကံနာမ–အနဇ္ဈာပန္နံ (ပါရာဇိကသို့ မရောက်အပ်)ဟု ပဒဘာဇနီကို ဟောတော်မူစရာရှိသည်ဟူ လို၊] တေန–ထိုပဒဘာဇနီ စကားရပ်ဖြင့်၊ ဣမံ–ဤအနက်အဓိပ္ပာယ်ကို၊ ဒီပေတိ–မူ၏၊ (ကိံ)၊ ယံ ပါရာဇိကံ–ကို၊ ["ဘိက္ခုနှင့်ဆိုင်သော ၁၀ပါးသော ပါရာဇိကတို့တွင် တစ်ပါးပါးသော ပါရာဇိကကို" ဟူလို၊ ပဒဘာဇနီဌ်ကား၊ ဘိက္ခုပါဋိတော်ဝယ် တိုက်ရိုက်လာသော ၄ပါ ကိုသာယူ၍၊ "စတုန္နံ အညတရေန" ဟု မိန့်တော်မူသည်၊] စောဒကေန–သည်၊ စုဒိတကမှိ–သော၊ ပုဂ္ဂလေ–ဌ်၊ နေဝဒိဋ္ဌံ–မြင်လည်းမမြင်အပ်၊ နု သုတံ–ကြားလည်းမကြားအပ်၊ နု ပရိသက်ကိတံ–ယုံမှားလည်း မယုံမှားအပ်၊ ဣဒံ– ဤပါရာဇိကသည်၊ ဒဿနသဝန ပရိသက်ကိတသခ်ါတာနံ–မြင်ခြင်း, ကြားခြင်း, ယုံမှားခြင်းဟု ဆိုအပ်ကုန်သော၊

ဒဿေတိ။ ။ကောပဒေါသတို့အရ ဒေါသစေတသိက် ကောက်ရသောကြောင့် သခ်ါရကွန္ဓာ ဖွဲ့ရသည်၊ အနတ္တမနတာ, အနဘိရဒ္ဓိတို့အရ ဒေါမနဿဝေဒနာကို အရ ကောက်ရသောကြောင့် ဝေဒနာကွန္ဓာဌ် သွင်းရသည်၊ ဤသို့ ခန္ဓာ ၂ မျိုးခွဲ၍ ပြခြင်းမှာ လည်း ဒေါသနှင့် ဒေါမနဿတို့က အတူဖြစ်ဘက်ဖြစ်၍ ထူးခြားပုံ အသိခက်သောကြောင့် ခန္ဓာ ၂ မျိုးဖြင့် ခွဲပြရခြင်း ဖြစ်သည်။

ဇောသံမူလာနံ-တို့၏၊ အဘာဝတော အမူလကံ နာမ၊ ["ပရိသက်နံ-ခြင်း၊ ပရိသက်ကိတံ-ခြင်း"ဟု ဘာဝံသာခ်ကြဲ၊ ပရိသက်နံ သခ်ါတာနံဟုရှိလျှင် သာ၍ကောင်း၏။]

ပန-ဆက်၊ တံ-ထိုပါရာဇိကသို့၊ သော-ထိုစုဒိတကရဟန်းသည်၊ အာပန္နော ဝါ-သည်မူလည်း၊ ဟောတု၊ အနာပန္နော ဝါ (ဟောတု၊) တေ-ဤပါရာဇိက သို့ ရောက်သည်၏အဖြစ်, မရောက်သည်၏အဖြစ်သည်၊ ဣဓ-ဤသိက္ခာပုဒ် ၌၊ ဝါ-ဤသို့ စွပ်စွဲရာ၌၊ [ဣမသ္မိံ သိက္ခာပဒေ (သာရတ္ထ)၊ ဣမသ္မိံ အနုဒ္ဒံသနေ (ဝိမတိ)၊] အပ္ပမာဏံ-လိုရင်းမဟုတ်၊ ဣတိ-ဤအနက် အဓိပ္ပာယ်ကို၊ (ဒီပေတိ)၊ တတ္ထ-ထိုအမူလကံနာမ အဒိဋ္ဌ-အစရှိသော ပါဠိရပ်၌၊ အဒိဋ္ဌနာမ-မည်သည်၊ အတ္တနော-၏၊ ပသာဒစက္ခုနာဝါ-ဖြင့်သော် လည်းကောင်း၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုနာဝါ-ဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ အဒိဋ္ဌ-မမြင်အပ်သော ပါရာဇိက အမှုတည်း၊ အသုတံနာမ-မည်သည်၊ ကေနစိ-တစ်စုံတစ်ယောက်သည်၊ ဝုစ္စမာနံ-ပြောဆိုအပ်သော စကားကို၊ တထေဝ-ထို ဒိဗ္ဗသောတ ပသာဒသောတဖြင့်ပင်၊ နဲ သုတံ-မကြားအပ်သော ပါရာဇိကအမှုတည်း၊ [တထေဝါတိ ပသာဒသောတေန ဒိဗ္ဗသောတေန ဝါတိ ဣမမတ္ထံ အတိဒိသတိ၊] အပရိသက်ကိတံ နာမ-မည်သည်၊ စိတ္တေန-ဖြင့်၊ အပရိသက်ကိတံ-မယုံမှားအပ်သော ပါရာဇိကအမှုတည်း။]

ဒိဋ္ဌံနာမ-မည်သည်၊ အတ္တနာဝါ-သည်သော်လည်းကောင်း၊ ပရေန ဝါ-သည်သော်လည်းကောင်း၊ ပသာဒစက္ခုနာဝါ, ဒိဗ္ဗစက္ခုနာဝါ, ဒိဋ္ဌ-မြင်အပ်သော ပါရဇိကအမှုတည်း၊ သုတံ နာမ-မည်သည်၊ တထေဝ-ထို အတ္တ ပရ ဒိဗ္ဗပသာဒသောတဖြင့်ပင်၊ သုတံ-တည်း၊ ပရိသက်ကိတမ်ပိ-သည်လည်း၊ အတ္တနာဝါ-သော်လည်းကောင်း၊ ပရေနဝါ, ပရိသက်ကိတံ-တည်း၊ တတ္ထ-ထို ဒိဋ္ဌသုတ ပရိသက်ကိတတို့တွင်၊ အတ္တနာ-သည်၊ ဒိဋ္ဌ-မြင်အပ်သော ပါရာဇိက အမှုသည်၊ ဒိဋ္ဌမေဝ-ဒိဋ္ဌသာတည်း၊ ပရေဟိ-တို့သည်၊ ဒိဋ္ဌ-မြင်အပ်သော အမှုသည်၊ အတ္တနာ-သည်၊ သုတံ-ကြားအပ်သော ပါရာဇိကအမှုတည်း၊ [မြင်သူက တစ်ဆင့်ပြောအပ်သောကြောင့် မိမိမှာ သုတဖြစ်သည်-ဟူလို၊] ပန-ဆက်၊ ပရေဟိ, သုတံ-လည်းကောင်း၊ ပရေဟိ, ပရိသက်ကိတံ-လည်းကောင်း၊ ဣတိဣဒံ သဗ္ဗမ်ပိ-ဤအလုံးစုံပါရာဇိကအမှုသည်လည်း၊ အတ္တနာ-သည်၊ သုတဌာနေယေဝ-ကြားအပ်သော ပါရာဇိကမှု အရာ၌သာ၊ တိဋ္ဌတိ။

ပန-ကား၊ ပရိသက်ကိတံ-တသည်၊ ဒိဋ္ဌပရိသက်ကိတံ-ဒိဋ္ဌသို့ အစဉ်လိုက်သော ယုံမှားခြင်း လည်းကောင်း၊ သုတပရိသက်ကိတံ- လည်းကောင်း၊ မုတပရိသက်ကိတံ-လည်းကောင်း၊ ဣတိ, တိဝိဓံ [ပရိသက်နံ ပရိသက်ကိတံ၊

ဒိဋ္ဌာနုဂတံ+ပရိသင်္ကိတံ ဒိဋ္ဌပရိသင်္ကိတံ(ဋီကာ) အနုဂတအလယ်ပုဒ် ကျေ၊] တတ္ထ–ထိ ၃ ပါးတို့တွင်၊ ဒိဋ္ဌပရိသင်္ကိတံ နာမ–မည်သည်၊ ကောဘိက္ခု–သည်၊ ဥစ္စာရပဿာဝကမ္မေန–ကြောင့်၊ ဂါမသမီပေ–၌၊ ဧကံ–သော၊ ဂုမ္ဗံ–ချုံသို့၊ ပဝိဋ္ဌော–ဝင်သွားပြီ၊ အညတရာ–သော၊ ဣတ္ထိပိ– သည်လည်း၊ ကေနစိဒေဝ ကရဏီယေန တံဂုမ္ဗံ ပဝိသိတ္တာ, နိဝတ္ထာ–ပြန်နစ်ပြီ၊ ဘိက္ခုပိ–သည်လည်း၊ ဝါ–ကလည်း၊ ဣတ္ထိं–ကို၊ နဲ အဒ္ဒသ–မမြင်လိုက်၊ ဣတ္ထိ(ပိ) ဘိက္ခုံ နဲ (အဒ္ဒသ)၊ အဒိသ္မာဝ ဥဘောပိ, ယထာရုစိ–အကြင် အကြင် အလိုရှိအပ်သော အရပ်သို့၊ [အဗျယိဘောသမာသ်ဖြစ်၍၊ ဒုတိယာ ဝိဘတ်ချေ၊] ပက္ကန္တာ–နှစ်ပြီ၊ အညတရော ဘိက္ခု, ဥဘိန္နံ–ရဟန်း, မိန်းမ ၂ဦးတို့၏၊ တတော–ထိုချုံမှ၊ နိက္ခမနံ–ထွက်လာခြင်းကို၊ သလ္လက္ခေတ္တာ– မှတ်သား၍၊ အဒ္ဓါ–မချွတ်၊ ဣမေသံ–ဤရဟန်း; မိန်းမတို့သည်၊ ကတံ–ပြုအပ်ပြီ၊ (ဣတိ) ဝါ–သို့သော် လည်းကောင်း၊ ကရိဿန္တိ– နဲ့လတ္တံ့၊ ဣတိဝါ– သို့သော်လည်းကောင်း၊ ပရိသင်္ကိတိ–ယုံမှား၏၊ ဣဒံ–ဤယုံမှားခြင်းသည်၊ ဒိဋ္ဌပရိသင်္ကိတံနာမ– မြင်အပ်သော အာရုံသို့ အစဉ်လိုက်သော ယုံမှားခြင်း မည်၏။

သုတပရိသင်္ကိတံနာမ–မည်သည်၊ ဣဓ–ဤလောကဌ၊ ကေစ္စော–အချို့ရဟန်းသည်၊ အန္ဓကာရေဝါ–အမိုက်မှောင်ဌသော်လည်းကောင်း၊ ပဋိစ္ဆန္နေ–သော၊ သြကာသေဝါ–ဌသော်လည်းကောင်း၊ မာတုဂါမေန–နှင့်၊ သဒ္ဓိं–ကွ၊ ဘိက္ခုနော–ရဟန်းတစ်ပါး၏၊ တာဒိသံ–သော၊ (ယုံမှားလောက်သော)၊ ပဋိသန္ဓာရဝစနံ–ပဋိသန္ဓာရစကားကို၊ သုဏာတိ–ကြားရ၏၊ သမီပေ–မိန်းမ, ရဟန်းတို့၏အနီးဌ၊ အသံ–အခြားအဖော်ကို၊ ဝိဇ္ဇမာနမ္ပိ–ရှိသည်ကိုလည်း၊ အတ္ထိတို့–ဟူ၍လည်းကောင်း၊နတ္ထိတိ–ဟူ၍လည်းကောင်း၊ နဲ ဇာနာတိ–မသိ၊ သော–ထိုရဟန်းသည်၊ အဒ္ဓါ–မချွတ်၊ ဣမေသံ–ဤမိန်းမ, ရဟန်းတို့သည်၊ ကတံ–ပြီ၊ဣတိဝါ–သော်လည်းကောင်း၊ကရိဿန္တိ–နဲ့လတ္တံ့၊ ဣတိဝါ–လည်းကောင်း၊ ပရိသင်္ကိတိ–ယုံမှား၏၊ ဣဒံ–ဤယုံမှားခြင်းသည်၊ သုတပရိသင်္ကိတံနာမ–မည်၏၊ ဝါ–ကြားအပ်သောအသံသို့အစဉ်လိုက်သော ယုံမှားခြင်းမည်၏။

မုတ ပရိသင်္ကိတံနာမ–မည်သည်၊ သမ္မဟုလာ–နဲ့သော၊ ဓုတ္တာ–သေသောက်ကြူးတို့သည်၊ ရတ္တိဘာဂေ–ဌ၊ ပုပ္ပဂန္ဓမံသသုရာဒီနိ–ပန်း, နံ့သာ, အသား, သေရည် အစရှိသည်တို့ကို၊ ဂဟေတ္တာ–၍၊ ဣတ္ထိဟိ–တို့နှင့်၊ သဒ္ဓိं–တကွ၊ [မုတသဒ္ဒါသည် ဃာန ဇိဝှာ ကာယဝိညာဏ်ဖြင့် သိအပ်သော ဂန္ဓ ရသ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံကို ဟော၏၊ ထို့ကြောင့် ဂန္ဓ ရသနှင့် ဣတ္ထိတို့ကိုပြသည်၊] ဧကံ–သော၊ ပစ္စန္တ ဝိဟာရံ–အစွန်အဖျားကျောင်းသို့၊ ဂန္တွာ–၍၊ မဏ္ဍပေဝါ–ဌ သော်

လည်းကောင်း၊ ဘောဇနသာလာဒီသုဝါ–ဆွမ်းစားကျောင်း အစရှိသည်တို့ဌာသော် လည်းကောင်း၊ ယထာသုခံ–စွာ၊ ကီဠိတွာ–ပျော်ပါးပြီး၍၊ ပုဗ္ဗာဒီနိ–တို့ကို၊ ဝိကီရိတွာ–ဖရိုဖရဲကြဲ၍၊ ဂတာ–သွားကုန်ပြီ၊ ပုနဒိဝသေ–၌၊ ဘိက္ခူ–တို့သည်၊ တံ ဝိပ္ပကာရံ–ထိုဖရိုဖရဲပြုအပ်သော ပန်းစသည်ကို၊ ဒိသွာ–၍၊ ဣဒံ–ဤအမှုသည်၊ ကသ–၏၊ ကမ္မံ–အမှုနည်း၊ ဣတိ–သို့၊ ဝိစိနန္တိ–စူးစမ်းရှာဖွေကြကုန်၏၊ စ–ဆက်၊ တတြ–ထိုသို့စူးစမ်းရာ၌၊ ကေနစိ–သော၊ ဘိက္ခုနာ–သည်၊ ပဂေဝ–စောစော၌ပင်၊ ဝုဋ္ဌဟိတွာ–၍၊ ဝတ္တသီသေန–ကျင့်ဝတ်ကို အဦးပြုသဖြင့်၊ မဏ္ဍပံဝါ–ကိုသော်လည်းကောင်း၊ ဘောဇနသာလံဝါ–ကိုသော်လည်းကောင်း၊ ပဋိဇဂ္ဂန္တေန–သုတ်သင်လသော်၊ ပုပ္ဖာဒီနိ–တို့ သည်၊ ဝါ–တို့ကို၊ အာမဋ္ဌာနိ–သုံးသပ်အပ်ကုန်သည်၊ (ကိုင်အပ်ကုန်သည်၊) ဥပဋ္ဌာက ကုလတော– အလုပ်အကျွေးအိမ်မှ၊ အာဘာတေဟိ–ဆောင်ယူအပ်ကုန်သော၊ ပုပ္ဖာဒီဟိ–တို့ဖြင့်၊ ပူဇာ–ဘုရားကိုပူဇော်ခြင်းသည်၊ ဝါ–ကို၊ ကတာ–သည်၊ ဟောတိ၊ ကေနစိ (ဘိက္ခုနာ)၊ ဘေသဇ္ဇတ္ထံ–ဌာ၊ အရိဋ္ဌ–အရိဋ္ဌဆေးရည်သည်၊ ဝါ–ကို၊ ပိတံ–သောက်အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ [အရိဋ္ဌဆေးရည်သည် အဆင်းအနံ့အားဖြင့် အရက်နှင့်တူ၏၊ ရဟန်းများ သောက်ကောင်း၏၊] အထ–ထိုမှနောက်၌၊ ကသိဏကမ္မဋ္ဌာ–ဟူ၍၊ ဝိစိနန္တာ–နံ့သော၊ တေ ဘိက္ခူ–တို့သည်၊ တေသံ–ထို ရဟန်း ၃ပါးတို့၏၊ ဟတ္ထဂန္ဓဋ္ဌ–ကိုလည်းကောင်း၊ မုခဂန္ဓဋ္ဌ–ကိုလည်းကောင်း၊ ဃာယိတွာ–၍၊ တေ ဘိက္ခူ–တို့ကို၊ ပရိသင်္ကန္တိ–ယုံမှားကြကုန်၏၊ ဣဒံ–သည်၊ မုတပရိသင်္ကိတံနာမ–မည်၏။

တတ္တ–ထို ဒိဋ္ဌ, သုတ, ပရိသင်္ကိတတို့တွင်၊ ဒိဋ္ဌ–ဒိဋ္ဌသည်၊ သမူလကံ–အခြေအမြစ်နှင့်တကွဖြစ်သော ဒိဋ္ဌသည်၊ အတ္ထိ–၏၊ အမူလကံ–အခြေအမြစ်မရှိသော ဒိဋ္ဌသည်၊ အတ္ထိ–၏၊ ဒိဋ္ဌမေဝ–ဒိဋ္ဌသည်ပင်၊ သညာသမူဟကံ–အမှတ်အညာအားဖြင့် အခြေအမြစ်နှင့်တကွဖြစ်သော ဒိဋ္ဌသည်၊ အတ္ထိ–၏၊ သညာအမူလကံ – အမှတ်သညာအားဖြင့် အခြေအမြစ် မရှိသော ဒိဋ္ဌသည်၊

သမူလကံ, သညာသမူလကံ။ ။လွန်ကျူးမှုရှိလျှင် သမူလက, မရှိလျှင် အမူလကဟု ခွဲ၊ မြင်အပ်၏ ဟူသော သညာ၏ (စောဒနာချိန်မှာ)ရှိလျှင် သညာသမူလက, လွန်ကျူးသည်ကို မြင်ဖူးသော်လည်း စောဒနာချိန်မှာ (မေ့နေ၍) မမြင်ဟု အမှတ်ရှိလျက် စောဒနာလျှင် သညာအမူလကတည်း။ [ဒိဋ္ဌအတ္ထိ သမူလကံ, အတ္ထိ အမူလကန္တိ ဣဒံ အဋ္ဌာစာရသ သဗ္ဗာဝါသဗ္ဗာဝံ သန္ဓာယ ဝုတ္တံ၊ အတ္ထိ သညာသမူလကံ, အတ္ထိ သညာ အမူလကန္တိ ဣဒံ ပန ဒိဋ္ဌသညာယ သဗ္ဗာဝါသဗ္ဗာဝံ သန္ဓာယ ဝုတ္တံ၊...."သညာယ–အားဖြင့်+သမူလကံ သညာသမူလကံ" စသည်ပြု။]

အတ္ထိ–၏၊ သုတေပိ–၌လည်း၊ ဧသနယော–တည်း၊ ပန–ကား၊ ပရိသင်္ကိတေ–ပရိသင်္ကိတတွင်၊ ဒိဋ္ဌပရိကိတံ–ဒိဋ္ဌပရိသင်္ကိတသည်၊ သမူလကံ–အခြေအမြစ်နှင့်တကွဖြစ်သော ဒိဋ္ဌပရိသင်္ကိတသည်၊ အတ္ထိ–ရှိ၏၊ အမူလကံ–အခြေအမြစ်မရှိသော ဒိဋ္ဌပရိသင်္ကိတသည်၊ အတ္ထိ–၏၊ ဒိဋ္ဌပရိသင်္ကိတမေဝ–တသည်ပင်၊ သညာသမူလကံ–အမှတ်အသားအားဖြင့် အခြေအမြစ်နှင့်တကွ ဖြစ်သော ဒိဋ္ဌပရိသင်္ကိတသည်၊ အတ္ထိ–၏၊ သညာမူလကံ– သည်၊ အတ္ထိ၊ သုတမုတ ပရိသင်္ကိတေသု– သုတပရိသင်္ကိတ, မုတပရိသင်္ကိတတို့၌၊ ဧသနယော–တည်း။

["တတ္ထ ဒိဋ္ဌं အတ္ထိ သမူလကံ" အစရှိသော စကားရပ်ကို ချဲ့ပြလိုသောကြောင့် "တတ္ထ ဒိဋ္ဌं" စသည်မိန့်၊] တတ္ထ–ထိုဒိဋ္ဌသမူလကအစရှိသည်တို့တွင်၊ ဒိဋ္ဌं–ဒိဋ္ဌဖြစ်သော၊ သမူလကံနာမ–သမူလကမည်သည်ကား၊ ပါရာဇိကံ–သို့၊ အာပဇ္ဇန္တော–သင့်ရောက်နေသည်ကို၊ ဒိသွာဝ–လျှင်၊ မယာ–သည်၊ ဒိဋ္ဌော–အပ်ပြီ၊ ဣတိ–သို့၊ ဝဒတိ–၏၊ (တစ်နည်း) ပါရာဇိကံ အာပဇ္ဇန္တော ဒိသွာဝ မယာဒိဋ္ဌောတိ (ယံ ပါရာဇိကံ) ဝဒတိ၊ (တံ ပါရာဇိကံ) ဒိဋ္ဌं–သော၊ သမူလကံ နာမ–မည်၏၊ နောက်၌လည်း ဤနည်းအတိုင်းပေးပါ။] (ဒိဋ္ဌं–သော၊) အမူလကံနာမ–အမူလကမည်သည်ကား၊ ပဋ္ဌိဿ နောကာသတော–ဖုံးကွယ်အပ်သော အရပ်မှ၊ နိက္ခမန္တော–ထွက်လာသည်ကို၊ ဒိသွာ–၍၊ ဝိတိက္ကမံ–ကျူးလွန်ခြင်းကို၊ အဒိသွာ–၍၊ (မမြင်ဘဲလျက်) မယာ–သည်၊ ဒိဋ္ဌော–ပြီ၊ ဣတိ–သို့၊ ဝဒတိ–၏၊ ဒိဋ္ဌမေဝ–ဒိဋ္ဌသည်ပင်၊ သညာသမူလကံနာမ–မည်သည်ကား၊ ဒိသွာဝ–၍သာလျှင်၊ ဒိဋ္ဌသညီ–မြင်အပ်၏ဟု အမှတ်ရှိသည်၊ ဟုတ္တာ–၍၊ စောဒတိ–၏၊ (ဒိဋ္ဌမေဝ–ပင်) သညာအမူလကံနာမ–သညာအမူလကမည်သည်ကား၊ ပုဗ္ဗေ–၌၊ ပါရာဇိကဝိတိက္ကမံ–ပါရာဇိကကို ကျူးလွန်ခြင်းကို၊ ဒိသွာ–၍၊ ပစ္ဆာ–၌၊ အဒိဋ္ဌသညီ– မမြင်အပ်ဟု အမှတ်ရှိသည်၊ ဇာတော–ပြီ၊ သော–ထိုရဟန်းသည်၊ သညာယ–မြင်အပ်၏ဟူသော သညာအားဖြင့်၊ သမူလကံ–အခြေအမြစ်ရှိသည် ကို၊ ကတ္တာ–၍၊ မယာဒိဋ္ဌော၊ ဣတိ စောဒေတိ၊ ဇေတေန နယေန–ဖြင့်၊ သုတ မုတ ပရိသင်္ကိတာနိပိ–တို့ကိုလည်း၊ဝိတ္ထာရတော–ဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ–နှ၏၊ စ–ဆက်၊ ဣတ္ထ–ဤ ဒိဋ္ဌသမူလက အစရှိသည်တို့၌၊ သဗ္ဗပကာရေနာပိ–အလုံးစုံသော အပြားအားဖြင့်လည်း၊ [ဒိဋ္ဌသုတပရိသင်္ကိတ ဟူသော အလုံးစုံအပြားအားဖြင့်လည်း၊] သမူလကေနဝါ–အခြေအမြစ်ရှိသော ပါရာဇိကဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ သညာသမူလကေနဝါ–သညာအားဖြင့် အခြေအမြစ်ရှိသော ပါရာဇိကဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ စောဒေန္တော သေ–ရဟန်း၏၊ အနာပတ္တိ (ဟောတိ)၊ ပန–ကား၊ အမူလကေနဝါ–ဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊

သညာအမူလကေနဝါ–ဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ စောဒေန္တ သေဝ–၏သာ၊ အာပတ္တိ (ဟောတိ)။

အနုဒ္ဓံသေယျာတိ–ကား၊ ဓံသေယျ–ဖျက်ဆီးအံ့၊ ပဓံသေယျ–အပြားအား ဖြင့် ဖျက်ဆီးအံ့၊ အဘိဘဝေယျ အဘျောတ္ထရေယျ–လွှမ်းမိုးအံ့၊ ပန–ဆက်၊ တံအနုဒ္ဓံသနံ–ကို၊ ယသ္မာ ["ယသ္မာပန တံ အနုဒ္ဓံသနံ" ဟု ရှိမှစာသွားရိုး ကျသည်၊] အတ္တနာ–ကိုယ်တိုင်၊ စောဒေန္တောပိ–လျက်လည်းကောင်း၊ ပရေနဝါ–သည်မှလည်း၊ ဝါ–ကိုမူလည်း၊ စောဒါပေန္တောပိ–စေလျက်လည်းကောင်း၊ ကရောတိ ယေဝ–ပြုတတ်သည်သာ၊ တသ္မာ, အသ–ထို အနုဒ္ဓံသေယျပုဒ်၏၊ ပနဘာဇနေ–၌၊ စောဒေတိဝါ စောဒါပေတိဝါတိ–ဟူ၍၊ ဝုတ္တံ–ပြီ၊ တတ္ထ–ထို စောဒေတိဝါ စောဒါပေတိဝါ ဟူ သော ပါဠိရပ်၌၊ စောဒေတီတိ–ကား ပါရာ ဇိကံဓမ္မံ–သို့၊ အာပန္နော အသိ၊ ဣတိ အာဒီဟိ–နှင့်သော၊ ဝစနေဟိ–တို့ဖြင့်၊ သယံ–ကိုယ်တိုင်၊ စောဒေတိ–အံ့၊ တသ–ထိုရဟန်း၏၊ ဝါစာယ ဝါစာယ သံဃာဒိသေသော၊ စောဒါပေတိတိ–ကား၊ အတ္တနာ–ကိုယ်တိုင်၊ သမီပေ ဌတွာ အညံ ဘိက္ခုံ အာဏာပေတိ၊ သော–ထိုစေခိုင်းအပ်သော ရဟန်းသည်၊ တသ–ထိုစေခိုင်းတတ်သော ရဟန်း၏၊ ဝစနေန–ဖြင့်၊ တံ–ထိုရဟန်းကို၊ စောဒေတိ–အံ့၊ စောဒါပကသေဝ–စောဒနာစေသော ရဟန်း၏သာ၊ ပေ၊ သံဃာဒိသေသော၊ အဏ–သို့မဟုတ်၊ သောပိ–ထိုစေခိုင်းအပ်သော ရဟန်းသည် လည်း၊ မယာပိ,ဒိဋ္ဌ–မြင်အပ်သောအမှုသည်၊အတ္ထိ၊ သုတံအတ္ထိ၊ ဣတိ–ဤသို့

ဓံသေယျ။ ။အနုဒ္ဓံသေယျ၌ အနုအနက်သီးခြားမရှိ၊ ဓံသ၏ အနက်ကို ထွန်းပြ သော စာတွတ္ထာနုဝတ္ထုကသာ–ဟု ပြလို၍၊ "ဓံသေသျ" ဟု ဖွင့်သည်၊ ပဓံသေသျကား ဓံသ၏ ဖျက်ဆီးခြင်းအနက်ကိုဖွင့်သော စာတွတ္ထသံဝဏ္ဏနာတည်း၊ ထိုဖျက်ဆီးခြင်းဟူသည် ပျောက်ပျက်သွားအောင် ဖျက်ဆီးခြင်းမဟုတ်၊ ထိုရဟန်းကို "လွှမ်းမိုး–နှိပ်စက်ခြင်းတည်း" ဟု ပြလို၍ "အဘိဘဝေယျ" ဟု ဖွင့်သည်။

သမီပေ ဌတွာ။ ။၁၂–တောင် အတွင်း၌ နေ၍ခိုင်းခြင်းကို "သမီပေဌတွာ" ဟု ဂဏ္ဌိပုဒ်တို့၌ ဖွင့်ကြသတတ်၊ ထိုစကားကို သာရတ္ထဝိမတိ ၂–စောင်လုံးမကြိုက်၊ ခိုင်းသော အမှုအရာ, စကားသံကို ကြားလောက်သော မျက်မှောက်အရပ်ကို ပြခြင်းငှာသာ "သမီပေဌတွာ"ဟု ဆိုကြောင်း ဖွင့်ကြသည်၊ ဘာကြောင့်နည်း–နောက်၌ "လူလွှတ်၍ ဖြစ်စေ စာပေးရ၍ဖြစ်စေ (မျက်ကွယ်ခိုင်းရာ၌)အနာပတ်" ဟု ဆိုလတ္တံ့ဖြစ်သောကြောင့် တည်း၊ [ဆိုလိုရင်းကား အနီးအပါးမှနေ၍ စောဒနာဖို့ရန် သင်ပေးသောအားဖြင့် ခပ်တိုး တိုးခိုင်းခြင်းကို ပြလို၍ "သမီပေဌတွာ" ဟု ဆိုခြင်းဖြစ်သည်၊ ထိုသို့ ခိုင်းသည်အတိုင်း စောဒနာသောကြောင့် စောဒနာသူမှာ အာပတ်မသင့်ဘဲ, စောဒကပုဂ္ဂိုလ်သာ သင့်ရသည်။]

ဖြည့်စွက်၍၊ စောဒေတိ–အံ့၊ ဒွိန္ဒမ္ပိ–နိ်သော၊ ဧနာနံ၊ အာဏာပက, အာဏာတ္တ ရဟန်းတို့၏၊ ဝါစာယ ဝါစာယ သံဃာဒိသေသော။

ပန–ဆက်၊ ဧတ္ထ–ဤစောဒေတိဝါ စောဒါပေတိဝါဟူသော စကားရပ်၌၊ စောဒနာပဘေဒကော သလ္လတ္ထံ–စောဒနာအပြားခ်ီ ကျမ်းကျင်သူအဖြစ်ဟူသော ဉာဏ်အကျိုးငှာ၊ တာဝ–စောဒနာမှ ရှေးဦးစွာ၊ ဧကဝတ္ထု ဧကစောဒကာဒိ စတုက္ကံ–ဧကဝတ္ထု, ဧကစောဒက အစရှိသော စတုက္ကကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ–၏၊ တတ္ထ–ထိုစတုက္ကတို့တွင်၊ ဧကော–သော၊ ဘိက္ခု–သည်၊ ဧကံ–သော၊ ဘိက္ခုံ–ကို၊ ဧကေန–သော၊ ဝတ္ထုနာ–ဖြင့်၊ စောဒေတိ–စောဒနာ၏၊ ဣမိဿာ စောဒနာယ–၌၊ ဧကံ–သော၊ ဝတ္ထု–သည်၊ (ဟောတိ)၊ ဧကော–သော၊ စောဒကော–စောဒကပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ (ဟောတိ)၊ ပဠေသတာ–ငါးရာ အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော၊ မေတ္တိယဘူမဇကပွမုခါ–က အမှူးရှိကုန်သော၊ ဆဗ္ဗဂ္ဂိယာ–ဖ ယောက် အစုခ်ု ပါကုန်သော၊ ဘိက္ခု–တို့သည်၊ မလ္လပုတ္တံ–သော၊ အာယသ္မန္တံ ဒဗ္ဗံ–ကို၊ စောဒေန္တိ ဣဝ–ကဲ့သို့၊ (တထာ–တူ၊) သမ္မဟုလာ–တို့သည်၊ ဧကံ–ကို၊ ဧကဝတ္ထုနာ–ဖြင့်၊ စောဒန္တိ–နိ်၏၊ ဣမိဿာ စောဒနာယ–၌၊ ဧကံ–သော၊ ဝတ္ထု–သည်၊ (ဟောတိ)၊ နာနာ–အမျိုးမျိုးကုန်သော၊ စောဒကာ–တို့သည်၊ (ဟောန္တိ)၊ ဧကောဘိက္ခု ဧကံ ဘိက္ခုံ, သမ္မဟုလေဟိ–နိ်သော၊ ဝတ္ထုဟိ–တို့ဖြင့်၊ စောဒေတိ၊ ဣမိဿာ စော ဒနာယ–၌၊ နာနာ–နိ်သော၊ ဝတ္ထုနိ–တို့သည်၊ (ဟောန္တိ)၊ ဧကော–သော၊ စောဒကော–သည်၊ (ဟောတိ)၊ သမ္မဟုလာ–များစွာကုန်သော ရဟန်းတို့သည်၊ သမ္မဟုလေ–တို့ကို၊ သမ္မဟုလေဟိဝတ္ထုဟိ စောဒေန္တိ၊ ဣမိဿာ စောဒနာယ–၌၊ နာနာ–နိ်သော၊ ဝတ္ထုနိ–တို့သည်၊ (ဟောန္တိ)၊ နာနာစောဒကာ(ဟောန္တိ)။

ပန–ပရိဟာရပက္ခမှတစ်ပါး စောဒကပက္ခကို ဆိုဦးအံ့၊ စောဒေတုံ–ငှာ၊ ဝါ–စောဒနာခွင့်ကို၊ ကော–ဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ လဘတိ–သနည်း၊ ကော–သည်၊ နု လဘတိ–သနည်း၊ ဣတိ–ဤကား အမေးတည်း၊ တာဝ–သီလဝန္တ စောဒကစသည်တို့မှ ရှေးဦးစွာ၊ (နိဒ္ဒိဋ္ဌံ) ဒုဗ္ဗလစောဒကဝဒနံ–အားမရှိသော စောဒက၏စကားကို၊ ဂဟေတွာ–၍၊ ကောစိ–အချို့ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ (စောဒေတုံ) နု လဘတိ၊ ဒုဗ္ဗလစောဒကောနာမ–ဒုဗ္ဗလစောဒက မည်သည်ကို၊ (ဧဝံဝေဒိ တဗ္ဗော)၊ သမ္မဟုလေသု–များစွာသော ရဟန်းတို့သည်၊ ကထာသလ္လာပေန–

မှတ်ချက်။ ။ဤစတုက္ကတို့၌ စောဒကနှင့် ဝတ္ထုတို့၏ တစ်ခုတည်း၏ အဖြစ်, အများ၏အဖြစ်ကို ခွဲခြားပြီးပြလိုရင်းဖြစ်၏၊ စုဒိတက၏ တစ်ယောက်၏အဖြစ် အများ၏ အဖြစ်ကို ပြလိုရင်းမဟုတ်၊ ထို့ကြောင့် "သမ္မဟုလေ" ဟု စုဒိတကအများကိုပြခြင်း၌ အကြောင်းထူးမရှိဟု သာရတ္ထဒီပနီသည်။

စကားပြောခြင်းအားဖြင့်၊ နိသိန္နေသု–နိုလဲသော်၊ ဝါ–နိသော၊ (သမ္ဘဟုလေသု–တို့တွင်၊) ဧကော–သည်၊ ဧကံ–တစ်ပါးသောရဟန်းကို၊ အာရဗ္ဘ– အကြောင်းပြု၍၊ အနောဒိဿကံ–(မည်သူမည်ဝါဟု) ညွှန်ပြခြင်းမရှိသည်ကို၊ ကတွာ ပါရာဇိကဝတ္ထုံ, ကထေတိ–၏၊ အညော–အခြားသော ရဟန်းသည်၊ တံ–ထိုစကားကို၊ သုတ္တာ, ဣတရဿ–အခြားသော (အမှုနှင့်ဆိုင်သော) ရဟန်းအား၊ ဂန္ဓာ, အာရောစေတိ–၏၊ သော–ထိုပြောဆိုခံရသော ရဟန်းသည်၊ တံ–ထိုမူလပြောသောရဟန်းကို၊ ဥပသက်မိတွာ တွံ မံ, ဣဒဉ္စိဒဉ္စ–ဤမည် ဤမည်သော အကြောင်းကိုလည်း၊ ဝဒသိကိရ–ပြောသတဲ့ဟု ကြားရ၏၊ ဣတိ–သို့၊ ဝဒတိ–၏၊ သော–ထိုမူလပြောသောရဟန်းသည်၊ အဟံ–တပည့်တော်သည်၊ ဧဝရူပံ–ဤသို့ သဘောရှိသောအကြောင်းကို၊ နဲ ဇာနာမိ–မသိပါ၊ ပန–စင်စစ်ကား၊ ကထာပဝတ္တိယံ–စကားဖြစ်ရာ အခါ၌၊ မယာ–သည်၊ အနောဒိဿကံ–(မည်သူမည်ဝါဟု) တိုက်ရိုက်ညွှန်ပြခြင်း မရှိသည်ကို၊ ကတွာ, ဝုတ္တံ–ဆိုအပ်သောစကားသည်၊ အတ္ထိ–၏၊ အဟံ တဝ, ဣမံ ဒုက္ခုပ္ပတ္တိံ–ဤဒုက္ခဖြစ်ခြင်းကို၊ (ဒီလိုပြောလိုက်သည့်အတွက် အရှင်ဘုရား ဒုက္ခဖြစ်မည့် အကြောင်းကို၊) သစေ ဇာနေယျုံ၊ (ဧဝံသတိ) ဧတ္တကမ္ပိ–ဤမျှလောက်သော စကားကိုလည်း၊ နဲ ကထေယျုံ–မပြောမိရာ၊ အယံ–ဤရဟန်းသည်၊ ဒုဗ္ဘလစောဒကော–တည်း၊ တဿ–ထိုဒုဗ္ဘလစောဒကရဟန်း၏၊ ဧတံ ကထာ သလ္လာပံ–(ရဟန်းအများ စုမိတုန်းက) ဤပြောအပ်သောစကားကို၊ ဂဟေတွာ တံ ဘိက္ခုံ ကောစိ စောဒေတုံ နဲ လဘတိ၊ ပန–ကား၊ ဧတံ–ဤဒုဗ္ဘလစောဒက ပုဂ္ဂိုလ်၏ စကားကို၊ အဂ္ဂဟေတွာ သီလသမ္ပန္နော, ဘိက္ခု–သည်၊ ဘိက္ခုံ ဝါ–ကိုသော်လည်းကောင်း၊ ဘိက္ခုနိံ ဝါ–ကိုသော်လည်းကောင်း၊ စောဒေတုံလဘတိ၊ သီလသမ္ပန္နာ–သော၊ ဘိက္ခုနီ စ–သည်လည်း၊ ဘိက္ခုနိမေဝ စောဒေတုံ လဘတိ၊ ဣတိ–ဤသို့၊ မဟာပဒုမတ္ထေရော အာဟ၊ ပန–ဝါဒန္တရကား၊ မဟာသုမတ္ထေရော–သည်၊ ပဠေပိ–ကုန်သော၊ သဟာဓမ္မိကာ–တို့သည်၊ (စောဒေတုံ) လဘန္တိ–ရကုန်၏၊ ဣတိ–သို့၊ အာဟ–ပြီ။

သီလသမ္ပန္နော၊ ပေ၊ အာဟ။ ။ဒုသီလပုဂ္ဂိုလ်၏ စကားသည် ပမာဏမဟုတ်သောကြောင့် "သီလသမ္ပန္နော" ဟု ဝိသေသနပြုသည်၊ ဘိက္ခုနီသည် ဘိက္ခုအပေါ်၌ စောဒနာခြင်းဟာ အစိုးမရ၊ ဘိက္ခုနီချင်း အပေါ်၌သာ အစိုးရသောကြောင့် "ဘိက္ခုနိမေဝ စောဒေတုံ လဘတိ" ဟု မဟာပဒုမထေရ် မိန့်သည်၊ မဟာသုမထေရ်ကား ဘိက္ခုနီ သည် ဘိက္ခုအပေါ်၌ အစိုးမရသော်လည်း စောဒနာမှုမှာ အထမြောက်၏–ဟု ယူဆ၍ "ပဠေပိ သဟာဓမ္မိကာ လဘန္တိ" ဟု မိန့်သည်၊ ဤသို့ မိန့်သဖြင့် ဘိက္ခုနီက ဘိက္ခုကိုလည်း စောဒနာနိုင်၏ဟု ယူဆသည်။

ပန–ဝါဒန္တ ရကား၊ ဂေါဒတ္တတ္ထေရော–သည်၊ ကောစိ–သည်၊ (စောဒေတုံ–ဌာ၊ ဝါ–စောဒနာခွင့်ကို)၊ နု လဘတိ–မရသည်ကား၊ နု–မဟုတ်၊ ဣတိ–သို့၊ ဝတ္တာ–၍၊ သိက္ခာသ သုတ္တာ စောဒေတိ၊ ပေ၊ တိတ္ထိယသာဝကာနံ သုတ္တာ စောဒေတီတိ ဣဒံသုတ္တံ–ကို၊ အာဟရိ–ထုတ်ဆောင်ပြီ၊ [ဘိက္ခာသ–၏၊ (စကားကို)၊ သုတ္တာ–၍၊ စောဒေတိ–၏၊ ဤပါဠိတော် ဘိက္ခုနီထံမှ (စကားကို) ကြား၍ စောဒနာနိုင်လျှင် ဘိက္ခုနီကိုယ်တိုင်လည်း စောဒနာနိုင်ရာရောက်၏၊ ပေ၊ တိတ္ထိယ သာဝက၏စကားကို ကြား၍ စောဒနာနိုင်လျှင် တိတ္ထိယသာဝက ကိုယ်တိုင်လည်း စောဒနာနိုင်ရာရောက်၏၊ ထို့ကြောင့် "နကောစိ နလဘတိ"ဟု ဆိုသည်။] တိဏ္ဏမ္ပိ–နှင်သော၊ ထေရာနံ–တို့၏၊ ဝါဒေ–၌၊ စုဒိတကသော–စောဒနာအပ်သော ရဟန်း၏သာ၊ ပဋိညာယ–ဝန်ခံခြင်းဖြင့်၊ ကာရေတဗ္ဗော–၏၊ ပန–ဆက်၊ အယံ စောဒနာနာမ–မည်သည်၊ ဒုတိယ–တမန်ကို သော်လည်းကောင်း၊ [သင်ကိုယ်တိုင် စောဒနာပါ ချေ–ဟု တမန်ကို ခိုင်း၍ သော်လည်းကောင်း၊] ပဏ္ဏေ–စာရွက်ကိုသော်လည်းကောင်း၊ သာသနံ–နှုတ်မှာစကားကိုသော်လည်းကောင်း၊ ပေသေတွာ–စေလွှတ်၍၊ ဝါ–ပေးပို့၍၊ စောဒေန္တသ–၏၊ သီသံ–သံဃာဒိသေသ်ဟူသော အထွတ်အထိပ်သို့၊ နုဒတိ– မရောက်၊ ပန–အနွယကား၊ ပုဂ္ဂလသ–၏၊ သမီပေ–၌၊ ဌတွာဝ–၍သာလျှင်၊ ဟတ္ထ မုဒ္ဒါယဝါ–လက်ချောင်းတို့ကို တွန့်စေခြင်းဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ ဝါ–လက်ပြခြင်းဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ ဝစီဘေဒေန ဝါ–စကားလုံးတို့၏ ကွဲပြားခြင်းဖြင့်သော် လည်းကောင်း၊ ဝါ–နှုတ်မြွက်ခြင်းဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ စောဒေန္တသော–၏သာ၊ သီသံ–သို့၊ ဒုတိ–၏၊ ဟိ–မှန်၊ (ဟတ္ထမုဒ္ဒါယ သီသံ ဒုတိ–ဟု ဆိုခြင်းသည် မှန်၏။)၊ သိက္ခပစ္စက္ခာနမေဝ–သိက္ခာချခြင်းသည်သာ၊ ဟတ္ထမုဒ္ဒါယ–ဖြင့်၊ သီသံ–သိက္ခာကျခြင်းဟူသော အထွတ်အထိပ်သို့၊ နု ဒုတိ–မရောက်၊ ပန–ကား၊ ဣဒံ အနုဒ္ဒံသနံ–ဤစွပ်စွဲဖျက်ဆီးခြင်းသည်လည်း ကောင်း၊ အဘူတာရောစနဋ္ဌ–မဟုတ်မမှန်သော ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မကို ပြောဆိုခြင်း သည် လည်းကောင်း၊ (သီသံ–ဆိုင်ရာ အာပတ်ဟူသော အထွတ်အထိပ်သို့)၊ ဒုတိယော–ရောက်သည်သာ။

ပန–ကား၊ ယော–အကြင်ရဟန်းသည်၊ ဒ္ဝိန္နံ–ရဟန်း ၂–ပါး တို့၏၊ ဌိတ ဌာနေ–တည်နေရာအရပ်၌၊ ဧကံ–ရဟန်းတစ်ပါးကို၊ နိယမေတွာ–မှတ်သား၍၊ စောဒေတိ–၏၊ သော–ထိုမှတ်သားအပ်သော ရဟန်းသည်၊ စေ ဇာနာတိ–အံ့၊ (ဒေါသတိ)၊ သီသံ–သံဃာဒိသေသ်ဟူသော အထွတ်အထိပ်သို့၊ ဒုတိ–၏၊ ဣတရော–မှတ်သားအပ်သော ရဟန်းမှတစ်ပါးသောရဟန်းသည်၊ စေ ဇာနာတိ၊ (ဒေါသတိ) သီသံ နု ဒုတိ၊ ဒွေပိ–ရဟန်း ၂ ပါးတို့ကိုလည်း၊ နိယမေတွာ–၍၊

စောဒေတိ–၏၊ ဧကောဝါ–တစ်ပါးသည်မူလည်း၊ ဇာနာတု–သိပေစေ၊ ဒွေဝါ–တို့သည်မူလည်း၊ (ဇာနန္တု–စေကုန်)၊ သိသံ ဧတိယေဝ၊ သမ္ဘဟုလေသု–ရဟန်းများစွာတို့၌၊ ဧသေဝနယော–တည်း၊ စ–ဆက်၊ တခ်ဏေယေဝ–ထိုပြောဆိုအပ်ရာ ခဏ၌ပင်၊ ဇာနနံနာမ–သိခြင်းမည်သည်ကို၊ ဒုက္ကရံ–ခဲယဉ်းသဖြင့် ပြုအပ်၏၊ အပ်ရေန သမယေန–ပြောပြီးရာ နောက်အခါ၌၊ အာဝဇ္ဇိတ္ဝာ–ဆင်ခြင်၍၊ ဉာတေပန–သိအပ်သော်ကား၊ ဉာတမေဝ–သိအပ်သည်မည်သည်သာ၊ ဟောတိ၊ ပစ္ဆာ–နောက်မှ၊ စေဇာနာတိ–အုံ့၊ (ဧဝံသတိ) သိသံ နု ဧတိ၊ [ပြောပြီး၍ ထုံးစံအတိုင်း ချက်ချင်းသိလျှင် အသိမည်၏၊ ပြောပြီး၍ အတော်ကြာမှ စဉ်းစား၍သိလျှင်ကား အသိမမည်–ဟူလို၊] ဟိ–မှန်၊ သိက္ခာပစ္စက္ခာနံ–သိက္ခာချခြင်းလည်းကောင်း၊ အဘူတာရောစနံ–လည်းကောင်း၊ ဒုဋ္ဌုလ္လဝါစာ၊ ပေ၊ ပဒါနိ–ဒုဋ္ဌုလ္လဝါစာ သိက္ခာပုဒ်, အတ္တကာမသိက္ခာပုဒ်, ဒုဋ္ဌဒေါသသိက္ခာပုဒ်, ဘူတာရောစန သိက္ခာပုဒ်တို့လည်းကောင်း၊ ဣတိ–သို့၊ သဗ္ဗာ နေဝ–နှံသော၊ ဣမာနိ–ဤသိက္ခာပုဒ်တို့သည်၊ ကေပရိစ္ဆေဒါနိ–တူသော အပိုင်းအခြားရှိကုန်၏၊ [ပြောပြီးလျှင် ပြီးချင်း သိရခြင်းအားဖြင့် တူသောကာလ အပိုင်းအခြားရှိကြသည်–ဟူလို၊ .... ပါတိမောက် ဘာသာဋီကာ ဒုတိယဒုဋ္ဌဒေါသ ၌ လက်ခံနှင့်တကွ ပြထားသည်။]

စ–ဆက်၊ ဧဝံ–ဤဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်၊ ကာယ ဝါစာဝသေန–ဖြင့်၊ ဒုဝိဓပိ–သော၊ အယံ စောဒနာ–သည်၊ ပုန, ဒိဋ္ဌစောဒနာ–မြင်အပ်သော အကြောင်းအရာဖြင့် စောဒနာခြင်းလည်းကောင်း၊ သုတ စောဒနာ–လည်းကောင်း၊ ပရိသင်္ကိတစောဒနာ–လည်းကောင်း၊ ဣတိ–သို့၊ တိဝိဓ ဟောတိ၊ အပရာပိ–သော၊ (စောဒနာ–သည်၊) သီလဝိပတ္တိစောဒနာ–သီလဝိပတ္တိဖြင့် စောဒနာခြင်း လည်းကောင်း၊ အာစာရ ဝိပတ္တိစောဒနာ–လည်းကောင်း၊ ဒိဋ္ဌိဝိပတ္တိစောဒနာ–လည်းကောင်း၊ အာဇီဝဝိတ္တိစောဒနာ–လည်းကောင်း၊ ဣတိ စတုဗ္ဗိဓ ဟောတိ၊ တတ္ထ–ထိုလေးပါးတို့တွင်၊ ဒွိန္နံ–နှံသော၊ ဂရုကာနံ–နှံသော၊ အာပတ္တိကွန္ဓာနံ–(ပါရာဇိက, သံဃာဒိသေသ) အာပတ်အစုတို့၏၊ ဝသေန သီလဝိပတ္တိစောဒနာ–ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ အဝသေသာနံ–ဂရုကအာပတ်မှ ကြွင်းသော အောက်အာပတ် ၅–ပုံတို့၏၊ ဝသေန, အာစာရဝိပတ္တိ စောဒနာ(ဝေဒိတဗ္ဗာ)၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌ အန္တဂ္ဂါဟိက ဒိဋ္ဌိဝသေန–မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ အန္တဂ္ဂါဟိက ဒိဋ္ဌိတို့၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ဒိဋ္ဌိဝိပတ္တိစောဒနာ–ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ["နတ္ထိ ဒိန္နံ နတ္ထိ ယိဋ္ဌံ" စသည်ဖြင့် ယူခြင်းသည် မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ မည်၏၊ သဿတ–ဥစ္ဆေဒ ဟူသော အဖို့ ၂–ပါးကို ယူတတ်သော သဿတဒိဋ္ဌိ ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိသည် အန္တဂ္ဂါဟိကဒိဋ္ဌိ မည်၏၊] အာဇီဝဟေတု–အသက်မွေးဝမ်းကျောင်း ဟူသော

အကြောင်းကြောင့်၊ ပညတ္တာနံ–ပညတ်တော်မူအပ်ကုန်သော၊ ဆန္ဒံ သိက္ခာပဒါနံ ဝသေန အာဒိဝဝိပတ္တိစောဒနာ (ဝေဒိတဗ္ဗာ)။

အပရာပိ–အခြားတစ်မျိုးလည်းဖြစ်သော၊ (စောဒနာ–စောဒနာခြင်းသည်၊) ဝတ္ထုဝသန္ဒဿနာ–ဝတ္ထုကိုထင်ရှားပြခြင်း လည်းကောင်း၊ အာပတ္တိသန္ဒဿနာ–အာပတ်ကို ထင်ရှားပြခြင်းလည်းကောင်း၊ သံဝါသပဋိက္ခေပေါ–သံဝါသကို ပယ်ခြင်းလည်းကောင်း၊ သာမီစိပဋိက္ခေပေါ–အရိုအသေပြုမှုကို ပယ်ခြင်းလည်း ကောင်း၊ ဣတိ–သို့၊ စတုဗ္ဗိဓာ–သည်၊ ဟောတိ၊ တတ္ထ–ထို ၄ မျိုးတို့တွင်၊ ဝတ္ထုဝသန္ဒဿနာ နာမ–နာမည်သည်၊ တွံ–သည်၊ မေထုနံဓမ္မံ–ကို၊ ပဋိသေဝိတ္ထ–မှီဝဲပြီ၊ [ပဌမပါရာဇိကကို လွန်ကျူးပြီ–ဟု ဝတ္ထုကိုပြခြင်း၊] အဒိန္နံ–မပေးအပ်သော သူတစ်ပါးဥစ္စာကို၊ အာဒိယိတ္ထ–ပြီ၊ မနုဿံ–ကို၊ ဃာတယိတ္ထ–ပြီ၊ အဘူတံ–မဟုတ်မမှန်သော ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မကို၊ အာရောစေယိတ္ထ–ပြီ၊ ဣတိ ဧဝံ–သို့၊ ပဝတ္တာ–ဖြစ်သော စောဒနာခြင်းတည်း၊ [(တစ်နည်း) တွံ–သည်၊ မေထုနံဓမ္မံ–ကို၊ ပဋိသေဝိတ္ထ–ပြီ၊ ပေ၊ ဣတိဧဝံ–သို့၊ ပဝတ္တာ–ဖြစ်သော စောဒနာခြင်းသည်၊ ဝတ္ထုဝသန္ဒဿနာ နာမ–နာမည်၏၊ နောက်၌လည်း ဤအတိုင်းပေးပါ၊] အာပတ္တိသန္ဒဿနာနာမ–နာမည်သည်၊ တွံ–သည်၊ မေထုနဓမ္မ ပါရာဇိကာပတ္တိ–သို့၊ အာပန္နော–ပြီ၊ ဣတိ ဧဝမာဒိနယပ္ပဝတ္တာ–ဤသို့အစ ရှိသောနည်းဖြင့် ဖြစ်သော စောဒနာခြင်းတည်း၊ သံဝါသပဋိက္ခေပေါနာမ–ပ မည်သည်၊ တယာ–နှင့်၊ သဒ္ဓိံ–ကွ၊ ဥပေါသထောဝါ–သည်လည်းကောင်း၊ ပဝါရဏာဝါ–သည်လည်းကောင်း၊ သံဃကမ္မံဝါ–သည်လည်းကောင်း၊ နတ္ထိ–မရှိ၊ ဣတိ ဧဝံ–သို့၊ ပဝတ္တာ–တည်း၊ ပန–ဆက်၊ ဧတ္တာဝတာ–ဤမျှအတိုင်း အရှည်ရှိသော သံဝါသကိုပယ်ခြင်းမျှဖြင့်၊ သီသံ–သံဃာဒိသေသ်ဟူသော အထွတ် အထိပ်သို့၊ နံ ဧတိ–သေး၊ (တွံ)၊ အသမဏော–ရဟန်းအစစ် မဟုတ်သည်၊

အာဒိဝ၊ ပေ၊ ဆန္ဒံ သိက္ခာပဒါနံ။ ။အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းနှင့်စပ်၍ ပညတ်တော်မူအပ်သော သိက္ခာပုဒ် ၆ ပါးကား–စတုတ္ထပါရာဇိကသိက္ခာပုဒ်, သဠေရိတ္တာသိက္ခာပုဒ်, အညောပဒေသ (သူတစ်ပါးကဲ့သို့ညွှန်ပြ၍ ပရိယာယ်ဖြင့် ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မကို ပြောရာ၌ ထိုပြောတိုင်းနှားထောင်သူက သိလျှင်) ထုလ္လစ္စည်းအာပတ်ဟု ပညတ်အပ်သော အညော ပဒေသဥတ္တရိမနုဿဓမ္မသိက္ခာပုဒ်, ဂိလာနမဟုတ်ဘဲလျက် ပဏီတဘောဇဉ်ကို တောင်း စားသော ရဟန်း၏ ပါစိတ်အာပတ်ဟု ပညတ်အပ်သော ပဏီတဘောဇနသိက္ခာပုဒ်, ဂိလာနမဟုတ်သော ဘိက္ခုနီ၏ ပဏီတဘောဇဉ်ကို တောင်း၍ စားခြင်းကြောင့် ပဋိဒေသနီယ အာပတ်ဟု ပညတ်အပ်သော သိက္ခာပုဒ်, သူပေါဒနဝိညတ္တိသိက္ခာပုဒ်မျှားတည်း။

အသိ–၏၊ အသက္ကပုတ္တိယော–သည်၊ အသိ၊ ဣတိအာဒိဝစနေဟိ–တို့နှင့်၊ သဒ္ဒီ–ကွ၊ ယဒိတေယေဝ–ဆက်စပ်သော်သာ၊ ဝါ–ဆက်စပ်၍ပြောမှသာ၊ သီသံ–သို့၊ ဧတိ–ရောက်၏၊ သာမီစိပွဒိုက္ခေပေါနာမ–မည်သည်၊ အဘိဝါဒန၊ ပေ၊ ကမ္မာနံ–ရှိခိုးမှု, ခရီးဦးကြိုမှု, လက်အုပ်ချီမှု, ယပ်ခတ်ခြင်းစသော အမှုတို့ကို၊ အကရဏံ–တည်း၊ တံ–ထိုမပြုခြင်းကို၊ (ဝေဒိတဗ္ဗံ၌စပ်၊) ပဒိုပါဒိုယာ–အစဉ်အားဖြင့်၊ ဝန္ဒနာဒီနိ–တို့ကို၊ ကရောတော–ပြုသောရဟန်း၏၊ [စီတန်း၍ ထိုင်နေသော သံဃာများအား အစဉ်အတိုင်း ရှိခိုးမှုပြုသော ရဟန်း၏၊] ဧကဿ–တစ်ပါးကို၊ အကတွာ, သေသာနံ–ကြွင်းသောရဟန်းတို့ကို၊ ကရဏကာလေ–၌၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ စ–ဆက်၊ ဧတ္တာဝတာ–ဤမျှ အတိုင်းအရည်ရှိသော အာဘိဝါဒန စသည်ကို မပြုခြင်းမျှဖြင့်၊ စောဒနာနာမ ဟောတိ၊ ပန–ထိုသို့ပင် စောဒနာဖြစ်ပါသော်လည်း၊ အာပတ္တိ–သည်၊ သီသံ–သံဃာဒိသေသ်ဟူသော အထွတ်အထပ်သို့၊ နဲ ဧတိ–မရောက်သေး၊ ကသ္မာ, မမ–ငါ့ကို၊ ဝန္ဒနာဒီနိ–တို့ကို၊ နဲ ကရောသိ–နည်း၊ ဣတိ–သို့၊ ပုစ္ဆိတေ ပန–မေးအပ်သော်ကား၊ ပေ၊ ပန–ဆက်၊ ယာဂုဘဇ္ဇာဒီနာ–ယာဂု, ဘတ္တ အစရှိသည်ဖြင့်၊ ယံ–အကြင် ရဟန်းကို၊ (အာပုစ္ဆိတုံ) ဣစ္ဆတိ၊ တံ–ထိုရဟန်းကို၊ အာပုစ္ဆတိ–၏၊ တာဝတာ–ထိုအလိုရှိအပ်သော ရဟန်းကို ပန်ပြောခြင်းမျှဖြင့်၊ [မိမိကြည်ညိုသော ရဟန်းအား "ယာဂုယူဦးမလား" စသည်ဖြင့် ပန်ပြော၍ မိမိမကြည်ညိုသော ရဟန်းအား မပန်ပြောရုံမျှဖြင့်၊] စောဒနာ နဲ ဟောတိ။

အပရာပိ–အခြားတစ်မျိုးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ (စောဒနာ ဝုတ္တာ–တို့၌စပ်) ပါတိမောက္ခထပနက္ခန္ဓကေ–န္ဓကဋ္ဌ၊ ဧကံ ဘိက္ခဝေ အဝမ္မိကံ၊ ပေ၊ ဝမ္မိကဿ – ဝမ္မိကံဟူသော စကားကို၊ အာဒိ ကတ္တာ–၍၊ ယာဝ ဒသအဝမ္မိကာနိ၊ ပေ၊ ဝမ္မိကာနိတိ – ဒသအဝမ္မိကာနိ၊ ပေ၊ ဝမ္မိကာနိတိုင်အောင်၊ ဧဝံ – သို့၊

ပါရာဇိက ကျသူကို ရှိခိုးကောင်း, မခိုးကောင်း။ ။"အဘယ်ကြောင့် ငါ့ကို ရှိမကိုးသနည်း" ဟု မေးသောအခါ "အသမဏ အသက္ကပုတ္တိယဖြစ်လို့ ရှိမခိုးတာပါ" ဟု ရှိမခိုးခြင်း၏ အကြောင်းကို ဆိုသောကြောင့် "ပါရာဇိကကျသူကို ရှိမခိုးကောင်း" ဟု ဆိုကြ၏၊ စူဠဂဏ္ဌိပုဒ် မဇ္ဈိမဂဏ္ဌိပုဒ်၌ကား ပါရာဇိကကျသူကို "အဝန္ဒနိယပုဂ္ဂိုလ်"ဟု မဆိုသောကြောင့် လည်းကောင်း, ထိုပါရာဇိကကျသူနှင့် အတူအိပ်သည့်အတွက် အခြားရဟန်းများမှာ သဟသေယျအာပတ် မသင့်သောကြောင့်လည်းကောင်း, ထိုပါရာဇိကကျသူက အကပ်ခံထားအပ်သော ခဲဖွယ်ဘောဇဉ်များကို အခြားရဟန်းကောင်းများ သုံးဆောင်ကောင်း သောကြောင့်လည်းကောင်း "ပါရာဇိကကျသူကို (သူက "အသမဏပါ" ဟု ဝန်မခံ သေးသမျှ) ရှိခိုးကောင်း၏" ဟု ဆိုသည်။

အမ္ဘိကာ–တရား၌မယှဉ်ကုန်သော၊ ပဋ္ဌပညာသ–၅၅ ပါးသော၊ (စောဒနာ–တို့လည်းကောင်း)၊ ဣတိ–သို့၊ ဒသုတ္တရသတံ–ဆယ်ခုအလွန်ရှိသော တစ်ရာသော၊ စောဒနာ–တို့ကို၊ ဝုတ္တာ–နှိပ်၊ တာ–ထိုဆယ်ခုအလွန်ရှိသော တစ်ရာသော စောဒနာတို့သည်၊ ဒိဋ္ဌေန–မြင်အပ်သော အကြောင်းအရာကြောင့်၊ စောဒေန္တသ–စောဒနာသော ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဒသုတ္တရသတံ–လည်းကောင်း၊ သုတေန–ကြားအပ်သော အကြောင်းအရာကြောင့်၊ စောဒေန္တသ, ဒသုတ္တရသတံ–လည်းကောင်း၊ ပရိသင်္ကိတေန–ကြောင့်၊ စောဒေန္တသဒသုတ္တရသတံ–လည်း ကောင်း၊ ဣတိ–သို့၊ တိံသာနိ–၃၀ ရှိကုန်သော၊ ဝါ–၃၀ အလွန်ရှိကုန်သော၊ တိဏိ သတာနိ–သုံးရာတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ တာနိ–ထိုသုံးရာသုံးဆယ်တို့သည်၊ ကာယေန–ဖြင့်၊ စောဒေန္တသ–စောဒနာသော ပုဂ္ဂိုလ်၏ (သုံးရာသုံးဆယ်လည်းကောင်း)၊ ဝါစာယ–ဖြင့်၊ စောဒေန္တသ–၏၊ (သုံးရာသုံးဆယ်လည်းကောင်း၊) ကာယဝါစာဟိ–တို့ဖြင့်၊ စောဒေန္တသ–၏ (သုံးရာသုံးဆယ်လည်းကောင်း)၊

ကော်၊ ပေ၊ စောဒနာ ဝုတ္တာ။ ။စူဠဝါပါတိမေကွတ္ထပနကွန္ဒကဋ္ဌ "အဓမ္မိက ဓမ္မိက ၂ မျိုးခွဲခြားလျက် တစ်ပါးမှစ၍ ၁၀ပါးအထိ အကျယ်ပြတော်မူ၏၊ ထို ၁၀ ပါးဌ် အမူလိက (အခြေအမြစ်မရှိ) ဖြစ်လျှင် အဓမ္မိက, သမူလိကဖြစ်လျှင် ဓမ္မိကတည်း၊ ၁မှစ၍ ၁၀တိုင်အောင် အဆင့်ဆင့်ပေါင်းလျှင် (၁နှင့် ၂ ပေါင်း ၃, ၃နှင့် ၃ ပေါင်း ၆စသည်ပေါင်းလျှင်) ၅၅ ပါးစီရှိ၏၊ ၂ ရပ်ပေါင်းသော် ၁၁၀ ရှိ၏၊ ထို့ကြောင့် "အဓမ္မိက ပဋ္ဌပညာသ၊ ပေ၊ ဒသုတ္တရသတံ စောဒနာ ဝုတ္တာ" ဟု မိန့်သည်။

တိံသာနိ။ ။တိံသပုဒ်သည် မူလလိင်ဝုစ်အားဖြင့် ဣတ္ထိလိင် ဧကဝုစ်တည်း၊ ဤဌ်ကား "တိံသ+ဧတေသံ အတ္ထိတိ တိံသာနိ" ဟု အဿတ္ထိတဒ္ဓိတ်ပြု၍ "တိဏိ သတာနိ" နှင့် လိုက်အောင် နပုံလျှင် ဗဟုဝုစ်ဖြစ်ရသည်၊ [တိံသာနိတိ၊ ပေ၊ တိံသဝန္ဓာနိတိ အတ္ထော " ၃၀ ရှိကုန်သောဟု" သဒ္ဒတ္ထမှတ်၊ တိံသာဓိကာနိတိ ဝုတ္တံဟောတိ–"၃၀အလွန်ရှိကုန်သော" ဟု အဓိပ္ပာယ်နက်မှတ်၊ ဂုဏဝစနတ္တာ (တိံသပုဒ်ရင်းက သင်္ချာဂုဏ်ကို ဟောသောသဒ္ဒါ၏ အဖြစ်ကြောင့်) တဒ္ဓိတလောပ် ကတ္တာ (တဒ္ဓိတ် ဏပစ္စည်းကို ချေ၍) တိံသာနိတိဝုတ္တံ–သာရတ္တ။

မှတ်ချက်။ ။ဤဌ်ကာဌ် ဂုဏဝါစကသဒ္ဒါနောင် တဒ္ဓိတ်ပစ္စည်းသက်၍ချေသော်လည်း မောဂ္ဂလ္လာန်စသော ကျမ်းများ၌ကား ထိုပုဒ်၏ ဂုဏီဒြပ်သို့ ဟောရာ၌ တဒ္ဓိတ်ပစ္စည်းသက်လေ့ မရှိ၊ ဂုဏ္ဏပစာဟု ယူလေ့ရှိသည်၊ ဥပမာ–"နီလောပဌော"ဌ် နီလောပုဒ်မျိုးတည်း။

တစ်နည်း။ ။တိံသနောင် အဓိကအနက်ဌ် ဋ (ဌ် အနုဗန်ရှိသော အ) ပစ္စည်းသက်၍ "တိံသာနိ" ဟု ပြီး၏၊ တိံသာနိ–၃ ဆယ်အလွန်ရှိကုန်သော" ဟုပေး၊ [အထ၀ါ– တိံသာစောဒနာ+ အဓိကာ ဧတေသုတိ တိံသာနိ၊ တသ္မိံ အဓိကမိတိ (တသ္မိံ အဓိကံ သုတ်ဖြင့်) ဋ ပစ္စယေ သတိ ရူပမိဒံ [ဤတိံသာနိရုပ်ကို ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ နဝုတာနိတိ ဣဿောပိ ဧသေव နယော–နဝုတာနိ နဝသတာနိဌ်လည်း ဤနည်းပင်။]

ဣတိ-သို့၊ တိဂုဏာနိ-၃ ခုဖြင့် မြှောက်အပ်သည်တို့ကို၊ ဝါ-၃ ဆ တက်သည်တို့ကို၊ ကတာနိ-ပြုအပ်ကုန်သည်၊ (သမာနာနိ-နှင်လသော်)၊ နဝုတာနိ-ကိုးဆယ်ရှိကုန်သော၊ ဝါ-ကိုးဆယ်အလွန်ရှိကုန်သော၊ နဝသတာနိ-တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ တာနိ- ထို ကိုးရာကိုးဆယ်တို့သည်၊ အတ္တနာ- ကိုယ်တိုင်၊ စောဒေန္တ သပိ-၏ လည်းကောင်း၊ ပရေန-သည်၊ ဝါကို၊ စောဒါပေန္တ သာပိ-၏ လည်းကောင်း၊ တတ္တကာနေ၀-ထို ၉၉၀ စီ အတိုင်းအရည်ရှိကုန်သည်သာ၊ (ဟောန္တိ-နှ၏၊) ဣတိ-ကြောင့်၊ ဝိသတိဉိနာနိ-၂၀ ဖြင့် ယုတ်လျော့ကုန်သော၊ ဒွေသဟဿာနိ ဟောန္တိ၊ ပုန, ဒိဋ္ဌာဒိဘေဒေ-ဒိဋ္ဌ အစရှိသည်တို့၏ အပြားခ်ဉ်၊ သမူလကာ မူလကဝသေန-အခြေအမြစ်ရှိသော ဒိဋ္ဌ, အခြေအမြစ်မရှိသော ဒိဋ္ဌ အစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်၊ အနေကသဟဿာ-ထောင်ပေါင်းများစွာကုန်သော၊ စောဒနာ ဟောန္တိတိ ဝေဒိတဗ္ဗာ။

ပန-ဆက်၊ ဣမသ္မိံ ဌာနေ-ဤနေရာ၌၊ ဌတ္ဝာ, အဋ္ဌကထာယံ-ရှေးမဟာအဋ္ဌကထာ၌၊ (ကထိတံ ၌စပ်၊) အတ္တာဒါနံ၊ ပေ၊ အာဒါတဗ္ဗန္တိစ-ဟူ၍လည်းကောင်း၊ စောဒကေန၊ ပေ၊ စောဒေတဗ္ဗောတိစ-ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဒေ၀-သို့၊ ဥပါလိပဋ္ဌကာဒီသု-ဥပါလိပဋ္ဌ အစရှိသည်တို့၌၊ ဝုတ္တာနိ ဗဟူနိ, သုတ္တာနိ-ပါဠိတော်တို့ကို၊ အာဟရိတ္ဝာ-၍၊ အတ္တာဒါနလက္ခဏဋ္ဌ-မိမိသည် ယူအပ်သော အဓိကရဏ်း၏ လက္ခဏာကိုလည်းကောင်း၊ စောဒကဝတ္ထုဋ္ဌ-စောဒက ပုဂ္ဂိုလ်၏ ကျင့်ဝတ်ကိုလည်းကောင်း၊ စုဒိတကဝတ္ထုဋ္ဌ-စုဒိတကပုဂ္ဂိုလ်၏ ကျင့်ဝတ်ကိုလည်းကောင်း၊ သံဃေန-သည်၊ ကာတဗ္ဗကိစ္စဋ္ဌ-ပြုထိုက်သော ကိစ္စကို လည်းကောင်း၊ အနုဝိဇ္ဇကဝတ္ထုဋ္ဌ-စစ်ဆေးမေးမြန်းတတ်သော ဝိနည်းဓိရ ပုဂ္ဂိုလ်၏ ကျင့်ဝတ်ကိုလည်းကောင်း၊ သဗ္ဗံ-ကို၊ ဝိတ္ထာရေန-အားဖြင့်၊ ကထိတံ-ဖွင့်ဆိုအပ်ပြီ၊ တံ-ထိုအလုံးစုံကို၊ မယံ, ယထာဂတဌာနေယေ၀-အကြင်အကြင် တိုက်ရိုက်လာသော ပါဠိရပ်ဌသာလျှင်၊ ဝဏ္ဏယိဿာမ-နှ်အံ့၊ [တိုက်ရိုက်လာသော ပရိ၀ါပါဠိတော်ကျမှ ဖွင့်ပြကုန်အံ့-ဟူလို။]

ပန-ဆက်၊ ဝုတ္တပ္ပဘေဒါသု-ဆိုအပ်ပြီးသော အပြားရှိကုန်သော၊ ဣမာသု စောဒနာသု-တို့တွင်၊ ယာယကာယစိ-သော၊ စောဒနာယ-၏၊ ဝသေန-ဖြင့်၊ သံဃမဇ္ဈေ-ဌ၊ ဝတ္ထုသ္မိံ-စောဒနာ၀တ္ထုသည်၊ သြသဒ္ဒေ-သက် ရောက်လသော်၊ စုဒိတကစောဒကာ- စုဒိတက, စောဒကတို့ကို၊ ဝတ္တဗ္ဗာ- မေးမြန်းပြောဆိုထိုက်ကုန်၏၊ (ကိ)၊ တုမှေ- အသင် စုဒိတက စောဒကတို့သည်၊ အမှာကံ-တို့၏၊ ဝိနိစ္ဆယေန-အဆုံးအဖြတ်ဖြင့်၊ တုဋ္ဌာ-နှစ်သက် (ကျေနပ်) ကုန်သည်၊ . ဘ၀ိဿထ-နှ်လတ္တံ့လော၊ ဣတိ-သို့၊ (ဝတ္တဗ္ဗာ)၊ (မယံ-တို့သည်၊ တုဋ္ဌာ-နှ်သည်၊) ဘ၀ိဿာမ-နှ်အံ့၊ ဣတိ-သို့၊ သစေ ဝဒန္တိ-

အကယ်၍ လျှောက်ကုန်အုံ့၊ (ဧဝံသတိ)၊ သံဃေန–သည်၊ တံ အဓိကရဏံ–ကို၊ သမ္မဋ္ဌိစ္ဆိတဗ္ဗံ–လက်ခံရာ၏၊ ဝါ–ရမည်၊ ပန–သို့မဟုတ်၊ ဘန္တေ–တို့၊ တာဝ ဝိနိစ္ဆိနထ–ဆုံးဖြတ်တော်မူပါကုန်ဦး၊ အမှာကံ–တို့အား၊ သစေ ခမိသတိ–အကယ်၍ နှစ်သက်လတ္တံ့အုံ့၊ (ဧဝံသတိ)၊ ဂဏ္ဌိသာမ–ယူပါကုန်အုံ့၊ ဣတိ–သို့၊ အထဝဒန္တိ၊ (ဧဝံ သတိ–သော်၊ ဤသို့ အထက်ကစီးနင်း၍ပြော ကြလျှင်–ဟူလို) စေတိယံ–ကို၊ တာဝ ဝန္ဒထ–ရှိခိုးကြကုန်ဦး၊ ဣတိ အာဒိနိ–တို့ကို၊ ဝတ္တာ,ဒီဃသုတ္တံ–ရှည်စွာသောကြိုးကို၊ ကတ္တာ–၍၊ ဝိသဇ္ဇိတဗ္ဗံ–လွှတ်ထားရာ၏၊ [နွားများကို ကြိုးရှည်ရှည်ဖြင့် လွှတ်ထားသလို, ဤစုဒိတက စောဒကတို့ကိုလည်း အဆုံးအဖြတ် မပေးသေးဘဲ, ရက်ရှည်ရှည် ဆွဲထားပါ–ဟူလို၊] တေ–ထိုစုဒိတက စောဒကတို့သည်၊ စိရရတ္တံ–ရှည်စွာသောညဉ့်ပတ်လုံး၊ ကိလန္တာ– ပင်ပန်းကုန်သည်၊ ပက္ကန္တ ပရိသာ–ဖဲသွားသောပရိသတ် ရှိကုန်သည်၊ ဥပစ္ဆိန္န ပက္ခာ–ပြတ်စဲသော အသင်းအပင်းရှိကုန်သည်၊ ဟုတ္တာ [အဆုံးအဖြတ်ကို စောင့်နေရသည်မှ ကြာလှပြီဖြစ်၍ ပင်ပန်းသောကြောင့် မိမိတို့ဘက်သားတချို့ ဖဲသွားကြလျှင်–ဟူလို၊] ပုန, စေ ယာစန္တိ–နံ့အုံ (ဧဝံသတိ) ယာဝတတိယံ–တိုင်အောင်၊ ပဋိက္ခိပိတ္တာ–၍၊ ယဒါ–၌၊ နိမ္မဒါ–မာန်ယစ်ခြင်း မရှိကုန်သည်၊ (မာန်မာန မရှိကုန်သည်)၊ ဟောန္တိ၊ တဒါ–၌၊ တေသံ–ထိုစုဒိတက စောဒကတို့၏၊ အဓိကရဏံ–ကို၊ ဝိနိစ္ဆိတဗ္ဗံ–ရာ၏။

စ–ဆက်၊ ဝိနိစ္ဆိနန္တေ ဟိ–ဆုံးဖြတ်သော ဝိနည်းဓိရ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ (ဝိနိစ္ဆိနိတဗ္ဗံ–၌စပ်)၊ ပရိသာ–သည်၊ အလဇ္ဇိသန္နာ–များသော အလဇ္ဇီရှိသည်၊ သစေ ဟောတိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ ဥဗ္ဘာဟိကာယ–ဥဗ္ဘာဟိကာသမ္မုတိဖြင့်၊ တံအဓိကရဏံ–ကို၊ ဝိနိစ္ဆိနိတဗ္ဗံ–၏၊ ပရိသာ–သည်၊ ဗာလုသန္နာ–များသော ဗာလရှိသည်၊ သစေ ဟောတိ၊ (ဧဝံသတိ) (တုမှေ– တို့သည်၊) တုမှာကံ–

အမှာကံ၊ ပေ၊ ဝိနိစ္ဆိနိတဗ္ဗံ။ ။ဤစာသွားကို ထောက်ထား၍ တရားဆုံးဖြတ်မည့် ဝိနည်းဓိရ်သည် တရားစွဲဆိုလာလျှင် ချက်ချင်း လက်မခံရ၊ "မိမိအဆုံးအဖြတ်၌ ကျေနပ်ပါမည်" ဟု စုဒိတက စောဒက ၂ ဖက်စလုံးက ဝန်ခံကြမှသာ ထိုတရားကို လက်ခံရမည် ဟူသော ညွှန်ပြချက်ကို သတိပြုသင့်ကြသည်။

ဥဗ္ဘာဟိကာယ၊ ပေ၊ တဗ္ဗံ။ ။ဥဗ္ဘာဟိကာယ (သီလဝါစသော အင်္ဂါ ၁၀ ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ၂ပါး ၃ပါးတို့ကို ရွေးချယ်၍ သမုတ်ခြင်းဖြင့်) သမ္မတေဟိ တံ အဓိကရဏံ ဝိနိစ္ဆိနိတဗ္ဗံ၊ ဥဗ္ဘဟန္တိ ဝိယောဇေန္တိ ဧတာယ အလဇ္ဇိနံ တဇ္ဇနိ'ဝါ ကလဟ'ဝါတိ ဥဗ္ဘာဟိကာ–အလဇ္ဇီတို့၏ ခြိမ်းခြောက်ခြင်း ခိုက်ရန်ပြုခြင်းတို့ကို ကင်းစေကြောင်းဖြစ်သော သမ္မုတိ။ [ဥဗ္ဘာဟိကာဖြင့် သမုတ်ပုံကို သမထက္ခန္ဓက ကြည့်ပါ။]

၄ ၁၇၅

၈၆ ပါရာဇိကဏ်အဋ္ဌကထာ [အဋ္ဌမ

အသင်စုဒိတက စောဒကတို့၏၊ သဘာဂေ–သဘောတူကုန်သော၊ ဝိနယမရေ–ဝိနည်းမိုရ်တို့ကို၊ ပရိယေသထ–ရှာကြကုန်၊ ဣတိ–ပြော၍၊ ဝိနယမရေ–တို့ကို၊ ပရိယေသာပေတွာ–ရှာစေပြီး၍၊ ယေနမမ္မေန–အကြင်ဟုတ်မှန်သော သဘောဖြင့်၊ ယေန ဝိနယေန–အကြင်စောဒနာ သာရဏာဝိနည်းဖြင့်၊ ယေန သတ္ထုသာသနေန–အကြင်မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမဖြစ်သော ဥတ်ကမ္မဝါစာဖြင့်၊ တံ အဓိကရဏံ–ကို၊ ဝူပသမေတိ–စေနိုင်၏၊ တထစ–ထိုဓမ္မဝိနယ သတ္ထုသာသနဖြင့်၊ တံ အဓိကရဏံ–ကို၊ ဝူပသမေတဗ္ဗံ–စေရာ၏၊ စ–ဆက်၊ တတ္ထ–ထို ဓမ္မ ဝိနယ သတ္ထုသာသနတို့တွင်၊ ဓမ္မောတိ–ကား၊ ဘူတံ–ဟုတ်မှန်သော ဝတ္ထုတည်း၊ ဝိနယောတိ–ကား၊ စောဒနာ–အပြစ်တင်ခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ သာရဏာစ–အပြစ်ကို အမှတ်ရစေခြင်းသည် လည်းကောင်းတည်း၊ သတ္ထုသာသနန္တိ–ကား၊ ဥတ္တိသမ္ပဒါ–ပြည့်စုံသော ဥတ်သည်လည်းကောင်း၊ အနုသာဝနသမ္ပဒါစ–ပြည့်စုံသော ကမ္မဝါစာသည် လည်းကောင်းတည်း၊ တသ္မာ–ကြောင့်၊ (ထိုဓမ္မ ဝိနယ သတ္ထုသာသနဖြင့် အဓိကရဏ်းကို ငြိမ်းစေရာသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊) စောဒကေန–သည်၊ ဝတ္ထုသ္မိं–အကြောင်းဝတ္ထုကို၊ အရောစိတေ–လျှောက်အပ်သော်၊ စုဒိတကော–ကို၊ ပုဗ္ဗိတဗ္ဗော–၏၊ (ကိံ)၊ ဧတံ–ဤအကြောင်းဝတ္ထုသည်၊ သန္တံ– ထင်ရှားရှိသလော၊ 'ဝါ–ဟုတ်မှန်သလော၊ (နော သန္တံ)–လော၊ ဣတိ (ပုစ္ဆိတဗ္ဗော)၊ ဧဝံ, ဝတ္ထုံ–ကို၊ ဥပပရိက္ခိတ္တာ–၍၊ ဘူတေန–သော၊ ဝတ္ထုနာ–ဖြင့်၊ စောဒေတွာ–ပြီး၍ လည်းကောင်း၊ အနုသာဝနသမ္ပဒါယစ–ဖြင့်လည်းကောင်း၊ တံ အဓိကရဏံ–ကို၊ ဝူပသမေတဗ္ဗံ–စေရာ၏။

တတ္ထ–ထိုသို့ငြိမ်းချမ်းစေရာ၌၊ အလဒ္ဓိ–သည်၊ လဒ္ဓိ–ကို၊ စောဒေတိ–အုံ့၊ သော စ အလဒ္ဓိ–သည်လည်း၊ ဗာလော–ဝိနည်းသိက္ခာပုဒ်၌မကျွမ်းကျင်သည်၊ အဗျတ္တော–မထက်မြက်သည်၊ စေ ဟောတိ၊ (ဧဝံသတိ) အသ–ထို ဗာလအဗျတ္တ အလဒ္ဓိစောဒကအား၊ နယော–စောဒနာနည်းကို၊ နှ ဒါတဗ္ဗော–မပေးထိုက်၊ ဧဝံပန–ကား၊ ဝတ္တဗ္ဗော–မေးမြန်းပြောဆိုထိုက်၏၊ (ကိံ)၊ ကိမ္မိ–

ဝိနယမရေ ပရိယေသထ။ ။ယခုအခါ၌ လူဝတ်ကြောင်တို့ အမှုဖြစ်သောအခါ တရားဥပဒေနှင့် ပြောတတ်သော ရှေ့နေကို ရှာရသကဲ့သို့, ထိုအတူစုဒိတက စောဒကတို့သည် အပြန်အလှန် မေးသော အခါ ဝိနည်းဥပဒေနှင့် လျော်အောင် ဖြေနိုင်မည့်သူမဟုတ်သော ဗာလတွေများနေလျှင် သူတို့၏ အလိုအတိုင်း တရားနှင့်အညီ အဖြေပေးနိုင်မည့် ဝိနည်းမိုရ်ကို ရှာခိုင်းပါ–ဟူလို၊ တရားဆုံးဖြတ်မည့် ပုဂ္ဂိုလ်များ သတိထားထိုက်သော အချက်ပါပေတည်း။

အဘယ်ဝတ္ထုကြောင့်၊ နံ–ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ စောဒေသိ–နည်း၊ ဣတိ (ဝတ္ထုဗျော)၊ အဒ္ဓါ, သော–ထိုဗာလ အလဇ္ဇီစောဒကသည်၊ ဝက္ခတိ–ပြောဆိုမေးမြန်းလတ္တံ့၊ (ကိံ)၊ ဘန္တေ–တို့၊ ကိမိနံနာမ–"ကိမိနံ" မည်သော၊ ဣဒံ–ဤစကားသည်၊ ကိံ– အဘယ်ပါနည်း၊ ဣတိ (ဝက္ခတိ)၊ တွံ, ကိမိနမ္မိ–"ကိမိနံ" ဟူသော စကားကို လည်း၊ နဇာနာသိ၊ [ကိမိနန္တိ ဝစနမ္မိ နဇာနာသိ၊] ဧဝရူပေန–သော၊ ဗာလေန–သော၊ တယာ–သည်၊ ပရံ စောဒေတုံ နယုတ္တံ၊ ဣတိ–ပြော၍၊ ဥယျောဇေတဗ္ဗော–ပြန်လွှတ်ထိုက်၏၊ အသ–ထို အလဇ္ဇီစောဒကအား၊ အနုယောဂေါ–မေးမြန်းခြင်းကို၊ နဒါတဗ္ဗော၊ [နာသ ပုစ္ဆာ ပဋိပုစ္ဆာ (ပထမမေးခြင်း, ထပ်၍မေးခြင်းကို) ဒါတဗ္ဗာ။]

ပန–ကား၊ သောအလဇ္ဇီ–ထိုအလဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပဏ္ဍိတော–ဝိနည်းဥဒ္ဒေသ ကျွမ်းကျင်သည်၊ ဗျတ္တော–ထက်မြက်သည်၊ သစေ ဟောတိ၊ ဒိဋ္ဌေနဝါ–မြင် အပ်သော အကြောင်းအရာဖြင့်သော် လည်းကောင်း၊ သုတေနဝါ–လည်းကောင်း၊ အဇ္ဈောတ္ထရိတ္တာ–လွန်းမိုး၍၊ သမ္မာဒေတုံ–ပြီးစေခြင်းငှာ၊ သစေသက္ကောတိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ ဧတသ–ဤ ပဏ္ဍိတဗျတ္တအလဇ္ဇီစောဒကအား၊ အနုယောဂ်–ခြင်းကို၊ ဒတ္တာ–၍၊ လဇ္ဇီသေဝ–၏သာလျှင်၊ ပဋိညာယ–ဝန်ခံခြင်းဖြင့်၊ ကမ္မ–ဆုံးဖြတ်မှုကို၊ ကာတဗ္ဗံ–၏၊ လဇ္ဇီ–သည်၊ အလဇ္ဇီ–ကို၊ သစေ စောဒေတိ–အုံ့၊ သောစလဇ္ဇီ–သည်လည်း၊ ဗာလော–သည်၊ အဗျတ္တော–သည်၊ သစေဟောတိ၊ အနုယောဂ်–ကို၊ ဒါတုံ–ငှာ၊ သစေ နဒါတုံ သက္ကောတိ၊ (ဧဝံ သတိ)၊ တသ–ထိုဗာလအဗျတ္တလဇ္ဇီစောဒကအား၊ နယော–စောဒနာနည်းကို၊ ဒါတဗ္ဗော–၏၊ (ကိံ)၊ ကိမိ–အဘယ်ဝတ္ထုကြောင့်၊ နံ–ကို၊ စောဒေသိ–နည်း၊ သီလဝိပတ္တိယာဝါ–သီလဝိပတ္တိကြောင့်သော်လည်း၊ (စောဒေသိ–သလော)၊ အာစာရဝိပတ္တိအာဒီသု–တို့တွင်၊ ဧကိသာဝါ–တစ်ပါးပါးကြောင့်သော်လည်း၊ (စောဒေသိ–လော)၊ ဣတိ–သို့၊ (နယော–ကို၊ ဒါတဗ္ဗော)။

ပန–ပရိဟာရပက္ခမ္ပတစ်ပါး၊ ပေ၊ အုံ့၊ ကသ္မာ–ကြောင့်၊ ဣမသေဝ–ဤဗာလအဗျတ္တလဇ္ဇီစောဒကအားသာ၊ ဧဝံ–သို့၊ နယော–ကို၊ ဒါတဗ္ဗော–နည်း၊ ဝိနယဓရာနံ–တို့အား၊ ဝါ–တို့၏၊ အဂတိဂမနံ–အဂတိလိုက်ခြင်းသည်၊ နယုတ္တံ နနု–မသင့်သည် မဟုတ်ပါလော၊ ဣတိ–ဤကား အမေးတည်း၊ (ဝိနယဓရာနံ အဂတိဂမနံ) နယုတ္တမေဝ–သာ၊ ပန–စင်စစ်ကား၊ ဣဒံ–ဤ ဗာလအဗျတ္တလဇ္ဇီစောဒကအား စောဒနာနည်းပေးခြင်းသည်၊ အဂတိဂမနံ, နဟောတိ–မဟုတ်၊ ဧသော–ဤလဇ္ဇီစောဒကအား စောဒနာနည်းပေးခြင်းသည်၊ ဓမ္မာနုဂ္ဂဟော နာမ – ဝိနယဓမ္မကို ချီးမြှောက်ခြင်းမည်၏၊ ဟိ – မှန်၊ အလဇ္ဇီ

နိုဂ္ဂဟတ္ထာယ–ဌာလည်းကောင်း၊ လဒ္ဓိပဂ္ဂဟတ္ထာယစ–ဌာလည်းကောင်း၊ သိက္ခာပဒံ–ကို၊ ပညတ္တံ–ပြီ၊ တတြ–ထို အလဒ္ဓိ လဒ္ဓိ ၂ ယောက်တို့တွင်၊ အလဒ္ဓိ–သည်၊ နယံ–စောဒနာနည်းကို၊ လဘိတွာ–၍၊ ဝါ–သော်၊ အဗ္ဗောတ္ထရန္တော–လဒ္ဓိကို လွှမ်းမိုးလျက်၊ ဟိတိ–လာလတ္တံ့၊ ပန–ကား၊ လဒ္ဓိ–သည်၊ နယံ လဘိတွာ, ဒိဋ္ဌေ–မြင်အပ်သော အကြောင်းအရာ၌၊ ဒိဋ္ဌသန္တာနေန–မြင်အပ် သော အစဉ်အဆက်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ [ဒိဋ္ဌသမ္ဗန္ဓေန, ဒိဋ္ဌနိယာမေနာတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ၊] သုတေ–၌၊ သုတသန္တာနေန–ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပတိဋ္ဌာယ–တည်၍၊ ကထေသတိ–ပြောဆိုလတ္တံ့၊ တသ္မာ, တသ–ထို လဒ္ဓိစောဒကကို၊ ဓမ္မာနုဂ္ဂဟော–ဓမ္မဖြင့် ချီးမြှောက်ခြင်းသည်၊ ဝဋ္ဋတိ၊ ပန–ကား၊ သော လဒ္ဓိ, ပဏ္ဍိတော ဗျတ္တော သစေ ဟောတိ၊ ပတိဋ္ဌာယ–ဒိဋ္ဌ စသည်၌ တည်၍၊ သစေ ကထေတိ၊ အလဒ္ဓိစ–သည်လည်း၊ ဧတမ္ဘိ–ဤအမှုသည်လည်း၊ နတ္ထိ၊ ဧတမ္ဘိ–လည်း၊ နတ္ထိ၊ ဣတိ–သို့၊ ပဋိညံ–ဝန်ခံချက်ကို၊ သစေ နဒေတိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ အလဒ္ဓိသ–၏၊ ပဋိညာယဧဝ–ပဋိညာဉ်အားဖြင့်သာ၊ ကာတဗ္ဗံ။

စ–ဆက်၊ တဒတ္ထဒီပနတ္ထံ–(အလဒ္ဓိ၏ ပဋိညာဉ်ဖြင့်သာ ပြုရမည်ဟူသော) ထိုအနက်ကို ထင်ရှားပြခြင်းအကျိုးငှာ၊ ဣဒံ ဝတ္ထု–ဤဝတ္ထုကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ကိရ–ချဲ့၊ တေပိဋကစူဠဘယတ္ထေရော–သည်၊ :လောဟပါသာဒသ–ကြေးပြာသာဒ်၏၊ ဟေဋ္ဌာ–အောက်ထပ်၌၊ ဘိက္ခုနံ–တို့အား၊ ဝိနယံ–ဝိနည်းအဓိပ္ပာယ်ကို၊ ကထေတွာ–ပြောပြပြီး၍၊ သာယနှသမယေ ဝုဋ္ဌာတိ၊ တသ–ထိုထေရ်၏၊ ဝုဋ္ဌာနသမယေ–ထချိန်၌၊ ဒွေ–၂ ပါးကုန်သော၊ အတ္ထပစ္စတ္ထိကာ–ဝိဝါဒဝတ္ထု ဟူသော ကိစ္စ၌ ဆန့်ကျင်ဘက်ကို အလိုရှိသော ရန်သူရဟန်းတို့သည် [ဝိဝါဒဝတ္ထုသန်ဿိတေ အတ္ထေ ပစ္စတ္ထိကာ အတ္ထပစ္စတ္ထိကာ၊ ဌိကာ၊] ကထံ ပဝတ္တေသုံ၊ ဧကော–တစ်ပါးသည်၊ ဧတမ္ဘိ–ဤအမှုသည်လည်း၊ နတ္ထိ၊ ဧတမ္ဘိ နတ္ထိ၊ ဣတိ ပဋိညံ နဒေတိ၊ အထ–ထိုအခါ၌၊ ပဌမယာမေ–သည်၊ အဗ္ဘာဝသေသေ–အနည်းငယ်မျှကြွင်းလသော်၊ ထေရဿ–၏၊ တသ္မိံ ပုဂ္ဂလေ–ထိုစုဒိတကပုဂ္ဂိုလ်အပေါ်၌၊ (အသုဒ္ဓလဒ္ဓိ ဥပ္ပန္နာဒ္ဓစပ်၊) အယံ–ဤစောဒကသည်၊ ပတိဋ္ဌာယ–ဒိဋ္ဌစသည်၌ တည်၍၊ ကထေတိ၊ အယံ ပန–ဤစုဒိတကသည်ကား၊ ပဋိညံ နဒေတိ၊ ဗဟူနိ–နှင့်သော၊ ဝတ္ထူနိစ–ပါရဇိက ဝတ္ထုတို့သည်လည်း၊ ဩသရာနိ–သက်ရောက်ပြီးကုန်ပြီ၊ အဒ္ဓါ, ဧတံ–ဤအမှုသည်၊ ဝါ–ကို၊ ကတံဘဝိဿတိ၊ ဣတိ–သို့၊ အသုဒ္ဓလဒ္ဓိ–မစင်ကြယ်ဟူသော အယူသည်၊ ဥပ္ပန္နာ၊ [အသုဒ္ဓလဒ္ဓိ ဥပ္ပန္နာဒ္ဓ စပ်ဖို့ရာ "တသ္မိံ ပုဂ္ဂလေ" ရှိပြီးဖြစ်၍ ဘဝိဿတိနောက်ဝယ် "တသ္မိံပုဂ္ဂလေ"ဟု အချို့စာအုပ်များ၌ ပါသည်ကားအပေါ်၊]

တတော– ထိုမှနောက်၌၊ ဗီဇနိဒဏ္ဍကေန– ယပ်တောင်ရိုးဖြင့်၊ ပါဒက ထလိကာယ–ခြေပွတ်အိုးခြမ်း၌၊ သည်–အမှတ်အသားကို၊ ဒတ္တာ–ပေး၍၊ [ငြင်းခုံနေသော စကားများ ရပ်သွားစေလို၍ လည်းကောင်း၊, မိမိပြောအပ်သော စကားကို နားစိုက်စေလို၍လည်းကောင်း ယပ်တောင်ရိုးဖြင့် ခြေပွတ်အိုးခြမ်း၌ ခေါက်ခြင်းကို "သည်ဒတ္တာ"ဟု ဆိုသည်။] အာဝုသော–ဝါ့ရှင်စောဒက၊ အဟံ, ဝိနိစ္ဆိတုံ–ဌာ၊ အနနုစ္ဆဝိကော–မလျောက်ပတ်၊ အညေန–အခြားဝိနည်းဓိုရ်သည်၊ ဝါ–ကို၊ ဝိနိစ္ဆိနာပေဟိ–ဆုံးဖြတ်စေချေလော့၊ ဣတိ–သို့၊ အာဟ–ပြီ၊ ဘန္တေ, ကသ္မာ(အနနုစ္ဆဝိကော)၊ ဣတိ–ဤသို့မေးပြီ၊ ထေရောတမတ္ထံ–ထိုအကြောင်းကို (ဝန်မခံ၍ မဆုံးဖြတ်နိုင်တဲ့အကြောင်းကို၊) အာရောစေသိ–ပြီ၊ [ဤစကားဖြင့် စုဒိတကပုဂ္ဂိုလ်၏ ပဋိညာဉ်ကို မရသောကြောင့် မဆုံးဖြတ်ပုံကို ပြသည်၊ ဤဝတ္ထုဌ် ဤအချက်ကို သာဓကပြလိုရင်းတည်း။]

စုဒိတကပုဂ္ဂလဿ–၏၊ ကာယေ–၌၊ ဒါဟော–အပူသည်၊ ဥဋ္ဌိတော–တက်လာပြီ၊ တတော–၌၊ သော–ထိုစုဒိတကသည်၊ ထေရံ ဝန္ဒိတ္တာ ဘန္တေ ဝိနိစ္ဆိနိတုံ, အနုရူပေန–သော၊ ဝိနယဓရေနနာမ–ဝိနည်းဓိုရ်မည်သည်၊ တုမှာ ဒိသေနေ ဝ–အရှင်ဘုရားတို့ကဲ့သို့ ရှုအပ်သူသည်သာလျှင်၊ ဝါ–အရှင်ဘုရားတို့လို ဝိနည်းဓိုရ်သည်သာလျှင်၊ ဘဝိတုံ, ဝဋ္ဋတိ–သင့်ပါ၏၊ စောဒကေနစ–သည်လည်း၊ ဤဒိသေနေ ဝ–ဤကဲ့သို့ ရှုအပ်သော စောဒကသည်သာလျှင်၊ ဘဝိတုံ ဝဋ္ဋတိ၊ ဣတိ ဝတ္တာ သေတကာနိ–အဝတ်ဖြူတို့ကို၊ နိဝါသေတ္တာ, မယာ–သည်၊ စိရံ–စွာ၊ (တုမှေ–တို့သည်၊ ဝါ–တို့ကို၊) ကိလာမိတာ–ပင်ပန်းစေအပ်ကုန်သည်၊ အတ္ထ–ဖြစ်ပါကုန်၏၊ ဣတိ–ဤသို့လျှောက်၍၊ ခမာပေတ္တာ–သည်းခံစေ၍၊ ဝါ–ကန်တော့တောင်းပန်၍၊ ပဏ္ဏမိ–ပြီ၊ (ဣတိ ဣဒံ ဝတ္ထု ဝေဒိတဗ္ဗံ–ဟု မူလ စကားကို ပြန်အုပ်ပါ။)

ဧဝံ–ဤသို့၊ လဒ္ဓိနာ–သည်၊ စောဒိယမာနော–အပ်သော်၊ ဝါ–သော၊ အလဒ္ဓိ–သည်၊ ဗဟူသု–ကုန်သော၊ ဝတ္ထုသု–တို့သည်၊ ဥပ္ပန္နေသုပိ–ဖြစ်ပြီးပါကုန်သော်လည်း၊ ပဋိညံ, နဒေတိ–မပေးအံ့၊ သော–ထိုအလဒ္ဓိ စုဒိတကကို၊ သုဒ္ဓေါတိ–သုဒ္ဓဟူ၍၊ ဝါ–စင်ကြယ်သူဟူ၍၊ နေဝဝတ္ထဗ္ဗော၊ အသုဒ္ဓေါတိ နဝတ္ထဗ္ဗော)၊ [ဤဥပဒေသကို ထောက်၍ ယခုခေတ်၌ မစင်ကြယ်ဟုလည်းထင်ရ, ဝန်ခံချက်လည်း မပေးသော စုဒိတကကို "နေဝသုဒ္ဓ နာသုဒ္ဓ" ဟု ဆုံးဖြတ်ကြသည်။] စ–ဆက်၊ ဧသ (ဧသော)–ဤစုဒိတကမျိုးသည်၊ ဧဝမတကောနာမ–ရှင်လျှက် သေသူမည်၏၊ အာမကပူတိကာနာမ–စိမ်းလျှက် ပုပ်သည်မည်၏၊ [မမှည့်ဘဲနှင့် ပုပ်နေသော သစ်သီးနှင့်တူသည်ဟူလို၊] ပန–ဆက်၊ အသ–ထို

အလဇ္ဇီစုဒိတကဏ်၊ အညမ္မိ–သော၊ တာဒိသံ–သော၊ (ပါရာဇိက ကျလောက်
သော၊) ဝတ္ထု–သည်၊ သစေ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ (ဧဝံသတိ) နဲ ဝိနိစ္ဆိနိတဗ္ဗံ–ထပ်၍ဆုံး
ဖြတ်ဖွယ်မလို၊ တထာနာသိတကောဝ–ထိုဆုံးဖြတ်အပ်ပြီးအတိုင်း ဖျက်ဆီးအပ်
ပြီးသည်သာ၊ (ပထမ "နေဝသုဒ္ဓ နာသုဒ္ဓ" ဟု ဆုံးဖြတ်အပ်ပြီးသည့်အတိုင်း
ဖျက်ဆီးအပ်ပြီးသာလျှင်၊) ဘဝိသတိ။

ပန–ကား၊ အလဇ္ဇီယေဝ–သည်ပင်၊ အလဇ္ဇီသစေ စောဒေတိ၊ (ဧဝံသတိ)
သော–ထိုအလဇ္ဇီစောဒကကို၊ ဝတ္ထုဗ္ဗော၊ (ကိံ)၊ အာဝုသော တဝ, ဝစနေန–
ဖြင့်၊ အယံ–ဤစုဒိတကသည်၊ ဝါ–ကို၊ ကိံ–ကို၊ ဝတ္ထုံ သက္ကာ–တတ်နိုင်ပါအံ့နည်း၊
ဣတိ (ဝတ္ထုဗ္ဗော)၊ ဣတရမ္ပိ–အခြားသော အလဇ္ဇီစုဒိတကကိုလည်း၊ တထေဝ
ဝတ္တာ ["အာဝုသော တဝ ဝစနေန ကိံ သက္ကာ ဝတ္ထုံ" ဟု ပြောပြီး၍၊]
ဥဘောပိ–တို့ကိုလည်း၊ (တုမှေ) ဧကသမ္ဘောဂပရိဘောဂါ–တူသော အာမိသ
သမ္ဘောဂ, ဓမ္မပရိဘောဂရှိကုန်သည်၊ ဟုတ္တာ, ဧဝံဝ–အသက်မွေးကြကုန်၊
ဣတိ ဝတ္တာ ဥယျောဇေတဗ္ဗာ–နှ၏၊ သီလတ္ထာယ–သီလအကျိုးငှာ၊ တေသံ–
ထိုအလဇ္ဇီတို့အတွက်၊ ဝိနိစ္ဆယော နဲ ကာတဗ္ဗော–မပြုထိုက်၊ ဝါ–ပြုဖွယ်မလို၊
ပန–အနွယ်ကား၊ ပတ္တစီဝရ ပရိဝေဏာဒိ အတ္ထာယ–သပိတ်, သင်္ကန်း, ပရိဝုဏ်
အစရှိသည်တို့၏ အကျိုးငှာ၊ ပတိရူပံ–သော၊ သက္ခိံ–ကို၊ လဘိတ္တာ–၍၊ ဝါ–
သော်၊ ကာတဗ္ဗော၊ [သပိတ်စသည်ကို "သူ့ဟာ ငါ့ဟာ"ဟု ငြင်းကြလျှင်
ထိုအလဇ္ဇီတို့၏ ပြောဆိုချက်ဖြင့် မဆုံးဖြတ်ဘဲ သင့်တော်သော သက်သေကို
ရလျှင် ဆုံးဖြတ်ပေးလိုက်ပါ–ဟူလို။]

လဇ္ဇီ–သည်၊ လဇ္ဇိံ–ကို၊ အထ စောဒေတိ–အုံ့၊ နေသံ–ထို၂ဦးတို့၏၊
ဝိဝါဒေါစ–သည်လည်း၊ ကိသ္မိဉ္စိဒေဝ–တစ်စုံတစ်ခုသော အရာ၌သာလျှင်၊
အပ္ပမတ္တကော–နည်းသောအတိုင်းအရှည်ရှိသည်၊ ဝါ–မဖြစ်စလောက်သည်၊
(အထ) ဟောတိ–အုံ့၊ (ဧဝံသတိ) သညာပေတ္တာ–၂ဦးလုံးတို့ကို နားလည်စေ
၍၊ ဧဝံ–သို့၊ မာကရောထ–မပြုပါကုန်လင့်၊ ဣတိ–ဤသို့ပြော၍၊ အစ္ဆယံ–
အပြစ်ကို၊ ဒေသာပေတ္တာ–ဒေသနာပြောစေ၍၊ ဥယျောဇေတဗ္ဗာ–ပြန်လွှတ်ထိုက်
ကုန်၏၊ [လဇ္ဇီ ၂ဦးတို့၏ မပြောပလောက်သော ကိစ္စဖြင့် အချင်းချင်းဝိဝါဒ
ဖြစ်လျှင် ဝိနည်းဓိရ်က ၂ဦးလုံးကို နားလည်အောင်ပြော၍၊ "ဒီလိုမလုပ်ကြ
နှင့်" ဟု ပြောရမည်၊ အပြစ်ရှိလျှင်လည်း ဒေသနာ အပြောခိုင်း၍ ပြန်လွှတ်
ရမည်–ဟူလို။] ပန–သို့မဟုတ်၊ ဧတ္ထ–ဤလဇ္ဇီစောဒက စုဒိတက ၂ဦးတို့တွင်၊
စုဒိတကေန–သည်၊ သဟသာ, ဝိရဒ္ဓံ–ဆွတ်ယွင်းစေအပ်သည်၊ အထ ဟောတိ–
အုံ့၊ အာဒိတော ပဋ္ဌာယ အလဇ္ဇီနာမ နတ္ထိ၊ သော စ–ထိုလဇ္ဇီစုဒိတကသည်လည်း၊

ပက္ခာနုရက္ခဏတ္ထာယ–အသင်းအပင်းကို စောင့်ရှောက်ခြင်းအကျိုး ၄၊ ပဋိညံ–ကို၊ နေ ဒေတိ–အုံ့၊ [မိမိပြုအပ်သောအပြစ်ကို ပြောလိုက်လျှင် မိမိ ဘက်သားများ ကွဲသွားမည်စိုး၍ ပဋိညာဉ် မပေးအုံ့–ဟူလို၊] မယံ, သဒ္ဓဟာမ– ယုံကြည်ကုန်၏၊ မယံ သဒ္ဓဟာမ၊ ဣတိ–ပြော၍၊ ဗဟူ–များစွာသော ဘက်သားတို့သည်၊ ဥဒ္ဒဟန္တိ–ထကြကုန်အုံ့၊ [ငြိမ်၍ မနေကြဘဲ, ထကြကုန်အုံ့၊] သော–ထို လဒ္ဓိစုဒိတကသည်၊ တေသံ–ထိုဘက်သားတို့၏၊ ပဋိညာယ–ဖြင့်၊ ဧကဝါရံ ဝါ–တစ်ကြိမ်သော်လည်းကောင်း၊ ဒွိဝါရံ ဝါ–သော်လည်းကောင်း၊ သုဒ္ဓေါ–သည်၊ ဟောတု–ဖြစ်ပါစေတော့၊ အထပန–ထိုသို့ သုဒ္ဓဖြစ်ပါသော်လည်း၊ ဝိရဒ္ဓကာလတော–ချွတ်ယွင်းမိရာ အခါမှ၊ ပဌာယ, ဌာနေ–လဒ္ဓိ အရာ၌၊ နတ္ထိ–ကုန်ကုန်–တော့၊ [လဒ္ဓိ ဌာနေ နတ္ထိ၊ ဋီကာ၊] ဝိနိစ္ဆယော–ကို၊ နဒါတဗ္ဗော။

ဧဝံ–လျှင်၊ ယာယကာယစိ–သော၊ စောဒနာယ–၏၊ ဝသေန–ဖြင့်၊ သံဃမဇ္ဈေ–၌၊ ဝတ္ထုသ္မိံ–သည်၊ သြသဒ္ဒေ–သော်၊ စုဒိတကစောဒကေသု–တို့၌၊ ပဋိပတ္တံ–ကျင့်စဉ်ကို၊ ဥတ္တာ–၍၊ ["တုမှေ အမှာကံ ဝိနိစ္ဆယေန တုဋ္ဌာ ဘဝိဿထ" စသည်ဖြင့် မေးမြန်းရခြင်းစသော ကျင့်စဉ်ကိုသိပြီး၍–ဟူလို၊ ဤ ဥတ္တာကို ဘေဒဇာနနတ္ထံ၌ စပ်၊] တဿာယေဝ စောဒနာယ–၏ပင်၊ သမ္မတ္တိဝိပတ္တိဘေဒဇာနနတ္ထံ–သမ္မတ္တိအပြား, ဝိပတ္တိအပြားကို သိစေခြင်း အကျိုး ၄၊ အာဒိမဇ္ဈပရိယောသာနာဒီနံ–တို့၏၊ ဝသေန–ဖြင့်၊ ဝိနိစ္ဆယော ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သေယျထိဒံ–အဘယ်သို့သိထိုက်သနည်း၊ စောဒနာယ–ခြင်း၏၊ အာဒိ–သည်၊ ကော–အဘယ်နည်း၊ မဇ္ဈေ–သည်၊ ကိံ–နည်း၊ ပရိယောသာနံ–သည်၊ ကိံ–နည်း၊ စောဒနာယ–၏၊ အဟံ–တပည့်တော်သည်၊ တံ–အရှင်ဘုရားကို၊ ဝတ္ထုကာမော–ပြောလိုပါ၏၊ မေ–အား၊ အာယသ္မာ–သည်၊ သြကာသံ–စောဒနာခွင့်ကို၊ ကရောတု–ပြုပါလော့၊ ဣတိဧဝံ–သို့၊ သြကာသကမ္မံ–ခွင့်တောင်းမှုသည်၊ အာဒိ–တည်း၊ သြတိဏ္ဏော–သက်ရောက်ပြီးသော၊ ဝတ္ထုနာ–ဖြင့်၊ စောဒေတွာ သာရေတွာ, ဝိနိစ္ဆယော–ဆုံးဖြတ်ခြင်းသည်၊ မဇ္ဈေ–တည်း၊ အာပတ္တိယံဝါ–၌သော်လည်းကောင်း၊ အနာပတ္တိယံဝါ–၌သော်လည်းကောင်း၊ ပတိဋ္ဌာပနေန–

ဧကဝါရံ၊ ပေ၊ နဒါတဗ္ဗော။ ။"လဒ္ဓိစုဒိတကသည် သူတို့ဘက်သားများ၏ ဝန်ခံချက်အတိုင်း တစ်ကြိမ် နှစ်ကြိမ်တော့ သုဒ္ဓဖြစ်ပါစေဦးတော့၊ သို့သော်လည်း အပြစ်ကိုပြုမိရာ အခါမှစ၍ လဒ္ဓိမဟုတ်တော့သဖြင့် အဆုံးအဖြတ်မပေးရ" ဟု အဋ္ဌကထာ အတိုင်း အဓိပ္ပာယ်ရ၏၊ သို့သော် ဋီကာ၌ကား "တေသံ ဝစနေန ဧကဒ္ဝိဝါရမသ ဝိနိစ္ဆယော ဒါတဗ္ဗော–သူတို့ဘက်သားများ၏ ဝန်ခံချက်စကားဖြင့် ၁ကြိမ် ၂ကြိမ်တော့ ထို စုဒိတကအား အဆုံးအဖြတ်ပေးရမည်" ဟု ဆိုသည်။

တည်စေခြင်းအားဖြင့်၊ သမထော–ငြိမ်းစေခြင်းသည်၊ ပရိယောသာနံ–တည်း၊ [အာပတ်သင့်လျှင် အာပတ်မဟု ဆုံးဖြတ်ခြင်းသည်ပင် စောဒနာ၏ပြီးငြိမ်းခြင်းဖြစ်၏၊ အာပတ်မသင့်၍ "အနာပတ်" ဟု ဆုံးပြတ်လျှင်လည်း စောဒနာပြီးငြိမ်းခြင်းပင် ဖြစ်သည်။]

စောဒနာယ–၏၊ မူလာနိ–အခြေအမြစ်တို့သည်၊ ကတိ–အဘယ်မျှလောက်တို့နည်း၊ ဝတ္ထူနိ–ဝတ္ထုတို့သည်၊ ကတိ–တို့နည်း၊ ဘူမိယော–စောဒနာခြင်း၏ ဖြစ်တည်ရာဘုံတို့သည်၊ ကတိ–တို့နည်း၊ စောဒနာယ–၏၊ မူလာနိ–တို့သည်၊ ဒွေ–တို့တည်း၊ သမူလိကာဝါ–အခြေအမြစ်နှင့် တကွဖြစ်သော စောဒနာခြင်းလည်းကောင်း၊ အမူလိကာဝါ–အခြေအမြစ်မရှိသော စောဒနာခြင်းလည်း ကောင်းတည်း၊ ဝတ္ထူနိ–တို့သည်၊ တီဏိ–တို့တည်း၊ ဒိဋ္ဌ–မြင်အပ်သောအကြောင်းအရာလည်းကောင်း၊ သုတံ–လည်းကောင်း၊ ပရိသင်္ကိတံ–လည်းကောင်းတည်း၊ ဘူမိယော–တို့သည်၊ ပဌ–တို့တည်း၊ ကာလေန–သင့်လျော်သောအခါ၌၊ ဝက္ခာမိ–ပြောဆို စောဒနာအုံ့၊ အကာလေန–မသင့်လျော်သောအခါ၌၊ နော (ဝက္ခာမိ)–မပြောဆို မစောဒနာအုံ့၊ ဘူတေန–ဟုတ်မှန်သော ဝတ္ထုဖြင့်၊ ဝက္ခာမိ–အုံ့၊ အဘူတေန–ဖြင့်၊ နော (ဝက္ခာမိ)၊ သဏှေန–သိမ်မွေ့သောစကားဖြင့်၊ ဝက္ခာမိ–အုံ့၊ ဖရုသေန–ကြမ်းသော စကားဖြင့်၊ နော (ဝက္ခာမိ)၊ [စုဒိတကရဟန်းက ဓမ္မကထိကဖြစ်နေလျှင် "အိုဓမ္မကထိကကြီး–သင်ဟာ ဓမ္မကထိကလုပ်နေပြီးတော့ ဒီလိုအလုပ်မျိုးကို လုပ်တာ ကောင်းရဲ့လား" စသည်ဖြင့် ပြောခြင်းသည် ဖရုသဖြင့် ပြောခြင်းမည်၏၊ "ဓမ္မကထိကလုပ်နေပြီး ဒီလိုအပြစ်ကိုလုပ်လို့ မတော်ပါ" စသည်ဖြင့်ပြောလျှင်ကား သဏှဖြင့် ပြောခြင်းမည်၏၊] အတ္ထသံဟိတေန–အကြောင်းနှင့်စပ်ယှဉ်သော စကားဖြင့်၊ ဝက္ခာမိ၊ နော အနတ္ထသံဟိတေန၊ မေတ္တစိတ္တော–မေတ္တာစိတ်ရှိသည်၊ (ဟုတ္တာ) ဝက္ခာမိ၊ ဒေါသန္တရော–ဒေါသစိတ်ရှိသည်၊ (အန္တရသဒ္ဒါ စိတ်ဟော) (ဟုတ္တာ) နော (ဝက္ခာမိ)၊ ဣတိ–ဤကား စောဒနာခြင်း၏ ဖြစ်တည်ရာဘုံတို့တည်း၊ စပန–ထပ်၍ ဆက်ဦးအုံ့၊ ဣမာယ စောဒနာယ–ဖြင့်၊ စောဒကေန–စောဒနာ တတ်သော၊

ကာလေန, အကာလေန။ ။တစ်ပါးတည်းနေရာ၌ ခွင့်တောင်း၍ စောဒနာလျှင် သင့်လျော်သောအခါ၌ စောဒနာခြင်းမည်၏၊ သံဃာအလယ်၌ဖြစ်စေ, ၂ပါး ၃ပါးကိုဏ်း၏ အလယ်၌ ဖြစ်စေ, စာရေးတံယူရာ အရပ်၌ဖြစ်စေ, ယာဂုကို ယူရာအရပ်၌ဖြစ်စေ, ကြိုစည်စဉ်းစားရာ တန်ဆောင်းဝန်း၌ဖြစ်စေ, ဆွမ်းခံလမ်း၌ဖြစ်စေ, ရွာတွင်းဆွမ်းစားဇရပ်၌ဖြစ်စေ, အနီးအပါးဝယ် ဒါယကာများ ဝိုင်း၍ နေရာအခါ၌ဖြစ်စေ စောဒနာလျှင် မသင့်လျော်သောအခါ၌ စောဒနာခြင်းမည်၏။

ပုဂ္ဂလေန–သည်၊ (ပတိဋ္ဌာတဗ္ဗံ၌စပ်၊) (အဟ်) ပရိသုဒ္ဓကာယသမာစာရော–ထက်ဝန်းကျင်စင်ကြယ်သော ကိုယ်အကျင့်ရှိသည်၊ အမှိုနုခေါ–ဖြစ်သလော၊ ဣတိ အာဒိနာ, နယေန–ဖြင့်၊ ဥပါလိပဋ္ဌကေ–၌၊ ဝုတ္တောသု–နှ်သော၊ ပန္နရသသု–နှ်သော၊ ဓမ္မေသု–တို့၌၊ ပတိဋ္ဌာတဗ္ဗံ–တည်ရာ၏၊ [ပန္နရသ သရုပ်ကို ပရိဝါပါဠိတော်ဥပါလိပဋ္ဌကဋ္ဌ ရှု၊ ဋီကာ၌လည်းပါ၏၊] စုဒိတကေန–သည်၊ သစ္စေစ–မှန်ကန်သော စကား၌လည်းကောင်း၊ အကုပ္ပေစ–အမျက်မထွက်ခြင်း၌လည်းကောင်း၊ ဒ္ဒိသု–နှ်သော၊ ဓမ္မေသု–တို့၌၊ ပတိဋ္ဌာတဗ္ဗံ–ရာ၏၊ ဣတိ–ဤသို့ သိထိုက်၏၊ [ဤသို့ ဣတိထည့်၍ သေယျထိဒံကို ပြန်အုပ်ပါ။]

☰ အပ္ပေဝနာမ၊ပေ၊ စာဝေယျန္တိ–ကား၊ နံ ပုဂ္ဂလံ–ကို၊ ဣမမှာ သေဋ္ဌစရိယာ–ဤမြတ်သောကျင့်မှ၊ အပိ ဧဝ နာမ စာဝေယျုံ–ရွှေ့လျောစေနိုင်တန်ရာ၏၊ အဟံ ဣမံ ပုဂ္ဂလံ, ဣမမှာ ဗြဟ္မစရိယာ–ဤမြတ်သော အကျင့်မှ၊ သစေ စာဝေယျုံ–စေနိုင်အုံ့၊ (ဧဝံသတိ) သာဓု–ကောင်းသည်၊ အသဝတ–ဖြစ်ရာလေစွ တကား၊ ဣတိဣမိနာ အဓိပ္ပာယေန–ဤအလိုဖြင့်၊ အနုဒ္ဒသေယျ–စွပ်စွဲဖျက်ဆီးအုံ့၊ ဣတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ၊ ပန–ဆက်၊ ပဒဘာဇနေ–၌၊ ဗြဟ္မစရိယာ စာဝေယျန္တိ ဣမသေဝ–ပုဒ်၏သာလျှင်၊ ပရိယာယမတ္တံ–ပရိယာယ်မျှ ဖြစ်သောပုဒ်ကို၊ ဒသေတုံ, ဘိက္ခုဘာဝါ စာဝေယျန္တိ အာဒိ–စကားတော်ကို၊ ဝုတ္တံ၊ ခဏာဒီနိ–ခဏအစရှိသော သဒ္ဒါတို့သည်၊ သမယဝေဝစနာနိ–သမယသဒ္ဒါ၏ ဝေဝုစ်ပရိယာယ် သဒ္ဒါတို့တည်း၊ တံ ခဏံ၊ ပေ၊ ဝီတိဝတ္တေတိ–ကား၊ တသ္မိံ ခဏေ–ထိုခဏသည်၊ တသ္မိံ လယေ–ထိုလယသည်၊ တသ္မိံ မုဟုတ္တေ–ထိုမုဟုတ်သည်၊ ဝီတိဝတ္တေ–လွန်လသော်၊ ဟိ–မှန်၊ ဣဒံ–ဤတံ ခဏံ အစရှိသော သဒ္ဒါသည်၊

သာဓု၊ ပေ၊ ဝုတ္တံဟောတိ။ ။ဤဝါကျသည် "အပ္ပေဝ နာမ နံ"စသော ပါဠိတော်၏ ဆိုလိုရင်း ဥဒုကတ္ထကို ဖွင့်ပြသော တပ္ပာကဋိကရဏ ဝါကျတည်း၊ ["ဣတိ ဝုတ္တံဟောတိ, စကား၌က, ဥဒုက" –နိယာမ်၊] အပ္ပေဝနာမ–စသည်ကို အနက်ပေးရာ၌ကား "သံသယတ္ထမှိ အပ္ပေဝ, အပ္ပေဝနာမ နုတိစ" ဟူသော (၁၁၅၈) အဘိဓာန်အဗျယဝင်္ဂ နှင့်အညီသာသနာတော်မှ ရွှေ့လျောသွားအောင် စောဒနာနိုင်မည်, မစောဒနာနိုင်မည် မသေချာသော သံသယ အနက်ကိုသာပေးသင့်၏၊ ထို့ကြောင့် "အပိဧဝနာမ စာဝေယျုံ–ရွှေ့လျောစေနိုင်တန်ရာ၏" ဟု အနက်ပေးသည်၊ {ဗြဟ္မံ (သေဋ္ဌ)+စရိယံ ဗြဟ္မစရိယံ ဗြဟ္မာနံဝါ+စရိယံဗြဟ္မစရိယံ။]

ပရိယာယမတ္တံ ဒသေတုံ။ ။ပါဠိတော်၌ "နံ ပုဂ္ဂလံ ဣမမှာ သေဋ္ဌစရိယာ" စသည်ဖြင့် မဖွင့်ဘဲ ဗြဟ္မစရိယာပုဒ် တစ်ပုဒ်၏သာ ပရိယာယ် (စကားလှယ်) ဖြစ်သော "ဘိက္ခုဘာဝါ, သာမဏေမှာ, သီလက္ခန္ဓာ (သီလအစုမှ) တပေါဂုဏာ (အကျင့်ဂုဏ်မှ) ဟု ဟောတော်မူသောကြောင့် မတ္တသဒ္ဒါဖြင့် "ပရိယာယမတ္တံ" ဟု မိန့်သည်။

ဘုမ္မပ္ပတ္တိယာ–သတ္တမီဝိဘတ် ရောက်လုလသော်၊ဝါ–သတ္တမီအနက်၌၊ ဥပယောဂဝစန်–ဒုတိယာဝိဘတ်ရှိသော သဒ္ဒါတည်း၊ [ဘုမ္မပ္ပတ္တိယာတိ–ဘုမ္မဝစနေ သမ္မတ္တေ (တံ ခဏံ စသည်၌ ဝိတိဝတ္တေနှင့် သဒ္ဒါနေတူအောင် သတ္တမီဝိဘတ် ရောက်ထိုက်လျက် မရောက်ဘဲ) ဘုမ္မတ္ထေ ဣဒံ ဥပယောဂဝစနံတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ။]

သမနုဂ္ဂါဟိယမာနနိဒ္ဒေသေ–၌၊ ယေန၊ ပေ၊ ဟောတီတိ–ကား၊ စတုသူ–နိ်သော၊ ပါရာဇိကဝတ္ထူသု–တို့တွင်၊ [မေထုန်မှီဝဲခြင်းစသော ပါရာဇိကဝတ္ထု တို့တွင်၊] ယေနဝတ္ထုနာ–ဖြင့်၊ စောဒကေန–သည်၊ စုဒိတကော–သည်၊ ဝါ–ကို၊ အနုဒ္ဓသိတော–အပ်သည်၊ အဘာဘူတော, အဗ္ဗောတ္ထဌော–လွှမ်းမိုးအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ တသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ သမနုဂ္ဂါဟိယမာနောတိ–ကား၊ စောဒကေန–သည်၊ တသ္မိံ ဝုတ္တ ဝတ္ထုသ္မိံ–ထိုဆိုပြီးအပ်သော ပါရာဇိက ဝတ္ထု၌၊ သော စောဒကော–ထိုစောဒကပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝါ–ကို၊ အနုဝိဇ္ဇကေန–မေးစိစစ်တတ်သော ဝိနည်းဓိရ်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကိံ တေ၊ ပေ၊ ဒိဋ္ဌန္တိ အာဒိနာ–သော၊ နယေန–ဖြင့်၊ အနုဝိဇ္ဇိယမနော–စစ်ဆေးမေးမြန်းအပ်သော်၊ ဝိမံသိယမာနော–စုံစမ်းအပ်သော်၊ ဥပပရိက္ခိယမာနော–နှိုင်းချိန်အပ်သော်၊ ဝါ–နှိုင်းချိန်အပ်သော၊ (သော စောဒကော–သည်) [တေ–သည်၊ ကိံ–ကို၊ ဒိဋ္ဌं–သနည်း၊ ကိန္တိ–အဘယ်သို့လျှင်၊ တေ ဒိဋ္ဌं၊] အသမနုဂ္ဂါဟိယမာနနိဒ္ဒေသေ–၌၊ နှ ကေနစိ ဝုစ္စမာနောတိ–ကား၊ အနုဝိဇ္ဇကေနဝါ–သည်သော်လည်းကောင်း၊ အညေန–သော၊ ကေနစိဝါ–တစ်စုံတစ်ယောက်သည်သော်လည်းကောင်း၊ အဝုစ္စမာနော–မပြောဆိုအပ်ဘဲ။

စ–ဆက်၊ ဒ္ဝိန္နံ–နှစ်သော၊ ဧတေသံ မာတိကာပဒါနံ–(သမနုဂ္ဂါဟိယမာနော, အသမနုဂ္ဂါဟိယမာနော ဟူသော)ဤမာတိကာပုဒ်တို့၏၊ ပရတော–၌၊ ဘိက္ခု စ ဒေသံ ပတိဋ္ဌာတီတိ ဣမိနာ–ဟူသော ဤဝါကျနှင့်၊ သမ္ဗန္ဓော–ပုဒ်တို့၏ စပ်ခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ["သမနုဂ္ဂါဟိယမာနော, အသမနုဂ္ဂါဟိဟမာနော" ဟူသော ပဌမန္တ မာတိကာ ၂ ပုဒ်သည် အကြားခံ၌ရှိသော "အမူလကဏ္ဌေ တံ အဓိကရဏံ ဟောတိ" ဟူသော ဝါကျ၌စပ်၍မဖြစ်၊ "ဘိက္ခုစ ဒေသံ ပတိဋ္ဌာတိ"ဝယ် "ဘိက္ခု" ဟူသော ပဌမန္တနှင့် စပ်၍ "ပတိဋ္ဌာတိ" ဟူသော ကတ္တားဟောကြိယာ၌သာ စပ်ဆိုက်ရမည်–ဟူလို၊] ဟိ–မှန်၊ ဣဒံ–ဤအနက်သည်၊ ဝါ–ကို၊ ဝုတ္တं ဟောတိ၊ (ကိံ ဝုတ္တं ဟောတိ၊) ဧဝံ–ဤသို့၊ သမနုဂ္ဂါဟိယမာနောဝါ–စစ်ဆေးမေးမြန်းစုံစမ်းအပ် သော်လည်းကောင်း၊ ဝါ–သည်မူလည်းဖြစ်သော၊ အသမနုဂ္ဂါဟိယမာနောဝါ–သော်လည်းကောင်း၊ ဝါ–သော၊ ဘိက္ခုစ–သည်လည်း၊ ဒေသံ–အပြစ်ကို၊ ပတိဋ္ဌာတိ–စွဲ၍တည်ရတော့၏၊

ပဋိစ္စ-စွဲ၍၊ တိဋ္ဌတိ-တည်ရတော့၏၊ ပဋိဏာနာတိ-ဝန်ခံရတော့၏၊ သံဃာ ဒိသေသော (ဟောတိ)၊ ဣတိ (ဝုတ္တံဟောတိ)၊ ဣဒဉ္စ-ဤစကားကိုလည်း [တတော အပရေန သမယေန၊ ပေ၊ ဘိက္ခု စ ဒေါသံ ပတိဋ္ဌာတိဟူသော စကားကိုလည်း၊] အမူလကဘာဝသ-၏၊ ပါကဋကာလဒဿနတ္ထမေဝ-ထင်ရှားရာကာလကို ပြတော်မူခြင်းအကျိုးငှာသာ၊ ဝုတ္တံ-ပြီ၊ အာပတ္တိ'ပန-သို့ကား၊ အနုဒ္ဓံသိတက္ခဏေ ယေဝ-စွပ်စွဲအပ်ရာ ခဏ၌ပင်၊ အာပဇ္ဇတိ-၏၊ [ဤဝါကျ၏ ဆိုလိုရင်းအဓိပ္ပာယ် ကို ပါတိမောက်ဘာသာဋီကာ၌ ပြထားပြီ။]

ဣဒါနိ-၌၊ အမူလကဠေ၀၊ ပေ၊ ဟောတီတိ ဧတ္ထ-၌၊ ယသ္မာ, အမူလကလက္ခဏံ-အမူလကလက္ခဏာကို၊ ပုဗ္ဗေ-၌၊ ဝုတ္တံ၊ ["အမူလကေန ပါရာဇိကေန" ဟူသော ပါဠိတော်၏ ပဒဘာဇနီ၌ ဟောတော်မူအပ်ပြီ-ဟူလို၊] တသ္မာ, တံ-ထို အမူလကလက္ခဏာကို၊ အ၀တ္ဝာ-ဟောတော်မမူ ဘဲ၊ အပုဗ္ဗမေ၀-ရှေ့မဟုတ်သော အဓိကရဏာပုဒ်ကိုသာလျှင်၊ (အသစ်ဖြစ် သော အဓိကရဏာပုဒ်ကိုသာလျှင်၊) ဒသေတုံ, အဓိကရဏံ နာမတိ အာဒိ- ပါဠိ ရပ်ကို၊ အာဟ၊ တတ္ထ-ထိုအဓိကရဏံနာမ အစရှိသော ပါဠိရပ်၌၊ ယသ္မာ အဓိကရဏံ-အဓိကရဏား သည်၊ အဓိကရဏဿ-အဓိကရဏာ၏ အနက်အား ဖြင့်၊ ဧကံ-တစ်မျိုးတည်းသည်၊ (သမာနံ) ပိ, ဝတ္ထုဝသေန-ဝတ္ထု၏ အစွမ်း ဖြင့်၊ နာနာ-ကွဲပြားသည်၊ ဟောတိ၊ တေန-ကြောင့်၊ အသ-ထိုအဓိကရဏား၏၊ တံ နာနတ္တံ-ထိုကွဲပြားသည်၏ အဖြစ်ကို၊ ဒသေတုံ, စတ္တာရိ၊ပေ၊ အာဒိ-ကို၊ အာဟ၊ ပန-ပရိဟာရပက္ခမှတစ်ပါး စောဒကပက္ခကို ဆိုဦးအုံ၊ ယေန-အကြင် အဓိကရဏာ၏ အနက်အားဖြင့်၊ ဧတံ-ဤအဓိကရဏားသည်၊ ဧကံ-သည်၊ ဟောတိ-၏၊ သော အဓိကရဏဿ-ထိုအဓိကရဏာ၏ အနက်ဟူသည်၊ ကော-နည်း၊ ဣတိ-ဤကား အမေးတည်း၊ သမထေဟိ-သမထတို့သည်၊ အဓိ ကရဏီယတာ - စွဲ၍ပြုအပ်, ငြိမ်းစေအပ်သည်၏ အဖြစ်တည်း၊ တသ္မာ,

---

သမထေဟိ အဓိကရဏီယတာ။　　။ဤပါဠိကိုထောက်၍ "အဓိကရီယတေ-သမထတို့သည် စွဲ၍ပြုအပ် (ပြုထိုက်)၏၊ ဝါ-သမထတို့သည် ငြိမ်းစေအပ် (ငြိမ်းစေ ထိုက်)၏၊ ဣတိ အဓိကရဏံ" ဟု ကမ္မသာဓိပြု၊ "ယံ အဓိကိစ္စ" စသော ပါဠိဖြင့်လည်း ကမ္မသာဓနကိုပင်ပြသည်၊ ဘာ့ကြောင့်နည်း.... "ယံ" ဟူသော ပုဒ်၏အနက်ကိုပင် အရ ကောက်ရသောကြောင့်တည်း။ [အဓိကရဏဿနာတိ အဓိကာတဗ္ဗဿနေ (သဒ္ဒတ္ထ)၊ သမထေဟိ ဝူပသမေတဗ္ဗဿနာတိ အတ္ထော (အဓိပ္ပာယတ္ထ)၊ ယံ အဓိကိစ္စာတိ အာဒိနာ အဓိကရဏသဒ္ဒသ ကမ္မသာဓနတာ ဝုတ္တာ၊-ဝိမတိ။]

ယံ-အံ့ကြောင် ဝိဝါဒ စသည်ကို၊ အဓိကိစ္စ-စွဲ၍၊ အာရဗ္ဘ-အကြောင်းပြု၍၊ ပဋိစ္စ-ရှေးရှုရောက်၍၊ သန္ဓာယ-၍၊ သမထာ-တို့သည်၊ ဝတ္ထုန်-ကုန်၏၊ တံ-ထို ဝိဝါဒစသည်ကို၊ အဓိကရဏန္တိ-ဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ-၏။

ပန-ဝါဒန္တ ရကား၊ အဋ္ဌကထာသု-ရှေးအဋ္ဌကထာတို့၌၊ ဝုတ္တံ၊ (ကိ)၊ ကေစိ-အချို့ဆရာတို့သည်၊ ဂါဟံ-စိတ်ဖြင့် စောဒနာမှုကို ယူခြင်းကို၊ အဓိကရဏန္တိ-ဟူ၍၊ ဝဒန္တိ၊ ကေစိ, စေတနံ-စောဒနာအံ့ဟု ဖြစ်သော စေတနာကို၊ (အဓိကရဏန္တိ ဝဒန္တိ)၊ ကေစိ, အက္ခန္တိ-စုဒိတကအပေါ်၌ဖြစ်သော သည်းမခံနိုင်ခြင်းကို၊ (အဓိကရဏန္တိ ဝဒန္တိ)၊ ကေစိ, ဝေါဟာရံ-စောဒနာသောအားဖြင့် ပြောဆိုခြင်းကို၊ (အဓိကရဏန္တိ ဝဒန္တိ)၊ ကေစိ, ပဏ္ဏတ္တိ-စောဒနာသော အားဖြင့်ဖြစ်သော အမည်ပညတ်ကို၊ (အဓိကရဏန္တိ ဝဒန္တိ)၊ ဣတိ (ဝုတ္တံ)၊ ပုန ဧဝံ ဝိစာရိတံ၊ (ကိ)၊ ဂါဟော-သည်၊ အဓိကရဏံ-သည်၊ ယဒိ (ဟောတိ၊ ဧဝံသတိ) ဧကော-တစ်ပါးသောရဟန်းသည်၊ အတ္တာဒါနံ-မိမိသည် ယူအပ်သော (ဂါဟဟူသော) အဓိကရဏ်းကို၊ ဂဟေတ္မာ, သဘာဂေန-သဘောတူသော၊ ဘိက္ခုနာ သဒ္ဓိံ, မန္တယမာနော-တိုင်ပင်လသော်၊ တတ္ထ-ထိုအဓိကရဏ်း၌၊ အာဒီနဝံ ဒိသ္မာ ကိယ်တော်က သူ့ကို စောဒနာလျှင် သူကလည်း ကိုယ်တော်၏ အပြစ်ကို ဖော်မှာပေါ့ စသည်ဖြင့် ပြောသောကြောင့် မိမိအပေါ်ရောက်မည့် အပြစ်ကိုမြင်၍၊) ပုန စဧတိ-ဂါဟကို စွန့်လိုက်အံ့၊ တသ-ထိုရဟန်း၏၊ တံ အဓိကရဏံ-ထိုဂါဟအဓိကရဏ်းသည်၊ သမထပ္ပတ္တံ-ငြိမ်းခြင်းသို့ ရောက်သည်၊ ဘဝိဿတိ-လတ္တံ့၊ စေတနာ-သည်၊ အဓိကရဏံ

တစ်နည်း။ ။"အဓိကယိရန္တိ ဧတ္ထာတိ အဓိကရဏံ၊ ကေ အဓိကယိရန္တိ၊ သမထာ၊ကထံ အဓိကယိရန္တိ၊ သမထဝသေန၊"-သာရတ္ထနှင့် ကခ်ီဋီကာ၊ ဧတ္ထ-ဤဝိဝါဒစသည်၌၊ သမထာ-သမထတို့သည်၊ အဓိကယိရန္တိ-(ငြိမ်းစေသောအားဖြင့်) တည်ကြကုန်၏၊ ဣတိ-ထိုသို့ သမထတို့၏ တည်ရာ၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အဓိကရဏံ-မည်၏၊ ဤနည်းကား အဋ္ဌကထာနည်းမှ တစ်မျိုးဖွင့်သော ဋီကာနည်းတည်း။ ကယိရန္တိ-ဟု ကတ္တားပုဒ်ရှိမှ "ကေ" ဟူသော ပဌမန္တ ကတ္တားနှင့် လိုက်လျောမည်၊ "အဓိကရဏာနိ သမေန္တိ တိ သမထာ" ဟု ပြု။]

ဂါဟံစသည်။ ။ဂါဟန္တိ အသုကံ စောဒေဿာမီတိ မနသာ စောဒနာယ ဂဟဏံ၊ မစောဒနာသေးမီ စိတ်ကူးထားခြင်း-ဟူလို၊ "ဂဟဏံ ဂါဟော" ဟု ပြု၊ စေတနန္တိ စောဒေဿာမီတိ ဥပ္ပန္နစေတနံ၊ အက္ခန္တိ တိ စုဒိတကေ ဥပ္ပန္နံ အက္ခန္တိ၊ ဝေါဟာရန္တိ စောဒနာဝသပ္ပဝတ္တဝစနံ၊ ပဏ္ဏတ္တိန္တိ စောဒနာဝသပ္ပဝတ္တ နာမပဏ္ဏတ္တိ။ ["ဝေါဟာရ အရ ပြောဆိုအပ်သော ပရမတ္ထသဒ္ဒါကိုယူ၍ "ပဏ္ဏတ္တိ" အရ ထိုသို့ ပြောဆိုရာ၌ နာမည်ဖြစ်သော ပညတ္တိသဒ္ဒါကိုယူ။]

ယဒိ (ဟောတိ၊ ဧဝံ သတိ) ဣဒံ အတ္တာဒါနံ–ကို၊ ဂဏှာမိ–အုံ့၊ ဣတိ–သို့၊ ဥပဂန္ဓာ–သော၊ စေတနာ–စေတနာသည်၊ နိရုဒ္ဓေတိ–အလိုအလျောက် ချုပ်ပျောက်၏၊ (တသ–ထိုရဟန်း၏၊ တံ အဓိကရဏံ–ထိုစေတနာဓိကရဏ်းသည်၊ သမထပ္ပတ္တံ ဘဝိဿတိ)၊အဂ္ဂန္တိ–သည်၊ အဓိကရဏံ ယဒိ (ဟောတိ၊ ဧဝံသတိ) အဂ္ဂန္တိယာ–သည်းမခံနိုင်ခြင်းကြောင့်၊ အတ္တာဒါနံ, ဂဟေတွာပိ–ပြီး၍လည်း၊ အပရဘာဂေ ဝိနိစ္ဆယံ အလဘမာနော (ဟုတ္တာ) ဝါ–သော်လည်းကောင်း၊ ခမာပိတော–စုဒါတကက သည်းခံစေအပ်သည်၊ ဝါ–တောင်းပန်အပ်သည်၊ (ဟုတ္တာ) ဝါ–သော်လည်းကောင်း၊ စဇေတိ–အဂ္ဂန္တိကို စွန့်လိုက်အုံ့၊ (တသ– ၏၊ တံ အဓိကရဏံ–ထိုအဂ္ဂန္တိ အဓိကရဏ်းသည်၊ သမထပ္ပတ္တံ ဘဝိဿတိ)၊ ဝေါဟာရော–သည်၊ အဓိကရဏံ ယဒိ (ဟောတိ၊ ဧဝံသတိ) ကထေန္တော– ပြောဆိုလျက်၊ အာဟိဏ္ဍိတ္တာ–လှည့်လည်ပြီး၍၊ အပရဘာဂေ, တုဏ္ဍီ–ဆိတ်ဆိတ်၊ နိရဝေါ–အသံ မရှိသည်၊ ဟောတိ–အုံ့၊ ဧဝံ–ဤသို့ ဖြစ်လသော်၊ အသ–ထိုရဟန်း၏၊ တံ အဓိကရဏံ–ထို ဝေါဟာရာဓိကရဏ်းသည်၊ သမထပ္ပတ္တံ ဘဝိဿတိ၊ တသ္မာ, ပဏ္ဏတ္တိ–သည်၊ အဓိကရဏံ–တည်း၊ ဣတိ (ဝိစာရိတံ)။

ပန–ထိုသို့ပင် စိစစ်အပ်ပြီးပါသော်လည်း၊ တံ ဧတံ–ထို ပဏ္ဏတ္တိ အဓိကရဏ်ဟူသော စကားသည်၊ မေထုနဓမ္မ ပါရာဇိကာပတ္တိ၊ ပေ၊ တဇ္ဇာဂိယန္တိ စ–ဟူသည်လည်းဖြစ်သော၊ ဝိဝါဒါဓိကရဏံ၊ ပေ၊ အဗျာကတန္တိ စ–ဟူသည်လည်းဖြစ်သော၊ ဧဝမာဒီဟိ–ဤသိုအစရှိသော ပါဠိရပ်တို့နှင့်၊ ဝိရုဇ္ဈတိ–ဆန့်ကျင်၏၊ [မေထုနဓမ္မပါရာဇိကာပတ္တိ–မေထုနဓမ္မ ပါရာဇိကအာပတ်သည်၊ မေထုနဓမ္မ ပါရာဇိကာပတ္တိယာ–၏၊ တဇ္ဇာဂိယာ–ထိုမေထုနဓမ္မ ပါရာဇိကအာပတ်ဟူသော အဖို့ရှိသည်၊ ဝါ–အဖို့၌ ပါဝင်သည်၊ (ဟောတိ)၊ ပေ၊ ဧဝံ–လျှင်၊ အာပတ္တာဓိကရဏံ–သည်၊ အာပတ္တာဓိကရဏာသ–၏၊ တဇ္ဇာဂိယံ–ထိုအာပတ္တာဓိကရဏ်းဟူသော အဖို့ရှိသည်၊ ဝါ–အဖို့၌ပါဝင်သည်၊ (ဟောတိ)၊

တံ ပနေတံ၊ ပေ၊ နိရုဇ္ဈတိ။ ။"ပဏ္ဏတ္တိအဓိကရဏံ" ဟူသော ရှေး အဋ္ဌ ကထာ အဆုံးအဖြတ်၏ မသင့်ကြောင်းကို ပြလိုသောကြောင့် "တံ ပနေတံ၊ ပေ၊ ဝိရုဇ္ဈတိ"ဟု မိန့်၊ "အာပတ္တာဓိကရဏံ အာပတ္တာဓိကရဏာသ တဇ္ဇာဂိယံ" ဟူသော ဒုတိယဒုဋ္ဌဒေါသ ပါဠိတော်စကားရပ်၌ "အာပတ် တည်းဟူသော အဓိကရဏ်းသည် အာပတ်တည်းဟူသော အဓိကရဏ်း၌ ပါဝင်၏" ဟု ဟောတော်မူ၏၊ ဤသိက္ခာပုဒ်၌လာသော မေထုန်ကျင့်မှု ပါရာဇိကအာပတ်လည်း ပညတ်မဟုတ်၊ အကုသိုလ်ပရမတ်လည်း ဟုတ်–အာပတ္တာဓိကရဏ်းလည်း ဟုတ်၏၊ အဓိကရဏ်းကို ပဏ္ဏတ္တိ (ပညတ်) ဟု ဆုံးဖြတ်ခြင်းသည် ထိုပါဠိဇောတ်နှင့် ဆန့်ကျင်သည်။

ဝိဝါဒါဓိကရဏံ-သည်၊ သိယာ-အချို့ကား၊ ကုသလံ-ကုသိုလ်တည်း၊ ပေ၊ သိယာ-ကား၊ 'အဗျာကတံ'-တည်း၊] ဟိ-မှန်၊ တေ-ထိုစိစစ်ကြသော ရှေး အဋ္ဌကထာဆရာတို့သည်၊ ပဏ္ဏာတ္တိယာ-ပညတ်၏၊ ကုသလာဒိ ဘာဝံ-ကို၊ နဂ္ဂစ္ဆန္တိ၊ စ-ဆက်၊ အမူလကေန ပါရာဇိကေန ဓမ္မေနာတိ ဧတ္ထ-ဤပါဠိ၌၊ အာဂတော-သော၊ ပါရာဇိကဓမ္မော-ပါရာဇိကအာပတ်သည်၊ ပဏ္ဏာတ္တိနာမ-ပညတ်မည်သည်၊ နု ဟောတိ-မဟုတ်၊ ကသ္မာ, အစ္ဆန္ဒ အကုသလတ္တာ-စင်စစ် အကုသိုလ်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ ဟိ-မှန်၊ အာပတ္တာ၊ ပေ၊ အဗျာကတန္တိ-ဟူသော ဧတံ-(သုတ္တံ)-ကို၊ (ဘဂဝတာပိ ဝုတ္တံ)၊ စ-ဆက်၊ အမူလကေန ပါရာဇိကေနာတိ ဧတ္ထ-၌၊ အမူလကံ-သော၊ ယံ ဧတံ ပါရာဇိကံ-ကို၊ နိဒ္ဒိဋ္ဌ-ညွှန်ပြတော်မူအပ်ပြီ၊ တသ္မေ-ထိုအမူလက ပါရာဇိက၏ပင်၊ အမူလကဠေ-ဝတံ အဓိကရဏံ ဟောတီတိ-ဟူသော၊ အယံ ပဋိနိဒ္ဒေသော-ဤပဋိနိဒ္ဒေသသည်၊ (ဤထပ်မံ၍ ညွှန်ပြကြောင်း စကားသည်၊ ဟောတိ)၊ ပဏ္ဏာတ္တိယာ-၏၊ (ပဋိနိဒ္ဒေသော) နု (ဟောတိ)-မဟုတ်၊ ဟိ-မှန်၊ အညံ-အခြားသော တရားကို၊ နိဒ္ဒိသိတွာ-၍၊ အညံ-ကို၊ နု ပဋိနိဒ္ဒိသတိ-တစ်ဖန် မညွှန်ပြ။

ပန-ဆက်၊ ယသ္မာ, ယာယပဏ္ဏာတ္တိယာ-ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ယေန အာဘိလာပေန-အကြင် ပြောဆိုအပ်သော စကားဖြင့်လည်းကောင်း၊ စောဒကေန-သည်၊ သော ပုဂ္ဂလော-ကို၊ ပါရာဇိကံ ဓမ္မံ အဇ္ဈာပန္နောတိ-ဟူ၍၊ ပညတ္တော-

---

ဝိဝါဒါဓိကရဏံ၊ ပေ၊ သိယာ အဗျာကတံ။ ။သမထကွန်ကြီး ပါဠိတော်တည်း၊ ထိုပါဠိတော်၌ အဓိကရဏ်းကို "ကုသိုလ် အကုသိုလ် အဗျာကတ" ဟု မိန့်တော်မူ၏၊ ပညတ်ဟု ဆုံးဖြတ်ကြသော ထိုရှေးအဋ္ဌကထာဆရာတို့သည် ပညတ်ကို ကုသိုလ် အကုသိုလ် အဗျာကတတု မဆိုလိုကြ၊ ထို့ကြောင့် "အဓိကရဏ်းကို ပညတ်ဟု ဆုံးဖြတ်ခြင်းသည် သမထကွန်ကြီး ပါဠိတော်နှင့်လည်း ဆန့်ကျင်သည်" ဟူလို။

ယဿ ဧတံ၊ ပေ၊ ပဋိနိဒ္ဒိသတိ။ ။ရှေးဦးစွာညွှန်ပြအပ်သော စကားကို နိဒ္ဒေသ၊ နောက်ထပ်ညွှန်ပြအပ်သောစကားကို ပဋိနိဒ္ဒေသဟု ခွဲခြားထားပါ၊ ထိုနိဒ္ဒေသနှင့် ပဋိနိဒ္ဒေသသည် စကားဆိုပုံချင်း ကွဲပြားသော်လည်း အနက်အသားကျမှာ ထပ်တူကျမြဲတည်း၊ နိဒ္ဒေသက တစ်မျိုးပြု၍ ပဋိနိဒ္ဒေသက အခြားတစ်မျိုးပြသည်ဟု ဘယ်အခါမှ မရှိသင့်၊ ဤသိက္ခာပုဒ်၌လည်း "အမူလကေန ပါရာဇိကေန ဓမ္မေန အနုဒ္ဓံသေယျ" ဟု နိဒ္ဒေသအဖြစ်ဖြင့် ပြခဲ့သော အမူလကပါရာဇိကကိုပင် "အမူလ ကဠေ ဝ တံ အဓိကရဏံ ဟောတိ" ဟု အဓိကရဏနာမည်ဖြင့် ပဋိနိဒ္ဒေသပြု၏၊ ဤနိဒ္ဒေသ-ပဋိနိဒ္ဒေသ ၂ မျိုးကို ထောက်၍လည်း အဓိကရဏ်းဟူသည် ပညတ်မဟုတ်, ဤသိက္ခာပုဒ်အတွက်ဆိုလျှင် "ပါရာဇိကဓမ္မ (အကုသိုလ်) သာ ဖြစ်၏" ဟု သိသာသည်။

ပညတ်အပ်ပြီ၊ ပါရာဇိကသင်္ခါတသေ- သော၊ အဓိကရဏသေ- ၏၊ အမူလကတ္တာ-ကြောင့်၊ သာပိ ပညတ္တိ-ထိုပါရာဇိက် ဓမ္မ အဋ္ဌာပနွောဟူသော ပညတ်သည်လည်း၊ အမူလိကာ, ဟောတိ-၏၊ အဓိကရဏော-အဓိကရုဏ်းခ္ခ၊ ပဝတ္တတ္တာ-ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အဓိကရဏံစ-အဓိကရဏ မည်သည်လည်း၊ ဟောတိ-၏၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ ဣမိနာ ပရိယာယေန-ဖြင့်၊ ပဏ္ဏတ္တိ-သည်၊ အဓိကရဏံ-တည်း၊ ဣတိ-ဤသို့ယူလသော်၊ ယုဇ္ဇေယ္ယ-ရာ၏။

ဝါ-တစ်နည်း၊ ယသ္မာ, အမူလကံ နာမ-အမူလကမည်သော၊ ယံ အဓိကရဏံ-သည်၊ (အတ္ထိ)၊ တံ-သည်၊ သဘာဝတော-အစစ်အမှန် အနက်အားဖြင့်၊ နတ္ထိ၊ ပညတ္တိမတ္တမေဝ-အဓိကရဏဟူသော နာမည်ပညတ်မျှသည်သာ၊ အတ္ထိ၊ တသ္မာပိ ပဏ္ဏတ္တိ-သည်၊ အဓိကရဏံ-တည်း၊ ဣတိ-ဤသို့ယူလသော်၊ ယုဇ္ဇေယ္ယ၊ တဋ္ဌ-ထိုပညတ်၏ အဓိကရုဏ်းအဖြစ် သည်လည်း၊ ဣဓေဝ-ဤသိက္ခာပုဒ်ခ္ခ်သာ၊ (ယုဇ္ဇတိ)၊ သဗ္ဗတ္ထ-အလုံးစုံသော သိက္ခာပုဒ်တို့ခ္ခ်၊ နဝ(ယုဇ္ဇတိ)၊

ယသ္မာ ပန၊ ပေ၊ ယုဇ္ဇေယ္ယ။　　။ဤစကားသည် ရှေးအဋ္ဌကထာ ဆရာတို့၏ အဆုံးအဖြတ်ခ္ခ် သင့်မြတ်နိုင်သောနည်းကို ပြသော စကားတည်း၊ စောဒကပုဂ္ဂိုလ်ကစုဒီတကကို "ပါရာဇိက် ဓမ္မ အဋ္ဌာပနွော-ပါရာဇိကကျသောပုဂ္ဂိုလ်" ဟု ခေါ်ဆို ပညတ်ထား၏၊ (ဤကား ပဏ္ဏတ္တိတည်း၊) ပါရာဇိကအာပတ် ဟူသော အဓိကရုဏ်းက အမူလက (အခြေအမြစ်မရှိ) ဖြစ်သောကြောင့် ထိုပညတ်လည်း အခြေအမြစ်မရှိ၊ ထိုပညတ်သည် အာပတ်ဟူသော အဓိကရုဏ်းခ္ခ် ဖြစ်သောကြောင့် (ပညတ်၏ တည်ရာဌနဖြစ်သော အာပတ်၏ အဓိကရဏအမည်ကို ပညတ်ပေါ်တင်စား၍ "မဉ္စာ ဥက္ကုဋ္ဌိ ကရောန္တိ" ကဲ့သို့ ဌာနူပစာရအားဖြင့်) အဓိကရဏလည်း မည်၏၊ ဤသို့ ယူလျှင် ပညတ်ကို အဓိကရုဏ်းဟု ဆုံးဖြတ်ခြင်းသည် သင့်စရာရှိသေး၏၊ [ယာယပဏ္ဏတ္တိယာတိ-နာမပညတ္တိ (ပါရာဇိကစသော နာမည်ပညတ်ကို) သန္ဓာယ ဝဒတိ၊ အဘိလာပေနာတိ-တသေဝ ဝေဝစနံ။]

ယသ္မာဝါ၊ ပေ၊ ယုဇ္ဇေယ္ယ။　　။ရှေးအဋ္ဌကထာဆရာတို့၏ ဝါဒခ္ခ်ဖြစ်သင့်ဖွယ် အနက်တစ်မျိုးကိုပြလိုခ္ခ် "ယသ္မာဝါ" စသည်မိန့်၊ [ဝိမတိခ္ခ် ရှေ့နည်းဖြင့် နာမည်ပညတ်ကို ပြ၍ ဤနည်းဖြင့် အတ္ထပညက်ကို ပြသည်ဟု ခွဲ၏၊] အခြေအမြစ်မရှိဘဲ စောဒနာရာခ္ခ် "အမူလကအဓိကရဏ" ဟု ခေါ်ဖို့ရန် "ပါရာဇိကအာပတ်" ဟူသော အနက်မှန်မရှိ၊ စောဒကပုဂ္ဂိုလ်ပြောဆိုအပ်သော (ပါရာဇိက-ဟူသော) နာမည်ပညတ်နက်သာရှိ၏၊ ထို့ကြောင့် ပညတ်ကို အဓိကရဏဟု ဆုံးဖြတ်ခြင်းသည် ဤနည်းအားဖြင့်လည်း သင့်စရာ ရှိသည်-ဟူလို၊ [ယသ္မာ အမူလကေန စောဒေန္တော (စောဒနာသူသည်) စုဒီတကေ ပုဂ္ဂလေ တံအဓိကရဏံ (ထိုအာပတ်ဟူသော အဓိကရုဏ်းသည်) နတ္ထိတိ သလ္လေက္ခတိ (မှတ်သိ၏)၊ တသ္မာ တသ (ထိုစောဒက၏) ဝစနံ အဘိဝေယျသုည် (ဟောနက်မှ ကင်းဆိတ်၏, အနက်မရှိ)၊ ဣတိ အာဟ-သဘာဝတော နတ္ထိတိ။]

ဟိ–မှန်၊ ဝိဝါဒါဒီနံ–တို့၏၊ ပဏ္ဍိတွိ–သည်၊ အဓိကရဏဋ္ဌော–အဓိကရဏ အနက်သည်၊ နေ–မဖြစ်နိုင်၊ [အဓိကရဏ်ဟု ရှိသည်ကား မကောင်း၊ ယောဇနာ အတိုင်း "အဓိကရဏဋ္ဌော"ဟု ပါဠိမှန်ရှိစေ၊] ပန–အနွယကား၊ တေသံ–ထိုဝိဝါဒစသည်တို့၏၊ အဓိရဏဋ္ဌော–အဓိကရဏဋ္ဌဟူသည်၊ ပုဗ္ဗေ–၌၊ ဝုတ္တသမ္ပထေဟိ–ဆိုအပ်ပြီးသော သမထတို့သည်၊ အဓိကရဏီယတာ–ငြိမ်းစေ အပ်သည်၏ အဖြစ်တည်း၊ ဣတိ–သို့၊ ဣမိနာ အဓိကရဏဋ္ဌေန–ဤသမထ တို့သည် ငြိမ်းစေအပ်သည်၏ အဖြစ်ဟူသော အနက်အားဖြင့်၊ (အဓိကရဏဋ္ဌ စပ်၊) ဣဓ–ဤလောကဌ်၊ ဧကစ္စော–သော၊ ဝိဝါဒေါ–ငြင်းခုံခြင်းသည်၊ ဝိဝါဒေါစေဝ–ဝိဝါဒလည်းမည်၏၊ အဓိကရဏဋ္ဌ–ဏလည်းမည်၏၊ ဣတိ–ကြောင့်၊ ဝိဝါဒါဓိကရဏံ–ဏမည်၏၊ ["ဣဓေကစ္စော"ဌ် ဧကစ္စော ဟူသော စကားဖြင့် သားအမိတို့ ငြင်းခုံကြခြင်း စသည်ကို အဓိကရဏမခေါ်ဟု ပြ၏၊ ဘာကြောင့်နည်း သမထတို့ဖြင့် ငြိမ်း စေရခြင်းမရှိသောကြောင့်တည်း၊] သေသေသုပိ–ဝိဝါဒါဓိကရဏ်းမှ ကြွင်းသော အနုဝါဒါဓိကရဏ်း အစရှိသည်တို့ဌ် လည်း၊ ဧသနယော–တည်း။

☰ တတ္ထ–ထိုလေးပါးသော အဓိကရဏ်းတို့တွင်၊ ဣဓ–ဤသာသနာတော်ဌ်၊ ဘိက္ခု–တို့သည်၊ ဓမ္မောတိဝါ–ဓမ္မဟူ၍သော်လည်းကောင်း၊ အဓမ္မောတိဝါ–ဟူ၍သော်လည်းကောင်း၊ ဝိဝဒန္တိ–ငြင်းခုံကြကုန်၏၊ ဣတိ ဧဝံ–သို့၊ အဌာရသ–နိ်သော၊ ဘေဒကရဝတ္ထူနိ – သံဃာကွဲပြားခြင်းကို ပြုတတ်သော အကြောင်း

တဿ ခေါ၊ ပေ၊ နသမ္ဘတ္ထ။ ။ပညတ်ကို အဓိကရဏဟု အစစ်အမှန်အားဖြင့် ခေါ်၍မဖြစ်၊ ပြခဲ့သော၊ ဌာနုပစာပရိယာယ်အားဖြင့်လည်းကောင်း, နာမည်ပညတ်မျှသာ ရှိခြင်းဟူသော ပရိယာယ်အားဖြင့် လည်းကောင်း, ပညတ်ကို အဓိကရဏဟု ခေါ်ရသည်၊ ထိုသို့ခေါ်ဆိုခြင်းလည်း ဤသိက္ခာပုဒ်တစ်နေရာ၌သာ ဖြစ်နိုင်၏၊ အဓိကရဏဟု လာသမျှ ပါဠိရပ်ဌ် မဖြစ်နိုင်၊ ဘာကြောင့်နည်း....ဝိဝါဒဟူသည် ငြင်းခုံခြင်း စကားဒြပ် ပရမတ်, အနုဝါဒလည်း စွပ်စွဲပြောဆိုမှု စကားဒြပ်ပရမတ်ပင်၊ ကိစ္စာဓိကရဏ်းလည်း ကဲ့ပြုခြင်း (ကမ္မဝါစာရွတ်ခြင်း) စသော စကားဒြပ် ပရမတ်ဖြစ်သောကြောင့်တည်း။

အဋ္ဌာရသ ဘေဒကရဝတ္ထူနိ။ ။ဤစကားသည် ဘေဒကရ ဝတ္ထုတို့ကို မှတ်သားသော လက္ခဏာစကားတည်း၊ ၁၈ ပါးလုံးကိုမှီမှ မဟုတ်, ၁၈ ပါးထဲက တစ်ပါးပါးကိုမှီလျှင် အဋ္ဌာရသဘေဒကရဝတ္ထုကိုမှီသည်ဟုပင် ဆိုရသည်၊ အဋ္ဌရသဘေဒကရဝတ္ထူနိ်ကို အပေါင်းနာမည်တပ်ထားသော ဧကဒေသျှုပစာစကားဟု မှတ်ပါ–ဟူလို၊ ဥပမာ "ယဒိ ဣမေ ဗျာဓိတာ ဘဝေယ္ယုံ၊ ဒါတဗ္ဗမိဒမောသဓံ" ဟူရာ၌ အားလုံးအနာရောဂါရှိမှ ဤဆေးကို ပေးရမည်မဟုတ်၊ တစ်ယောက်ယောက်ရှိလျှင် ပေးရသကဲ့သို့တည်း။

ဝတ္ထုတို့ကို၊ နိဿာယ–၍၊ ဥပ္ပန္နော–သော၊ ဝိဝါဒေါ–သည်၊ ဝိဝါဒါဓိကရဏံ–မည်၏၊ ဣဓ–ဤသာသနာတော်၌၊ ဘိက္ခူ–တို့သည်၊ ဘိက္ခုံ–ကို၊ သီလဝိပတ္တိ ယာဝါ–သီလဝိပတ္တိဖြင့်သော်လည်း၊ အနုဝဒန္တိ–စွပ်စွဲဆဲရေးကြကုန်၏၊ ဣတိ ဧဝံ–သို့၊ စတသော–နှင့်သော၊ ဝိပတ္တိယော–တို့ကို၊ နိဿာယ ဥပ္ပန္နော, အနုဝါဒေါ–သည်၊ အနုဝါဒါဓိကရဏံ–မည်၏၊ [ဥပဝဒနာစေဝ–ဆဲရေးခြင်းသည်လည်း ကောင်း၊ စောဒနာစ–စောဒနာခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ အနုဝါဒ မည်၏၊] ပဋ္ဌပိ–နှင့်သော၊ အာပတ္တိက္ခန္ဓာ–အာပတ်အစုတို့သည်၊ [ဒွေမာတိကာ၌ လာသော အာပတ် ၅–ဖုံးကို ရည်ရွယ်သည်၊] အာပတ္တာဓိကရဏံ–မည်၏၊ သတ္တပိ–နှင့်သော၊ အာပတ္တိက္ခန္ဓာ–တို့သည်၊ [ပဒဘာဇနီ၌ လာသော အာပတ် ၇–ဖုံးကို ရည်ရွယ်သည်၊] အာပတ္တာဓိကရဏံ–မည်၏၊ ဣတိ ဧဝံ–သို့၊ အာပတ္တိယေဝ–သည်ပင်၊ အာပတ္တာဓိကရဏံ–မည်၏၊ သံဃသေ–၏၊ ယာ ကိစ္စယတာ–အကြင်ပြုထိုက်သည်၏အဖြစ်ဟူသောကံသည်၊ ယာ ကရဏီယတာ–သည်၊ (ယံ)အပလောကနကမ္မံ–သည်၊ (ယံ) ဉတ္တိကမ္မံ–သည်၊ (ယံ) ဉတ္တိဒုတိယကမ္မံ–သည်၊ (ယံ)ဉတ္တိစတုတ္ထကမ္မံ–သည်၊ (အတ္ထိ)၊ ("တံ–ထိုကံသည်၊ ကိစ္စာဓိ ကရဏံ–မည်၏" ဟု ထည့်စပ်ပါ၊) ဣတိ ဧဝံ–သို့၊ စတုဗ္ဗိဓံ–သော၊ သံဃ ကိစ္စံ–ကို၊ အဓိကရဏန္တိ–ဏာဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ။["ကိစ္စယတာ" ဝယ် "ကိစ္စ"၌ ရိစ္စပစ္စည်းသက်ပြီးဖြစ်၍ "ယ"သည် သုတ်ကြီးဖြင့် အပိုလာထားသော အက္ခရာတည်း၊ "ကရဏီယတာ"ကား ကိစ္စယတာ၏ ပရိယာယ်တည်း၊ "အပလောကနကမ္မံ" စသည်တို့ကား ကိစ္စ၏ သရုပ်များတည်း။]

ပန–ဆက်၊ ဣမသ္မိံ အတ္ထေ–ဤအမူလကဠေ၀ တံ အဓိကရဏံဟူသော ပုဒ်၏ အနက်၌၊ ပါရာဇိကာပတ္တိ သခ်ါတံ–သော၊ အာပတ္တာဓိကရဏမေ၀–ကိုသာ၊ အဓိပ္ပေတံ–၏၊ သေသာနိ–အာပတ္တာဓိကရဏ်းမှ ကြွင်းသော အဓိကရဏ်းတို့ကို၊ အတ္ထုဒ္ဓါရ၀သေန–အဓိကရဏသဒ္ဒါအတွက် ရထိုက်သော အနက်တို့ကို ထုတ်ပြခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဝုတ္တာနိ၊ ဟိ–မှန်၊ အဓိကရဏ သဒ္ဒဿ–၏၊ အတ္ထာ–တို့သည်၊ ဧတ္ထကာ–ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်၏၊ [ဤ ၄ ပါးရှိကုန်၏၊] တေသု–ထို ၄ ပါးတို့တွင်၊ ပါရာဇိကမေ၀–ကိုသာ၊ (အာပတ္တာဓိကရဏ်းကိုသာ၊) ဣဓ–ဤအမူလကဠေ၀ တံ အဓိကရဏံ ဟောတိဟူသော ပါဠိ၌၊ အဓိပ္ပေတံ၊ တံ–ထိုပါရာဇိကသည်၊ ဒိဋ္ဌာဒိဟိ–နှင့်သော၊ မူလေဟိ–မူလတို့ဖြင့်၊ အမူလကံ–သော၊ အဓိကရဏံစေ၀–သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ အယဉ္စ ဘိက္ခု–ဤစွပ်စွဲ သော ရဟန်းသည်လည်း၊ ဒေါသံ–ကို၊ ပတိဋ္ဌာတိ–၏၊ ပဋိစ္စ–၍၊ တိဋ္ဌတိ–၏၊ မယာ–သည်၊ တုစ္ဆကံ–အနက်မမှီး အချည်းနှီးသော

စကားကို၊ ဘဏိတ်-ပြီ၊ ဣတိ အာဒီနိ-ဤသို့ အစရှိသော စကားတို့ကို၊ [အာဒီဖြင့် "မုသာ, အဘူတ်, အဇာနန္တေန မယာ ဘဏိတံ တို့ကိုယူ၊] ဝဒန္တော-လျက်၊ ပဋိဇာနာတိ-ဝန်ခံရတော့၏၊ တသ္မာ ဘိက္ခုနော-၏၊ အနုဒ္ဓံသိတကွဏ္ဏယေ၀ သံဃာဒိသေသော (ဟောတိ)၊ ဣတိ အယံ-ကား၊ တာ၀-ပဒဘာဇနီ သက်သက်မှ ရှေးဦးစွာ၊ သပဒါနုဏ္ဏမနိဒ္ဒေသသ-ပုဒ်အစဉ် အတိုင်း ညွှန်ပြကြောင်း ပဒဘာဇနီနှင့်တကွဖြစ်သော၊ အသ သိက္ခာပဒသ-ဤသိက္ခာပုဒ်၏၊ အတ္ထော။

၃၈၇။ ဣဒါနိ-ဌ၊ သခေါ်ပတော, အဒိဋ္ဌာဒီနိ-အဒိဋ္ဌ အစရှိကုန်သော၊ ယာနိ တာနိ စောဒနာ၀တ္ထူနိ-အကြင်စောဒနာ၀တ္ထုတို့ကို၊ ဝုတ္တာနိ-ဟောတော်မူ အပ်ကုန်ပြီ၊ ["အမူလကံနာမ အဒိဋ္ဌं အသုတံ အပရိသင်္ကိတံ" ဟု အကျဉ်း ဟောတော်မူခဲ့သည်၊ ထို့ကြောင့် "အဒိဋ္ဌာဒီနိ" ဟု ရှိစေ၊] တေသံ-ထိုစော ဒနာ ၀တ္ထုတို့၏၊ ၀သေန-ဖြင့်၊ ဝိတ္ထာရတော အာပတ္တိ ရောပေတွာ(တင်၍) ဒသေန္တော (ဟုတွာ) အဒိဋ္ဌသ ဟောတီတိ အာဒိ-ကို၊ အာဟ၊ တတ္ထ-ထို အဒိဋ္ဌသ ဟောတိ အစရှိသော ပါဠိရပ်ဌ၊ အဒိဋ္ဌသ ဟောတီတိ-ကား၊ အသ-ဤစောဒကပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အဒိဋ္ဌော-မမြင်အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဇတေန စောဒကေန-သည်၊ ["အဒိဋ္ဌသ"ဌ အသ၏အဖွင့်၊ ဆဋ္ဌီကတ္တား-ဟူလို၊] သော ပုဂ္ဂလော-ထိုစုဒိတကပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ၀ါ-ကို၊ ပါရာဇိကံ၀မ္မံ-သို့၊ အဇ္ဇာ ပဇ္ဇေန္တော-ရောက်နေစဉ်၊ အဒိဋ္ဌော-မမြင်အပ်သည်၊ ဟောတိ-၏၊ ဣတိအတ္ထော၊ အသုတသ ဟောတီတိ အာဒိသုပိ-တို့ဌလည်း၊ ဇသနယော၊ ဒိဋ္ဌော မယာတိ-ကား၊ မယာ-သည်၊ (တွံ-သည်၊ ၀ါ-ကို၊) ဒိဋ္ဌော-မြင်အပ်ပြီးသည်၊ အသိ-၏၊ ဣတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ၊ သုတော မယာတိ အာဒိသုပိ-တို့ဌလည်း၊ ဇသ နယော၊ ဒိဋ္ဌမူလကေ-ဌ၊ သေသံ-သည်၊ ဥတ္တာနတ္ထ မေ၀၊ ပန-ကား၊ ဒိဋ္ဌမူလကေ-ဌ၊ တဿ၊ ပေ၊ မယာတိ-ဟူ၍၊ ဇ၀ံ-သို့၊ ဝုတ္တာနံ-နှင်သော၊ သုတာဒီနံ- တို့၏၊ အဘာ၀ေန, အမူလကတ္တံ- အမူလက၏ အဖြစ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ-၏။

သပဒါနုဏ္ဏမနိဒ္ဒေသသ။ ။ယခုပြခဲ့ပြီးသော အဖွင့်သည် သိက္ခာပုဒ်သက်သက်၏ အနက်လည်းမဟုတ်, ပဒဘာဇနီသက်သက်၏အနက်လည်း မဟုတ်၊ ပဒဘာဇနီနှင့်တကွ ဖြစ်သော သိက္ခာပုဒ်၏အနက်ဖြစ်သည်-ဟူလို၊ "ပဒါနုဏ္ဏမ+နိဒ္ဒေသ" ဟူသည် မာတိ ကာပုဒ်ကို အစဉ်အတိုင်းညွှန်ပြသော ပဒဘာဇနီ၏ အမည်တည်း၊ ထို့ကြောင့် ဋီကာ၌ "သပဒါနုဏ္ဏမ နိဒ္ဒေသသာတိ-ပဒါနံ အနုဏ္ဏမေန နိဒ္ဒေသော ပဒါနုဏ္ဏမ နိဒ္ဒေသော၊ ပဒဘာဇနသေသတံ အဓိ၀စနံ" ဟု မိန့်သည်။

စ–ဆက်၊ သဗ္ဗသို့ယေဝ–(အဒိဋ္ဌမူလက, ဒိဋ္ဌမူလက) အားလုံးသာလျှင် ဖြစ်သော၊ ဣမသို့ စောဒကဝါရေ–ဌ်၊ (သံဃာဒိသေသော ဟောတိဌ်စပ်၊) ဣဝ–ဤသိက္ခာပုဒ်ပါဠိတော်ဌ်၊ အာဂတောသု–နိ်သော၊ ပါရာဇိကံ ဓမ္မံ၊ ပေ၊ အသဂျပုတ္တိယောသီတိ–ဟူကုန်သော၊ ဣမေသု ဝစနေသု–ဤသဒ္ဒါတို့တွင်၊ ဧကေကသ–တစ်ခု တစ်ခုသော သဒ္ဒါ၏၊ ဝသေန ဝါစာယ ဝါစာယ သံဃာဒိသေသော ဟောတိ ယထာ၊ ဧဝံ–တူ၊ အညတြ–ဤသိက္ခာပုဒ်မှအခြားသော သြမသဝါဒ အစရှိသော သိက္ခာပုဒ်ပါဠိတော်တို့ဌ်၊ အာဂတောသု–နိ်သော၊ ဒုဿီလော–သီလမရှိသည်၊ (အသိ)၊ ပါပဓမ္မော–ယုတ်မာသော သဘောရှိသူသည်၊ (အသိ)၊ အသုစိသင်္ကိဿရ သမာစာရော–မစင်ကြယ်သည်ဖြစ်၍ ယုံမှားခြင်းဖြင့် အောက်မေ့ထိုက်သော အကျင့်ရှိသူသည်၊ (အသိ)၊ ပဋိစ္ဆန္နကမ္မန္တော–ဖုံးထားအပ်သော မကောင်းမှုရှိသူသည်၊(အသိ)၊ အဿမဏော–သည်၊ (သမာနော–လျက်၊) သမဏပဋိညော–ရဟန်းဟု ဝန်ခံခြင်းရှိသူသည်၊ (အသိ)၊ အပြဟ္မစာရီ–သည်၊ (သမာနော–လျက်၊) ပြဟ္မာစာရိပဋိညော–သည်၊ (အသိ) အန္တောပူတိ–အတွင်းဌ် သီလဝိပတ္တိဟူသော ပုပ်ခြင်းရှိသူသည်၊ (အသိ)၊ အဝဿုတော–ရာဂဖြင့် စိုစွတ်သူသည်၊ (အသိ)၊ ကသမ္ဗုဇာတော–ဖြစ်သော အမှိုက်သရိုက်နှင့် တူသူသည်၊ (အသိ)၊ ဣတိ ဣမေသု ဝစနေသု–ဤသဒ္ဒါတို့တွင်၊ ပေ၊ ဟောတိယေဝ။

ပန–ကား၊ တယာ သဒ္ဒိ, ဥပေါသထော ဝါ–သည်သော်လည်းကောင်း၊ ပဝါရဏာ ဝါ–သည်သော်လည်းကောင်း၊သံဃကမ္မံ ဝါ–သည်သော်လည်းကောင်း၊ နတ္ထိ၊ ဣမာနိ–ဤစကားတို့သည်၊ သုဒ္ဒါနိ–ဒုဿီလ စသည်မဖက် သက်သက်တို့သည်၊ (သမာနာနိ–ကုန်လသော်၊) သီသံ–သံဃာဒိသေသ်ဟူသော အပြီးအဆုံးသို့၊ နု ဇန္တိ–မရောက်ကုန်၊ ပန–အနွယကား၊ ဒုဿီလောသိ၊ ပေ၊ ဥပေါသထော ဝါတိ–ဟူကုန်သော၊ ဧဝံ–သို့၊ ဒုဿီလာဒိပဒေသု–ဒုဿီလ အစရှိသော ပုဒ်တို့တွင်သော်လည်းကောင်း၊ ပါရာဇိကံ ဓမ္မံ အဠာပနောသီတိ အာဒိပဒေသု ဝါ–အဠာပနော ဤသို့အစရှိသောပုဒ်တို့တွင်သော် လည်းကောင်း၊ ယေန ကေနစိ–ပုဒ်နှင့်၊ သဒ္ဒိ, ယဒိတာနေဝ–ဆက်စပ်ကုန်သည်သာလျှင်၊ ဝါ–ဆက်စပ်၍ ပြောအပ်ကုန်သည်သာလျှင်၊ (သမာနာနိ) သီသံ ဇန္တိ၊ သံဃာဒိသေသကရာနိ–သံဃာဒိသေသ် အာပတ်ကို ပြုတတ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ [သီသံ ဇန္တိကိုပင် "သံဃာဒိသေသကရာနိ ဟောန္တိ" ဟု ထပ်ဖွင့်သည်။]

ပန–ကား၊ မဟာပဒုမတ္ထေရော အာဟ၊ (ကိံ) ကေဝလံ–ကောဏ္ဍစသည်မဖက် သက်သက်၊ ဣဝ–ဤသိက္ခာပုဒ်ဌ်၊ ပါဠိယံ–ဌ်၊ အနာဂတာနိ–နိ်သော၊

ဒုဿီလော ပါပဓမ္မောတိ အာဒိပဒါနေ၀-ပုဒ်တို့သည်သာ၊ သီသံ,ဆွဲ-ရောက်ကုန်သည်ကား၊ နေ-မဟုတ်ကုန်သေး၊ ကောဏ္ဍော-တုံးသူသည်၊ အသိ၊ [“ကုဋ္ဌဝေကလ္လေ(ချို့တဲ့သူ၏အဖြစ်၌)ဟု ဓာတ်ကျမ်းရှိ၏၊ အစွမ်းအစ တုံးသူ, ဖျင်းညံ့သူ-ဟူလို၊] မဟာသာမဏေရော-ကိုရင်ကြီးသည်၊ အသိ၊ မဟာဥပါသကော-ဥပါသကာကြီးသည်၊ အသိ၊ ဧဇ္ဇဗွတိကော-သိရိနတ်သမီး၏အစ်မကြီးဖြစ်သောကာလိနတ်သမီး၏အကျင့်ကို ဆောက်တည်သူသည်၊ အသိ၊ နိဂဏ္ဌော-နိဂဏ္ဌသည်၊ အသိ၊ အာဇီ၀ကော-တက္ကတွန်းသည်၊ အသိ၊ တာပသော အသိ၊ ပရိဗ္ဗာဇကော အသိ၊ ပဏ္ဍကော အသိ၊ ထေယျသံ၀ါသကော အသိ၊ တိတ္ထိယပက္ကန္တကော-တိတ္ထိဘောင်သို့ ပြောင်းရွှေ့ဖဲသွားသူသည်၊ အသိ၊ တိရစ္ဆာနဂတော အသိ၊ မာတုဃာတကော-အမိသတ်သူသည်၊ အသိ၊ ပိတုဃာတကောသိ၊ ပေ၊ လောဟိတုပ္ပာဒကော-ဘုရားရှင်၌သွေးကို ဖြစ်စေသူသည်၊ အသိ၊ ပေ၊ ဣတိ ဣမာနိပိ-ဤပုဒ်တို့သည်လည်း၊ သီသံဆွဲယေ၀၊ ဣတိ-သို့၊ (အာဟ)၊ စ-ဆက်၊ မဟာပဒုမတ္ထေရောယေ၀-သည်ပင်၊ ဒိဋ္ဌေ ဝေမတိကောတိ အာဒီသု-ပါဠိုရပ်တို့၌၊ ယဒဂ္ဂေန-အကြင်အဖို့ အစုဖြင့်၊ ဝေမတိကော-ဖြစ်သောယုံမှားခြင်းရှိသည်၊ (ဟောတိ) တဒဂ္ဂေန-ဖြင့်၊ နော ကပ္ပေတိ-မသက်ဝင် မယုံကြည်၊ ယဒဂ္ဂေန, နော ကပ္ပေတိ-မသက်ဝင် မယုံကြည်၊ တဒဂ္ဂေန, နသဒ္ဓရတိ-အမှတ်မရ၊ ယဒဂ္ဂေန, နသဒ္ဓရတိ၊ တဒဂ္ဂေန, ပမုဋ္ဌော-ပျောက်ပျက်သည်၊ ၀ါ-မေ့လျော့သည်၊ ဟောတိ၊ ဣတိ-သို့၊ ၀ဒေတိ၏။

ပန-ကား၊ မဟာသုမတ္ထေရော-သည်၊ ဧကေကံ-တစ်ပုဒ် တစ်ပုဒ်စီကို၊ ဒွိဓာဘိန္ဒိတ္တာ, စတုန္နမ္ပိ-၄ပုဒ်လုံးတို့၏လည်း၊ ပါ ဌေ ဣဏ္ဍံ-အသီးသီးသော၊ နယံ-ကို၊ ဒသေတိ၊ ကထံ-ပြသနည်း၊ တာ၀-နော ကပ္ပေတိ စသည်တို့မှ ရှေးဦးစွာ၊ ဒိဋ္ဌေ ဝေမတိကောတိ-ကား၊ အယံ-ဤစောဒက ရဟန်းသည်၊ ဒဿနေ၀ါ-၌သော်လည်းကောင်း၊ ပုဂ္ဂလေ၀ါ-၌သော်လည်းကောင်း၊ ဝေမတိကော ဟောတိ၊ [၂ မျိုးခွဲပုံတည်း၊] တတ္ထ-ထိုဒဿနပုဂ္ဂလ ၂ မျိုးတို့တွင်၊

ဧဇ္ဇဗွတိကော။ ။ဧဇ္ဇာယ+၀တ် ဧဇ္ဇဗွတ် (ဧဇ္ဇာ၏+အကျင့်)၊ ဧဇ္ဇဗွတ်သမာဒိယတီတိ ဧဇ္ဇဗွတိကော၊ “ဧဇ္ဇာ” ဟူသည် သိရိနတ်သမီး၏ အစ်မကြီးဖြစ်သော ကာလိနတ်သမီးတည်း၊ ထိုနတ်သမီး၏အကျင့်ကို ဆောက်တည်၍ ကျင့်သူသည် တစ်ကိုယ်လုံး၌ မီးသွေးသုတ်၍ ကျီးတောင်တို့ကို လက်ထဲ၌ ကိုင်ထားပြီးလျှင် ကာလိနတ်သမီးအရုပ်ကို ပျဉ်ပြားပေါ်၌ ရေးစေ၍ ထိုပျဉ်ပြားကို ထမ်းပိုးအစွန်း၌ ဖွဲ့ချည်၍ ကာလိနတ်သမီး၏ဂုဏ်ကို ချီးမွမ်းလျက် လှည့်လည်ရသည်။

မယာ–သည်၊ ဒိဋ္ဌောနုခေါ–မြင်အပ်လေသလော၊ နု ဒိဋ္ဌော (နုခေါ၊) ဣတိ ဧဝံ–သို့၊ ဒဿနဝေမတိကော ဟောတိ၊ မယာ, ဒိဋ္ဌော–မြင်အပ်သူကား၊ အယံနု ခေါ–ဤပုဂ္ဂိုလ်လေလော၊ အညော (နုခေါ)–အခြားပုဂ္ဂိုလ်လေလော၊ ဣတိ ဧဝံ ပုဂ္ဂလေ ဝေမတိကော ဟောတိ၊ ဧဝံ–လျှင်၊ ဒဿနံဝါ–ကိုသော်လည်း၊ နော ကပ္ပေတိ၊ ပုဂ္ဂလံဝါ–ကိုသော်လည်း၊ (နော ကပ္ပေတိ)၊ ပေ၊ စ–ဆက်၊ ဧတ္ထ–ဤဝေမတိကော အစရှိသော ပုဒ်တို့တွင်၊ ဝေမတိကောတိ–ကား၊ ဝိမတိ ဇာတော– ဖြစ်သော ယုံမှားခြင်းရှိသူသည်၊ (ဟောတိ)၊ [ဝိမတိ ဇာတာယသ္သာတိ ဝေမတိကော–ဟုပြု၊ သဒ္ဒါတအသ္သတ္ထိတဒ္ဓိတ်တည်း၊] နော ကပ္ပေတိတိ–ကား၊ နု သဒ္ဒဟတိ–မယုံကြည်၊ နဿရတိတိ–ကား၊ အသာရိယမာနော–မအောက်မေ့စေအပ်သည်ရှိသော်၊ ဝါ–သတိမပေးအပ်သည်ရှိသော်၊ နဿရတိ–အမှတ်မရ၊ ပန–အနွယကား၊ ယဒါ, တံ–ထိုစောဒကပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဘန္တေ, အသုကသ္မိံနာမ ဌာနေ–၌၊ အသုကသ္မိံနာမ ကာလေ–၌၊ ဣတိ–သို့၊ သာဓုရန္တိ–အမှတ်ရစေကြကုန်၏၊ ဝါ–သတိပေးကြကုန်၏၊ တဒါ–၌၊ ဝါ–ထိုအခါကျမှ၊ သရတိ–အမှတ်ရ၏၊ ပမုဋ္ဌောတိ–ကား၊ ယော–ရဟန်းသည်၊ တေဟိ တေဟိ ဥပါယေဟိ–ထိုထိုအကြောင်း ဥပါယ်တို့ဖြင့်၊ သာရိယမာနောပိ–သော်လည်း၊ ဝါ–သော်လည်း၊ နဿရတိယေဝ–သည်သာ၊ (သော–ထိုရဟန်းသည်၊ ပမုဋ္ဌော–မည်၏၊) ဣတိ–ဤကားအနက်၊ ဧတေနေဝုပါယေန–ဖြင့်ပင်၊ စောဒါပကဝါရောပိ–စောဒါပကဝါရကိုလည်း၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ဟိ–မှန်၊ (တစ်နည်း) ဟိ–စိုးစဉ်းအနည်းငယ် ဆိုဖွယ်အထူးကား၊ ကေဝလံ, တတ္ထ–ထို စောဒါပကဝါရ၌၊ မယာတိ–မယာဟူသော ပုဒ်သည်၊ ပရိဟီနံ–၏၊ သေသံ–သည်၊ စောဒကဝါရသဒိသမေဝ။

တတော–ထို စောဒါပကဝါရမှ၊ ပရံ, အာပတ္တိဘေဒံ–ကိုလည်းကောင်း၊ အနာပတ္တိဘေဒဉ္စ–ကို လည်းကောင်း၊ ဒဿေတုံ, အသုဒ္ဓေ သုဒ္ဓဒိဋ္ဌိတိ အာဒိကံ–သော၊ စတုက္ကံ–ကို၊ ထပေတ္မာ–တော်မူ၍၊ ဧကမေကံ–သော၊ ပဒံ–ကို၊ စတူဟိ စတူဟိ–နှင့်သော၊ ဘေဒေဟိ–တို့ဖြင့်၊ နိဒ္ဒိဋ္ဌံ–အကျယ်ညွှန်ပြတော်မူအပ်ပြီ၊ တံသဗ္ဗံ–ထိုအလုံးစုံသောပုဒ်သည်၊ ဝါ–ကို၊ ပါဠိနယေနေဝ ဇာနိတုံ သက္ကာ၊ ဟိ–မှန်၊ ဣတ္ထ–ဤစောဒနာရာ၌၊ ကေဝလံ–သဒ္ဒတ္ထမဖက် သက်သက်၊

ဝါဒ ၂ မျိုးအထူး။ ။မဟာပဒုမထေရ်သည် ဝေမတိကနှင့် နော ကပ္ပေတိစသည်တို့ကို အဆိုသာကွဲ၍ အနက်အဓိပ္ပာယ်မှာ တစ်မျိုးတည်းသာ–ဟု ယူ၏၊ "ယဒဂ္ဂေန၊ ပေ၊ ပမုဋ္ဌော ဟောတိ" ကို ထောက်ပါ၊ မဟာသုမထေရ်ကား ဝေမတိက၏ အဓိပ္ပာယ်ကတစ်မျိုး၊ နော ကပ္ပေတိ၏ အဓိပ္ပာယ်ကတစ်မျိုး စသည်ဖြင့် ယူ၏၊ မဟာသုမထေရ်၏ ဝါဒကို အဋ္ဌကထာဆရာ နှစ်သက်သောကြောင့် နောက်မှဆိုသည်။

အဓိပ္ပာယဘေဒေါ–အလို၏ အထူးအပြားကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ဟိ–ချဲ့၊ အယံ အဓိပ္ပာယော နာမ–သည်၊ စာဝနာဓိပ္ပာယော–သာသနာတော်မှ ရွှေ့လျောစေခြင်းဌာ်ဖြစ်သော အလိုလည်းကောင်း၊ ဝါ–သာသနာတော်မှ ရွှေ့လျောစေလိုခြင်းလည်းကောင်း၊ အဏ္ဏောသာဓိပ္ပယော–ဆဲခြင်းဌာ်ဖြစ်သောအလိုလည်းကောင်း၊ ဝါ–ဆဲလိုခြင်းလည်းကောင်း၊ ကမ္မာဓိပ္ပာယော–ကံပြုခြင်းဌာ်ဖြစ်သော အလိုလည်းကောင်း၊ ဝါ–ကံပြုလိုခြင်းလည်းကောင်း၊ ဝုဋ္ဌာနာဓိပ္ပာယော–အာပတ်မှ ထမြောက်ခြင်းဌာ်ဖြစ်သော အလိုလည်းကောင်း၊ ဝါ–အာပတ်မှ ထမြောက်စေလိုခြင်းလည်းကောင်း၊ ဥပေါသထပဝါရဏာတ္ထပနာဓိပ္ပာယော–ဥပုသ်, ပဝါရဏာကို တန်ထားခြင်းဌာ်ဖြစ်သော အလိုလည်းကောင်း၊ ဝါ–ဥပုသ်ကို တန်ထားလိုခြင်း, ပဝါရဏာကို တန်ထားလိုခြင်းလည်းကောင်း၊ အနုဝိဓာနာဓိပ္ပာယော–မေးစီစစ်ခြင်းဌာ်ဖြစ်သော အလိုလည်းကောင်း၊ ဝါ–မေးစီစစ်လိုခြင်းလည်းကောင်း၊ ဓမ္မကထာဓိပ္ပာယော–တရားဟောခြင်းဌာ်ဖြစ်သော အလိုလည်းကောင်း၊ ဝါ–တရားဟောလိုခြင်းလည်းကောင်း၊ ဣတိ–သို့၊ အနေကဝိဓော–၏၊ တတ္ထ–ထို အလိုတို့တွင်၊ ပုရိမေသု–နှ်သော၊ စတူသု–နှ်သော၊ အဓိပ္ပါယေသု–တို့ဌာ်၊ သြကာသံ–ကို၊ အကာရာပေန္တ သ–၏၊ ဒုက္ကဋံ (ဟောတိ)၊ စ–ဆက်၊ သြကာသံ, ကာရာပေတွာပိ–ပြီး၍လည်း၊ သမ္မုခါ အမ္ဟလကေန ပါရာဇိကေန အနုဒ္ဓံသေန္တ သ သံဃာဒိသေသော၊ ပေ၊ ပန–ကား၊ အသမ္မုခါ–မျက်ကွယ်ဌာ်၊ သတ္တာဟိပိ, အာပတ္တိကွန္ဒေဟိ–တို့ဖြင့်၊ ဝဒန္တ သ ဒုက္ကဋံ၊ အသမ္မုခါ ဧဝ–ဌာ်ပင်၊ သတ္တာဝိဓမ္မိ–သော၊ ကမ္မံ–ကံကို၊ ကရောန္တ သ–၏၊ ဒုက္ကဋမေဝ–သည်ပင်၊ (ဟောတိ)။

ပန–ဝါဒန္တ ရကား၊ ကုရန္ဒိယံ–ဌာ်၊ ဝုဋ္ဌာနာဓိပ္ပာယေန–ဖြင့်၊ တွဲ ဣမံနာမ အာပတ္တိ အာပန္နော၊ တ–ထုအာပတ္တိ၊ ပဋိကရောဟ–ကုစားလော့၊ ဣတ–သို့၊ ဝဒန္တ သ–၏၊ သြကာသကိစ္စံ–ခွင့်တောင်းမှုကို ပြုဖွယ်ကိစ္စသည်၊ နတ္ထိတိ ဝုတ္တံ၊ ပန–ဆက်၊ သဗ္ဗတ္ထော–အလုံးစုံသော အဋ္ဌကထာတို့ဌာ်ပင်၊ [သဗ္ဗတ္ထော ဝါတိ သဗ္ဗအဋ္ဌကထာသု–ဌီ၊ ကာ၊] ဥပေါသထ ပဝါရဏံ–ကို၊ ထပေန္တ သ–တန်ထားသောရဟန်း၏၊ (ဥပုသ်ပဝါရဏာ မပြုဖို့ရန် တားမြစ်သောရဟန်း၏၊) သြကာသကမ္မံ–သည်၊ နတ္ထိတိ ဝုတ္တံ၊ ပန–ထိုသို့ပင် ခွင့်တောင်းမှုပြု ဖွယ် မလိုပါသော်လည်း၊ ထပနကွေတ္တံ–ဥပုသ် ပဝါရဏာ တန်ထားရာခေတ်ကို၊ ဇာနိတဗ္ဗံ–သိရာ၏၊ ဟိ–ချဲ့၊ သုဏာတု၊ ပေ၊ ကရေတိ ဟူ၍၊ ဧတသ္မိံ ရေကာရေ–ဤ ရေအက္ခရာသည်၊ အနတိက္ကန္တေ ယေဝ–မလွန်သေးမီသာလျှင်၊ ထပေတုံ–ဌာ၊ ဝါ–ကို၊ လဗ္ဘတိ၊ ပန–ဗျတိရိတ်ကား၊ တတော–ထို ရေအက္ခရာမှ၊ ပရံ–ဌာ်၊ ယျကာရေ–သည်၊ ပတ္တေ–သော်၊ (ထပေတုံ) နှ လဗ္ဘတိ၊

ပေ။ အနုဝိဇ္ဇကသာပိ-သည်လည်း၊ ဝတ္ထုသ္မိं-သည်၊ သြသဒ္ဒေ-သော်၊ တဝ-၏၊ ဝါ-မှာ၊ ဧတံ-ဤအမှုသည်၊ အံတ္ထိ-သဲလာ၊ ဣတိ-သို့၊ အနုဝိဇ္ဇနာဓိပ္ပာယေန- ဖြင့်၊ ဝဒန္တိ သေ-သော်၊ ဝါ-သော၊ (အနုဝိဇ္ဇကသာပိ-၏ လည်း၊)သြကာသ ဣမံ နတ္ထိ၊ ဓမ္မကထိကသာပိ-သည်လည်း၊ ဓမ္မာသနေ-တရားရှိသော နေရာ၌၊ ဝါ-တရားဟော ပလွင်၌၊ နိသီဒိတ္တာ, ယော-ရဟန်းသည်၊ ဣဒဋ္ဌိဒဋ္ဌ-ဤမည် ဤမည်သော အမှုကိုလည်း၊ [ဣဒဋ္ဌိဒဋ္ဌာတိ ပါဏာတိပါတံ အဒိန္နာဒါနန္တိ အာဒိ'၊] ကရောတိ-၏၊ အယံ ဘိက္ခု-သည်၊ အသေ မဏော-မဟုတ်၊ ဣတိ အာဒိနာ နယေန, အနောဒိသေ-မည်သူမည်ဝါဟု မရည်ညွှန်းမူ၍၊ ဓမ္မံ, ကထေန္တိ သေ-သော်၊ ဝါ-သော၊ (ဓမ္မကထိကသာပိ) သြကာသဣမံ နတ္ထိ၊ ပန-ဆက်၊ သြဒိသေ-မည်သူဟု ရည်ညွှန်း၍၊ နိယမေတွာ-မည်သူဟု မှတ်သား၍၊ အသုကောစ-ထို မည်သူသည် လည်းကောင်း၊ အသုကောစ-သည်လည်းကောင်း၊ အသေမဏော အနုပါသကော၊ ဣတိ-သို့၊ သစေ ကထေတိ (ဧဝံသတိ) ဓမ္မာသနတော သြရောဟိတ္တာ အာပတ္တိ ဒေသေတွာ ဂန္တုံ။ [အဣ္ဂေါသာဓိပ္ပာယ ဖြစ်သောကြောင့် မျက်ကွယ်၌ပြောလျှင် ဒုက္ခင့်, မျက်မှောက်၌ပြောလျှင် ပါစိတ်သင့်၏၊ ထိုအာပတ်များကို ဒေသနာပြော ပြီးမှ သွားရမည်-ဟူလို။]

ပန-ဆက်၊ တတ္ထ တတ္ထ-ထိုထို ပါဠိရပ်၌၊ အနောကာသံ ကာရောပေတွာတိ-ဟူ၍၊ ယံ-အကြင်ပုဒ်ကို၊ ဝုတ္တံ၊ တသ-ထိုပုဒ်၏၊ သြကာသံ အကာရာပေတွာတိ-ဟူ၍၊ ဧဝံ-သို့၊ အတ္ထော ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ဟိ-မှန်၊ (တစ်နည်း) ဟိ ယသ္မာ, ယံ အနောကာသံ-အကြင် အနောကာသကို၊ ကာရာပေတွာ-၍၊ (ဝဒန္တော-ပြောသော ရဟန်းသည်၊) အာပတ္တိ အာပဇ္ဇတိ၊ ကောစိ-တစ်စုံတစ်ခုသော၊ (သော) အနောကာသော နာမ-ထိုအနောကာသမည်သည်၊ နု အတ္ထိ၊ ပန-စင်စစ်ကား၊ သြကာသံ-အခွင့်ကို၊ အကာရာပေတွာ (ဝဒန္တော အာပတ္တိ) အာပဇ္ဇတိ၊ ဣတိ-ကြောင့်၊ (သြကာသံ အကာရာပေတွာတိ ဧဝမတ္ထော ဝေဒိတဗ္ဗော၊) သေသံ-သည်၊ ဥတ္တာနမေव၊ ပေ၊ ဣတိ-အပြီးတည်း။ ။ ပဌမ ဒုဋ္ဌဒေါသ သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ။

အနောကာသံ ကာရောပေတွာ။ ။"အနောကာသံ" ကို အယုတ္တသမာသ်ဟု မှတ်၊ "နု"နှင့် "သြကာသံ] ကို အနက်အားဖြင့် မစပ်သင့်ဘဲလျက် သဒ္ဒါအားဖြင့် စပ်ထားသောကြောင့် "အယုတ္တသမာသ်" ဟု ခေါ်သည်၊ ဥပမာ "အသူရိယံ ပဿတိ ကညာ=သတို့သမီးသည် နေကို မကြည့်" ဟူသကဲ့သို့တည်း။

၉–ဒုတိယဒုဋ္ဌဒေါသ အဖွင့်

၃၉၁။ တေန သမယေန ဗုဒ္ဓေါ ဘဂဝါတိ–သည်၊ ဒုတိယဒုဋ္ဌဒေါသသိက္ခာပဒံ–တည်း၊ တတ္ထ–ဌာ၊ ဟန္ဒ၊ ပေ၊ ကရောမာတိ (ဧတ္ထ)–ပါဌ်ဌာ၊ (ဂုဏ္ဍတ္ထံ) ကိရ (ဥဒ္ဒရိတ္တာ ဒသေသမိ)၊ တေ–ထိုမေတ္တိယ ဘုမဇကတို့သည်၊ ပဌမဝတ္ထုသ္မိं–ဌာ၊ အတ္တနော–မိမိ မိမိ၏၊ မနောရထံ–စိတ်အလိုကို၊ သမ္ဘာဒေတုံ–ပြီးစေခြင်းငှာ၊ အသက္ကောန္တာ–ကုန်သည်၊ လဒ္ဓနိဂ္ဂဟာ–ရအပ်သောနှိမ်ခြင်းရှိကုန်သည်၊ ဝါ–အနှိမ်ခံကြရကုန်သည်၊ ဝိဃာတပတ္တာ–ပင်ပန်းခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သည်၊ (ဟုတ္တာ) ဣဒါနိ, ဇာနိဿာမ– သိရကုန်လိမ့်အံ့၊ (သိကြရောပေါ့ဟု၊) ဣတိ–ဤသို့ကြံ၍ တာဒိသံ–သော (ထိုသို့ စွပ်စွဲလောက်သော၊) ဝတ္ထုံ–အကြောင်းကို၊ ပရိယေသမာနော–ရှာကုန်လျက်၊ ဝိစရန္တိ၊ အထ–ထိုအခါ၌၊ ဧကဒိဝသံ–ဌာ၊ ဒိသွာ–တွေ့၍၊ တုဋ္ဌာ–နှစ်သက်အားရကုန်သည်၊ (ဟုတ္တာ) အညမညံ သြလောကေတ္တာ ဧဝံ အာဟံသု၊ (ကိံ)၊ ဟန္ဒ၊ ပေ၊ ကရောမာတိ–မ ဟူ၍၊ (အာဟံသု)၊ အယံ–ဤဆိတ်ဖိုသည်၊ ဒဗ္ဗော မလ္လပုတ္တော နာမ–ဒဗ္ဗမလ္လပုတ္တမည်၏၊ ဣတိ ဧဝံ–သို့၊ အသ–ဤဆိတ်ဖို၏၊ နာမံ ကရောမာတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ၊ မေတ္တိယံ နာမ ဘိက္ခုနိန္တိ ဧတ္ထာပိ–ပါဌ်ဌလည်း၊ ဧသနယော။

တေ ဘိက္ခူ၊ ပေ၊ အနုယုဉ္ဇိံသူတိ–ကား၊ ဧဝံ–သို့၊ အနုယုဉ္ဇိံသု–စစ်ဆေးမေးမြန်းကြကုန်ပြီ၊ (ကိံ)၊ အာဝုသော–တို့၊ ကုဟိံ–အဘယ်အရပ်၌၊ တုမှေဟိ–တို့သည်၊ မလ္လပုတ္တော–သော၊ ဒဗ္ဗော–ကို၊ မေတ္တိယာယ–သော၊ ဘိက္ခုနိယာ သဒ္ဓိံ, ဒိဋ္ဌော–သနည်း၊ ဣတိ (အနုယုဉ္ဇိံသု)၊ ဂိဗ္ဗကူဋုပဗ္ဗတပါဒေ–ဂိဗ္ဗကူဋ်တောင်ခြေ၌၊ (ဒိဋ္ဌော–ပါပြီ) ဣတိ–လျှောက်ကြကုန်ပြီ၊ ကာယဝေလာယ–၌၊ (ဒိဋ္ဌော–နည်း၊)၊ ပေ၊ ဣတိ–ဤသို့လျှောက်ကြကုန်ပြီ၊ အာဝုသော ဒဗ္ဗ–အရှင်ဒဗ္ဗ၊ ဣမေ–ဤရဟန်းတို့သည်၊ ဧဝံ, ဝဒန္တိ–ပြောဆိုကြကုန်၏၊ တွံ–အရှင်ဘုရားသည်၊ ဣမေ–ဤရဟန်းတို့သည်၊ တဒါ–ထိုဆွမ်းခံသွားချိန်၌၊ ကုဟိံ–အဘယ်၌နေပါသနည်း၊ ဣတိ–သို့၊ (အနုယုဉ္ဇိံသု)၊ ဝေဠုဝနေ ဘဏ္ဍာနိ, ဥဒ္ဒိဿာမိ–ညွှန်ချနေပါ၏၊ ဣတိ–လျှောက်ပြီ၊ တဝ–၏၊ တာယဝေလာယ–ထိုဆွမ်းခံသွားချိန်၌၊ ဝေဠုဝနေ, အတ္ထိဘာဝံ–ရှိသည်၏ အဖြစ် (ရှိကြောင်း)ကို၊ ကော ဇာနာတိ၊ ဣတိ (အနုယုဉ္ဇိံသု)၊ ဘန္တေ ဘိက္ခုသံဃော (ဇာနာတိ)၊ ဣတိ–လျှောက်ပြီ၊ တေ–ထို စစ်ဆေးမေးမြန်းကြသော ရဟန်းတို့သည်၊ သံဃံ ပုစ္ဆိံသု၊ (ကိံ)၊ တုမှေ တာယ ဝေလာယ, ဣမဿ–အရှင်ဒဗ္ဗ၏၊ ဝေဠုဝနေ အတ္ထိဘာဝံ, ဇာနာထ–နည်းလော၊ ဣတိ (ပုစ္ဆိံသု)၊ အာဝုသော–တို့၊ အာမ–မှန်ပါ၊ ဇာနာမ၊ ထေရော–**အရှင်ဒဗ္ဗ**ထေရ်သည်၊ သမ္ဗုတိလဒ္ဓဒိဝသတော–

သမ္ဘတိရအပ်ရာနေ့မှ၊ ပဌာယ ဝေဠုဝနေယေ၀ (ဟောတိ)၊ ဣတိ–လျှောက်ကုန်ပြီ၊ [ဝေဠုဝနေယေ၀" ဟု ဆိုသော်လည်း ဆွမ်းညွှန်ချချိန်၌သာ အမြဲနေသည်၊ အခြားအချိန်များ၌ ကား ဆွမ်းခံသွားခြင်းစသည် ပြုသေး၏။] တတော–ထိုမှ နောက်၌၊ မေတ္တိယဘုရားကေ အာဟံသု၊ (ကိံ)၊ အာဝုသော–တို့၊ တုမှာကံ ကထာ နု သမေတိ၊ ကစ္စိ, လေသံ–အမြွက်ကို၊ သြဠေတွာ–ရှေးရှုထား၍၊ ဝါ–ထောင်၍၊ ဝဒထနု–ပြောကြကုန်သလော၊ ဣတိ–သို့၊ (အာဟံသု)၊ ဧ၀ံ, တေ–ထို မေတ္တိယဘုရားမကတို့သည်၊ ဝါ–တို့ကို၊ တေဟိ ဘိက္ခူဟိ–တို့သည်၊ အနုယုဇ္ဇိယမာနာ–အပ်ကုန်သော်၊ အာမ အာဝုသောတိ ဝတ္တာ, ဧတေမတ္ထံ–ကို၊ (အညဘာဂိယအဓိကရဏာ၏ တစ်စုံတစ်ခု ညွှန်ပြအပ်သော အမြွက်မျှကို ယူခြင်းဟူသော ဤအကြောင်းကို)၊ အာရောစေသုံ။

ကိံပန၊ ပေ၊ အဓိကရဏာသာတိ ဧတ္ထ (အတ္ထော ဧ၀ं ဝေဒိတဗ္ဗော)၊ ဣဒံ (ဆဂလကဏာတံ)–ဤဆိတ်ဖိုသည်၊ (တစ်နည်း) ဣဒံ (အဓိကရဏံ)–ဤ ဆိတ်ဖိုဟူသော တည်ရာသည်၊ အညဘာဂသ–တစ်ပါးသော အဖို့၏၊ (သန္တကံ–ဥစ္စာတည်း၊) ဣတိ–ကြောင့်၊ ဝါ–ထိုသို့တစ်ပါးသော အဖို့၏ ဥစ္စာ၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ (တံ–ထိုဆိတ်ဖိုသည်၊ ဝါ–ထိုဆိတ်ဖိုဟူသော တည်ရာသည်၊) အညဘာဂိယံ–ယ မည်၏၊ [ဤဝိဂ္ဂဟအလို ဣဒံ အနက် ဣယပစ္စည်းသက်၊] ဝါ–တစ်နည်း၊ အသ–ထိုဆိတ်ဖို၏၊ ဝါ–ထိုဆိတ်ဖိုဟူသော တည်ရာ၏၊ အညဘာဂေါ–သည်၊ အတ္ထိ–၏၊ ဣတိ–ကြောင့်၊ ဝါ–ထိုသို့ တစ်ပါးသော အဖို့ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ (တံ–သည်၊ ဝါ–သည်၊) အညဘာဂိယံ–မည်၏၊ [ဤအလို အသတ္ထိအနက်၌ ဣက ပစ္စည်း, ကကို ယပြု၊] အာဓာရော–တည်ရာကို၊ အဓိကရဏန္တိ ဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ဝတ္ထု–နေရာတည်း၊ အဓိဋ္ဌာန်–စွဲ၍တည်ရာတည်း၊ ဣတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ။

အည၊ ပေ၊ ဝုတ္တံ ဟောတိ။ ။"အညဘာဂိယသ အဓိကရဏသ" ဟု သိက္ခာပုဒ်၌ ရှိသောကြောင့် အညဘာဂိယနှင့် အဓိကရဏသည် အရတူ၏၊ အညဘာဂိယသကို အဋ္ဌကထာအတိုင်း ဝိဂ္ဂဟ ၂ မျိုးပြု၊ "အဓိကရဏ" အရ ဝိဝါဒါဓိကရဏ်းစသော ၄ ပါးကို မယူဘဲ "တည်ရာ" အနက်ကို ယူစေလို၍ "အာဓာရော" ဟု ဖွင့်သည်၊ ထို "တည်ရာ" ဟူသည်လည်း ဤသိက္ခာပုဒ်၌ ဆိတ်ဖိုတည်း၊ ထို့ကြောင့် "ဣဒန္တိ သာမညတော နပုံ သကနိဒ္ဒေသေန ဆဂလကံ (ဆိတ်ဖိုကို) နိဒ္ဒိသတိ၊ ဣဒံ ဆဂလကဏာတန္တိ အတ္ထော၊ (နပုံလိင်နှင့်လိုက်အောင် "ဏာတံ" ဟု ကုစွက်သည်၊) အယံ ဆဂလကောတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ၊ အဓိကရဏသဒ္ဒါပေကွောဝါ နပုံသကနိဒ္ဒေသော၊ ဣဒံ ဆဂလကသင်္ခါတံ အဓိကရဏန္တိ ဝုတ္တံ ဟောတိ" ဟု ဋီကာဖွင့်သည်။

ဟိ–ချေ့၊ (တစ်နည်း) ဟိ ယသ္မာ–ကြောင့်၊ (ဟောတိဋ္ဌစပ်၊) ယော သော ဆဂလကော–ကို၊ ဒဗ္ဗော မလ္လပုတ္တော နာမာတိ–ဟူ၍၊ ဝုတ္တော–(မေတ္တိယ ဘုမဇကတို့က) ဆိုအပ်ပြီ၊ သော–ထိုဆိတ်ဖို့ကို၊ (ဝေဒိတဗ္ဗောဋ္ဌစပ်၊) ဝါ–သည် (ဝါကျအတွင်းရှိ ကတ္တားဟော ကြိယာများဋ္ဌစပ်၊) မလ္လပုတ္တသ–သော၊ အာယသ္မတော ဒဗ္ဗသ–၏၊ မနုဿဇာတိစေဝ–လူဇာတ်လည်းဖြစ်သော၊ ဘိက္ခုဘာဝေါစ–ရဟန်းအဖြစ်လည်းဖြစ်သော၊ ယွာယံ (ယော+အယံ) ဘာဂေါ–အကြင်အဖို့သည်၊ ယွာယံ (ယော+အယံ) ကောဋ္ဌာသော–အကြင်အစုသည်၊ ယွာယံ (ယော+အယံ) ပကွော–အကြင်ဘက်သည်၊ (အတ္ထိ)၊ တတော–ထိုအဖို့မှ၊ တိရစ္ဆာနဇာတိယာစေဝ–သော၊ ဆဂလကဘာဝသစ–သော၊ အညသ–သော၊ ဘာဂသ–၏၊ ကောဋ္ဌာသသ–၏၊ ပကွသ–၏၊ (သန္တကော ဟောတိ)၊ ဝါ–တစ်နည်း၊ အသ–ထိုဆိတ်ဖို၏၊ ဝါ–ထိုဆိတ်ဖိုဟူသော တည်ရာ၏၊ သော အညဘောဂေါ–သည်၊ အတ္ထိ၊ ဣတိတသ္မာ, အညဘာဂိယ သခ်ုံ–အညဘာဂိယဟုခေါ်ဝေါ်အပ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ လဘတိ–၏၊ စ–ကား၊ (အညဘာဂိယအမည်ရပုံမှတစ်ပါး အဓိကရဏအမည်ရပုံကား၊) ယသ္မာ, ဣမံ–ဤဆိတ်ဖိုကို၊ မယံ, ဒဗ္ဗံ မလ္လပုတ္တံနာမ–မည်၏ဟူ၍၊ ကရောမ၊ ဣတိ–သို့၊ ဝဒန္တာနံ–နှိုင်းသော၊ (ပါဠိတော်ဝတ္ထုကြောင်းဋ္ဌ ပြောဆိုကြကုန်သော၊) တေသံ–ထိုမေတ္တိယ ဘုမဇကတို့၏၊ တသ္မာ နာမကရဏသညာယ–ထိုပြုအပ်သော

မှတ်ချက်။ ။"ဣဒံ–ဥစ္စာတည်း" ဟု ဣဒံတဒ္ဓိတ်ဋ္ဌ အနက်ပေးလေ့ရှိကြသော်လည်း ဤဦးကာတို့ဋ္ဌကား ဣဒံ၏စွဲနက်ကို သေချာစွာဖွင့်ပြကြ၏၊ ဆဂလကပုဒ်သည် ပုလ္လိင်ဖြစ်သော်လည်း မည်သူမည်ဝါ–မည်သည့်အရာဟု မသတ်မှတ်ရသေးဘဲ သာမည ဖြစ်သောကြောင့် "ဣဒံ" ဟု နပုံလိင်ဖြင့် ညွှန်ပြထား၏၊ တစ်နည်း–အဓိကရဏဝဲ့ဘ်ခ် နပုံလိင်ထားသည်၊ "ဣဒံ–ဤဆိတ်ဖိုဟူသော တည်ရာသည်" ဟု ပေးပါ၊ အညဘာဂသ၏ စပ်ပုဒ် တိုက်ရိုက်မပါသောကြောင့် "သန္တကံ" ဟု ထည့်သည်။

ယောဟိသော။ ။အညဟူသည်သည် အဘယ်မှတစ်ပါးနည်း, ဘာဂအတွက် အဘယ်အနက်ကို ယူရမည်နည်း, အညဘာဂအရ အဘယ်အနက်ရသနည်း–ဟု မေးဖွယ်ရှိသောကြောင့် "ယော ဟိ သော" စသည်မိန့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော တိုင်အောင် ဝိတ္ထာရဝါကျ၊ ဟိသည် ဝိတ္ထာရဇောတက၊ တသ္မာထောက်၍ ဟိသည် ဟေတုဇောတကလည်း သင့်၏၊

အမှာ။ ။ဤအညဘာဂိယ သိက္ခာပုဒ်ကြောင့် နောက်နောက် ပုဂ္ဂိုလ်များသာ အာပတ်သင့်၏၊ အကြောင်းဝတ္ထုတွင် ပါဝင်သော မေတ္တိယဘုမဇကတို့မှာ အာဒိကမ္မိက ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်၍ အာပတ်သင့်ဖွယ် မရှိ၊ သို့သော် ထိုအကြောင်းရင်း ဝတ္ထုဋ္ဌပါသော ဆိတ်ဖို ဆိတ်မနှင့် အရှင်ဒဗ္ဗ–မေတ္တိယာဘိက္ခုနီတို့ကို ပုံစံပြု၍ ဖွင့်မှ အနက်အဓိပ္ပာယ်ရှင်းမည် ဖြစ်သောကြောင့် အရှင်ဒဗ္ဗနှင့် ဆိတ်ဖိုတို့ကို နာမည်တပ်၍ အညာဘာဂိယ–အဓိကရဏပုဒ်တို့၏ အနက်ကို အဋ္ဌကထာဖွင့်သည်။

အမည်သည်ကား၏၊ အာဓာရော–တည်ရာသည်၊ ဝတ္ထု–နေရာသည်၊ အဓိဋ္ဌာန်–စွဲ၍တည်ရာသည်၊ (ဟောတိ)၊ တသ္မာ အဓိကရဏန္တိ ဝေဒိတဗ္ဗော။ ["သော" ကိုင်း၍ "ဝေဒိတဗ္ဗော" ဟု ဆိုသည်၊ "အဓိကရဏံ"ကို ငဲ့လျှင် "ဝေဒိတဗ္ဗံ" ဟုလည်း ရှိနိုင်၏။]

ဟိ–မှန်၊ (တစ်နည်း) ဟိ–ချဲ့၊ [အနုဒ္ဒံသေတုံ လေသမတ္တော တိုင်အောင် မျှော်၍ "ချဲ့"ဟုပေးသည်၊] တံ–ထိုတည်ရာဟူသော အဓိကရဏကို၊ သန္ဓာယ, တေ ဘိက္ခူ–တို့သည်၊အညဘာဂိယသ အဓိကရဏသာတိ–ဟူ၍၊ အာဟံသု၊ ဝိဝါဒါဓိကရဏာဒီသု–တို့တွင်၊ အညတရံ–တစ်မျိုးမျိုးသော အဓိကရဏ်းကို၊ (သန္ဓာယ) နု (အာဟံသု)၊ကသ္မာ, (ဝိဝါဒါဓိကရဏာဒီနံ–တို့၏၊) အသမ္ဘဝတော–မဖြစ်သင့်ခြင်းကြောင့်တည်း၊ ဟိ–ချဲ့၊ တေ–ထို မေတ္တိယဘူမဇကတို့သည်၊ စတုန္နံ အဓိကရဏာနံ–တို့တွင်၊ ကသ္မိ–သော၊ အညဘာဂိယသ–တစ်ပါးသော

ပုဒ်ချင်းဆက်သွယ်ပုံ။ ။"ယော သော ဆဂလကော ဝုတ္တော သော" ဟု လည်းကောင်း, [ထို "သော" ကိုလည်း ဟောတိ, လဘတိ, အာဓာရော, ဝတ္ထု, အဓိဋ္ဌာနံ, ဝေဒိတဗ္ဗောတို့တိုင်အောင် စပ်၊] "ယွာယံ ဘာဂေါ ကောဋ္ဌာသော ပက္ခော၊ တတော" ဟုလည်းကောင်း၊ အနိယမ–နိယမတို့ကို ဆက်ပါ၊ ဘာဂေါသည် အညဘာဂိယဌ်ပါသော ဘာဂတည်း၊ ထိုဘာဂေါကို ကောဋ္ဌာသောဟု ဖွင့်၍ ကောဋ္ဌာသောကို ပက္ခောဟု ထပ်ဖွင့်သည်၊ မနုဿဇာတိ–ဘိက္ခုဘာဝေါတို့ကား ဘာဂေါအရ သရုပ်ပြတည်း၊ [နောက်ဘာဂသကို ကောဋ္ဌာသသ ပက္ခသဖွင့်ပုံ, တိရစ္ဆာနဇာတိယာ–ဆဂလကဘာဝသဟု သရုပ်ပြပုံကိုလည်း သိပါ၊] ထိုတွင် "ယွာယံ၊ ပေ၊ တတော" သည် အညဘာဂိယဌ် အည၏ အပါဒါန်ကိုထည့်၍ ပြသော စကားတည်း။

ယောဟိသောမှစ၍ ဆဂလကဘာဝသတိုင်အောင် "အညဘာဂသ ဣဒံ" ဟူသော ဣဒံတဒ္ဓိတ်၏ အကျယ်တည်း၊ ထိုဝါကျများကို "တသ္မာ အညဘာဂိယသ်ံ လဘတိ" ဟူသော ဖလဝါကျနှင့် တွဲ၊ [သ်ာရတ္ထဌ် "သ်ခံ" ဟု တွေ့ရ၏၊ "သ်ခံတံ–သ်ံတံ" ဟု တစ်မျိုးမျိုးရှိလျှင် ကောင်းမည်၊ သ်ခံဟု ရှိသော ပါဋ္ဌိကား ဘာဝပွဓာန, ဘာဝလောပကြောင့်၊] ထိုဖလဝါကျသည် "ဣတိ အညဘာဂိယံ"၏ အကျယ်ဖြစ်၏၊ "သော ဝါ အညဘာဂေါ အသ အတ္ထီတိ အညဘာဂိယံ" ဟူသော အသတ္ထိတဒ္ဓိတ်၏ အကျယ်လည်း ဖြစ်ပြန်၏၊ ထို သောဝါစသော ဝါကျဌ် သောဖြင့် "တိရစ္ဆာနဇာတိယာနှင့် ဆဂလက ဘာဝသကို ပြန်ညွှန်သည်။

တံ ဟိ သန္ဓာယ။ ။"ကတမေတံ ဝိညာယတိ အဓိကရဏန္တိ စေတ္ထ အာဓာရော ဝေဒိတဗ္ဗော, နု ဝိဝါဒါဓိကရဏာဒီသု အညတရံ–အဓိကရဏ်ဟူသော ဤပါဋ္ဌိ တည်ရာဟူသော အနက်ကို သိထိုက်၏၊ ဝိဝါဒါဓိကရဏ်း စသည်တို့တွင် တစ်ပါးပါးကို မသိထိုက်" ဟူသော ဤအဓိပ္ပာယ်ကို အဘယ်ကြောင့် သိရသနည်း–ဟု မေးဖွယ်ရှိသောကြောင့် "တံ ဟိ သန္ဓာယ" အစရှိသော ပါဋ္ဌကိုမိန့်၊ [ကခ်ါဋ္ဌိကာသစ်၊] ထိုတည်ရာအနက်ကို ရည်ရွယ်၍ ထိုစစ်ဆေးသော ရဟန်းတို့သည် "အညဘာဂိယသ အဓိကရဏသ" ဟု

အဖို့၏ဥစ္စာဖြစ်သော၊ ဝါ–တစ်ပါးသောအဖို့ရှိသော၊ အဓိကရဏသ–အဓိကရဏ်း၏၊ ကိဉ္စိ–သော၊ လေသံ–ညွှန်ပြအပ်သော၊ လေသမတ္တံ–ဩကပ်တတ်သောအမည်မျှကို၊ နဥပါဒိယိ သု–ယူကြကုန်သည်မဟုတ်၊ စ–သည်သာ မကသေး၊ စတုန္နံ အဓိကရဏာနံ–တို့၏၊ လေသော နာမ–လေသမည်သည်၊ နအတ္ထိ၊ ဟိ–မှန်၊ ဇာတိလေသာဒယော–ဇာတိလေသအစရှိသည်တို့ကို၊ [လေသ ၁၀ ပါးသရုပ်သည် ပါဠိတော်နောက်နားမှာ တိုက်ရိုက်လာလတ္တံ့၊] ပုဂ္ဂလာနံ ယေဝ–တို့၏သာ၊ လေသာ–လေသတို့ဟူ၍၊ ဝုတ္တာ–ဟောတော်မူအပ်ကုန်ပြီ၊ ဝိဝါဒါဓိကရဏာဒီနံ–တို့၏၊ လေသာ–တို့ဟူ၍၊ နဝုတ္တာ၊ ဒဗ္ဗော မလ္လပုတ္တောတိ–ပုတ္တောဟူသော၊ ဣဒံ–နာမံ–သည်လည်း၊ အညဘာဂိယဓိကရဏ ဘာဝေ–အညဘာဂိယာဓိကရဏ၏ အဖြစ်၌၊ ဋ္ဌိတသ–သော၊ ဆဂလကသ–၏၊ (လေသမတ္တောဘ၌စပ်၊) ထေရံ–အရှင်ဒဗ္ဗထေရ်ကို၊ အမူလကေန, ပါရာဇိကေန–ဖြင့်၊ အနုဒ္ဓံသေတုံ–ငှာ၊ ကောစိ–သော၊ ဒေသော–သော၊ လေသမတ္တော–သည်၊ ဟောတိ–၏။

စ–ဆက်၊ တ္ထ–ဤ ကိဉ္စိ ဒေသံ လေသမတ္တံ ဥပါဒါယဟူသော ပါဌ်၌၊ (ဝစနတ္ထော ဇဝံ ဝေဒိတဗ္ဗော၊) ယော–အကြင်ဇာတိ အစရှိသော ကောဋ္ဌာသကို၊ ဒိသတိ အပဒိသတိ–ညွှန်ပြအပ်၏၊ အယံ–ဤဟာသည်၊ တသ–ထိုသူ၏ ဥစ္စာတည်း၊ ဣတိ–သို့၊ ဝေါဟရီယတိ–ခေါ်ဝေါ်အပ်၏၊ ဣတိ–ကြောင့်၊ ဝါ–ထိုသို့ ညွှန်ပြအပ်, ခေါ်ဝေါ်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သော–ထိုဇာတိအစရှိသော ကောဋ္ဌာသသည်၊ ဒေသော–သမည်၏၊ ဇော–ဤဒေသဟူသဒ္ဒါသည်၊ ဇာတိ အာဒီသု–တို့တွင်၊ အညတရကောဋ္ဌာသသ–တစ်ပါးသောအစုကို၊ အဓိဝစန်–

ဆိုကြသည်၊ ဝိဝါဒါဓိကရဏ်းစသည်ကို ရည်ရွယ်၍ ဆိုကြသည် မဟုတ်၊ ထို့ကြောင့် "အဓိကရဏ်ဟူသော ပါဌ်၌ တည်ရာအနက်ကို သိထိုက်၏, အဓိကရဏ်း တစ်ပါးပါးဟူသော အနက်ကို မသိထိုက်" ဟူသော အဓိပ္ပာယ်ကို သိရသည်– ဟူလို။

ဒေသော။ ။ဒိသဓာတ်, ဏာပစ္စည်း၊ "ဒိသတိတိဒေသော" ဟု ပြု၊ "အပဒိသတိ" ကား ဒိသတိ၏ အဖွင့်၊ "ရှုမြင်အပ်၏" ဟု အနက်မပေးဘဲ "ညွှန်ပြအပ်၏" ဟု ပေးပါ–ဟူလို၊ "အယံ တိ ဝေါဟရီယတိ" ဖြင့် အပဒိသတိကို ထပ်ဖွင့်သည်၊ "ညွှန်ပြ" ဟူသည်လည်း "ဤသူ" ဟူ၍ ခေါ်ဝေါ်ခြင်းတည်း၊ ဆိတ်ဖိုကို "ဒဗ္ဗမလ္လပုတ္တ" ဟု ခေါ်ဝေါ်ခြင်းမျိုးတည်း၊ ခတ္တိယဇာတ်ရှိသူတစ်ယောက် မေထုန်မှီဝဲနေသည်ကို မြင်၍ အခြားမမှီဝဲသော ခတ္တိယရဟန်းတစ်ပါးအပေါ်၌ တင်စားလျှင် ထိုမမှီဝဲသူကို "ခတ္တိယ" ဟု ဇာတိ နာမည်ဖြင့် ခေါ်နိုင်၏၊ ဤသို့ စသည်ဖြင့် ညွှန်ပြအပ်ပုံကို သိပါ၊ ဆိတ်ဖိုကို ဒဗ္ဗဟု မှည့်ရာ၌ကား "နာမလေသ"ဖြင့် ညွှန်ပြခြင်းတည်း။

ဟောသော သဒ္ဒါတည်း၊ အညမ္မိ–မူလဝတ္ထုမှ အခြားလည်းဖြစ်သော၊ ဝတ္ထု–ဝတ္ထုကို၊ လိသတိ သိလိသတိ–ငြိကပ်တတ်၏၊ ဝေါဟာရမတ္တေနေဝ–အခေါ်အဝေါ်မျှ ဖြင့်သာလျှင်၊ ဤသက်–စဉ်းငယ်၊ အလ္လိယတိ–ငြိကပ်တတ်၏၊ ဣတိ, လေသော–မည်၏၊ ဧတံ–ဤလေသဟူသောသဒ္ဒါသည်၊ ဈာတိအာဒီနံ ယေဝ–တို့တွင်ပင်၊ အညတရကောဋ္ဌာသသ အဓိဝစနံ၊ တတော–ထိုဒေသံ လေသံပုဒ်တို့မှ၊ ပရံ–နောက်ဖြစ်သောပုဒ်အပေါင်းသည်၊ [တတောတိ ဒေသံ လေသန္တိ ဝစနဒွယတော၊ (ယောဇနာ)၊] ဥတ္တာ နတ္ထမေဝ၊ သိက္ခာပဒညတ္တိယမ္ပိ–သိက္ခာ ပုဒ်ပညတ်၌လည်း၊ ဝါ–ပညတ်တော်မူအပ်သော သိက္ခာပုဒ်၌လည်း [“ယောပန ဘိက္ခု ဘိက္ခုံ၊ပေ၊ အညဘာဂိယဿ အဓိကရဏဿ”ဟု ပညတ်တော်မူအပ်သော သိက္ခာပုဒ်၌လည်း၊] အယမေဝတ္ထော–ဤဆိုအပ်ပြီးသော အနက်ပင်တည်း၊ [ဟေဋ္ဌာ ဝုတ္တော “အညဘာဂဿ+ဣဒံ”တိအာဒိကော အတ္ထော] ပန–ဆက်၊ အဿ–ဤသိက္ခာပုဒ်၏၊ [အချို့စာအုပ်များ၌ “အဿ” မပါ၊] ပဒဘာဝေနေ–၌၊ အညဘာဂိယဿ–သော၊ ယဿ အဓိကရဏဿ–အကြင်တည်ရာ၏၊ ကိဉ္စိဒေသံ၊ ပေ၊ အနုဒ္ဓံသေယျ–ရာ၏၊ တံ–ထို အညဘာဂိ ယာဓိကရဏသည်၊ ယသ္မာ, အတ္ထုပ္ပတ္တိဝသေနေဝ–အကြောင်းဝတ္ထုဖြစ်ပေါ်လာခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝါ–သိက္ခာပုဒ်နိဒါန်း၏ အစွမ်းဖြင့်သာလျှင်၊ အာဝိဘူတံ–ထင်စွာဖြစ်ပြီ၊ တသ္မာ, နု ဝိဘတ္တံ–အကျယ်ဝေဖန်တော်မမူအပ်၊

လေသော။ ။လိသဓာတ်, ဏပစ္စည်း, ဒိဝါဒိဂိုဏ်း၊ သိလိသ–ငြိကပ်ခြင်းအနက်ဟော၊ ထို့ကြောင့် “သိလိသတိ” ဟု ဓာတ်အနက်ဖွင့်သည်၊ ထိုသိလိသကိုပင် “ဤသက် အလ္လိယတိ” ဟု ထပ်ဖွင့်သည်၊ “အနည်းငယ်ငြိကပ်” ဟုရာ၌ အရာဝတ္ထုချင်း ငြိကပ်မှုကို ယူမည်စိုး၍ “ဝေါဟာရမတ္တေန”ဟု မိန့်သည် ဤ “ဝေါဟာရမတ္တေန” သည် “ဤသက်”၏ အဖွင့်တည်း၊ “ဒဗ္ဗမလ္လပုတ္တ” အမည်ကို ဆိတ်ဖိုပေါ်တင်စားသောအခါ ဆိတ်ဖိုကို “ဒဗ္ဗမလ္လပုတ္တ” ဟု ခေါ်ဝေါ်ရသောကြောင့် “ခေါ်ဝေါ်ခြင်းအားဖြင့် ငြိကပ်နေသည်” ဟူလို။

ဆက်ဦးအုံ့။ ။ဤသို့ နာမည်ခေါ်ရုံမျှဖြင့် ငြိကပ်ခြင်း (အရှင်ဒဗ္ဗဟူသော အထည်ဝတ္ထုက ဆိတ်ဖိုဖြစ်မသွားခြင်း) ကြောင့် “လေသမတ္တ” ဟု အနည်းငယ်ဟော မတ္တသဒ္ဒါဖြင့် သိက္ခာပုဒ်ပါဠိတော်၌ ပြသည်၊ ဤသို့ အနည်းငယ်မျှ ငြိကပ်ခြင်းဖြစ်သောကြောင့် “လေလမတ္တံ–အမြွက်မျှကို” ဟု ရှေးကပေးကြ၏၊ “အမြွက်” ဟူသည် “အနည်းငယ်” ပင်တည်း၊ ဤကား “ဈာတိအာဒီနံ။ ပေ။ အဓိဝစနံ” ဟု အရကောက်ကိုပြသောကြောင့် “လေသမတ္တံ–ငြိကပ်တတ်သောဈာတ် အစရှိသည်မျှကို” ဟု ပေးသည်။ [ဤ “လေသ” အရလည်း (ဒေသတုန်းကကဲ့သို့) ဈာတ်စသော ၁၀ ပါးပင်ရသောကြောင့် “ဈာတိအာဒီနံယေဝ” ဟု သန္ဓိဌာနာဝဓာရဏာ ဧဝဖြင့် ပြသည်။]

ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ [အတ္ထသ+ဥပ္ပတ္တိ အတ္ထုပ္ပတ္တိ၊ သိက္ခာပဒနိဒါန်း၊ အညဘာဂိယ အဓိကရဏ ဖြစ်ပုံသည် သိက္ခာပုဒ်နိဒါန်းဝတ္ထုအတိုင်းပင် ထင်ရှားပြီဖြစ်၍ ပဒဘာဇနိဋ္ဌ အကျယ်ဝေဖန်တော်မမူ-ဟူလို။]

၃၉၃။ ပန-ဆက်၊ အဓိကရဏန္တိ ဝစနသာမညတော-အဓိကရဏံဟူသောသဒ္ဒါ-သာမညအားဖြင့်၊ (အဓိကရဏအားလုံးနှင့်ဆက်ဆံသော အဓိကရဏသဒ္ဒါ-အားဖြင့်၊) အတ္ထုဒ္ဒါရဝသေန-ရထိုက်သောအနက်တို့ကို ထုတ်ပြခြင်း၏ အစွမ်း-ဖြင့်၊ ပဝတ္တာနိ-နိ-သော၊ စတ္တာရိ-နိ-သော၊ ယာနိ အဓိကရဏာနိ-တို့သည်၊ (သန္တိ)၊ တေသံ-ထိုအဓိကရဏ်းတို့၏၊ အညဘာဂိယတာစ-တစ်ပါးသောအဖို့-ရှိသည်၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဝါ-သည်လည်းကောင်း၊ တဗ္ဘာဂိယတာစ-ထိုအဖို့ရှိသည်၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဝါ-သည်လည်းကောင်း၊ ယသ္မာ, အပါကဋာ-မထင်ရှား၊ ဝိနယဓရေဟိစ-တို့သည်လည်း၊ ဇာနိတဗ္ဗာ-၏၊ တသ္မာ, ဝစနသာမညတော-အဓိကရဏံ ဟူသော သဒ္ဒါသာမညအားဖြင့်၊ လဒ္ဓံ-သော၊ အဓိကရဏံ-အဓိကရဏ်း ၄ပါးကို၊ နိဿာယ, တံ-ထိုအညဘာဂိယ, တဗ္ဘာဂိယ အဖြစ်ကို၊ အာဝိကရောန္တော (ဟုတ္တာ), အညဘာဂိယဿ၊ ပေ၊ အာဒိ-ကို၊ အာဟ၊ စ-ဆက်၊ အဝသာနေ-၌၊ အာပတ္တညဘာဂိယဿ-အာပတ်ဟူသော တစ်ပါးသောအဖို့ရှိသော၊ အဓိကရဏဿ-အဓိကရဏ်း၏၊ ဝသေန-ဖြင့်၊ ယာသာ စောဒနာ-အကြင်စောဒနာပုံကို၊ ဝုတ္တာ၊ တမ္မိ-ထိုစောဒနာပုံကိုလည်း၊ ဒဿေတုံ, သဗ္ဗာဓိရဏာနံ-တို့၏၊ အယံ တဗ္ဘာဂိယ အညဘာဂိယတာ-ဤ

အဓိကရဏန္တိ၊ ပေ၊ အာဒိမာဟ။ ။ဤသိက္ခာပုဒ်၏ ပဒဘာဇနိဝယ် ဤသိက္ခာ-ပုဒ်၌လာသော အဓိကရဏ (နာမည်တည်ရာ) ၏ အကျယ်ကို မဝေဖန်ဘဲ "အဓိကရဏ" ဟူသော သဒ္ဒါအားဖြင့် သဒ္ဒါချင်းတူနေသော ဝိဝါဒါဓိကရဏ်း စသော ၄ပါးကိုသာ ထုတ်-ပြ၍ ထို ၄ပါး၏ အညဘာဂိယ-တဗ္ဘာဂိယ ဖြစ်ပုံကိုလည်းကောင်း၊ အာပတ္တာဓိကရဏ-အတွက် အကျယ်ကိုလည်းကောင်း ပြထား၏၊ ထိုပြပုံကို အညဘာဂိယသိက္ခာပုဒ်-ပါဠိတော်ကြည့်မှ ရှင်းလင်းစွာ သိနိုင်မည်။

စောဒနာ ဝုတ္တာ၊ တံပိ။ ။"တေနပိ ဝုစ္စတိ သံဃာဒိသေသောတိ" ဟု ဟော-တော်မူပြီးနောက်, အဆုံးနား၌ "ဘိက္ခုသံဃာဒိသေသံ အဇ္ဈာပဇ္ဇန္တော ဒိဋ္ဌောဟောတိ။ တံ-စေ ပါရာဇိကေန စောဒေတိ" စသည်ဖြင့် စောဒနာပုံကို ဟောတော်မူထားသည်၊ "တံပိ ဒဿေတုံ" ၌ တံဖြင့် ထိုစောဒနာပုံကိုစွဲပါ၊ ပိ-ကား (ရှေ့တံ၏စွဲနက်ဖြစ်သော) အည-ဘာဂိယ တဗ္ဘာဂိယတို့ ကို ပေါင်း၊ ယောဇနာ၌ "အပိ" သဒ္ဒေါ အဓိကရဏံ အပေက္ခ-တိ" ဟု ဖွင့်သည်ကို စဉ်းစားပါ။

တဗ္ဗာဂိယအညဘာဂိယ၏ အဖြစ်ကို၊ သမာဟဒ္ဒာ–ပေါင်း၍ ဆောင်တော်မူ အပ်ပြီ၊ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ [သံ–ပေါင်း၍+အာဟဒ္ဒာ–ပြီ။]

စ–ဆက်၊ တတ္ထ–ထိုဥဒ္ဒေသ၌၊ အာပတ္တညဘာဂိယံဝါတိ–ဝါဟူ၍၊ ပဌမံ, ဥဒ္ဒိဋ္ဌတ္တာ–အကျဉ်းပြုတော်မူအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ကထံ၊ ပေ၊ ဟောတိတိ–ဟူ၍၊ [ပထမစ၍အကျယ်ပြုရာ၌ "ကထဉ္စ] ဟု စ–မပါရ၊]နိဒ္ဒေသေ–အကျယ် ညွှန်ပြကြောင်း စကားကို၊ အာရဘိတဗ္ဗေ–အားထုတ်တော်မူထိုက်ပါလျက်၊ ယသ္မာ, အာပတ္တာဓိကရဏသ–၏၊ တဗ္ဗာဂိယဝိစာရဏာယံ ယေဝ–တဗ္ဗာဂိယ ကို စိစစ်ရာအခန်း၌ပင်လျှင်၊ အယံ–အတ္ထော–ဤအနက်သည်၊ (အာပတ်တစ်ခု၏ အာပတ်တစ်ခုနှင့် အညဘာဂိယ တဗ္ဗာဂိယ–အဖြစ်ဟူသော ဤအနက်သည်၊) အာဂမိဿတိ၊ တသ္မာ, ဧဝံ, အနာရဘိတ္တာ–အားထုတ်တော်မမူဘဲ၊ ကထံ၊ ပေ၊ အညဘာဂိယန္တိ–ဟူ၍၊ ပစ္ဆိမပဒံ ယေဝ–နောက်ဖြစ်သော အညဘာဂိယပုဒ်ကိုသာ၊ ဂဟေတ္တာ–ယူတော်မူ၍၊ နိဒ္ဒေသော–ကို၊ အာရဒ္ဓေါ–တော်မူအပ်ပြီ၊ ဣတိ, ဝေဒိတဗ္ဗော–၏။

တတ္ထ–ထိုနိဒ္ဒေသ၌၊ အညဘာဂိယဝါရော–သည်၊ ဥတ္တာနတ္ထောယေဝ၊ ဟိ–မှန်၊ (တစ်နည်း) ဟိ–ချဲ့၊ ဧကမေကံ–တစ်မျိုးတစ်မျိုးသော၊ အဓိကရဏံ–သည်၊ ဣတရေသံ–နှင်သော၊ တိဏ္ဏံ တိဏ္ဏံ–၃ မျိုး ၃ မျိုးကုန်သော အဓိကရဏ်းတို့၏၊ အညဘာဂိယံ–သည်၊ အညပက္ခိယံ–သည်၊ အညကေဠာသိယံ–တစ်ပါးသော အစုရှိသည်၊ ဟောတိ၊ (ကသ္မာ) ဝတ္ထုဝိသဘာဂတ္တာ–ဝတ္ထုအားဖြင့် သဘောမတူသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ ပန–ကား၊ တဗ္ဗာဂိယဝါရေ–၌၊ ဝိဝါဒါဓိကရဏံ–ဝိဝါဒါဓိကရဏ်း တစ်ခုသည်၊ ဝိဝါဒါဓိကရဏသ–အခြား

တတ္ထ စ။ ပေ။ ဝေဒိတဗ္ဗော။ ။ပါဠိတော်ကို ကြည့်ပါ၊ အညဘာဂိယသ အဓိကရဏသ၏ ပဒဘာဇနီ၌ "အာပတ္တညဘာဂိယံဝါ ဟောတိ အဓိကရဏည ဘာဂိယံဝါ" ဟု ခေါင်းစဉ်တော်မူ၏၊ ထိုအစဉ်အတိုင်းချဲ့လျှင် အာပတ္တညဘာဂိယကို ပထမချဲ့ထိုက်၏၊ ထိုသို့ မချဲ့ဘဲ "ကထံ အဓိကရဏံ အဓိကရဏသ အညဘာဂိယံ" ဟု ပုစ္ဆာထုတ်တော်မူ၍ အဓိကရဏညဘာဂိယကို ချဲ့တော်မူသည်။

ထိုသို့ ဟောတော်မူခြင်းမှာ အာပတ္တညဘာဂိယအတွက် အာပတ္တာဓိကရဏ်း၏ တဗ္ဗာဂိယကို စိစစ်ခန်း၌ အဓိပ္ပာယ် ထင်ရှားလတ္တံ့ဖြစ်သောကြောင့်တည်း၊ ထို စိစစ်ခန်း ဟူသည် "ကထံ အဓိကရဏံ အဓိကရဏသ တဗ္ဗာဂိယံ" ၏ အကျယ်၌ပါသော "အာပတ္တာဓိကရဏံ အာပတ္တာဓိကရဏသ သိယာ တဗ္ဗာဂိယံ, သိယာ အညဘာဂိယံ" ဟူသော ခေါင်းစဉ်နှင့်တကွ "ကထံ အာပတ္တာဓိကရဏံ အာပတ္တာမိကရဏသ အညဘာဂိယံ" စသော တဗ္ဗာဂိယ အဆုံးအထိ အကျယ်စကားတည်း၊ ထိုအခန်း၌ ထင်ရှားမည်ဖြစ်၍ အာပတ္တညဘာဂိယကို "ကထံ အာပတ္တိအာပတ္တိယာ အညဘာဂိယာ" ဟု မချဲ့တော့ဘဲ အဓိကရဏညဘာဂိယကိုသာ ချဲ့တော်မူသည်–ဟူလို။

ဝိဝါဒါဓိကရဏ်းတစ်ခု၏၊ တဗ္ဗာဂိယံ–ထိ ဝိဝါဒါဓိကရဏ်းဟူသော အဖို့ရှိသည်၊ တပ္ပက္ခိယံ တံ ကောဌာသိယံ (ဟောတိ)၊ (ကသ္မာ) ဝတ္ထုသဘာဂတ္တာ–တည်း၊ တထာ–တူ၊ အနုဝါဒါဓိကရဏံ–အနုဝါဒါဓိကရဏ်းတစ်မျိုးသည်၊ အနုဝါဒါဓိကရဏာသ–အခြား အနုဝါဒါဓိကရဏ်း တစ်မျိုး၏၊ (တဗ္ဗာဂိယံ–ထိအနုဝါဒါဓိကရဏ်းဟူသော အဖို့ရှိသည်၊ တပ္ပက္ခိယံ တံ ကောဌာသိယံ ဟောတိ၊ ကသ္မာ၊ ဝတ္ထု သဘာဂတ္တာ။)

[ဝိဝါဒါဓိကရဏ်းအချင်းချင်း, အနုဝါဒါဓိကရဏ်း စသည် အချင်းချင်း တဗ္ဗာဂိယ အညဘာဂိယ ဖြစ်ပုံကို အကျယ်ပြလိုရှိ၍ "ကထံ" စသည်မိန့်၊] ကထံ–အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ ဟိ–ချဲ့၊ ဗုဒ္ဓကာလတော–ဘုရားရှင်လက်ထက်တော်မှ၊ ပဌာယ အဋ္ဌာရသ ဘေဒကရဝတ္ထုနှိ နိသာယ, ဥပ္ပန္နေ ဝိဝါဒေါစ–ဖြစ်သော ငြင်းခုံခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဣဒါနိ–ယခုခေတ်၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇနက ဝိဝါဒေါစ–သည်လည်းကောင်း၊ ဝတ္ထုသဘာဂတာယ–ကြောင့်၊ ဧကံ–တစ်မျိုးတည်းသော၊ ဝိဝါဒါဓိကရဏမေव ဟောတိ၊ တထာ–ထိုမှတစ်ပါး၊ ဗုဒ္ဓကာလတော ပဌာယ စတသော ဝိပတ္တိယော နိသာယ, ဥပ္ပန္နအနုဝါဒေါစ–ဖြစ်သော စွပ်စွဲခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ပေ၊ ပန–ကား၊ ယသ္မာ, အာပတ္တာဓိကရဏံ–အာပတ္တာဓိကရဏ်းတစ်ခုသည်၊ အာပတ္တာဓိကရဏာသ–အခြား အာပတ္တာဓိကရဏ်းတစ်ခု၏၊ သဘာဂဝိသဘာဂဝတ္ထုတော–သဘောတူသော ဝတ္ထု, သဘောမတူသော ဝတ္ထုကြောင့်လည်းကောင်း၊ သဘာဝသရိက္ခာ သရိက္ခတော စ–ပရမတ္ထသဘောအားဖြင့် တူသည်၏အဖြစ် မတူသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဧကံသေန–အားဖြင့်၊ တဗ္ဗာဂိယံ–ယသည်၊ နှ ဟောတိ၊ တသ္မာ, အာပတ္တာဓိကရဏံ၊ ပေ၊ အညဘာဂိယန္တိ–ဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ["သိယာ–ရံခါ၊ တဗ္ဗာဂိယံ–ယတည်း၊ သိယာ, အညဘာဂိယံ–ယတည်း" ဟုပေး၊] တတ္ထ–ထိုအာပတ္တာဓိကရဏံ အာပတ္တာဓိကရဏာသဟူသော နိဒ္ဒေသ၌၊ အာဒိတော ပဌာယ, အညဘာဂိယသ–၏၊ ဝါ– ကို၊ ပဌမံ, နိဒ္ဒိဋ္ဌတ္တာ–ကြောင့်၊

သဘာဂ သဘာဂဝတ္ထုတော။ ။ရဟန်းတစ်ပါး၏ မေထုနဝိတိက္ကမအာပတ်သည် အခြားတစ်ပါး၏ မေထုနဝိတိက္ကမအာပတ်နှင့် ဝတ္ထုအားဖြင့် သဘာဂဖြစ်ကြ၏၊ ထိုမေထုနဝိတိက္ကမအာပတ်သည် အခြားသော အဒိန္နာဒါနစသော ပါရာဇိကအာပတ်နှင့် ပါရာဇိကအာပတ်ချင်းတူသော်လည်း ဝတ္ထုအားဖြင့် ဝိသဘာဂ ဖြစ်သည်။

သဘာဝသရိက္ခာ သရိက္ခတော။ ။ပဌမ ပါရာဇိကအာပတ်သည် အခြားပဌမပါရာဇိကနှင့် မေထုနရာဂဟူသော သဘောအားဖြင့် တူ၏၊ ဒေါသသဘောအားဖြင့် သင့်ရသော မနုဿဝိဂ္ဂဟ (တတိယ) ပါရာဇိကနှင့်ကား သဘောမတူ၊ ဤသို့စသော သဘောအားဖြင့် တူ–မတူကို သိပါ။

ဣဟပိ–ဤနိဒ္ဒေသင်္ခ်လည်း၊ အညဘာဂိယမေဝ–ကိုသာ၊ ပဌမံ နိဒ္ဒိဋ္ဌံ၊ (အည ဘာဂိယသ အဓိကရဏသ၏ ပဒဘာဇနီတုန်းက အညဘာဂိယကို စ၍ အကျယ်ပြခဲ့သောကြောင့် ဤခ်ီလည်း အညဘာဂိယကို စ၍ချဲ့သည်–ဟူလို၊) တတ္ထ–ထို နိဒ္ဒေသင်္ခ်၊ အညဘာဂိယတ္တဉ္စ–အညဘာဂိယ၏ အဖြစ်ကိုလည်း ကောင်း၊ ပရတောစ–ခ်ီ၊ တဗ္ဘာဂိယတ္တဉ္စ–ကိုလည်းကောင်း၊ ဝုတ္တနယေနေဝ– သာလျှင်၊ (သဘာဂဝိသဘာဂဝတ္ထုတော စသည်ဖြင့် ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့် သာ၊) ဝေဒိတဗ္ဗံ။

ပန–ကား၊ ကိစ္စာဓိကရဏံ ကိစ္စာဓိကရဏသ တဗ္ဘာဂိယန္တိ ဧတ္ထ–ခ်ီ (အတ္ထော ဧဝံ ဝေဒိတဗ္ဗော)၊ ဗုဒ္ဓကာလတော ပဋ္ဌာယ စတ္တာရိ သံဃကမ္မာနိ နိသ္သာယ, ဥပ္ပန္နံ–သော၊ အဓိကရဏဉ္စ–ကိစ္စာဓိကရဏ်းသည်လည်းကောင်း၊ ဣဒါနိ–ခ်ီ၊ ပေ၊ အဓိကရဏဉ္စ–သည်လည်းကောင်း၊ သဘာဂတာယ–ဝတ္ထု အားဖြင့် တူသောအဖို့ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း၊ သရိက္ခတာယ စ–သဘောအားဖြင့် တူသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဧကံ–သော၊ ကိစ္စာဓိကရဏမေဝ–ကိစ္စာဓိကရဏ်းချည်းသာ၊ ဟောတိ၊ ပန–ပရိဟာရပုဗ္ဗကမ္ဘတစ်ပါး စောဒကပဗ္ဘကား၊ သံဃကမ္မာနိ နိသ္သာယ, ဥပ္ပန္နံ–သော၊ အဓိကရဏံ–သည်၊ ကိစ္စာဓိကရဏံ–သည်၊ (ဟောတိ) ကိံ–သလော၊ ဥဒါဟု, ဧတံ–ဤ ကိစ္စာဓိကရဏ်းဟူသော အမည်သည်၊ သံဃကမ္မာနမေဝ–တို့၏သာလျှင်၊ အဓိဝစနံ–အမည်သည်၊ (ဟောတိကိံ)၊ ဣတိ–ဤကား အမေးတည်း၊ ဧတံ– ဤ ကိစ္စာဓိကရဏ်း ဟူသော အမည်သည်၊ သံဃကမ္မာနမေဝ–တို့၏သာလျှင်၊

ဧကံ ကိစ္စာဓိကရဏ မေဝ။　　။ဘုရားလက်ထက်တော်၌ ဥပသမ္ပဒါကံနှင့် ယခု အခါဖြစ်သော ဥပသမ္ပဒါကံသည် ဝတ္ထုသမ္ပတ္တိ စသော ၅ပါးတွင် ရဟန်းလောင်းတည်း ဟူသော ဝတ္ထုအားဖြင့် သဘောတူသောကြောင့် သဘာဝဖြစ်၏၊ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာစသည် တို့၏ ရဟန်းလောင်းအပေါ်၌ ထားအပ်သော မေတ္တာစိတ်တည်းဟူသော သဘာဝအား ဖြင့် သရိက္ခက ဖြစ်၏၊ ဤသို့ သဘာဝအားဖြင့်လည်းကောင်း သရိက္ခကအားဖြင့် ဧကံ (တစ်မျိုးတည်း တစ်ထပ်တည်းသော) ကိစ္စာဓိကရဏဖြစ်သည်၊ သီမာသမ္ဘတိစသော ကံများ၏ သဘာဝဖြစ်ပုံ သရိက္ခကဖြစ်ပုံကိုလည်း ချဲ့ထွင်ပါလေ၊ ထို့ကြောင့် ကိစ္စာဓိကရဏ်း တစ်ပါးသည် အခြားကိစ္စာဓိကရဏ်းတစ်ပါး၏ တဗ္ဘာဂိယ ဖြစ်သည်။

ကိံ ပန။　　။"သံဃကမ္မာနိ နိသ္သာယ ဥပ္ပန္နံ" ဟု ဆိုသောကြောင့် မိုရာ သံဃ ကံက တစ်မျိုး, မိုတတ်သော ကိစ္စာဓိကရဏ်းက တစ်မျိုးဟု ယူဆဖွယ်ရှိရကား "ကိံ ပန" စသည်မိန့်၊ သံဃကံကို အမှီပြု၍ နောက်မှဖြစ်သော အခြားအဓိကရဏ်းကို ကိစ္စာဓိကရဏ်း ဟု ခေါ်ပါသလား, သို့မဟုတ် သံဃကံကိုပင် ကိစ္စာဓိကရဏ်းဟု ခေါ်ပါသလား–ဟူလို၊ ထိုအမေးကို ဖြေလိုရှိ၍ "သံဃကမ္မာနမေဝ တံ အဓိဝစနံ" ဟု မိန့်၊ သံဃကံကိုပင် ကိစ္စာ ဓိကရဏ်းခေါ်သည်–ဟူလို။

အဓိဝစနံ–တည်း၊ ဧဝံ သန္တေ ပိ–ဤသို့ပင် ဖြစ်ပါသော်လည်း၊ သံဃကမ္မံနာမ–သံဃကံမည်သည်ကို၊ ဣဒဋ္ဌိဒဋ္ဌ–ဤမည် ဤမည်သော သံဃကံကိုလည်း၊ ဧဝံ–သို့၊ ဝါ–သည်ပုံသည်နည်း၊ ကတ္တာဗ္ဗံ–ရာ၏၊ ဝါ–သင့်၏၊ ဣတိ–သို့၊ ယံကမ္မလက္ခဏံ–အကြင်ကံ၏ လက္ခဏာကို၊ ဝါ–အကြင်ကံပြုပုံ အမှတ်အသားကို၊ (ကမ္မကာရကော–ကံပြုသော ရဟန်းသည်၊) မနသိကရောတိ–နှလုံးသွင်းလိုက်ရသေး၏၊ တံ–ထိုကံ၏ လက္ခဏာကို၊ ဝါ–ထိုကံပြုပုံ အမှတ်အသားကို၊ နိဿာယ–၍၊ ဥပဂန္ဓနတော–ဖြစ်ရခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း၊ ပုရိမံ ပုရိမံ–သော၊ သံဃကမ္မံနိဿာယ, ဥပဂန္ဓနတော–ကြောင့်လည်းကောင်း၊ သံဃကမ္မာနိ၊ ပေ၊ ကိစ္စာဓိကရဏန္တိ–ဟူ၍၊ (မယာ) ဝုတ္တံ–ရှေ့၌ဆိုအပ်ပြီ။

ဧဝံ သန္တေ ပိ။ ။သန္တေ ပိကို ဝုတ္တံ၌စပ်၊ "သံဃကမ္မံ နာမ" သည် သာမည, "ဣဒဋ္ဌိဒဋ္ဌ"သည် ဝိသေသကံအဖြစ်ဖြင့် ကတ္တာဗ္ဗံ၌စပ်၊ "သံဃကံဆိုတာ ဤသီမာသမ္မုတိကံကို ဤပုံဤနည်း ပြုရ၏၊ ဤဥပသမ္ပဒါကံကို ဤပုံ ဤနည်းပြုရ၏" စသည်ဖြင့် ပြုရပုံ အမှတ်အသားကို "ကမ္မလက္ခဏာ" ဟု ခေါ်သည်။] ကိစ္စာဓိကရဏ်းဟူသည် သံဃာ့ကံတို့၏သာ အမည်ဖြစ်လျှင် အဘယ်ကြောင့် "သံဃကမ္မာနိ နိဿာယ ဥပဂန္ဓနံ" ဟု မိန့်တော်မူအပ်ပါသနည်း–ဟု မေးဖွယ်ရှိသောကြောင့် "ဧဝံသန္တေ ပိ" စသည်မိန့်၊ ဘုရားရှင်သည် ဤမည်သောကံကို ဤသို့ပြုရမည်" ဟု ကံပြုပုံအမှတ်အသား (လက္ခဏာ)ကို ဟောထားတော်မူ၏၊ ကံပြုခါနီး၍ ထိုလက္ခဏာကို ကံပြုသောပုဂ္ဂိုလ်က နှလုံးသွင်းလိုက် (စဉ်းစားလိုက်)၏၊ ထိုနှလုံးသွင်းအပ်သော ကမ္မလက္ခဏာကြောင့် ပြုဖွယ်ကံများ ပြီးစီးရ၏၊ ထို့ကြောင့် အကျိုးဖြစ်သော ကံတို့၏ ကမ္မအမည်ကို ကမ္မလက္ခဏာ၌ တင်စား၍ ဖလူပစာရအားဖြင့် ကမ္မလက္ခဏာကိုပင် စတ္တာရိ သံဃကမ္မာနိ၌ "သံဃကမ္မ" ဟု မိန့်တော်မူသည်။

သာရတ္ထ။ ။တသ္မာ တသ္မာ သံဃကမ္မသ္မ ဘဂဝတာ ဝုတ္တံ ဣတိကတ္တာဗ္ဗတာ လက္ခဏံယေဝ (ဤသို့ပြုထိုက်၏, ပြုရမည်–ဟူသော အမှတ်လက္ခဏာသည်ပင်၊ အရဟတ်၌စပ်၊) တတော (ထိုကမ္မလက္ခဏာကြောင့်) သံဃကမ္မသ္မ နိပ္ဖန္နတော ဖလူပစာရေန သံဃကမ္မန္တိ ဝတ္တာဗ္ဗတံ အရဟတိတိ အာဟ၊ ယံ ကမ္မလက္ခဏံ မနသိကရောတိ၊ တံ နိဿာယ ဥပဂန္ဓနတောတိ။

ပုရိမံ၊ ပေ၊ ဥပဂန္ဓနတောစ။ ။ပရိဝါသစသော ရှေးသံဃကံကိုမှီ၍ မာနတ္တစသော နောက်သံဃကံဖြစ်၏၊ ဥက္ခေပနီယဟူသော ရှေးကံကိုမှီ၍ သြသာရဏဟူသော နောက်သံဃကံဖြစ်၏၊ သီမာသမ္မုတိဟူသော ရှေးကံကိုမှီ၍ (နောင်ခါသိမ်နုတ်ရခြင်း–ဟူသော) သီမာသမ္မုဟနနကံ ဖြစ်၏၊ ဤသို့ ရှေးရှေးကံကိုမှီ၍ နောက်နောက်ကံဖြစ်သောကြောင့်လည်း "သံဃကမ္မာနိ နိဿာယ ဥပဂန္ဓနံ အဓိကရဏံ ကိစ္စာဓိကရဏံ"ဟု ဆိုအပ်သည်၊ ဤအကြောင်းပြဋ္ဌာန်းကား ဖလူပစာတင်ဖွယ်မလို၊ မုချအားဖြင့်ပင် ရှေးရှေးကံကို မှီပြီးမှ နောက်နောက်သံဃကံဟူသော ကိစ္စာဓိကရဏ်း ဖြစ်ရသည်။

၃၉၄။ [ပါဋ္ဌိတော်၌ ဒေသကို ဝေဖန်တော်မမူဘဲ အဘယ့်ကြောင့် လေသကို ဝေဖန်တော်မူပါသနည်း-ဟု မေးဖွယ်ရှိ၍ "ကိဋ္ဌိဒေသ" စသည်မိန့်၊] ပန-ဆက်၊ ကိဋ္ဌိဒေသ် လေသမတ္တံ ဥပါဒါယာတိ ဧတ္ထ-ပါဋ္ဌ၌၊ (လေသောနာမ ၌စပ်၊) ယသ္မာ, ဒေသောတိ၀ါ-ဒေသောဟူသော သဒ္ဒါသည်လည်းကောင်း၊ လေသမတ္တောတိ၀ါ-လေသမတ္တောဟူသော သဒ္ဒါသည်လည်းကောင်း၊ ပုဗ္ဗေ, ဝုတ္တနယေနေ၀-သာလျှင်၊ (ဒိသတိ, သိလိသတိ-ဟု ဝိဂြိဟ်ပြု၍ ဈာတ်အစရှိသည်တို့တွင် တစ်ပါး:ပါး:သော အစုကို ဒေသဟုလည်း:ကောင်:, လေသဟုလည်း:ကောင်: ဆိုအပ်ပြီ:သောနည်:ဖြင့်သာလျှင်၊) ဗျဥ္ဇနတော-သဒ္ဒါအား:ဖြင့်၊ နာနံ-ထူ:၏၊ အတ္ထတော-အား:ဖြင့်၊ ဧကံ-တစ်မျိုး:တည်:သည်၊ (ဟောတိ၊) တသ္မာ-ကြောင့်၊ (သဒ္ဒါသာကွဲ၍ အနက်တူသောကြောင့်) လေသာနာမ၊ ပေ၊ နာမ လေသောတိ အာဒိ' အာဟ၊ တတ္ထ-ထိုလေသာနာမ အစရှိသော ပါဋ္ဌိရပ်၌၊ ဈာတိယေ၀-ဈာတ်သည်ပင်၊ ဈာတိလေသာ-သ မည်၏၊ သေသေသု-ဈာတိ လေသမှကြွင်:သော နာမလေသ အစရှိသောပုဒ်တို့၌လည်:၊ ဧသနယော၊

၃၉၅။ ဣဒါနိ, တမေ၀လေသံ-ထိုလေသကိုပင်၊ ဝိတ္ထာရတော ဒဿေတုံ, ယထာ-အကြင် အခြင်:အရာအား:ဖြင့် ပြလသော်၊ တံ-ထိုလေသကို၊ ဥပါဒါယ-ယူ၍၊ အနုဒ္ဓံသနာ ဟောတိ၊ တထာ-ထိုအခြင်:အရာအား:ဖြင့်၊ သ၀ဏ္ဏက်-ပုဂ္ဂိုလ်ဟူသော တည်ရာနှင့်တကွ ဖြစ်သည်ကို၊ ၀ါ-ပုဂ္ဂလာဓိဋ္ဌာန်ကို၊ ကတ္တာ [ပုဂ္ဂလာဓိဋ္ဌာန် ကတ္တာ-ခတ္တိယဈာတ်ရှိသူကို ငါမြင်၏ စသည်ဖြင့် ပုဂ္ဂလာဓိဋ္ဌာန်ပြု၍၊] ဒဿေနော (ဟုတ္တာ) ဈာတိလေသောနာမ၊ပေ၊ ဟောတိတိ အာဒိမာဟ။

တတ္ထ-ထိုဈာတိလေသောနာမ အစရှိသောပါဋ္ဌိရပ်၌၊ ခတ္တိယော ဒိဋ္ဌော ဟောတိတိ-ကား၊ အညော-ပါရာဇိကကျသူမှ အခြား:သော၊ ကောစိ-သော၊ ခတ္တိယဈာတိယော-ခတ္တိယဈာတ်ရှိသူသည်၊ ၀ါ-ကို၊ ဣမိနာ စောဒကေန-သည်၊ ဒိဋ္ဌော-မြင်အပ်ပြီ:သည်၊ ဟောတိ၊ ပါရာဇိကံ ဓမ္မံ အဇ္ဈာပဇ္ဇန္တော-ကား၊ မေထုနဓမ္မာဒီသု-တို့တွင်၊ အညတရံ-သို့၊ အဇ္ဈာပဇ္ဇန္တော-ရောက်သည်ကို၊ (ဒိဋ္ဌောဟောတိ)၊ အည်၊ ပေ၊ စောဒေတိတိ-ကား၊ အထ-ထိုမှနောက်၌၊ သော-ထိုရဟန်:သည်၊ အည်-သော၊ အတ္တနော-၏၊ ဝေရိ-ရန်သူဖြစ်သော၊ ခတ္တိယဈာတိယံ-သော၊ ဘိက္ခုံ-ကို၊ ပဿိတ္တာ-မြင်၍၊ တံ ခတ္တိယ ဈာတိလေသံ-ထိုခတ္တိယ ဈာတိလေသကို၊ ဂဟေတ္တာ ဧ၀ံ စောဒေတိ၊ (ကိ')၊ မယာ, ခတ္တိယော-ခတ္တိယကို၊ ပါရာဇိကံ ဓမ္မံ, အဇ္ဈာပဇ္ဇန္တော-ကို၊ ဒိဋ္ဌော၊ တွံ ခတ္တိယော-ခတ္တိယဖြစ်သော သင်သည်၊ ပါရာဇိကံ ဓမ္မံ အဇ္ဈာပန္နော-သည်၊

အသိ–ဖြစ်၏၊ အထဝါ–ကား၊ တွံ–သည်၊ သော ခတ္တိယော–ထိုခတ္တိယတည်း၊ အညော–အခြားသူသည်၊ နု–မဟုတ်၊ ပေ၊ ဣတိ–သို့၊ (စောဒေတိ–အံ့)၊ ပေ၊ စ–ဆက်၊ ဧတ္ထ–ဧတိလေသောနာမ အစရှိသော ပါဠိရပ်၌၊ တေသံ ခတ္တိယာနံ–တို့၏၊ အညမညံ–အချင်းချင်း၊ ဝါ–တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက်၊ အသဒိသသ–သော၊ တသ တသ ဒီဃာဒိနောဝါ–ထိုထို ဒီဃအစရှိသည်၏ လည်းကောင်း၊ [အာဒိဖြင့် ရဿ–ကာ၊ (အမည်း)–ဩဒါတ စသည်ကိုယူ၊] (တသ တသ) ဒိဋ္ဌာဒိနောဝါ–ထိုဒိဋ္ဌအစရှိသည်၏ လည်းကောင်း၊ [အာဒိဖြင့် သုတ စသည်ကိုယူ၊] ဝသေန, အညဘာဝိယတာ–ကိုလည်းကောင်း၊ ခတ္တိယ ဧတိပညတ္တိယာ–ခတ္တိယဧတ်ကို ပညတ်ခြင်း၏၊ အာဓာရဝသေန–တည်ရာ၏ အစွမ်းဖြင့်၊ အဓိကရဏတာ–အဓိကရဏ၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ [မိမိမြင်အပ်ခဲ့သော ခတ္တိယ၏ အရပ်ရှည်သူဖြစ်ခြင်း, သို့မဟုတ် ဒိဋ္ဌ သုတ စသည်တို့တွင် တစ်ပါးပါးဖြစ်ခြင်း, မိမိစွပ်စွဲအပ်သော ရဟန်း၏ အရပ်ပုသူ ဖြစ်ခြင်း, ဒိဋ္ဌမဟုတ်ဘဲသုတ စသည်ဖြစ်ခြင်းသည် အညဘာဝိယတာတည်း၊ မိမိစွပ်စွဲအပ်သော ရဟန်း၏ ခတ္တိယဧတ်၏ တည်ရာဖြစ်ခြင်းသည် အဓိကရဏ တာတည်း၊] ဧတေနုပါယေန–ဖြင့်၊ သဗ္ဗပဒေသု–တို့၌၊ ယောဇနာ–ပုဒ်အနက် တို့ကို ယှဉ်စေခြင်းအကျိုးကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ–သိထိုက်၏။

၄၀၀။ စ–ဆက်၊ [ပုဒ်အထူးပါသောကြောင့် "စ–အထူး"ဟု ရေးကပေး၏၊] ပတ္တလေသနိဒ္ဒေသေ–ပတ္တလေသနိဒ္ဒေသ၌၊ လောဟပတ္တသဒိသော–သံသပိတ် နှင့်တူသော၊ [အယောပတ္တသဒိသော၊] သုသဏ္ဌာနော–ကောင်းသော ပုံသဏ္ဌာန် ရှိသော၊ သုစ္ဆဝိ–ကောင်းသော အရေရှိသော၊ သိနိဒ္ဓေ–ညက်ညောသော၊ ဘာမရဝဏ္ဏော–ပိတုန်းအဆင်းရှိသော၊ မတ္တိကာပတ္တော–မြေသပိတ်ကို၊ သာဌကပတ္တောတိ–သာဌကပတ္တဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ [ဤသပိတ်မျိုးကို "သာဌကပတ္တ" ဟု ပြောရိုးရှိသောကြောင့် အထင်ရှိမြဲအမည်ဟု သိစေလို၍ "ဝုစ္စတိ"ဟု ဆိုသည်၊] ပကတိမတ္တိကာပတ္တော–ပကတိ မြေသပိတ်ကို၊ (လောဟပတ္တနှင့် မတူသော ရိုးရိုးမြေသပိတ်ကို၊) သုမ္ဘကပတ္တောတိ–ဟူ၍၊ (ဝုစ္စတိ)၊ [ဤသုမ္ဘကပတ္တ ဟူသော အမည်လည်း အထင်ရှိပင်။]

၄၀၆။ ပန–ဆက်၊ ယသ္မာ, အာပတ္တိလေသဿ–အာပတ္တိလေသ၏၊ ဧကပဒေနေဝ–တစ်ပုဒ်တည်းဖြင့်သာလျှင်၊ သခ်ေပတော, နိဒ္ဒေသော–နိဒ္ဒေသကို၊ ဝုတ္တော–ဟောတော်မူအပ်ပြီ၊ ["အာပတ္တိ လေသောနာမ လဟုကံ အာပတ္တိ အာပဇ္ဇန္တော ဒိဋ္ဌော ဟောတိ " စသည်ဖြင့် ဟောတော်မူအပ်ပြီ၊] တသ္မာ ဝိတ္ထာရတောပိ, တံ–ထိုအာပတ္တိလေသကို၊ ဒဿေတုံ–ငှာ၊ ဘိက္ခု၊ ပေ၊ ဟောတီတိ အာဒိ–ကို၊ ဝုတ္တံ။

ပန–ပရိဟာရ၊ ပေ၊ ပက္ခကိုဆိုဦးအုံ့၊ ကသ္မာ, အသ–ထိုအာပတ္တိလေသ၏၊ တတ္ထေ၀–ထိုသခ်ေပနိဒ္ဒေသ၌ပင်၊ နိဒ္ဒေသ်–အကျယ် ညွှန်ပြကြောင်းစကားကို၊ အ၀တ္ဘာ–မိန့်တော်မမူဘဲ၊ ဣဓ–ဤနိဒ္ဒေသ၌၊ ဝိသုံ, ဝုတ္တာ–သနည်း၊ ဣတိ–အမေးတည်း၊ သေသနိဒ္ဒေသေဟိ–အာပတ္တိလေသ ' နိဒ္ဒေသမှကြွင်းသော နိဒ္ဒေသတို့နှင့်၊ အသဘာဂတ္တာ–သဘောမတူ သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ (တတ္ထေ၀ နိဒ္ဒေသ် အ၀တ္ဘာ ဣဓ ဝိသုံ ဝုတ္တာ)၊ ဟိ–မှန်၊ သေသနိဒ္ဒေသာ–တို့ကို၊ အညံ–အခြားရဟန်းကို၊ ဒိသ္မာ, အညသ–အခြား ရဟန်းကို၊ စောဒနာ ၀သေန, ဝုတ္တာ–နှိပ်၊ အယံပန–ဤအာပတ္တိလေသ နိဒ္ဒေသကိုကား၊ ကေ၊မေ၀–တစ်ယောက်တည်းသော ရဟန်းကိုပင်၊ အညံ–အခြားသော၊ အာပတ္တိ–သို့၊ အာပဇ္ဇန္တံ–ရောက်သည်ကို၊ ဒိသ္မာ–၍၊ အညာယ–ရောက်အပ်သော အာပတ်မှ အခြားသော၊ အာပတ္တိယာ–ပါရာဇိကအာပတ်ဖြင့်၊ စောဒနာ ၀သေန ဝုတ္တော၊ ယဒိ၀ေ–ယင်းသို့ဖြစ်လျှင်၊ ကထံ–လျှင်၊ ၀ါ–အဘယ်၏၊ အညဘာဂိယံ–တစ် ပါးသောအဖို့၏ ဥစ္စာဖြစ်သော၊ အဓိကရဏံ–တည်ရာသည်၊ ဟောတိ–သနည်း၊ ဣတိ–အမေးတည်း၊ အာပတ္တိယာ–၏၊ (အညဘာဂိယံ အဓိကရဏံ ဟောတိ၊) တေနေ၀–ပင်၊ ဧ၀မ္ပိ၊ ပေ၊ ဥပါဒိန္နောတိ–ဟူ၍၊ (ပဒဘာ၀နေ) ဝုတ္တံ။

ဟိမှန်၊ (တစ်နည်း–ထင်ရှားပြဦးအုံ့၊) သော–ထိုရဟန်းသည်၊ ယံ သံဃာဒိသေသံ အာပန္နော၊ တံ–ထိုသံဃာဒိသေသ်သည်၊ ပါရာဇိကသ–ပါရာဇိကအာပတ်၏၊ အညဘာဂိယံ အဓိကရဏံ (ဟောတိ)၊ ပန–ဆက်၊ (တစ်နည်း–အဓိကရဏဖြစ်ပုံမှတစ်ပါး လေသဖြစ်ပုံကား၊) သဗ္ဗခတ္တိယာနံ–အလုံးစုံသော ခတ္တိယတို့၏၊ ၀ါ–တို့နှင့်၊ သာဓာရဏော–ဆက်ဆံသော၊ ခတ္တိယဘာ၀ေါ ဝိယ–ခတ္တိယ၏အဖြစ်ကဲ့သို့၊ ၀ါ–ခတ္တိယဇာတ်ကဲ့သို့၊ (၀ံ–တူ၊) သဗ္ဗာပတ္တီနံ–တို့၏၊ ၀ါ–တို့နှင့်၊ သာဓာရဏော–သော၊ ယော သော အာပတ္တိဘာ၀ေါ–အကြင် အာပတ်၏အဖြစ်သည်၊ ၀ါ–အကြင် အာပတ်အမည် သည်၊ (အတ္ထိ)၊ (သော အာပတ္တိဘာ၀ေါ–သည်၊) အညဘာဂိယသ–သော၊ တသ အဓိကရဏသ–ထိုတည်ရာ၏၊ လေသော နာမ–မည်၏၊ ဧတေနုပါယေန, သေသာပတ္တိမူလကနယော–သံဃာဒိသေသ်မှ ကြွင်းသော အာပတ်လျှင် အရင်းခံရှိသောနည်းကို လည်းကောင်း၊ စောဒါပကဝါရော စ–ကို လည်းကောင်း၊ ၀ေဒိတ၀ေါ။

၄၈၀။ အနာပတ္တိ၊ ပေ၊ စောဒါပေတိ၀ါတိ–ကား၊ ပါရာဇိကံယေ၀–သို့သော၊ အယံ–ဤရဟန်းသည်၊ အာပန္နော–၏၊ ဣတိ ဧ၀ं–သို့၊ ယော–အကြင်ရဟန်း သည်၊ တထာသညီ–ထိုအတိုင်း အမှတ်ရှိသည်၊ (ဟုတ္တာ) စောဒေတိ၀ါ–အုံ့၊

စောဒါပေတိ၀ါ–အံ့၊ တသ အနာပတ္တိ၊ သဗ္ဗတ္ထ–အလုံးစုံသော ၀ါကျတို့၌၊ သေသံ ဥတ္တာနမေ၀၊ သမုဋ္ဌာနာဒီနိပိ–တို့သည်လည်း၊ ပဌမဒုဋ္ဌဒေါသသဒိသာ နေ၀–ကုန်သည်သာ၊ ဣတိ–အပြီးတည်း။ [“ပဌမဒုဋ္ဌဒေါသနှင့် တူသည်”ဟု ဆိုသော်လည်း အဂ်ါနေရာ၀ယ် “ကိဉ္စိဒေသလေသမတ္တ ဥပါဒိယနာ” အဂ်ါ အုပိုပါသေးသည်။] ဒုတိယဒုဋ္ဌဒေါသသိက္ခာပဒ၀ဏ္ဏနာ–သည်၊ နိဋ္ဌိတာ။

၁၀–ပဌမသံ၀ယဘေဒသိက္ခာပုဒ်

၄၀၉။ တေန သမယေန ဗုဒ္ဓေါ ဘဂ၀ါတိ–သည်၊ သံ၀ယဘေဒသိက္ခာပဒံ–တည်း၊ တတ္ထ–ထိုသံ၀ယဘေဒသိက္ခာပုဒ်၌၊ အထခေါ ဒေ၀ဒတ္တောတိအာဒီသု–တို့၌၊ ယောစ–အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း၊ ဒေ၀ဒတ္တော–ဒေ၀ဒတ္တမည်၏၊ ယထာစ–အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်လည်း၊ ၀ါ–အကြင်နည်းဖြင့်လည်း၊ ပဗ္ဗဇိတော–ရဟန်းပြုခဲ့၏၊ ယေနစ ကာရဏေန–ကြောင့်လည်း၊ ကောကာလိကာ ဒယော–ကောကာလိက အစရှိသူတို့သို့၊ ဥပသင်္ကမိတ္တာ–၍၊ ဧထ၊ ပေ၊ စက္ကဘေဒန္တိ–ဟူ၍၊ အာဟ၊ တံ သဗ္ဗံ–ထိုအလုံးစုံသည်၊ (ဒေ၀ဒတ္တမည်သူ, ရဟန်းပြုခဲ့ပုံ, ကောကာလိက အစရှိသူတို့သို့ ချဉ်းကပ်ပုံ အလုံးစုံသည်၊) သံ၀ယော ဒက္ခန္ဓကေ–၌၊ အာဂတမေ၀–သည်သာ၊ ပန–ကား၊ ပဋ္ဌ၀တ္ထုယာစနာ–ပဋ္ဌ၀တ္ထုကို တောင်းခြင်းသည်၊ တတ္ထေ၀–သံ၀ယဘေဒက္ခန္ဓကဝယ်၊ ကိဉ္စာပိ အာဂမိဿတိ–လတ္တံ့၊ အထခေါ–ထိုသို့ပင် လာလတ္တံ့, ဖြစ်ပါသော်လည်း၊ ဣဓာပိ– ဤသိက္ခာပုဒ်၌လည်း၊ အာဂတတ္တာ–ကြောင့်၊ ဧတ္ထ–ဤပဋ္ဌ၀တ္ထုယာစနကထာ ၌၊ ယံ–ကို၊ ၀တ္တဗ္ဗံ၊ တံ–ထိုစကားကို၊ ၀တ္တာ၀, ဂမ်ိဿာမ–နည်း။

သာ၀ု ဘန္တေ တိ–သာ၀ုဘန္တေ ဟူသော စကားသည်၊ အာယာစနာ–ပဋ္ဌ၀တ္ထုကို တောင်းပန်ကြောင်းစကားတည်း၊ [သာ၀ုသဒ္ဒါအာယာစနအနက်ဟော–ဟူလို၊] ဘိက္ခူ၊ ပေ၊ အသ္သုတိ–ကား၊ အာရညိကဓုတင်္ဂ–အာရညိကဓုတင်ကို၊ သမာဒါယ–ဆောက်တည်၍၊ သဗ္ဗေပိ–နှင်သော၊ ဘိက္ခူ–တို့သည်၊ ယာ၀–လောက်၊ ဧ၀န္တိ–အသက်ရှင်ကုန်၏၊ တာ၀–ထိုအသက်ရှင်သမျှ၊ အာရညိကာ–တောခိုနေသူတို့သည်၊ ၀ါ–အာရညိကင် ဓုတင်ဆောင်သူတို့သည်၊ ဟောန္တု–ဖြစ်ပါစေကုန်၊ အရညေ၀–ခိုသာလျှင်၊ ၀သန္တု–နေပါစေကုန်၊ ယော၊ ပေ၊ ဖုသေယျာတိ–ကား၊ ယော ဧကောဘိက္ခုပိ–အကြင်တစ်ပါးတလေ ရဟန်းသည်လည်း၊ အရညံ–ကို၊ ပဟာယ–၍၊ နိ၀ါသတ္ထာယ–အမြဲနေခြင်းငှာ၊ [ဤနိ၀ါသတ္ထာယဖြင့် ဆွမ်းခံသွားခြင်းစသည်ကို မဆိုလိုကြောင်းပြသည်။] ဂါမန္တံ–

ရှာသို့၊ ဝါ–ရှာနီးကျောင်းသို့၊ သြသရေယျ–သက်ရောက်အံ့၊ တံ–ထိုရဟန်းကို၊ ဝဇ္ဇ–အပြစ်သည်၊ ဖုသေယျ–ထိရောက်ပါစေလော့၊ နံ ဘိက္ခု–ကို၊ ဒေါသော–သည်၊ ဖုသတု–လော့၊ [ဝဇ္ဇ–ကို ဒေါသောဟုလည်းကောင်း, တံကို နံ ဘိက္ခု ဟု လည်းကောင်း၊ ဖွင့်သည်၊] ဗယျဝိဘတ်ကို အဒ္ဓိဋ္ဌ အနက်ဟောဟု သိစေလိုရ၍ ဖုသတုဟု ဖွင့်သည်၊] အာပတ္တိယာ–ဖြင့်၊ နံ–ထိုရဟန်းကို၊ ဘဂဝါ, ကာရေတု–ပြုစေတော်မူပါ၊ ဣတိ အဓိဗွာယေန–ဖြင့်၊ ဝဒတိ–၏၊ သေသဝတ္ထူသုပိ–တို့၌လည်း၊ ဧသနယော။

ဧနံ သညာပေသာမာတိ–ကား၊ ဧနံ–လူအပေါင်းကို၊ အမှာကံ–တို့၏၊ အပ္ပိစ္ဆာဒီဘာဝံ–အပ္ပိစ္ဆ အစရှိသည်တို့၏ အဖြစ်ကို၊ ဇာနာပေသာမ–သိစေကြ ကုန်စို့၊ [စာအုပ်များ၌ "အပ္ပိစ္ဆတာဒီဘာဝံ" ဟု ရှိ၏၊ တာ ပစ္စည်းအရကလည်း ဂုဏ်, ဘာဝပုဒ်အရလည်း ဂုဏ်ဖြစ်၍ အရကောက်ချင်း ထပ်နေသောကြောင့် မကောင်း၊ ထို့ကြောင့် "အပ္ပိစ္ဆာဒီဘာဝံ"ဟုပါ၌မှန်ရှိစေ၊ "အပ္ပိစ္ဆာဒီနံ+ဘာဝေါ အပ္ပိစ္ဆာဒီဘာဝေါ"ဟုပြု၊] အထဝါ–ကား၊ ပရိတောသေသာမ–နှစ်သက် စေကြကုန်စို့၊ [ဤအဖွင့်ဖြင့် ဇာနာပေသာမ၌ ဉာဏတ်၏ တောသန အနက်ကို ပြသည်၊] ပသာဒေသာမ–ကြည်ညိုစေကြကုန်စို့၊ [ဤအဖွင့်ဖြင့် အဓိဗွာယတ္ထကို ပြသည်၊] ဣတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ၊ ပန–ဆက်၊ ဣမာနိ ပဋ္ဌ ဝတ္ထူနိ–တို့ကို၊ ယာစတော–တောင်းသော၊ ဒေဝဒတ္တသ–၏၊ ဝစနံ–ကို၊ သုတ္တာဝ–၍သာလျှင်၊ ဝါ–ကြားတော်မူလျှင် ကြားတော်မူချင်းပင်၊ ဘဂဝါ အညာသိ၊ (ကိ) သံဃဘေဒတ္ထိကော–သံဃာကွဲပြားခြင်းကို အလိုရှိသည်၊ ဟုသ္မာ, အယံ–ဤဒေဝဒတ်သည်၊ ယာစတိ–တောင်း၏၊ ဣတိ (အညာသိ) ပန–ဆက်၊ ယသ္မာ, တာနိ–ထိုပဋ္ဌဝတ္ထုတို့ကို၊ အနုဇာနိယမာနာနိ–ခွင့်ပြုအပ် ကုန်သော်၊ ဗဟူနံ–နှင်သော၊ ကုလပုတ္တာနံ–တို့၏၊ မဂ္ဂန္တရာယာယ–မဂ်၏ အန္တရာယ်အကျိုးငှာ၊ သံဝတ္တန္တိ၊ [ပင်ကိုက အားနည်းသူတို့မှာ တောကျောင်း နေ၍ ရက္ခမူဓုတင်ဆောင်ရ, သားငါးကို မစားလျှင် သာ၍အားနည်းလျက် တရားအားမထုတ်နိုင်မည် ဖြစ်သောကြောင့် "မဂ္ဂန္တရာယာယ" ဟုဆိုသည်၊] တသ္မာ ဘဂဝါ, အလံ ဒေဝဒတ္တာတိ–ဟူ၍၊ ပဋိက္ခိပိတ္တာ–၍၊ ယော၊ ပေ၊ ဟောတူတိအာဒိ–ကို၊ အာဟ။

ပန–ဆက်၊ ဘိက္ခု–ဤ ယော ဣစ္ဆတိ အာရညိကော ဟောတု အစရှိသော ပါဠိရပ်၌၊ ဘဂဝတော–၏၊ အဓိဗွာယံ–အလိုတော်ကို၊ ဝိဒိတ္တာ–၍၊ ကုလ ပုတ္တေန–သည်၊ အတ္တနော–အား၊ ပဋိရူပံ–လျောက်ပတ်သော အကျင့်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ–၏၊ ဟိ–ချဲ့၊ ဘိက္ခု–ဤ ယော ဣစ္ဆတိ အစရှိသောပါဠိရပ်၌၊ အယံ–

ဘဂဝတော, အဓိပ္ပာယော–တည်း၊ ဧကော–အချို့သော၊ ဘိက္ခု–သည်၊ မဟာဗျာသယော–ကြီးမားသော အလိုဆန္ဒရှိသည်၊ မဟုဿာဟော–ကြီးစွာသော အားထုတ်ခြင်းရှိသည်၊ ဟောတိ–၏၊ ဂါမန္တရေသနာသနံ–ရွာနီးကျောင်းကို၊ ပဋိက္ခိတ္တာ–၍၊ အရညေ–၌၊ ဝိဟာရန္တော–လျက်၊ ဒုက္ခဿ–၏၊ အန္တံ–အဆုံးကို၊ ကာတုံ သက္ကောတိ၊ ဧကော, (ဘိက္ခု–သည်၊) ဒုဗ္ဗလော–အားမရှိသည်၊ အပ္ပတ္ထာမော–နည်းသော အစွမ်းရှိသည်၊ ဟောတိ၊ အရညေ (ဝိဟာရန္တော ဒုက္ခဿန္တံ ကာတုံ) နဿက္ကောတိ၊ ဂါမန္တေ ယေဝ–ရွာနီးကျောင်း၌သာလျှင်၊ (ဝိဟာရန္တော ဒုက္ခဿန္တံ ကာတုံ) သက္ကောတိ၊ ဧကော (ဘိက္ခု) မဟာဗ္ဗလော–သည်၊ သမပ္ပဝတ္တာမာတုကော–အညီအမျှဖြစ်သော သလိပ် သည်းခြေ သွေးလေ ဟူသော ဓာတ်ရှိသည်၊ အဓိဝါသနခန္တိ သမ္ပန္နော–အဓိဝါသနခန္တီနှင့် ပြည့်စုံသည်၊ [အအေး အပူစသည်၌ သည်းခံနိုင်ခြင်းကို အဓိဝါသနခန္တီဟု ခေါ်သည်၊] ဣဋ္ဌာနိဋ္ဌေသု–ဣဋ္ဌာရုံ အနိဋ္ဌာရုံတို့၌၊ သမစိတ္တော–ရှိသည်၊ (ဟုတ္တာ) အရညေပိ–၌လည်းကောင်း၊ ဂါမန္တေ ပိ–၌လည်းကောင်း၊ (ဝိဟာရန္တော ဒုက္ခဿန္တံ ကာတုံ) သက္ကောတိယေဝ၊ ဧကော (ဘိက္ခု) ဂါမန္တေ–၌၊ (ဝိဟာရန္တော ဒုက္ခဿန္တံ ကာတုံ) နေဝသက္ကောတိ၊ အရညေ–၌၊ (ဝိဟာရန္တောဒုက္ခဿန္တံ ကာတုံ) နဿက္ကောတိ၊ ပဒပရမော–ဟောအပ်, ကြားနာအပ်သော ပုဒ်ဗျည်းဟူသော လွန်သော အတိုင်းအရှည်ရှိသည်၊ ဟောတိ။

တတြ–ထို ၄ပါးသော ရဟန်းတို့တွင်၊ ယွာယံ–အကြင်ရဟန်းသည်၊ ပေ၊ သော–ထိုရဟန်းသည်၊ အရညေယေဝ, ဝိဟာရတု–နေပါစေ၊ ဝါ–နေစေ တော်မူလိုဏ်၊ ဣဒံ–ဤတောကျောင်း၌နေခြင်းသည်၊ အသ–ထိုရဟန်းအား၊ ပဋိရူပံ–လျောက်ပတ်၏၊ စ–လျောက်ပတ်ရံသာ မကသေး၊ အသ–၏၊ သဒ္ဓိ ဝိဟာရိကာဒယောပိ–အတူနေ တပည့်အစရှိသူတို့သည်လည်း၊ အနုသိက္ခမာနာ–အတုလိုက်၍ ကျင့်ကုန်သည်၊ (ဟုတ္တာ) အရညေ, ဝိဟာတဗ္ဗမေဝ–နေထိုက်၏ ဟူ၍သာ၊ မည်သည်ကို–မှတ်ထင်ကုန်လတ္တံ့၊ ပန–ကား၊ ယော–အကြင်ရဟန်းသည်၊

ပဒပရမော။ ။ယသ္မ ဟိ ပုဂ္ဂလဿ ဗဟုမ္ပိ သုဏာတော (များစွာ တရားနာပါသော်လည်း) ဗဟုမ္ပိ ဘဏာတော (များစွာ တရားပြောပါသော်လည်း) ဗဟုမ္ပိ ဓာရယမာနော (များစွာ တရားကိုဆောင်ရွက်ကျက်မှတ်ထားသော်လည်း) ဗဟုမ္ပိ ဝါစယတော (များစွာ စာပေပို့ချပါသော်လည်း) နဿ ဘာယ ဓာတိယာ ဓမ္မာဘိသမယော ဟောတိ (ထိုဘဝ၌ တရားထူး မရနိုင်)၊ အယံ ပဒပရမောတိ ဝုစ္စတိ။ "ပဒံ+ပရမံ ယသ္သာတိ ပဒပရမော၊ ပဒံ=ကြားနာအပ်သော ပုဒ်ဗျည်းဟူသော+ပရမံ–အလွန်ဆုံး အတိုင်းအရှည်သည်၊ အတ္ထိ၊ ကြားနာအပ်သော တရားထက်ပို၍ တရားထူးရခြင်းဟူသော အကျိုးမရှိတော့–ဟူလို။]

ပေ၊ သော ဂါမဏ္ဍေ ယေဝ ဝသတု၊ ယွာယံ–အကြင်ရဟန်းသည်၊ ပေ၊ အယမ္ပိ ဂါမဏ္ဍ သေနာသနံ ပဟာယ အရညေ ဝိဟရတု၊ ပေ၊ ပန–ကား၊ ယော အယံ–အကြင်ရဟန်းသည်၊ ပေ၊ ဝသတု၊ ဟိ–အကျိုးကား၊ အသ–ထိုရဟန်း၏၊ အယံ ဓုတင်္ဂသေဝနာ–ဤအာရညိကင် ဓုတင်ကိုမှီဝဲခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ ကမ္မဋ္ဌာနဘာဝနာ စ–ကမ္မဋ္ဌာန်းကို ပွားစေခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ အာယတိ–ဌ၊ မဂ္ဂဖလာနံ–တို့၏၊ ဥပနိဿယော–အားကြီးသော မှီရာအကြောင်းသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ပေ၊ ဣတိ (အယံ)–ကား၊ (ဘဂဝတော, အဓိပ္ပာယော–တည်း၊) ဧဝं–လျှင်၊ ယွာယံ–သည်၊ ပေ၊ ဣမံ ပုဂ္ဂလံ သန္ဓာယဘာဂဝါ, ယော ဣဒ္ဓိတိ ဂါမဏ္ဍေ ဝိဟရတူတိ–ဟူ၍၊ အာဟ၊ စ–ဆက်၊ ဣမိနာ ပုဂ္ဂလေန–ဤရှာဌ် နေနိုင်သော ပုဂ္ဂိုလ်တစ်မျိုးတည်းဖြင့်၊ အညေသမ္ပိ–အခြား ပုဂ္ဂိုလ် ၃ မျိုးတို့ အားလည်း၊ ဒ္ဝါရံ–ရှာကျောင်းဌ် နေနိုင်ခြင်း၏ အကြောင်းကို၊ ဒိန္နံ–ပေးတော်မူအပ်ပြီ။

ပန–ဆက်၊ ဘဂဝါ ဒေဝဒတ္တသ (၏) ဝါဒံ ယဒိ သမ္ပဋိစ္ဆေယ္ယ၊ (ဧဝံ သတိ)၊ ပေ၊ ယောပိ–အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း၊ ဒဟရကာလေ–ငယ်ရွယ်စဉ် အခါ၌၊ အရညဝါသံ–တောဌ်နေခြင်းကို၊ အဘိသမ္ဘုဏိတွာ–ပြီးစေ၍၊ [အဘိ သမ္ဘုဏိတွာတိ နိဗ္ဗာဒေတွာ၊ ငယ်စဉ်အခါကတောကျောင်းဌ်နေနိုင်၍–ဟူလို၊] ဇိဏ္ဏကာလေဝါ–အိုမင်းသူ၏ အခါ၌သော်လည်းကောင်း၊ (အိုမင်းမစွမ်းဖြစ်ရာ အခါ၌သော်လည်းကောင်း) ဝါတပိတ္တာဒီဟိ–လေ, သည်းခြေအစ ရှိသည်တို့ဖြင့်၊ သမုပ္ပန္နဓာတုက္ခောဘကာလေဝါ–လွန်စွာဖြစ်သော ဓာတ်ချောက်ချားရာ အခါ၌ သော်လည်းကောင်း၊ (အရညဝါသံ) နာဘိသမ္ဘုနာတိ – မပြီးစေနိုင်၊ ပေ၊

မှတ်ချက်။ ။"ဘုရားရှင်က ပုဂ္ဂိုလ် ၄ မျိုးတွင် တောကျောင်းနေမှ တရားရမည့် ပုဂ္ဂိုလ်ကို (သူ၏တပည့်များလည်း အတုလိုက်၍ကျင့်အောင်) တောကျောင်းဌ်သာ နေစေတော်မူလို၏၊ ရှာကျောင်းနေမှ တရားရမည့် ပုဂ္ဂိုလ်ကို ရှာကျောင်းဌ်သာ နေစေတော်မူလို၏၊ တောကျောင်းနေနေ ရှာကျောင်းနေနေ တရားရမည့် ပုဂ္ဂိုလ်ကို (သူ၏တပည့်များလည်း အတုလိုက်၍ကျင့်အောင်) တောကျောင်းဌ်သာ နေစေတော်မူလို၏၊ တောကျောင်းနေနေ, ရှာကျောင်းနေနေ တရားမရမည့် (ယခုခေတ်များစွာသော ပုဂ္ဂိုလ်များကို နောင်ဘဝ၌ မင်ဖိုလ်၏ အထောက်အပံ့ဖြစ်အောင်) ဓုတင်ဆောင်မှု အထုံပါအောင် တောကျောင်းဌ် သာ နေစေတော်မူလိုသည်။

ဒ္ဝါရံ ဒိန္နံ။ ။ရှာကျောင်းဌ်သာ နေရမည့်ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှာကျောင်းနေမှသာ တရား ထူးရနိုင်သော ပုဂ္ဂိုလ်တစ်မျိုးသာ ရှိ၏၊ သို့သော် ဤတစ်ပါးကို အကြောင်းပြု၍ အခြား ပုဂ္ဂိုလ် ၃ မျိုးအားလည်း ရှာကျောင်းဌ် နေနိုင်ခြင်း၏ အကြောင်းကို (ရှာကျောင်းဌ်နေသည့် အတွက် အပြစ်မရှိခြင်း၏ အကြောင်းကို) အခွင့်ပေးရာရောက်သည်။

တေသံ–ထိုရဟန်းတို့၏၊ အရိယမဂ္ဂပ္ပစ္ဆေဒေါ–အရိယမဂ်ကို ဖြတ်စဲခြင်းသည်၊ ဘဝေယျ–ရာ၏၊ အရဟတ္တဖလာဓိဂမော–အရဟတ္တဖိုလ်ကို ရခြင်းသည်၊ နဘဝေယျ၊ သတ္ထု–၏၊ သာသနံ–သည်၊ ဥဒ္ဓမ္မံ–ထွက်သွားသော ဓမ္မရှိသည်၊ (သဒ္ဒတ္ထ) ဝါ–ဓမ္မမှကင်းသည်၊ (ဓမ္မတော အပေတံ ဥဒ္ဓမ္မံကား အဓိပ္ပာယတ္ထ)၊ ဥဗ္ဗိနယံ–ထွက်သွားသော ဝိနည်းရှိသည်၊ ဝါ–ဝိနည်းမှ ကင်းသည်၊ ဝိလောမံ–ဆန့်ကျင်ဘက်သည်၊ အနိယျာနိကံ–ဝင့်ဆင်းရဲမှ မထွက် မြောက်တတ်သည်၊ ဘဝေယျ–၏၊ စ–သည်သာမကသေး၊ သတ္ထာ–သည်၊ တေသံ–ထို တရားမရသော ရဟန်းတို့၏ အလိုအားဖြင့်၊ အသဗ္ဗညူ–သဗ္ဗညူ မဟုတ်သည်၊ အသ–ဖြစ်ရာ၏၊ [သူတို့အလိုကို မသိရာရောက်သောကြောင့် "အသဗ္ဗညူ" ဟု စွပ်စွဲစရာရှိသည်၊] သကဝါဒံ ဆဠေတ္တာ, ဒေဝဒတ္တဝါဒေ–၌၊ ပတိဋ္ဌိတော–ပြီ၊ ဣတိ–ဤသို့၊ ဂါရယှောစ–ကဲ့ရဲ့ဖွယ်သည်လည်း၊ ဘဝေယျ၊ တသ္မာ ဘဂဝါ, ဝေရုပေ–နိ်သော၊ ပုဂ္ဂလေ–တို့ကို၊ သင်္ကာ့ဏ္ဍော–သိမ်းသွင်းတော် မူလိုသည်၊ ဝါ–ချီးမြှောက်တော်မူလိုသည်၊ (ဟုတ္တာ) ဒေဝဒတ္တသ ဝါဒံ ပဋိက္ခိပိ၊ တေနေဝူပါယေနေ–ဤနည်းဖြင့်ပင်၊ (ဤအာရည်ကဝတ္ထု၌ ပြခဲ့သောနည်းဖြင့်၊) ပိဏ္ဍပါတိကဝတ္ထုသ္မိမ္ပိ–၌လည်းကောင်း၊ ပံသုကူလိကဝတ္ထုသ္မိမ္ပိ–၌လည်းကောင်း၊ အဠမာသေ ရက္ခမူလိကဝတ္ထုသ္မိမ္ပိ–အဠမာသေရက္ခမူလိကဝတ္ထု၌လည်းကောင်း၊ ဝိနိစ္ဆယော ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ပန–ဆက်၊ စတ္တာရော မာသေ–မိုး ၄ လ တို့ပတ်လုံး၊ ရက္ခမူလသေနာသနံ–ရက္ခမူလကျောင်းကို၊ ပဋိက္ခိတ္တမေဝ–ပယ်မြစ်တော်မူအပ်ပြီးသည်သာ။

မစ္ဆမ်သဝတ္ထုသ္မိ–၌၊ တိကောဋိပရိသုဒ္ဓန္တိ–ကား၊ တီဟိ–နိ်သော၊ ကောဋိဟိ–အကြောင်းတို့မှ၊ ပရိသုဒ္ဓံ–စင်ကြယ်သော၊ ဒိဋ္ဌာဒီဟိ–နိ်သော၊ အပရိသုဒ္ဓေဟိ–

ပဋိက္ခိတ္တမေဝ။ ။" နိ ဘိက္ခဝေ အသေနာသနိကေန ဝဿံ နိ ဥပဂန္တွဗ္ဗံ"ဟူသော သိက္ခာပုဒ်တော်ဖြင့် မိုးအခါ ကျောင်းမရှိဘဲ ရက္ခမူလ၌ မနေရဟု ပယ်မြစ်ပြီးဖြစ်သည်၊ ထိုသို့ မိုး ၄လအတွက်သာ ပယ်မြစ်တော်မူ၍ "အဠမာသေ ခေါ မယာ ဒေဝဒတ္တ ရက္ခမူလသေနာသနံ အနုညာတံ"ဟု ကျန်ရှစ်လအတွက် ရက္ခမူလသေနာသနကို ခွင့်ပြုတော်မူသည်။

တီဟိ ကောဋိဟိ။ ။ကောဋိသဒ္ဒါသည် ဤနေရာ၌ "အစွန်" အနက်ကို မဟော၊ ဒိဋ္ဌစသော အကြောင်း အခြေအမြစ်အနက်ကို ဟောအ၏၊ ထို့ကြောင့် သာရတ္တ၌ "တီဟိကောဋိဟိတိ တီဟိ အာကာရေဟိ, တီဟိ ကာရဏေဟိတိ အတ္ထော"ဟုလည်းကောင်း၊ ဝိမတိ၌ "အသုဒ္ဓမူလေဟိ–မစင်ကြယ်သော ဒိဋ္ဌသုတပရိသင်္ကိတ ဟူသော အခြေအမြစ်တို့မှ" ဟုလည်းကောင်း ဖွင့်အ၏၊ ထောမနီဓိ၌လည်း ကောဋိသဒ္ဒါ၏ အနက်များတွင် "သံသယသ+အာလမ္ဗန–ယုံမှားသံသယ၏ ဆွဲမှီရာ" အနက်လည်း ပါ၏၊ ထိုအနက်လည်း "အသုဒ္ဓမူလ" အနက်နှင့် သဘောတူပင်တည်း။

မစင်ကြယ်သော အကြောင်းတို့မှ၊ ဝိရဟိတ်–ကင်းသော (မစ္စမ်သံ အနုညာတ် ၌စပ်)၊ ဣတိ အတ္ထော၊ တေနေဝ–ကြောင့်ပင်၊ အဒိဋ္ဌံ၊ ပေ၊ အပရိသင်္ကိတန္တိ–ဟူ၍၊ အာဟ၊ တတ္ထ–ထိုအဒိဋ္ဌံ အစရှိသော ပါဠိရပ်၌၊ အဒိဋ္ဌံ နာမ–အဒိဋ္ဌမည်သည်၊ ဘိက္ခုနံ–တို့၏၊ အတ္ထာယ–ငှာ၊ မိဂမဏ္ဍေ–တို့ကို၊ ဝဓိတွာ, ဂယှမာနံ–ယူအပ်သည်ကို၊ အဒိဋ္ဌ–မမြင်အပ်သော သားငါးတည်း၊ အသုတံနာမ–မည်သည်၊ ဘိက္ခုနံ–တို့၏၊ ပေ၊ ဂဟိတံ–ယူအပ်ပြီတဲ့၊ ဣတိ– သို့၊ အသုတံ–မကြားအပ်သော သားငါးတည်း၊ ပန–ကား၊ အပရိသင်္ကိတံ–တကို၊ (ဇာနိတဗ္ဗံ၌စပ်) ဒိဋ္ဌပရိသင်္ကိတ်–မြင်အပ်သော အကြောင်းအရာသို့ အစဉ်လိုက်သော ပရိသင်္ကိတကိုလည်းကောင်း၊ (ဥတ္တာ၌စပ်) သုတပရိသင်္ကိတံ–ကို လည်းကောင်း၊ တဒုဘယဝိမုတ္တပရိသင်္ကိတံ, စ–ထိုဒိဋ္ဌသုတ ၂ပါးစုံမှ လွတ်သော အကြောင်းအရာသို့ အစဉ်လိုက်သော ပရိသင်္ကိတကိုလည်းကောင်း၊ ဥတ္တာ–သိပြီး၍၊ တဗ္ဗိပက္ခတော–ထို ၃ မျိုး၏ ဆန့်ကျင်ဘက်အားဖြင့်၊ [တေ–ထို ၃ မျိုး၏+ဝိ–ဆန့်ကျင်သော+ပက္ခ–ဘက်၊] ဇာနိတဗ္ဗံ–သိထိုက်၏။

ကထံ–အဘယ်သို့ သိထိုက်သနည်း၊ ဣဓ–ဤလောကဌ၌၊ ဘိက္ခု–တို့သည်၊ မနုဿေ–တို့ကို၊ ဇာလဝါဂုရာဒိဟတ္ထေ–လက်၌ ကွန်, ပိုက် အစရှိသည်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဂါမတော–မှ၊ နိက္ခမန္တေ ဝါ–ထွက်လာသည်တို့ကိုသော်လည်းကောင်း၊ အရညေ–၌၊ ဝိစရန္တေ ဝါ–လှည့်လည်သည်တို့ကို လည်းကောင်း၊ ပဿန္တိ၊ ဒုတိယဒိဝသေစ–နောက်တစ်နေ့၌လည်း၊ တံ ဂါမံ–သို့၊ ပိဏ္ဍာယ, ပဝိဋ္ဌာနံ–နှံသော၊ နေသံ–ထိုရဟန်းတို့ဖို့၊ သမစ္စမ်သံ–ငါးအမဲနှင့်တကွဖြစ်သော၊ ပိဏ္ဍပါတံ–ကို၊ အဘိဟရန္တိ–ရှေးရှုဆောင်ကြကုန်၏၊ တေ–ထိုရဟန်းတို့သည်၊ တေန ဒိဋ္ဌေန–ထိုဒိဋ္ဌကြောင့်၊ (မနေ့က မြင်အပ်သော ထိုအကြောင်းအရာကြောင့်) ပရိသင်္ကန္တိ–နှံ၏၊ (ကိံ)၊ ဘိက္ခုနံ အတ္ထာယ (မစ္စမ်သံ), ကတံ နုခေါ–တမင်တကာပြုအပ်လေသလော၊ ဣတိ (ပရိသင်္ကန္တိ)၊ ဣဒံ–ဤယုံမှားအပ်သော ငါးအမဲသည် ဒိဋ္ဌပရိသင်္ကိတံ နာမ–မည်၏၊ ဧတံ–ဤဒိဋ္ဌပရိသင်္ကိတ ဖြစ်သော ငါးအမဲကို၊ ဂဟေတုံ–ခံယူခြင်းငှာ၊ နေ ဝဋ္ဋတိ၊ ယံ–အကြင် ငါးအမဲကို၊ ဧဝံ–ဤဆိုအပ်ပြီးသော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ အပရိသင်္ကိတံ၊ တံ–ထိုငါးအမဲသည်၊ ဝါ–ကို၊ (ဂဟေတုံ) ဝဋ္ဋတိ၊ ပန–ဆက်၊ တေ မနုဿာ–တို့သည်၊ ဘန္တေ ကသ္မာ နု ဂဏှာထ၊ ဣတိ–သို့၊ ပုစ္ဆိတွာ–သော်၊ တမတ္ထံ–ထိုအကြောင်းကို၊ [ရဟန်းများအတွက် တမင်တကာ သတ်အပ်လေသလောဟု ယုံမှားခြင်းဟူသော အကြောင်းကို၊] သုတ္တာ ဘန္တေ, ဣဒံ–ဤ ငါးအမဲကို၊ ဘိက္ခုနံ အတ္ထာယ၊ နေ ကတံ–ပြုအပ်သည် မဟုတ်ပါ၊ အမှေဟိ အတ္တနော အတ္ထာယ ကတံ, ဣတိ ဝါ–ဤသို့သော်လည်းကောင်း၊ ရာဇယုတ္တာဒီနံ–မင်းနှင့်ယှဉ်သူ အစရှိသူတို့၏၊

ဝါ–မင်းမှူထမ်း အစရှိသူတို့၏၊ အတ္ထာယ ကတံ၊ ဣတိဝါ–လည်းကောင်း၊ သစေ ဝဒန္တိ၊ (ဧဝံသတိ) ကပ္ပတိ၊ [သူတို့စကားအရ ယုံမှားကင်းလျှင် အပ်၏၊ ယုံမှားမကင်းလျှင်ကား မအပ်ပင်၊] ဘိက္ခု–တို့သည်၊ နဟေဝ ပဿန္တိ–အမှန်ပင် မမြင်ကုန်အုံ၊ အပိစ–သို့သော်လည်း၊ သုဏန္တိ–နှင့်၏၊ (ကိံ)၊ မနုဿာ ဇာလဝါဂုရာဒိဟတ္ထာ ဂါမတော နိက္ခမန္တိ ကိရ၊ ဣတိဝါ–သော်လည်းကောင်း၊ အရညေ–ဌ၊ ဝိစရန္တိ ကိရ၊ ဣတိဝါ–လည်းကောင်း၊ (သုဏန္တိ)၊ ဒုတိယဒိဝသေ တံ ဂါမံ ပိဏ္ဍာယ ပဝိဋ္ဌာနံ, နေသံ–ထိုရဟန်းတို့ဖို့၊ ပေ၊ ဣဒံ–ဤယုံမှားအပ်သော ငါးအမဲသည်၊ သုတပရိသက်ိတံနာမ၊ ပေ၊ ဝဋ္ဋတိ။

ပန–ဆက်၊ တေ မနုဿာ၊ ပေ၊ ပန–ကား၊ (သုတပရိသက်ိတမှတစ်ပါး တဒုဘယဝိမုတ္တပရိသက်ိတကား၊) ဘိက္ခု, နဟေဝ ပဿန္တိ–အမှန်ပင် မမြင်ကုန်၊ နဟ ဧဝ သုဏန္တိ–အမှန်ပင်မကြားကုန်၊ အပိစ–စင်စစ်ကား၊ ဂါမံ ပိဏ္ဍာယ, ပဝိဋ္ဌာနံ–နှင်သော၊ တေသံ–ထိုရဟန်းတို့၏၊ ပေ၊ အဘိသင်္ခရိတ္တာ–ပြုစီမံ၍၊ အဘိဟရန္တိ၊ ပေ၊ ဣဒံ–ဤယုံမှားအပ်သော ငါးအမဲသည်၊ တဒုဘယဝိမုတ္တပရိသက်ိတံနာမ–မည်၏၊ ဧတံ–ဤငါးအမဲသည်၊ ဝါ–ကို၊ ဂဟေတုံ နဝဋ္ဋတိ၊ ယံ–အကြင် ငါးအမဲကို၊ ဧဝံ အပရိသက်ိတံ၊ တံ–သည်၊ ဝါ–ကို၊ (ဂဟေတုံ) ဝဋ္ဋတိ၊ ပန–ဆက်၊ပေ၊ ပဝတ္တမံသံ–ဖြစ်ပြီးအသားဟူသော၊ ကပ္ပိယမေဝ–အပ်သော အသားကိုသာ၊ လဘိတ္တာ ဘိက္ခုနှံ့ အတ္ထာယ, သမ္ဘာဒိတံ–ပြီးစေအပ်ပါပြီ၊ (ချက်အပ်ပါပြီ၊) ဣတိဝါ–သော်လည်းကောင်း၊ သစေ ဝဒန္တိ၊ (ဧဝံသတိ) ကပ္ပတိ၊ မတာနံ–တို့၏၊ ပေတကိစ္စတ္ထာယ–ပေတကိစ္စ အကျိုးငှာ လည်းကောင်း၊ [သေသူကို ရည်မှန်း၍ ရက်လည်ဆွမ်းကျွေးခြင်း စသည်ကို "ပေတကိစ္စ"ဟုခေါ်သည်၊] မဂ်လာဒီနံ–လက်ထပ်မင်္ဂလာ အစရှိသည်တို့၏၊ အတ္ထာယဝါ–လည်းကောင်း၊ ကတေပိ–ပြုအပ်သော အသားဌ၌လည်း၊ ဧသေဝ နယော၊ [မင်္ဂလာဒီနန္တိ အာဒိသဒ္ဒေန အာဟုနပါဟုနာဒိကေ (ဧည့်သည်တို့အား

ပဝတ္တမံသံ။ ။ရောင်းဖို့ရန် သတ်အပ်ပြီးသော အသားကို "ပဝတ္တမံသ" ဟုခေါ်၏၊ ပဝတ္တံ–ဝယ်သူမလာမီကပင် ဖြစ်ပြီးသော+မံသံ–အသားတည်း၊ ပဝတ္တမံသံ–သား၊ ထိုအသားသည် ရဟန်းများဖို့ သတ်အပ်သောအသားမဟုတ်, ရောင်းဖို့သတ်အပ်သော အသားဖြစ်ရကား ရဟန်းများ စားကောင်း၏၊ [ပဝတ္တမံသံတိ–ဝိက္ကယိက မံသံ၊] ဆက်ဦးအုံ–ရဟန်းတော်များသည် လူတို့ကိုမှီ၍ စားသောက်ကြရ၏၊ လူတို့တွင် သားငါးမစားသူတို့က နည်းပါးလှ၏၊ ထို့ကြောင့် ဘုရားရှင်သည် သားငါးစားမှုကို (ခြွင်းချက်မရှိ) တားမြစ်တော်မမူဘဲ ဒိဋ္ဌ သုတ ပရိသက်ိတ အသားမျှကိုသာ တားမြစ်တော်မူရပေသည်။

ကျွေးဖို့ရန် အသား, လက်ဆောင်ပေးဖို့ အသားတို့ကို) သင်္ကာတိ၊] ဟိ-မှန်၏၊ ယံယံ-အကြင်အကြင်ငါးအမဲကို၊ ဘိက္ခူနံ အတ္ထာယ, အကတံဝေ-ပြုအပ်သော အသားမဟုတ်သည်သာ၊ (ဟောတိ)၊ ယတ္ထ စ-အကြင်အသားဌာ်-လည်း၊ နိဗ္ဗေမတိကော-ယုံမှားခြင်းမရှိသည်၊ ဟောတိ၊ [ယတ္ထ စ နိဗ္ဗေမတိကော ဟောတိတိ ဘိက္ခူနံ အတ္ထာယ ကတေပိ သဗ္ဗေန သဗ္ဗံ ပရိသင်္ကိတာဘာဝ မာဟ၊] တံ သဗ္ဗံ-ထိုအလုံးစုံသော အသားသည်၊ ကပ္ပတိ။

ပန-ဆက်၊ ကေသို့ ဝိဟာရေ, ဘိက္ခု-တို့ကို၊ ဥဒ္ဒိဿ ကတံ သစေ ဟောတိ၊ တေစ-ထိုရဟန်းတို့သည်လည်း၊ အတ္တနော အတ္ထာယ ကတဘာဝံ, နာ ဇာနန္တိ-နှိုအံ့၊ အညေ-အခြားကျောင်းတိုက်က ရဟန်းတို့သည်၊ ဇာနန္တိ-နှိုအံ့၊ ယေ-အကြင်ရဟန်းတို့သည်၊ နဇာနန္တိ၊ တေသံ နာ ဝဋ္ဋတိ၊ ဣတရေသံ-အခြားသော မသိကုန်သော ရဟန်းတို့အား၊ ဝဋ္ဋတိ-အပ်၏၊ အညေ-အခြားကျောင်းတိုက်က ရဟန်းတို့သည်၊ နာ ဇာနန္တိ-နှိုအံ့၊ တေ ယေဝ-ထို ဤကျောင်းတိုက်က ရဟန်းတို့သည်သာ၊ ဇာနန္တိ၊ တေသံ ယေဝ, နာ ဝဋ္ဋတိ-မအပ်၊ အညေသံ ဝဋ္ဋတိ၊ တေပိ-တို့သည်လည်း၊ အမှာကံ အတ္ထာယ ကတံတိဇာနန္တိ၊ အညေပိ-အခြားကျောင်းတိုက်က ရဟန်းတို့သည်လည်း၊ ဇတေသံ-ထိုရဟန်းတို့၏၊ အတ္ထာယ ကတံတိ ဇာနန္တိ၊ သဗ္ဗေသံပိ နာ ဝဋ္ဋတိ၊ သဗ္ဗေ-အလုံးစုံသော ရဟန်းတို့သည်၊ (ဤကျောင်းတိုက် အခြားကျောင်းတိုက်က ရဟန်း အားလုံးတို့သည်၊) နာ ဇာနန္တိ၊ သဗ္ဗေသံပိ ဝဋ္ဋတိ၊ ဟိ-မှန်၊ ပဠဿု-နှိုသော၊ သဟ ဓမ္မိကေသု-တို့တွင်၊ ယသ ဝါတသ ဝါ-အမှတ်မထား တစ်ပါးပါးသော သီတင်းသုံးဖော်တို့အား၊ နာ ကပ္ပတိ။

ပန-ဆက်၊ ကောစိ-အချို့ဒါယကာသည်၊ ဇကံ ဘိက္ခုံ ဥဒ္ဒိဿ ပါဏံ ဝဓိတ္တာ, တဿ-ထိုရဟန်းအား၊ ဝါ-၏၊ ပတ္တံ ပူရေတ္တာ သစေ ဒေတိ၊ သော စ-ထိုပေးလှူရာ ရဟန်းသည်လည်း၊ အတ္တနော အတ္ထာယ ကတဘာဝံ, ဇာနံ ယေဝ-သိလျက်သာလျှင်၊ ဂဟေတ္တာ အညဿ ဘိက္ခုနော ဒေတိ၊ သော-ထို အခြားရဟန်းသည်၊ တဿ-ထိုပေးလှူသော ရဟန်း၏အပေါ်၌၊ သဒ္ဓါယ-

---

ဘိက္ခုနံယေဝ အတ္ထာယ။　　။အဋ္ဌာနပ္ပယုတ္တော ဇဝေသဒ္ဒေါ၊ ဘိက္ခုနံ အတ္ထာယ အကတမေဝါတိ သမ္ဗန္ဓိတဗ္ဗံ၊ တသ္မာ ဘိက္ခုနဉ္စ ဒဿာမ, မင်္ဂလာဒီနဉ္စ အတ္ထာယ ဘ ဝိဿတိတိ မိဿေတ္တာ ကတံပိ နာ ဝဋ္ဋတိတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ကေစိ ပန ဘိက္ခုနံယေဝါတိ အာဝဓာရဏေန ဘိက္ခုနဉ္စ အညေသဉ္စ အတ္ထာယ ကတံ ဝဋ္ဋတိတိ ဝဒန္တိ၊ တံ နာ သုန္ဒရံ။

ယုံကြည်ခြင်းကြောင့်၊ ပရိဘုဥ္ဇတိ–သုံးဆောင်အုံ့၊ ကဿ–၏၊ အာပတ္တိ(ဟောတိ–နည်း၊) ဣတိ–ဤကား အမေးတည်း၊ ဒွိန္နမ္ပိ–တို့၏လည်း၊ အနာပတ္တိ (ဟောတိ)၊ ဟိ–မှန်၊ ယံ–အကြင်ရဟန်းကို၊ ဥဒ္ဒိဿ ကတံ၊.တဿ–၏၊ ဝါ–သည်၊ အဘုတ္တတာယ–မစားအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အနာပတ္တိ၊ ဣတရဿ–၏၊ အဇာနနတာယ–သိခြင်း မရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ (အနာပတ္တိ ဟောတိ)။

ဟိ–ဆက်၊ ကပ္ပိယမံသဿ–အပ်သော အသားကို၊ ပဋိဂ္ဂဟဏော–ကြောင့်၊ အာပတ္တိ နတ္ထိ၊ ဥဒ္ဒိဿ–၍၊ ကတဉ္စ–ပြုအပ်သောအသားကိုလည်း၊ အဇာနိတ္တာ–မူ၍၊ ဘုတ္တဿ–စားသောရဟန်း၏၊ ပစ္စာ–မှ၊ အာပတ္တိဒေသနာ ကိစ္စံ နာမ–အာပတ်ကို ဒေသနာပြောဖွယ်ကိစ္စ မည်သည်၊ နတ္ထိ [ဥဒ္ဒိဿ ကတမံသကို သုံးဆောင်ခြင်းမှ အကပ္ပိယမံသကို သုံးဆောင်ခြင်း၏ အထူးကို ပြလိုမူ “အကပ္ပိယမံသံ ပန” စသည်မိန့်၊] ပန–ကား၊ အကပ္ပိယမံသံ–ကို၊ အဇာနိတ္တာ–၍၊ ဘုတ္တေန–စားသောရဟန်းသည်၊ ပစ္စာ ဥတ္တာပိ, အာပတ္တိ–ကို၊ ဒေသေတဗ္ဗာ၊ ဟိ–မှန်၊ ဥဒ္ဒိဿ, ကတံ–ပြုအပ်သော အသားကို၊ ဥတ္တာ ဘုဉ္ဇတောဝ–၏သာ၊ အာပတ္တိ(ဟောတိ)၊ အကပ္ပိယမံသံ အဇာနိတ္တာ ဘုဉ္ဇန္တဿာပိ, အာပတ္တိယေဝ–ပင်တည်း၊ တဿာ, အာပတ္တိဘီရုကေန–အာပတ်မှ ကြောက်တတ်သော ရဟန်းသည်၊ ရုပ်–အဆင်းကို၊ သလ္လက္ခေန္တေနပိ–မှတ်သားနိုင်ပါသော်လည်း၊ ပုစ္ဆိတ္တာဝ–မေးပြီး၍သာလျှင်၊ မံသံ–အသားကို၊ ပဋိဂ္ဂဟေတဗ္ဗံ–ခံယူရာ၏၊ ပရိဘောဂကာလေ–၌၊ ပုစ္ဆိတ္တာ ဘုဉ္ဇိဿာမိ၊ ဣတိဝါ–ဤသို့ကြံ၍သော်လည်း၊ ဂဟေတ္တာ–ခံယူ၍၊ ပုစ္ဆိတ္တာဝ–မေးပြီး၍သာလျှင်၊ ပရိဘုဉ္ဇိတဗ္ဗံ၊ ကဿာ–အာယ်ကြောင့်မေးပြီးမှ သုံးဆောင်ရသနည်း၊ ဒုဗ္ဘိညေယျတ္တာ–ခဲယဉ်းသဖြင့် သိအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ (ကပ္ပိယအသား, အကပ္ပိယအသားဟု ခွဲခြမ်း၍ မသိအပ် မသိနိုင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊) ဟိ–မှန်၊ အစ္ဆမံသံ–မအပ်သော ဝံသားသည်၊ သူကရမံသဿဒိသံ–အပ်သောဝက်သားနှင့်တူသည်၊

အကပ္ပိယ မံသံ ပနစသည်။ ။ရှေ့ဥဒ္ဒိဿကတမံသ၌ သိသောစိတ်ဖြင့်စားခြင်းကြောင့် သင့်အပ်သော သစိတ္တကအာပတ်တည်း၊ အကပ္ပိယမံသကား သိသောစိတ်မရှိသော်လည်း သင့်အပ်သောအစိတ္တက အာပတ်တည်း၊ ထို့ကြောင့် “အကပ္ပိယမံသံ၊ ပေ၊ အာပတ္တိယေဝ” ဟု မိန့်သည်၊ တဿာစသောဝါကျ၌ “မေးမူခံယူရမည်” ဟု ဒီဋီသော်လည်း “ပရိဘောဂကာလေ ပုစ္ဆိတ္တာ ပရိဘုဉ္ဇိဿာမိတိ ဝါ ဂဟေတ္တာ ပုစ္ဆိတ္တာဝ ပရိဘုဉ္ဇိတဗ္ဗံ” ကိုထောက်၍ အကပ္ပိယမံသကို အကပ္ပိယမံသမှန်း မသိဘဲခံယူသော ရဟန်းမှာ ခံယူမှုကြောင့် အာပတ် မသင့်သေး, စားမှသာ အာပတ်သင့်သည်ဟု မှတ်။

ဟောတိ၊ (ဒီပိမံသာဒီနိပိ–သစ်၏အသား အစရှိသည်တို့သည်လည်း၊ မိဂမံသာ ဒိသဒိသာနိ–သမင်သား အစရှိသည်တို့နှင့် တူကုန်သည်၊ (ဟောန္တိ)၊ တသ္မာ, ပုစ္ဆိတွာ–မေးပြီး၍၊ ဂဟဏမေဝ–ခံယူခြင်းသာလျှင်၊ ဝတ္ထံ–ကျင့်ဝတ်တည်း၊ ဣတိ–သို့၊ ဝဒန္တိ–နှ၏၊ [ဝတ္ထုန္တိ ဝဒန္တိတိ ဣမိနာ အာပတ္တိတိ ဒဿေတိ။]

ဟဒ္ဒော ဥဒဂ္ဂေါတိ–ကား၊ တုဒ္ဒေါစေဝ–နှစ်သက်သည် လည်းကောင်း၊ ဥန္နတကာယ စိတ္တောစ–တက်ကြွသော ကိုယ်စိတ်ရှိသည်လည်းကောင်း၊ ဟုတ္တာ (အဘိဝန္ဒိတ္တာ ပဏ္ဍာမိဠ်စပ်၊) [ဥဒဂ္ဂေါဠ်ဥကို "ဥန္နတ" ဟု လည်းကောင်း, အဂ္ဂ ကို "ကာယစိတ္တ" ဟု လည်းကောင်း ဖွင့်သည်၊ "ဥဒ္ဓံ ဌိတော အဂ္ဂေါ(အဖျား အညွှန့်နှင့်တူသော ကိုယ်စိတ်သည်) ယသ္သာတိ ဥဒဂ္ဂေါ" ဟုပြု၊] ကိရ–ချဲ့၊ သော–ထိုအရှင်ဒေဝဒတ်သည်၊ ဘဂဝါ, ဣမာနိ ပဉ္စဝတ္ထူနိ–တို့ကို၊ နု အနု ဇာနာတိ၊ ဣဒါနိ, သံဃဘေဒ–သံဃာသင်းခွဲခြင်းကို၊ ကာတုံ, သက္ခိဿာမိ–တော့အုံ၊ ဣတိ–ဤသို့ကြံ၍၊ ကောကာလိကဿ–အား၊ ဣစ္ဆိတာကာရံ–အလိုရှိအပ်သော အခြင်းအရာကို၊ ["ဣဂ်ိတာကာရံ–အလိုဆန္ဒပြည့်ဝပုံကို ပြ သော အခြင်းအရာကို" ဟု မူကွဲရှိ၏၊] ဒဿေတွာ, ဝိသံ–ကို၊ ခါဒိတွာဝါ–သော်လည်းကောင်း၊ ရဇ္ဇုယာ–ဖြင့်၊ ဥဗ္ဗန္ဓိတွာဝါ–အထက်ဠဲ့ဖွဲ့ချည်၍ သော် လည်းကောင်း၊ (တစ်နည်း) ရဇ္ဇုယာ ဥဗ္ဗန္ဓိတွာဝါ–ကြိုးဆွဲချ၍ သော် လည်းကောင်း၊ သတ္ထံ–ကို၊ အာဟရိတွာဝါ–ဆောင်သော်လည်းကောင်း၊ မရိတုကာမော–သေခြင်းငှာ အလိုရှိသော၊ ပုရိသော–သည်၊ ဝိသာဒီသု–တို့တွင်၊ အညတရံ–ကို၊ လဘိတွာ, တပ္ပစ္စယာ–ထိုရခြင်းဟူသော အကြောင်း ကြောင့်၊ အာသန္နံပိ–နီးကပ်နေသည်လည်း ဖြစ်သော၊ မရဏဒုက္ခံ–သေခြင်း၏ ဆင်းရဲကို၊ အဇာနန္တော (ဟုတွာ), ဟဒ္ဒော–သည်၊ ဥဒဂ္ဂေါ–တက်ကြွသော ကိုယ်စိတ်ရှိသည်၊ ဟောတိ ယထာ၊ ဧဝမေဝ, သံဃဘေဒပစ္စယာ–သံဃာသင်းခွဲခြင်း ဟူသောအကြောင်း ကြောင့်၊ အာသန္နံပိ–သော၊ (ဒုက္ခံ၌စပ်၊) အဝီစိမှိ–၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ, ပဋိသံဝေဒနီယံ–ခံစားထိုက်သော၊ ဒုက္ခံ အဇာနန္တော (ဟုတွာ) ဒါနိ, မေ–သည်၊ သံဃဘေဒဿ–၏၊ ဥပါယော–နည်းလမ်းကို၊ လဒ္ဓေါ–ရအပ်ပြီ၊ ဣတိ–ဤသို့ တွေး၍၊ ဟဒ္ဒော ဥဒဂ္ဂေါ (ဟုတွာ) သပရိသော အာသနာ ဥဋ္ဌာယ, တေနေဝ ဟဒ္ဒဘာဝေန–ထိုရှင်လန်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်ပင်၊ ဘဂဝန္တံ, အဘိဝါဒေတွာ–၍၊ ပဒက္ခိဏံ–အရိုအသေကို၊ ကတွာ ပက္ကာမိ။ [ဘုရားရှင်အား ကြည်ညိုလို၍ ရှိခိုးဝပ်ချခြင်း မဟုတ်၊ သူ၏အလိုပြည့်သော်ကြောင့် ဝမ်းမြောက်လှသဖြင့် ဘုရားရှင်ကို ဝပ်ချပြီးမှ ရိုသေစွာ ပြန်သွားသည်–ဟူလို။]

ပန–ကား၊ တေ မယံ၊ ပေ၊ ဝတ္ထာမာတိဇ္ဇေ–ပါဠိ၌၊ ဣမာနိ ပဋ္ဌဝတ္ထူ နိတိ–ဣမာနိပဋ္ဌဝတ္ထူနိ ဟူ၍၊ ဝတ္ထုဗ္ဗေပိ–ဆိုထိုက်လျက်လည်း၊ တေ မယံ၊ ပေ၊ သညာပေသဟာမာတိ–သညာပေသဟမ ဟူ၍၊ အဘိဏှံ–မပြတ်၊ ပရိ ဝိတက္ကဝသေန–ကြံခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဝိဏ္ဍိတ္ဘစိတ္တော–ပျံ့လွင့်သောစိတ်ရှိသူ သည်၊ (အာဟ)ယံထာ–ဆိုမှားမိသကဲ့သို့၊ (တထာ–တူ၊) ဝိဘတ္တိ ဝိပဿလ္လာသံ– ဝိဘတ်၏ ပြောင်းလွဲခြင်းကို၊ အသလ္လက္ခေတွာ–မမှတ်နိုင်မူ၍၊ အဘိဏှံ, ပရိဝိတက္ကာနုရူပမေဝ–ကြံနေခြင်းအားလျော်စွာသာလျှင်၊ တေ မယံ၊ ပေ၊ ဝတ္ထူဟိတိ–ဟူ၍၊ အာဟ–ဆိုမှားပြီ။

ဓုတာ သလ္လေခဝုတ္တိနောတိ–ကား၊ ယာပဋိပဒါ–အကြင်အကျင့်သည်၊ လိလေသေ–တို့ကို၊ ဓုနာတိ–လှုပ်ခါပစ်တတ်၏၊ တာယ–ထိုအကျင့်နှင့်၊ သမန္နာဂတတ္တာ–ကြောင့်၊ ဓုတာ–ဓုတတို့မည်၏၊ စ–ကား၊ ယာ–အကြင်အကျင့်သည်၊ ကိလေသေ–တို့ကို၊ သလ္လိခတိ–ခေါင်းပါးအောင် ခြစ်ပစ်တတ်၏၊ ဧတေသံ– ဤရဟန်းတို့၏၊ သာ–ထိုကိလေသာတို့ကို ခေါင်းပါးအောင် ခြစ်ပစ်တတ်သော အကျင့်ဟူသော၊ . ဝုတ္တိ–ဖြစ်ခြင်းသည်၊ ဝါ–အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းသည်၊ (အတ္ထိ)၊ ဣတိ–ကြောင့်၊ (တေ–ထိုရဟန်းတို့သည်၊) သလ္လေခဝုတ္တိနော–ဝုတ္တိ တို့မည်၏၊ ဗာဟုလ္လိကောတိ–ကား၊ စီဝရာဒီနံ–နှင်းသော၊ ပစ္စယာနံ–တို့၏၊ ဗဟုလဘာဝေါ–များကုန်သည်၏ အဖြစ်သည်၊ ဗာဟုလ္လံ–လွန်မည်၏၊ အသ– ထိုရှင်ဂေါတမ၏၊ တံ ဗာဟုလ္လံ–ထိုပစ္စည်း ၄ပါးတို့၏ များကုန်သည်၏အဖြစ်

ဣမာနိ၊ ပေ၊ ဝိဏ္ဍိတ္ဘစိတ္တော။ ။စိတ်ပျံ့လွင့်နေသူသည် ပြောအပ်သော စကား၏ အနက်အဓိပ္ပာယ်ကို သတိမထားနိုင်ဘဲ မိမိကြံစည်သည့်အတိုင်းပြောလိုက်မိသကဲ့သို့ အရှင်ဒေဝဒတ်လည်း "ဣမေဟိ ပဋ္ဌဟိ ဝတ္ထူဟိ ဧနံ သညာပေသဟမ"ဟု ကရိဏ်း ဝိဘတ်ဖြင့် ကြံနေကျဖြစ်သောကြောင့် ဤ၌ သမာဒါယကို ငဲ့၍ "ဣမာနိ ပဋ္ဌဝတ္ထူနိ" ဟု ဒုတိယာဝိဘတ်ဖြင့်ဆိုထိုက်လျက် ဝိဘတ်မပြောင်းလွဲမိဘဲ"ဣမေဟိ ပဋ္ဌဟိ ဝတ္ထူဟိ" ဟု ဆိုမှားမိလေသည်–ဟူလို။

ဓုတာ။ ။"ယာ ပဋိပဒါ၊ ပေ၊ တာယ သမန္နာဂတတ္တာ" ကို ကြည့်၍ ဓုနာတီတိ ဓုတာ–ကိလေသာတို့ကို လှုပ်ခါချတတ် (ဖျက်ဆီးတတ်သော) အကျင့်၊ ဤသို့ ရှေးဦးစွာ အကျင့်ရအောင်ပြုပြီးမှ "ဓုတာ ဧတေသံ အတ္ထိတိ ဓုတာ" ဟု အဿတ္ထိဆင့်ရမည်ကဲ့သို့ ထင်ရ၏၊ အမှန်မှာ–ထိုသို့ပြုဖွယ်မလို၊ "ကိလေသေ ဓုနန္တီ ဓုတာ" ဟု တစ်ခါတည်း ကတ္တုသာဓိပြုလိုက်လျှင် ကိလေသာတို့ကို လှုပ်ခါချတတ် ဖျက်ဆီးတတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို ရနိုင်၏၊ ထို့ကြောင့် "ယာ ဓုနာတိ၊ ပေ၊ သမန္နာဂတတ္တာ" ကို ဝိဂြိဟ်ဟု မယူဘဲ အဓိပ္ပာယ်ပြဟုသာ ယူပါ၊ [ကတ္တုသာဓ် စသည်ပြုရုံဖြင့် အဓိပ္ပာယ် ပြည့်စုံနိုင်လျှင် ကိတ်ပုဒ်အဖြစ်ဖြင့်သာ ရှုပ်ပြီးစေသင့်သည်၊ ဗဟုဗ္ဗီဟိ, အဿတ္ထိကြံဖွယ်မလို။]

ဟူသော အကျင့်သည်၊ အတ္ထိ၊ ဣတိ, ဗာဟုလ္လိကော–မည်၏၊ ဝါ–တစ်နည်း၊ တသို့ဗာဟုလ္လေ–ထိုပစ္စည်း ၄ပါးတို့၏ များကုန်သည်၏ အဖြစ်ဟူသော အကျင့်၌၊ နိယုတ္တော–ယှဉ်သူတည်း၊ ဌိတော–တည်သူတည်း၊ ["စွဲမြဲတည်တံ့သူ" ဟူလို၊] ဣတိ ဗာဟုလ္လိကော၊ ဗာဟုလ္လာယ စေတေတိ–ကား၊ ဗဟုလဘာယ–ပစ္စည်း ၄ပါးတို့၏ များကုန်သည်၏ အဖြစ်အကျိုးငှာ၊ စေတေတိ–စေ့ဆော်၏၊ ကပ္ပေတိ–ပြုစီမံ၏၊ ပကပ္ပေတိ–အပြားအားဖြင့် ပြုစီမံ၏၊ ဟိ–မှန်၊ ကထံ နာမ–အဘယ်မည်သော နည်းဖြင့်၊ မယှဉ္ဇ–၏ လည်းကောင်း၊ သာဝကာနဉ္ဇ–တို့၏လည်းကောင်း၊ စိဝရာဒီနံ, ပစ္စယာနံ–တို့၏၊ ဗဟုလဘာဝေါ–သည်၊ ဘဝေယျ–ဖြစ်ရာပါအုံ့နည်း၊ ဣတိဝေါ–ဤသို့၊ ဥဿုက္ကံ–အားထုတ်သူ၏ အဖြစ်သို့၊ အာပန္နော–ရောက်သူတည်း၊ ဣတိ–ကား၊ အဓိပ္ပာယော– ကဲ့ရဲ့သူတို့၏ အလိုတည်း၊ စက္ကဘောဒါယာတိ–ကား၊ အာဏာဘောဒါယ–အာဏာစက်၏ ပျက်စီးခြင်းအကျိုးငှာ၊ ("ပရက္ကမိသတိနာမ" ၌စပ်။)

ဓမ္မံ ကထံ ကတ္တာတိ–ကား၊ ခန္ဓကေ–သံဃဘေဒက္ခန္ဓကဌ်၊ ဝုတ္တနယေန–ဖြင့်၊ ဒေဝဒတ္တ–ဒေဝဒတ်၊ အလံ–မတော်၊ တေ–အား၊ သံဃဘေဒေါ–သည်၊ မာရုစ္ဆိ–မနှစ်သက်လင့်၊ ဒေဝဒတ္တ, သံဃဘေဒေါ–သည်၊ ဂရုကော–ကြီးလေး၏၊ ဒေဝဒတ္တ, ယော–အကြင်သူသည်၊ သမဂ္ဂံ–ညီညွတ်သော၊ သံဃံ–ကို၊ ဘိန္ဒတိ–ခွဲ၏၊ (သော–သည်၊) ကပ္ပဋ္ဌိကံ–အာယုကပ်ပတ်လုံး တည်သော၊ ကိဗ္ဗိသံ–ရန့်ကြမ်းသော မကောင်းမှုကို၊ ပသဝတိ–ဖြစ်စေ၏၊ ကပ္ပံ–အာယုကပ်ပတ်လုံး၊ နိရယမှိ–ဌ၊ ပစ္စတိ–ကျက်ရ၏၊ စ–အနွယကား၊ ဒေဝဒတ္တ, ယော–သည်၊ ဘိန္ဒံ–သော၊သံဃံ–ကို၊ သမဂ္ဂံ–ညီညွတ်သည်ကို၊ ဝါ–အောင်၊ ကရောတိ–၏၊ (သော–သည်၊) ဗြဟ္မံ–မြတ်သော၊ ဝုသိံ–ကို၊ ပသဝတိ–၏၊ ကပ္ပံ သဂ္ဂမှိ, မောဒေတိ–ဝမ်းမြောက်ရ၏၊ ဣတိဝေါ မာဒိကံ–သော၊ အနေကပဿကာရံ–သော၊ ဒေဝဒတ္တသဒ–အားလည်းကောင်း၊ ဘိက္ခူနဉ္ဇ–တို့အားလည်းကောင်း၊ တဒနုစ္ဆဝိကံ–ထိုပညတ်တော် မူအပ်လတ္တံ့သော သိက္ခာပုဒ်၏ အရိပ်အယောင်သို့ အစဉ်လိုက်သော၊ တဒနုလောမိကံ–ထိုပညတ်တော်မူလတ္တံ့သော သိက္ခာပုဒ်အားလျော်သော၊ ဓမ္မံ ကထံ ကတ္တာ (ဘိက္ခူ အာမန္တေသိ။)

၄၁၁။ သမဂ္ဂသာတိ–ကား၊ သဟိတသ–တကွဖြစ်သော၊ စိတ္တေနစ–အားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ["နှင့်" ဟု ဖဲပေးရ၊] သရိရေန–ကိုယ်အားဖြင့် လည်းကောင်း၊

သဟိတသ။　　။သဟ–ကိုယ်စိတ်အားဖြင့် တစ်ပါးနှင့်တစ်ပါး အတူတကွ၊ ဣတသ–ဖြစ်သော သဟိတသကိုပင် "စိတ္တေန၊ ပေ၊ အတ္ထော"ဟု အဓိပ္ပာယတူ ဖွင့်သည်။ [ဤ စကားဖြင့် "စိတ္တသာမဂ္ဂီ, ကာယသာမဂ္ဂီ"ဟု ၂မျိုးရှိကြောင်း သိပါ။]

အဝိယုတ္တာသ–မယှဉ်သည်မဟုတ်သော၊ ဝါ–မကွေမကွာယှဉ်သော၊ (သံဃသ–၏၊) ဣတိ အတ္ထော၊ ဟိ–မှန်၊ ပဒဘာဇနေပိ–ဌာလည်း၊ အယမေव အတ္ထော–ကိုပင်၊ (သမဂ္ဂသဒ္ဒါ၏ ကိုယ်စိတ်အားဖြင့် ညီညွတ်ခြင်းဟူသော ဤအနက်ကိုပင်)၊ ဒဿိတော၊ ဟိ–မှန်၊ သမာနသံဝါသကောတိ–ဟူ၍၊ ဝဒတာ–မိန့်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ စိတ္တေန–အားဖြင့်၊ အဝိယောဂေါ–မကွေမကွာခြင်းသည်၊ ဝါ–ကို၊ ဒဿိတော ဟောတိ၊ သမာနသီမာယံဌိတောတိ–ဟူ ၍၊ ဝဒတာ, သရီရေန (အဝိယောဂေါဒဿိတော ဟောတိ)၊ ကထံ–အဘယ်သို့ ပြုတော်မူသနည်း၊ ဟိ–ချဲ့၊ သမာနသံဝါသကော–တူသောသံဝါသရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ လဒ္ဓိနာနာသံဝါသကေနဝါ–အယူကြောင့် မတူကွဲပြားသော သံဝါသရှိသူ၏ အဖြစ်မှလည်းကောင်း၊ ကမ္မနာနာသံဝါသကေနဝါ–ကံကြောင့် မတူကွဲပြားသော သံဝါသရှိသူ၏ အဖြစ်မှလည်းကောင်း၊ ဝိရဟိတော–လွတ်ကင်းသည်၊ (ဟုတ္တာ) သမစိတ္တတာယ–ညီညွတ်သော စိတ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ စိတ္တေန အဝိယုတ္တော ဟောတိ၊ သမာနသီမာယံ–တူသောသီမာ၌ ဌိတော–သည် (ဟုတ္တာ)၊ ကာယသာမဂ္ဂိဒါနတော–ကာယသာမဂ္ဂိကို ပေးခြင်းကြောင့်၊ သရီရေန အဝိယုတ္တော (ဟောတိ)။

ဘေဒနသံဝတ္တနကံ ဝါ အဓိကရဏန္တိ–ကား၊ ဘေဒဿ သံဃဘေဒဿ–၏၊ အတ္ထာယ–အကျိုးငှာ၊ သံဝတ္တနကံ–ဖြစ်သော၊ ကာရဏံ–ကို၊ (သမာဒါယ

နာနာသံဝါသကေန။ ။မတူကွဲပြားသော ကံကြီးကံငယ်ရှိသူသည် (ကံကြီးကံငယ် အတူမပြုရသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်) နာနာသံဝါကမည်၏၊ ထိုနာနာသံဝါသက ပုဂ္ဂိုလ်သည် "ဥက္ခိတ္တရဟန်း၏ အလိုသို့ လိုက်သောကြောင့် သံဃာနှင့် အယူဝါဒကြောင့် သဘောမတူသော လဒ္ဓိနာနာသံဝါသက ပုဂ္ဂိုလ်, ဥက္ခေပနီယကံ ပြုထားသဖြင့် သံဃာနှင့် ကံအတူမပြုရသော ကမ္မနာနာသံဝါသက ပုဂ္ဂိုလ်" ဟု ၂မျိုးရှိ၏၊ နာနာသံဝါသကပုဒ်၌ ဘာဝပွဓာန ဘာဝလောပကြောပါ၊ နာနာသံဝါသက ပုဂ္ဂိုလ်မပါရုံတွင်မက ထို ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးတို့၏သဘောမှ လွတ်ကင်းသောသံဃာကို "နာနာသံဝါသက ဝိရဟိတော" ဟု ဆိုသည်၊ နာနာသံဝါသကအကျယ်ကို ကောသမ္ဗကက္ခန္ဓကပါဠိတော် အဋ္ဌကထာတို့၌ကြည့်ပါ။

ဘေဒေန၊ ပေ၊ အဓိကရဏံ။ ။သံဝတ္တတီတိ သံဝတ္တနံ၊ သံဝတ္တနံယေဝ သံဝတ္တနကံ၊ သွတ္ထိ ကပစ္စည်း၊ "သံဃဘေဒဿ အတ္ထာယ" ပါဠိဖြင့် "ဘေဒနာယ–သံဃာကွဲပြားခြင်းအကျိုးငှာ၊ သံဝတ္တနကံ–ဖြစ်သည်တည်း၊ ဘေဒနသံဝတ္တနကံ" ဟု စတုတ္ထီတပ္ပုရိသ်ကို ပြု၏၊ အဓိကရဏသဒ္ဒါသည် ကာရဏအနက်ဟောတည်း၊ အတ္ထနောဖလံ ကရောတီတိ ကရဏံ–မိမိအကျိုးကို ပြုတတ်သောအကြောင်း၊ အဓိကံ+ကရဏံ အဓိကရဏံ=လွန်ကဲသော (ထူးသော) အကြောင်း။ ["သံဝတ္တနကံ–ဖြစ်စေတတ်" ဟု

တိဌေယျ)၊ ဟိ–မှန်၊ ဣမသ္မိं ဩကာသေ–ဤသိက္ခာ၏အရာ၌၊ ကာမဟေတု၊ ပေ၊ အာဒီသုဝိယ–ပါဠိရပ်တို့၌ကဲ့သို့၊ ကာရဏာ–ကို၊ အဓိကရဏန္တိ–ဟူ၍၊ အဓိပ္ပေတံ၊ [အဓိကရဏအရ အဓိကရုဏ်းအနက်ကို မယူဘဲ ကာရဏအနက်ကို ယူပါ–ဟူလို၊ ကာမေဟေတု ကာမနိဒါနံ ကာမာဓိကရဏံ–ကာမဟူ သော အကြောင်းကြောင့်၊ (ခတ္တိယောပိ–ခတ္တိယေန ဝိဝဒတိ၊)] တဗ္ဗ–ထိုအကြောင်းသည်လည်း၊ ယသ္မာ အဌာရသဝိဓံ ဟောတိ၊ တသ္မာ ပဒဘာဇနေ, အဌာရသဘေဒကရဝတ္ထူနီတိ–ဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ပန–ဆက်၊ တာနိ–ထို ဘေဒကရ
ဝတ္ထုတို့သည်၊ ဣဒ ဥပါလိ၊ ပေ၊ အာဒိနာ–သော၊ နယေန–ဖြင့်၊ ခန္ဓကေ–သံဃဘေဒကက္ခန္ဓကဋ္ဌ၊ အာဂတာနိ၊ တသ္မာ, တတြေဝ–ထို သံဃဘေဒကက္ခန္ဓကဋ္ဌသာလျှင်၊ နေသံ–ထိုဘေဒကရဝတ္ထုတို့၏၊ အတ္ထံ ဝဏ္ဏယိသ္သာမ၊ စ–ဆက်၊ ဣမာနိ ဝတ္ထူနိ–ဤဘေဒကရဝတ္ထုတို့ကို၊ နိဿာယ, အပရေဟိပိ–နှင့်သော၊ ကမ္မေန–ကံလည်းကောင်း၊ ဥဒ္ဒေသေန–ပါတိမောက္ခုဒ္ဒေသလည်းကောင်း၊ ဝေါဟာရေန–ပြောဆိုခြင်းလည်းကောင်း၊ အနုသာဝနာယ–အဖန်ဖန် ကြားသိစေခြင်းလည်းကောင်း၊ သလာကဂ္ဂါဟေန–စာရေးတံကိုယူစေခြင်းလည်းကောင်း၊

ပေးရိုးရှိသော်လည်း "သံဃဘေဒသ အတ္ထာယ" ဟူသော တဒတ္ထနှင့် တွဲရာ၌ ကာရိတ်ကံ မရနိုင်သောကြောင့် လည်းကောင်း, နောက်၌ "နိပ္ပတ္တိသမတ္ထံ" ကို ထောက်၍ လည်းကောင်း "ဖြစ်သော" ဟု ပေးသည်။]

ကမ္မေန, ဥဒ္ဒေသေန။ ။ကမ္မေနာတိ အဲပလောကနာဒီသု စတူသု ကမ္မေသု အညတရေန ကမ္မေန (အပလောကန စသော ကံ ၄ မျိုးတွင် တစ်မျိုးမျိုးသော ကံကို "ကမ္မ" ဟု ခေါ်သည်၊) ဥဒ္ဒေသေနာတိပဋ္ဌသု ပါတိမောက္ခုဒ္ဒေသေသု အညတရေန ဥဒ္ဒေသေန (ပါတိမောက္ခုဒ္ဒေသ ၅ ပါး၊ တစ်ပါးသော ပါတိမောက္ခုဒ္ဒေသကို "ဥဒ္ဒေသ" ဟု ခေါ်သည်။)

ဝေါဟာရေန။ ။ဝေါဟာရေနာတိ တာဟိတာဟိ ဥပပတ္တိတိ အဓမ္မံ ဓမ္မောတိ အာဒိအဌာရသဘေဒကရဝတ္ထု ဒီပကေန ဝေါဟာရေန (ထိုထိုအကြောင်း ယုတ္တိဖြင့် အဓမ္မကို ဓမ္မဟု ပြောခြင်းစသော ဘေဒကရဝတ္ထု ၁၈ ပါးကို ထင်ရှားပြ၍ ပြောဆိုခြင်းကို "ဝေါဟာရ" ဟု ခေါ်သည်။)

အနုသာဝနာယ။ ။အနုသာဝနာယာတိ နနုတုမေ ဇာနာထ မယံ ဥစ္စာကုလာ ပဗ္ဗဇိတာဘာဝံ ဗဟုသုတဘာဝဉ္စ (အရှင်ဘုရားတို့သည် တပည့်တော်၏ ဆွေကြီးမျိုးကြီးမှ ရဟန်းပြုလာပုံ, ဗဟုသုတရှိပုံကို သိကြတယ်မဟုတ်ပါလား)၊ မာဒိသော နာမ ဥဒ္ဒမ်ံ ဥဗ္ဗိနယံ သတ္ထုသာသနံ ဂါ(ဟေယျာတိ စိတ္တမ်ိ ဥပ္ပါဒေတုံ တုမှာကံ ယုတ္တံ ("တပည့်တော်လို ပုဂ္ဂိုလ်က ဘုရားရှင်သာသနာတော်ကို ဓမ္မ ဝိနယ မဟုတ်အောင် တမင်လုပ်ကြံပြီး အရှင်ဘုရားတို့ကို အယူခိုင်းတယ်"လို့ စိတ်ဇောင်မှ (ပြစ်မှားဖို့ မသင့်ပါ၊) ကိ မယံ အဝိစိ. နိလုပ္ပလဝနံဝိယ သိတလော (တပည့်တော်အတွက်တော့ အဝီစိငရဲက ကြာညိုတောလို

ဣတိ–သို့၊ ပဋ္ဌဟိ, ကာရဏေဟိ –တို့ကြောင့်၊ ယောပိ အယံ သံဃဘေဒါ–သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ တမ္မိ–ထိုသံဃာကွဲပြားခြင်းကိုလည်း၊ အာဂတဋ္ဌာနေ ယေဝ–တိုက်ရိုက်လာရာ ပါဠိရပ်ဌသာလျှင်၊ ပကာသယိသာမ– ကုန်အံ့၊ ပန–ဆက်၊ သခေ်ပတော–အားဖြင့်၊ ဘေဒန သံဝတ္တနကံဝါ၊ ပေ၊ ဇတ္ထ–ဌ၊ သံဃဘေဒဿ အတ္ထာယ, သံဝတ္တနကံ–သော၊ သံဃဘေဒနိပ္ဖတ္တိ သမတ္ထံ–သံဃာကွဲပြားမှု၏ ပြီးစီးခြင်းဌ စွမ်းနိုင်သော၊ ကာရဏံ ဂဟေတွာ, ဣတိဧဝံ–သို့၊ အတ္ထော ဝေဒိတဗ္ဗော။

ပဂ္ဂယှာတိ–ကား၊ပဂ္ဂဟိတံ–ချီးမြှောက်အပ်သည်ကို၊ အဗ္ဗှဿိတံ–အထက်ဌ စိုက်ထောင်အပ်သည်ကို၊ ပါကဋံ–ထင်ရှားသည်ကို၊ ကတွာ၊ (တိဋ္ဌေယျာတိ–ယထာ သမာဒိန်(ဧဝ)–အကြင်အကြင် ဆောက်တည်အပ်သည့်အတိုင်းသာ လျှင်လည်းကောင်း၊ ယထာ ပဂ္ဂဟိတမေဝစ–အကြင်အကြင် ချီးမြှောက်အပ်သည့်အတိုင်းသာလျှင် လည်းကောင်း၊ ကတွာ, အစ္ဆေယျ–နေအံ့၊ ပန–ဆက်၊ ယသ္မာ, ဧဝံ–သို့၊ ပဂ္ဂဏှတာ–ချီးမြှောက်သည်လည်းဖြစ်သော၊ တိဋ္ဌတာစ–တည်သည်လည်းဖြစ်သော၊ (ဘိက္ခုနာ–သည်၊) တံ (အဓိကရဏံ)–ထို အကြောင်းသည်၊ ဝါ–ကို၊ ဒီပိတဗ္ဗော–ထင်ရှားပြအပ်သည်လည်းကောင်း၊ အပ္ပဋိနိသဋ္ဌ–မစွန့်အပ်သည် လည်းကောင်း၊ ဟောတိ–၏၊) တသ္မာပဒဘာဧနေ, ဒီပေယျာတိစ–

အေးမြမှာတဲ့လား)၊ ကိမဟံ အပါယဝေဘ နဘာယာမိ (တပည့်တော်ကတော့ အပါယ်မကြောက်ပါဘူးတဲ့လား)၊ ဣတိအာဒိနာ နယေန ကဏ္ဏမူလေ ဝစီဘေဒံ ကတွာ အနုသာဝနေန (ဤသို့ အစရှိသောနည်းဖြင့် နားအနီးဌ တိုးတိုးတိတ်တိတ်ပြောဆိုခြင်းကို "အနုသာဝန" ဟု ခေါ်သည်)၊ ["အနုသာဝန" ဟု ခေါ်နေကျဖြစ်သော ကမ္မဝါစာမှာ ကမ္မေနအရဌ ပါဝင်ခဲ့ပြီ။]

သလာကဂ္ဂါဟေန။ ။ဧဝံ အနုသာဝေတွာ တေသံ စိတ္တံ ဥပတ္ထမ္ဘေတွာ အနိဝတ္တိဧမ္မေ ကတွာ ဂဏာထ ဣမံ သလာကန္တိ သလာကဂ္ဂါဟေန (ဤဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့် ပြောဆိုဌ ထိုရဟန်းများ၏စိတ်ကို ထောက်ကန်ဌ ဆုတ်နစ်မသွားအောင် ပြုလုပ်ပြီးဌ "တပည့်တော်၏ အယူဝါဒကို ကြိုက်လျှင် ဤစာရေးတံကို ယူကြပါ" ဟု စာရေးတံအယူခိုင်းခြင်းကို "သလာကဂ္ဂါဟ" ဟု ခေါ်သည်)။ [ဤကမ္မစသော အကြောင်း ၅ ပါးတွင် ကမ္မနှင့် ဥဒ္ဒေသသာ လိုရင်းအကြောင်းတည်း၊ ကျန် ၃ ပါးမှာ ရှေ့အဖို့ဌဖြစ်သော အကြောင်းတည်း။]

ပဂ္ဂယှ တိဋ္ဌေယျ။ ။ထိုအကြောင်းကို " ချီးမြှောက်" ဟူသည် ပုန်းလျှိုးကွယ်လျှိုးကြံခြင်းမဟုတ်ဘဲအလဲကို မြှောက်တင်ထားသကဲ့သို့ အထင်အရှား ကြံခြင်းတည်း၊ "တိဋ္ဌေယျ–တည်" ဟူသည် မစွန့်လွှတ်ဘဲ စွဲမြဲတည်တံ့ခြင်းတည်း၊ ထို့ကြောင့် ပဂ္ဂယှအတွက် "**ဒီပေယျ**–ထင်ရှားပြ" ဟု လည်းကောင်း, တိဋ္ဌေယျအတွက် "**နပ္ပဋိနိသဋ္ဌေယျ**–**မစွန့်**" ဟု လည်းကောင်း ပဒဘာဧနိဌ် ဟောတော်မူသည်။

ဟူ၍လည်းကောင်း၊ နပ္ပဋိနိသဒ္ဓေယျာတိစ–ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဝုတ္တံ၊ ဘိက္ခုဟိ ဧဝမသ ဝစနီယောတိ–ကား၊ အညေဟိ–နိ်သော၊ လဒ္ဓိဟိ–နိ်သော၊ ဘိက္ခုဟိ–တို့သည်၊ ဧဝံ ဝတ္တေဗ္ဗာ ဘဝေယျ၊ စ–ဆက်၊ အသ–ထိုဘိက္ခုဟိ ဧဝမသ ဝစနီယော ဟူသောပါဠိ၏၊ ပဒဘာဇနေ–၌၊ ယေ ပဿန္တိတိ–ကား၊ ယေ–အကြင်ရဟန်းတို့သည်၊ သမ္မုခါ–၌၊ ပဋိယာ–၍၊ တိဋ္ဌန္တံ–တည်နေသည်ကို၊ ပဿန္တိ–မြင်ကြကုန်၏၊ ယေ သုဏန္တိတိ–ကား၊ ယေပိ–တို့သည်လည်း၊ အသုကသို့ နာမ ဝိဟာရေ–၌၊ ဘိက္ခု–သည်၊ ဘေဒနသံဝတ္တနက်–ကွဲပြားခြင်းအကျိုးငှာဖြစ်သော၊ အဓိကရဏံ–ကို၊ သမာဒါယ–၍၊ ပဋိယာ–၍၊ တိဋ္ဌတိ–၏၊ ဣတိ–သို့၊ သုဏန္တိ–နိ်၏၊ ("တေတိ ဘိက္ခုဟိ–ထိုမြင်ကုန်ကြားကုန်သော ရဟန်းတို့သည်၊ ဧဝံ–သို့၊ ဝစနီယော, အသ–၏" ဟု "ယေပိ"ဟူသော အနိယမ၏ နိမယကို ထည့်ပေးပါ၊) [စာအုပ်များ၌ "အသုကသို့ နာမ ဝိဟာရေ ဘိက္ခု။ ပေ၊ တိဋ္ဌန္တိ" ဟု ဗဟုဝုစ်တွေ့ရ၏၊ "ယော ပန ဘိက္ခု။ ပေ၊ ဧဝမသ ဝစနီယော" ကို ထောက်၍ "အသုကသို့ နာမ ဝိဟာရေ ဘိက္ခု။ ပေ၊ တိဋ္ဌတိ] ဟု ဧကဝုစ်သာ ရှိသင့်သည်။]

သမတော ယသ္မာ သံယေနာတိ–ကား၊ အာယသ္မာ–သည်၊ သံယေနသဒ္ဒေါ, သမေတိ–ညီညွတ်ခြင်းသို့ ရောက်ပါလော့၊ သမာဂစ္ဆတု–ညီညွတ်ခြင်းသို့ ရောက်ပါလော့၊ ဧကလဒ္ဓိကော–တူသော အယူရှိသည်၊ ဟောတု–ပါလော့၊ ဣတိအတ္ထော–ဤကား အဓိပ္ပာယ်နက်၊ ကိံကာရဏာ–နည်း၊ ဟိ(ယသ္မာ), သမဂ္ဂေါ–သော၊ သံယော–သည်၊ သမ္မောဒမာနော–လွန်စွာဝမ်းမြောက်ရသည်၊ အဝိဝဒမာနော–ဆန့်ကျင်ဘက် မပြောဆိုရသည်၊ ဧကုဒ္ဒေသော–တစ်ခုတည်းသော ပါတိမောက္ခုဒ္ဒေသ ရှိသည်၊ (ဟုတ္တာ) ဖာသု, ဝိဟရတိ–နေရ၏၊ ဣတိ–ကြောင့်၊ (သမေတု)၊ တတ္ထ–ထို သမဂ္ဂေါဟိ သံယော သမ္မောဒမာနော အစရှိသော ပါဠိရပ်၌၊သမ္မောဒမာနောတိ–ကား၊ အညမညံ, သမ္ဗတ္တိယာ–သီလစသည်တို့၏ ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်၊ သုဋ္ဌု–လွန်စွာ၊ မောဒမာနော–ဝမ်းမြောက်ရသည်၊ အဝိဝဒမာနောတိ–ကား၊ အယံ–ကား၊ ဓမ္မော–ဓမ္မတည်း၊ အယံ–ကား၊ နု ဓမ္မော–ဓမ္မမဟုတ်၊ ဣတိဧဝံ–သို့၊ နု ဝိဝဒမာနော–သည်၊ အသ–

သမာဂစ္ဆတု။ ။သမေတု (သံ+ဧတု) ကို သမာစ္ဆတု (သံ+အာဂစ္ဆတု) ဟု ဖွင့်၏၊ "သံ–သမောဓာနံ–မကွဲမပြား တစ်သားတည်း ပေါင်းမိခြင်းသို့ + ဧတု – အာဂစ္ဆတု–ရောက်ပါလော့" ဟူလို၊ ထို "ပေါင်းမိခြင်း" ဟူသည် အဓမ္မကို အဓမ္မဟု သဘောတူယူခြင်း, ဓမ္မကို ဓမ္မဟု သဘောတူယူခြင်း" စသည်တည်းဟု သိစေလို၍ "ဧကလဒ္ဓိကော ဟောတု" အဓိပ္ပာယတူ ဖွင့်သည်။

ထိုသမဂ္ဂသံဃာ၏၊ ဧကော–တစ်ခုတည်းသော၊ ဥဒ္ဒေသော–ပါတိမောက္ခုဒ္ဒေသ သည်၊ (အတ္ထိ) ဣတိ, (သော–ထိုသမဂ္ဂသံဃာသည်၊) ဧကုဒ္ဒေသော–မည်၏၊ ဧကတော–တစ်ပေါင်းတည်း၊ ပဝတ္တပါတိမောက္ခုဒ္ဒေသာ–ဖြစ်သော ပါတိမောက္ခုဒ္ဒေရှိသည်၊ ဝိသုံ–သီးခြား၊ နဲ (ပဝတ္တပါတိမောက္ခုဒ္ဒေသော)–မရှိသည်၊ (ဟုတ္တာ ဖာသု ဝိဟာရတိ)၊ ဣတိအတ္ထော၊ [သံဃာကွဲပြားနေလျှင် တစ်သိမ်တည်း၌ ဟိုတစ်ကွဲ ဒီတစ်ကွဲ ပါတိမောက်ရွတ်ပြုရ၏၊ ညီညွတ်နေလျှင်ကား သံဃာအားလုံးပေါင်း၍ တစ်ခုတည်းသောပါတိမောက် ရွတ်ပြုရခြင်းရှိသည်–ဟူလို၊] ဖာသု ဝိဟာရတိတိ– ကား၊ သုခံ ဝိဟာရတိ၊ ဣစ္ဆေတံ ကုသလန္တိ–ကား၊ ဣတိ–သို့၊ ဧတံ ပဋိသဒ္ဒနံ–ဤအယူကိုစွန့်ခြင်းသည်၊ ကုသလံ–ကောင်း၏၊ ခေမံ–ဘေးမရှိ၊ တဿ ဘိက္ခုနော–၏၊ သောတ္ထိဘာဝေါ–ချမ်းသာသည်၏ အဖြစ်သည်၊ (ဟောတိ)၊ ["ဣတိဧတံ" ဟု ကခ်ါ၌ ဣတိပါသည်။]

နော စေ၊ ပေ၊ ဒုက္ခဋ္ဌသာတိ–ကား၊ တိက္ခတ္တုံ, ဝုတ္တသ–ပြောဆိုအပ်သည်ဖြစ်၍၊ အပ္ပဋိနိဿဋ္ဌတော–မစွန့်သော ရဟန်း၏၊ ဒုက္ကဋံ (ဟောတိ)၊ သုတ္တာ၊ ပေ၊ ဒုက္ကဋသာတိ–ကား၊ ယေ–အကြင်ရဟန်းတို့သည်၊ သုတ္တာ–သံဃာသင်းခွဲနေကြောင်းကို ကြား၍၊ ဝါ–ပါလျက်၊ နဝဒန္တိ–မပြောကုန်၊ တေသံပိ ဒုက္ကဋံ (ဟောတိ)၊ ကိဝဒူရေ–အဘယ်မျှဝေးသော အရပ်၌၊ ဝါ–က၊ သုတ္တာ, အဝဒန္တာနံ–မပြောကုန်သော ရဟန်းတို့၏၊ ဒုက္ကဋံ (ဟောတိ–သနည်း၊) တာဝ–အဒ္ဓယောဇနမ္ပိ ရေးဉီးစွာ၊ (နိဒ္ဒိဋ္ဌေ–သော၊) ဧကဝိဟာရေ–တစ်ကျောင်းတည်း၌၊ (သုတ္တာ–၍၊ အဝဒန္တာနံ–တို့၏၊) ဝတ္တဗ္ဗံ–ဒုက္ကဋ် အာပတ် ဟု ဆိုဖွယ်သည်၊ နတ္ထိ–မရှိ။

ပန–ဆက်၊ အဋ္ဌကထာယံ–မဟာအဋ္ဌကထာ၌၊ ဝုတ္တံ (ကိံ)၊ သမန္တာ–ကျောင်းတိုက်၏ ပတ်ဝန်းကျင်၌၊ အဒ္ဓယောဇနေ–ယူဇနာဝက်၌၊ ဝါ–က၊ ဘိက္ခုနံ–တို့၏၊ ဘာရော–ပြောဖို့ရန် တာဝန်သည်၊ (အတ္ထိ)၊ ဒုတံဝါ–ကို၊ သော်လည်းကောင်း၊ ပဏ္ဏံဝါ–စာကိုသော်လည်းကောင်း၊ ပေသေတွာ, ဝဒတောပိ–၏လည်း၊ အာပတ္တိမောက္ခာ နတ္ထိ၊ သယမေဝ, ဟန္တွာ–ပြီး၍၊ အာဝုသော–ငါ့ရှင်၊ သံဃဘေဒေါ – သံဃာ၏ ကွဲပြားခြင်းသည်၊ ဂရုကော – ကြီးလေး၏၊

ကုသလံ၊ ပေ၊ ဘိက္ခုနော။ ။ကုသလံကို ခေမံဟုဖွင့်၏၊ "ခေမ" ဟူသည်လည်း "အနဝဇ္ဇ–အပြစ်မရှိခြင်း" တည်း၊ "ထိုအယူကိုစွန့်ခြင်းကြောင့် ထိုရဟန်းမှာ အာပတ် ဟူသော အပြစ်ကင်း၍ ချမ်းသာခြင်းဖြစ်သည်" ဟု ဆိုလိုသည်၊ ထို့ကြောင့် "သောတ္ထိ ဘာဝေါ၊ ပေ၊ ဘိက္ခုနော" ဟု အဓိပ္ပာယ်တူဖွင့်သည်။

သံယဘေဒါယ, မာ ပရက္ကမိ–အားမထုတ်ပါလင့်၊ ဣတိ–ဤသို့ပြော၍၊ နိဝါရေတဗ္ဗော၊ ဣတိ–သို့၊ (ဝုတ္တံ)၊ ပန–ဆက်၊ ပဟောန္တေန–သွားစွမ်းနိုင်သော ရဟန်းသည်၊ ဒုရမ္မိ–ယူဇနာဝက်ထက် ဝေးသော အရပ်သို့လည်း၊ ဂန္တုံ–ရာ၏၊ ဟိ–မှန်၊ အဂိလာနာနံ–တို့၏၊ ဒုရေပိ–၌လည်း၊ ဘာရောယေव–ပြောဖို့ရန် တာဝန်ပင်တည်း။ [သံယာသင်းခွဲမှု၏ ကြီးလေးသော အပြစ်ရှိသော ကြောင့် "ဒုရေပိ ဘာရောယေव" ဟု ဆိုသည်၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ်ကား ယူဇနာဝက်အတွင်း၌ ကြားလျက် မပြောသူသာ သင့်၏။]

ဣဒါနိ, ဒေဝဒတ္တ၊ ပေ၊ ဝုစ္စမာနောတိ အာဒီသု–တို့၌၊ အတ္ထမတ္ထမေဝ–အနက် မျှကိုသာ၊ [သဒ္ဒါနည်း မစိစစ်တော့ဘဲ–ဟူလို၊] ဒသေတုံ, သော ဘိက္ခု၊ ပေ၊ ဝတ္တမ္ဘောတိ အာဒိ–ကို၊ အာဟ၊ တတ္ထ–ထိ သော ဘိက္ခု သံဃမဇ္ဈေပိ အာကာသိတ္တာ ဝတ္တမ္ဘော အစရှိသော ပါဠိရုပ်၌၊ သံဃမဇ္ဈေပိ အာကာသိတ္တာတိ–ကား၊ ပုရိမနယေန–ဖြင့်၊ [ဂရုကော ခေါ အာဝုသော အစရှိသော ရှေ့နည်းဖြင့်၊] ဝုစ္စမာနော–သော်၊ သစေ နု ပဋိနိသဇ္ဇတိ၊ (ဧဝံသတိ) ဟတ္ထေသုစ ဗာဟာသုစ ဂဟေတ္တာပိ သံဃမဇ္ဈေ အာကာသိတ္တာ ပုနပိ, မာ အာယသ္မာတိ အာဒိနာ– သော၊ နယေန–ဖြင့်၊ တိက္ခတ္တုံ ဝတ္တမ္ဘော၊ ယာဝတတိယံ သမနုဘာသိတဗ္ဗောတိ–ကား၊ ယာဝ–လောက်၊ တတိယံ–သော၊ သမနုဘာသနံ–အဖန်ဖန်ရွတ်ဆို အပ်သော ကမ္မဝါစာသည်၊ (အတ္ထိ)၊ တာဝ–ထိ ဒုကြိမ်မြောက် ကမ္မဝါစာတိုင် အောင်၊ သမနုဘာသိတဗ္ဗော–အဖန်ဖန်ပြောဆိုထိုက်၏၊ တိဟိ–နှင့်သော၊ သမနုဘာသန ကမ္မဝါစာဟိ–တို့ဖြင့်၊ ကမ္မံ ကာတဗ္ဗံ၊ ဣတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ၊ ပန–ဆက်၊ အသ–ထိ ယာဝတတိယံ သမနုဘာသိတဗ္ဗောဟူသော ပုဒ်၏၊ ပဒဘာဂေန–၌၊ အတ္ထမေဝ ဂဟေတ္တာ, သမနုဘာသနဝိဓိ–အဖန်ဖန် ပြောဆို ပုံအစီအစဉ်ကို၊ ဒသေတုံ၊ ပေ၊ သမနုဘာသိတဗ္ဗောတိ အာဒိ–ကို၊ ဝုတ္တံ။

၄၁၄။ တတ္ထ–ထိ သော ဘိက္ခု သမနုဘာသိတဗ္ဗော အစရှိသောပါဠိရုပ်၌၊ ဥတ္တိယာ၊ ပေ၊ ပဋိပ္ပဿဒ္ဓိတိ–ကား၊ ဥတ္တိပရိယောသာနေ–၌၊ ယဒိ ဒုက္ကဋ်–သို့လည်း၊ အာပန္နော–ပြီ၊ ဒ္ဝိဟိ– ၂ကြိမ်ကုန်သော၊ ကမ္မဝါစာဟိ–ထို့ကြောင့်၊ ယေစ ထုလ္လစ္စယေ–တို့သို့လည်း၊ (အာပန္နော)၊ တိသောပိ–နှင့်သော၊ တာ အာပတ္တိယော–တို့သည်၊ ယသ နက္ခမတိ သော ဘာသေယျာတိ–ဟူ၍၊ ဧဝံ–သို့၊ တတိယ ကမ္မဝါစာယ–သည်၊ ယျ ကာရပ္ပတ္တမတ္တာယ–ယျ အကျွန်ုပ်သို့ ရောက်ကာမျှ ဖြစ်လသော်၊ ပဋိပ္ပဿဒ္ဓိ–နှင့်၏၊ သံယာဒိသေသေယေव–၌သာလျှင်၊ တိဋ္ဌတိ–တည်တော့၏။

ဝေ့-ပရိဟာရပက္ခမှ့တစ်ပါး စောဒကပက္ခကား၊ အာပန္နာ-သင့်ရောက် အပ်ပြီးကုန်သော၊ အာပတ္တိယော-တို့သည်၊ ပဋိပ္ပဿမ္ဘန္တိ-လော၊ အနာပန္နာ (အာပတ္တိယော ပဋိပ္ပဿမ္ဘန္တိ) ဣတိ-ဤကား အမေးတည်း၊ ဘာဝ-**မဟာပဒုမ**ထေရ်မှ ရှေးဦးစွာ၊ (နိဒ္ဒိဋ္ဌော) **မဟာသုမ**တ္ထေရော ဝဒေတိ၊ (ကိं)၊ ယော-အကြင်ရဟန်းသည်၊ အဝသာနေ-၌၊ နေ ပဋိနိသဇ္ဇတိ-မစွန့်၊ သော-ထိုမစွန့်သော ရဟန်းသည်၊ တာအာပတ္တိယော-ထိုရှေ့အာပတ် ၃ ချက်တို့သို့၊ နေ အာပဇ္ဇတိ-မရောက်၊ တသ္မာ အနာပန္နာ (အာပတ္တိယော) ပဋိပ္ပဿမ္ဘန္တိ၊ ဣတိ (ဝဒတိ)၊ [တတိယ ကမ္မဝါစာအဆုံး၌ အယူကိုမစွန့်မည့် ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှေ့ဒုက္ကဋ်နှင့် ထုလ္လစ္စည်း ၂ ချက်တို့သို့ ရောက်ကို မရောက်ခဲ့-ဟူလို၊ ထို့ကြောင့် "နပဋိနိသဇ္ဇတိ" ဟု ရှိရမည်၊] ပန-ဝါဒန္တရကား၊ **မဟာပဒုမ**တ္ထေရော-သည်၊ (အာဟ၌စပ်၊), လိင်ပရိဝတ္တေန-လိင်ပြန်ခြင်းကြောင့်၊ အသာဓာရဏာပတ္တိယောဝိယ-အသာဓာရဏာ အာပတ်တို့ကဲ့သို့၊ အာပန္နာ-သင့်ရောက်အပ်ကုန်ပြီးသော၊ (အာပတ္တိယော) ပဋိပ္ပဿမ္ဘန္တိ၊ အနာပန္နာနံ-မသင့်ရောက်အပ်သော အာပတ်တို့၏၊ ပဋိပ္ပဿဒ္ဓိယာ-ငြိမ်းခြင်းဖြင့်၊ ကိं-အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ ဣတိ-အာဟ။ [**မဟာပဒုမ**ထေရ်၏ ဝါဒကို နှစ်သက်သောကြောင့် နောက်မှဆိုသည်။]

၄၁၅။ ဓမ္မကမ္မေ ဓမ္မသညီတိ-ကား၊ တံ သမနုဘာသန ကမ္မံ-သည်၊ ဓမ္မကမ္မံ-သည်၊ စေ ဟောတိ၊ တသ္မိं-ထိုဓမ္မကံ၌၊ ဓမ္မကမ္မသညီ-ဓမ္မကံဟု အမှတ်ရှိသည်၊ (ဟုတ္တာ, နေ ပဋိနိသဇ္ဇတိ-အံ့၊) ဣတိအတ္ထော၊ သဗ္ဗတ္ထ-အလုံးစုံသော ဓမ္မကမ္မေ အဓမ္မကမ္မသညီ အစရှိသော ပါဠိရပ်တို့၌၊ ဃေနယော၊ ဣဓ-ဤ သိက္ခာပုဒ်၌၊ သညာ-အဓမ္မကံဟူသော အမှတ်သညာသည်၊ နေ ရက္ခတိ-အာပတ်မှမစောင့်၊ ကမ္မသ-၏၊ ဓမ္မိကတ္တာဝေ-တရားရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် သာလျှင်၊ အပဋိနိသဇ္ဇနော-မစွန့်သောရဟန်းသည်၊ (အာပတ္တိं) အာပဇ္ဇတိ။

၄၁၆။ အသမနုဘာသန္တော သာတိ-ကား၊ အသမနုဘာသိယမာနသ-အဖန်ဖန်မပြောဆိုအပ်သည် ဖြစ်၍၊ အပဋိနိသဇ္ဇန္တော သာပိ-၏ လည်း၊ သံဃာဒိသေသေန-ဖြင့်၊ အနာပတ္တိ (ဟောတိ)၊ [ဘာသိယမာနသဟု ဖွင့်သောကြောင့် ဘာသန္တော သ၌ အန္တ ပစ္စည်းကို ကံဟောဟုလည်းကောင်း, မာနမ္ပ အန္တ ပြန်ထားသည်ဟုလည်းကောင်း သိစေ၏၊] ပဋိနိသဇ္ဇန္တော သာတိ-ကား၊ ဥတ္တိတော-မှ၊ ပဋ္ဌေဝါ-ရှေ့၌သော်လည်းကောင်း၊ ဥတ္တိကဿဝေါ-၌သော်လည်းကောင်း၊ ဥတ္တိပရိယောသာနေ ဝါ-ဥတ်၏ အဆုံး၌သော်လည်းကောင်း၊ ပဌမာယ-သော၊ အနုသာဝနာယ ဝါ-ကမ္မဝါစာ၌သော်လည်းကောင်း၊ ဒုတိယာယ, (အနုသာဝနာယ) ဝါ-၌သော်လည်းကောင်း၊ တတိယာယ, (အနုသာဝနာယ-၏) ယာဝ-လောက်၊ **ယျ-**

ကာရံ နှ သမ္ဘာပုဏ္ဏာတိ၊ တာဝဝါ–ထိုယျအက္ခရာသို့ မရောက်သေးမီလည်း ကောင်း၊ ပဋိနိဒ္ဒေ့သ–၏၊ သံဃာဒိသေသေန–ဖြင့်၊ အနာပတ္တိ (ဟောတိ)။

ပန–ကား၊ အာဒိကမ္မိကဿာတိတ္ထေ–၌၊ ဒေဝဒတ္တော၊ ပေ၊ ဝတ္ထုသ္မိန္တိ–ဒေ၀၊ ပေ၊ ဟူ၍၊ ပရိ၀ါရေ အာဂတတ္တာ ဒေ၀ဒတ္တော အာဒိကမ္မိကော၊ သောစ–ထိုအရှင်ဒေ၀ဒတ်သည်လည်း၊ သံဃဘေဒါယ–ငှာ၊ ပရက္ကမန္တော ယေ၀– အားထုတ်ရုံသာ အားထုတ်သူတည်း၊ အပ္ပဋိနိဿဇ္ဇေ–မစွန့်သူသည်၊ နှ–မဟုတ်၊ ဟိ–မှန်၊ တဿ–ထိုအရှင်ဒေ၀ဒတ်၏ အပေါ်၌၊ တံကမ္မံ–ထိုသမနုဘာသနကံကို၊ နှ ကတံ–မပြုအပ်။ [ကံပြုသောအခါ မစွန့်မှ "အပ္ပဋိနိဿဇ္ဇနပုဂ္ဂိုလ်"ဟုခေါ်နိုင်၏၊ ကံကိုမှမပြုရသောကြောင့် **အရှင်ဒေ၀ဒတ်**ကို "အပ္ပဋိနိဿဇ္ဇပုဂ္ဂိုလ်"ဟု မခေါ်နိုင်ဟူလို။]

ဣဒံ–**ရှင်ဒေ၀ဒတ်**၏ အပေါ်၌ ကံမပြုအပ်ဟူသော ဤအကြောင်းကို၊ ကထံ–အဘယ်နည်းဖြင့်၊ ဇာနိတဗ္ဗံ–သိနိုင်သနည်း၊ ဣတိစေ–ဤသို့မေးအံ့၊ သုတ္တတော–ပါဠိတော်အားဖြင့်၊ (ဣဒံ–ရှင်ဒေ၀ဒတ်၏ အပေါ်၌ ကံ မပြုအပ်ဟူသော ဤအကြောင်းကို၊ ဇာနိတဗ္ဗံ–နိုင်၏၊ ဣတိ–ဤကား အဖြေတည်း၊) ဟိ–ချဲ့၊ အရိဋ္ဌော၊ ပေ၊ ဝတ္ထုသ္မိန္တိ–ဟူ၍၊ ပရိ၀ါရေ–၌၊ အာဂတတ္တာ, အရိဋ္ဌသ–**အရိဋ္ဌ**ရဟန်း၏အပေါ်၌၊ ကမ္မံ–ကို၊ ကတံ–ပြီ၊ ဣတိ–ဤအကြောင်းသည်၊ ပညာယတိ ယထာ–ထင်ရှားသကဲ့သို့၊ တထာ, ဒေ၀ဒတ္တသ–၏ အပေါ်၌၊ (ကမ္မံ ကတံ၊ ဣတိ–ဤအကြောင်းသည်၊) နှ (ပညာယတိ)၊ [ပရိ၀ါပါဠိတော် ၌ "ဒေ၀ဒတ္တော သမဂ္ဂသ သံဃသ ဘေဒါယ ပရက္ကမိ" ဟုသာလာ၏၊ "သမနုဘာသနာယ နှ ပဋိနိဿဇ္ဇိ" ဟု မလာ–ဟူလို။]

အသ–ထိုအရှင်ဒေ၀ဒတ်၏အပေါ်၌၊ (သမနုဘာသနကမ္မေန–သည်၊) ကတေန–ပြုအပ်ပြီးသည်၊ ဘ၀ိတဗ္ဗံ–ဖြစ်ရာ၏၊ ဣတိ–သို့၊ ကောစိ–သည်၊ အတ္တနော–၏၊ ရုစိမတ္တေန–အလိုမျှဖြင့်၊ အထာပိ ဝေယျ–အံ့၊ [ကံပြုအပ်သော်လည်း "အာဒိကမ္မိကပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်သည့်အတွက် အယုဂ်ကိုမစွန့်စေကာမူ အနာပတ်ဖြစ်၏" ဟု မိမိ၏အလိုမျှဖြင့် ပြောအံ့–ဟူလို၊] တထာပိ–ထိုသို့ပင် ပြောပါသော်လည်း၊ အပ္ပဋိနိဿဇ္ဇနေ–ကြောင့်၊ အာဒိကမ္မိကဿ–၏၊ အနာပတ္တိ နာမ–သည်၊ နတ္ထိ၊ ဟိ–မှန်၊ ပညတ္တံ–ပညတ်တော်မူအပ်ပြီးသော၊ သိက္ခာပဒံ–ကို၊ ဝီတိက္ကမန္တဿ–ကျူးလွန်သော ရဟန်း၏၊ ဥဒ္ဒိဿ–၍၊ အနုညာတတော–ခွင့်ပြုတော်မူအပ်သော သိက္ခာပုဒ်မှ၊ အညတြ–အခြားသော သိက္ခာပုဒ်၌၊ အနာပတ္တိနာမ–ကို၊ နှ ဒိဿတိ–မတွေ့မြင်အပ်၊ [နွားဘ၀မှလာ သောရဟန်းမှာ

စမ္ပြဲ.ပြန်သည့်အတွက် အပြစ်မရှိ" ဟု သီးခြားခွင့်ပြုတော်မူ အပ်သော သိက္ခာပုဒ် စသည်ကို "ဥဒ္ဒိဿအနုညာတသိက္ခာပုဒ်" ဟု ဆိုသည်။]

အရိဋ္ဌသိက္ခာပဒသ-၏၊ အနာပတ္တိယံ-အနာပတ္တိဝါရ၌၊ အာဒိကမ္မိ ကဿာတိ-ဟူ၍၊ ယမ္မိ-အကြင်စကားကိုလည်း၊ ပေါတ္ထကေသု-စာအုပ်တို့၌၊ လိခိတံ-ရေးအပ်ပြီ၊ တံ-ထိုစကားသည်၊ ပမာဒလိခိတံ-အမှတ်တမဲ့ရေးအပ်သော စကားတည်း၊ အသ-ထိုစကား၏၊ ပမာဒလိခိတဘာဝေါစ-ကိုလည်း၊ ပဌမံ, အရိဋ္ဌော-မည်သော၊ ဘိက္ခု-ကို၊ စောဒေတဗ္ဗော၊ စောဒေတွာ-ပြီး၍၊ သာရေတဗ္ဗော-အပြစ်ကို အမှတ်ရစေထိုက်၏၊ သာရေတွာ အာပတ္တိ' ရောပေတဗ္ဗော၊ ဣတိဧဝံ-သို့၊ ကမ္မကွန္ဒကေ-၌၊ အာပတ္တိရောပန ဝစနတော-အာပတ်သို့ တင်ကြောင်း စကားတော်ကြောင့်၊ ဧဝဒိတဗ္ဗော၊ ဣတိ-လျှင်၊ ဘေဒါယ-ဌာ၊ ပရက္ကမနေ-၌၊ အာဒိကမ္မိကဿ-သော၊ ဒေဝဒတ္တဿ-၏ အပေါ်၌၊ ယသ္မာ, တံကမ္မံ-ထိုသမနုဘာသနကံကို၊ နေ ကတံ၊ တသ္မာ, အာပတ္တိယေဝ-သည်ပင်၊ နေ ဇာတာ-မဖြစ်၊ [ယသ္မာပုဒ်ပြင်ဘက်က ဒေဝဒတ္တသသည် တသ္မာပုဒ်ပြင် ဘက်တိုင်အောင် လိုက်နိုင်သောကြောင့် "တသ္မာသ" ဟု အသယိုဟန်တူ၏၊] ပန-ထိုသို့ပင် အာပတ်မဖြစ်သော်လည်း၊ သိက္ခာပဒံ-ကို၊ တံ-ထိုအရှင်ဒေဝဒတ် ကို၊ အာရဗ္ဘ ပညတ္တံ၊ ဣတိ ကတ္တာ -ဤအကြောင်းကြောင့်၊ အာဒိကမ္မိကော တိ-ဟူ၍၊ ဝုတ္တော၊ ဣတိ-သို့၊ အာပတ္တိယော-၏၊ အဘာဝတောယေဝ-**မရှိ** ခြင်းကြောင့်ပင်၊ အသ-ထို **အရှင်ဒေဝဒတ်**၏အပေါ်၌၊ အနာပတ္တိ ဝုတ္တာ၊ [အနာပတ္တိ အာဒိကမ္မိကဿ" ဟု ဟောတော်မူအပ်သည်-ဟူလို။]

ပန-ဆက်၊ သာဧသော-ထိုအနာပတ်သည်၊ အသမနုဘာသန္တသာတိ ဣမိနာဝ-အသမနုဘာသန္တသ ဟူသော ဤပါဠိဖြင့်ပင်၊ ကိဉ္စာပိ သိဒ္ဓါ၊ ပန-ထိုသို့ပင် ပြီးပါသော်လည်း၊ ယသ္မာ, အသမနုဘာသန္တော နာမ-အသမနုဘာသန္တ မည်သူကို၊ ယသ-အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ကေဝလံ-သက်သက်၊ သမနုဘာသနံ-အဖန်ဖန်ပြောဆိုခြင်းကို၊ နကရောန္တိ၊ သော-ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဝုစ္စတိ၊ အာဒိကမ္မိ ကော နေ (ဝုစ္စတိ)၊ အယဉ္စ (ဒေဝဒတ္တော)-သည်လည်း၊ အာဒိကမ္မိကောယေဝ (ဟောတိ)၊ တသ္မာ အာဒိကမ္မိကောတိ-ဝုစ္စတိ၊ ဧတေနေဝ ယေန အရိဋ္ဌသိက္ခာ ပဒံ ထပေတ္တာ, သဗ္ဗသမနုဘာသနာသု-အလုံးစုံသော သမနုဘာသနာတို့၌၊ ဝိနိစ္ဆယော ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သဗ္ဗတ္ထ-အလုံးစုံသောဝါကျ၌၊ သေသဉ္စတ္တာနမေဝ၊ သမုဋ္ဌာနာဒီသု (ဝိနိစ္ဆယော ဧဝံ ဝေဒိတဗ္ဗော၊) ဣဒံ သိက္ခာပဒံ, တိဝဏ္ဏိကံ-ဒုပါးသောအင်္ဂါရှိ၏၊ ဧကသမုဋ္ဌာနံ-တစ်ခုသောသမုဋ္ဌာန်ရှိသော သိက္ခာပုဒ်တည်း၊

ဧတံ-ဤသိက္ခာပုဒ်သည်၊ သမနုဘာသန သမုဋ္ဌာနံနာမ-သမနုဘာသန သမုဋ္ဌာန်ရှိသော သိက္ခာပုဒ်မည်၏၊ ကာယဝါစာ စိတ္တာတော သမုဋ္ဌာတိ [တိ၀ဏ်ကံကိုပင် "ကာယ ဝါစာ စိတ္တာတော သမုဋ္ဌာ တိ" ဟု ထပ်ဖွင့်သည်၊ [ပန-ဆက်၊ နှ ပဋိနိသဒ္ဓာမိ-အံ့၊ ဣတိ-ကြ၍၊ ကာယ၀ိ ကာရံ၀ါ-ကိုယ်၏ ထူးခြားသော အမူအရာကိုသော်လည်းကောင်း၊ ၀စီဘေဒံ၀ါ-ကိုသော် လည်း ကောင်း၊ အကရောန္တော သေ၀-မပြုသော ရဟန်း၏သာလျှင်၊ ၀ါ-မပြုဘဲပင်၊ အာပဇ္ဇနတော-ကြောင့်၊ အကိရိယံ-အကိရိယသိက္ခာပုဒ်တည်း၊ သညာ၀ိမောက္ခံ-၀ိတိက္ကမသညာမရှိခဲ့သော် အာပတ်မှ လွတ်မြောက်ခြင်းရှိသော သိက္ခာပုဒ်တည်း၊ [မစွန့်အံ့ဟု သညာမရှိခြင်းကြောင့် အာပတ်မှလွတ်မြောက်ခြင်းရှိသော သိက္ခာပုဒ်-ဟူလို၊] သစိတ္တကံ၊ ပေ၊ ဣတိ-အပြီးတည်း။ ။ ပဌမသံဃာဒေသိက္ခာပဒ ၀ဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ။

၁၁-ဒုတိယ သံဃာဒေသိက္ခာပုဒ်

၄၁၇-၈။ တေန သမယေန ဗုဒ္ဓေါ ဘဂ၀ါတိ-သည်၊ ဒုတိယသံဃာဒေ သိက္ခာပဒံ-တည်း၊ တတ္ထ-ထိုသိက္ခာပုဒ်၌၊ အနု၀တ္တကာတိ-ကား၊ တသ-ထို သံဃာသင်း ခွဲသောရဟန်း၏၊ ဒိဋ္ဌိခန္တိ ရုစိဂ္ဂဟဏေန-အမြင်, နှစ်သက်ခြင်း, အကြိုက်ကို ယူခြင်းအားဖြင့်၊ အနုပဋိပဇ္ဇနကာ-အတုလိုက်၍ ကျင့်ကုန်သော (ဘိက္ခုဗျည်စပ်) ၀ဂ္ဂ-အစုဖြစ်ကြောင်းစကားကို၊ အသာမဂ္ဂိပက္ခိယ၀စနံ-မညီညွတ်သောအဖို့၌ ဖြစ်သူတို့၏စကားကို၊ ၀ါ-မညီမညွတ်သော အဖို့၌ဖြစ်သောစကား ကို၊ ၀ဒန္တိ-ပြောဆိုတတ်ကုန်၏၊ ဣတိ-ကြောင့်၊ ၀ဂ္ဂ၀ါဒကာ-ကတို့မည်၏၊

ဒိဋ္ဌိ၊ ပေ၊ ပဇ္ဇနကာ။ ။ဒဿနံ ဒိဋ္ဌိ-ထိုသံဃာဘေဒက ရဟန်း၏ အမြင်၊ ၀ါ-အယူ၊ ခမနံ-နှစ်သက်ခြင်း၊ ခန္တိ-ခြင်း၊ ထိုရဟန်း၏ နှစ်သက်မှု၊ ရုစ္စနံ ရုစိ-အကြိုက်၊ ဒုပုဒ်လုံး ပရိယာယ်တည်း၊ ထိုရဟန်း၏ မြင်မှု နှစ်သက်မှု လိုလားမှုလိုက်၍ ကျင့်ကြသူ များ၊ အနု၀တ္တကာတိ "အနုပဋိပဇ္ဇနကာ" ဟု ဖွင့်၏၊ "၀တ္တန-ဖြစ်ခြင်း" ဟူသည် "ပဋိ ပဇ္ဇန-ကျင့်ခြင်းပင်" ဟု အဓိပ္ပာယတ္ထဖွင့်သည်။

၀ဂ္ဂံ။ ။၀ဂ္ဂသဒ္ဒါသည် "အစု" အနက်ကို ဟောသော်လည်း ဤနေရာ၌ အကျိုး ၀ဂ္ဂ၏ အမည်ကို အကြောင်း၌တင်စားသော ဖလူပစာရအားဖြင့် အစုကွဲကြောင်း စကားရ၏၊ ထို့ကြောင့် "အသာမဂ္ဂိပက္ခိယ၀စနံ" ဟု ဖွင့်သည်။ [အသာမဂ္ဂိပက္ခေ+ဘ၀ါ အသာမဂ္ဂိပက္ခိယာ၊ တေသံ+၀စနံ အသာမဂ္ဂိပက္ခိယ၀စနံ၊ တစ်နည်း-အသာမဂ္ဂိပက္ခေ+ ဘ၀ံ အသာမဂ္ဂိပက္ခိယံ၊ တဿ+တံ+၀စနဿာတိ· အသာမဂ္ဂိပက္ခိယ၀စနံ။]

ပန–ဆက်၊ ပဒဘာဧနေ–ဌ၊ တသ၊ ပေ၊ ဟောန္တီတိ–ဟူ၍၊ ဝုတ္တံ–ပြီ၊ သံဃဘေဒါယ–ဌာ၊ ပရက္ကမန္တ သ–သော၊ တသ–ထိုရဟန်း၏၊ ဝဏ္ဏတ္ထာယ စ–ဂုဏ်ကျေးဇူးအကျိုးငှာ လည်းကောင်း၊ ပက္ခဝုဠှိအတ္ထာယစ–အသင်းအပင်း၏ တိုးပွားခြင်းအကျိုးငှာ လည်းကောင်း၊ ဌိတာ (ဟောန္တီ)၊ ဣတိ အံတ္ထော၊ [သံဃဘေဒက ရဟန်း၏ ဂုဏ်ကြီးဖို့ရန်, အသင်းအပင်းတိုးဖို့ရန် တည်တည်တံ့တံ့ (မပြောင်းမလွှဲဘဲ) ကူညီကြသည်–ဟူလို၊] ဟိ–မှန်၊ ယေ–အကြင် ရဟန်းတို့သည်၊ ဝဂ္ဂဝါဒကာ–အစုဖြစ်ကြောင်းစကားကို ပြောဆိုတတ်ကုန်၏၊ တေ–တို့သည်၊ နိယမေန–အမြဲအားဖြင့်၊ ဣဒါနိသာ ဟောန္တိ၊ [သံဃဘေဒက ရဟန်း၏ ဝဏ္ဏပက္ခဝုဠှိအကျိုးငှာ ကူညီကြသည်၊] တသ္မာ ဧဝံ, ဝုတ္တံ–မိန့်တော်မူအပ်ပြီ၊ ပန–ဆက်၊ ယသ္မာ, တိဏ္ဏံ–၃ပါးသော ရဟန်းတို့၏၊ ဥဒ္ဒေ–အထက်ဖြစ်သော ရဟန်းတို့သည်၊ [ဥဒ္ဒေနိပါတ်ပုဒ်ဖြစ်၍ ပဌမာ ဗဟုဝစနန္တရ]၊ ကမ္မာရဟာ–ကံကိုထိုက်ကုန်သည်၊ နဟောန္တိ၊ ဟိ–မှန်၊ (တစ်နည်း) ဟိ (ယသ္မာ), သံဃော–သည်၊ သံဃသ–၏ အပေါ်ဌ၊ ကမ္မံ–နိဂ္ဂဟကံကို၊ နကရောတိ–နိုင်၊ (တသ္မာ–ကြောင့်၊ ဝါ– ထိုသို့ သံဃာအချင်းချင်း ကံမပြုနိုင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ တိဏ္ဏံ ဥဒ္ဒေ ကမ္မာရဟာ နဟောန္တိ၊) တသ္မာ–ကြောင့်၊ ဝါ–ထိုသို့ ၃ပါးအထက် ရဟန်းတို့၏ ကံမပြုထိုက်ကုန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဧကော်ဝါ ဒွေဝါ တယောဝါတိ–ဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဇာနာတိ နောတိ–ကား၊ အမှာကံ–တို့၏၊ ဆန္ဒာဒီနိ–ဆန္ဒအစရှိသည်တို့ကို၊ ဇာနာတိ–သိပါ၏၊ ဘာသတိတိ–ကား၊ ဧဝံ–သို့၊ ကရောမ–နိုင်စို့၊ ဣတိ–သို့၊ အမှေဟိ သဒ္ဓိံ, ဘာသတိ–ပြောဆိုတိုင်ပင်ပါ၏၊ အမှာကံ ပေတံ ခမတိတိ–ကား၊ ယံ–အကြင်အမှုကို၊ သော–ထိုရဟန်းသည်၊ ကရောတိ–၏၊ ဧတံ–ထိုရဟန်းပြုသမျှ ဤအမှုသည်၊ အမှာကမ္မံ–တို့အားလည်း၊ ရုစ္စတိ–နှစ်သက်ပါ၏၊ [ရောစနတ္ထယဉ္စိရာဌ် သမ္ပဒါန်၊] သမေတာယသ္မန္တာနံ သံဃနာတိ–ကား၊ အာယသ္မန္တာနံ–တို့၏၊ စိတ္တံ–သည်၊ သံဃန သဒ္ဓိံ, သမေတု သမာဂစ္ဆတု–ညီညွတ်သည်၏ အဖြစ်သို့

ဧကော၊ ပေ၊ တယောဝါ။ ။နှိမ်ကြောင်းဖြစ်သော နိဂ္ဂဟကံကိုပြုရာ၌ ကံပြုခံရသော ဘက်၌ ၄ပါးရှိလျှင် သူတို့လည်း သံဃာပြည့်နေသောကြောင့် သူတို့ကလည်း ဓမ္မဝါဒီပုဂ္ဂိုလ်များကို ပြန်၍ ကံပြုနိုင်စရာရှိ၏၊ ထို့ကြောင့် အနှိမ်ခံရမည့်ဘက်၌ သံဃာမပြည့်အောင် ၃ပါးအထိသာ ပြထား၏၊ [နဟိ သံဃော သံဃသ ကမ္မံ ကရောတိတိ ဣဒံ နိဂ္ဂဟဝသေန ကတ္တဗ္ဗံ ကမ္မံ သန္ဓာယ ဝုတ္တံ၊ ဥဗ္ဗာဟိကာဒိ ကမ္မံ ပန (ဥဗ္ဗာဟိကာစသော ချီးမြှောက်ကံကိုကား) ဗဟုနမ္မိ ကာတုံ ဝဋ္ဋတိယေဝါ၊.... ဒုတိယာ၊ ဥဗ္ဗာဟိကာကံကိုသမထက္ခန္ဓကဌ် ရှု။]

ရောက်ပါလော့၊ ဧကီဘာဝံ–တစ်ပေါင်းတည်းအဖြစ်သို့၊ ယာတု–ရောက်ပါလော့၊ ဣတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ၊ ဧတ္ထ–ဤသိက္ခာပုဒ်၌၊ သေသံ–သည်၊ ပဌမသိက္ခာပဒေ–၌၊ ဝုတ္တနယတ္တာ–ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဥတ္တာနတ္ထတ္တာစ–ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ပါကဋမေဝ၊ ပေ၊ ဣတိ–အပြီးတည်း။ ။ ဒုတိယသံဃဘေဒသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ–သည်၊ နိဋ္ဌိတာ။

၁၂–ဒုဋ္ဌစ သိက္ခာပုဒ်

၄၂၄။ တေန သမယေန ဗုဒ္ဓေါ ဘဂဝါ–သည်၊ ဒုဋ္ဌစ သိက္ခာပဒံ–တည်း၊ တတ္ထ–ထိုသိက္ခာပုဒ်၌၊ အနာစာရံ အာစရတီတိ–ကား၊ အနေကပ္ပကာရံ–တစ်ပါးမက များသော အပြားရှိသော၊ ကာယဝစီဒ္ဒါရ ဝိတိက္ကမံ–ကာယဒ္ဒါရ, ဝစီဒ္ဒါရ၌ ဖြစ်သော လွန်ကျူးမှုကို၊ ကရောတိ၊ ကိံနုခေါ နာမာတိ ဧတံ–နာမဟူသော ဤသဒ္ဒါသည်၊ ဝမ္ဘနဝစနံ–ရှုတ်ချကြောင်း သဒ္ဒါတည်း၊ [နာမသဒ္ဒါသည် ဝမ္ဘန အနက်ဟော–ဟူလို၊] အဟံခေါ နာမာတိ–နာမဟူသော သဒ္ဒါသည်၊ ဥက္ကံ သဝစနံ–ချီးမြှောက်ကြောင်း သဒ္ဒါတည်း၊ [နာမသဒ္ဒါအတွက် ဥက္ကံသ အနက်ကို သိပါ။] တုမှေ ဝဒေယျာနိ–ယုံဟူသောပါဠိဖြင့်၊ (ဒသေတိ၌စပ်)၊ ဣဒံ–ဤ အမှုကို၊ ကရောထ–ပြုကြကုန်၊ ဣဒံ–ကို၊ မာတရောထ–နှိုးလင့်၊ ဣတိ–သို့၊ အဟံ–သည်၊ တုမှေ–တို့ကို၊ ဝတ္တုံ–ငှာ၊ အရဟာမိ–ထိုက်၏၊ ဣတိ–ဤ အနက်အဓိပ္ပာယ်ကို၊ ဒသေတိ–၏၊ ကသ္မာ–ကြောင့်၊ (အရဟသိ–နည်း)၊ ဣတိ စေ–ဤသို့မေးအံ့၊ ယသ္မာ–ကြောင့်၊ အမှာကံ–တို့၏၊ ဗုဒ္ဓေါ ဘဂဝါ–ဘုန်းတော်ကြီးဘုရားသည်၊ ဂ ဏ္ဍုကံ–ဂဏ္ဍုက စီးတော်မြင်းကို၊ အာရုယ–စီးတော်မူ၍၊ မယာ–နှင့်၊ သဒ္ဓိံ–ကွ၊ နိက္ခမိတ္တာ–တောထွက်တော်မူ၍၊ ပဗ္ဗဇိတော–ရဟန်းပြုတော်မူခဲ့ပြီ၊ (ဣတိ–ကြောင့်၊ ဝတ္တုံ–ငှာ၊ အရဟာမိ–၏)၊ ဣတိ ဧဝမာဒိ–ဤသို့ အစရှိသော၊ အတ္ထံ–အနက်အဓိပ္ပာယ်ကို၊ သန္ဓာယ–၍၊ အာဟ–ပြီ၊ ပန–ဆက်၊ အမှာကံ ဓမ္မောတိ–ဟူ၍၊ ဝတ္တာ–၍၊ အတ္တာနော, သန္တကဘာဝေ–၌၊ ယုတ္တိံ–အသင့်ယုတ္တိကို၊ ဒသေန္တော (ဟုတ္တာ), အမှာကံ၊ ပေ၊ အဘိသမိတောတိ–ဟူ၍၊ အာဟ–ပြီ၊ ယသ္မာ အမှာကံ, အယျပုတ္တေန–အရှင်သားသည်၊ စတုသဿစ္စဓမ္မော–ကို၊ ပဋိဝိဒ္ဓေါ–ထိုးထွင်း၍သိတော်မူအပ်ပြီ၊ တသ္မာ–ကြောင့်၊ (ထိုသို့ အရှင်သားသည် ထိုးထွင်း၍ သိအပ်သော တရား၏အဖြစ်ကြောင့်၊) ဓမ္မောပိ–သည်လည်း၊ အမှာကံ–ငါတို့၏ ဥစ္စာတည်း၊ ဣတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ၊ သံဃံ ပန–ကား၊ အတ္တာနော, ဝေရိပက္ခေ–ရန်သူဘက်၌၊ ဌိတံ–တည်၏ဟူ၍၊ မညမာနော–မှတ်ထင်သည်၊(ဟုတ္တာ)၊ အမှာကံ သံဃောတိ–ဟူ၍၊ နှ ဝဒတိ–

မပြော၊ ပန–ဆက်၊ ဥပမံ–ကို၊ ဝတ္တာ–ပြောဆိုရ၊ သံဃံ–ကို၊ အပသာဒေတု ကာမော–ခြိမ်းခြောက်လိုသည်၊ (ဟုတ္တာ) သေယျထာပိ နာမာတိ အာဒိ–ကို၊ အာဟ–ပြောပြီ။

တိဏကဋ္ဌပဏ္ဍုပတန္တိ–ကား၊ တတ္ထ တတ္ထ–ထိုထို အရပ်၌၊ ပတိတံ–ကျသော၊ တိဏကဋ္ဌပဏ္ဍံ–မြက်, ထင်း သစ်ရွက်ကို၊ (ဥဿာရေယျ သေယျထာပိ–တစ်နေရာ၌ စုဝေးရွေ့လျားစေရာသကဲ့သို့၊) အထဝါ–ကား၊ တိဏဋ္ဌ–မြက်လည်း၊ နိဿာရကံ–အနှစ်မရှိသော၊ လဟုကံ–ပေါ့သော၊ (လေတိုက်လျှင် ပါသွားလောက်အောင် ပေါ့သော)၊ ကဋ္ဌဋ္ဌ–သစ်သားလည်း၊ တိဏကဋ္ဌ–မြက်သစ်သား၊ ပဏ္ဍုပတန္တိ–ကား၊ ပုရာဏပဏ္ဍံ–ဟောင်းနွမ်းသော သစ်ရွက်ကို၊ ဥဿာရေယျာတိ–ကား၊ ရာသိ–အစုကို၊ ကရေယျ (သေယျထာပိ)–ကဲ့သို့၊ [ဥ–တစ်နေရာ၌စုအောင်+သာရေယျ–ရွေ့လျားစေရာ၏၊ ဝါ–စုစေရာ၏၊] ပဗ္ဗတေယျာတိ–ကား၊ ပဗ္ဗတပဗ္ဗာဝါ–တောင်မှ စ၍ဖြစ်သော၊ ဝါ–တောင်မှ စီးဆင်းလာသော၊ [ပဗ္ဗတတောဝ+ပဗ္ဗာဝါ ပဗ္ဗတေယျာ–ဟုပြု၊] ဟိ–မှန်၊ သာ–ထိုတောင်မှစ၍ ဖြစ်သောမြစ်သည်၊ (တောင်ကျမြစ်သည်၊) သီဃသောတာ–လျင်မြန်သောရေအလျင်ရှိသည်၊ ဟောတိ–၏၊ တသ္မာ၊ တမေဝ–ထိုတောင်မှ စ၍ဖြစ်သောမြစ်ကိုသာ၊ ဂဏှာတိ–၏၊ (ဥပမာနအဖြစ်ဖြင့်ယူ၏)၊ သခ်ံသေဝါလ ပဏကန္တိဇေ–ဋ္ဌ–၌၊ ဒီဃမူလကော–ရှည်သောအမြစ်ရှိသော၊ ပဏ္ဏသေဝါလော–အရွက်ရှိသော မှော်ကို၊ သခ်ေါတိ–သခ်ံဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ–၏၊ နီလသေဝါလော–စိမ်းညိုသော မှော်ကို၊ သေဝါလောတိ–ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ အဝသေသော–သခ်ံသေဝါလတို့မှ ကြွင်းသော၊ ဥဒကပပ္ပဋကတိလဗီဇကာဒိ–ရေလွှာ, နှမ်းစေ့အတိုင်း အရည်ရှိသော မှော် အစရှိသော၊ သဗ္ဗောပိ–အလုံးစုံသော ရေညှိသည်လည်း၊ ပဏကောတိ–ဟူ၍၊ သခ်ေါ–သို့၊ ဝုစ္စတိ–၏၊ ဧကတော ဥဿာရိတာတိ– ကား၊ ဧကဋ္ဌာနေ– တစ်နေရာတည်း၌၊ ကေနာပိ–တစ်စုံတစ်ယောက်သည်လည်း၊ (လေနှင့် တူသူ, တောင်ကျမြစ်ရေနှင့် တူသူ တစ်စုံတစ်ယောက်သည်လည်း)၊ သမ္ဘိဏ္ဍိ တာ–ပေါင်းစုအပ်ကုန်ပြီ၊ ရာသိကတာ–အစုပြုအပ်ကုန်ပြီ၊ ဣတိ–ဤအနက်ကို၊ ဒဿေတိ–၏၊ ["ဧကတော ဥဿာရိတာ" ၌ ကတ္တားမပါ၍ "ကေနာပိ"ဟု ကတ္တားထည့်သည်။]

တိဏကဋ္ဌ ပဏ္ဍုပတံ။ ။ပတသဒ္ဒေါ ပတိတသဒ္ဒေန သမာနတ္ထော၊ ဝိသေသနသမ္ဘဝ ပရနိပါတံ ကတ္တာ တိဏကဋ္ဌပဏ္ဍုပတန္တိ ဝုတ္တန္တိ အာဟ၊ တတ္ထ တတ္ထ ပတိတံ တိဏကဋ္ဌပဏ္ဍ ပတန္တိ၊ ပတိတ္ထ–ကြွေကျပြီ၊ ကျတိပတံ၊ ပတနှင့် ပတိတ ပရိယာယ်တည်း၊ "ပတတိဏကဋ္ဌ ပဏ္ဍံ" ဟု ဆိုလိုလျက် ဝိသေသန နောက်ကနေသည်။

၄၂၅–၆။ ဒုဗ္ဗစဇာတိကောတိ–ကား၊ ဒုဗ္ဗစသဘာဝေါ–ခဲယဉ်းစွာပြောဆိုအပ်သော စကားရှိသူ၏ အဖြစ်ဟူသော သဘောရှိသည်၊ ဝတ္တုံ–ဌာ၊ အသက္ကုဏောယျော–မတတ်ကောင်းသည်၊ ဣတိ အတ္ထော၊ အဲသ–ထိုဒုဗ္ဗစဇာတိကောဟူသော ပုဒ်၏၊ ပဒဘာဇနေပိ–ဌ္ဌလည်း၊ ဒိဗ္ဗစောတိ–ကား၊ ဒုက္ခေန–ဆင်းရဲသဖြင့်၊ ကိစ္ဆေန–ငြိုငြင်ပင်ပန်းသဖြင့်၊ ဝဒိတဗ္ဗော–ပြောထိုက်သူတည်း၊ [တချို့စာအုပ်များ၌ "သြဝဒိတဗ္ဗော" ဟု ရှိ၏၊ နှ သက္ကာ သုခေန ဝတ္တုံဟူသော နောက်ဝါကျ၌ "ဝတ္တုံ" ကိုထောက်လျှင် ဝဒိတဗ္ဗောပါဌ်က သာ၍ကောင်း၏။] သုခေန–လွယ်ကူသဖြင့်၊ ဝတ္တုံ နှ သက္ကာ၊ ဣတိအတ္ထော၊ ဒေါဝစသ ကရဏောဟိတိ–ကား၊ ဒုဗ္ဗစဘာဝကရဏီယေဟိ–ခဲယဉ်းစွာပြောဆိုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကို ပြုတတ်သော တရားတို့နှင့်၊ ယေ ဓမ္မာ–တို့သည်၊ ပုဂ္ဂလံ–ကို၊ ဒုဗ္ဗစံ–ခဲယဉ်းစွာပြောဆိုအပ်သော စကားရှိသူကို၊ ကရောန္တိ၊ တေဟိ (ဓမ္မေဟိ)–ထိုတရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော–သည်၊ (ဟောတိ) ဣတိ အတ္ထော။ [ယေ ဓမ္မာ–စသည်ကား၊ ဒုဗ္ဗစ ဘာဝကရဏီယေဟိ၏ အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်။]

ပန–ဆက်၊ တေ–ထိုဒေါဝစသကရဏတရားတို့ကို၊ (ဝေဒိတဗ္ဗာ–ဌ္ဌ စပ်)၊ ကတမေ စ အာဝုသော၊ ပေ၊ ဟောတိတိ အာဒိနာ–သော၊ နယေန–ဖြင့်၊ ပဋိပါဋိယာ–ဖြင့်၊ အနုမာနသုတ္တေ–ဌ္ဌ၊ [မဇ္ဈိမနိကာယ်, မူလပဏ္ဏာသက, ဒုတိယသီဟနာဒဝဂ် ၅သုတ်၊] အာဂတာ–နှ်သော၊ (ဧကုနဝီသတိဓမ္မာ–ဌ္ဌ စပ်၊) ပါပိစ္ဆတာ–ယုတ်မာသော အလိုရှိသူ၏ အဖြစ်လည်းကောင်း၊ အတ္တုက္ကံသက ပရဝမ္ဘကတာ–မိမိကိုချီးမြှောက်တတ်သူ၏ အဖြစ်, သူတစ်ပါးကိုရှုတ်ချတတ်သူ၏

ဒုဗ္ဗ စ ဇာတိကော။ ။"ဒု+ဝစ" ဟုခွဲ၊ ဒုက္ခံ+ဝစော ဧတသ္မိံတိ ဒုဗ္ဗစော" ခဲယဉ်းသော (ဆုံးမကြောင်း) စကားရှိသူ၊ (တေရသကဏ် ဝိဂ္ဂဟ)၊ ဇာတိသဒ္ဒါသည် သဘာဝ၀ါစက၊ ထို့ကြောင့် "ဒုဗ္ဗစ သဘာဝေါ" ဟု ဖွင့်သည်၊ ဒုဗ္ဗစအရ ပုဂ္ဂိုလ်ရ၍ "ဇာတိ" အရ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏ (အဆုံးမခက်သော) သဘောရသောကြောင့် အရမတူ၊ ထို့ကြောင့် အရတူ အောင် "ဒုဗ္ဗစ" ဌ္ဌ ဘာဝပွဓာနကြီ၍ အဆုံးအမခက်သူ၏ ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်ရာ (ဒေါသ မာန စသည်ပြဋ္ဌာန်းသော) အကုသိုလ်စိတ္တုပ္ပါဒ်ကိုပင် ဇာတိ (သဘော) ဟု ဆိုသည်၊ ဒုဗ္ဗစော+ဇာတိယဿသာတိ ဒုဗ္ဗစဇာတိကော။

ပါပိစ္ဆတာ စသည်။ ။အသန္တ ဂုဏသမ္ဘာဝနတာ–မိမိမှာမရှိသော ဂုဏ်ဖြင့် ချီးမွမ်းစေလိုခြင်း, ပဋိဂ္ဂဟဏော စ အမတ္တညုတာ–ပစ္စည်း ၄ပါးကို ခံယူရာ၌လည်း လူသူ၏ သဒ္ဓါ တရား ပစ္စည်းအင်အားနှင့် မိမိမှာ လိုသလောက် အတိုင်းအရှည်ကို မသိတတ်ဘဲ အများ ကြီး ခံယူခြင်းသည် ပါပိစ္ဆတာမည်၏၊ မိမိကိုယ်ကို ပညာဂုဏ် လာဘ်ဂုဏ် ဒကာဒကာမ ဂုဏ်အားဖြင့် ကြွားဝါပြောဆိုခြင်းသည် အတ္တုက္ကံသကတာမည်၏၊ သူတစ်ပါးကို ပညာ စသည်ဖြင့် နှိမ်ချပြောဆိုခြင်းသည် ပရဝမ္ဘကတာမည်၏။

အဖြစ်လည်းကောင်း၊ ကောဓနတာ–အမျက်ထွက်လေ့ရှိသူ၏ အဖြစ်လည်းကောင်း၊ ကောဓဟေတု–ရှေ့ဒေါသဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ဥပနာဟိတာ–ရန်ငြိုးဖွဲ့ခြင်းရှိသူ၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ ကောဓဟေတု–ကြောင့်၊ အဘိသင်္ခိတာ–ဖြေ့ျမရနိုင်လောက်အောင် ငြိုကပ်ခြင်းရှိသူ၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ ကောဓ ဟေတု– ကြောင့်၊ ကောဓသောမန္ဒ ဝါ စာနိစ္ဆာရဏတာ–ဒေါသ၏အနိုးဌ်ဖြစ်သော စကားကို ပြောဆိုတတ်သူ၏ အဖြစ်လည်းကောင်း၊ စောဒကံ–ကကို၊ ပဋိပ္ဖရဏတာ–ဆန့်ကျင်သောအားဖြင့် ဖြန့်တတ် ဖုံးလွှမ်းတတ်သူ၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ စောဒကံ–ကို၊ အပသာဒနတာ–ခြိမ်းခြောက်မောင်း မဲတတ်သူ၏ အဖြစ်လည်းကောင်း၊ စောဒကဿ–က၏အပေါ်ဌ်၊ ပစ္စာရောပနတာ–တစ်ဖန် အပြစ်ကို တင်တတ်သူ၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ အညေန–အခြားအကြောင်းဖြင့်၊ ဝါ–အခြားစကားဖြင့်၊ အညံ–ကို၊ ဝါ–ကို၊ ပဋိစရဏတာ–ဖုံးလွှမ်းသောအားဖြင့် ကျင့်တတ်သူ၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ ဝါ–ဖုံးလွှမ်းတတ်သူ၏.အဖြစ်လည်းကောင်း၊ အပဒါနေန–မိမိ၏အကျင့်ဖြင့်၊ ဝါ–ဖြတ်တောက်ကြောင်း ဖြစ်သောပယောဂဖြင့်၊

ကောဓနစသည်။ ။[တသီလ အနက်ဌ် ယုပစ္စည်းသက်၊ နေရာတိုင်းမှာ စိတ်တိုလေ့ရှိသူကို "ကောဓန" ဟု ခေါ်၏၊ ရှေ့အဖို့ဌ် ဒေါသအားကြီးနေသဖြင့် နောက်အဖို့ဌ် ရန်ငြိုးဖွဲ့တတ်ခြင်းသည် ကောဓဟေတု ဥပနာဟိတာမည်၏၊ [ဥပနာဟော ယဿ အတ္ထိတိ ဥပနာဟီ၊ တဿ+ဘာဝေါ ဥပနာဟိတာ၊] ထိုကောဓကို အရင်းခံ၍ ရန်ငြိုးဖွဲ့ရာဝယ် ဖြေ့ျမရနိုင်လောက်အောင် စွဲကပ်နေခြင်းသည် ကောဓဟေတုအဘိသင်္ခိတာမည်၏၊ အဘိသင်္ခေါ (ဖြေ့ျမရနိုင်လောက်အောင် ငြိုကပ်ခြင်းသည်) ယဿ အတ္ထိတိ အဘိသင်္ခီ၊ တဿ+ဘာဝေါ အဘိသင်္ခိတာ။

ပဋိပ္ဖရဏတာ စသည်။ ။ပဋိ–ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်၍+ဖရဏတာ–စောဒကအပေါ်ဌ် ဖြန့်တတ်သူ၏အဖြစ်၊ အပသာဒနတာ–"သင်လို ဗာလအဗျတ္တဖြစ်သူက ပြောလို့ ဘာအကျိုးရှိမှာတုံး၊ သင်က သူတစ်ပါးကို စောဒနာရတယ်လို့မျှား ထင်သေးသလား"စသည်ဖြင့် ခြိမ်းခြောက်မောင်းမဲတတ်သူ၏အဖြစ်၊ ပစ္စာရောပနတာ–"ငါသာ အာပတ်သင့်တာ မဟုတ်ဘူး, သင်လဲ မည်သည့်အာပတ်သင့်တာပဲ" ဤသို့ စသည်ဖြင့် စောဒကအပေါ်ဌ် ပြန်၍အပြစ်တင်တတ်သူ၏ အဖြစ်။

အညေနည ပဋိစရဏတာ။ ။အခြားအကြောင်း အခြားစကားဖြင့် သူတစ်ပါး၏ အကြောင်းပြကိုလည်းကောင်း, သူတစ်ပါး၏စကားကိုလည်းကောင်း ဖုံးလွှမ်းသောအားဖြင့် ကျင့်တတ်သူ၏အဖြစ်၊ [ပဋိ–ဖုံးလွှမ်း၍+စရဏတာ၊] တစ်နည်း–ဓာတုနှံ့ အနေကတ္ထတ္ထာ နှင့်အညီ ပဋိပုဗ္ဗ စရဓာတ်သည် ပဋိစ္ဆာဒန အနက်ကို ဟောဏ်၊ [ပဋိစ္ဆာဒနတ္ထော ဧဝေါစရသဒ္ဒေါ၊ အနေကတ္ထတ္ထာ ဓာတူနန္တိ ပဋိစ္ဆာဒနတာတိ အတ္ထော၊ [စောဒကက "သင်သည် အာပတ်သင့်၏" ဟု ဆိုလျှင် "ဘာ အာပတ်သင့်သလဲ, ဘယ်အရပ်ဌ် သင့်သလဲ" စသည်ဖြင့် ပြော၍ စောဒက၏စကားကို မိမိစကားဖြင့် ဖုံးတတ်သည်–ဟူလို။ [ပါစိတ် မုသာဝါဒသိက္ခာပုဒ်အဖွင့် ကြည့်ပါ။]

နဲ့ သမ္မာယနတာ– ပြည့်စုံ့အောင် မဖြေနိုင်သူ၏ အဖြစ်လည်းကောင်း၊ မက္ခီ,ပဌာသိတာ– သူတစ်ပါး ဂုဏ်ကျေးဇူးကိုချေဖျက်ခြင်း ရှိသူ၏အဖြစ်, ဂုဏ်တုဂုဏ်ပြိုင်ပြုခြင်းရှိသူ၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ ဣဿုကီ,မစ္ဆရိတာ–ငြူစူခြင်းရှိသူ၏အဖြစ်, ဝန်တိုခြင်းရှိသူ၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ သဌ,မာယာဝိတာ–ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲသူ၏ အဖြစ်, လှည့်ပတ်ခြင်းရှိသူ၏ အဖြစ်လည်းကောင်း၊ ထဒ္ဓါတိမာနတာ–ခက်ထန်ကြမ်းတမ်းသူ၏အဖြစ်, လွန်ကဲသော မာနရှိသူ၏ အဖြစ်လည်းကောင်း၊ သန္ဒိဋ္ဌိပရာမာသိအာဒါနဂ္ဂါဟီဒုပ္ပဋိနိဿဂ္ဂိတာ–မိမိအယူကို မှားသောအားဖြင့် သုံးသပ်ခြင်း ရှိသူ၏အဖြစ်, မြဲစွာယူခြင်း ရှိသူ၏အဖြစ်, ခဲယဉ်းသဖြင့် စွန့်လွှတ်ခြင်းရှိသူ၏ အဖြစ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ–သို့၊ ဧကူနဝီသတိ–သော၊ ဓမ္မာ–တို့ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ–ကုန်၏။

ဩ ဩဝါဒ–အဆုံးအမကို၊ နဲ့ ကွမတိ နဲ့ သဟတိ–သည်းမခံတတ်၊ ဣတိ–ကြောင့်၊ အကွမော–မည်၏၊ ယထာနုသိဋ္ဌံ–အကြင်အကြင် ဆုံးမအပ်သည့် အတိုင်း၊ အပ္ပဋိပဇ္ဇနတော–မကျင့်ခြင်းကြောင့်၊ ပဒက္ခိဏေန–အမြတ်တနိုးအားဖြင့်၊ အနုသာသနိ–သွန်သင်ပြသခြင်းကို၊ နဂဏှာတိ–မယူတတ်၊ ဣတိ–ကြောင့်၊ အနုသာသနိ–ကို၊ အပ္ပဒက္ခိဏဂ္ဂါဟီ–အမြတ်တနိုးအားဖြင့်ယူလေ့မရှိသူမည်၏၊

အပဒါနေန နဲ့ သမ္မာယနတာ။ ။အပဒါနေနာတိ အတ္တနောစရိယာယ၊ အပဒါန် ပါဠိတော်သည် မိမိ၏ ရှေးအကျင့်ကိုပြသော ပါဠိတော် ဖြစ်သကဲ့သို့ ထို့အတူ မိမိအကျင့်ကို "အပဒါန" ဟု ခေါ်၏၊ [ဒါ–ပိုင်းဖြတ်ခြင်း, ပြတ်ခြင်းမှ+အပ–ကင်းသော အကျင့်တည်း၊ အပဒါန–ပိုင်းဖြတ်ခြင်းမရှိသော ကျင့်စဉ်၊ အပဒီယန္တိ လုယန္တိ အတ္တနော ဒေါသာ ဧတေနာတိ အပဒါန်–မိမိအပြစ်တို့ကို ရိတ်ဖြတ်ပယ်ရှားကြောင်းဖြစ်သော သမ္မာပယောဂ မိစ္ဆာပယောဂကိုလည်း အပဒါနဟု တစ်နည်းပြသေး၏။] ထိုကျင့်စဉ်ကို မေးသောအခါ ပြည့်စုံစွာမဖြေနိုင်ခြင်းသည် နဲ့ သမ္မာယနတာ မည်၏၊ [သံ+အပိပုဗ္ဗ အယဓာတ်, ကာရိတ်ကြေ, ယု ပစ္စည်းဖြင့် "ပြည့်စုံစေသူ" အနက်ကိုဟော၏၊ နဲ့ သမ္မာယနတာတိ–စရိယံ ပုဋ္ဌေန သမ္မာဒေတွာ အကထနံ။]

မက္ခီ ပလာ သိတာစသည်။ ။သူတစ်ပါး၏ ကျေးဇူးကို (ကျေးဇူးဟု မယူဆဘဲ) ချေဖျက်ခြင်းရှိသူကို မက္ခီ, "တဝ ဝါ မမ ဝါ ကော ဝိသေသော–သင်နှင့်ငါ ဘာထူးသေးသလဲ စသည်ဖြင့် ဂုဏ်ပြိုင်လေ့ရှိသူကို ပဌာသီဟု ခေါ်၏၊ ဣဿုကီ မစ္ဆရီ, သဌ, မာယာဝီတို့ ထင်ရှားပြီ၊ ဆောင့်ကြွားကြွားနေတတ်သူ လေးစားလောက်သူကိုလည်း အောက်မချလိုသူကို ထဒ္ဓ, အလွန်တက်ကြွသော မာနရှိသူကို အတိမာနီဟု ခေါ်၏၊ မိမိအယူကို (မှားနေပါလျက် မှားသည့်အတိုင်း မသုံးသပ်ဘဲ) အမှန်ဟု သုံးသပ်သူကို သန္ဒိဋ္ဌိပရာမာသီ, ထိုအယူကို စွဲမြဲစွာ ယူလေ့ရှိသူကို အာဓာနဂ္ဂါဟီ, တော်တော်နှင့်မစွန့်နိုင်သူကို ဒုပ္ပဋိနိဿဂ္ဂီဟု ခေါ်၏၊ အဓိပ္ပာယ်အကျယ်ကို ဋီကာမှာရှု၊ ဤ ၁၉ ပါးတွင် ရှေ့ ၃စုံကို ၃ပါး သာယူ၍ ၁၆ ပါးဟုလည်း အနုမာနသုတ် အဋ္ဌကထာ မိန့်သည်။

[နိသယဟောင်းဌ"ဣတိ-ကြောင့်၊ အပ္ပဒက္ခိဏာဂ္ဂါဟီအနုသာသနီ-နိမည်၏" ဟု ပေး၏။] ဥဒ္ဒေသပရိယာပန္နေသုတိ-ကား၊ ဥဒ္ဒေသေ-ပါတိ မောက္ခုဒ္ဒေသဌ်၊ ပရိယာပန္နေသု အန္တောဂဓေသု-အတွင်းဝင်ကုန်သော၊ (သိက္ခာပဒေသု-တို့ဌ်)၊ ယသ သိယာ အာပတ္တိ, သော အာဝိကရေယျာတိ-ဟူ၍၊ ဧဝံ-သို့၊ သင်္ဂီတတ္တာ-အာပတ်အားလုံး သိမ်းကျုံးအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ပါတိမောက္ခသ-၏၊ အန္တော-ဌ်၊ ဝတ္တမာနေသု-နှ်သော၊ (သိက္ခာပဒေသု-တို့ဌ်)၊ ဣတိ အတ္ထော-နက်၊ သဟဓမ္မိကံ ဝုစ္စမာနောတိ-ကား၊ သဟဓမ္မိကေန-သိတင်းသုံးဖော်တို့၏ ဥစ္စာဖြစ်သော သိက္ခာပုဒ်ဖြင့်၊ ဝုစ္စမာနော-ပြောဆိုအပ်သော်၊ (အတ္တာနံ အဝစနီယံကရောတိ-ဌ်စပ်)၊ (ဧတံ-ဤသဟဓမ္မိကံဟူသောသဒ္ဒါသည်၊) ကရဏတ္ထေ-ဌ်၊ ဥပယောဂဝစနံ-တည်း၊ ပဋ္ဌမာ-၅ဦးကုန်သော၊ သဟဓမ္မိကေဟိ-တို့သည်၊ သိက္ခိတဗ္ဗတ္တာ-ကျင့်ထိုက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝါ-နည်း၊ တေသံ-ထိုသိတင်းသုံးဖော်တို့၏၊ သန္တကတ္တာ-ဥစ္စာ၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သဟဓမ္မိကန္တိ-ဟူ၍၊ လဒ္ဓနာမေန-ရှိသော၊ ဗုဒ္ဓပညတ္တေန-သော၊ သိက္ခာပဒေန-သိက္ခာပုဒ်တော်ဖြင့်၊ ဝုစ္စမာနော-သော်၊ ဣတိ အတ္ထော-နက်။

ဝိရမထာယသ္မန္တော မမ ဝစနာယာတိ-ကား၊ ယေန ဝစနေန-ဖြင့်၊ မံ-တပည့်တော်ကို၊ ဝဒထ-ပြောကြကုန်၏၊ မမ-ကို၊ တတော ဝစနတော-ထို

ဥဒ္ဒေသပရိယာပန္နေသု။ ။ဥဒ္ဒိသီယတိ-သရုပ်အားဖြင့် ရွတ်ပြအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဥဒ္ဒေသော၊ ပါတိမောက်သိက္ခာပုဒ်များ၊ ဥဒ္ဒေသေ-ဌ်+ပရိယာပန္နာ-ထက်ဝန်းကျင်ရောက်ကုန်သော (ပါဝင်ကုန်သော) သိက္ခာပုဒ်တို့တည်း၊ ဥဒ္ဒေသပရိယာပန္နာ-တို့။

ယသ သိယာ၊ ပေ၊ အတ္ထော။ ။"ဥဒ္ဒေပရိယာပန္န"အရဌ် ဥပုသ်ပြုသောအခါ ရွတ်ပြအပ်သော ပါတိမောက်သာ ရသည် မဟုတ်လော၊ ဆုံးမသောအခါဌ်ကား ပါတိမောက်သာမက ခန္ဓကတို့ဌ် လာသော သိက္ခာပုဒ်တို့ဖြင့်လည်း ဆုံးမရသောကြောင့် ထို ခန္ဓကသိက္ခာပုဒ်များ၏ ဥဒ္ဒေသပရိယာပန္န ဟုတ်-မဟုတ်ကို အဘယ်သို့ မှတ်ရပါမည်နည်း-ဟု မေးဖွယ်ရှိ၍ "ယသ သိယာ" စသည်မိန့်၊ ပါတိမောက် ရွတ်ပြသောအခါ နိဒါန်းဌ် "ယသ သိယာ အာပတ္တိ, သော အာဝိကရေယျ" ဟူသော စကားကို ရွတ်ပြရ၏၊ ထိုစကားတွင် အာပတ္တိအရဌ် ခန္ဓကတို့မှလာသော အာပတ်များ (သိက္ခာပုဒ်များ) လည်း ပါဝင်၏၊ ထို့ကြောင့် "ဥဒ္ဒေသပရိယာပန္န" ဟူရာဌ် ဝိနည်း ပိဋကတ် အရပ်ရပ်လာ သိက္ခာပုဒ်အားလုံးပင် ပါဝင်သည်-ဟူလို။

သဟဓမ္မိကံ။ ။သဟ+ဓမ္မ+စရန္တိ သဟဓမ္မိကာ=အတူတကွ တရားကျင့်ဖက်ပုဂ္ဂိုလ်များ၊ ဝါ-သိတင်းသုံးဖော်များ၊ သဟဓမ္မိကေဟိ+သိက္ခိတဗ္ဗန္တိ သဟဓမ္မိကံ၊ (သိက္ခိတဗ္ဗတဒ္ဓိတ်)၊ (တစ်နည်း) သဟဓမ္မိကာနံ+ဣဒန္တိ သဟဓမ္မိကံ (ဣဒံတဒ္ဓိတ်)၊ ဤ ၂မျိုးကို ပြလို၍ "ပဋ္ဌမာ၊ ပေ၊ ဝုစ္စမာနောတိ အတ္ထော" ဟု မိန့်သည်။

ပြောဆိုကြောင်း စကားမှ၊ ဝိရမထ–ရောင်ကြဉ်ကြပါကုန်၊ မံ–ကို၊ တံဝစနံ–ထို ဆုံးမကြောင်း စကားကို၊ မာ ဝဒေထ၊ ဣတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ၊ ဝဒတု သဟဓမ္မေနာတိ–ကား၊ သဟဓမ္မိကေန–သီတင်းသုံးဖော်တို့၏ ဥစ္စာဖြစ်သော၊ သိက္ခာပဒေန–ဖြင့်၊ ဝါ–တစ်နည်း၊ သဟဓမ္မေန–အကြောင်းနှင့်တကွဖြစ်သော၊ အညေနပိ–သိက္ခာပုဒ်မှ အခြားလည်းဖြစ်သော၊ ပါသာဒိကဘာဝသံဝတ္တနကေန–ကြည်ညိုခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သည်၏ အဖြစ် အကျိုးငှာ ဖြစ်သော၊ ဝစနေန–စကားဖြင့်၊ ဝဒတု–လော့၊ ယဒိဒဏ္ဍီ–ယဒိဒံသဒ္ဒါသည်၊ ဝုမိုကာရဏ နိဒဿနတ္ထေ–ကြီးပွားခြင်း၏အကြောင်းကို ညွှန်ပြခြင်းအနက်၌၊ (ပဝတ္တော) နိပါတော၊ တေန–ထိုယဒိဒံ အစရှိသောဝါကျဖြင့်၊ [ဒဿိတံ ဟောတိ၌စပ်၊] အညမညသ–တစ်ပါးတစ်ပါးကို၊ (ဝုဋ္ဌာပနံ၌စပ်၊) ဝါ–၏၊ (အာပတ္တိတောဝ၌စပ်၊) ယံ ဣဒံ ဟိတဝစနံ–အကြင် အစီးအပွားနှင့်စပ်သော စကားသည်လည်း ကောင်း၊ အာပတ္တိတော–မှ၊ ယံ ဣဒံ ဝုဋ္ဌာပနဉ္စ–အကြင် ထမြောက်စေခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ (အတ္ထိ)၊ တေန အညမညဝစနေန–ထိုအချင်းချင်း ပြောဆိုခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း၊ တေန အညမညဝုဋ္ဌာပနေနစ–ထိုအချင်းချင်း အာပတ်မှ ထမြောက်စေခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း၊ ပရိသာ–သည်၊ သံဝဏ္ဏာ–ကြီးပွားရ၏၊ ဣတိ ဧဝံ–သို့၊ ပရိသာယ–၏၊ ဝုမိုကာရဏံ–သည်၊ ဝါ–ကို၊ ဒဿိတံ ဟောတိ၊ ပေ၊ ဣတိ–အပြီးတည်း။ ။ဒုဗ္ဗစသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ–သည်၊ နိဋ္ဌိတာ။

မမ ဝစနာယ။ ။"ယေနဝစနေန" ကို ထောက်၍ "ဝစတိ အနေနာတိဝစနံ" ဟု ကရဏာသာဓံပြု၊ "မံဝဒထ" ကြည့်၍ မမကိုလည်း ကံအနက်၌ ဆင်ဟု သိ၊ "ဝစနတော" ကို ကြည့်၍ ဝစနာယ၌ စတုတ္ထီသလည်း အပါဒါန်၌သက်။

သဟဓမ္မေန။ ။"သဟဓမ္မိကေန သိက္ခာပဒေန" ဟု ပထမဖွင့်၏၊ ဤအဖွင့်သည် "သဟဓမ္မိကံ ဝုစ္စမာနော" ဟူသော ရှေ့စကားနှင့် လိုက်လျောအောင် ဖွင့်အပ်သော အဖွင့်တည်း၊ "သဟ+စရိတဗ္ဗော+ဓမ္မော (သိက္ခာပုဒ်သည်) ယေသံ အတ္ထိတိ သဟဓမ္မာ"ဟု စရိတဗ္ဗအလယ်ပုဒ်ကျသော ဗဟုဗ္ဗီဟိပြု၊ "သဟဓမ္မာနံ+ဣဒံ သဟဓမ္မံ"ဟု တဒ္ဓိတ်ဆင့်၍ ဏ ပစ္စည်းအကျေကြ၊ (ဝုဒ္ဓိလည်း မပြု။)

သဟဓမ္မေနဝါ။ ။ဤဒုတိယနည်း၌ကား ဓမ္မသဒ္ဒါသည် ကာရဏအနက်ဟော၊ သဟ+ဓမ္မေန ယံ ဝတ္ထုတိတိ သဟဓမ္မံ–(ကြီးပွားခြင်း၏) အကြောင်းနှင့်တကွဖြစ်သော စကား၊ ထိုစကားဟူသည် သူတစ်ပါးတို့၏ ကြည်ညိုခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်သော (သိက္ခာပုဒ်လည်း တိုက်ရိုက်မပါသော) စကားတည်း။ [ပါသာဒိကဘာဝါယ+သံဝတ္တတိတိ ပါသာဒိကဘာဝသံဝတ္တနကံ၊ "ဘာဒန သံဝတ္တနကံ" နှင့် စာသွားတူ၍ စတုတ္ထီတပ္ပုရိသ်ပြုသည်။]

၁၃-ကုလဒူသနသိက္ခာပုဒ်

၄၃၁။ တေန သမယေန ဗုဒ္ဓေါ ဘဂဝါတိ-အစရှိသော ပုဒ်အပေါင်းသည်၊ ကုလဒူသကသိက္ခာပဒံ-တည်း၊ တတ္ထ-ထိုသိက္ခာပုဒ်၌၊ အသဒ္ဓေ ပုနဗ္ဗသုကာ နာမာတိ-ကား၊ အသဒ္ဓေစေဝ-အသဒ္ဓေသည်လည်းကောင်း၊ ပုနဗ္ဗသုကောစ-ကသည်လည်းကောင်း၊ [အာဝါသိကာ ဟောန္တိ၌စပ်၊] ကိဋ္ဌာဂိရိသ္မိန္တိ-ကား၊ ဧဝံ နာမကေ-ဤသို့ ကိဋ္ဌာဂိရိ အမည်ရှိသော၊ ဧနပဒေ-၌၊ အာဝါသိကာ ဟောန္တိတိ ဏ္ဍ-၌၊ ဧတေသံ-ဤအသဒ္ဓေပုနဗ္ဗသုကတို့၏၊ အာဝါသော-အပိုင်းအခြားအတိုင်း နေရာကျောင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ဣတိ-ကြောင့်၊ (အပိုင်းအခြားအတိုင်း နေရာကျောင်းရှိကုန်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊) အာဝါသိကာ-ကတို့မည်၏၊ ဝိဟာရော-ကို၊ အာဝါသောတိ-ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ-၏၊ နဝကမ္မ ကရဏာ၊ ပေ၊ ဘာရဟာရတာယ-အသစ်အမှုကို ပြုခြင်း, အဟောင်းကိုပြင်ခြင်း အစရှိသော တာဝန်ကို ဆောင်ခြင်းရှိကုန်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ ယေသံ-အကြင်ရဟန်းတို့၏၊ သော-ထိုအာဝါသဟူသော၊ အာယတ္တော-စပ်ဆိုင်သော ဥစ္စာသည်၊ (အတ္ထိ)၊ တေ-ထိုအာဝါသရှိသူတို့သည်၊ အာဝါသိကာ-ကတို့မည်၏၊ ပန-ဆက်၊ ယေ-အကြင်ရဟန်းတို့သည်၊ ကေဝလံ-ပြုပြင်မှုစသည်မဖက်သက်သက်၊ ဝိဟာရေ-၌၊ ဝသန္တိ-နှ၏၊ တေ-တို့ကို၊ နေဝါသိကာတိ-ဟူ၍၊

ဧဝံနာမကေဧနပဒေ ။ ။"ကိဋ္ဌာဂိရိ" အမည်သည် နိုဂုံးတစ်ခု၏ အမည်တည်း၊ နောက်၌ "ကိဋ္ဌာဂိရိဝယ် အသဒ္ဓေပုနဗ္ဗသုကတို့မနေကြရ" ဟု နှင်ထုတ်ခြင်းသည် ထိုနိုဂုံးတစ်ခုမှ နှင်ထုတ်ခြင်းတည်း၊ "ဧနပုဒ်" ဟူသည် ရွာ နိုဂုံးမြို့ကလေးများပါ ပါဝင်သော နယ်(ခရိုင်) တစ်ခုတည်း၊ ထို့ကြောင့် "ဧဝံ နာမကေ ဧနပဒေ" ဟူသော စကား သည် ကိဋ္ဌာဂိရိနိုဂုံးနှင့်တကွ ဖြစ်သောကြောင့် သဟစရဏာနည်းအားဖြင့် ဧနပုဒ်တစ်ခုလုံး ကို "ကိဋ္ဌာဂိရိ" ဟု ခေါ်ထားသည်ဟု ပြသောစကားဖြစ်သည်။ [တေန ပန ယောဂတော သောဧနပဒေါ၀ိ ကိဋ္ဌာဂိရိဏ္ဍစ္ဆေ၀ သခ်ုဂတော။]

အာဝါသိကာ ။ ။"အာ၀သန္တိ ဧတ္ထာတိ အာ၀ါသော"နှင့် အညီ အသစ်ဆောက်ခြင်း, အဟောင်းပြုပြင်ခြင်း, ပြုပြင်ပြီးသောအခါ ပိုင်စိုးပိုင်နင်း နေခြင်းစသည်ဖြင့် အိမ်ရှင် ကျောင်းရှင်များ၏ စည်းကမ်း ထုံးစံအတိုင်း နေရာအိမ်, ကျောင်းကို "အာ၀ါသ" ဟု ခေါ်၏၊ [အာသဒ္ဒါကို အာဂါရံ အဋ္ဌ၀သတာ၌ အာကဲ့သို့ မရိယာဒ (စည်းကမ်း အပိုင်း အခြား) အနက်ဟောဟု ကြံပါ။] ဤသို့ အိမ် ကျောင်း ၂ မျိုးနှင့်ဆိုင်သော်လည်း အရာအား လျော်စွာ ကျောင်းကိုသာ (ဓကဒေသ္ဗျပစာရအားဖြင့်) ယူစေလိုသောကြောင့် "အာ၀ါသော တိ၀ိဟာရော ဝုစ္စတိ" ဟု ဥပစာပြဝုစ္စတိကြိယာဖြင့် ဖွင့်သည်၊ ထို့နောက် အဋ္ဌကထာအတိုင်း အသယတ္ထိတဒ္ဓိတ်ဆင့်၍ "အာ၀ါသိကာ" ဟု ပြီးသည်၊ ဋီကာ၌ "အာ၀ါသေ+နိယုတ္တာ" ဟု နိယုတ္တ တဒ္ဓိတ်လည်း ပြု၏။

ဝုစ္စန္တီ-နှ၏၊ ဣမေ-ဤအသဒိပုနဗ္ဗသုကတို့သည်၊ အာဝါသိကာ-တို့သည်၊ အဟောသုံ-နှပြီ၊ အလဒ္ဓိနော ပါပဘိက္ခုတိ-ကား၊ နိုလ္လဇ္ဇော-အရှက်မရှိကုန်သည်၊ လာမကဘိက္ခု-ယုတ်မာသောရဟန်းတို့သည်၊ (ဟောန္တီ-နှ၏)။

ဟိ-မှန်၊ (တစ်နည်း) ဟိ-ဆက်၊ တေ-ထိုအသဒိပုနဗ္ဗသုကတို့သည်၊ ဆဗ္ဗဂ္ဂိယာနံ-တို့တွင်၊ ဧဠကဆဗ္ဗဂ္ဂိယာ-အကြီးဆုံး ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းတို့တည်း၊ ကိရ-ချဲ့၊ သာဝတ္ထိယံ-၌၊ ဆ-ဖ ယောက်ကုန်သော၊ ဇနာ-လူတို့သည်၊ သဟာယကာ-တို့သည်၊ (ဟုတ္တာ-၍၊ သမ္မန္တယိတ္တာ, ပဗ္ဗဇိ သုတို့၌စပ်၊) ကသိကမ္မာဒီနိ-လယ်လုပ်မှု စသည်တို့ကို၊ ဒုက္ကရာနိ-ခဲယဉ်းသဖြင့် ပြုအပ်ကုန်၏၊ ဝါ-ပြုနိုင်ခဲကုန်၏၊ ဟန္ဒမယံ, သမ္မာ-စွာ၊ ပဗ္ဗဇာမ-ရဟန်းပြုကြကုန်စို့၊ ပဗ္ဗဇေန္တေ ဟိစ-ကုန်သော်လည်း၊ ကိစ္စေ-တစ်စုံတစ်ရာ ကိစ္စသည်၊ ဥပ္ပန္နေ-ဖြစ်ပေါ်လသော်၊ နိတ္ထရဏာကဒ္ဒာနေ-ထုတ်ဆောင်နိုင်သူ၏ အထံ၌၊ [အပြစ်ပေါ်လာလျှင် လွတ်မြောက်အောင် ကယ်နိုင်သူ၏အထံ၌, ဟူလို၊] ပဗ္ဗဇိတုံ, ဝဋ္ဋတိ-သင့်၏၊ ဣတိ, သမ္မန္တယိတ္တာ-သဘောတူ တိုင်ပင်ပြီး၍၊ ဒွိန္နံ အဂ္ဂသာဝကာနံ, သန္တိကေ-၌၊ ပဗ္ဗဇိ သု၊ တေ-သဟာယ်ချင်း ၆-ယောက်တို့သည်၊ ပဗ္ဗဝဿာ ၅-ဝါရှိကုန်သည်၊ ဟုတ္တာ, မာတိကံ-ဒွေ မာတိကာကို၊ ပဂုဏံ-အဝါးဝစွာလေ့လာအပ်သည်ကို၊ ကတ္တာ မန္တယိ သု၊ (ကိံ)၊ ဇနပဒေါနာမ-သည်၊ ကဒါစိ, သုဘိက္ခော-လွယ်ကူစွာရအပ်သောထမင်းရှိသည်၊ ဝါ-သာယာဝပြော, အစာပေါသည်၊ ဟောတိ၊ ကဒါစိ, ဒုဗ္ဘိက္ခော-ခဲယဉ်းစွာရအပ်သောထမင်း ရှိသည်၊ ဝါ-ငတ်မွတ်ခေါင်းပါး အစာအရှားသည်၊ (ဟောတိ)၊ မယံ-ဖ-ယောက်သော ငါတို့သည်၊ ဇကဒ္ဒာနေ-တစ်နေရာတည်း၌၊ မာဝသိမှ-မနေကြကုန်စို့၊ တီသု-နှ်သော၊ ဌာနေသု-တို့၌၊ ဝသာမ-ခွဲ၍နေကြကုန်စို့၊ ဣတိ (မန္တယိ သု)။

တတော-ထိုမှ နောက်၌၊ ပဏ္ဍုကေ လောဟိတကေ-တို့ကို၊ အာဟံသု၊ (ကိံ)၊ အာဝုသော-ငါ့ရှင်တို့၊ သာဝတ္ထိနာမ-သာဝတ္ထိမြို့ မည်သည်၊ ဝါ-ကို၊ သတ္တာပညာသာယ-၅၇ ခုသော၊ ကုလသတသဟဿေဟိ-အမျိုးအသိန်းတို့သည်၊ (တစ်နည်း) သတ္တာပညာသာယ ကုလသတသဟဿေဟိ-၅၇သိန်းသော

နေဝါသိကာ။ ။နိဝသနံ (အာဂန္တုကကဲ့သို့ ခေတ္တနေခြင်း မဟုတ်ဘဲ) အမြဲနေခြင်းတည်း၊ နိဝါသော-ခြင်း၊ "အမြဲနေ" ဆိုသော်လည်း အပိုင်သဘောအားဖြင့် နေခြင်းမဟုတ်၊ "နိဝါသော (နိဝါသမတ္တံ) ဧတေသံ အတ္ထီတိ နေဝါသိကာ" ဟု ဋီကာပြု၏၊ ကျောင်းထိုင် ကျောင်းပိုင်အဖြစ်ဖြင့် အုပ်ချုပ်နေသူကို အာဝါသိက, စာသင်သားအဖြစ် ဖြင့် နေသူကို နေဝါသိကဟု ခွဲပါ။

အမျိုးတို့သည်၊ အဗျာဝုတ္ထာ–စွဲမှီနေအပ်၏၊ အသီတိဂါမသဟာသပဋိမဏ္ဍိတာနံ–ရှစ်သောင်းသော ရွာတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်ကုန်သော၊ တိယောဇနသတိကာနံ–ယူဇနာသုံးရာရှိကုန်သော၊ ဒွိန္နံ ကာသိကောသလရဋ္ဌာနံ–ကာသိတိုင်း ကောသလတိုင်း ၂–တိုင်းတို့၏၊ အာယမုခဘူတာ–အခွန်အတုက်၏ ဝင်ရာအဝ ဖြစ်၍ဖြစ်၏၊ တတြ–ထိုသာဝတ္ထိမြို့၌၊ တုမှေ–အသင် ပဏ္ဍိုက လောဟိတကတို့သည်၊ ဝုဋ္ဌာနေယေဝ–မြို့၏ အနီးအရပ်၌သာလျှင်၊ ပရိဝေဏာနိ–ပရိဝုဏ်တို့ကို၊ ကာရေတွာ–စေ၍၊ အမ္ဗပနသနာဠိကေရာဒီနိ– သရက်ပင်, ပိန္နဲပင်, အုန်းပင် အစရှိသည်တို့ကို၊ ရောပေတွာ–စိုက်ပျိုး၍၊ ပုပ္ဖေဟိစ–ပန်းတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဖလေဟိစ–အသီးတို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ကုလာနိ–လာလာသမျှ အမျိုးတို့ကို၊ သင်္ဂဟေန– သင်္ဂြိုဟ်ချီးမြှောက်ကုန်လျက်၊ ဝါ– သိမ်းသွင်းကုန်လျက်၊ ကုလဒါရကေ–အမျိုးသားငယ်တို့ကို၊ ပဗ္ဗာဇေတွာ–ရှင်ရဟန်း ပြုပေးပြီး၍၊ ပရိသံ–ကို၊ ဝမ္မေထ–တိုးပွားစေကြကုန်လော့၊ ဣတိ–ဤသို့၊ (အာဟံသု)။

မေတ္တိယဘူဇမကေ–တို့ကို၊ အာဟံသု၊ (ကိံ)၊ အာဝုသော, ရာဇဂဟံ နာမ–မည်သည်၊ ဝါ–ကို၊ အဋ္ဌာရသဟိ မနုဿကောဋိဟိ–**၁၈** ကုဋေသော လူတို့သည်၊ အဗျာဝုတ္ထံ–အပ်၏၊ အသီတိဂါမသဟာသ ပဋိမဏ္ဍိတာနံ, တိယောဇနသတိကာနံ–နှင်သော၊ ဒွိန္နံအင်္ဂ မဂဓရဋ္ဌာနံ–အင်္ဂတိုင်း မဂဓတိုင်း ၂တိုင်း တို့၏၊ အာယမုခဘူတံ–၏၊ တတြ–ထိုရာဇဂြိုဟ်မြို့၌၊ တုမှေ–အသင် မေတ္တိယ ဘူမဇကတို့သည်၊ ပေ၊ ဝမ္မေထ–တိုးပွားကြကုန်လော့၊ ဣတိ (အာဟံသု)၊ အသမ္ဘိပုနဗ္ဘသုကေ–တို့ကို၊ အာဟံသု(ကိံ)၊ အာဝုသော၊ ကီဒ္ဒါဂိရိနာမ–ကီဒ္ဒါဂိရိ ဇနပုဒ်မည်သည်ကို၊ ဒွိဟိမေဃေဟိ–၂ မျိုးသောမိုးတို့သည်၊ အနုဂ္ဂဟိတော–ချီးမြှောက်အပ်၏၊ [ဝဿာနေ ဟေမန္တေ စာတိ ဒွိသု ဥတူသု ဝဿနတော (ရွာခြင်းကြောင့်) ဒွိဟိ မေဃေဟိတိ ဝုတ္တံ၊] တိဏိသဿာနိ–**၃** မျိုးသော ကောက်တို့သည်၊ ပသဝန္တိ–အသီးသီးကုန်၏၊ တတြ–ထို ကီဒ္ဒါဂိရိ ဇနပုဒ်၌၊ တုမှေ–အသင် အသမ္ဘိ ပုနဗ္ဘသုက တို့သည်၊ ပေ၊ ဝမ္မေထ၊ ဣတိ (အာဟံသု)၊ တေ–ထိုသဟာယ်ချင်း **၆**ယောက်တို့သည်၊ တထာ–ထို တိုင်ပင်သည့် အတိုင်း၊ အကံသု၊ တေသု–ထို **၃**သင်းတို့တွင်၊ ဧကမေကဿ–တစ်ခုတစ်ခုသော၊ ပဏ္ဍဿ–အသင်းအပင်း၏၊ ပဉ္စပဉ္စဘိက္ခုသတာနိ–**၅**ရာ, **၅**ရာသော ရဟန်းတို့သည်၊ ပရိဝါရာ–အခြံအရံတို့သည်၊ (ဟောန္တိ)၊ ဧဝံ–လျှင်၊ သမဓိကံ–ဆရာ **၆** ယောက် အပိုအလွန်နှင့်တကွ၊ ဒိယဋ္ဌဘိက္ခုသဟဿံ–အခွဲအားဖြင့် ၂ ထောင်သော ရဟန်းသည်၊ ဝါ – **၁၅၀၀** သော ရဟန်းသည်၊ ဟောတိ၊

တတြ–ထိုဆဗ္ဗဂ္ဂိအသင်းတို့တွင်၊ သပရိဝါရာ–နှ်သော၊ ပဏ္ဍုကလောဟိတကာ–တို့သည်၊ သီလဝန္ဓောဝ–နှ်သည်သာ၊ (ဟုတ္တာ) ဘဂဝတာ သဒ္ဓိं ဧနပဒစာရိကမ္မိ ဝိစရန္တိ၊ တေ–ထိုပဏ္ဍုက လောဟိတကတို့သည်၊ အကတဝတ္ထုံ–မပြုအပ်သေးသော ဝတ္ထုကို၊ ဥပ္ပါဒေန္တိ–ဖြစ်စေကုန်၏၊ [သိက္ခာပုဒ် ပညတ်ထိုက်သော အသစ်အမှုကိုသာ ပြုကြ၏။] ပညတ္တသိက္ခာပဒံ ပန–ကိုကား၊ နှ မဒ္ဒန္တိ–မကျော်နင်းကြကုန်၊ ဝါ–မကျူးလွန်ကြကုန်၊ ဣတရေ–ပဏ္ဍုက လောဟိတကမှ အခြားကုန်သော၊ သဗ္ဗေ–အလုံးစုံသော ဆဗ္ဗဂ္ဂိ ရဟန်းတို့သည်၊ အလဒ္ဓိနော (ဟုတ္တာ) အကတဝတ္ထုံ စ ဥပ္ပါဒေန္တိ၊ ပညတ္တ သိက္ခာပဒဉ္စ မဒ္ဒန္တိ တေန–ကြောင့်၊ အလဒ္ဓိနော ပါပဘိက္ခုတိ–ဟူ၍၊ (သံဂီတိကာရေဟိ) ဝုတ္တံ။

၉၀ ရူပန္တိ–ကား၊ ဇဝံဇာတိကံ–ဤသို့ သဘောရှိသော၊ [ရူပသဒ္ဒါ ဇာတိ အနက်ဟော၊] အနာစာရံ အာစရန္တိ တိ–ကား၊ အနာစရိတဗ္ဗံ–မကျင့်ထိုက်မကျင့်ကောင်းသော အကျင့်ကို၊ အာစရန္တိ–နှ်၏၊ အကာတဗ္ဗံ–မပြုထိုက် မပြုကောင်းသော အမှုကို၊ ကရောန္တိ၊ [အာစရိတဗ္ဗောတိ အာစာရော၊ နှ+အာစာရော အနာစာရော–အာစာရ၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော မပြုအပ် မပြုကောင်းသော အကျင့်၊] မာလာဝစ္ဆန္တိ–ကား၊ တရုဏပုပ္ဖရက္ခံ–ပန်းပင်ငယ်ကို၊ ဟိ–မှန်၊ တရုဏကာ–ငယ်ကုန်သော၊ ပုပ္ဖရက္ခာပိ–ပန်းပင်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပုပ္ဖဂစ္ဆာပိ–ပန်းချုံတို့ကိုလည်းကောင်း၊ မာလာဝစ္ဆာတွေဝ–မာလာဝစ္ဆတို့ဟူ၍သာ၊ ဝုစ္စန္တိ၊ [ဝစ္ဆသဒ္ဒါသည် "ဝသတိ–အမိအနီးဌ် နေတတ်၏၊ ဣတိ ဝစ္ဆော" ဟူသော ဝစနတ္ထအရ နွားငယ်ဟူသော အနက်ကိုဟော၏၊ ဤဌ်ကား အငယ်ချင်းတူသောကြောင့် သဒိသူပစာပြ ဝုစ္စန္တိကြိယာဖြင့် ဆိုသည်၊] စ–ဆက်၊ တေ–ထိုအသဒ္ဓိပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ အနေကပဝိကာရံ–သော၊ မာလာဝစ္ဆံ–ပန်းပင်ငယ်ကို၊ သယမ္မိ, ရောပေန္တိ–ပေါက်စေကြကုန်၏၊ ဝါ–စိုက်ကြကုန်၏၊ [ရဟဓာတ် ကာရိတ် ဏေပစ္စည်း, ဟရေ, ရ၏ ဥကို သြဝုဒ္ဓိပြု၊] အညေနပိ–သည်လည်း၊ ဝါ–ကိုလည်း၊ ရောပါပေန္တိ–ပေါက်ပစေဟု စေခိုင်းကြကုန်၏၊ ဝါ–အစိုက်ခိုင်းကြကုန်၏၊ [ကာရိတ်ဏာပေပစ္စည်း ၂ ချက်ဆင့်။] တေန–ကြောင့်၊ မာလာဝစ္ဆံ၊ ပေ၊ ရောပါပေန္တိ ပိတိ–ဟူ၍၊ (သံဂီတိကာရေဟိ) ဝုတ္တံ၊ သိဉ္စန္တိ တိ–ကား၊ သယမေဝ ဥဒကေန သိဉ္စန္တိ၊ [နောက်ဝါကျရှိ အညေနပိကို ထောက်၍ "သယမေဝ" ဟု ရှိမှ ကောင်းသည်၊ "တမေဝ–ထိုပန်းပင်ငယ်ကိုပင်" ဟု ရှိသည်ကား မကောင်း၊] သိဉ္စာပေန္တိ တိ–ကား၊ အညေနပိ–သည်လည်း၊ ဝါ–ကိုလည်း၊ သိဉ္စာပေန္တိ–သွန်းလောင်းစေကြကုန်၏။

💬 ပန–ဆက်၊ ဧတ္ထ–ဤမာလာဝစ္ဆဲ ရောပေနှိ အစရှိသော စကားရပ်၌၊ အကပ္ပိယဝေါဟာရော–ဟာ၀ရလည်းကောင်း၊ ကပ္ပိယဝေါဟာရော–လည်းကောင်း ပရိယာယော–ပရိယာယ်လည်းကောင်း၊ သြဘာသော–အရိပ်အရောင် လည်းကောင်း၊ နိမိတ္တကမ္မံ–အမှတ်နိမိတ်ကို ပြုခြင်းလည်းကောင်း၊ ဣတိ–သို့၊ ဣမာနိပဋ္ဌ–တို့ကို၊ ဇာနိတဗ္ဗာနိ–နှင့်၊ တတ္ထ–ထိုဂ ပါးတို့တွင်၊ အကပ္ပိယ ဝေါဟာရောနာမ–ရမည်သည်၊ ဝါ–မအပ်ဟူ၍ ခေါ်ဝေါ်အပ်သောအလုပ် အပြောအဆိုမည်သည်၊ (ဣတိ–၌စပ်)၊ အလ္လဟရိတာနံ–စိမ်းစိုသော သစ်ပင်မြက်တို့ကို၊ ကောဋ္ဌနံ–ကိုယ်တိုင်ဖြတ်ခြင်းလည်းကောင်း၊ ကောဋ္ဌာပနံ–သူတစ်ပါးကို ဖြတ်စေခြင်းလည်းကောင်း၊ အာ၀ါဋသ–တွင်းကို၊ ဝါ–ကျင်းကို၊ ခဏနံ–ကိုယ်တိုင် တူးခြင်းလည်းကောင်း၊ ခဏာပနံ–တူးစေခြင်းလည်း ကောင်း၊ မာလာ၀စ္ဆသ–ပန်းပင်ငယ်ကို၊ ရောပနံ–ကိုယ်တိုင်ပေါက်စေခြင်းလည်းကောင်း၊ ဝါ–ကိုယ်တိုင် စိုက်ခြင်းလည်းကောင်း၊ ရောပါပနံ–လည်းကောင်း၊ ဝါ–လည်းကောင်း၊ အာဠိယာ–ကန်သင်းကို၊ ဗန္ဓနံ–ကိုယ်တိုင်ဖွဲ့ခြင်းလည်း ကောင်း၊ ဗန္ဓာပနံ–လည်းကောင်း၊ ဥဒကဿ–မအပ်သောရေကို၊ သေစနံ–ကိုယ်တိုင် သွန်းလောင်းခြင်းလည်းကောင်း၊ သေစာပနံ–လည်းကောင်း၊ မာတိကာယ–ရေမြောင်းကို၊ သမ္မုခကရဏံ – သစ်ပင်သို့ ရှေးရှုပြုပေးခြင်းလည်းကောင်း၊

အကပ္ပိယဝေါဟာရော။ ။ဝေါဟရီယတေတိ ဝေါဟာရော၊ အကပ္ပိယ်ဣတိ–မအပ်ဟူ၍+ဝေါဟာရော–ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုအပ်သော အလုပ် အပြောအဆိုတည်း၊ အကပ္ပိ ယဝေါဟာရော၊ "ဝေါဟာရ" ဟု လာလျှင် နှုတ်ပြောမှုကိုသာ ယူလေ့ရှိသော်လည်း ဤ နေရာ၌ကား (နှုတ်အပြောသာမက) မအပ်ဟု ပြောဆိုထိုက်သော သစ်ပင်ဖြတ်ခြင်း, ရေ လောင်းခြင်းစသော ကိုယ်မှု, ဤသစ်ပင်ကို ဖြတ်စမ်းလော့ စသော နှုတ်ပြောမှုပါယူရမည်၊ ထို့ကြောင့် "အကပ္ပိယောစ+သော+ဝေါဟာရော" ဟု ဝိသေသန ပုဗ္ဗပဒ ကမ္မဓာရဲမပြုဘဲ, "အကပ္ပိယ်တိ ဝေါဟာရော" ဟု သမ္ဘာ၀နာ ကမ္မဓာရဲပြုပါ၊ [အကပ္ပိယဘူတံ ကရဏာ ကာရာပနာဒိ သဗ္ဗမေ၀ သင်္ဂဟိတံ၊ နှ ပန အကပ္ပိယ၀စနမတ္တံတိ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ကပ္ပိယ၀ေါဟာရေ ပိ ဧသေ၀ နယော။]

ကောဋ္ဌာပနံ။ ။"ဣမံ ဆိန္ဒ–ဤသစ်ပင်, ဤသစ်ကိုင်းကို ဖြတ်လော့" ဟု တိုက်ရိုက်ညွှန်ပြ၍ ခိုင်းခြင်းသည်သာ အကပ္ပိယဝေါဟာရ ဖြစ်၏၊ မည်သည့်သစ်ပင် သစ်ကိုင်းဟု တိုက်ရိုက်မညွှန်ပြဘဲ "သစ်ပင်ဖြတ်လိုက်, သစ်ကိုင်းခုတ်လိုက်" စသည် ဖြင့် ခိုင်းခြင်းကား အကပ္ပိယဝေါဟာရ မဟုတ်၊ ထို့ကြောင့် "ဣမံ ဆိန္ဒ ဘိန္ဒ" ဟု ဣမ သဒ္ဒါထည့်၍ ဋီကာဖွင့်သည်။ [ဘူတဂါမသိက္ခာပုဒ်ကို လှမ်းကြည့်ပါ။]

အာဠိယာ ဗန္ဓနံ စသည်။ ။သစ်ပင်ခြေရင်း၌ ရေတည်အောင် သစ်ပင်အရင်း ဘေးပတ်လည်၌ ကန်သင်းဖွဲ့ခြင်းကို "အာဠိဗန္ဓန" ဟု ဆိုသည်၊ နောက်၌ "ကပ္ပိယဥဒက" ဟု သီးခြားလာသောကြောင့် ဥဒကဿကို ဂေါ့ဗလီဗဒ္ဓနည်းအားဖြင့် "အကပ္ပိယဥဒကဿ" ဟု ဖွင့်သည်၊ ပိုးရှိသောရေကို "အကပ္ပိယဥဒက" ဟု မှတ်ပါ။

ကောင်း၊ ကပ္ပိယဥဒကသိန္ဓနံ–အပ်သောရေကို သွန်းလောင်းခြင်းလည်းကောင်း၊ [ပိုးမပါသော ရေကို ကပ္ပိယဥဒက” ဟု ဆိုသည်။] ဟတ္ထမုခ၊ ပေ၊ သိန္ဓနံ–လက်ဆေးရေ, မျက်နှာသစ်ရေ, ခြေဆေးရေ, ချိုးရေတို့ကို သွန်းလောင်းခြင်းလည်းကောင်း၊ ဣတိ–ဤသည်တည်း။

ကပ္ပိယဝေါဟာရော နာမ–ရမည်သည်၊ ဝါ–အပ်၏ဟု ခေါ်ဝေါ်အပ်သော အလုပ်အပြောမည်သည်၊ ဣမံ ရုက္ခံ–ကို၊ ဇာန–သိလော၊ ဣမံ အာဝါဋံ–ကို၊ ဇာန–လော့၊ ဣမံ မာလာဝစ္ဆံ–ကို၊ ဇာန–လော့၊ ဇတ္ထ–ဤသစ်ပင်၌၊ ဥဒကံ–ကို၊ ဇာန–လော့၊ ဣတိ ဝစနံ–ဤသို့ပြောဆိုခြင်းလည်းကောင်း၊ သုက္ခ မာတိကာယ–ခြောက်သောရေမြောင်းကို၊ ဥဒုကရဏဋ္ဌ–ဖြောင့်အောင်ပြုခြင်းလည်းကောင်းတည်း၊ ပရိယာယောနာမ–ပရိယာယ်ပြုခြင်းမည်သည်၊ ပဏ္ဍိတေန နာမ–ပညာရှိသူမည်သည်၊ ဝါ–ပညာရှိသူဆိုတာ၊ မာလာဝစ္ဆာဒယော–ပန်းပင်ငယ် အစရှိ သည်တို့ကို၊ ရောပေတဗ္ဗာ–စိုက်ပျိုးထိုက်ကုန်၏၊ (ရောပိတာ–စိုက်အပ်ပြီးကုန်သော၊ မာလာဝစ္ဆဒယော–တို့သည်၊) နဿ စိရသေဝ–မကြာမြင့်မီသာလျှင်၊ ဥပကာရာယ–လျော်သော ကျေးဇူးကို ပြုခြင်းငှာ၊ သံဝတ္တန္တိ–နိ၏၊ ဣတိ အာဒိ ဝစနံ–ဤသို့ အစရှိသော စကားတည်း၊ သြဘာသောနာမ–မည်သည်၊ ကုဒါလခဏိတ္တာဒီနိစ–ပေါက်တူး, တူရွင်း အစရှိသည်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ မာလာဝစ္ဆေ စ–တို့ကို လည်းကောင်း၊ ဂဟေတ္တာ–၍၊ ဌာနံ–ရပ်ခြင်းတည်း၊ ဟိ–မှန်၊ ဧဝံ–သို့၊ ဌိတံ–ရပ်နေသောထေရ်ကို၊ သာမဏေရာဒယော–တို့သည်၊ ဒိသွာ, ထေရော–သည်၊ ကာရာပေတုကာမော–ပြုစေခြင်းငှာ အလိုရှိ၏၊ ဣတိ–ဤသို့သိ၍၊ ဂန္တာ, ကရောန္တိ–ပြုပေးတတ်ကြကုန်၏၊ နိမိတ္တကမ္မံ နာမ–မည်သည်၊ ကုဒါလ၊ ပေ၊ ဘာဇနာနိ–ပေါက်တူး, တူးရွင်း, ဓား, ပုဆိန်, ရေပုံးတို့ကို အာဟာရိတ္တာ, သမီပေ–မိမိအနီး၌၊ ထပနံ–ချထားခြင်းတည်း။

ကပ္ပိယ ဥဒက သိန္ဓနံ။　　။ဤ၌ သိန္ဓာပန–“ရေလောင်းလိုက်စမ်း” ဟု ခိုင်းခြင်းကိုပါယူ၊ “သိန္ဓနံ သိန္ဓာပနံစ သိန္ဓနံ” ဟု ဇကသေသ်ပြု၊ ဤကပ္ပိယဥဒကသိန္ဓနကို “ဥဒကသိန္ဓန” သာမညခ်ီမသွင်းဘဲ သီးခြားဆိုခြင်းမှာ နောက်၌ အာရာမစသည်အကျိုးငှာ ကပ္ပိယဥဒကကို လောင်းကောင်းသေးသောကြောင့် ထိုနေရာရောက်မှ ခွဲမနေတော့ဘဲဤနေရာကပင် ခွဲ၍ ဆိုထားခြင်းတည်း–ဟုမှတ်၊ ဟတ္ထ၊ပေ၊ နဟာနောဒကသိန္ဓနလည်း ကပ္ပိယဥဒကသိန္ဓနပင်တည်း၊ အသုံးများသောကြောင့် သီးခြားပြထားဟန်တူသည်။

သြဘာသနဉ် နိမိတ္တကမ္မ။　　။နိမိတ္တကမ္မထက် သြဘာသသည် သာ၍ထင်ရှား၏၊ ထို့ကြောင့် ကုဒါလစသည်ကို လက်ဖြင့်ကိုင်၍ ရပ်နေခြင်းသည် မိမိ အနီး၌ ချထားခြင်းထက် (ပြုလုပ်ပေးစေလိုကြောင်း) ထင်ရှားရကား ကုဒါလစသည်ကို ကိုင်၍ ရပ်ခြင်းကို သြဘာသ, မကိုင်ဘဲ မိမိအနီး၌ ချထားခြင်းကို “နိမိတ္တကမ္မ”ဟု ဆိုသည်။

ဣမာနိ–ဤအကပ္ပိယဝေါဟာရ အစရှိသည်တို့သည်၊ ပဋ္ဌပိ–ငါးပါးလုံး တို့သည်လည်း၊ ကုလသင်္ဂဟတ္ထာဟ–အမျိုး ၄ ပါးတို့ကို ချီးမြှောက်ခြင်းအကျိုး ၄၁၊ ရောပနေ–စိုက်ပျိုးခြင်း၌၊ နံ ဝဋ္ဋန္တိ–နံ၊ ဖလပရိဘောဂတ္ထာယ–အသီးကို သုံးဆောင်ခြင်းအကျိုး၄၁၊ ကပ္ပိယာကပ္ပိယဝေါဟာရဒွယမေဝ–ကပ္ပိယဝေါဟာရ, အကပ္ပိယဝေါဟာရ ၂ ပါးအပေါင်းသည်သာ၊ နံ ဝဋ္ဋတိ–မအပ်၊ ဣတရတ္တယံ–ဆိုအပ်ပြီး ၂ ပါးမှ တစ်ပါး, အခြား ၃ ပါးအပေါင်းသည်၊ ဝဋ္ဋတိ–၏၊ ပန–ဝါဒန္တရကား၊ မဟာပစ္စရိယံ–၌၊ ကပ္ပိယဝေါဟာရောပိ–သည်လည်း၊ ဝဋ္ဋတိ–၏၊ စ–ဆက်၊ ယံ–အကြင် ကပ္ပိယဝေါဟာရ အစရှိသော ၄ ပါး အပေါင်းသည်၊ အတ္တနော–၏၊ ပရိဘောဂတ္ထာယ–၄၁၊ ဝဋ္ဋတိ၊ တံ–ထို ၄ ပါး အပေါင်းသည်၊ အည ပုဂ္ဂလဿဝါ–မိမိမှတစ်ပါး အခြားပုဂ္ဂိုလ်၏လည်းကောင်း၊ သံဃဿ ဝါ–၏လည်းကောင်း၊ စေတိယဿဝါ–၏လည်းကောင်း၊ အတ္တာယပိ– ၄လည်း၊ ဝဋ္ဋတိ၊ ဣတိ–သို့၊ ဝုတ္တံ–ပြီ၊ [မဟာပစ္စရီဝါဒကို အတည် ယူစေလိုသောကြောင့် နောက်မှဆိုသည်၊] ပန–ကား၊ အာရာမတ္တာယ–အာရာမ်(ခြံ) အလို့၄ လည်းကောင်း၊ ဝနတ္တာယစ–တောအကျိုး၄လည်းကောင်း၊ [ဝတတ္တာယဟု မူကွဲရှိ၏၊ "ဝတိ+အတ္တာယ–စည်းရိုးအကျိုး၄" ဟု ပေး။] ဆာယတ္တာယ စ–၄လည်းကောင်း၊ အကပ္ပိယ ဝေါဟာရမတ္တမေဝ–အကပ္ပိယ အပြုအပြောမျှ သည်သာ၊ နံ ဝဋ္ဋတိ–မအပ်၊ သေသံ–ကြွင်းသော ကပ္ပိယဝေါဟာရ အစရှိသော လေးပါးအပေါင်းသည်၊ ဝဋ္ဋတိ–၏။။

စ–ဆက်၊ ကေဝလံ–သက်သက်၊ သေသံ–သည်၊ ဝဋ္ဋတိ–သည်ကား၊ နံ–မဟုတ်သေး၊ ယံ ကိဉ္စိ–သော၊ မာတိကံ–ကို၊ [မြှောင်းခြောက်, ရေရှိမြှောင်း ၂ မျိုးလုံးကို ယူစေလိုသောကြောင့် "ယံ ကိဉ္စိ" ဆိုသည်။] ဥဒ္ဓံ–ဖြောင့်အောင်၊ ကာတုံ စ–၄လည်းကောင်း၊ ကပ္ပိယဥဒကံ–ကို၊ သိဉ္စိတုံ–၄လည်းကောင်း၊ [ကပ္ပိယဥဒကံ သိဉ္စထ" ဟုလည်း ခိုင်းကောင်းသည်–ဟူလို။] နှာနကောဋ္ဌကံ–ရေချိုးအိမ်ကို၊ ကတွာ–၍၊ နှာယိတုံ–၄လည်းကောင်း၊ ဟတ္ထပါဒမုခဓောဝနဒကာနိ စ–တို့ကိုလည်း၊ တတ္ထ–ထိုအာရာမ်စသည် အကျိုး၄ စိုက်အပ်သော သစ်ပင်တို့၌၊ ဆဋ္ဌေတုမ္မိ–စွန့်ခြင်း၄လည်းကောင်း၊ဝဋ္ဋတိ–အပ်၏၊ ပန–ဝါဒန္တရကား၊ မဟာပစ္စရိယံ–၌လည်းကောင်း၊ ကုရုန္ဒိယံစ–၌လည်းကောင်း၊ ကပ္ပိယ ပထဝိယံ–အပ်သောမြေ၌၊ (ဓာတမဟုတ်သော မြေ၌)၊ သယံ–ကိုယ်တိုင်၊ ရောပေတုမ္မိ–၄လည်း၊ ဝဋ္ဋတိ–၏၊ [စိုက်လော့ဟုလည်း ပြောကောင်းသည်–ဟူလို။] ဣတိ–ဤသို့၊ ဝုတ္တံ–ပြီ၊ ပန–ကား၊ အာရာမာဒိအတ္တာယ–၄၊ ရောပိတသဝါ–ကိုယ်တိုင်စိုက်အပ်သော သစ်ပင်၏လည်းကောင်း၊ ရောပါပိတသဝါ–သူတစ်ပါးကိုစိုက်စေအပ်သောသစ်ပင်၏လည်းကောင်း၊ ဖလံ–ကို၊

ပရိဘုဥ္ဇိတုမ္ပိ–ဌာလည်း၊ ဝဋ္ဋတိ၊ သြစိနန သြစိနာပနေ–ကိုယ်တိုင် ဆွတ်ခူးခြင်း, သူတစ်ပါးကို ဆွတ်ခူးစေခြင်း၌၊ ပကတိယာပိ–ဖြင့်လည်း၊ ပါစိတ္တိယံ (ဟောတိ)၊ [ဘူတဂါမသိက္ခာပုဒ်အရ ပါစိတ်သင့်သည်။] ပန–ကား၊ ကုလ ဒူသနတ္ထာယ–အမျိုး ၄ ပါးတို့၏ သဒ္ဓါကို ဖျက်ဆီးခြင်းအကျိုးငှာ၊ (သြစိနန သြစိနာပနေ–၌) ပါစိတ္တိယဿေဝ–သည်လည်းကောင်း၊ ဒုက္ကဋဿ–သည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ–၏။ [ကုလဒူသနအတွက် ဒုက္ကဋ်အာပတ် တိုးလာသည်။]

စ–ဆက်၊ ဂန္ဓနာဒီသု–ပန်းကုံးခြင်းအစရှိကုန်သော၊ ဥရစ္ဆဒပရိယောသာနေသု–ရင်လွှမ်းပန်းအဆုံးရှိသော ဝတ္ထုတို့၌၊ ကုလဒူသနတ္ထာယ–အမျိုးလေးပါးတို့၏ သဒ္ဓါကို ဖျက်ဆီးခြင်းအကျိုးငှာလည်းကောင်း၊ အညတ္ထာယဝါ–အခြားသော ဝတ္ထုပူဇောအစရှိသော အကျိုးငှာလည်းကောင်း၊ ကရောန္တဿ–၏၊ ဒုက္ကဋမေဝ၊ ကသ္မာ–နည်း၊ အနာစာရတ္တာ–ရဟန်းတို့ မပြုအပ်မပြုကောင်းသော အကျင့်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း၊ ပါပသမာစာရောတိ ဇ္ဈာ–ဉျှပါ၌ဌ၌၊ [ဉျှကုလဒူသကသိက္ခာပုဒ် ပါဠိတော်" ပါပသမာစာရော" ဟူသော ဉျှပါ၌ဌ၌" ဟူလို၊] ဝုတ္တပါပသမာစာရတ္တာစ–အကျယ်ဟောတော်မူအပ်သော ပါပသမာစာရ၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်းတည်း။ ["ပါပသမာစာရောတိ၊ ပေ၊ ဂန္ဓေ တိပိ ဂန္ဓာပေတိပိ" ဟု ဉျှသိက္ခာပုဒ်၏ ပဒဘာဇနီ၌ အကျယ်ဟောတော်မူအပ်သော ပါပသမာစာရ၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်းတည်း–ဟူလို။]

အာရာမာဒီ အတ္ထာယ–သစ်သီးအာရာမ်, ပန်းအာရာမ် အစရှိသည်တို့၏ အကျိုးငှာ၊ ရုက္ခရောပနေ–၌၊ (အနာပတ္တိ–သည်)၊ ဟောတိဝိယ–ကဲ့သို့၊ (တထာ–တူ) ဝတ္ထုပူဇနတ္ထာယ–ရတနာ ၃ ပါးဟူသော ဝတ္ထုကိုပူဇော်ခြင်း အကျိုးငှာ (ဂန္ဓနာဒီသု–ပန်းသီကုံးခြင်း အစရှိသည်တို့၌) ကသ္မာ–ကြောင့်၊ အနာပတ္တိ–သည်၊ နု ဟောတိ–နည်း၊ ဣတိ စေ–ဉျှသို့မေးအံ့၊ အနာပတ္တိယေဝ–ပင်တည်း၊ ဟိ–ချဲ့၊ တတ္ထ–ထိုအာရာမ်စသည်တို့၏ အကျိုးငှာ သစ်ပင်စိုက်ရာ၌၊

အညတ္ထာယ။　　။ဝတ္ထုပူဇာဒီအတ္ထာယ–ရတနာသုံးပါးဟူသော ဝတ္ထုကို ပူဇော်ခြင်း အစရှိသော အကျိုးငှာ၊ ကရောန္တဿ ဒုက္ကဋမေဝ၊ ဉျှစကားကိုထောက်၍ ဘုရားကို ပန်းပူဇော်ခြင်း, တရားဟောပလ္လင်ကို တန်ဆာဆင်ခြင်းအစရှိသော အကျိုးငှာ ပန်းကုံးမှ ပန်းစေတီလုပ်မှု စသည်ကို ရဟန်းများသည် ကိုယ်တိုင်လည်း မလုပ်ကောင်း၊ သာမဏေ စသူများကိုလည်း အကပ္ပိယဝေါဟာရဖြင့် မခိုင်းကောင်းဟုမှတ်၊ ဘာ့ကြောင့်နည်း .... ပါဠိတော်၌ "တေ ဧဝရုပ် အနာစာရံအာစရန္တိ" အရ အနာစာရ (ရဟန်းတို့ မပြုထိုက်မပြုကောင်းသောအကျင့်) ဖြစ်သောကြောင့်လည်းကော့င်း, ပါပသမာစာရတွင် ပါဝင်သောကြောင့် လည်းကောင်းတည်း။

ကပ္ပိယဝေါဟာရေန–ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပရိယာယာဒီဟိစ–ပရိယာယ် အစရှိသည်တို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ အနာပတ္တိ–သည်၊ ဟောတိ ယထာ–ကဲ့သို့၊ တထာ–တူ၊ ဝတ္ထုပ္ပဋိဃနတ္ထာယပိ–ငှာလည်း၊ (ကပ္ပိယဝေါဟာရေန–ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ပရိယာယာဒီဟိစ–တို့ဖြင့်လည်းကောင်း)၊ အနာပတ္တိယေဝ–ပင်တည်း။

နနု စ–စောဒနာပါဠိးအုံ့၊ (ကိုး)၊ တတ္ထ–ထို အာရာမ်စသည် အကျိုးငှာ သစ်ပင်စိုက်ရာ၌၊ ကပ္ပိယပထဝီယံ–၌၊ သယံ–ရဟန်းကိုယ်တိုင်၊ ရောပေတုမ္ပိ–စိုက်ခြင်းငှာလည်း၊ ဝဋ္ဋတိ–အပ်၏၊ ဣတိ–သို့၊ ဝုတ္တံနနု–ဆိုအပ်ပြီးမဟုတ်ပါလော၊ ဣတိ–သို့၊ နနု စ–စောဒနာပါ၏၊ ဝုတ္တံ–ဆိုအပ်ပြီ၊ ပန–သို့သော်လည်း၊ မဟာအဋ္ဌကထာယံ–၌၊ နှ ဝုတ္တံ–ဆိုအပ်သောစကား မဟုတ်၊ (တွဲ–သင်စောဒကသည်)၊ အထာပိ မညေယျာသိ–အကယ်၍မူလည်း တွေးကြံရာ၏၊ (ကိုး)၊ ဣတရာသု–မဟာအဋ္ဌကထာမှ တစ်ပါးသော အဋ္ဌကထာတို့၌၊ ဝုတ္တမ္ပိ–

ကသ္မာ နု အနာပတ္တိ။ ။အာရာမတ္ထဝနတ္ထ ဆာယတ္ထအကျိုးငှာ သစ်ပင်စိုက်စေခြင်း၌ အနာပတ်ဖြစ်သကဲ့သို့ "ဝတ္ထုပ္ပဋိဃနတ္ထာယ ဂန္ဓနာဒီသု ကသ္မာ အနာပတ္တိ–ရတနာသုံးပါးကို ပူဇော်ဖို့ရာ ကိုယ်တိုင် ပန်းကုံးခြင်း စသည်တို့၌လည်း အနာပတ်ဖြစ်သင့်သည် မဟုတ်လော, အဘယ်ကြောင့် အနာပတ် မဖြစ်ရသနည်း" ဟူလို။

ယထာဟိ၊ ပေ၊ အနာပတ္တိယေဝ။ ။ထိုအမေးကို "အနာပတ္တိယေဝ" ဟု အကျဉ်းဖြေပြီးနောက်, ထိုအနာပတ်ဖြစ်ပုံကို ထင်ရှားပြလိုရ၍ "ယထာဟိ" စသည်ကို မိန့်သည်၊ အာရာမတ္ထ စသောအကျိုးငှာ သစ်ပင်စိုက်စေရာ၌ "ဤသစ်ပင်ကို သိလော့" စသော ကပ္ပိယဝေါဟာရ, ပရိယာယ်, သြဘာသ, နိမိတ္တကမ္မတို့ဖြင့် ပြုစေလျှင် အာပတ်မသင့်သကဲ့သို့ ထိုအတူ ဝတ္ထုပ္ပဋိဃ အကျိုးငှာ ဂန္ဓနစသော အမှုကို ပြုစေရာ၌လည်း ကပ္ပိယဝေါဟာရ, ပရိယာယ်, သြဘာသ, နိမိတ္တကမ္မတို့ဖြင့် ပြုလုပ်စေလျှင် အာပတ်မသင့်ပင်ဖြစ်သည်၊ ကိုယ်တိုင်ပန်းကုံးခြင်း, အကပ္ပိယဝေါဟာရဖြင့် အကုံးခိုင်းခြင်း၌ကား အာပတ်ဖြစ်သည်–ဟူလို။ [ဝတ္ထုပ္ပဋိဃနတ္ထာယပိ နောက် "ကပ္ပိယဝေါဟာရေန ပရိယာယာဒီဟိစ ဂန္ဓာပနေ" တို့ကိုလည်း လိုက်ပါစေ။]

နနု စ၊ ပေ၊ ဝုတ္တန္တိ။ ။ရှေ့၌ "မဟာပစ္စရိယံ ပန ကုရန္ဒိယဋ္ဌ ကပ္ပိယပထဝီယံ သယံ ရောပေတုမ္ပိ ဝဋ္ဋတိတိ ဝုတ္တံ" ဟု ဆိုခဲ့ပြီ၊ ထိုစကားအရ "နနု၊ ပေ၊ ဝဋ္ဋတိတိ ဝုတ္တံ" ဟု စောဒကပုဂ္ဂိုလ်ဆိုသည်၊ စောဒက၏ဆိုလိုရင်းကား "အာရာမာဒိ အကျိုးငှာ သစ်ပင်ကို ကိုယ်တိုင်စိုက်ကောင်းလျှင် ပန်းကိုလည်း ဝတ္ထုပ္ပဋိဃအကျိုးငှာ ကိုယ်တိုင် ကုံးကောင်းသင့်သည် မဟုတ်ပါလော" –ဟူလို။

ဝုတ္တံ, နှ ပန မဟာအဋ္ဌကထာယံ။ ။"သယံ ရောပေတုံ ဝဋ္ဋတိ" ဟု ဆိုထားသည်ကား မှန်ပေသည်၊ သို့သော် ထိုစကားသည် မဟာအဋ္ဌကထာစကား မဟုတ်၊ မဟာပစ္စရီနှင့် ကုရန္ဒီစကား ဖြစ်သည်–ဟူလို။

ဆိုအပ်သော စကားသည်လည်း၊ ပမာဏ–လိုရင်း ပမာဏတည်း၊ [ဝိနည်းဆုံး ဖြတ်ရာအခါ၌ နှိုင်းယှဉ်ကြောင်း စကားဖြစ်သည်–ဟူလို၊] မဟာအဋ္ဌကထာယံစ–ဌ်လည်း၊ ကပ္ပိယ ဥဒကသေစနံ–အပ်သော့ရေကို ကိုယ်တိုင်လောင်းခြင်းကို၊ ဝုတ္တံ–ပြီ၊ တံ–ထိုစကား ၂ ရပ်သည်၊ ကထံ–အဘယ်သို့ ဖြစ်နိုင်ပါလိမ့်မည်နည်း၊ ဣတိ–သို့၊ (အထာပိ မညေယျာသိ)။

တမ္မိ–ထိုစကား ၂ ရပ်သည်လည်း၊ နု ဝိရုဇ္ဈတိ–မဆန့်ကျင်ပါ၊ [ပန်းမကုံး ကောင်းဟူသော စကားနှင့် မဆန့်ကျင်ပါ–ဟူလို၊] ဟိ–ချဲ့ (တစ်နည်း) ဟိ ယသ္မာ–ကြောင့်၊ တတြ–ထိုအာရာမ်အကျိုးငှာ သစ်ပင်စိုက်ရာ ရေလောင်းရာ၌၊ အဝိသေသေန–အထူးမ, မ သာမညအားဖြင့်၊ ရုက္ခံ ရောပေန္တိ၊ ပေ၊ သိဉ္စာ ပေန္တိ ပိတိ–ဟူ၍၊ ဝတ္တဗ္ဗေ–ဟောတော်မူထိုက်ပါလျက်၊ (အဝတ္ဘာ–ဟောတော်မမူဘဲ၊) မာလာဝစ္ဆန္တိ–ဟူ၍၊ ဝဒန္တော–ဟောတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊

အထာပိ။ ပေ။ တံ ကထန္တိ။ ။[တံကထန္တိမှ ဣတိကို "မညေယျာသိ" နှင့်တွဲ၊ တံဖြင့် "ကပ္ပိယပထဝိယံ သယံ ရောပနံ" ဟူသော မဟာပစ္စရီကုရန်၏ စကားနှင့် "ကပ္ပိယဥဒကသေစနံ" ဟူသော မဟာအဋ္ဌကထာ စကားကို စွဲ၊] မဟာအဋ္ဌကထာမှ တစ်ပါးသော မဟာပစ္စရီ ကုရန်တို့၌ ဆိုအပ်သောစကားလည်း ပမာဏပြုလောက်သော စကားဖြစ်၏၊ မဟာအဋ္ဌကထာ၌လည်း "ကပ္ပိယပထဝီ၌ ကိုယ်တိုင်သစ်ပင်စိုက်ကောင်း၏" ဟု မဆိုစေကာမူ "ကပ္ပိယရေကို ကိုယ်တိုင်လောင်းကောင်း၏" ဟု ဆိုထား၏၊ ["ယံ ကိဉ္စိမာတိကံ၊ ပေ၊ ကပ္ပိယဥဒကံ သိဉ္စိတုံ၊ ပေ၊ ဝဋ္ဋတိ" ဟု ဆိုခဲ့သည်–ဟူလို၊] ထိုအဋ္ဌကထာတို့၌ စကားသည် ဘယ်သို့ ဖြစ်နေပါသနည်း၊ [မဟာပစ္စရီ ကုရန်၏ အဋ္ဌကထာတို့၌ "ကပ္ပိယပထဝီဝယ် ကိုယ်တိုင်သစ်ပင်စိုက်ကောင်း၏" ဟူသော စကား, မဟာအဋ္ဌကထာဝယ် "ကပ္ပိယရေကို ကိုယ်တိုင်သစ်ပင်မှာ လောင်းကောင်း၏ ဟူသောစကားသည် "ပန်းကို ကိုယ်တိုင် ကုံးကောင်း" ဟူသော စကားနှင့် ဆန့်ကျင်နေသည် မဟုတ်ပါလော–ဟု အသင်စောဒကမှာ တွေးထင်စရာရှိသည်–ဟူလို။]

တမ္မိ၊ ပေ၊ တတြဟိ။ ။ထိုအဋ္ဌကထာတို့ စကား ၂ ရပ်လည်း "ပန်းကို ကိုယ်တိုင် မကုံးကောင်း" ဟူသော စကားနှင့် မဆန့်ကျင်ပါ၊ "ဘာကြောင့်နည်း" ဟု မေးဖွယ်ရှိသောကြောင့် "တတြဟိ၊ ပေ၊ အတ္ထိ" ဟု မိန့်၊ [တတြာတိ ရောပနသိဉ္စန ဝိသယေ၊–ဝိမတိ၊] သစ်ပင်ကို ကိုယ်တိုင်စိုက်မှု ရေလောင်းမှု၌ "ရုက္ခံ ရောပေန္တိပိ ရောပါပေန္တိပိ သိဉ္စန္တိပိ သိဉ္စာပေန္တိပိ" ဟု ရုက္ခသာမညဖြင့် ဟောတော်မူသင့်ပါလျက် "မာလာဝစ္ဆံ" ဟု ဝိသေသသစ်ပင်ကို ဟောတော်မူသော ဘုရားရှင်သည် ဒါယကာ ဒါယိကာမတို့ကို ချီးမြှောက်ဖို့ရာ အသီးသီးသော အပွင့်ပွင့်သော သစ်ပင်ကိုသာ ရည်ရွယ်တော်မူ၍ မိန့်တော်မူအပ်၏၊ အာရာမတ္ထ ဝနတ္ထ ဆာယတ္ထအကျိုးငှာ စိုက်ပျိုးရာ၌ကား "ကိုယ်တိုင် ပြုကောင်း သူတစ်ပါးကို ပြုစေကောင်း၏" ဟူသော ပရိယာယ်အနက်ကို ရကောင်း၏၊ ထို့ကြောင့် မဆန့်ကျင်ပါ–ဟူလို။

ဥပေတိ–မှ၏၊ (ကိ)၊ ကုလသင်္ဂဟတ္ထာယ–ငှာ၊ ပုဗ္ဗဖလူပဂမေဝ–အပွင့်အသီး သို့ ကပ်ရောက်သော သစ်ပင်ကိုသာ၊ ဝါ–အပွင့်ပွင့်သောသစ်ပင်, အသီးသီး သော သစ်ပင်ကိုသာ၊ သန္ဓာယ–မှု၍၊ ဧတံ–မာလာဝစ္ဆံ ရောပေန္တိပိ အစရှိသော စကားကို၊ ဝုတ္တံ–ပြီ၊ အညတြ ပန–ကုလသင်္ဂဟ အကျိုးမှတစ်ပါး, အာရာမစသည် တို့၏ အကျိုးငှာ စိုက်ရာ၌ကား၊ ပရိယာယော–ကိုယ်တိုင်ပြုခြင်း, သူတစ်ပါးကို ပြုစေခြင်းဟူသော ပရိယာယ်အနက်သည်၊ အတ္ထိ–ရှိစကောင်း၏၊ ဝါ–ရစကောင်း ၏၊ ဣတိ–သို့၊ (ဥပေတိ–မှ၏၊ ဣတိ–ထို့ကြောင့်၊ နဝိရုဗ္ဗတိ–မဆန့်ကျင် ပါ၊ ပြန်လှည့်စပ်)၊ တသ္မာ–ကြောင့်၊ တတ္ထ–ထိုမာလာဝစ္ဆံရောပေန္တိပိ အစရှိ သော စကားရပ်၌၊ ပရိယာယံ–ပရိယာယ်အနက်၏ ဖြစ်သင့်ခြင်းကိုလည်း ကောင်း၊ ဣဓ–ဤဂန္ဓေန္တိပိ အစရှိသော စကားရပ်တို့၌၊ ပရိယာယာဘာဝံစ– ပရိယာယ်အနက်၏ မရှိနိုင်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဥတ္တာ–၍၊ အဋ္ဌကထာသု– တို့၌၊ ယံ–အကြင်စကားကို၊ ဝုတ္တံ–ပြီ၊ တံ–ထိုစကားကို၊ သုဝုတ္တမေဝ– ကောင်းစွာဆိုအပ်သည်သာ၊ (ဣတိ–သို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ–၏)၊ [ဥတ္တာ၏ စပ်ပုဒ်မရှိ သောကြောင့် "ဝေဒိတဗ္ဗံ" ဟု ဝိမတိ၌ ထည့်သည်။]

စ–မှန်၏၊ ["သုဝုတ္တမေဝ" ဟူသောစကားသည် မှန်၏၊] ဗုဒ္ဓေနဝမ္မော၊ ပေ၊ ပဏ္ဍိတာနန္တိ–ဟူသော၊ ဧတံ–ဤဂါထာစကားကို၊ (မယာ) ဝုတ္တံ–ပြီ၊ [ဂါထာရမ္ဘာ၌ဆိုခဲ့ပြီး–ဟူလို၊ အနက်ကိုလည်း ထိုနေရာ၌ ရေးခဲ့ပြီ၊] ဣတိ– ကြောင့်၊ (ထိုသို့ အဋ္ဌကထာတို့၌ ဆိုအပ်သောစကားရပ်၏ သုဝုတ္တ၏ အဖြစ် ကြောင့်၊) သဗ္ဗံ–အလုံးစုံသော စကားရပ်ကို၊ ဝုတ္တနယေနေဝ–အဋ္ဌကထာတို့၌ ဆိုအပ်သောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ–၏။

တသ္မာ၊ ပေ၊ သုဝုတ္တမေဝ။ ။ပရိယာယံကို "ကရဏကာရာပဏသခ်ါတပရိယာယ သဗ္ဗာဝံ" ဟု ဝိမတိဖွင့်၏၊ နောက်၌ အဘာဝံကိုကြည့်၍ "သဗ္ဗာဝံ" ဟု ထည့်ဖွင့်သည်၊ တတ္ထကို "မာလာဝစ္ဆံရောပေန္တိတိ အာဒိသု" ဟု ဖွင့်၍ ဣဓကို "ဂန္ထေန္တိတိအာဒိသု" ဟုဖွင့်သည်၊ ယံ–တံ ပုဒ်တို့ဖြင့် "မဟာပစ္စရီ ကုရန္ဒီတို့၌ ဆိုအပ်သော "ကိုယ်တိုင် ကပ္ပိယပထဝီ၌ သစ်ပင်စိုက်မှု ရေလောင်းမှုသည် အပ်၏" ဟူသော စကား၊ မဟာအဋ္ဌ ကထာ၌ "ကိုယ်တိုင်ရေလောင်း၏"ဟူသော စကားနှင့် "ကိုယ်တိုင် ပန်းကုံးမှုကို မပြုအပ်" ဟူသော စကားကိုစွဲပါ။

သဗ္ဗံ၊ ပေ၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ။ ။ဤဝါကျကား ဆိုအပ်ပြီး စကားတို့ကို နိဂုံးအုပ်သော ဝါကျတည်း၊ ထို့ကြောင့် ဣတိတစ်လုံး အကြေကြေ၍ "ဣတိတသ္မာ" ဟု ထည့်သည်၊ အဋ္ဌကထာတို့၌ ဆိုအပ်သော စကားရပ်၏ သုဝုတ္တဖြစ်သောကြောင့် ဆိုအပ်ပြီးစကား အားလုံးကို အဋ္ဌကထာတို့၌ ဆိုအပ်သောနည်းအတိုင်း သာလျှင် သိပါလေ–ဟူလို။ [ဝုတ္တနယေနေဝ၌ ဧဝဖြင့် "အခြားနည်းရှာဖွယ် မလို" ဟု ကန့်သည်။]

တတ္ထ–ထိုဂန္ဓေ နှစ်ပါ, ဂန္ဓာပေနှစ်ပါ အစရှိသော ပါဠိရပ်၌ (စောဒကသ–၏၊ ဤဒိသီ–သော၊ စောဒနာ–သည်၊) သိယာ–၏၊ (ကိဒိသီ စောဒနာ, သိယာ–သနည်း၊) ဝတ္ထုပုဗ္ဗနေတ္ထာယပိ–ဌာလည်း၊ ဂန္ဓနာဒီသု အာပတ္တိယဒိ (ဟောတိ ဧဝံသတိ၊ ဝတ္ထုပုဗ္ဗနေတ္ထာယ) ဟရဏာဒီသု–ပန်းကိုဆောင်ယူခြင်းအစရှိသည်တို့၌၊ ကသ္မာ အနာပတ္တိ (ဟောတိ–သနည်း၊) ဣတိ (ဤဒိသီ)–ဤသို့ ရှုအပ်သော၊ (စောဒနာ သိယာ၊) ကုလိတ္ထိအာဒီနံ–အမျိုးမိန်းမ အစရှိသူတို့၏၊ အတ္ထာယ–ဌာ၊ ဟရဏတော–ဆောင်ခြင်းကြောင့်၊ ဝါ–ဆောင်ခြင်းကို ပါဠိတော်၌ ဟောတော်မူခြင်းကြောင့်၊ (ဝတ္ထုပုဗ္ဗနေတ္ထာယ ဟရဏာဒီသု အနာပတ္တိ ဟောတိ၊) ဟိ–မှန်၊ (တစ်နည်း) ဟိ (ယသ္မာ), ဟရဏဓိကာရေ–ဟရဏအရာ၌၊ ဝိသေသေတွာ–၍၊ [တေ ကုလိတ္ထိနံ စသည်ဖြင့် ဝိသေသန (မ)၍–ဟူလို၊] တေ ကုလိတ္ထိနန္တိ အာဒိ–စကားကို၊ (ဘဂဝတာ) ဝုတ္တံ၊ တသ္မာ, ဗုဒ္ဓါဒီနံ–ဘုရားအစရှိသော ဝတ္ထုတို့၏၊ အတ္ထာယ ဟရန္တသ အနာပတ္တိ (ဟောတိ)၊ [ပါဠိတော်ကြည့်ပါ၊ "တေ ကုလိတ္ထိနံ ကုလဓီတာနံ၊ ပေ၊ ဧကတောဝဏ္ဏိ ကမာလံ ဟရန္တိပိ ဟရာပေန္တိပိ" စသည်ဖြင့် ဟောတော်မူသည်၊ ထို့ကြောင့် ကုလိတ္ထီ စသူတို့အတွက် ဆောင်ယူရာ၌သာ အာပတ်သင့်၍, ဝတ္ထုပုဗ္ဗာအကျိုးငှာ ဆောင်ရာ၌ကား အာပတ်မသင့်–ဟူလို။]

. . .

တတ္ထ–ထိုဧကတော ဝဏ္ဏိကမာလံ ဟရန္တိပိ အစရှိသော ပါဠိရပ်၌၊ ဧကတော ဝဏ္ဏိကန္တိ–ကား၊ ပုပ္ဖာနံ–ပန်းပွင့်တို့၏၊ ဝဏ္ဏော–အညွှာတို့ကို၊ ဧကတော–တစ်ပေါင်းတည်း၊ ကတွာ, ကတမာလံ–ပြုအပ်သော ပန်းစည်းကို၊ (ဟရန္တိပိ၊) [ပန်းပွင့်၏အညွှာတို့ကို တစ်ပေါင်းတည်းစုစည်းထားသော ပန်းစည်းတည်း၊ "ဧကတော+ဝဏ္ဏာ+ယသ္သာတိ ဧကတောဝဏ္ဏိကာ" ဟု ပြု၊] ဥဘတော ဝဏ္ဏကန္တိ–ကား၊ ဥဘောဟိ–နှစ်သော၊ ပသေဟိ–နံပါးတို့ဖြင့်၊ ပုပ္ဖဝဏ္ဏော–တို့ကို၊ ကတွာ, ကတမာလံ (ဟရန္တိပိ)၊ [ပန်းပွင့်၏ အညွှာတို့ကို ၂ဖက်ပေါ်အောင် ခွဲ၍စည်းအပ်သောပန်းစည်းတည်း၊ "ဥဘတော–၂ဖက်တို့၌+ဝဏ္ဏာ ယသ္သာတိ ဥဘတောဝဏ္ဏိကာ"ဟု ပြု၊] ပန–ကား၊ မဠ္ဠရိကန္တိ အာဒီသု–တို့၌၊ မဠ္ဠရိဝိယ–ပန်းခိုင်ကဲ့သို့၊ ကတာ–သော၊ ပုပ္ဖဝိကတိ–အထူးတလည်ပြု အပ်သော ပန်းကို၊ မဠ္ဠရိကာတိ–ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ [ပန်းပွင့်များကို ပန်းအခိုင်၊ ပန်းအခက်ကဲ့သို့ ပြုအပ်သော ပန်းခိုင်တည်း၊] ဝိဓူတိကာတိ–ကား၊ သူစိယာ ဝါ–အပ်ဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ သလာကာယဝါ–ဝါးခြမ်းစိတ်ဖြင့်သော်လည်း ကောင်း၊ သိန္ဒုဝါရပုပ္ဖာဒီနိ–ရေအုန်ပန်းအစရှိသည်တို့ကို၊ ဝိဓူတွာ–ထိုး၍၊ ဝါ–သီကုံး၍၊ ကတာ–ပြုအပ်သောပန်းတည်း၊ [ရှေးက "ဝိဓူတိကာ–ပန်းလက် ကောက်"ဟု

ပေးကြ၏၊ လက်ကောက်ကဲ့သို့ ဝိုင်းအောင်ပြုထားသည်ဖြစ်စေ, အကုံးအတိုင်းဖြစ်စေ, ချည်ဖြင့် သီထားအပ်သော ပန်းကုံးတည်း။] ဝဏ္ဏသကောတိ-ကား၊ ဝတ်သကော-ဦးဆောက်ပန်တည်း၊ ["မုဒ္ဓမာလယေ ဝဏ္ဏသကော" ဟူသော အဘိဓာန်အရ ဦးထိပ်၌ ပန်ဆင်အပ်သောပန်းကို "ဝဏ္ဏသက" ဟု ဆိုသည်၊ ယခုကာလ၌ "ဦးဆောက်ပန်း" ဟု ခေါ်ကြသည်၊] အာဝေဠာတိ-ကား၊ ကဏ္ဌိကာ-နားဝ၌ပန်ဆင်အပ်သော ပန်းတည်း၊ [ဤပန်းကိုရှေးက "နားသွယ်ပန်း" ဟု ဆိုကြ၏၊] ဥရစ္ဆဒေါတိ-ကား၊ ဟာရသဒိသ-ပုလဲသွယ်နှင့် တူစွာ၊ ဥရေ-ရင်ဘတ်၌၊ ထပနကပုပ္ဖဒါမ-ထားအပ်သောပန်းကုံးတည်း၊ အယံ-ကား၊ တာဝ-အာပတ္တိဝိနိစ္ဆယမှရှေးဦးစွာ၊ ဇတ္ထ-ကေတောဝဏ္ဏိကမာလံ ဂန္ဓေန္တိ အစရှိသော ပါဠိရပ်၌၊ ပဒဝဏ္ဏနာ-ပုဒ်တို့၏ အဖွင့်တည်း။

ပန-ကား၊ (ပဒဝဏ္ဏနာမှတစ်ပါး အာပတ္တိဝိနိစ္ဆယကား)၊ အယံ-ဤ ဆိုအပ်လတ္တံ့ကား၊ အာဒိယာ-မာလာဝစ္ဆံ ရောပေန္တိပါဟူသော အစမှ၊ ပဋ္ဌာယ-၍၊ ဝိတ္ထာရေန-အားဖြင့်၊ အာပတ္တိဝိနိစ္ဆယော-အာပတ်ကိုဆုံးဖြတ်ကြောင်းစကား တည်း၊ ကုလဒူသနတ္ထာယ-ဌာ၊ အကပ္ပိယပထဝိယံ-၌၊ [ရဟန်းများ မတူး မခြစ်ကောင်းသော ဇာတပထဝီကို အကပ္ပိယပထဝီ-အကပ္ပိယဘူမိဟု ခေါ်သည်၊] မာလာဝစ္ဆံ-ကို၊ ရောပေန္တ သ-၏၊ ပါစိတ္တိယဿ-သည်လည်းကောင်း၊ ဒုက္ကဋဿ-သည်လည်းကောင်း၊ (ဟောတိ)၊ အကပ္ပိယ ဝေါဟာရေန-ဖြင့်၊ ရောပါပေန္တ သ-အစိုက်ခိုင်းသော ရဟန်း၏၊ တထာ-ထိုပါစိတ်ဒုက္ကဋ်အာပတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ကပ္ပိယပထဝိယံ-၌၊ [မီးလောင်မြေစသော ရဟန်းများ တူးဆွ ကောင်းသောမြေကို "ကပ္ပိယပထဝီ"ဟု ခေါ်သည်၊] ရောပနေပိ-၌လည်းကောင်း၊ ရောပါပနေပိ-၌လည်းကောင်း၊ ဒုက္ကဋမေဝ (ဟောတိ)၊ ဥဘယတ္ထာပိ-၂ပါးစုံသော ကပ္ပိယပထဝီ အကပ္ပိယပထဝီ၌လည်း၊ သကိံ-တစ်ကြိမ်၊ အာဏတ္တိယာ-စေခိုင်းခြင်းကြောင့်၊ ဗဟုနမ္ပိ-များစွာသော သစ်ပင်တို့ကိုလည်း၊ ရောပနေ- ပေါက်စေခြင်း (စိုက်ပျိုးခြင်း)၌၊ ဧကမေဝ-သောသ ပါစိတ္တိယ ဒုက္ကဋ်ဝါ-ပါစိတ်နှင့်တကွဖြစ်သော ဒုက္ကဋ်အာပတ်သည်သော်လည်းကောင်း၊ (ကပ္ပိယပထဝီအတွက်)၊ သုဒ္ဓဒုက္ကဋ်ဝါ-ပါစိတ်မဖက် သက်သက်သော ဒုက္ကဋ်အာပတ် သည်သော်လည်းကောင်း၊ (အကပ္ပိယပထဝီအတွက်) ဟောတိ-၏၊ ဟိ-ဆက်၊ (ဟိ-မပါလည်းကောင်း၏၊) ပရိဘောဂတ္ထာယ-ဌာ၊ ကပ္ပိယဘူမိယံဝါ-၌ သော်လည်းကောင်း၊ အကပ္ပိယဘူမိယံဝါ-၌သော်လည်းကောင်း၊ ကပ္ပိယဝေါဟာရေန-ဖြင့်၊ ရောပါပနေ-စိုက်ခိုင်းခြင်း၌၊ အနာပတ္တိ (ဟောတိ)၊ အာရာမာဒိ အတ္ထာယပိ-ဌာလည်း၊ အကပ္ပိယပထဝိယံ-၌၊ ရောပေန္တ သ ဝါ-၏လည်းကောင်း၊ အကပ္ပိယဝစနေန-ဖြင့်၊ ရောပါပေန္တ သ

ဝါ–၏ လည်းကောင်း၊ ပါစိတ္တိယ် (ဟောတိ)၊ ပန–ဆက်၊ အယံနယော–ကို၊ [ဧတပထဝီ အဧတပထဝီ, ကပ္ပိယဝေါဟာရ အကပ္ပိဝေါဟာရ ဟူသော နည်းကို၊] မဟာအဋ္ဌကထာယံ–၌၊ သုဒ္ဒ–ကောင်းစွာ၊ ဝါ–သေသေချာချာ၊ နဝိဘတ္တော–မဝေဖန်အပ်၊ မဟာပစ္စရိယံ–၌၊ (သုဒ္ဒ–စွာ)၊ ဝိဘတ္တော–ပြီ၊ ဣတိ–သို့၊ (ဒဋ္ဌဗ္ဗံ–၏)။

ပန–ကား၊ (ရောပန ရောပါပန ဝိနိစ္ဆယမှတစ်ပါး, သိဉ္စန သိဉ္စာပန ဝိနိစ္ဆယကား)၊ သိဉ္စနသိဉ္စာပနေ–ကိုယ်တိုင်ရေလောင်းခြင်း, သူတစ်ပါးကို ရေစေလောင်းခြင်း၌၊ အကပ္ပိယဥဒကေန–(ပိုးပါ၍) မအပ်သောရေဖြင့်၊ သဗ္ဗတ္ထ–အလုံးစုံသော အရာ၌၊ [ကုလသင်္ဂဟ, ပရိဘောဂ, အာရာမ်စသည်တို့၏အကျိုးငှာ စိုက်အပ်ရာအားလုံး၌၊] ပါစိတ္တိယံ (ဟောတိ)၊ ကုလဒူသန ပရိဘောဂတ္ထာယ–ငှာ၊ (သိဉ္စန သိဉ္စာပနေ–၌–၊) ဒုက္ကဋမ္မိ (ဟောတိ) [ပိဖြင့် ပါစိတ်ကို ပေါင်း၊] ကပ္ပိယေန–အပ်သော ရေဖြင့်၊ တေသံ ယေဝ ဒ္ဝိန္နံ–ထိုကုလဒူသန ပရိဘောဂဟူသော ၂ပါးတို့၏သာလျှင်၊ အတ္ထာယ–ငှာ၊ (သိဉ္စနသိဉ္စာပနေ)၊ ဒုက္ကဋံ ဟောတိ၊ စ–ဆက်၊ ဧတ္ထ–ဤ ကုလဒူသန ပရိဘောဂ ၂ပါးတို့တွင်၊ ပရိ ဘောဂတ္ထာယ–ငှာ၊ ကပ္ပိယဝေါဟာရေန–ဖြင့်၊ သိဉ္စာပနေ–၌၊ အနာပတ္တိ (ဟောတိ)၊ ပန–ဆက်၊ အာပတ္တိဒ္ဒွာနေ–အာပတ်သင့်ရာဒွါနနှင့်၊ ဓာရာဝဏ္ဏေ ဝသေန–ရေအလျဉ်ကို ဖြတ်ခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်၊ ပယောဂဗဟုလတာယ–ပယောဂ၏ များသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အာပတ္တိဗဟုလတာ–အာပတ်၏ များသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ–၏၊ [ကိုယ်တိုင်လောင်းသောအခါ ရေအလျင်ကို ဖြတ်တိုင်း အာပတ်တစ်ချက်စီ သင့်သည်–ဟူလို၊ အလောင်းခိုင်းရာ၌ကား ခိုင်းကြောင်း စကားလုံးတိုင်း အာပတ်သင့်သည်ဟု မှတ်။]

ကုလဒူသနတ္ထာယ–ငှာ၊ ဩစိနနေ–ဆွတ်ခူးခြင်း၌၊ ပုပ္ဖဂဏနာယ–အား ဖြင့်၊ ဒုက္ကဋ ပါစိတ္တိယာနိ–တို့သည်၊ (ဟောန္တိ)၊ [ကုလဒူသနကြောင့် ဒုက္ကဋ်, ဩစိန နကြောင့် ပါစိတ်သင့်သည်၊] အညတ္ထ–ကုလဒူသနမှတစ်ပါး ဝတ္ထုပူဇာစသော အကျိုးငှာ ဆွတ်ခူးခြင်း၌၊ ပါစိတ္တယာနေဝ (ဟောတိ)၊ ပန–ဆက်၊ ဗဟူနိ–နှင်သော၊ ပုပ္ဖာနိ–တို့ကို၊ ဧကပယောဂေန–ဖြင့်၊ ဩစိနန္တော–ဆွတ်ခူးသော ရဟန်းကို၊ ပယောဂဝသေန ကာရေတဗ္ဗော၊ [ပယောဂတစ်ကြိမ်ကြောင့် ပါစိတ်တစ်ချက်သာ သင့်သည်–ဟူလို၊] ဩစိနာပနေ–၌၊ ကုလဒူသနတ္ထာယ သကိံ, အာဏတ္တော–စေခိုင်းအပ်သူသည်၊ ဗဟုံပိ–များစွာသောပန်းကိုလည်း၊ ဩစိနတိ– အံ့၊ ဧကမေဝ–သော၊ သပါစိတ္တိယဒုက္ကဋ်–ပါစိတ်နှင့်တကွ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သည်၊ (ဟောတိ)၊ အညတြ–ကုလဒူသနမှတစ်ပါး ဝတ္ထုပူဇာစသော အကျိုးငှာ ဆွတ်ခူးစေခြင်း၌၊ ပါစိတ္တိယမေဝ (ဟောတိ)။

ဂန္ဓနာဒီသု–ဂန္ဓနာစရိုသည်တို့၌၊ ဂန္ဓိမံ–ဂန္ဓိမပန်းလည်းကောင်း၊ ပေ၊ ဝါယိမံ–လည်းကောင်း၊ ဣသို့–သို့၊ သဗ္ဗာပိ–နှင်းသော၊ ဆ–နှင်းသော၊ ပုပ္ဖဝိကတိ ယေ–အထူးတလည်ပြူအပ်သော ပန်းတို့ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ–နှင်၏၊ တတ္ထ–ထိုခြောက် မျိုးသော ပန်းတို့တွင်၊ ဂန္ဓမံနာမ–သီကုံးထုံးဖွဲ့ခြင်းဖြင့် ဖြစ်စေအပ်သော ပန်းမည်သည်ကို၊ [ဂန္ဓနံ–သီကုံးထုံးဖွဲ့ခြင်း၊ ဂန္ဓော–ခြင်း၊ ဂန္ဓေန နိဗ္ဗတ္တံ ဂန္ဓမံ၊] သဒဏ္ဍကေသု–ရိုးတံရှိကုန်သော၊ ဥပ္ပလပဒုမာဒီသု–ဥပ္ပလကြာပန်း, ပဒုမ္မာကြာပန်း အစရှိကုန်သော၊ (ပုပ္ဖေသု) ဝါ–ပန်းတို့၌သော်လည်းကောင်း၊ အညေသု–နှင်းသော၊ ဒီဃဝဏ္ဏေသု–ရှည်သော အညာရှိကုန်သော၊ ပုပ္ဖေသုဝါ–တို့၌ သော်လည်းကောင်း၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ဟိ–မှန်၊ ဒဏ္ဍကေန–ရိုးတံတစ်ခုဖြင့်၊ ဒဏ္ဍကံ– ကို၊ (တစ်နည်း) ဒဏ္ဍကေန ဒဏ္ဍကံ–ရိုးတံအချင်းချင်း၊ (ဂန္ဆေ တွာဝါ–ထုံးဖွဲ့၍ သော်လည်းကောင်း၊) ဝဏ္ဏေန–အညာတစ်ခုဖြင့်၊ ဝဏ္ဏံ–ကို၊ တစ်နည်း– ဝဏ္ဏေ နဝဏ္ဏံ–ညာတံအချင်းချင်း၊ ဂန္ဆေ တွာဝါ–သော်လည်းကောင်း၊ ကတမော–ပြူအပ်သော ပန်းသည်သာ၊ ဂန္ဓိမံ–ဂန္ဓိမပန်း မည်၏၊ တံ–ထိုဂန္ဓိမပန်းကို၊ ဘိက္ခုဿဝါ–၏လည်းကောင်း၊ ဘိက္ခုနိယာ ဝါ–၏လည်း ကောင်း၊ ကာတုံပိ– လည်းကောင်း၊ အကပ္ပိယဝစနေန–သီကုံးလော့ စသော မအပ်သော စကားဖြင့်၊ ကာရာပေတုံပိ နဝဋ္ဋတိ၊ [ဒုက္ကဋ်သင့်သည်–ဟူလို၊] ပန–အနွယကား၊ ဧဝံ– ဤသို့၊ ဝါ–ဒီလို၊ (သီကုံးပုံကို ပြသည်၊) ဇာန–သိလော၊ ဧဝံ–သို့၊ ဝါ–လို၊ ကတေ–သော်၊ သေဘောယျ–တင့်တယ်ရာ၏၊ ယထာ–အကြင်အခြင်းအရာအား ဖြင့် ပြူလသော်၊ ဧတာနိ ပုပ္ဖာနိ–တို့သည်၊ နဝိကိရဏ္ဍီ–ဖရိဖရဲမကြဲကုန်၊ (ကတ္တားဟော)၊ [တစ်နည်း ဧတာနိ ပုပ္ဖာနိ–တို့ကို၊ နဝိကိရိယ္ယဏ္ဍီ–ဖရိဖရဲ မဖြန့်ကြဲအပ်ကုန်၊ (ကံဟော)၊] တထာ–အားဖြင့်၊ ကရောဟိ၊ ဣတိအာဒိနာ– ဖြင့်၊ ကပ္ပိယဝစနေန ကာရေတုံ ဝဋ္ဋတိ။

ဂေါပ္ဖိမံနာမ–ဂေါပ္ဖိမမည်သော ပန်းကို၊ (ဧဝံ ဝေဒိတဗ္ဗံ)၊ သုတ္တေနဝါ– ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဝါကာဒီဟိဝါ–လျှော် အစရှိသည်တို့ဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ ဝသိကပုပ္ဖာဒိနံ–မိုးစွေပန်း အစရှိသည်တို့ကို၊ ဧကတော၊ ပေ၊ ဝသေန– ဧကတောဝဏ္ဏိကပန်း, ဥဘတောဝဏ္ဏိကပန်းတို့၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ ဂေါပ္ပနံ– ထိုးသီခြင်း တည်း၊ ဝါကံဝါ–လျှော်ကို သော်လည်းကောင်း၊ ရဇ္ဇုဝါ– ကြိုးကိုသော်လည်း ကောင်း၊ ဒီဃံ–ၛ ထပ်၊ ကတ္တာ, တတ္ထ–ထိ ၛ ထပ်ကြိုး၌၊ အဝဏ္ဏိကာနိ– အညာမရှိကုန်သော၊ နိမ္မပုပ္ဖာဒိနိ–တမာပန်း အစရှိသည်တို့ကို၊ ပဝေသေတ္တာ– သွင်း၍၊ ပဋိပါဋိယ–အစဉ်အားဖြင့်၊ ဝါ–စီတန်း၍၊ ဗန္ဓန္တိ– ဖွဲ့တတ်ကြကုန်၏၊ ဧတံပိ–ဤဖွဲ့အပ်သော ပန်းသည်လည်း၊ ဂေါပ္ဖိမမေဝ– ဂေါပ္ဖိမပန်းမည်သည်သာ၊ သဗ္ဗံပိ–အလုံးစုံသော ဂေါပ္ဖိမပန်းသည်လည်း၊

ပုရိမနယေနေဝ–သာလျှင်၊ [တံ ဘိက္ခုသ ဝါ ဘိက္ခုနိယာ ဝါ စသော ရှေ့နည်းဖြင့်သာလျှင်၊] နာ ဝဋ္ဌတိ။

ဝေဓိမံနာမ–ဝေဓိမပန်းမည်သည်ကို၊ ဝါ–ထိုးဖောက်ခြင်းဖြင့် ဖြစ်စေအပ်သော ပန်းမည်သည်ကို၊ (ဧဝံ ဝေဒိတဗ္ဗံ) သဝဏ္ဏကာနိ–အညာရိုကုန်သော၊ ဝသိကပုပ္ဖာဒီနိ–မိုးဝေပန်းအစရှိသည်တို့ကို၊ ဝဏ္ဏေသု–တို့၌လည်းကောင်း၊ အဝဏ္ဏကာနိ–နှ်သော၊ ဗကုလပုပ္ဖာဒီနိ–ခယားပန်း(ခရေပန်း) အစရှိသည်တို့ကို၊ အန္တောဆိဒ္ဒေဝါ–အပေါက်အတွင်း၌ လည်းကောင်း၊ [အတ္တနော ဆိဒ္ဒေ–ဟု လည်း ရှိသည်၊] သူစိတာလဟိရာဒီဟိ–အပ်, ထန်းစစ်အမျှင် အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ဝိဇ္ဈိတွာ–ထိုးဖောက်၍၊ အာဝုနန္တိ–သီကုံးကြကုန်၏၊ ဧတံ–ဤသီကုံးအပ်သော ပန်းသည်၊ ဝေဓိမံနာမ–ဝေဓိမပန်းမည်၏၊ [ဝိဇ္ဈနံ (ထိုးဖောက်ခြင်း) ဝေဓော၊ ဝေဓေန+နိဗ္ဗတ္တံ ဝေဓိမံ၊ အညာပါလျှင် အညာ၌, အညာမပါလျှင် အပွင့်၌ ထိုးဖောက်၍ သီကုံးအပ်သောပန်း၊] တမ္မိ–ထိုသီကုံးအပ်သော ပန်းသည်လည်း၊ ပုရိမနယေနေဝ–ဖြင့်သာ၊ နာ ဝဋ္ဌတိ–မအပ်၊ ပန–ပြုလုပ်ပုံတစ်နည်းကား၊ ကေစိ–အချို့ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ကဒလိကဋ္ဌမှိ–ငှက်ပျောတုံး၌၊ ကဏ္ဏကေဝါ–ဆူးတို့ကို သော်လည်းကောင်း၊ တာလဟီရာဒီနိဝါ–ထန်းစစ်အမျှင် အစရှိသည်တို့ကိုသော်လည်းကောင်း၊ ပဝေသေတွာ, တတ္ထ–ဆူး, ထန်းမျှင် အစရှိသည်တို့၌၊ ပုပ္ဖာနိ–တို့ကို၊ ဝိဇ္ဈိတွာ–ထိုးသီ၍၊ ထပေန္တိ–ထားတတ်ကြကုန်၏၊ ကေစိ–တို့သည်၊ ကဏ္ဏကသာခါသု–ဆူးခက်တို့၌၊ (ပုပ္ဖာနိ ဝိဇ္ဈိတွာ ထပေန္တိ)၊ ကေစိ, ပုပ္ဖဆတ္တံ ပုပ္ဖကူဋာဂါရကရဏတ္ထံ–ပန်းထီး, ပန်းစုလစ်မွန်းချန် အထွတ်ပြုခြင်း အကျိုးငှာ၊ ဆတ္တေစ–၌လည်းကောင်း၊ ဘိတ္တိယဉ္စ–၌လည်းကောင်း၊ ပဝေသေတွာ–၍၊ ထပိတကဏ္ဏကေသု–ထားအပ်သော ဆူးတို့၌၊ (ပုပ္ဖာနိ ဝိဇ္ဈိတွာ ထပေန္တိ)၊ ကေစိ, ဓမ္မာသနဝိတာနေ–တရားဟော ပလ္လင်၏ ဗိတာန်၌၊ (မျက်နှာကြက်၌၊) ဗဒ္ဓကဏ္ဏကေသု–ဖွဲ့အပ်သောဆူးတို့၌၊ (ပုပ္ဖာနိ ဝိဇ္ဈိတွာ ထပေန္တိ)၊ ကေစိ, ကဏိကာရ ပုပ္ဖာဒီနိ–မဟာလေကံားပန်း အစရှိသည်တို့ကို၊ သလာကာဟိ–ဝါးခြမ်းတို့ဖြင့်၊ ဝိဇ္ဈန္တိ–ထိုးသီတတ်ကုန်၏၊ ဆတ္တာတိ

ဂေါပ္ပိမံ။ ။ဂုပ္ပဓာတ်သည် ဂန္ဓနအနက်ကို ဟောအ၏၊ သို့သော် ထုံးဖွဲ့ခြင်းမဟုတ်၊ ထိုးသီခြင်း, စီတန်းခြင်းတည်း၊ [ယောဇနာ၌ "ဂုဖဓာတ် ပပစ္စည်း" ဟု ဆိုသည်၊] "သုတ္တေန ဝါ၊ ပေ၊ ဂေါပ္ပနံ" ဟူသော ဤဝါကျအရ "ဂုပ္ပနံ–ထိုးသီခြင်း၊ ဂုပ္ပေါ–ခြင်း၊ ဂုပ္ပေန နိဗ္ဗတ္တံ ဂေါပ္ပမံ" ဟု ပြု၊ "ဝါကံ ဝါ၊ ပေ၊ ဗန္ဓန္တိ" ဟူသော ဤဝါကျအရ "ဂုပ္ပနံ–စီတန်း၍ ဖွဲ့ခြင်း၊ ဂုပ္ပေါ–ခြင်း၊ ဂုပ္ပေန နိဗ္ဗတ္တံ ဂေါပ္ပိမံ" ဟု ပြု။

ဆတ္တံ ဝိယ စ–ထီးကို လွန်သော ထီးကိုကဲ့သို့လည်း၊ ဝါ–ထီးအဆင့်ဆင့်ကို ကဲ့သို့လည်း၊ ကရောန္တိ–ပြုကတတ်ကုန်၏၊ တံ–ထိုပြုမှု အားလုံးသည်၊ အတိသြဠာရိကမေဝ–အလွန်ကြမ်းတမ်းသည်သာ၊ [ရဟန်းများနှင့်မလျော်အောင် ကြမ်း တမ်း၏၊ ဒုက္ကဋ်–ဟူလို။]

ပန–ဆက်၊ ပုပ္ဖဝိဿနတ္ထံ–ပန်းကုံးကို ထိုးသီခြင်းအကျိုးငှာ၊ ဓမ္မာသနဝိတာနေ–ဌာ၊ ကဏ္ဍကမ္မိ, ဗန္ဓိတုံ–ငှာလည်းကောင်း၊ ကဏ္ဍကာဒီဟိ–တို့ဖြင့်၊ ဧကပုပ္ဖမ္မိ–ပန်းတစ်ပွင့်ကိုလည်း၊ ဝိဿိတုံ ဝါ–ငှာလည်းကောင်း၊ ပုပ္ဖေယေဝ–ပန်းဌာပင်၊ ပုပ္ဖံ–အခြားပန်းတစ်ပွင့်ကို၊ ပဝေသေတုံ ဝါ–ငှာလည်းကောင်း၊ နဝဋ္ဋတိ၊ ["ပုပ္ဖဝိဿနတ္ထံ ကဏ္ဍကံ" ဟု ဆိုသောကြောင့် ပုပ္ဖဝိဿနတ္ထမဟုတ်ဘဲ ပန်းကုံးသွယ်တန်းဖို့ ဆူး(သံ) ကိုကား ရိုက်ကောင်းသတတ်၊] ပန–ဆက်၊ ဇာလတာန၊ ပေ၊ ဂုဠကာဒီနံ–ဇာပေါက်ရှိသော ဗိတာန်မျက်နှာကြက်, အပေါက်ရှိသော ပွတ်လုံးပွတ်တိုင်, အပေါက်ရှိသော ဆင်စွယ်ကောက်, အပေါက်ရှိအောင် တုတ်ချောင်းစသည်ဖြင့် ပြုလုပ်အပ်သော ပန်းကလပ်, အပေါက်ရှိသော ထန်းရွက်, အပေါက်ရှိသော အလုံး အစရှိသည်တို့၏၊ ဆိဒ္ဓေသု–အပေါက်တို့ဌာလည်ကောင်း၊ အသောကပိဏ္ဍိယာ–သော်ကပန်းခိုင်၏၊ အန္တရေသု ဝါ–အကြားတို့ဌာ လည်းကောင်း၊ ပုပ္ဖာနိပဝေသေတုံ, ဒေါသော–အပြစ်သည်၊ နမရှိ၊ [အာပတ် မသင့်–ဟူလို၊] ဧတံ–ဤသွင်းအပ်သော ပန်းသည်၊ ဝေဓိမံနာမ–သည်၊ နဟောတိ–မဟုတ်၊ ဓမ္မရဇ္ဇုယမ္မိ–တရားရှိသော ကြိုးဌာလည်း၊ ဧသေဝနယော၊ [အပြစ်မရှိ–ဟူလို။]

ဝေဓိမံနာမ–ဝေဓိမပန်းမည်သည်ကို၊ ဝါ–ရစ်ပတ်ခြင်းဖြင့်ဖြစ်စေအပ်သော ပန်းမည်သည်ကို၊ ပုပ္ဖဒါမပုပ္ဖဟတ္ထေသု–ပန်းကုံး, ပန်းစည်းတို့ဌာ၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ–၏၊

ဇာလဝိတာန၊ ပေ၊ ဂုဠကာဒီနံ။ ။ဇာလမယ် ဝိတာနံ ဇာလဝိတာနံ၊ နာဂဒန္တကမ္မိ သဆိဒ္ဒကံယေဝ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ပုပ္ဖပဋိစ္ဆကံ ဒဏ္ဍာဒီဟိ ကတပုပ္ဖာဓာရဏံ၊ တံပိ သစ္ဆိဒ္ဒမေဝ ဣဓ ဝုတ္တံ။

ဓမ္မရဇ္ဇုယမ္မိ။ ။ဓမ္မရဇ္ဇုနာမ စေတိယံဝါ ဗောဓိံဝါ ပုပ္ဖပဝေသနတ္ထံ အဝိဋ္ဌိတွာ (လှည့်ပတ်၍) ဗဒ္ဓရဇ္ဇုတိ မဟာဂဏ္ဌိပဒေ မဇ္ဈိမဂဏ္ဌိပဒေစ ဝုတ္တံ၊ ကြိုးနှင့်စေတီ ကြိုးနှင့် ဗောဓိပင်၏အကြားဌာ ပန်းများကို သွင်းညှပ်၍ ပူဇော်ဖို့ရာ စေတီကို (ဗောဓိပင်ကို) လှည့်ပတ်၍ ဖွဲ့ထားအပ်သော ကြိုးကို "ဓမ္မရဇ္ဇု" ခေါ်သည်ဟု မဟာဂဏ္ဌိပုဒ် မဇ္ဈိမဂဏ္ဌိပုဒ်တို့ဌာ ဆိုသည်၊ ဂဏ္ဌိပဒေပန ဓမ္မရဇ္ဇုတိ သိထိလဝဋ္ဋိကံ (လျော့လျော့ ကျစ်ခြင်းရှိသော) ရဇ္ဇုံ ကတွာ ဗောဓိံဝါ ပရိက္ခိပိတွာ (ဝန်းရံရစ်ပတ်၍) ဓမ္မာသနေ ဝါလမ္ဗိတွာ တတ္ထ (ထကြိုးဌာ) ပုပ္ဖာနိ ပဝေသေန္တိတိ ဝုတ္တံ–ဂဏ္ဌိပုဒ်ကား ကြိုးလွန်းအကြားဌာ ပန်းသွင်း၍ရလောက်အောင် လျော့လျော့ကျစ်ပြီးလျှင် စေတီစသည်၏ ပတ်ဝန်းကျင်ဌာ ရစ်ပတ်၍ ဖွဲ့အပ်သောကြိုးကို "ဓမ္မရဇ္ဇု" ခေါ်သည်ဟု ဆိုသည်။

ဟိ–ချဲ့၊ ကေစိ–အချို့ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ မတ္ထကဒါမံ–တရားဟောပလွင် အထက်၌ တွဲလျားကျသော ပန်းကုံးကို၊ ကရောန္တာ–ပြုကုန်လသော်၊ ဟေဌာ–၌၊ (အောက်အဖျားဌ)၊ ဃဋ္ဌကာကာရံ–အိုးငယ်သဏ္ဌာန်ကို၊ ဝါ–သစ်တုံးငယ် ပုံသဏ္ဌာန်ကို၊ ဒသေတုံ–ငှာ၊ ပုပ္ပေဟိ–တို့ဖြင့်၊ ဝေဌေန္တိ–ရစ်ပတ်ကြကုန်၏၊ [ပန်းဆိုင်း၏ အောက်ပိုင်းအဖျားဌ အိုးကလေးပုံသဏ္ဌာန်ပေါ်အောင် သို့မဟုတ် သစ်တုံးကလေး ပုံသဏ္ဌာန်ပေါ်အောင် ပန်းကုံးကို ထပ်ကာထပ်ကာ ရစ်ထားခြင်းတည်း။] ကေစိ–တို့သည်၊ အဋ္ဌဋ္ဌဝါ–ရှစ်ခု ရှစ်ခုသော်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဒသ ဒသဝါ–နှင့်သော၊ ဥပ္ပလပုပ္ဖာဒီနိ–ဥပ္ပလကြာပန်း အစရှိသည်တို့ကို၊ သုတ္တေနဝါ–ချည်မျှင်ဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ ဝါကေနဝါ–လျှာ်မျှင်ဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ ဒဏ္ဍကေသု–ကြာရိုးတို့၌၊ ဗန္ဓိတ္တာ–၍၊ ဥပ္ပလဟတ္ထကေဝါ–ဥပ္ပလကြာစည်းတို့ကို သော်လည်းကောင်း၊ ပဒုမဟတ္ထကေဝါ–သော်လည်းကောင်း၊ ကရောန္တိ–နှ၏၊ တံ သဗ္ဗံ–သည်၊ [မတ္ထကဒါမစသော အလုံးစုံသည်၊] ပုရိမနယေနေဝ–ဖြင့်သာ၊ နှ ဝဋ္ဋတိ၊ သာမဏေရေဟိ–တို့သည်၊ (ထပိတ–၌ စပ်)၊ ဥပ္ပာဒေတ္တာ–နုတ်၍၊ ထလေ–၌၊ ထပိတဥပ္ပလာဒီနိ–တို့ကို၊ ကာသာဝေန–ဖြင့်၊ ဘဏ္ဍိကမ္မိ–ဘဏ္ဍာထုပ်ကိုလည်း၊ ဗန္ဓိတုံ–ငှာ၊ နှ ဝဋ္ဋတိ၊ [ဝေဠိမပန်းဖြစ်သွားသောကြောင့် မအပ်–ဟူလို၊] ပန–ဆက်၊ တေသံယေဝ–ထိုဥပ္ပလကြာ အစရှိသည်တို့၏ပင်၊ ဝါကေနဝါ–ဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ ဒဏ္ဍကေနဝါ–ရိုးတံဖြင့် သော်လည်း၊ [ကြာပွင့်နှင့် အဆက်မပြတ်သေးသော လျှာ်, သို့မဟုတ် ရိုးတံဖြင့်၊] ဗန္ဓိတုံ–လည်းကောင်း၊ အံသဘဏ္ဍိကံ–အံသဘဏ္ဍိက အထုပ်ကို၊ ကာတုံ ဝါ ဝဋ္ဋတိ။

အံသဘဏ္ဍိကာနာမ–အံသဘဏ္ဍိကာမည်သည်ကို၊ (ဧဝံ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊) ခန္ဓေ–ပခုံးဌ၊ ထပိတကာသာဝဿ–ထားအပ်သော သင်္ကန်းကြီး၏၊ [ခန္ဓေထပိတ သဃာဋိ သန္ဓာယ ဝုတ္တံ၊–ဋီကာ၊] ဥဘော–နှင်သော၊ အန္တေ–အစွန်းတို့ကို၊ အာဟရိတ္တာ–ပြန်ဆောင်၍၊ [ပခုံးပေါ်ဌ တင်ထားအပ်သော သင်္ကန်းကြီး၏ အစွန် ၂ ဖက်ကို အထက်သို့ (အိတ်သဖွယ် ဖြစ်အောင်) ပြန်တင်၍–ဟူလို၊] ဘဏ္ဍိကံ–ဘဏ္ဍာထုပ်ကို၊ ကတ္တာ, တသ္မိံ–ထိုအထုပ်အတွင်း၌၊ ပသိဗ္ဗကေဝိယ–အိတ်ဌကဲ့သို့၊ ပုပ္ဖာနိပက္ခိပန္တိ၊ အယံ–ဤပခုံးပေါ်ဌ ဘဏ္ဍာထုပ် ကို၊ အံသဘဏ္ဍိကာ–ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ တေ–ဤအံသဘဏ္ဍာထုပ်ကို၊ ကာတုံ ဝဋ္ဋတိ၊ [ဝေဠိမ မဟုတ်သောကြောင့် အပ်သည်–ဟူလို၊ ဤစကားထောက်၍ လွယ်အိတ်ဌ ပန်းတို့ကို ထည့်ကောင်း၏ဟု မှတ်၊] ဒဏ္ဍကေဟိ–တုတ်ချောင်း ဖြင့်၊ ပဒုမိနိပဏ္ဏံ–ပဒုမာကြာရွက်ကို၊ ဝိဒ္ဓိတ္တာ–ထိုး၍လည်းကောင်း၊ [ကြာရွက် အချင်းချင်း တုတ်တံဖြင့် ဆက်၍လည်းကောင်း၊] ဥပ္ပလာဒီနိ–ဥပ္ပလကြာ

အစရှိသည်တို့ကို၊ ပဏ္ဏေန--ပဒုမာကြာရွက်ဖြင့်၊ ဝေဌေတွာ-ရစ်ပတ်၍လည်း ကောင်း၊ ဂဏ္ဌန္တိ-ယူတတ်ကြကုန်၏၊ တတြာပိ-ထိုသို့ယူရာ၌လည်း၊ ပုပ္ဖာနံ ဥပရိ ပဒုမိနီပဏ္ဏမေဝ (ပဒုမ္မာကြာရွက်ကိုသာ)၊ ဗန္ဓိတုံ ဝဋ္ဋတိ၊ ဟေဋ္ဌာ-အောက်၌၊ ဒဏ္ဍကံ-ရိုးတံကို၊ [ကြာဖက်အထုပ်၏ အောက်ဘက်၌ ထွက်ကျနေသော ကြာရိုးများကို၊] ဗန္ဓိတုံ နဝဋ္ဋတိ။ [ဒဏ္ဍကံနေရာ၌ "ဒဏ္ဍကေ" ဟု ဗဟုဝုစ်ရှိလျှင် ကောင်း၏။]

ပူရိမံနာမ-ပူရိမ မည်သည်ကို၊ ဝါ-နောက်ထပ်ဖြည့်ခြင်းဖြင့်ဖြစ်စေအပ်သော ပန်းမည်သည်ကို၊ မာလာဂုဏေစ-ပန်းကုံး၌လည်းကောင်း၊ ပုပ္ဖပဋေစ-ပုန်း အဝတ်၌ လည်းကောင်း၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ-၏၊ ဟိ-ချဲ့၊ ယော-အကြင်ရဟန်းသည်၊ မာလာဂုဏေန-ဖြင့်၊ စေတိယံဝါ-ကိုသော်လည်းကောင်း၊ ဗောဓိံဝါ-ဗောဓိပင်ကို သော်လည်းကောင်း၊ ဝေဒိကံဝါ-ပွတ်တိုင်ကိုသော်လည်းကောင်း၊ ပရိက္ခိပန္တော-ဝန်းရံရစ်ပတ်လသော်၊ ပုန-ဖန်၊ အာနေတွာ-၍၊ ပုရိမဋ္ဌာနံ-ရှေးဝန်းရံအပ်ပြီးရာ ဌာနကို၊ အတိက္ကာမေတိ-လွန်စေ၏၊ ဇတ္တာဝတာပိ-ဤမျှ အတိုင်းအရှည်ရှိသော လွန်စေခြင်းဖြင့်လည်း၊ ပူရိမံနာမ-ပူရိမပန်း မည်သည်၊ ဟောတိ၊ [စေတီ စသည်ကို ပထမတစ်ကြိမ် ရစ်ပတ်၏၊ ထို့နောက် နောက်ထပ်တစ်ကြိမ် ရစ်ပတ်သော အခါ ပထမရစ်ပတ်အပ်ပြီးအရပ်ကို လွန်စေလျှင် ပထမရစ်ပတ်ရာအရပ်ကို ပြည့်စေရာ (ဖြည့်ရာ) ရောက်သောကြောင့် ပူရိမပန်းမည်သည်ဟူလို၊] ပန-ကဲ့ရဲ့ဖွယ်ရာ ဂရဟာကား၊ အနေကဂ္ဂတ္တာ-အကြိမ်များစွာ၊ ဝါ-အပတ်ပေါင်းများစွာ၊ ပရိက္ခိပန္တသ-ဝန်းရံသော ရဟန်း၏၊ (ပုရိမဋ္ဌာနာ တိက္ကာမေ-ရှေ့ရစ်ပတ်အပ်ပြီး အရပ်ကို လွန်စေရာ၌၊) ဝါဒေါ-ပူရိမပန်းဟု ပြောဆိုဖွယ်သည်၊ ကော-အဘယ်မှာ ရှိတော့အံ့နည်း၊ နာဂဒန္တကန္တရေဟိ-ဆင်စွယ်ကောက်အကြားတို့မှ၊ [၂ ချောင်း ၃ ချောင်းစသော ဆင်စွယ်ကောက်တို့ကို နီးကပ်စွာ ပြုထားအပ်သော အကြားတို့မှ၊] ပဝေသေတွာ-သွင်း၍၊ ဟရန္တော-ဆောင်ယူလျက်၊ သြလမ္ဗက်-တွဲလျားချအပ်သည်ကို၊ ကတွာ-ပြုပြီး၍၊ ပုန-ဖန်၊ နာဂဒန္တက်-ပေါ်သို့၊ ပရိက္ခိပတိ-ရစ်ပတ်တင်လိုက်အံ့၊ တမ္မိ-ထိုရစ်ပတ်အပ်သော ပန်းသည်လည်း၊ ပူရိမံနာမ-မည်၏၊ ပန-ဆက်၊ နာဂဒန္တကေ-၌၊ ပုပ္ဖဝလယံ-ပန်းကွင်းကို၊ ပဝေသေတုံ-ငှာ၊ ဝဋ္ဋတိ-၏။

မာလာဂုဏေဟိ-ပန်းကုံးအများတို့ဖြင့်၊ ပုပ္ဖပဋံ-ကို၊ ကရောန္တိ-နှ၏၊ တတြာပိ-ထိုသို့ပြုရာ၌လည်း၊ ဧကမေဝ-သော၊ မာလာဂုဏံ-ကို၊ ဟရိတုံ-ဆောင်ခြင်းငှာ၊ (ယက္ကန်းရည်သလို အလျားဆောင်ခြင်းငှာ၊) ဝတ္တတိ၊ ပုန-ဖန်၊ ပစ္စာဟရတော-ပြန်ဆောင်သော ရဟန်း၏၊ [နောက်ထပ်ရှည်သော ရဟန်း၏၊] ပူရိမမေဝ-ပူရိမပန်း မည်သည်သာ၊ ဟောတိ၊ တံ သဗ္ဗံ-သည်၊

[မာလာဂုဏောန စေတိယံဝါ ဗောဓိံဝါ စသော အလုံးစုံသည်။] ပုရိမနယေ နေဝ–နု ဝဋ္ဌတိ၊ ပန–ဆက်၊ ဗဟူဟိပိ–နိ်သော၊ မာလာဂုဏောဟိ–တို့ဖြင့်၊ ကတံ–ပြု အပ်ပြီးသော၊ ပုပ္ဖဒါမံ–ပန်းဆိုင်းကို၊ လဘိတ္တာ, အာသ နမတ္ထုကာ ဒီသု–တရားဟောပလ္လင်၏ အထက်အစရှိသည်တို့၌၊ ဗန္ဓိတုံဝဋ္ဌတိ၊ ပန–ဆက်၊ အတိဒီယံ–အလွန်ရှည်သော၊ မာလာဂုဏံ–ကို၊ ဧကဝါရံ, ဟရိတ္တာ ဝါ–ဆောင်ပြီး၍သော်လည်းကောင်း၊ ပရိက္ခိပိတ္တာ ဝါ–စေတီစသည်ကို ဝန်းရံရစ်ပတ် ပြီး၍သော်လည်းကောင်း၊ ပုန–တစ်ဖန် (နောက်တစ်ကြိမ်အတွက်၊) အညဿ–သော၊ ဘိက္ခုနော–အား၊ ဒါတုံ ဝဋ္ဌတိ၊ တေနာပိ–ထို နောက် ရဟန်းသည် လည်း၊ တထေဝ–ထို့အတူသာလျှင်၊ ကာတုံ ဝဋ္ဌတိ။

ဝါယိမံနာမ–ဝါယိမပန်း မည်သည်ကို၊ ပုပ္ဖဇာလ ပုပ္ဖပဋ္ဌ ပုပ္ဖရူပေသု–ပန်းဇာ, ပန်းအဝတ်, ပန်းအရုပ်တို့၌၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ–၏၊ [စေတိယေသုဟိ–ဟု ဟိ ပါလျှင်ကောင်းသည်၊ မပါလျှင်ထည့်။] ဟိ–ချဲ့၊ စေတိယေသု–တို့၌၊ ပုပ္ဖ ဇာလံ–ကို၊ ကရောန္တေ သေ–၏၊ ဧကမေကမှိ–သော၊ ဇာလစ္ဆိဒ္ဒေ–ဇာပေါက်၌၊ ဒုက္ကဋ–ဒုက္ကဋ်အာပတ် တစ်ချက်တစ်ချက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဘိတ္တိစ္ဆတ္တဗောဓိတ္ထမ္ဘာ ဒီသုပိ–နံရံ, ထီး ဗောဓိပင်, တိုင်စရှိသည်တို့၌လည်း၊ ဧသေဝနယော–တည်း၊ ပန–ကား၊ (ပုပ္ဖဇာလမှတစ်ပါး ပုပ္ဖပဋ္ဌကား)၊ ပုပ္ဖပဋံ–ကို၊ ပရေဟိ–တို့သည်၊

ပုပ္ဖပဋံကရောန္တိ။ ။ရက်ကန်းရက်ရာ၌ ရှေးဦးစွာ ချည်တို့ကို အလျားလိုက် စီတန်းရ၏၊ ထိုသို့ စီတန်းမှုကို "ရက်ကန်းရှည်ခြင်း" ဟု ခေါ်သည်၊ ထိုနောက် အနံ့လိုက် ချည်ကိုသွင်းရ၏၊ ထိုသို့သွင်းမှုကို "ရက်ခြင်း" ဟု ခေါ်သည်၊ ဤပန်းပုဆိုးရက်ရာ၌လည်း ရှေးဦးစွာ ပန်းကုံးတို့ကို ရက်ကန်းရှည်သလိုစီတန်းရသည်၊ ပထမတစ်ကြိမ် အလျား စီတန်းပြီးနောက် ဒုတိယ တတိယစသော အကြိမ်ဝယ် အလျားစီတန်းရာ၌ကား ပူရိမပန်း ဖြစ်တော့သည်၊ အနံ့လိုက် ရက်သောအခါ ဝါယိမပန်း ဖြစ်လတ္တံ့၊ [တိရိယတော ဟရဏံ ဝါယိမံနာမ ဟောတိ, နု ပူရိမံ–ဋီကာ၊] ပူရိမပန်း အရာ၌ ဤအလျားလိုက် စီတန်းမှုကိုသာ ဆိုလိုသည်၊ အနံ့လိုက် ရက်မှုကို မဆိုလို။

အတိဒီယံ၊ ပေ၊ ဝဋ္ဌတိ။ ။ဤဝါကျကား စေတိယံဝါ စသည်နှင့် မာလာဂုဏော ဟိ ပုပ္ဖပဋံ ကရောန္တိ စသည်ကို ဆက်၍ပြသော စကားတည်း၊ [ဧကဝါရံ ဟရိတ္တာဝါ ပရိက္ခိပိတ္တာ ဝါတိ ဣဒံ ပုဗ္ဗေ ဝုတ္တစေတိယာဒိပရိက္ခေပံ ပုပ္ပပဋကရဏာဠ သန္ဓာယ ဝုတ္တံ၊ ဋီကာ၊] ထို့ကြောင့် ဟရိတ္တာဝါသည် ပုပ္ပပဋပြုပုံအတွက်တည်း၊ ပရိက္ခိပိတ္တာ ဝါသည် စေတီ စသည်ကို ပရိက္ခိပနပြုပုံ အတွက်လည်း ဟုမှတ်၊ ပန်းရက်ရာ၌လည်း ပထမစီတန်းပြီးနောက် ဒုတိယတန်းဖို့အတွက် ဒုတိယရဟန်းကိုပေး၊ ထို ဒုတိယရဟန်းက တတိယ ရဟန်းဖို့အတွက် တတိယရဟန်းကိုပေးရမည် စသည်ဖြင့်သိပါ၊ စေတီစသည်ကို ပန်းကုံး ဖြင့် ရစ်ပတ်ရာ၌ ပထမရဟန်းသည် တစ်ကြိမ်ရစ်ပတ်ပြီးလျှင် နောက်တစ်ကြိမ်အတွက် ဒုတိယရဟန်းအား (ရစ်ပတ်ဖို့ရန်) ပေးရမည်–စသည်ဖြင့် သိပါ။

ပူရိတမ္ပိ–ပူရိမပန်းဖြစ်အောင် အလျားရှည်အပ်ပြီးသော ပန်းကိုလည်း၊ ဝါယိတုံ–အနံ့အားဖြင့် ရက်ခြင်းငှာ၊ ဝါ–အနံ့အားဖြင့် ရက်ခွင့်ကို၊ နဲ လဗ္ဘတိ–မရအပ်၊ [ပုပ္ပပဋ္ဌကို ပြပြီး၍၊ ပုပ္ပရူပကို ပြလိုသောကြောင့် ဂေါ်ပ္ပိမ စသည်မိန့်၊] ဂေါ်ပ္ပိမ ပုပ္ပေဟေဝ–ဂေါ်ပ္ပိမပန်းတို့ဖြင့်ပင်လျှင်၊ ဟတ္ထိအဿာဒိ ရူပကာနိ–ဆင် မြင်း စသည်တို့၏ အရုပ်တို့ကို၊ ကရောန္တိ–နိ၏၊ တာနိပိ–ထိုအရုပ်တို့သည်လည်း၊ ဝါယိမဋ္ဌာနေ–ဝါယိမပန်းအရာ၌၊ တိဋ္ဌန္တိ–နိ၏၊ ပုရိမ နယေနေဝ သဗ္ဗံ နဝဋ္ဌတိ၊ ပန–ဆက်၊ အညေဟိ–တို့သည်၊ ကတပရိစ္ဆေဒေ–ပြုအပ်သောအပိုင်းအခြား၌၊ ပုပ္ဖာနိ–မကုံးအပ်သေးသော ပန်းတို့ကို၊ ထပေန္တေန–ထားသော ရဟန်းသည်၊ ဟတ္ထိ အဿာဒိရူပမ္ပိ–ကိုလည်း၊ ကာတုံ–ငှာ၊ ဝဋ္ဋတိ–၏၊ [ခေါင်းတခြား ကိုယ်တခြား တစ်ပိုင်းစီအကြမ်းပြုထားအပ်သော အပိုင်းခြားတို့၌ ပန်းပွင့်တို့ကို ထည့်ကောင်းသည်–ဟူလို။]

ပန–ဝါဒန္တေ ရကၖား၊ မဟာပစ္စရိယံ–၌၊ ကလမ္ဗကေန–ကလမ္ဗကပန်းအထူးနှင့် လည်းကောင်း၊ အမုစန္ဒကေနစ–အမုစန္ဒကပန်း အထူးနှင့်လည်းကောင်း၊ သဒ္ဒိ, အဋ္ဌ–နှ်သော၊ ပုပ္ပဝိကတိယော–တို့ကို၊ ဝုတ္တာ၊ [ဤအဋ္ဌကထာ၌ လာသော ပန်းခြောက်မျိုးတွင် ကလမ္ဗကပန်း, အမုစန္ဒကပန်း, ဤပန်း ၂ မျိုးကို ထည့်၍ ပန်းရှစ်မျိုးဆိုသည်–ဟူလို၊] တတ္ထ–ထိုပန်း ၂ မျိုးတို့တွင်၊ အမုစန္ဒကန္တရေ–လထက်ဝက်သဏ္ဌာန်၏ အကြား၌၊ ဃဋ္ဌိကဒါမသြလမ္ဗကော–အောက်၌ ကြာသွတ်အိုးသဏ္ဌာန်ရှိသော တွဲလျားကျသော ပန်းကုံးကို၊ ဝါ–အောက်၌ တုံးငယ်သဏ္ဌာန်ရှိသော တွဲလောင်းကျသော ပန်းကုံးကို၊ ကလမ္ဗကောတိ–ဟူ၍၊ ဝုတ္တော၊ [ဃဋ္ဌိကဒါမ သြလမ္ဗကောတိ ဟောဋ္ဌာဘာဂေ ဃဋ္ဌိကာ ကာရယုတ္တော၊ ဒါရုဃဋ္ဌိကာကာရော ဝါ ကလမ္ဗကော၊–ဝိမတိ၊] အမုစန္ဒာ ကာရေန–လ ထက်ဝက်သဏ္ဌာန်ဖြင့်၊ မာလာဂုဏာ ပရိက္ခေပေါ–ထက်ဝန်းကျင် ရစ်ပတ်အပ်သော ပန်းကုံးကို၊ [အမုစန္ဒာကာရေန မာလာဂုဏာသ ပုနပ္ပုနံ ဟရဏာပစ္စာဟရဏာဝသေန ပူရေတ္တာ ပရိက္ခိပနံ၊ သာရတ္ထ၊] အမုစန္ဒကောတိ–ဟူ၍၊ (ဝုတ္တော)၊ တဒုဘယမ္ပိ–ထို ၂ ပါးစုံသော ပန်းသည်လည်း၊ ပူရိမေယေဝ–ပူရိမပန်း၌သာလျှင်၊ ပဝိဋ္ဌံ–ဝင်လေပြီ။

ပန–ဝါဒန္တေ ရကၖား၊ ကုရုန္ဒိယံ–၌၊ ဒွတ္တယော–၂ ကုံး ၃ ကုံးကုန်သော၊ မာလာဂုဏော–တို့ကို၊ ဧကတော ကတ္တာ ပုပ္ဖဒါမကရဏမ္ပိ–ပန်းဆိုင်းပြုခြင်းကိုလည်း၊ ဝါယိမံယေဝါတိ–ဝါယိမပန်းဟူ၍သာလျှင်၊ ဝုတ္တံ၊ တံပိ–ထိုပန်းဆိုင်းပြုခြင်းသည်လည်း၊ ဣဓ–ဤမဟာအဋ္ဌကထာ၌၊ ပူရိမဋ္ဌာနေယေဝ–ပူရိမပန်းအရာ၌သာလျှင်၊ ပဝိဋ္ဌံ–ဝင်လေပြီ၊ စ–ဆက်၊ ကေဝလံ, ပုပ္ဖဂုဏပုပ္ဖဒါမမေဝ–ပန်းကုံးတို့ဖြင့်ပြုအပ်သော ပန်းဆိုင်းသည်သာလျှင်၊(ပူရိမဋ္ဌာနေ–၌၊ ပဝိဋ္ဌံ–ကား၊)

နေ–မဟုတ်သေး၊ ပိဋ္ဌမယဒါမံပိ–မုန့်.ညက်ဖြင့် ပြုအပ်သော ပန်းဆိုင်း သည်လည်းကောင်း၊ ဂေဏ္ဍုကပုပ္ပဒါမံပိ–ချည်တို့ဖြင့် ဘောလုံးသဏ္ဌာန်ပြုအပ် သော ပန်းဆိုင်းသည်လည်းကောင်း၊ ကုရန္ဒိယံ–ဌ၊ ဝုတ္တံ–သော၊ ခရပတ္တဒါမံ ပိ–ကုလားရွေဖြင့်ပြုအပ်သော ပန်းဆိုင်းသည်လည်းကောင်း၊ (ပုရိမဌာနေယေဝ ပဝိဋ္ဌံ၊) သိက္ခာပဒသ–ဤသိက္ခာပုဒ်၏၊ သာဓာရဏတ္တာ–ဘိက္ခုနီတို့နှင့်လည်း ဆက်ဆံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဘိက္ခုနီနံပိ–တို့၏လည်းကောင်း၊ ဘိက္ခုနီနံပိ– တို့၏လည်းကောင်း၊ ကာတုံ နေဝ ဝဋ္ဋတိ၊ ကာရာပေတုံ–အကပ္ပိယဝေါဟာရဖြင့် သူတစ်ပါးကိုပြုစေခြင်းငှာ၊ နေ ဝဋ္ဋတိ၊ ပန–အနွယကား၊ ပူဇာနိမိတ္တံ–ပူဇော် ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ကပ္ပိယဝစနံ–ကို၊ သဗ္ဗတ္ထ–အလုံးစုံသော ဂန္ဓိမအစရှိသောပန်းတို့၌၊ ဝတ္တုံ ဝဋ္ဋတိ၊ ပရိယာယ၊ ပေ၊ ကမ္မာနိ–ပရိယာယ် ပြုမှု, အရောင်ပြမှု, နိမိတ်ပြမှုတို့သည်၊ ဝဋ္ဋန္တိယဝ–ကောန်အပ်ကုန်သည်သာ။

နေ ကေဝလဿ။ ။နေ ကေဝလဿ၏နောက်၌ "ပုပ္ဖဂုဋ္ဌ ပုပ္ဖဒါမမေဝ" ဟု တွေ့ရ၏၊ ရှေ့၌ "ဒွတ္တာယော မာလာဂုဏောကေတော ကတ္တာ ပုပ္ဖဒါမကရဏမ္မိ" ကိုထောက်၍ "ပုပ္ဖ ဂုဏ ပုပ္ဖဒါမမေဝ" ဟု ရှိသင့်မည်ထင်၏၊ "ပုပ္ဖဂုဏောဟိ+ကတံ+ပုပ္ဖဒါမံ ပုပ္ဖဂုဏ ပုပ္ဖ ဒါမံ" ဟု ပြု၊ "ပုပ္ဖဒါမမေဝ" ဟုလည်းကောင်း, ပုပ္ဖဂုဋ္ဌဒါမမေဝ" ဟု လည်းကောင်း မူကွဲရှိ၏၊ ယောဇနာ၌လည်း "ပုပ္ဖဂုဋ္ဌဒါမမေဝ" ဟုပင် တွေ့ရ၏၊ နေ ကေဝလဿ၏ အစပ်ကို လည်း "ကုရန္ဒိယံ ဝုတ္တံတိ သမ္ဗန္ဓော" ဟု ပြု၏၊ သို့သော် "နေ ကေဝလံ" ဟု လာသမျှ၌ ရှေ့အနီးက ဝါကျနှင့်သာ စပ်ရိုးရှိသောကြောင့် နိဿယယ၌ ထိုစပ်ရိုးအတိုင်း ပေးထားသည်။

ဂေဏ္ဍုကပုပ္ပဒါမံပိ။ ။"ဂေဏ္ဍုက" ဟူသည် ဘောလုံး (ဂျင်လုံး) တည်း၊ ထို နှင့်တူအောင် ချည်တို့ကို အထပ်ထပ်ဖြည့်စွက်အပ်သော အလုံးကလေးတို့ဖြင့် ကုံးအပ် သော ပန်ကုံးကို "ဂေဏ္ဍုကပုပ္ပဒါမ" ဟု ခေါ်သည်၊ ထို့ကြောင့် ထိုအလုံးလည်း ပုရိမ ပန်းကုံး၌ ပါဝင်ရသည်။

ခရပတ္တဒါမံပိ။ ။"ခရပတ္တဒါမန္တိ–သုနခဒန္တသဒိသံ ကတပုပ္ဖဒါမံ–ခွေးသွားစိတ် နှင့်တူအောင်ပြုလုပ်အပ်သော ပန်းကုံး" ဟု ယောဇနာဖွင့်၏၊ ရှေးနိဿယ၌ "ကုလားရွေ" ဟု ပေးသည်၊ "ကုရန္ဒိယံ ဝုတ္တံ" ၏ နောက်၌ ပိုဒ်ခတ်ထားသည်ကို တွေ့၍ ဤခရပတ္တ ဒါမံပိကို "နေ ကာရာပေတုံ ဝဋ္ဋတိ"၌ စပ်ကြ၏၊ သို့သော် စာသွားပုံကို ကြည့်လျှင် ထိုသို့ မစပ်သင့်၊ ဝုတ္တံနောက်၌ ပိုဒ်မရှိစေဘဲ ခရပတ္တဒါမံပိ နောက်၌သာ ပိုဒ်ရှိစေသင့်၏၊ စာစပ်ကိုလည်း ဤနိဿယအတိုင်း ရှေ့လှည့်၍စပ်သင့်သည်။

သိက္ခာပဒဿ၊ ပေ၊ ဝဋ္ဋတိ။ ။ဤစကားသည် ရှေ့နားက "ခရပတ္တဒါမံပိ" ကိုသာ ရည်ရွယ်သော စကားမဟုတ်၊ နောက်အနွယ ဝါကျကိုထောက်လျှင် "ရှေ့၌ဆိုခဲ့ပြီး သော ဂန္ဓိမစသော ပန်းအားလုံးကို ရည်ရွယ်သော စကားတည်း" ဟု သိသာ၏၊ နောက်အနွယ ဝါကျ၌ "သဗ္ဗတ္ထာပိတိ ဂန္ဓိမာဒိသု သဗ္ဗတ္ထ" ဟု ဝိမတိဖွင့်သည်။

တုဝဋ္ဌေန္တီတိ–ကား၊ နိပဋ္ဌန္တီ–အိပ်ကြကုန်၏၊ [စုရာဒီ တုဝဋ္ဌမာတ်သည် နိပဋ္ဌန အနက်ဟော၊] လာသေန္တီတိ–ကား၊ ပိတိယာ–ဖြင့်၊ ဥပ္ပိလဝမာနာဝိယ–ပေါ်လောပေါ်ကုန်သကဲသို့၊ [ယခုခေတ် ပွဲကြည့်သောခါ ကာလသားများ တက်တက်ကြွကြွဖြစ်နေကြသကဲ့သို့၊] ဥဋ္ဌဟိတ္တာ–ထ၍၊ လာသိယ နာဋ္ဌက်–နည်းပေးထိုက်သော ကချေသည်ကို၊ နာဋ္ဌေန္တီ–ကစေကြကုန်၏၊ ရေစနံ–နည်းကို၊ ဒေန္တီ–နိ၏၊ [စုရာဒိလသဓာတ်သည် နည်းပေးခြင်းအနက်ကို ဟောအ၏၊ ရေစကန္တီ အဘိနယံ၊ ရှေးဦးစွာပြအပ်သော (က)နည်း သိဆိုနည်း တီးမှုတ်နည်း၊] နစ္စန္တီယာပိ နစ္စန္တီတိ–ကား၊ ယဒါ–ဌ၊ နာဋ္ဌကိတ္ထိ–ကချေသည်မိန်းမသည်၊ နစ္စတိ–ကအ၏၊ တဒါ–ဌ၊ တေပိ–ထိုအသဒ္ဒေါပုနဗ္ဗသုက ရဟန်းတို့သည်လည်း၊ တသာ–ထိုကချေသည်မအ၏၊ ပုရတောဝါ–ရှေ့ဌသော်လည်းကောင်း၊ ဝါ–ရှေ့ကသော်လည်းကောင်း၊ ပစ္ဆတောဝါ၊ ဂစ္ဆန္တာ–နန်လျက်၊ နစ္စန္တီ–နိ၏၊ နစ္စန္တီယာပိ ဂါယန္တီတိကား၊ ယဒါ–ဌ၊ သာ–ထိုကချေသည်မသည်၊ နစ္စတိ၊ တဒါ–ဌ၊ နစ္စာနုရူပံ–အကအားလျော်စွာ၊ (အကနှင့်လိုက်အောင်)၊ ဂါယန္တီ–သီဆိုကြကုန်၏၊ သဗ္ဗတ္ထ–အလုံးစုံသော နစ္စန္တီယာပိ ဝါဒေန္တီအစရှိသော ဝါဂျတို့ဌ၊ ဧသနယော–တည်း။

အဋ္ဌပဒေပိ ကီဠန္တီတိ–ကား၊ အဋ္ဌပဒဖလကေ–ရှစ်ကွက်ရှိသော ပျဉ်ချပ်ဌ၊ ဇူတံ–အံစာကို၊ ကီဠန္တီ–ကစားကြကုန်၏၊ [သက္ကတဌ "ဒျူတံ"သည် ပါဠိဌ "ဇူတံ"ဟုဖြစ်၏၊ ဧကေကာယ ပန္တီယာ အဋ္ဌ အဋ္ဌ ပဒါနိ အသာတိ အဋ္ဌပဒံ၊ ဧယ်တို့၏ တည်ရာအကွက်ကို "ပဒံ" ဟု ခေါ်၏၊ "ရှစ်ကွက်ကျားကစားနည်း" ဟု ပြောကြသည်၊] ဒသပဒေ–ဆယ်ကွက်ရှိသော ပျဉ်ချပ်ဌ၊ တထာ–ထို့အတူ တည်း၊ အာကာသေပိတိ–ကား၊ အဋ္ဌပဒ ဒသပဒေသု ဝိယ–ရှစ်ကွက်ရှိသော ပျဉ်ချပ်, ဆယ်ကွက်ရှိသော ပျဉ်ချပ်တို့ဌကဲ့သို့၊ အာကာသေ ယေဝ–အကွက်မရှိသော လွင်ပြင်ဌသာလျှင်၊ ကီဠန္တီ၊ [အယံ သာရီ (ဤဧယ်ကို) အသုကပဒံ (ဤမည်သော အကွက်သို့) မယာ နီတာ (ငါဆောင်ပို့အပ်ပြီ) အယံ အသုကပဒံတိ ကေဝလံ မုခေနေဝ ဝဒန္တာ အာကာသေယေဝ ဇူတံ ကီဠန္တီ။]

ပရိဟာရပထေပိတိ–ကား၊ ဘူမိယံ–ဌ၊ နာနာပထ မဏ္ဍလ–အမျိုးမျိုးသော လမ်းကြောင်းဝိုင်းကို၊ ကတ္တာ, တတ္ထ–ထိုလမ်းကြောင်းဝိုင်းတွင်၊ ပရိဟာရိတဗ္ဗပထံ–ရောင်လွှဲထိုက်သော လမ်းကြောင်းကို၊ ပရိဟာရန္တာ–ရောင်လွှဲကုန်လျက်၊ ကီဠန္တီ၊ [ဤ ကစားခြင်းမျိုးကို "ပရွက်ဆိတ်ကြောင်းလိုက်တမ်း ကစားခြင်း" ဟု ဆိုကြသည်၊] သန္တီကာယပိ ကီဠန္တီတိ–ကား၊

သန္တိကကိဋ္ဌာယ–ဇယ်ကောက်တမ်း ကစားခြင်းဖြင့်၊ ကိဋ္ဌန္တိ၊ ဧကဋ္ဌေ–တစ်ပေါင်းတည်း၊ ထပိတာ–ထားအပ်ကုန်သော၊ သာရိယောဝါ–ဇယ်တို့ကို သော်လည်းကောင်း၊ ပါသာဏသက္ခရာယောဝါ–ကျောက်ခဲကျောက်စရစ်တို့ကိုသော်လည်းကောင်း၊ အစာလေန္ဓော–မလှုပ်စေကုန်ဘဲ၊ နခေနေဝ–လက်သည်းဖြင့် သာလျှင်၊ အပနေန္တိစ–ဖယ်လည်းဖယ်ဆောင်ကုန်ကြ၏၊ ဝါ–ကောက်လည်း ကောက်ယူကြကုန်၏၊ ဥပနေန္တိစ–ကပ်လည်း ကပ်ဆောင်ကြကုန်၏၊ ဝါ–တောက်လည်း တောက်ကြကုန်၏၊ ဣဏ–ထိုသို့ဆောင်ရာ၌၊ ကာစိ–တစ်စုံတစ်ခုသော ဇယ်သည်၊ သစေ စလတိ–အံ့၊ (ဧဝံသတိ) ပရာဇယော ဟောတိ၊ ခလိကာယာတိ–ကား၊ ဧုတဖလကေ–ကြွေအန်ပျဉ်ချပ်၌၊ ပါသကကိဋ္ဌာယ–ကြွေအန် ကစားခြင်းဖြင့်၊ ကိဋ္ဌန္တိ။

ဃဋ္ဌိကာယာတိ (ဧတ္ထ)–၌၊ ဒဏ္ဍကကိဋ္ဌာ–တုတ်တို့ဖြင့် ကစားခြင်းကို၊ ဃဋ္ဌိကာ–ဃဋ္ဌိကာဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ [ဃဋ္ဌိကာအရ "ကျည်းသား" ဟု ခေါ်အပ်သော တုံးငယ်ကလေးရသော်လည်း အကြောင်း တုံးကလေး၏အမည်ကို အကျိုးကစားခြင်း၌ တင်စား၍ ကာရဏူပစာရ အားဖြင့် လည်းကောင်း, ဌာနတုံးကလေး၏ အမည်ကို ဌာနီကစားခြင်း၌ တင်စား၍ ဌာနူပစာရအားဖြင့် လည်းကောင်း ကစားခြင်းတိုင်အောင် ယူပါဟု သိစေလို၍ ဥပစာကိုပြသော ဝုစ္စတိပါ၌ဖြင့်ဆိုသည်၊] တာယ–ထိုတုတ်ရိုက်တမ်းကစားခြင်းဖြင့်၊ ကိဋ္ဌန္တိ၊ ဒီဃဒဏ္ဍကေန–ရှည်သောတုတ်ဖြင့်၊ ရဿဒဏ္ဍကံ–ထိုသောတုတ်ကို၊ ပဟာရန္တော–ပုတ်ခတ်ကုန်လျက်၊ ဝိစရန္တိ–လှည့်လည်ကြကုန်၏၊ [ဤကစားနည်းကို ကျည်းသားရိုက်တမ်းစားခြင်းဟု ဆိုကြ၏၊ သို့သော် "ဝိစရန္တိ" ဟု ဆိုသောကြောင့် စဉ်းစားသင့်သည်၊] သလာကဟတ္ထေနာတိ–ကား၊ လာခါယဝါ–ချိပ်ရည်၌သော်လည်းကောင်း၊ မဋ္ဌိဋ္ဌိယာဝါ–ထန်းကျင့်ရည်၌ သော်လည်းကောင်း၊ [မဋ္ဌိဋ္ဌရက္ခကသာဝံ–ထန်းကျင့်ပင်မှ ကျိုချက်၍ရအပ်သော ဖန်ရည်။] ပိဋ္ဌဥဒကေဝါ–မုန့်ညက်ရည်၌သော်လည်းကောင်း၊ သလာကဟတ္ထံ–ဝါးခြမ်းစိတ်အပေါင်းကို၊ ဝါ–အုန်း ထန်းတို့၏ အမျှင်အပေါင်းကို၊ [သလာကဟတ္ထံတိ နာဠိကေရဟီရာဒီနံ ကလာပသော်တံ

ပါသက ကီဋ္ဌာယ။　　။"ပါသက် ဝုစ္စတိ ဆသုပသော်သု ဧကေက် ယာဝ ဆက္ကံ့ ဒသော်တွာ ကတာကီဋ္ဌနံ" ဟု သာရတ္ထမှင့်၏၊ ဝိမတိ၌ကား–ပါသကီဋ္ဌာယာတိ ဒ္ဝိန္နံ့ တိဝဂ်ံလပ္ပမာဏာနံ ဒါရုဒန္တာဒိမယာနံ (သစ်သား, ဆင်စွယ်စသည်တို့ဖြင့် ပြုအပ်ကုန်သော) ပါသကာနံ စတူသု ပသော်သု ဧကာ ဒိဝသေန ဗိန္ဒုနိ ကတွာ ဖလကေ ခိပိတွာ ဥပရိဘာဂေ ဒ္ဝိဗိန္ဒုနံ ဝသေန သာရိယော အပနေတွာ ကီဋ္ဌကဇူတကီဋ္ဌာယ" ဟု ဖွင့်၏၊ ထို ကစားနည်းကို မြင်ဖူးသူတို့အား မေးကြည့်မှ အမှန်သိနိုင်စရာ ရှိသည်။

အဓိဝစန်၊–ဝိမတိ၊] အုန်းပင် ထန်းပင်တို့၏ အလက်တို့နှင့် ရောနေသော အုန်းစစ် ထန်းစစ်များကို ဆိုလိုဟန်တူသည်၊] တေမေတ္တာ–စိုစေ၍၊ ဝါ–ဆွတ်၍၊ ကိ–အဘယ်သည်၊ ဟောတု–ဖြစ်စေလိုသနည်း၊ ဣတိ–ဤသို့မေး၍၊ ဘူမိယံဝါ–ဌ်သော်လည်းကောင်း၊ ဘိတ္တိယံဝါ–ဌ်သော်လည်းကောင်း၊ တံ–ထို ဝါးခြမ်းစိတ်အပေါင်းကို၊ ပဟရိတ္တာ–ပုတ်ခတ်၍၊ ဟတ္ထိ အဿာဒိရူပါနိ, ဒဿေန္တာ–ပြကုန်လျက်၊ ကိဋ္ဌန္တိ။

အက္ခေနာတိ–ကား၊ ဂုဠေန–ဂေါ်လီလုံးဖြင့်၊ (ကိဋ္ဌန္တိ)၊ ပဂ်စ်ရေနာတိ (ဏ္ဍ)–ဌ်၊ ပဏ္ဏနာဠိကာ–သစ်ရွက်ကျည်တောက်ငယ်ကို၊ ပဂ်စ်ရံ–ပဂ်စ်ရဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ တံ–ထိုပိပိကို၊ ဓမန္တော–မှုတ်လျက်၊ ကိဋ္ဌန္တိ၊ [ပဏ္ဏေန–သစ်ရွက်ထန်းရွက်ဖြင့်၊ ဝံသာကာရေန–ပလွေ (နဲ, ဝိစီ, ပိပိ) သဏ္ဌာန်ဖြင့်၊ ကတာ–သော၊ နာဠိကာ–ကျည်တောက်ငယ်သည်၊ ပဏ္ဏနာဠိကာ၊] ဝက်ကေနာတိ–ကား၊ ဂါမဒါကာနံ–ရွာသားကလေးတို့၏၊ ကီဋ္ဌနကေန–ကစားကြောင်းဖြစ်သော၊ ခုဒ္ဒကနဂ်လေန–ထွန်ငယ်ဖြင့်၊ (ကိဋ္ဌန္တိ)၊ မောက္ခစိ ကာယာတိ (ဏ္ဍ)–ဌ်၊ သမ္ဘဒ္ဓိဝတ္ထုကကိဋ္ဌာ–ထက်အောက် ပြောင်းပြန်ကျမ်းလုန်ကစားခြင်းကို၊ မောက္ခစိကာ– ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ [ဤဝုစ္စတိကား အထင်ရှင်ကိုပြသော စကားတည်း၊] အာကာသေ–ဌ်၊ ဒဏ္ဍံ–တုတ်ကို၊ ဂဟေတ္တာ ဝါ–ကိုင်၍သော်လည်းကောင်း၊ ဘူမိယံ သိသံ ထပေတ္တာ ဝါ, ဟေဋ္ဌပရိယာယဘာဝေန–အောက် အထက်၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ ပရိဝတ္တေန္တာ–လှည့်လည်ကုန်လျက်၊ ကီဋ္ဌန္တိတိ အတ္ထော၊ စိဏ်လကေနာတိ (ဏ္ဍ)– ဌ်၊ တာလပဏ္ဏာဒီဟိ–ထန်းရွက် အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ကတံ–သော၊ ဝါတပ္ပဟာရေန–လေ၏တိုက်ခိုက်ခြင်းကြောင့်၊ ပရိဗ္ဘမနစက္ကံ–ချာချာလည်သော စကြာကို၊ စိဏ်လကံ–ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ တေန– ထိုစကြာဖြင့်၊ ကီဋ္ဌန္တိ၊ [ထိုစကြာကို လေလာသော နေရာ၌ ထား၍ဖြစ်စေ, ထိုစကြာကို ရှေ့ကထား၍ လက်ဖြင့်ကိုင်လျက် ပြေးခြင်းအားဖြင့် ဖြစ်စေ ကစားကြသည်။]

ပတ္တာဌကေနာတိ (ဏ္ဍ)–ဌ်၊ ပဏ္ဏနာဠိ–သစ်ရွက်ဖြင့်ပြုအပ်သော ကွမ်းစားခွက်ကို၊ ပတ္တာဌကံ–ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ [ပတ္တာဌကေနဌ် ပတ္တကို ပဏ္ဏ, အာဌကကို နာဠိဟု ဖွင့်သည်၊] တာယ–ထို သစ်ရွက်ခွက်ငယ်ဖြင့်၊ ဝါလိကာဒီနိ–သဲ အစရှိသည်ကို၊ မိနန္တာ–ချင့်ကုန်လျက်၊ ကီဋ္ဌန္တိ၊ ရထကေနာတိ–ကား၊ ခုဒ္ဒက ရထေန–ရထားငယ်ဖြင့်၊ (ကိဋ္ဌန္တိ)၊ ["ခုဒ္ဒကော ရထော ရထကော" ဟု ပြု၊ ကပစ္စည်း ခုဒ္ဒကအနက်ဟော၊ ဓနုကေနဌ်လည်းနည်းတူ၊ ဓနုကေနာတိ–ကား၊

ခုဒ္ဒကနေနှာ–လေးငယ်ဖြင့်၊ (ကိုဋ္ဌန္တိ)၊ အက္ခရိကာယာတိ (ဧတ္ထ)–၌၊ အာကာသေ၀ါ––ကောင်းကင်၌သော်လည်းကောင်း၊ ပိဋ္ဌိယံ၀ါ–ကျောက်ကုန်း၌သော်လည်းကောင်း၊ အက္ခရဇာနနကိဋ္ဌာ–အက္ခရာကိုသိကြောင်းဖြစ်သော ကစားခြင်းကို၊ အက္ခရိကာ–ဟူ၍၊ ၀ုစ္စတိ၊ တာယ–ထိုအက္ခရာကို သိကြောင်းဖြစ်သော ကစားခြင်းဖြင့်၊ ကိုဋ္ဌန္တိ၊ မနေသိကာယာတိ (ဧတ္ထ)–၌၊မနသာ–ဖြင့်၊ စိန္တိတဇာနနကိဋ္ဌာ–ကြံစည်အပ်သော အကြောင်းအရာကို သိကြောင်းဖြစ်သော ကစားခြင်းကို၊ မနေသိကာ–ဟူ၍၊ ၀ုစ္စတိ၊ [“မနသာစိန္တိတဇာနနကိဋ္ဌာ မနေသိကာ” ဟုပြု။] တာယ–ထိုမနေသိကာ ကစားခြင်းဖြင့်၊ ကိုဋ္ဌန္တိ၊ [ပုဏ္ဏာတိုင် ကစားခြင်းမျိုးတည်း၊] ယထာ၀ဇ္ဇေနာတိ (ဧတ္ထ)–၌၊ ကာဏကုဏိ ခဇ္ဇာဒီနံ–ကန်းသူ, ကောက်သူ, ခွင်သူ အစရှိသူတို့၏၊ ယံယံ၀ဇ္ဇံ–အကြင် အကြင် ကန်းခြင်းစသော အပြစ်သည်၊ (အတ္ထိ)၊တံတံ–ထိုထိုကန်းပုံ, ကောက်ပုံ, ခွင်ပုံ အစရှိသောအပြစ်ကို၊ ပယောဇေတွာ–ယှဉ်စေ၍၊ (ကန်း ဟန်စသည်ကို ပြု၍) ဒဿနကိဋ္ဌာ–ပြကြောင်းဖြစ်သော ကစားခြင်းကို၊ ယထာ၀ဇ္ဇံ–ဟူ၍၊ ၀ုစ္စတိ၊ တာယ–ထိုကစားခြင်းဖြင့်၊ ကိုဋ္ဌန္တိ၊ (ကေ၀ိယ–အဘယ်သူတို့ကဲ့သို့နည်း၊) ဝေလမ္ဗကာ၀ိယ–ဝေဠမ္ဗကတို့ကဲ့သို့တည်း။

ဟတ္ထိသ္မိမ္မိ သိက္ခန္တိတိ–ကား၊ ဟတ္ထိနိမိတ္တံ–ဆင်ဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ ယံသိပ္ပံ–ကို၊ သိက္ခိတ၀ါ–သင်ထိုက်၏၊ တံ–ထိုဆင်နှင့်စပ်သော အတတ်ကို၊ သိက္ခန္တိ၊ [ဟတ္ထိသ္မိန္တိ နိမိတ္တတ္ထေ ဘုမ္မံ၊ ဟတ္ထိနိမိတ္တ သိပ္ပေတိ အတ္ထော၊ ပါဋိတော်၌ “ဟတ္ထိသ္မိံ၀ိ–ဆင်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ သိက္ခန္တိ– သင်ထိုက်သော အတတ်ကို သင်ကုန်၏” ဟု ပေး၊] အဿာဒီသုတို့၌၊ ဧသေ၀ နယော၊ ဓာ၀န္တိ၀ိတိ–ကား၊ ပရမ္မုခါ–တစ်ဖက်၌ မျက်နှာရှိကုန်သည်၊ ၀ါ–မျက်ကွယ်တို့သည်၊ (ဟုတွာ) ဂစ္ဆန္တာ–နင်္လျက်၊ ဓာ၀န္တိ–ပြေးကြကုန်၏၊

အက္ခရိကာယ။ ။နားကန်းသူနှင့် စကားပြောသောအခါ လက်ဖြင့် ကောင်းကင်(လွင်ပြင်)၌ဖြစ်စေ ကျောက်ကုန်း၌ဖြစ်စေ စာရေး၍ ပြောခြင်းမျိုးကို “အက္ခရိကာ” ဟု ခေါ်သည်၊ သာရတ္ထ၌ ဗေဒင် မေးလာသူ၏ ပါးစပ်မှ ထွက်လာသော အက္ခရာကို ကောက်ယူ၍ ပျောက်သောဥစ္စာ ပြန်ရမည် ပြန်မရမည် စသည်ကိုသိကြောင်းဖြစ်သော ဗေဒင်ဟောတမ်းကစားခြင်းကို “အက္ခရိကာ”ခေါ်သည်ဟု ၀ဒန္တိ၀ါဒ ပြသေး၏။ [“အက္ခရာနံ+ဇာနနကိဋ္ဌာ အက္ခရိကာ” ဟု ပြု။]

ဝေဠမ္ဗကာ။ ။သက္ကတအဘိဓာန်၌ “ဝိ+လမ္ဗန–အသွားနေးခြင်း” အနက်ဟောရှိ၏၊ မျက်စိမမြင်သူသည် တောင်ဝှေးဖြင့် ဖြည်းဖြည်းနေးနေး သွားရာ၏၊ ထိုသူတို့ သွားပုံကဲ့သို့ နံ.နံ.–နံ.နံ.နှင့် အသွားနေးသူကို “ဝေလမ္ဗက” ဟု ခေါ်ဟန်တူသည်၊ နိဿယဟောင်း၌ “တောင်ဝှေးကို စွဲကုန်သောသူတို့ကဲ့သို့” ဟု ပေး၏။

[မူလအရပ်မှ ရှေ့သို့သွားပြေး ပြေးခြင်းကို "ဓာဝန္တီ" ဟု ဆိုသည်။] အာဓာဝန္တီပိ တိ–ကား၊ ယတ္တကံ–အကြင်မျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော အရပ်တိုင်အောင်၊ ဓာဝန္တီ၊ တတ္တကမေव–သာလျှင်၊ အဘိမုခါ–ရှေးရှုတို့သည်၊ (ဟုတ္တာ) ပုန, အာဂစ္ဆန္တာ–ပြန်လာကုန်လျက်၊ အာဓာဝန္တီ–ရှေးရှုပြေးကြကုန်၏၊ [အာဓာဝန္တီဌ အာကို အဘိမုခါဟု ဖွင့်သည်၊ မူလအရပ်သို့ ပြန်လာသောအားဖြင့် ပြေးခြင်း ကို "အာဓာဝန္တီ" ဟု ဆိုသည်။] နိဗ္ဗုဒ္ဓန္တီတိ–ကား၊ မလ္လယုဒ္ဓံ–လက်ဝှေ့သည်တို့၏ ပြင်းစွာပုတ်ခတ်ထိုးသတ်ခြင်းကို၊ ကရောန္တီ၊ ["မလ္လာနံယုဒ္ဓေါ"ဟု ပြု၊] နဋ္ဌာဋ္ဌိကံပိ ဒေန္တီတိ–ကား၊ ဘာဂိနီ–နှမ၊ သာဓု သာဓု–ကောင်းပေစွ ကောင်းပေစွ၊ ဣတိ–ဤသို့, ပြောဘ၊ အတ္တနော–၏၊ နဋ္ဌာဒ္ဌေ–နဖူးဌ၊ အဂ်ုလိ–လက်ချောင်းကို၊ ထပေတ္တာ–ထားပြီး၍၊ တသ္သာ–ထိုကချေသည်မ၏၊ နဋ္ဌာဒ္ဌေ–နဖူးဌ၊ ထပေန္တီ၊ ဝိဝိဓမ္မိ အနာဘာရံ အာစရန္တီတိ–ကား၊ အညမ္မိ–ဆိုအပ်ပြီးသော အကျင့်မှ တစ်ပါးလည်းဖြစ်သော၊ ပါဋိယံ–ဌ၊ အနာဂတံ–ထိုက်ရိုက်မလာသော၊ မုခဋ္ဌိဏ္ဍိမာဒီ–ပါးစပ်ကို စည်တီးခြင်းအစရှိသော၊ ဝိဝိဓံ–သော၊ အနာဘာရံ–ကို၊ အာစရန္တီ။

၄၃၂။ ပါသာဒိကေနာတိ–ကား၊ ပသာဒါဝဟေန–ကြည်ညိုခြင်းကို ဆောင်သော၊ သာရပ္ပေန–လျှောက်ပတ်သော၊ သမဏာနုစ္ဆဝိကေန–ရဟန်းတို့အား လျှောက်ပတ်သော၊ [သာရပ္ပေနကို ထပ်ဖွင့်သည်၊ ပသာဒံ+ဧနေတီတိ ပါသာဒိကံ၊] အဘိက္ကန္တေနာတိ–ကား၊ ဂမနေန–သွားခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ [အဘိ–အနက်မရှိ၊ ကမုဓာတ်, တ ပစ္စည်းသည် ဘောဟောဟု သိစေလို၍ "ဂမနေန" ဟု ဖွင့် သည်၊ အဘိက္ကမနံ အဘိက္ကန္တံ–ဟု ပြု၊ နောက်ဌလည်း နည်းတူ၊] ပဋိက္ကန္တေနာတိ–ကား၊ နိဝတ္တနေန–ပြန်လှည့်ခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ အာလောကိတေနာတိ–ကား၊ ပုရတော–ရှေ့ကို၊ ဒဿနေန–ကြည့်ခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ [အာသဒ္ဒါ၏ အဘိမုခအနက်ကိုပင် "ပုရတော" ဟု ဖွင့်သည်၊ အဘိမုခံ+

နိဝတ္တနေန။ ။"ပိဏ္ဍပါတပဋိက္ကန္တော–ဆွမ်းခံ (ဆွမ်းစား)ရာမှ ပြန်ခဲ့သည်" ဟူရာဌ ပြန်လာခြင်းကို "ပဋိက္ကန္တ" ဟု ဆိုရသော်လည်း ဤနေရာဌကား အဘိက္ကန္တနှင့် တွဲနေသောကြောင့် ဆုတ်နှစ်ရံ(ပြန်လှည့်ရံ) မျှကို "ပဋိက္ကန္တ" ဟု ယူစေလို၏၊ ပြန်လှည့်ပြီး၍ ဆက်လက်သွားခြင်းကိုကား အဘိက္ကန္တဌ သွင်းယူရသည်။ [နိဝတ္တနေနာတိ နိဝတ္တိမတ္တံ ဒဿေတိ၊ နိဝတ္တောတ္တာ ပန ဂမနံ ဂမနမေဝ။]

ဣတောဝ၊ ပေ၊ ဒဿနေန။ ။"ဣတောဝ ဣတောစ" ဟုဆိုသော်လည်း အထက်, အောက်,နောက်သို့ကြည့်ခြင်းကို မယူစေလို၊ ရှေးရှုအရပ်၏ ဘေးကျသောအရပ်ကိုသာ ယူစေလိုသည်၊ အထက်,အောက်,နောက်သို့ လှည့်ကြည့်ခြင်းကား ရဟန်းများနှင့်လုံးဝ မလျော်၊

လောကိတံ အာလောကိတံ၊] ဝိလောကိတေနာတိ-ကား၊ ဣတောစိတောစ-ဤမှ ဤမှလည်း၊ ဒဿနေန-ဖြင့်လည်းကောင်း၊ သမဋ္ဌိတေနာတိ-ကား၊ ပဗ္ဗသင်္ကော်စနေန-လက်ဆစ် ခြေဆစ်တို့ကို တွန့်စေခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝါ-ကွေးခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊၊ [သံရှေးရှိသော အဆွမ်တော်သည် ဆွဲငင်ခြင်းအနက်ကို ဟောဏ်၊ ထို့ကြောင့် "သမဋ္ဌိတေန" ဟု ဆရာများပြင်ကြသည်၊] ပသာရိတေနာတိ-ကား၊ တေသံ ယေဝ-ထိုလက်ဆစ်ခြေဆစ်တို့ကိုပင်၊ ပသာရဏေန-ဆန့်တန်းခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗတ္ထ-အလုံးစုံသော ပါသာဒိကေန အဘိက္ကန္တေန အစရှိသောပုဒ်တို့၌၊ ဣတ္ထမ္ဘူတာဝုတ္ထေ-၌၊ ကရဏဝစနံ-ကရိဏားဝိဘတ်တည်း၊ သတိသမ္ပဇညေဟိ-တို့ဖြင့်၊ အဘိသမ်တတ္တာ-ပြုပြင်ထားအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ပါသာဒိက အဘိက္ကန္တ ၊ပေ၊ ပသာရိတော-ကြည်ညိုခြင်းကို ဖြစ်စေနိုင်သော သွားခြင်း, ဆုတ်နစ်ခြင်း, ရှေးရှုကြည့်ခြင်း,

---

ထို့ကြောင့် ဤနေရာ၌ မပြောဝံထားသည်၊ [ဣတောစိတောစ ဒဿနေနာတိ အနုဒိသာပေက္ခနံ ဒဿေတိ၊ ယံဒိသာမုခေါ ဂစ္ဆတိ တိဋ္ဌတိ နိသီဒတိ၊ တဒဘိမုခါပေက္ခနံ အာလောကိတံ၊ တဒနုဂတဒိသာလောကနံ (ထိုရှေးရှုအရပ်သို့ အစဉ်လိုက်သော ဘေးအရပ် ကြည့်ခြင်းကို) ဝိလောကိတန္တိ ဝုစ္စတိ။]

တေသံယေဝ။ ။တ သဒ္ဒါတို့ထုံးစံမှာ ရှေ့ကပဓာနပုဒ်အနက်ကိုသာ သုံးသပ်စွဲဆိုရိုးတည်း၊ ဤ၌ကား "ပဗ္ဗသင်္ကော်စနေန" ဟူသော တပ္ပုရိသ်သမာသ်တွင် "ပဗ္ဗ"ဟူသော အပဓာနပုဒ်ကို စွဲရသည်။ [တေသန္တိ-သမာသေ ဂုဏီဘူတာနိပိ (ဂုဏ်-အပဓာနဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သော်လည်း) ပဗ္ဗာနိ ပရာမသတိ။]

ဣတ္ထမ္ဘူတာ ဝုတ္ထေ။ ။"အဘိက္ကန္တေန" စသော ပုဒ်တို့၌ နာဝိဘတ်ကို သဒ္ဒါကျမ်းတို့၌ ဣတ္ထမ္ဘူတလက္ခဏအနက်ဟောဟု ဆိုဏ်၊ "တိဒဏ္ဍကေန ပရိဗ္ဗာဇကော" စသည်တည်း၊ ဥိနပဋ္ဌဇန္ဓန-သိက္ခာပုဒ်၌လည်း "ဥိနပဋ္ဌဇန္ဓနေန" ကို ဣတ္ထမ္ဘူတလက္ခဏ ဟုပင် ထိုသိက္ခာပုဒ် အဋ္ဌကထာ၌ဖွင့်လတ္တံ့၊ "ဣတ္ထမ္ဘူတာဝုတ္ထ" ဟူသည်မှာ "မာတရံ အဘိ သာဓု" စသော ပုံစံများသာတည်း၊ ဤနေရာ၌ ထိုပုံစံများနှင့် လုံးဝ မတူ၊ ထို့ကြောင့် ဣတ္ထမ္ဘူတလက္ခဏကိုပင် ဣတ္ထမ္ဘူတာဝုတ္ထ ဆိုထားသည်ဟု ကြံပါ၊ ထိုသို့ မကြံလျှင် သဒ္ဒါကျမ်းအဆိုနှင့် ဆန့်ကျင်လိမ့်မည်။

ဆက်ဦးအုံ-ထို ဣတ္ထမ္ဘူတ လက္ခဏပုဒ်ကို ဗဟုဗ္ဗီဟိ အသတ္ထိတစ်ခုခုပြုလျှင် လက္ခ္ယပုဒ်နှင့် အနက်အရ တူရိုးဖြစ်၏၊ "တိဒဏ္ဍက-(တောင်ဝှေး) တုတ်ရှိသော၊ ပရိဗ္ဗဇက-ကို" ဟု တိဒဏ္ဍကဲ့ကို အသတ္ထိပြုသည့်အခါ ပရိဗ္ဗာဇကဲ့နှင့် အရတူသကဲ့သို့တည်း၊ ထို့ကြောင့် ဤ၌လည်း ပါဠိတော်လာ "သော ဘိက္ခု"နှင့် အရတူအောင် "ပါသာဒိက အဘိက္ကန္တ၊ ပေ၊ ပသာရိတော ဟုတ္တာ" ဟု ဗဟုဗ္ဗီဟိပြု၍ ဥဒ္ဒေသတ္ထဖွင့်သည်၊ [ရှေ့သို့ ကြည့်မှု စသည်၌ သတိထား၍ကြည့်ခြင်း, ဉာဏ်ဖြင့်ဆင်ခြင်၍ ကြည့်သင့်မှ ကြည့်စေခြင်းကို "သတိသမ္ပဇညေဟိ အဘိသမ်တတ္တာ" ဟုဆိုသည်။]

အထောင့်ကြည့်ခြင်း, ကွေးခြင်း ဆန့်ခြင်းရှိသည်၊ ဟုတ္တာ–၍၊ (ပိဏ္ဍာယာ–ဌာ၊ ပါဝိသိ–ပြီ၊) ဣတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ၊ သြကို့တ္ထစက္ခူတိ–ကား၊ ဟေဋ္ဌာ–၌၊ ခိတ္တစက္ခု–ချထားအပ်သော မျက်လုံးရှိသည်၊ ဣရိယာပထသမ္ပန္နောတိ–ကား၊ တာယ ပါသာဒိက အဘိက္ကန္တာဒိတာယ–ထိုကြည်လိုခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော သွားခြင်း အစရှိသော အမူအရာရှိသူ၏ အဖြစ်နှင့်၊ သမ္ပန္နဣရိယာပထော–ပြည့်စုံသော ဣရိယာပုတ် ရှိသည်၊ (ဟုတ္တာ ပိဏ္ဍာယ ပါဝိသိ)။

ကွာယန္တီ–ကား၊ အယံ–ဤရဟန်းသည်၊ ကော–ဘယ်နှယ်ရဟန်းနည်း၊ အဗဟုဗဟုဝိယာတိဇ္ဇ–ဤပါဠိ၌၊ ဗောန္ဒော– ထိုင်းမှိုင်း ညံ့ဖျင်းသူကို၊ အဗဟုဝေ–အဗဟုဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ ကိရ–တတ်၊ စ–ဆက်၊ အတိသယတ္ထေ–အလွန် အကဲဟူသောအနက်၌၊ ဣဒံအာမေဋိတံ–ဤအဗဟုဗလောဟူသော အာမေဋိတ်သည်၊ ဟောတိ၊ တသ္မာ–ကြောင့်၊ အတိဗောန္ဒောဝိယ–အလွန်ထိုင်းမှိုင်းသူကဲ့သို့ပါတကား၊ ဣတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ၊ [သဒ္ဒါတူ ၂ ချက်ဖြစ်သောကြောင့် အတိသယအနက်ပေးရသည်၊] မန္ဒမန္ဒောတိ–ကား၊ အဘိက္ကန္တာဒီနံ–တို့၏၊ အနုဒ္ဓတတာယ–မတုန်လှုပ်ကုန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အတိမန္ဒော–အလွန်နုံ့ညံ့၏၊ အတိသဏှော–အလွန် သိမ်မွေ့၏၊ ဝါ–နှုးညံ့လွန်း၏၊ ဣတိ ဧဝံ–သို့၊ ဂုဏမေဝ–ကိုပင်၊ ဒေါသတော–အပြစ်အားဖြင့်၊ ဝါ–ဟူ၍၊ ဒသ္သေန္တီ–နှ၏၊ ဘာကုဋိကဘာကုဋိကောဝိယာတိ–ကား၊ သြကို့တ္ထစက္ခုတာယ–ကြောင့်၊

ဟေဋ္ဌာ ခိတ္တစက္ခု။ ။အဝ၏ ကာရိယဖြစ်သော သြကို "ဟေဋ္ဌာ" ဟုဖွင့်သည်၊ "အောက်သို့ချ"ဟူရာ၌ လည်ကုပ်ကို ငိုက်စိုက်ကျအောင် ချခြင်းမဟုတ်၊ လည်ကုပ်ကို ရိုးရိုးမှန်မှန်ထား၍ မျက်လုံးကိုသာ အဝေးမကြည့်ဘဲ ၄တောင် (၄တောင်ထွာခန့်)ကြည့်ခြင်းတည်း၊ ဟေဋ္ဌာ ခိတ္တစက္ခုတို ခန္ဓံ အနာမေတွာဝ အဓောခိတ္တစက္ခု၊ ခန္ဓံ နာမေတွာ ဟိ ဟေဋ္ဌာ အဝလောကနံ နာ သမ္ဘဝတိ–ဌီကာ။]

အဗဟုဗဟ္ဟော။ ။အဗဟုသဒ္ဒါသည် ဗောန္ဒအနက်ကို ဟောသောအနိပ္ပန္နရုဋ္ဌိသဒ္ဒါတည်း–ဟု သိစေလိုမှ "ဝုစ္စတိ" ဟု မိန့်၏၊ ဤသို့ ဝိဂ္ဂဟပြု၍ မရသောအထင် ရုဋ္ဌိသဒ္ဒါဖြစ်သောကြောင့် "အဗလ" ဟု မရှိသင့်၊ ဌကြီးဖြင့်သာ ရှိစေသင့်သည်၊ "အဗလ" ဟု ရှိလျှင် ဝိဂ္ဂဟပြု၍ ရကောင်းသော "အားမရှိ" အနက်ဟော နိပ္ပန္နသဒ္ဒါဖြစ်ရလိမ့်မည်၊ "ဣဒံ အမေဋိတံ" ကိုထောက်၍ "အဗဟုအဗဟု"ဟု ၂ ပုဒ်လည်း ရှိရမည်။ ["အဗဟုဗဟ္ဟော" ကား သန္ဓိစပ်ထားသော ပုဒ်တည်း။]

ဗောန္ဒော။ ။"ဏဒ္ဓော, မုဒ္ဓဓာတုကောတိ အတ္ထော" ဟု သာရတ္ထဖွင့်၏၊ သက္ကတ၌ "မူဌ" သည် ပါဠိ၌ မုဒ္ဓ" ဟု ဖြစ်၏၊ "ညံ့ဖျင်းသူ" ဟု အနက်ထွက်၏၊ ဝိမတိ၌လည်း "လောဒ္ဓော မန္ဒဓာတုကောတိ အတ္ထော"ဟု ဖွင့်၏၊ မုဒ္ဓနှင့် မန္ဒသည် အဓိပ္ပာယ်တူ၏၊ သာရတ္ထ၌လာသော "ဏဒ္ဓော"နှင့် "လောဒ္ဓော" တို့ကိုကား ပါဠိ သက္ကတ၌ မတွေ့ရ၊ ပါဠိပျက်ဟန်တူသည်။

ဘာကုဋ္ဌိ-မျက်မှောင်ကုပ်ခြင်းကို၊ ကတ္တာ-၍၊ သကုံဋ္ဌိတမုခေါ-ရှုံ့တွသော မျက်နှာရှိသည်၊ (ဟုတ္တာ-၍၊) ကုပိတောဝိယ-စိတ်ဆိုးနေသူကဲ့သို့၊ ဝိစရတိ-၏၊ ဣတိ-သို့၊ မညမာနာ-နှ်သည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ ဝဒန္တိ-နှ်၏၊

သဏ္ဌာတိ-ကား၊ နိပုဏာ-သိမ်မွေ့ကုန်၏၊ အမ္မ-အမေ၊ တာတ-အဖေ၊ ဘဂိနိ-နှမ၊ ဣတိ ဧဝံ-သို့၊ ဥပါသကဧနံ-ဥပါသကာ လူအပေါင်းကို၊ ယုတ္တဋ္ဌာနေ-သင့်လျော်ရာဌာန၌၊ ဥပနေတုံ-ကပ်ဆောင်ခြင်းငှာ၊ ဆေကာ-ကျွမ်းကျင်ကြကုန်၏၊ အယံယထာ-ဤကိုယ်တော်ကဲ့သို့၊ ဧဝံ-တူ၊ အဗဋ္ဌာ ဗဋ္ဌာဝိယ-အလွန်ထိုင်းမှိုင်းကုန်သကဲ့သို့၊ နှ (ဟောန္တိ)၊ ဣတိ-ဤကား၊ အဓိပ္ပာယော-ကိဋ္ဌာဂိရိဧနပုဒ်သားတို့၏ အလိုတည်း၊ သခိလာတိ-ကား၊ သာခလျေန-ပြေပြစ်သည်၏ အဖြစ်နှင့်၊ ယုတ္တာ-ယှဉ်ကုန်၏၊ သုခသမ္ဘာသာတိ ဣဒံ-ဤပုဒ်သည်၊ ပုရိမသ-ရှေ့ဖြစ်သော သခိလာဟူသောပုဒ်၏၊ ကာရဏ ဝစနံ-အကြောင်းကိုဆိုသောပုဒ်တည်း၊ ဟိ-မှန်၊ ယေသံ-အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ သုခသမ္ဘာသာ-ချမ်းသာစွာပြောဆိုအပ်သော စကားသည်၊ သမ္မောဒနီယကထာ-ဝမ်းမြောက်ထိုက်သော စကားသည်၊ နေလာ-အပြစ်မရှိသည်၊ ကဏ္ဏသုခါ-နားတို့ကို ချမ်းသာစေတတ်သည်၊ ဟောတိ-၏၊ တေ-ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ သခိလာတိ-ဟူ၍၊ ဝုစ္စန္တိ၊ တေန-ကြောင့်၊ သခိလာ သုခသမ္ဘာသာတိ-ဟူ၍၊ အာဟံသု၊ ပန-ထင်ရှားအောင် ပြဦးအုံ့၊ အယံ-ကား၊ ဧတ္ထ-ဤသခိလာ သုခသမ္ဘာသာဟူသော ပုဒ်၌၊ အဓိပ္ပာယော-ကိဋ္ဌာဂိရိဧနပုဒ်သားတို့၏ အလိုတည်း၊ အမှာကံ-တို့၏၊ အယျာ-အရှင်တို့သည်၊ ဝါ-အရိုးကြီးတို့သည်၊ ဥပါသကေ ဒိသွာ, မဓုရံ-ချိုဆိမ့်သော၊ သမ္မောဒနီယံ-သော၊ ကထံ-ကို၊ ကထေန္တိ၊ တသ္မာ, သခိလာ-ပြေပြစ်ကုန်၏၊ သုခသမ္ဘာသာ-ချမ်းသာစွာ ပြောဆိုအပ်သော စကားရှိကုန်၏၊ အယံယထာ-ဤကိုယ်တော်ကဲ့သို့၊ ဧဝံ-တူ၊ မန္ဒမန္ဒာဝိယ-အလွန် နုံ့ညံ့ကုန်သကဲ့သို့၊ နှ (ဟောန္တိ)၊ ဣတိ-ကား၊ (အဓိပ္ပာယော-တည်း။)

မိဟိတပုဗ္ဗင်္ဂမာတိ-ကား၊ ဧတေသံ-ဤရဟန်းတို့၏၊ ဝစနဿ-စကား၏၊ မိဟိတံ-ပြုံးခြင်းဟူသော၊ ပုဗ္ဗင်္ဂမံ-ရှေ့သွားသည်၊ (အတ္ထိ)၊ ဣတိ-ကြောင့်၊

ယေသံဟိ မှတ်ချက်။ ။စာအုပ်တိုင်း၌ပင် "ယေသံ ဟိ သုခသမ္ဘာသာ"စသည် ဖြင့်ရှိ၏၊ ပါဠိတော်၌ "သုခသမ္ဘာသာ"ပုဒ်သည် အယျာနှင့် အရတူပုဒ်တည်း၊ ထို့ကြောင့် "ယေ ဟိ သုခသမ္ဘာသာ (ချမ်းသာစွာပြောဆိုအပ်သော စကားရှိကုန်၏၊ သမ္မောဒနီယ ကထာ-ရှိကုန်၏၊ ယေသံ ကထာ နေလာ ဟောတိ ကဏ္ဏသုခါ"ဟု ရှိသင့်မည်ထင်သည်၊ နိဿယ၌ ပါ၌ရှိအတိုင်း အနက်ပေးရတော့သည်။

(တေ–ထိုရဟန်းတို့သည်၊) မိဟိတပုဗ္ဗဂ်မာ–တို့မည်၏၊ ပဌမံ–စွာ၊ သိတံ–ပြုံးခြင်းကို၊ ကတွာ–၍၊ ပစ္ဆာ–၌၊ ဝဒန္တိ–နိ၏၊ ဣတိအတ္ထော–နက်၊ ဧဟိ သွာဂတဝါဒိနောတိ–ကား၊ ဥပါသကံ–ကို၊ ဒိသွာ–၍၊ ဧဟိ–လော့၊ တဝ–အသင် ဥပါသကာ၏၊ သွာဂတံ–ကောင်းသောလာခြင်းတည်း၊ [သွာဂတံ သည် နှုတ်ဆက်ရာ၌ သုံးစွဲအပ်သော စကားတည်း။] အယံယထာ–ဤကိုယ်တော်ကဲ့သို့၊ ဧဝံ–တူ၊ သကိုဋ္ဌိတမုခတာယ–ရှုံ့တွသော မျက်နှာရှိကုန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဘာကုဋ္ဌိကဘာကုဋ္ဌိကာ ဝိယ–အလွန် မျက်မှောင်ကုပ်ကုန်သကဲ့သို့၊ နု ဟောန္တိ–နိ၊ ဧဝံ–လျှင်၊ မိဟိတပုဗ္ဗဂ်မာဒိတာယ–မိဟိတ ပုဗ္ဗဂ်မ အစရှိသည်တို့၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ အဘာကုဋ္ဌိကဘာဝံ–ကို၊ အတ္ထတော–သာမတ္ထိယတ္ထအားဖြင့်၊ [မိဟိတပုဗ္ဗဂ်မ, ဧဟိသွာဂတဝါဒိနော ပုဒ်တို့က မျက်မှောင်မကုပ်ကြောင်းကို ပြစွမ်းနိုင်ခြင်းဟူသော သာမတ္ထိယတ္ထအားဖြင့်၊] ဒဿေတွာ–၍၊ ပုန–ဖန်၊ သရူပေနပိ–အားဖြင့်လည်း၊ ဒဿေန္တော–သည်၊ (ဟုတွာ)၊ အဘာကုဋ္ဌိကာ ဥတ္တာနမုခါ ပဗ္ဗဘာသိနောတိ–ဟူ၍၊ အဟံသု။

ဝါ–တစ်နည်း၊ ဧတံ–ဤအဘာကုဋ္ဌိကာစသော ၃ ပုဒ်အပေါင်းသည်၊ ဥပ္ပဋ္ဌိပါဋ္ဌိယာ–အစဉ်မဟုတ်သောအားဖြင့်၊ ဝါ–ပြောင်းပြန်အားဖြင့်၊ တိဏ္ဏမ္ပိ–နှစ်သော၊ အာကာရာနံ–ဘာကုဋ္ဌိက စသော အခြင်းအရာတို့၏၊ အဘာဝဒဿနံ–မရှိခြင်းကိုပြကြောင်းစကားတည်း၊ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ကထံ–အဘယ်သို့ သိထိုက်သနည်း၊ ဟိ–အဖြေကား၊ (တစ်နည်း) ဟိ–ချဲ့၊ ဧတ္ထ–ဤအဘာကုဋ္ဌိကာ စသော ၃ပုဒ်တို့တွင်၊ အဘာကုဋ္ဌိကာတိဣမိနာ–ပုဒ်ဖြင့်၊ ဘာကုဋ္ဌိကဘာကုဋ္ဌိကာ ကာရဿ–အလွန် မျက်မှောင်ကုပ်သူ၏ အခြင်းအရာ၏၊ အဘာဝေါ– မရှိခြင်းကို၊ ဒဿိတော၊ ဥတ္တာနမုခါတိ ဣမိနာ–ဖြင့်၊ မန္ဒမန္ဒာကာရဿ–အလွန်နုံ့သူ၏ အခြင်းအရာ၏၊ (အဘာဝေါ ဒဿိတော)၊ ဟိ–မှန်၊ ယေ– အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ စက္ခုနိ–တို့ကို၊ ဥမ္မီလေတွာ–ဖွင့်၍၊ အာလောကနေန–ကြည့်ခြင်းအားဖြင့်၊ ဥတ္တာနမုခါ–ပေါ်လွင်သော မျက်နှာရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ တေ–တို့သည်၊ မန္ဒမန္ဒာ–နှ်သည်၊ နု–မဟုတ်ကုန်၊ ပုဗ္ဗာဘာသိနောတိ ဣမိနာ–ဖြင့်၊ အဗဒ္ဓာဗဒ္ဓာကာရဿ–အလွန် ထိုင်းမှိုင်းသူ၏ အခြင်းအရာ၏၊ အဘာဝေါ ဒဿိတော၊ ဟိ–မှန်၊ ယေ–အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ အာဘာသနကုသလတာယ–

ဥပ္ပဋ္ဌိပါဋ္ဌိယာ၊ ပေါဒဿနမေတံ။ ။ရှေ့၌ "အဗဒ္ဓာဗဒ္ဓောဝိယ, မန္ဒာမန္ဒောဝိယ, ဘာကုဋ္ဌိကဘာကုဋ္ဌိကောဝိယ"ဟု အစဉ်ရှိ၏၊ ဤ၌ အစဖြစ်သော အဘာကုဋ္ဌိကာပုဒ်နှင့် ရှေ့၌ အဆုံးဖြစ်သော ဘာကုဋ္ဌိကာပုဒ်ကို တွဲစပ်ရ၏၊ ဤသို့ စသည်ဖြင့် အစဉ်မကျဘဲ တွဲစပ်ရခြင်းကို "ဥပ္ပဋ္ဌိပါဋ္ဌိယာ"ဟု ဆိုသည်။

ရှေးဦးစွာ စ၍ပြောဆိုခြင်းခဲ့ ကျွမ်းကျင်ကုန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အမ္မတာတာတိ–အမ္မတာတာ ဟူ၍၊ ပဌမတရံ–စွာ၊ အာဘာသန္တိ–ပြောဆိုကြကုန်၏၊ ဝါ–နှုတ်ခွန်းဆက်ကြကုန်၏၊ တေ–တို့သည်၊ အဗဒ္ဓာဗဒ္ဓာ–တို့သည်၊ နု–နည်း၊ ဣတိ (ဝေဒီတဗ္ဗံ)။

ဧဟိ ဘန္တေ ဃရံ ဂမိဿာမာတိ (ဧတ္ထ)–ခဲ့၊ (ဂုဏ္ဍတ္ထံ–ကို၊ ကိရ ဥဒ္ဒရိတ္ထာ ဒဿေမိ–အံ့၊) သော ဥပါသကော–သည်၊ (အာဟ–ခဲ့စပ်)၊ နု ခေါ အာဝုသော ပိဏ္ဍော လဗ္ဘတီတိ–ဟူ၍၊ ဝုတ္တေ–ရဟန်းက ပြောဆိုအပ်သော်၊ တုမှာကံ–အရှင်ဘုရားတို့၏၊ ဘိက္ခူဟိယေဝ–ရဟန်းတို့သည်သာ၊ ဧတံ–ဤ ဆွမ်းမရမှုကို၊ ကတံ–ပြီ၊ သကလမ္ပိဂါမံ–တစ်ရွာလုံးကိုလည်း၊ ဝိစရန္တာ–လှည့်လည်ကုန်လသော်၊ နု လစ္ဆထ–ရကုန်လိမ့်မည် မဟုတ်ပါ၊ ဣတိ–သို့၊ ဝတ္တာ–၍၊ ပိဏ္ဍပါတံ–ကို၊ ဒါတုကာမော–သည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ ဧဟိ ဘန္တေ ဃရံ ဂမိဿာမာတိ–ဟူ၍၊ (ကြွတော်မူပါဘုရား အိမ်သို့ သွားကြပါစို့ဟူ၍)၊ အာဟ–လျှောက်ပြီ၊ ပန–ပရိဟာရပက္ခမှတစ်ပါးပေးအံ့၊ အယံ–ဤ နု ခေါ အာဝုသော ပိဏ္ဍော လဗ္ဘတိ ဟူသော စကားသည်၊ ပယုတ္တဝါစာ–ပစ္စည်းနှင့်စပ်သော စကားသည်၊ ဟောတိကိံ–ဖြစ်သည် မဟုတ်လော၊ ဣတိ–ဤကား အမေးတည်း၊ နု ဟောတိ–မဟုတ်ပါ၊ အယံ ပုစ္ဆိတပဏ္ဍောနာမ–ဤမေးအပ်သော ပြဿနာမည်သည်၊ ကထေတုံ–ဖြေဆိုခြင်းငှာ၊ ဝဋ္ဋတိ–အပ်၏၊ တသ္မာ–ကြောင့်၊ (ထိုသို့ မေးအပ်သော ပြဿနာကို ဖြေဆိုကောင်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်)၊ ဣဒါနိ–ယခုခေတ်ခဲ့၊ ပုဗ္ဗေဏှော၀ါ–ခဲ့သော်လည်းကောင်း၊ သာယဏှေ ၀ါ–ခဲ့သော်လည်းကောင်း၊ အန္တ ရဃရံ–သို့၊ ပဝိဋ္ဌ–သော၊ ဘိက္ခု–ကို၊ ကောစိ–သည်၊ စေပိ ပုစ္ဆေယျ–အကယ်၍မူလည်း မေးအံ့၊ (ကိံ)၊ ဘန္တေ ကသ္မာ, စရထ–နှိပ်သနည်း၊ ဣတိ(စေပိ ပုစ္ဆေယျ)၊ ယေန အတ္ထေန–အကြောင်းအကျိုးကြောင့်၊ စရတိ–၏၊ တံ–ထိုအကျိုးကို၊ အာစိက္ခိတွာ–ပြော၍၊ လဒ္ဓံ–ရအပ်ပါပြီလော၊ နု လဒ္ဓံ–မရအပ်ပါသေးသလော၊ ဣတိ–သို့၊ ဝုတ္တေ–မေးလျှောက်အပ်သော်၊ လဒ္ဓံ–သည်၊ သစေ နု ဟောတိ–အံ့၊ (ဒေဝသတိ)၊ နု လဒ္ဓံ–မရအပ်သေး၊ ဣတိ–သို့၊ ဝတ္တာ–၍၊ ယံ–အကြောင်းပစ္စည်းကို၊ သော–ထို ဥပါသကာသည်၊ ဒေတိ–၏၊ တံ–ကို၊ ဂဟေတုံ–ငှာ၊ ဝဋ္ဋတိ–အပ်၏၊ [ပယုတ္တဝါစာ မဖြစ်ဟူလို။]

ပယုတ္တဝါစာ။ ။ပစ္စည်းနှင့်စပ်သော (ပစ္စည်းလျှောင်အောင် ပြောအပ်သော စကားကို "ပယုတ္တဝါစာ"ဟု ခေါ်၏၊ ထို ပယုတ္တဝါစာကို ဒါယကာတို့က မမေးဘဲမပြောကောင်း၊ ဒါယကာတို့က "ရပြီးလား, မရသေးဘူးလား"ဟု မေးလျှင် ထိုအမေးကို ဖြေသောအားဖြင့် ပြောကောင်းပါသည်။

ဒုဋ္ဌောတိ–ကား၊ ပါသာဒါဒီနံ–ပြာသာဒ် အစရှိသည်တို့၏၊ ဝိနာသေန–ပျက်စီးခြင်းအားဖြင့်၊ (သရူပကျွာ ဝိသေသန၊) ဒုဋ္ဌော–ပျက်စီးသည်၊ နမဟုတ်၊ ပုဂ္ဂလဝေသေန–ဖြင့်၊ ဒုဋ္ဌော–ပြီ၊ ဒါနာနိယေဝ–ဒါနတို့ကိုပင်၊ ဒါနပထာနိတိ–ဟူ၍၊ ဝုစ္စန္တိ၊ အထဝါ–ကား၊ ဒါနပထာနိတိ–ကား၊ ဒါနနိဗန္ဓနာနိ–အမြဲမပြတ် ဖွဲ့စပ်ခြင်းရှိသော ဒါနတို့ကို၊ ဒါနဝတ္ထာနိ–ဒါနဝတ်တို့ကို၊ ("ဥပစ္ဆိန္နာနိ–ဖြတ်အပ်ပါကုန်ပြီ"ဟု ပါဠိတော်၌စပ်၊) ဣတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ၊ ဥပစ္ဆိန္နာနိတိ–ကား၊ ဒါယကေဟိ–လူနေကျ ဒါယကာတို့သည်၊ ဥပစ္ဆိန္နာနိ–ဖြတ်အပ်ပါကုန်ပြီ၊ တေ–လူနေကျ ဒါယကာတို့သည်၊ တာနိ–ထိုဒါနဝတ်တို့ကို၊ ဧတရဟိ–၌၊ နဒေန္တိ–မပေးလှူကြပါကုန်၊ ရိဉ္စန္တိတိ–ကား၊ ဝိသုံ–ထိုရဟန်းတို့မှ သီးခြား၊ ဟောန္တိ၊ နာနာ–ထိုရဟန်းတို့မှ တကွဲတပြားတို့သည်၊ ဟောန္တိ–ဖြစ်ပါကုန်၏၊ ပက္ကမန္တိ–အရပ်တစ်ပါးသို့ ဖဲသွားကြပါကုန်၏၊ [လဇ္ဇီပေသလရဟန်းများသည် သူတို့နှင့်အတူမနေလိုကြ၍ အရပ်တစ်ပါးသို့ ဖဲသွားကြပါသည်–ဟူလို၊] ဣတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ၊ သဏ္ဌာဟေယျာတိ–ကား၊ သမ္မာ–ကောင်းစွာ၊ တိဋ္ဌေယျ–တည်ရာပါ၏၊ ပေသလာနံ–ချစ်အပ်သော သီလရှိကုန်သော၊ ဘိက္ခူနံ–တို့၏၊ ပတိဋ္ဌာ–တည်နေရာသည်၊ ဘဝေယျ–ဖြစ်ရပါ၏။

ဒုဋ္ဌော။ ။"ဒုဋ္ဌော ဘန္တေ ကိဠာဂိရိသို့အာဝါသော" ဟူသော ပါဠိတော်၌ "အာဝါသော ဒုဋ္ဌော"ဟု ဆိုသောကြောင့် "ပြာသာဒ်စသော ကျောင်းတွေ ပျက်စီးနေသည်"ဟု ထင်မှတ်ဖွယ်ရှိရကား "နေ ပါသာဒါဒီနံ ဝိနာသေန ဒုဋ္ဌော၊ ပုဂ္ဂလဝေသေန ဒုဋ္ဌော"ဟု ဖွင့်သည်၊ "ပြာသာဒ်စသော ကျောင်းတွေ ပျက်သည်မဟုတ်, ကျောင်းနေပုဂ္ဂိုလ်များ ပျက်နေကြသည်"ဟူလို၊ ဌာန၏ အာဝါသအမည်ကို ဌာနီအာဝါသိကတွေအပေါ် တင်စားထားသော ဌာနူပစာရအားဖြင့် "အာဝါသော" ဟုဆိုထားသည်။ [စာအုပ်များ၌ "နေ ပသာဒီနံ"ဟုရှိသည်ကား ပါဌ်ပျက်တည်း။]

ဒါနပထာနိ။ ။ဒါနာနိယေဝ–ရှေးရှေး ဒါနတို့သည်ပင်+ပထာနိ–နောက်နောက် လှူခြင်း၏အကြောင်းတို့တည်း၊ ဒါနပထာနိ–တို့–၊ တစ်လတစ်ကြိမ် တစ်နှစ်တစ်ကြိမ် စသည်ဖြင့် လူနေကျဒါနတို့သည် နောက်နောက်လည်း လှူခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သော ကြောင့် ဒါနပထတို့မည်၏၊ ဤနည်း၌ "ပထသဒ္ဒါ အနုက်မရှိ"ဟု ယောဇနာဆိုသည်ကို စဉ်းစားပါ၊ အထဝါတက်သော နောက်နည်း၌ နေ့စဉ် လူနေကျဒါနဝတ်တို့ကို "ဒါနပထ" ဟုဆိုသည်၊ ဤနောက်နည်း၌ ပထသဒ္ဒါသည် ခရီးအစဉ်နှင့်တူသော အစဉ်ကိုဟော၏၊ ခရီးအစဉ်သည် အဆက်မပြတ်သကဲ့သို့ ဤဒါနဝတ်လည်း အဆက်မပြတ်ရကား ခရီးအစဉ်နှင့် တူသည်–ဟူလို၊ ဒါနာနိယေဝ–တို့သည်ပင်၊ ပထာနိ–လမ်းစဉ်ကဲ့သို့ အဆက်မပြတ်သည်တို့တည်း၊ ဒါနပထာနိ–အဆက်မပြတ်သော ဒါနတို့၊ ဤအဓိပ္ပာယ်ကိုရည်ရွယ်၍ "ဒါနနိဗန္ဓနာနိ, ဒါနဝတ္ထာနိဟု အဋ္ဌကထာ ဖွင့်သည်၊ ဋီကာ၌ "ဒါနနိဗန္ဓနာနိတိ နိဗဒ္ဓဒါနာနိ" ဟု ဖွင့်သည်။

ဝေမာဝုသောတိ–ဟူ၍၊ သောဘိက္ခု–သည်၊ သဒ္ဓသ–သဒ္ဓါရှိသော၊ (ဝါ–သဒ္ဓါရှိသောကြောင့်၊) ပသန္နသ–ရတနာ ၃ ပါးဌ် ကြည်ညိုသော၊ ဥပါ သကသ–၏၊ သာသနံ–နှုတ်မှာစကားကို၊ သမ္ဘိဏ္ဍိ–လက်ခံပြီ၊ ဝေရှုပ်–သော၊ ကပ္ပိယံ–အပ်သော၊ သာသနံ–ကို၊ ဟရိတုံ–ဆောင်ယူခြင်းငှာ၊ ဝဋ္ဋတိကိရ–အပ်သတတ်၊ တသ္မာ–ကြောင့်၊ မမ ဝစနေန ဘဂဝတော ပါဒေ ဝန္ဒထာတိဝါ–တပည့်တော်စကားဖြင့် မြတ်စွာဘုရား၏ ခြေတော်တို့ကို ရှိခိုး ပါကုန်လော့ ဟူ၍သော်လည်းကောင်း၊ စေတိယံ ဝန္ဒထာတိဝါ–စေတီတော်ကို ရှိခိုးပါ ကုန်လော့ဟူ၍သော်လည်းကောင်း၊ ပတိမံ ဝန္ဒထာတိဝါ–ဆင်းတုတော်ကို ရှိခိုးပါကုန်လော့ဟူ၍လည်းသော်လည်းကောင်း၊ ဗောဓိံ ဝန္ဒထာတိဝါ, သံဃဏ္ဍေရံ ဝန္ဒထာတိဝါ, စေတိယေ–ဌ၊ ဂန္ဓပူဇံ–နံ့သာဖြင့် ပူဇော်မှုကို၊ ကရောထ–နော်လော့၊ ပုပ္ဖပူဇံ ကရောထ၊ ဣတိဝါ–ဤသို့သော်လည်းကောင်း၊ ဘိက္ခု–တို့ကို၊ သန္ဓိပါတေထ–စုဝေးစေပါကုန်၊ ဒါနံ–ကို၊ ဒဿာမ–နှင့်အံ့၊ ဓမ္မံ–ကို၊ သောဿာမ–ကုန်အံ့၊ ဣတိ ဝါ–လည်းကောင်း၊ ဤဒိသေသု–နှင့်သော၊ သာသနေသု–နှုတ်မှာ စကားတို့ဌ၊ ကုက္ကုစ္စံ–ကုက္ကုစ္စကို၊ နိ ကာတဗ္ဗံ–မပြုထိုက်၊ ဧတာနိ–ဤနှုတ်မှာ စကားတို့သည်၊ ကပ္ပိယသာသနာနိ–အပ်သော နှုတ်မှာစကားတို့တည်း၊ ဂိဟီနံ–တို့၏၊ ဂိဟိဂမ္မ ပဋ္ဌိသံယုတ္တာနိ–လူတို့၏ အလုပ်နှင့် စပ်ကုန်သည်၊ နိ–မဟုတ်ကုန်၊ ဣတိ–ဤသို့ မှတ်အပ်၏။

ကုတောစ တွံ ဘိက္ခု အာဂစ္ဆသိတိ–ကား၊ သော ဘိက္ခု–သည်၊ နိသိန္နော–ထိုင်နေပြီ၊ နိ အာဂစ္ဆတိ–လာဆဲမဟုတ်၊ အတ္ထတောပန–အနက်အမှန် အားဖြင့်ကား၊ အာဂတော–လာပြီးသည်၊ ဟောတိ၊ ဧဝံ သန္တေ ပိ–ဤသို့ပင်

သဒ္ဓသ ပသန္နသ။ ။ရတနတ္တယသ–အား၊ ဝါ–ကို၊ သဒ္ဓါယ–ယုံကြည်ကြောင်းသဒ္ဓါနှင့်၊ သမန္နာဂတသ၊ (သဒ္ဓသ–အဖွင့်၊ "သဒ္ဓါ ယသ အတ္ထိတိ သဒ္ဓေါ" ဟုပြု၊)တတောယေဝစ ပသန္နသ၊ [သဒ္ဓသကို ပသန္နသ၌ ဟေတုမန္တဝိသေသနဟု သိစေလို၍ "တတောယေဝ" ဟုဖွင့်သည်၊] ကမ္မဖလသဒ္ဓါယဝါ သမန္နာဂတတ္တာ သဒ္ဓသ, ရတနတ္တယပဘာဝဗဟုလတာယ ပသန္နသ၊ ဤအလို "သဒ္ဓသ–ကံ, အကျိုးကို ယုံကြည်သော သဒ္ဓါရှိသော၊ ပသန္နသ–ရတနာ ၃ ပါးကို ကြည်ညိုသော"ဟုပေး။

ကပ္ပိယသာသနံ။ ။ရတနာ ၃ ပါးနှင့် စပ်သော နှုတ်မှာ စကားကိုလည်းကောင်း, ရတနာ ၃ ပါးအား လှူဒါန်းပူဇော်ပေးရန် တောင်းပန်စကားကိုလည်းကောင်း ဆောင်ယူခြင်း, သူတို့တောင်းပန်သည့်အတိုင်း ပြုလုပ်ပေးခြင်းငှာအပ်၏၊ "သင်္ကန်း သပိတ်စသည်ကို လှူလိုရာဝယ် ဒါယကာတို့ မဝယ်တတ်သောကြောင့် လိုက်၍ဝယ်ပေးပါ"ဟု လျှောက်လျှင် သပိတ်သင်္ကန်းစသည်၏ ကောင်းမကောင်းကိုသာ ကြည့်ရှုပေးကောင်း၏၊ ဈေးသည် အထံ၌ ဈေးဆစ်၍ကား ဝယ်မပေးကောင်း။

လာပြီး ဖြစ်ပါသော်လည်း၊ ဝတ္ထုမာနသမီပေ–ပစ္စုပ္ပန်၏ အနီးဖြစ်သော အုတိတ်ကာလ၌၊ ဝတ္ထုမာနဝစနံ–ဝတ္ထုမာန်ဝိဘတ်ကို၊ လဗ္ဘတိ–ရအပ်၏၊ ["ကုတော စ တွံ ဘိက္ခု အာဂစ္ဆသိ"၌ "အာဂစ္ဆသိ"သည် ဝတ္ထုမာန် ၄ မျိုးတွင် သမီပဝတ္ထုမာန်–ဟူလို၊] တသ္မာ, ဒေါသော–(သဒ္ဒါနေအားဖြင့်) အပြစ်သည်၊ နေ–မရှိ၊ ပရိယောသာနေ–အဆုံး၌၊ ဝါ–နောက်နား၌၊ တတောပေ၊ အာဂစ္ဆာမိတိ ဇေ္ဌာပိ–အာဂစ္ဆာမိ ဟူသော ဤပါဋ္ဌ၌လည်း၊ ဝစနေ(အာဂစ္ဆာမိ ဟု ဝတ္ထုမာန်ဝိဘတ်ဖြင့်) ဆိုခြင်း၌၊ ဒေသေဝနယော–ဤနည်းပင်တည်း။

၄၃၃။ ပဌမံ၊ ပေ၊ စောဒေတဗ္ဗာတိ–ကား၊ မယံ–တို့သည်၊ တုမှေ–တို့ကို၊ ဝတ္ထုကာမာ–ပြောလိုပါကုန်၏၊ ဣတိ–သို့၊ သြကာသံ–အခွင့်ကို၊ ကာရေတွာ–ပြု စေ၍၊ ဝတ္ထုနှာစ–ဝတ္ထုဖြင့်လည်းကောင်း၊ အာပတ္တိယာစ–ဖြင့်လည်းကောင်း၊ စောဒေတဗ္ဗာန်–နှ၏၊ စောဒေတွာ–စောဒနာပြီး၍၊ ယံ–အကြင်ဝတ္ထုကို၊ ဝါ–အကြင်အာပတ်ကို၊ နှ သရန္တိ–အမှတ် မရကုန်အံ့၊ တံ–ကို၊ သာရေတဗ္ဗာ–အမှတ်ရစေထိုက်ကုန်၏၊ ဝတ္ထုံစ–ကိုလည်းကောင်း၊ အာပတ္တိဉ္စ–ကိုလည်းကောင်း၊ သစေ ပဋိဇာနန္တိ–အကယ်၍ ဝန်ခံကုန်အုံ့၊ ဝါ–တစ်နည်း၊ အာပတ္တိ မေဝ–ကိုသာ၊ ပဋိဇာနန္တိ–နှ်အုံ့၊ ဝတ္ထုံ–ကို၊ နှ (ပဋိဇာနန္တိ)–နှ်အုံ့ ["ဧဝံသတိ) အာပတ္တိ–သို့၊ ရောပေတဗ္ဗာ–တင်ထိုက်ကုန်၏၊ အထ–သို့မဟုတ်၊ ဝတ္ထုမေဝ–ကိုသာ၊ ပဋိဇာနန္တိ၊ အာပတ္တိ–ကို၊ နှ (ပဋိဇာနန္တိ)၊ [ဝတ္ထုကိုသာ ဝန်ခံ၍ အာပတ်ကို ဝန်မခံအုံ့–ဟူလို၊ ဥပမာ–ကြဲရည်ဝယ်သောက်ရာ၌ "ကြဲရည်သောက်ပါသည်"ဟု ဝတ္ထုကိုသာဝန်ခံ၍ ကြဲရည်ထဲ၌ အမှုန်ပါသည့်အတွက် ပါစိတ်, ငွေနှင့် ဝယ်သောက်သည့်အတွက် နိဿဂ္ဂိယ ပါစိတ် အာပတ်စသည်ကို ဝန်မခံခြင်းမျိုးတည်း၊]ဧဝမ္ပိ–ဤသို့ဖြစ်ပြန်ပါသော်လည်း၊ ဣမသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ–ကြောင့်၊ အယံနာမ အာပတ္တိ–သည်၊ (ဟောတိ) ဣတိ–သို့၊ ရောပေတဗ္ဗာ ဧဝ–တင်ထိုက်ကုန်သည်သာ၊ ဝတ္ထုံ, ယဒိ နေဝ ပဋိဇာနန္တိ–နှ်အုံ့၊ အာပတ္တိ–ကိုလည်း၊ ယဒိ နှ ပဋိဇာနန္တိ၊ (ဧဝံသတိ) အာပတ္တိ–ကို၊ နှ ရောပေတဗ္ဗာ–နှ်၊ အယံ–ဤဆိုအပ်ပြီးကား၊ ဇေ္ဌ–ဤပဌမ အသဒ္ဓိပုနဗ္ဗသုကာ ဘိက္ခု စောဒေတဗ္ဗာ အစရိသောစကားရပ်၌၊ ဝိနိစ္ဆယော–တည်း၊ ပန–ဆက်၊ ယထာပဋ္ဌာယ–အကြင်အကြင်ဝန်ခံခြင်းဖြင့်၊ ဝါ–ဝန်ခံသည့်အတိုင်း၊ အာပတ္တိ–သို့၊ ရောပေတွာ–၍၊ ပဗ္ဗာဇနီယ ကမ္မ–ပဗ္ဗာဇနီယကံကို၊ ကာတဗ္ဗ–၏၊ ဣတိ–သို့၊ ဒဿေန္တော–သည်၊ (ဟုတွာ)၊ ဗျတ္တေန ဘိက္ခုနာတိ အာဒိ–ကို၊ အာဟ–ပြီ၊ တံ–ထို ဗျတ္တေန ဘိက္ခုနာ အစရိသော စကားရပ်သည်၊ ဥတ္တာနတ္ထမေဝ–သာ။

ဧဝံ–လျှင်၊ ပဗ္ဗာဇနီယကမ္မကတေန–ပြုအပ်ပြီးသော ပုဗ္ဗာဇနီယကံရှိသော၊ ဝါ–ပဗ္ဗာဇနီယကံ အပြုခံရသော၊ ဘိက္ခုနာ–သည်၊ ယသ္မိံ ဝိဟာရေ–အကြင် ကျောင်းတိုက်၌၊ ဝသန္တေန–နေလျက်၊ ယသ္မိံ ဂါမေ–၌၊ ကုလဒူသက ကမ္မံ–ကုလဒူသကအမှုသည်၊ ဝါ–ကို၊ ကတံ–သည်၊ ဟောတိ–၏၊ တသ္မိံ ဝိဟာရေ ဝါ–၌လည်းကောင်း၊ တသ္မိံ ဂါမေဝါ–၌လည်းကောင်း၊ နဝသိတဗ္ဗံ–မနေရာ၊ တသ္မိံ ဝိဟာရေ–၌၊ ဝသန္တေန–လျက်၊ သာမန္တဂါမေပိ–အနီးရွာ၌လည်း၊ ပိဏ္ဍာယ–ဌာ၊ နစရိတဗ္ဗံ–ရာ၊ သာမန္တဝိဟာရေပိ–၌လည်း၊ ဝသန္တေန–လျက်၊ တသ္မိံ ဂါမေ–ထိုရွာ၌၊ ပိဏ္ဍာယ–ဌာ၊ နစရိတဗ္ဗံ–ရာ၊ ပန–ဝါဒန္တ ရကား၊ ဥပ တိဿ ဗ္ဗောရော–သည်၊ ဘန္တေ, နဂရံနာမ–သည်၊ မဟန္တံ–ကျန်ဝန်းပါ၏၊ ဒွါဒသ ယောဇနိကမ္မိ–တစ်ဆယ့်နှစ်ယူဇနာရှိသည်လည်း၊ ဟောတိ–ဖြစ်တတ်ပါ၏၊ ဣတိ, အန္တေ ဝါသိကေဟိ–တို့သည်၊ ဝုတ္တော–လျှောက်အပ်သည်၊ (သမာနော), ယသာ ဝိထိယာ–အကြင်လမ်း၌၊ ကုလဒူသကကမ္မံ ကတံ၊ တတ္ထေဝ–ထို လမ်း၌သာ၊ ဝါရိတံ–တားမြစ်အပ်ပြီ၊ ဣတိအာဟ၊ တတော–ထိုမှနောက်၌၊ ဝိထိပိ–လမ်းသည်လည်း၊ မဟာတီ–၏၊ နဂရပ္ပမာဏာဝ–မြို့ပမာဏရှိသည်သာ လျှင်၊ ဟောတိ၊ [မြို့ ရှည်သလောက် လမ်းမကြီးလည်း ရှည်တတ်ပါသည်–ဟူလို။] ဣတိ ဝုတ္တော (သမာနော), ယသာ ဃရပဋိပါဋိယာ–အကြင် အိမ်အစဉ်အတိုင်း၌၊ (ကုလဒူသကကမ္မံကတံ၊ တတ္ထေဝ–ထိုအိမ်အစဉ်အတိုင်း၌သာ၊ ဝါရိတံ၊) ဣတိ အာဟ၊ ဃရပဋိပါဋိပိ ဝိထိပ္ပမာဏာဝ ဟောတိ၊ ဣတိ ဝုတ္တော (သမာနော), ဣတောစ–ဤဘက်၌လည်းကောင်း၊ ဣတောစ–ဟိုဘက်၌လည်း ကောင်း၊ သတ္တဃရာနိ–ခုနှစ်အိမ်တို့ကို၊ ဝါရိတာနိ၊ ဣတိအာဟ၊ ပန–ဆက်၊ တံ သဗ္ဗံ–ထိုအလုံးစုံသော အဆုံးအဖြတ်သည်၊ ထေရဿ–ဥပတိဿထေရ်၏၊ မနောရထမတ္တမေဝ–စိတ်အလိုမျှသာတည်း၊ [ထိုအဆုံးအဖြတ်အတိုင်း မဟုတ်–ဟူလို၊] ဝိဟာရော–သည်၊ တိယောဇနပရမော–၃ ယူဇနာ အလွန် အတိုင်း အရှည်ရှိသည်၊ သစေပိ ဟောတိ–အကယ်၍မူလည်း ဖြစ်စေဦးတော့၊ နဂရံ–သည်၊ ဒွါဒသ ယော ဇနပရမဿ–သည်လည်း၊ (သစေပိ ဟောတိ၊ ဧဝံ သတိပိ–သော်လည်း၊) ဝိဟာရေ–၌၊ ဝသိတုံ နေဝ လဗ္ဘတိ၊ နဂရေ–၌၊ စရိတုံ နဲ (လဗ္ဘတိ)၊ ဣတိ–ဤသို့ မှတ်အပ်၏၊

၄၃၅။ တေ သံဃေန ပဗ္ဗာဇနီယကမ္မကတာတိ–ကား၊ ကထံ–အဘယ်သို့လျှင်၊ ဝါ–အဘယ်နည်းအားဖြင့်၊ သံဃော–သည်၊ တေသံ–ထို အသဒ္ဓိပုဂ္ဂိုလ်ကရဟန်းတို့၏(အပေါ်၌)၊ ကမ္မံ–ကို၊ အကာသိ–နည်း၊ ဂန္ဓာဝ–၍သာလျှင်၊ အဗ္ဗောဟာရိတ္တာ–လွှမ်းမိုး၍၊ အကာသိ–ပြုသည်ကား၊ နု–မဟုတ်၊ အထခေါ–

အဟုတ်သော်ကား၊ ကုလေဟိ–အမျိုးတို့သည်၊ နိမန္တေတွာ–၍၊ သံဃဘတ္တေ.
သု–တို့ကို၊ ကယိရမာနေသု–ပြုအပ်ကုန်လသော်၊ တသ္မိं တသ္မိံ ဌာနေ–၌၊
ထေရာ–တို့သည်၊ သမဏာပဋ္ဌိပဒံ–ရဟန်းတို့၏အကျင့်ကို၊ ကထေတွာ–၍၊
အယံ–ဤသို့ကျင့်သောရဟန်းသည်၊ သမဏော–ရဟန်းအစစ်တည်း၊ အယံ–
သည်၊ အသမဏော–ရဟန်းစစ်မဟုတ်၊ ဣတိ–သို့၊ မနုဿေ–တို့ကို၊ သညာ
ပေတွာ–နားလည်စေပြီး၍၊ ဧကံ–ဧသော၊ ဘိက္ခုံ–ကိုလည်းကောင်း၊ ဒွေ–
နှ်သော၊ ဘိက္ခူ–တို့ကိုလည်းကောင်း၊ သီမံ–သို့၊ ပဝေသေတွာ–၍၊ ဧတေ
နေဝုပါယေန–ဖြင့်သာလျှင်၊ သဗ္ဗေသံ–အလုံးစုံသော ရဟန်းတို့၏ (အပေါ်၌)၊
ပဗ္ဗာဇနီယကမ္မံ–ကို၊ အကံသု–နှ်ပြီ၊ ဣတိ–ဤသို့ မှတ်အပ်၏။

စ–ဆက်၊ ဧဝံ–သို့၊ ပဗ္ဗာဇနီယ ကမ္မကတသ–ပြုအပ်ပြီးသော ပဗ္ဗာဇနီယ
ကံရှိသည်ဖြစ်၍၊ အဌာရသ–နှ်သော၊ ဝတ္တာနိ–ကျင့်ဝတ်တို့ကို၊ [ထိုကျင့်ဝတ်
၁၈ ပါးကို စူဠဝါကမ္မက္ခန္ဓကဋ္ဌ ရှုပါ।] ပူရေတွာ, ယာစန္တသ–ငြိမ်းအေးဖို့ရန်
တောင်းပန်သောရဟန်း၏ အပေါ်၌၊ ကမ္မံ–ကို၊ ပဋိပ္ပဿမ္ဘေတဗ္ဗံ–ငြိမ်းစေရာ၏၊
စ–ဆက်၊ ပဋိပ္ပဿဒ္ဓကမ္မေနာပိ–ငြိမ်းစေအပ်ပြီးသော ကံရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊
တေန–ထိုရဟန်းသည်၊ ယေသု ကုလေသု–အကြင်အမျိုးတို့၌၊ ပုဗ္ဗေ–၌၊
ကုလဒူသကကမ္မံ ကတံ၊ တတော–ထိုအမျိုးတို့မှ၊ ပစ္စယာ–တို့ကို၊ နဂဟေတဗ္ဗာ–မခံယူထိုက်ကုန်၊ အာသဝက္ခယပ္ပတ္တောနာပိ–အာသဝက္ခယဉာဏ်သို့
ရောက်သော ရဟန္တာသော်မှလည်း၊ နဂဟေတဗ္ဗာ၊ အကပ္ပိယာဝ–သီတင်းသုံး
ဖော်အားလုံးတို့အား မအပ်ကုန်သည်သာလျှင်၊ ဟောန္တိ ကသ္မာ, နဏာထ–
နှ်သနည်း၊ ဣတိ–သို့၊ ပုစ္ဆိတေန–မေးအပ်သောရဟန်းသည်၊ ပုဗ္ဗေ–၌၊ ဧဝံ–
ဤသို့ ကုလဒူသကအမှုကို၊ ကတတ္တာ–ပြုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ (နဏာမ)၊ ဣတိ, ဝုတ္တေ–ရဟန်းကပြောအပ်သော်၊ သစေဝဒန္တိ–အကယ်၍
လူတို့က လျှောက်ကုန်အံ့၊ (ကိံ)၊ မယံ, တေန ကာရဏေန–ထို သစ်သီး
ပေးခြင်း အစရှိသော အကြောင်းကြောင့်၊ နဒေမ–လှူကုန်သည်မဟုတ်ပါ၊
ဣဒါနိ–၌၊ သီလဝန္တတာယ–သီလရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဒေမ၊ ဣတိ
(သစေဝဒန္တိ)၊ (ဧဝံ သတိ) ဂဟေတဗ္ဗာ၊ ပကတိယာ–ပင်ကိုယ်အားဖြင့်၊
ဒါနဋ္ဌာနေယေဝ–လှူရာဌာန၌ပင်၊ [ဥတိ ပဝါရိတနှင့် အမြဲဆွမ်းဝတ်တည်သူ
တို့၌–ဟူလို။] ကုလဒူသကကမ္မံ ကတံ ဟောတိ၊ တတော–ထိုလှူနေကျအရပ်
မှ၊ ပကတိဒါနမေဝ–ပကတိအလှူကိုသာ၊ ဂဟေတုံ ဝဋ္ဋတိ၊ ယံ–အကြင်ဝတ္ထု
ကို၊ ဝမ္ပေတွာ–တိုးချဲ့၍၊ ဒေန္တိ၊တံ–ထိုတိုးချဲ့၍လှူအပ်သော ဝတ္ထုသည်၊ နဝဋ္ဋတိ–မအပ်၊ [ဥပမာ–ဆွမ်းဟင်း တစ်ခွက် လှူနေကျအမျိုးမှ နှစ်ခွက်တိုး၍

လူလျှင် နောက်ထပ်တိုး၍ လူအုပ်သောဟင်းခွက်သည် မအပ်၊ ရိုးရာ လူနေကျ တစ်ခွက်ကား အပ်ပါ၏၊ သို့သော် ကုလဒူ သက ပြုမှုကြောင့်ကား ဒုက္ခဋ္ဌသင့်သည်။]

နု သမ္မာ ဝတ္တန္တီတိ–ကား၊ တေ အဿဒိပုနဗ္ဗသုကာ ပန–တို့သည်ကား၊ အဌာရသသု–နှင့်သော၊ ဝတ္ထေသု–တို့၌၊ သမ္မာ–စွာ၊ နု ဝတ္တန္တီ–မကျင့်ကြကုန်၊ [အဿဒိပုနဗ္ဗသုက ရဟန်း ၂ ပါးကို ပဓာနနည်း, သဟစရဏနည်းအားဖြင့် ဆိုသည်၊ ထိုရဟန်းတို့၏ နောက်လိုက်ရဟန်းများလည်း ကောင်းစွာမကျင့်ကြပါ၊] နု လောမံ ပါတေန္တီတိ–ကား၊ အနုလောမပဋိပဒံ–လျော်သောအကျင့်ကို၊ အပ္ပဋိပဇ္ဇနတာယ–ကျင့်ခြင်း မရှိကုန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ပန္နလောမာ–ကျသော မာနဟူသောအမွေးရှိကုန်သည်၊ နု ဟောန္တိ–မဖြစ်ကုန်၊ နု နေတ္ထာရံ ဝတ္တန္တီတိ–ကား၊ အတ္ထနော–၏၊ နိတ္ထရဏမဂ္ဂံ–ထွက်မြောက်ကြောင်းလမ်းကို၊ နု ပဋိပဇ္ဇန္တိ–မသွားကုန်၊ ဝါ–မကျင့်ကုန်၊ နု ဘိက္ခူ ခမာပေန္တီတိ–ကား၊ ဘန္တေ–တို့၊ အမှေဟိ–တို့သည်၊ ဒုက္ကဋံ–မကောင်းသဖြင့် ပြုအပ်ပါပြီ၊ ပုန–ဖန်၊ ဧဝံ–သို့၊ နု ကရိဿာမ–အံ့၊ အမှာကံ–တို့အား၊ ခမထ–သည်းခံပါကုန်၊ ဣတိ ဧဝံ–သို့၊ ဘိက္ခူနံ–တို့ကို၊ ခမာပနံ–သည်းခံစေခြင်းကို၊ နု ကရောန္တီ–မပြုကုန်၊ အဏ္ဏောသန္တီတိ–ကား၊ ကာရကသံဃံ–ကို၊ ဒဿဟိ–နှင်သော၊ အဏ္ဏောသဝတ္ထူဟိ–တို့ဖြင့်၊ အဏ္ဏောသန္တိ–နှင်၏၊ ပရိဘာသန္တီတိ–ကား၊ နေသံ–ထို ကာရကသံဃာတို့၏၊ (အပေါ်၌)၊ ဘယံ– ဘေးကို၊ ဒဿေန္တိ– နှင်၏၊

အနုလောမ၊ ပေ၊ ပန္နလောမာ။ ။ပဗ္ဗာဇနီယကံ အပြုခံရသော ရဟန်းများ ကျင့်ရမည့် အဌာရသဝတ်ကို "အနုလောမ ပဋိပဒါ–ပဗ္ဗာဇနီယကံအားလျော်သောအကျင့်" ဟု ခေါ်သည်၊ ထိုအကျင့်ကို မကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့မှာ "သူတို့က ကံပြုထားကော ငါတို့က ဘာပြုလို့ ကျင့်ရမှာတုံး"ဟု မာန တည်းဟူသောအမွေးကို ထောင်ထားသော ပုဂ္ဂိုလ်များဖြစ်ကြ၏၊ ထို့ကြောင့် "နု ပန္နလောမာ ဟောန္တိ"ဟု ဖွင့်သည်၊ နု ပန္နလောမာ တီ နု ပတိတမာနလောမာ၊ အနနုကူလဝုတ္တိနောတိ အတ္ထော၊–(ဝိမတိ)၊ ပန္နဋ္ဌ ပတမာတ်, တပစ္စည်း၊ ဓာတွန်နှင့်တကွ အနုပြု၊ လောမအရ မာနကို ယူစေလို၍ "မာနလောမာ" ဟု ဖွင့်သည်။

နေတ္ထာရံ။ ။နိပုဗ္ဗ–တရမာတ်, ဏပစ္စည်း၊ တကို ထပြုပြီးမှ ဒွေဘော်လာ၊ သက္ကတဌ "ဝိသ္သာရ"သည် ပါဠိ၌ "ဝိတ္ထာရ"ဖြစ်သကဲ့သို့ "နိသ္သာရ"လည်း "နိတ္ထာရ" ဟုဖြစ်သည်၊ နိတ္ထာရဏမဂ္ဂကိုကြည့်လျှင် "နိတ္ထရတိ ဧတေနာတိ နိတ္ထာရော၊ နိတ္ထာရော ဧဝ နေတ္ထာရော(မဂ္ဂေါ)"ဟုပြုသင့်၏၊ သို့သော် ကမ္မဓာရယ်က အဌကထာ၌ကား "နိတ္ထရန္တာနံ+ ဧတံ"ဟု ဣဒံတဒ္ဓိတ်ဖွင့်၏၊ ထိုအလို "နိတ္ထရန္တီ–ကံမှ ထွက်မြောက်လိုကုန်၏၊ ဣတိ နိတ္ထရာ၊ နိတ္ထရန္တာနံ+ဧသော၊ နိတ္ထာရော (မဂ္ဂေါ)"ဟု ပြုရပေလိမ့်မည်။

ဆန္ဒ ဂါမိတာ၊ပေ၊ ဘယဂါမိတာ ပါပေန္တီတိ–ကား၊ ဧတေ–ဤ ကံပြုသော ရဟန်းတို့သည်၊ ဆန္ဒဂါမိနောစ–ဆန္ဒာဂတိသို့လည်း လိုက်ကုန်၏၊ ပေ၊ ဆန္ဒဂါမိတာယပိ–ဆန္ဒာဂတိသို့ လိုက်ကုန်သူတို့၏ အဖြစ်သို့လည်းကောင်း ပေ၊ဘယဂါမိတာယပိ–သို့လည်းကောင်း၊ ပါပေန္တိ–ရောက်စေကြကုန်၏၊ ယော၊ ဧန္တိ–ယှဉ်စေကြကုန်၏၊ ဣတိအတ္ထော–နက်၊ ပဏ္ဏမန္တိတိ–ကား၊ တေသံ–ထိုအသဒ္ဓိပုနဗ္ဗသုက ရဟန်းတို့၏၊ ပရိဝါရေသု–အခြွေအရံဖြစ်ကုန်သော၊ ပဉ္စသု သမဏာသတေသု–တို့တွင်၊ ဧကစ္စေ–တို့သည်၊ ဒိသာ–အခြားအရပ်တို့သို့၊ ပဏ္ဏမန္တိ၊ ဝိဇ္ဇမန္တိတိ–ကား၊ ဧကစ္စေ, ဂိဟီ–လူဝတ်ကြောင်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ကထံဟိ၊ပေ၊ ဘိက္ခူတိ ဧတ္ထ၊ ဒွိန္နံ–၂ ပါးကုန်သော၊ ပါမောက္ခာနံ–အကြီးအမှူးဖြစ်သော အသဒ္ဓိပုနဗ္ဗသုကတို့၏၊ ဝသေန–ဖြင့်၊ သဗ္ဗေပိ–အလုံးစုံသော ရဟန်း ငါးရာတို့ကိုလည်း၊ အသဒ္ဓိပုနဗ္ဗသုကာတိ– ဟူ၍၊ ဝုတ္တာ– နိပ္ပြီ၊ [ပဓာနနည်းတည်း။]

၄၃၆–၇။ ဂါမံဝါတိ ဧတ္ထ–၌၊ နဂရံပိ–ကိုလည်း၊ ဂါမဂ္ဂဟဏေနေဝ–ဂါမသဒ္ဒါဖြင့် သာလျှင်၊ ဂဟိတံ၊ တေန–ကြောင့်၊ အသ–ထိုဂါမံပုဒ်၏၊ ပဒဘာဇနေ–၌၊ ဂါမောပိ၊ပေ၊ နိဂမောစာတိ–ဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ တတ္ထ–ထိုဂါမနိဂမတို့တွင်၊ အပါကာရပရိက္ခေပေါ–မြို့ရိုးအကာအရံမရှိသော၊ သအာပဏော–ဈေးကြီးနှင့် တကွ ဖြစ်သောအရပ်ကို၊ နိဂမောတိ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ [ကခ်ါဘာသာဋီကာမှာ အကျယ် ပြထားပြီ၊] ကုလာနိ–တို့ကို၊ ဒူသေတိ–ဖျက်ဆီးတတ်၏၊ ဣတိ, ကုလဒူသ ကော–မည်၏၊ စ–ဆက်၊ ဒူသေန္တော–ဖျက်ဆီးလသော်၊ အသုစိ ကဒ္ဒမာဒီဟိ–မစင်, ရွှံ့ညွန် အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ နံ ဒူသေတိ–ဖျက်ဆီးသည်မဟုတ်၊ အထခေါ–အဟုတ်ကား၊ အတ္တာနော–၏၊ ဒုပ္ပဋိပတ္တိယာ–မကောင်းသဖြင့် ကျင့်ခြင်းဖြင့်၊ တေသံ–ထိုအမျိုးတို့၏၊ ပသာဒံ–ကြည်ညိုခြင်းကို၊ ဝိနာသေတိ–ပျက်စီးစေ၏၊ တေနေဝ–ကြောင့်ပင်၊ အသ–ထို ကုလဒူသကောပုဒ်၏၊ ပဒ ဘာဇနေ–၌၊ ပုပ္ပေနဝါတိ အာဒိ–စကားရပ်ကို၊ (ဘဂဝတာ) ဝုတ္တံ၊ တတ္ထ–ထို ပုပ္ပေန အစရှိသော စကားရပ်၌၊ ယော–အကြင်ရဟန်းသည်၊ ဟရိတ္တာဝါ–ကိုယ်တိုင်ဆောင်ယူ၍သော်လည်းကောင်း၊ ဟရာပေတ္တာဝါ–သူတစ်ပါးကို ဆောင်ယူစေ၍သော်လည်းကောင်း၊ ပက္ကောသိတ္တာဝါ–ကိုယ်တိုင်ခေါ်ယူ၍သော်လည်းကောင်း၊ ပက္ကောသာပေတ္တာဝါ–သော်လည်းကောင်း၊ သယံဝါ–အလိုလိုသော်လည်းကောင်း၊ ဥပဂတာနံ–ကပ်ရောက်လာသူတို့အား၊ ယံကိဉ္စိ–သော၊ အတ္တနော၊ သန္တကံ–သော၊ ပုပ္ပံ–ကို၊ ကုလသင်္ဂဟတ္ထာယ–အမျိုးတို့ကို ချီးမြှောက်ခြင်း (သိမ်းသွင်းခြင်း) အကျိုးငှာ၊ ဒေတိ–အံ့၊ ဒုက္ကဋံ၊ ပရသန္တကံ–ကို၊ ဒေတိ၊ ဒုက္ကဋမေဝ–ပင်တည်း၊ [ဝိဿာသဂ္ဂါဟဖြင့် ယူ၍ ပေးလျှင် ဒုက္ကဋ်–ဟူလို။]

ထေယျစိတ္တေန ဒေတိ၊ ဘဏ္ဍာရွေန ကာရေတဗ္ဗော၊ သံဃိကေပိ ဧသေဝ နယော၊ ပန–အထူးကား၊ အယံ–ဤ ဆိုအပ်လတ္တံ့ကား၊ ဝိသေသော–တည်း၊ (သံဃိကအတွက် အထူး–ဟူလို၊) သေနာသနတ္ထာယ–ငှာ၊ နိယမိတံ–သတ်မှတ်အပ်သော ပန်းကို၊ ဣဿရဝတာယ–အစိုးရသူ၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဒဒတော–ပေးသော ရဟန်း၏၊ ထုလ္လစ္စယံ။

ပုပ္ပံနာမ–ပန်းမည်သည်ကို၊ ကဿ–အဘယ်သူအား၊ ဒါတုံ, ဝဋ္ဋတိ–သနည်း၊ ကဿ(ဒါတုံ) နဝဋ္ဋတိ၊ ဣတိ–အမေးတည်း၊ တာဝ–သေသဉာတက စသူတို့မှာ ရှေးဦးစွာ၊ (နိဒ္ဒိဋ္ဌာနံ) မာတာပိတူနံ–တို့အား၊ ဟရိတ္တာပိ–ကိုယ်တိုင်ဆောင်ယူ၍လည်းကောင်း၊ ဟရာပေတ္တာပိ–လည်းကောင်း၊ ပဏ္ဏော သိတ္တာပိ–လည်းကောင်း၊ ပဏ္ဏောသာပေတ္တာပိ–လည်းကောင်း၊ ဒါတုံ ဝဋ္ဋတိ၊ သေသဉာတကာနံ–မိဘတို့မှကြွင်းသော ဆွေမျိုးတို့အား၊ ပဏ္ဏောသာပေတ္တာဝ (ဒါတုံ ဝဋ္ဋတိ)၊ [ဧဝဖြင့် ဟရိတ္တာစသော ရှေ့ ၃ မျိုးကိုကန့်။] တဿ–ထိုပန်းကို လည်း၊ ဝတ္ထုပူဇနတ္ထာယ–ငှာ၊ ဒါတုံ ဝဋ္ဋတိ၊ ပန–ဗျတိရိတ်ကား၊ မဏ္ဍနတ္ထာယ–တန်ဆာဆင်ခြင်းအကျိုးငှာလည်းကောင်း၊ သိဝလိင်္ဂါဒိ ပူဇနတ္ထာယ–မဟာဒေဝနတ်၏ အင်္ဂါဇာတ်စသည်ကို ပူဇော်ခြင်းအကျိုးငှာလည်းကောင်း၊ ကဿစိပိ–

သေနာသနတ္ထာယ၊ ပေ၊ ထုလ္လစ္စယံ။ ။ကျောင်းဌဖြစ်သော ပန်းတို့ကို ကပ္ပိယစသူတို့ကရောင်း၍ ထိုမှရအပ်သော ငွေဖြင့် ကပ္ပိယစသူတို့သည် ပြင်၍ပေးလျှင် ထိုပန်းသည် ကျောင်းဌအကျိုးရှိ၏၊ ထိုသို့ သေနာသနအကျိုးငှာ သတ်မှတ်အပ်သောပန်းကိုမိမိက ပိုင်စိုးပိုင်နင်း သဘောထား၍ လူတို့အားပေးလျှင် ထုလ္လစ္စဉ်း အာပတ်သင့်၏၊ သံဃိကကို ကိုယ်ပိုင်သဘောထား၍ ပေးသောကြောင့် ဘဏ္ဍာစားလည်း ထိုက်၏။ [ထုလ္လစ္စယန္တိ ဧတ္ထ ဘဏ္ဍာဒေယျပိ ဟောတိ ဧဝ–ဝိမတိ။]

မှတ်ချက်။ ။ယခုခေတ် ကျောင်းထိုင်ဘုန်းကြီးအချို့သည် သံဃိကကျောင်းကို မိမိအုပ်ချုပ်ရသောအခါ ထိုကျောင်းဌဖြစ်သမျှ ရသမျှကို မိမိပိုင်သည်ဟု ယူဆ၍ သစ်သီးစသည်ကို မိမိပိုင်အနေအားဖြင့် သုံးစွဲလည်း သုံးစွဲကြ, လူတို့အားလည်း ပေးတတ်ကြ၏၊ ထိုကဲ့သို့ မပြုကောင်းကြောင်းကို သတိပြုသင့်ကြသည်။

သိဝ၊ ပေ၊ ပူဇနတ္ထာ။ ။"မဟာဒေဝ" ခေါ်သော ဗိဿနိုး နတ်ကို သိဝနတ်ဟုခေါ်၏၊ ထိုနတ်၏ လိင်(အင်္ဂါဇာတ်)ကို ပုံတူလုပ်၍ ဟိန္ဒူတို့ ကိုးကွယ်ကြ၏၊ ပန်းစသည်ဖြင့် ပူဇော်ကြ၏၊ ထိုကဲ့သို့ပူဇော်ဖို့ရန် အမိစသူအားမပေးကောင်း၊ ရဟန်း၏ ကိုယ်ပိုင်ပစ္စည်းဖြစ်လျှင်ကား ဤပန်းကိုရောင်း၍ အသက်မွေးစေတော့ဟု နှလုံးပြုလျက် "မာတုအာဒိနံ ဒါတုံ ဝဋ္ဋတိတိ ဝဒန္တိ"ဟု ဝဒန္တိ၀ါဒရှိသော်လည်း မိဘအားသာ ပေးကောင်းမည်ထင်သည်၊ သေသဉာတိတို့အား ပေးကောင်းမည်မထင်။ ["သိဝလိင်"မည်သော နတ်တစ်မျိုးဟု ယူ၍ အာဒိဖြင့် ဗိဿနိုးနတ်ကို ယောဇနာယူသွား၏၊ စဉ်းစားပါလေ၊ အာဒိဖြင့် အခြားနတ်များကိုသာ ယူသင့်မည် ထင်သည်။]

မည်သူကိုမဆိုအားလည်း၊ ဒါတုံ နှ ဝဋ္ဋတိ၊ စ–ဆက်၊ မာတာပိတရံ–တို့ဖို့၊ ဟရာပေန္တေန–ဆောင်ယူစေသောရဟန်းသည်၊ ဥတိသာမဏေရေဟေ၀–တို့ကို သာလျှင်၊ ဟရာပေတဗ္ဗံ–၏၊ ["ဥတိသာမဏေရေဟေ၀ါတိ အနုစ္ဆဝိကတ္တာ ဝုတ္တံ–မိဘအတွက် ဆွေမျိုးသာမဏေတို့ကို ခိုင်းခြင်းသာ သင့်လျော်သောကြောင့် "ဥတိသာမဏေရေဟေ၀"ဟုဆိုသည်၊ ဆွေမျိုးမတော်သော အခြားတပည့် သာမဏေများကိုးလည်း ခိုင်းကောင်းပါ၏–ဟူလို။] ပန–ဆက်၊ ဣတရေ–ဆွေမျိုးတော်သော သာမဏေမှ အခြားသော သာမဏေတို့သည်၊ သယမေ၀–သူတို့ကိုယ်တိုင်သာလျှင်၊ ယဒိဣစ္ဆန္တိ–အကယ်၍ ဆောင်ပို့လိုကုန်အုံ၊ (ဧ၀ံသတိ) ဝဋ္ဋတိ၊ သမ္မတေန–သမုတ်အပ်သော၊ (ပုပ္ဖဘာဇကသမ္မုတိရသော)၊ ပုပ္ဖ ဘာဇကေန–ပန်းဝေသောရဟန်းသည်၊ဘာဇနကာလေ–ဝေရာအခါ၌၊ သမ္မတ္တာနံ–ဥပစာရသိမ်အတွင်း၌ ရောက်နေကုန်သော၊ သာမဏေရာနံ–တို့အား၊ ဥပဓိဘာဂံ–ထက်ဝက်သောအဖို့ကို၊ ဒါတုံ ဝဋ္ဋတိ၊ [သမ္မတ္တာနံ၊ ပေ၊ ဝဋ္ဋတီတိ သံဃိကသ လာဘသ ဥပစာရသီမဂတာနံ သာမဏေရာနမ္ပိ သန္တကတ္တာ တေသမ္ပိ ဥပဓိဘာဂေါ လဗ္ဘတေ၀ါတိ ကတ္တာ ဝုတ္တံ၊–ဋီကာ၊] ကုရန္ဒိယံ–၌၊ သမ္မတ္တဂိဟီနံ ဥပဓိဘာဂံ (ဒါတုံ ဝဋ္ဋတိ)၊ မဟာပစ္စရိယံ–၌၊ စူဠကံ–အနည်းငယ်ကို၊ ၀ါ–၄ ဖို့ တစ်ဖို့ကို၊ ဒါတုံ ဝဋ္ဋတီတိ ဝုတ္တံ၊ [စူဠကန္တိ ဥပဓိဘာဂတောပိ ဥပဓိ၊ စတုတ္ထ ဘာဂသ္မေတံ အဓိ၀စနံ၊–ဋီကာ၊] အသမ္မတေန–မသမုတ်အပ်သော ရဟန်းသည်၊ [သမ္မုတိမရသော ရဟန်းသည်၊] အဟလောကေတွာ–၍၊ ဒါတဗ္ဗံ–ပေး ထိုက်၏၊ [ပန်ပြောပြီးမှ သံဃာ့အပေးဖြင့် ရောက်လာသော သာမဏေ လူ၀တ်ကြောင်တို့အား ပေးပါ–ဟူလို။]

အာစရိယုပဇ္ဈာယေသု–တို့၌၊ သဂါရ၀ါ–နှ်သော၊ သာမဏေရာ–တို့သည်၊ ဗဟူနိ ပုပ္ဖာနိ အာဟာရိတ္တာ ရာသိ ကတ္တာ, ထပေန္တိ–ထားတတ်ကုန်၏၊ [သံဃာ၏ ရက္ခိတဂေါပိတ မဟုတ်သော ပန်းများကို ရည်ရွယ်သည်၊ ရက္ခိတ ဂေါပိတ ဖြစ်လျှင်ကား ထိုကဲ့သို့ ဆရာ ဥပဇ္ဈာယ်အတွက် သက်သက် မယူ ကောင်း။] ထေရာ–တို့သည်၊ ပါတောဝ–နံနက်စောစော၌ပင်၊ သမ္မတ္တာနံ–နှ် သော၊ သဒ္ဓိ၀ိဟာရိကာဒီနံ–တို့အားလည်းကောင်း၊ ဥပါသကာနံ၀ါ–တို့အား လည်းကောင်း၊ [ဘုရားရှိခိုးဖို့ ရောက်လာသော ဥပါသကာတို့အားလည်း ကောင်း၊] တွဲ, ဣဒံ–ဤပန်းကို၊ ဂဏှ–လော၊ တွဲ ဣဒံ ဂဏှ၊ ဣတိ–ဤသို့၊ ဒေန္တိ–ဝေ၍ ပေးတတ်ကြကုန်၏၊ ပုပ္ဖဒါနံ နာမ–ပန်းပေးခြင်းမည်သည်၊ နဟောတိ၊ [ဘုရား,ပူဇော်ဖို့ရန် ဝေပေးခြင်းဖြစ်သောကြောင့် လူတို့အား ပန်းပေး သည် မမည်–ဟူလို၊] စေတိယံ ပူဇေသောမာတိ ဂဟေတွာ, ဂစ္ဆန္တာပိ–သွား ကုန် စဉ်လည်းကောင်း၊ ပူဇံ,ကရောန္တာပိ–နှ်စဉ်လည်းကောင်း၊ တတ္ထ တတ္ထ–

ထိုထိုအရပ်သို့၊ [သွားတုန်းအတွက်လမ်းခ်ဖြစ်စေ, ပူဇော်တုန်းအတွက် စေတီရင်ပြင်ခ်ဖြစ်စေ–ဟူလို၊] သမ္ဘတ္တာနံ–ရောက်လာကုန်သော သာမဏေ ဥပါသကာ စသူတို့အား၊ စေတိယပူဇနတ္ထာယ ဒေန္တိ၊ ဧတမ္မိ–ဤပေးခြင်း သည်လည်း၊ ပုပ္ပဒါနံနာမ နု ဟောတိ၊ ဥပါသကေ–တို့ကို၊ အဂ္ဂပုပ္ဖာဒီဟိ– မရိုးပန်းအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ပူဇေန္တေ–တို့ကို၊ ဒိသွာ [အညံ့စားဖြစ်သော တောပန်းတို့ဖြင့် ပူဇော်နေသည်တို့ကိုမြင်၍–ဟူလို၊] ဥပါသကာ–တို့၊ ဝိဟာရေ– ခ်၊ ကဏိကာရ ပုပ္ဖာဒီနိ–မဟာလှေကားပန်း အစရှိသည်တို့သည်၊ အတ္ထိ– နိ၏၊ တာနိ–ထို မဟာလှေကားပန်း အစရှိသည်တို့ကို၊ ဂဟေတွာ ပူဇေထာတိ ဝတ္တုံပြီ ဝဋ္ဋတိ၊ ဘိက္ခူ–တို့ကို၊ ပုပ္ဖပူဇံ ကတွာ–ပြုပြီး၍၊ ဒိဝါတရံ–အတော် နေမြင့်မှ၊ ဂါမံ, ပဝိဋ္ဌေ–ဆွမ်းခံဝင်လာသည်တို့ကို၊(ပုစ္ဆန္တိခ်စပ်၊) ဘန္တေ, ကိံ– ကြောင့်၊ အတိဒိဝါ–အလွန်နေမြင့်မှ၊ ပဝိဋ္ဌာ–ဝင်လာပါကုန်သနည်း၊ ဣတိ– သို့၊ ပုစ္ဆန္တိ–မေးကုန်အံ့၊ ဝိဟာရေ ဗဟူနိ ပုပ္ဖာနိ ပူဇံ, အကရိမှ–ပြုနေရကုန်ပြီ၊ ဣတိ ဝဒန္တိ၊ မနုဿာ–တို့သည်၊ ဝိဟာရေ–ခ်၊ ပုပ္ဖာနိ–တို့သည်၊ ဗဟူနိ ကိရ– များကုန်သတတ်၊ ဣတိ–ဤသို့ကြံ၍၊ ပုနဒိဝသေ–ခ်၊ ပဟူတံ–များစွာသော၊ [ယောဇနာခ်ခ် ပဟုတံနှင့် ဗဟုတံကို ပရိယာယ်ဟု ဆို၏၊ သဏ္ဌာနခ်ခ် "ပြဘူတံ"ဟု ရှိသောကြောင့် "ပဟူတံ"ဟု ဒီဃရှိရမည်၊] ခါဒနီယံ– ကိုလည်းကောင်း၊ ပေ၊ ဝဋ္ဋတိ၊ မနုဿာ–တို့သည်၊ ဘန္တေ မယံ, အသုကဒိဝသံ နာမ–ထိုမည်သောနေ့ခ်၊ ပူဇေဿာမ–ပူဇော်လာပါကုန်အံ့၊ ဣတိ–ဤသို့ လျှောက်၍၊ ပုပ္ဖဝါရံ–ပန်းပူဇော်လှည့်ကို၊ ယာစိတွာ, အနုညာတဒိဝသေ– ခွင့်ပြုအပ်ရာနေ့ခ်၊ အာဂစ္ဆန္တိ–နှင်အံ့၊ သာမဏေရေဟိစ–သည်လည်း၊ ပဂေဝ– စောစောခ်ခ်ပင်၊ ပုပ္ဖာနိ ဩစိနိတွာ ထပိတာနိ ဟောန္တိ၊ တေ–ထိုလူတို့သည်၊ ရုက္ခေသု ပုပ္ဖာနိ အပဿန္တာ (ဟုတွာ) ဘန္တေ, ပုပ္ဖာနိ–တို့သည်၊ ကုဟိं– အဘယ်မှာနည်း၊ ဣတိ ဝဒန္တိ၊ ပေ၊ အည်–သော၊ ဒိဝသံ–ခ်၊ ပူဇေဿတိ၊ ဣတိ–ဤသို့ပြောကုန်အံ့၊ တေ–ထိုလူတို့သည်၊ ပူဇေတွာ ဒါနံ ဒတွာ ဂစ္ဆန္တိ၊ ဝဋ္ဋတိ။

ပန–ဝါဒန္တ ရကား၊ မဟာပစ္စရိယံ–ခ်ခ်လည်းကောင်း၊ ကုရန္ဒိယံစ–ခ်ခ်လည်း ကောင်း၊ ထေရာ–တို့သည်၊ သာမဏေရေဟိ–တို့သည်၊ ဝါ–တို့ကို၊ ဒါပေတုံ နလဘန္တိ၊ [ကိုရင်တို့က လူအတွက် ပြုလုပ်ပေးသကဲ့သို့ဖြစ်သောကြောင့် ဤစကားကိုဆိုသည်၊] သယမေဝ–သာမဏေတို့ ကိုယ်တိုင်သာလျှင်၊ တာနိ ပုပ္ဖာနိ, တေသံ–ထိုလူတို့အား၊ ဒေန္တိ–နှင်အံ့၊ ဝဋ္ဋတိ၊ (ဝတ္ထုပူဇောအတွက် ပေး ကောင်း၏၊) ပန–ဆက်၊ ထေရေဟိ–တို့သည်၊ (ဝတ္ထုဗ္ဗခ်စပ်၊) သာမဏေရေဟိ– တို့သည်၊ ဩစိနိတွာ ထပိတာနိ, ဣတိ ဧတ္ထကမေဝ–ဤမျှလောက်ကိုသာ၊

ဝတ္တာဗ္ဗံ–၏၊ ဣတိ ဝုတ္တံ၊ ပန–ဆက်၊ ပုပ္ဖဝါရံ–ပန်းပူဇော်လှည့်ကို၊ ယာစိတ္မာ–၍၊ ပုပ္ဖေသု–တို့ကို၊ အနောစိကေသု–မဆွတ်ခူးအပ်ကုန်သေးမီ၊ ယာဂုဘတ္တာဒီနိ အာဒါယ အာဂန္ဆာ, သာမဏေရေ–တို့ကို၊ သြစိနိတ္မာ, ဒေထ– ပေးပါကုန်၊ ဣတိ–ဤသို့၊ သစေ ဝဒန္တီ–အကယ်၍ လူတို့က ပြောကုန်အုံ၊ (ဧဝံသတိ) ဥာတက သာမဏေရာနံ ယေဝ–တို့အားသာလျှင်၊ (ဝဋ္ဋတိဒ္ဒစပ်၊) သြစိနိတ္မာ, ဒါတုံ–လူတို့အား ပေးခြင်းငှာ၊ ဝဋ္ဋတိ၊ အညာတကေ–ဆွေမျိုး မတော်သော သာမဏေတို့ကို၊ ဥက္ခိပိတ္မာ–လူတို့က မြှောက်တင်၍၊ ရက္ခသာခါယ–သစ်ကိုင်းပေါ်၌၊ ထပေန္တီ–နှံအုံ၊ သြရောဟိတ္မာ–ဆင်း၍၊ နှ ပလာယိတဗ္ဗံ–မပြေးရာ၊ သြစိနိတ္မာ ဒါတုံ ဝဋ္ဋတိ၊ ပန–ဆက်၊ ကောစိ–သော၊ ဓမ္မကထိကော–သည်၊ ဥပါသကာ–တို့၊ ဝိဟာရေ–၌၊ ပုပ္ဖာနိ–တို့သည်၊ ဗဟူနိ–များလှကုန်၏၊ ယာဂုဘတ္တာဒီနိ အာဒါယ ဂန္ဆာ ပုပ္ဖပူဇံ ကရောထ၊ ဣတိ–သို့၊ သစေ ဝဒတိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ တသေဝ–ထို ဓမ္မကထိက အားသာ၊ နှ ကပ္ပတိ၊ ဣတိ–သို့၊ မဟာပစ္စရိယဠ္ဆ ကုရန္ဒိယဠ္ဆ ဝုတ္တံ၊ ပန–ဝါဒန္တရကား၊ မဟာအဋ္ဌကထာယံ–၌၊ ဧတံ–ဤ ယာဂုဆွမ်း အစရှိသည်သည်၊ အကပ္ပိယံ–အကပ္ပိယတည်း၊ နှ ဝဋ္ဋတိ၊ ဣတိ–သို့၊ အဝိသေသေန–အထူးမ,မ သာမည်အားဖြင့်၊ ဝုတ္တံ–ပြီ၊ [ဓမ္မကထိကဟုလည်းကောင်း, အခြားရဟန်းဟုလည်းကောင်း, အထူးမပြဘဲ သာမည်ဆိုသည့်အတွက် သီတင်းသုံးဖော်အားလုံး မအပ်ဟု ပြသည်။]

ဖလမ္မိ–သစ်သီးကိုလည်း၊ အတ္တနော သန္တကံ, ဝုတ္တနယေနေဝ–ပန်း၌ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်သာလျှင်၊ မာတာပိတူနံ–တို့အားလည်းကောင်း၊ သေသဉာတကာနဉ္စ–တို့အားလည်းကောင်း၊ ဒါတုံ ဝဋ္ဋတိ၊ ပန–ဆက်၊ ကုလ သင်္ဂဟတ္ထာယ–ငှာ၊ ဒေန္တသ–၏၊ ဝုတ္တနယေနေဝ အတ္တနော, သန္တကေ–၌ လည်းကောင်း၊ ပရသန္တကေ–၌လည်းကောင်း၊ သံဃိကေ–၌လည်းကောင်း၊ သေနာသနတ္ထာယ–ငှာ၊ နိယာမိတေစ–သေနာသနအတွက် သတ်မှတ်အပ်သော အသီး၌လည်းကောင်း၊ ဒုက္ကဋာဒီနိ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ၊ အတ္တနော, သန္တကံယေဝ–

ဝုတ္တနယေနေဝါတိ။ ။"မာတာပိတူနံ တာဝ ဟရိတ္မာပိ၊ ပေါ့ပဏ္ဏောသာပေတ္မာဝ၊ မာတာပိတူနံစ ဟရာပေန္တေ နဉ္ဘတိသာမဏေရေဟေဝ ဟရာပေတဗ္ဗံ၊ ဣတရေပန ယဒိ သယမေဝ ဣစ္ဆန္တိ, ဝဋ္ဋတိ" ဟု ပုပ္ဖဒါနဋ္ဌ ဆိုအပ်ခဲ့သောနည်းကို ညွှန်းသည်။

ကုလသင်္ဂဟတ္ထာယ၊ ပေဒုက္ကဋာဒီနိ။ ။ဤစကားသည် ပုပ္ဖဒါနအခန်း၌ ဆိုအပ်ပြီးသော "ယော ဟရိတ္မာဝါ ဣဿရဝတာယ ဒဒတော ထုလ္လစ္စယံ" ဟူသော စကားကို ချီးမြှင့်ပြအပ်သော စကားတည်း၊ ထို့ကြောင့် ဤစကားရပ်၏ အကျယ်ကို ထိုပုပ္ဖဒါနအခန်းကို ပြန်ကြည့်၍ သိပါလေ။

ဥစ္စာဖြစ်သောအသီးကိုသာ၊ ဂိလာနမနုဿာနံဝါ–တို့အားလည်းကောင်း၊ သမ္ဘတ္တ ဣသရာနံဝါ–ရောက်လာသော အစိုးရတို့အားလည်းကောင်း၊ ခီဏာပရိဗ္ဗယာနံ ဝါ–ကုန်ခန်းသော ရိက္ခာရှိသူတို့အားလည်းကောင်း၊ [ခရီးသွားဧည့်သည်ကို ရည်ရွယ်၍ဆိုသည်၊] ဒါတုံ ဝဋ္ဋတိ၊ ဖလဒါနံ နေ ဟောတိ။

သမ္ဘတေန–သော၊ ဖလဘာဇကေနာပိ–သစ်သီးဝေသော ရဟန်းသည်လည်း၊ သံဃသ–၏၊ ဖလဘာဇနကာလေ–၌၊ သမ္ဘတ္တမနုဿာနံ ဥပမုဘာဂံ ဒါတုံ ဝဋ္ဋတိ၊ အသမ္ဘတေန အပလောကေတ္တာ ဒါတဗ္ဗံ၊ သံဃာရာမေပိ–၌လည်း၊ ဖလပရိစ္ဆေဒေနဝါ–သစ်သီးအပိုင်းအခြားဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ ရက္ခပရိစ္ဆေဒေနဝါ–သစ်ပင် အပိုင်းအခြားဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ ကတိကာ–ကတိ ကဝတ်ကို၊ ကာတဗ္ဗာ–ပြုထိုက်၏၊ တတော–ထိုအသီး, အပင်တို့မှ၊ ဂိလာနမနုဿာနံဝါ–တို့အားလည်းကောင်း၊ အညေသံဝါ–အခြားသူတို့အား လည်းကောင်း၊ ဖလံ–ကို၊ ယာစန္တာနံ–တောင်းလာကုန်လသော်၊ ယထာ ပရိစ္ဆေဒေန–အားဖြင့်၊ စတ္တာရိ (ဖလာနိ–၄ လုံးတို့ကိုသော်လည်းကောင်း၊) ပဉ္စဖလာနိ–၅ လုံးတို့ကိုသော်လည်းကောင်း၊ ဒါတဗ္ဗာနိ–ကုန်၏၊ ရက္ခာဝါ–တို့ကိုသော်လည်း၊ ဒသေတဗ္ဗာ–ပြထိုက်ကုန်၏၊ (ကိ)၊ ဣတော–ဤသစ်ပင်မှ၊ ဂဟေတုံ လဗ္ဘတိ၊ ဣတိ–သို့၊ (ဒသေတဗ္ဗာ)၊ ပန–ဗျတိရိက်ကား၊ ဣဒ–ဤသစ်ပင်၌၊ ဖလာနိ သုန္ဒရာနိ၊ ဣတော–ဤသစ်ပင်မှ၊ ဂဏှထ၊ ဣတိဒံ–သို့၊ နေ ဝတ္တဗ္ဗံ–မပြောရာ။

စုဏ္ဏေနာတိ ဇတ္ထု–၌၊ အတ္တနော–၏၊ သန္ဓိကံ–သော၊ သိရီသစုဏ္ဏံဝါ–ကုက္ကိုမှုန့်ကိုသော်လည်းကောင်း၊ အညံ–သော၊ ကသာဝံဝါ–ဖန်သောအမှုန့်ကို

အတ္တနော၊ ပေန ဟောတိ။ ။မိမိအပိုင်ဖြစ်သော သစ်သီးကို လူဂိလာနအတွက် တောင်းလာလျှင် (တစ်စုံတစ်ခုလာဘ်ကိုမမျှော်ဘဲ) ပေးကောင်း၏၊ အစိုးရတို့အား လည်းကောင်း, ရိက္ခာကုန်ခန်းလာသော ခရီးသွားဧည့်သည်တို့အား လည်း လာဘ်ကိုမမျှော်ဘဲ ပေးကောင်း၏။

သံဃာရာမေပိ။ ။သံဃာက ကျောင်းတိုက်၌လည်း ဂိလာနလူ, အခြားအသီးစားလိုသူတို့က တောင်းလာလျှင် (မပေးဘဲနေ၍ မလျော်သောကြောင့်) "ဤမျှ လောက်သောအသီး ကိုပေးနိုင်သည်"ဟု သစ်သီးကိုပိုင်းခြား၍သော်လည်းကောင်း, "မည်သည့်သစ်ပင်၏ အသီးကို ပေးနိုင်သည်"ဟု သစ်ပင်ကို သတ်မှတ်၍သော်လည်းကောင်း, ကတိကဝတ်ပြုထား ရမည်၊ တောင်းလာသောအခါ ထိုအပိုင်းအခြားအတိုင်း ပေးကောင်း၏၊ သို့မဟုတ် မည်သည့် သစ်ပင်မှ ဆွတ်ခူးနိုင်သည်ဟု သစ်ပင်ကိုသော်လည်း ညွှန်ပြကောင်းသည်၊ ["ဒီသစ်ပင်က ကောင်းသည်, ဒီသစ်ပင်က ယူကြ"ဟုကား လောကွတ် မပြောကောင်း၊ ပြောလျှင် ကုလသင်္ဃာ ဒုက္ခဋ္ဌသင့်၏။]

သော်လည်းကောင်း၊ ယံကိဉ္စိ–အမှတ်မထားတစ်ပါးပါးသောအမှုန့်ကို သော်လည်းကောင်း၊ ကုလသင်္ဂဟတ္ထာယ, ဒေတိ–အံ့၊ ဒုက္ခင့်၊ [ရေးက မျက်နှာစသည်၌ အဖုစသည်မရှိအောင် ကုက္ကိုမှုန့်စသည်ဖြင့် မျက်နှာစသည်ကို နှိပ်နယ်ခြေမှုန်းပေးကြ၏၊] ပရသန္တကာဒီသုပိ ဝုတ္တာနယေနေဝ ဝိနိစ္ဆယော ဝေဒိတဗ္ဗော၊ [ပုပ္ပဒါနဒ္ဒ ဆိုအပ်ခဲ့သော "ပရသန္တကံ ဒေတိ"စသည်ကို ညွှန်းသည်၊] အယံ ပန–ကား၊ ဝိသေသော–တည်း၊ ဣဓ–ဤအမှုန့်၌၊ သံဃသ–၏၊ ဝါ–သည်၊ ရက္ခိတဂေါပိတာ–စောင့်ရှောက်အပ်, လုံခြုံစေအပ်သော၊ ရက္ခစ္ဆလ္လိပိ–သစ်ခေါက်သည်လည်း၊ [ရက္ခစ္ဆလ္လိတိ ရက္ခတ္တာစော၊] ဂရဘဏ္ဍမေဝ–ပင်တည်း၊ [မဝေဖန်ကောင်းသောကြောင့် "ဂရဘဏ်"ဟုဆိုသည်၊] မတ္တိကဒန္တကဋ္ဌဝေဠုသုပိ–မြေညက်, တံပူ, ဝါးတို့၌လည်း၊ [အိန္ဒိယ၌ မြေညက်ကို ဆပ်ပြာကြမ်းကဲ့သို့သုံးကြသည်၊] ဂရဘဏ္ဍုပဂံ–ဂရဘဏ်အဖြစ်သို့ ကပ်ရောက်သည်ကို၊ ဝါ–ဂရဘဏ်လောက်သည်ကို၊ ဥတ္တာ စုဏ္ဏောဝုတ္တာနယေနေဝ ဝိနိစ္ဆယော ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ပန–ဆက်၊ ပဏ္ဏဒါနံ–သစ်ရွက်ပေးခြင်းသည်၊ [အိမ်မိုးဖို့ရာ ထန်းရွက် ဓနိရွက်စသည်ကို ပေးခြင်းသည်၊] ဇတ္ထု–ဤကုလဒူသန အရာ၌၊ နု အာဂတံ–မလာ၊ ဝါ–မပါ၊ တမ္မိ–ထိုသစ်ရွက်ပေးခြင်းကိုလည်း၊ ဝုတ္တာနယေနေဝ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ [ဝုတ္တာနယေနေဝါတိ ပဏ္ဏဒါနံပိ ပုပ္ပဖလာဒီသု ဝုတ္တာနယေန ကုလသင်္ဂဟာဟာတိတိ ဒသေတိ၊] ပရတောပိ–၌လည်း၊ ဂရဘဏ္ဍဝိနိစ္ဆယေ–ဂရဘဏ်အဆုံးအဖြတ်၌၊ သဗ္ဗံ–ကို၊ ဝိတ္ထာရေန ဝဏ္ဏယိဿာမ၊ ဝေဒိကာယ ဝါတိ ဇတ္ထု–၌၊ ဝေဒိကမ္မဝိဓိ–ဆေးကုမှုအစီအရင်ကို၊ တတိယပါရာဇိက ဝဏ္ဏနာယံ–၌၊ ဝုတ္တာနယေနေဝ ဝေဒိတဗ္ဗော။

ဇယ်ပေသနိကေနာတိ ဇတ္ထု–၌၊ ဂိဟိနံ–တို့၏၊ ဒူတေယျ သာသနဟာရကာကမ္မံ–တမန်တို့သည်၏အလုပ်ဖြစ်သော သဝဏ်စာလွှာ,နှုတ်မှာစကားကို ဆောင်ယူခြင်းအမှုကို၊ ဇယ်ပေသနိယန္တိ–ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ တံ–ထိုအမှုကို၊ နကာတဗ္ဗံ၊ ဟိ–ချဲ့၊ ဂိဟိနံ–တို့၏၊ သာသနံ–နှုတ်မှာစကားကို၊ ဂဟေတ္မာ ဂစ္ဆန္တသ ဒုက္ခင့်၊ တံ ကမ္မံ–ထို ကုသဒူသန အမှုကို၊ နိဿာယ လဒ္ဓဘောဇနံ ဘုဉ္ဇန္တသာပိ, အဇ္ဈောဟာရေ အဇ္ဈောဟာရေ–စားမျိုတိုင်း စားမျိုတိုင်း၌၊

ဇယ်ပေသနိကေန။ ။ပေသဓာတ်သည် သေဝါ(သခင်ကိုခစားခြင်းအနက်)ကိုလည်းဟောဏ်၊ [သေဝါ–ခစားခြင်း, သွာဘတ္တိ–ခွေးကဲ့သို့ ဆည်းကပ်ခြင်း၊ ၂–၁၉, အမရကောသ၊] ပေသနေ–ခစားခြင်း၌+နိယုတ္တံ–ယှဉ်သော အမှုတည်း၊ ပေသနိကံ–မှု၊ ကကို ယပြုလျှင် "ပေသနိယံ"ဟုဖြစ်၏၊ ဇယီယ–ခြေသလုံးဖြင့် ပေသနိယံ ဇယ်ပေသနိယံ၊ ဒူတသ–တမန်၏+ကမ္မံ–အလုပ်တည်း၊ ဒူတေယျ–လုပ်၊ (စာကိုဖြစ်စေ နှုတ်မှာစကားကိုဖြစ်စေ ယူဆောင်၍ သွားမှု။)

ဒုက္ခဋ္ဌ၊ ပဌမံ–ရှေးဦးစွာ၊ သာသနံ–နှုတ်မှာစကားကို၊ အဂ္ဂဟေတွာပိ–မယူခဲ့၍ မူလည်း၊ ပစ္ဆာ–၌၊ အယံ–ဤရှာသည်၊ ဒါနိ–၌၊ သော ဂါမော–ထိုရွာတည်း၊ [ဒါယကာ ဒါယိကာမတို့ မှာလိုက်သော ရွာပင်တည်း–ဟူလို၊] ဟန္ဒ–ယခု၊ တံ သာသနံ–ကို၊ အာရောစေမိ–ပြောဦးအံ့၊ ဣတိ–ဤသို့ကြံ၍၊ မဂ္ဂါ–မှ၊ သြက္ကမန္တော သဟပိ–ဖဲသော ရဟန်း၏လည်း၊ ပဒေ ပဒေ ဒုက္ခဋ္ဌံ၊ သာသနံ, အာရောစေတွာ–၍၊ ဝါ–ကြောင့်၊ လဒ္ဓဘောဇနံ ဘုဉ္ဇတော ပုရိမ နယေနေဝ ဒုက္ခဋ္ဌံ၊ [စားမျိုတိုင်း စားမျိုတိုင်း ဒုက္ခဋ္ဌ–ဟူလို၊] ပန–ဆက်၊ သာသနံ အဂ္ဂဟေတွာ, အာဂတေန–ရောက်လာသော ရဟန်းသည်၊ ဘန္တေ, တသ္မိံ ဂါမေ–၌၊ ဣတ္ထန္နာမဿ–၏၊ ပဝတ္တိ–ဖြစ်ပုံသည်၊ ကာ–အဘယ်သို့ပါနည်း၊ ဣတိ–သို့၊ ပုစ္ဆိယမာနေန–မေးအပ်သောရဟန်းသည်၊ ကထေတုံ ဝဋ္ဋတိ၊ ပုစ္ဆိတပညှေ–မေးအပ်သောပြဿနာ၌၊ ဒေါသော–ဖြေဆိုသည့်အတွက် ကုလဒူသနအပြစ်သည်၊ နတ္ထိ–မရှိ။ [ဤ ခွင့်ပြုချက်ကို ထောက်၍ အချို့ ဝိနည်းဓိရ်များပင် "အရှင်ဘုရား...အရှင်ဘုရား ကြွလာခဲ့သော အရပ်က မည်သူမည်ဝါတို့ ကျန်းမာ ချမ်းသာကြပါရဲ့လား" ဟု မေးလျှင် ကျန်းမာချမ်းသာကြောင်းကို ပြောဆိုကြသည်။]

ပန–ဆက်၊ ပဋ္ဌန–နှ်သော၊ သဟမ္ဘိကာနံ–တို့၏လည်းကောင်း၊ မာတာ ပိတူနံ–တို့၏လည်းကောင်း၊ ပဏ္ဏုပလာသသ–ရှင်လောင်း၏လည်းကောင်း၊ အတ္တနော–၏၊ ဝေယျာဝစ္စကရသ–ဝေယျာဝစ္စ ပြုသူ၏လည်းကောင်း၊ သာသနံ ဟရိတုံ ဝဋ္ဋတိ၊ စ–ဆက်၊ ဂိဟီနံ–တို့၏၊ ပုဗ္ဗေ–၌၊ ဝုတ္တပ္ပကာရံ–ဆိုအပ်ပြီးသောအပြားရှိသော၊ ["မမ ဝစနေန ဘဂဝတော ပါဒေ ဝန္ဒထ" စသည်ဖြင့်ဆိုအပ်ပြီးသော အပြားရှိသော၊] ကပ္ပိယသာသနံ (ဟရိတုံ ဝဋ္ဋတိ)၊ ဟိ–မှန်၊ ဣဒံ–ဤ၊ ကပ္ပိယသာသနကို ဆောင်ခြင်းသည်၊ ဧယ်ပေသနိကမ္မံနာမ–ဧယ်ပေသနီယအမှုမည်သည်၊ နဟောတိ၊ ပန–ဆက်၊ အဌဟိ–နှ်သော၊ ဣမေဟိ ကုလဒူသကကမ္မေဟိ– တို့ကြောင့်၊ ဥပဋ္ဌနပစ္စယာ–ဖြစ်သော ပစ္စည်းတို့သည်၊

ပဌမံသာသနံ၊ ပေ၊ ဒုက္ခဋ္ဌံ။ ။မှာလိုက်သူ၏ နှုတ်မှာစကားကို (ပေးလိုက်သော စာကို) ပြောမည်(ပေးမည်)ဟု ကြံ၍သွားသောရဟန်းအတွက် ဒုက္ခဋ္ဌအာပတ်ဟုဆိုသည်၊ စာကိုလည်းကောင်း, နှုတ်မှာစကားကိုလည်းကောင်း (မယူကောင်း–ဟု)ပယ်ပြီးနောက်မှ မိမိအလိုလိုသနားခြင်းကြောင့် ရဟန်းနှင့်သင့်လျော်သော အကြောင်းအရာကိုပြောလျှင်ကား အနာပတ်တည်း။ [ပဌမံ၊ပေ၊ ဒုက္ခဋ္ဌန္တိ ဣဒံ တသ္မာ သာသနံ အာရောစေသောမိတိ ဣမိနာ အဓိပ္ပာယေန ဂမနံ သန္ဓာယ ဝုတ္တံ၊ တသ္မာ ပန သာသနံ ပဋ္ဌိကၠိပိတွာ သယမေဝကာရညေဋ္ဌိတော ဂန္ဓာ အတ္တနော အနုရူပံ သာသနံ အာရောစေတိ၊ အနာပတ္တိ။]

ပဋ္ဌန်ပိ– နိ်သော၊ သဟခုမ္မိကာနံ– တို့အား၊ နု ကပ္ပန္တိ– မအပ်ကုန်၊ အဘူတာရောစနရူပိယသံဝေါဟာရေဟိ–မဟုတ်မမှန်သော ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မကို ပြောဆိုခြင်း, ရွှေ ငွေဖြင့် ရောင်းဝယ်ခြင်းတို့ကြောင့်၊ ဥပ္ပန္နပစ္စယ သဒိသာဝ ဟောန္တိ၊ [ဤစကားကိုထောက်၍ ဝိနည်းမိုရ်များသည် ဓာတ်သိ မဟုတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်များ၏ ပစ္စည်းများကို မသုံးစွဲလိုကြ။]

☰ အဿ–ထိုရဟန်း၏၊ ပါပါ–နိ်သော၊ သမာစာရာ–အကျင့်တို့သည်၊ (သန္တိ)၊ ဣတိ(သော) ပါပသမာစာရော၊ ပန–ဆက်၊ တေ–ထိုအကျင့်တို့ကို၊ ယသ္မာ, မာလာဝစ္ဆ ရောပနာဒယော–ပန်းပင်ငယ်ကို စိုက်ပျိုးခြင်း အစရှိသည်တို့ကို၊ ဣဓ–ဤ သိက္ခာပုဒ်၌၊ အဓိပ္ပေတာ၊ တသ္မာ, မာလာဝစ္ဆံ ရောပေန္တိ ဝိတိ အာဒိနာ–သော၊ နယေန–ဖြင့်၊ အဿ–ထို ပါပသမာစာရောပုဒ်၏၊ ပဒဘာဇနံ ဝုတ္တံ၊ တိရောကွာတိ–ကား၊ ပရမ္မုခါ–တစ်ဖက်၌ မျက်နှာရှိကုန်သည်၊ ဝါ–မျက်ကွယ်တို့သည်၊ (ဟောန္တိ)၊ [တိရော–(တစ်ဖက်၌)၊ အက္ခာ–(ဣန္ဒြေ တို့သည်၊) ယေသန္တိ တိရောကွာ၊ ပရံ–ဟိုဘက်၌+မုခံ–မျက်နှာသည်၊ ယေ သန္တိ ပရမ္မုခါ၊] ပန–ကား၊ ကုလာနိစ တေန ဒုဋ္ဌာနိတိ ဇဋ္ဌ–၌၊ ယသ္မာ, ကုလာနိတိဇေတံ–ကုလာနိဟူသော ဤသဒ္ဒါသည်၊ ဝေါဟာရမတ္တံ–ခေါ်ဝေါ် ပြောဆိုရိုး သဒ္ဒါမျှတည်း၊ ဟိ–မှန်၊ အတ္ထတော–အားဖြင့်၊ မနုဿာ–တို့သည်၊ ဝါ–တို့ကို၊ တေန–ထိုရဟန်းသည်၊ ဒုဋ္ဌာ–ဖျက်ဆီးအပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ တသ္မာ, အဿ–ထို ကုလာနိစ တေန ဒုဋ္ဌာနိဟူသော ပုဒ်၏၊ ပဒဘာဇနေ–၌၊ ပုဗ္ဗေ သဒ္ဓါ ဟုတ္တာတိအာဒိ–ကို၊ အာဟ၊ ဆန္ဒဂါမိနောတိ–ကား၊ ဆန္ဒေန–လိုလားခြင်းကြောင့်၊ ဝါ–ချစ်ခြင်းကြောင့်၊ (အဂတိ–အဂတိသို့၊) ဂစ္ဆန္တိ–ရောက်ကုန်၏၊ ဣတိ, ဆန္ဒဂါမိနော–မိတို့မည်၏၊ သေသေသု ဇဝေသု ယော၊ သမနုဘာသိတဗ္ဗော၊ ပေ၊ ဇဋ္ဌ–၌၊ ကုလဒူသကကမ္မေန–ကြောင့်၊ ဒုက္ကဋမေဝ၊ ပန–ဆက်၊ သော–ထို ကုလဒူသကရဟန်းသည်၊ သံဃံ–ကို၊ ပရိဘဝိတ္တာ–လွှမ်းမိုး၍၊ ဆန္ဒဂါမိဇနောတိ အာဒိ–အစရှိသော၊ ယံ–အကြင်စကားကို၊ အာဟ–ပြောပြီ၊ တသ-ထိုစကားကို၊ ပဋိနိသဂ္ဂါယ-စွန့်ခြင်းအကျိုးငှာ၊ သမနုဘာသနကမ္မံ

ကုလာနိ၊ ပေ၊ ဝေါဟာရမတ္တံ။ ။"ကုလာနိ"အရ အမျိုးဟူသည် အထည်ခြုပ် မဟုတ်၊ အမည်ပညတ်မျှသာဖြစ်၏၊ ထို့ကြောင့် ထိုကုလကို ဖျက်ဆီး၍မဖြစ်နိုင်၊ သို့ပါ လျက် အဘယ်ကြောင့် "ကုလာနိစ ဒုဋ္ဌာနိ"ဟု ဆိုရသနည်း–ဟု မေးဖွယ်ရှိသောကြောင့် "ကုလာနိ၊ ပေ၊ဝေါဟာရမတ္တံ"ဟု မိန့်သည်၊ ထိုခေတ်က ထိုအရပ်၌ အမျိုးကို နာမည်တပ်၍ ပြောလေ့ရှိသောကြောင့် ထိုပြောရိုးအတိုင်း "ကုလာနိ"ဟု ဆိုထားသည်၊ အမှန်အားဖြင့် ကား "ထိုအမျိုးတွင် ပါဝင်သော လူတို့ကိုသာ (သဒ္ဓါဖျက်အောင်) ဖျက်ဆီးသည်"ဟု ယူပါ–ဟူလို။

ကာတဖ္ဆံ၊ ဣတိ ဧဝံ အတ္ထော ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ သဗ္ဗတ္ထ–အလုံးစုံသော ဝါကျတို့၌၊ သေသံ–သည်၊ ဥတ္တာနတ္ထမေဝ၊ သမုဋ္ဌာနာဒိနိပိ–တို့သည်လည်း၊ ပဌမသံဃာဒ သဒိသာနေဝ–နှင့်သည်သာ၊ ဣတိ–အပြီးတည်း။　　။ ကုလဒူ သကသိက္ခာပဒ ဝဏ္ဏနာ–သည်၊ နိဋ္ဌိတာ။

၄၄၂။ ဥဒ္ဒိဋ္ဌာ၊ ပေါဓရယာမိတိ ဧတ္ထ–၌၊ (အတ္ထော–ကို၊ ဧဝံ–သို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော)၊ ဧတေသံ(ဓမ္မာနံ)–ဤအာပတ်တို့၏၊ [ပါဠိတော်၌လာသော "တေရသ သံဃာ ဒိသေသာ ဓမ္မာ" မှ ဓမ္မာကို ဝိဘာတ်ပြင်၍ စွဲသည်၊] ပဌမံ–စွာ၊ အာပတ္တိ–ရောက်ခြင်းသည် (အတ္ထိ)၊ ဣတိ–ကြောင့်၊ (ထိုသို့ ရှေးဦးစွာ သင့်ရောက်ခြင်း ရှိကုန်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တေ ဓမ္မာ–တို့သည်၊) ပဌမာပတ္တိကာ–ကာတို့ မည်၏၊ ပဌမံ–စွာ၊ ဝိတိက္ကမကွဏ္ဏေယေဝ–လွန်ကျူးရာ ခဏ၌ပင်၊ "ဧဝ" ဖြင့် သမနုဘာသနကံ ပြုရာခဏကို တားမြစ်သည်၊) အာပဇ္ဇိတဗ္ဗာ–ရောက်ထိုက်သော အာပတ်တို့တည်း၊ ဣတိ အတ္ထော၊ ပန–ကား၊ ဣတရေ–ပဌမာပတ္တိကာ အာပတ်တို့မှ တစ်ပါးသော အာပတ်တို့ကို၊ တတိယေ ဒိဝသေ–၃ ရက်မြောက် နေ့၌လည်းကောင်း၊ စတုတ္ထေစ ဒိဝသေ–၌လည်းကောင်း၊ (ဧရော–အဖျားသည်၊) ဟောတိ၊ ဣတိ (ဧတ္ထ)– ဤစကားရပ်၌၊ ဧရော–ကို၊　တတိယကောတိ–

သိက္ခာပုဒ် မှတ်ချက်။　။သိက္ခာပုဒ်ပါဠိတော်၌ "ပဏ္ဏမတာ ယသ္မာ"စသော ဝါကျ ၂ ထပ်ပါ၏၊ ထိုတွင် ပထမဝါကျဖြင့် ပဗ္ဗာဇနီယကံပြုပုံကိုပြ၍, ဒုတိယ ဝါကျဖြင့် ပဗ္ဗာဇနီယကံအပြုခံရသောရဟန်းတို့၏ ကျင့်ဝတ်ကိုပြသည်။ [ပဏ္ဏမတာယသ္မာတိ ဣဒံ ပဗ္ဗာဇနီယကမ္မဝသေန ဝုတ္တံ၊ ပုန ပဏ္ဏမတာယသ္မာတိ ဣဒံ ပန ပဗ္ဗာဇနီယကမ္မ ကတသ ဝတ္တဝသေန ဝုတ္တံ၊–သာရတ္ထ။]

သိက္ခာပုဒ်ပညတ်ရကျိုး။　။ဤသိက္ခာပုဒ်၌ အသေဓိပုနဗ္ဗသုကတို့ ပြုအပ်သော နစ္စနစသော အမှု, ပုပ္ပဿြစိနနစသော အမှုများရှိသေးသော်လည်း ထိုပါပသမာစာရတို့အတွက် ပညတ်အပ်သော အခြားသိက္ခာပုဒ်များ ရှိပြီးဖြစ်သောကြောင့် အထူးပညတ်တော်မမူဘဲ, ပဗ္ဗာဇနီယကံ ပြုဖို့ရန်လည်းကောင်း, ထိုကံ၏ ကျင့်ဝတ်ကို မကျင့်ဘဲ ကံပြုသော သံဃာတို့ကို စွပ်စွဲသည့်အတွက် ပြောဆိုဆုံးမ၍ မရသူတို့အား သံဃာဒိသေသ် အာပတ်သို့ တင်ဖို့ရန်လည်းကောင်း ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူသည်၊–ဝိမတိ။

ပဌမံ၊ ပေ၊ ဝုစ္စတိ။　။သုက္ကဝိသဋ္ဌိ အာပတ်သည် ပထမလွန်ကျူးတုန်းကပင် သင့်ရောက်သကဲ့သို့, ထို့အတူ ပထမလွန်ကျူးတုန်း၌ သင့်ရောက်အပ်သော ဒုတိယဒုဋ္ဌ ဒေါသတိုင်အောင် အာပတ် ၉ ပါးတို့သည် ပဌမာပတ္တိက အာပတ်တို့တည်း။ ဣတရေကို "ယာဝတတိယကာ ဝေဒိတဗ္ဗာ"၌ စပ်၊ အခြားသော အာပတ် ၄ ပါးကို "ယာဝ တတိယကအာပတ်"ဟု သိပါ–ဟူလို။

တတိယကဟူ၍လည်းကောင်း၊ စတုတ္ထကောတိစ–ကဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဝုစ္စတိ ယထာ–ကဲ့သို့၊ ဧဝံ–တူ၊ ယာဝတတိယေ–၃ ကြိမ်မြောက်တိုင်အောင်သော၊ သမနုဘာသနကမ္မေ–သမနုဘာသနကံ၌၊ (ဓမ္မာ–အာပတ်တို့သည်၊) ဟောန္တိ၊ ဣတိ–ကြောင့်၊ ယာဝတတိယကာတိ–ကတို့ဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ–နိ၏။

ယာဝတီဟံ ဇာနံ ပဋိဗ္ဗာဒေတိတိ–ကား၊ ယတ္တကာနိ–နိ်သော၊ အဟာနိ–ရက်တို့ပတ်လုံး၊ ဇာနန္တော–လျက်၊ ပဋိဗ္ဗာဒေတိ–အာပတ်ကို ဖုံးထား၏၊ အဟံ, ဣတ္ထန္နာမံ–သော၊ အာပတ္တိ–သို့၊ အာပန္နော–ပါပြီ၊ ဣတိ–သို့၊ သဗ္ဗဟု စာရိနံ–သီတင်းသုံးဖော်တို့အား၊ နာရောစေတိ–မပြောအံ့၊ (ဒေသနာမပြော-ဟူလို၊) တာဝတီဟန္တိ–ကား၊ တတ္တကာနိ အဟာနိ–တို့ပတ်လုံး၊ [ဤ ယာဝတီဟံစသောပုဒ်များ၏ အဓိပ္ပာယ်ကို ကခ်ါဘာသာဋီကာ၌ပြထားပြီ၊] အကာမာ ပရိဝတ္ထေတုန္တိ–ကား၊ ကာမေန–အလိုအားဖြင့်၊ နု (ပရိဝတ္ထေတု)–ပရိဝါသ်နေရသည်မဟုတ်၊ ဝသေန–အလိုအားဖြင့်၊ နု (ပရိတ္ထေတု)၊ အ၀ဝေါ–အဟုတ်ကား၊ အကာမေန–အလိုမဟုတ်သဖြင့်၊ အ၀သေန–အလိုမဟုတ်သဖြင့်၊ ပရိဝါသံ–ကို၊ သမာဒါယ–၍၊ ဝတ္ထေတု–နေရာ၏၊ [အကာမာကို "အ၀သေန" ဟု ဖွင့်သောကြောင့် "ကာမ"အရ ကာမဂုဏ်ကိုမယူရ၊ အလိုကိုယူပါ၊ ဟု သိစေ၏၊ အာလည်း နာ၀ိဘတ်၏ ကာရိယဟု သိစေသည်။]

ဥတ္တရိ ဆာရတ္တန္တိ–ကား၊ ပရိ၀ါသတော–ပရိ၀ါသ်ထက်၊ ဥတ္တရိ–အလွန်၊ ဆရတ္တိယော–ပတ်လုံး၊ ဘိက္ခုမာနတ္တာယာတိ–ကား၊ ဘိက္ခုနုံ–တို့၏၊ မာနနဘာ၀ါယ–မြတ်နိုးကုန်သည်၏အဖြစ် အကျိုးငှာ၊ အာရာဓနတ္ထာယ–

ယထာ၊ပေ၊ဝေဒိတဗ္ဗာ။ ။အဖျားရောဂါတစ်ခုသည် ပထမနေ့၌ဖြစ်ပြီး၍ ကျသွား၏၊ ဒုတိယနေ့၌ မတက်လာ၊ တတိယနေ့ကျမှ တက်လာပြန်၏၊ ထိုအဖျားရောဂါသည် "တတိယေ–၃ ရက်မြောက်နေ့၌+ပ၀တ္တော–ဖြစ်သော (တစ်ရက်ခြား) အဖျားတည်း၊ တတိယကော–ဖျား၊ [ပ၀တ္တတဒ္ဓိတ်, ကပစ္စည်း၊ စတုတ္ထကော– ၂ ရက်ခြားဖျားသော အဖျားလည်း နည်းတူ၊] ထို့အတူ လွန်ကျူးရာခဏ၌လည်းကောင်း, ပထမ ဒုတိယ ကမ္မ၀ါစာအဆုံး၌လည်းကောင်း မဖြစ်ဘဲ, တတိယကမ္မ၀ါစာ အဆုံးမှဖြစ်သော အာပတ်တို့သည် "ယာ၀တတိယေ–၃ ကြိမ်မြောက်တိုင်အောင်သော သမနုဘာသနကံ၌+ပ၀တ္တော–ဖြစ်သော အာပတ်တို့တည်း" နှင့်အညီ "ယာ၀တတိယက" တို့မည်၏။

ဘိက္ခုမာနတ္တာယ။ ။"ဘိက္ခုနုံ မာနနဘာ၀ါယ" ဟု ပထမဖွင့်၍ မာနနအတွက် "ချစ်ခြင်း" အနက်ကို ယူမည်စိုးသောကြောင့် "အာရာဓနတ္ထာယ" ဟု ထပ်ဖွင့်သည်၊ ["သံဃာဒိသေသ်အာပတ်သင့်သူဖြစ်၍ သံဃာက မကြည်ညိုမကျေနပ်ဘဲရှိခဲ့၏၊ ယခုအခါ ကျေနပ်စေဖို့ရာ မာနတ် ၆ ညဉ့် ကျင့်ပါဦး" ဟူလို။]

နှစ်သက်စေခြင်းအကျိုးငှာ၊ ဣတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ၊ အသ-ထိ ဘိက္ခုသံဃာ၏၊ ဝိသံတိ-နှစ်ကျိပ်ဟူသော၊ သခ်ါဂဏော-အရေအတွက်သည်၊ (အတ္ထိ)၊ ဣတိ (သော-ထိ ဘိက္ခုသံဃာသည်၊) ဝိသတိဂဏော-မည်၏၊ တတြာတိ-ကား၊ ယတြ-အကြင်သိမ်၌၊ သဗ္ဗန္တိမေန-သော၊ ပရိစ္ဆေဒေန-ဖြင့်၊ ဝိသတိဂဏော-နှစ်ကျိပ်အရေအတွက်ရှိသော၊ ဘိက္ခုသံဃော-သည်၊ အတ္ထိ၊ တတြ-ထိုသိမ်၌၊ အဇ္ဇေတဗ္ဗောတိ-ကား၊ အဘိဇေတဗ္ဗော သမ္ဘဋ္ဌိ ဆ္ဆိတဗ္ဗော-လက်ခံထိုက်၏၊ အဇ္ဈာနကမ္မဝသေန-အဇ္ဈာနကံ၏ အစွမ်းဖြင့်၊ သြသာရေတဗ္ဗော-သံဃာ့ဘောင်သို့ သက်ရောက်စေထိုက်၏၊ ဝါ-သွင်းထိုက်၏၊ ဣတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ၊ ဝါ-တစ်နည်း၊ အဝှာတဗ္ဗော-ခေါ်ထိုက်၏၊ ဣတိ အတ္ထော။

အနုဇ္ဈိတောတိ-ကား၊ နံ အဇ္ဈိတော အသမ္ဘဋ္ဌိ ဆ္ဆိတော-လက်မခံအပ်၊ အကတဇ္ဈာနကမ္မော-မပြုအပ်သော အဇ္ဈာနကံရှိ၏၊ ဣတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ၊ ဝါ-တစ်နည်း၊ အနုဝှာတော-မခေါ်အပ်၊ ဣတိ အတ္ထော၊ သာမီစီတိ-ကား၊ အနုဝမ္မတာ - လောကုတ္တရာ တရားသို့ အစဉ်လိုက်သော အဆုံးအမတည်း၊ ["ဝမ္မံ+အနုဂတာ အနုဝမ္မံ၊ အနုဝမ္မမေဝ အနုဝမ္မတာ"ဟုပြု၊] လောကုတ္တရ ဝမ္မံ-သို့၊ အနုဂတာ-သော၊ သြဝါဒါနုသာသနီ-ဆုံးမ ကန့်မြစ်ခြင်းတည်း၊ သာမီစီ-လောကုတ္တရာ တရားအားလျော်သော၊ ဝမ္မတာ-ရှေ့ထုံးစံတည်း၊ ဣတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ၊ ဇတ္ထ-ဤနိဂုံးဝါကျ၌၊ သေသံ ဝုတ္တနယမေဝ၊ ဣတိ-အပြီးတည်း။ ။သမန္တ ပါသာဒိကာယ, ဝိနယသံဝဏ္ဏနာယ-၌၊ တေရသကဝဏ္ဏနာ-တစ်ဆယ့် ၃ ပါးသော သိက္ခာပုဒ်တို့၏ အဖွင့်သည်၊ နိဋ္ဌိတာ။

ဝိသတိဂဏော။ ။ဤပုဒ်၏ ဝိဂြိုဟ်ဝယ် ဝိသတိနောက်၌"သံဃော" ဟုလည်းကောင်း "သခ်ါ"ဟုလည်းကောင်း မူကွဲရှိ၏၊ ထိုတွင် "ဝိသတိဂဏော ဘိက္ခုသံဃော" ဟု ပါဠိတော်ရင်းမှာပင် ဘိက္ခုသံဃာ ပါပြီးဖြစ်၍ "သံဃော"ဟု ရှိခြင်းသည် မကောင်း၊ ဝိသတိသခ်ါဟု ဗဟုဗ္ဗီဟိသမာသ်ရှိခြင်းသည်လည်း မကောင်းသေး၊ ဘာ့ကြောင့်နည်း-ဝိသတိနှင့် ဂဏောတွဲမှ ဗဟုဗ္ဗီဟိ ဖြစ်သောကြောင့်တည်း၊ ထို့ကြောင့် "ဝိသတိ+သခ်ဂဏော အသဟတိ"ဟုသာ ပါဠိမှန်ရှိသင့်၏၊ "သခ်ါ"သည် ဂဏော၏ အနက်ဖွင့်တည်း၊ ထိုသို့ဖွင့်သဖြင့် "ဂဏ"အတွက် ဂိုဏ်း (အပေါင်း) အနက်ကို မယူရ၊ အရေအတွက် အနက်ကို ယူပါ-ဟု သိစေသည်၊ မှန်၏၊ ၂ ပါး ၃ ပါးကိုသာ ဂိုဏ်းဟုခေါ်သည်၊ ၂၀ ကိုကား ဂိုဏ်းဟုမခေါ်ရ, သံဃာဟုသာ ခေါ်ရသည်။

အဝှာတဗ္ဗော။ ။အာပုဗ္ဗ+ဝေဟာတ်ဖြစ်၍ ဣလာလျှင် "အဝှိတဗ္ဗော" ဟု ဖြစ်၏၊ ဧကို အယပြုလျှင် အဝှယိတဗ္ဗော"ဟုဖြစ်၏၊ နောက်၌လည်း "အနဝှိတော (အနဝှယိတော)"ဟုရှိလျှင် ကောင်းမည်။

၁–ပထမအနိယတသိက္ခာပုဒ်အဖွင့်

၄၄၃။ ကေန သမယေန ဗုဒ္ဓေါ ဘဂဝါတိ–အစရှိသော ပုဒ်အပေါင်းသည်၊ ပဌမအနိယတသိက္ခာပဒံ–တည်း၊ [ရှေးစာအုပ်များ၌ "ဣမေ ခေါ ပနာ ယသ္မာ ဣဒ္ဓေ အနိယတာ ဓမ္မာ ဥဒ္ဒေသံ အာဂစ္ဆန္တိ"ဟု အပိုပါနေ၏။] တတ္ထ–ထိုသိက္ခာပုဒ်၌၊ ကာလယုတ္တံ သမုလ္လပန္တောတိ–ကား၊ ကာလံ–အချိန်အခါကို၊ သလ္လက္ခေတွာ–၍၊ ["ကာလံ သလ္လက္ခေတွာ" အရ အချိန်အခါ မှတ်သားပုံကို ပြလိုရ်ု "ယဒါ နု အညော၊ ပေ၊ တဒါ"ဟု မိန့်၊] ယဒါ–၌၊ အညော–သော၊ ကောစိ–သည်၊ သမီပေန–ဖြင့်၊ နု ဂစ္ဆတိ၀ါ–သွားလည်းမသွား၊ နု အာဂစ္ဆတိ၀ါ–လာလည်း မလာ၊ တဒါ–၌၊ တဒနုရူပံ–ထို အခြားသူမရှိခြင်း အားလျော်သော၊ (ကထံ၌စပ်၊) ကစ္စိ–နည်း၊ နု ဥက္ကဏ္ဌသိ–မပျင်းဘဲရှိ၏လော၊ နု ကိလမသိ–မပင်ပန်းဘဲ ရှိ၏လော၊ နု ဆာတာ အသိ–မဆာဘဲရှိ၏လော၊ ဣတိ အာဒိကံ–သော၊ ဧဟာသိတံ–အိမ်၌မိုသော၊ (အိမ်သူအိမ်သားတို့ ပြောဆိုရိုးဖြစ်သော၊) ကထံ–စကားကို၊ ကထေန္တော–ပြောလျက်၊ ကာလယုတ္တံ ဓမ္မံ ဘဏန္တောတိ–ကား၊ ကာလံ သလ္လက္ခေတွာ ယဒါ အညော ကောစိ သမီပေန, ဂစ္ဆတိ၀ါ–သွားသော်လည်း သွား၏၊ အာဂစ္ဆတိ၀ါ–၏၊ တဒါ–၌၊ တဒနုရူပံ–ထို အခြားသူရှိခြင်း အားလျော်သော၊ (ဓမ္မကထံ၌ စပ်၊) ဥပေါသထံ– ဥပုသ်စောင့်မှုကို၊ ကရေယျာသိ–ပြုနော်၊ သလာကဘတ္တံ–စာရေးတံဘတ်ကို၊ ဒဒေယျာသိ–ပေးနော်၊ ဣတိ အာဒိကံ ဓမ္မကထံ ကထေန္တော (နိသဒ္ဓံ ကပ္ပေသိ)။

အသဟ–ထိုဝိသာခါ၏၊ ဗဟု–နှ်သော၊ ဓီတရောစ–တို့သည်လည်းကောင်း၊ ပုတ္တာစ–လည်းကောင်း၊ (သန္တိ) ဣတိ (သာ–ထို ဝိသာခါသည်၊) ဗဟုပုတ္တာ–မည်၏၊ [သာမညနိဒ္ဒေသနည်း, ကေသေသနည်းအားဖြင့် ပုတ္တအရ ဓီတုကို လည်းယူပါဟု သိစေလိုရ်ု "ဓီတရောစ"ဟု ဆိုသည်၊] တသာ–ထိုဝိသာခါ၏၊ ဒသ–နှ်သော၊ ပုတ္တာ–တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဒသ–နှ်သော၊ ဓီတရော–တို့သည်လည်းကောင်း၊ အဟောသုံ ကိရ–ရှိကုန်သတတ်၊ အသာ–ထိုဝိသာခါ၏၊ ဗဟု–နှ်သော၊ နတ္တာရော–မြေးတို့သည်၊ (သန္တိ) ဣတိ (သာ), ဗဟုနတ္တာ–မည်၏၊ ဟိ–မှန်၊ ["ဗဟုနတ္တာ"ဟူသောစကားသည် မှန်၏၊] တသာ–ထိုဝိသာခါ၏၊ (ဝိသတိပုတ္တာ ဟောန္တိ)ယထေဝ၊ ဧဝံ–တူ၊ အသာ–ထိုဝိသာခါ၏၊ ပုတ္တဓီတာနံပိ–တို့၏လည်း၊ ဝီသတိ ဝီသတိ–၂ကျိပ်စီ၂ကျိပ်စီသော၊ ဒါရကာ–ကလေးတို့သည်၊ အဟောသုံ၊ ဣတိ–ကြောင့်၊ သာ–ထိုဝိသာခါသည်၊ ဝီသုတ္တရ စတုသတပုတ္တနတ္တပရိ၀ါရာ–၂ကျိပ်အလွန်ရှိသော လေးရာသော သား သမီး မြေး

အခြေအရံရှိသည်၊ အဟောသိ၊ အဘိမဂ်လသမ္ဘတာတိ–ကား၊ ဥက္ကမ မဂ်လသမ္ဘတာ–မြတ်သောမဂ်လာရှိ၏ဟု သမုတ်အပ်၏။

ယညေသူတိ–ကား၊ ဒါနပ္ပဒါနေသု–ငယ်သောအလှူ,ကြီးသောအလှူတို့၌ လည်းကောင်း၊ ဆဏေသူတိ–ကား၊ အာဝါဟ ဝိဝါဟ မဂ်လာဒီသု–သမီးကို ရှေးရှုဆောင်ယူခြင်းမဂ်လာ,သမီးကိုပို့ပေးခြင်းမဂ်လာအစရှိကုန်သော၊ အန္တ ရသ ဝေသု–ပွဲသဘင်အကြီးစားတို့၏အကြားဌာဖြစ်သော ငယ်သောပွဲသဘင် တို့၌လည်း ကောင်း၊ ဥဿဝေသူတိ–ကား၊ အာသဠှိ ပဝါရဏနက္ခတ္တာဒီသု–အာသဠှိ နက္ခတ်ပွဲသဘင်, ပဝါရဏာ နက္ခတ်ပွဲသဘင် အစရှိကုန်သော၊ မဟုဿဝေသု–ကြီးစွာသော ပွဲသဘင်တို့၌လည်းကောင်း၊ ပဌမံ ဘောဇေန္တိတိ–ကား၊ ဣမေပိ ဒါရကာ–ဤကလေးတို့သည်လည်း၊ [ထမင်းကျွေးသော အိမ်ရှင်တို့၏ ကလေး များ၊] တယာ–အရှင်မ ဝိသာခါနှင့်၊ သမာနာယုကာ–တူသော အသက်ရှိ ကုန်သည်၊ နိရောဂါ–ရောဂါမရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တု–သတည်း၊ ဣတိ–သို့၊ အာယာစန္တာ–တောင်းတကုန်လျက်၊ ဝါ–ဆုတောင်းကုန်လျက်၊ ပဌမံယေဝ–လျှင်၊ ဘောဇေန္တိ–ကျွေးကြကုန်၏၊ ယေပိ–အကြင်သူတို့သည်လည်း၊ သဒ္ဓါ–နှ်သည်၊ ပသန္နာ–ရတနာ ၃ ပါးဌ ကြည်ညိုကုန်သည်၊ ဟောန္တိ–နှ်၏၊ တေပိ–တို့သည်လည်း၊ ဘိက္ခူ–တို့ကို၊ ဘောဇေတွာ–ကျွေးပြီး၍၊ တဒနန္တ ရံ–ထိုရဟန်း

ဒါနပ္ပဒါနေသု။ ။ယဇမာတ်သည် ပေးလှူခြင်းအနက်ကိုလည်း ဟော၏၊ ထို့ကြောင့် ယညေသုကို "ဒါနပ္ပဒါနေသု"ဟု ဖွင့်သည်၊ ပဒါနဌ် ပဥ္စပသာဒသည် ပဝုဟအနက်ကို ဟော၏၊ ပဝနုပဒ်ဌ် ပဥ္စပသာဒမျိုးတည်း၊ ပဒါနပုဒ်က ဒါန အကြီးစားကို ဟောသောကြောင့် ဒါနပုဒ်က (ပါရိသေသနည်းအားဖြင့်) ဒါနအငယ်ကို ဟောရတော့သည်။ [ဒါနပ္ပဒါနေသူတိ–ခုဒ္ဒကေသုစေဝ မဟန္တေသုစ ဒါနေသု။]

ဆဏေသု။ ။ဤနေရာ၌ "ဆဏ"သဒ္ဒါသည် အိမ်တွင်းမဂ်လာပွဲကိုဟော၏၊ "ဆဏံနာမ အတ္တနော ဂေဟေ ကတ္တဗ္ဗမဂ်လံတိ အာဟ အာဝါဟဝိဝါဟမဂ်လာဒီသူတိ၊ ဧတ္ထ အာဒိသဒ္ဒေန ဖဂ္ဂုဏမာသာဒီသု (တပေါင်းလ အစရှိသည်တို့၌) ဥတ္တရဖဂ္ဂုဏာဒိ အဘိလက္ခိတဒိဝသေသု (ဥတ္တရဖဂ္ဂုဏ အစရှိသော အသိအမှတ်ပြုအပ်သော နေ့တို့၌) သပရိဇနာနံ (အခြေအရံနှင့်တကွဖြစ်ကုန်သော) မနုဿာနံ မဂ်လ ကရဏံပိ သဂ်ဏာတိ။

အာသဠှိ၊ ပေ၊ နက္ခတ္တာဒီသု။ ။နက္ခတ္တသဒ္ဒါကို ရှေ့ပုဒ်တိုင်း၌ ယှဉ်စေရသည်၊ "အာသဠှိနက္ခတ်ပွဲ" ဟူသည် ဝါကပ်ရာနေ့၌ ပူဇော်ပွဲတည်း၊ [ဝါဆိုလ၌ အာသဠှိနက္ခတ်နှင့် စန်းယှဉ်၏၊] "ပဝါရဏာနက္ခတ်ပွဲ"ဟူသည် ပဝါရဏာနေ့၌ ပူဇော်ပွဲတည်း၊ အာဒိသဒ္ဒါဖြင့် တစ်ရွာလုံး နိုဂုံးတစ်ရပ်လုံး ၃ ရက်ဖြစ်စေ, ၇ ရက်ဖြစ်စေ နက္ခတ်သဘင် ကြွေးကြော်၍ မြူးပျော်ရာ နက္ခတ်ပွဲများကို ယူပါ။

တို့ကို ဆွမ်းကျွေးပြီးသည်၏ အခြားမဲ့၌၊ သဗ္ဗပဌမ-အလုံးစုံသော လူတို့၏ ရှေးဦးစွာ၊ တံယေဝ-ထိုဇကျောင်းအမ ဝိသာခါကိုသာ၊ ဘောဇေန္တိ-နှ၏၊ နာဒိယိတိ-ကား၊ တဿာ-ထိုဝိသာခါ၏၊ ဝစနံ-ကို၊ နာ အာဒိယိ-မနှာယူ၊ နဂဏှိ-မယူ၊ ဝါ-တစ်နည်း၊ အာဒရံ-လေး စားခြင်းကို၊ နာ အကာသိ-မပြု၊ ဣတိ အတ္ထော-နက်၊ ["နာ အာဒိယိ-မယူ" ဟူရာ၌ "ဝိသာခါ၏ စကားကို ဂရုမစိုက်"ဟု ဆိုလိုသည်။]

၄၄၄-၅။ အလံ ကမ္မနိယေတိ-ကား၊ (ယံ-အကြင်အရပ်သည်၊) ကမ္မကွမ်-မေထုန်စသော လွန်ကျူးမှု၌ခုံ၏၊ ကမ္မယောဂ္ဂံ-မေထုန်စသော လွန်ကျူးမှုအား လျောက်ပတ်၏၊ ဣတိ-ကြောင့်၊ (တံ-ထိုအရပ်သည်၊) ကမ္မနိယံ-မည်၏၊ ကမ္မနိယဘာဝါယ-မေထုန်စသော အမှု၌ခုံသည်၏အဖြစ်ဟူသော အကျိုးငှာ၊ အလံ ပရိယတ္တံ-စွမ်းနိုင်သောအရပ်တည်း၊ ဣတိ အလံကမ္မနိယံ၊ အလံကမ္မနိယေ-မေထုန်စသောအမှု၌ ခုံသည်၏အဖြစ်အကျိုးငှာ စွမ်းနိုင်သော၊ တသ္မိံ-ထိုအရပ်၌၊ ယတ္ထ-အကြင်အရပ်၌၊ အဗ္ဘာစာရံ-လွန်ကျူးမှုကို၊ ကရောန္တော-တို့သည်၊ တံကမ္မံ-ထို မေထုန်စသော အမှုကို၊ ကာတုံ သက္ကောန္တိ၊ [တံ ကမ္မံတိ မေထုနာဒိ အဗ္ဘာစာရကမ္မံ-ဝိမတိ။] တာဒိသေ-ထိုကဲ့သို့ ရှုအပ်သောအရပ်၌၊ ဣတိ အတ္ထော၊ တေနေဝ-ထို့ကြောင့်ပင်၊ အသ-ထိုအလံကမ္မနိယေ ပုဒ်၏၊ ပဒဘာဇနေ-၌၊ သက္ကာ၊ပေ၊ ပဋိသေဝိတုန္တိ-ဟူ၍၊ ဝုတ္တံ-ဟောတော်မူအပ်ပြီ၊ ယတ္ထ-အကြင်အရပ်၌၊ မေထုနံဓမ္မံ-ကို၊ ပဋိသေဝိတုံ သက္ကာဟောတိ၊ (တာဒိသေ-၌၊) ဣတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ။

နိသဇ္ဇံ ကပ္ပေယျာတိ-ကား၊ နိသဇ္ဇံ-ထိုင်နေခြင်းကို၊ ကရေယျ-အုံ၊ နိသီဒေယျ-အုံ၊ ဣတိအတ္ထော၊ ပန-ဆက်၊ ယသ္မာ-ကြောင့်၊ နိသီဒိတ္တာဝ-ထိုင်ပြီး၍သာလျှင်၊ ဝါ-ထိုင်ပြီးမှသာလျှင်၊ နိပဇ္ဇတိ-အိပ်ရ၏၊ တေန-ကြောင့်၊ အသ-ထိုနိသဇ္ဇံကပ္ပေယျပုဒ်၏၊ ပဒဘာဇနေ-၌၊ ဥဘယမ္ပိ-နိသိန္နနိပန္န

အလံ ကမ္မနိယေ။ ။ကမ္မနိ-မေထုန် စသော အမှု၌+ခမ်-ခုံသည်တည်း၊ ကမ္မနိယ်-သည်၊ ကမ္မနောင် ခမအနက်၌ ဣယပစ္စည်း၊ (နိ) လာ၊ "ခုံ"ဟူသည် ထိုအမှုကို ပြဖို့ရာ သင့်လျော်လျောက်ပတ်သောအရပ်တည်း၊ ထို့ကြောင့် "ကမ္မယောဂ္ဂံ"ဟု ထပ်ဖွင့်သည်၊ "သင့်လျော်" ဟူသည်လည်း ထိုအမှုကိုပြုသောအခါ အကွယ်အကာပြုနိုင်ခြင်းတည်း၊ "ကမ္မနိယ"အရ အရပ်ကိုရသော်လည်း ဘာဝပွဓာနကြ၍ မေထုန်မှု စသော အမှုကို ဖုံးကွယ်ခြင်းကြီယာကို "ကမ္မနိယ"ဟုလည်းကောင်း, အလ်၏ ပဋိက္ခေပ အနက်မယူဘဲ ပရိယတ္တအနက်ယူပါဟုလည်းကောင်း သိစေလို၍ "အလ် (ပရိယတ္တံ)+ကမ္မနိယ ဘာဝါယ"ဟု မိန့်သည်၊ "အလ်+ကမ္မနိယာယ-အလ် ကမ္မနိယ်" ဟု ပြု။

၂ ပါးလုံးကိုလည်း၊ (ဘဂဝတာ) ဝုတ္တံ၊ တတ္ထ–ထိုပဒဘာဇနီ စကားရပ်၌၊ ဥပနိသိန္နောတိ–ကား၊ ဥပဂန္တွာ–အနီးသို့ကပ်၍၊ နိသိန္နော–သည်၊ (ဟောတိ–အုံ့၊) ဥပနိပန္နောပိ–ဥပနိပန္နရဟန်းကိုလည်း၊ ဧဝံ–ဤအနီးသို့ကပ်၍ လျောင်းနေသော ရဟန်းဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗော–၏၊ ဘိက္ခုနိသိန္နေတိ–ကား၊ ဘိက္ခုမှိ–သည်၊ နိသိန္နေ–သော်၊ ဣတိ အတ္ထော–နက်။

ဥဘောဝါ နိသိန္နာတိ–ကား၊ ဒွေပိ–၂ ယောက်တို့သည်လည်း၊ အပစ္စာ အပုရိမံ–မနောင်းမရှေး၊ နိသိန္နာ–နှစ်သည်၊ (ဟောန္တိ–နှစ်အုံ့) စ–ဆက်၊ ဇတ္ထ–ဤပဒဘာဇနီစကားရပ်၌၊ ပါဋိယံ–၌၊ သောတသ ရဟောတိ–ဟူ၍၊ ကိဉ္စာပိ အာဂတံ–ပြီ၊ ပန–လည်း၊ စက္ခုသ–၏၊ ရဟောနေဝ–ဆိတ်ကွယ်ခြင်းဖြင့်သာ လျှင်၊ ပရိစ္ဆေဒေါ–အာပတ် အပိုင်းအခြားကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော–၏၊ [“ပဋိစ္ဆန္နေ အာသနေ”ဟုလည်းကောင်း, “သက္ကာ ဟောတိ မေထုနံ ဓမ္မံ”ဟုလည်း ကောင်း ဟောတော်မူသောကြောင့် မျက်စိကွယ်ရာကိုသာ ရဟောအရ အလို ရှိအပ်သည်–ဟူလို။]

[ဣဒါနိ စက္ခုသ ရဟောနေဝ အာပတ္တိ ပရိစ္ဆိန္နိတ္တာ ဒဿနေ–သံ့စေပိ ဟိတိ အာဒိမာဟ၊] ဟိ–ချဲ့၊ ပိဟိတ ကဝါဋသ–ပိတ်အပ်သော တံခါးရွက် ရှိသော၊ ဂဇ္ဇသ–အခန်း၏၊ ဒ္ဝါရေ–တံခါးအနီး၌၊ နိသိန္နော–သော၊ ဝိညူ–နားလည်သော၊ ပုရိသော–သည်၊ သစေပိ ဟောတိ–အကယ်၍မူလည်း ရှိစေဦးတော့၊ (ဧဝံသတိပိ) အနာပတ္တိ နေဝ ကရောတိ၊ ပန–ကား၊ အပိဟိတက ဝါဋသ–သော၊ (ဂဇ္ဇသ–၏၊) ဒ္ဝါရေ–၌၊ နိသိန္နော (ဝိညူ, ပုရိသော–သည်၊) အနာပတ္တိကရောတိ၊ စ–ဆက်၊ ကေဝလံ, ဒ္ဝါရေ–၌၊ (နိသိန္နော ဝိညူ ပုရိသော အနာပတ္တိ, ကရောတိ–ပြုနိုင်သည်ကား၊) နှ–မဟုတ်သေး၊ အန္တော ဒ္ဝါဒသဟတ္ထေ–၁၂ တောင်အတွင်းဖြစ်သော၊ သြကာသေပိ–၌လည်း၊ [ဤစကား ဖြင့် နားကြားလောက်ရာ အရပ်ကိုပြသောကြောင့် “သောတရဟ” မဟုတ် ကြောင်းကို သိစေ၏။] နိသိန္နော (ဝိညူ ပုရိသော), သစက္ခုကော–မျက်စိ အမြင်ရှိသည်၊ သစေ (ဟောတိ)၊ (ဧဝံသတိ) ဝိက္ခိတ္တော–အထူးထူးအပြားပြား ပစ်လွင့်အပ်သော စိတ်ရှိသည်၊ (သမာနော) ပိ–သော်လည်းကောင်း၊ နိဒ္ဒါယန္တော ပိ–အိပ်ငိုက်နေသော်လည်းကောင်း၊ အနာပတ္တိ ကရောတိ၊ [ထိုင်လျက် အိပ်

ဘိက္ခုနိသိန္နေ။ ။လက္ခဏ လက္ခဏဝန္တ ဟူသည် ဝိဘတ်တူမြဲတည်း၊ ထို့ကြောင့် “ဘိက္ခု”၌ ဘုမ္မတ္ထဝယ် ပထမာဝိဘတ် သက်ထားကြောင်းကို, တစ်နည်း–သတ္တမီ ဝိဘတ်ချေထားကြောင်းကို သိစေလိုသောကြောင့် “ဘိက္ခုမှိ” ဟုဖွင့်သည်၊ [ဘိက္ခု နိသိန္နေတိ ဇတ္ထ ဘိက္ခုတိ ဘုမ္မတ္ထေ ပစ္စတ္တဝစနံ၊ ဘုမ္မဝစနသ ဝါ လောပံ ကတ္တာ နိဒ္ဒေသောတိ အာဟ ဘိက္ခုမှိ နိသိန္နေတိ။]

ဝိုက်သူသည် အကြားအကြားဌ် မျက်စိဖွင့်၍ ကြည့်တတ်သေး၏၊ ထို့ကြောင့် ထိုသူက အာပတ် မသင့်အောင် ပြုနိုင်သည်၊] သမိပေ ဌိတော (သမာနော) ပိ အနော (အနာပတ္တိ) နာ ကရောတိ၊ စက္ခုမာ–မျက်စိရှိသည်၊ (မျက်စိကောင်းသူသည်၊) (သမာနော) ပိ နိပဇ္ဇိတ္တာ, နိဒ္ဒါယန္တော–အိပ်လသော်၊ (အနာပတ္တိ) နာ ကရောတိ၊ ပန–ဆက်၊ ဣတ္ထိနံ–တို့၏၊ သတမ္ပိ အနာပတ္တိ နာ ကရောတိယေဝ။ [မိန်းမများသည် မေထုန်မှဌ် ဖုံးထားတတ်ကြသောကြောင့် အနာပတ်ကို မပြုနိုင်ကြ။]

သဒ္ဓေယျဝစသာတိ–ကား၊ သဒ္ဓါတဗ္ဗဝစနာ–ယုံကြည်ထိုက်သော စကားရှိသော၊ ပန–ဆက်၊ သာ–ထို ဥပါသိကာမသည်၊ ယသ္မာ–ကြောင့်၊ အရိယသာဝိကာဝ–အရိယာသာဝိကာမသည်သာ၊ ဟောတိ–၏၊ တေန–ကြောင့်၊ အသ– ထိုသဒ္ဓေယျဝစသာပုဒ်၏၊ ပဒဘာဂေနေ–ဌ်၊ အာဂတဖလာတိ အာဒိ–ကို၊ (ဘဂတာ) ဝုတ္တံ၊ တတ္တ–ထို ပဒဘာဂနိစကားရပ်ဌ်၊ အသာ–ထိုဥပါသိကာမ၏၊ အာဂတံ–သော၊ ဖလံ–သောတာပတ္တိဖိုလ်သည်၊ (အတ္ထိ)၊ ဣတိ–ကြောင့်၊ (သာ–ထိုဥပါသိကာမသည်)၊ အာဂတဖလာ–လာမည်၏၊ ပဋ္ဌိလဒ္ဓ သောတာပတ္တိဖလာ–ရအပ်ပြီးသော သောတာပတ္တိဖိုလ်ရှိသူတည်း၊ ဣတိ အတ္ထော၊ အဘိသမေတာဝိနီတိ–ကား၊ ပဋ္ဌိဝိဒ္ဓစတုသစ္စာ–ထိုးထွင်း၍ သိအပ်ပြီးသော သစ္စာ ၄ ပါးရှိသူတည်း၊ ဝါ–သစ္စာ ၄ ပါးကို ထိုးထွင်း၍ သိပြီးသူတည်း၊ ဧတာယ–ဤ ဥပါသိကာမသည်၊ ဝိညာတံ–သိအပ်ပြီးသော၊ သိက္ခတ္တယသာသနံ–သိက္ခာ ၃ ပါး အပေါင်း ဟူသော သာသနာသည်၊ (အတ္ထိ)၊ ဣတိ–ကြောင့်၊ (သာ–သည်၊) ဝိညာတသာသနာ–မည်၏။

နိသဇ္ဇံ ဘိက္ခု ပဋ္ဌိဇာနမာနောတိ–ကား၊ ဧဝရူပါ–သော၊ ဥပါသိကာ–အရိယာ ဥပါသိကာမသည်၊ ဒိသွာ ကိဉ္စာပိ ဝဒတိ၊ အထခေါ–လည်း၊ ဘိက္ခု–သည်၊ နိသဇ္ဇံ–ကို၊ ပဋ္ဌိဇာနမာနောယေဝ–ဝန်ခံသော်သာ၊ ဝါ–ဝန်ခံမှသာ၊ တိဏ္ဏံ–နှ်သော၊ ဓမ္မာနံ–အာပတ်တို့တွင်၊ အညတရေန–ဖြင့်၊ ကာရေတဗ္ဗော၊ အပဋ္ဌိဇာနမာနော–သော်၊ နာ (ကာရေတဗ္ဗော) ဣတိအတ္ထော၊ [ဤ "သဒ္ဓေယျဝစသာ"စသော ပုဒ်များ၏ ရှုပ်ပြီးပုံနှင့် အဓိပ္ပာယ်များကို ကခ်ါဘာသာဋီကာ၌ ပြထားပြီ၊] ယေနဝါ၊ ပေ၊ ကာရေတဗ္ဗောတိ–ကား၊ နိသဇ္ဇာဒီသု–ကုန်သော၊

အဘိသမေတာဝိနီ။ ။အဘိ+သံ+ဣဓာတ်, တာဝိ–ဣနီပစ္စည်း၊ အဘိသမိတ္ထ–ထိုးထွင်း၍သိပြီ၊ ဣတိ, အဘိသမေတာဝိနီ၊ ပဋ္ဌိဝိဒ္ဓ+စတုသစ္စံ ဧတာယာတိ ပဋ္ဌိဝိဒ္ဓစတုသစ္စာ" ဟုဝိဂ္ဂဟပြု၍ "ဧတာယ"ဟူသော ကတ္တားပုဒ်နက်ကို အရကောက်ရ၏၊ ထို့ကြောင့် အဘိသမေတာဝိနီကိုလည်း ကတ္တုသာဓပြုရသည်။

အာကာရေသု–တို့တွင်၊ ယေနဝါအာကာရေန–နှင့်မူလည်း၊ သဒ္ဓိं မေထုနဓမ္မာဒီနိ–တို့သို့၊ အာရောပေတွာ သာ ဥပါသိကာ ဝေဒယျ၊ ပဋိဇာနေ မာနောဝ, တေန–ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ သော ဘိက္ခု ကာရေတဗ္ဗော၊ ဧဝ ရူပါယပိ–သော၊ ဥပါသိကာယ–၏၊ ဝစနမတ္တေန နေ ကာရေတဗ္ဗော၊ ဣတိ အတ္ထော၊ [ဤ "ယေနဝါ"စသော ဝါကျ၏အဓိပ္ပာယ်ကိုလည်း ကခ်ီဘာသာဋီကာ၌ ပြထားပြီ၊] ကသ္မာ–နည်း၊ ယသ္မာ–ကြောင့်၊ ဒိဋ္ဌနာမ–မြင်အပ်သော အရာမည်သည်၊ တထာပိ–ထို မြင်အပ်သည့် အတိုင်းလည်း၊ ဟောတိ–ဖြစ်တတ်၏၊ အညထာပိ–တစ်ပါးသော အပြားအားဖြင့်လည်း၊ ဟောတိ–၏၊ (တသ္မာ–တည်း။)

စ–ဆက်၊ တဒတ္ထဇောတနတ္ထံ–ထိုအနက်အဓိပ္ပာယ်ကို ထွန်းပြခြင်းအကျိုးငှာ၊ [ထို မြင်အပ်သည့်အတိုင်း မဟုတ်ဘဲ တစ်ပါးသော အခြင်းအရာအားဖြင့် ဖြစ်တတ်ပုံကို ထွန်းပြခြင်း အကျိုးငှာ၊] ဣဒံဝတ္ထု–ကို၊ ဥဒါဟရန္တိ–ထုတ်ဆောင်ကြကုန်၏၊ ကိရ–ချဲ့၊ မလ္လာရာမဝိဟာရေ–မလ္လာရုံကျောင်းတိုက်၌၊ [မာလျာရာမဝိဟာရေ – ဟု ရှိလျှင် ကောင်းသည်။] ဧကော – သော၊ ခီဏာသဝတ္ထေရော–သည်၊ ဧကဒိဝသံ–၌၊ ဥပဋ္ဌာကကုလံ–သို့၊ ဂန္တွာ–၍၊ အန္တောဂေဟေ–၌၊ နိသီဒိ–ပြီ၊ ဥပါသိကာပိ– ဥပါသိကာမသည်လည်း၊ သယန ပလ္လင်္ကံ–ကို၊ နိသာယ–၍၊ ဌိတာ ဟောတိ၊ အထ–၌၊ ဧကော–သော၊ ပိဏ္ဍာစာရိကော– ဆွမ်းခံလှည့်လည်သော ရဟန်းသည်၊ ဒ္ဝါရေ–၌၊ ဌိတော–ရပ်လျက်၊ ဒိသ္မာ–၍၊ ထေရော–သည်၊ ဥပါသိကာယ–နှင့်၊ သဒ္ဓိं–ကွ၊ ဧကာသနေ–၌၊ နိသိန္နော–၏၊ ဣတိသည်–ကို၊ ပဋိလဘိတ္တာ–၍၊ ပုနပ္ပုနံ သြလောကေသိ၊ ထေရောပိ– သည်လည်း၊ အယံ–ဤရဟန်းသည်၊ မယိ–၌၊ အသုဒ္ဓလဒ္ဓိကော–မစင်ကြယ်ဟု အယူရှိသည်၊ ဇာတော–ပြီ၊ ဣတိ–သို့၊ သလ္လက္ခေတ္တာ–၍၊ ကတဘတ္တကိစ္စော–သည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ ဝိဟာရံ ဂန္တွာ၊ပေ၊ အန္တောဝ–ကျောင်းအတွင်း၌သာ လျှင်၊ နိသီဒိ–ပြီ၊ သောပိ ဘိက္ခု–သည်လည်း၊ ထေရံ–ကို၊ စောဒေသဟ့မိ–အံ့၊ ဣတိ–ဤသို့ကြံ၍၊ အာဂန္တွာ–၍၊ ဥက္ကာသိတ္တာ–ချောင်းဟန့်၍၊ ဒ္ဝါရံ ဝိဝရိ၊ ထေရော–သည်၊ပေ၊ ကူဋာဂါရကဏ္ဏိကံ–စုလစ်မွန်းချန်အထွတ်ကို၊ နိသာယ–၍၊ ပလ္လင်္ကေန နိသီဒိ၊ သောပိ ဘိက္ခု–သည်လည်း၊ အန္တော–သို့၊ ပဝိသိတ္တာ–၍၊ မဉ္ဇူ–ကိုလည်းကောင်း၊ ဟေဋ္ဌာမဉ္ဇူ–ကိုလည်းကောင်း၊ သြလောကေတ္တာ–၍၊ ထေရံ အပဿန္တော(ဟုတ္တာ ဥဒ္ဓံ ဥလ္လောကေသိ–မော်ကြည့်ပြီ၊ အထ–၌၊ အာကာသေ–၌၊ နိသိန်း ထေရံ, ဒိသ္မာ–၍၊ ဘန္တေ–ဘုရား၊ ဧဝံမဟိဒ္ဓိကာနာမ–သို့ကလောက် တန်ခိုးကြီးသူမည်ကုန်သော၊ တုမှေ–တို့သည်၊ မာတုဂါမေန–နှင့်၊ သဒ္ဓိं ဧကာသနေ, နိသိန္နဘာဝံ–ထိုင်နေသူ၏အဖြစ်ကို၊ ဝဒါပေထ–ပြောစေပါကုန်သနည်း၊ ဝါ–ပြောအောင်နေပါကုန်သနည်း၊

ဣတိ အာဟ၊ (ဧဝ–ပုဒ် မလို၊) ထေရော–သည်၊ အာဝုသော၊ ဧသော–ဤအပြစ်သည်၊ အန္တ ရဃရသေ၀–ရွာတွင်း၏သာလျှင်၊ ဒေါသော–တည်း၊ အဟံ ပန–သည်ကား၊ တံ–သင့်ကို၊ သဒ္ဓါပေတုံ–ယုံစေခြင်းငှာ၊ အသဏ္ဌောန္တော (ဟုတ္တာ) ဧဝံ–ဤသို့ တန်ခိုးပြမှုကို၊ အကာသိ–ပြုရပြီ၊ မံ–ကို၊ ရက္ခေယျာသိ–လော့၊ ဣတိ–သို့၊ ဝတ္တာ–၍၊ သြတရိ–သက်ဆင်းပြီ၊ ဣတိ–သို့၊ (ဥဒါဟရဏ်–နှ၏)။

၄၄၆။ ဣတော–ဤ"တေန သော ဘိက္ခု ကာရေတဗ္ဗော"ဟူသော ဝါကျမှ၊ ပရံ–၌၊ သာ စေ ဧဝံ ဝဒေယျာတိ အာဒိ–သော၊ သဗ္ဗံ–အလုံးစုံသောစကား ကို၊ ပဋိညာယ–ဖြင့်၊ ကာရဏာကာရဒဿနတ္ထံ–ပြုစေပုံအခြင်းအရာကို ပြတော်မူခြင်းအကျိုးငှာ၊ ဝါ–ဆုံးဖြတ်ပုံအခြင်းအရာကို ပြတော်မူခြင်းအကျိုး ငှာ၊ ဝုတ္တံ–ပြီ၊ တတ္ထ–ထို သာ စေ ဧဝံ ဝဒေယျ အစရှိသောစကားရပ်၌၊ မာတု ဂါမဿ မေထုနံ ဓမ္မံ ပဋိသေ၀န္တော–မှီ၀ဲနေသည်ကို၊ ("ဒိဋ္ဌော–မြင်အပ်ပါပြီ" ဟု ပါဋိတော်ထည့်စပ်၊) ဣတိ အတ္ထော၊ နိဿဇ္ဇာယ ကာရေတဗ္ဗောတိ–ကား၊ နိဿဇ္ဇံ–ကို၊ ပဋိဓာနိတ္တာ–၍၊ မေထုနဓမ္မပဋိသေ၀နံ–ကို၊ အပဋိဓာနန္တော–၀န်မခံလသော်၊ မေထုနဓမ္မပါရာဇိကာပတ္တိယာ–ဖြင့်၊ အကာရေတ္တာ–မပြုစေမူ၍၊ ဝါ–မဆုံးဖြတ်မူ၍၊ နိဿဇ္ဇာမတ္တေန–ထိုင်နေခြင်းမျှဖြင့်၊ ယံ အာပတ္တိं–သို့၊ (ရဟောပဋိဗ္ဗန္ဓပါစိတ်အာပတ်သို့) အာပဇ္ဇတိ၊ တာယ–ထို အာပတ်ဖြင့်၊ ကာရေတဗ္ဗော၊ ပါစိတ္တိယာပတ္တိယာ ကာရေတဗ္ဗောတိ အတ္ထော၊ ဧတေန နယေန သဗ္ဗစတုက္ကေသု ဝိနိစ္ဆယော ဝေဒိတဗ္ဗော။

ဧဝံ မဟိဒ္ဓိကာ၊ ပေ၊ မန္တီ။ ။ဧဝံ မဟိဒ္ဓိကာပိ တုမှေ ဧ၀ရူပေ အာသက်နိယေ ဌာနေ (ယုံမှားထိုက်သောအရပ်၌)ကသွာ အနုပပရိက္ခိတ္တာ (မစူးစမ်းမဆင်ခြင်မူ၍) နိသိန္နာတ္ထ၊ တုမှာဒိသေဟိနာမ အန္တ ရဃရေ နိသိဒန္တေဟိ ဥပပရိက္ခိတ္တာ ပတိရူပေဌာနေ နိသိဒိ တဗ္ဗံ (အရှင်ဘုရားတို့လို ပုဂ္ဂိုလ်က ရွာတွင်းမှာ ထိုင်နေလျှင် စူးစမ်းဆင်ခြင်ပြီးမှ သင့်လျော်သော အရပ်၌ ထိုင်သင့်ပါတယ်၊) ဣတိ ထေရံ သြ၀ဒန္တောအာဟ ("ဧ၀ံ မဟိဒ္ဓိကာ၊ ပေ၊ ၀ဒါပေထ") နု ပန အသဒ္ဒဟန္တော (မယုံကြည်၍ ပြောသည် မဟုတ်၊) ထေရော အတ္ထနော အနုပပရိက္ခိတ္တာ အနိသိန္နဘာ၀ံ ဒဿန္တော–မစူးမစမ်းထိုင်ခြင်း မဟုတ်ကြောင်း ပြလို၍ "အန္တ ရဃရသေ၀ေသော အာ၀ုသော ဒေါသော" တိ အာဟ၊ ဧ၀ မကာသိန္တိ အတ္ထနော နိဂ္ဂဟိတဗ္ဗမို (လျှို့ဝှက်ထိုက်သည်လည်း ဖြစ်သော) ဂုဏ် ပကာသေန္တော ဧ၀ံ ဣဒ္ဓိပါဋိဟာရိယံ အကာသိ၊ ရက္ခေယျာသိ မန္တိမာမံ အညေပိ ဧ၀ံ ဓာနန္တုတိ အတ္ထနော ဂုဏ် အဓာနာပေတုကာမော ဝဒတိ။

၄၅၁။ ပန–ဆက်၊ သိက္ခာပဒပရိယောသာနေ–၌၊ အာပတ္တာနာပတ္တိ ပရိစ္ဆေဒ ဒဿနတ္ထं–အာပတ် အပိုင်းအခြား, အနာပတ် အပိုင်းအခြားကို ပြတော်မူခြင်းအကျိုးငှာ၊ ဝုတ္တောသု–နိ်သော၊ ဂမနံ ပဋ္ဌာနာတီတိ အာဒီသု–ပုဒ်တို့တွင်၊ ဂမနံ ပဋ္ဌာနာတီတိ–ကား၊ ရဟောနိသဇ္ဇဿာဒတ္ထं–ဆိတ်ကွယ်ရာ၌ ထိုင်နေခြင်းကို သာယာခြင်းအကျိုးငှာ၊ ဂတော–သည်၊ အမှိ–ဖြစ်ပါ၏၊ ဣတိဧဝံ–သို့၊ ဂမနံ–ကို၊ ပဋ္ဌာနာတိ–ဝန်ခံ၏၊ နိသဇ္ဇန္တိ–ကား၊ နိသဇ္ဇဿာဒေနေဝ–ထိုင်နေခြင်းကို သာယာခြင်းဖြင့်သာလျှင်၊ နိသဇ္ဇံ–ထိုင်ခြင်းကို၊ ပဋ္ဌာနာတိ–၏၊ အပတ္တိန္တိ–ကား၊ တီသု–၃ မျိုးသော အာပတ်တို့တွင်၊ အညတရံ–သော၊ အာပတ္တိ–ကို၊ (ပဋ္ဌာနာတိ–၏၊) အာပတ္တိယာ ကာရေတဗ္ဗောတိ–ကား၊ တီသု–၃ မျိုးသော အာပတ်တို့တွင်၊ ယံ–အကြင် အာပတ်ကို၊ ပဋ္ဌာနာတိ–၏၊ တာယ–ထိုအာပတ်ဖြင့်၊ ကာရေတဗ္ဗော–၏၊ ဣဒေ စတုက္ကေ–ဤစတုက္ကာ၌၊ သေသံ–သည်၊ ဥတ္တာနာဓိပ္ပာယမေဝ–ပေါ်လွင်သော အဓိပ္ပာယ်ရှိသည်သာ၊ ပန–ကား၊ ဒုတိယ စတုက္ကေ–၌၊ ဂမနံ နု ပဋ္ဌာနာတီတိ–ကား၊ ရဟောနိသဇ္ဇဿာဒဝသေန–ဖြင့်၊ နု ပဋ္ဌာနာတိ–အုံ့၊ သလာကဘတ္တာဒီနာ–သလာကဘတ်ကိုခံယူခြင်းအစရှိသော၊ အတ္တနော–၏၊ ကမ္မေန–အလုပ်ကြောင့်၊ ဂတော–သည်၊ အမှိ–၏၊ သာပန–ထိုမိန်းမသည်ကား၊ [အနီးလာ၍ထိုင်သော မိန်းမသည်ကား၊] မယှံ–၏၊ နိသိန္နဋ္ဌာနံ–ကို၊ အာဂတာ–လာပါ၏၊ ဣတိ–သို့၊ ဝဒတိ–၏၊ ဧတ္ထာပိ–ဤဒုတိယစတုက္ကာ၌လည်း၊ သေသံ–သည်၊ ဥတ္တာနာဓိပ္ပာယမေဝ–သည်သာ။

ပန–ကား၊ အယံ–ကား၊ သဗ္ဗတ္ထ–အလုံးစုံသော စတုက္ကတို့၌၊ ဝိနိစ္ဆယော–တည်း၊ မေထုနဓမ္မသန္နိဿိတကိလေသော–မေထုန်အကျင့်၌ မှီသော ကိလေသာကို၊ ရဟောနိသဇ္ဇဿာဒေါတိ–ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ယော ဘိက္ခု–သည်၊ တေန အဿာဒေန–ထိုသာယာခြင်းကြောင့်၊ မာတုဂါမဿ သန္တိကံ ဂန္တ္တုကာမော (ဟုတ္တာ), အက္ခိ–မျက်စိကို၊ အဠေတိ–မျက်ရေးကွင်းအုံ့၊ (တဿ) ဒုက္ခဋ္ဌ၊ နိဝါသနံ–သင်းပိုင်ကို၊ နိဝါသေတိ–ပြင်၍ဝတ်အုံ့၊ ကာယဗန္ဓနံ–ကို၊ ဗန္ဓတိ–အုံ့၊ စီဝရံ–ဧကသီသက်နှီးကို၊ ပါရုပတိ–ပြင်၍ယမ်းအုံ့၊ သဗ္ဗတ္ထ–အလုံးစုံသော ကိစ္စတို့၌၊ ပယောဂေ ပယောဂေ ဒုက္ကဋ္ဌ၊ ဂစ္ဆတိ–အုံ့၊ ပဒဝါရေ ပဒဝါရေ

မေထုန၊ ပေ၊ ဝုစ္စတိ။ ။ရဟော နိသဇ္ဇဿာဒဿ–၏၊ အသတိပိ မေထုနရာဂဘာဝေ (မေထုနရာဂအဖြစ် မရှိသော်လည်း) တပ္ပဋိဗဒ္ဓကိလေသတ္တာ (ထိုမေထုနရာဂနှင့်စပ်သော ကိလေသာ၏အဖြစ်ကြောင့်) မေထုနဓမ္မသန္နိဿိတကိလေသော၊ ဝုစ္စတိတိ ဝုတ္တံ (သန္နိဿိတ သဒ္ဒါကို ဆိုအပ်ပြီ ဟူလို။)–ဋီကာ။

ဒုက္ကဋ်၊ ဂန္ဓာ, နိသီဒတိ၊ ဒုက္ကဋ္ဌမေဝ၊ မာတုဂါမေ–သည်၊ အာဂန္ဓာ, နိသိန္နမတ္တေ–ထိုင်ကာမျှဖြစ်လျှင်၊ ပါစိတ္တိယံ၊ သာ ဣတ္ထိ–သည်၊ ကေနစိ ကရဏီယေန–ကြောင့်၊ ဥဋ္ဌာယုဋ္ဌာယ–ထ၍ထ၍၊ ပုနပ္ပုနံ သစေ နိသီဒတိ၊ (ဧဝံသတိ) နိသဇ္ဇာယ နိသဇ္ဇာယ–ထိုင်ခြင်းထိုင်ခြင်းကြောင့်၊ ပါစိတ္တိယံ၊ [တချို့စာအုပ်များ၌ "နိသဇ္ဇဂဏနာယ ပါစိတ္တိယံ"ဟု ရှိ၏၊ ကောင်းသည်။]

ယံ–အကြင်မိန်းမကို၊ သန္ဓာယ ဂတော–သွားပြီ၊ သာ–ကို၊ နု ဒိဋ္ဌာ–မတွေ့မြင်အပ်၊ အညာ–အခြားမိန်းမသည်၊ အာဂန္ဓာ, နိသီဒတိ–အုံ့၊ အသာ ဒေ–သဲ့သည်၊ ဥပ္ပန္နေ–သော်၊ ပါစိတ္တိယံ၊ [အသုဒ္ဓစိတ်ဖြင့် သွားသောကြောင့် အာပတ်သင့်သည်၊] ပန–ဝါဒန္တ ရကား၊ မဟာပစ္စရိယံ–၌၊ ဂမနကာလတော, ပဋ္ဌာယ–၍၊ အသုဒ္ဓစိတ္တတ္တာ အာပတ္တိ ယေဝါတိ ဝုတ္တံ၊ သမ္ဘဟုလာ–များစွာသော မိန်းမတို့သည်၊ သစေအာဂစ္ဆန္တိ၊ [ရဟောနိသဇ္ဇသာဒ စိတ်ကြောင့် သွား၍ ရဟန်းထိုင်နေရာအရပ်သို့ လာကုန်အုံ့–ဟူလို၊] (ဧဝံသတိ) မာတုဂါမ ဂဏနာယ ပါစိတ္တိယာနိ၊ အနိယမေတ္တာ–မည်သည့်မိန်းဟု မမှတ်သားမူ၍၊ ဒိဋ္ဌဒိဋ္ဌာယ–မြင်အပ် မြင်အပ်သောမိန်းမနှင့်၊ သဒ္ဓိံ, ရဟသာဒံ–ဆိတ်ကွယ်ရာ အရပ်ဝယ် ထိုင်နေခြင်း၌ သာယာခြင်းကို၊ ကပ္ပေသာမိ–ပြုအုံ့၊ ဣတိ–ဤသို့ ကြံ၍၊ ဂန္ဓာ, နိသိန္နသာပိ–၏လည်း၊ အာဂတာဂတာနံ–ရောက်လာကုန် ရောက်လာကုန်သော မိန်းမတို့နှင့်၊ ဝသေန–စပ်သဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပုနပ္ပုနံ, နိသဇ္ဇဝသေနစ–ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝုတ္တနယေနေဝ အာပတ္တိယော ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သုဒ္ဓစိတ္တေန ဂန္ဓာ နိသိန္နသ သန္တိက် အာဂန္ဓာ, ဣတ္ထိယာ–သည်၊ နိသိန္နာယ–သော်၊ ရဟသာဒေါ–သည်၊ သစေဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ (ဧဝံသတိ)အနာပတ္တိ၊ ပေ၊ ဣတိ–အပြီးတည်း။...ပထမအနိယတသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ–သည်၊နိဋ္ဌိတာ။

၂–ဒုတိယအနိယတ သိက္ခာပုဒ်အဖွင့်

၄၅၂။ တေန သမယေန ဗုဒ္ဓေါ ဘဂဝါတိ–သည်၊ ဒုတိယ အနိယတသိက္ခာပဒံ–တည်း၊ တတ္ထ–၌၊ ဘဂဝတာ ပဋ္ဌိက္ခိတ္တာနိ အာဒိမှိ–၌၊ ဧကော–တစ်ပါးသော ရဟန်းသည်၊ (ဟုတ္တာ–၍၊) ဧကာယ–တစ်ယောက်သောမိန်းမနှင့် (တစ်နည်း) ဧကော ဧကာယ–တစ်ယောက်ချင်းချင်း၊ ရဟော–ဆိတ်ကွယ်သော အရပ်၌၊ ပဋ္ဌိစ္ဆန္နေ–သော၊ အလံကမ္မနိယေ–မေထုန်အမှု၌ ခုံသည်၏ အဖြစ်အကျိုးငှာ စွမ်းနိုင်သော၊ အာသနေ–၌၊ ယံ နိသဇ္ဇံ–ကို၊ ကပ္ပေယျ–၏၊ တံ နိသဇ္ဇံ–ကို၊ ကပ္ပေတုံ–ငှာ၊ ဝါ–ကို၊ ပဋ္ဌိက္ခိတ္တံ–ပြီ၊ ဣတိဧဝံ–သို့၊ သမ္ဘဒ္ဓော–ပုဒ်တို့၏

စပ်ခြင်းကို၊ စေဒိတဗ္ဗော–၏၊ ဟိ–လဒ္ဓဒေါသ ထင်ရှားပြအံ့၊ ဣတရထာ–ဤသို့မဟုတ်လျှင်၊ ဧကဿ ဧကာယာတိ–ဟူ၍၊ ဝတ္တဗ္ဗံ–သည်၊ သိယာ–၏၊ ကသ္မာ–နည်း၊ ပဋိက္ခိတ္တာနန္တိ–ဟူ၍၊ ဝုတ္တတ္တာ–ကြောင့်တည်း၊ ဝါ–တစ်နည်း၊ သာမိအတ္ထေ–၌၊ ဧတံ ပစ္စတ္တဝစနံ–ဤ ဧကောပုဒ်၌ ပထမာဝိဘတ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ–၏။ [ကပ္ပေတုံ၌စပ်ဖို့ရန် ' ဧကော၌ သမ္မန်အနက်ပေးပါ–ဟူလို။]

၄၅၃။ ပန–ဆက်၊ နေ ဟေဝ၊ ပေ၊ ဇေ္ဆ–၌၊ ဗဟိ–ဘေး၌၊ ဝါ–ဘေးက၊ ပရိက္ခတ္တံ–ကာရံအပ်သော၊ အန္တော–အတွင်း၌၊ ဝါ–က၊ ဝိဝဋ်–ဖွင့်လှစ်အပ်သော၊ ယမ္မိ ပရိဝေဏာဒိ–အကြင်ပရိဝုဏ်၏ လွင်ပြင်အစရှိသော အရပ်သည်လည်း၊ (အတ္ထိ) တမ္မိ–ထိုအရပ်ကိုလည်း၊ အန္တောဂဓန္တိ–အတွင်းဝင်၏ဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ဟိ–မှန်၊ ဝေရုပ်–သော၊ ဌာနံ–ကို၊ အပ္ပဋိစ္ဆန္နေယေဝ–အပ္ပဋိစ္ဆန္နအရပ်၌သာ၊ ဂဟိတံ–သွင်းယူအပ်ပြီ၊ ဣတိ မဟာပစ္စရိယံ–ဝုတ္တံ၊ သေသံ–ကြွင်းသော အဆုံးအဖြတ် စကားရပ်ကို၊ ပဌမသိက္ခာပဒနယေနေဝ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ဟိ–မှန်၏၊ (တစ်နည်း) ဟိ–စိုးစဉ်းအနည်းငယ်အထူးကား၊ ကေဝလံ–သက်သက်၊ ဣမ–ဤသိက္ခာပုဒ်၌၊ ဣတ္ထိပိ–သည်လည်းကောင်း၊ ပုရိသောပိ–လည်းကောင်း၊ ယောကောစိ, ဝိညုဿ–သော၊ အနန္တော–ကန်းလည်း မကန်းသော၊ အဗဓိရော–နားလည်းမထိုင်းသော၊ အန္တောဒွါဒသဟတ္ထော–၁၂ တောင်အတွင်းဖြစ်သော၊ သြကာသေ–၌၊ ဌိတောဝါ–ရပ်နေသူမူလည်းဖြစ်သော၊ နိသိန္နောဝါ–ဖြစ်သော၊ ဝိက္ခိတ္တောပိ–ပျံ့လွင့်သောစိတ်ရှိသူသည်လည်းကောင်း၊ နိဒ္ဒါယန္တောပိ–အိပ်ငိုက်နေသူသည်လည်းကောင်း၊ အနာပတ္တိ ကရောတိ၊ ပန–ဗျတိရိတ်ကား၊ ဗဓိရော–နားထိုင်းသော၊ စက္ခုမာပိ–မျက်စိအမြင်ရှိသူသည်လည်းကောင်း၊ ဝါ–တစ်နည်း၊ အန္တော–သော၊ အဗဓိရောပိ–သည်လည်းကောင်း၊ (အနာပတ္တိ) နေ ကရောတိ၊ စ–သည်သာမက၊ သေး၊ ပါရာဇိကာပတ္တိ–ကို၊ ပရိဟာပေတွာ–ယုတ်လျော့စေ၍၊ ဒုဋ္ဌုလ္လဝါစာပတ္တိ–ကို၊ ဝုတ္တာ–ပြီ၊ ဣတိအယံ–ကား၊ ဝိသေသော၊ ပေ၊ ဣတိ–အပြီးတည်း။　　။ ဒုတိယအနိယတသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ, နိဋ္ဌိတာ–

သမန္တပါသာဒိကာယ–သော၊ ဝိနယသံဝဏ္ဏနာယံ–၌၊ အနိယတ ဝဏ္ဏနာ–သည်၊ နိဋ္ဌိတာ–ပြီ။

ဧကော၊ ပေ၊ ဝတ္တဗ္ဗံ။ ။ဧကောပုဒ်က "ကပ္ပေတုံပဋိက္ခိတ္တံ" တိုင်အောင် မစပ်နိုင်သောကြောင့် "ကပ္ပေယျ" ဟု ထည့်၍စပ်ပါ၊ "ပဋိက္ခိတ္တံ" ဟူသော ကံဟောကြိယာတိုင်အောင် စပ်လိုလျှင် "ဧကဿ" ဟုရှိမှ "ကပ္ပေတုံ ပဋိက္ခိတ္တံ–တစ်ယောက်သော · ရဟန်း၏ ထိုင်ခြင်းကို ပယ်အပ်" ဟု ကပ္ပေတုံ၌ သမ္မန်အဖြစ်ဖြင့် စာစပ်နိုင်မည်–ဟူလို။

၄–နိသဂ္ဂိယကဏ္ဍ

၁။ စီဝရဝဂ်အဖွင့်

၁–ပထမကထိနသိက္ခာပုဒ်အဖွင့်

📢 တိ သ–သော၊ နိသ္သဂ္ဂိယာ–နိသဂ္ဂိယမည်ကုန်သော၊ ယေဓမ္မာ–အကြင် သိက္ခာပုဒ်တို့ကို၊ သမိတာဝိနာ–ကိလေသာတို့ကို ငြိမ်းစေတော်မူပြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တာ–နှိပ်၊ တေသံ–ထိုသိက္ခာပုဒ်တို့၏၊ အပုဗ္ဗပဒ ဝဏ္ဏနံ–ရှေးမဟုတ်သော ပုဒ်တို့၏ အဖွင့်ကို၊ ဝါ–အသစ်ဖြစ်သော ပုဒ်တို့၏ အဖွင့်ကို၊ ဒါနိ–ဌ၊ ကရိဿာမိ–အံ့။

၄၅၉။ တေနသမယေန၊ ပေ၊ အနုညာတံ ဟောတိတိ–ဟူသော ပုဒ်အပေါင်းသည်၊ ပထမကထိန သိက္ခာပဒံ–တည်း၊ [တချို့ စာအုပ်များ၌ "တေနသမယေန၊ ပေ၊ ဟောတိတိဇ္ဈာ"ဟု ရှိ၏၊ မကောင်း၊ ဂေါတမကမည်သော နတ်ကြီး၏ နေရာအရပ်ကို "ဂေါတမကစေတိယ"ဟု မူလက ခေါ်သည်၊ ထိုနတ်ကွန်း အရပ်၌ ဆောက်အပ်သော ဘုရားကျောင်းတော်ကိုလည်း ဂေါတမကစေတိယ–ဟုပင် ခေါ်သည်၊] တတ္ထ–ထိုပထမကထိနသိက္ခာပုဒ်၌၊ တိစီဝရန္တိ–ကား၊ အန္တရဝါသကော–သင်းပိုင်လည်းကောင်း၊ ဥတ္တရာသင်္ဂေါ–အပေါ်ခြုံ ကေသီလည်းကောင်း၊ သံဃာဋိ–သင်္ကန်းကြီးလည်းကောင်း၊ ဣတိ–သို့၊ ဣဒံ စီဝရတ္တယံ–သည်၊ ဝါ–ကို၊ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ အနုညာတံ ဟောတိ။

ပန–ဆက်၊ ယတ္ထ–အကြင်အရပ်၌၊ တေ–ဤ ၃ ထည်သော သင်္ကန်းကို၊ အနုညာတံ–ပြီ၊ ယဒါစ–၌လည်း၊ အနုညာတံ၊ ယေနစ ကာရဏေန အနုညာတံ၊ တံ သဗ္ဗံ–သည်၊ (ခွင့်ပြုအပ်ရာ အရပ်, အချိန်, အကြောင်းဟူသော အားလုံးသည်၊) စီဝရဗ္ဗနေ–၌၊ ဧဝကဝတ္ထုသ္မိံ–ဧဝကဝတ္ထုဌာ၌၊ အာဂတမေव–လာပြီးသည်သာ၊ [ဧဝဖြင့် ဤ၌ဖွင့်ဖွယ်မလို–ဟု ဂ်န်း၊] အညေနေဝ၊ ပေ၊ ပဝိသန္တိတိ–ကား၊ ယေန–အကြင် ၃ ထည်သော သင်္ကန်းဖြင့်၊ ဝိဟာရေ–၌၊ အစ္ဆန္တိ–နေကြကုန်၏၊ (ယေနစ–အကြင် ၃ ထည်သော သင်္ကန်းဖြင့်လည်း၊)

သမိတာဝိနာ။ ။သမုဒေတ်, တာဝိပစ္ခည်း, ဣအာဒုံ၊ တာဝိပစ္ခည်းသည် အတိတ်ကတ္တားဟောဖြစ်၍ "သမိတ္ထာတိ သမိတာဝီ"ဟု ကတ္တုသာဓ်ပြု၊ "သမိတပါပေန" ဟု ဋီကာတို့ ဖွင့်ကြသည်ကား အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်သာ၊ ထိုအဖွင့်ကိုကြည့်၍ "ငြိမ်းစေအပ်ပြီးသော မကောင်းမှုရှိသော" ဟု ပေးလျှင် သဒ္ဒတ္ထမဟုတ်။

ပရိဘုဉ္ဇိတုံ အနုညာတံ။ ။သင်္ကန်းတွေများလွန်းလှ၍ ၃ ထည်ကိုသာ ပိုင်းခြားလျက် သုံးစွဲဖို့ရန်ခွင့်ပြုတော်မူသည်၊ ထိုအချိန်၌ အဓိဋ္ဌာန်တင်ဖို့ရန် ပညတ်တော်မမူရသေး၊ ထို့ကြောင့် "ပရိဘုဉ္ဇိတုံ"ဟုမိန့်သည်။ [အန္တရဝါသက, ဥတ္တရာသင်္ဂ, သံဃာဋိပုဒ်တို့၏ ဝိဂ္ဂဟနှင့် အဓိပ္ပာယ်ကို ကခ်ါဘာသာဋီကာ ဤသိက္ခာပုဒ်၌ ပြထားပြီ။]

နှာနံ–ရေချိုးရာ အရပ်သို့၊ [နဟာယန္တိ ဣဏာတိ နှာနံ၊] သြတရန္တိ–သက်ရောက်ကြကုန်၏၊ တတော–ထိုကျောင်းဝတ်သက်နှီး ရေချိုးဝတ်သက်နှီးတို့မှ၊ အညေန–အခြားသော သက်နှီး ၃ ထည်ဖြင့်၊ (ပါဠိတော် "ဂါမံ ပဝိသန္တိ"ဌ်စပ်၊) ဧဝံ–ဤအနည်းအတိုင်း၊ ဒိဝသေ ဒိဝသေ–တစ်နေ့ တစ်နေ့ဌ်၊ နဝစီဝရာနိ–တို့ကို၊ ဓာရေန္တိ–ဆောင်ကြကုန်၏။

၄၆၀။ ဥပ္ပန္နံ ဟောတိတိ–ကား၊ အနုပညတ္တိယာ–နောက်ထပ်ပညတ်ခြင်း၏၊ ဒ္ဝါရံ–အကြောင်းကို၊ ဒဒမာနံ–ပေးလျက်၊ ပဋိလာဘဝသေန–ရခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဥပ္ပန္နံ–ဖြစ်သည်၊ ဟောတိ–၏၊ နိပ္ဖတ္တိဝသေန–ပြီးစီးခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်၊ (ဥပ္ပန္နံ–ဖြစ်သည်၊) နော (ဟောတိ–မဟုတ်၊) [ဥပ္ပန္နအရ ရက်၍ ပြီစီးခြင်းကို မယူရ၊ ရက်၍ပြီးခြင်းကိစ္စမှာ ရက်တုန်းက ဖြစ်ခဲ့ပြီ၊ ဤ၌ "ဥပ္ပန္န"အရ ရသောအားဖြင့်၊ ဖြစ်ခြင်းကို ယူပါ–ဟူလို။]

အာယသ္မတောပေ၊ ဟောတိတိ (ဣဏ)–ဌ်၊ (ဂုဏ္ဍံ) ကိရ (ဥဒ္ဒရိတ္တာ ဒဿေမိ)၊ အာယသ္မာ အာနန္ဒော–သည်၊ (အတိမမာယတိ–ဌ်စပ်၊) ဘဂဝန္တံ ထပေတ္တာ, အညော–မြတ်စွာဘုရားမှ တစ်ပါးသော၊ ဝေရုပေါ–သော၊ ဂုဏ္ဍ ဝိသိဋ္ဌော–ဂုဏ်အားဖြင့် ထူးကဲသော၊ ပုဂ္ဂလော–သည်၊ နတ္ထိ၊ ဣတိ–ဤသို့ကြံ၍၊ ဂုဏ္ဍဗဟုမာနေန–ဂုဏ်ကို များစွာ မြတ်နိုးခြင်းကြောင့်၊ အာယသ္မန္တံ သာရိပုတ္တံ–ကို၊ အတိမမာယတိ–အလွန် ငါ့ဥစ္စာကဲ့သို့ပြု၏၊ ဝါ–အလွန်မြတ်နိုး၏၊ သော–ထိုအရှင်အာနန္ဒာသည်၊ သဒါပိ, မနာပံ–စိတ်ကို တိုးပွားစေတတ်သော၊ ဝါ–မြတ်နိုးဖွယ်ကောင်းသော၊ စီဝရံ–ကို၊ လဘိတ္တာ–၍၊ ဝါ–ရလသော်၊ ရဇိတ္တာ–ဆိုပြီး၍၊ ကပ္ပဗိန္ဒု–ကပ္ပဗိန္ဒုကို၊ ဒတ္တာ–ပေးပြီး၍၊ ထေရဿေဝ–အရှင်သာရိပုတ္တရာထေရ်အားသာလျှင်၊ ဒေတိ–လှူ၏၊ ပုရောတ္တော–ဌ်၊ ပဏီတံ, ယာဂုခဇ္ဇံဝါ–ယာခုခဲဖွယ်ကိုသော်လည်းကောင်း၊ ပိဏ္ဍပါတံဝါ–ကိုသော်လည်းကောင်း၊ လဘိတ္တာပိ–ရပြန်၍လည်း၊ ထေရဿေဝ ဒေတိ၊ပေ၊ ဥပဒ္ဒဝကကုလေ ဟိ–တို့မှ၊ ဒါရကေ–တို့ကို၊ နိက္ခာမေတ္တာ–ထွက်စေ၍၊ ပဗ္ဗာဇေတ္တာပိ–ရှင်ဖြစ်စေပြီး၍လည်း၊ ထေရဿ သန္တိကေ ဥပဇ္ဈံ ဂါဟာပေတ္တာ, သယံ–မိမိသည်၊ ဝါ–မိမိက၊ အနုသာဝနကမ္မံ–အဖန်ဖန် ကြားသိစေမှုကို၊ ဝါ–ကမ္မဝါစာရွတ်မှုကို၊ ကရောတိ၊ အာယသ္မာပိ သာရိပုတ္တော–သည်လည်း၊ ပိတု–ခမည်းတော်၏၊ ကတ္တုဗ္ဗကိစ္စံနာမ–ပြုဖွယ်ကိစ္စမည်သည်၊ ဧဋ္ဌပုတ္တဿ–၏၊ ဘာရော–တာဝန်တည်း၊ မယာ, ဘဂဝတော–မြတ်စွာဘုရားအတွက်၊ ကတ္တဗ္ဗံ–ပြုထိုက်သော၊ တံကိစ္စံ–ထိုကိစ္စကို၊ အာနန္ဒော–သည်၊ ကရောတိ–ပြု၏၊ အဟံ အာနန္ဒံ နိဿာယ, အပ္ပေါသုက္ကာ–ကြောင့်ကြမဲ့သည်၊ (ဟုတ္တာ) ဝိဟရိတုံ လဘာမိ၊ ဣတိ–ဤသို့ကြံ၍၊ အာယသ္မန္တံ အာနန္ဒံ အတိဝိယ မမာယတိ၊ [ဂေဟသိတပေမဖြင့်

မြတ်နိုးသည်မဟုတ်, ဂုဏ်ကိုချီးမြှောက်သောအားဖြင့် မြတ်နိုးသည်။] သောပိ-ထိုအရှင်သာရိပုတ္တရာသည်လည်း၊ မနာပံ စိဝရံ လဘိတ္တာ အာနန္ဒတ္ထေရသေဝ ဒေတိ၊ ဣတိ-ဤသို့ အစရှိသော၊ သဗ္ဗံ-အလုံးစုံသော စကားအစဉ်သည်၊ ပုရိမသဒိသမေव-ရှေ့စကားအစဉ်နှင့် တူသည်သာ၊ ဧဝံ-သို့၊ ဂုဏဗဟုမာနေန-ဂုဏ်ကို များစွာမြတ်နိုးခြင်းနှင့်၊ မမာယန္တော-ငါ့ဥစ္စာ ဟုပြုသည်၊ ဝါ-သည်၊ (ဟုတ္တာ) တဒါ ဥပ္ပန္နမ္ပိ-ဖြစ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ ဝါ-ရအပ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ တံ စီဝရံ အာယသ္မတော သာရိပုတ္တသ၊ ပေ၊ ဝေဒိတဗ္ဗော။

ပန-ဆက်၊ နဝမ်ဝါ၊ ပေ၊ ဒသမ်ဝါတိ ဇတ္ထ-ဌာ၊ (ကသစိ-တစ်စုံတစ်ယောက်၏၊ ဧဝံ-ဤအကြံသည်) သစေ ဘဝေယျ-အုံ့၊ (ကိံ)၊ ကထံ-အဘယ်အကြောင်းဖြင့်၊ ထေရော-**အရှင်အာနန္ဒာ**ထေရ်သည်၊ ဇာနာတိ-နည်း၊ ဣတိ-ဤ အကြံသည်၊ (သစေ ဘဝေယျ)၊ ဗဟူဟိ-နှင်သော်၊ ကာရဏေဟိ-တို့ဖြင့်၊ (ကြိယာဝိသေသန)၊ ဇာနာတိ-၏၊ ကိရ-ချဲ့၊ သာရိပုတ္တတ္ထေရော-သည်၊ ဧနပဒစာရိကံ-ကို၊ ပဏ္ဏမန္တော-ဖဲသွားခါနီးလသော်၊ အာနန္ဒတ္ထေရံ-ကို၊ အာပုစ္ဆိတ္တာဝ-၍သာလျှင်၊ ပဏ္ဏမတိ-၏၊ (ကိံ)၊ အဟံ-သည်၊ တတ္ထကေန နာမ ကာလေန-ဤမျှ အတိုင်းအရည်ရှိသည်မည်သော ကာလဖြင့်၊ အာဂစ္ဆိ သာမိ-ပြန်လာအုံ့၊ ဇတ္ထန္တ ရေ-ဌ၊ ဘဂဝန္တံ-ကို၊ မာ ပမဒ္ဒိ-မမေ့ပါနှင့်၊ ဣတိ-ဤသို့ပြော၍ (ပဏ္ဏမတိ)၊ သမ္မုခါ-ဌ၊ သစေ နု အာပုစ္ဆတိ-အကယ်၍ မပန်ကြားနိုင်အုံ့၊ (ဧဝံသတိ)၊ ဘိက္ခူ-တို့ကို၊ ပေသေတ္တာပိ-၍လည်း၊ အာပုစ္ဆိတ္တာဝ-သာ၊ ဂစ္ဆတိ၊ အညတ္ထ-အခြားအရပ်ဌ၊ ဝသံ-မိုးလပတ်လုံး၊ သစေ ဝသတိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ ယေဘိက္ခူ-တို့သည်၊ ပဌမတရံ-ရှေးဦးစွာ၊ အာဂစ္ဆန္တိ-န်၏၊ [**အရှင်သာရိပုတ္တရာ** ဝါကပ်ရာအရပ်မှ ဘုရားရှင်ထံသို့ လာကြကုန်၏၊] တေ-ထိုရဟန်းတို့ကို၊ ဧဝံ-ဤသို့မှာစ၍၊ ပဟိဏတိ-စေလွှတ်အပ်၏၊ (ကိံ-အဘယ်သို့ မှာ၍ စေလွှတ်သနည်း၊) မမ-၏၊ ဝစနေန-စကားဖြင့်၊ (မမဝစနေန-ငါ့အလျှောက်ဖြင့်၊) ဘဂဝတော စ-၏လည်း၊ ပါဒေ-တို့ကို၊ သိရသာ-ဖြင့်၊ ဝန္ဒထ-ရှိခိုးပါလေကုန်၊ အာနန္ဒသဒ-အားလည်း၊ ဝါ-၏လည်း၊ အာရောဂျ-ကျန်းမာချမ်းသာကြောင်းကို၊ ဝတ္တာ-ပြောဆိုမေးမြန်းပြီး၍၊ မံ-ငါ့အကြောင်းကို၊ အသုကဒိဝသေနာမ-ထိုမည်သောနေ့ဌ၊ အာဂမိဿတိ-လာလတ္တံ့၊ ဣတိ-သို့၊ ဝဒထ-ပြောကြလေကုန်၊ ဣတိ-ဤသို့မှာ၍၊ (ပဟိဏတိ)၊ စ-ဆက်၊ သဒါ-အခါခပ်သိမ်း၊ ယထာ ပရိစ္ဆိန္နဒိဝသေယေဝ-အကြင်အကြင် ပိုင်းခြားအပ်သော နေ့ဌသာလျှင်၊ ဧတိ-ရောက်လာတတ်၏။

အ,ပိစ–သည်သာမကသေး၊ အာယသ္မာ အာနန္ဒော–သည်၊ အနုမာနေန ပိ–မှန်းဆခြင်းအားဖြင့်လည်း၊ ဧကာတိ–သိ၏၊ (ကိ)၊ ဇေ္ဇကေ–နှ်သော၊ ဒိဝသေ–တို့ပတ်လုံး၊ ဘဂဝတာ–နှင့်၊ ဝိယောဂံ–ကွေကွင်းခြင်းကို၊ သဟန္ဓော–သည်းခံလျက်၊ အဓိဝါသေန္တော–အောင့်အည်းလျက်၊ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော–သည်၊ ဝသိ–နေရပြီ၊ ဒါနိ–၌၊ ဣတော ပဋ္ဌာယ–ယနေ့မှစ၍၊ အသုကံနာမ ဒိဝသံ–ထိုမည်သောနေ့ကို၊ နှ အတိက္ကမိသတိ–မလွန်လတ္တံ့၊ အဒ္ဓါ အာဂမိသတိ၊ ဣတိ (ဧကာတိ)၊ ဟိ–မှန်၊ ယေသံ ယေသံ–အကြင် အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ ပညာ–ပညာသည်၊ မဟတိ–ကြီးကျယ်၏၊ တေသံ တေသံ–တို့၏၊ ဘဂဝတိ–၌၊ ပေမဉ္စ–ချစ်မြတ်နိုးခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဂါရဝေါစ–သည်လည်းကောင်း၊ မဟာ–ကြီးကျယ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဣတိ ဣမိနာ နယေနာပိ–ဤ မှန်းဆကြောင်းနည်းအားဖြင့်လည်း၊ ဧကာတိ၊ ဧဝံ–လျှင်၊ ဗဟူဟိ ကာရဏေဟိ ဧကာတိ၊ တေန–ကြောင့်၊ နဝမံဝါ၊ ပေ၊ ဒသမံဝါတိ အာဟ။

ဧဝံ ဝုတ္တေ (အာဟာ၌စပ်)၊ ယသ္မာ ဣဒံ သိက္ခာပဒံ–သည်၊ ပဏ္ဏတ္တိဝဇ္ဇံ–တည်း၊ လောကဝဇ္ဇံ–သည်၊ နှ–မဟုတ်၊ တသ္မာ, အာယသ္မတာ အာနန္ဒေန–သည်၊ ဝုတ္တသဒိသမေဝ–လျှောက်အပ်သောရက်နှင့် တူသောရက်ကိုသာလျှင်၊ ["ဝုတ္တဒိဝသမေဝ–လျှောက်အပ်သော ရက်ကိုသာလျှင်"ဟုလည်း မူကွဲရှိ၏၊ ဝုတ္တသဒိသမေဝါတိ ဧတ္ထ ဝုတ္တဒိဝသမေဝါတိပိ ပဌမ္ဘိ–ဋီကာ၊] ပရိစ္ဆေဒံ–အပိုင်းအခြားကို၊ ကရောန္တော (ဟုတ္တာ) အထခေါ၊ ပေ။ ဓာရေတုန္တိ–ဟူ၍၊ (အာဟ)၊ [ဓာရေတုန္တိ ဧတ္ထ အာဟာတိ ပါဌသေသော ဒဋ္ဌဗ္ဗော–ဋီကာ၊ ဓာရေတုံ၏ စပ်ပုဒ်မရှိသောကြောင့် "အာဟ"ထည့်စပ်ပါ–ဟူလို] ပန–ဆက်၊ ထေရေန–သည်၊ အဗုမာသောဝါ–တစ်လထက်ဝက် ၁၅ ရက်သည်သော်လည်းကောင်း၊ မာသောဝါ–တစ်လသည်သော်လည်းကောင်း၊ ဥဒ္ဒိဋ္ဌော–ညွှန်ပြအပ်သည်၊ သစေ အဘာဝိသ၊ (ဧဝံသတိ) သောပိ–ထို တစ်လထက်ဝက် ၁၅ ရက်, သို့မဟုတ်တစ်လသည်လည်း၊ ဝါ–ကိုလည်း၊ ဘဂဝတာ, အနုညာတော–ခွင့်ပြုတော်မူအပ်သည်၊ အသ–ဖြစ်ရာ၏။

၄၆၂-၃။ နိဋ္ဌိတစီဝရသ္မိန္တိ–ကား၊ ယေန ကေနစိ–ဟော၊ နိဋ္ဌာနေန–ပြီးဆုံးခြင်းဖြင့်၊ စီဝရသ္မိ–သည်၊ နိဋ္ဌိတေ–သော်၊ [ဤအဖွင့်ဖြင့် "နိဋ္ဌိတစီဝရသ္မိ" ၌ နိဋ္ဌိတနောင် လက္ခဏာ အနုက်၌ သတ္တမီဝိဘတ် ကြေနေကြောင်းကိုပြသည်၊ သင်္ကန်းပြီးဆုံးခြင်း၏ ကတ, နဋ္ဌ, ဝိနဋ္ဌစသည်ဖြင့် အမျိုးမျိုးရှိသောကြောင့် "ယေနကေနစိ" ဟု ဆိုသည်၊] ပန–ဆက်၊ ယသ္မာ, တံ စီဝရံ–သည်၊ ကရဏေနပိ–ပြုခြင်းကြောင့်လည်း၊ နိဋ္ဌိတံ (ဟောတိ)၊ တသ္မာ, အသ–ထိုနိဋ္ဌိတစီဝရသ္မိ ပုဒ်၏၊

ပဒဘာဇနေ–ဌ၊ အတ္ထမတ္တမေဝ–အဓိပ္ပာယ်နက်မျှကိုသာ၊ ဒဿေတုံ–ဌာ၊ ဘိက္ခုနော။ပေ။ ဝုတ္တံ၊ တတ္ထ–ထိုဘိက္ခုနော စီဝရံ ကတံဝါ ဟောတိ အစရိသော စကားရပ်ဌ၊ ကတန္တိ–ကား၊ သူစိကမ္မပရိယောသာနေန–အပ်ချုပ်မှု၏ ပြီးဆုံးခြင်းဖြင့်၊ ကတံ–ပြုအပ်ပြီးသည်၊ (ဟောတိ)၊ သူစိကမ္မပရိယောသာနံနာမ–မည်သည်၊ ပါသပဋ္ဌဂဏ္ဌိကပဋ္ဌပရိယောသာနံ–အနားပတ်ကွင်းအိမ် အနားပတ်သီးအိမ် အဆုံးရှိသော၊ ယံကိဉ္စိ–အမှတ်မထား တစ်ပါးသော အမှုကို၊ သူစိယာ–ဖြင့်၊ ကတ္တာဗ္ဗံ–ပြုထိုက်၏၊ (တံ–ထိုအမှုကို၊) ကတ္တာ–ပြုပြီး၍၊ သူစိယာ–အပ်ကို၊ ပဋ္ဌသာမနံ–တစ်ဖန် သိမ်းထားခြင်းတည်း၊ [သူစိယာ ပဋ္ဌသာမနန္တိ သူစိယရေ သင်္ဂေါပနံ၊ ဣဒဉ္ဟि သူစိကမ္မဿ သဗ္ဗဿ ပရိနိဋ္ဌိတဘာဝ ဒဿနတ္ထံ ဝုတ္တံ၊] နဋ္ဌန္တိ–ကား၊ စောရာဒီဟိ–တို့သည်၊ ဟဋ်–ခိုးဆောင်အပ်ပြီးသည်၊ (ဟောတိ)၊ ဟိ–မှန်၊ ဧတမ္မိ–ဤခိုးသူတို့ ယူဆောင်အပ်ပြီးသော သက်နိုးကိုလည်း၊ ကရဏပလိဗောဓဿ–ပြုလုပ်ခြင်းဟူသော ပလိဗောဓ၏၊ နိဋ္ဌိတတ္တာ–ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ နိဋ္ဌိတန္တိ–ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဝိနဋ္ဌန္တိ–ကား၊ ဥပစိကာဒီဟိ–ခြ အစရှိသော သတ္တဝါတို့သည်၊ ခါယိတံ (ဟောတိ)၊ အမုန္တိ–ကား၊ အဂ္ဂိနာ ဒဟံ (ဟောတိ)၊ စီဝရာသာဝါ ဥပစ္ဆိန္နာတိ–ကား၊ အသုကသ္မိံ နာမကုလေ–ထိုမည်သော အမျိုးဌ၊ စီဝရံ–ကို၊ လဘိဿာမိ–ရလိမ့်အုံ၊ ဣတိ–သို့၊ ယာ စီဝရာသာ–အကြင်သက်နိုးဌဖြစ်သော အလိုအာသာသည်၊ ဥပဂန္တာ ဟောတိ၊ သာဝါ–အလိုအာသာသည်သော်လည်း၊ ဥပစ္ဆိန္နာ–ပြတ်စဲသည်၊ (ဟောတိ)၊ ဟိ–မှန်၊ ဧတေသမ္မိ–ဤ ဝိနဋ္ဌအစရှိသည်တို့၏လည်း၊ [နဋ္ဌအတွက် သီးခြားပြခဲ့ပြီ၊] ကရဏပလိဗောဓဿ–ပြုလုပ်ခြင်းဟူသော ပလိဗောဓ၏ပင်၊ နိဋ္ဌိတတ္တာ–ကြောင့်၊ နိဋ္ဌိတဘာဝေါ–နိဋ္ဌိတ၏အဖြစ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော။

ဥဒ္ဒိတသ္မိံ ကထိနေတိ–ကား၊ ကထိနေ–ကို၊ ဥဒ္ဒိတသ္မိံ စ–နုတ်အပ်ပြီးသော်လည်းကောင်း၊ ဧတေန–ဤ ဥဒ္ဒိတသ္မိံ ကထိနေပါဌ်ဖြင့်၊ ဒုတိယဿ–သော၊ ပလိဗောဓဿ–အာဝါသပလိဗောဓ၏၊ အဘာဝံ–မရှိခြင်းကို၊ ဒဿေတိ–၏၊ [ပလိဗောဓ ၂ မျိုးကို ပါတိမောက်ဘာသာဋ္ဌကာမှာ ပြထားပြီ။] ပန–ဆက်၊ တံ ကထိနံ–ကို၊ ယသ္မာ–ကြောင့်၊ အဋ္ဌသု–ကုန်သော၊ မာတိကာသု–တို့တွင်၊ ဧကာယဝါ–တစ်ပါးဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ အန္တရဇ္ဇာရေနဝါ–တပေါင်းလ မပြည့်မီအကြားဌ နုတ်ခြင်းဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ ဥဒ္ဒရီယတိ–နုတ်အပ်၏၊ တေန–ကြောင့်၊ အသ–ဥဒ္ဒိတသ္မိံ ကထိနေပုဒ်၏၊ နိဒ္ဒေသေ–ဌ၊ အဋ္ဌန္နံ မာတိကာ နန္တိအာဒိ–ကို၊ (ဘဂဝတာ) ဝုတ္တံ၊ တတ္ထ–ထိုစကားရပ်ဌ၊ အဋ္ဌိမာ

ဘိက္ခဝေ မာတိကာ၊ ပေ၊ သဟုဗ္ဘာရာတိ–ဟူ၍၊ ဧဝံ–သို့၊ အဋ္ဌ–နှင့်သော၊ မာတိကာယော–တို့သည်၊ ကထိနက္ခန္ဓကေ–၌၊ အာဂတာ–ကုန်ပြီ၊ ဘိက္ခဝေ–တို့၊ ကထိနဿ–ကို၊ ဥဗ္ဘာရာယ–နုတ်ခြင်းငှာ၊ မာတိကာ–တို့သည်၊ ပဏ္ဏမနုဿိကာ–ပဏ္ဏမနုဿိကာ–မာတိကာလည်းကောင်း၊ နိဿာနုဿိကာ–လည်းကောင်း၊ ပေ၊ သဟုဗ္ဘာရာ–သဟုဗ္ဘာရာလည်းကောင်း၊ (ဣတိ–သို့၊) ဣမာ အဋ္ဌ–တို့တည်း၊ [ထိုပုဒ်များ၏ အဓိပ္ပာယ်ကို ကခ်ါဘာသာဋီကာ၌ပြထားပြီ၊] အန္တရုဗ္ဘာရောပိ–အန္တရုဗ္ဘာရ ကထိန်နုတ်ခြင်းသည်လည်း၊ [အာဂတောဝ်စပ်၊] သုဏာတု မေ ဘန္တေ သံဃော၊ ပေ၊ ဧဝမေတံ ဓာရယာမိတိ–ဟူ၍၊ ဧဝံ–သို့၊ ဘိက္ခုနီ ဝိဘင်္ဂေ–၌၊ အာဂတော–၏၊ ["သံဃော–သည်၊ ကထိနံ–ကို၊ ဥဒ္ဓရေယျ–နုတ်ရာ၏၊ ယသ္သာယသ္မတော–အား၊ ကထိနဿ–ကို၊ ဥဗ္ဘာရော–သည်၊ ခမတိ–နှစ်သက်၏"ဟုပေး၊] တတ္ထ–ထိုအန္တရုဗ္ဘာရ ကထိန်နုတ်ခြင်း၌၊ ယံ–အကြင်စကားကို၊ ဝတ္တဗ္ဗံ–၏၊ တံ–ကို၊ အာဂတဋ္ဌာနေ ယေဝ–တိုက် ရိုက်လာရာ ပါဠိရပ်၌သာလျှင်၊ ဝဏ္ဏယိဿာမ–နှင့်တော့အံ့၊ ပန–ဆက်၊ ဣဒ– ဤပထမကထိန သိက္ခာပုဒ်၌၊ (တသ္မိं–ထိုဆိုထိုက်သောစကားကို၊) ဝုစ္စမာနေ–သော်၊ ပါဠိ–သည်၊ ဝါ–ကို၊ အာဟရိတဗ္ဗာ–ဆောင်ယူထိုက်သည်၊ ဟောတိ–၏၊ အတ္ထောပိ–သည်လည်း၊ ဝါ–အဋ္ဌကထာကိုလည်း၊ ဝတ္တဗ္ဗော–သည်၊ (ဟောတိ)၊ စ–ဆက်၊ ဝုတ္တော (ဤနေရာ၌) ဆိုအပ်သည်၊ သမာနောပိ–သော်လည်း၊ အဋ္ဌာနေ–အရာမဟုတ်သည်၌၊ ဝုတ္တတာယ–ဆိုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သုဝိညေယ္ယော–လွယ်ကူစွာ သိအပ်သည်၊ ဝါ–သိလွယ်သည်၊ နှ ဟောတိ–မဖြစ်နိုင်။

ဒသာဟပရမန္တိ–ကား၊ အသ–ဤကာလ၏၊ ဒသ–တစ်ဆယ်ကုန်သော၊ အဟာနိ–ရက်တို့ဟူသော၊ ပရမော ပရိစ္ဆေဒေါ–အလွန် အပိုင်းအခြားသည်၊ (အတ္ထိ)၊ ဣတိ–ကြောင့်၊ (သော–ထိုကာလသည်၊) ဒသာဟပရမော–မမည်၏၊ ဒသာဟပရမံ–၁၀ ရက် အလွန်အပိုင်းအခြားရှိသော၊ တံ ကာလံ–ထိုကာလ ပတ်လုံး၊ ဓာရေတဗ္ဗံ–ဆောင်ထားနိုင်၏၊ ဣတိအတ္ထော၊ [ဤ"ဒသာဟပရမံ" ပုဒ်၏ အဓိပ္ပာယ်ကို ကခ်ါဘာသာဋီကာ၌ ရေးခဲ့ပြီ၊] ပန–ဆက်၊ ပဒဘာဝေန–၌၊ အတ္ထမတ္တမေဝ ဒသေတုံ, ဒသာဟပရမတာ ဓာရေတဗ္ဗန္တိ–ဟူ၍၊ ဝုတ္တံ–ဟောတော်မူအပ်ပြီ၊ ဟိ–ထင်ရှားအောင် ပြဦးအံ့၊ ဣဒံ ဝုတ္တံ ဟောတိ၊ (ကိံ ဝုတ္တံ ဟောတိ၊) ဒသာဟပရမန္တိ ဇတ္ထ–ဟူသော ဤပါဠိ၌၊ ယာ ဒသာဟပရမတာ–အကြင် ၁၀ ရက်အလွန် အပိုင်းအခြားရှိသည်၏အဖြစ်သည်၊ (ယော) ဒသာဟပရမဘာဝေါ–သည်၊ (အတ္ထိ)၊ ဇတ္ထကော–ဤမျှ အတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ အယံကာလော–ဤကာလသည်၊ ယာဝ–လောက်၊ နာတိက္ကမတိ–မလွန်သေး၊

တာဝ–ထိ ၁၀ ရက် မလွန်သေးသမျှ ကာလပတ်လုံး၊ ဓာရေတဗ္ဗ–နိုင်၏၊ ဣတိ (ဝုတ္တံ ဟောတိ)၊ [ဤအဖွင့်ကိုကြည့်၍ ပါဠိတော်၌ "ယာ ဒသာဟ ပရမတာ–သည်၊ အတ္ထိ–၏၊ တံ–ထိုဆယ်ရက်အလွန် အပိုင်းအခြားရှိသော ကာလပတ်လုံး၊ ဓာရေတဗ္ဗ–ဆောင်ထားနိုင်၏"ဟု ပေးပါ။]

အဓိဋ္ဌိတဝိကပ္ပိတေသု–အဓိဋ္ဌာန်တင်အပ်, ဝိကပ္ပနာပြုအပ်သော သင်္ကန်း တို့၌၊ အပရိယာပန္နတ္တာ–အကျုံးမဝင်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝါ–မပါဝင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အတိရေကံ–အဓိဋ္ဌာန်တင်အပ်, ဝိကပ္ပနာပြုအပ်သော သင်္ကန်းမှ အပိုအလွန်ဖြစ်သော၊ စီဝရံ–တည်း၊ ဣတိ–ကြောင့်၊ အတိရေကစီဝရံ–ရမည်၏၊ တေနေဝ–ကြောင့်ပင်၊ အသ–ထိုအတိရေကစီဝရံပုဒ်၏၊ ပဒဘာဂေ နေ–၌၊ အနဓိဋ္ဌိတံ အဝိကပ္ပိတန္တိ–ဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆန္နံ စီဝရာနံ အညတရန္တိ–ကား၊ ခေါမံ–ခေါမတိုင်း၌ဖြစ်သော သင်္ကန်းလည်းကောင်း၊ ဝါ–ခုံချည် သင်္ကန်းလည်းကောင်း၊ ကပ္ပာသိကံ–ဝါချည်ဖြင့် ရက်အပ်သော သင်္ကန်းလည်း ကောင်း၊ ကောသေယ္ယံ–ပိုးချည်ဖြင့် ရက်အပ်သော သင်္ကန်းလည်းကောင်း၊ ကမ္မလံ–သားမွေးဖြင့် ရက်အပ်သော သင်္ကန်းလည်းကောင်း၊ ဝါ–သင်္ဂလတ် သင်္ကန်းလည်းကောင်း၊ သာဏံ–ပိုက်ဆံလျှော်ချည်ဖြင့် ရက်အပ်သော သင်္ကန်း လည်းကောင်း၊ ဘင်္ဂံ–၅ မျိုးစုံရောရ၍ ရက်အပ်သော သင်္ကန်းလည်းကောင်း၊ ဣတိ–သို့၊ ဆန္နံ–၆ မျိုးကုန်သော၊ ဣမေသံ စီဝရာနံ–တို့တွင်၊ အညတရံ–တစ်မျိုးမျိုးသော သင်္ကန်းတည်း၊ [ခေါမံ ကပ္ပာသိကံစသော ပုဒ်တို့၏ ဝိဂ္ဂဟ နှင့်တကွ အဓိပ္ပာယ်ကို ကခ်ါဘာသာဋီကာ၌ ပြထားပြီ။] ဧတေန–ဤဆန္နံ စီဝရာနံ အညတရံဟူသော ပါဌ်ဖြင့်၊ စီဝရဿ–၏၊ ဇာတိ–အမျိုးဇာတ်ကို၊ ဒဿေတွာ–ပြပြီး၍၊ ဣဒါနိ ပမာဏံ ဒဿေတုံ, ဝိကပ္ပနုပဂံ ပစ္ဆိမန္တိ–ဟူ၍၊ အာဟ၊ တဿ–ထိုပစ္ဆိမသင်္ကန်း၏၊ ပမာဏံ–ပမာဏကား၊ ဒီဃတော– အလျားအားဖြင့်၊ ဒွေ ဝိဒတ္ထိယော–၂ ထွာတို့လည်းကောင်း၊ တိရိယံ–အနံအား ဖြင့်၊ ဝိဒတ္ထိ–တစ်ထွာလည်းကောင်းတည်း၊ တတြ–ထိုဝိကပ္ပနုပဂံ ပစ္ဆိမံဟူသော စကားရပ်၌၊ အယံ–ကား၊ ပါဠိ–ပါဠိတော်တည်း၊ ဘိက္ခဝေ, သုဂတင်္ဂုလေန– မြတ်စွာဘုရား၏ လက်သစ်တော်ဖြင့်၊ အာယာမေန–အလျားအားဖြင့်၊ အဋ္ဌင်္ဂုလံ– လက် ၈ သစ်ရှိသော၊ စတုရင်္ဂုလဝိတ္ထတံ–လက် ၄ သစ် အပြန့်ရှိသော၊ ဝါ– လက်၄ သစ် အနံရှိသော၊ ပစ္ဆိမံ–နောက်ဆုံး၌ဖြစ်သော၊ စီဝရံ–ကို၊ ဝိကပ္ပေတုံ– ဌာ၊ အနုဇာနာမိ–၏၊ ဣတိ–ကား၊ (ပါဠိ–စီဝရက္ခန္ဓက ပါဠိတော်တည်း။) [ဤ ပစ္ဆိမသင်္ကန်း ပမာဏကို ပါတိမောက်ဘာသာဋီကာ၌ ပြထားပြီ။]

တံ၊ ပေ၊ ပါစိတ္တိယန္တိ–ကား၊ ယထာဝုတ္တ ဇာတိပွမာဏံ–အကြင်အကြင် ဆိုအပ်ပြီးသော ဇာတ်, အကြင် အကြင် ဆိုအပ်ပြီးသော ပမာဏရှိသော၊ တံ စီဝရံ–ကို၊ ဒသာဟပရမံ–၁၀ ရက်အလွန် အပိုင်းအခြားရှိသော၊ ကာလံ–ကို၊ အတိက္ကာမယတော–လွန်စေသော ရဟန်း၏၊ ဧတ္ထန္တရေ–ဤ ၁၀ ရက် အတွင်း၌၊ ယထာ–အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့် ပြုလသော်၊ အတိရေကစီဝရံ–သည်၊ နု ဟောတိ၊ တထာ–ထို အတိရေကစီဝရ မဖြစ်လောက်အောင်သော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ အကုဗ္ဗတော–မပြုသောရဟန်း၏၊ (စီဝရံ–ကို၊) နိဿဋ္ဌယံ–စွန့်ထိုက်၏၊ ပါစိတ္တိယံ–သည်လည်း၊ (ဟောတိ)၊ တံ စီဝရံ–သည်၊ ဝါ–ကို၊ နိဿဋ္ဌယံစ–သည်လည်း၊ ဟောတိ–၏၊ အသ–ထိုရဟန်း၏၊ ပါစိတ္တိ ယာပတ္တိစ–ပါစိတ်အာပတ်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဣတိအတ္ထော။ [ဤဝါကျ၏ အဓိပ္ပာယ်ကို သင်္ခါဘာသာဋီကာ၌ ပြထားပြီ။]

အထဝါ–ကား၊ နိသဋ္ဌံ–စွန့်ခြင်း၊ နိသဋ္ဌယံ–ခြင်း၊ ဧတံ–ဤ နိသဋ္ဌယံ ဟူသော အမည်သည်၊ ပုဗ္ဗဘာဂေ–ပါစိတ်အာပတ်ကို ဒေသနာမပြောမီ ရှေ့အဖို့၌၊ ကတ္တုဗ္ဗသ–ပြုထိုက်သော၊ ဝိနယကမ္မသ–စွန့်ခြင်း ဝိနည်းကံ၏၊ နာမံ–တည်း၊ အသ–ထိုသဘော၏၊ နိသဋ္ဌယံ–စွန့်ခြင်း ဝိနည်းကံသည်၊ အတ္ထိ–၏၊ ဣတိ, (တံ–ထိုသဘောသည်၊) နိသဋ္ဌယမိစ္စေဝ–နိသဋ္ဌယမည်သည်သာ၊ တံ–ထိုစွန့်ခြင်း ဝိနည်းကံရှိသော သဘောဟူသည်၊ ကိံ–နည်း၊ ပါစိတ္တိယံ–တည်း၊ တံ–ထိုသင်္ကန်းကို၊ ဝါ–ထိုဆယ်ရက်ကာလကို၊ အတိက္ကာမယတော၊ လွန်စေသောရဟန်း၏၊ သနိသဋ္ဌယ ဝိနယကမ္မံ–စွန့်ခြင်း ဝိနည်းကံနှင့်တကွ ဖြစ်သော၊ ပါစိတ္တိယံ–သည်၊ ဟောတိ–၏၊ ဣတိ အယံ–ကား၊ ဧတ္ထ–ဤ ဒုတိယဝိကပ်၌၊ အတ္ထော–တည်း၊ [အဓိပ္ပာယ်ကို ကင်္ခါဘာသာဋီကာ၌ ပြထားပြီ၊] ပန–ဆက်၊ ပဒဘာဇနေ–၌၊ တာဝ–စွာ၊ ပဌမံ–ပထမဖြစ်သော၊ အတ္ထဝိကပ္ပံ–အတ္ထဝိကပ်ကို၊ ဒဿေတုံ–ငှာ၊ တံ အတိက္ကာမယတော နိသဋ္ဌယံ ဟောတီတိ–ဟူ၍၊ မာတိကံ–ကို၊ ထပေတွာ–၍၊ ဧကာဒသေ အရုဏုဂ္ဂမနေ နိသဋ္ဌယံ ဟောတိ, နိသဋ္ဌိတဗ္ဗန္တိ–ဟူ၍၊ (ဘဂဝတာ) ဝုတ္တံ။ [ဤပဒဘာဇနီ၌ နိသဋ္ဌိတဗ္ဗံဖြင့် ပထမဝိကပ်၏ အနက်ကိုပြ၏၊]

ပုန, ယဿစ–အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်အားလည်း၊ နိသဋ္ဌိတဗ္ဗံ–၏၊ [ပါဠိတော်၌ လာသော "နိသဋ္ဌိတဗ္ဗံ သံဃဿဝါ ဂဏဿဝါ ပုဂ္ဂလဿဝါ"ကို ရည်ရွယ်၍ "ယဿ စ နိသဋ္ဌိတဗ္ဗံ"ဟု ဆိုသည်၊] ယထာစ–အကြင် အခြင်းအရာ အား ဖြင့်လည်း၊ နိသဋ္ဌိတဗ္ဗံ၊ [ပါဠိတော်၌လာသော "ဧဝဉ္စ ပန ဘိက္ခဝေ နိသဋ္ဌိတဗ္ဗံ" စသည်ကို ရည်ရွယ်၍ "ယထာ စ နိသဋ္ဌိတဗ္ဗံ"ဟု ဆိုသည်၊]

တံ–ထိုစွန့်ရာပုဂ္ဂိုလ် စွန့်ပုံအခြင်းအရာကို၊ ဒသေတုံ သံဃသဝေါတိ အာဒိဝုတ္တံ၊ တတ္ထ–ထို သံဃသဝေါ အစရှိသော စကားရပ်၌၊ ကောဒသေ အရုဏဂ္ဂမနေတိ ဇွေ–၌၊ ယံ ဒိဝသံ–၌၊ စီဝရံ ဥပ္ပန္နံ၊ တသ–ထိုနေ့၏၊ ယော အရုဏော–အကြင် အတိတ်အရုဏ်သည်၊ (အတ္ထိ)၊ သော–ထို အတိတ်အရုဏ်သည်၊ ဥပ္ပန္နဒိဝသနိဿိတော–သက်နှံးဖြစ်ရာနေ့ကို မှီ၏၊ တသ္မာ, စီဝရပ္ပါဒဒိဝသေန–သက်နှံးဖြစ်ရာနေ့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ, ကောဒသေ–တစ်ဆယ့်တစ်အရုဏ်မြောက်ဖြစ်သော၊ အရုဏုဂ္ဂမနေ–၌၊ နိသဂ္ဂိယံ ဟောတီတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ [ဤပုဒ်များ၏ အဖွင့်ကို ကခ်ါဘာသာဋီကာ၌ ရေးထားပြီ၊] ဗဟူနိ–များစွာသော သက်နှံးတို့ကို၊ ဧကဏ္ဍ–တစ်ပေါင်းတည်း၊ ဗန္ဓိတ္တာဝါ–ဖွဲ့ချည်၍သော်လည်းကောင်း၊ ဝေဌေတ္တာဝါ–ရစ်ပတ်၍သော်လည်းကောင်း၊ ထပိတာနိ–ထားအပ်ကုန်သည်၊ သစေပိ ဟောန္တိ၊ (ဧဝံ သတိပိ) ဧကာဝ အာပတ္တိ၊ အဗဒ္ဓါဝေဌိတေသု–မဖွဲ့အပ် မရစ်ပတ်အပ်ကုန်လသော်၊ ဝတ္ထုဂဏနာယ–သက်နှံးဟူသော ဝတ္ထုအရေအတွက်အားဖြင့်၊ အာပတ္တိယော (ဟောန္တိ)။

နိသဇ္ဇိတ္တာ အာပတ္တိ ဒေသေတဗ္ဗာတိ–ကား၊ ကထံ–လျှင်၊ ဒေသေတဗ္ဗာ–ဒေသနာပြောထိုက်သနည်း၊ ယထာ–ဖြင့်၊ ခန္ဓကေ–၌၊ ဝုတ္တာ၊ (တထာ ဒေသေတဗ္ဗာ)၊ စ–ဆက်၊ ကထံ–လျှင်၊ တတ္ထ–ထိုခန္ဓကဝယ်၊ ဝုတ္တံ–နည်း၊ ဧဝံ–သို့၊ ဝုတ္တံ–ပြီ၊ (ကိံ)၊ တေန၊ ပေ၊ ပဋိဒေသေမီတိ–ဟူ၍၊ (ဝုတ္တံ)၊ ["ဘိက္ခဝေ–တို့၊ပေ၊ ဘန္တေ–တို့၊ အဟံ ဣတ္ထန္နာမံ အာပတ္တိံ အာပန္နော၊ တံ–ထိုအာပတ်ကို၊ ပဋိဒေသေမိ–ဒေသနာပြောပါ၏"ဟုပေး၊] ပန–ဆက်၊ ဣဓ–ဤ ဒေသနာပြောရာ၌၊ ဧကံ–တစ်ထည်သော၊ စီဝရံ–သည်၊ သစေ ဟောတိ၊ (ဧဝံ သတိ)၊ ဧကံ နိသဂ္ဂိယံ ပါစိတ္တိယန္တိ–ဟူ၍၊ ဝတ္တဗ္ဗံ–ဆိုရာ၏၊ ဒွေ သစေ (ဟောန္တိ၊ ဧဝံသတိ) ဒွေတိ–ဟူ၍၊ ဝတ္တဗ္ဗံ–["ဒွေ နိသဂ္ဂိယာနိ ပါစိတ္တိယာနိ" ဟု ဆိုပါ–ဟူလို၊] ဗဟူနိ သစေ(ဟောန္တိ၊ ဧဝံသတိ) သမ္ဗဟုလာနိတိ ဝတ္တဗ္ဗံ ["သမ္ဗဟုလာနိ နိသဂ္ဂိယာနိ ပါစိတ္တိယာနိ"ဟု ဆိုပါ–ဟူလို၊] နိသဇ္ဇနေပိ–စွန့်ခြင်း၌လည်း၊ ဧကံ–တစ်ထည်သည်၊ သစေ(ဟောတိ)၊ (ဧဝံသတိ) ယထာပါဠိမေဝ–ပါဠိတော်အတိုင်းသာ၊ ဣဒံ မေ ဘန္တေ စီဝရန္တိ–ဟူ၍၊ ဝတ္တဗ္ဗံ–ရာ၏၊ ဒွေဝါ–၂ ထည်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ဗဟူနိဝါ–သော်လည်းကောင်း၊ သစေ(ဟောန္တိ၊ဧဝံသတိ) ဣမာနိ၊ပေ၊နိသဇ္ဇာမိတိ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ပါဠိ–ပါဠိကို၊ ဝါ–ပါဠိလို၊ ဝတ္တုံ–ဆိုခြင်းငှာ၊ အသဏ္ဌာနေန–မစွမ်းနိုင်သော ရဟန်းသည်၊ အညထာပိ–တစ်ပါးသော အခြင်းအရာအားဖြင့်လည်း၊ ဝတ္တဗ္ဗံ–ဆိုနိုင်၏၊ [ပါဠိဘာသာဖြင့် မဆိုနိုင်လျှင် မြန်မာဘာသာ စသည်ဖြင့်လည်း ဆိုနိုင်သည်–ဟူလို။]

ဗျတ္တေန ဘိက္ခုနာ၊ ပေ၊ ပဋ္ဌိဋ္ဌဟေတဗ္ဗာတိ–ကား၊ ခန္ဓကေ–၌၊ [သမထက္ခန္ဓကဉ်၊] ဝုတ္တနယေနေဝ–ဖြင့်သော၊ ပဋ္ဌိဋ္ဌဟေတဗ္ဗာ–၏၊ ဟိ–ချဲ့၊ ဧဝံ–သို့၊ တတ္ထ–ထို ခန္ဓကဉ်၊ ဝုတ္တံ–ပြီ၊ (ကိံ)၊ ဗျတ္တေန ဘိက္ခုနာ၊ ပေ၊ အာယတိံ သံဝရေယျာသိတိ–ဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ [ဗျတ္တေန–ထက်မြက်သော၊ ပဋ္ဌိဗလေန–ပီသစွာ ရွတ်စွမ်းနိုင်သော၊ ဘိက္ခုနာ–သည်၊ သံဃော–ကို၊ ဉာပေတဗ္ဗော–၏၊ (ကိံ)၊ ဘန္တေ– တို့၊ သံဃော–သည်၊ မေ–၏၊ (ဝစနံ–ကို၊) သုဏာတု–နားစိုက်တော်မူပါ၊ ဣတ္ထန္နာမော–ရှိသော၊ အယံ ဘိက္ခု–သည်၊ အာပတ္တိं–ကို၊ သရတိ–အမှတ် ရပါ၏၊ ဝိဝရတိ–ဖွင့်လှစ် (ဖော်ပြော)ပါ၏၊ ဥတ္တာနီ–ပေါ်လွင်သည်ကို၊ ကရောတိ–၏၊ ဒေသေတိ–ဒေသနာပြောပါ၏၊ သံဃဿ–၏၊ (ကမ္မံ–အာပတ္တိပဋ္ဌိဋ္ဌဟဏကံသည်၊) ပတ္တကလ္လံ–လျောက်ပတ်သော အခါရှိသည်၊ ယဒိ သံဃာ–အံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) အဟံ, ဣတ္ထန္နာမသ–သော၊ ဘိက္ခုနော–၏၊ အာပတ္တိं–ကို၊ ပဋ္ဌိဋ္ဌဏ္ဍေယျံ–ခံယူရာပါ၏၊ ဣတိ ဉာပေတဗ္ဗော၊ တေန–ထို အာပတ်ခံယူသော ရဟန်းသည်၊ ဝတ္တဗ္ဗော၊ (ကိံ)၊ ပဿသိ–ရှု၏လော၊ ဣတိ ဝတ္တဗ္ဗော၊ အာမ–မှန်ပါ၊ ပဿာမိ–ရှုပါ၏၊ ဣတိ ဝတ္တဗ္ဗော၊ အာယတိံ–၌၊ သံဝရေယျာသိ–လော။]

ပန–ဆက်၊ ဒ္ဝိသုဝါ–အာပတ် ၂ မျိုးတို့၌ သော်လည်းကောင်း၊ သမ္ဘဟုလာသုဝါ–များစွာသော အာပတ်တို့၌သော်လည်းကောင်း၊ ပုရိမနယေနေဝ–ဖြင့်သာလျှင်၊ ဝစနဘေဒေါ–ကေဝုစ် ဗဟုဝုစ်တို့၏ ကွဲပြားခြင်းကို၊ ဉာတဗ္ဗော–၏၊ စီဝရဒါနေပိ–၌လည်း၊ သံဃော၊ ပေ၊ စီဝရာနိတိ–ဟူ၍၊ ဝတ္ထုဝသေန–ဝတ္ထု အနည်းအများ၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ဝစနဘေဒေါ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ဂဏသ စ–အားလည်းကောင်း၊ ပုဂ္ဂလဿ စ–အားလည်းကောင်း၊ နိသဇ္ဇနေပိ ဧသေဝ နယော၊ ပန–ဆက်၊ ဧတ္ထ–ဤ နိသဂ္ဂိသက်နှိုးကိုစွန့်ရာ၌၊ အာပတ္တိဒေသနာ ပဋ္ဌိဋ္ဌဟဏေသု–အာပတ်ကို ဒေသနာပြောခြင်း, ခံယူခြင်းတို့၌၊ အယं–ကား၊ ပါဠိ–(သမထက္ခန္ဓကပါဠိတော်)တည်း၊ ဘိက္ခဝေ–တို့၊ တေန ဘိက္ခုနာ–သည်၊ ပေ၊ သံဝရေယျာသိ–လော၊ ဣတိ (ဉာပေတဗ္ဗော)၊ [ဤကား အများထံ ဒေသနာပြောပုံတည်း၊] တေန ဘိက္ခုနာ–သည်၊ ပေ၊ သံဝရေယျာသိ–လော၊ ဣတိ–ဤသို့ ပြောထိုက်၏၊ [ဤကားတစ်ပါးထံ ဒေသနာပြောပုံတည်း၊] (ဣတိ အယံ–ကား၊ ပါဠိ–တည်း၊ တတ္ထ–ထိုပါဠိတော်၌၊ ပုရိမနယေနေဝ, အာပတ္တိယာ–၏၊ နာမဂ္ဂဟဏံ–နာမည်ကိုယူခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဝစနဘေဒေါ စ–ကိုလည်းကောင်း၊ ဝေဒိတဗ္ဗော–၏။

စ–ဆက်၊ ဂဏသ–၃ ပါးဂိုဏ်းအား၊ နိသဇ္ဇနေ–စွန့်ခြင်း၌၊ (ပါဠိ–ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာယထာ–ကဲ့သို့၊) ဧဝံ–တူ၊ ဒ္ဝိန္နံ–၂ပါးသောရဟန်းတို့အား၊ နိသဇ္ဇနေပိ–

ခ္ခ်ိလည်း၊ ပါဋိ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ဟိ–မှန်၊ ဝိသေသော–သည်၊ ယဒိ ဘဝေယျ–အံ၊ (ဧဝံသတိ)၊ အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ၊ ပေ၊ ဥပေတဗ္ဗာတိအာဒိနာ–သော၊ နယေန–ဖြင့်၊ တိဏ္ဏံ ပါရိသုဒ္ဓိ ဥပေါသထံ ကာတုန္တိ–ဟူ၍၊ ဝတ္တာ–မိန့်တော်မူပြီး၍၊ ပုန–ဖန်၊ အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ၊ ပေ၊ ဥတ္တရာသင်္ဃန္တိ အာဒိနာ–သော၊ နယေန–ဖြင့်၊ ဝိသုံယေဝ–သာလျှင်၊ ဒ္ဝိန္နံ–၂ ပါးသော ရဟန်းတို့အတွက်၊ ပါရိသုဒ္ဓိ ဥပေါသထော–ကို၊ ဝုတ္တော ယထေဝ–ကဲ့သို့၊ ဧဝံ–တူ၊ ဣဓာပိ–ဤ ၂ ပါးအား စွန့်ရာခ္ခ်ိလည်း၊ ဝိသုံ–၃ ပါးစွန့်ပုံမှ သီးခြား၊ ပါဋိ–ကို၊ ဝဒေယျ–ဟောတော်မူရာ၏၊ ပန–စင်စစ်ကား၊ ယသ္မာ, ဝိသေသော–သည်၊ နတ္ထိ၊ တသ္မာ–ကြောင့်၊ အဝတ္တာ–မူ၍၊ ဂတော–သွားပြီ၊ ဣတိ–ကြောင့်၊ ဂဏသ–၃ ပါးဂိုဏ်းအတွက်၊ ဝုတ္တာ–သော၊ ပါဋိယေဝ–သည်ပင်၊ ဧတ္ထ–ဤ ၂ ပါးအား စွန့်ရာခ္ခ်၊ ပါဋိ–တည်း၊ ပန–အထူးကား၊ အာပတ္တိ ပဋိဂ္ဂဟဏော–ခ္ခ်၊ အယံ–ကား၊ ဝိသေသော–တည်း၊ ဂဏသ–အား၊ နိသဇ္ဇိတ္တာ, အာပတ္တိယာ–ကို၊ ဒေသိယမာနာယ–ဒေသနာပြောအပ်ပြီးသော်၊ အာပတ္တိ ပဋိဂ္ဂါဟကော–သော၊ ဘိက္ခု–သည်၊ ဥတ္တိ–ကို၊ ထပေတိ ယထာ၊ ဧဝံ (ဥတ္တိ)အထပေတ္တာ, ဒ္ဝိသု–၂ ပါးသောရဟန်းတို့တွင်၊ အညတရေန–သည်၊ကေပုဂ္ဂလော–သည်၊ပဋိဂ္ဂဏာတိ ယထာ–အာပတ်ကို ခံယူသကဲ့သို့၊ ဧဝံ, အာပတ္တိ–ကို၊ ပဋိဂ္ဂဟေတဗ္ဗာ၊ ဒ္ဝိန္နံ–၂ ပါးသော ရဟန်းတို့အတွက်၊ ဥတ္တိထပနာနာမ–ဥတ်ထားရခြင်းမည်သည်၊ နတ္ထိ၊ (ဥတ္တိထပနာ) ယဒိသိယာ၊ (ဧဝံသတိ) ဒ္ဝိန္နံ–အတွက်၊ ပါရိသုဒ္ဓိ ဥပေါသထံ–ကို၊ ဝိသုံ, နှ ဝဒေယျ–ဟောတော်မမူရာ။

နိသဋ္ဌစီဝရ ဒါနေပိ–စွန့်အပ်ပြီးသော သင်္ကန်းကို ပြန်ပေးရာခ္ခ်လည်း၊ ဣမံ စီဝရံ အာယသ္မတော ဒမ္မိတိ–ဟူ၍၊ ဧကော–တစ်ပါးသော ရဟန်းသည်၊ ဝဒတိ ယထာ၊ ဧဝံ–တူ၊ ဣမံ မယံ စီဝရံ အာယသ္မတော ဒေမာတိ–ဟူ၍၊ ဝတ္တာ ဝဋ္ဋတိ၊ ဟိ–မှန်၊ ဣတော–ဤနိသဋ္ဌ စီဝရဒါနက်ထက်၊ ဂရုကတရာနိ–သာ၍ လေးကုန်သော၊ ဥတ္တိဒုတိယကမ္မာနိပိ–တို့သည်သော်မှလည်း၊ ဝါ–တို့ကိုသော်မှလည်း၊ အပဲလောကေတ္တာ၊ ကတ္တဗ္ဗာနိတိ–ဟူ၍၊ ဝုတ္တာနိ–ဟောတော်မူအပ်သောကံတို့သည်၊ အတ္ထိ–နှိုးဆော်၏၊ တေသံ–ထိုကံတို့အား၊ ဧတံ–ဤနိသဋ္ဌစီဝရဒါနကံသည်၊ အနုလောမံ–လျော်၏၊ ပန–ဆက်၊ နိသဋ္ဌစီဝရံ–ကို၊ ဒါတဗ္ဗမေဝ–ပြန်ပေးထိုက်သည်သာ၊ အဒါတုံ နှ လဗ္ဘတိ၊ (ကသ္မာ)၊ ဟိ (ယသ္မာ), ဧတံ–ဤသင်္ကန်းစွန့်ခြင်းသည်၊ ဝိနယကမ္မမတ္တံ–ဝိနည်းကံမျှသာတည်း၊ တံ–ထိုသင်္ကန်းသည်၊ ဝါ–ကို၊ တေန–ထိုနိသဋ္ဌိယသင်္ကန်းကို စွန့်သောရဟန်းသည်၊ သံဃသ္သ ဝါ–အားလည်းကောင်း၊ ပေ၊ ဒိန္နမေဝ–အပိုင်ပေးအပ်သည်သာ၊

နဲ ဟောတိ–မဟုတ်၊ ဣတိ–ကြောင့်၊ (နိသဒ္ဒစီဝရ်–ကို၊ ဒါတဗ္ဗမေဝ–သာ၊ အဒါတုံ–ငှာ၊ နဲ လဗ္ဘတိ–မရအပ်။)

၄၆၈။ ဒသာဟာတိက္ကန္တေ အတိက္ကန္တသညီတိ–ကား၊ ဒသာဟံ–ကို၊ အတိက္ကန္တေ–လွန်ပြီးသော၊ စီဝရေ–၌၊ ဣဒံ–ဤသက်နှံးသည်၊ အတိက္ကန္တံ–၁၀ ရက်လွန်ပြီ၊ ဣတိ ဧဝံသညီ–ဤသို့သော အမှတ်ရှိသည်၊ (ဟောတိ–အံ့၊) ဝါ–တစ်နည်း၊ ဒသာဟေ–သည်၊အတိက္ကန္တေ–လွန်ပြီးလသော်၊ဒသာဟော–သည်၊ အတိက္ကန္တောပြီ၊ ဣတိ ဧဝံသညီ (ဟောတိ)၊ [ပထမနည်းဝယ် သက်နှံးအပေါ်၌ အမှတ်ရှိ၏၊ ဒုတိယနည်း၌ကား ရက်အပေါ်၌ အမှတ်ရှိသည်။] နိသဒ္ဓိယံ ပါစိတ္တိယန္တိ–ကား၊ ဣဓ–ဤသိက္ခာပုဒ်၌၊ သညာ–သည်၊ နဲ ရက္ခတိ–အာပတ်မှ မစောင့်၊ ဟိ–မှန်၊ ယော–အကြင် ရဟန်းသည်၊ ဧဝံ သညီ–ဤသို့ ဆယ်ရက်မလွန်သေးဟု အမှတ်ရှိသည်၊ (ဟောတိ)၊ တဿပိ–၏လည်း၊ တံ စီဝရံ–ကို၊နိသဒ္ဓိယံ–စွန့်ထိုက်၏၊ ပါစိတ္တိယာပတ္တိစ (ဟောတိ)၊ ဝါ–တစ်နည်း၊ သနိသဒ္ဓိယ ဝိနယကမ္မံ–စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံနှင့်တကွဖြစ်သော၊ ပါစိတ္တိယံ (ဟောတိ)၊ ဣဘောပိ–နှစ်သော၊ အတ္ထဝိကပ္ပါ–အတ္ထဝိကပ်တို့သည်၊ ယုဇ္ဇန္တိ–သင့်ကုန်၏၊ သဗ္ဗတ္ထ–အလုံးစုံသော တိက်တို့၌၊ [ကြွင်းသော ပါဠိတော်၌ လာသော အနမိဋ္ဌတ, အဝိကပ္ပိတ စသော တိက်တို့၌။] သေနယော–တည်း၊ အဝိသဒ္ဓိတေ ဝိသဒ္ဓိတသညီတိ–ကား၊ ကဿစိ–တစ်စုံ တစ်ယောက်အား၊ အဒိန္နေ–မပေးအပ်သော သက်နှံး၌၊ အပရိစ္ဆေ–မစွန့်အပ် သေးသော သက်နှံး၌၊ မယာ–သည်၊ ပရိစ္ဆတ်–စွန့်အပ်ပြီ၊ ဣတိ ဧဝံသညီ (ဟောတိ)။

အနဒ္ဓေ နဒ္ဓသညီတိ–ကား၊ အတ္တနော စီဝရေန သဒ္ဓိံ, ဗဟူနိ–နှင့်သော၊ အညေသံ–တို့၏၊ စီဝရာနိ–တို့ကို၊ ဧကတော, ထပိတာနိ–ထားအပ်သည်တို့ကို၊ စောရာ–တို့သည်၊ ဟရန္တိ–ဆောင်ကုန်၏၊ တတြ–ထိုသို့ ဆောင်ယူရာ၌၊

နဲ ဣဓ သညာ ရက္ခတိ။ ။ပါဠိတော်၌ "ဒသာဟတိက္ကန္တေ (၁) အတိက္ကန္တသညီ၊ (၂) ဝေမတိကော, (၃) အနတိက္ကန္တသညီဟု ၃ ချက်ရှိ၏၊ ထို ၃ ချက်တွင် "ဝေမတိကနှင့် အနတိက္ကန္တသညာ" တို့ကိုရည်ရွယ်၍ "နဲ ဣဓ သညာရက္ခတိ" ဟု ဆိုသည်၊ ဝေမတိကနှင့် အနတိက္ကန္တသညာရှိသော်လည်း အာပတ်မှ မလွတ်–ဟူလို၊ ထို့ကြောင့် "ယော ဟိ" စသည်မိန့်သည်၊ "ယော ဟိ" ဟု ဒဠ္ဍီဓောတကဟိဖြင့် ပါဠိမှန်ရှိစေ၊ သမုစ္စည်းအတွက် "တဿပိ"ဟု ပိသဒ္ဒါပါသည်၊ ထိုပိဖြင့် ဝေမတိကအနတိက္ကန္တသညာတို့ကိုဆည်း၊ အတိက္ကန္တသညာရှိသူမှာသာ အာပတ်သင့်သည် မဟုတ်သေး, ဝိမတိဖြစ်သူ, အနတိက္ကန္တသညာ ရှိသူမှာလည်း အာပတ်သင့်သည်–ဟူလို။ ["နဲ ဣဓ သညာ ရက္ခတိတိ ဣဒံ ဝေမတိကအနတိက္ကန္တသညာနိ သန္ဓာယ ဝုတ္တံ။]

ဧသ–ဤရဟန်းသည်၊ အတ္တနော, စီဝရေ–သည်၊ အနဋ္ဌေ–မပျောက်ဘဲလျက်၊ နဋ္ဌသည်မည် ဟောတိ၊ အဝိနဋ္ဌာဒီသုပိ ဧသနယော၊ [ဧသနယော အဝိနဋ္ဌာဒီသုပိတိ အညေသံ စီဝရေသု ဥပစိကာဒီဟိ ခါယိတေသု မယှမ္ပိ စီဝရံ ခါယိတန္တိ ဧဝံသည်မည် ဟောတီတိ အာဒိနာ ယောဧတဗ္ဗန္တိ ဒဿေတိ၊] ပန–ဆက်၊ အဝိလုတ္တေတိ ဇေ–ဌ၊ ဂဗ္ဘ ဘိန္နိတ္တာ, ပသယှာဝဟာရဝသေန–အနိုင်အထက် လွှမ်းမိုး၍ ယူခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်၊ အဝိလုတ္တေ–မလုယက်အပ်သော သက်နှံ၊ ဣတိ ဧဒိတဗ္ဗံ၊ အနိသဋ္ဌိတ္တာ၊ ပေ၊ ဒုက္ကဋသာတိ–ကား၊ သကိံ, နိဝတ္ထံဝါ–ဝတ်အပ်သော သင်းပိုင်ကိုသော်လည်းကောင်း၊ သကိံ, ပါရုတံဝါ–ရုံအပ်သော ဧကသီကိုသော်လည်းကောင်း၊ ကာယတော အမောစေတ္တာ ဒိဝသမ္ပိ ဝိစရတိ၊ ဧကာဝ အာပတ္တိ၊ [ကိုယ်မှ မလွတ်သောကြောင့် ဒုက္ကဋ်တစ်ချက်သာသင့်သည်၊] မောစေတ္တာ မောစေတ္တာ နိဝါသေတိဝါ ပါရုပတိဝါ၊ ပယောဂေ ပယောဂေ ဒုက္ကဋံ၊ [ရေချိုးခြင်း စသော ကိစ္စကြောင့် ပြန်ဝတ်တိုင်း ဒုက္ကဋ်ထပ်၍ သင့်သည်–ဟူလို၊] ဒုန္နိဝတ္ထံဝါ–မကောင်းသဖြင့် ဝတ်အပ်သော သင်းပိုင်ကို သော်လည်းကောင်း၊ ဒုပ္ပာရုတံဝါ–မကောင်းသဖြင့် ယမ်းအပ်သော ဧကသီကို သော်လည်းကောင်း၊ သဏ္ဌာပေန္တ သ–ကောင်းစွာ တည်စေသောရဟန်း၏၊ အနာပတ္တိ [ကိုယ်မှမလွတ်သောကြောင့် အနာပတ်၊] အညသ–အခြားရဟန်း၏၊ တံ–ထို နိသဂ္ဂိယပစ္စည်းကို၊ ပရိဘုဉ္ဇတော အနာပတ္တိ၊ [ငွေဖြင့် ဝယ်အပ်သော နိသဂ္ဂိယဖြစ်လျှင် သုံးဆောင်သူမှာ သူတစ်ပါးပစ္စည်းဖြစ်သော်လည်း အာပတ်သင့်၏၊] စ–ဆက်၊ ဇေ–ဌ အခြားသူ၏ နိသဂ္ဂိယပစ္စည်းကို သုံးစွဲသည့်အတွက် အနာပတ်ဖြစ်ရာ၌၊ အနာပတ္တိ။ပေ။ အာဒိဝစနံ–သည်၊ သာဓကံ–သက်သေတည်း၊ [အညေန အခြားရဟန်းသည်၊ ကတံ–ပြုအပ်ပြီးသော နိသီဒိုင်အခင်းကို၊ ပဋ္ဌိလဘိတ္တာ ပရိဘုဉ္ဇတိ၊ အနာပတ္တိ၊ (နိသီဒနသန္တတသိက္ခာပုဒ်။)] အနတိက္ကန္တေ–၌၊ အတိက္ကန္တ သညိနော–၏လည်းကောင်း၊ ဝေမတိကဿ–၏လည်းကောင်း၊ ဒုက္ကဋံ–ကို၊ ပရိဘောဂံ–သုံးစွဲခြင်းကို၊ သန္ဓာယဝုတ္တံ။ [မသုံးစွဲဘဲ ထားရုံထားသော ရဟန်းမှာ ဒုက္ကဋ်မသင့်–ဟူလို။]

၄၆၉။ ပန–ဆက်၊ အနာပတ္တိ အန္တောဒသာဟံ အဓိဋ္ဌေတိ ဝိကပ္ပေတိတိ ဇေ–ဌ၊ အဓိဋ္ဌာနုပဂံ–အဓိဋ္ဌာန်တင်လောက်သော သက်နှံကိုလည်းကောင်း၊ ဝိကပ္ပနုပဂဠ–ဝိကပ္ပနာလောက်သော သက်နှံကိုလည်းကောင်း၊ ဧဝဒိတဗ္ဗံ–၏၊ တတြ–ထို "အဓိဋ္ဌာနုပဂံ, ဝိကပ္ပနုပဂံ ဧဝဒိတဗ္ဗံ"ဟူသော စကားရပ်၌၊ အယံ–ကား၊ ပါဠိ–စီဝရက္ခန္ဓက ပါဠိတော်တည်း၊ အထခေါ–၌၊ ဘိက္ခူနံ–တို့၏၊ ဧတဒဟောသိ၊ (ကိံ)၊ ဘဂဝတာ–သည်၊ ယာနိတာနိ–အကြင် သက်နှံတို့ကို၊ တိစီဝရန္တိ ဝါ–၃ ထည်သော သက်နှံဟူ၍သော်လည်းကောင်း၊

ဝဿိကသာဋိကာတိ၀ါ–မိုးအခါ၌ ဝတ်အပ်သော သင်္ကန်းဟူ၍သော်လည်း ကောင်း၊ ၀ါ–မိုးရေခံသင်္ကန်းဟူ၍ သော်လည်းကောင်း၊ နိသီဒနန္တိ–နိသီဒိုင် အခင်းဟူ၍သော်လည်းကောင်း၊ ပစ္စတ္ထရဏန္တိ ၀ါ–အပေါ်လွှမ်းအခင်းဟူ၍ သော်လည်းကောင်း၊ ကဏ္ဏပဋိဗန္ဓာဒီတိ ၀ါ–အနာကို ဖုံးလွှမ်းကြောင်း သင်္ကန်း ဟူ၍သော်လည်းကောင်း၊ မုခပုဉ္ဆန စောဠန္တိ ၀ါ–မျက်နှာသုတ်ပ၀ါအ၀တ်ဟူ၍ သော်လည်းကောင်း၊ ပရိက္ခာရစောဠန္တိ ၀ါ–ပရိက္ခာရ အ၀တ်ဟူ၍သော်လည်း ကောင်း၊ အနုညာတာနိ–ခွင့်ပြုတော်မူအပ်ကုန်ပြီ၊ သဗ္ဗာနိ, တာနိ ထိုအ၀တ်တို့ကို/ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗာနိ နုခေါ–အဓိဋ္ဌာန်တပ်ထိုက်ကုန်လေသလော၊ ဥဒါဟု–သို့မဟုတ်၊ ဝိကပ္ပေတဗ္ဗာနိ နုခေါ–ဝိကပ္ပနာ ပြုထိုက်ကုန်လေသလော၊ ဣတိ–ဤအကြံ သည်၊ အဟောသိ–ပြီ၊ ဘဂ၀တော ဇေတမတ္ထံ အာရောစေသုံ၊ ဘိက္ခ၀ေ–တို့၊ တိစီ၀ရံ–ကို၊ အဓိဋ္ဌာတုံ၊ သံဃာဋိစသော နာမည်ဖြင့် အဓိဋ္ဌာန်တင်ခြင်းငှာ၊ အနုဇာနာမိ၊ ဝိကပ္ပေတုံ–သံဃာဋိစသော နာမည်ဖြင့် ဝိကပ္ပနာပြုခြင်းငှာ၊ နု (အနုဇာနာမိ)၊ ဝဿိကသာဋိကံ–ကို၊ ဝဿာနံ–မိုးလတို့၏၊ စတုမ္မာသံ–၄ လ ပတ်လုံး၊ အဓိဋ္ဌာတုံ–ဝဿိကသာဋိကာနာမည်ဖြင့် အဓိဋ္ဌာန်တင်ခြင်းငှာ၊ (အနုဇာနာမိ)၊ တတော–ထို ၄ လမှ၊ ပရံ, ဝိကပ္ပေတုံ–စီ၀ရနာမည်သာမည ဖြင့် ဝိကပ္ပနာပြုခြင်းငှာ၊ (အနုဇာနာမိ) နိသီဒနံ–ကို၊ အဓိဋ္ဌာတုံ–နိသီဒနနာမည်ဖြင့် အဓိဋ္ဌာန်တင်ခြင်းငှာ၊ (အနုဇာနာမိ) ဝိကပ္ပေတုံ–နိသီဒနနာမည်ဖြင့် ဝိကပ္ပနာ ပြုခြင်းငှာ၊ နု (အနုဇာနာမိ)၊ ပစ္စတ္ထရဏံ အဓိဋ္ဌာတုံ, နု ဝိကပ္ပေတုံ၊ ကဏ္ဏ ပဋိဗန္ဓာဒိံ–ကို၊ ယာ၀ အာဗာဓာ–အနာရှိရာကာလတိုင်အောင်၊ အဓိဋ္ဌာတုံ (အနုဇာနာမိ)၊ တတော–ထို အနာရှိရာကာလမှ၊ ပရံ–၌၊ ၀ါ–အနာပျောက်ရာ အခါ၌၊ ဝိကပ္ပေတုံ–စီ၀ရ အမည်သာမည်ဖြင့် ဝိကပ္ပနာပြုခြင်းငှာ၊ (အနုဇာ နာမိ)၊ ပေ၊ ဣတိ အယံ–ကား၊ (ပါဠိ–တည်း)။ [ဤပါဠိတော်၏ အဓိပ္ပာယ် ကို ကခ်ါဘာသာဋီကာ၌ ရေးခဲ့ပြီ။]

💬 တတ္ထ–ထိုသင်္ကန်း ၉မျိုးတို့တွင်၊ တိစီ၀ရံ–ကို၊ အဓိဋ္ဌဟန္တေန–အဓိဋ္ဌာန် တင်လိုသော ရဟန်းသည်၊ ရဒိတ္တာ–ဆိုးပြီး၍၊ ကပ္ပဗိန္ဒု–ကို၊ ဒတ္တာ–ပေးပြီး၍၊ ပမာဏယုတ္တမေ၀–ပမာဏနှင့် ယှဉ်သော သင်္ကန်းကိုသာ၊ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗံ– အဓိဋ္ဌာန်တင်ရာ၏၊ တဿ–ထို ၃ ထည်သော သင်္ကန်း၏၊ ပမာဏံ–ကား၊ ဥက္ကဋ္ဌပရိစ္ဆေဒေန–အလွန်ဆုံး အပိုင်းအခြားအားဖြင့်၊ သုဂတစီ၀ရတော–ထက်၊ ဥနကံ–ယုတ်လျော့သော ပမာဏသည်၊ ဝဋ္ဋတိ–၏၊ လာမကပရိစ္ဆေဒေန– ယုတ်လျော့သော အပိုင်းအခြားအားဖြင့်၊ ၀ါ–အောက်ထစ်ဆုံး အပိုင်းအခြားအား ဖြင့်၊ သံဃာဋိယာ–၏လည်းကောင်း၊ ဥတ္တရာသင်္ဃ–၏လည်းကောင်း၊ ဒီဃတော–အားဖြင့်၊ မုဋ္ဌိပဏ္ဍကံ–လက်ဆုပ်အားဖြင့် ၅ တောင် အပေါင်းရှိသော၊

(ပမာဏံ–သည်လည်းကောင်း) တိရိယံ–အားဖြင့်၊ မုဋ္ဌိတ္တိကံ– လက်ဆုပ်အားဖြင့် ၃ တောင်အပေါင်းရှိသော၊ ပမာဏံ–သည်လည်းကောင်း၊ ဝဋ္ဋတိ၊ [မုဋ္ဌိပဋ္ဌက စသည်တို့၏ ဝိဂ္ဂဟနှင့်တကွ အဓိပ္ပာယ်ကို ကခ်ါဘာသာ ဋီကာ၌ ရေးခဲ့ပြီ၊] အန္တရဝါသကော–သည်၊ ဒီဃတော–အားဖြင့်၊ မုဋ္ဌိပဋ္ဌကော– လက်ဆုပ်အားဖြင့် ၅ တောင်အပေါင်းရှိသော သင်းပိုင်သည်လည်းကောင်း၊ တိရိယံ, ဒွိဟတ္ထောပိ– ၂ တောင်ရှိသော သင်းပိုင်သည်လည်းကောင်း၊ ဝဋ္ဋတိ၊ ဟိ–မှန်၊ (တစ်နည်း) (ကသ္မာ ဒွိဟတ္ထော–၂တောင်ရှိသောသင်းပိုင်သည်၊ ဝဋ္ဋတိ–နည်း၊) ဟိ (ယသ္မာ) ပါရုပနေနပိ–ခြုံခြင်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ (သင်းပိုင်ဝတ်ခြင်းကို ဆိုသည်၊) နာဘိं–ချက်ကို၊ ပဋ္ဋိစ္ဆာဒေတုံ–ဖုံးအုပ်ခြင်းငှာ၊ သက္ကာ၊ ဣတိ– ကြောင့်၊ (တိရိယံ ဒွိဟတ္ထောပိ ဝဋ္ဋတိ၊) ပန–ဆက်၊ ဝုတ္တပမာဏတော–ဆိုအပ် ပြီးသော ပမာဏထက်၊ အတိရေကံ–ပိုလွန်သောသင်းပိုင်ကိုလည်းကောင်း၊ ဥနကဋ္ဌ– ကိုလည်းကောင်း၊ ပရိကမ္မာရစောဋ္ဌန္တိ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗံ။

တတ္ထ–ထိုသို့အဓိဋ္ဌာန်တင်ရာ၌၊ ယသ္မာ–ကြောင့်၊ ဒွေစီဝရာဿ၊ ပေ၊ အဓိဋ္ဌေတီတိ–ဟူ၍၊ (ဘဂဝတာ) ဝုတ္တံ၊ စြီဝရဿ–ကို၊ အဓိဋ္ဌာနာနိ– အဓိဋ္ဌာန်ခြင်း တို့သည်၊ ဒွေ–၂ မျိုးတို့တည်း၊ ကာယေန ဝါ–ဖြင့်သော်လည်း၊ အဓိဋ္ဌေတိ– အဓိဋ္ဌာန်တင်၏၊ ဝါစာယ ဝါ–ဖြင့်သော်လည်း၊ အဓိဋ္ဌေတိ–၏၊ (ပရိဝါ– ဧကုတ္တရိကနယ–ဒုက၊)] တသ္မာ–ကြောင့်၊ (ထိုသို့ ကိုယ်နှုတ် ၂ ပါး တစ်ပါးပါးဖြင့် အဓိဋ္ဌာန်တင်ခြင်းကို ဟောတော်မူခြင်းကြောင့်၊) ပုရာဏသင်္ဃာဋီ– ရှေးဟိုဖြစ်သော သင်္ကန်းကြီးကို၊ (နဂိုရှိပြီး သင်္ကန်းကြီးကို၊) ဣမံ သင်္ဃာဋိं ပစ္စုဒ္ဓရာမီတိ–ဟူ၍၊ ပစ္စုဒ္ဓရိတ္တာ–ပစ္စုဒ္ဓိရ်ပြုပြီး၍၊ နဝံ–အသစ်သင်္ကန်းကြီးကို၊ ဟတ္ထေန–ဖြင့်၊ ဂဟေတ္တာ–ကိုင်၍၊ ဣမံ သင်္ဃာဋိं အဓိဋ္ဌာမီတိ–ဟူ၍၊ စိတ္တေန–ဖြင့်၊ အာဘောဂံ–နှလုံးသွင်းမှုကို၊ ကတ္တာ–၍၊ ကာယဝိကာရံ– ကိုယ်၏ ထူးခြားသော အမှုအရာကို၊ ကရောန္တေန–လျက်၊ ကာယေန–ဖြင့်၊ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗာ–အဓိဋ္ဌာန်တင်ထိုက်၏၊ ဣဒံ–ဤဆိုအပ်ပြီးကား၊ ကာယေန– ဖြင့်၊ အဓိဋ္ဌာနံ–တည်း၊ တံ–ထို ကိုယ်ဖြင့် အဓိဋ္ဌာန်ခြင်းကို၊ ယေန ကေနစိ– သော၊ သရီရာဝယဝေန–ကိုယ်၏အစိတ်အပိုင်းဖြင့်၊ အဖုသန္တော သေ–မထိသော

ပစ္စုဒ္ဓရာမိ။ ။ယခုခေတ်၌ သင်္ကန်း ၃ ထည်ကို အများက ဝိကပ္ပနာပြု၍ အချို့ကသာ အဓိဋ္ဌာန်ဓာတ်သော်လည်း ရှေးခေတ်ကမူ ပုဂ္ဂိုလ်အားလုံးပင် အဓိဋ္ဌာန်တင်၍ ဆောင်ထားကြသည်၊ ပစ္စုဒ္ဓရာမိကို ဋီကာ၌ "ဣမံ သင်္ဃာဋိं–ကို၊ အဓိဋ္ဌာနံ–ကို၊ ဥက္ခိပါမိ–ကော်ချပါ၏၊ ပရိဘောဇမိတိ (စွန့်ပါ၏) အတ္ထো"ဟု ဖွင့်၏၊ ထို့ကြောင့် အဓိဋ္ဌာန် ရုပ်သိမ်းခြင်းကိုပင် ပစ္စုဒ္ဓိရ်ပြုခြင်းဟု မှတ်ပါ။

ရဟန်း၏(အတွက်)၊ နဝင္ဆတိ–မအပ်၊ ပန–ကား၊ ဝါစာယ–ဖြင့်၊ အဓိဋ္ဌာနေ–ဌ၊ ဃစီဘေဒံ–စကားလုံး၏ ကွဲပြားမှုကို၊ ဝါ–နှုတ်မြွက်မှုကို၊ ကတွာ–၍၊ ဝါစာယ–ဖြင့်၊ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗာ–၏။

တတြ–ထိုနှုတ်ဖြင့် အဓိဋ္ဌာန်တင်ရာ၌၊ အဓိဋ္ဌာနံ–သည်၊ ဒုဝိဓံ–၂ ပါး အပြားရှိပြန်၏၊ ဟတ္ထပါသေ–၌၊ သစေဟောတိ–အုံ့၊ (ဧဝံသတိ)၊ ဣမံ သဃ်ာဋိ် အဓိဋ္ဌာမိတိ–ဟူ၍၊ ဝါစာ–စကားလုံးကို၊ ဝါ–နှုတ်ကို၊ ဘိန္နိတဗ္ဗာ–ခွဲခြားထိုက်၏၊ ဝါ–မြွက်ဆိုထိုက်၏၊ အထ–သို့မဟုတ်၊ အဏ္ဏောဂဇ္ဇေဝါ–အခန်းတွင်း၌သော်လည်းကောင်း၊ ဥပရိပါသာဒေဝါ–ပြာသာဒ်အထက်ထပ်၌သော် လည်းကောင်း၊ သာမန္တ ဝိဟာရေဝါ–၌သော်လည်းကောင်း၊ သစေဟောတိ–အုံ့၊ (ဧဝံသတိ)၊ ထပိတဋ္ဌာနံ–ထားအပ်ရာအရပ်ကို၊ သလ္လက္ခေတွာ–မှတ်သား၍၊ ဧတံ သဃ်ာဋိ် အဓိဋ္ဌာမိတိ–ဟူ၍၊ ဝါစာ ဘိန္နိတဗ္ဗာ၊ ဥတ္တရာသင်္ဂေ–၌လည်းကောင်း၊ အန္တ ရဝါသကေ စ–၌လည်းကောင်း၊ ဩသနယော–တည်း၊ ဟိ–မှန်၊ နာမမတ္တမေဝ–နာမည်မျှသည်သာ၊ ဝိသေသော၊ တသ္မာ, သဗ္ဗာနိ–အလုံးစုံသော သင်္ကန်း ၃ ထည်တို့ကို၊ သဃ်ာဋိန္တိ–ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဥတ္တရာသင်္ဂံတိ–ဟူ၍လည်းကောင်း၊ အန္တ ရဝါသကံတိ–ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဧဝံ–သို့၊ အတ္တနော, နာမေနေဝ–ဖြင့်သာလျှင်၊ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗာနိ။

အဓိဋ္ဌဟိတွာ–ပရိက္ခာရစောဠ အဓိဋ္ဌာန်တင်ပြီး၍၊ ထပိတဝတ္ထေဟိ–ထားအပ်သော အဝတ်တို့ဖြင့်၊ [ပရိက္ခာရစောဠနာမေန ထပိတဝတ္ထေဟိ၊] သဃ်ာဋိအာဒီနိ–အစရှိသည်တို့ကို၊ သစေ ကရောတိ–အုံ့၊(ပရိက္ခာရစောဠအဝတ်တို့ကိုသင်္ကန်းကြီး စသည်ချုပ်အုံ့၊ (ဧဝံသတိ)၊ ရဇနေ–ဆိုးခြင်းကိစ္စသည်လည်းကောင်း၊ ကပ္ပေစ–ကပ္ပဗိန္ဒု ထိုးခြင်းကိစ္စသည်လည်းကောင်း၊ နိဋ္ဌိတေ–ပြီးဆုံးလသော်၊ ဣမံပစ္စဒ္ဒုရာမိတိ–ဟူ၍၊ ပစ္စဒ္ဒုရိတွာ–ပစ္စဒ္ဒုရိ(ပြု)၍၊ (ပရိက္ခာရစောဠ အဓိဋ္ဌာန်ကို ရပ်သိမ်းပြီး၍–ဟူလို၊) ပုန အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗာနိ၊ ပန–ဆက်၊ အဓိဋ္ဌေတေန–တိစီဝရိက် အဓိဋ္ဌာန်တင်အပ်ပြီးသော သင်္ကန်းနှင့်၊ သဒ္ဓိံ, မဟန္တ ဘရမေဝ–အထူးသဖြင့် ကြီးသည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ ဒုတိယံ–သော၊ ပင့်–အလွှာကို သော်လည်းကောင်း၊ ခဏ္ဍံဝါ–အခန်းကိုသော်လည်းကောင်း၊ သံသိဗ္ဗေန–ဆက်စပ်၍ချုပ်သောရဟန်းသည်၊ ပုန အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗမေဝ၊ [နောက်ထပ်ဖြည့်စွက်၍ ချုပ်အပ်သော အဝတ်ကကြီးသောကြောင့် ထပ်၍အဓိဋ္ဌာန်တင်ရသည်၊] သမေဝါ–ညီမျှသော အထပ်အလွှာ, အခန်း၌သော်လည်းကောင်း၊ ဒုဒ္ဒကေဝါ–သော်လည်းကောင်း၊ အဓိဋ္ဌာနကိစ္စံ–ထပ်၍အဓိဋ္ဌာန်တင်ဖွယ် ကိစ္စသည်၊ နတ္ထိ။

ပန–ဆက်၊ တိစီဝရံ–ကို၊ ပရိက္ခာရစောဠ–ဌဟူ၍၊ အဓိဋ္ဌာတုံ–ငှာ၊ ဝါ–သည်၊ ဝဋ္ဋတိ– လော၊ နဝင္ဆတိ– လော၊ ဣတိ– ဤကား အမေးတည်း၊

မဟာပဒုမတ္ထေရော–သည်၊ အာဟာကိရ–မိန့်သတတ်၊ (ကိုး)၊ တိစီဝရံ–ကို၊ တိစီဝရမေဝ–တိစီဝရဟူ၍သာ၊ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗံ–အဓိဋ္ဌာန်တင်ရာ၏၊ ပရိက္ခာရ စောဠာဓိဋ္ဌာနံ–ကို၊ သစေ လဘေယျ၊ (ဧဝံ သတိ)၊ ဥဒေါသိတသိက္ခာပဒေ–၌၊ ပရိဟာရော–အစောင့်အရှောက်သည်၊ နိရတ္ထကော–အကျိုးမရှိသည်၊ ဘဝေယျ–၏၊ ဣတိ–သို့၊ (အာဟာကိရ)၊ ဧဝံ–သို့၊ ဝုတ္တေ–သော်၊ အဝသေသာ–နှ်သော၊ ဘိက္ခူ–တို့သည်၊ အာဟံသုကိရ (ကိုး)၊ ပရိက္ခာရစောဠမ္မိ–ကိုလည်း၊ ဘဂဝတာ–သည်ပင်၊ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗန္တိ–အဓိဋ္ဌာန်တင်ထိုက်၏ဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ တသ္မာ– ကြောင့်၊ ဝဋ္ဋတိ–အပ်၏၊ ဣတိ–သို့၊ (အာဟံသု ကိရ) မဟာပစ္စရိယမ္မိ–၌လည်း၊ ဝုတ္တံ (ကိုး)၊ ဧတံ ပရိက္ခာရ စောဠံ နာမ–ဤပရိက္ခာရစောဠမည် သည်၊ ပါဒေ့ဏ္ဍ–အသီးအခြားတစ်မျိုးသော၊ နိဓာနမုခံ–သင်္ကန်းသိုမှီးခြင်း၏ အကြောင်းတည်း၊ ဣတိ–ကြောင့်၊ တိစီဝရံ–ကို၊ ပရိက္ခာရစောဠန္တိ–ဟူ၍၊ အဓိဋ္ဌဟိတ္တာ–၍၊ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ–ငှာ၊ ဝဋ္ဋတိ–အပ်၏၊ ပန–ထိုသို့ပင် အပ်ပါသော် လည်း၊ ဥဒေါသိတသိက္ခာပဒေ–၌၊ တိစီဝရံ–ကို၊ အဓိဋ္ဌဟိတ္တာ–၍၊ (တိစီ ဝရိတ် အဓိဋ္ဌာန်တင်၍၊) ပရိဟရန္တေ သေ–သွားလေရာရာ ဆောင်သောရဟန်း၏၊ ပရိဟာရော–အစောင့်အရှောက်ကို၊ ဝုတ္တော၊ ဣတိ (ဝုတ္တံ)။

ဥဘတောဝိဘင်္ဂဘာဏကော–ဥဘတော ဝိဘင်းကို ရွတ်အံ့သော၊ ပုဏ္ဏ ဝါလိကဝါသီ–ပုဏ္ဏဝါလိက အရပ်၌ နေလေ့ရှိသော၊ မဟာတိဿတ္ထေရောပိ အာဟာကိရ (ကိုး)၊ မယံ–တို့သည်၊ ဝါ–တို့မျှားတော့၊ ပုဗ္ဗေ, မဟာထေရာနံ–တို့၏ (စကားကို)၊ အဿုမှ–ကြားလိုက်ကြရကုန်ပြီ၊ (ကိုး) အရညဝါသိနော–

သစေ၊ ပေ၊ ဘဝေယျ။ ။တိစီဝရိတ် အဓိဋ္ဌာန်တင်ထားအပ်သော သင်္ကန်းကို အရဏ်တက်ချိန်၌ မိမိနှင့်ကွဲ၍ မနေကောင်း၊ ဒုတိယကထိနသိက္ခာပုဒ်ကို ဥဒေါသိတသိက္ခာပုဒ်ဟုခေါ်၏၊ ထိုသိက္ခာပုဒ်၌ကား တိစီဝရိတ် အဓိဋ္ဌာန်တင်ထားအပ်သော သင်္ကန်းကို မိမိနှင့်ခွဲ၍ထားနိုင်ဖို့ရာ "ရှာ–အိမ်–တိုက်" စသော အစောင့် အရှောက်အရပ်များကို ပြုထားတော်မူ၏၊ ပရိက္ခာရစောဠ အဓိဋ္ဌာန် တင်ကောင်းလျှင် နဂိုကပင် မိမိနှင့်ဝေးသော အရပ်၌ ထားကောင်းသောကြောင့် ထိုအစောင့်အရှောက်များ အကျိုးမရှိဘဲ ဖြစ်ရာ၏–ဟူလို။

ပရိက္ခာရစောဠံ နာမ၊ ပေ၊ ဝဋ္ဋတိ။ ။ပရိက္ခာရစောဠအဓိဋ္ဌာန်သည် သင်္ကန်းတို့ကို သိုမှီးခြင်း၏ သီးခြား အကြောင်းတစ်မျိုးဖြစ်ရကား သင်္ကန်း ၉ မျိုးလုံးကို ပရိက္ခာရစောဠ အမည်ဖြင့် အဓိဋ္ဌာန်တင်၍ သုံးစွဲကောင်းပါ၏၊ သို့သော် ဆရာအဆက်ဆက်ကား လေးစားရာရောက်အောင် (သင်းပိုင် ဧကသီနှင့် ၂ ထပ် သင်္ကန်းကြီး) ဟူသော သင်္ကန်း ၃ ထည်ကို တိစီဝရိက်အဓိဋ္ဌာန်တင်၍ ကျန်အဝတ်သင်္ကန်းများကိုသာ ဝိကပ္ပနာပြု၍ သုံးစွဲတော်မူကြသည်။

ကုန်သော၊ ဘိက္ခု–တို့သည်၊ ရက္ခသုသိရာဒီသု–သစ်ခေါင်း အစရှိသည်တို့၌၊ စီဝရံ ထပေတွာ, ပဓာနံ–ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ပဒဟာနုတ္တာယ–အားထုတ်ခြင်းအကျိုးငှာ၊ ဂစ္ဆန္တိ–နှ၏၊ (သက်နှင့်ခွဲ၍ သွားကြသည်၊) သာမန္တ ဝိဟာရေ ဓမ္မသဝနတ္ထာယ ဂတာနံ, နေသံစ–ထိုရဟန်းတို့၏လည်း၊ သူရိယေ–နေ အရဏ်သည်၊ ဥဋ္ဌိတေ တက်လသော်၊ သာမဏေရာဝါ–တို့သည်သော်လည်းကောင်း၊ ဒဟရဘိက္ခုဝါ–သော်လည်းကောင်း၊ ပတ္တစီဝရံ ဂဟေတွာ, ဂစ္ဆန္တိ–လိုက်သွားကြကုန်၏၊ (ထေရ်ကြီးတို့မှာ တိစီဝရိတ်နှင့် ကင်း၍နေကြသည်–ဟူလို၊) တသ္မာ, [ရှေးထေရ်ကြီးတို့ တိစီဝရိတ်နှင့် အရဏ်တက်ချိန်၌ ကင်းကွာနေခြင်းကြောင့်၊ သုခ ပရိဘောဂတ္ထံ–ချမ်းချမ်းသာသာ သုံးဆောင်ခြင်းအကျိုးငှာ၊ တိစီဝရံ–ကို၊ ပရိက္ခာရစောဠန္တိ–ဟူ၍၊ အဓိဋ္ဌာတုံဝဋ္ဋတိ၊ ဣတိ(အသုမှ)၊ (ဣတိ အာဟ ကိရ)၊] မဟာပစ္စရိယမ္မိ ဝုတ္တံ (ကိံ)၊ ပုဗ္ဗေ, အာရညိကဘိက္ခု, အဗဒ္ဓသီမာယံ–ဗဒ္ဓသီမ်မရှိသောအရပ်၌၊ ဒုပ္ပရိဟာရံ–ခဲယဉ်းသဖြင့် စောင့်ရှောက်အပ်၏၊ ဝါ–စောင့်ရှောက်နိုင်ခဲ၏၊ [ဗဒ္ဓသီမ်တွင်း၌ တိစီဝရိတ်အဓိဋ္ဌာန်တင်ထားသော သင်္ကန်း ၃ ထည်နှင့် ၂ တောင့်ထွာကင်း၍နေနိုင်၏၊ ဗဒ္ဓသီမ်မဟုတ်လျှင်ကား ကင်း၍မနေနိုင်၊ ထို့ကြောင့် "အဗဒ္ဓသီမာယံ ဒုပ္ပရိဟာရံ"ဟု ဆိုသည်၊] ဣတိ–ကြ၍၊ တိစီဝရံ–ကို၊ ပရိက္ခာရစောဠမေဝ–ပရိက္ခာရစောဠ ဟူ၍သာ၊ အဓိဋ္ဌဟိတွာ ပရိဘုဉ္ဇိသု–ဣတိ (ဝုတ္တံ)။

ဝဿိကသာဋ္ဌိကာ–မိုးအခါ၌ ဝတ်အပ်သော အဝတ်ကို၊ ဝါ–မိုးရေခံသင်္ကန်းကို၊ အနတိရိတ္တပဋိမာဏာ–ဝဿိကသာဋ္ဌိကာ သိက္ခာပုဒ်၌လာသော ပမာဏထက် မလွန်သော ပမာဏရှိသော သင်္ကန်းကို၊ နာမ–ဝဿိကသာဋ္ဌိကာ ဟူသောအမည်ကို၊ ဂဟေတွာ–၍၊ ဝုတ္တနယေနေဝ–ဖြင့်သာလျှင်၊ စတ္တာရော–နှ်သော၊ ဝဿိကေ–မိုးအခါ၌ ဖြစ်ကုန်သော၊ မာသေ–လတို့ပတ်လုံး၊ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗာ–၏၊ တတော–ထိုမိုး ၄ လမှ၊ ပရံ–၌၊ ပစ္စုဒ္ဓရိတ္တာ–၍၊ ဝိကပ္ပေတဗ္ဗာ–၏၊ စ–ဆက်၊ ဧသော–ဤ ဝဿိကသာဋ္ဌိကာသည်၊ ဝဏ္ဏဘေဒမတ္တရတ္တာပိ–အဆင်းပျက်ရုံမျှ ဆိုးအပ်သော သင်္ကန်းသည်လည်း၊ ဝဋ္ဋတိ၊ [ရေချိုးသောအခါ ခေတ္တဝတ်ရသော သင်္ကန်းဖြစ်သောကြောင့် အဖြူရောင် အဆင်းပျက်ရုံဆိုလျှင်ပင် အပ်သည်–ဟူလို၊] ဒွေ ပန–တို့သည်ကား၊ နှ ဝဋ္ဋန္တိ၊ [အဓိဋ္ဌာန်တင်ရမည့် သင်္ကန်းဖြစ်၍ ၂ ထည်မအပ်၊] နိသီဒနံ–ကို၊ ဝုတ္တနယေန–ဖြင့်၊ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗမေဝ–သည်သာ၊ တဿ ခေါ–ထို နိသီဒိုင်သည်လည်း၊ ပမာဏယုတ္တံ–နိသီဒနသိက္ခာပုဒ်၌လာသော ပမာဏနှင့်ယှဉ်သော၊ ဧကမေဝ–တစ်တည်တည်းသာ၊ (ဝဋ္ဋတိ)၊ ဒွေ နှ ဝဋ္ဋန္တိ။

ပစ္စတ္ထရဏမ္ပိ–ကိုလည်း၊ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗမေव၊ ပန–ဆက်၊ တံ–ထို အပေါ် လွှမ်းအခင်းသည်၊ မဟန္တမ္ပိ–အကြီးသည်လည်း၊ ဝဋ္ဋတိ၊ ဧကမ္ပိ–တစ်ထည်သည်လည်း၊ ဝဋ္ဋတိ၊ ဗဟူနိပိ–တို့သည်လည်း၊ ဝဋ္ဋန္တိ၊ နီလမ္ပိ–ညိုသော အခင်းလည်းကောင်း၊ ပီတကမ္ပိ–လည်းကောင်း၊ သဒသမ္ပိ–အမြိတ်အဆာရှိသော အခင်းလည်းကောင်း၊ ပုပ္ပဒသမ္ပိ–ပန်းပွင့်အမြိတ်အဆာရှိသော အခင်းလည်းကောင်း၊ ဣတိ–သို့၊ သဗ္ဗပွကာရံ–အလုံးစုံအပြားရှိသော အခင်းသည်၊ ဝဋ္ဋတိ၊ သကိံ–တစ်ကြိမ်၊ အဓိဋ္ဌိတံ–အဓိဋ္ဌာန်တင်အပ်သည်၊ (သမာနံ) အဓိဋ္ဌိတမေဝ–အဓိဋ္ဌာန်တင်အပ်သည်သာ၊ ဟောတိ၊ ကဏ္ဍုပ္ပဋိစ္ဆာဒိ–ကို၊ ယာဝ–လောက်၊ အာဗာဓော–သည်၊ အတ္ထိ၊ တာဝ–ထိုအနာရှိသေးသမျှ၊ ပမာဏိကာ–ကဏ္ဍုပ္ပဋိစ္ဆာဒိ သိက္ခာပုဒ်ဌဿသော ပမာဏနှင့်ယှဉ်သော အနာလွှမ်းသက်နှိုးကို၊ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗာ၊ အာဗာဓေ–သည်၊ ဝူပသန္တေ–ငြိမ်းလသော်၊ ပစ္စုဒ္ဓရိတ္တာ–၍၊ ဝိကပ္ပေတဗ္ဗာ၊ ဧကာဝ–သည်သာ၊ ဝဋ္ဋတိ၊ မုခပုဋ္ဌနစောဠံ–မျက်နှာသုတ်ပဝါ အဝတ်ကို၊ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗမေဝ၊ ယာဝ–လောက်၊ ဧကံ–ကို၊ ဓောဝီယတိ–ဖွပ်လျှော်အပ်၏၊ တာဝ–ထို ဖွပ်လျှော်ရာကာလ၌၊ အညံ–အခြားတစ်ထည်ကို၊ ပရိဘောဂတ္ထာယ–ငှာ၊ ဣစ္ဆိတဗ္ဗံ–၏၊ ဣတိ–ကြောင့်၊ ဒွေ–တို့သည်၊ ဝဋ္ဋန္တိ၊ ပန–ဝါဒန္တရကား၊ အပရေ–နည်းသော၊ ထေရာ–တို့သည်၊ ဧတံ–ဤ မျက်နှာသုတ်ပဝါကို အဓိဋ္ဌာန်တင်ခြင်းသည်၊ နိဓာနမုခံ–သိုမှီးခြင်း၏ အကြောင်း တည်း၊ (ဣတိ–ကြောင့်)၊ ဗဟူနိပိ–တို့သည်လည်း၊ ဝဋ္ဋန္တိ၊ ဣတိ–သို့၊ ဝဒန္တိ။

ပရိက္ခာရစောဠေ–၌၊ ဂဏနာ–အရေအတွက်သည်၊ နတ္ထိ၊ ယတ္ထက်–အကြင်မျှ အတိုင်းအရည်ရှိသော ပရိက္ခာရစောဠကို၊ (အဓိဋ္ဌာတုံ–ငှာ)၊ ဣစ္ဆတိ၊ တတ္ထက်–ထိုမျှ အတိုင်းအရည်ရှိသော ပရိက္ခာရစောဠကို၊ အဓိဋ္ဌာဝဗ္ဗမေဝ၊ ထဝိကာပိ–အိတ်ကိုလည်းကောင်း၊ ပရိဿာဝနမ္ပိ–ပဝါရေစစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဝိကပ္ပနုပဂံ–ဝိကပ္ပနာလောက်သော၊ ပစ္ဆိမစီဝရပ္ပမာဏံ–နောက်ဆုံး၌ဖြစ်သော သက်နှိုးပမာဏရှိသော အိတ်, ရေစစ်ကို၊ ပရိက္ခာရစောဠန္တိ–ဟူ၍၊ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗမေဝ၊ ဗဟူနိ–များစွာသောအဝတ်တို့ကို၊ ဧကတော–တည်း၊ ကတ္တာ–၍၊ ဣမာနိ စီဝရာနိ ပရိက္ခာရစောဠာနိ အဓိဋ္ဌာမိတိ–ဟူ၍၊ (ဤအဝတ်တို့ကို ပရိက္ခာရစောဠတို့ဟူ၍ အဓိဋ္ဌာန်တင်ပါ၏ ဟူ၍)၊ အဓိဋ္ဌာတုမ္ပိ–ငှာလည်း၊

ပရိက္ခာရ၊ ပေ၊ နတ္ထိ။ ။"ပရိက္ခာရစောဠ" ဟူသည် နိဿဂ္ဂိယမထိုက်အောင် သိုမှီးသိမ်းထားနိုင်ဖို့ရန် ခွင့်ပြုတော်မူအပ်သော, အဓိဋ္ဌာန်တစ်မျိုးဖြစ်၏၊ ထို့ကြောင့် မည်သည့် အဝတ်သက်နှိုးမဆို, မည်မျှလောက်များသည်ဖြစ်စေ ပရိက္ခာရစောဠအဓိဋ္ဌာန်တင်၍ သိုမှီးသိမ်းထားနိုင်သည်။

ဝဋ္ဋတိယေဝ–သာ၊ ဘေသဇ္ဇ နဝကမ္မ မာတာပိတုအာဒိနံ–ဆေး, အမှုသစ်, မယ်တော် ခမည်းတော် အစရှိသူတို့၏၊ အတ္ထာယ–ငှာ၊ ထပေန္တေနပိ–ထား သော ရဟန်းသည်လည်း၊ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗမေဝ၊ ပန–ဝါဒန္တ ရကား၊ မဟာ ပစ္စရိယံ–ဌ၊ အနာပတ္တိတိ–ဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ပန–ကား၊ မဠ္ဟဘိသိ–ညောင်စောင်းဌ ခင်းအပ်သောဘုံလျှိုလည်းကောင်း၊ (ယခုခေတ် မွေ့ရာမျိုးတည်း၊) ပိဋ္ဌက ဘိသိ–လည်းကောင်း၊ ဗိမ္ဗောဟနံ–ခေါင်းအုံးလည်းကောင်း၊ ပါဝါရော–ခြုံထည် လည်းကောင်း၊ ကောဇဝေါ–ကော်ဇောလည်းကောင်း၊ ဣတိ–သို့၊ ဧတေသု– ဤမဠ္ဟဘိသိ စသည်တို့ဌ်လည်းကောင်း၊ သေနာသန ပရိက္ခာရတ္ထာယ–ကျောင်း၏ အသုံးအဆောင်အကျိုးငှာ၊ ဒိန္နပစ္စတ္ထရဏေစ–လျှအပ်သော အခင်းဌ်လည်း ကောင်း၊ အဓိဋ္ဌာနကိစ္စံ–သည်၊ နတ္ထိယေဝ–သည်သာ။ [ပဠ္ဟဘိသိ စသည်တို့၏ အဓိပ္ပာယ်ကို ကခ်ါဘာသာဋ္ဌိကာ၌ ရေးခဲ့ပြီ။]

ပန–ပရိဟာရပက္ခမှတစ်ပါး စောဒကပက္ခကို ဆိုဦးအုံ့၊ အဓိဋ္ဌိတစီဝရံ– သည်၊ ("ပရိဘုဥ္ဇတော–သုံးစွဲသော ရဟန်း၏"ဟု ရှိသည်ကား ပိုဟန်တူသည်၊) ကထံ–ကြောင့်၊ အဓိဋ္ဌာနံ–ကို၊ ဝိဇဟတိ–စွန့်သနည်း၊ ဣတိ–ဤကား အမေး တည်း၊ အညသ–အား၊ ဒါနေန–ပေးခြင်းလည်းကောင်း၊ (ဣတိ–ဌ်စပ်)၊ အစ္ဆိန္နိတ္ဝာ–လုယက်၍၊ ဂဟဏေန–ယူခြင်းလည်းကောင်း၊ ဝိဿာသဂ္ဂါဟေန– အကျွမ်းဝင်သဖြင့် ယူခြင်းလည်းကောင်း၊ ဟီနာယ–ယုတ်ညံ့သော လူ့အဖြစ် အကျိုးငှာ၊ အာဝတ္တနေန–လည်ခြင်းလည်းကောင်း၊ (တစ်နည်း) ဟီနာယာ ဝတ္တနေန–လူထွက်ခြင်းလည်းကောင်း၊ သိက္ခာပစ္စက္ခာနေန–သိက္ခာချခြင်းလည်း ကောင်း၊ ကာလံကြိယာယ–သေခြင်းလည်းကောင်း၊ လိင်ံပရိဝတ္တနေန–လိင်ပြန် ခြင်းလည်းကောင်း၊ ပစ္စဒ္ဓရဏေန–ပစ္စဒ္ဓိရ်ပြုခြင်းလည်းကောင်း၊ ဆိဒ္ဒဘာဝေန– ပေါက်သည်၏ အဖြစ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ–သို့၊ နဝဟိ–နှ်သော၊ ဣမေဟိ

ဘေသဇ္ဇ၊ ဝေ၊ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗမေဝ။ ။အဝတ်စကိုဖြစ်စေ, သက်နှ်းကိုဖြစ်စေ, "ဤအဝတ်ဖြင့် ဆေးကိုလဲမည်, ဤအဝတ်ကို မိဘအားပေးမည်"ဟု ကြံရံသာကြ၍ ကိုယ်ပိုင်အဝတ်အဖြစ်မှ မစွန့်သေးလျှင် ပရိက္ခာရစောဌ အဓိဋ္ဌာန်တင်ရမည်သာ၊ [ဤ စကားကိုထောက်၍ တပည့်ရဟန်း သာမဏော စသူတို့ဖို့ ရည်မှန်းစေကာမူ ကိုယ်ပိုင်အဖြစ်ဖြင့် သိမ်းထားလျှင် ပရိက္ခာရစောဌ အဓိဋ္ဌာန်တည်ရမည်ဟု မှတ်ပါ၊ မဟာပစ္စရီဌ် "အနာပတ်" ဟူသော စကားမှာ မိမိဥစ္စာအဖြစ်မှ လွတ်စေ၍ "ဤဥစ္စာသည် ဆေး၏ ဥစ္စာ, အမိ၏ ဥစ္စာ" ဤသို့စသည်ဖြင့် သိမ်းထားအပ်သောအဝတ်ကို ရည်ရွယ်သည်။

သာရတ္ထ။ ။အတ္တနော သန္တကဘာဝတော မောစေတ္မာ ထပိတံ သန္တာယ မဟာပစ္စရိယံ အနာပတ္တိ ဝုတ္တာတိ ဝဒန္တိ၊ ဣဒံ ဘေသဇ္ဇသ (ဒီအဝတ်က ဆေး၏ အဝတ်) ဣဒံ မာတုယာ (ဒီအဝတ်က အမိ၏ အဝတ်) ဣတိ ဝိသဇ္ဇေတ္မာ သက သန္တက ဘာဝတော မောစိတေ အဓိဋ္ဌာနကိစ္စံ နတ္ထိတိ အဓိပ္ပာယော။

ကာရဏောဟိ–တို့ကြောင့်၊ (အဓိဋ္ဌာန်–ကို၊) ဝိဇေဟတိ–စွန့်၏၊ [အညသဒါနေန–စသည်တို့၏ အဓိပ္ပာယ်ကို ကခ်ါဘာသာဋီကာ၌ ပြထားပြီ၊] တတ္ထ–ထို အကြောင်းတို့တွင်၊ ပုရိမေဟိ–နှင်သော၊ အဋ္ဌဟိ–တို့ကြောင့်၊ သဗ္ဗစီဝရာနိ–တို့သည်၊ အဓိဋ္ဌာန်–ကို၊ ဝိဇေဟန္တိ၊ ပန–ကား၊ ဆိဒ္ဒဘာဝေန–ကြောင့်၊ တိစီဝရ ဩဝ–တိစီဝရိတ်၏သာလျှင်၊ သဗ္ဗအဋ္ဌကထာသု–တို့၌၊ အဓိဋ္ဌာနဝိဇေဟနံ–ကို၊ ဝုတ္တံ၊ တဋ္ဌ–ထိုအဓိဋ္ဌာန်စွန့်ခြင်းကိုလည်း၊ နခ ပိဋ္ဌိပွမာဏေန–လက်သည်း ကျောက်ကုန်းပမာဏရှိသော၊ ဆိဒ္ဒေန–အပေါက်ကြောင့်၊ (ဝေဒိတဗ္ဗံ၊) တတ္ထ–ထိုနခပိဋ္ဌိပွမာဏေနဟူသော ပါဋ်၌၊ နခပိဋ္ဌိပွမာဏံ–ကို၊ ကနိဋ္ဌင်္ဂုလိနခဝသေန–လက်သန်း၏ လက်သည်း၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ဆိဒ္ဒဋ္ဌ–ကိုလည်း၊ ဝိနိဗ္ဗိဒ္ဓမေဝ–ထုတ်ချင်းထွင်းအပ်သော အပေါက်ကိုသာ၊ (ဝေဒိတဗ္ဗံ၊) ဟိ–မှန်၊ ဆိဒ္ဒဿ–၏၊ အဗ္ဘန္တရေ–၌၊ ဧကတန္တေ–ချည်မျှင်တစ်ချောင်းသည်၊ အစ္ဆိန္နော–မပြတ်သေးသည်၊ စေပိ ဟောတိ၊ ရက္ခတိ–အဓိဋ္ဌာန်မှစောင့်သေး၏၊

တတ္ထ–ထိုသင်္ကန်း ၃ ထည်တို့တွင်၊ သဃာဋိယာစ–၏လည်းကောင်း၊ ဥတ္တရာသင်္ကဏ်သစ–၏လည်းကောင်း၊ ဒီဃန္တေ–အလျားအစွန်းမှ၊ ဝိဒတ္ထိပွမာဏဿ–တစ်ထွာ ပမာဏရှိသော၊ (ပဒေသဿ–အရပ်၏လည်းကောင်း၊) တိရိယန္တေ–အနံအစွန်မှ၊ အဋ္ဌင်္ဂုလပွမာဏဿ–သော၊ ပဒေသဿ–၏လည်းကောင်း၊ သြရတော–ဤမှာဘက်၌၊ ဝါ–အတွင်းဘက်၌၊ ဆိဒ္ဒံ–သည်၊ အဓိဋ္ဌာနံ–ကို၊ ဘိန္နတိ–ဖျက်နိုင်၏၊ ပရတော–ဟိုမှာဘက်၌၊ ဝါ–အပြင်ဘက်၌၊ (ဆိဒ္ဒံ အဓိဋ္ဌာနံ) နဘိန္နတိ၊ ပန–ကား၊ အန္တရဝါသကဿ–၏၊ ဒီဃန္တေ, ဝိဒတ္ထိပွမာဏဿ–သော၊ (ပဒေသဿ) ဧဝ–၏ ပင်လျှင်လည်းကောင်း၊ တိရိယန္တေ, စတုရင်္ဂုလပွမာဏဿ–သော၊ ပဒေသဿ–၏လည်းကောင်း၊ သြရတော ဆိဒ္ဒံ အဓိဋ္ဌာနံ ဘိန္နတိ၊ ပရတော (ဆိဒ္ဒံ အဓိဋ္ဌာနံ) နဘိန္နတိ၊ တသ္မာ, ဆိဒ္ဒေ–သည်၊ ဇာတေ–သော်၊ တံ စီဝရံ–သည်၊ အတိရေက စီဝရဋ္ဌာနေ–၌၊ (အဓိဋ္ဌာန် ဝိကပ္ပနာပြုအပ်သောသင်္ကန်းမှ အပိုအလွန် သင်္ကန်းအရာ၌၊ တိဋ္ဌတိ၊ သူစိ ကမ္မံ ကတ္တာ ပုန အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗံ၊ ပန–ဝါဒန္တရကား၊ မဟာသုမတ္ထေရော အာဟ၊ (ကိံ)၊ ပမာဏစီဝရဿ–သုဂတစီဝရ သိက္ခာပုဒ်လာ ပမာဏနှင့်ယှဉ်သော သင်္ကန်း၏၊ ယတ္ထ ကတ္ထစိ–၌၊ ဆိဒ္ဒံ–သည်၊ အဓိဋ္ဌာနံ ဘိန္နတိ၊ ပန–ကား၊ မဟန္တဿ–ကြီးသော သင်္ကန်း၏၊ ပမာဏတော–မှ၊ ဗဟိ–၌၊ ဆိဒ္ဒံ အဓိဋ္ဌာနံ နဘိန္နတိ၊ အန္တော–၌၊ ဇာတံ–သော၊ (ဆိဒ္ဒံ အဓိဋ္ဌာနံ) ဘိန္နတိ၊ ဣတိ(အာဟ)။

ကရဝိကတိဿတ္ထေရော အာဟ၊ (ကိံ), ခုဒ္ဒကမဟန္တဘာဝေါ–ငယ်သည်၏အဖြစ်, ကြီးသည်၏အဖြစ်သည်၊ နပမာဏံ–လိုရင်းပမာဏ မဟုတ်၊ [ခုဒ္ဒကံ မဟန္တံ နပမာဏံ”ဟု ရှိသည်ကား မကောင်း၊] ဒွေ–နှင်သော၊

စီဝရာနိ–တို့ကို၊ ပါရုပန္တသ–ထပ်၍ရုံသော ရဟန်း၏၊ ဝါမဟတ္ထေ–၌၊ သဃ်ရိတ္ဘာ–ခေါက်လိပ်၍၊ ထပိတဋ္ဌာနေ–ထားအပ်သောအရပ်၌၊ ဆိဒ္ဒံ–အပေါက်သည်၊ အဓိဋ္ဌာနံ နာ ဘိန္နတိ၊ သြရဘာဂေ–ဤမှာဘက်အဖို့၌၊ (ဆိဒ္ဒံ အဓိဋ္ဌာနံ) ဘိန္နတိ၊ [အပေါက်က လက်လိပ်အတွင်း၌ ပါသွားလျှင် အဓိဋ္ဌာန်မပျက်, လက်လိပ်အပြင်ဘက်ပေါ်နေမှ အဓိဋ္ဌာန်ပျက်သည်–ဟူလို၊] အန္တရဝါသ ကဿပိ–၏လည်း၊ သြဝဋ္ဌိကံ–အလိပ်ကို၊ ကရောန္တေန–ပြုလိုသောရဟန်းသည်၊ သဃ်ရိတဋ္ဌာနေ–နှစ်စ ထပ်၍ ခေါက်အပ်သောအရပ်၌၊ ဆိဒ္ဒံ–ပါဝင်သော အပေါက်သည်၊ (အဓိဋ္ဌာနံ) နာ ဘိန္နတိ၊ တတော–ထိုအခေါက်အလိပ်မှ၊ သြရံ–ဤမှာဘက်၌၊ (ဆိဒ္ဒံ အဓိဋ္ဌာနံ) ဘိန္နတိ၊ ဣတိ (အာဟ)။

ပန–ဝါဒန္တရကား၊ အန္ဓကဋ္ဌကထာယံ–၌၊ တိစီဝရေ–၌၊ မဟာသုမတ္ထေရ ဝါဒံ–ကို၊ ပမာဏံ–လိုရင်းပမာဏကို၊ ကတ္တာ–၍၊ ဥတ္တရိပိ–အလွန်လည်း၊ (မဟာသုမထေရ်၏ ဝါဒထက်အပိုလည်း၊) ဣဒံ–ဤစကားကို၊ ဝုတ္တံ–ပြီ(ကို)၊ ပစ္ဆိမပုဗ္ဗမာဏံ–နောက်ဆုံး ပမာဏရှိသော သင်္ကန်းသည်၊ အဓိဋ္ဌာနံ–ကို၊ ရက္ခတိ၊ [“ရက္ခတိတိ”ဟု ရှိသည်ကား မကောင်း၊ နောက်၌ ကျန်သေးသည်၊] ပရိက္ခာရစောဠေ–၌၊ ဒီဃသော–အားဖြင့်၊ သုဂတဝိုလေန–မြတ်စွာဘုရား၏ လက်သစ်တော်ဖြင့်၊ အဌဝိုလေ–သော၊ တိရိယံ, စတုရဝိုလေ–သော၊ ယတ္ထကတ္ထစိ–၌၊ ဆိဒ္ဒံ–အပေါက်သည်၊ အဓိဋ္ဌာနံ ဝိဇဟတိ၊ မဟန္တေ–သော၊ စောဠေ–၌၊ တတော–ထို လက်ရှစ်သစ်, လက်လေးသစ်မှ၊ ပရေ–တစ်ပါးသော အရပ်၌၊ (အပြင်ဘက်အရပ်၌၊) ဆိဒ္ဒံ အဓိဋ္ဌာနံ နာ ဝိဇဟတိ၊ သဗ္ဗေသု–နှင်သော၊ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗကေသု–နှင်သော၊ စီဝရေသု–သင်္ကန်းတို့၌၊ ဃနယော၊ ဣတိ (ဝုတ္တံ)။

တတ္ထ–ထို ၄ ဝါဒတို့တွင်၊ [မူလဝါဒ, မဟာသုမဝါဒ, ကရဝီကတိသ ဝါဒ, အန္ဓကဋ္ဌကထာဝါဒ၊] ဝိကပ္ပနုပဂပစ္ဆိမ ပမာဏတော–မှ၊ အည်–သော၊ ပစ္ဆိမပုဗ္ဗမာဏံ နာမ နတ္ထိ၊ ဟိ–ချဲ့၊ နိသီဒန ကဏ္ဍပ္ပဋိဋ္ဌာဒီ ဝဿိက သာဋိကာနံ–တို့၏၊ ယံ ပမာဏံ ဝုတ္တံ၊ [ဆိုင်ရာ သိက္ခာပုဒ်၌ ဟောတော်မူအပ်ပြီ၊] တံ–ထို ပမာဏသည်၊ ဥက္ကဋ္ဌ–အလွန်ဆုံး ပမာဏတည်း၊ (ကသ္မာ), တတော–ထိုပမာဏထက်၊ ဥတ္တရိ–အလွန်၊ ပဋ္ဌိသိဒ္ဓတ္တာ–တားမြစ်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ [“တံ အတိက္ကာမယတော ပါစိတ္တိယံ”ဟု အာပတ်ဖြင့် တားမြစ်ပြီးဖြစ်သည်–ဟူလို၊] ပစ္ဆိမံ–နောက်ဆုံးပမာဏသည်၊ နာ–မဟုတ်၊ (ကသ္မာ) တတော–မှ၊ ဟေဋ္ဌာ–၌၊ အပဋ္ဌိသိဒ္ဓတ္တာ–တည်း၊ တိစီဝရသာပိ–၏လည်း၊ သုဂတစီဝရပုဗ္ဗမာဏတော–အောက်၊ ဥိနကတ္ထံ–ယုတ်လျော့သည်၏

အဖြစ်သည်၊ ဥက္ကဋ္ဌပမာဏမေဝ–သာတည်း၊ ပစ္ဆိမံ ပန–နောက်ဆုံး ပမာဏ သည်ကား၊ ဝိသုံ, သုတ္တေ–ပါဠိတော်၌၊ ဝုတ္တံ–ဟောတော်မူအပ်သော ပမာဏ သည်၊ နတ္ထိ၊ မုခပုဏ္ဏနပစ္စတ္ထရဏပရိက္ခာရစောဠာနံ–တို့၏၊ ဥက္ကဋ္ဌပရိစ္ဆေဒေါ နတ္ထိယေဝ၊ ဝိကပ္ပနုပဂပစ္ဆိမေန ပန–ဖြင့်ကား၊ ပစ္ဆိမပရိစ္ဆေဒေါ–ကို၊ ဝုတ္တော၊ တသ္မာ, တာဝ–**ကရဝိက** တိသဏေရ်၏ဝါဒ စသည်တို့မှ ရှေးဦးစွာ၊ (နိဒ္ဒိဋ္ဌာယံ–ယခု ညွှန်ပြအပ်သော၊) အနုကဋ္ဌကထာယံ–၌၊ ပစ္ဆိမ၊ ပေ၊ ရက္ခတီတိ–ဟူ၍၊ ဝတ္တာ–ပြီး၍၊ တတ္ထ–ထိုအဋ္ဌကထာ၌၊ ပရိက္ခာရစော ဠသေဝ–၏သာ၊ သုဂတဂုံလေန–ဖြင့်၊ အဋ္ဌဂုံလစတုရဂုံလပစ္ဆိမပွမာဏံ–လက်ရှစ်သစ် လက်လေးသစ်ဟူသော နောက်ဆုံးပမာဏကို၊ ဒသေတွာ– ပြပြီး၍၊ ဣတရေသံ–နှင့်သော၊ တိစီဝရာဒီနံ–တို့၏၊ မုဋ္ဌိပဟ္ဋကာဒိပဘေဒံ–မုဋ္ဌိပဟ္ဋက အစရှိသော အပြားရှိသော၊ ပစ္ဆိမပွမာဏံ–ကို၊ သန္ဓာယ ဧသနယော၊ ပေ၊ စီဝရေသူတိ–ဟူ၍၊ ယံ–အကြင်စကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ တံ–သည်၊ နု သမေတိ–သိက္ခာပုဒ်ပါဠိတော်နှင့် မညီ။

ကရဝိကတိသဏ္ဌေရဝါဒေပိ–၌လည်း၊ ဒီဃန္တ္ဂတောယေဝ–အလျှား အစွန်၌သာ၊ ဆိဒ္ဒံ–ကို၊ ဒသိတံ–ပြီ၊ တိရိယန္တ္ဂတော–၌၊ (ဆိဒ္ဒံ) နု ဒသိတံ၊ တသ္မာ–ကြောင့်၊ သော၊ ထိ ဝါဒသည်၊ အပရိစ္ဆိန္နော–အတိအကျ ပိုင်းဖြတ် အပ်သော အပိုင်းအခြားမရှိ၊ [လက်လိပ် လိပ်သော အလျှားဘက်၌သာ အပေါက်ကိုပြု၍ အနံဘက်အပေါက်ကို မပြုသောကြောင့် "အပိုင်းအခြား မပြည့်စုံ"ဟု ဆိုလိုသည်၊] မဟာသုမတ္ထေရဝါဒေ–၌၊ ပမာဏစီဝရဿ၊ ပေ၊ နု ဘိန္နတီတိ–ဟူ၍၊ ဝုတ္တံ–ပြီ၊ ဣဒံ ပန–ဤစကားကိုကား၊ နု ဝုတ္တံ–ဆက်၍ မဆိုအပ်၊ (ကိံ)၊ ဣဒံ နာမ–ဤမျှလောက်ရှိသည်မည်သော သက်နှံ့သည်၊ ပမာဏစီဝရံ–ပမာဏရှိသော သက်နှံ့တည်း၊ ဣတော–ဤမျှလောက်ရှိသော သက်နှံ့ထက်၊ ဥတ္တရိ–ပိုလွန်သောသက်နှံ့သည်၊ မဟန္တံ–သော၊ စီဝရံ–တည်း၊ ဣတိ–သို့၊ (နု ဝုတ္တံ)၊ အပိစ–သည်သာမကသေး၊ ဏ္ဌ–ဤ**မဟာသုမ**ထေရ်၏ ဝါဒ၌၊ တိစီဝရာဒီနံ–တို့၏၊ မုဋ္ဌိပဟ္ဋကာဒိဘေဒံ–မုဋ္ဌိပဟ္ဋကအစရှိသောအပြားကို၊

တံ နု သမေတိ။ ။ပရိက္ခာရစောဠအတွက် ဝိကပ္ပနာလောက်သော (ဘုရားရှင်၏ အလျှား လက်ရှစ်သစ် အနံ လက် ၄ သစ်) ပမာဏကို ပစ္ဆိမပမာဏ (အဆုံးသတ် ပမာဏ) ဟု ယူ၍, အခြားသော တိ စီဝရိတ်စသည်တို့၏ မုဋ္ဌိပဟ္ဋကစသော အပြား ရှိသော နောက်ဆုံးပမာဏကို ရည်ရွယ်၍ ဆိုအပ်သော "ဧသနယော" စသော စကားသည် (ပါဠိတော်၌ ထိုအတိုင်း မပါသောကြောင့်) ပါဠိတော်နှင့် မညီ–ဟူလို၊ ထို့ထက် အကျယ်ကို ဋီကာမှာ ရှုပါ။

ပစ္ဆိမပွမာဏန္တိ–ဟူ၍၊ အဓိပ္ပေတံ–၏၊ တတ္ထ–ထိုသက်နှင့် ၃ ထည်တို့၌၊ ပစ္ဆိမပမာဏတော–မှ၊ ဗဟိ–၌၊ ဆိဒ္ဒံ–သည်၊ အဓိဋ္ဌာနံ–ကို၊ ယဒိ နဘိနေ့ယျ–အုံ့၊ (ဝေ်သတိ)၊ ဥက္ကဋ္ဌပတ္တသာပိ–ဥက္ကဋ္ဌသပိတ်၏လည်း ကောင်း၊ မဇ္ဈိမပတ္တသဝါ–၏လည်းကောင်း၊ သြမကပွမာဏတော–အယုတ် ဆုံးပမာဏမှ၊ ဗဟိ–၌၊ ဆိဒ္ဒံ–သည်၊ အဓိဋ္ဌာနံ–ကို၊ နဘိနေ့ယျ–ရာ၊ နစ နဘိန္ဒတိ–မဖျက်သည်ကား မဟုတ် ဖျက်သည်သာ၊ တသ္မာ–ကြောင့်၊ အယမ္ပိ ဝါဒေါ–ဤ**မဟာသုမထေရ်**၏ဝါဒသည်လည်း၊ အပရိစ္ဆိန္နော–ရှိ၊ ပန–ကား၊ သဗ္ဗပဌမော–အလုံးစုံသော ဝါဒတို့၏ ရှေးဦးဖြစ်သော၊ ယော အယံ အဋ္ဌကထာဝါဒေါ–အကြင်ရှေးအဋ္ဌကထာဝါဒသည်၊ (အတ္ထိ)၊ အယမေဝ–ဤဝါဒသည်သာ၊ တ္တေ–ဤအပေါက်အတွက် အဓိဋ္ဌာန်ပျက်ခြင်း၌၊ ပမာဏံ–လိုရင်းပမာဏတည်း၊ ကသ္မာ, ပရိစ္ဆေဒသဗ္ဗာဝတော–အပိုင်းအခြား၏ ထင်ရှားသည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ ဟိ–ချဲ့၊ တိစီဝရဿ–၏၊ ပစ္ဆိမပွမာဏဿ–ကိုလည်းကောင်း၊ ဆိဒ္ဒပွမာဏဿ–ကိုလည်းကောင်း၊ ဆိဒ္ဒပ္ပတ္တိဒေသဲ ပွမာဏဿ–အပေါက်ဖြစ်ရာ အရပ်၏ ပမာဏကိုလည်းကောင်း၊ သဗ္ဗအဋ္ဌကထာသုယေဝ–အလုံးစုံသော ရှေးအဋ္ဌကထာတို့၌ပင်၊ ပရိစ္ဆိန္နတ္တာ–အတိအကျပိုင်းဖြတ်၍၊ ဝုတ္တံ၊ တသ္မာ, သ္မေဝ ဝါဒေါ–ထိုရှေးအဋ္ဌကထာဝါဒသည်သာ၊ ပမာဏံ–တည်း၊ ဟိ–မှန်၊ အဒ္ဓါ–မချွတ်ကေန်၊ သော–ထို အဋ္ဌကထာဝါဒကို၊ ဘဂဝတော–၏၊ အဓိပ္ပာယံ–အလိုတော်ကို၊ အနုဂန္တ္မာ–အစဉ်လိုက်၍၊ ဝုတ္တော–ပြီ၊ ဣတရေသု ပန–အခြားသော ဝါဒတို့၌ကား၊ ပရိစ္ဆေဒေါနေဝ အတ္ထိ၊ ပုဗ္ဗာပရံ–ရှေ့နောက်စကားသည်၊ နသမေတိ၊ ဣတိ–ဤသို့ မှတ်အပ်၏။

ပန–ဆက်၊ ယော–အကြင်ရဟန်းသည်၊ ဒုဗ္ဗလဋ္ဌာနေ–အားမရှိသော အရပ်၌၊ ဝါ–ရှိနေသော အရပ်၌၊ ပဌမံ, အဂ္ဂဠံ–အဖာကို၊ ဒတ္တာ, ပစ္ဆာ–မှ၊ ဒုဗ္ဗလဋ္ဌာနံ–ကို၊ ဆိန္နိတ္တာ–၍၊ (ဘိန္နိတ္တာ–ဟုလည်းရှိ၏၊) အပနေတိ–ဖယ်ရှားအုံ့၊ (တဿ–၏၊) အဓိဋ္ဌာနံ, နဘိဇ္ဇတိ–မပျက်၊ မဏ္ဍလပရိဝတ္တနေပိ–အိမ်ဝန်းကြီး, အိမ်ဝန်းငယ်ကို လဲလှယ်ခြင်း၌လည်း၊ ဧသေဝနယော၊ ဒုပဋ္ဌဿ–၂ ထပ်ရှိသော သက်နှင်း၏၊ ဧကသ္မိံ–သော၊ ပဋ္ဌလေ–အလွှာ၌၊ ဆိဒ္ဒေ–သည်၊ ဇာတေဝါ–သော်လည်းကောင်း၊ ဂဋ္ဌိတေဝါ–လျှောကျသော်လည်းကောင်း၊ အဓိဋ္ဌာနံ နဘိဇ္ဇတိ၊ ခုဒ္ဒကံ–သော၊ စီဝရံ–ကို၊ မဟန္တံ–ကြီးအောင်၊ ကရောတိ၊ [ခုဒ္ဒကံ စီဝရန္တိ မုဋ္ဌိပဉ္စကာဒိဘေဒပွမာဏတော အနုနမေဝ ခုဒ္ဒကစီဝရံ–ဋ္ဌိကာ၊] မဟန္တံ ဝါ–ကြီးသောသက်နှင်းကိုမူလည်း၊ ခုဒ္ဒကံ–ငယ်အောင်၊ ကရောတိ၊ အဓိဋ္ဌာနံ နဘိဇ္ဇတိ၊ [မဟန္တံ ဝါ ခုဒ္ဒကံ ကရောတိတိ ဧတ္ထ တိဏ္ဏံ စီဝရာနံ

ပသေသသု ယသ္မိံ ပဒေသေ ဆိဒ္ဒံ အဓိဋ္ဌာနံ နေ ဝိဇဟတိ၊ တသ္မိံ ပဒေသေ သမန္တတော ဆိန္နိတ္တာ ခုဒ္ဒကံ ကရောန္တသ အဓိဋ္ဌာနံ နေ ဝိဇဟတီတိ အဓိပ္ပာယော–ဋီကာ။] ဥဘော– ၂ ဖက်ကုန်သော၊ ကောဋ္ဌယော–အစွန်တို့ကို၊ မဗ္ဗေ–၌၊ ကရောန္တော–သော၊ (ကုံးပြန်လသော်၊) ပဌမံ ဆိန္နိတ္တာ ပစ္ဆာ, သစေ ယဋ္ဌေတိ–အကယ်၍ ဆက်စပ်အံ့၊ (ဇဝ်သတိ) အဓိဋ္ဌာနံ ဘိဇ္ဇတိ၊ အထ–သို့မဟုတ်၊ ယဋ္ဌေတ္တာ–ဆက်စပ်ပြီးမှ၊ ဆိန္နတိ–ဖြတ်အံ့၊ နေ ဘိဇ္ဇတိ၊ ရဇကေဟိ–ခဝါသည်တို့သည်၊ ဝါ–တို့ကို၊ ဓောဝါပေတ္တာ–ဖွပ်လျှော်စေ၍၊ သေတံ–ဖြူအောင်၊ ကာရာပေန္တသဟာပိ–၏လည်း၊ အဓိဋ္ဌာနံ–အဓိဋ္ဌာန်သည်၊ အဓိဋ္ဌာနမေဝ–အဓိဋ္ဌာန်မြဲသည်သာတည်း၊ ဣတိ–ဤသို့မှတ်အပ်၏၊ အယံ–ကား၊ တာဝ–ဝိသဒ္ဒေတိ စသည်တို့မှ ရှေးဦးစွာ၊ အန္တော၊ ပေ၊ ဇတ္ထ–၌၊ အဓိဋ္ဌာနေ–၌၊ ဝိနိစ္ဆယော–အဆုံးအဖြတ်တည်း။

ပန–ကား၊ ဝိကပ္ပနေ–ဝိကပ္ပနာပြုခြင်း၌၊ (လဗ္ဘမာနာ–နှင့်သော၊) ဝိကပ္ပနာ–တို့သည်၊ သမ္မုခဝိကပ္ပနာစ–သမ္မုခပိကပ္ပနာလည်းကောင်း၊ ဝါ–မိမိနှုတ်ဖြင့် ဝိကပ္ပနာပြုခြင်းလည်းကောင်း၊ ပရမ္မုခဝိကပ္ပနာစ–လည်းကောင်း၊ ဝါ–သူတစ်ပါးနှုတ်ဖြင့် ဝိကပ္ပနာပြုခြင်းလည်းကောင်း၊ (ဣတိ–သို့၊) ဒွေ–တို့တည်း၊ ကထံ–သို့လျှင်၊ သမ္မုခဝိကပ္ပနာ–သည်၊ ဟောတိ–နည်း၊ ဣတိ–ဤကား အမေးတည်း၊ [ဝိကပ္ပနပုဒ်နှင့် သမ္မုခ ပရမ္မုခပုဒ်တို့ကို ကခ်ါဘာသာဋီကာ သုရာပါနဝဂ် ဝိကပ္ပနသိက္ခာပုဒ်၌ ပြထားပြီ၊] စီဝရာနံ–တို့၏၊ ဇကဗဟုဘာဝ–တစ်ထည်တည်း၏အဖြစ်, အများတို့၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ သန္နိဟိတာသန္နိဟိတဘာဝဠ–အနီး၌ ထားအပ်ကုန်သည်၏အဖြစ်, အနီး၌ မထားအပ်ကုန်သည်၏ အဖြစ်ကို လည်းကောင်း၊ ဥတ္တာ–သိပြီး၍၊ ဣမံ စီဝရန္တိ ဝါ–သော်လည်းကောင်း၊ (အနီးတစ်ထည်ကို ပြုပုံ)၊ ဣမာနိ စီဝရာနိတိ ဝါ–သော်လည်းကောင်း၊ (အနီးအများကို ပြုပုံ)၊ ဇေတံ စီဝရံတိ ဝါ–သော်လည်းကောင်း၊ (အဝေးတစ်ထည်ကို ပြုပုံ)၊ ဇေတာနိ စီဝရာနိတိ ဝါ–သော်လည်းကောင်း၊ (အဝေးအများကို ပြုပုံ)၊ (ဝတ္တာ–ဆိုပြီး၍၊) တုယံ့ဝိကပ္ပေမိတိ–ဟူ၍၊ ဝတ္တာဗ္ဗံ–၏၊ [ဣမံ စီဝရံ–ကို၊ တုယံ့–အား၊ ဝိကပ္ပေမိ–ကိုယ်ဟာအမှတ်, ကင်းစင်လတ်အောင်ပြုပါ၏၊ ဝါ–ပေးပါ၏၊] အယံ–ဤဆိုအပ်ပြီးကား၊ ဣတော–သော၊ သမ္မုခဝိကပ္ပနာ–တည်း။

ဣတ္ထာဝတာ–ဤမျှ အတိုင်းအရှည်ရှိသော ဝိကပ္ပနာ ပြုခြင်းဖြင့်၊ နိဓေတုံ–သိုမှီးသိမ်းထားခြင်းငှာ၊ ဝဋ္ဋတိ–အပ်၏၊ ပန–ထိုသို့အပ်ပါသော်လည်း၊ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ ဝါ–ငှာလည်းကောင်း၊ ဝိသဒ္ဒေတုံ ဝါ–ငှာလည်းကောင်း၊ အဓိဋ္ဌာတုံ ဝါ–ငှာလည်းကောင်း၊ နေ ဝဋ္ဋတိ–မအပ်သေး၊ (သူတစ်ပါးဥစ္စာဖြစ်အောင်ပြုထားသောကြောင့် မအပ်သေး–ဟူလို၊) ပန–အနေယကား၊ မယံ သမန္တတော၊ ပေ၊

ကရောဟီတိ–ဟူ၍၊ ဧဝံ–သို့၊ ဝုတ္တေ–သော်၊ ပစ္စုဒ္ဓါရောနာမ–ပစ္စုဒ္ဓိုရ် ပြုခြင်းမည်သည်၊ ဝါ–ပြန်၍ ထုတ်ခြင်းမည်သည်၊ ဟောတိ၊ [မယှံ–၏၊ သန္တကံ–ကို၊ ပရိဘုဉ္ဇ ဝါ–သုံးဆောင်လိုမူလည်း သုံးဆောင်ပါလော့၊ ဝိသဇ္ဇေဟိ ဝါ–လော့၊ ယထာပစ္စယံ–အကြောင်းအားလျော်စွာ၊ ကရောဟိ–လော့၊] တတော–ထိုပစ္စုဒ္ဓိုရ် ပြုပြီးရာအခါမှ၊ ပဘုတိ–စ၍၊ ပရိဘောဂါဒယောပိ–တို့သည်လည်း၊ ဝဋ္ဋန္တိ–နှစ်၏၊ [ဤ ဝိကပ္ပနာ ပြုပုံကို ပါတိမောက်ဘာသာဋ္ဌိကာ, သုရာပါနဝဂ်, ဝိကပ္ပနာ သိက္ခာပုဒ်၌ ပြထားပြီ။]

အပရောပိ–အခြားတစ်မျိုးလည်းဖြစ်သော၊ နယော–ကား၊ တထေဝ–ထို့အတူပင်၊ စီဝရာနံ–တို့၏၊ ပေ၊ ဥတ္တာ–၍၊ တသ္မေ ဘိက္ခုနော–၏ပင်၊ [“တုယှံ ဝိကပ္ပေမိ” ဟု ဆိုခဲ့သောရဟန်းကိုပင် “တသ္မေ”ဟု ပြန်ညွှန်း၏၊] သန္တိကေ၌။ပေ။ ဝတ္တာ, ပဋ္ဌသု– ၅ ဦးကုန်သော၊ သဟဓမ္မိကေသု–သီတင်းသုံးဖော်တို့တွင်၊ အညတရဿ–အမှတ်မထား တစ်ပါးပါး၏၊ အတ္တနာ–မိမိသည်၊ အဘိရုစိ တဿ–အလိုရှိအပ်သော၊ ယဿ ကဿစိ–အမှတ်မထား တစ်ပါးပါး၏၊ [အညတရဿကိုပင် “အတ္တနာ၊ ပေ၊ ယဿ ကဿစိ”ဟု ထပ်ဖွင့်သည်၊] နာမံ–ကို၊ ဂဟေတ္တာ–ယူ၍၊ တိဿဿ ဘိက္ခုနော ဝိကပ္ပေမိတိ ဝါ–ဟူ၍ သော်လည်းကောင်း၊ တိဿာယ ဘိက္ခုနိယာ ဝိကပ္ပေမိတိ ဝါ–ဟူ၍သော်လည်း ကောင်း၊ (တိဿာယ) သိက္ခမာနာယ (ဝိကပ္ပေမိတိဝါ)–သော်လည်းကောင်း၊ တိဿဿ သာမဏေရဿ (ဝိကပ္ပေမိတိဝါ)–သော်လည်း ကောင်း၊ တိဿာယ သာမဏေရိယာ ဝိကပ္ပေမိတိဝါ–သော်လည်းကောင်း၊ ဝတ္တဗ္ဗံ–၏၊ အယံ–ပြီးကား၊ အပရာပိ–သော၊ သမ္မုခဝိကပ္ပနာ–တည်း၊ [ဤနေရာ၌ မျက်ကွယ် ပုဂ္ဂိုလ်အား ပေးခြင်းကိုပင် “သမ္မုခဝိကပ္ပနာ”ဟု ဆိုထားသည်၊] ဇေဋ္ဌာဝတာ–ဤမျှ အတိုင်းအရှည်ရှိသော ဝိကပ္ပနာပြုခြင်းဖြင့်၊ နိဓေတုံ–ငှာ၊ ဝဋ္ဋတိ၊ ပန–ထိုသို့ပင်အပ်ပါသော်လည်း၊ ပရိဘောဂါဒီသု–သုံးစွဲခြင်းအစရှိသည်တို့တွင်၊ ဧကမ္မိ–တစ်ခုမျှလည်း နှ ဝဋ္ဋတိ–သေး၊ ပန–အနွယကား၊ တေန ဘိက္ခုနာ–သည်၊ (တသ္မေဝဟု ဆိုခဲ့သော ရဟန်းကို ဆိုသည်၊) တိဿဿ ဘိက္ခုနော၊ ပေ၊ ကရောတီတိ–ဟူ၍၊ ဝုတ္တေ–သော်၊ ပစ္စုဒ္ဓါရောနာမ ဟောတိ၊ တတော–ထိုပစ္စုဒ္ဓိုရ်ပြုပြီးရာအခါမှ၊ ပဘုတိ–စ၍၊ ပရိဘောဂါဒယောပိ–တို့သည်လည်း၊ ဝဋ္ဋန္တိ၊ ဣတိ–ဤသို့လျှင်၊ သမ္မုခဝိကပ္ပနာ–သည်၊ ဟောတိ–၏၊...[ကထံ အမေးကို ပြန်ဖြေရသည်။]

ကထံ–သို့လျှင်၊ ပရမ္မုခဝိကပ္ပနာ–သည်၊ ဝါ–သူတစ်ပါးနှုတ်ဖြင့် ဝိကပ္ပနာ ပြုခြင်းသည်၊ ဟောတိ–နည်း၊ ဣတိ–ဤကား အမေးတည်း၊ စီဝရာနံ–တို့၏၊

တဏေ၀–ထို့အတူပင်၊ ပေ၊ ဧတာနိ စီ၀ရာနိတိ ၀ါ–သော်လည်းကောင်း၊ ၀တ္ထာ–ပြီး၍၊ တုယ့် ဝိကပ္ပနတ္ထာယ ဒမ္မိတိ–ဟူ၍၊ ၀တ္ထုဗ္ဗ–ရာ၏၊ [တုယ့်–အား၊ ဝိကပ္ပနတ္ထာယ–ဝိကပ္ပနာပြုခြင်းအကျိုးငှာ(ဝိကပ္ပနာပြုဖို့ရန်)၊ဒမ္မိ–ပေးပါ၏၊] တေန–ထိုရဟန်းသည်၊ (ကိုယ်စားလှယ်လုပ်၍ ဝိကပ္ပနာပြုပေးမည့်ရဟန်းသည်၊) ၀တ္ထုဗ္ဗော–၏၊ (ကိ)၊ တေ–အရှင်ဘုရား၏၊ မိတ္တော ၀ါ–ခိုင်မြဲသောမိတ်ဆွေသည်သော်လည်းကောင်း၊ သန္ဒိဋ္ဌော၀ါ–ထိုဤအရပ်ပေါင်းဆုံလတ်၍ မြင်အပ်ကာမျှ ဖြစ်သောမိတ်ဆွေသည်သော်လည်းကောင်း၊ သမ္ဘတ္တော၀ါ–အတူတကွဆည်းကပ်ဖက်ဖြစ်သော မိတ်ဆွေသည်သော်လည်းကောင်း၊ ကော–နည်း၊ ဣတိ (၀တ္ထုဗ္ဗော)၊ [ကခ်ါနှင့်အချို့စာအုပ်၌ "သမ္ဘတ္တော၀ါ" ပုဒ်မပါ၊ မိုတ္တောနှင့် သဘောတူဖြစ်၍ မပါခြင်းက ကောင်း၏၊] တတော–ထိုမှနောက်၌၊ ဣတရေန–အခြားသော သင်္ကန်းရှင် ရဟန်းသည်၊ ပုရိမနယေနေ၀–ဖြင့်ပင်၊ တိသော ဘိက္ခုတိ၀ါ–သော်လည်းကောင်း၊ ပေ၊ ၀တ္ထုဗ္ဗ–ရာ၏၊ ပုန–ဖန်၊ တေန ဘိက္ခုနာ– သည်၊ (ဝိကပ္ပနာအစား ပြုပေးမည့် ရဟန်းသည်)၊ အဟံ–သည်၊ တိသသ–သော၊ ဘိက္ခုနော–အား၊ဒမ္မိ–၏၊ ဣတိ၀ါ–သော်လည်းကောင်း၊ (ဝိကပ္ပေမိ–နေရာ၌ ဒမ္မိဟု သုံးသည်)၊ ပေ၊ ၀တ္ထုဗ္ဗ၊ အယံ ပရမ္မုခ၀ိကပ္ပနာ၊ ဧတ္တာ၀တာ–ဖြင့်၊ ပေ၊ နု ၀ဋ္ဋတိ၊ ပန–အနွယကား၊ တေန ဘိက္ခုနာ–သည်၊ ဒုတိယသမ္မုခ၀ိကပ္ပနာယ–၌၊ ၀ုတ္တနယေနေ၀–ဖြင့်ပင်၊ ပေ၊ ၀ဋ္ဋတိ–သို့၊ ပရမ္မုခ၀ိကပ္ပနာ–သည်၊ ဟောတိ–၏၊ [ကထံကို ပြန်အုပ်သည်။]

ဒ္ဝိန္နံ–နှစ်သော၊ ဝိကပ္ပနာနံ–တို့၏၊ နာနာကရဏံ–အသီးအခြား ပြုကြောင်း အထူးသည်၊ ကိ–နည်း၊ သမ္မုခ၀ိကပ္ပနာယ–၌၊ သယံ–ကိုယ်တိုင်၊ ဝိကပ္ပေတွာ–ပြီး၍၊ ပရေန–သူတစ်ပါးသည်၊ ၀ါ–ကို၊ ပစ္စုဒ္ဓရာပေတိ–ပစ္စုဒ္ဓိရ်ပြုစေ၏၊ ပရမ္မုခ၀ိကပ္ပနာယ–၌၊ ပရေန–သည်၊ ၀ါ–ကို၊ (စာအုပ်များ၌"ပရေနေ၀"ဟု ဧ၀ပါသည်ကား မကောင်း။) ဝိကပ္ပါပေတွာ–စေပြီး၍၊ ပရေနေ၀–သည်ပင်၊ ၀ါ–ကိုပင်၊ ပစ္စုဒ္ဓရာပေတိ–၏ ဣဒံ–ဤဆိုအပ်ပြီးကား၊ ဧတ္ထ–ဤ၀ိကပ္ပနာ ၂ မျိုးပြုရာ၌၊ (ဒ္ဝိန္နံ ဝိကပ္ပနာနံ) နာနာကရဏံ–တည်း၊ ပန–ဆက်၊ ယသ–အကြင်ရဟန်းအား၊ ဝိကပ္ပေတိ–၏၊ သော–သည်၊ ပညတ္တိကောဝိဒေါ–ဝိနည်းပညတ်တော်၌ ကျွမ်းကျင်သည်၊ သစေ နု ဟောတိ–အုံ့၊ ပစ္စုဒ္ဓရိတုံ–ငှာ၊ သစေ နု ဇာနာတိ–အကယ်၍ နားမလည်အုံ့၊ ["ပညတ္တိကောဝိဒေါ နု ဟောတိ" ကိုပင် "နု ဇာနာတိ ပစ္စုဒ္ဓရိတုံ" ဟု ထပ်ဖွင့်သည်။] (ဧ၀ं သတိ) တံ စီ၀ရံ–ထို ဝိကပ္ပနာ ပြုအပ်ပြီးသော သင်္ကန်းကို၊ ဂဟေတွာ, အညဿ–သော၊ ဗျတ္တဿ–ဝိနည်းပညတ်တော်၌ ကျွမ်းကျင်သော ရဟန်း၏၊ သန္တိကံ ဂန္တွာ

ပုန, ဝိကပ္ပေတွာ–၍၊ ပစ္စုဒ္ဓရာပေတဗ္ဗံ–စေရာ၏၊ ဧသော ဝိကပ္ပိတ ဝိကပ္ပနာ နာမ–ဤ ဝိကပ္ပနာ ပြုအပ်ပြီး သင်္ကန်းကို ထပ်၍ ဝိကပ္ပနာပြုခြင်း မည်သည်၊ ဝဋ္ဋတိ၊ [ပရိကၠာရစောဠ နာမည်ဖြင့် အဓိဋ္ဌာန်တင်အပ်ပြီးသော သင်္ကန်းကို တိစီဝရိတ် အဓိဋ္ဌာန် ထပ်၍တင်ကောင်းသကဲ့သို့ ဝိကပ္ပနာ ပြုအပ်ပြီးသော သင်္ကန်းကိုလည်း ထပ်၍ ဝိကပ္ပနာပြုကောင်းသည်–ဟူလို၊ ဝိကပ္ပိတ ဝိကပ္ပနာ ဝဋ္ဋတိတိ အဓိဋ္ဌိတအဓိဋ္ဌာနံ ဝိယာတိ အဓိဟ္ဌာယော၊ ဋီကာ၊] အယံ–ကား၊ ဝိကပ္ပေတိတိ ဣမသ္မိံ ပဒေ–၌၊ ဝိနိစ္ဆယော–တည်း။

စ–ဆက်၊ အနုဇာနာမိ၊ ပေ၊ နံ ဝိကပ္ပေတုန္တိ အာဒိဝစနတော–တုံ အစ ရှိသောစကား၊တော်ကြောင့်၊ ဝိကပ္ပေတိတိ–ဟူ၍၊ အဝိသေသေန–အတူး မ, မ သာမညအားဖြင့်၊ ဣဒံ ဝုတ္တဝစနံ–ဤဟောတော်မူအပ်သော စကားသည်၊ [အဝိသေသေန ဝုတ္တဝစနန္တိ တိစီဝရာဒိ အဓိဋ္ဌေတိ၊ ဝဿိကသာဋိကံ ကဏ္ဍုပဋိစ္ဆာဒိဉ္စ ဝိကပ္ပေတိတိ အဝတ္တာ သဗ္ဗစီဝရာနံ အဝိသေသေန ဝိကပ္ပေတိတိ ဝုတ္တဝစနံ၊] ဝိရုဒ္ဓံဝိယ–ဆန့်ကျင်သကဲ့သို့၊ ဒိဿတိ–ထင်ရ၏၊ ["နံ ဝိကပ္ပေတုံ" ဟူသောစကားနှင့် "ဝိကပ္ပေတိ"ဟူသော စကားသည် ဆန့်ကျင်သကဲ့သို့ ထင်ရသည်–ဟူလို၊] စ–ထိုသို့ပင် ဆန့်ကျင်သကဲ့သို့ ထင်ရပါသော်လည်း၊ တထာဂတာ–ဘုရားရှင်တို့သည်၊ ဝိရုဒ္ဓံ–ရှေ့နောက်ဆန့်ကျင်သောစကားကို၊ နံ ဘာသန္တိ–မိန့်တော်မမူကြကုန်၊ တသ္မာ–ကြောင့်၊ ဧဝံ–သို့၊ အသ–ထို ဝိကပ္ပေတိ ပုဒ်၏၊ အတ္ထော–ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော–၏၊ (ကိ)၊ တိစီဝရံ–ကို၊ တိစီဝရသင်္ခေပေနေဝ–၃ ထည်သော သင်္ကန်း၌ ထည့်သွင်းခြင်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝါ–တိစီဝရိက်အဓိဋ္ဌာန်ဖြင့်သာလျှင်၊ [တိစီဝရသင်္ခေပေနာတိ တိစီဝရနိဟာရေန၊ သဃ်ဘဋ္ဌိအာဒိ အဓိဋ္ဌာန ဝသေနာတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ၊] ပရိဟရတော–ဆောင်ယူသောရဟန်းအား၊ အဓိဋ္ဌာတုမေဝ–ဌာသာ၊ အနုဇာနာမိ၊ ဝိကပ္ပေတုံ–ဌာ၊ နံ အနုဇာနာမိ၊ [ဆိုလိုရင်းကား–တိစီဝရိတ်ကို အဓိဋ္ဌာန်တင်၍ သွားလေရာသို့ ဆောင်ယူလိုလျှင် သံဃာဋိ စသော အမည်ဖြင့်သာ အဓိဋ္ဌာန် တင်ဖို့ရန် ခွင့်ပြုတော်မူသည်–ဟူလို၊] ပန–ကား၊ ဝဿိကသာဋိကံ–ကို၊ စတုမာသတော–မိုး ၄ လမှ၊ ပရံ–၌၊ ဝိကပ္ပေတုမေဝ (အနုဇာနာမိ)၊ အဓိဋ္ဌာတုံ (နံ အနုဇာနာမိ)။

စ–ဆက်၊ ဧဝံ သတိ–သော်၊ ယော–အကြင်ရဟန်းသည်၊ တိစီဝရေ–တွင်၊ ဧကေန, စီဝရေန–နှင့်၊ ဝိပ္ပဝသိတုကာမော–ကင်း၍ နေလိုသည်၊ဟောတိ–၏၊ တဿ–၏၊ တိစီဝရာဓိဋ္ဌာနံ–ကို၊ ပစ္စုဒ္ဓရိတ္တာ–၍၊ ဝိပ္ပဝါသသုခတ္ထံ–ကင်း၍ နေခြင်း၌ ချမ်းသာခြင်းအကျိုးငှာ၊ [ကင်း၍ နေသည့်အတွက်အာပတ်

မသင့်အောင်–ဟူလို၊] ဝိကပ္ပနာယ–ဝိကပ္ပနာပြုခြင်း၏၊ သြကာသော–အခွင့်သည်၊ ဝါ–ကို၊ ဒိန္နော ဟောတိ၊ ဒသဟာတိက္ကမေစ–ကြောင့်လည်း၊ အနာပတ္တိ၊ ဣတိ (အတ္ထော ဝေဒိတဗ္ဗော–ပြန်လှည့်၊) ဧတေနုပါယေန–ဖြင့်၊ သဗ္ဗတ္ထ–အဓိဋ္ဌာန်တင်အပ်သော သက်နှံးအားလုံးတို့၌၊ ဝိကပ္ပနာယ–၏၊ အပ္ပဋိသိဒ္ဓ ဘာဝေါ–မတားမြစ်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော။

ဝိသဇ္ဇေတီတိ–ကား၊ အညသ–အာ၊ ဒေတိ–အံ့၊ ပန–ပရိဟာရပက္ခမှ တစ်ပါး စောဒကပက္ခကို ဆိုဦးအံ့၊ ကထံ–လျှင်၊ ဒိန္နံ ဟောတိ၊ ကထံ ဂဟိတံ (ဟောတိ)၊ ဣမံ–ဤသက်နှံးကို၊ တုယှံ–အား၊ ဒေမိ–ပေးပါ၏၊ (ဣတိဝါ–သော်လည်းကောင်း၊ ဒဒါမိ (ဣတိ ဝါ)၊ ဒဇ္ဇာမိ၊ (ဣတိဝါ)၊ သြဏောဒေမိ–စွန့်ပါ၏၊ (ဣတိ ဝါ)၊ ပရိစ္စဇာမိ၊ (ဣတိ ဝါ)၊ ဝိသဇ္ဇာမိ၊ (ဣတိ ဝါ)၊ နိသဇ္ဇာမိ–စွန့်ပါ၏၊ ဣတိ ဝါ၊ ဣတ္ထန္နမသ–အား၊ [မျက်ကွယ်၌ နေသူကို ရည်ရွယ်၍ဆိုသည်၊] ဒေမိ၊ (ဣတိ ဝါ)၊ ပေ၊ ဝဒတိ–အံ့၊ သမ္မုခါပိ–၌လည်းကောင်း၊ ပရမ္မုခါပိ–၌လည်းကောင်း၊ ဒိန္နံယေဝ ဟောတိ၊ တုယှံ–ဖို့၊ ဂဏှာဟိ–လော့၊ ဣတိ ဝုတ္တေ, မယှံ–ဖို့၊ ဂဏှာမီတိ ဝဒတိ၊ သုဒိန္နံ–ကောင်းစွာ ပေးအပ်သည်လည်းကောင်း၊ သုဂ္ဂဟီတဉ္စ–ကောင်းစွာ ယူအပ်သည် လည်းကောင်း၊ (ဟောတိ)၊ တဝ–၏၊ သန္တကံ–ကို၊ ကရောဟိ၊ တဝ သန္တကံ ဟောတု၊ တဝ သန္တကံ, ကရိဿသိ–ပြုလတ္တံ့လော၊ ["ကာရာပေဟိ" ဟု ရှိသည်ကားမကောင်း၊] ဣတိ ဝုတ္တေ၊ ပေ၊ ဒုဒ္ဒိန္နံ–မကောင်းသဖြင့် ပေးအပ်သည်လည်းကောင်း၊ ဒုဂ္ဂဟီတဉ္စ–မကောင်းသဖြင့် ယူအပ်သည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ။

သြကာသော၊ ပေ၊ ဒိန္နော၊ ။တိစီဝရိတ် အဓိဋ္ဌာန်တင်၍ဆောင်သော ရဟန်းသည် အနီးအပါးအရပ်သို့ ခေတ္တသွားသောအခါ သက်နှံ ၂ ထည်ဖြင့်သွားတတ်၏၊ ထိုအခါ မပြန်နိုင်၍ အရဏ်တက်အောင် ညဉ့်အိပ်နေရလျှင် ကျန်ရစ်သော သက်နှံးတစ်ထည်ကို မှန်း၍ အရဏ်မတက်ခင် ပစ္စုဋ္ဌိုရ်ပြုလိုက်မှ ထိုသက်နှံးနှင့် ညဉ့်ကင်းမှကြောင့် နိသဂ္ဂိ အာပတ်မှ လွတ်လပ်ခွင့်ရနိုင်သည်၊ ထို့နောက် ထိုအရပ်၌ ဆက်၍နေရဦးမည်ဖြစ်လျှင် ထိုကျန်ရစ်သော သက်နှံးကိုမှန်း၍ ဝိကပ္ပနာပြုနိုင်ခွင့်ရှိသည်–ဟူလို။

သုဒိန္နံ သုဂ္ဂဟီတံ။ ။ပေးခြင်းကိစ္စအထမြောက်သည်ကို "သုဒိန္နံ"ဟုလည်းကောင်း, ယူခြင်းကိစ္စအထမြောက်သည်ကို "သုဂ္ဂဟီတ"ဟုလည်းကောင်း ဆိုသည်၊ မျက်မှောက်၌ "သင့်အား [အရှင့်အား] ဤသက်နှံးပေးပါ၏" ဟု ဖြစ်စေ "စွန့်ပါ၏"ဟု ဖြစ်စေဆိုရ်ပေးလျှင် သုဒိန္နဖြစ်၏၊ မျက်ကွယ်ဖြစ်လျှင် မိမိပေးလိုရာပုဂ္ဂိုလ်၏ နာမည်ကိုဖော်၍ "...အား ဤသက်နှံးကို ပေးပါ၏" ဟု ဖြစ်စေ, "...အား စွန့်ပါ၏"ဟု ဖြစ်စေ ဆိုရ်ပေးလျှင် သုဒိန္နဖြစ်၏၊ "သင်ဖို့ ယူလော့"ဟု ဆိုလျှင်လည်း၊ သုဒိန္နပင်တည်း၊ ထိုသို့ သုဒိန္နဖြစ်သောဥစ္စာကို "တပည့်တော် [ငါ] ယူပါ၏" ဟုဆိုလျှင် သုဂ္ဂဟီတ ဖြစ်တော့၏။

ဒါတာ–ပေးသူသည်၊ ဒါတုံ–ပေးခြင်းငှာ၊ ဝါ–ပေးနည်းကို၊ နေဝ ဈာနာ တိ–နားမလည်အံ့၊ ဣတရော–ပေးသူမှ တစ်ပါးသော ယူသူသည်၊ ဂတေတုံ–ငှာ၊ ဝါ–ကို၊ နှ (ဈာနာတိ)၊ ပန–ဆက်၊ တဝ သန္တကံ, ကရောဟိ–လော့၊ ဣတိ–သို့၊ ဝုတ္တေ, ဘန္တေ သာဓု, မယံ–ဖို့၊ ဂဏှာမိ၊ ဣတိ–ဤသို့ပြောမြဲ၊ သစေ ဂဏှာတိ၊ (ဧဝံသတိ) သုဂ္ဂဟိတံ၊ ပန–ဆက်၊ ဧကော–သည်၊ ဂဏှာဟိတိ သစေဝဒတိ၊ [ဂဏှာဟိတိစ အာဏာတ္တိယာ ဂဟဏသ တံပဋိဗဒ္ဓတာ ကရဏဝသေန–(ထို ယူမည့်သူနှင့် စပ်အောင် ပြုခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်) ပဝတ္တတ္တာ တဒါ ဂဏှာမိတိ စိတ္တေ အနုပ္ပာဒိတေ ပစ္ဆာ ဂဟေတုံ နှ လဘတိတိ ဝဒန္တိ၊] ဣတရော–ပေးသူမှတစ်ပါး ယူသူသည်၊ နှ ဂဏှာမိ–မယူလိုပါ၊ ဣတိ–ဤသို့ ပြောအံ့၊ ပုန, သော–ထို ပေးသောရဟန်းသည်၊ မယာ, တုယ်ံ–အား၊ ဒိန္နံ–ပြီ၊ ဂဏှာဟိ–လော့၊ ဣတိ ဝဒတိ၊ ဣတရောပိ–ပေးသူမှတစ်ပါးသော ယူသူသည်လည်း၊ မယ်ံ–အား၊ ဣမိနာ–ဤသက်နှံးဖြင့်၊ နှ အတ္ထော–အလိုမရှိ၊ ဣတိ ဝဒတိ၊ တတော–ထိုမှနောက်၌၊ ပုရိမောပိ–ရှေးဖြစ်သော ပေးသော ရဟန်းသည်လည်း၊ မယာ–သည်၊ ဒိန္နံ–ပေးအပ်ပြီ၊ ဝါ–ပေးပြီးပြီ၊ ဣတိ–ဤသို့ကြံ၍၊ ဒသာဟံ အတိက္ကာမေတိ၊ ပစ္ဆိမောပိ–နောက်ဖြစ်သော ပေးရာ ရဟန်းသည်လည်း၊ မယာ ပဋိက္ခိတ္တန္တိ (ဒသာဟံ အတိက္ကာမေတိ)၊ ကသ အာပတ္တိ (ဟောတိ)၊ ဣတိ–ဤကားအမေးတည်း၊ ကသစိ–တစ်စုံတစ်ယောက် သောရဟန်း၏၊ အာပတ္တိ နှ (ဟောတိ)၊ ပန–ဆက်၊ ယသ–အကြင်ရဟန်း အား၊ ရုစ္စတိ၊ တေန, အဓိဋ္ဌဟိတ္တာ ပရိဘုဉ္ဇိတဗ္ဗံ–သုံးဆောင်ကောင်း၏။

ပန–ဆက်၊ ယော–အကြင်ရဟန်းသည်၊ အဓိဋ္ဌာနေ–အဓိဋ္ဌာန်တင်ခြင်း၌၊ ဝေမတိကော–ဖြစ်သော ယုံမှားခြင်းရှိ၏၊ [အဓိဋ္ဌာန် တင်ပြီးလေပြီလော, မတင်ရသေးသလောဟု ယုံမှားမှုရှိနေ၏–ဟူလို၊] တေန–ထိုရဟန်းသည်၊ ကိံ–ကို၊ ကာတဗ္ဗံ–နည်း၊ ဝေမတိကဘာဝံ–ကို၊ အာရောစေတွာ–ဝိနည်းဓိုရ် အား ပြောပြ၍၊ အနဓိဋ္ဌိတံ–နဂိုက အဓိဋ္ဌာန် မတင်အပ်သေးသည်၊ သစေ ဘဝိဿတိ–အံ့၊ ဧဝံ–သော်၊ မေ–ငါ၏သက်နှံးသည်၊ ကပ္ပိယံ–သည်၊ ဟောတိ၊ (ယခု အဓိဋ္ဌာန်တင်ခြင်းကြောင့် အပ်သောသက်နှံးဖြစ်၏–) ဟူလို၊ ဣတိ–သို့၊ ဝတ္တွာ–၍၊ (အမှန်အတိုင်း ဝေတိမကဖြစ်ကြောင်းကို ပြော၍–ဟူလို၊) ဝုတ္တ နယေနေဝ နိသဇ္ဇိတဗ္ဗံ၊ ဟိ–မှန်၊ ဧဝံ–သို့၊ ဈာနာပေတွာ–သိစေ၍၊ (ဝိနည်းဓိုရ်ကို အသိပေး၍)၊ ဝိနယကမ္မံ–ကို၊ ကရောန္တေ သ–၏၊ မုသာဝါဒေါ–သည်၊ နှ ဟောတိ မဖြစ်၊ ပန–ဝါဒန္တ ရကား၊ ကေစိ–တို့သည်၊ ဧကေန–သော၊ ဘိက္ခုနာ–သည်၊ ဝိဿာသံ–အကျွမ်းဝင်သဖြင့်၊ ဂဟေတွာ–၍၊ ပုန–ဖန်၊

ဒိန္ဓ–ပေးအပ်သည်၊ (သမာနံ–သော်၊) ဝဋ္ဋတိ၊ ဣတိ ဝဒန္တိ၊ တံ–ထိုစကားသည်၊ နယုဋ္ဌတိ–မသင့်၊ (ကသ္မာ–နည်း၊) ဟိ ယသ္မာ–ကြောင့်၊ တဿ–ထိုအခြား ရဟန်း၏၊ တေ–ဤသက်နှံးကိုယူ၍ ပြန်ပေးခြင်းသည်၊ ဝိနယကမ္မံ–သည်၊ နဟောတိ–မဟုတ်၊ တံ–ထိုသက်နှံးသည်၊ ဇေတ္ဌကေန–ဤမျှ အတိုင်းအရှည် ရှိသော ယူ၍ပြန်ပေးခြင်းဖြင့်၊ အညံ–နိသဂ္ဂိပစ္စည်းမှ တစ်ပါးသော၊ ဝတ္ထုပိ–သည်လည်း၊ နဟောတိ–မဖြစ်။

နဿတီတိ အာဒိ–သည်၊ ဥတ္တာနတ္ထမေव–သာ၊ ယော နဿတီတိ အာပတ္တိ ဒုက္ကဋသာတိ ဇော–ဌ်၊ ဣမိနာ–ဤ ရဟန်းသည်၊ မယှံ–အား၊ ဒိန္ဓ–ပြီ၊ ဣတိ ဣမာယသညာယ–ဤသို့သော အမှတ်သညာဖြင့်၊ နဒေန္တသ–ပြန်မပေးသော ရဟန်း၏၊ ဒုက္ကဋံ(ဟောတိ)၊ ပန–ဆက်၊ တဿ–၏၊ သန္တကဘာဝံ–ကို၊ ဥတ္တာ–သိ၍၊ (သိပါလျက်)၊ လေသေန–အမြွက်ထောင်သဖြင့်၊ (ငါ့အား ပေးပြီးပြီ–ဟူသော အမြွက်ဖြင့်) အစ္ဆိန္ဒန္တော–လုယူသော ဝိနည်းဓိရ်ရဟန်းကို၊ ဘဏ္ဍံ–ကို၊ အဋ္ဌပေတွာ–တန်ဖိုးဖြတ်စေ၍၊ ကာရေတမ္ဘော–ပြုစေထိုက်၏၊ ဝါ–ဆုံးဖြတ်ထိုက်၏၊ ဣတိ–ဤသို့ မှတ်အပ်၏၊ သမုဋ္ဌာနာဒီသု–တို့တွင်၊ ဣဒံ သိက္ခာပဒံ–သည်၊ ကထိနသမုဋ္ဌာနံ နာမ–မည်၏၊ ကာယဝါစာတောစ–ကြောင့်လည်းကောင်း၊ [ကာယဝါစာဟိ ကတ္တဗ္ဗအဓိဋ္ဌာနဝိကပ္ပနာနံ အကတတ္တာ ဟောတိတိ အာဟ–ကာယဝါစာတော သမုဋ္ဌာတီတိ၊] ကာယဝါစာစိတ္တတော စ–ကြောင့်လည်းကောင်း၊ သမုဋ္ဌာတိ၊ အနဓိဋ္ဌာနေနစ–ကြောင့်လည်းကောင်း၊ အဝိကပ္ပေနေနစ–ကြောင့်လည်းကောင်း၊ အာပဇ္ဇနတော–သင့်ရောက်ခြင်းကြောင့်၊ အကိရိယံ–ယမည်၏၊ သညာယ–ဝိတိက္ကမသညာ၏၊ အဘာဝေပိ–မရှိခြင်းကြောင့်လည်း၊ နမုစ္စတိ–အာပတ်မှမလွတ်၊ အဇာနန္တော–သော်လည်း၊ အာပဇ္ဇတိ–အာပတ်သို့ရောက်၏၊ ဣတိ–ကြောင့်၊ နော သညာဝိမောက္ခံ–မည်၏၊ အစိတ္တက–စိတ်မရှိသော်လည်းသင့်ရောက်အပ်သော သိက္ခာပုဒ်တည်း၊ ပေ၊ တိဝေဒနံ, ဣတိ–အပြီးတည်း။ ။ပဌမကထိနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ နိဋ္ဌိတာ။

တံ နယုဋ္ဌတိ၊ ။ဦးတိသ၏ ဒသာဟာတိက္ကန္တ နိသဂ္ဂိယသက်နှံးကို ဝိနည်းထုံးစံအတိုင်း မစွန့်ရသေးဘဲ ဦးဒတ္တက ဝိဿာသဂ္ဂါဟဖြင့်ယူ၍ ဦးတိသအား ပြန်ပေးလျှင် အပ်၏၊ (နိသဂ္ဂိယ မထိုက်တော့) ဟု ဆိုကြသော ကေစိဆရာတို့၏ ထိုစကားသည် မသင့်၊ ဘာကြောင့်နည်း–ယူချိန်က နိသဂ္ဂိယ ပျက်သွားရ၊ ဝိနည်းက်အနေအားဖြင့် ယူသောကြောင့်တည်း၊ ထိုသို့ ဝိနည်းက်အနေအားဖြင့် ယူခြင်းမဟုတ်ဘဲ တကယ်ကို အပိုင်ယူပြီးမှ တစ်စုံတစ်ခုသော အကြောင်းကြောင့် ပြန်ပေးလျှင်ကား အပ်ပါ၏၊ နိသဂ္ဂိယ မဆက်တော့ပါ၊ သို့သော် အာပတ်ကိုကား ဒေသနာပြောရဦးမည်။

၂–ဥဒေါသိတသိက္ခာပုဒ်အဖွင့်

၄၇၁။ တေနသမယေန ဗုဒ္ဓေါ ဘဂဝါတိ–သည်၊ ဥဒေါသိတသိက္ခာပဒံ–တည်း။ တတ္ထ–၌၊ သန္တ ရတ္တရေနာတိ (ဧတ္ထ)–၌၊ အန္တ ရဝါသကော–အလယ်သတ်မှတ် ခါးအရပ်၌, ဝတ်အပ်သော သင်းပိုင်ကို၊ အန္တ ရန္တိ–ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဥတ္တရာသင်္ဂါ–အပေါ် သတ်မှတ်, ပခုံးရပ်၌ ဦးကပ်စေအပ် (တင်လွှမ်းအပ်)သော ဧကသီကို၊ ဥတ္တရန္တိ–ဟူ၍၊ (ဝုစ္စတိ)၊ အန္တ ရေန–သင်းပိုင်နှင့်၊ သဟ, (ပဝတ္တံ–သော၊) ဥတ္တရံ–အပေါ်ခြွေ ဧကသီတည်း၊ သန္တ ရတ္တရံ–သိ၊ တေန သန္တ ရတ္တရေန–ဖြင့်၊ အန္တ ရဝါသကေန–နှင့်၊ သဟ, (ပဝတ္တေန) ဥတ္တရာသင်္ဂေန–ဖြင့်၊ ဣတိ အတ္ထော၊ [ဤသန္တ ရတ္တရေနပုဒ်ကို ပါဠိတော် ပဏ္ဏမန္တိ၌ ဣတ္ထမ္ဘူတလက္ခဏစပ်၊] ကဏ္ဏကိတာနိတိ–ကား၊ သေဒေန–ချွေးသည်၊ ဗုဒ္ဓောကာသေသု–ထိအပ်သော အရပ်တို့၌၊ သဠာတကာဒုသေတမဏ္ဍလာနိ–လွန်စွာဖြစ်သော မည်းနက်သော အဝန်းအဝိုင်းရှိကုန်, ဖြူသော အဝန်းအဝိုင်းရှိကုန်သည်၊ ဝါ–လွန်စွာဖြစ်သော အမည်းကွက်, အဖြူကွက်ရှိကုန်သည်၊ (ဟောန္တိ)၊ [ဤအဖွင့်ကား အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်သာ၊ "ကဏ္ဏေန–မှိုဖြင့်+ကိတာနိ–ရောပြွမ်းအပ်ကုန်သည်တို့တည်း၊ ကဏ္ဏကိတာနိ–တို့" ဟု သဒ္ဒတ္ထ မှတ်၊ ကိတ၌ ကိရဓာတ် တပစ္စည်း။]

အဒ္ဒသ၊ ပေ၊ အာဟိဏ္ဍန္တော်တိ (ဧတ္ထ)–၌၊ ဂုဏ္ဍတ္ထံ) ကိရ (ဥဒ္ဒရိတ္ဘာဒသေမိ)၊ ထေရော–**အရှင်အာနန္ဒာ**ထေရ်သည်၊ ဘဂဝတိ–သည်၊ ဒိဝါ–၌၊ ပဋိသလ္လနတ္ထာယ–ကိုယ်တော်တစ်ပါးတည်း ကိန်းအောင်းတော်မူခြင်း အကျိုးငှာ၊ ဂန္ဓကုဋိ–သို့၊ ပဝိဋ္ဌေ–ဝင်တော်မူပြီးလသော်၊ တံ ဩကာသံ–ထိုအားလပ်ခွင့်ကို၊ လဘိတ္တာ–၍၊ ဒုန္နိက္ခိတ္တာနိ–ရဟန်းတို့ မကောင်းသဖြင့် ထားအပ်ကုန်သော၊ ဒါရဘဏ္ဍမတ္တိကာဘဏ္ဍာနိ–သစ်ဘဏ္ဍာ မြေဘဏ္ဍာတို့ကို၊ ပဋိသာမေန္တော–သိုမှီးသိမ်းဆည်းလျက်လည်းကောင်း၊ ဝါ–သိုမှီးသိမ်းဆည်းရင်းလည်းကောင်း၊ အသမ္မဋ္ဌာနံ–တံမြက်မလှည်းအပ်သေးသော အရပ်ကို၊ သမ္မဇ္ဇန္တော–တံမြက်လှည်းလျက်လည်းကောင်း၊ ဝါ–ရင်းလည်းကောင်း၊ ဂိလာနေဟိ ဘိက္ခူဟိ သဒ္ဓိံ, ပဋိသန္ထာရံ–ပဋိသန္ထာရကို၊ ကရောန္တော–ပြုလျက်လည်းကောင်း၊ ဝါ– ရင်းလည်းကောင်း၊ တေသံ ဘိက္ခူနံ–သင်္ကန်းကို နေလှန်းကုန်သောထိုရဟန်းတို့၏၊ [ပါဠိတော်လာ ရဟန်းများကို "တေသံ" ဟု တသဒ္ဒါဖြင့် ညွှန်ပြသည်၊] သေနာသနဋ္ဌာနံ–ကျောင်း၏ တည်ရာအရပ်သို့၊ သမ္မတ္တော (ဟုတ္တာ)အဒ္ဒသ၊ တေန–ကြောင့်၊ အဒ္ဒသ၊ ပေ၊ အာဟိဏ္ဍန္တော်တိ–ဟူ၍၊ (သံဂီတိကာရေဟိ) ဝုတ္တံ။

၄၇၃။ အဝိပ္ပဝါသသမ္မုတိံ ဒါတုန္တိ–ကား၊ အဝိပ္ပဝါသေ–အဝိပ္ပဝါသကြောင့်၊ ဝါ–ကင်းရှိနေသည် မမည်ခြင်းကြောင့်၊ သမ္မုတိ–သမုတ်ခြင်းတည်း၊ အဝိပ္ပဝါသ သမ္မုတိ–အဝိပ္ပဝါသကြောင့် သမုတ်ခြင်း၊ ဝါ–နည်း၊ အဝိပ္ပဝါသာယ–အဝိပ္ပဝါသ အကျိုးငှာ၊ ဝါ–ကင်းရှိနေသည် မမည်ခြင်းအကျိုးငှာ၊ သမ္မုတိ–တည်း၊ အဝိပ္ပဝါသသမ္မုတိ–အဝိပ္ပဝါသအကျိုးငှာ သမုတ်ခြင်း၊ ပန–ပရိဟာရပက္ခမှ တစ်ပါး၊ ပေ၊ အံ့၊ ဇေ္ဌ–ဤအဝိပ္ပဝါသသမ္မုတိပေးရာ၌၊ အာနိသံသော–အကျိုးသည်၊ ကော–နည်း၊ ယေန စီဝရေန–နှင့်၊ ဝိပ္ပသတိ–ကင်းရှိ နေ၏၊ တံ–ထိုသင်္ကန်းသည်၊ နိသဂ္ဂိယံ–စွန့်သင့် စွန့်ထိုက်သည်၊ နု ဟောတိ၊ အာပတ္တိဥ–ပါစိတ်အာပတ်သို့လည်း၊ နာပဇ္ဇတိ၊ ကိတ္တကံ ကာလံ–လုံး၊ (နိသဂ္ဂိယံ, နု ဟောတိ–သနည်း၊ အာပတ္တိဥ နာပဇ္ဇတိ၊) တာဝ–**မဟာပဒုမ**ထေရ်မှ ရှေးဦးစွာ၊ (နိဒ္ဒိဋ္ဌော) မဟာသုမတ္ထေရောအာဟ၊ (ကိံ)၊ ယာဝ ရောဂေါ, နဝူပ သမ္မတိ–မကြိမ်းအေးသေး၊ တာဝ, တံ–ထိုသင်္ကန်းသည်၊(နိသဂ္ဂိယံ နု ဟောတိ၊ အာပတ္တိဥ နာပဇ္ဇတိ၊) ပန–ဆက်၊ ရောဂေ–သည်၊ ဝူပသန္တေ–သော်၊ သီဃံ, စီဝရဋ္ဌာနံ–သင်္ကန်း၏ တည်ရာအရပ်သို့၊ အာဂန္တ္ဗဗ္ဗံ–လာရာ၏၊ ဣတိ (အာဟ)၊ မဟာပဒုမတ္ထေရော အာဟ၊ (ကိံ)၊ သီဃံ, အာဂစ္ဆတော–ပြန်လာသော ရဟန်း၏၊ ရောဂေါ–သည်၊ ပဋိကုပ္ပေယျ–ပြန်၍ပျက်ရာ၏၊ တသ္မာ သဏိကံ အာဂန္တ္ဗဗ္ဗံ၊ ဟိ–မှန်၊ ယတော–အကြင်အခါမှ၊ ပဋ္ဌာယ, သတ္ထံဝါ–အဖော်ကုန်သည် ကိုသော်လည်း၊ ပရိယေသတိ–၏၊ ဂစ္ဆာမိ–အံ့၊ ဣတိ, အာဘောဂံ ဝါ–နှလုံးသွင်းမှုကိုသော်လည်း၊ ကရောတိ–၏၊ တတော–ထိုအခါမှ၊ ပဋ္ဌာယ ဝဋ္ဋတိ၊ ပန–ဆက်၊ ဒါနိ, နု ဂမိဿာမိ–ပြန်မသွားတော့အံ့၊ ဣတိဧဝံ–သို့၊ ဓုရနိက္ခေပံ–

အဝိပ္ပဝါသေ။ ။"နိမိတ္တတ္ထောဘုမ္မ၊ အဝိပ္ပဝါသတ္ထံတိအတ္ထော၊ ဝိပ္ပဝါသပစ္စယာ ယာ အာပတ္တိ တဒဘာဝတ္ထံတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ" ဋီကာ၊ နိမိတ်အနက်၌ သတ္တမီသက်၊ နိမိတ်အနက်ရှိရာဝယ် ထိုအကြောင်း နိမိတ်သည်ပင် မျှော်လင့်ချက်အားဖြင့် အကျိုးသဘောလည်း သက်ရောက်၏၊ ဥပမာ–"ကုဋ္ဌရော ဒန္တေသု ဟညတေ" ၌ "အစွယ်တို့ကြောင့် သတ်အပ်သည်" ဟု ဆိုရာဝယ် အစွယ်သည် ရဖို့ရန် ရည်ရွယ်ချက် အကျိုးဖြစ်သကဲ့သို့တည်း၊ ဤ၌လည်း "အဝိပ္ပဝါသကြောင့်သမုတ်" ဟု ဆိုလျှင် သမုတ်ထားသည့် အတွက် ထိုရဟန်းမှာ တိစီဝရိတ်နှင့် ကင်းသော်လည်း နိသဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် မသင့်ခြင်း အကျိုးကို ရ၏၊ ထို့ကြောင့် "အဝိပ္ပဝါသတ္ထံတိ အတ္ထော၊ ဝိပ္ပဝါသပစ္စယာ ယာ အာပတ္တိ၊ တဒဘာဝတ္ထံတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ" ဟု ဋီကာ၌ အဓိပ္ပာယ်ဆင့်၍ဖွင့်သည်။ [ဝိပ္ပဝသနံ–ကင်း၍နေခြင်း၊ ဝိပ္ပဝါသော–ခြင်း၊ နဝ+ဝိပ္ပဝါသော အဝိပ္ပဝါသော၊ ကင်း၍နေခြင်းမဟုတ်၊ "ကင်း၍နေသော်လည်း အာပတ်မသင့်ရကား ကင်း၍နေသည်မမည်တော့" ဟူလို၊ အဋ္ဌကထာ နောက်နည်း၌ တဒတ္ထသမ္ဘဒါန်သက်၍ အကျိုးကိုယူခြင်းသာ ထူးသည်။]

တာဝန်ကို လျှော့ချခြင်းကို၊ ကရောန္တနေ-ပြုသောရဟန်းသည်၊ ပစ္စုဒ္ဓရိတဗ္ဗံ-ပစ္စုဒ္ဓိုရ်ပြုရာ၏၊ အတိရေကစီဝရဌာနေ-၌၊ ဌသတိ-တည်လတ္တံ့၊ ဣတိ (အာဟ၊) [အဝေးရှိသက်နှံးကို လှမ်း၍ ပစ္စုဒ္ဓိုရ်ပြုသောအခါ အဓိဋ္ဌာန်ကျသွားသောကြောင့် အတိရေကစီဝရအရာ၌ တည်လိမ့်မည်၊ ထိုသို့ အတိရေကသက်နှံးဖြစ်လျှင်ကား ညဉ့်ကင်းမှုကြောင့် အပြစ်မရှိတော့၊ သို့သော် ဆက်၍ ညဉ့်ကင်းရဦးမည်ဖြစ်လျှင် ဝိကပ္ပနာပြု, သို့မဟုတ် ပရိကၠာရစောဌ အဓိဋ္ဌာန်ပြုရမည်။]

ပန-ဆက်၊ အသ-ထိုရဟန်း၏ ရောဂေါ, သစေ ပဋိကုပ္ပတိ-အကယ်၍ တစ်ဖန်ပျက်အုံ့၊ (ဧဝံသတိ) ကိံ-ကို၊ ကာတဗ္ဗံ ပြုထိုက်သနည်း၊ ဣတိ-ဤကား အမေးတည်း၊ တာဝ-ဥပတိဿထေရ်မှ ရှေးဦးစွာ၊ (နိဒ္ဒိဋ္ဌော) ဖုဿဒေဝတ္ထေရော အာဟ၊ (ကိံ)၊ သောယေဝ ရောဂေါ-သည်ပင်၊ သစေ ပဋိကုပ္ပတိ၊ (ဧဝံသတိ) သာဧဝ သမ္မုတိ-ထို မူလသမ္မုတိပင်တည်း၊ ပုန-ဖန်၊ သမ္မုတိ ဒါနကိစ္စံ-သည်၊ နတ္ထိ၊ အထ-သို့မဟုတ်၊ အညော၊ အခြားသော ရောဂါသည်၊ သစေ ကုပ္ပတိ-အကယ်၍ ပျက်အုံ့၊ (ဧဝံသတိ) ပုန, သမ္မုတိ, ဒါတဗ္ဗာ၊ ဣပတိဿတ္ထေရော အာဟ၊ (ကိံ)၊ သောဝါ ရောဂါ-သည်မူလည်း၊ ဟောတု-စေ၊ အညောဝါ-အခြားရောဂါသည်မူလည်း၊ (ဟောတု)၊ ပုန သမ္မုတိဒါနကိစ္စံ နတ္ထိ၊ ဣတိ (အာဟ)။

၄၇၅-၆။ နိဒ္ဒိတစီဝရသ္မိံ ဘိက္ခုနောတိ-ကား၊ ဣဓပန-ဤသိက္ခာပုဒ်၌ကား၊ ပုရိမသိက္ခာပဒေ ဝိယ-၌ကဲ့သို့၊ အတ္ထံ အဂ္ဂဟေတွာ, ဘိက္ခုနော-၏၊ စီဝရသ္မိံ-သည်၊ နိဒ္ဒိတေ-သော်၊ ဣတိ ဧဝံ-သို့၊ သာမိဝသေန-သာမိအနက်၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ကရဏဝစနသ-ကရိယာဝိဘာတ်၏၊ အတ္ထော ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ဟိ-မှန်၊ ကရဏဝသေန-ဖြင့်၊ ဝါ-ကတ္တားအနက်၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ဘိက္ခုနော-သည်၊ ဣဒံနာမ-ဤမည်သောအမှုကို၊ ကာတဗ္ဗ-၏၊ ဣတိ-ဤသို့ ဆိုဖွယ်သည်၊နတ္ထိ၊ ပန-အနွယကား၊ သာမိဝသေန-ဖြင့်၊ ဘိက္ခုနော-၏၊ စီဝရသ္မိံ, နိဒ္ဒိတေ-သော် လည်းကောင်း၊ ကထိနေ-ကို၊ ဥဒ္ဒိတေစ-သော်လည်းကောင်း၊ ဧဝံ-ဤစီဝရနိဿာန ကထိနဗ္ဘာရတို့ကြောင့်၊ ဆိန္နပလိဗောဓော-ပြတ်သောပလိဗောဓရှိသည်၊(ဟုတွာ) ဧကရတ္တာမို့ ဘိက္ခု တိစီဝရေန စေဝိပ္ပဝသေယျ၊ ဣတိဧဝံ-သို့၊

ပုရိမ၊ ပေ၊ အဂ္ဂဟေတွာ။ ။ရှေ့သိက္ခာပုဒ်၌ "ဓာရေတဗ္ဗံ" ကြိယာ၏ ကတ္တားဖြစ်၍ "ဘိက္ခုနော-သည်" ဟု ကတ္တားအနက်ယူရသည်၊ ဤသိက္ခာပုဒ်၌ ထိုသို့စပ်ပုဒ် မရှိသောကြောင့် ထို ကတ္တားအနက် မယူဘဲ "ဘိက္ခုနော-၏" ဟုနာဝိဘာတ်ကို သာမိအနက်၌ သက်စေ၍ စီဝရသ္မိံ၌စပ်ပါ၊ "ရဟန်း၏+သက်နှံး] ဟူလို။

အတ္ထော–သာမိအနက်သည်၊ ယုဇ္ဇတိ–သင့်၏၊ တတ္ထ–ထိုတိစီဝရေန ဝိပ္ပဝေသယျ ဟူသော ပါဠိ၌၊ တိစီဝရေနာတိ–ကား၊ အဓိဋ္ဌိတေသု–တိစီဝရိတ်အဓိဋ္ဌာန်တင်အပ်ပြီး ကုန်သော၊ စီဝရေသု–တို့တွင်၊ ယေန ကေနစိ–နှင့်၊ (ဝိပ္ပဝေသယျ) ဟိ–မှန်၊ ဧကေန–တစ်ထည်နှင့်၊ ဝိပ္ပဝုတ္ထောပိ–ကင်းဝေးနေသော ရဟန်းသည်လည်း၊ တိစီဝရေန–နှင့်၊ ဝိပ္ပဝုတ္ထော–ကင်းဝေးနေသော ရဟန်းမည်သည်၊ ဟောတိ၊ (ကသ္မာ)၊ ပဋိသိဒ္ဓပရိယာပန္နေန–တားမြစ်အပ်သော ၃–ထည်၌ အကျုံးဝင်သော သင်္ကန်းနှင့်၊ ဝိပ္ပဝုတ္ထတ္တာ–တည်း၊ တေနေဝ, အသ–ထို တိစီဝရေန ဝိပ္ပဝေသယျပုဒ်၏၊ ပဒဘာဂေန, သံဃာဋိယာဝါတိ အာဒိ–စကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ [“သံဃာဋိယာဝါ” ဟု ဝိကပ္ပနတ္ထ ဝါသဒ္ဒါဖြင့် ဟောတော်မူသည်–ဟူလို၊] ဝိပ္ပဝေသယျာတိ–ကား၊ ဝိပ္ပယုတ္တော–မယှဉ်သည် (ဟုတ္တာ) ဝေသယျ–အံ့၊ [ဝိပ္ပဝေသယျ၌ ဝိကို ဝိပ္ပယုတ္တောဟု ဖွင့်၏။]

၄၇၇–၈။ ဂါမော ဧကူပစာရောတိအာဒိ–စကားကို၊ အဝိပ္ပဝါသလက္ခဏဝဝတ္ထာပနတ္ထံ–အဝိပ္ပဝါသ၏ လက္ခဏာကို ပိုင်းခြားခြင်းအကျိုးငှာ၊ ဝုတ္တံ၊ တတော–ထို ဂါမော ဧကူပစာရော အစရှိသောစကားမှ၊ ပရံ–၌၊ ယထာကွာမေန–ဖြင့်၊ ပန္နရသ–ကုန်သော၊ တာနေဝ မာတိကပဒါနိ–ထိုမာတိကာပုဒ်တို့ကိုပင်၊ ဝိတ္ထာရေန္တော–ချဲ့တော်မူလိုသည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ ဂါမော ဧကူပစာရော နာမာတိ အာဒိမာဟ၊ တတ္ထ–၌၊ ဧကကုလဿ ဂါမောတိ–ကား၊ ဧကဿ–သော၊ ရညောဝါ–၏ သော်လည်းကောင်း၊ ဘောဧကဿဝါ–ရွာစား၏သော်လည်းကောင်း၊ ဝါ–ရွာသူကြီး၏သော်လည်းကောင်း၊ ဂါမော–တည်း၊ ပရိက္ခိတ္တောတိ–ကား၊ ယေန ကေနစိ–သော၊ ပါကာရေနဝါ–တံတိုင်းဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ ဝတိယာဝါ–စည်းရိုးဖြင့်သော်လည်းကောင်း။ (“သာခါယဝါ–သစ်ခက်တန်းဖြင့် သော်လည်းကောင်း”ဟု တချို့စာအုပ်၌ ရှိသည်ကား မကောင်း၊) ပရိက္ခာယဝါ–ကျုံးဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ [ကျုံးဖြင့် မြစ်–ရေကန်တို့ကိုပါ အကာအရံအဖြစ်ဖြင့် ယူပါ၊] ပရိက္ခိတ္တောတာ–ကာရံအပ်သောအရပ်တည်း၊ ဧတ္တာဝတာ–ဤမျှ အတိုင်း

တိစီဝရေန။ ။၃–ထည်လုံးနှင့်ကင်း၍နေမှ “တိစီဝရေန ဝိပ္ပဝါသ” မည်သည် မဟုတ်၊ အဓိဋ္ဌာန်တင်အပ်သော ၃–ထည်တွင် တစ်ထည်နှင့်ကင်း၍နေလျှင် တိစီဝရေန ဝိပ္ပဝါသမည်၏၊ ထို့ကြောင့် “အဓိဋ္ဌိတေသု၊ ပေ၊ ကေနစိ” ဟု ဖွင့်သည်၊ တိစီဝရေန သည် အပေါင်း၏အမည်ကို အစိတ်တစ်ထည်တစ်ထည်နှင့် တင်စားသော ဧကဒေသျှုပစာ တည်း–ဟု ဆိုလိုသည်၊ ကခ်ါဋိကာ၌ ဧကဒေသျှုပစာရအပြင် မုချနည်းကိုလည်း ပြသေး၏၊ ထိုနည်းကား “တိစီဝရနှင့် ကင်း၍ မနေရ”ဟုဆိုလျှင် “ထိုတိစီဝရတွင်ပါဝင်သော တစ်ထည်တည်းနှင့်လည်း ကင်း၍မနေရ”ဟု အဓိပ္ပာယ်ရသတဲ့။

အရှည်ရှိသော ပရိက္ခိတ္တော ဟူသောစကားဖြင့်၊ ဧကကုလဂါမသ-တစ်ယောက်ပိုင်ရှာ၏၊ ဧကုပစာရတာ-တစ်ခုတည်းသော ဥပစာရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒဿိတာ-ပြီ၊ အန္တောဂါမေ ဝတ္ထုဗ္ဗန္တိ-ကား၊ ဧဝရူပေ-သော၊ ဂါမေ-တစ်ယောက်မိုင်ရှာ၌၊ စီဝရံ နိက္ခိပိတ္တာ, ဂါမဗ္ဘန္တရေ-ရှာတွင်း၌ ၊ ယထာရုစိတေ-အကြင်အကြင် အလိုရှိအပ်သော၊ ဌာနေ-၌၊ အရဏံ ဥဋ္ဌာပေတုံ ဝဋ္ဋတိ။

အပရိက္ခိတ္တောတိ ဣမိနာ-ဖြင့်၊ တသေဝ ဂါမသ-ထိုတစ်ယောက်ပိုင် ရှာ၏ပင်၊ နာနူပစာရတာ-အမျိုးမျိုးသော ဥပစာရှိသည်၏ အဖြစ်ကို၊ ဒဿိတာ-ပြတော်မူအပ်ပြီ၊ [အိမ်တိုင်း၌ အကာရံ အသီးသီးရှိသောကြောင့် "နာနူပစာရ" ဟု ဆိုဟန်တူသည်၊] ဧဝရူပေ-သော၊ ဂါမေ-နာနူပစာရရှာ၌၊ ယသ္မိံ ဃရေ-၌၊ စီဝရံ-ကို၊ နိက္ခိတ္တံ-ပြီ၊ တတ္ထ-ထိုအိမ်၌၊ ဝတ္ထုဗ္ဗံ-နေရာ၏၊ ဟတ္ထပါသာ ဝါ နဝိဧဟိတဗ္ဗန္တိ-ကား၊ အထဝါ-ကား၊ တံဃရံ-ကို၊ (နဝိဧဟိတဗ္ဗံ၌စပ်၊) သမန္တတော-ပတ်ဝန်းကျင်၌၊ ဟတ္ထပါသာ-ဟတ္ထပါသ်မှ၊ နဝိဧဟိတဗ္ဗံ-မစွန့်ရာ၊ အမုတေယျရတနပွမာဏပွဒေသာ-အခွဲအားဖြင့် ၃တောင်ပမာဏရှိသော အရပ်မှ၊ ဝါ-၂ တောင့်ထွာ ပမာဏရှိသော အရပ်မှ၊ ဥဒ္ဓံ-အထက်၌၊ ဝါ-အလွန်၊ နဝိဧဟိတဗ္ဗံ-ရာ၊ ဣတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ၊ ပန-ဆက်၊ အမုတေယျရတနဗ္ဘန္တရေ-၌၊ ဝတ္ထုံ-နေခြင်းငှာ၊ ဝဋ္ဋတိ၊ [အိမ်တွင်းမှာ သော်လည်း နေရမည်၊ သို့မဟုတ်-အိမ်၏ ဥပစာ၂တောင့်ထွာ အတွင်းမှာ သော်လည်း နေရမည်-ဟူလို၊] တံ ပမာဏံ-ကို၊ အတိက္ကမိတ္တာ-၍၊ ဣဒ္ဓိမာ-သော၊ ဘိက္ခု-သည်၊ အာကာသေ-၌၊ အရဏံ-ကို၊ သစေပိ ဥဋ္ဌာပေတိ-ဦးတော့၊ (ဧဝံသတိပိ) နိသဇ္ဇိယမေဝ-သည်သာ၊ ဟောတိ၊ ပန-ဆက်၊ တတ္ထ-ဣ ယသ္မိံ ဃရေ စီဝရံ နိက္ခိတ္တံ ဟောတိဟူသော ပါဋ္ဌ၌၊ ယသ္မိံ ဃရေတိ (ဧတ္ထ)-ယသ္မိံ ဃရေဟူသော ဣ၊ပါဋ္ဌ၌၊ ဃရပရိစ္ဆေဒေ-ကို၊ ဧကကုလသသ နိဝေသနံ ဟောတိတိ အာဒိနာ-သော၊ လက္ခဏေန-ဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-၏၊ ["ဃရ" ဆိုသည်မှာ နောက်၌ပြမည့် နိဝေသန-ဥဒေါသိတ တို့ပင် ဖြစ်ရကား ထို၌ ပြမည့် လက္ခဏာအတိုင်း ဃရ အပိုင်းအခြားကို သိပါ-ဟူလို။]

၄၇၉။ နာနာကုလသသ ဂါမောတိ-ကား၊ နာနာရာဇုနံ ဝါ-တို့၏သော်လည်းကောင်း၊ ဘောဂကာနံ ဝါ-တို့၏သော်လည်းကောင်း၊ ဝေသာလီ ကုသိနာရာဒိ သဒိသော-သော၊ ဂမော-တည်း၊ [ဝေသာလီပြည်၌ ဝဇ္ဇီမင်းအများ, ကုသိနာရုံ ပြည်၌ မလ္လာမင်းအများစုပေါင်း၍ အုပ်စိုးကြသည်၊] ပရိက္ခိတ္တောတိ ဣမိနာ-ဖြင့်၊ နာနာကုလဂါမသ-အထူးထူးသော အမျိုး၏ ရှာ၏ ၊ဝါ-အထူးထူးသော

အမျိုးပိုင်ရှာ၏၊ ဧကူပစာရတာ ဒသ္သိတာ၊ သဘာယေဝါ ဒွါရမူလေဝါ တိဇ္ဈ–ဒ္ဒ၊ လိင်ဗျတ္တယေန–ဣတ္ထိင်၏ နပုလ္လိင် ပြန်ခြင်းအားဖြင့်၊ သဘာ–သဘာကို၊ သဘာယံတိ–ယံဟူ၍၊ ဝုတ္တာ၊ ဒွါရမူလေတိ–ကား၊ နဂရဒွါရသ–၏၊ သမီပေ–ဒ္ဒ၊ [မူလကို သမီပဟု ဖွင့်သည်၊] ဣဒံ ဝုတ္တံဟောတိ၊ ဧဝရူပေ ဂါမေ ယသ္မိံ ယရေ စိဝရံ နိက္ခိတ္တံ၊ တတ္ထဝါ–ထိုအိမ်ဒ္ဒသော်လည်း၊ ဝတ္ထုဗ္ဗံ–နေရာ၏၊ တတ္ထ–ထိုအိမ်ဒ္ဒ၊ သဒ္ဒသဃံဋ္ဌနေနဝါ–အသံ၏ ထိပါးချုပ်ချယ်ခြင်းကြောင့်သော်လည်းကောင်း၊ ဝါ–ဆူညံခြင်းကြောင့်သော်လည်းကောင်း၊ ဇနသမ္မာဓေနဝါ–လူအပေါင်းဖြင့် ကျဉ်းမြောင်းခြင်းကြောင့်သော်လည်းကောင်း၊ ဝသိတုံ, အသက္ကောန္တေန–သည်၊ သဘာယေဝါ–ဈေးရုံဒ္ဒသော်လည်းကောင်း၊ ဝတ္ထုဗ္ဗံ၊ နဂရဒွါရမူလေဝါ–လည်း၊ ဝတ္ထုဗ္ဗံ၊ တတြပိ–ထိုအရပ်ဒ္ဒလည်း၊ ဝသိတုံ အသက္ကောန္တေန, ယတ္ထကတ္ထစိ–သော၊ ဖာသုကဋ္ဌာနေ–ဒ္ဒ၊ ဝသိတွာ–ပြီး၍၊ အန္တေ အရဏော–ဒ္ဒ၊ အာဂမ္မ–ပြန်လာ၍၊ တေသံယေဝ သဘာယ ဒွါရမူလာနံ–ထိုဈေး, မြို့တံခါးအနီးတို့၏သာလျှင်၊ ဟတ္ထပါသာဝါ–မှမူလည်း၊ နဝိဇဟိတဗ္ဗံ၊ ပန–ဆက်၊ ယရသ္မိံ–၏သော်လည်းကောင်း၊ စီဝရသ္မိံ–၏သော်လည်းကောင်း၊ ဟတ္ထပါသေဇေ–ဒ္ဒသာ၊ ဝတ္ထုဗ္ဗံ–နေရာ၏၊ ဝါ–နေရမည်၊ ဣတိ–ဤသို့ဆိုဖွယ်သည်၊ နတ္ထိ–မရှိ။

သဘာယံ၊ပေ၊နိက္ခိပိတ္တာတိ–ကား၊ ယရေ–ဒ္ဒ၊ အထပေတ္တာ, သဘာယေ–ဒ္ဒ၊ ထပေသာမိ၊ ဣတိ–ဤသို့ ကြံ၍၊ သဘာယံ သစေ ဂစ္ဆတိ၊ (ဇဝံသတိ) သဘာယံ, ဂစ္ဆန္တေန–သော၊ တေန–ထိုရဟန်းသည်၊ ("သဘာယေ ဝါ ဝတ္ထုဗ္ဗံ,

---

လိင်ဗျတ္တယေန။ ။အခြားနေရာ၌ "လိင်ဗျတ္တယ" ဟု လာလျှင် မူလရိုးရာလိင်မှ အခြားလိင်တစ်မျိုး ပြောင်းလွဲခြင်းဟူသော လိင်ဝိပလ္လာသကို ဆိုလို၏၊ ဤနေရာ၌ကား လိင်ပြောင်းလွဲရုံသာမက ဣတ္ထိလိင်ရှိသော "သဘာ" ပုဒ်၏ နေရာဝယ် နပုလ္လိင်ရှိသော "သဘာယံ" ပုဒ်ကို ဆိုထားခြင်းကို "လိင်ဗျတ္တယ" ဟု ဆိုလိုသည်။ [သဘာသဒ္ဒပရိယာယောပိ ဟိ သဘာယသဒ္ဒေါ နပုံသကလိင်ယုတ္တော ဣဓ ဝုတ္တောတိ ဣမ မတ္ထံ ဒဿေန္တော လိင်ဗျတ္တယေန သဘာ ဝုတ္တာတိ အာဟ။]

ဝတ္ထုဗ္ဗမေဝနတ္ထိ။ ။"ဝတ္ထုဗ္ဗမေဝ, ဝတ္ထုဗ္ဗမေဝ" ဟု ပါဠိ ၂ မျိုးရှိ၏၊ နောက်ဒ္ဒ "စီဝရဟတ္ထပါသေ ဝသိတဗ္ဗံ နတ္ထိ" ဟူသော ဆိုလတ္တံ. စကားကို ထောက်လျှင် "ဝတ္ထုဗ္ဗမေဝ" သာ ပါဠိမှန်ဖြစ်ရာ၏၊ "စီဝရဟတ္ထပါသေ ဝသိတဗ္ဗံ နတ္ထိ" ကိုလည်း "စီဝရဟတ္ထပါသေယေဝ ဝသိတဗ္ဗံ တိနတ္ထိ"ဟု ဧဝသဒ္ဒါ ဣတိသဒ္ဒါထည့်၍ ဋီကာဖွင့်သောကြောင့် ဤ၌လည်း "ဝတ္ထုဗ္ဗမေဝ" မှ ဧဝကို "ဟတ္ထပါသေဇေ" ဟု ရွှေ့၍ ဝတ္ထုဗ္ဗနောင် ဣတိ ထည့်လျက် အနက်ပေးသင့်သည်၊ [နိဿယကြည့်ပါ၊] "ဝတ္ထုဗ္ဗမေဝ" ပါဠိ၌ကား ဟတ္ထပါသေနှင့် စာစပ်၍မဖြစ်။

ဒွါရမူလေဝါ–ဈေးတံခါး၏ အနီးဌမူလည်း” ဟု ပါဠိတော်ဌစပ်၊) ဟတ္ထ ပါသေတိ–ကား၊ [ပါဠိတော်ဌရှိသော တည်ပါဌ်။] ဟတ္ထံ–ကို၊ ပသာရေတွာ–ဆန့်တန်း၍၊ ဟန္ဒ–ရော့၊ ဣမံ စီဝရံ–ကို၊ ထပေဟိ–ထားလိုက်ပါလော့၊ ဣတိ ဧဝံ–သို့၊ နိက္ခေပသုခေ–ချထားခြင်းဌ လွယ်ကူသော၊ ဝါ–ချထားဖို့ရန် လွယ်ကူသော၊ ဟတ္ထပါသဂတေ–ဟတ္ထပါသ်ဌရောက်သော၊ [လက်လှမ်းမီအရပ်ကို ဟတ္ထ ပါသ်ဟု ခေါ်၏၊ ထိုဟတ္ထပါသ်သည် ပမာဏအားဖြင့် ၂ တောင့်ထွာရှိ၏။] ကိသ္မိဉ္စိ–သော၊ အာပဏေ–ဈေးဆိုင်ဌ၊ စီဝရံ–ကို၊ နိက္ခိတ္တာ ပုရိမနယေနေဝ သဘာယေဝါ ဝတ္ထဗ္ဗံ ဒွါရမူလေဝါ၊ ဟတ္ထပါသာဝါ–မှ မူလည်း၊ နှ ဝိဧဟိ တဗ္ဗံ။

တတြ–ထိုဟတ္ထပါသေ စီဝရံ နိက္ခိပိတွာ အစရှိသောဝါကျဌ်၊ အယံ–ကား၊ ဝိနိစ္ဆယော–တည်း၊ (ဟတ္ထပါသေ စီဝရံ နိက္ခိပိတွာဌ် ဟတ္ထပါသအဆုံး အဖြတ်တည်း၊) ဘာဝ–ဥပတိသ္သထေရ်မှရှေးဦးစွာ၊(နိဒ္ဒိဋ္ဌော) ဖုဿဒေဝတ္ထေရော–သည်၊ အာဟ၊ (ကိံ)၊ စီဝရဟတ္ထပါသေ–သက်နှ်း၏ ဟတ္ထပါသ်ဌသာ၊ ဝသိတဗ္ဗံ–နေရာ၏၊ (ဣတိ–ဤသို့ဆိုဖွယ်သည်)၊ နတ္ထိ၊ [စီဝရဟတ္ထပါသေ ဝသိတဗ္ဗံ နတ္ထိတိ–စီဝရဟတ္ထပါသေယေဝ ဝသိတဗ္ဗန္တိ နတ္ထိ၊] ယတ္ထကတ္ထစိ–သော၊ ဝိထိဟတ္ထပါသေပိ–လမ်း၏ ဟတ္ထပါသ်ဌလည်းကောင်း၊ သဘာယဟတ္ထ ပါသေပိ–ဈေးရုံ၏ ဟတ္ထပါသ်ဌလည်းကောင်း၊ ဒွါရဟတ္ထပါသေပိ–ဈေးရုံတံ ခါး၏ ဟတ္ထပါသ်ဌလည်းကောင်း၊ ဝသိတုံ–ဌာ၊ ဝဋ္ဋတိ၊ ဣတိ (အာဟ)၊ ပန–ဝါဒန္တ ရကား၊ ဥပတိသ္သတ္ထေရော–သည်၊ အာဟ၊ (ကိံ)၊ နဂရသ–၏၊ ဗဟိနိပိ–နှ်သော၊ ဒွါရာနိ–တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဗဟိနိပိ သဘာယာနိ ဟောန္တိ၊ တသ္မာ–ကြောင့်၊ သဗ္ဗတ္ထ–အလုံးစုံသော တံခါးဈေးရုံတို့ဌ်၊ (ဝသိတုံ) နှ ဝဋ္ဋတိ၊ ပန–ဆက်၊ ယသ္သ ဝိထိယာ–ဌ်၊ စီဝရံ–ကို၊ ထပိတံ–ထားအပ်ပြီ၊ တဿ–ထိုလမ်း၏၊ သမ္မုခဋ္ဌာနေ–ရှေးရှုတူရှုအရပ်ဌ်၊ ယံ သဘာယဋ္ဌ–သည်လည်းကောင်း၊ ယံ ဒွါရဋ္ဌ–သည်လည်းကောင်း၊ (အတ္ထိ၊) တသ္မိ သဘာယသ္မိ–၏လည်းကောင်း၊ တသ္မိ ဒွါရသ္မိ–၏လည်းကောင်း၊ ဟတ္ထပါသာ–မှ၊ နှ ဝိဧဟိတဗ္ဗံ–ရာ၊ ဟိ–အကျိုးကား၊ ဧဝံ–ဤသို့မစွန့်ခြင်းသည်၊ သတိ–သော်၊ စီဝရဿ–၏၊ ပဝတ္တိ–ဖြစ်ပုံသည်၊ ဝါ–ကို၊ ဇာနိတုံ–ဌာ၊ သက္ကာ–၏၊ ဣတိ (အာဟ)၊ [ထိုကဲ့သို့ မျက်နှာ၏ တူရှုအရပ်ဌ် ထားလျှင် မိမိသက်နှ်း၏ ဘေးရန် ရှိ–မရှိကို လွယ်ကူစွာသိနိုင်သည်–ဟူလို။]

ပန–ဆက်၊ သဘာယံ, ဂစ္ဆန္တေန–သည်၊ ယဿ အာပဏိကဿ–အကြင်ဈေးသည်၏၊ ဟတ္ထေ–ဌ်၊ နိက္ခတ္တံ–ပြီ၊ သော–ထိုဈေးသည်သည်၊ တံ စီဝရံ–ကို၊ အတိဟရိတွာ–တစ်ဖန်ဆောင်၍၊ ယရေ သစေ နိက္ခိပတိ၊ (“ထိုလမ်းဌ်

ရှိသော အိမ်မဟုတ်, အခြားလမ်းခ်ဋ် ရှိသောအိမ်ခ်ဋ် ထားအုံ့" ဟူလို။) (ဧဝံသတိ) ဝိထိဟတ္ထပါသော–လမ်း၏ ဟတ္ထပါသ်သည်၊ နှ ရက္ခတိ–မစောင့်ရှောက်နိုင်၊ ဃရဿ ဟတ္ထပါသေ ဝတ္ထဗ္ဗံ၊ မဟန္တံ ဃရံ သစေ ဟောတိ၊ ဒွေ–၂ ဖက်ကုန်သော၊ ဝိထိယော–တို့ကို၊ ဖရိတ္တာ–ပျံ့နှံ့၍၊ ဌိတံ–သည်၊ (သစေဟောတိ၊ ဧဝံသတိ) ပုရတောဝါ–ရှေ့ဘက်ခ်ဋ်သော်လည်းကောင်း၊ ပစ္ဆတော ဝါ–နေက်ဘက်ခ်ဋ်သော်လည်းကောင်း၊ ဟတ္ထပါသေယေဝ (အိမ်၏ဟတ္ထပါသ်ကို ဆိုသည်၊) အရဏံ ဥဋ္ဌာပေတဗ္ဗံ၊ ပန–ဆက်၊ သဘာယေ–ခ်ဋ် နိက္ခိပိတ္တာ, သဘာယေဝါ–ခ်ဋ်သော်လည်းကောင်း၊ တဿ–ထိုဈေးရုံ၏၊ သမ္မုခေ–ရှေးရှုတူရုဖြစ်သော၊ နဂရဒ္ဒါရမူလေဝါ–မြို့တံခါး၏ အနီးခ်ဋ်သော်လည်းကောင်း၊ တေသံ ယေဝ–ထိုဈေးရုံ မြို့တံခါးပေါက် အနီးတို့၏ပင်၊ ဟတ္ထပါသေ ဝါ–ခ်ဋ်သော်လည်းကောင်း၊ အရဏံ ဥဋ္ဌာပေတဗ္ဗံ၊ အပရိက္ခိတ္တောတော် ဂ္ဂမိနာ–ဖြင့်၊ တသ္မေ ဂါမသ–၏ပင်၊ [နာနာကုလဂါမ၏ပင်–ဟူလို။] နာနူပစာရတာ ဒဿိတာ၊ ဧတေနေဝုပါယေန–ဖြင့်ပင်၊ သဗ္ဗတ္ထ–အလုံးစုံသော နိဝေသန ဥဒေါသိတ အစရှိသည်တို့ခ်ဋ်၊ ဧကူပစာရတာစ–ကိုလည်းကောင်း၊ နာနူပစာရတာစ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ [ဤနိဝေသန ဥဒေါသိတတို့သည် ရွာပြင်ဘက်ခ်ဋ်တည်သော အဆောက်အအုံများတည်း၊ ရွာတွင်းဖြစ်လျှင်ကား ဂါမခ်ဋ်ပါဝင်သွားပြီ။]

ပန–ဆက်၊ ပါဋိယံ–ခ်ဋ်၊ ဂါမော ဧကူပစာရော နာမာတိ–ဟူ၍၊ ဧဝံ–သို့၊ အာဒိမှိ–အစပုဒ်ခ်ဋ်လည်းကောင်း၊ အဠောကာသော ဧကူပစာရောနာမာတိ–ဟူ၍၊ ဧဝံ–သို့၊ အန္တေ စ–အဆုံးပုဒ်ခ်ဋ်လည်းကောင်း၊ ဧကမေဝ–တစ်ခုသာလျှင် ဖြစ်သော၊ (အစတစ်ပုဒ်, အဆုံးတစ်ပုဒ်သာလျှင် ဖြစ်သော၊) မာတိကာပဒံ–မာတိကာပုဒ်ကို၊ ဥဒ္ဓရိတ္တာ–ထုတ်ဆောင်တော်မူ၍၊ ပဒဘာဇနံ ဝိတ္ထာရိတံ၊ [ဧဝဖြင့် နာနူပစာရအတွက် မာတိကာမထုတ်ဟု ကန့်သည်၊ ပါဋိတော်ကြည့်ပါ၊ နာနူပစာရအတွက် မာတိကာမထုတ်ဘဲ ပဒဘာဇနီသာ ဖွင့်ထားသည်၊] တသ္မာ, တသ္မေ ပဒသ–ထိုအစအဆုံးပုဒ်၏သာလျှင်၊ ဝါ–သို့သာလျှင်၊ အနုသာရေန–အစဉ်လျှောက်သဖြင့်၊ သဗ္ဗတ္ထ–အလုံးစုံသော ဂါမအစ, အဠောကာသ အဆုံးရှိသော ၁၅ ပါးသော အရပ်တို့ခ်ဋ်၊ ပရိက္ခေပါဒိဝသေန–အကာရံ အစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ပေ၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ။ ..... [အာဒိဖြင့် အပရိက္ခေပကိုသာယူ၊ ဧကကုလစသည်ကို မယူလင့်။]

၄၈၀–၁။ နိဝေသနာဒီသု–နိဝေသန အစရှိသည်တို့တွင်၊ သြဝရကာတိ ဧတံ–သြဝရကဟူသော ဤသဒ္ဒါသည်၊ ဂဗ္ဘာနံယေဝ–အခန်းတို့၏သာ၊ ပရိယာယ ဝစနံ–ပရိယာယ်သဒ္ဒါတည်း၊ ["သြဝရကောနာမ ဂဗ္ဘသ (အခန်းကြီး၏)

အဗ္ဗန္တရေ အညော ဂဗ္ဘော (အခန်းငယ်တည်း) ဣတိပိ ဝဒန္တိ" ဟု ဋီကာ၌ ဝဒန္တိ ဝါဒ ရှိသေး၏။] ဟတ္ထပါသာဝါတိ–ကား၊ ဂဗ္ဘသ–၏၊ ဟတ္ထပါသာ–မှ၊ (နှ ဝိဇေဟိတဖွဲ့)၊ ဒွါရမူလေဝါတိ–ကား၊ သဗ္ဗေသံ–အလုံးစုံသော လူတို့၏၊ ဝါ– တို့နှင့်၊ သာဓာရဏော–အတူတကွ ဆောင်တတ်သော၊ ဝါ–ဆက်ဆံသော၊ ဃရဒ္ဒါရမူလေ–၌၊ (ဝတ္ထုဖွဲ့–နေရာ၏)၊ ဟတ္ထပါသာဝါတိ–ကား၊ ဂဗ္ဘသ ဝါ–၏ လည်းကောင်း၊ ဃရဒ္ဒါ ရမူလသ၊ ဝါ–၏လည်းကောင်း၊ ဟတ္ထပါသာ–မှ၊ (နှ ဝိဇေဟိတဖွဲ့)။

၄၈၂–၇။ ဥဒေါသိတောတိ–ကား၊ ယာနာဒီနံ–နှ်သော၊ ဘဏ္ဍာနံ–တို့၏၊ သာလာ–တဲတည်း၊ (ယာဉ်စသည် ထားရာ ဂိုဒေါင်–ဟူလို)၊ စ–ဆက်၊ ဣတောဟ–ဤ ဥဒေါသိတမှ၊ ပဋ္ဌာယ–၍၊ နိဝေသနေ–အိမ်၌၊ ဝုတ္တနယေနေဝ–ဖြင့်သာ၊ ဝိနိစ္ဆယော ဝေဒိတဗ္ဗော၊ အဋ္ဌောတိ–ကား၊ ပဋိရာဇာဒိပဋိဗာဟနတ္ထံ–ရန်သူမင်း အစရှိသူတို့ကို တားမြစ်ခြင်း အကျိုးငှာ၊ ဣဒ္ဓကာဟိ–အုတ်တို့ဖြင့်၊ ကတော– သော၊ ဗဟလဘိတ္တိကော–ထူထဲသောနံရံရှိသော၊ စတုပဏ္ဍုဘူမိကော ၄, ၅ဆင့် ဘုံရှိသော၊ ပတိဿယဝိသေသော–မှီရာ အရပ်ထူးတည်း၊ [တစ်ဖက်ရန်သူကို ပစ်ရန်စင် ဖြစ်သောကြောင့် "ပစ်စင်" ဟု ဘာသာပြန်ကြသည်။] မာဠောတိ–ကား၊ ဧကကူဋသင်္ဂဟိတော–တစ်ခုသောအထွတ်ဖြင့် သိမ်းယူအပ်သော၊ ဝါ–အထွတ်တစ်ခုရှိသော၊ စတုရဿပါသာဒေါ–၄ ထောင့်ပြာသာဒ်တည်း၊ ["ပြအိုး" ဟု ဘာသာပြန်ကြသည်။] ပါသာဒေါတိ–ကား၊ ဒီဃပါသာဒေါ–ရှည်သော ပြာသာဒ်တည်း၊ [ဘုံ ၅ဆင့် ၇ဆင့် ၉ဆင့်ရှိသော ပြာသာဒ်ရှည်–ဟူလို။] ဟမ္မိယန္တိ–ကား၊ မုဏ္ဍစ္ဆဒနပါသာဒေါ–ဦးပြည်းအမိုးရှိသော ပြသာဒ်တည်း။

ဥဒေါသိတော။ ။ဥ+အဝပုဗ္ဗ, သိဓာတ်, တပစ္စည်း၊ အဝကိုသြပြု၊ ဥနောက်(ဒ်) လာ၍ "ဥဒေါသိတ" ဟူ လည်းကောင်း, သြမပြုဘဲ "ဥဒဝသိတ" ဟု လည်းကောင်း ပါ၌မှန်ဖြစ်၏၊ ["ဥ(ဥဒ္ဓံ–အထက်အထက်၌၊) အဝ (အဝဂန္တာ–သက်ရောက်၍) သိယတေ–မှီတင်း နေထိုင်အပ်၏၊ ဣတိ ဥဒေါသိတော" ဟုပြု၊ ပါဠိ၌ ပုလ္လိင်, သဏ္ဌာန်၌ နပုလ္လိင် ရှိ၏။] ဥဒ္ဒေါသိတော–ဟု ရှိသည်ကား ပါ၌ပျက်။

ဟမ္မိယံ။ ။ဟရဓာတ်, ရမ္မပစ္စည်းဖြင့် "ဟမ္မ" ဟု ဖြစ်ပြီးမှ "ဟမ္မံယေဝ ဟမ္မိယံ" ဟု သွတ္တ၌ ဣယပစ္စည်း သက်သင့်၏၊ "ဟရတိ–စိတ်ကို ဆွဲဆောင်တတ်၏၊ ဝါ–မွေ့လျော်ဖွယ်ကောင်း၏၊ ဣတိ ဟမ္မိယံ" ဟု ပြု၊ ဤဟမ္မိယမည်သောအိမ် (ပြာသာဒ်)၏ သရုပ်ကို ပြလို၍ "မုဏ္ဍစ္ဆဒနပါသာဒေါ" ဟု ဖွင့်သည်။

မုဏ္ဍစ္ဆဒန ပါသာဒေါ။ ။မုဏ္ဍ–ဦးပြည်းခေါင်းတုံးကဲ့သို့, အထွတ်အချွန် မပါသော+ဆဒန=အမိုးရှိသော+ပါသာဒ–ပြာသာဒ်၊ အထွတ်အတက်မပါသောကြောင့် ဦးပြည်း(ခေါင်းတုံး)နှင့် တူရကား "ဟမ္မိ" ဟု ခေါ်အပ်သော ဤပြာသာဒ်ကို "ပြာသာဒ်ဦးပြည်း"

၄၈၉။ သတ္တဗ္ဗန္တ ရာတိဧတ္ထ–ဌ်ိ၊ ဧကံ–သော၊ အဗ္ဗန္တံ ရံ–အဗ္ဗန္တ ရသည်၊ အဌဝိသတိ ဟတ္ထံ–၂၈ တောင်ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ သတ္ထော–ခြေကုန်သည် လှည်းကုန်သည် အပေါင်းသည်၊ [သတ္ထောဘိ ဧယံသတ္ထော သကဒုသတ္ထော ဝါ၊] ဂစ္ဆန္တော–စဉ်၊ ဂါမံဝါ–ကိုသော်လည်းကောင်း၊ နဒိံဝါ–ကိုသော်လည်းကောင်း၊ ပရိယာဒိယိတွာ–ကုန်အောင်ယူ၍၊ ဝါ–ထုတ်ချင်းထွင်း၍၊ သစေ တိဋ္ဌတိ၊ အန္တော–ရွာ, မြစ်တို့၏အတွင်း၌၊ ပဝိဋ္ဌေန–ဝင်သော ကုန်သည်အပေါင်းနှင့်၊ (ရွာအတွင်းရောက်နေသော ကုန်သည်အပေါင်းနှင့်၊) သဒ္ဓိံ–တကွ၊ ဧကာ ဗဒ္ဓေါ ဟုတွာ, သြရဏ္ဍ–ဤဘက်ကိုလည်းကောင်း၊ ပါရဏ္ဍ–ထိုဘက်ကိုလည်းကောင်း၊ ဖရိတွာ– ပျံ့နှံ့၍၊ ဌိတော သစေ ဟောတိ၊ [ပရိယာဒိယိတွာကို ထပ်ဖွင့်၊] (ဧဝံသတိ)၊ သတ္ထပရိဟာရော–ကုန်သည်အစောင့်အရှောက်ကိုသာ၊ လဗ္ဘတိ–ရအပ်၏၊ အထ–သို့မဟုတ်၊ ဂါမေဝါ–ဌ်ိလည်းကောင်း၊ နဒိယာဝါ–ဌ်ိလည်းကောင်း၊ ပရိယာပန္နော–အတွင်းဝင်သည်၊ ဟောတိ–အုံ့၊ အန္တော–ရွာ, မြစ်အတွင်း၌၊ ပဝိဋ္ဌော–ဝင်သည်၊ (ဟောတိ)၊ [ပရိယပန္နောကို ထပ်ဖွင့်သည်၊] ဂါမပရိဟာရောစေဝ နဒီပရိဟာရောစ လဗ္ဘတိ၊ ဝိဟာရသီမံ–ကျောင်းတိုက်၏သိမ်ကို၊ [မဟာသိမ်ကို ရည်ရွယ်၍ ဆိုသည်၊] အတိက္ကမိတွာ သစေတိဋ္ဌတိ၊ (ရဟန်းပါနေသော ကုန်သည်အပေါင်းက မဟာသိမ်အပြင်ဘက်၌ တည်အုံ့၊ အန္တော သီမာယစ–ဌ်ိလည်း၊ စီဝရံ–သည်၊ သစေ ဟောတိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ ဝိဟာရံ ဂန္တာ ဝသိတဗ္ဗံ၊ လှည်းအပေါင်းဌ်ိမနေဘဲ သက်နှံ့ရှိရာ ဝိဟာရ (မဟာသိမ်)သို့ သွားရှိနေပါ–ဟူလို၊) ဗဟိ သီမာယ စီဝရံ သစေ ဟောတိ၊

ဟု ဘာသာပြန်ကြသည်၊ မုဏ္ဍာစ္ဆဒနပါသာဒေါတိ–နာတိ ဥစ္ဆော–(ပါသာဒကဲ့သို့) မမြင့်လွန်းသော၊ စန္ဒိကင်ဏယုတ္တော–လသာဆောင် ပါရှိသော၊ (အပေါ်၌ အမိုးမရှိဘဲ ပွတ်တိုင်တို့ဖြင့် ကာအပ်သော လသာဆောင်ပါသော) သိခရကူဋမာလာဒီ ဝိရဟိတော–အချွန်အထွတ် ပန်းပြောက်စသည်တို့မှ ကင်းသော၊ ပါသာဒေါ–ပြာသာဒ်တစ်မျိုးတည်း၊ ["အုတ်တိုက်" ဟုလည်း ဆိုကြ၏၊ ဤဖွင့်ပုံမှာ အုတ်တိုက်သာမက, သစ်သားအိမ်လည်း ဖြစ်နိုင်သည်။]

နဒီပရိဟာရော။ ။နဒီပရိဟာရောစ လဗ္ဘတိတိ ဧတ္ထ ဝိသုံ နဒီပရိဟာရသ(၏) အဝုတ္တတ္တာ (ရွာ, အိမ်, စသော အစောင့်အရှောက်ကို ပါဋ္ဌိတော်၌ ဟောတော်မူအပ်သကဲ့သို့ မြစ် အစောင့်အရှောက်ကို ပါဋ္ဌိတော်၌ သီးခြားမဟောအပ်သည့်အတွက်) ဂါမာဒီ ဟိ အညတ္ထဝိယ စီဝရဟတ္ထပါသော ယေဝ နဒီပရိဟာရော (ရွာစသည်မှတစ်ပါးသော ရွာပြင်ဘက်စသော အရပ်၌ သက်နှံ့၏ ဟတ္ထပါသ်သာ အစောင့်အရှောက်ရသကဲ့သို့ ထို့အတူ မြစ်အစောင့်အရှောက်ဟူရာ၌လည်း မြစ်၌ထားအပ်သော သက်နှံ့၏ ဟတ္ထပါသ်သာ အစောင့်အရှောက်ရသည်) ဣတိ တီသု ဂဏ္ဌိပဒေသု ဝုတ္တံ။

(ဧဝံသတိ) သတ္ထသမီပေယေဝ ဝသိတဗ္ဗံ၊ ဂစ္ဆန္တော–သွားစဉ်၊ သကဒေ–သည်၊ ဘဂ္ဂေဝါ–ကျိုးသော်လည်းကောင်း၊ ဂေါဏော–သည်၊ နဒ္ဒေဝါ–ပျောက်သော်လည်းကောင်း၊ အန္ဓ ရာ– ၌၊ သစေ ဆိဒ္ဓတိ၊ [လှည်းတန်းကြီး ၂ ပိုင်းပြတ်အုံ့၊] (ဧဝံသတိ) ယသ္မိं ကောဋ္ဌာသေ စိဝရံ (အတ္ထိ)၊ တတ္ထ–ထိုအစု၌၊ ဝသိတဗ္ဗံ။

၄၉၀။ ဧကကုလဿ–၏၊ ခေတ္တေ–၌၊ [အကာအရံမရှိသော လယ်ကို ရည်ရွယ်၍ ဆိုသည်၊] ဟတ္ထပါသောနာမ–မည်သည်၊ စီဝရဟတ္ထပါသောယေဝ–သာတည်း၊ ပေ၊ အပရိက္ခိတ္တေ–မကာရံအပ်သော လယ်၌၊ စီဝရဿေဝ ဟတ္ထပါသော။

၄၉၁–၄။ ခလ–ကောက်နယ်တလင်းကို၊ ဓညကရဏန္တိ ဝုစ္စတိ၊ အာရာမောတိ–ကား၊ ပုပ္ဖါရာမောဝါ–ပန်းအာရာမ်သည်လည်းကောင်း၊ ဝါ–ပန်းခြံသည်လည်းကောင်း၊ ဖလာရောမောဝါ–သစ်သီးအာရာမ်သည်လည်းကောင်း၊ ဝါ–သစ်သီးခြံသည်လည်းကောင်းတည်း၊ ဒွိသုပိ–၂ ပါးစုံသော ဓညကရဏ, အာရာမတို့၌လည်း၊ ခေတ္တေ–၌၊ ဝုတ္တသဒိသောဝ–ဆိုအပ်ပြီးသော အဆုံးအဖြတ်နှင့် တူသည်သာ လျှင်ဖြစ်သော၊ ဝိနိစ္ဆယော (ဟောတိ)၊ ဝိဟာရော–သည်၊ နိဝေသနသဒိသော–**အိမ်နှင့်တူ**၏။

ရုက္ခမူလေ–ရုက္ခမူလ၌၊ (ဝိနိစ္ဆယော ဧဝံ ဝေဒိတဗ္ဗော၊) အန္တော ဆာယာ ယန္တိ–ကား၊ ဆာယာယ–သည်၊ ဖုဋ္ဌောကာသဿ–ထိအပ်သောအရပ်၏၊ အန္တော ဧဝ–အတွင်း၌သာတည်း၊ [ကောင်းကင်လမ်းမဝယ် နေဝန်း၏ဖြောင့်ဖြောင့်သွား ချိန် မွန်းတည့်သောအခါ၌ သစ်ပင်၏အရိပ်ဖျံ့နှံ့ရာအရပ်ကို ဆိုသည်၊] ပန–ဆက်၊ ဝိရဠသာခဿ–ကျဲသော အခက်ရှိသော၊ ရုက္ခဿ–၏၊ အာတပေန–နေပူသည်၊ ဖုဋ္ဌောကာသေ–၌၊ ထပိတံ–ထားအပ်သော သင်္ကန်းသည်၊ နိသဒ္ဒိယ မေဝ–သည်သာ၊ ဟောတိ၊ [မွန်းတည့်သောအခါ နေပြောက်ထိုးသောနေရာဝယ်

ဝိဟာရော နိဝေသနသဒိသော။ ။"ဝိဟာရော" အရ ကျောင်းတိုက်ကြီးတစ်ခုလုံးကို မယူလို၊ ကျောင်းတစ်ကျောင်းကိုသာ ယူလိုသည်၊ ထို့ကြောင့် "အိမ်နှင့်တူသည်" ဟုဆိုသည်၊ ဤဝိဟာရ၏ ဧကကုလနာနာကုလသန္တက အဖြစ်ကိုကား ကျောင်းဒကာနှင့်စပ်၍ မှတ်ရမည်၊ ဒကာတစ်ယောက်တည်း၏ ကျောင်းကို ဧကကုလသန္တက, အများစုပေါင်း၍ ဆောက်အပ်သော ကျောင်းကို နာနာကုလသန္တကဟု မှတ်။

မှတ်ချက်။ ။ပါဠိတော်၌ "ဧကကုလဿ ဝိဟာရော" စသည်၌ ကျောင်းတိုက်တစ်ရပ်လုံးကို "ဝိဟာရ" ဟု ဆိုလိုသတတ်၊ "ယသ္မိं ဝိဟာရေ" ဟု လာရာ၌ကား ကျောင်းတစ်ကျောင်းကိုသာ ဆိုလိုသည်။ [ဝိဟာရောနာမ သပရိက္ခိတ္တောဝါ အပရိက္ခိတ္တောဝါ သကလော အာဝါသောတိ ဝဒန္တိ၊ ယသ္မိं ဝိဟာရေတိ ဧတ္ထ ပန ဧကဧဟမေဝ (တစ်ကျောင်းတည်းကိုသာ) ဝုတ္တံ၊ ဧကကုလ နာနာကုလသန္တကတာ စေတ္ထ ကာရာပကာနံ ဝသေန ဝေဒိတဗ္ဗံ။]

သက်ိန်းထား၍ အရဏ်တက်ချိန် ဟတ္ထပါသ်မှ ကင်းနေလျှင် နိသဂ္ဂိယ-ဟူလို၊] တသ္မာ-ကြောင့်၊ တာဒိသသ-ထိုကဲ့သို့ရှိအပ်သော သံစ်ပင်၏၊ သာခဿာယာယ ဝါ-သစ်ခက်၏ အရိပ်၌သော်လည်းကောင်း၊ ခန္ဓဿာယာယ ဝါ-ပင်စည်၏ အရိပ်၌သော်လည်းကောင်း၊ ထပေတဗ္ဗံ-ရာ၏၊ သာခါယဝါ-၌သော်လည်းကောင်း၊ ဝိဋပေဝါ-သစ်ခွ၌သော်လည်းကောင်း၊ သစေ ထပေတိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ ဥပရိ-၌၊ အညသာခဿာယာယ-အခြားသော သစ်ကိုင်း၏ အရိပ်သည်၊ ဖုဋ္ဌောကာသေယေဝ-၌သာလျှင်၊ ထပေတဗ္ဗံ၊ ခုဇ္ဇရက္ခသ-ကုန်းသော သစ်ပင်၏၊ ဆာယာ-သည်၊ ဒူရံ-သို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ ဆာယာယ-သည်၊ ဂတဋ္ဌာနေ-ရောက်အပ်သောအရပ်၌၊ ထပေတုံ ဝဋ္ဋတိ ယေဝ၊ ဣဓပိ-ဤရက္ခမူလ၌လည်း၊ ဟတ္ထပါသော-ဟတ္ထပါသ်ဟူသည်၊ စီဝရဟတ္ထပါသောယေဝ-သက်ိန်း၏ ဟတ္ထပါသ်သာတည်း။

အဂါမကေ အရညေတိ (ဧတ္ထ)-၌၊ အဂါမကံ-ရွာမရှိသော၊ အရညံနာမ-ကို၊ ဝိဠာဒုဝိအာဒီသုဝါ-ဝိဠာတော အစရှိသည်တို့၌သော် လည်းကောင်း၊ မစ္ဆဗန္ဓာနံ-တံငါသည်တို့၏၊ အာဂမနပထေ-နေ့ချင်းပြန်ခေါက် သွားရောက်နိုင်ကြောင်း လမ်းမရှိသော၊ [အဂမနပထေတိ ယံ တဒဟေဝ ဂန္တွာ ပုန အာဂန္တုံ သက္ကာ နဿ ဟောတိ၊ တာဒိသံ သန္ဓာယ ဝုတ္တံ၊ နတ္ထိ+ဂမနပထော ယသ္သာတိ အဂမနပထံ၊] သမုဒ္ဒမဇ္ဈေ-၌၊ (သမုဒ္ဒရာအလယ်က၊) ဒီပေသုဝါ-ကျွန်းတို့၌သော် လည်းကောင်း၊ လဗ္ဘတိ-၏၊ သမန္တာ သတ္တဗ္ဘန္တရာတိ-ကား၊ မဇ္ဈေ-၌၊ ဌိတဿ-တည်သူ၏၊ သမန္တာ-၌၊ သဗ္ဗဒိသာသု-တို့၌ သတ္တဗ္ဘန္တရာ-ခုနစ် အဗ္ဘန္တရတို့သည်၊ (ဟောန္တိ)၊ ဝိနိဗ္ဗေဓေန-ထုတ်ချင်းပေါက်အားဖြင့်၊ ဝါ-တောက်လျှောက်အားဖြင့်၊ စုဒ္ဒသ-တစ်ဆယ့်လေး အဗ္ဘန္တရတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ [ထိုင်နေသူ၏ရှေ့ဘက် ခုနစ်အဗ္ဘန္တရ, နောက်ဘက်ခုနစ်အဗ္ဘန္တရအားဖြင့် တစ်ဆယ့်လေး အဗ္ဘန္တရရှိသည်-ဟူလို၊] မဇ္ဈေ-ဆယ့်လေးအဗ္ဘန္တရတို့၏ အလယ်၌၊ နိသိန္နော-ထိုင်နေသူသည်၊ ပုရတ္ထိမာယ (ဒိသာယ) ဝါ-၌သော် လည်းကောင်း၊ ပစ္ဆိမာယ ဒိသာယဝါ-၌သော်လည်းကောင်း၊ ပရိယန္တေ-အစွန်၌၊ ထပိတစီဝရံ-ကို၊ ရက္ခတိ-နိုင်၏၊ ပန-ဆက်၊ အရဏ္ဍဂ္ဂမနသမယေ-၌၊ ကေသဂ္ဂမတ္တမ္ပိ-မျှလည်း၊ ပုရတ္ထိမံ ဒိသံ သစေ ဂစ္ဆတိ၊ (ဧဝံ သတိ)၊ ပစ္ဆိမာယ ဒိသာယ-၌၊ စီဝရံ နိသဂ္ဂိယံ ဟောတိ၊ ဣတရသ္မိံ-အခြားသော အရှေ့အရပ် သက်ိန်း၌၊ ဧသနယော၊ [ဣတရသ္မိံ တိပုရိမဒိသာယ စီဝရေ-ဋီကာ။]

[သတ္တအဗ္ဘန္တရနှင့်စပ်သဖြင့် သတ္တဗ္ဘန္တရသိမ်အတွက် ထူးခြားချက်ကို ပြလို၍ "ဥပေါသထကာလေ ပန"စသည်မိန့်] ပန-ဆက်၊ ဥပေါသထကာလေ-ဥပုသ်ပြုရာအခါ၌၊ ।ပုရိသပရိယန္တေ-၌၊ နိသိန္နဘိက္ခုတော-မှ၊ ပဋ္ဌာယ,

သတ္တဗ္ဗန္တ ရသိမာ–သတ္တဗ္ဗန္တ ရသိမ်ကို၊ သောဓေတဗ္ဗာ–သုတ်သင်ထိုက်၏၊ [ဟတ္ထ ပါသ်၌ ဝဇ္ဇနီယပုဂ္ဂိုလ်များမရှိအောင် သုတ်သင်ထိုက်သည်–ဟူလို၊] ယတ္တက်–အကြင်မျှအတိုင်းအရည်တိုင်အောင်၊ ဘိက္ခုသံ္ဃော–သည်၊ ဝဗုတိ–တိုးပွားစေ၏၊ သိမာပိ–သတ္တဗ္ဗန္တ ရသိမ်သည်လည်း၊ တတ္တက်–အောင်၊ ဝဗုတိ–ကျယ်ပြန့်စေ၏၊ [သတ္တဗ္ဗန္တ ရသိမ်၌ သတ္တဗ္ဗန္တ ရတိုင်းသောအခါ အစွန်ဆုံး ရဟန်း၏ အစွန်မှ စ၍ တိုင်းတာရသောကြောင့် ရဟန်းများသလောက် သိမ်လည်း ကျယ်ပြန့်ရသည်–ဟူလို။]

၄၉၅။ အနိသဒ္ဓိတ္တာ ပရိဘုဥ္ဇတိ၊ အာပတ္တိ ဒုက္ကဋသ္သာတိ ဇတ္ထ–၌၊ ပဓာနိကော–ကမ္မဋ္ဌာန်း အားထုတ်မှု၌ယှဉ်သော၊ ဘိက္ခု–သည်၊ သဗ္ဗရတ္တိ–လုံး၊ ပဓာနံ–ကို၊ အနုယုဉ္ဇိတ္တာ–အားထုတ်ပြီးစေ၍၊ ပစ္ဆာ[illegible]ယေ–မိုးသောက်အခါ၌၊ (အရဏ်မတက်မီ အချိန်၌)၊ နှာယိသာမိ–ရေချိုးအံ့၊ ဣတိ–ဤသို့ကြံ၍၊ တိဏိပိ–နှင်းသော၊ စီဝရာနိ–တို့ကို၊ တီရေ–၌၊ ထပေတ္တာ–၍၊ နဒီ–သို့၊ သစေ ဩတရတိ–အကယ်၍ သက်ဆင်းအံ့၊ [သင်္ကန်းနှင့် ဟတ္ထပါသ်ကင်း၍ သက်ဆင်းအံ့၊] အသ–ထို ရဟန်းသည်၊ နှာယန္တော ဿ–ရေချိုးစဉ်ပင်၊ အရဏ်–သည်၊ သစေ ဥဒ္ဒဟတိ–အံ့၊ (ဧဝံသတိ)၊ ကိ–ကို၊ ကာတဗ္ဗံ–နည်း၊ (ဣတိ–ဤသို့ မေးဖွယ်ရှိ၏၊) (ကသ္မာ–ကြောင့်နည်း၊) ဟိ ယသ္မာ–ကြောင့်၊ သော–ထို ရဟန်းသည်၊ ဥတ္တရိတ္တာ–ရေမှ တက်ပြီး၍၊ စီဝရံ–ကို၊ ယဒိ နိဝါသေတိ–အံ့၊ (ဧဝံသတိ)၊ နိသဒ္ဓိယစီဝရံ–နိသဒ္ဓိယသင်္ကန်းကို၊ အနိသဒ္ဓိတ္တာ–မစွန့်မှု၍၊ ပရိဘုဥ္ဇန ပစ္စယာ–ကြောင့်၊ ဒုက္ကဋံ–သို့၊ အာပဇ္ဇတိ–ရောက်စရာရှိ၏၊ အထ–သို့မဟုတ်၊ နဂ္ဂေါ–အဝတ်မစည်း အချည်းအနှီးသည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ ယဒိ ဂစ္ဆတိ–အံ့၊ ဧဝမ္ပိ–ဤသို့ သွားပြန်သော်လည်း၊ ဒုက္ကဋံ အာပဇ္ဇတိ–၏၊ ဣတိ–တည်း။

န အာပဇ္ဇတိ–မရောက်၊ [န အာပဇ္ဇတိတိ ပရိဘောဂပစ္စယာ ဒုက္ကဋံ နာပဇ္ဇတိ တေနာဟ သော ဟိတိအာဒိ၊] ဟိ–ချဲ့၊ (တစ်နည်း) ဟိ ယသ္မာ–ကြောင့်၊ သော–ထိုရဟန်းသည်၊ ယာဝ–လောက်၊ အညံ–သော၊ ဘိက္ခုံ–ကို၊ ဒိသ္မာ–၍၊ ဝိနယကမ္မံ–ကို၊ န ကရောတိ–မပြုရသေး၊ တာဝ–လောက်၊ တေသံ စီဝရာနံ–တို့၏၊ အပရိဘောဂါ ရဟတ္တာ–သုံးစွဲခြင်းကို မထိုက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ နဋ္ဌစီဝရဋ္ဌာနေ–ပျောက်သော သင်္ကန်းရှိသူအရာ၌၊ ဋ္ဌိတော–သည်၊ ဟောတိ၊ နဋ္ဌစီဝရသ္သ–၏လည်း၊ အကပ္ပိယံနာမ–မအပ်သော အဝတ်မည်သည်၊ နတ္ထိ၊ တသ္မာ–ကြောင့်၊ ဧကံ–ကို၊ နိဝါသေတ္တာ–၍၊ ဒွေ–တို့ကို၊ ဟတ္ထေန–ဖြင့်၊ ဂဟေတ္တာ–၍၊ ဝိဟာရံ–သို့၊ ဂန္တာ–၍၊ ဝိနယကမ္မံ–ကို၊ ကာတဗ္ဗံ–ပြုထိုက်၏။

ဒုရေ–ဒ္ဒ၊ ဝိဟာရော–သည်၊ သစေ ဟောတိ၊ အန္တ ရာမဂ္ဂေ–ဒ္ဒ၊ မနုဿာ–တို့သည်၊ သစေ သဗ္ဗရန္တိ–အကယ်၍ လှည့်လည်သွားလာကုန်အုံ့၊ (ဧဝံသတိ)၊ ဧကံ နိဝါသေတွာ, ဧကံ ပါရုပိတွာ–ယမ်း၍၊ ဧကံ–ကို၊ အံသကူဋေ–ပခုံးစွန်း ဒ္ဒ၊ ထပေတွာ ဂန္တဗ္ဗံ၊ [လူအများမြင်လျှင် သမဏာသာရုပ္ပ ဖြစ်အောင် ဤသို့ သွားရမည်–ဟူလို၊] ဝိဟာရေ–ဒ္ဒ၊ သဘာဂဘိက္ခူ–တို့ကို၊ သစေန ပဿတိ–အုံ့၊ ဘိက္ခာစာရ်–ဆွမ်းခံလှည့်လည်ရာ အရပ်သို့၊ ဂတာ–နှ်သည်၊ သစေ ဟောန္တိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ သံဃာဋိ ဗဟိဂါမေ ထပေတွာ, သန္တ ရတ္တရေန–ဖြင့်၊ အာသနသာလ–ဆွမ်းစားဧရပ်သို့၊ ဂန္တာ ဝိနယကမ္မံ ကာတဗ္ဗံ၊ [ဗဟိဂါမေ၊ ပေ၊ ကာတဗ္ဗံတိ ဝုတ္တတ္တာ အဓိဋ္ဌာနေဝိယ ပရမ္မုခါ ဌိတမ္မိ နိသဂ္ဂိယံ စီဝရံ နိသဒ္ဓိတုံ နိသဒ္ဒစီဝရ္ဆ ဒါတုံ ဝဋ္ဋတီတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊] ဗဟိဂါမေ စောရဘယံ သစေ ဟောတိ၊ (ဧဝံသတိ), ပါရုပိတွာ–(ဧကသီနှင့် သင်္ကန်းကြီးကိုထပ်) ရုံ၍၊ ဂန္တဗ္ဗံ၊ အာသနသာလာ–သည်၊ သမ္မာဓာ–သည်၊ ဧနာကိဏ္ဏာ–အခြားရဟန်းတို့နှင့် ရောပြွမ်းသည်၊ သစေ ဟောတိ၊ ဧကမန္တေ–ဒ္ဒ၊ စီဝရံ၊ အပနေတွာ ဝိနယကမ္မံ ကာတုံ သစေ နှ သက္ကာ၊ (ဧဝံသတိ) ဧကံ ဘိက္ခုံ အာဒါယ (ခေါ်၍)ဗဟိဂါမံ ဂန္တာ ဝိနယကမ္မံ, ကတွာ–ပြီး၍၊ စီဝရာနိ ပရိဘုဉ္ဇိတဗ္ဗာနိ၊

ဘိက္ခု–ဆရာ ရဟန်းတို့သည်၊ ဒဟရာနံ–ရဟန်းငယ်တို့၏၊ ဟတ္ထေ–ဒ္ဒ၊ ပတ္တစီဝရံ ဒတ္တာ မဂ္ဂံ, ဂစ္ဆန္တာ–နှ်စဉ်၊ ပစ္ဆိမေယာမေ–ပစ္ဆိမာယာမ်ဒ္ဒ သယိတု ကာမာ သစေ ဟောန္တိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ အတ္တနော အတ္တနော–၏၊ စီဝရံ ဟတ္ထ ပါသေ ကတ္တာဝ သယိတဗ္ဗံ၊ ဂစ္ဆန္တာနံယေဝ–စဉ်ပင်၊ ဒဟရေသု–တို့သည်၊ အသမ္ဘတ္ထေသု–အနီးသို့ မရောက်ကုန်သေးမီ၊ ဝါ–မမှီကုန်သေးမီ၊ အရဏေ သစေ ဥဋ္ဌဟတိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ စီဝရံ နိသဂ္ဂိယံ ဟောတိ၊ နိသယောပန–နိသယည်းသည်ကား၊ နှ ပဋိပ္ပဿမ္ဘတိ–မငြိမ်း၊ [ဂမနေ သဉ္ဇသာဟတ္ထာ နိသယော ပန နှ ပဋိပ္ပဿမ္ဘတီတိ ဝုတ္တံ–ဋီကာ၊] ဒဟရာနံပိ–တို့သည်လည်း၊ ပုရတော–ဒ္ဒ၊ ဂစ္ဆန္တာနံ–နှ်စဉ်၊ ဧထရေသု အသမ္ဘတ္ထေသု ဧသေဝ နယော၊ [နိသယည်း မပျက်–ဟူလို၊] မဂ္ဂံ–ကို၊ ဝိရဇ္ဈိတွာ–ချွတ်ချော်၍၊ဝါ–လမ်းမှား၍၊ အရညေ–ဒ္ဒ၊ အညမညံ, အပသဿန္တေ သုပိ–မတွေ့သော ဆရာတပည့်တို့ဒ္ဒလည်း၊ ဧသေဝ နယော၊ [နိသယည်း မပျက်–ဟူလို၊] ပန–ဆက်၊ ဒဟရာ–တို့သည်၊ ဘန္တေ မယံ မုဟုတ္တံ, သယိတွာ–ပြီး၍၊ အသုကသ္မိံ နာမ ဩကာသေ–ဒ္ဒ၊ တုမှေ–တို့ ကို၊ သမ္ဘာပုဏိသာမ–အမှီလိုက်ခဲ့ပါကုန်အုံ့၊ ဣတိဝတ္တာ, ယာဝ အရဏာဂ္ဂမနာ–အောင်၊သစေ သယန္တိ၊ (ဧဝံသတိ) စီဝရ္ဆ နိသဂ္ဂိယံ ဟောတိ၊ နိသယောစ–ပဋိပ္ပဿမ္ဘတိ၊ ["ဆရာ့အထံ မှီအောင်လိုက်မည်" ဟု အားထုတ်မှု ရှိ သော်လည်း (ဆရာနှင့်အတူသွားခြင်း–ဟူသော) သွားခြင်း ဣရိယာပုထ်က

ပြတ်စဲသည့် အတွက် အိပ်ရာမှထ၍ မိုအောင်လိုက်နေစဉ် အရဏ်တက်သွားလျှင် သက်နိ်း လည်း နိသဂ္ဂိထိုက်, နိဿယည်းလည်း ပျက်သည်။] ဒဟရေ–တို့ကို၊ ဥယျောဇေတွာ–၍၊ ထေရေသု–တို့သည်၊ သယန္တေ သုပိ–အိပ်နေကြကုန်သော်လည်း၊ ဧသေဝ နယော။

ဒွေဓာပထံ–၂ ဖြာအားဖြင့် ဖြစ်သောလမ်းကို၊ ဝါ–လမ်း ၂ ခွကို၊ ဒိသွာ–၍၊ ထေရာ–တို့သည်၊ အယံ–ဤလမ်းသည်၊ မဂ္ဂေါ–လမ်းမှန်တည်း၊ ဒဟရာ–ရဟန်းငယ်တို့သည်၊ အယံ–ဤလမ်းသည်၊ မဂ္ဂေါ–တည်း၊ ဣတိ–သို့၊ ဝတ္တွာ–၍၊ အညမညဿ–တစ်ဖက်တစ်ဖက်၏၊ ဝစနံ–ကို၊ အဂ္ဂဟေတ္တွာ–၍၊ ဂတာ–နှင့်၊ [နိဿယည်းဆရာ အသီးသီး, နိဿယည်းယူတပည့် အသီးသီးဖြစ်သောကြောင့် "ထေရာ, ဒဟရာ" ဟု ဗဟုဝုစ်ချည်ထားသည်။] အရဏ္ဍဂ္ဂမနာ–နှင့်၊ သဟ–ကွ၊ စီဝရာနိစ–တို့သည်လည်း၊ နိသဂ္ဂိယာနိ ဟောန္တိ၊ နိဿယောစ–သည်လည်း၊ ပဋိပဿမ္ဘတိ–၏၊ ဒဟရာ–တို့သည်၊ မဂ္ဂတော–သွားမြဲလမ်းမှ၊ သြက္ကမ–ဖဲ့၍၊ အန္တောအရဏ္ဏေယေဝ–ဌာသာလျှင်၊ နိဝတ္ထိဿာမ–ပြန်နစ်ကုန်အံ့၊ ဣတိ–ဤသို့ကြံ၍၊ ဘေသဇ္ဇတ္ထာယ–ဌာ၊ ဂါမံ–သို့၊ ပဝိသိတ္တာ–ပြီး၍၊ သစေ အာဂစ္ဆန္တိ၊ စ–ဆက်၊ တေသံ–ထိုရဟန်းငယ်တို့သည်၊ အသမ္ဘတ္တာနံ ယေဝ–ပြန်မရောက်ကုန်မီပင်၊ အရဏ္ဏော–သည်၊ သစေ ဥဂ္ဂစ္ဆတိ၊ (ဧဝံသတိ) စီဝရာနိ နိသဂ္ဂိယာနိ ဟောန္တိ၊ နိဿယောပန–သည်ကား၊ နု ပဋိပ္ပဿမ္ဘတိ၊ [အရဏ်မတက်မီ ပြန်လာမည်ဟု ကြံသောကြောင့် နိဿယည်းမပျက်–ဟူလို၊] ပန–ဆက်၊ ဓေနုဘယေနဝါ–နွားမကောင့်ကြောင့်သော်လည်းကောင်း၊ သုနခဘယေနဝါ–

အညမညဿ၊ လေ၊ ဂတာ။ ။သစေ ဧဝ ဂစ္ဆန္တာ "ပုရာရဏ္ဏာ အညမညပဿိဿာမာ"တိ ဥဿာဟံ ဝိနာဝ ဂတာ ဟောန္တိ၊ အရဏ္ဍဂ္ဂမနေ (အရဏ်တက်မှ) နိဿယပဋိပ္ပဿဒ္ဓိ နု ဝတ္တေဗ္ဗာ, ပဌမတရံယေဝ ပဋိပဿမ္ဘနတော၊ အထ "ပုရာရဏ္ဏာ ပဿိဿာမာ" တိ သဉ္ဇဿာဟာဝ ဂစ္ဆန္တိ၊ နိဿယပဋိပဿဒ္ဓိယေဝ နု ဝတ္တေဗ္ဗာ၊ ဧဝဉ္စ သတိ "သဟ အရဏ္ဍဂ္ဂမနာ နိဿယော ပဋိပ္ပဿမ္ဘတိ" တိ ကသ္မာ ဝုတ္တံ၊ ဝုစ္စတေ–သဉ္ဇဿာဟတ္တာ ပဌမတရံ ပဋိပ္ပဿဒ္ဓိ နု ဝုတ္တာ၊ သတိပိ စ ဥဿာဟဘာဝေ ဧကတော ဂမနသ ဥပစ္ဆိန္နတ္တာ "မုဟုတ္တံ ဌတ္တာ" တိ ဇ္ဇေဝိယ သဟအရဏ္ဍဂ္ဂမနာ ပဋိသဒ္ဓိယေဝ ဝုတ္တာ။

ဆိုလိုရင်းကား–ဆရာတပည့်တို့သည် အရဏ်မတက်မီ ပြန်၍ ပေါင်းမိဖို့ရန် အားထုတ်မှုရှိသောကြောင့် အစကပင် နိဿယည်းငြိမ်းခြင်းကို မဆိုအပ်၊ ထိုသို့အားထုတ်မှုရှိသော်လည်း အတူသွားမှက ပြတ်စဲနေသောကြောင့် အရဏ်တက်ချိန်၌ (မပေါင်းမိကြလျှင်) နိဿယည်းပျက်ရသည်။

ကြောင့်သော်လည်းကောင်း၊ မုဟုတ္တံ–လောက်၊ ဌတွာ–ရပ်တန့်၍၊ ဂမိဿာ
မ–နှုတ်ခမ်း၊ ဣတိ–ဤသို့ကြံ၍၊ ဌတွာဝါ–၍သော်လည်းကောင်း၊ နိသီဒိတွာဝါ–
လည်းကောင်း၊ သစေ ဂစ္ဆန္တိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ အန္တရာ–၌၊ အရဏော–သည်၊
ဥဂ္ဂတော–သော်၊ ပေ၊ ပဋိပဿမ္ဘတိ–၏၊ အန္ဓောအရဏောယေဝ–၌သာလျှင်၊
အာဂမိဿာမ–မိုအောင်လာကုန်အုံ့၊ ဣတိ–ဤသို့ကြံ၍၊ အန္ဓောသိမာယံ–
အဝိပ္ပဝါသသိမ်အတွင်း၌၊ ဝါ–တွင်းက၊ ဂါမံ–သို့၊ ပဝိဋ္ဌာနံ–ဝင်ကုန်သော
ရဟန်းတို့၏၊ အန္တရာ–(ဆရာတို့ထံ မရောက်မီ) အကြား၌၊ အရဏောသစေ
ဥဂ္ဂစ္ဆတိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ စီဝရာနိ နိသဂ္ဂိယာနိ နေဝ ဟောန္တိ၊ နိဿယော နေ
ပဋိပ္ပဿမ္ဘတိ၊ ပန–ဆက်၊ တာဝ ဝိဘာယတု–မိုးလင်းစေဦး၊ ဣတိ–
ဤသို့ကြံ၍၊ သစေ နိသီဒန္တိ၊ (ဧဝံသတိ) အရဏော–သည်၊ ဥဂ္ဂတေပိ–
သော်လည်း၊ စီဝရာနိ နိသဂ္ဂိယာနိ နေ ဟောန္တိ၊ နိဿယောပန ပဋိပ္ပဿမ္ဘတိ။

ယေပိ–အကြင်ရဟန်းတို့သည်လည်း၊ အန္ဓောအရဏောယေဝ, အာဂ
မိဿာမ–ပြန်လာကုန်အုံ့၊ ဣတိ–ဤသို့ကြံ၍၊ သာမန္တ ဝိဟာရံ–အနီးကျောင်းသို့၊
ဓမ္မသဝနတ္ထာယ, သဉ္ဇသာဟာ–အားထုတ်ခြင်းရှိကုန်သည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ ဂစ္ဆန္တိ၊
စ–ဆက်၊ အန္ဓရာမဂ္ဂေယေဝ, နေသံ–ထို ရဟန်းတို့၏၊ အရဏော ဥဂ္ဂစ္ဆတိ၊

မုဟုတ္တံ။ ပေ။ ပဋိပဿမ္ဘတိ။ ။[ဤဝါကျတို့၌ ရဟန်းကလေးများ အထံဝယ် နိဿယယူသည်းဆရာတို့၏ သက်နှံးကြီးပါနေပုံကို သတိပြုပါ။] ရဟန်းငယ်တို့သည် နိဿယယူသည်းဆရာတို့နှင့်အတူ ခရီးသွားကြစဉ် ရွာတစ်ရွာသို့ရောက်၍ ရွာတွင်းဝင်ပြီးလျှင် ဆေးအလှူခံနေရစ်ကြသည်၊ နိဿယယူသည်းဆရာတို့ကား ခရီးသွားမြဲသွားနေကြသည်၊ ထိုသို့ဆေးအလှူခံပြီး၍ ပြန်လာသောအခါ နွားမကြီးက ဝေ့မည်လုပ်နေခြင်း, သို့မဟုတ် ခွေးကကိုက်မည်လုပ်နေခြင်းကြောင့် "ခဏလောက်ရပ်တန့်ပြီးမှ သွားကြမည်" ဟု ကြံ၍ ရပ်နေပြီးမှ သို့မဟုတ်ထိုင်နေပြီးမှ သွားကြလျှင် ဆရာများနှင့် မပေါင်းမီခင် အရဏာတက်သော် (ရပ်နေသည့်–ထိုင်နေသည့်အတွက်) သွားခြင်းကိစ္စ ပြတ်သောကြောင့် ဆရာတို့၏ သက်နှံးလည်း နိသဂ္ဂိထိုက်၊ ရဟန်းငယ်တို့မှာလည်း နိဿယယူသည်းပျက်သည်။

အန္ဓောသိမာယံဂါမံ။ ။ဤဝါကျ၌ မဟာသိမ်၏ ၃ ယူဇနာအထိ ကျယ်ဝန်းနိုင်ပုံကိုလည်းကောင်း, ထိုမဟာသိမ်အတွင်းရှိ ခရီးကို ဆရာနှင့်တပည့်တို့ သွားနေကြပုံကိုလည်းကောင်း, အဝိပ္ပဝါသ (မဟာသိမ်) သမုတ်ရာ၌ ရွာကိုချန်၍ သမုတ်ရပုံကိုလည်းကောင်း, သိထားရာ၏၊ ဤ "အန္ဓောသိမာယံ ဂါမံ" အရ "သိမ်အတွင်းကရွာ" ဟူသည် သိမ်သမုတ်ပြီးမှ တည်အပ်သော ရွာတည်း၊ [အန္ဓောသိမာယံဂါမန္တိ အဝိပ္ပဝါသသိမာ သမ္မုတိယာ ပစ္ဆာ ပတိဋ္ဌာပိတဂါမံ သန္ဓာယ ဝဒတိ၊] အဝိပ္ပဝါသ သိမ်အတွင်း သက်နှံးထားခွင့် ရသောကြောင့် "သက်နှံးများ နိသဂ္ဂိမထိုက်" ဟု ဆိုသည်။

ပေ၊ ဓမ္မဂါရဝေန–တရားခ္ခ်ိန္းစားခြင်းကြောင့်၊ ယာဝ ပရိယောသာနံ–အောင်၊ သုတ္တာဝ ဂမိသ္သာမာတိ သစေ နိသီဒန္တိ၊ ပေ၊ ထေရေန–သည်၊ ဒဟရံ–ကို၊ စီဝရဓောဝနတ္ထာယ–ငှာ၊ ဂါမကံ, ပေသေန္တေန–စေခိုင်းလသော်၊ အတ္တနော စီဝရံ ပစ္စုဒ္ဓရိတ္တာဝ ဒါတဗ္ဗံ [အရဏ်တက်ချိန်ခ္ခ် သင်္ကန်းနှင့်ကင်းနေသော်လည်း နိသဂ္ဂိမထိုက်အောင် ထိုသင်္ကန်းကို ပစ္စုဒ္ဓိရ်ပြုပြီးမှ ပေးပါ–ဟူလို၊] ဒဟရသ္သာပိ–၏လည်း၊ စီဝရံ ပစ္စုဒ္ဓရာပေတ္တာ ထပေတဗ္ဗံ၊ [ရဟန်းငယ်က သင်္ကန်းကြီးထားခဲ့လျှင်လည်း ပစ္စုဒ္ဓိရ်ပြုစေပြီးမှ ထားခဲ့စေရမည်၊] အသ္သတိယာ–သတိကင်းသဖြင့်၊ သစေ ဂဏ္ဍတိ၊ (ဧဝံသတိ) အတ္တနော စီဝရံ ပစ္စုဒ္ဓရိတ္တာ (အဝေးမှန်းကာပစ္စုဒ္ဓိရ်ပြု၍) ဒဟရသ္သ စီဝရံ (ထားခဲ့သော သင်္ကန်းကို) ဝိသ္သာသေန ဂဟေတ္တာ ထပေတဗ္ဗံ၊ ထေရော သစေ နသ္သရတိ၊ ဒဟရော ဧဝ သရတိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ ဒဟရေန–သည်၊ ပေ၊ ဂန္ဓာ–ပြန်ရောက်၍၊ ဝါ–ပြန်ရောက်လသော်၊ ဝတ္တဗ္ဗော–လျှောက်ထားထိုက်၏၊ (ကိုး)၊ ဘန္တေ တုမှာကံ စီဝရံ အဓိဋ္ဌဟိတ္တာ ပရိဘုဉ္ဇထာတိ (ဝတ္တဗ္ဗော)၊ အတ္တနောပိ စီဝရံ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗံ၊ ဧဝံ–ဤသို့ လျှောက်မှု အဓိဋ္ဌာန်တင်မှုကို ပြုလသော်၊ ဧကဿ–၏၊ သတိယာပိ–သတိကြောင့်လည်း၊ အာပတ္တိမောက္ခော–အာပတ်မှ လွတ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဣတိ–ဤသို့မှတ်အပ်၏၊ ပေ၊ ပထမကထိနသိက္ခာပဒေ–ခ္ခ်၊ အနဓိဋ္ဌာနံ–အဓိဋ္ဌာန် မတင်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ အဝိကပ္ပနဉ္စ–လည်းကောင်း၊ အကြိယံ–အကြိယတည်း၊ ဣဓ–ဤသိက္ခာပုဒ်ခ္ခ်၊ အပစ္စုဒ္ဓရဏံ–သည်၊ (အကြိယံ–တည်း၊) အယမေဝ–ဤမျှလောက်သည်သာ၊ ဝိသေသော၊ ပေ၊ ဣတိ–ပြီးတည်း။

ဥဒေါသိတသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ နိဋ္ဌိတာ။

၃–တတိယ ကထိနသိက္ခာပုဒ်

၄၉၇။ တေနသမယေနာတိ တတိယကထိနသိက္ခာပဒံ၊ တတ္ထ–ထိုသိက္ခာပုဒ်ခ္ခ်၊ ဥဿာပေတ္တာ ပုနပ္ပုနံ ဝိမဇ္ဇတိတိ–ကား၊ ဝလိသု–အတွန့်တို့သည်၊ နဋ္ဌာသု–ပျောက်ကုန်လသော်၊ ဝါ–ပြေကုန်လသော်၊ ဣဒံ–ဤအဝတ်သည်၊ မဟန္တံ–ကြီးသည်၊ ဝါ–ရှည်လာသည်၊ ဘဝိဿတိ–တော့၊ ဣတိ–သို့၊ မညမာနော–သည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ ဥဒကေန–ဖြင့်၊ သိဉ္စိတ္တာ–ဖျန်း၍၊ ပါဒေဟိ–တို့ဖြင့်၊ အက္ကမိတ္တာ–နင်း၍၊ ဟတ္ထေဟိ–တို့ဖြင့်၊ ဥဿာပေတ္တာ–ထောင်၍၊ ဥက္ခိပိတ္တာ–မြှောက်၍၊ (ထပ်ဖွင့်သည်၊) ပိဋ္ဌိယံ–အဝတ်အပြင်ခ္ခ်၊ ဃံသတိ–ပွတ်တိုက်၏၊ တံ–ထိုပွတ်တိုက်အပ်သော အဝတ်သည်၊ အာတပေ–နေပူ၌၊ သုက္ခံ–ခြောက်သည်၊

သမာနံ–(သော်)၊ ပဌမပွမ်ားဏမေ၀–ပထမအတိုင်းအရည် ရှိသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ သော–ထိုရဟန်းသည်၊ ပုနပိ–လည်း၊ တထာ–ထို့အတူ၊ ကရောတိ၊ တေန–ကြောင့်၊ ဥဿာပေတွာ ပုနပ္ပုနံ ဝိမဇ္ဇတိတိ–ဟူ၍၊ (သံဂီတိကာရေဟိ) ဝုတ္တံ၊ တံ–ထို ရဟန်းကို၊ ဧ၀ं–သို့၊ ကိလမန္တံ–ပင်ပန်းနေသည်ကို၊ ဘဂ၀ါ–သည်၊ ဂန္ဓကုဋိယံ–၌၊ နိသိန္နော၀–လျှင်၊ ဒိသွာ–၍၊ နိက္ခမိတွာ–ဂန္ဓကုဋိမှ ထွက်တော်မူ၍၊ သေနာသနစာရိကံ–ကို၊ အာဟိဏ္ဍန္တော၀ိယ–သို့၊ တတ္ထ–ရဟန်းရှိရာ ထိုအရပ်သို့၊ အဂမာသိ၊ [တိုက်ရိုက်ကြွလျှင် ရဟန်းရှက်မည်စိုး၍, ကျောင်းစဉ်လှည့်တော်မူသကဲ့သို့ ကြွတော်မူသည်၊] တေန–ကြောင့်၊ အဒ္ဒသဓေါ ဘဂ၀ါတိ အာဒိ–ကို၊ (သံဂီတိကာရေဟိ) ဝုတ္တံ။

(ဒီ) ၅၀၀။ ဧကာဒသမာသေတိ–ကား၊ ဧကံ–သော၊ ပစ္ဆိမကတ္တိကမာသံ–ပစ္ဆိမ ကြတ္တိကာနက္ခတ်နှင့်ယှဉ်သောလကို၊ ၀ါ–တန်ဆောင်မုန်းလကို၊ ထပေတွာ–၍၊ သေသေ–သော၊ ဧကာဒသမာသေ–၌၊ ("ဥပ္ပန္နံ–ဖြစ်သော သင်္ကန်းတည်း"ဟု ပါဠိတော်ထည့်စပ်၊ "ဧကာဒသမာသေ–တို့ပတ်လုံး"ဟု မပေးနှင့်၊ အဆက်မပြတ် ဖြစ်သော အစ္စန္တသံယောဂမဟုတ်၊) သတ္တမာသေတိ–ကား၊ ကတ္တိကမာသံ–လည်းကောင်း၊ ဟေမန္တိကေ–ဆောင်းဥတုခု ဖြစ်ကုန်သော၊ စတ္တာရောစ–လေးလတို့လည်းကောင်း၊ ဣတိ–သို့၊ ပဌမာသေ–တို့ကို၊ ထပေတွာ, သေသေ–သော၊ သတ္တမာသေ–၌၊ (ဥပ္ပန္နံ–တည်း၊) ကာလေပိ အာဒိသ ဒိန္နန္တိ–ကား၊ သံဃသ–အား၊ (ဒိန္နံ၌စပ်) ဣဒံ–ဤသင်္ကန်းသည်၊ အကာလစီ၀ရံ–အကာလ သင်္ကန်းပါတည်း၊ ဣတိ–သို့၊ ဥဒ္ဒိသိတွာ–ညွှန်ပြ၍၊ ဒိန္နံ၀–ပေးလှူအပ်သော သင်္ကန်းသော်လည်းကောင်း၊ ဧကပုဂ္ဂလဿ–အား၊ ဣဒံ–ကို၊ တုယှံ–အား၊

ပစ္ဆိမ ကတ္တိကမာသံ ထပေတွာ။ ။သီတင်းကျွတ်လဆုတ် ၁–ရက်မှ စ၍ တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်တိုင်အောင် တစ်လကို "ပစ္ဆိမကတ္တိကမာသ"ဟု ခေါ်၏၊ ထိုလသည် သင်္ကန်းကာလဖြစ်သောကြောင့် အသစ်ရအပ်သော သင်္ကန်း (အ၀တ်ပိုင်း)ကို အဓိဋ္ဌာန်–ဝိကပ္ပနာမပြုဘဲထားကောင်းရာကာလတည်း၊ ထို့ကြောင့် ထိုကာလကို ချန်ထားသည်။ [ကထိန်အာနိသင်် မရလျှင် ထိုလကိုချန်၍ ၁၁–လသည်လည်းကောင်း၊ ကထိန်အာနိသင်ရ လျှင် တပေါင်းလပြည့်အထိ ၅–လကိုချန်၍ ၇–လသည်လည်းကောင်း အကာလဖြစ်၏။]

ကာလေပိအာဒိသ ဒိန္နံ။ ။သင်္ကန်းကာလ၌ ရအပ်သောသင်္ကန်း ဖြစ်စေ ကာမှ "အကာလသင်္ကန်းပါ" ဟု လျှောက်၍ သံဃာအားလှူလျှင် ကထိန်အာနိသင် ရ–မရ မျက်မှောက် သံဃာအားလုံး ဝေ၍ယူရသည်၊ ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ပါးအားလှူရာ၌ "ဣဒံတုယှံ ဒမ္မိ" ဟု ဆိုခြင်းသည်ပင် "အာဒိသ" အရ ညွှန်ပြခြင်းတည်း၊ ထိုသို့ ပုဂ္ဂလိကညွှန်ပြ၍ လှူရာ၌ကား သမ္မုခီဘူတသံဃာအား ဝေဒဖွယ်မလို၊ သို့သော် ညွှန်ပြပုံချင်း တူသော ကြောင့် "အာဒိသဒိန္နံ" အတွက် ရထိုက်သော အနက်ကို ထုတ်ပြရသည်။

ဒမ္မိ–၏၊ ဣတိ–ဤသို့လျှောက်၍၊ ဒိန္နံဝါ–လည်းကောင်းတည်၊ သံဃတောဝါတိ–ကား၊ အတ္တနော–၏၊ ပတ္တဘာဂ ဝသေန–ရအပ်သောအဖို့၏ အစွမ်းဖြင့်၊ သံဃတောဝါ–မှလည်း၊ ဥပဂ္ဂေယျ–အံ့၊ ဂဏတောဝါတိ–ကား၊ ဣဒံ–ဤသင်္ကန်းကို၊ သုတ္တန္တိကဂဏသ–သုတ္တန်ဆောင်ဂိုဏ်းအား၊ ဒေမ–နှ၏၊ ဣဒံ–ကို၊ အာဘိဓမ္မိကဂဏသ–အား၊ (ဒေမ)၊ ဣတိ ဧဝံ–သို့၊ ဂဏသ–အား၊ ဒေန္တိ–ပေးလှူတတ်ကြကုန်၏၊ အတ္တနော–၏၊ ပတ္တဘာဂ ဝသေန–ဖြင့်၊ တတော ဂဏတောဝါ–မှသော်လည်း၊ ဥပဂ္ဂေယျ–အံ့၊ နော စသ ပါရိဟူရိတိ–ကား၊ပါရိဟူရိ–ပြည့်စုံလုံလောက်ခြင်းသည်၊ နောစေ ဘဝေယျ–အံ့၊ ယတ္တကေန–အကြင်မျှ အတိုင်းအရှည်ရှိသော အဝတ်ဖြင့်၊ ကယိရမာနံ–ပြုအပ်သော်၊ အဓိဋ္ဌာနစီဝရံ– အဓိဋ္ဌာန်သင်္ကန်းသည်၊ ပဟောတိ–လောက်၏၊ တံစီဝရံ–ထိုသင်္ကန်းလျှာအဝတ်သည်၊ တတ္တကံ–သည်၊ (အဓိဋ္ဌာန်လောက်သော သင်္ကန်းသည်)၊ စေ နု ဘဝေယျ–အံ့၊ (နောစ ပါရိဟူရိ ဘဝေယျကို ထပ်ဖွင့်သည်)၊ ဥနကံ–ယုတ်လျော့သည်၊ ဘဝေယျ–အံ့၊ ဣတိ အတ္ထော–နက်။

ပစ္စာသာ ဟောတိ သံဃတော ဝါတိ အာဒိသု–ပါဠိရပ်တို့၌၊ အသုကဒိဝသံ နာမ–၌၊ သံဃော–သည်၊စီဝရာနိ–တို့ကို၊ လဘိသတိ–တဲ့၊ ဂဏော (စီဝရာနိ) လဘိသတိ၊ တတော–ထိုသံဃာမှ၊ ဝါ–ထိုဂိုဏ်းမှ၊ မေ–ငါ့ဖို့၊ စီဝရံ–သည်၊ ဥပဂ္ဂဲသတိ–တဲ့၊ ဣတိ ဧဝံ–သို့၊ သံဃတောဝါ–မှသော်လည်းကောင်း၊ ဂဏတောဝါ–မှသော်လည်းကောင်း၊ ပစ္စာသာ–သင်္ကန်း၌ဖြစ်သော အာသာသည်၊ ဟောတိ–အံ့၊ ဥတကေဟိ–တို့သည်၊ မေ–ငါ့ဖို့၊ စီဝရတ္ထာယ–ငှာ၊ (သုတ္တံ-ချည်ကို)၊ ပေသိတံ–ပေးပို့အပ်ပြီ၊ (ယဂ္ဂန်းသည်တို့အထံ ချည်ပို့အပ်ပြီ-ဟူလို၊) မိတ္ထေဟိ–တို့သည်၊ (မေ စီဝရတ္ထာယ သုတ္တံ) ပေသိတံ၊ တေ–ထိုဆွေမျိုး (မိတ်ဆွေ)–တို့သည်၊ (စီဝရေ–သည်၊) အာဂတေ–ရောက်လာလသော်၊ (အာဂတာဟု ပြင်ကြသည်ကား မကောင်း၊) ဒဿန္တိ–လှူကုန်လတ္တံ့၊ ဣတိ ဧဝံ–သို့၊ ဥတိတောဝါ–မှသော်လည်းကောင်း၊ မိတ္ထတောဝါ–မှသော်လည်းကောင်း၊ ပစ္စာသာ–သည်၊ ဟောတိ–အံ့၊ ပန–ကား၊ ပံသုကူလံ ဝါတိ ဧတ္ထ–၌၊ ပံသု ကူလံ–ကို၊ လစ္ဆာမိ–ရလိမ့်အံ့၊ ဣတိ ဧဝံ ဝါ–သော်လည်း၊ ပစ္စာသာ ဟောတိ၊ ဣတိ–သို့၊ ယောဧတဗ္ဗံ၊ [ပါဠိတော်၌ ပံသုကူလံ ဝါ၏ စပ်ပုဒ်ကို "လစ္ဆာမိ" ထည့်၍ "ဣတိ ဧဝံ ဝါ ဟောတိ" ဟု ထည့်စပ်ပါ-ဟူလို၊] အတ္တနော ဝါ ဓနေနာတိ–ကား၊ အတ္တနော–၏၊ ကပ္ပါသသုတ္တာဒိနာ-ဝါ ချည် အစရှိသော၊ ဓနေန–ဖြင့်၊ အသုက ဒိဝသံနာမ–၌၊ လစ္ဆာမိ–အံ့၊ ဣတိ ဧဝံ ဝါ–သော်လည်း၊ ပစ္စာသာ ဟောတိ၊ ဣတိ အတ္ထော၊ ["ရဟန်းပိုင်ဥစ္စာ" ဟူရာ၌ အနာမာသဝတ္ထု မဖြစ်နိုင်၍ "ကပ္ပိယသုတ္တာဒိ" ဟု ပြသည်။]

တတောစေ၊ ပေ၊ ပစ္စာသာ်ယာတိ–ကား၊ မာသပရမတော–တစ်လအလွန် အပိုင်းအခြားထက်၊ ဥတ္တရိ–အလွန်၊ စေ နိုက္ခိပေယျ၊ (ဧဝံသတိ) နိသဂ္ဂိယံ ပါစိတ္တိယံ (ဟောတိ)၊ ဣတိ အတ္ထော၊ ပန–ထိုသို့ပင် ဤအနက် ဖြစ်သင့်ပါ သော်လည်း၊ ဧဝံ–ဤသို့ မာသပရမတော ဥတ္တရိံ ဟူ၍၊ အဝတ္ထာ–ပဒဘာဇနီ၌ ဟောတော်မမူဘဲ၊ ["တဒဟုပ္ပဒေ့ မူလစီဝရေ ၊ ပေ၊ ဝုတ္တံ" ၌ စပ်] ယသ္မာ, အန္တရာ–တစ်လမတိုင်မီ အကြား၌၊ ပစ္စာသာစီဝရေ–ပစ္စာသာသက်နှံ့သည်၊ ဝါ–အာသာ၏ ဖြစ်ရာ သက်နှံ့သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇမာနေ–သော်၊ မူလစီဝရသ–၏၊ ဥပ္ပန္နဒိဝသတော–ဖြစ်ရာနေ့မှ၊ ယာဝ–လောက်၊ ဝိသတိမော–နှစ်ဆယ်မြောက် ဖြစ်သော၊ ဒိဝသော–သည်၊ (အတ္ထိ)၊ တာဝ–တိုင်အောင်၊ ဥပ္ပန္နံ–သော၊ ပစ္စာ သာစီဝရံ–သည်၊ မူလစီဝရံ–ကို၊ အတ္တနော–၏၊ ဂတိကံ–ဖြစ်ခြင်းနှင့်တူသော ဖြစ်ခြင်းရှိသည်ကို၊ ဝါ–တူသော အလားရှိသည်ကို၊ ကရောတိ–ပြုနိုင်၏၊ တတော–ထိုအရက် ၂၀မှ၊ ဥဒ္ဓံ–၌၊ မူလစီဝရံ–သည်၊ ပစ္စာသာစီဝရံ–ကို၊ အတ္တနော ဂတိကံ/ကရောတိ၊ တသ္မာ တံ ဝိသေသံ ဒသေတုံ, တဒဟုပ္ပဒေ့ မူလ စီဝရေတိအာဒိနာ–သော၊ နယေန–ဖြင့်၊ ဝုတ္တံ၊ တံ–ထို ပဒဘာဇနီသည်၊ ဥတ္တာနတ္ထမေဝ။ [ဤအဓိပ္ပာယ်များကို ပါဠိတော်နှင့် တွဲကြည့်မှ ရှင်းလင်းစွာ သိနိုင်မည်။]

ပစ္စာသာစီဝရံ၊ ပေ၊ ကရောတိ။ ။တာဝ ဥပ္ပန္နံ ပစ္စာသာ စီဝရံတိ–ဟူသော သဒ္ဒါသည်၊ ပစ္ဆတ္တဝစနံ–ပထမာဝိဘတ်ရှိသော သဒ္ဒါတည်း၊ (ဘာ့ကြောင့်နည်း၊) အတ္တနော ဂတိကံ ကရောတိတိ–(ဟူသောဝါကျ၌) ကရဏကိရိယာယ–ကရောတိဝယ် ကရဏကိရိယာ ၏၊ ကတ္တုဘာဝတော–တည်း၊ [ဒုတိယန္တ ထင်မည်စိုး၍ ဤသို့ဖွင့်သည်။]

အတ္တနော ဂတိကံ။ ။ပစ္စာသာသက်နှံ့ရှိလျှင် တစ်လတိုင်အောင် မူလသက်နှံ့ ကို ထားခွင့်ရှိသော်လည်း တစ်လမပြည့်မီ ပစ္စာသာသက်နှံ့ရလျှင် ထိုပစ္စာသာသက်နှံ့က ("ဒသာဟပရမံ အတိရေကစီဝရံ ဓာရေတဗ္ဗံ" နှင့်အညီ) ၁၀ ရက်သာ ထားခွင့်ရှိသော ကြောင့် မူလသက်နှံ့လည်း ပစ္စာသာသက်နှံ့ ရရာနေ့မှစ၍ ၁၀ ရက်သာ အခွင့်ရတော့ ၏၊ ထို့ကြောင့် မူလသက်နှံ့၏ အရက် ၂၀အတွင်း၌ ပစ္စာသာသက်နှံ့ရလျှင် မူလသက်နှံ့ သည် တစ်လပြည့်အောင် တည်နေခွင့်မရတော့ဟူလို။ [အန္တရာ ဥပ္ပန္နံ ဟိ ပစ္စာသာစီဝရံ မာသပရမံ မူလစီဝရံ ထပေတုံ အဒတ္တာ အတ္တနော ဒသာဟပရမတာယ ဧဝ ပရိစ္ဆိန္နတိတိ အတ္တနော ဂတိကံ ကရောတိ။]

တတောဥဒ္ဓံမူလစီဝရံ။ ။ဤ၌ကား မူလစီဝရံသည် ကတ္တား, ပစ္စာသာစီဝရံသည် ကံတည်း၊ မူလသက်နှံ့ကိုစ၍ထားရာနေ့မှ အရက် ၂၀ ပြည့်သည့်နောက်၌ ပစ္စာသာ သက်နှံ့ရလျှင် (ဥပမာ ၂၁ ရက်နေ့၌ ရလျှင်) မူလသက်နှံ့က ပစ္စာသာ သက်နှံ့ကို ၁၀ ရက်ထားခွင့် မပေးဘဲ မိမိမူလသက်နှံ့တည်နေနိုင်သလောက်သာ ပစ္စာသာသက်နှံ့ကိုလည်း

ဝိသဘာဂေ ဥပ္ပန္နေ မူလစီဝရေတိ–ကဲး၊ မူလစီဝရံ–သည်၊ သဏှံ–သိမ်မွေ့သည်၊ (နှည့်သည်၊) ဝါ–ချောသည်၊ ယဒိ (ဟောတိ)–အံ့၊ ပစ္စာသာ စီဝရံ–သည်၊ ထူလံ–ထူထဲသည်၊ ဝါ–ကြမ်းသည်၊ (ယဒိ ဟောတိ၊ ဧဝံသတိ)၊ ယောဧတုံ–ယှဉ်စေခြင်းငှာ၊ ဝါ–အတူပေါင်း၍ ချုပ်ခြင်းငှာ၊ နှ သက္ကာ–မတတ်ကောင်း၊ ဝါ–မတော်၊ ရတ္တိယောစ–တို့သည်လည်း၊ သေသာ–ကျန်ကုန်သေးသည်၊ ဟောန္တိ–ဖြစ်ကုန်အံ့၊ မာသော–သည်၊ နှ 'တာဝ ပူရတိ–မပြည့်သေးအံ့၊ (ဧဝံသတိ) အကာမာ–မချုပ်လိုဘဲ၊ နိဂ္ဂဟေန–နှိပ်နင်းသောအားဖြင့်၊ ဝါ–အတင်းခိုင်း၍၊ စီဝရံ–ကို၊ နှ ကာရေတဗ္ဗံ–ထိုက်၊ အညံ–သော၊ ပစ္စာသာစီဝရံ–ကို၊ လဘိတ္တာယေဝ–ရ၍သာလျှင်၊ ဝါ–ရမှသာလျှင်၊ ကာလဗ္ဗန္ဓနေ–ဌ၊ ကာရေတဗ္ဗံ၊ ပစ္စာသာစီဝရံပိ–ပထမပစ္စာသာ သင်္ကန်းကိုလည်း၊ ပရိက္ခာရစောဠံ–ကို၊ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗံ–ရာ၏၊ အထ–သို့မဟုတ်၊ မူလစီဝရံ–သည်၊ ထူလံ (ယဒိ) ဟောတိ၊ ပစ္စာသာစီဝရံ သဏှံ (ယဒိ) ဟောတိ၊ မူလစီဝရံ–ကို၊ ပရိက္ခာရစောဠံ–ကို၊ အဓိဋ္ဌဟိတ္တာ, ပစ္စာသာစီဝရမေဝ မူလစီဝရံ ကတ္တာ ထပေတဗ္ဗံ၊ တံ–ထိုနောက်ထပ်ရအပ်သော ပစ္စာသာသင်္ကန်းသည်၊ ပုန, မာသပရိဟာရံ–တစ်လအစောင့်အရှောက်ကို၊ လဘတိ၊ ဧတေနုပါယေန–ဖြင့်၊ ယာဝ (ထပေတုံ) ဣစ္ဆတိ၊ တာဝ, အညံ အညံ–အခြား အခြားသော ပစ္စာသာသင်္ကန်းကို၊ မူလစီဝရံ ကတ္တာ ထပေတုံ ဝဋ္ဋတိ၊ ဣတိ–ဤသို့မှတ်အပ်၏၊ ပေ၊ ဣတိ–အပြီးတည်း။　　[ဤစကားရပ်နှင့် စပ်သော အဓိပ္ပာယ်ကို ကခ်ါဘာသာဋီကာ၌ အ ကျယ်ပြထားပြီးဖြစ်၍ ထိုဌာနပါလေ။] တတိယကထိန သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ–သည်၊ နိဋ္ဌိတာ–ပြီ။

တည်နေခွင့် ပေးသည်–ဟူလို၊ [သို့သော် နောက်မှရအပ်သော ပစ္စာသာ သင်္ကန်းကို မူလသင်္ကန်းနှင့်ရောရ၍ မချုပ်လိုဘဲသီးခြားထားသော ရဟန်းအတွက်မှာ ထိုပစ္စာသာ သင်္ကန်းသည် ၁၀ ရက်မလွန်လျှင် အာပတ်သင့်ဖွယ် မရှိပါ–ဟု ဋီကာ၌ ဆိုထားသည်။]

အညံ၊ ပေ၊ ကာရေတဗ္ဗံ။　　။အညံ ပစ္စာသာစီဝရံ ၊ ပေ၊ ကာရေတဗ္ဗံတိ ဣဒံ–ဤစကားကို၊ သတိယာဧဝ ပစ္စာသာယ ဝုတ္တန္တိ ဝေဒိတဗ္ဗံ–ပစ္စာသာသင်္ကန်းရှိရာ၌သာ ဆိုအပ်သော စကားဟု သိပါ၊ သစေ ပန "ဣတော ပဋ္ဌာယ စီဝရံ နှ လဘိသာမိတိ ပစ္စာသာ ဥပစ္ဆိန္နာ–ဤအခါမှစ၍ ပစ္စာသာသင်္ကန်း ရစရာမရှိတော့ဟု အာသာပြတ်လျှင်လည်းကောင်း၊ မူလစီဝရမ္ပိ ဒသာဟံ စေ သမ္ဘတ္တံ–မူလသင်္ကန်းလည်း ၁၀ ရက်ပြည့်နေလျှင်လည်းကောင်း၊ တာဒဟေဝ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗံ–ထိုနေ့၌ပင် မူလသင်္ကန်းကို အဓိဋ္ဌာန်တင်ရမည်။

၄-ပုရာဏစီဝရသိက္ခာပုဒ်

၅၀၃-၅။ တေနသမယေနာတိ-သည်၊ ပုရာဏစီဝရသိက္ခာပဒံ-တည်း၊ တတ္ထ-ထိုသိက္ခာပုဒ်၌၊ ယာဝ သတ္တမာ ပိတာမဟယုဂါတိ-ကား၊ ပိတုပိတာ-အဘ၏ အဘသည်၊ ဝါ-အဘိုးသည်၊ ပိတာမဟော-ပိတာမဟာမည်၏၊ [ပိတုနောင် ပိတာအနုက်၌ အာမဟာပစ္စည်းသက်၊] ပိတာမဟာသ-အဘိုး၏၊ ယုဂ-အသက် အတိုင်းအရှည်သည်၊ ပိတာမဟာယုဂ-ယုဂမည်၏၊ အာယုပ္ပမာဏ-အသက် အတိုင်းအရှည်ကို၊ ယုဂန္တိ-ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ-၏ စ-ဆက်၊ ဧတံ-ဤပိတာ မဟာယုဂဟူသော သဒ္ဒါသည်၊ အဘိလာပမတ္တမေဝ-ပြောဆိုအပ်သော စကားမျှသာတည်း၊ ဝါ-ပြောရိုးဆိုစဉ် စကားမျှသာတည်း၊ [ထိုခေတ်က ပြောရိုး စကားမျှသာဖြစ်သည်-ဟူလို၊] အတ္ထတော ပန-အနက်အားဖြင့်ကား၊ ပိတာမဟောယေဝ-အဘိုးသည်ပင်လျှင်၊ ပိတာမဟာယုဂ-ဂမည်၏၊ တတော-ထို အဘိုးမှ၊ ဥဒ္ဓံ-အထက်၌၊ သဗ္ဗေပိ-နှင်သော၊ ပုဗ္ဗပုရိသာ-ရှေးဦးဖြစ်သော ယောကျ်ားတို့ကို၊ ပိတာမဟဂ္ဂဏောနေဝ-ပိတာမဟာသဒ္ဒါဖြင့်ပင်လျှင်၊ ဂဟိတာ-နှင်ပြီ၊ ဧဝံ-သို့လျှင်၊ ယာဝ-လောက်၊ သတ္တမော-၇ ဆက်တို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ပုရိသော-သည်၊ (အတ္ထိ)၊ တာဝ-ထို ၇ ဆက် ယောကျ်ားတိုင်အောင်၊ ယာ-အကြင် မိန်းမသည်၊ အသမ္ဘဒ္ဓါ-မဆက်စပ်၊ (ဆွေမျိုးမတော်စပ်-ဟူလို၊) သာ-ထိုမိန်းမကို၊ ယာဝသတ္တမာ ပိတာမဟယုဂါ အသမ္ဘဒ္ဓါတိ-ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ-၏၊ စ-ဆက်၊ ဧတံ-ဤယာဝသတ္တမာ ပိတာမဟယုဂါ အသမ္ဘဒ္ဓါ ဟူသော စကားသည်၊ ဒေသနာမုခမေဝ-ဒေသနာ၏ အဦးမျှသာတည်း၊ ပန-

---

အာယုပ္ပမာဏံ ယုဂန္တိ ဝုစ္စတိ။ ။ယုဂသဒ္ဒါသည် အခြားနေရာများ၌ လှည်းထမ်းပိုး အနုက်, ကတယုဂ်စသော အနုက်ကို ဟောသော်လည်း ဤနေရာ၌ အထင်ရှင်ကြီးအားဖြင့် အာယုပ္ပမာဏ အနုက်ဟောဟု သိစေလို၍ "အာယုပ္ပမာဏံ ယုဂန္တိ ဝုစ္စတိ" ဟု (ရှင်ကြီး အဖြစ်ကိုပြသော ဝုစ္စတိသဒ္ဒါဖြင့်) မိန့်သည်။

အဘိလာပမတ္တမေဝ။ ။"ပိတာမဟာယုဂါ" ဟု ယုဂသဒ္ဒါထည့်၍ ဆိုခြင်းသည် ထိုခေတ်၌ ပြောရိုးဖြစ်သော စကားတည်း၊ အနုက်အဓိပ္ပာယ် အသားကျမှာကား "အဘိုး" ဟူသော အနုက်သာ ဖြစ်သည်၊ မှန်၏-ဆွေမျိုးဆက်စပ်ရာ၌ အသက်ပမာဏသည် လိုရင်းမဟုတ်, "အဘိုး" တော်စပ်ခြင်းသာ လိုရင်းဖြစ်သည်။

တတော၊ ပေ၊ ဂဟိတာ။ ။"ထိုအဘိုးမှ အထက်ဖြစ်သော ယောကျ်ားတို့ကို ပိတာမဟာသဒ္ဒါဖြင့်ယူ" ဟူရာ၌ အကျိုးဖြစ်သော အဘိုး၏အမည်ကို ထိုအဘိုးကိုဖြစ်စေတတ်သော "ဘေ" ၌ တင်စား၍ ဖလူပစာရအားဖြင့် ယူရခြင်းတည်း၊ ဘီ-ဘင်-ဘောင်-ဘောတို့ အပေါ်ဝယ် တင်စားရာ၌ကား ပရမ္မရဖလူပစာရတည်း။

စင်စစ်ကား၊ မာတိတောဝါ ပိတိတောဝါတို ဝစနတော–ဟု ဟောတော်မူခြင်း ကြောင့်၊ ပိတာမဟာယုဂမ္မိ–အဘာဘက် အဘိုး၏အသက်အပိုင်းအခြားကိုလည်း ကောင်း၊ ပိတာမဟိယုဂမ္မိ–အဘာဘက် အဘွား၏ အသက်အပိုင်းအခြားကို လည်းကောင်း၊ မာတာမဟာယုဂမ္မိ–အမိဘက်အဘိုး၏ အသက်အပိုင်းအခြား ကိုလည်းကောင်း၊ မာတာမဟိယုဂမ္မိ–အမိဘက်အဘွား၏ အသက်အပိုင်း အခြားကိုလည်းကောင်း၊ တေသံ–ထိုအဘိုးအဘွားတို့၏၊ ဘာတု၊ ပေ၊ ဒယောပိ– ညီအစ်ကို, အစ်မ, နှမ, တူ, သား, မြေး အစရှိသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ သဗ္ဗေ–အလုံးစုံသော ဆွေမျိုးတို့ကို၊ ဣဓ–ဤပိတာမဟာယုဂ ဟူသော ပုဒ်၌၊ သင်္ဂဟိတာဧဝ–ကုန်သည်သာ၊ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗာ–ကုန်၏။

တတြ–ထိုဆွေမျိုးစပ်ရာ၌၊ အယံ–ကား၊ ဝိတ္ထာရနယော–တည်း၊ ပိတု–၏၊ ပိတာ–လည်းကောင်း၊ ဝါ–အဘိုးလည်းကောင်း၊ တဿ–ထို အဘိုး၏ ပိတာ–လည်းကောင်း၊ ဝါ–ဘေးလည်းကောင်း၊ တဿာပိ–ထိုဘေး၏လည်း၊ ပိတာ–လည်းကောင်း၊ ဝါ–ဘီလည်းကောင်း၊ ဣတိ ဧဝံ–သို့၊ သတ္တမာ–သော၊

ဒေသနာ မုခမေဝ။ ။"ပိတာမဟာ" ဟူသော အမည်သည် အဘာဘက်ကအဘိုး၏ အမည်တည်း၊ ထိုသို့ ယောကျ်ားဘက်က အဘိုးကို နာမည်တပ်ခြင်းသည် အမိဘက်က အဘိုး, ၂–ဖက်လုံးက အဘွားစသော မိန်းမများနှင့် ထိုသူတို့၏ သားစဉ်မြေးဆက်များ လည်း ပါဝင်နိုင်အောင် ဒေသနာတော်ကို ပါးစပ်ပေါက် ဖွင့်ထားသလို ဖွင့်ထားခြင်းဖြစ် သည်၊ ထို့ကြောင့် ပိတာမဟာအတွင်း၌ "အဖေဘက်က အဘွား, အမိဘက်က ဘိုးဘွား" စသော ဆွေမျိုးအားလုံး ၇–ဆက်အထိ ပါဝင်နိုင်ကြသည်–ဟုမှတ်ပါ။ [ဒေသနာမုခကို ပဓာနနည်းဟုလည်း ဆိုကြသည်။]

သာရတ္ထ။ ။သာရတ္ထဋ္ဌိကာ၌ကား "မာတာစ+ပိတာစ ပိတရော" ဟု ရှေးဦး စွာ ဝိရုပေကသေသ်ပြု၍ "ပိတူနံ+ပိတရော ပိတာမဟာ=အမိအဘာတို့၏ အမိအဘာဖြစ် ကြသော အဘိုးအဘွားတို့" [တေသံ ယေဝ+ယုဂေါ+အစုံတည်း၊ ပိတာမဟ ယုဂေါ– အဘိုးအဘွားတို့၏ အစုံ၊ တသ္မာ ယာဝ သတ္တမာ ပိတာမဟာယုဂါ၊ ပိတာမဟာဒ္ဒနာတိ ဧဝမေတ္ထ အတ္ထော ဒဋ္ဌဗ္ဗော။] ဤအလို "ပိတာမဟ" ကို "ဒေသနာမုခ" ဟု ဆိုဖွယ် မလိုတော့။

ဝိမတိ။ ။ဝိမတိ၌လည်း "တေ ဧဝ ယုဂဒ္ဒေန (အစုံဟူသော အနက်ကြောင့်) ယုဂေါ၊ တသ္မာ ယာဝ သတ္တမာ ပိတာမဟာယုဂါ ပိတာမဟာဝဋ္ဋာ (အဘိုးအဘွားအဆက် ဆက် တိုင်အောင်) ဣတိ ဧဝမေတ္ထ အတ္ထော ဒဋ္ဌဗ္ဗော" ဟု အဆိုသာကွဲ၏၊ အဓိပ္ပာယ် မှာ အတူပင်တည်း၊ ထိုအဖွင့်များကို အဋ္ဌကထာမှ .တစ်မျိုးဖွင့်ခြင်းဟု မှတ်ပါ၊ ဤသို့ အဋ္ဌကထာမှ တစ်မျိုးအဖွင့်ဖြစ်ကြောင်းကိုလည်း သီလက္ခန်ဋ္ဌိကာဟောင်း သောဏဒဏ္ဍသုတ် အဖွင့်၌ သာရတ္ထအတိုင်း ဖွင့်ပြီးလျှင် [သော အဋ္ဌကထာယံ ဝိသုံ နဒ္ဒဿော" ဟူသော စကားဖြင့် သိနိုင်သည်။

ယာဝယုဂါ–အသက် အပိုင်းအခြားတိုင်အောင် လည်းကောင်း၊ ပိတာ–လည်းကောင်း၊ ပိတု–၏၊ မာတာ–လည်းကောင်း၊ ဝါ–အဘွားလည်းကောင်း၊ တဿာ–ထိုအဘွား၏၊ ပိတာစ–လည်းကောင်း၊ ဝါ–ဘေးထီးလည်းကောင်း၊ မာတာစ–လည်းကောင်း၊ ဝါ–ဘေးမလည်းကောင်း၊ ဘာတာစ–ညီ, အစ်ကို လည်းကောင်း၊ ဘဂိနီစ–လည်းကောင်း၊ ပုတ္တာစ–တို့လည်းကောင်း၊ ဓီတရောစ–တို့လည်းကောင်း၊ ဣတိ ဧဝံပိ–သို့လည်း၊ ဥဒ္ဓံစ–၌လည်းကောင်း၊ အဓောစ–၌ လည်းကောင်း၊ သတ္တမာ–သော၊ ယာဝယုဂါ–လည်းကောင်း၊ ပိတာ–လည်းကောင်း၊ ပိတု–၏၊ ဘာတာ–လည်းကောင်း၊ ဝါ–ဘကြီး, ဘထွေးလည်းကောင်း၊ ပိတု–၏၊ ဘဂိနီ–လည်းကောင်း၊ ပိတု–၏၊ ပုတ္တာ–တို့လည်းကောင်း၊ ပိတု–၏၊ ဓီတရော–တို့လည်းကောင်း၊ တေသံပိ–ထိုသားသမီးတို့၏လည်း၊ ပုတ္တဓီတု ပရမ္ပရာ–တို့လည်းကောင်း၊ ဣတိဧဝမ္ပိ, သတ္တမာ, ယာဝယုဂါ–လည်းကောင်း၊ မာတာ–လည်းကောင်း၊ မာတု–၏၊ မာတာ–လည်းကောင်း၊ ဝါ–အဘွားလည်းကောင်း၊ တဿာ–ထိုအဘွား၏၊ မာတာ–လည်းကောင်း၊ ဝါ–ဘေးမလည်းကောင်း၊ တဿာပိ–ထိုဘေးမ၏လည်း၊ မာတာ–လည်းကောင်း၊ ဝါ–ဘီမ လည်းကောင်း၊ ဣတိဧဝံ, သတ္တမာ, ယာဝယုဂါ–လည်းကောင်း၊ မာတာ–လည်းကောင်း၊ မာတု–၏၊ ပိတာ–လည်းကောင်း၊ ဝါ–အဘိုးလည်းကောင်း၊ တဿ–၏၊ မာတာစ–လည်းကောင်း၊ ဝါ–ဘေးမလည်းကောင်း၊ ပိတာစ–လည်းကောင်း၊ ဝါ–ဘေးထီးလည်းကောင်း၊ ဧवं၊ မာတာ–လည်းကောင်း၊ မာတု–၏၊ ဘာတာ–လည်းကောင်း၊ ဧवं၊ ယာဝယုဂါ–လည်းကောင်း၊ မာတုသမ္ဗန္ဓေန–အမိ၏စပ်ခြင်းအားဖြင့်၊ နေဝသမ္ဗဒ္ဓါ–စပ်သူလည်းမဟုတ်၊ ပိတုသမ္ဗန္ဓေန–အားဖြင့်၊ နေ သမ္ဗဒ္ဓါ–မဟုတ်၊ အယံ–ဤ ဘိက္ခုနီသည်၊ အညာ တိကာနာမ–မည်၏၊ [ဤဆွေမျိုးဆက်စပ်ပုံကို ပါတိမောက် ဘာသာဋီကာ၌ ပြထားပြီ။]

ဥဘတော သံဃေတိ–ကား၊ ဘိက္ခုနိသံဃေ–၌၊ ဥတ္တိစတုတ္ထေန–ဥတ္တိ စတုတ္ထကံလည်းကောင်း၊ ဘိက္ခုသံဃေ–၌၊ ဥတ္တိစတုတ္ထေန–လည်းကောင်း၊ ဣတိ–ဤသို့၊ အဋ္ဌဝါစိကဝိနယကမ္မေန–ရစ်ခွန်းသော စကားရှိသော ဝိနည်းကံဖြင့်၊ ဥပသမ္ပန္နာ–မြင့်မြတ်သော ရဟန်းမအဖြစ်သို့ ရောက်သော ဘိက္ခုနီတည်း၊ [ထုံးစံဖြစ်၍ "ဥဘတောသံဃေ" ဟု ဆိုသည်၊ ဧကတော ဘိက္ခု

အန္တမသော။ ။ပါဠိတော်၌ "သကိ"နိဝတ္ထ သကိ"ပါရုတ" သက်နှ်းကိုသာ ပြတော်မူ၏၊ ထိုသို့ ပြတော်မူခြင်းသည် နိဒဿန နည်းအားဖြင့် နိဝတ္ထ–ပါရုတကို မှတ်၍ ပြခြင်းတည်း၊ တစ်ကြိမ်လောက် ပခုံးပေါ်၌တင်ခြင်း စသည်ကို ပြုပြီးလျှင်လည်း ပုရာဏ စီဝရပင်တည်းဟု သိစေလိုမှ "အန္တမသော" စသည်မိန့်သည်။

သံဃာ၌ ရဟန်းမိန်းမဖြစ်ကြသော သာကီဝင် မင်းသမီးငါးရာတို့ကို ခိုင်းရာ၌ လည်း ဤသိက္ခာပုဒ်အတိုင်း ကျင့်ရမည်။] သကိ်နိုဝတ္ထမ္ဘိသကိ် ပါရုတမ္ဘိတိ-ကား၊ ရဒီတွာ-ဆိုပြီး၍၊ ကပ္ပ-ကပ္ပဗိန္ဒုကို၊ ကတ္တာ-၍၊ ဧကဝါရမ္ဘိ-တစ်ကြိမ်မျှ လည်း၊ နိုဝတ္ထံဝါ-ဝတ်အပ်သော သင်းပိုင်သည်လည်းကောင်း၊ ပါရုတံဝါ-ယမ်းအပ်သော ဧကသီသော်လည်းကောင်း၊ အန္တ မသော-အားဖြင့်၊ ပရိဘောဂ သီသေန-သုံးစွဲခြင်းကို အဦးပြုသဖြင့်၊ အံသေဝါ-ပခုံး၌သော်လည်းကောင်း၊ မတ္ထကေ ဝါ-၌သော်လည်းကောင်း၊ ကတ္တာ-၍၊ မဂ္ဂ-ခရီးကို၊ ဂတော-သည်၊ ဟောတိ-အုံ့၊ ဥသိသက်-အထက်၌ ဦးခေါင်းရှိသည်ကို၊ ဝါ-ခေါင်းအုံးကို၊ ကတ္တာ ဝါ-၍လည်း၊ နိပန္နော-လျောင်းသည်၊ ဟောတိ-အုံ့၊ ဧတမ္ဘိ-ဤသက်နှီး သည်လည်း၊ ပုရာဏစီဝရမေဝ-သည်သာ၊ ပန-ဆက်၊ ပစ္ဆတ္ထရဏသ-အပေါ် လွှမ်းအခင်း၏၊ ဟေဋ္ဌာ ကတ္တာ-အောက်၌ထား၍၊ သစေ နိပဇ္ဇတိ၊ (ဧဝံသတိ ဝါ)၊ ဟတ္ထေဟိ-တို့ဖြင့်၊ ဥက္ခိပိတ္တာ-၍၊ အာကာသေ-လွင်ပြင်၌၊ ဝိတာနံ-မျက်နှာကြက်ကို၊ ကတ္တာ သီသေန, အဖုသန္တော-မထိဘဲ၊ သစေ ဂစ္ဆတိ၊ (ဧဝံသတိ ဝါ) အယံ-ဤအောက်က ထားခြင်း, မျက်နှာကြက်ပြုခြင်းသည်၊ ပရိဘောဂေါ နာမ နု ဟောတိတိ ကုရုန္ဒိယံ ဝုတ္တံ။

ဓောတံ နိသဒ္ဓိယံတိ ဧတ္ထ-၌၊ ဧဝံ-သို့၊ အာဏတ္တာ-အပ်သော၊ ဘိက္ခုနီ-သည်၊ ဓောဝနတ္ထာယ-ငှာ၊ (ရေးနွေး၌ပြုတ်ပြီးမှ ဖွပ်လျှော်ခြင်းငှာ) ဥဒ္ဓနံ-ဖိုခနောက်ကို၊ သဇ္ဇေတိ-ပြင်အုံ့၊ ဒါရုနိ-တို့ကို၊ သံဟရတိ-စုဆောင်းအုံ့၊ အဂ္ဂိ ကရောတိ၊ ဥဒကံ အာဟရတိ၊ ယာဝ-လောက်၊ နံ-ထိုသက်နှီးကို၊ ဓောဝိတ္တာ-၍၊ ဥက္ခိပတိ၊ ပေ၊ ဥက္ခိတ္တာမတ္တေ-မြှောက်အပ်ပြီးကာမျှ ဖြစ်လသော်၊ နိသဒ္ဓိယံ ဟောတိ၊ ဒုဒ္ဓေါတံ-မကောင်းသဖြင့် ဖွပ်လျှော်အပ်ပြီ၊ ဝါ-မစင်ကြယ်သေး၊ ဣတိ မညမာနာ ပုန သစေ သိဉ္စတိဝါ-အကယ်၍သော်လည်း ရေလောင်းအုံ့၊ သစေ ဓောဝတိ ဝါ၊ ယာဝ နိဋ္ဌာနံ နု ဂစ္ဆတိ၊ တာဝ ပယောဂေ ပယောဂေ ဒုက္ကဋံ၊ ရဇနာကောဋနေသု-ဆိုးခြင်း, ထုရိုက်ခြင်းတို့၌၊ ဧသ နယော၊ ဟိ-ချဲ့၊ ရဇနဒေါဏိယံ-ဆိုးရေခွက်၌၊ ရဇနံ-ဆိုးရည်ကို၊ အာဂိရိတ္တာ ယာဝ သကိ် စီဝရံ ရဇတိ၊တတော-ထိုအခါမှ၊ပုဗ္ဗေ-၌၊ ယံ ကိဉ္စိ-အမှတ်မထား တစ်ပါးပါးသော ပယောဂကို၊ ရဇနတ္ထာယ, ကရောတိ-၏၊ ပစ္ဆာဝါ, ပဋိရဇတိ-ထပ်၍ဆိုး၏၊ သဗ္ဗတ္ထ-သော၊ ပယောဂေ-၌၊ ပေ၊ ဧဝဒိ တဗ္ဗော။

၅၀၆။ အညာတိကာယ၊ ပေ၊ ဓောဝါပေတိတိ-ကား၊ ဣမံ-ဤသက်နှီးကို၊ ဓောဝ-ဖွပ်လော့၊ ဣတိ-သို့၊ နော စေပိ ဝဒတိ-အကယ်၍မူလည်း မပြောစေ ဦးတော့၊ အထခေါ-သော်လည်း၊ ဓောဝနတ္ထာယ-ငှာ၊ ကာယဝိကာရံ-ကိုယ်၏ ထူးခြား သော အမူအရာကို၊ ကတ္တာ-၍၊ ဤကာယဝိကာရံပုဒ်ကို ဩရတော

ထပေတိပုဒ်တိုင်အောင် အလုံးစုံသောပုဒ်တို့၌စပ်။] ဟတ္ထေန ဝါ–မိမိလက်ဖြင့် မူလည်း၊ ဟတ္ထေ–ရဟန်းမ၏ လက်၌၊ ဒေတိ–အံ့၊ ပါဒမူလေဝါ–၌မူလည်း၊ ထပေတိ–အံ့၊ ဥပရိဝါ–၌မူလည်း၊ ခိပတိ–ပစ်ပေးအံ့၊ သိက္ခမာနာ၊ ပေ၊ တိတ္ထိယာဒီနံ–သိက္ခမာန်, သာမဏေမ, သာမဏော, ဥပါသကာ, တိတ္ထိ အစရှိသူတို့၏၊ ဟတ္ထေ ဝါ–၌မူလည်း၊ ပေသေတိ–ပို့အံ့၊ (ဘိက္ခုနီမထံ တစ်ဆင့်အပို့ခိုင်းအံ့၊) နဒီတိတ္ထေ–၌၊ ဓောဝန္တိယာ–ဖွပ်လျှော်နေသောရဟန်းမ၏၊ ဥပစာရေ ဝါ–ဥပစာ၌မူလည်း၊ ခိပတိ–ပစ်ပေးအံ့၊ အန္တော ဒ္ဝါဒသဟတ္ထေ–၁၂ တောင် အတွင်းဖြစ်သော၊ သြကာသေ–၌၊ ဌတ္ဝာ–တည်၍၊ ဓောဝါပိတံ–ဖွပ်စေအပ်သော သင်္ကန်းသည်၊ ဓောဝါပိတံ ယေဝ–ဖွပ်စေအပ်သည် မည်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ–၏၊ [“သြကာသေ ဌတ္ဝာ ဓောဝါပိတံ ဓောဝါပိတံယေဝ ဟောတိ” ဟု သီဟိုဠ်မူအတိုင်းရှိမှ ဋီကာဖွင့်ပုံနှင့် ညီမည်။]

ပန–ဆက်၊ ဥပစာရံ–၁၂တောင်ဥပစာကို၊ မုဠ္ဠိတ္ဝာ–၍၊ သြရတော–၌၊ သစေ ထပေတိ–အံ့၊ သာ–ထိုဘိက္ခုနီသည်၊ ဓောဝိတ္ဝာ–၍၊ စေ အာနေတိ–အကယ်၍ဆောင်ယူလာအံ့၊ (ဧဝံသတိ) အနာပတ္တိ၊ သိက္ခမာနာယဝါ–၏သော်လည်းကောင်း၊ သာမဏေရိယာဝါ–၏သော်လည်းကောင်း၊ ဥပါသိကာယဝါ–၏သော်လည်းကောင်း၊ ဟတ္ထေ–၌၊ ဓောဝနတ္ထာယ–ဌာ၊ ဒေတိ၊ သာ–ထိုသိက္ခာမာန်သည်၊ (ဝါ–ထိုသာမဏေမသည်၊ ဝါ–ထိုဥပါသိကာမသည်၊) ဥပသမ္ပဒ္ဓိတ္ဝာ–ရဟန်းဖြစ်ပြီး၍၊ ဝါ–ပြီးမှ၊ စေ ဓောဝတိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ အာပတ္တိ ယေဝ၊ ဥပါသကဿ–၏၊ ဟတ္ထေ–၌၊ ဒေတိ၊ သော–သည်၊ လိင်္ဂ–ဣတ္ထိလိင်သည်၊ ပရိဝတ္ထေ–သော်၊ ဘိက္ခုနိသု–တို့၌၊ ပဗ္ဗဇိတ္ဝာ–ရှင်ဖြစ်ပြီး၍၊ ဥပသမ္ပဒ္ဓိတ္ဝာ–ရဟန်းဖြစ်ပြီး၍၊ ဝါ–ပြီးမှ၊ စေ ဓောဝတိ၊ (ဧဝံ သတိ)၊ အာပတ္တိယေဝ၊ သာမဏေရဿဝါ–၏သော်လည်းကောင်း၊ ဘိက္ခုဿဝါ–လည်းကောင်း၊ ဟတ္ထေ–၌၊ ဒိန္နေပိ–ပေးအပ်သော သင်္ကန်း၌လည်း၊ လိင်ံပရိဝတ္တနေ–လိင်ပြန်ခြင်းသည်၊ (သတိ)၊ ဧသေဝ နယော။

ဓောဝါပေတိ ရဇာပေတိတိ အာဒီသု–တို့၌၊ ဧကေန–သော၊ ဝတ္ထုနာ–ဝတ္ထုကြောင့်၊ နိသဂ္ဂိယံ–နိသဂ္ဂိထိုက်သည်၊ (ဟောတိ)၊ ဒုတိယေန–သော၊ (ဝတ္ထုနာ–ကြောင့်၊) ဒုက္ကဋံ (ဟောတိ)၊ တိဏာပိ–(ဓောဝန, ရဇန, အာကောဋန) သုံးမျိုးလုံးတို့ကိုလည်း၊ ကာရာပေန္တသ–၏၊ ဧကေန–တစ်ပါးသောဝတ္ထုကြောင့်၊ နိသဂ္ဂိယံ (ဟောတိ)၊ သေသေဟိ–ကြွင်းသော ဝတ္ထု ၂ မျိုးတို့ကြောင့်၊ ဒ္ဝေ ဒုက္ကဋာနိ(ဟောတိ)၊ပန–ဆက်၊ ယသ္မာ, စတာနိ ဓောဝနာဒီနိ–တို့ကို၊ ပဋိပါဋိယာ ဝါ–အစဉ်အားဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ (ဓောဝန, ရဇန, အာကောဋန အစဉ်အားဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊) ဥပ္ပဋိပါဋိယာဝါ – အစဉ်မဟုတ်သောအားဖြင့်

သော်လည်းကောင်း၊ (ဓောဝန, အာကောဋ္ဌန, ရဇနဟု အစဉ်မဟုတ်ဘဲသော်လည်းကောင်း၊) ကာရေန္တ သ-၏၊ မောက္ခာ-အာပတ်မှ လွတ်မြောက်ခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ တသ္မာ, ဇေ္ဌ-ဤသိက္ခာပုဒ်၌၊ တီဏိ စတုက္ကာနိ-တို့ကို၊ ဝုတ္တာနိ-ပါဠိတော်၌ ဟောတော်မူအပ်ကုန်ပြီ။

ဟိ-မှန်၊ ဣမံ စီဝရံ ရဇိတ္မာ ဓောဝိတ္မာ အာနေဟိတိ-ဟူ၍၊ ဝုတ္တော-အစဉ်မဟုတ်ဘဲ ပြောအပ်သော်၊ သာ ဘိက္ခုနီ ပဌမံ ဓောဝိတ္မာ ပစ္ဆာ ရဇေတိ၊ နိသဒ္ဓိယေန-နိသဒ္ဓိပါစိတ်နှင့်တကွ၊ ဒုက္ကဋမေဝ (ဟောတိ)၊ ဒေါ-တူ၊ သဗ္ဗေသု-နံသော၊ ဝိပရီတဝစနေသု-ပြောင်းပြန်ဖြစ်သော စကားတို့၌၊ (ထုရိုက်လော့ ဖွပ်လော့ စသောစကားတို့၌) နယော-ကို၊ နေတဗ္ဗော-ဆောင်ပြထိုက်၏၊ ပန-ဆက်၊ ဓောဝိတ္မာ-၍၊ အာနေဟိ-ဆောင်ယူခဲ့လော့၊ ဣတိ-သို့၊ ဝုတ္တာ-ပြောဆိုအပ်သော ဘိက္ခုနီသည်၊ သစေ ဓောဝတိ စေဝ၊ သစေ ရဇေတိစ၊ (ဒေါ-သတိ)၊ ဓောဝါပနပစ္စယာဝေ, အာပတ္တိ၊ ရဇနေ-ကြောင့်၊ အနာပတ္တိ၊ ဒေါ-လျှင်၊ သဗ္ဗတ္ထ-အလုံးစုံသော ခိုင်းခြင်းတို့၌၊ ဝုတ္တာဓိကကရဏော-ပြောဆိုအပ်သည်မှ အပိုအလွန်ကို ပြုခြင်း၌၊ အဝုတ္တာ ဓောဝတိတိ ဣမိနာ လက္ခဏေန-ဖြင့်၊ အနာပတ္တိ-ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ-၏၊ [ဤသိက္ခာပုဒ်၏ ပဒဘာဇနီ၌လာသော "အဝုတ္တာဓောဝတိ" ဟူသော လက္ခဏာဖြင့် အနာပတ်ဖြစ်သည်-ဟူလို၊ "အဝုတ္တာ-မပြောဆိုအပ် (မစေခိုင်းအပ်) ဘဲ၊ ဘိက္ခုနီ-သည်၊ ဓောဝတိ-အံ့" ဟု ပေး။]

ဣမသ္မိံ စီဝရေ-ဤ သင်္ကန်းဟောင်း၌၊ ယံ-အကြင်အမှုကို၊ ကာတဗ္ဗံ၊ တံသဗ္ဗံ-သည်၊ တုယုံ-၏၊ ဘာရော-တည်း၊ ဣတိ, ဝဒန္တော ပန-သည်ကား၊ ဇေဝါစာယ-ကြောင့်၊ သမ္ဘဟုလာ အာပတ္တိယော အာပဇ္ဇတိ၊ ဣတိ-ဤသို့ မှတ်အပ်၏၊ အညာတိကာယ၊ ပေ၊ ဣမာနိပိ ပဒါနိ-တို့ကိုလည်း၊ ဝုတ္တာနံ ယေဝ-နှင့်သော၊ တိဏ္ဏံ စတုက္ကာနံ-တို့၏၊ ဝသေန ဝိတ္ထာရတော ဝေဒိတဗ္ဗာနိ၊ ဇေတော ဥပသမ္ပန္နာယာတိ-ကား၊ ဘိက္ခုနိနံ သန္တိကေ, ဥပသမ္ပန္နာယ-သည်၊ ဝါ-ကို၊ ဓောဝါပေန္တ သ-ဖွပ်စေသောရဟန်း၏၊ ဒုက္ကဋံ၊ ပန-ကား၊ ဘိက္ခုနံ သန္တိကေ ဥပသမ္ပန္နာယ(ဓောဝါပေန္တ သ)ယထာဝတ္ထုက မေဝ-အကြင်အကြင်

ဇေတော ဥပသမ္ပန္နာ။ ။သတသဒ္ဒါ နပုလ္လိင်ဖြစ်သော်လည်း ဤ၌ "ပဠု သတာ" ဟု ဣတ္ထိလိင် ဗဟုဝုစ်ဖြင့် ပြသောကြောင့် "ပဠု+သတာနိ ပရိမာဏံ ဇောသံတိ ပဠုသတာ] ဟု ပရိမာဏဗဟုဗ္ဗီဟိ ပြုရသည်၊ ဘိက္ခုနီသာသနာ မတည်ရသေးမီက မိထွေးတော်ဂေါတမီနှင့်အတူ ထွက်လာသော သာကီဝင်မင်းသမီး ငါးရာသည် ဘိက္ခုသံဃာ၌သာ ရဟန်းပြုကြရသော ဇေတောဥပသမ္ပန္နာတို့တည်း၊ ထိုဘိက္ခုနီတို့ကို ခိုင်းရာ၌ကား ဤသိက္ခာပုဒ်၏ ဝတ္ထုအတိုင်း ပါစိတ်အာပတ်ပင်-ဟူလို။

ဝတ္ထုအတိုင်းသာတည်း၊ ဘိက္ခုနှုန် သန္တိကေ, ဥပသမ္ပန္နာ–မြင့်မြတ်သော ဘိက္ခုနီ အဖြစ်သို့ ရောက်သူတို့မည်သည်၊ ပဠုသတာ–ငါးရာ အတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သော၊ သာကိယာနိယော–သာကီဝင်မင်းသမီးတို့တည်း။

အဝုတ္ထာ ဓောဝတိတိ–ကား၊ ဥဒ္ဒေသာယ ဝါ–ပါဠိသင်ယူခြင်းအကျိုးငှာ သော်လည်းကောင်း၊ သြဝါဒါယဝါ–သြဝါဒ ခံယူခြင်းအကျိုးငှာသော်လည်း ကောင်း၊ အာဂတာ–လာသော ဘိက္ခုနီသည်၊ ကိလိန္ဒ–ညစ်နွမ်းနေသော၊ စီဝရံ ဒိသွာ, ထပိတဋ္ဌာနတော–ထားအပ်ရာမှ၊ ဂဟေတွာ ဝါ–သော်လည်းကောင်း၊ အယျ–ဒေထ၊ ဓောဝိဿामိ၊ ဣတိ–ဤသို့ လျှောက်၍၊ အာဟရာပေတွာ ဝါ–ဆောင်ယူစေ၍သော်လည်းကောင်း၊ ဓောဝတိစေဝ, ရဇေတိစ, အာကောဋေ တိစ၊ အယံ–ဤဘိက္ခုနီသည်၊ အဝုတ္ထာ ဓောဝတိနာမ–တိမည်၏၊ ဝါ–မခိုင်းဘဲ ဖွပ်ပေးသော ဘိက္ခုနီမည်၏၊ ယာပိ–အကြင်ဘိက္ခုနီသည်လည်း၊ ဣမံ စီဝရံဓောဝ၊ ဣတိ–ဤ၍၊ ဒဟရံဝါ–ရဟန်းငယ်ကိုသော်လည်းကောင်း၊ သာမဏေရံ ဝါ–ကိုသော်လည်းကောင်း၊ အာဏာပေန္တသ ဘိက္ခုနော (ဝစနံ) သုတွာ, အယျ–အာဟရထ၊ အဟံ ဓောဝိဿामိ၊ ဣတိ–လျှောက်၍၊ ဂဏှာတိ–ယူသွားအံ့၊ [ဓောဝတိ–ဟု ရှိသည်ကား မကောင်း၊ ဤ "ဂဏှာတိ" ကို လည်း ဂဟေတွာ ဓောဝိတွာ ရဇိတွာ ဒေတိနှင့် ဆက်ပါ၊] တာဝကာလိကံ ဝါ–အခိုက်အတန့်မှုလည်း၊ ဂဟေတွာ၊ ပေ၊ အညံ ပရိက္ခာရန္တိ–ကား၊ ဥပါဟန၊ ပေ၊ တဋ္ဌိကာဒိ–ဖိနပ်ထည့်ရာအိတ်, သပိတ်အိတ်, ပခုံးလွယ်, ခါးပန်းကြိုး, ညောင်စောင်း, အင်းပျဉ်, ဘုံလျှို, သပေါ့ဖျာ အစရှိသော၊ ယံကိဉ္စိ– ကို၊ ဓောဝါပေတိ–ဖွပ်လျှော်စေအံ့၊ ဝါ–ဆေးကြောအံ့၊ အနာပတ္တိ၊ ပေ၊ ဣတိ–အပြီးတည်း။ ။ ပုရာဏစီဝရသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ နိဋ္ဌိတာ။

၅–စီဝရပဋိဂ္ဂဟဏ သိက္ခာပုဒ်

၅ဝ၈။ တေန သမယေနာတိ–သည်၊ စီဝရပဋိဂ္ဂဟဏသိက္ခာပဒံ–တည်း၊ တတ္ထ–ထိုသိက္ခာပုဒ်၌၊ ပိဏ္ဍပါတပဋိက္ခေပတိ–ကား၊ ပိဏ္ဍပါတတော–ဆွမ်းစားရာ အရပ်မှ၊ ပဋိက္ခေပ–ဖဲခဲ့သည်၊ (ဟုတွာ–၍၊ တေနုပသက်မိ – ၌စပ်)၊ ယေန

ပိဏ္ဍပါတပဋိက္ခေပ။ ။ပိဏ္ဍပါတအရ ဆွမ်းကိုသာရသော်လည်း ထိုဆွမ်းနှင့် စပ်သော စားခြင်းကြိယာကိုလည်း ဌာနုပစာရအားဖြင့် ယူနိုင်၏၊ တချို့နေရာ၌ကား ဆွမ်းခံရာအရပ်ကိုလည်း ယူရသေး၏၊ ထိုသို့ ယူရာ၌ ဌာနူပစာရအားဖြင့် ယူရသည်၊ ဤသို့ ပိဏ္ဍပါတပဋိက္ခေပအရ၌ ဆွမ်းခံရာမှ ဖဲခြင်း, ဆွမ်းစားရာမှ ဖဲခြင်း, ဟု ၂မျိုး ရသော်လည်း ဤနေရာ၌ ပဌာဘတ္တံကို ထောက်၍ ဆွမ်းစားရာမှ ဖဲခြင်းကိုယူပါ။

အန္ဓဝန်း တေနုပသက်မိတိ–ကား၊ သိက္ခာပဒေ–ဂဏမှာ သြဟီယနသိက္ခာပုဒ်ကို၊ အပညတ္တော–ပညတ်တော်မမူအပ်သေးမီ၊ [တစ်ယောက်တည်း ဖဲခဲ့သောကြောင့် ဂဏမှာ သြဟီယန သိက္ခာပုဒ်ဖြင့် အာပတ်သင့်သည် မဟုတ်လောဟု မေးဖွယ်ရှိသောကြောင့် "အပညတ္တော သိက္ခာပဒေ" ဟု မိန့်သည်။] ယေန–ဌ၊ အန္ဓဝန်–သည်၊ (အတ္ထိ)၊ တေန–သို့၊ ဥပသက်မိ–ပြီ၊ ကတကမ္မာတိ–ကား၊ ကတစောရိကကမ္မာ–ပြုအပ်ပြီးသော ခိုးမှုရှိကုန်သော၊ သန္ဓိစ္ဆေဒနာဒီဟိ–အိမ်အစပ်ကို ဖောက်ဖြတ်ခြင်း အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ပရဘဏ္ဍံ–သူတစ်ပါးဘဏ္ဍာကို၊ ဟရိတွာ–ဆောင်ပြီး၍၊ ဣတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ၊ [ပရဘဏ္ဍံ ဟရိတာဟု ရှိသည်ကား မကောင်း၊ တုပစ္စည်းဖြစ်လျှင် "ဟရိတာရော" ဟု ဗဟုဝုစ်ဖြင့် ရှိရမည်၊ ကတ၌ အတိတ် တပစ္စည်းကို ထပ်ဖွင့်သောကြောင့် "ဟရိတွာ" ဟု ရှိခြင်းသာ ကောင်းသည်။] စောရဂါမဏိကောတိ–ကား၊ စောရဇေဋ္ဌကော–ခိုးသူကြီးသည်၊ ကိရ–ချဲ့၊ သော–ထိုခိုးသူကြီးသည်၊ ပုဗ္ဗေ–၌၊ ထေရံ–ကို၊ ဇာနာတိ–၏၊ တသ္မာ–ကြောင့်၊ ပုရတော–ရှေ့၌၊ ဂစ္ဆန္တော–စဉ်၊ ဒိသ္မာ–၍၊ ဇေတ္တော–ဤလမ်းသို့၊ မာဂစ္ဆထ–မသွားကြကုန်လင့်၊ သဗ္ဗေ–တို့သည်၊ ဣတော–ဤဘက်မှ၊ ဇထ–နှင်လော့၊ ဣတိ–ဤသို့ပြော၍၊ တေ–ထိုခိုးသူတို့ကို၊ ဂဟေတွာ–၍၊ အညေန, မဂ္ဂေန–ဖြင့်၊ အဂမာသိ–ပြီ။

သမာဓိမှာ ဝုဋ္ဌဟိတွာတိ (ဇတ္ထ)–၌၊ (ဂုဏ္ဍတ္ထံ) ကိရ (ဥဒ္ဒရိတွာ ဒဿေမိ၊) ထေရိ–သည်၊ ပရိစ္ဆိန္နဝေလာယံ ယေဝ–ပိုင်းဖြတ်အပ်သော အချိန်၌သာလျှင်၊ သမာဓိမှာ–မှ၊ ဝုဋ္ဌဟိ–ထပြီ၊ သောပိ–ထိုခိုးသူကြီးသည်လည်း၊ တသ္မိံ ယေဝ ခဏေ–၌ပင်၊ ဇဝံ–"ယော ပဿတိ သမဏော ဝါ ဗြာဟ္မဏော ဝါ, ဒိန္နံယေဝ ဟရတု" ဟူသော ဤစကားကို၊ အဝစ–ဆိုပြီ၊ တသ္မာ, သာ–ထိုထေရ်မသုည်၊ အဿောသိ၊ စ–ဆက်၊ သုတ္တာ, မယာ–ကို၊ အညတြ–၍၊ ဒါနိ–၌၊ ဇတ္ထ–ဤ တောထဲ၌၊ အညော–သော၊ သမဏော ဝါ ဗြာဟ္မဏော ဝါ နတ္ထိ၊ ဣတိ– ဤသို့ကြံ၍၊ တံ မဲသံ အဂ္ဂဟေသိ၊ တေန, အထ ခေါ၊ ပေ၊ အာဒိ–ကို၊ ဝုတ္တံ၊ သြဟီယကောတိ–ကား၊ အဝဟီယကော–ကျန်ရစ်သူသည်၊ အဝသေသော– ကြွင်းရစ်သူသည်၊ ဝိဟာရဝါရံ–ကျောင်းစောင့်လှည့်သို့၊ ပတ္တော–ရောက်၍၊ ဧကောဝ–တစ်ပါးတည်းသာ၊ ဝိဟာရေ ဌိတောတိ အတ္ထော၊ သစေ၊ ပေ။ ဒဒေယ္ယာသီတိ–ဟူသောစကားကို၊ ကသ္မာအာဟ၊ သဏ္ဌ–သော၊ ဃနမဋ္ဌ–တစ်ခဲနက် ညက်ညောသော၊ အန္တရဝါသကံ–ကို၊ ဒိသ္မာ လောဘေန–လိုချင်မှုကြောင့်၊ (အာဟ)၊ အပိစ–သေး၊ တသ–ထိုဥဒါယီ၏၊ အန္တရဝါသကေ–၌၊ လောဘော–လိုချင်မှုသည်၊ အပ္ပကော–အနည်းငယ်သာတည်း၊ ပန–စင်စစ်ကား၊ ထေရိယာ–၏၊ ကောဋ္ဌာသသမ္ပတ္တိ–ကောဋ္ဌာသ၏ ပြည့်စုံခြင်းသည်၊ ဝါ–အင်္ဂါကြီးငယ်၏ ပြည့်စုံခြင်းသည်၊ သိခါပတ္တာ–အထွတ်အထိပ်သို့

ရောက်၏။[ကောဋ္ဌာသ သမ္ဘတ္တိတိ သကလာ အင်ပစ္စင်သမ္ဘတ္တိ၊-ဋီကာ။] တေန-ကြောင့်၊ အသာ-ထိုထေရ်မ၏၊ သရီရပါရိဟူရိ-ကို၊ ပသိသာမိ-ကြည့်အုံ့၊ဣတိ-သို့၊ ဝိသမလောဘံ-မတော်မလျော်လောဘကို၊ ဥပ္ပာဒေတွာ-ဖြစ်စေ၍၊ ဧဝံ-"သစေ မေ တွံ အန္တေ ရဝါသကံ ဒဒေယျာသိ" ဟူသော ဤစကားကို၊ အာဟ-ပြောပြီ။

အန္တိမန္တိ-ကား၊ ပဋ္ဌန်-(ဒုကုဋ္ဌ, ကေသီ, သင်းပိုင်, တဘက်ရင်စည်း, ရေသနုပ်ဟူသော) ၅ထည်ကုန်သော၊ စီဝရာနံ-တို့၏၊ သဗ္ဗပရိယန္တံ-အလုံးစုံသော သင်္ကန်းတို့၏ အဆုံးခံဖြစ်သော သင်္ကန်းသည်၊ ဟုတွာ-၍၊ အန္တိမံ-အန္တိမ သင်္ကန်းပါတည်း၊ အန္တိမန္တိ-ကား၊ ပစ္ဆိမံ-နောက်ဆုံးခံဖြစ်သောသင်္ကန်းပါတည်း၊ အည့်-သော၊ လေသေနာပိ-အမြွှက်အားဖြင့်လည်း၊ ဝိကပ္ပေတွာ ဝါ-၍သော်လည်းကောင်း၊ ပစ္စုဒ္ဓရိတွာ ဝါ-လည်းကောင်း၊ ထပိတံ-သော၊ စီဝရံ-သည်၊ နတ္ထိ-မရှိပါ၊ ဣတိ ဧဝံ-သို့၊ ယထာအနုညာတာနံ-အကြင်အကြင် ခွင့်ပြုတော်မူအပ်ကုန်သော၊ ပဋ္ဌန်-နှင့်သော၊ စီဝရာနံ-တို့ကို၊ ဓာရဏ ဝသေနေဝ-ဖြင့်သာ၊ အာဟ-လျှောက်ပြီ၊ လောဘေန-လောဘကြောင့်၊ နု အာဟ-လျှောက်သည် မဟုတ်၊ ဟိ-မှန်၊ ခီဏာသဝါနံ-တို့၏၊ ဝါ-တို့မှာ၊ လောဘော- သည်၊ နု အတ္ထိ၊ နိပ္ပိဋ္ဌိယမာနာတိ-ကား၊ ဥပမံ-ဆင်ဥပမာကို၊ ဒဿေတွာ-၍၊ ဂါဠှံ-တင်းကျပ်စွာ၊ ပိဋ္ဌိယမာနာ-နှိပ်စက်အပ်သော်၊ အန္တေ ရဝါသကံ၊ ပေ၊ အဂမာသိတိ-ကား၊ သင်္ကန်ရိယံ-ရင်စည်းတဘက်ကို၊ နိဝါသေတွာ-(သင်းပိုင် အနေအားဖြင့်) ဝတ်၍၊ ယထာ-အကြင်အခြင်းအရာ အားဖြင့်ပြလသော်၊ တသ-ထို ဥဒါယိ၏၊ မနောရထော-ကြည့်လိုသော စိတ်၏အလိုသည်၊ နု ပူရတိ-မပြည့်၊ ဧဝံ-ဤအလိုမပြည့် နိုင်လောက်အောင်၊ ဟတ္ထတလေယေဝ-လက်အပြင်ခံသာလျှင်၊ (ဒါတဗ္ဗစီဝရံ-ပေးထိုက်သော သင်္ကန်းကို)၊ ဒဿေတွာ-ပြ၍၊ အဂမာသိ-ပြီ၊ [ယထာ တသ မနောရထော နု ပူရတိတိ- သရီရပါရိဟူရိ ပသိသာမိတိ တသ ဥပ္ပန္နော မနောရထော

သဗ္ဗပရိယန္တံ ။ ။ဘိက္ခုနီတို့မှာ "သင်္ကန်း ၃ ထည်, ရင်စည်းတဘက်, ရေသနုပ်" အားဖြင့် ၅ ထည်သောသင်္ကန်းကို ဆောင်နိုင်၏၊ (ကခ်ါ-နဂ္ဂဝဂ် စတုတ္ထသိက္ခာပုဒ် ကြည့်ပါ။) သဗ္ဗေသံ+ပရိယန္တံ သဗ္ဗပရိယန္တံ၊ ၆ ခုမြောက် သင်္ကန်းမရှိ၊ သဗ္ဗပရိယန္တံ ဟုတွာ သည် အန္တိမံ၏ ဝိသေသန၊ တစ်နည်း-သဗ္ဗမေဝ+ပရိယန္တံ သဗ္ဗပရိယန္တံ၊ သင်္ကန်း ၅ထည်လုံးသည် အဆုံးစွန်သင်္ကန်းချည်းဖြစ်၏၊ ဘာကြောင့်နည်း.... ၂ထည်မြောက်မရှိသောကြောင့်တည်း၊[သဗ္ဗပရိယန္တန္တိ ဆဋ္ဌသ အညစီဝရသ အဘာဝါ ပဋ္ဌနံ စီဝရာနံ ဧကမေကံ သဗ္ဗေသံ ပရိယန္တန္တိ သဗ္ဗပရိယန္တံ၊အန္တေ ရဝါသကာဒီသု ဟိ ပဋ္ဌသု ဧကမေကံ အညသ ဆဋ္ဌသ အဘာဝါ ပဋ္ဌနံ အန္တမေဝ ဟောတိ၊ အထ ဝါ ပဋ္ဌသု စီဝရေသု ဧကမေကံ အတ္တနော အညသ ဒုတိယသ အဘာဝါ အန္တမေဝ ဟောတိတိ သဗ္ဗမေဝ ပရိယန္တန္တိ သဗ္ဗပရိယန္တံ ။]

မနောရထော ယထာ နု ပူရတိ၊ ဧဝံ၊ ဟတ္ထတလေယေဝ ဒသေတ္တာတိ–သရီရံ အဒသေတ္တာဝ ဒါတဗ္ဗစီဝရံ ဟတ္ထတလေ ဟန္ဒာတိ ဒသေတ္တာ။]

၅၁၀။ ကသ္မာ–ကြောင့်၊ ပါရိဝတ္တကစီဝရံ–လဲလှယ်အပ်သော သင်္ကန်းကို၊ အပ္ပဋိဂ္ဂဏှန္တေ–မခံယူကုန်သော ရဟန်းတို့ကို၊ ဥဒ္ဓေါယိ သု–ကဲ့ရဲ့ကုန်သနည်း၊ အမှေသု–တို့၌၊ အယျာနံ–တို့၏၊ ဧတ္တကောပိ–သော၊ ဝိသာသော–အကျွမ်းဝင်ခြင်းသည်၊ သစေ နတ္ထိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ ကထံ–သို့လျှင်၊ မယံ, ယာပေဿာမ–မျှတနိုင်ပါကုန်အံ့နည်း၊ ဣတိ–ဤသို့ကြံ၍၊ ဝိဟတ္ထတာယ–ဖျက်ဆီးအပ်သော လက်ရှိသူတို့၏ အဖြစ်သည်၊ (လက်မဲ့ဖြစ်ရခြင်းသည်၊) သမဘိတုန္ဒတ္တာ– လွန်စွာထိုးဆွအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ (ဥဒ္ဓေါယိ သု)၊ [ဝိဟတ္ထတာယာတိ–ဝိဟတဟတ္ထတာယ၊] အနုဇာနာမိ၊ ပေ၊ ပဋ္ဌန္ဒန္တိ–ကား၊ သမသဒ္ဓါနံ–တူမျှသော သဒ္ဓါရှိကုန်သော၊ သမသီလာနံ, သမဒိဋ္ဌိနံ, ပဋ္ဌန်း ဣမေသံ သဟဓမ္မိကာနံ–တို့၏၊ ပါရိဝတ္တက်–ကို၊ ဂဟေတုံ–ငှာ၊ အနုဇာနာမိ၊ ဣတိ အတ္ထော၊ [ပရိဝတ္တေတဗ္ဗံတိ ပရိဝတ္တံ၊ ပရိဝတ္တမေဝ ပါရိဝတ္တက်။]

၅၁၂။ ပယောဂေဒုက္ကဋန္တိ–ကား၊ ဂဟဏတ္ထာယ–ငှာ၊ ဟတ္ထပ္ပသာရဏာဒိသု–လက်ကိုဆန့်တန်းခြင်း အစရှိသည်တို့၌၊ ဒုက္ကဋ်၊ ပဋိလာဘေနာတိ–ကား၊ ပဋိဂ္ဂဟဏေန–ကြောင့်၊ (နိသဂ္ဂိယံ ဟောတိ)၊ စ–ဆက်၊ တတ္ထ–ထိုသို့ခံယူရာ၌၊ ဟတ္ထေန–ဖြင့်၊ ဟတ္ထေဝါ–၌မူလည်း၊ ဒေတု–ပေးပစေ၊ ပါဒမူလေ ဝါ–မူ၌လည်း၊ ထပေတု–စေ၊ ဥပါရိဝါ–၌မူလည်း၊ ခိပတု–ပစ်ပေးပစေ၊ သော–ထိုရဟန်းသည်၊ စေ သာဒယတိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ ဂဟိတမေဝ–ယူအပ်သည်သာ၊ ဝါ–ယူရာရောက်သည်သာ၊ ဟောတိ၊ ပန–ဆက်၊ သိက္ခမာန၊ ပေ၊ ဥပါသိကာ ဒီနံ–အစရှိသူတို့၏၊ ဟတ္ထေ–၌၊ ပေသိတံ–ပေးဖို့အပ်သော သင်္ကန်းကို၊ သစေ ပဋိဂ္ဂဏှာတိ၊ (ဧဝံသတိ) အနာပတ္တိ (ဟောတိ)၊ ဓမ္မကထံ–ကို၊ ကထေန္တသ–စည်၊ ဝါ–ပြောဟောသော ရဟန်းဖို့၊ စတသော်ပိ–နှင့်သော၊ ပရိ သာ–တို့သည်၊ စီဝရာနိစ–တို့ကိုလည်းကောင်း၊ နာနာဝိရာဂဝတ္ထာနိစ–အထူးထူးဆိုးအပ်သော အဝတ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ [သင်္ကန်းရောင်နှင့် ရောနေသော အရောင်လည်းပါအောင် နာနာဝိရာဂဝတ္ထုကို ဆိုသည်၊] အာနေတွာ ပါဒမူလေ ထပေန္တိ၊ ဥပစာရေ–၁၂ တောင် ဥပစာ၌၊ ဌတ္တာဝါ–သော်လည်းကောင်း၊ ဥပစာရံ–ကို၊ မုဉ္စိတ္တာဝါ–သော်လည်းကောင်း၊ ခိပန္တိ၊ တတ္ထ–ထိုအဝတ်သင်္ကန်းတို့တွင်၊ ယံ–အကြင် သင်္ကန်းသည်၊ ဘိက္ခုနီနံ–တို့၏၊ သန္တက်–တည်း၊ တံ–ထိုသင်္ကန်းကို၊ ပါရိဝတ္တကာ–ကို၊ အညတြ–၍၊ ဂဏှန္တသ–၏၊ အာပတ္တိယေဝ။

ပန–ဆက်၊ အထ–သို့မဟုတ်း ရတ္တိဘာဂေ–(တရားဟောရာ) ညဉ့်အဖို့၌၊ ခိတ္တာနိ–ပစ်၍လွှုအပ်ကုန်သော အဝတ်သက်နှံ့တို့သည်၊ ဣဒံ–ဤသက်နှံ့သည်၊ ဘိက္ခုနိယာ–၏၊ (စီဝရံ–တည်း၊) ဣဒံ–သည်၊ အညေသံ–အခြားသူတို့၏၊ (စီဝရံ–တည်း၊) ဣတိ–သို့၊ ဉာတုံ, နဿ သက္ကာ–မတတ်ကောင်းကုန်သည်၊ ဟောန္တိ–နှံ့အံ့၊ ပါရိဝတ္တကကိစ္စံ–လဲခြင်းကိစ္စသည်၊ နတ္ထိ၊ ဣတိ–သို့၊ မဟာပစ္စရိယံ–၌လည်းကောင်း၊ ကုရုန္ဒိယဋ္ဌ–၌လည်းကောင်း၊ ဝုတ္တံ၊ တံ–ထိုစကားသည်၊ အစိတ္တကဘာဝေန–အစိတ္တက၏ အဖြစ်နှင့်၊ နဿ သမေတိ၊ [အစိတ္တကဘာဝေန နဿ သမေတီတိ ယထာ အညာတိကာယ ဉာတိကသည်သဲ ဝေမတိကသစ ဂဏ္ဍတော အစိတ္တကတ္တာ အာပတ္တိ၊ ဧဝမိဓာပိ "ဘိက္ခုနိယာ သန္တကံ ဣဒ"န္တိ အဇာနိတ္တာ ဂဏ္ဍတောပိ အာပတ္တိယေဝ၊] ဘိက္ခုနိ–သည်၊ ဝဿဝါသိကံ–ဝဿာဝါသိကသက်နှံ့ကို၊ သစေဒေတိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ ပါရိဝတ္တကမေဝ–လဲလှယ်အပ်သည်ကိုသာ၊ ကာတဗ္ဗံ–၏၊ ပန–ဆက်၊ သက်ဘရကူဌာ ဒီသု–အမှိုက်စု အစရှိသည်တို့၌၊ ပံသုကူလံ–ကို၊ ဂဏှိဿန္တိ၊ ဣတိ–ဤသို့ ကြံ၍၊ သစေထပေတိ၊(ဧဝံသတိ) ပံသုကူလံ–ကို၊ အဓိဋ္ဌဟိတ္တာ–၍၊ ဂဟေတုံ ဝဋ္ဋတိ။

၅၁၃။ အညာတိကာယ အညာတိကသည်တိ–သည် အစရှိသောပါစိတ်သည်၊ တိကပါစိတ္တိယံ–သုံးချက် အတိုင်းအရှည်ရှိသော ပါစိတ်တည်း၊ ဧကတော ဥပသမ္ပန္နာယာတိ–ကား၊ ဘိက္ခုနိနံ သန္တိကေ, ဥသမ္ပန္နာယ–မြင့်မြတ်သော ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်သောရဟန်းမ၏၊ ဟတ္ထတော ဂဏှန္တသ ဒုက္ကဋံ၊ ပန–ကား၊ ဘိက္ခုနံ သန္တိကေ ဥပသမ္ပန္နာယ (ဟတ္ထတော ဂဏှန္တသ) [မိထွေးတော်ဂေါတမိနှင့်အတူ ရဟန်းပြုကြသော သာကီဝင်မင်းသမီး ငါးရာနှင့် ဘိက္ခုဘာဝမှ လိုင်ပြန်သော ရဟန်းမ၏လက်မှ ခံယူသော ရဟန်း၏–ဟူလို၊] ပါစိတ္တိယမေဝ (ဟောတိ)။

၅၁၄။ ပရိတ္တေန ဝါ ဝိပုလန္တိ–ကား၊ အပ္ပဃ္ဃစီဝရေနဝါ–နည်းသောအဖိုးရှိသော သက်နှံ့ဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ ဥပါဟန၊ ပေ၊ ဗန္ဓနာဒိနာဝါ–ဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ မဟဗ္ဘံ–များသောအဖိုးရှိသောသက်နှံ့ကို၊ စေတာပေတွာ–လဲလှယ်၍၊ စီဝရံ သစေပိ' ပဋိဂ္ဂဏှာတိ၊ (ဧဝံသတိ) အနာပတ္တိ၊ ပန–ဝါဒန္တ ရကား၊ မဟာပစ္စရိယံ–၌၊ အန္တ မသော–အားဖြင့်၊ ဟရိတကိုကဏ္ဍောနာပိ–

အညာတိကာယ၊ ပေ၊ တိကပါစိတ္တိယံ။ ။ဣတိသဒ္ဒေါ အာဒိအတ္ထော–သည်တိ၌ ဣတိသဒ္ဒါသည် အာဒိအနက်ရှိ၏၊ တိဏိ+ပရိမာဏအသာတိ တိကံ၊ တိကဋ္ဌ+တံ+ပါစိတ္တိယဿာတိ တိကပါစိတ္တိယံ၊ [အညာတိကာယ အညာတိကသည် ပဋိဂ္ဂဟဏပါစိတ်, အညာတိကာယ ဝေမတိကပဋိဂ္ဂဟဏပါစိတ်, အညာတိကာယ ဉာတိကသည် ပဋိဂ္ဂဟဏပါစိတ်တည်း၊ ပါဠိတော်ကြည့်ပါ။]

ဖန်ခါးသီးပိုင်းဖြင့်သော်လည်း၊ (ပရိဝတ္တေတွာ ပဋိဂ္ဂဏှာတိ၊ အနာပတ္တိ) ဣတိ ဝုတ္တံ၊ ဝိပုလေနဝါ ပရိတ္တန္တိ ဣဒံ–စကားကို၊ ဝုတ္တဝိပလ္လာသေန–ဆို အပ်ပြီးသော စကား၏ ပြောင်းပြန်အားဖြင့်၊ ["ရဟန်းမ၏ သင်္ကန်းက တန်ဖိုးနည်း၍ ရဟန်းယောကျ်ား၏ သင်္ကန်းက တန်ဖိုးများခြင်း" ဟူသော ပြောင်းပြန်အားဖြင့်–ဟူလို၊] ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ အညဲ့ ပရိက္ခာရန္တိ–ကား၊ ပတ္တတ္ထဝိ ကာဒိ–သော၊ ယံကိဉ္စိ–အမှတ်မထား တစ်ပါးပါးသော ပရိက္ခရာကို၊ ဂဏှာ တိ–အုံ့၊ [အနဓိဋ္ဌာနုပဂ–အဓိဋ္ဌာန်တင်ဖို့ မထိုက်သောပရိက္ခရာကို ရည်ရွယ်၍ "ယံကိဉ္စိ" ဟု ဆိုသည်၊] ပန–ဆက်၊ ဝိကပ္ပနုပဂပစ္ဆိမစီဝရပ္ပမာဏံ–ဝိကပ္ပနာ လောက်သော နောက်ဆုံး သင်္ကန်း ပမာဏရှိသော၊ ပဋုပဋိသာဝနံပိ–အဝတ် ရေစစ်သည်လည်း၊ နဝဋ္ဋတိ၊ (မခံယူကောင်း–ဟူလို၊) ယံ–အကြောင် အဝတ် သည်၊ နေဝ အဓိဋ္ဌာနုပဂံ–အဓိဋ္ဌာန်သို့လည်းမကပ်ရောက်၊ ဝါ–အဓိဋ္ဌာန်လည်း မတင်လောက်၊ နဝိကပ္ပနုပဂံ၊ တံ သဗ္ဗံ ဝဋ္ဋတိ၊ မဗ္ဗပ္ပမာဏာ–သော၊ ဘိသိစ္ဆဝိ–ဘုံလျှိုအရေသည်၊ သစေပိ ဟောတိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ ဝဋ္ဋတိယေဝ၊ ပတ္တတ္ထဝိကာဒီသု ကောပနဝါဒေါ၊ ပေ၊ ဣတိ–တည်း။ ။စီဝရပ္ပဋိဟဏသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ နိဋ္ဌိတာ။ ။

ဟိရိတကိဇ္ဇောနာပိ။ ။ဘိက္ခုနီ၏ မဟာဋ္ဌသင်္ကန်းကို ဖန်ခါးသီးပိုင်းဖြင့် လဲ၍ယူသော်လည်း အနာပတ်ဟု ဆိုရာ၌ ဘိက္ခုနီသင်္ကန်းကလည်း အကပ္ပိယမဟုတ်, ဟရိတကိဇ္ဇာကလည်း အကပ္ပိယမဟုတ်ရ၊ ထိုသို့၂–ဖက်လုံးက အပ်စပ်သော ပစ္စည်း ချင်းလဲသောကြောင့်သာ အနာပတ်ဟု ဆိုသည်၊ တစ်ဖက်ဖက်ကငွေဖြင့်ဝယ်ထားအပ်သော, သို့မဟုတ် ကုလဒူသနအနေသနကြောင့်ရအပ်သော အကပ္ပိယ ပစ္စည်းဖြစ်လျှင်ကား ၂–ဖက်လုံးမအပ်ဟု မှတ်။

သစေပိ၊ ပေ၊ ဝဋ္ဋတိယေဝ။ ။ယသ္မာ ဘိသိစ္ဆဝိ မဟန္တာပိ သေနာသန သင်္ဂဟိ တတ္တာ (ကျောင်းအသုံးအဆောင်၌ သွင်းယူအပ်သောကြောင့်) စီဝရသင်္ချေန ဂစ္ဆတိတိ နေဝ အဓိဋ္ဌာနုပဂါ နဝိကပ္ပနုပဂါစ၊ တသ္မာ အနဓိဋ္ဌာနုပဂသာမညတော (အနဓိဋ္ဌာနုပဂချင်း တူသောကြောင့်) ဝုတ္တံ–သစေပိ၊ ပေ၊ ဝဋ္ဋတိယေဝါတိ။

ကောပန ဝါဒေါ။ ။ကောပနဝါဒေါ ပတ္တတ္ထဝိကာဒီသုတိမဟတိယာပိ တာဝ ဘိသိစ္ဆဝိယာ အနဓိဋ္ဌာနုပဂတ္တာ(အဓိဋ္ဌာန်တင်စရာမဟုတ်သောကြောင့်) အနာပတ္တိ၊ တတော ခုဒ္ဒကတရေသု အနဓိဋ္ဌာနုပဂေသု ပတ္တတ္ထဝိကာဒီသု ကိမေဝ ဝတ္တဗ္ဗန္တိ အဓိပ္ပာယော–ဘိသိဆဝိသည် ကြီးသော်လည်း အဓိဋ္ဌာနုပဂ၌ မပါဝင်သောကြောင့် အာပတ်မသင့်တုန်းက၊ ထို့အောက်ငယ်သော (အဓိဋ္ဌာန်မလောက်သော) သပိတ်အိတ် စသည်တို့၌ အနာပတ်ဟု အဘယ်မှာ ဆိုဖွယ်ရှိတော့အုံ့နည်း။

၆–အညာတကဝိညတ္တိ သိက္ခာပုဒ်

၅၁၅။ တေန သမယေနာတိ–သည်၊ အညာတကဝိညတ္တိသိက္ခာပဒံ–တည်း၊ တတ္ထ–ဌာ၊ ဥပနန္ဒော သက္ယပုတ္တောတိ–ကား၊ အသီတိသဟဿသမတ္တာနံ–ရှစ်သောင်းအတိုင်းအရည် ရှိကုန်သော၊ သက္ယကုလာ (နိုက္ခမိတ္တာ), ပဗ္ဗဇိတာနံ–နှင်သော၊ ဘိက္ခူနံ–တို့တွင်၊ ပတိကိဋ္ဌော–ယုတ်ညံ့သော၊ လောလဇာတိကော–လော်လည်သူ၏အဖြစ်ဟူသော သဘောရှိသူတည်း၊ [ဇာတိနှင့် အရတူအောင် "လောလဘာဝဇာတိကော"ဟု ဆိုလိုလျက် ဘာဝပုဒ် အကျေ့ကြဲ၊] ပဠော်တိ–ကား၊ ဆေကော–ကျွမ်းကျင်သူတည်း၊ [ပဠုယေဝ ပဠော၊ သွတ္ထ၌ ဣ ပစ္စည်း၊] သမတ္ထော–စွမ်းနိုင်သူတည်း၊ ပဋိဗလော–စွမ်းနိုင်သူတည်း၊ သရသမ္ပန္နော–အသံနှင့်ပြည့်စုံသူတည်း၊ ကဏ္ဏမာဓုရိယေန–လည်ချောင်း၏ကောင်း သည်၏အဖြစ်နှင့်၊ သမန္နာဂတော–တည်း၊ ["အသံကောင်း" ဟူသည် ကဏ္ဌတာလုစသောဌာန်တို့၏ ကော်ာင်းခြင်းတည်း၊ ထို့ကြောင့် "ကဏ္ဌာဒိ မာဓုရိယေန" ဟု ရှိလျှင် သာ၍ကောင်းမည်၊ မဓုရသ+ဘာဝေါ မာဓုရိယံ (ဣ အကို ဣပြု၊)] ကိသ္မိံ ဝိယာတိ–ကား၊ ကိံသုဝိယ–ဘာတာတာကဲ့သို့၊ ဝါ–ဘယ့်နှယ်တယ်တယ်ကဲ့သို့၊ [ကိသ္မံဝိယနှင့် ကိံသုဝိယသည် အနက်တူ နိပါတ်ပုဒ်တည်း၊] ကိလေသော ဝိယ–စိတ်ညစ်စရာကဲ့သို့၊ ဟိရောတ္တပ္ပဝသေန–ရှက်ခြင်းကြောက်ခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်၊ ကမ္ပနံဝိယ–လှုပ်ရှားသကဲ့သို့၊ သင်္ကမ္ပနံဝိယ–လွန်စွာလှုပ်ရှားသကဲ့သို့၊ ဟောတိတိ အတ္ထော။

အဒ္ဓါနမဂ္ဂန္တိ–ကား၊ အဒ္ဓါနသင်္ခါတံ–အဓွန်.ဟု ဆိုအပ်သော၊ နှ နှဂရဝိထိ မဂ္ဂံ–မြို.လမ်းခရီးမဟုတ်သော၊ ဒီဃမဂ္ဂံ–ရှည်စွာသောတောလမ်းခရီးကို၊ (ပဋိပန္နာ ဟောန္တိ၊) ဣတိ အတ္ထော၊ [အလုအယက်ခံကြရာ လမ်းခရီးဖြစ်သောကြောင့် "နှ နှဂရဝိထိမဂ္ဂံ"ဟု ဝိသေသနပြုသည်၊] တေ ဘိက္ခူ အစ္ဆိန္နံ သူတိ–ကား၊ မုသိ သု–လုယူကြကုန်ပြီ၊ [ဖြတ်တောက်ခြင်း အနက်ကို ယူမည်စိုး၍ "မုသိ သု" ဟု ဖွင့်သည်၊ "မုသိ သူတိ ဝိလုမ္ပိ သု"–ဋီကာ။] နေသံ–ထိုရဟန်းတို့၏၊ ပတ္တစီဝရာနိ ဟရိံ သူတိ အတ္ထော၊ အနုယုဉ္ဇာဟိတိ–ကား၊ ဘိက္ခုဘာဝ ဇာနနတ္ထာယ–ရဟန်းအဖြစ်ကို သိခြင်းအကျိုးငှာ၊ (ရဟန်းဟုတ်–မဟုတ်သိဖို့ရာ၊) ပုစ္ဆ–လော့၊ အနုဠ္ဌိယမာနာတိ–ကား၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ ပေ၊ ဒီနိ–ရှင်ပြုပုံ, ရဟန်းခံပုံ, သပိတ်သင်္ကန်းအဓိဋ္ဌာန်တင်ပုံ အစရှိသည်တို့ကို၊ ပုစ္ဆိယမာနာ–မေးအပ်ကုန်သော်၊ ဧတမတ္ထံ အာရောစေသုံတိ–ကား၊ ဘိက္ခုဘာဝံ ဇာနာပေတွာ, သာကေတာ၊ ပေ၊ နယေန–ဖြင့်၊ ယော (အတ္ထော)–အကြင် အ်ကြောင်းအရာကို၊ ဝုတ္တော–ပါဠိတော်၌ ဆိုအပ်ပြီ၊ ဧတမတ္ထံ အာရောစေသုံ။

၅၁၇။ အညာတက် ဂဟာပတိ်ဝါတိ အာဒီသု–တို့၌၊ ပရတောနိ–၌၊ တိဏောနဝါ ပဏ္ဏောနဝါ ပဋိစ္ဆာဒေတွာတိ–ဟူ၍၊ ယံ–အကြင်စကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ (သိက္ခာပုဒ် ပါဠိတော်၌ မိန့်အပ်ပြီ၊) တံ–ကို၊ အာဒိ်ကတွာ–၍၊ ဧဝံ–ဤဆိုအပ်လတ္တံ့သော နည်းဖြင့်၊ အနုပုဗ္ဗကထာ–အစဉ်အားဖြင့် ဆုံးဖြတ်ကြောင်းစကားကို၊ [အနုပုဗ္ဗေန ဝိနိစ္ဆယကထာ၊] ဝေဒိတဗ္ဗာ–၏၊ စောရေ–တို့ကို၊ ပသယိတွာ–၍၊ ဒဟရာ–ရဟန်းငယ်တို့သည်၊ ပတ္တစီဝရာနိ–သပိတ်သင်္ကန်းကြီးတို့ကို၊ ဂဟေတွာ–၍၊ ပလာတာ–ထွက်ပြေးကုန်သည်၊ သစေ ဟောန္တိ၊ စောရာ–တို့သည်၊ ထေရာနံ–တို့၏၊ နိဝါသနပါရုပနမတ္တံယေဝ–ကျန်ရစ်သော သင်းပိုင်အပေါ် ခြုံမျှကိုသာ၊ ဟရိတွာ–၍၊ သစေ ဂစ္ဆန္တိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ တာဝ–စွာ၊ ထေရေဟိ–တို့သည်၊ စီဝရံ–ကို၊ နေဝ ဝိညာပေတဗ္ဗံ–မိမိအလိုရှိကြောင်းကို မသိစေထိုက်သေး၊ ဝါ–မတောင်းထိုက်သေး၊ သာခါပလာသံ–သစ်ခက် သစ်ရွက်ကို၊ နဘဉ္ဇိတဗ္ဗံ–မချိုးထိုက်သေး၊ [သင်္ကန်းယူသွားသော ရဟန်းများ ပြန်လာ, ပြန်မလာကို မသိရသေးသောကြောင့် သင်္ကန်းတို့ကိုလည်း မတောင်းထိုက်သေး, သစ်ခက် သစ်ရွက်ကိုလည်း မချိုးထိုက်သေး–ဟူလို၊] ဒဟရာ–တို့သည်၊သင်္ဃ–သော၊ ဘဏ္ဍာကံ–ဘဏ္ဍာထုပ်ကို၊ ဆဒ္ဒေတွာ–စွန့်ပစ်၍၊ ပလာတာ–နိ်သည်၊ အထ ဟောန္တိ၊ စောရာ–တို့သည်၊ ထေရာနံ–တို့၏၊ နိဝါသနပါရုပနံ–ကိုလည်းကောင်း၊ တဉ္စ ဘဏ္ဍာကံ–ကိုလည်းကောင်း၊ ဂဟေတွာ အထဂစ္ဆန္တိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ ဒဟရေဟိ–တို့သည်၊ အဲဘဂန္ဓာ–၍၊ အတ္တနော–၏၊ နိဝါသနပါရုပနာနိ–တို့ကို၊ ထေရာနံ–တို့အား၊ နေ တာဝ ဒါတဗ္ဗာနိ–နိ်သေး၊ ဟိ–မှန်၊ (တစ်နည်း) ဟိ ယသ္မာ–ကြောင့်၊ အနုစ္ဆဒ္ဒနဝိစီဝရာ–မလုယူအပ်သော သင်္ကန်းရှိသော ရဟန်းတို့သည်၊ အတ္တနော အတ္ထာယ သာခါ ပလာသံ, ဘဉ္ဇိတုံ–ငှာ၊ ဝါ–ချိုးခွင့်ကို၊ နေ လဗ္ဘန္တိ၊ ပန–အနွယကား၊အစ္ဆိန္နဝိစီဝရာနံ–တို့၏၊ အတ္ထာယ (ဘဉ္ဇိတုံ) လဘန္တိ၊ အစ္ဆိန္နဝိစီဝရာ၀–တို့သည်သာ၊အတ္တနောပိ ပရေသံပိ အတ္ထာယ (ဘဉ္ဇိတုံ) လဘန္တိ၊ တသ္မာ, ထေရေဟိဝါ–ထေရ်တို့ ကိုယ်တိုင်သော်လည်း၊ သာခါပလာသံ ဘဉ္ဇိတွာ, ဝါကာဒီဟိ–လျှော်မျှင် အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ဂန္ဆေတွာ–သီ၍၊ ဒဟရာနံ ဒါတဗ္ဗံ–ပေးရာ၏၊ ဒဟရေဟိဝါ–တို့သည်သော်လည်း၊ ပေ၊ အတ္တနာ–ကိုယ်တိုင်၊ နိဝါသေတွာ (ဝတ်ပြီး၍) အတ္တနော နိဝါသန ပါရုပနာနိ ထေရာနံ ဒါတဗ္ဗာနိ–ပေးထိုက်ကုန်၏၊ ဘူတဂါမပါတဗျတာယ–ကြောင့်၊ ပါစိတ္တိယံ နေ၀ ဟောတိ၊ တေသံ–ထို သစ်ခက် သစ်ရွက်တို့ကို၊ ဓာရဏော–ဆောင်ခြင်းကြောင့်၊ ဝါ–ဝတ်ခြင်းကြောင့်၊ ဒုက္ကဋံ နေ (ဟောတိ)၊ [တိဏောနဝါ ပဏ္ဏောနဝါ ပဋိစ္ဆာဒေတွာ အာဂန္တဗ္ဗံ” ဟု ဟောတော်မူသောကြောင့် ဤကဲ့သို့သော အရာတို့၌ သစ်ခက် သစ်ရွက်ကို ချိုးသည့်အတွက် ဘူတဂါမသိက္ခာပုဒ်အရ

ပါစိတ် မသင့်၊ တိတ္ထိတို့၏ တံခွန်အောင်လံဖြစ်သော သစ်ခက် သစ်ရွက်တို့ကို ဆောင်ခြင်းကြောင့် ဒုက္ခင့်လည်း မသင့်၊] အန္တ ရာ မဂ္ဂေ–ဌ၊ ရဇကတ္ထရဏ်ဝါ–ခဝါသည်တို့ ဖြန့်လှန်းရာ အရပ်သည်သော်လည်း၊ သစေ ဟောတိ၊ အညေ–နံသော၊ တာဒိသေ–ထိုကဲ့သို့ တောင်းထိုက်သောသဘောရှိကုန်သော၊ မနုဿဝါ–တို့ကိုသော်လည်း၊ သစေ ပဿန္တိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ စီဝရံ ဝိညာပေတဗ္ဗံ။

စ–ဆက်၊ နေသံ–ထိုရဟန်းငယ်တို့အား၊ တေ ဝိညတ္တိ မနုဿာဝါ–ထိုတိုက်ရိုက် တောင်းအပ်သော လူတို့သည်သော်လည်းကောင်း၊ အညေ–တောင်းအပ်သော လူတို့မှ အခြားကုန်သော၊ သာခါ ပလာသ နိဝါသနေ–သစ်ခက် သစ်ရွက်ဟူသော အဝတ်ရှိသော ရဟန်းတို့ကို၊ [ယောဇနာ၌ "သာခါပလာသ နိဝါသနေ–သစ်ခက် သစ်ရွက်တို့ကို ဝတ်ကုန်သော ရဟန်းတို့ကို" ဟု ရှိသည်၊ ထို့နောက် တရို့စာ၌ ဘိက္ခုဟုရှိသည်ကား အပို၊] ဒိသွာ–၍၊ ဥဿာဟ ဇာတာဝါ–ဖြစ်သော အားထုတ်ခြင်းရှိသူ လူတို့သည်သော်လည်းကောင်း၊ ယာနိဝတ္ထာနိ–တို့ကို၊ ဒေန္တိ–နှ၏၊ တာနိ–ထို အဝတ်တို့သည်၊ သဒ္ဓသာနိဝါ–အမြိတ်အဆာရှိကုန်သည် မူလည်း၊ ဟောန္တု–စေကုန်၊ အဒ္ဓသာနိဝါ ဟောန္တု၊ နိလာဒိနာနာ ဝဏ္ဏာနိဝါ–အညို အစရှိသော အမျိုးမျိုးသော အဆင်းရှိကုန်သည်မူလည်း၊ ဟောန္တု၊ ကပ္ပိယာနိပိ–အပ်သောအဝတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ အကပ္ပိယာနိပိ–တို့သည်လည်းကောင်း၊ [ကုသစီရ, ဝါကစီရ, ဖလကစီရစသည်ကို ရည်ရွယ်သည်၊] သဗ္ဗာနိ–အလုံးစုံသော အဝတ်တို့သည်၊ အစ္ဆိန္နစီဝရဋ္ဌာနေ–လုယူအပ်သောသက်နှံ ရှိသူတို့၏အရာ၌၊ ဌိတတ္တာ–ကြောင့်၊ တေသံ–ထိုရဟန်းငယ်တို့အား၊ နိဝါသေတုဗ္ဗ–သင်းပိုင်အဖြစ်ဖြင့် ဝတ်ခြင်းငှာလည်းကောင်း၊ ပါရုပိတုဗ္ဗ–ဧကသီအဖြစ်ဖြင့် ယမ်းခြင်းငှာလည်းကောင်း၊ ဝဋ္ဋန္တိ–နှ၏။

ဟိ–သာဓကကား၊ ပရိဝါရေပိ–၌လည်း၊ အကပ္ပကတံ၊ ပေ၊ စိန္တိတာတိ–ဟူသော၊ ဧတံ(ဝစနံ)–ကို၊ (သံဂီတိကာရေဟိ)ဝုတ္တံ၊ (ယံဝတ္ထံ–ကို၊ ဝါ–သည်)၊

ယာနိစ၊ ပေ၊ ဝဋ္ဋန္တိ။ ။နေသံဖြင့် ထေရ်ကြီးတို့အား မိမိတို့သက်နှံးကို ပေးကြသော အစ္ဆိန္နစီဝရက မဟုတ်ကြသော ရဟန်းငယ်များကို ညွှန်ပြသည်၊ ဘာကြောင့်နည်း၊ နောက် ၌ "အစ္ဆိန္နစီဝရဋ္ဌာနေ ဌိတတ္တာ၊ ပေ၊ ဝဋ္ဋန္တိ"ဟု ဆိုလတ္တံ့ဖြစ်သောကြောင့်တည်း၊ မှန်၏၊ အလုခံရသော ထေရ်တို့ဖြစ်လျှင် "အစ္ဆိန္နစီဝရဋ္ဌာနေ ဌိတတ္တာ" ဟု ဆိုဖွယ်မလို၊ အစ္ဆိန္နစီဝရက အစစ်ဖြစ်လျှင် "တာနိ၊ ပေ၊ ဝဋ္ဋန္တိ" ဟု စီစစ်ဖွယ်လည်း မလို။

သည်၊) အကပ္ပကတံ–ပြုအပ်သော ကပ္ပဗိန္ဒုလည်း မရှိ၊ ဝါ–ကပ္ပဗိန္ဒုလည်း မထိုးအပ်၊ ရဇနာယပိ–ဆိုးရည်ဖြင့်လည်း၊ နဲ ရတ္တံ–မဆိုးအပ်၊ (ဘိက္ခု–သည်) တေန–ထို အဝတ်ဖြင့်၊ နိဝတ္ထော–ဝတ်လျက်၊ ယေနကာမံ–အလိုရှိတိုင်း၊ ဝဇေယျ–သွားရာ၏၊ [(တစ်နည်း) ယေန–အကြင်အရပ်သို့၊ ဝဇိတုံ–ငှာ၊ ကာမော–သည်၊ အတ္ထိ, တေန–သို့၊ ကာမံ–အလိုရှိတိုင်း၊ ဝဇေယျ၊ အသ စ–ထိုရဟန်း၏လည်း၊ အာပတ္တိ–သည်၊ နဲ ဟောတိ၊ သော စ ဓမ္မော–ထိုသဘောကိုလည်း၊ သုဂတေန–သည်၊ ဒေသိတော–ပြီ၊ ဧသော ပဏ္ဍာ ကုသလေဟိ စိန္တိတော၊] ဟိ–မှန်၊ အယံ ပဏ္ဍော–ကို၊ အစ္ဆိန္နစီဝရကံ ဘိက္ခုံ သန္ဓာယ၊ ဝုတ္တော–မိန့်ဆိုအပ်ပြီ၊ ပန–ဆက်၊ တိတ္ထိယေဟိ–တို့နှင့်၊ သဟ အတ ဂစ္ဆန္တိ၊ တေစ–ထိုတိတ္ထိတို့သည်လည်း၊ နေသံ–ထိုရဟန်းတို့အား၊ ကုသစီရ ဝါကစီရ ဖလကစီရာနိ–သမန်းမြက်အဝတ်, လျှော်တေအဝတ်, ပျဉ်ချပ်အဝတ် အစရှိသည်တို့ကို၊ ဒေန္တိ–နှံ့၊ တာနိပိ–ထို အဝတ်တို့ကိုလည်း၊ လဒ္ဓိ–တိတ္ထိတို့၏အယူကို၊ အဂ္ဂဟေတွာ နိဝါသေတုံ ဝဋ္ဋန္တိ၊ နိဝါသေတွာပိ–ဝတ်ပြီး၍လည်း၊ လဒ္ဓိ နဲ ဂဟေတဗ္ဗာ၊ (ဣတိ–ကား၊ အနုပုဗ္ဗကထာ–တည်း။)

ဣဒါနိ–၌၊ ယံ၊ ပေ၊ အာဒီသု–အစရှိသော စကားရပ်တို့၌၊ (ဝိနိစ္ဆယော ဧဝံ ဝေဒိတဗ္ဗော၊) မနုဿာ–တို့သည်၊ အာဝါသံ–ကျောင်းကို၊ ကာရေတွာ–ပြုစေပြီး၍၊ စတ္တာရောပိ ပစ္စယာ, အမှာကံယေဝ–တို့၏သာ၊ သန္တကာ–ဥစ္စာတို့သည်၊ (ဟုတွာ) ပရိဘောဂံ–သုံးဆောင်အပ်ကုန်သည်၏ အဖြစ်သို့၊ ဂစ္ဆန္တု–ရောက်ပါစေကုန်၊ ဣတိ–ဤသို့ကြံ၍၊ (ယံ) စီဝရံ–ကို၊ သဒ္ဓေတွာ–စီစဉ်၍၊ အတ္တနာ–မိမိသည်၊ ကာရာပိတေ–သော၊ အာဝါသေ–၌၊ ထပေန္တိ–ထားတတ်ကုန်၏၊ (တံ စီဝရံ–သည်၊) ဝိဟာရစီဝရံနာမ၊ (ရှေ့ပြန်လှည့်၊) ဧတံ–ဤ သက်နှံ့သည်၊ ဝိဟာရစီဝရံနာမ–၏၊ (နိဂုံး)၊ မဠ္ဠကဿ–ညောင်စောင်းငယ်၏၊ ဥပရိ–၌၊ အတ္ထရဏကံ–ခင်းအပ်သော အခင်းကို၊ ဥတ္တရတ္ထရဏန္တိ–ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ–၏၊ [အတ္ထရိယတေတိ အတ္ထရဏံ၊ ဥတ္တရိ+အတ္ထရဏံ ဥတ္တရတ္ထရဏံ၊] ပရိကမ္မကတာယ–ပြုအပ်သောပရိကံရှိသော၊ ဘူမိယာ–မြေကို၊ ရက္ခဏတ္ထံ– ငှာ၊ (အင်္ဂတေမြည်းတို့ဖြင့် သုတ်လိမ်းခြင်းကို "ပရိကမ်" ဟု ဆိုလိုသည်၊ ထိုသို့ ပရိကမ်ပြုထားအပ်သောမြေကို မယျက်အောင် စောင့်ရှောက်ခြင်းငှာ) စိမိလိကာဟိ–အဝတ်ကြမ်းတို့ဖြင့်၊ ကတအတ္ထရဏံ–ပြုအပ်သော အခင်းကို၊ ဘူမတ္ထရဏန္တိ–ဟူ၍၊ (ဝုစ္စတိ)၊ [ကြမ်းပြင်ပေါ်၌ ခင်းအပ်သော အခင်းလည်း ဘူမတ္ထရဏပင်တည်း၊] တသ–ထိုဘူမတ္ထရဏ၏၊ ဥပရိ–အပေါ်၌၊ တဋ္ဌိကံ–ဖျာအချောကို၊ ပတ္ထရိတွာ–ခင်း၍၊ စက်မန္တိ–စက်ကြီးသွားကြကုန်၏။

ဘိသိစ္ဆဝိတိ–ကား၊ မဇ္ဈဘိသိယာ ဝါ–ညောင်စောင်း ဘုံလျှို့၏သော်လည်းကောင်း၊ ပိဋ္ဌဘိသိယာ ဝါ–၏သော်လည်းကောင်း၊ ဆဝိ–အပေါ်ရေတည်း၊ [အုန်းဆံစသည်သွင်းဖို့ရာ မွေ့ရာ၏ အပေါ်ရေတည်း၊] (ဘိသိစ္ဆဝိ–ဘုံအလျှိုအရေသည်၊) ပူရိတာ–အုန်းဆံစသော အဆာတို့ဖြင့် ပြည့်နေသည်၊ သစေ ဟောတိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ ဝိဓုနိတွာပိ–ခါထုတ်၍လည်း၊ ဂဟေတုံ–ငှာ၊ ဝဋ္ဋတိ၊ ဧဝံ–သို့လျှင်၊ ဧတေသု ဝိဟာရစီဝရာဒီသု–ဤဝိဟာရစီဝရ အစရှိသည်တို့တွင်၊ ယံ–အကြင်သက်နှံ့သည်၊ တတ္ထ အာဝါသေ–၌၊ ဟောတိ–ရှိ၏၊ တံ–ထိုသက်နှံ့ကို၊ အနာပုစ္ဆာပိ–မှု၍လည်း၊ ဂဟေတွာ–၍၊ နိဝါသေတုံ ဝါ ပါရုပိတုံ ဝါ၊ အစ္ဆိန္နစီဝရကာနံ–လုယူအပ်သော သက်နှံ့ရှိကုန်သော၊ ဘိက္ခူနံ–တို့၏အတွက်၊ လဗ္ဘတိ–၏၊ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ တဿ–ထိုသက်နှံ့ကိုလည်း၊ လဘိတွာ–အပိုင်ရ၍၊ ဝါ–လသော်၊ သြဒဟိသာမိ–ပြန်ထားအံ့၊ ပုန–ဖန်၊ ထပေဿာမိ၊ (သြဒဟိသာမိကို ထပ်ဖွင့်သည်၊) ဣတိ အဓိပ္ပာယေန–ဤသို့သော အလိုဖြင့်၊ (နိဝါသေတုံ ဝါ ပါရုပိတုံ ဝါ လဗ္ဘတိ၊) မူလဏ္ဍောယ–အမြစ်အရင်း ပြတ်ခြင်းအားဖြင့်၊ (နိဝါသေတုံ ဝါ ပါရုပိတုံ ဝါ နဲ့ လဗ္ဘတိ။)

စ ပန–ထပ်၍ဆက်၊ ဥတိတော ဝါ–မှသော်လည်းကောင်း၊ ဥပဇ္ဈာကတော ဝါ–မှသော်လည်းကောင်း၊ အညတော–သော၊ ကုတောစိ ဝါ–တစ်စုံတစ်ယောက်မှသော်လည်းကောင်း၊ လဘိတွာ–၍၊ ဝါ–လသော်၊ ပါကတိကမေဝ–ကိုသာ၊ ကာတဗ္ဗံ၊ (ဝိဟာရစီဝရကို နဂိုနေရာပြန်ထားရမည်၊ ဘိသိစ္ဆဝိစသည်ဖြစ်လျှင်လည်း အဆာတို့ကို ပြန်သွတ်၍ ထားရမည်–ဟူလို၊) ဝိဒေသ ဂတေန–အရပ်တစ်ပါးသို့ သွားသောရဟန်းသည်၊ [အည် စီဝရ၏ အလဘိတွာ ဝိဒေသဂတေန၊] ဧကသ္မိံ–တစ်ကျောင်းသော၊ သံဃိကေ–သော၊ အာဝါသေ–၌၊ သံဃိက ပရိဘောဂေန–သံဃိက အသုံးအဆောင်၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ ပရိဘုဉ္ဇနတ္ထာယ–ငှာ၊ ထပေတဗ္ဗံ–ရာ၏၊ အသ–ထိုရဟန်း၏၊ ပရိဘောဂေနေဝ–ကြောင့်သာလျှင်၊ တံ–ထိုသက်နှံ့သည်၊ သစေ ဇီရတိ ဝါ–အကယ်၍မှုလည်း ဆွေးမြည့်အံ့၊ သစေ နသဿတိ ဝါ–အကယ်မှုလည်း ပျောက်အံ့၊ (ဧဝံသတိ) ဂိဝါ–ကြွေးမြီသည်၊ ဝါ–ဘဏ္ဍာစားသည်၊ နဲ့ ဟောတိ၊ ပန–ဆက်၊ ဝုတ္တပ္ပကာရာနံ–နှ်သော၊ ဂိဟိဝတ္ထာဒီနံ–နှ်သော၊ ဘိသိစ္ဆဝိပရိယန္တာနံ–ဘုံလျှိုအရေ အဆုံးရှိကုန်သော၊ ဧတေသံ–ဤ အဝတ်တို့တွင်၊ ကိဉ္စိ–တစ်စုံတစ်ခုသော အဝတ်ကို၊ သစေ နဲ့ လဗ္ဘတိ–အံ့၊ (ဧဝံသတိ)၊ တေန–ထိုရဟန်းသည်၊ တိဏေနဝါ–ဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ ပဏ္ဏေနဝါ, ပဋိစ္ဆဒေတွာ–၍၊ အာဂန္တ္ဗံ–ရာ၏၊ ဣတိ–သို့၊ (ဝိနိစ္ဆယော ဝေဒိတဗ္ဗော။)

၅၁၉။ ယေဟိ ကေဟိစိ ဝါ အစ္ဆိန္နံတိ ဇေ္ဌ-ဒ္ဒ၊ (သင်္ဂဟံဂစ္ဆတိဒ္ဒစပ်၊) ယံ-အကြောင်သင်္ကန်းကို၊ အစ္ဆိန္နစီဝရာ-နိ်သော၊ အာစရိယုပဇ္ဈာယာဝါ-တို့သည်သော်လည်းကောင်း၊ အညေဝါ-အခြားသော သီတင်းသုံးဖော်တို့သည်သော်လည်းကောင်း၊ အာဝုသော-ငါ့ရှင်၊ စီဝရံ-ကို၊ အာဟရ၊ [အတောင်းခံရမည့် ရဟန်းက တစ်ပါးသာဖြစ်သောကြောင့် "အာဟရ အာဝုသော" ဟု ဧကဝုစ်ဝါကျ ရှိသင့်သည်၊] ဣတိ-သို့၊ ယာစိတွာဝါ-သော်လည်းကောင်း၊ ဝိဿာသေန ဝါ-အကျွမ်းဝင်ခြင်းကြောင့်သော်လည်းကောင်း၊ ဂဏှန္တိ-နိ်အံ့၊ တံပိ-ထိုသင်္ကန်းသည်လည်း၊ သင်္ဂဟံ-သွင်းယူအပ်သည်၏အဖြစ်သို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ ဣတိ ဝတ္တုံ ယုဇ္ဇတိ၊ ပရိဘောဂဇိဏ္ဏံဝါတိ ဇေ္ဌစ-ပါဠိဒ္ဒလည်း၊ [သင်္ဂဟံ ဂစ္ဆတိဒ္ဒစပ်၊ စသဒ္ဒါဖြင့် "ယေဟိ ကေဟိစိ ဝါ အစ္ဆိန္နံ" ဟူသော ရှေ့ဝါကျကို ပြန်၍ဆည်း၊] အစ္ဆိန္နစီဝရာနံ-နိ်သော၊ အာစရိယုပဇ္ဈာယာဒီနံ-တို့အား၊ (အာဒိဖြင့် ရှေ့ဒ္ဒဆိုခဲ့ပြီးသော "အညေ"ကို ယူ၊) အတ္တနာ-သည်၊ တိဏပဏ္ဏေဟိ ပဋိစ္ဆာဒေတွာ ဒိန္နစီဝရံပိ-လည်း၊ သင်္ဂဟံ ဂစ္ဆတီတိ ဝတ္တုံ ယုဇ္ဇတိ၊ ဟိ-လဒ္ဓဂုဏ်ကို ဆိုဦးအံ့၊ ဧဝံ-ဤသို့သွင်းယူလသော်၊ တေ-ထိုရဟန်းတို့သည်၊ အစ္ဆိန္နစီဝရဌာနေ-ဒ္ဒ၊ လည်းကောင်း၊ နဋ္ဌစီဝရဌာနေစ-ဒ္ဒလည်းကောင်း၊ ဌိတာ ဘဝိဿန္တိ၊ တေန-ထိုသို့ အစ္ဆိန္နစီဝရ, နဋ္ဌစီဝရအရာဒ္ဒ တည်ခြင်းကြောင့်၊ နေသံ-ထိုရဟန်းတို့၏၊ ဝိညတ္တိယံ-တောင်းခြင်းဒ္ဒလည်းကောင်း၊ အကပ္ပိယစီဝရ ပရိဘောဂေစ-ဒ္ဒလည်းကောင်း၊ အနာပတ္တိ-သည်၊ အနုရူပါ-လျော်သည်၊ (အစ္ဆိန္နစီဝရ ရဟန်းများမှာ အနာပတ္တိဖြစ်သကဲ့သို့ ထိုရဟန်းတို့မှာလည်း အနာပတ်ဖြစ်ဖို့ရာ လျော်သည်၊) ဘဝိဿတိ-လတ္တံ့။

၅၂၁။ ဉာတကာနံ ပဝါရိတာနံတိ ဇေ္ဌ-ဒ္ဒ၊ ဇေတသံ-ဤဉာတိပဝါရိတတို့၏၊ သန္တကံ-ကို၊ (ယာစန္တသဒ္ဒစပ်၊) ဒေထာတိ-ဟူ၍၊ ဝိညာပေန္တသ-၏၊ ယာစန္တသ-၏၊ (ဝိညာပေန္တသကို ယာစန္တသဟု ထပ်ဖွင့်၊) အနာပတ္တိ (ဟောတိ)၊ ဣတိ ဧဝံ အတ္ထော ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ဟိ-မှန်၊ (သန္တကံ ဝိညာပေန္တသ ပုဒ်တို့ကိုထည့်၍ အနက်ဖွင့်ရခြင်းသည် မှန်၏၊) ဉာတကပဝါရိတာနံ-တို့၏၊

ယံ၊ လေ၊ ယုဇ္ဇတိ။ ။အစ္ဆိန္နစီဝရဖြစ်သော ဆရာဥပဇ္ဈာယ်တို့ကဖြစ်စေ, အစ္ဆိန္နစီဝရဖြစ်သော အခြားသီတင်းသုံးဖော်များကဖြစ်စေ "ငါ့ရှင်သင်္ကန်းကိုယူခဲ့" ဟု တောင်းမ်ော်လည်း ယေဟိ ကေဟိစိ ဝါ အစ္ဆိန္နံ ဟောတိ"အရတွင်ပါဝင်သော သင်္ကန်းဖြစ်သင့်သည်-ဟူလို၊ [ယခုစာအုပ်များ၌ "အာစရိယုပဇ္ဈာယာ အညေ" ဟု ရှိ၏၊ "အစ္ဆိန္နစီဝရဖြစ်သော ဆရာဥပဇ္ဈာယ်တို့က အခြားသော သီတင်းသုံးဖော်တို့ကို တောင်းမ်ော" ဟုလည်း မြန်မာပြန်ကြ၏၊ သင့်မည် မထင်၊ "အာစရိယုပဇ္ဈာယာဝါ အညေဝါ" ဟု ရှိသင့်မည် ထင်သည်။

အာပတ္တိ ဝါ အနာပတ္တိ ဝါ နု ဟောတိ၊ [ဆိုလိုရင်းကား ဥာတိပဝါရိတတို့ အတွက် "အာပတ်–အနာပတ်" ဟု စိစစ်ဖွယ် မလိုသောကြောင့် ပါဠိတော်၌ "ဥာတကာနံ–တို့၏လည်းကောင်း၊ ပဝါရိတာနံ–တို့၏လည်းကောင်း၊ (သန္တကံ–ကို၊ ဝိညာပေန္တ သ–၏၊) အနာပတ္တိ (ဟောတိ)" ဟု "သန္တကံဝိညာပေန္တ သ" ပုဒ်တို့ကို ထည့်၍ပေးပါ–ဟူလို၊] အတ္တနော ဓနေနာတိဇ္ဈာပိ–၌လည်း၊ အတ္တနော–၏၊ ကပ္ပိယဏ္ဍေန–ဝါဂွမ်းစသော အပ်သော ဘဏ္ဍာဖြင့်၊ ကပ္ပိယ ဝေါဟာရေနေဝ–အပ်သော အပြောဖြင့်သာလျှင်၊ [ကယဝိက္ကယ သိက္ခာပုဒ် အရ အာပတ်မသင့်အောင် "ဤသပိတ်ဖြင့် ဤသက်နှံးကို အလိုရှိ၏" စသော ကပ္ပိယဝေါဟာရဖြင့်–ဟူလို၊] စီဝရံ, ဝိညာပေန္တ သ–သော၊ စေတာပေန္တ သ–လဲလှယ်သော၊ ပရိဝတ္တာပေန္တ သ–လဲလှယ်သော၊ (ဘိက္ခုနော–ရဟန်း၏၊) အနာပတ္တိတိ ဧဝမတ္ထော ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ [ဝိညာပေန္တ သကို "စေတာပေန္တ သ, ပရိဝတ္တာပေန္တ သ" ဟု ဖွင့်သည်။]

စ–ဆက်၊ ပဝါရိတာနန္တိ ဇ္ဈာ–၌၊ သံဃဝသေန–သံဃာ၏အစွမ်းဖြင့်၊ (သံဃာအများနှင့်စပ်သဖြင့်၊) ပဝါရိတေသု–ဖိတ်မံသူတို့၌၊ ပမာဏမေဝ–သင့်တော်သော အတိုင်းအရှည်ရှိသော လျှဖွယ်သည်သာ၊ ဝဋ္ဋတိ–အပ်၏၊ [သံဃာများကို ဖိတ်ထားသောကြောင့် မိမိအတွက် အများကြီးတောင်းလျှင် မသင့်တော်–ဟူလို၊] ပုဂ္ဂလိကပဝါရဏာယ–ပုဂ္ဂလိက ဖိတ်ခြင်း၌၊ (ပဝါရိတေသု–တို့၌၊) ယံယံ–အကြင်အကြင် ဝတ္ထုကို၊ ပဝါရေတိ၊ တံတံယေဝ–ကိုသာ၊ ဝိညာပေတဗ္ဗံ–တောင်းကောင်း၏၊ ယော–အကြင် ဒါယကာသည်၊ စတူဟိ–နှင်သော၊ ပစ္စယေဟိ–တို့ဖြင့်၊ ပဝါရေတွာ–၍၊ သယမေဝ–ကိုယ်တိုင်သာလျှင်၊ သလ္လက္ခေတွာ–၍၊ (လိုသည့်ပစ္စည်းကို မှတ်သား၍၊) ကာလာနုကာလံ–ရှေ့ကာလအားလျော်သော နောက်ကာလ၌၊ ဝါ–မကြာမကြာ၊ စီဝရာနိ–တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဒိဝသေ ဒိဝသေ–၌၊ ယာဂုဘတ္တာဒီနိ–တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဣတိ ဧဝံ–သို့၊ ယေန ယေန–အကြင် အကြင် ဝတ္ထုဖြင့်၊ အတ္ထော–အလိုသည်၊ (အတ္ထိ)၊ တံတံ–ကို၊ ဒေတိ–၏၊ တဿ–ထို ဒါယကာကို၊ ဝိညာပနကိစ္စံ–တောင်းဖွယ်ကိစ္စသည်၊ နတ္ထိ၊ [အလိုက်သိစွာ လှူဒါန်းနေသောကြောင့်၊ "ဝိညာပနကိစ္စံ နတ္ထိ" ဟု ဆိုသည်၊ တောင်းခြင်းကြောင့်ကား အပြစ်မရှိပါ၊] ပန–ကား၊ယော–အကြင်ဒါယကာသည်၊ ပဝါရေတွာ–ဖိတ်ပြီး၍၊ ဗာလတာယ ဝါ–နားမလည်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်သော်လည်းကောင်း၊ သတိ သမ္မောသေန ဝါ–သတိပျောက်ကင်း မေ့လျော့ခြင်းကြောင့်သော် လည်းကောင်း၊ နု ဒေတိ–မလှူ၊ သော–ထိုဒါယကာကို၊ ဝိညာပေတဗ္ဗော–တောင်းထိုက်၏။

ယော–အကြင်ဒါယကာသည်၊ မယုံ–၏၊ ဂေဟံ–အိမ်ကို၊ ပဝါရေမိ–ဖိတ်ပါ၏၊ ဣတိ–ဤသို့၊ ဝဒတိ–၏၊ တဿ–ထိုဒါယကာ၏၊ ဂေဟံ ဂန္တွာ, ယထာ သုခံ–စွာ၊ နိသီဒိတဗ္ဗံ–ထိုင်နိုင်၏၊ နိပဇ္ဇိတဗ္ဗံ–အိပ်နိုင်၏၊ ကိဉ္စိ–တစ်စုံတစ်ခုကိုကား၊ နဂဟေတဗ္ဗံ–မယူနိုင်၊ ပန–ဆက်၊ ယော–သည်၊ ယံ–အကြင်ပစ္စည်းသည်၊ မယုံ ဂေဟေ အတ္ထိ၊ တံ ပဝါရေမိတိ ဝဒတိ၊ ယံ–အကြင်ဝတ္ထုသည်၊ တတ္ထ–ထိုအိမ်၌။ ကပ္ပိယံ–ရဟန်းတို့အား အပ်၏၊ တံ–ထိုဝတ္ထုကို၊ ဝိညာပေတဗ္ဗံ–တောင်းနိုင်၏၊ ဂေဟေ ပန–၌ကား၊ နိသီဒိတုံ ဝါ–အလိုရှိတိုင်း ထိုင်ခြင်းငှာလည်းကောင်း၊ ဝါ–ထိုင်ခွင့်ကိုလည်းကောင်း၊ နိပဇ္ဇိတုံ ဝါ လဗ္ဘတိတိ ကုရန္ဒိယံ ဝုတ္တံ၊ [ပိုင်စိုးပိုင်နင်း မနေမထိုင်ကောင်း–ဟူလို၊ ရဟန်းထုံးစံအတိုင်း အကြောင်းအားလျော်စွာ သွားရှိကား နေကောင်းထိုင်ကောင်းမည်သာ။]

အညသတ္ထာယာတိ ဘွေ–၌၊ အတ္တနော–၏၊ ဥတကပဝါရိတေ–တို့ကို၊ ကေဝလံ–သူတစ်ပါးအတွက် တောင်းခြင်းနှင့် မဖက် သက်သက်၊ အတ္တနော အတ္ထာယ (ဝိညာပေန္တသ–၏၊ အနာပတ္တိ–သည်၊ ဟောတိ–သည်ကား၊) နဝ–မဟုတ်သေး၊ အထ ခေါ–စင်စစ်ကား၊ အညသ–အခြားသူ၏ အတ္ထာယ–ငှာလည်း၊ ဝိညာပေန္တသ, အနာပတ္တိ–သည်၊ (ဟောတိ) ဣတိ အယံ–ကား၊ ဧကော–တစ်မျိုးသော၊ အတ္ထော–တည်း၊ [ဆိုလိုရင်းကား မိမိ၏ ဥတိပဝါရိတ တို့ကို သူတစ်ပါးအတွက် တောင်း၍ပေးနိုင်သည်၊ ရှင့်ဒကာ ရဟန်းဒကာအလုပ်ခိုင်းနိုင်သည်–ဟူလို၊] အယံ ပန–ဤဆိုအပ်လတ္တံ့ကား၊ ဒုတိယော–သော၊ (အတ္ထော–တည်း၊) အညသာတိ–ကား၊ အညသ–အခြားရဟန်း၏၊ ယေဥတကပဝါရိတာ–အကြင်ဆွေမျိုးတော်သူ, ဖိတ်မံသူ တို့သည်၊ (သန္တိ)၊ တေ–ထိုအခြားရဟန်း၏ ဥတကပဝါရိတတို့ကို၊ (ဝိညာပေန္တသဒ္ဒစပ်၊) အညသာတိ–ဟူ၍၊ လဒ္ဓဝေါဟာရသ–ရအပ်သော အခေါ် အဝေါ်ရှိသော၊ တသ္မေ ဗုဒ္ဓရက္ခိတသ ဝါ–ထိုဗုဒ္ဓရက္ခိတ၏ သော်လည်းကောင်း၊ တသ္မေ ဓမ္မရက္ခိတသ ဝါ–၏ သော်လည်းကောင်း၊ အတ္ထာယ ဝိညာပေန္တသ အနာပတ္တိ၊ ဣတိ (အယံ ဒုတိယော အတ္ထော၊) [ဆိုလိုရင်းကား **ဥုးဗုဒ္ဓရက္ခိတ**၏ ဥတိပဝါရိတတို့ကို **ဥုးဗုဒ္ဓရက္ခိတ**အတွက် **ဥုးဓမ္မရက္ခိတ**က တောင်း၍ ပေးကောင်းသည်–ဟူလို၊ ဤအညသတ္ထာယနှင့် စပ်၍ အမျိုးမျိုး အယူမှားတတ်ပုံကို ပါတိမောက်ဘာသာဋီကာ သုပေါဒနဝိညတ္တိသိက္ခာပုဒ်၌ ပြထားပြီ၊] ဣဒံ သိက္ခာပဒံ–သည်၊ ပေ၊ ဣတိ–အပြီးတည်း။ ။အညာတကဝိညတ္တိသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ နိဋ္ဌိတာ။

၇–တတုတ္ထရိသိက္ခာပုဒ်အဖွင့်

၅၂၂–၄။ တေန သမယေနာတိ–သည်၊ တတုတ္ထရိသိက္ခာပဒံ–တည်း၊ တတ္ထ–၌၊ အဘိဟဋ္ဌုံတိ (ဧတ္ထ)–၌၊ အဘိတိ–အဘိဟူသောပုဒ်သည်၊ ဥပသဂ္ဂေါ–တည်း၊ (အနက်မရှိ–ဟူလို၊) ဟရိတုံ–ဆောင်ခြင်းငှာ၊ ဣဏှိတုံ–ယူခြင်းငှာ၊ ဣတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ၊ ပဝါရေယျာတိ–ကား၊ ဣစ္ဆာပေယျ–အုံ့၊ ဣစ္ဆံ ရုစိ–အလိုကို၊ ဥပ္ပာဒေယျ၊ ဝဒေယျ–ဆိုစေအံ့၊ (အလိုရှိလျှင်ပြောဆိုစေအုံ့၊) နိမန္တေယျ–အုံ့၊ (အလိုရှိလျှင် ပြောပါဟုဖိတ်အုံ့၊) ဣတိအတ္ထော၊ ပန–ဆက်၊ အဘိဟဋ္ဌုं–ဆောင်ယူခြင်းငှာ၊ ပဝါရေန္တေန–ဖိတ်သောဒါယကာသည်၊ ယထာ–အားဖြင့်၊ ဝတ္တဗ္ဗံ–လျှောက်ထိုက်၏၊ တံ အာကာရံ, ဒသ္သေတုံ–ငှာ၊ ယာဝတက်၊ ပေ၊ ဣဏှာဟီတိ–ဟူ၍၊ ဧဝံ–သို့၊ အသ–ဤပဝါရေယျပုဒ်၏၊ ပဒဘာဂေနံ ဝုတ္တံ၊ အထဝါ–ကား၊ နေက္ခမ္မံ ဒဠ္ဌုခေမတောတိ ဧတ္ထ–၌၊ ဒိသ္မာတိ–ဒိသ္မာဟူသော၊ အတ္ထော (ဟောတိ) ယထာ၊ ["ဒဠ္ဌု" ၌ ဂါထာဖြစ်၍ နိဂ္ဂဟီတ် ချေထားသည်၊ "နေက္ခမ္မံ–ဈာန်ချမ်းသာကို၊ ခေမတော–ဘေးမရှိသောအားဖြင့်၊ ဒဠ္ဌု–မြင်၍"ဟု ပေး၊] ဧဝံ–တူ၊ ဣဓာပိ–ဤသိက္ခာပုဒ်၌လည်း၊ အဘိဟဋ္ဌုं ပဝါရေယျာတိ–ယျပုဒ်၏၊ အဘိဟရိတွာ–ဆောင်ယူ၍၊ ပဝါရေယျ–အုံ့၊ ဣတိ အတ္ထော (ဟောတိ)၊ တတ္ထ–ထိုသို့ဆောင်ယူ၍ဖိတ်ရာ၌၊ အဘိဟာရော–ဆောင်ယူခြင်းသည်၊ ကာယာဘိဟာရော–ကိုယ်ဖြင့်ဆောင်ယူခြင်းလည်းကောင်း၊ ဝါစာဘိဟာရော–လည်းကောင်း၊ ဣတိ ဒုဝိဓော၊ ဟိ–ချဲ့၊ ကာယေနဝါ–ဖြင့်မူလည်း၊ ဝတ္ထာနိ အဘိဟရိတွာ, ပါဒမူလေ–ရဟန်း၏ခြေရင်း၌၊ ထပေတွာ, ယတ္တကံ–အကြင်မျှလောက်သော အဝတ်ကို၊ ဣစ္ဆသိ–အလိုရှိ၏၊ တတ္တကံ ဣဏှာဟီတိ, ဝဒန္တော–လျှောက်လျက်၊ ပဝါရေယျ–အုံ့၊ ဝါစာယဝါ–ဖြင့်မူလည်း၊ (ပဝါရေယျ၌စပ်၊) အမှာကံ–တို့၏၊ ဒုဿကောဋ္ဌာဂါရံ–အဝတ်ထားရာကျီသည်၊ ဝါ–အဝတ်ဂိုဒေါင်သည်၊ ပရိပုဏ္ဏံ–ပြည့်နေပါ၏၊ ယတ္တကံ (ဣဏှိတုံ) ဣစ္ဆသိ၊ တတ္တကံ ဣဏှာဟိ၊ ဣတိ၊ ဝဒန္တော–လျှောက်လျက်၊ ပဝါရေယျ၊ တဒုဘယံပိ–ထို ၂ ပါးစုံသော ကာယာဘိဟာရ ဝါစာဘိဟာရကိုလည်း၊ ဧကဋ္ဌံ–တစ်ပေါင်းတည်း၊ ကတွာ–၍၊ အဘိဟဋ္ဌုं ပဝါရေယျာတိ ဝုတ္တံ။

သန္တရုတ္တရပရမန္တိ–ကား၊ အသ စီဝရသ–၏၊ သ အန္တ ရံ–သင်းပိုင်နှင့် တကွဖြစ်သော၊ ဥတ္တရံ–အပေါ်ခြုံ ဧကသီဟူသော၊ ပရမံ–လွန်သော အပိုင်းအခြားသည်၊ (အတ္ထိ) ဣတိ(တံ စီဝရံ) သန္တရုတ္တရပရမံ–မည်၏၊ အသ–ဤသင်္ဃာဋိ၏၊ နိဝါသနေန သဒ္ဓိံ၊ ပါရုပနံ–အပေါ်ခြုံ ဧကသီဟူသော၊ ဥက္ကဋ္ဌပရိစ္ဆေဒေါ–အလွန် အပိုင်းအခြားသည် (အတ္ထိ)၊ ဣတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ၊ [အဘိဟဋ္ဌုं မှစ၍

ဤ ဣတိ ဝုတ္တံ ဟောတိတိုင်အောင် အဓိပ္ပာယ်များကို ကခ်ါဘာသာဋီကာ၌ ပြထားပြီ။] တတော စိ၀ရံ သာဒိတဗ္ဗန္တိ-ကား၊ တတော အဘိဟဋ္ဌစိ၀ရတော-ထိ ဆောင်ယူအပ်သော သင်္ကန်းမှ၊ ဧတ္ထက-ဤသင်းပိုင်ဧကသီ အတိုင်းအရည် ရှိသော၊ စိ၀ရံ-သင်္ကန်းကို၊ ဂဟေတဗ္ဗံ-ခံယူနိုင်ပါ၏၊ ဣတော-ဤသင်းပိုင်ဧကသီထက်၊ ပရံ-အလွန်ဖြစ်သော သင်္ကန်းကို၊ နဲ (ဂဟေတဗ္ဗံ)၊ ဣတိ အတ္ထော၊ ပန-ဆက်၊ ယသ္မာ-ကြောင့်၊ အစ္ဆိန္နသဗ္ဗစိ၀ရေန-လုယူအပ်သော အလုံးစုံသင်္ကန်းရှိသော၊ တေစိ၀ရိကေနဝ (တိစီ၀ရိကေနေ၀)-၃ ထည်သောသင်္ကန်း ရှိသူသာလျှင်ဖြစ်သော၊ (နဂိုကသင်္ကန်း ၃-ထည်ရှိသူကိုဆိုလိုသည်၊ ဓုတင်ဆောင်ကိုဆိုလိုသည် မဟုတ်၊) ဘိက္ခုနာ-သည်၊ ဧ၀ं-ဤသို့၊ (သင်္ကန်းတစ်စုံကို သာယာခြင်းဟူသော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊) ပဋိပဇ္ဇိတဗ္ဗံ-ရာ၏၊ အညေန-အခြား၊ရဟန်းသည်၊ (အလုံးစုံလုယူအပ်သော သင်္ကန်းရှိသော တေစိ၀ရိကရဟန်းမှ အခြား၊ရဟန်းသည်၊) အညထာပိ-တစ်ပါးသော အခြင်းအရာအားဖြင့်လည်း၊ (တစ်စုံတောင်းခြင်းဟူသော အခြင်းအရာမှ တစ်ပါးသော အခြင်းအရာအားဖြင့်လည်း)၊ ပဋိပဇ္ဇိတဗ္ဗံ-ကျင့်ရာ၏)၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ တံ၀ိဘာဂံ-ထိုဝေဖန်အပ်သောအထူးကို၊ ဒသ္သေတုံ-ငှာ၊ သစေ တီဏိ နဋ္ဌာနိ ဟောန္တိ တိ အာဒိနာ-သော၊ နယေန-ဖြင့်၊ အသ-ထိုတတော စိ၀ရံ သာဒိတဗ္ဗံပုဒ်၏၊ ပဒဘာ၀နံ-ကို၊ ဝုတ္တံ။

တတြ-ထိုပဒဘာ၀နိ၌၊ အယံ-ကား၊ ဝိနိစ္ဆယော-တည်း၊ ယသ-အကြင်ရဟန်း၏၊ တီဏိ-၃ ထည်တို့သည်၊ နဋ္ဌာနိ-ပျောက်ကုန်သည်၊ (ဟောန္တိ-န်၏၊)တေန-ထိုရဟန်းသည်၊ ဒွေ-၂ ထည်သောသင်္ကန်းတို့ကို၊ သာဒိတဗ္ဗာနိ-သာယာနိုင်ကုန်၏၊ ဧကံ-တစ်ထည်ကို၊ နိ၀ါသေတွာ-၍၊ ဧကံ-ကို၊ပါရုပိတွာ-ယမ်း၍၊ အညံ-အခြား၊တစ်ထည်ကို၊ သဘာဂဋ္ဌာနတော-သဘောတူသူတို့၏ အထံမှ၊ (ဥတိပ၀ါရိတ သဗ္ဗိဟ္ဘစာရီတို့၏ အထံမှ၊) ပရိယေသိသတိ-ရှာမှီးလတ္တံ့၊ ယသ-၏၊ ဒွေ-တို့သည်၊ နဋ္ဌာနိ-နှ်သည်၊ (ဟောန္တိ)၊ တေန-သည်၊ ဧကံ-ကို၊ သာဒိတဗ္ဗံ၊ ပကတိယာ၀-ပင်ကိုအားဖြင့်ပင်၊ သန္တ ရတ္တရေန-သင်းပိုင်နှင့်တကွဖြစ်သော ကိုယ်ရုံဖြင့်၊ သစေ စရတိ-အကယ်၍လှည့်လည်အံ့၊ (ဧ၀ံသတိ)၊ ဒွေ သာဒိတဗ္ဗာနိ၊ ဧ၀ं-ဤသို့ ၂ ထည်ကိုသာယာလသော်၊ ဧကံ-ကို၊ သာဒယန္တေနေ၀-သာယာသော ရဟန်းနှင့်ပင်၊ သမော-တန်းတူသည်၊ ဘ၀ိဿတိ၊ [သင်္ကန်း ၂ ထည်ရှိသူချင်းတူသည်-ဟူလို၊] ယသ-၏၊ တီသု-တို့တွင်၊ ဧကံ နဋ္ဌं (ဟောတိ)၊ တေန-သည်၊ နဲ သာဒိတဗ္ဗံ-တစ်ထည်ကိုမျှ မသာယာထိုက်၊ ပန-ဆက်၊ ယသ ဒ္ဝီသု ဧကံ နဋ္ဌं ဟောတိ၊ (တေန) ဧကံ

သာဒိတဗ္ဗံ၊ ယသ ဧကံယေဝ ဟောတိ၊ တဿ–ထိ တစ်ထည်တည်းလည်း၊ နဋ္ဌံ ဟောတိ၊ (တေန) ဒွေ သာဒိတဗ္ဗာနိ၊ ပန–ကား ဘိက္ခုနိယာ–၏၊ ပဋ္ဌသုပိ–၅ ထည်သော သင်္ကန်းတို့သည်လည်း၊ နဋ္ဌေသု–နဋ်လသော်၊ ဒွေသာဒိ တဗ္ဗာနိ၊ စတူသု နဋ္ဌေသု ဧကံ သာဒိတဗ္ဗံ၊ တီသု နဋ္ဌေသု ကိဉ္စိ (တစ်စုံတစ်ခုကို) နသာဒိတဗ္ဗံ၊ ဒ္ဝီသု–တို့သည်၊ နဋ္ဌေသုဝါ–လည်းကောင်း၊ ဧကသ္မိं–သည်၊ နဋ္ဌေဝါ– လည်းကောင်း၊ ဝါဒေါ–မသာယာထိုက်ဟု ပြောဆိုဖွယ်သည်၊ကောပန–အဘယ် မှာနည်း၊ ဟိ–မှန်၊ ယေန ကေနစိ–အမှတ်မထား တစ်ပါးပါးသည်၊ [ဘိက္ခု ဖြစ်စေ ဘိက္ခုနီဖြစ်စေ၊] သန္တရုတ္တရပရမတာယ–သင်းပိုင်နှင့်တကွ ကိုယ်ရုံ အလွန်အပိုင်းအခြားရှိသူ၏ အဖြစ်၌၊ ဌာတဗ္ဗံ–တည်ရာ၏၊ တတော–ထိ ၂ ထည်ထက်၊ ဥတ္တရိ–အလွန်၊ (သာဒိတုံ–ဌာ၊ ဝါ–ကို၊) နဿ လဗ္ဘတိ–မရအပ်၊ ဣတိ ဣဒံ–ကား၊ ဇဋ္ဌ–ဤ "သစေ တီဏိ နဋ္ဌာနိ" အစရှိသော ပါဠိ၌၊ လက္ခဏံ–တည်း၊ (ဣတိ–ကား၊ ဝိနိစ္ဆယော–တည်း။)

၅၂၆။ သေသကံ အာဟာရိဿာမိတိ–ကား၊ ဒွေ စီဝရာနိ, ကတ္ဝာ–ပြီး၍၊ သေသံ–ကို၊ ပုန, အာဟာရိဿာမိ–အလှူရှင်ထံပြန်ဆောင်အုံ့၊ ဣတိ အတ္ထော၊ နဿ အစ္ဆိန္နကာရဏာတိ–ကား၊ ဗာဟုဿစ္စာဒိဂုဏဝသေန–ဗာဟုဿစ္စအစရှိသော ဂုဏ်၏အစွမ်းကြောင့်၊ ဒေန္တိ–လှူကုန်အုံ့၊ ဥတကာနံ တိအာဒီသု–တို့၌၊ (အတ္ထောဝေ ဝေဒိတဗ္ဗော)၊ ဥတကာနံ–တို့သည်၊ ဒေန္တာနံ–လှူကုန်လသော်၊ သာဒယန္တ သ–အပိုသာယာသောရဟန်း၏၊ (အနာပတ္တိ)၊ ပေ၊ အတ္ထော၊ ပန–ဆက်၊ အဋ္ဌကထာသု–ရှေးအဋ္ဌကထာတို့၌၊ ဥတကပဝါရိတဋ္ဌာနေ–ဆွေမျိုးတော်သူ ဖိတ်မံသူတို့၏ အထံ၌၊ ပကတိယာ–အားဖြင့်၊ ဗဟုမ္ပိ–များစွာ သော သင်္ကန်းသည်လည်း၊ ဝဋ္ဋတိ၊ အစ္ဆိန္နကာရဏာ–လုယူခံအပ်သည်၏ အဖြစ်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ပမာဏမေဝ–သန္တရုတ္တရပရမဟူသော ပမာဏသည်သာ၊ ဝဋ္ဋတိ–အပ်၏၊ ဣတိ ဝုတ္တံ၊ တံ–စကားသည်၊ ပါဠိယာဝ–ပါဠိတော်နှင့်ပင်၊ နဿ သမေတိ–မညီ၊ ပန–ဆက်၊ ယသ္မာ, ဣဒံသိက္ခာပဒံ–ကို၊

အဋ္ဌကထာသု၊ ပေ၊ နဿ သမေတိ။ ။မဟာအဋ္ဌကထာစသော ရှေးအဋ္ဌကထာတို့၌ "ဥတကပဝါရိတတို့အထံဝယ် တောင်းရိုးတောင်းစဉ် တောင်းလျှင် သင်္ကန်းတစ်စုံမက အများကြီး တောင်းကောင်း၏၊ သင်္ကန်းအလု (အခိုး) ခံရခြင်းကြောင့် ဥတကပဝါရိတတို့ အထံ တောင်းလျှင် သင်္ကန်းတစ်စုံသာ တောင်းကောင်း၏" ဟု ဆိုကြသည်၊ ထိုစကားသည် "အနာပတ္တိ၊ ပေ၊ ဥတကာနံ ပဝါရိတာနံ–ဥတကပဝါရိတတို့အထံ၌ တတုတ္တရိ (ထိုသင်းပိုင်ကသိထက် အပိုတောင်းသော်လည်း အနာပတ်" ဟု ခွင့်ပြုတော် မူအပ်သော ပါဠိတော်နှင့် မညီသောကြောင့် မှားယွင်းသော စကားဖြစ်သည်။

အညသ-၏၊ အတ္ထာယဝိညာပနဝတ္ထုသို့ယေဝ ပညတ္တံ၊ [အစ္ဆိန္နစီဝရ ရဟန်းများအတွက် ဆဗ္ဗဂ္ဂိတို့က တောင်းပေးသောကြောင့် ပညတ်တော်မူသည်၊ ပါဠိတော်ကြည့်ပါ၊] တသ္မာ, ဣဒ-ဤသိက္ခာပုဒ်၏ အနာပတ္တိဝါရ၌၊ အညသတ္ထာယာတိ-ဟူ၍၊ နှ ဝုတ္တံ၊ ပေ၊ ဣတိ-တည်း။ တတုတ္တရိသိက္ခာပဒ ဝဏ္ဏနာ နိဋ္ဌိတာ။

၈-ပထမဥပက္ခေသိက္ခာပုဒ်

၅၂၇။ တေန သမယေနာတိ ဥပက္ခေသိက္ခာပဒံ၊ တတ္ထ-ဌ၊ အတ္ထာဝုသော မံ သော ဥပဋ္ဌာကောတိ ဇ္ဈာ-ဌ၊ (အယမေတ္ထမှ ဇ္ဈာကိုယူ၊) အာဝုသော-ရှင်၊ တွံ-သည်၊ ယံ-အကြင်အလုပ်အကျွေးဒါယကာကို၊ ဘဏသိ-ပြော၏၊ မမ-၏၊ ဝါ-မှာ၊ ဒေဝရူပေါ-သော၊ သော ဥပဋ္ဌာကော-ထိုအလုပ်အကျွေး ဒါယကာသည်၊ အတ္ထိ-၏၊ ဣတိ အယံ အတ္ထော-ဤအနက်သည်၊ ဟောတိ၊ အပိမေ ယျ ဒေဝ ဟောတီတိ-ကား၊ အယျ-အရှင်ဘုရား၊ မေ-တပည့်တော်၏၊ ဝါ-မှာ၊ ဒေဝ-ဤအကြံသည်၊ ဟောတိအပိ-ဖြစ်တော့ဖြစ်ပါ၏၊ [အပိသဒ္ဒါ မန္ဒာနုညာ (အနည်းငယ်ခွင့်ပြုခြင်း) အနက်ဟော၊] အပိ မယျာ ဒေဝ္ဇိပိ-ဟူ၍လည်း၊ [ပါဠေါ-ပါဠိရှိ၏၊ ["အယျာ"ဟု ဗဟုဝုစ်သာ ထူးသည်၊ အနက်ကား တူ၏။]

၅၂၈-၉။ ဘိက္ခုံ ပနေဝ ဥဒ္ဒိဿာတိ ဇ္ဈာ-ဌ၊ ဥဒ္ဒိဿာတိ-ကား၊ အပဒိသ-ညွှန်ပြ၍၊ အာရဗ္ဘ-အကြောင်းပြု၍၊ (ဥပက္ခဋ္ဌ ဟောတိ-ဌ စပ်)၊ ပန-ဆက်၊ ယသ္မာ-ကြောင့်၊ ယံ-အကြင်ရဟန်းကို၊ ဥဒ္ဒိဿ-၍၊ ဥပက္ခဋ္ဌ-စုဆောင်းစီမံ အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ တံ-ထိုသင်္ကန်းဖိုးသည်၊ တဿ-ထိုရဟန်း၏၊ အတ္ထာယ-ဌာ၊ ဥပက္ခဋ္ဌ နာမ-မည်သည်၊ ဟောတိ၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ အဿ-ထိုဘိက္ခု ပနေဝ ဥဒ္ဒိဿပုဒ်၏၊ ပဒဘာဂေနေ-ဌ၊ ဘိက္ခုဿတ္ထာယာတိ-ဟူ၍၊ (ဘဂဝတာ) ဝုတ္တံ။

ဘိက္ခု အာရမဏံကရိတ္ဝာတိ-ကား၊ ဘိက္ခု-ကို၊ ပစ္စယံ-အကြောင်းကို၊ ကတ္ဝာ၊ ဟိ-မှန်၊ ယံ-အကြင်သင်္ကန်းဖိုးကို၊ ဘိက္ခု ဥဒ္ဒိဿ ဥပက္ခဋ္ဌ-ပြီ၊ တံ-ထိုသင်္ကန်းဖိုးသည်၊ နိယမေနေဝ-အမြဲအားဖြင့်သာလျှင်၊ ဘိက္ခုပစ္စယံ ကတ္ဝာ ဥပက္ခဋ္ဌ ဟောတိ၊ တေန-ကြောင့်၊ ဘိက္ခု အာရမဏံ ကရိတ္ဝာတိ-ဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဟိ-မှန်၊ ပစ္စယောပိ-အကြောင်းသည်လည်း၊ လဘတိ၊ ပေ၊ အာဒီသု-အစရှိသော ပါဠိရပ်တို့၌၊ အာရမဏန္တိ-ဏံ ဟူ၍၊ အာဂတောတိ-၏၊ [မာရော-မာရ်နတ်သည်၊ အာရမဏံ-အကြောင်းကို၊ လဘတိ၊] ဣဒါနိ-ဌ၊ ဥဒ္ဒိဿာတိ

ဇော်ဆ-ဌ်၊ ယော ကတ္တာ-အကြင် ဥဒ္ဒိသနကြိယာ၏ ကတ္တားပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ (အတ္ထိ)၊ တဿ-ထိုဥဒ္ဒိသနကြိယာ၏ ကတ္တားပုဂ္ဂိုလ်၏၊ အာကာရဒဿနတ္ထံ-ရည်စူးပုံ အခြင်းအရာကို ပြခြင်းအကျိုးငှာ၊ ဘိက္ခုံ အစ္ဆာဒေတုကာမောတိ-ဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဟိ-မှန်၊ ဘိက္ခုံ-ကို၊ အစ္ဆာဒေတုကာမေန-သည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ တေန-ထိုဒါယကာသည်၊တံ-ထိုရဟန်းကို၊ ဥဒ္ဒိဿ, ဥပဂ္ဂဠံ-ပြီ၊ အညေန-သော၊ ကာရဏေန-အကြောင်းကြောင့်၊ နု (ဥပဂ္ဂဠံ-စုဆောင်းစီမံအပ်သည် မဟုတ်၊) ဣတိ-ဤနည်းဖြင့်၊ သော-ထိုဒါယကာသည်၊ အစ္ဆာဒေတုကာမော-သူသည်၊ ဟောတိ၊ တေန-ကြောင့်၊ ဘိက္ခုံ အစ္ဆာဒေတုကာမောတိ-ဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ အညာ တကဿ ဂဟပတိဿဝါတိ (ပဒဿ)-၏၊ အညာတကေန-သော၊ ဂဟပတိနာဝါ-သည်သော်လည်းကောင်း၊ ဣတိ အတ္ထော(ဟောတိ)၊ ဟိ-မှန်၊ ကရဏတ္ထေ-ကရိဏ်းဝိဘတ်၏ ကတ္တားအနက်ဌ၊ ဣဒံ သာမိဝစနံ-ဤ သာမိဝိဘတ်သည်၊ (ဟောတိ)၊ပဒဘာဇနေ ပန-ဌ်ကား၊ ဗျဉ္ဇနံ-သဒ္ဒါနည်းကို၊ အဝိစာရေတွာ-မစိစစ်မူ၍၊ အတ္ထမတ္တမေဝ-အဓိပ္ပာယ်နက်မျှကိုသာ၊ ဒဿေတုံ-ငှာ၊ အညာတကောနာမ၊ ပေ၊ ဝုတ္တံ။

စီဝရ စေတာပန္နဿ-ကား၊ စီဝရ မူလ-သင်္ကန်း၏ အမြစ်အရင်းသည်၊ ဝါ-သင်္ကန်းဖိုးသည်၊ [စီဝရစေတာပန္န ရုပ်ပြီးပုံကို ကခ်ါဘာသာဋီကာ၌ ပြထားပြီ၊ ရှေ ငွေသာမက လဲလှယ်၍ရကောင်းသော ဝါ, ချည်စသည်တို့ကိုလည်း "စီဝရစေတာပန္န" ဟု ခေါ်သောကြောင့် "စီဝရမူလ" ဟု ဖွင့်သည်၊] ပန-ဆက်၊ တံ-ထိုသင်္ကန်းအဖိုးသည်၊ ယသ္မာ-ကြောင့်၊ ဟိရညာဒိသု-ငွေအစရှိသည်တို့တွင်၊ အညတရံ-တစ်မျိုးမျိုးသည်၊ ဟောတိ-၏၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ ပဒဘာဇနေ-ဌ်၊ ဟိရညံ ဝါတိ အာဒိ-ကို၊ (ဘဂဝတာ) ဝုတ္တံ၊ ဥပဂ္ဂဠံဟောတီတိ-ကား၊ သဒ္ဒေတံ-စီစဉ်အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ သံဟရိတ္တာ-စုဆောင်း၍၊ ထပိတံ-သည်၊ ဟောတိ၊ [ဥပဂ္ဂဠံပုဒ်၏ ရုပ်ပြီးပုံနှင့်တကွ အဓိပ္ပာယ် ကခ်ါ ဘာသာဋီကာ၌ရှုပါ၊] ပန-ဆက်၊ ယသ္မာ-ကြောင့်၊ ဟိရညံဝါတိ အာဒိနာ-သော၊ ဝစနေန-စကားဖြင့်၊ အဿ-ထိုသင်္ကန်းအဖိုး၏၊ ဥပဂ္ဂဠဘာဝေါ-စီစဉ်အပ်သည်၏အဖြစ်သည်၊ ဝါ-ကို၊ ဒဿိတော-သည်၊ ဟောတိ၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ ဥပဂ္ဂဠံနာမာတိ ပဒံ-ကို၊ ဥဒ္ဓရိတ္တာ-၍၊ ဝိသုံ-သီးခြား၊ ပဒဘာဇနံ-ကို၊ (ဘဂဝတာ) နဝုတ္တံ၊ [ဥပဂ္ဂဠံပုဒ်၏ အဓိပ္ပာယ်ကို ပဒဘာဇနီ၌ သီးခြားဖွင့်ပြတော်မမူအပ် ဟူလို၊] ဣမိနာတိ-ဣမိနာဟူသော ပုဒ်ကို၊ ဥပဂ္ဂဠံ-စီစဉ်အပ်ပြီးသော အဖိုးကို၊ သန္ဓာယ-၍၊ အာဟ-ဟောတော်မူပြီ၊ တေနေဝ-ထို့ကြောင့်ပင်၊ အဿ-ထိုဣမိနာပုဒ်၏၊ ပဒဘာဇနေ-ဌ်၊ ပစ္စုပဋ္ဌိတေနာတိ-

ဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဟိ (ယသ္မာ)ကြောင့်၊ ယံ–အကြင် သင်္ကန်းအဖိုးကို၊ ဥပကွဋ္ဌ–ပြီး သံဃရိတ္တာ–စုဆောင်း၍၊ ထပိတံ–ပြီ၊ တံ–ထိုသင်္ကန်းအဖိုးသည်၊ ပစ္စုပဋ္ဌိတံ–ရှေးရှုတည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဣတိ–ကြောင့်၊ ပစ္စုပဋ္ဌိတေနာတိ–ဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ အစ္ဆာဒေဿာမီတိ ဧတံ–ဟူသော ဤသဒ္ဒါသည်၊ ဝေါဟာရဝစနံ–ပြောရိုးဆိုစဉ် စကားတည်း၊ [ထိုခေတ်က သင်္ကန်းလှူခြင်းကို "သင်္ကန်းဖြင့်ဖုံးလွှမ်းခြင်း"ဟု ပြောလေ့ရှိသည်–ဟူလို၊] ပန–စင်စစ်ကား၊ ဣတ္ထန္နာမသ–သော၊ ဘိက္ခုနော–အား၊ ဒဿာမိ–အုံ့၊ ဣတိအယံ–သည်ကား၊ ဧတ္ထ–ဤအစ္ဆာဒေဿာမိပုဒ်၌၊ အတ္ထော–တည်း၊ တေနေဝ–ကြောင့်ပင်၊ အသ–ထို အစ္ဆာဒေဿာမိပုဒ်၏၊ ပဒဘာဂေနေပိ–၌လည်း၊ ဒဿာမိတိ ဝုတ္တံ။

တတြ ဧ သော ဘိက္ခုတိ–ကား၊ ယတြ–အကြင် အရပ်၌၊ သော ဂဟပတိ ဝါ–သည်သော်လည်းကောင်း၊ (သာ) ဂဟပတာနီဝါ–လည်းကောင်း၊ (အတ္ထိ)၊ တတြ–ထိုအရပ်သို့၊ သော ဘိက္ခု–သည် ပုဗ္ဗေ အပ္ပဝါရိတော, ဥပသက်မိတ္တာ (သွား၍) စီဝရေ, ဝိကပ္ပံ–ထူးအောင် စီမံခြင်းသို့၊ ဧ အာပဇ္ဇေယ္ယ၊ ဣတိ အယံ–ကား၊ ဧတ္ထ–ဤ တတြ ဧ သော ဘိက္ခု စသော ဝါကျ၌၊ ပဒသမ္ဗန္ဓော–ပုဒ်တို့၏ စပ်ခြင်းတည်း၊ တတ္ထ–ထို တတြ ဧ သော ဘိက္ခု စသောဝ၌ဝါကျ၌၊ ဥပသက်မိတ္တာတိ ဣမသ–၏၊ ဂန္ဓာတိ ဣမိနာဝ–ဂန္ဓာဟူသော ဤပုဒ်ဖြင့်သာလျှင်၊ အတ္ထော–သည်၊ သိဒ္ဓေ–ပြီးပါလျက်၊ ပစုရ ဝေါဟာရဝသေန–အများအခေါ်အဝေါ်၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ဝါ–အများအသုံးအနှုန်း၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ဃရန္တိ–ဃရံဟူ၍၊ ဝုတ္တံ–ပဒဘာဂနီ၌ ဟောတော်မူအပ်ပြီ၊ [လူအများက "အိမ်သို့ သွား" ဟု ပြောဆိုလေ့ ရှိကြသောကြောင့် ဥပသက်မိတ္တာ အတွက် "ဂန္ဓာ"ဟု သာမကဘဲ "ဃရံ"ထည့်၍ ပဒဘာဂနီ၌ ဖွင့်ပြတော်မူသည်–ဟူလို၊] ပန–စင်စစ်ကား၊ ယတြ–၌၊ သော ဒါယကော (အတ္ထိ)၊ တတြ–သို့၊ ဂန္ဓာ, ဣတိ အယမေဝ–ဤအနက်သည်သာ၊ ဧတ္ထ–ဤ ဥပသက်မိတ္တာ ဟူသော ပါဠိ၌၊ အတ္ထော–လိုရင်းအနက်တည်း၊ တသ္မာ, ပုနပိ–ထပ်၍လည်း၊ ယတ္ထ ကတ္ထစိ ဥပသက်မိတ္တာတိ–ဟူ၍၊ ဝုတ္တံ–ပဒဘာဂနီ၌ ဟောတော်မူအပ်ပြီ။

ဝိကပ္ပံ အာပဇ္ဇေယ္ယာတိ–ကား၊ ဝိသိဋ္ဌကပ္ပံ–ထူးအောင်စီမံခြင်းသို့၊ အဓိကဝိဓာနံ–အပိုအလွန် စီမံခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇေယ္ယ၊ [ဝိကပ္ပံ၌ ဝိသည် ဝိသိဋ္ဌဟူသော အနက်ကို ဟောဏ၊ ကပ္ပဓာတ်ကား ဝိဓိ အနက်ဟောတည်း၊ ထို့ကြောင့် "ဝိသိဋ္ဌကပ္ပံ=အဓိကဝိဓာနံ" ဟု ဖွင့်သည်၊] ပန–ဆက်၊ ပဒဘာဂနေ–၌၊ ယေနာကာရေန–ဖြင့်၊ ဝိကပ္ပံ အာပန္နော ဟောတိ၊ တမေဝ–ထို အခြင်းအရာကိုပင်၊ ဒဿေတုံ–ငှာ၊ အာယတံဝါတိအာဒိ–ကို၊ ဝုတ္တံ၊ သာဓုတိ–သာဓုသဒ္ဒါသည်၊

အာယာစနေ(ပ်ံဝတ္တော) နိပါတော၊ ဝတာတိ ပရိဝိတက္ကေ(ပဝတ္တော) နိပါတော၊ မန္ဒ္ဓိ-မံဟူသောပုဒ်ဖြင့်၊ အတ္တာနံ-မိမိကို၊ နိဒ္ဒိသတိ-ညွှန်ပြ၏၊ အာယသ္မာတိ-ဖြင့်၊ ပရံ-သူတစ်ပါးကို၊ အာလပတိ-ရေးရှုပြောဆို၏၊ အာမန္တေတိ-ခေါ်၏၊ ပန-ဆက်၊ ယသ္မာ, ဣဒံ သဗ္ဗံ-ဤအလုံးစုံသော "သံဃဝတ မံ အာယသ္မာ" ဟူသော ပုဒ်အပေါင်းသည်၊ ဗျဉ္ဇနမတ္တမေव-သဒ္ဒါမျှသည်ပင်၊ ဝါ-သဒ္ဒါအတိုင်းပင်၊ ဥတ္တာနတ္ထမေव၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ (သဒ္ဒါအတိုင်းပင် အနက်ထင်နိုင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊) အသ-ထိုပုဒ်အံပေါင်း၏၊ အတ္ထော-ကို၊ ပဒဘာဇနေ-ဌ်၊ နိ ဝုတ္တော၊ [ပဒဘာဇနိဌ် အထူးဟောတော်မမူတော့-ဟူလို။]

ကလျာဏကမျတံ ဥပါဒါယာတိ-ကား၊ သုန္ဒရကာမတံ-ကောင်းသော သက်နှံးကို အလိုရှိသူ၏အဖြစ်ကို၊ ဝိသိဋ္ဌကာမတံ-ထူးသောသက်နှံးကို အလိုရှိသူ၏အဖြစ်ကို၊ စိတ္တေန-ဖြင့်၊ ဂဟေတ္တာ-ယူ၍၊ [ဥပါဒါယပုဒ်ကို စိတ္တေနဟု ကရိုဏ်းထည့်၍၊ ဥပသဒ္ဒါအနက် မရှိဟု သိစေလိုသောကြောင့် "ဂဟေတ္တာ" ဟု ဖွင့်သည်၊] တသ-ထို ဥပါဒါယပုဒ်၏၊ အာပဇ္ဇေယျ စေတိ ဣမိနာ-ဟူသော ဤပုဒ်နှင့်၊ သမ္ဗန္ဓော-စပ်ခြင်းသည်၊ (ဟောတိ) ပန-ဆက်၊ ယသ္မာ, ယော-အကြင်ရဟန်းသည်၊ ကလျာဏကမျတံ-ကောင်းသောသက်နှံးကို အလိုရှိသူ၏အဖြစ်ကို၊ ဥပါဒါယ-စိတ်ဖြင့် ယူ၍၊ (ဝိကပ်-သို့၊) အာပဇ္ဇတိ-၏၊ သော-သည်၊ သာဓတ္ထိကော(သာဓွတ္ထိကော)-ကောင်းသောသက်နှံးဖြင့် အလိုရှိသည်၊ မဟဋ္ဌတ္ထိကော-များသော အဖိုးရှိသော သက်နှံးဖြင့် အလိုရှိသည်၊ ဟောတိ-၏၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ အသ-ထိုကလျာဏကမျတံ ဥပါဒါယ ပုဒ်၏၊ ပဒဘာဇနေ-ဌ်၊ ဗျဉ္ဇနံ-သဒ္ဒါကို၊ ပဟာယ-၍၊ အဓိပ္ပေတတ္ထမေဝ-ကိုသာ၊ ဒသ္သေတုံ-ငှာ၊ တဒေဝ ဝစနံ-ထိုသာဓွတ္ထိကော မဟဋ္ဌတ္ထိကော ဟူသော စကားသာ၊ (ဘဂဝတာ) ဝုတ္တံ၊ ပန-ဆက်၊ ယသ္မာ-ကြောင့်၊ ဣမသ-ဤထူးအောင် စီမံခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇနမတ္တေနေဝ-ရောက်ခြင်းမျှဖြင့်သာ၊ အာပတ္တိ-သည်၊ သိသံ-အပြီးအဆုံးသို့၊ နာ ဧတိ-မရောက်သေး၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ တသ ဝစနေနာတိအာဒိ-ကို၊ (ဘဂဝတာ) ဝုတ္တံ။

၅၃၁။ အနာပတ္တိ ဥတကာနန္တိ အာဒီသု-တို့ဌ်၊ ဥတကာနံ-တို့၏၊ စီဝရေ-လျှမည့်သက်နှံးဌ်၊ ဝိကပ္ပံ အာပဇ္ဇန္တသ အနာပတ္တိတိ ဧဝမတ္ထော ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မဟဋ္ဌံ၊ ပေ၊ စေတာပေတိတိ-ကား၊ ဂဟပတိသ-သည်၊ ဝိသတိ အဋ္ဌနက်-၂၀ ထိုက်တန်သော၊ စီဝရံ-ကို၊ စေတာပေတုကာမသ-လဲလှယ်လိုလသော်၊ ဝါ-သော၊ ဂဟပတိသ-အား၊ ဧတေန-ဤ ၂၀ တန်သက်နှံးဖြင့်၊ မယှံ-အား၊

အလ်-အလိုမရှိ၊ ဒသဋ္ဌနက်ဝါ-ဝဝတန်သက်နှုန်းကိုသော်လည်းကောင်း၊ အဋ္ဌဋ္ဌနက်ဝါ-ကိုသော်လည်းကောင်း၊ ဒေဟိ-လူလော့၊ ဣတိ ဝဒတိ၊ အနာပတ္တိ၊ စ-ဆက်၊ အပ္ပဋ္ဌဿ ဣဒံ-ကို၊ အတိရေကနိဝါရဏတ္ထမေဝ-အပိုအလွန်ကို တားမြစ်တော်မူခြင်းအကျိုးငှာသာလျှင်၊ ဝုတ္တံ-မိန့်တော်မူအပ်ပြီ၊ ပန-စင်စစ်ကား၊ သမကေပိ-အဖိုးအားဖြင့်ညီမျှသော သက်နှုန်းခ္ခ်ိလည်း၊ (ဝိကပ္ပံ-သို့၊ အာပဇ္ဇေ့ သဲ) အနာပတ္တိ၊ [အဖိုးမထူးစေဘဲ အနေအထားပုံသဏ္ဌာန်စသော အားဖြင့် ထူးအောင်စီမံခြင်းသို့ရောက်သောရဟန်းမှာ အာပတ်မသင့်၊] တဿ-ထိုညီမျှသော သက်နှုန်းသည်လည်း၊ အဋ္ဌဝသေ'နေဝ-ဖြင့်သာလျှင်၊ (သမကံ ဟောတိ)၊ ပမာဏဝသော-အရှည်အတို ပမာဏ၏ အစွမ်းဖြင့်၊ (သမကံ-ညီမျှသည်၊) နဟောတိ၊ ဟိ-မှန်၊ (တစ်နည်း) ဟိ (ယသ္မာ)၊ ဣဒံ သိက္ခာပဒံ-သည်၊ အဋ္ဌဝမုနကံ-အဖိုးကိုတိုးပွားစေခြင်းရှိသောသိက္ခာပုဒ်တည်း၊ (အဋ္ဌဝမုနံ ဇေတသ အတ္ထိတိ အဋ္ဌဝမုနကံ-ဋီ၊) တသ္မာ,ယော-အကြင်ဒါယကာသည်၊ ဝီသတိအဋ္ဌနက်-သော၊ အန္တရ ဝါသက်-ကို၊ စေတာပေတုကာမော-သည်၊ (ဟောတိ)၊ တံ-ထိုဒါယကာကို၊ ဇေတ္တကမေဝ-ဤမျှအံတိုင်းအရှည်ရှိ သော ၂၀ သော အဖိုးကိုသာ ထိုက်တန်သော၊ စီဝရံ-ကို၊ မေ, ဒေဟိတိ ဝတ္တုံပြီ ဝဋ္ဌတိ၊ ပေ၊ သဒိသာနေဝ။

၉-ဒုတိယဥပကွဋ္ဌသိက္ခာပုဒ်

၅၃၂။ ဒုတိယဥပကွဋ္ဌေပိ-ခ္ခ်ိလည်း၊ ဣမိနာဝ နယေန-ပထမဥပကွဋ္ဌသိက္ခာပုဒ်ခ္ခ် ဆိုအပ်ပြီးသော ဤနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ အတ္ထော ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ဟိ-မှန်၊ တံ-ထို ဒုတိယဥပကွဋ္ဌသိက္ခာပုဒ်သည်၊ ဣမသ-ဤ ပထမဥပကွဋ္ဌသိက္ခာပုဒ်၏၊ အနုပညတ္တိသဒိသံ-အနုပညတ်နှင့်တူ၏၊ ကေဝလံ-သက်သက်၊ ပဌမသိက္ခာပဒေ-ပထမဥပကွဋ္ဌ သိက္ခာပုဒ်ခ္ခ်၊ ဧကသ-တစ်ယောက်သော ဒါယကာကို၊ ပိဏ္ဍာ-နှိပ်စက်ခြင်းကို၊ ကထာ-ပြုအပ်ပြီ၊ ဒုတိယေ-ခ္ခ်၊ ဒ္ဝိန္နံ (ပိဏ္ဍာ-ကို၊ ကတာ)၊ အယမေဝ-ဤ တစ်ယောက်ကိုနှိပ်စက်ခြင်း, ၂ယောက်တို့ကိုနှိပ်စက်ခြင်းသည်သာ၊ ဇေတ္တ-ဤ သိက္ခာပုဒ် ၂ပါးတို့ခ္ခ်၊ ဝိသေသော၊ ပေ၊ ဒ္ဝိန္နံ-တို့ကို၊ (ပိဏ္ဍံ ကတ္တာ ဂဏှတော အာပတ္တိ ဝေဒိတဗ္ဗာ) ယထာ၊ ဧဝံ ဗဟူနံ ပိဏ္ဍံ ကတ္တာ ဂဏှတောပိ အာပတ္တိ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ဣတိ-တည်း။ ။ပထမဥပကွဋ္ဌသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ နိဋ္ဌိတာ။ ဒုတိယဥပကွဋ္ဌသက္ခာပဒဝဏ္ဏနာပိ နိဋ္ဌိတာ။ ["ဣမိနာဝ နယေန, ဣမသ" ဟူသော အနိုးဟောပုဒ်တို့ကို ထောက်၍ "သဒိသာနေဝ"ခ္ခ် ပထမဥပကွဋ္ဌအဖွင့် မကုန်သေး၊ "အာပတ္တိ ဝေဒိတဗ္ဗာ" ဣမ ဥပကွဋ္ဌသိက္ခာပုဒ် ၂ပါးလုံး၏ အဖွင့်ပြီးသည်-ဟု မှတ်။]

၁၀–ရာဇသိက္ခာပုဒ်

၅၃၇။ တေန သမယေနာတိ ရာဇသိက္ခာပဒံ၊ တတ္ထ–ဌ်၊ ဥပါသကံ ဝိညာပေတွာ တိ–ကား၊ ဇာနာပေတွာ–သိစေပြီး၍၊ ဣမိနာ မူလေန–ဤသက်နှ်းအဖိုးဖြင့်၊ စီဝရံ–ကို၊ ကိဏိတွာ–ဝယ်ပြီး၍၊ ထေရဿ–ထေရ်အား၊ ဒေဟိ–လှူပါ၊ လေလော့၊ ဣတိ ဧဝံ–သို့၊ ဝတ္တွာ–၍၊ ဣတိ–ဤကား၊ အဓိပ္ပာယော–(သညာပေတွာပုဒ် အတွက်) အလိုရှိအပ်သော အဓိပ္ပာယ်တည်း၊ ပညာသဗ္ဗောတိ–ကား၊ ပညာသ ကဟာပဏဒဏ္ဍာ–အသပြာငါးဆယ်ဟူသော ဒဏ်ငွေသည်၊ (ဟောတိ)၊ ဣတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ၊ ပညာသံ–ငါးဆယ်ဟူသော၊ ဗဟော–နောင်ဖွဲ့ကြောင်းဒဏ်ငွေ သည်၊ (ဟောတိ) ဣတိပိ–လည်း၊ ပါဠော–၏၊ [ဗန္ဓီယတိ ဧတေနာတိ ဗဟော–နောင်ဖွဲ့အပ်ကြောင်းဖြစ်သော ဒဏ်ငွေ။] ပညာသံ–ငါးဆယ်၊ ဧတော–ရုံး၏၊ ပညာသံ–ငါးဆယ်၊ ဒါပေတဗ္ဗော–ပေးစေထိုက်၏၊ ဣတိ–ကား၊ အဓိပ္ပာယော–အလိုတည်း၊ [ကတိကဝတ်ပြုသူတို့၏ အလိုတည်း၊] အဇ္ဈတ္တော ဘန္တေ အာဂမေဟိတိ (ပဒဿ)–၏၊ ဘန္တေ–ရား၊ အဇ္ဈတ္တကေဒိဝသံ–ယနေ့တစ်ရက်၊ အမှာကံ–တို့ဖို့၊ တိဋ္ဌ–ရပ်ပါဦး၊ အဓိဝါသေဟိ–သည်းခံပါဦး၊ ဣတိ အတ္ထော–နက်၊ ပရာမသိတိ–ကား၊ ဂဏှိ–စွဲကိုင်ပြီ၊ ဧနောသိတိ–ကား၊ ဧတော–ရုံး သည်၊ အသိ–ဖြစ်၏၊ [ဧနောဌ် ဧဓာတ် တပစ္စည်းကို ဣနပြု၊ ဧဓာတ်သည် ပရာဟူသော ဥပသာရပုဒ်နှင့် မယှဉ်သော်လည်း ရုံးခြင်းအနက်ကိုဟောနိုင် ၏။]

၅၃၈–၉။ ရာဇောဘောဂ္ဂေါတိ–ကား၊ အသ–ထိုအမတ်၏၊ ရာဇတော–မှ၊ (လဒ္ဓံ–ရအပ်သော၊) ဘောဂ္ဂံ ဘုဥ္ဇိတဗ္ဗံ–သုံးဆောင်ခံစားထိုက်သော စည်းစိမ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ဣတိ၊ (သော–ထိုအမတ်သည်၊) ရာဇောဘောဂ္ဂေါ–မည်၏၊ ရာဇောဘောဂေါတိပိ ပါဠော အတ္ထိ၊ အသ–ထိုအမတ်၏၊ ရာဇတော–မှ၊ (လဒ္ဓေါ) ဘောဂေါ– ရာထူးစည်းစိမ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ဣတိ အတ္ထော၊ [ဤရာဇောဘောဂ္ဂေါ ပုဒ်ပြီးပုံကို ကခ်ါဘာသာဋီကာ၌ ပြထားပြီ၊] ပဟိဏေယျာတိ–ကား၊ ပေသေယျ–ပို့အုံ၊ ပန– ဆက်၊ အသ– ထိုပဟိဏေယျပုဒ်၏၊ ဥတ္တာနတ္ထတ္တာ– ပေါ်လွင်သော

အဇ္ဈတ္တော။ ။"အဇ္ဈနော" ဟု ဆိုလိုလျက် ဟအက္ခရာလာ၍ နကိုလည်း ဏပြုထားသည်ဟု သိစေလိုသောကြောင့် အဇ္ဈကို အဇ္ဈဟုလည်းကောင်း, နောကို အမှာ ကဟုလည်းကောင်း ဖွင့်သည်၊ "တိဋ္ဌ" ကား အာဂမေဟိ၏ အဓိပ္ပာယ်နက်တည်း။ [အဇ္ဈ ဏောတိ အဇ္ဈနောတိ ဝတ္တဗ္ဗေ ဟကာရာဂမ်, နဿ ကာရဿ စ ဏ ကာရံ ကတ္တာ ဝုတ္တောတိ အာဟ အဇ္ဈတ္တကေဒိဝသံ အမှာကံတိ၊ –ဝိမတိ။]

အနက်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ပဒဘာဇနံ-ကို (ဘဂဝတာ) နှ ဝုတ္တံ၊ စ-ဆက်၊ ဇေသ-ဤ ပဟိဏေယျပုဒ်၏၊ (ဥတ္တာနတ္ထတ္တာ ပဒဘာဇနံ နှ ဝုတ္တံ) ယထာ၊ ဧဝံ-တူ၊ စီဝရံ ဣတ္ထန္နာမံ ဘိက္ခုန္တိ အာဒီနမ္မိ ပဒါနံ-စီဝရံ၊ ပေ၊ ဘိက္ခုံ အစရှိသောပုဒ်တို့၏လည်း၊ ဥတ္တာနတ္ထတ္တာယေဝ ပဒဘာဇနံ နှ ဝုတ္တံတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ အာဘတ်တိ-ကား၊ အာနိတ်-ဆောင်ယူအပ်ပါပြီ၊ ကာလေန ကပ္ပိယန္တိ-ကား၊ ယုတ္တပတ္တကာလေန-သင့်လျော် လျောက်ပတ်သော အခါ၌၊ ယဒါ, နော-ငါတို့၏၊ အတ္ထော-အလိုသည်၊ ဟောတိ-ရှိ၏၊ တဒါ, ကပ္ပိယံ စီဝရံ ဂဏှာမာတိ အတ္ထော၊ ဝေယျာဝစ္စကရောတိ-ကား၊ ကိစ္စကရော-ကိစ္စကို ပြုလုပ်တတ်သူတည်း၊ ကပ္ပိယကာရကော-အပ်အောင် ပြုလုပ်သူတည်း၊ ဣတိ အတ္ထော၊ သညတ္ထော သော မယာတိ-ကား၊ မယာ-တပည့်တော်သည်၊ သော-ထိုဝေယျာဝစ္စကရကို၊ အာဏတ္ထော-ပြီ၊ ယထာ-အကြင်အခြင်းအရာအား ဖြင့် ပြောဆိုအပ်သော်၊ တုမှာကံ-တို့အား၊ ဝါ-တို့၏၊ စီဝရေန-ဖြင့်၊ အတ္ထော-အလိုသည်၊ သတိ-သော်၊ စီဝရံ ဒဿတိ၊ ဧဝံ-ဤသို့ လူလောက်အောင် သော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဝုတ္တော-ပြောဆိုအပ်ပါပြီ၊ ဣတိ အတ္ထော။

အတ္ထော မေ အာဝုသော စီဝရေနာတိ ဧတံ-နှ ဟူသော ဤစကားသည်၊ စောဒနာလက္ခဏနိဒဿနံ-တောင်းခြင်း၏ လက္ခဏာကို ညွှန်ပြကြောင်း စကားတည်း၊ဟိ-မှန်၊ ဣဒံ ဝစနံ-(အတ္ထော.မေ အာဝုသော စီဝရေန ဟူသော) ဤစကားကို၊ ဝတ္တုံ-ပြောဆိုထိုက်၏၊ အသ-ထိုစကား၏၊ အတ္ထောဝါ-ကိုမူ လည်း၊ ယာယကာယစိ-သော၊ ဘာသာယ-ဖြင့်၊ (ဝတ္တုဗ္ဗော)၊ ဣဒံ-ဤဆိုအပ် ပြီးကား၊ စောဒနာလက္ခဏံ-တည်း၊ ပန-ကား၊ ဒေဟိ မေ စီဝရန္တိ အာဒီနိ- အစရှိသောစကားတို့ကို၊ နှ ဝတ္တုဗ္ဗာကာရ ဒဿနတ္ထံ-မပြောထိုက်သော အခြင်းအရာကို ပြတော်မူခြင်းအကျိုးငှာ၊ ဝုတ္တာနိ-နိပြီ၊ ဟိ-မှန်၊ ဧတာနိ ဝစနာနိ (ဒေဟိ မေ စီဝရံ အစရှိသော) ဤစကားတို့ကို၊ (နှ ဝတ္တုဗ္ဗာနိ-နိ)၊

သညတ္ထော သော မယာ။ ။သင်္ကန်းအတွက်ဖြစ်စေ, အခြားသော နဝကမ္မကိစ္စ အတွက်ဖြစ်စေ ဒါယကာ သို့မဟုတ် ဒါယကာ၏ကိုယ်စား စာစ်ယောက်ယောက်က ငွေကို ကပ္ပိယလုပ်တတ်သူ.ထံ ဒေပ်နှံပြီးလျှင် "တပည့်တော်သည် ငွေကို (မည်သူ.အထံ) အပ်ခဲ့ပါပြီ၊ အရှင်ဘုရားသည် သင်္ကန်း (သို့မဟုတ် အခြားအပ်သော ပစ္စည်း) အလိုရှိသော် ကပ္ပိယအထံအလှူခံပါ" ဟု ဤသို့လျှောက်သွားမှသာ အပ်သောပစ္စည်းကို တောင်းကောင်းကြောင်း, ငွေကို အပ်ထားခဲ့ရံမျှဖြင့် မတောင်းကောင်းကြောင်းကို "သညတ္ထော သော မယာ" စသော စကားများဖြင့် သိသာသည်။

ဧတေသံ–စကားတို့၏၊ အတ္ထောဝါ–ကိုမူလည်း၊ ယာယကာယစိ ဘာသာယ နဲ့ ဝတ္တမ္ဘော၊ ဒုတိယမ္ပိ ဝတ္တမ္ဘော, တတိယမ္ပိ ဝတ္တမ္ဘောတိ–ကား၊ အတ္ထော မေ အာဝုသော စီဝရေနာတိ ဣဒမေဝ–ဤစကားကိုပင်၊ ယာဝတတိယံ–အောင်၊ ဝတ္တမ္ဘော၊ ဣတိ–ဤသို့မှတ်အပ်၏၊ ဧဝံ–လျှင်၊ ဒွတ္တိက္ခတ္တုံ စောဒေတမ္ဘော သာရေတမ္ဘောတိ ဧတ္ထ–၌၊ ဥဒ္ဒိဿစောဒနာပရိစ္ဆေဒ–တိုက်ရိုက် ညွှန်ပြအပ်သောတောင်းခြင်း၏ အပိုင်းအခြားကို၊ ဒဿေတွာ–မူပြီး၍၊ ဣဒါနိ–၌၊ ဒွတ္တိက္ခတ္တုံ၊ ပေ၊ ကုသလန္တိ ဣမေသံ ပဒါနံ–တို့၏၊ သခ်ေပတော–အားဖြင့်၊ အတ္ထံ ဒဿေန္တော၊ ပေ၊ အာဟ၊ ဧဝံ–လျှင်၊ ယာဝတတိယံ–အောင်၊ စောဒေန္တော–တောင်းလ‌သော်၊ ဝါ–တောင်းသောရဟန်းသည်၊ တံ စီဝရံ–ကို၊ ယဒိ နိဗ္ဗာဒေတိ–အကယ်၍ပြီးစီးစေနိုင်အံ့၊ အတ္တနော–၏၊ ပဋိလာဘဝသေန–ရခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်၊ နိဗ္ဗာဒေတုံ–ပြီးစီးစေခြင်းငှာ၊ ယဒိသင်္ဃောတိ–အကယ်၍၊ စွမ်းနိုင်အံ့၊ (ယဒိ နိဗ္ဗာဒေတိကို ထပ်ဖွင့်သည်)၊ ဣဒ္ဓေတံ–ဤသို့ ပြီးစီးစေနိုင်ခြင်းသည်၊ ကုသလံ–ကောင်း၏၊ သာဓု သုဋ္ဌု သုန္ဒရံ–ကောင်း၏။

စတုက္ခတ္တုံ၊ ပေ၊ ဌာတဗ္ဗံတိ ဧတံ–ဤစကားသည်၊ ဌာနလက္ခဏနိဒဿနံ–ရပ်ခြင်း၏လက္ခဏာကို ညွှန်ပြကြောင်း စကားတည်း၊ စ–ဆက်၊ ဆက္ခတ္တုပရမံတိဧတံ–ဤသဒ္ဒါသည်၊ ဘာဝနပုံသကဝစနံ–ကြိယာဝိသေသနကိုဟောသော သဒ္ဒါတည်း၊ ဟိ–မှန်၊ ဆက္ခတ္တုပရမံ–ဖ‌ကြိမ်အလွန်အတိုင်းအရှည် တိုင်အောင်၊ ဧတေန–ဤရဟန်းသည်၊ စီဝရံ ဥဒ္ဒိဿ တုဏ္ဍီဘူတေန (ဟုတ္တာ) ဌာတဗ္ဗံ–ရပ်ရာ၏၊ အညံ–အခြားသော၊ ကိဉ္စိ (တစ်စုံတစ်ခုသောအမှုကို၊) နဲ့ ကာတဗ္ဗံ–မပြုရာ၊ ဣဒံ–ဤတစ်စုံတစ်ခုကို မပြုခြင်းသည်၊ ဌာနလက္ခဏံ–ရပ် ခြင်း၏ လက္ခဏာတည်း၊ တတ္ထ–ထိုတုဏ္ဍီဘူတေန ဌာတဗ္ဗံဟူသော စကားရပ်၌၊ သဗ္ဗဌာနာနံ–အလုံးစုံသော ရပ်ခြင်းတို့၏၊ ဝါ–တို့နှင့်၊ သာဓာရဏော–သော၊ ဝါ–သော၊ ယော တုဏ္ဍီဘာဝေါ (အတ္ထိ)၊ တံ (တုဏ္ဍီဘာဝံ)–ကို၊ ဘာဝဒဿေတုံ, ပဒဘာဂေနေ–၌၊ တတ္ထ၊ ပေ၊ အာဒိ–ကို၊ ဝုတ္တံ၊ တတ္ထ–ထို တတ္ထ ဂန္ဓာအစရှိသော စကားရပ်၌၊ နဲ့ အာသနေ နိသီဒိတဗ္ဗန္တိ–ကား၊ ဘန္တေ–ရား၊ ဣဓ–ဤနေရာ၌၊ နိသီဒထ–ထိုင်ပါကုန်၊ ဣတိ, ဝုတ္တေန–လျှောက်အပ်သည်၊ (သမာနေန) ပိ–ဖြစ်ပါသော်လည်း၊ နဲ့ နိသီဒိတဗ္ဗံ–မထိုင်ရာ၊ နဲ့ အာမိသံ ပဋိဂ္ဂဟေတဗ္ဗံတိ–ကား၊ ယာဂုခဇ္ဇကာဒိဘေဒံ–သော၊ ကိဉ္စိ–သော၊ အာမိသံ–ကို၊ (ယာစိယမာနေနဲ့စပ်)၊ ဂဏှထ ဘန္တေတိ–ဟူ၍၊ ယာစိယမာနေနပိ–တောင်းပန်အပ်ပါသော်လည်း၊ နဲ့ ဂဏှိတဗ္ဗံ–မခံယူရာ။

နဲ ဓမ္မော ဘာသိတဗ္ဗောတိ–ကား၊ မဂ်လံ၀ါ–မဂ်လာတရားကိုသော်လည်းကောင်း၊ အနုမောဒနံ၀ါ–အနုမောဒနာ တရားကိုသော်လည်းကောင်း၊ (ယာစိယမာနေနဒ္ဓစပ်၊) ဘာသထ–ဟောပါကုန်၊ ဣတိ–သို့၊ ယာစိယမာနေနာပိ ကဋ္ဌိ နဲ ဘာသိတဗ္ဗံ၊ ကေ၀လံ (၀တ္တဗ္ဗောဒ္ဓစပ်၊) ကိံ ကာရဏာ–ကြောင့်၊ အာဂတောသည်၊ အသိ–ဖြစ်ပါသနည်း၊ ဣတိ–သို့၊ ပုစ္ဆိယမာနေန–မေးအပ်သည်ရှိသော်၊ ၀ါ–မေးအပ်သော ရဟန်းသည်၊ ဇာနာဟိ အာ၀ုသောတိ–ဟူ၍၊ ၀တ္တဗ္ဗော–ပြောဆိုထိုက်၏၊ ဟိ–မှန်၊ ပုစ္ဆိယမာနောတိ ဣဒံ–သည်၊ ကရဏတ္ထေ–ကရိဏီးဝိဘတ်၏ ကတ္တားအနက်၌၊ ပစ္စတ္တ၀စနံ၊ [ပုစ္ဆိယမာနောသည် ၀တ္တဗ္ဗော၏ အ၀ုတ္တကတ္တားဖြစ်၍ "ကရဏတ္ထေ ပစ္စတ္တ၀စနံ"ဟု ဆိုသည်၊ ပါဠိတော်ကြည့်ပါ၊] အထ၀ါ–ကား၊ ပုစ္ဆံ–ကို၊ ကုရုမာနော–ပြုသောဒါယကာကို၊ [ဤအလို ပုစ္ဆနောင် ကုရုမာန အနက်၌ ဣယ ပစ္စည်းသက်၍ "ပုစ္ဆိယ"ဟု နာမဓာတ်ဖြစ်သည်ဟု ပြသည်၊] ပုစ္ဆမာနော–မေးသော ဒါယကာကို၊ ဣတိ ဧ၀မ္မိ–ဤသို့လည်း၊ ဧတ္ထ–ဤပုစ္ဆိယမာနောပုဒ်၌၊ အတ္ထော ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ဟိ– မှန်၊ (တစ်နည်း) ဟိ (ယသ္မာ) ယော–အကြင်ဒါယကာသည်၊ ပုစ္ဆံ–မေးခြင်းကို၊ ကရောတိ–၏၊ သော–ကို၊ ဧတ္ထက်–ဤမျှလောက်သော "ဇာနာဟိ အာ၀ုသော" ဟူသော စကားကို၊ ၀တ္တဗ္ဗော–ပြောဆိုနိုင်၏၊ ဣတိ–ကြောင့်၊ (ပုစ္ဆမာနော–သော်၊ ဧ၀ံပိ–သို့လည်း၊ အတ္ထော ဒဋ္ဌဗ္ဗော။)

ဌာနံ ဘဋ္ဌတိတိ–ကား၊ အာဂတကာရဏံ–လာခြင်း၏အကြောင်းကို၊ ဘဋ္ဌတိ–ဖျက်ဆီးရာရောက်၏၊ ["ဘာအကျိုးငှာ လာပါသနည်း" ဟုမေးလျှင် ("ရပ်ခြင်းငှာလာ၏") ဟု ဖြေရလိမ့်မည်၊ ထို့ကြောင့် လာခြင်း၏အကြောင်းကား ရပ်ခြင်းတည်း၊ မထိုင်ရ, မခံယူရ, တရားမဟောရဟု မိန့်တော်မူပါလျက် ထိုင်ခြင်းစသည်တို့ကို ပြုခြင်းကြောင့် တစ်ကြိမ်ရပ်ခြင်းကိစ္စ ပျက်သွားပြီ–ဟူလို၊] ဣဒါနိ–၌၊ (အာဟဋ္ဌစပ်၊) တိဿော–နှစ်သော၊ ယာ စောဒနာစ–အကြင်တောင်းခြင်းတို့ကို လည်းကောင်း၊ ဆ–နှစ်သော၊ ယာနိ ဌာနာနိစ–အကြင် ရပ်ခြင်းတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ၀ုတ္တာနိ–နှစ်ပြီ၊ တတ္ထ–ထိုတောင်းခြင်း ရပ်ခြင်းတို့၌၊ ၀ုဗ္ဗိ–တိုးပွားခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဟာနိဉ–ယုတ်လျော့ခြင်းကို လည်းကောင်း၊ ဒဿေန္တော (ဟုတ္တာ) စတုက္ခတ္တုံ စောဒေတ္တာတိအာဒိ အာဟ၊ စ–ဆက်၊ ယသ္မာ–ကြောင့်၊ ဣတ္ထ–ဤစတုက္ခတ္တုံ စောဒေတ္တာ အစရှိသော စကားရပ်၌၊ ဧကစောဒနာ၀ုဒိယာ–တစ်ကြိမ်တောင်းခြင်း၏ တိုးပွားခြင်းကြောင့်၊ ဒ္ဝိန္နံ–၂ကြိမ်ကုန်သော၊ ဌာနာနံ–ရပ်ခြင်းတို့၏၊ ဟာနိ–ယုတ်လျော့ခြင်းကို၊ ၀ုတ္တာ–မိန့်တော်မူအပ်ပြီ၊ တသ္မာ–ကြောင့်၊ ဧကာ စောဒနာ ဒိဂုဏံ ဌာနန္တိ–ဟူ၍၊ (တစ်ကြိမ်တောင်းခြင်းသည် ၂ကြိမ်ရပ်ခြင်း မည်၏ဟူ၍)၊

လက္ခဏ-သည်၊ ဝါ-ကို၊ ဒသိတံ ဟောတိ၊ လ္ဟတိ-ဤသို့၊ လ္ဟမိနာလက္ခဏေန-ဖြင့်၊ တိက္ခတ္တုံ-ကြိမ်၊ စောဒေတွာ-တောင်းပြီး၍၊ (ဝါ-တောင်းပြီးလျှင်၊) ဆက္ခတ္တုံ, ဌာတဗ္ဗံ-ရပ်ရာ၏၊ ဒွိက္ခတ္တုံ, စောဒေတွာ၊ ပေ၊ ဒသက္ခတ္တုံ, ဌာတဗ္ဗံ၊ လ္ဟတိ-ဤသို့မှတ်အပ်၏။

စ-ဆက်၊ ဆက္ခတ္တုံ စောဒေတွာ နဲ ဌာတဗ္ဗန္တိ-ဟူ၍၊ ဝုတ္တံ ယထာ-ကဲ့သို့၊ ဧဝံ-တူ၊ ဒွါဒသက္ခတ္တုံ ဌတွာ နဲ စောဒေတဗ္ဗန္တိပိ-ဟူ၍လည်း၊ ဝုတ္တမေဝ-ဟောတော်မူအပ်ရာရောက်သည်သာ၊ ဟောတိ၊ ဘဿာ-ကြောင့်၊ သစေစောဒေတိ ယေဝ-အကယ်၍ တောင်းရုံသာ တောင်းအုံ၊ (သစေ) နဲ တိဋ္ဌတိ-အကယ်၍ မရပ်အုံ၊ (ဧဝံသတိ)၊ ဆ-နှ်သော၊ စောဒနာ-တောင်းခြင်း တို့ကို၊ လဗ္ဘန္တိ-နှ်၏၊ သစေ တိဋ္ဌတိယေဝ၊ (သစေ) နဲ စောဒေတိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ ဒွါ ဒသဌာနာနိ လဗ္ဘန္တိ၊ သစေ စောဒေတိပိ-အကယ်၍ တောင်းလည်းတောင်းအုံ၊ သစေ တိဋ္ဌတိပိ-အုံ၊ (ဧဝံသတိ) ဧကာယ စောဒနာယ-တစ်ကြိမ်တောင်းခြင်း ဖြင့်၊ ဒွေဌာနိ-၂ ကြိမ်ရပ်ခြင်းတို့ကို၊ ဟာပေတဗ္ဗာနိ-ယုတ်လျော့စေထိုက်ကုန်၏၊ တတ္ထ-ထိုတောင်းခြင်း ရပ်ခြင်းတို့၌၊ (ဝိနိစ္ဆယော ဝေဒိတဗ္ဗော-၌လှမ်းစပ်၊) ယော-အကြင်ရဟန်းသည်၊ ဧကဒိဝသမေဝ-၌သာလျှင်၊ ပုနပ္ပုနံ-ထပ်၊ ဂန္တွာ-၍၊ ဆက္ခတ္တုံ၊ စောဒေတိ၊ ဝါ-တစ်နည်း၊ သကိံ ယေဝ-သာလျှင်၊ ဂန္တွာ-၍၊ အတ္ထော မေ အာဝုသော စိဝရေနာတိ-ဟူ၍၊ ဆက္ခတ္တုံ ဝဒတိ၊ တထာ-ထိုမှ တစ်ပါး၊ ပေ၊ တတြ တတြ ဌာနေ-၌၊ တိဋ္ဌတိ-ရပ်၏၊ သောပိ-ထိုရဟန်းသည်လည်း၊ သဗ္ဗစောဒနာယော-တို့ကိုလည်းကောင်း၊ သဗ္ဗဌာနာနိစ-တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဘဋ္ဌတိ-ဖျက်ရာရောက်၏၊ ပန-ကဲ့ရဲ့ဖွယ်ရာ ဂရဟာ ကား၊ နာနာဒိဝသေသု-တို့၌၊ ဧဝံ - ဤသို့ တောင်းခြင်း ရပ်ခြင်းကို၊ ကရောန္တော သေ-၏၊ (ဘဋ္ဌနကဘာဝေ-အလုံးစုံသော တောင်းခြင်း ရပ်ခြင်းတို့ကို ဖျက်ဆီးသည်၏ အဖြစ်၌၊) ဝါဒေါ-ပြောဆိုဖွယ်သည်၊ ကော-အဘယ်မှာ ရှိတော့အုံ့ နည်း၊ လ္ဟတိဧဝံ-သို့၊ ဝိနိစ္ဆယော-ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-၏၊ [ဝါကျအစ၌ တတ္ထကို ဤဝေဒိတဗ္ဗောဝ်၌ စပ်ရမည် ဖြစ်သောကြောင့် ဧဝမေတ္ထဟု ဧတ္ထပါသည်ကား ပိုသည်၊ ရှေးနိဿယ၌ "ဧတ္ထ-ဤစကားတို့၌ စောဒေတွာ အစရှိသော စကားရပ်၌" ဟု စွဲသည်၊ ထိုအစွဲလည်း တတ္ထအစွဲနှင့် အရတူပင် ဖြစ်၏။]

ယတသ၊ ပေ၊ အာဘတန္တိ-ကား၊ ယတော ရာဇတောဝါ-အကြင် မင်းမှသော်လည်းကောင်း၊ (ယတော) ရာဇဘောဂ္ဂတောဝါ-သော်လည်းကောင်း၊ အသ ဘိက္ခုနော-ဖို့၊ စိဝရစေတာပန္နံ-သင်္ကန်းအဖိုးကို၊ အာနီတံ-ဆောင်ယူ အပ်ပြီ၊ (တမန်ဆောင်ခဲ့ပြီ၊) ယတ္ထသာတိပိ-ဟူ၍လည်း၊ ပါဠော-ရှိ၏၊

အယမေဝတ္ထော၊ ယတ္ထသဘာတိပိ–ဟူ၍လည်း၊ ပဌမ–ရွတ်ဆိုကြကုန်၏၊ ယသ္မိं ဌာနေ–၌၊ အသ–ထိုရဟန်းဖို့၊ စီဝရစေတာပန္နံ–ကို၊ ပေသိတံ–ပြီ၊ ဣတိစ–ဤသို့လည်း၊ အတ္ထံ, ကထေန္တိ–ဖွင့်ဆိုကြကုန်၏၊ ပန–ထိုသို့ပင်ရွတ်ဆိုဖွင့်ကြပါကုန်သော်လည်း၊ ဗျဉ္ဇနံ–သည်၊ နဿ သမေတိ–မည်၊ ["ယတ္ထ" သည် အာဘာတံ၌ စပ်ရမည်ဖြစ်သောကြောင့် "အကြင်အရပ်၌–ဆောင်အပ်" ဟူသော သဒ္ဒါနေပုံသည် သဒ္ဒါထုံးစံနှင့်မညီ၊ "အကြင်အရပ်မှ+ဆောင်အပ်" ဟု ဆိုမှ သဒ္ဒါထုံးစံနှင့်ညီသည်–ဟူလို၊ အာဘာတံကို ပေသိတံဟုဖွင့်ခြင်းလည်း ဓာတ်ကျမ်းများနှင့် မညီ၊] တတ္ထာတိ–ကား၊ တဿ ရညော၀ါ–၏ သော်လည်းကောင်း၊ (တဿ) ရာဇဘောဂ္ဂဿ ၀ါ–သော်လည်းကောင်း၊ သန္တိကေ–အထံ၌၊ ၀ါ–အနီး၌၊ ဟိ–မှန်၊ ဣဒံ–ဤတတ္ထဟူသော သဒ္ဒါသည်၊ သမီပတ္ထေ–၌၊ ဘုမ္မ၀စနံ၊["သမီပ အနီး" ဟူသည် "သန္တိက–အထံ" ပင်တည်း၊] နဿ တံ၊ ပေ၊ အနုဘောတိတိ–ကား၊ တံ စီ၀ရ စေတာပန္နံ–သည်၊ တဿ ဘိက္ခုနော–၏၊ ကိဉ္စိ–သော၊ အပ္ပမတ္တကမ္ပိ–အနည်းငယ်မျှလည်းဖြစ်သော ၊ကမ္မံ–အလုပ်ကိစ္စကို၊ နဿ နိဗ္ဗာဒေတိ–မပြီးစေ၊ ယဉ္စနှာယသ္မန္တော သကန္တိ–ကား၊ အာယသ္မန္တော–ဘုရင်ဒါယကာတို့သည်၊ အတ္တနော–၏၊ သန္တကံ ဓနံ–ဥစ္စာကို၊ ပါပုဏာန္တု–မိမိထံမှောက်သို့ ပြန်ရောက်စေကြကုန်လော့၊ ၀ါ–ပြန်ရအောင် အားထုတ်ကြကုန်လော့။

မာ ဝေါ သကံ ဝိနဿတိ–ကား၊ တုမှာကံ–အသင်ဒါယကာတို့၏၊ သန္တကံ–ဥစ္စာသည်၊ မာ ဝိနဿတု–မပျောက်ပျက်စေလင့်၊ ပန–ဆက်၊ ယော–အကြင်ရဟန်းသည်၊သာမံ–ကိုယ်တိုင်လည်း၊ နေ၀ဂ္ဂတိ–မသွား၊ ဒူတံ–တမန်ကိုလည်း၊ နဿ ပါဟေတိ–မစေလွှတ်၊ (သော–ထိုရဟန်းသည်၊)၀တ္ထဘောဒေ–၀တ်၏ပျက်ခြင်းကြောင့်၊ ဒုက္ကဋံ–သို့၊ အာပဇ္ဇတိ၊ ပန–ပရိဟာရ၀ဂ္ဂမှ တစ်ပါး၊ ပေ၊ အံ့၊ သဗ္ဗကပ္ပိယကာရကေသု–အလုံးစုံသော ကပ္ပိယကာရကတို့၌၊ ဧ၀ं–သို့၊ ပဋိပဇ္ဇိတဗ္ဗံကိ–ကျင့်ထိုက်သလော၊ ဣတိ–ဤကား အမေးတည်း၊ နဿ ပဋိပဇ္ဇိတဗ္ဗं–ထိုက်၊ (ဣတိ–ဤကား အဖြေတည်း၊) ဟိ–ချဲ့၊ အယံ ကပ္ပိယကာရကော နာမ–မည်သည်၊ သခ်ေပတော–အားဖြင့်၊ ဒုဝိဓော–ရှိ၏၊ နိဒ္ဒိဋ္ဌော စ–ညွှန်ပြအပ်သော ကပ္ပိယကာရကလည်းကောင်း၊ အနိဒ္ဒိဋ္ဌောစ–မညွှန်ပြအပ်သော ကပ္ပိယကာရက လည်းကောင်းတည်း၊ တတ္ထ–တို့တွင်၊ နိဒ္ဒိဋ္ဌော–သည်၊ ဘိက္ခုနာ–သည်၊ နိဒ္ဒိဋ္ဌော–လည်းကောင်း၊ ဒူတေန–သည်၊ နိဒ္ဒိဋ္ဌော–လည်းကောင်း၊ ဣတိ–သို့၊ ဒုဝိဓော–၏၊ အနိဒ္ဒိဋ္ဌောပိ–သည်လည်း၊ သမ္မုခ၀ေ၀ဋိက ကပ္ပိယကာရကော–က လည်းကောင်း၊ ပရမ္မုခကပ္ပိယကာရကော–က လည်းကောင်း၊ ဣတိ ဒုဝိဓော၊ တေသု– တို့တွင်၊ ဘိက္ခုနာ– သည်၊ နိဒ္ဒိဋ္ဌော–

ညွှန်ပြအပ်သော ကပ္ပိကာရကသည်၊ သမ္မုခါသမ္မုခဝသေန–သမ္မုခ,အသမ္မုခတို့၏ အပြားအားဖြင့်၊ စတုဗိဓော ဟောတိ၊ ဒုတေန–သည်၊ နိဒ္ဒိဋ္ဌောပိ–သည်လည်း၊ တထာ–ထို့အတူ ၄ ပါးအပြားရှိ၏၊ ကထံ–အဘယ်သို့ပြားသနည်း။

ဣဓ–ဤလောကဌ်၊ ဧကစ္စော–အချို့သောဒါယကာသည်၊ ဘိက္ခုဿ–၏၊ စီဝရတ္ထာယ–ငှာ၊ ဒုတေန–တမန်ဖြင့်၊ အကပ္ပိယဝတ္ထုံ–မအပ်သော ဝတ္ထုကို၊ (ရှေ ငွေစသောဝတ္ထုကို၊) ပဟိဏာတိ–ပို့၏၊ ဒုတော–သည်၊ တံဘိက္ခုံ–ကို၊ ဝါ–သို့၊ ဥပသင်္ကမိတ္တာ, ဘန္တေ–ရား၊ ဣဒံ–ဤဝတ္ထုကို၊ ဣတ္ထန္နာမေန–ဤအမည်ရှိသော ဒါယကာသည်၊ တုမှာကံ စီဝရတ္ထာယ, ပဟိတံ–ပို့အပ်ပါပြီ၊ နံ–ထိုဝတ္ထုကို၊ ဂဏှာထ–ခံယူပါကုန်၊ ဣတိ–သို့၊ ဝဒတိ–လျှောက်အံ့၊ ဣဒံ–ဤဝတ္ထုသည်၊ နု ကပ္ပတိ–မအပ်၊ ဣတိ–သို့၊ ပဋိက္ခိပတိ–ပယ်အံ့၊ ဒုတော–သည်၊ ဘန္တေ, တေ–အရှင်ဘုရား၏၊ ဝါ–အရှင်ဘုရားမှာ၊ ဝေယျာဝစ္စကရော–သည်၊ အတ္ထိ ပန–ရှိပါသလော၊ ဣတိ ပုစ္ဆတိ၊ စ–ဆက်၊ ပုညတ္ထိကေဟိ–နှ်သော၊ ဥပါသကေဟိ–တို့သည်၊ ဘိက္ခူနံ–တို့၏၊ ဝေယျာဝစ္စံ–ကို၊ ကရောထ–ပြုကြကုန်၏၊ ဣတိ–သို့၊ အာဏတ္တာဝါ–စေခိုင်းအပ်သူသော်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဘိက္ခူနံ–တို့၏၊ သန္ဒိဋ္ဌာဝါ–ထို ဤအရပ် ပေါင်းဆုံလတ်၏ မြင်အပ်ဖူးကာမျှ မိတ်ဆွေသော်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ သမ္ဘတ္တာဝါ–အတူတကွ ဆည်းကပ်ဖော် ဆည်းကပ်ဖက် မိတ်ဆွေသော်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ကေစိ–အချို့ကုန်သော၊ ဝေယျာဝစ္စကရာ–တို့သည်၊ ဟောန္တိ–ရှိတတ်ကုန်၏၊ တေသံ–ထိုဝေယျာဝစ္စကရတို့တွင်၊ အညတရော–တစ်ယောက်ယောက်သည်၊တသ္မိံ ခဏေ–ထိုခဏ၌၊ ဘိက္ခုဿ သန္တိကေ နိသိန္နော, ဟောတိ–ဖြစ်အံ့၊ ဘိက္ခု–သည်၊ တံ–ထိုဝေယျာဝစ္စကရကို၊ အယံ–ဤဒါယကာသည်၊ ဘိက္ခူနံ–တို့၏၊ ဝေယျာဝစ္စကရော–တည်း၊ ဣတိ–သို့၊ နိဒ္ဒိသတိ–ညွှန်ပြအံ့၊ ဒုတော, တဿ–ထိုဝေယျာဝစ္စကရ၏၊ ဟတ္ထေ–၌၊ အပ္ပိယဝတ္ထုံ ဒတ္တာ (ပေးပြီး၍)၊ ထေရဿ စီဝရံ ကိဏိတ္တာ, ဒေဟိ–လျှုရစ်ပါလော့၊ ဣတိ–ဤသို့ပြော၍၊ ဂစ္ဆတိ–ပြန်သွားအံ့၊ အယံ–ဤဝေယျာဝစ္စကရသည်၊ ဘိက္ခုနာ–သည်၊ သမ္မုခါ–၌၊ နိဒ္ဒိဋ္ဌော–ညွှန်ပြအပ်သော ဝေယျာဝစ္စကရတည်း၊ [ရဟန်း၏ မျက်မှောက်၌ပင်ငွေကို ကပ္ပိယထံ အပ်၍သွားသော ကပ္ပိယကာရကတည်း၊ "ရှေ့အပ်,ပြန်ကြား" ၂ ယောက်တွင် ရှေ့အပ် (ရဟန်း၏ ရှေ့၌အပ်နှံ) သူတည်း၊ ဤအဓိပ္ပာယ်များကို ပါတိမောက်ဘာသာဋီကာနှင့် တွဲကြည့်ပါ။]

ဘိက္ခုဿ သန္တိကေ နိသိန္နော (ထိုင်နေသူသည်)၊ နော စေ ဟောတိ၊ အပိ စ–သော်လည်း၊ ဘိက္ခု–သည်၊ အသုကသ္မိံ နာမ ဂါမေ–၌၊ ဣတ္ထန္နာမော–

ဤအမည်ရှိသူသည်၊ ဘိက္ခုနှုန် ဝေယျာဝစ္စကရော-တည်း၊ ဣတိ-သို့၊ နိဒ္ဒိသ တိ၊ သော-ထိုတမန်သည်၊ ဂန္ဓာ တသ ဟတ္ထေ အကပ္ပိယဝတ္ထုံ ဒတ္တာ ထေရသ စီဝရံ ကိဏိတ္တာ, ဒဒေယျာသိ-လှူရစ်ပါလော့၊ ဣတိ-ဤသို့ပြော၍၊ အာဂန္တွာ-ပြန်လာ၍၊ ဘိက္ခုသ အာရောစေတ္တာ ဂစ္ဆတိ၊ အယံ-သည်၊ ဧကော-သော၊ ဘိက္ခုနှာ-သည်၊ အသမ္မုခါ-မျက်ကွယ်၌၊ နိဒ္ဒိဋ္ဌော-တည်း၊ [ရှေ့အပ်, ပြန်ကြား ၂ ယောက်တွင်ပြန်ကြားတည်း၊ "ပြန်၍ မည်သူထံ ငွေကို အပ်ခဲ့ပြီ၊ သင်္ကန်း(စသည်) ကို အလိုရှိသောအခါ ထို ကပ္ပိယအထံ တောင်းပါ" ဟု လျှောက်ကြားသူကို "ပြန်+ကြား" ဟု ဆိုသည်၊] သော ဒုတော-သည်၊ အတ္တနှာ-မိမိကိုယ်တိုင်၊ အာဂန္တွာ-၍၊ နဟောဝခေါ အာရောစေ တိ-မလျှောက်အံ့၊ အပိစခေါ-စင်စစ်ကား၊ အည်-ကို၊ ပဟိဏာတိ-စေလွှတ်အံ့၊ (ကိ-အဘယ်သို့မှာ၍ စေလွှတ်သနည်း၊) ဘန္တေ မယာ, တသ-ထိုညွှန်ပြအပ် သော ဝေယျာဝစ္စကရ၏၊ ဟတ္ထေ-၌၊ စီဝရစေတာပန်-ကို၊ ဒိန္နံ-ပေးအပ်ခဲ့ပါ ပြီ၊ စီဝရံ-ကို၊ ဂဏှောယျာထ-ယူပါကုန်၊ ဣတိ-ဤသို့မှာ၍၊ (ပဟိဏာတိ)၊ အယံ-ဤဝေယျာဝစ္စကရသည်၊ ဒုတိယော-သော၊ ဘိက္ခုနှာ-ရဟန်းသည်၊ အသမ္မုခါ-၌၊ နိဒ္ဒိဋ္ဌော-ညွှန်ပြအပ်သော ဝေယျဝစ္စကရတည်း၊ [ဤကား ကွယ် သုံးယောက်တွင် ဒုတိယမြောက် "စေ၍ကြား" ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သည်။]

အည်-ကို၊ နဟောဝ ခေါပဟိဏာတိ၊ အပိစခေါ-ကား၊ ဂစ္ဆန္တော၀-သွား ခါနီးသော်သာ၊ ဘိက္ခု-ကို၊ ဝဒတိ-လျှောက်အံ့၊ (ကိ)၊ အဟံ-သည်၊ တသ-၏၊ ဟတ္ထေ-၌၊ စီဝရစေတာပန်-ကို၊ ဒဿာမိ-ပေးခဲ့ပါအံ့၊ တုမှေ-တို့သည်၊ စီဝရံ-ကို၊ ဂဏှောယျာထ-ယူပါကုန်၊ ဣတိ-သို့၊ (ဝဒတိ)၊ အယံ-သည်၊ တတိယော ဘိက္ခုနှာ, အသမ္မုခါ-၌၊ နိဒ္ဒိဋ္ဌော-တည်း၊ [ကွယ်သုံးယောက်တွင် တတိယမြောက် "မှာကြားသွားသည်" ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သည်၊] ဣတိ ဧဝံ-သို့၊ ဧကော-သော၊ သမ္မုခါ-၌၊ နိဒ္ဒိဋ္ဌော-ညွှန်ပြအပ်သော ဝေယျာဝစ္စကရလည်း ကောင်း၊ တယော-နှစ်သော၊ အသမ္မုခါ-၌၊ နိဒ္ဒိဋ္ဌာ-တို့လည်းကောင်း၊ ဣတိ-သို့၊ ဣမေစတ္တာရော-တို့သည်၊ ဘိက္ခုနှာ-သည်၊ နိဒ္ဒိဋ္ဌဝေယျာဝစ္စကရာနှာမ-ညွှန်ပြ အပ်သော ဝေယျာဝစ္စကရတို့ မည်၏၊ ဧတေသု-ဤ ဝေယျာဝစ္စကရ တို့၌၊ ဣမသ္မိံ ရာဇသိက္ခာပဒေ-၌၊ ဝုတ္တနယေနဝ-ဖြင့်သာ၊ ပဋိပဇ္ဇိတဗ္ဗံ-ကျင့်ရာ၏၊ [၃ ကြိမ် တောင်းခြင်း, ၆ ကြိမ်ရပ်ခြင်းဟု ဟောတော်မူသည့်အတိုင်း ကျင့်ရမည်-ဟူလို။]

☰ အပရော-သော၊ ဘိက္ခု-သည်၊ ပုရိမနယေနေဝ ဒုတေန ပုစ္ဆိတော (သမာနော)၊ နတ္ထိတာယဝါ-ဝေယျာဝစ္စကရ၏ မရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်

သော်လည်းကောင်း၊ အဝိစာရေတုကာမတာယ၀ါ–မစိမ်လိုသူ၏အဖြစ်ကြောင့် သော်လည်းကောင်း၊ အမှာကံ–ငါတို့၏၊ ၀ါ–တို့မှာ၊ ကပ္ပိယကာရကော နတ္ထိ၊ ဣတိ ၀ဒတိ၊ စ–ဆက်၊ တသ္မိံ ခဏေ–၌၊ ကောစိ မနုဿော အာဂစ္ဆတိ၊ ဒုတေ၀, တသ–ထိုလူ၏၊ ဟတ္ထေ အကပ္ပိယ၀တ္ထုံ ဒတ္တာ ဣမသ္မိံ ဟတ္ထတော စိ၀ရံ ဂဏှောယျာထ–ကုန်သော၊ ဣတိ ၀တ္တာ ဂစ္ဆတိ၊ အယံ ဒုတေန သမ္မုခါ နိဒ္ဒိဋ္ဌော–တည်း၊ [တမန် ညွှန်း ၄ ယောက်တွင် ရဟန်းမျက်မှောက်၌ တမန်က ညွှန်ပြအပ်သော ဝေယျာ၀စ္စကရတည်း၊] အပရော ဒုတော ဂါမံ ပ၀ိသိတ္တာ, အတ္တနာ–သည်၊ အဘိရစိတသ–နှစ်သက်အပ်သော၊ ကသိစိ–တစ်စုံတစ် ယောက် သော ဥပါသကာ၏၊ ဟတ္ထေ အကပ္ပိ၀တ္ထုံ ဒတ္တာ, ပုရိမနယေနေ၀–ဖြင့်သာ လျှင်၊ [“သော ဂန္ဓာ၊ ပေ၊ အာရောစေတ္တာ ဂစ္ဆတိ” ဟူသော ရှေ့နည်းဖြင့် သာလျှင်၊] အာဂန္ဓာ အာရောစေတိ၊ (“အယမေကော ဒုတေန အသမ္မုခါနိဒ္ဒိဋ္ဌော” ဟု ထည့်ပေး၊) အညံ၀ါ–ကိုမူလည်း၊ ပဟိဏာတိ၊ (အယံ ဒုတိယော ဒုတေန အသမ္မုခါ နိဒ္ဒိဋ္ဌော၊) အဟံ၊ ပေ၊ အယံ တတိယော ဒုတေန အသမ္မုခါ နိဒ္ဒိဋ္ဌော၊ ဣတိဧ၀ံ–သို့လျှင်၊ ဧကော–သော၊ သမ္မုခါ–၌၊ နိဒ္ဒိဋ္ဌော–လည်းကောင်း၊ တယော–နှစ်သော၊ အသမ္မုခါ–၌၊ နိဒ္ဒိဋ္ဌာ–တို့လည်းကောင်း၊ ဣတိ–သို့၊ ဣမေ စတ္တာရော–တို့သည်၊ ဒုတေန နိဒ္ဒိဋ္ဌ၀ေယျာ၀စ္စကရာနာမ။

ဧတေသု–ဤ၀ေယျာ၀စ္စကရတို့၌၊ မေဏ္ဍကသိက္ခာပဒေ ၀ုတ္တနယေန ပဋိပဇ္ဇိတဗ္ဗံ၊ ဟိ–မှန်၊ သန္တိ၊ ပေ၊ ၀ဒါမိတိ–ဟူသော၊ ဧတံ–ဤစကားကို၊ (ဘဂ၀တာ) ၀ုတ္တံ၊ [ဘိက္ခ၀ေ, သဒ္ဓါ–သဒ္ဓါရှိကုန်သော၊ ပသန္နာ–နှစ်သော၊ မနုဿာ သန္တိ၊ တေ–တို့သည်၊ ကပ္ပိယကာရကာနံ ဟတ္ထေ ဟိရည်–ငွေကို၊ ဥပနိက္ခိပန္တိ–အပ်နှံထားတတ်ကုန်၏၊ (ကိံ–နည်း၊) ဣမိနာ–ဤငွေဖြင့်၊ အယျဿ–အား၊ ယံ–အကြင်၀တ္ထုသည်၊ ကပ္ပတိ၊ တံ–ထို ၀တ္ထုကို၊ ဒေထ၊ ဣတိ–ဤသို့ ပြော၍၊ (ဥပနိက္ခိပန္တိ)၊ ဘိက္ခ၀ေ, ယံ–အကြင်၀တ္ထုသည်၊ တတော–ထို ငွေမှ၊ ကပ္ပိယံ–အပ်၏၊ တံ သာဒိတုံ အနုဇာနာမိ ဘိက္ခ၀ေ

မေဏ္ဍကသိက္ခာပုဒ်။ ။ဤ သိက္ခာပုဒ်သည် ဘေသဇ္ဇက္ခန္ဓကဋ္ဌ လာ၏၊ ဤပါဠိတော် အလိုအားဖြင့်လည်း လူသူက ရဟန်းအား “အပ်သောပစ္စည်းကို မည်သူ့အထံ တောင်းတော်မူပါ” ဟု လျှောက်မှသာ တောင်းကောင်း၏၊ ထိုသို့မလျှောက်ဘဲ ငွေကို အပ်သွားရုံသာ အပ်သွားလျှင် အနိဒ္ဒိဋ္ဌ ဝေယျာ၀စ္စကရတွင် ပါ၀င်သောကြောင့် မတောင်းကောင်း–ဟု မှတ်၊ [ဟိရည် ဥပနိက္ခိပန္တိတိ ဇတ္တာပိ ဘိက္ခုဿ အာရောစနံ အတ္ထိယေ၀ါ တိ ဂယောတဗ္ဗံ၊ အညထာ အနိဒ္ဒိဋ္ဌကပ္ပိယကာရကတ္တံ ဘဇတိတိ နဇောဒတမ္ဘော (မတောင်းထိုက်သည်) သိယာ။]

အဟံ, ကေနစိ ပရိယာယေန–တစ်စုံတစ်ခုသောအကြောင်းဖြင့်၊ ဝါ–မည်သည့်နည်းနှင့်မျှ၊ ဇာတရူပရဇတံ–ကို၊ သာဒိတဗ္ဗံတိ–သာယာကောင်း၏ဟူ၍၊ ပရိယေသိတဗ္ဗန္တိ–ရှာမှီးကောင်း၏ဟူ၍၊ နတ္ထေဝ ဝဒါမိ။]

စ–ဆက်၊ ဇတ္ထ–ဤတမန်ညွှန်ပြအပ်သော ဝေယျာဝစ္စကရတို့၌၊ စောဒနာယ–၏၊ ပမာဏံ–အတိုင်းအရည်ပမာဏသည်၊ နတ္ထိ၊ [ဉ ကြိမ်တောင်းခြင်းစသော ပမာဏမရှိ–ဟူလို၊] မူလံ–အရင်းအမြစ်ဖြစ်သော ငွေကို၊ အသာဒယန္တေန–မသာယာသောရဟန်းသည်၊ သဟသက္ခတ္တုံပိ–လည်း၊ စောဒနာယ ဝါ–တောင်းခြင်းဖြစ်လည်းကောင်း၊ ဌာနေနဝါ–ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ကပ္ပိယဘဏ္ဍံ–အပ်သောဘဏ္ဍာကို၊ သာဒိတုံ–ဌာ၊ ဝဋ္ဋတိ–အပ်၏၊ [ငွေကိုသာယာလျှင် ငွေကိုတောင်းရာရောက်မည်ဖြစ်သောကြောင့် "မူလံ အသာဒယန္တေန" ဟု ဆိုသည်။] (မူလပဋိဂ္ဂါဟကော–အဖိုးငွေကို လက်ခံသော ဒါယကာသည်)၊ နော စေ ဒေတိ–အကယ်၍ မလှူအုံ့၊ (ဧဝံသတိ)၊ အည်–သော၊ ကပ္ပိယကာရကံ–ကို၊ ထပေတွာပိ–၍လည်း၊ အာဟရာပေတဗ္ဗံ–ထိုက်၏၊ (မူလသာမိကာနံ–မူလသက်နှံးအဖိုးရှင် ဒါယကာတို့အား၊ ကထေတုံ–ဌာ၊) သစေ ဣစ္ဆတိ–အုံ့၊ (ဧဝံသတိ)၊ မူလသာမိကာနမ္ပိ–တို့အားလည်း၊ ကထေတဗ္ဗံ–၏၊ [ထိုငွေဖြင့် မိမိမှာ သက်နှံးမရကြောင်းစသည်ကို ပြောနိုင်၏၊] (ကထေတုံ–ဌာ) နောစေ ဣစ္ဆတိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ နဲ ကထေတဗ္ဗံ–မပြောရာ၊ ["မပြောဘဲနေနိုင်၏, မပြောခြင်းကြောင့် ဝတ္ထုဘေဒဒုက္ခင့် မသင့်" ဟူလို။]

အပရော ဘိက္ခု ပုရိမနယေနေဝ–ရှေ့နည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ("နတ္ထိတာယ ဝါ အဝိစာရေတုကာမတာယ ဝါ" ကို ညွှန်းသည်)၊ ပေ၊ တံ–ထိုစကားကို၊ အညော–သော၊ သမိပေ–၌၊ ဌိတော–တည်သူသည်၊ သုတ္တာ, ဘော–အမောင်၊ အာဟရ–ဆောင်ယူခဲ့လော့၊ အဟံ၊ ပေ၊ ဒုတော–သည်၊ ဘော, ဟန္ဒ–ရော့၊ ဒဒေယျာသိ–လှူလိုက်ပါလော့၊ ဣတိ–ပြော၍၊ တဿ–ထိုပြောသူ၏၊ ဟတ္ထေ ဒတ္တာ ဘိက္ခုဿ အနာရောစေတ္တာဝ–(မည်သူအဆံ အပ်သော ပစ္စည်းတို့ကို

အည် အာဟရာပေတဗ္ဗံ။　　။"ငွေ လက်ခံလိုက်သော ကပ္ပိယကာရကသည် တောင်းသောအခါ အပ်သောပစ္စည်းကို မလှူဘဲနေလျှင် အခြားတစ်ယောက်ကို ကပ္ပိယကာရကအဖြစ်ဖြင့် လဲလှယ်ထား၍လည်း (အပ်သောပစ္စည်းကို) ဆောင်ယူစေထိုက်၏" ဟူရာ၌ ငွေကို မူလကပ္ပိယကာရကထံမှ အပြောင်းခိုင်းရမည်မဟုတ်၊ "မည်သည့်အလှူ.ရှင်က မည်သည့် ကပ္ပိယကာရက အထံ၌ ငွေကို အပ်သွားသည်၊ ငါ့မှာလည်း အပ်သော ပစ္စည်း (မည်သည့်အရာဝတ္ထုကို) အလို ရှိသည်" ဟူသော စကားမျိုးကိုသာ ပြောဆိုနိုင်သည်။

တောင်းပါဟု မလျှောက်မူ၍သာလျှင်၊) ဂစ္ဆတိ၊ အယံ-ဤ ကပ္ပိယကာရက သည်၊ မုခဝေ ဝဋ္ဌိကကပ္ပိကာရကော-မည်၏၊ [မုခသ-ကို+ဝိဝဋ်-ဖွင့်ခြင်း၊ မုခဝိဝဋ်-ခြင်း၊ မုခဝိဝဋေန-ပါးစပ်ကိုဖွင့်ခြင်းဖြင့်၊ ဝါ-ပါးစပ်ပြောဖြင့်၊ ကပ္ပိယ ကာရကတ္တံ+ဥပဂတော မုခဝေ ဝဋ္ဌိကော၊] အပရော-အခြားသောတမန်သည်၊ ဘိက္ခုနော-၏၊ ဥပဋ္ဌာကသဝါ-အလုပ်အကျွေး၏သော်လည်းကောင်း၊ အညသ ဝါ-၏ သော်လည်းကောင်း၊ ပေ၊ ဧတ္ထောဝ-ထိုအရပ်မှပင်၊ ပဏ္ဏမတိ-ဖဲသွား ၏၊ အယံ-သည်၊ ပရမ္မုခကပ္ပိယကာရကော-တည်း၊ ဣတိ-သို့၊ ဒွေ-နှစ်သော၊ ဣမေ-ဤ ကပ္ပိယကာရတို့သည်၊ အနိဒ္ဒိဋ္ဌ ကပ္ပိယကာရကာနာမ-တို့မည်၏၊ (ရဟန်းသည်လည်းကောင်း တမန်သည်လည်းကောင်း မည္သူနည်းပြအပ်သော ကပ္ပိယကာရက-ဟူလို၊) ဧတေသု-ဤကပ္ပိယကာရက ၂ ယောက်တို့၌၊ အညာ တက အပ္ပဝါရိတေသု ဝိယ-ဆွေမျိုးမတော်သူ, မဖိတ်သူတို့၌ကဲ့သို့၊ ပဋိပဒ္ဓိ တဗ္ဗ-ကျင့်ရာ၏၊ သယမေဝ-သူတို့ကိုယ်တိုင်သာလျှင်၊ စီဝရံ အာနေတွာ သစေ ဒေန္တိ၊ (ဧဝံသတိ) ဂဟေတဗ္ဗံ၊ နောစေ ဒေန္တိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ ကိဉ္စိ-ဘာ ကိမျှ၊ (ကပ္ပိယကာရကော-ကို၊) နေ ဝတ္တေဗ္ဗော။

စ-ဆက်၊ ဒုတေန စီဝရစေတာပန္နံ ပဟိဏေယျာတိ-ဟူသော၊ ဧတံ-ဤစကားသည်၊ ဒေသနာမတ္တမေဝ-ဒေသနာတော်မျှသာတည်း၊ သယံ-ကိုယ်တိုင်၊ အာဟရိတ္တာပိ ပိဏ္ဍပါတာဒီနံ အတ္ထာယ, ဒဒန္တေ သုပိ-ပေးလျှသော အလှူရှင် တို့၌လည်း၊ ဧသေဝနယော၊ စ-ဆက်၊ ကေဝလံ-သံဃာနှင့် မဖက် သက်သက်၊ အတ္တနောယေဝ အတ္ထာယ သမ္ပဋိစ္ဆိတုံ, နေ ဝဋ္ဋတိ-မအပ်သည်ကား၊ နေ-မဟုတ်သေး၊ ကောစိ-တစ်စုံတစ်ယောက်သည်၊ ဇာတရူပရဇတံ-ကို၊ အာနေတွာ-၍၊ ဣဒံ-ဤ ရွှေ ငွေကို၊ သံဃဿ ဒမ္မိ၊ အာရာမံဝါ-အာရာမ်ကိုမူလည်း၊ ကရောထ၊ စေတိယံဝါ (ကရောထ)၊ ဘောဇနသာလာဒီနံ အညတရံဝါ (ကရောထ)၊ ဣတိ သစေပိ ဝဒတိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ ဣဒမ္မိ-ဤရွှေ ငွေကိုလည်း၊ သမ္ပဋိစ္ဆိတုံ နေ ဝဋ္ဋတိ၊ ဟိ-မှန်၊ ယသ ကသစိ-သော၊ အညသ-အခြားသော သီတင်းသုံးဖော်၏၊ အတ္ထာယ၊ ပေ၊ ဝုတ္တံ။

ပန-ဆက်၊ ဣဒံ-ဤရွှေငွေသည်၊ ဘိက္ခုနံ သမ္ပဋိစ္ဆိတုံ နဝဋ္ဋတိ၊ ဣတိ-သို့၊ ပဋိက္ခိတ္တေ-ပယ်အပ်သော်၊ ဝမုကီနံ-လက်သမားတို့၏၊ ဟတ္ထေ-၌၊ ဘဝိသ တိ-ဖြစ်ပါလတ္တံ့၊ ကေဝလံ-လက်ခံမှုနှင့်မဖက်သက်သက်၊ တုမှေ, သုကတ ဒုက္ကဋံ-ကောင်းစွာပြုအပ်မကောင်းသဖြင့် ပြုအပ်သည်ကို၊ ဇာနာထ-သိပါကုန်၊ (အရှင်ဘုရားတို့က အလုပ်လုပ်ရာ၌ ကောင်း-မကောင်းကိုသာ ကြည့်ပေးပါ ကုန်၊) ဣတိဝါ-ဤသို့သော်လည်းကောင်း၊ ကမ္မကရာနံ, အလုပ်လုပ်သူတို့၏၊

ဟတ္ထေ ဘဝိသတိ–လတ္တံ့၊ ကေ၀လံ, တုမှေ သုကတဒုက္ခဋ္ဌာနာထ၊ ဣတိ ၀ါ–ဤသို့သော်လည်းကောင်း၊ ၀တ္တာ–လျှောက်၍၊ တေသံ–ထိုလက်သမား, သို့မဟုတ် အလုပ်သမားတို့၏၊ ဟတ္ထေ ဒတ္တာ သစေ ပဏ္ဍိတာ၊ (ဧ၀ံသတိ) ၀ဋ္ဋတိ၊ မမ မနုဿာနံ (အလုပ်သမား, အိမ်းသားစသူတို့၏၊) ဟတ္ထေ ဘဝိဿတိ၊ ၀ါ–တစ်နည်း၊ မယှမေ၀–၏သာလျှင်၊ ဟတ္ထေ ဘဝိဿတိ၊ ကေ၀လံ–လက်ခံမှုနှင့် မဖက်သက်သက်၊ တုမှေ–တို့သည်၊ ယံ–အကြင်အရာကို၊ ယဿ–အား၊ ဒါတဗ္ဗံ–၏၊ တဒတ္ထာယ–ထိုသူ၏ ထိုအရာအကျိုးငှာ၊ ပေသေယျာထ–ကုန်၊ ဣတိ–သို့၊ အထာပိ ၀ဒတိ၊ ဧ၀မ္ပိ ၀ဋ္ဋတိ။

ပန–ဆက်၊ သံဃံ ၀ါ–ကိုသော်လည်းကောင်း၊ ဂဏံ ၀ါ–ကိုသော်လည်းကောင်း၊ ပုဂ္ဂလံ၀ါ–လည်းကောင်း၊ အနာမသိတ္မာ–မသုံးသပ်မူ၍၊ ဣဒံ ဟိရညသုဝဏ္ဏံ–ဤရွှေငွေကို၊ စေတိယဿ–အား၊ ဒေမ–နှ၏၊ ဝိဟာရဿ ဒေမ, နဝကမ္မဿ–အသစ်အသစ်ပြုအပ်သော အမှုအား၊ ဒေမ၊ ဣတိ–သို့၊ သစေ၀ဒန္တိ၊ (ဧ၀ံသတိ)၊ ပဋိဂ္ဂါပိတုံ–ငှာ၊ နှ ဝဋ္ဋတိ၊ ဣမေ–ဤဒါယကာတို့သည်၊ ဣဒံ–(စေတိယဿ ဒေမ စသော) ဤစကားကို၊ ဘဏန္တိ–နှ၏၊ ဣတိ–သို့၊ ကပ္ပိယကာရကာနံ–တို့အား၊ အာစိက္ခိတဗ္ဗံ–ရာ၏၊ စေတိယာဒီနံ–တို့၏၊ အတ္ထာယ–ငှာ၊ တုမှေ–အရှင်ဘုရားတို့သည်၊ ဂဟေတ္မာ–၍၊ ထပေထ–ထားလိုက်ပါကုန်၊ ဣတိ–သို့၊ ဝုတ္တေန ပန–လျှောက်အပ်သောရဟန်းသည်ကား၊ ၀ါ–အလျှောက်ခံရသော ရဟန်းသည်ကား၊ အမှာကံ–တို့အား၊ ဂဟေတုံ–ငှာ၊ နှ ဝဋ္ဋတိ၊ ဣတိ ပဋိက္ခိပိတဗ္ဗံ–ပယ်ရာ၏၊ ပန–ဆက်၊ ကောစိ–တစ်စုံတစ်ယောက်သော ဒါယကာသည်၊ ဗဟုံ–သော၊ ဟိရညသုဝဏ္ဏံ–ကို၊ အာနေတ္မာ–၍၊ ဣဒံ–ဤရွှေကို၊ ၀ါ–ဤငွေကို၊သံဃဿ–အား၊ ဒမ္မိ၊ စတ္တာရော–နှ်သော၊ ပစ္စယေ–တို့ကို၊ ပရိဘုဉ္ဇထ–သုံးစွဲကြပါကုန်၊ ဣတိ–သို့၊ သစေ ဝဒတိ၊ တံ–ထိုရွှေကို၊ ၀ါ–ထိုငွေကို၊ သံဃော–သည်၊ စေ သမ္မဒိန္နတိ၊ (ဧ၀ံသတိ)၊ ပဋိဂ္ဂဟဏေပိ–ခံယူခြင်း၌လည်းကောင်း၊ ပရိဘောဂေပိ–သုံးစွဲခြင်း၌လည်းကောင်း၊ အာပတ္တိ(ဟောတိ)၊ [ခံယူခြင်းကြောင့် ပါစိတ်, ထိုငွေဖြင့်ဝယ်အပ်သော ပစ္စည်းကို သုံးစွဲခြင်းကြောင့် ဒုက္ကဋ်ဟု သာရတ္ထဆိုး၏၊ ဝိမတိကား "ဒုက္ကဋ်"ဟုချည်းဆိုသည်။]

တတြ–ထိုသို့ သံဃာအား လှူလာရာ၌၊ ဧကော, ဣဒံ–ဤရွှေငွေသည်၊ နှ ကပ္ပတိ–မအပ်၊ ဣတိ–သို့၊ စေ ပဋိက္ခိပတိ၊ ဥပါသကော စ–သည်လည်း၊ ယဒိ နှ ကပ္ပတိ–အကယ်၍ မအပ်အုံ၊ (ဧ၀ံသတိ)၊ မယှမေ၀–တပည့်တော်၏ (ဥစ္စာသည်သာ။) ဘဝိဿတိ–ဖြစ်ပါလတ္တံ့၊ ဣတိ–ဤပြော၍၊ စေ ဂဏ္ဍတိ–အုံ၊ သော ဘိက္ခု–ကို၊ တယာ–သည်၊ သံဃဿ–၏၊ လာဘန္တရာယော–

လာဘ်၏အန္တရာယ်ကို၊ ကတော-ပြုအပ်ပြီ၊ ဣတိ-သို့၊ ကေနစိ-တစ်စုံတစ်ယောက်သော ရဟန်းသည်၊ ကိဉ္စိ-ဘာကိုမျှ၊ နေ ဝတ္ထေဗ္ဗော၊ ဟိ-မှန်၊ ယော-အကြင်ရဟန်းသည်၊ တံ-ထို ရွှေ ငွေပယ်သော ရဟန်းကို၊ စောဒေတိ-စောဒနာ၏၊ (အပြစ်တင်၏)၊ သေ၀-ထိုစောဒနာသော ရဟန်းသည်သာ၊ သာပတ္တိကော-အာပတ်နှင့်တကွဖြစ်သည်၊ ဟောတိ၊ (ဒုက္ကဋ်အာပတ်-ဟူလို၊) ပန-ဆက်၊ တေန ဇေကေန-ထိုပယ်မြစ်သော ရဟန်းတစ်ပါးသည်၊ ၀ါ-က၊ ဗဟူ-များစွာသော ရဟန်းတို့ကို၊ အနာပတ္တိကာ-တို့ကို၊ ကတာ-နှ်ပြီ၊ [ထို ရဟန်းတစ်ပါးက မပယ်လိုက်လျှင် ရဟန်းအများမှာ အာပတ်သင့်နိုင်သည်-ဟူလို၊] ဘိက္ခူဟိ-တို့သည်၊ နေ ဝဋ္ဋတိ၊ ဣတိ-သို့၊ ပဋိက္ခိတ္တော-သော်၊ ကပ္ပိယ ကာရကာနံ-တို့၏၊ ဟတ္ထေ-၌၊ ဘ၀ိသ္သတိ-တည့်၊ (ကေ၀လံ-လက်ခံခြင်းနှင့်မဖက်သက်သက်၊ တုမှေ-တို့သည်၊ ပစ္စယေ-တို့ကို၊ ပရိဘုဉ္ဇထ-ပါကုန်၊) ဣတိ ၀ါ-ဤသို့သော်လည်းကောင်း၊ မမ-၏၊ ပုရိသာနံ-အလုပ်သမား ယောကျ်ားတို့၏၊ ဟတ္ထေ ဘ၀ိသ္သတိ၊ ကေ၀လံ တုမှေ ပစ္စယေ ပရိဘုဉ္ဇထ၊ ဣတိ၀ါ-လည်းကောင်း၊ မယှံ ဟတ္ထေ ဘ၀ိသ္သတိ၊ ကေ၀လံ တုမှေ ပစ္စယေ ပရိဘုဉ္ဇထ၊ ဣတိ၀ါ-လည်းကောင်း၊ သစေ ၀ဒတိ၊ (ဧ၀ံသတိ)၊ ဝဋ္ဋတိ။

စ-ဆက်၊ စတုပစ္စယတ္ထာယ-ဌာ၊ ဒိန္နံ-ပေးလှူအပ်သောပစ္စည်းကို၊ (ဥပနေတဗ္ဗံ၌ စပ်၊) ယေန ယေန ပစ္စယေန-ဖြင့်၊ အတ္ထော ဟောတိ၊ တဒတ္ထံ-ထိုပစ္စည်းအကျိုးငှာ၊ ဥပနေတဗ္ဗံ-ကပ်ဆောင်နိုင်၏၊ စီ၀ရတ္ထာယ ဒိန္နံ စီ၀ရေယေ၀ ဥပနေတဗ္ဗံ၊ စီ၀ရေန တာဒိသော အတ္ထော သစေ နတ္ထိ၊ ပိဏ္ဍပါတာဒိဟိ သံဃော သစေ ကိလမတိ၊ (ဧ၀ံသတိ) သံဃသုဋ္ဌုတာယ-သံဃာ၏ "အကောင်းသားပဲ" ဟု ဝန်ခံနိုင်သည်၏အဖြစ်ဟူသော အကျိုးငှာ၊ အ၀လောကေတွာ, တာဒတ္ထာယပိ-ထိုဆွမ်းအစရှိသည်တို့၏ အကျိုးငှာလည်း၊ [ရှားပါးသော ပစ္စည်းအကျိုးငှာလည်း-ဟူလို၊] ဥပနေတဗ္ဗံ၊ ပိဏ္ဍပါတဂိလာနပစ္စယတ္ထာယ, ဒိန္နေပိ-လှူအပ်သော ပစ္စည်း၌လည်း၊ ဇသနယော၊ ပန-ကား၊ သေနာသနတ္ထာယ, ဒိန္နံ-ကို၊ သေနာသနဿ ဂရဘဏ္ဍတ္တာ သေနာသနေယေ၀ ဥပနေတဗ္ဗံ၊ ပန-ဆက်၊ ဘိက္ခူသု-တို့သည်၊ သေနာသနံ ဆဒ္ဒေတွာ, ဂတေသု-လသော်၊ သေနာသနံ သစေ ဝိနဿတိ၊ ဣဒါနိ သေ ကာလေ သေနာသနံ ဝိသဇ္ဇိတွာပိ, ဘိက္ခူနံ-တို့အား၊ ပရိဘောဂေါ-ဆွမ်းအစရှိသည်ကို သုံးဆောင်ခြင်းကို၊ အနုညာတော-ခွင့်ပြုတော်မူအပ်ပြီ၊ တသ္မာ, သေနာသန ဇဂ္ဂနတ္ထံ-ကျောင်းကို စောင့်ရှောက်ခြင်းအကျိုးငှာ၊ မူလစ္ဆေဒံ-အမြစ်အရင်း ပြတ်ခြင်းကို၊ (လျှုအပ်သော ဝတ္ထု ကုန်သွားအောင်-ဟူလို၊) အကတွာ, ယာ၀ပနမတ္ထံ-မျှတလောက်ရုံ၊ ပရိဘုဉ္ဇိတဗ္ဗံ။

(ကြား) စ–ဆက်၊ ကေဝလ်–ခေတ္တ ဝတ္ထု စသည်မဖက် သက်သက်၊ ဟိရည္ည သုဝဏ္ဏမေဝ–ကိုသာ၊ (နှ သမ္ပဋိစ္ဆိတဗ္ဗ–လက်မခံကောင်းသည်ကား၊) နှ–မဟုတ်သေး၊ အညမ္မိ–သော၊ ခေတ္တဝတ္ထာဒိ (ဝတ္ထု+အာဒိ)–လယ် ယာအစရှိသော၊ အကပ္ပိယံ–မအပ်သော ဝတ္ထုကို၊ နှ သမ္ပဋိစ္ဆိတဗ္ဗ–ထိုက်၊ ဟိ–ချဲ့၊ ကောစိ–တစ်စုံတစ်ယောက်သော ဒါယကာသည်၊ မယှံ–၏၊ ဝါ–မှာ၊ တိသသ သမ္ဘဒနက်–၃ မျိုးသော ကောက်ကိုပြီးစေနိုင်သော၊ မဟာတဠာက်–ကြီးစွာသော တစ်ဖက်ဆည်ကန်သည်၊ အတ္ထိ–ရှိပါ၏၊ တံ–ထိုကြီးစွာသော တစ်ဖက်ဆည်ကန်ကို၊ သံဃသ–အား၊ ဒမ္မိ–၏၊ ဣတိ သစေ ဝဒတိ၊ [တဠာကကို ခေတ္တ၌ သွင်းယူ၊] တံ–ကို၊ သံဃော–သည်၊ စေ သမ္ပဋိစ္ဆတိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ ပဋိဂ္ဂဟဏေပိ–ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ပရိဘောဂေပိ–ကြောင့်လည်းကောင်း၊ အာပတ္တိယေဝ၊ [ဒုက္ကဋ်အာပတ်ချည်း–ဟူလို၊] ပန–ဆက်၊ ယော–အကြင်ရဟန်းသည်၊ တံ–ထိုတစ်ဖက်ဆည်ကန်ကြီးကို၊ ပဋိက္ခိပတိ–အံ့၊ သော–ကို၊ ပုရိမနယေနေဝ–ဖြင့်သာလျှင်း၊ ကေနစိ–သည်၊ ကိဉ္စိ နှ ဝတ္တဗ္ဗော၊ ဟိ–မှန်၊ ယော–သည်၊ တံ–ထိုပယ်သောရဟန်းကို၊ စောဒေတိ–၏၊ သွေဝ–သည်သာ၊ သာပတ္တိကော ဟောတိ၊ ပန–ဆက်၊ တေန, ဧကေန–သည်၊ ဗဟူ–တို့ကို၊ အနာပတ္တိကာ ကတာ၊ [ဤဝါကျမျိုး ရှေ့၌ပါပြီးဖြစ်၍၊ ပုရိမနယေနေဝဖြင့်ပင် ပြီးနိုင်သောကြောင့် "ယောပိ၊ ပေ၊ ကတာ" သည် ပိုဟန်တူ၏။]

ပန–ဆက်၊ ယော–အကြင်ဒါယကာသည်၊ တာဒိသံယေဝ–သော၊ တဠာက်–ကို၊ ဒမ္မိ–ပါ၏၊ ဣတိ ဝတ္တာ–၍၊ ဘိက္ခုဟိ–တို့သည်၊ နှ ဝဋ္ဋတိ၊ ဣတိ–သို့၊ ပဋိက္ခိတ္တော–သည်၊ (သမာနော–သော်၊) ဝဒတိ–လျှောက်ပြန်အံ့၊ (ကိံ)၊ သံဃသ–၏၊ အသုကဋ္ဌ အသုကဋ္ဌ–သော၊ တဠာက်–သည်၊ အတ္ထိ၊ တံ–ထိုရေကန်သည်၊ ကထံ–အဘယ်နည်းဖြင့်၊ ဝဋ္ဋတိ–အပ်ပါသနည်း၊ ဣတိ (ဝဒတိ)၊ သော–ထိုဒါယကာကို၊ ဝတ္တဗ္ဗော၊ (ကိံ)၊ ကပ္ပိယံ–အပ်သည်ကို၊ ဝါ–အပ်အောင်၊ ကတ္တာ–၍၊ ဒိန္နံ–လှူအပ်သည်၊ ဘဝိသတိ–ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ (ဝတ္တဗ္ဗော)၊ ကထံ–နည်းဖြင့်၊ ဒိန္နံ–သည်၊ (သမာနံ) ကပ္ပိယံ ဟောတိ၊ ဣတိ–သို့၊ (ဝဒတိ)၊ စတ္တာရော–နှင်သော၊ ပစ္စယေ–တို့ကို၊ ပရိဘုဉ္ဇထ–နှ၊ ဣတိ ဝတ္တာ ဒိန္နံ (သမာနံ ကပ္ပိယံ ဟောတိ၊) ဣတိ–သို့၊ (ဝတ္တဗ္ဗော)၊ သော–ထိုဒါယကာသည်၊ ဘန္တေ....သာဓု–ကောင်းပါပြီ၊ စတ္တာရော ပစ္စယေ သံဃော, ပရိဘုဉ္ဇတု–လော့၊ ဣတိ–ဤသို့လျှောက်၍၊ သစေ ဒေတိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ ဝဋ္ဋတိ။

တဠာက်–ကို၊ ဣဏာထ၊ ဣတိ ဝတ္တာ, နှ ဝဋ္ဋတိ–ဟူ၍၊ ပရိက္ခိတ္တော (သမာနော) ကပ္ပိယကာရကော, အတ္ထိ–ရှိပါသလော၊ ဣတိ ပုစ္ဆိတ္တာ နတ္ထိတိ

ဝုတ္တော, ဣဒံ–ဤရေကန်ကို၊ အသုကောနာမ–ထိုမည်သူသည်၊ ဝိစာရေသေတ်–စီမံပါလတ္တံ့၊ ဝါ–တစ်နည်း၊ အသုကသေ ဟတ္ထေ (ဘဝိသတိ)၊ ဝါ–နည်း၊ မယှံ ဟတ္ထေ ဘဝိသတိ၊ [ဤသို့လည်း ပေးနိုင်၏၊] သံဃော ကပ္ပိယဘဏ္ဍံ ပရိဘုဉ္ဇတု–သုံးဆောင်တော်မူပါ၊ ဣတိ–သို့၊ အထာပိ ဝဒတိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ ဝဋ္ဋတိ၊ နှ ဝဋ္ဋတီတိ ပဋိက္ခိတ္တော (သမာနော)ဥဒကံ ပရိဘုဉ္ဇိသတိ၊ ဘဏ္ဍကံ–သင်္ကန်း စသောဘဏ္ဍာကို၊ ဓောဝိသတိ၊ မိဂပက္ခိနော–သားငှက်တို့သည်၊ ပိဝိသန္တိ၊ ဣတိ သစေပိ ဝဒတိ၊ ဧဝမ္မိ ဝဋ္ဋတိ၊ နှ ဝဋ္ဋတီတိ ပဋိက္ခိတ္တော (သမာနော) အထာပိ ဝဒတိ၊ (ကိံ) ကပ္ပိယသိသေန–အပ်သောနည်းကို အဦး ပြုသဖြင့်၊ ဂဏှထ–ခံယူပါကုန်၊ ဣတိ–သို့၊ (ဝဒတိ) ဥပါသက, သာဓု–ပြီ၊ သံဃော ပါနီယံ ပိဝိသတိ၊ ပေ၊ ဣတိဝတ္တာ–ဤသို့ပြောဆိုခံယူပြီး၍၊ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ ဝဋ္ဋတိ၊ မမ တဇ္ဇာကံ (သံဃသေဒမ္မိ)၊ ဣတိဝါ–သော်လည်းကောင်း၊ ပေါက္ခရဏီ–ဌ ထောင့်ကန်ကို၊ သံဃသေ ဒမ္မိတိဝါ ဝုတ္တော၊ ပေ၊ ဝဋ္ဋတိယေဝ။

ပန–ဆက်၊ ဘိက္ခုဟိ–တို့သည်၊ ဟတ္ထကမ္မံ–ဟတ္ထကံကို၊ ဝါ–လက်ဖြင့် ပြုအပ်သော အမှုကို၊ ယာစိတ္တာ–၍လည်းကောင်း၊ သဟတ္ထေန–မိမိလက်ဖြင့်၊ ကပ္ပိယပထဝိ–ကို၊ ခနိတ္တာစ–တူး၍လည်းကောင်း၊ ဥဒက ပရိဘောဂတ္ထာယ–ငှာ၊ တဇ္ဇာကံ–သည်၊ ဝါ–ကို၊ ကာရိတံ–သည်၊ ယဒိ ဟောတိ–အံ့၊ တံ–ထို တစ်ဖက်ဆည်ကန်ကို၊ နိဿာယ–၍၊ သသံ–ကောက်ကို၊ နိပ္ဖာဒေတ္တာ–ပြီးစေ၍၊ မနုဿာ–တို့သည်၊ ဝိဟာရေ–၌၊ ကပ္ပိယဘဏ္ဍံ–ကို၊ စေ ဒေန္တိ–နှ အံ့၊ (ဧဝံသတိ)၊ ဝဋ္ဋတိ၊အထ–သို့မဟုတ်၊ မနုဿာဧဝ–တို့သည်သာ၊ သံဃသ–အား၊ ဥပကာရတ္ထာယ–လျော်သောကျေးဇူးကို ပြုခြင်းအကျိုးငှာ၊ သံဃိကဘူမိ–သံဃိကမြေကို၊ ခနိတ္တာ–၍၊ တံ–ထိုရေကန်ကို၊ နိဿာယ–၍၊ နိပ္ဖန္နသသ တောာ–ပြီးစီးသောကောက်မှ၊ ကပ္ပိယဘဏ္ဍံ–ကို၊ သစေ ဒေန္တိ–နှ အံ့၊ ဧဝမ္မိ–ဤသို့လျှပြန်သော်လည်း၊ ဝဋ္ဋတိ၊ အမှာကံ–တပည့်တော်တို့အတွက်၊ ဧကံ–သော၊ ကပ္ပိယကာရကံ–ကို၊ ထပေထ–ထားပါကုန်၊ ဣတိ–သို့၊ ဝုတ္တော–သော်၊ ထပေတုမ္မိ–ထားခြင်းငှာလည်း၊ လဗ္ဘတိ–၏။

ပန–ဆက်၊ တေ မနုဿာ–တို့သည်၊ ရာဇဗလိနာ–မင်း၏ အခွန်အတုတ်သည်၊ ဥပဒ္ဒုတာ–နှိပ်စက်အပ်ကုန်သည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ အထ ပဏ္ဍမန္တိ–အကယ်၍ အရပ်တစ်ပါးသို့ ဖဲသွားကုန်အံ့၊ အညေ–အခြားလူတို့သည်၊ ပဋိပဇ္ဇန္တိ–ပြုလုပ်ကုန်အံ့၊ စ–ထိုသို့ပင် ပြုလုပ်ပါကုန်သော်လည်း၊ ဘိက္ခုနံ–တို့အား၊ ကိဉ္စိ–ဘာကိုမျှ၊ နှ ဒေန္တိ–နှ အံ့၊ (ဧဝံသတိ)၊ ဥဒကံ–ကို၊ ဝါရေတုံ–ငှာ၊ လဗ္ဘတိ–၏။ [ကျောင်းနှင့်သက်ဆိုင်သောကန်မှ ရေကို မယူကြနှင့်ဟု တားမြစ်နိုင်သည်–

ဟူလို။] တဋ္ဌ-ထိုရေကိုလည်း၊ ကသိကမ္မကာလေယေဝ-လယ်ထွန်မှုကိုပြုရာ အခါ၌သာ၊ (ဝါရေတုံ လဗ္ဘတိ)၊ သဿကာလေ-ကောက်ပင်ဖြစ်ရာအခါ၌၊ (ဝါရေတုံ နု လဗ္ဘတိ)၊ [ကောက်ပင်တွေ ပျက်မည်စိုး၍ ကောက်ပင်ဖြစ်မှ မတားနှင့်-ဟူလို။] တေ-ထိုလူတို့သည်၊ သစေ ဝဒန္တိ၊ (ကိံ)၊ ဘန္တေ-တို့၊ ပုဗ္ဗေပိ-၌လည်း၊ မနုဿာ-တို့သည်၊ ဣမံ-ဤရေကန်ကို၊ နိဿာယ-မှီ၍၊ သဿံ-ကို၊ အကံသု နု-ပြုကုန်ပြီ မဟုတ်ပါလော၊ ဣတိ (သစေ ဝဒန္တိ)၊ တတော-ထိုသို့လျှောက်ခြင်းကြောင့်၊ ဝတ္တဗ္ဗာ-နှ၏၊ (ကိံ)၊ တေ-ထိုရေးလူတို့သည်၊ သံဃဿ-အား၊ ဣဒဏ္ဍိဒဏ္ဍ ဥပကာရံ-ဤမည် ဤမည်သော လျှော်သော ကျေးဇူးကို၊ အကံသု-နှ်ပြီ၊ ဣဒဏ္ဍိဒဏ္ဍ ကပ္ပိယဘဏ္ဍံ-ကို၊ အဒံသု၊ ဣတိ (ဝတ္တဗ္ဗော)၊ သစေ ဝဒန္တိ-နှ်အံ့၊ (ကိံ)၊ မယမ္ပိ ဒဿာမ၊ ဣတိ (သစေ ဝဒန္တိ)၊ ဧဝမ္ပိ-ဤသို့ လျှောက်ပြန်သော်လည်း၊ ဝဋ္ဋတိ။

ပန-ကား၊ ကောစိ-သော၊ အဗျတ္တော-ဝိနည်း၌မကျွမ်းကျင်သော ရဟန်းသည်၊ အကပ္ပိယဝေါဟာရေန-ဖြင့်၊ တဋ္ဌာကံ, သစေ ပဋိဂ္ဂဏှာတိဝါ-အကယ်၍ မှူလည်း လက်ခံအံ့၊ သစေ ကာရေတိဝါ-အံ့၊ (ဧဝံသတိ)၊ တံ-ထိုတစ်ဖက်ဆည်ကန်ကို၊ ဘိက္ခုဟိ နု ပရိဘုဉ္ဇိတဗ္ဗံ၊ တံ-ကို၊ နိဿာယ လဒ္ဓံ ကပ္ပိယဘဏ္ဍမ်ိုး အကပ္ပိယမေဝ၊ ဘိက္ခုဟိ, ပရိစ္ဆဒ္ဒဘာဝံ-စွန့်ပစ်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကို၊ ဥတ္တာ, သာမိကောဝါ-မှူလဥစ္စာရှင်သည်သော်လည်းကောင်း၊ တသ ပုတ္တဓီတရောဝါ အညော ကောစိ, ဝံသေ-အနွယ်၌၊ ဥပ္ပန္နောဝါ-ဖြစ်သူသည်သော်လည်းကောင်း၊ ပုန, ကပ္ပိယဝေါဟာရေန-ဖြင့်၊ (ဤကန်မှ ရအပ်သော အပ်သောပစ္စည်းကို

သစေပန ကောစိ၊ ပေ၊ ဝဋ္ဋတိ။　　။ဝိနည်းမကျွမ်းကျင်သော (ကျွမ်းကျင်သော်လည်း ဂရုမစိုက်သော) ရဟန်းတစ်ပါးပါးက မအပ်သောနည်းဖြင့် ရေကန်ကို (ယခုခေတ်၌ လယ်ယာစသည်ကို) အလှူခံထားလျှင် ထိုရေကန်ကိုလည်းကောင်း, ထိုလယ်ယာမှရအပ်သော ကပ္ပိယဘဏ္ဍာကိုလည်းကောင်း မသုံးကောင်း၊ "တစ်ဖက်ဆည် ကန်ကိုလှူပါ၏" ဟု လျှောက်သောအခါ ပယ်ရမည်ဖြစ်လျက် မပယ်ဘဲ အလှူခံခြင်းသည်ပင် မအပ်ဟု ခေါ်ဝေါ်အပ်သောကြောင့် အကပ္ပိယဝေါဟာရ မည်၏၊ "အကပ္ပိယံ ဣတိ+ဝေါဟာရော အကပ္ပိယဝေါဟာရော၊ ထိုသို့ အလှူခံထားသဖြင့် မသုံးကောင်း၍ ထိုလယ်ယာရေကန်ကို လဒ္ဓိရဟန်းတို့ စွန့်ပစ်ထားမှန်းသိသောကြောင့် မူလအလှူရှင်ကဖြစ်စေ, သူ၏သားသမီးများက ဖြစ်စေ, ဆွေမျိုးများကဖြစ်စေ အပ်သောနည်းဖြင့် ပြန်လှူလျှင် အပ်၏။

မှတ်ချက်။　　။ယခုခေတ်၌ ငွေအလှူခံ၍ ကျောင်းဆောက်ထားသည့်အတွက် မအပ်သောကြောင့် လဒ္ဓိရဟန်းတို့က ထိုကျောင်းကို စွန့်ပစ်ထားလျှင် ဆိုင်ရာအဆက်အနွယ်တို့က ကိုယ်ပိုင်အဖြစ်ဖြင့် ပြန်ယူ၍ ထပ်မံလှူမှ သုံးစွဲကောင်းစရာ ရှိ၏။

လ္ဟပါ၏–စသော အသုံးအနှုန်းဖြင့်၊) သစေ ဒေတိ၊ (ဧဝံ သတိ)၊ ဝဋ္ဋတိ၊ ကုလဝံသေ–သည်၊ ပစ္ဆိန္နေ–ပြတ်စဲလသော်၊ တသ ဧနပဒသ–၏၊ ယော သာမိကော (အတ္ထိ)၊ သော–သည်၊ အစ္ဆိန္နိတ္တာ–ကိုယ်ပိုင်အဖြစ်ဖြင့်လုယူ၍၊ ပုန ဒေတိ၊ (ကာဝိယ–အဘယ်သူမကဲ့သို့နည်း၊) စိတ္တလပဗ္ဗတေ–စိတ္တလတောင်၌၊ ဘိက္ခုနာ–သည်၊ နိဟဋ ဥဒကဝါဟကံ–သွယ်ဆောင်အပ်သော ရေမြောင်းကို၊ အဌနာဂရာဇ မဟေသီ–အဌနာဂမင်း၏ မိဘုရားသည်၊ (အစ္ဆိန္နိတ္တာ–လုယူ၍၊ ပုန ဒေတိ) ဝိယ–တည်း၊ ဧဝမ္မိ–ဤသို့ လ္ဟပြန်သော်လည်း၊ ဝဋ္ဋတိ၊ ကပ္ပိယ ဝေါဟာရေပိ–၌လည်း၊ (ဝိဓာနံ–စီမံပုံကို၊ ဝက္ခာမ–နှုတ်ခုံ၊) ဥဒကဝသေန–ဖြင့်၊ ပဋိဂ္ဂဟိတ တဋ္ဌာကေ–၌၊ သုဒ္ဓစိတ္တာနံ–စင်ကြယ်သောစိတ်ရှိကုန်သော ရဟန်းတို့၏၊ မတ္တိကုဒ္ဓရဏပါဋိဗန္ဓနာဒီနိစ–မြေညက်ကိုထုတ်ဆောင်ခြင်း, ကန်သင်းကို ဖွဲ့ခြင်း အစရှိသည်တို့ကိုလည်း၊ ကာတုံ ဝဋ္ဋတိ၊ ပန–ဆက်၊ တံ–ထိုတစ်ဖက်ဆည်ကန်ကို၊ နိဿာယ သသံ ကရောန္တေ ဒိသွာ ကပ္ပိယကာရကံ ထပေတုံ နု ဝဋ္ဋတိ၊ တေ–ထိုကောက်ကို ပြုသူတို့သည်၊ သယမေဝ (ကိုယ်တိုင်သာလျှင်) ကပ္ပိယဘဏ္ဍံ ယဒိ ဒေန္တိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ နော စေ ဒေန္တိ၊ နု စောဒေတဗ္ဗံ–မတောင်းထိုက်၊ နု သာရေတဗ္ဗံ–အမှတ်မရစေထိုက်၊ (သတိ မပေးထိုက်၊) ပစ္စယဝသေန–ဖြင့်၊ ပဋိဂ္ဂဟိတတဋ္ဌာကေ–၌၊ ကပ္ပိယကာရကံ ထပေတုံ ဝဋ္ဋတိ၊ မတ္တိကုဒ္ဓရဏပါဋိဗန္ဓနာဒီနိ ပန–တို့ကိုကား၊ ကာတုံ နု ဝဋ္ဋတိ၊ ကပ္ပိယကာရကာ သယမေဝ (မတ္တိကုဒ္ဓရဏပါဋိဗန္ဓနာဒီနိ) သစေ ကရောန္တိ၊ (ဧဝံသတိ) ဝဋ္ဋတိ။

ပန–ဆက်၊ အဗျတ္တေန–ဝိနည်း၌မကျွမ်းကျင်သော၊ လဒ္ဓိဘိက္ခုနာ–လဒ္ဓိရဟန်းသည်၊ (မတ္တိကုဒ္ဓရဏပါဋိဗန္ဓနာဒီသု–တို့ကို)၊ ကာရောပိတေသု–ပြုစေအပ်ကုန်လသော်၊ ပဋိဂ္ဂဟဏေ–ခံယူခြင်း၌၊ ဝါ–ခံယူတုန်းက၊ ကပ္ပိယံ–သည်၊ ကိဉ္စာပိ (ဟောတိ)–အကယ်၍မူလည်း ဖြစ်စေဦးတော့၊ (ဧဝံ သတိပိ)၊ ဘိက္ခုဿ–၏၊ ပယောဂပစ္စယာ–ကြောင့်၊ ဥပ္ပန္နေန–ဖြစ်သောရေနှင့်၊ မိဿကတ္တာ–ရောနေသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိသဂတပိဏ္ဍပါတောဝိယ–အဆိပ်သည် ရောက်အပ်သော ဆွမ်းသည်ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ အကပ္ပိယမံသရသမိဿက ဘောဇနံ ဝိယ–မအပ်သော အသားအရည်ဖြင့် ရောသော ဘောဇဉ်သည်ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဒုဗ္ဘိနိဘောဂံ–မခွဲခြားအပ် မခွဲခြားနိုင်သည်၊ ဟောတိ၊ [အဆိပ်နှင့်ဆွမ်း, မအပ်

ဧနပဒသ၊ ပေ၊ ဝဋ္ဋတိ။ ။သာမိကောအရ ခရိုင်ဝန် မြို့အုပ်တို့ ပါဝင်၏၊ ထိုသူတို့က အစိုးရပိုင်အဖြစ်ဖြင့် လယ်ယာရေကန်ကို ပြန်ယူ၍ ထပ်လှူလျှင် အပ်သည်–ဟူလို၊ ထို့ကြောင့် ယခုခေတ် မအပ်ဟု သံသယဖြစ်ဖွယ်ရှိသော ကျောင်းများကို အစိုးရဖြစ်သူတို့က ပြန်၍လှူလျှင် အပ်စရာရှိ၏။

သော အသားအရည်နှင့် ဘောဇဉ်သည် ခွဲခြားမ၍ မရသကဲ့သို့ အပ်သောရေနှင့် မအပ်သော ရေလည်း ခွဲခြားမ၍-ဟူလို၊] (တသ္မာ-ကြောင့်၊) သဗ္ဗေသံ-အလုံးစုံသော ရဟန်းတို့အား၊ အကပ္ပိယမေဝ (ဟောတိ)၊ ပန-ဆက်၊ ဥဒကဿ-၏၊ သြကာသော-နေရာအရပ်သည်၊ အတ္ထိ-ရှိသေး၏၊ တဌာကဿ-၏၊ ပါဠိ-ကန်ပေါင်းကံရိုးသည်၊ ထိရာ-ခိုင်မြဲသည်၊ (ဟောတိ-၏၊) ယထာ-အကြင် အခြင်းအရာအားဖြင့် ပြုလသော်၊ ဗဟုံ-သော၊ ဥဒကံ-ကို၊ ဂဏှာတိ-ယူနိုင်၏၊ ဧဝံ-အားဖြင့်၊ ကရောဟိ-လော့၊ တိရသမီပေ-၌၊ ဥဒကံ-ကို၊ ကရောဟိ-လော့၊ [ရေများမှ ကမ်းနှင့်နီးသောကြောင့် ရေများလာအောင်ပြုပါ-ဟူလို။] ဣတိ ဧဝံ-သို့၊ ဥဒကမေဝ-ကိုသာ၊ သစေ ဝိစာရေတိ-အကယ်၍ စိမ်အံ့၊ (ဧဝံသတိ)၊ ဝဋ္ဋတိ၊ ဥပါသက-ဥပါသကာ၊ ဥဒ္ဓနေ-ဖိခနောက်၌၊ အဂ္ဂိ-ကို၊ နှ ပါတေန္တိ-မကျစေကြရကုန်၊ ဥဒကကမ္မံ-ရေဖြင့်ပြုအပ်သော အမှုကို၊ လဗ္ဘတု-ရအပ်ပါစေလော့၊ ဣတိ-သို့၊ ဝတ္တုံ-ငှာ၊ ဝဋ္ဋတိ-အပ်၏၊ ပန- ဗျတိရိတ်ကား၊ သသံ-ကို၊ ကတ္တာ-၍၊ အာဟရထ-နှ်လော့၊ ဣတိ-သို့၊ ဝတ္တုံ-ငှာ၊ နှ ဝဋ္ဋတိ။

ပန-ဆက်၊ တဌာကေ-၌၊ အတိဗဟုံ-စွာသော၊ ဥဒကံ-ကို၊ ဒိသ္မာ, ပဿ တောဝါ-ဘေးမှသော်လည်းကောင်း၊ ပိဋ္ဌိတောဝါ-နောက်ဘေးမှသော်လည်း ကောင်း၊ မာတိကံ-ရေမြောင်းကို၊ သစေ နီဟရာပေတိ-အကယ်၍ ထုတ်ဆောင် စေအံ့၊ ဝနံ-တောကို၊ ဆိန္နာပေတွာ-၍၊ ကေဒါရေ-လယ်တို့ကို၊ သစေကာရာ ပေတိ၊ ဝါ-တစ်နည်း၊ ပေါရာဏကေဒါရေသု-ရှေးလယ်တို့၌၊ ပကတိဘာဂ်-ပကတိ အဖို့ကို၊ [ယူရိုးယူစဉ် အဖို့ကို "ပကတိဘာဂ" ဟု ဆိုသည်၊] အဂ္ဂဟေတွာ, အတိရေဂ်-အပိုအလွန်ဖြစ်သော အဖို့ကို၊ သစေ ဂဏှာတိ၊ နဝသသေဝါ-အသစ်ဖြစ်သော ကောက်ရိုးရာ လယ်မှုလည်းဖြစ်သော၊ [ရှေးက မထွန်အပ်ဖူးသော လယ်ယာကို ဆိုသည်၊] အကာလသသေဝါ-အခါမဲ့ ကောက်ရိုးရာ လယ်မှုလည်းဖြစ်သော၊ အပရိစ္ဆိန္နဘာဂေ-မည်ရွေ့.မည်မျှ ပေးရ မည်ဟု မပိုင်းဖြတ်အပ်သောအဖို့ရှိသောလယ်၌၊ ဧတ္ထကေ-နှ်သော၊ ကဟာပဏော-တို့ကို၊ ဒေထ၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ကဟာပဏော, သစေဥဿာပေတိ-အကယ်၍စတည် စေအံ့၊ (ဧဝံသတိ)၊ သဗ္ဗေသံ အကပ္ပိယံ (ဟောတိ)။

ဥဒ္ဓနေ၊ လေ၊ ဝဋ္ဋတိ။ ။နောက် ဗျတိရေဂ် ဝါကျကိုထောက်၍ ရှေ့ဝါကျ၌ "ထမင်းချက်ဖို့ရန် ·ကောက်စပါးမရသဖြင့် မီးဖို၌မီးမထည့်ကြရ, ရေဖြင့်ပြုအပ်သော ကောက်စပါး စိုက်မှုကိုပြုကြ" ဟု ဆိုလိုသော်လည်း ထိုသို့ မခိုင်းဘဲ "သွယ်ဂိုက်၍ ပြော သော ပရိယာယ်စကား အရိပ်နိမိတ် စကားဖြစ်၍ အပ်၏" ဟု ဆိုလိုဟန်တူသည်။

ပန–ဆက်၊ ယော–အကြောင်းရှိသည်၊ ကဿထ–ထွန်ကြကုန်၊ ဝပထ–စိုက်ပျိုးကြကုန်၊ ဣတိ–သို့၊ အဝတ္ထာ–တိုက်ရိုက်မပြောဘဲ၊ ဇေ္ဓကာယ–သော၊ ဘူမိယာ–၌၊ ဇေ္ဓကောနာမ–မည်သော၊ ဘာဂေါ (ဟောတိ)၊ ဣတိ ဧဝံ–ဤသို့ပြော၍၊ ဘူမိံ ဝါ–ကိုသော်လည်း၊ ပတိဋ္ဌာပေတိ–တည်စေအံ့၊ ဇေ္ဓ ကေ, ဘူမိဘာဂေ–၌၊ အမှေဟိ–တို့သည်၊ သသံ–ကို၊ ကတံ–ပါပြီ၊ ဇေ္ဓကံ နာမ ဘာဂံ ဂဏှထာတိ, ဝဒန္တေ သု–လျှောက်လာကုန်သော၊ ကဿကေသု–လယ်သမားတို့၌၊ ဘူမိပွမာဏဂ္ဂဟဏတ္ထံ–မြေ၏ ပမာဏကို ယူခြင်းအကျိုးငှာ၊ (မြေတိုင်းတာခြင်းငှာ၊) ရဇ္ဇုယာဝါ–ဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ ဒဏ္ဍကေနဝါ–တုတ်ဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ မိနာတိ–တိုင်းအံ့၊ ခလေဝါ–ကောက်နယ်တလင်း၌သော်လည်း၊ ဌတ္ဝာ–ရပ်၍၊ ရက္ခတိ–စောင့်အံ့၊ [တခြားသို့ ထုတ်ယူမသွားအောင် စောင့်နေအံ့၊] ခလတောဝါ–မှမူလည်း၊ နိဟရာပေတိ–ထုတ်ဆောင်စေအံ့၊ ကောဋ္ဌာဂါရေဝါ–ကျီ၌သော်လည်း၊ ပဋိသာမေတိ–သိမ်းဆည်းအံ့၊ တသ္မေ ဝ–ထိုရဟန်း၏သာလျှင်၊ တံ–ထို ကောက်သည်၊ အကပ္ပိယံ (ဟောတိ)။

ကဿကာ–တို့သည်၊ ကဟာပဏော–အသပြာ (ငွေ)တို့ကို၊ အာဟရိတ္ဝာ–၍၊ ဣမေ–ဤငွေတို့ကို၊ သံဃဿ–သံဃာဖို့၊ အာဟရာ–ဆောင်ယူအပ်ပါကုန်ပြီ၊ ဣတိ–သို့၊ သစေ ဝဒန္တိ၊ အညတရော–အမှတ်မထားတစ်ပါးပါးသော၊ ဘိက္ခု–သည်လည်း၊ သံဃော–သည်၊ ကဟာပဏော–တို့ကို၊ နု ခါဒတိ–မခံစား၊ ဣတိ သညာယ–ဤသို့သော အမှတ်ဖြင့်၊ ဇေ္ဓကေဟိ–နှင့်သော၊ ကဟာပဏေဟိ–တို့ဖြင့်၊ သာဋကေ–အဝတ်တို့ကို၊ အာဟရ–ဆောင်ခဲ့လော့၊ ["အာဟရထ" ဟု ဗုဟုဝုစ်ရှိလျှင် ကောင်း၏၊] ဇေ္ဓကေဟိ (ကဟာပဏေဟိ) ယာဂုအာဒီနိ, သမ္ဘာဒေဟိ–ပြီးစေလော့၊ [ဗဟုဝုစ်ရှိလျှင် ကောင်း၏။] ဣတိ သစေ ဝဒတိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ ယံ–အကြောင်းအဝတ်စသည်ကို၊ တေ–ထိုလယ်သမားတို့သည်၊ အာဟရန္တိ–ဆောင်ယူလာကုန်၏၊ (တံ–ထိုအဝတ်စသည်သည်၊) သဗ္ဗေသံ–အလုံးစုံသော ရဟန်းတို့အား၊ အကပ္ပိယံ(ဟောတိ)၊ကဿ–နည်း၊ ကဟာပဏာနံ–တို့၏၊ ဝါ–တို့ကို၊ ဝိစာရိတတ္တာ–စီမံအပ်ကုန်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ (ကဿကာ–တို့သည်၊) ဣဒံ–ကို၊ အာဟရိတ္ဝာ–၍၊ ဣဒံ–ဤစပါးကို၊ သံဃဿ–ဖို့၊ အာဟဋံ–ပြီ၊ ဣတိ သစေ ဝဒန္တိ၊ အညတရော ဘိက္ခု၊ ပုရိမနယေနေဝ–ဖြင့်သာ၊ [နု သံဃော ကဟာပဏော ခါဒတိ–စသောနည်းဖြင့်၊] ဇေ္ဓကေဟိ–နှင့်သော၊ ဝီဟီဟိ–တို့ဖြင့်၊ ဣဒဉ္စိဒဉ္စ–ဤမည် ဤမည်သော. ပစ္စည်းကိုလည်း၊ အာဟရထ–နှင်လော့၊ ဣတိ(သစေ) ဝဒတိ၊ (ဧဝံ သတိ)၊ ယံ–အကြောင် အဝတ်စသည်ကို၊ တေ–တို့သည်၊ အာဟရန္တိ–နှင်၏၊ (တံ–သည်)၊ တသ္မေ–

ထိုရဟန်းအားသာ၊ အကပ္ပိယံ (ဟောတိ)၊ ကသ္မာ–နည်း၊ ဓညသ–၏၊ဝါ–ကို၊ ဝိစာရိတတ္တာ–တည်း၊ [အာမကညေ့ပဋ္ဌိဂ္ဂဟဏာ ပဋ္ဌိဝိရတော–ဟု ဟောတော်မူသောကြောင့် စပါးကိုလည်း မစီမံကောင်း–ဟူလို၊] တဏ္ဍုလဝါ–ကိုသော်လည်းကောင်း၊ အပရဏ္ဏံဝါ–ပဲကိုသော်လည်းကောင်း၊ အာဟရိတ္တာ–၍၊ ပေ၊ ယံ တေ အာဟရန္တိ၊ (တံ–သည်၊) သဗ္ဗေသံ ကပ္ပိ ယံ (ဟောတိ၊) ကသ္မာ–နည်း၊ ကပ္ပိယာနံ–နှင်သော၊ တဏ္ဍုလာဒီနံ–တို့၏၊ ဝါ–တို့ကို၊ ဝိစာရိတတ္တာ–တည်း၊ ကယဝိက္ကယေပိ–ကယဝိက္ကယ သိက္ခာပုဒ်ကြောင့်လည်း၊ အနာပတ္တိ (ဟောတိ)၊ (ကသ္မာ)၊ ကပ္ပိယကာရကသ–အား၊ အာစိက္ခိတ္တာ–ပြောအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ [ရဟန်းကိုယ်တိုင် မလဲဘဲ ကပ္ပိယကာရက ကို အလဲခိုင်းသောကြောင့်–ဟူလို။]

ပန–ဆက်၊ ပုဗ္ဗေ–ရှေးအခါ၌၊ စိတ္တလပဗ္ဗတေ–၌၊ ကော–သော၊ ဘိက္ခု–သည်၊ စတုသာလဒ္ဒါရေ–မုခ်ထွက်တံခါး ၄ဖက်ရှိသော ဆွမ်းစားကျောင်း၌၊ [စတုသာလဒ္ဒါရေတိ ဘောဇနသာလံ သန္ဓာယ ဝုတ္တံ၊–ဋီကာ။] သွေ–၌၊ သံဃသ–ဖို့၊ တ္တေကပွမာဏော–နှင်သော၊ ပူပေ–မုန့်တို့ကို၊ ပစေယျုံ–ကြော်ပါကုန်မူကား၊ အဟောဝတ–စွ၊ ဣတိ–ဤသို့ကြံ၍၊ အာရာမိကာနံ–တို့၏၊ သညာဇနနတ္ထံ–အမှတ်အသားကို ဖြစ်စေခြင်းအကျိုးငှာ၊ ဘူမိယံ–၌၊ မဏ္ဍလံ–မုန့်ဝိုင်းသဏ္ဌာန်ကို၊ အကာသိ–ပြုထားပြီ၊ တံ–ထိုမုန့်ဝိုင်းသဏ္ဌာန်ကို၊ ဒိသ္မာ–၍၊ ဆေကော–ပါးနပ်သော၊အာရာမိကော–သည်၊ တတော–ထိုပုံသဏ္ဌာန် အတိုင်းပင်၊ ကတ္တာ–ပြီး၍၊ ဒုတိယဒိဝသေ–၌၊ ဘေရိယာ–သံဃာစည်းဝေးကြောင်းစည်ကို၊ အာကောဋိတာယ–တီးအပ်သော်၊ သံဃေ–သည်၊ သန္နိပတိတော–သော်၊ ပူပံ ဂဟေတ္တာ သံဃတ္ထေရံ အာဟ၊ (ကိံ)၊ ဘန္တေ အမှေဟိ, ဣတော–ဤနေ့မှ၊ ပုဗ္ဗေ, ပိတူနံ (သန္တိကေ, ဇဝရုပ်–ဤသို့ သဘောရှိသော စကားကို၊ နေဝသုတပုဗ္ဗံ–မကြားအပ်ဖူးပါ၊) ပိတာမဟာနံ–တို့၏၊ (သန္တိကေ) ဇဝရုပ် နှ သုတပုဗ္ဗံ၊ ဇကေန, အယျေန–သည်၊ စတုသာလဒ္ဒါရေ, ပူပတ္ထာယ–မုန့်အကျိုးငှာ၊ သညာ–အမှတ်အသားကို၊ ကတာ–ပါပြီ၊ ဒါနိ–ယခုအခါ၌၊ ဣတော–ဤနေ့မှ၊ ပဘုတိ–၍၊ အယျာ အတ္တနော အတ္တနော စိတ္တာနုရူပံ ဒေန္တု၊ အမှာကမ္ပိ–တို့၏လည်း၊ ဖာသုဝိဟာရော ဘဝိဿတိ၊ [သံဃာများ၏ စိတ်ကြိုက်အတိုင်း ပြုလုပ်ပေးရသည့်အတွက် တပည့်တော်တို့မှာ စိတ်ချမ်းသာမှု ဖြစ်ပါလိမ့်မည်–ဟူလို။] မဟာထေရော, တတောဝ–ထိုအရပ်မှပင်၊ နိဝတ္တိ–ပြန်နှစ်ပြီ၊ ဇကဘိက္ခုနာပိ, ပူပေါ–ကို၊ နှ ဂဟိတော–မခံယူအပ်၊ ဇဝံ–လျှင်၊ ပုဗ္ဗေ–၌၊ တတြုပ္ပာဒမ္ပိ–ထိုကျောင်းတိုက်၌ဖြစ်သော ပစ္စည်းကိုသော်မှလည်း၊

နေ ပရိဘုဥ္ဇိ'သု၊ [ပစ္စည်းက မအပ်သောကြောင့် မသုံးဆောင်ကြသည်မဟုတ်၊ ရဟန်းက ပရိယာယ်ပြု၍ စီမံထားသဖြင့် အစားအတွက် ထိုသို့ ပရိယာယ်ပြုမှုကို မနှစ်သက်သောကြောင့် ဆရာတော်မဟာထေရ်ကြီး ပြန်ကြွတော်မူသည်၊ ဆရာတော်ကြီးက မခံသောကြောင့် သံဃာအားလုံးလည်း မခံယူကြ၊] တသွာ-ကြောင့်၊ (ထိုသို့ ရှေးက ထိုကျောင်းတိုက်၌ ဖြစ်သော အပ်သော ပစ္စည်းကို သော်မှ ရဟန်း၏စီမံမှု ပါနေလျှင် မသုံးဆောင်ကြခြင်းကြောင့်၊) သလ္လေခ-ပစ္စည်းလေးပါးတို့၌ နည်းပါးအောင် ခြစ်ပစ်ကြောင်း သလ္လေခအကျင့်ကို၊ အစ္စဇ္ဇေန-မစွန့်သော၊ အပ္ပမ္ပတ္ထေန-မမေ့မလျော့ မပေါ့မဆသော၊ ဘိက္ခုနာ-လဇ္ဇီသူမွန်, သီလဝန်ရဟန်းတော်သည်၊ ကပ္ပိယေပိ-အပ်သောအရာ၌သော်မှ လည်း၊ [ပိဖြင့် "မအပ်သောအရာကို မဆိုထားဘိ" ဟု ဂရဟာပြု၊] အာမိ-သတ္ထာယ-အဝတ်အစားဟူသော အာမိသအကျိုးငှာ၊ လောလတာ-လျှပ်ပေါ်-လော်လည်သူ၏အဖြစ်ကို၊ ဝါ-မငြိမ်မသက်, ယောက်ယက်ခတ်ခြင်းကို၊ နကာတဗ္ဗာ-မပြုထိုက်၊ ဣတိ-ကား၊ အနုသာသနီ-တည်း၊ စ-ဆက်၊တဋ္ဌာ-ကေ-၌၊ ယော အယံ-အကြင်အဆုံးအဖြတ်ကို၊ ဝုတ္တော-ပြီ၊ ပေါက္ခရဏီ-ဥဒဟဝါဟက မာတိကာဒီသုပိ-လေးထောင့်ကန်, ရေပြွန်, ရေမြောင်း အစရှိသည်တို့၌လည်း၊ ဧသေဝ-ဤဆိုအပ်ပြီးသော အဆုံးအဖြတ်သည်ပင်၊ နယော-သိကြောင်း ဆုံးဖြတ်နည်းတည်း။

ပုဗ္ဗဏ္ဏာပရဏ္ဏာ ဥစ္ဆုဖလာဖလာဒီနံ-ကောက်, ပဲ, ကြံ, သစ်သီးငယ်, သစ်သီးကြီး အစရှိသည်တို့၏၊ ဝိရုဟနဋ္ဌာနံ-စည်ပင် ပေါက်ရောက်ရာ အရပ်ဖြစ်သော၊ ယံကိဉ္စိ-သော၊ ခေတ္တံဝါ-ကိုသော်လည်းကောင်း၊ ဝတ္ထုံဝါ-ယာကိုသော်လည်းကောင်း၊ ဒမ္မိ-၏၊ ဣတိ-သို့၊ ဝုတ္တေပိ-သော်လည်းကောင်း၊ ဝါ-လျှောက်အပ်ရာ၌လည်း၊ နေ ဝဋ္ဋတိ-မအပ်၊ ဣတိ-သို့၊ ပဋိက္ခိပိတ္တာ-၍၊ တဋ္ဌာ-ကေ-၌၊ ဝုတ္တနယေနေဝ-ဖြင့်သော၊ ယဒါ-၌၊ ကပ္ပိယဝေါဟာရေန-ဖြင့်၊ စတုပစ္စယ ပရိဘောဂတ္ထာယ-ငှာ၊ ဒမ္မိ-၏၊ ဣတိ-သို့၊ ဝဒတိ-၏၊ တဒါ-၌၊ သမ္ပဋ္ဌိတ္ထိတဗ္ဗံ၊ ဝနံ-သစ်ပင်ဟူသော တောကို၊ ဒမ္မိ၊ အရညံ-တောအားလုံးကို၊ ဒမ္မိ၊ ဣတိ-သို့၊ ဝုတ္တေ-သော်၊ ဝဋ္ဋတိ၊ မနုဿာ-တို့သည်၊ ဘိက္ခူဟိ-တို့သည်၊ အနာဏတ္ထာယေဝ-မစေခိုင်းအပ်ကုန်ဘဲသာလျှင်၊ တတ္ထ-ထို တောင်၌၊ ရက္ခေ-တို့ကို၊ ဆိန္ဒိတ္တာ-၍၊ အပရဏ္ဏာဒီနိ-တို့ကို၊ သမ္ဘာဒေတ္တာ-၍၊ ဘိက္ခူနံ-တို့အား၊ ဘာဂံ-အဖို့ကို၊ (ထုံးစံအတိုင်း ပေးထိုက်သော အဖို့ကို) သစေ ဒေန္တိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ ဝဋ္ဋတိ-အပ်၏၊ အဒေန္တော-မပေးကုန်လသော်၊ ဝါ-မပေးသူတို့ကို၊ နေ စောဒေတဗ္ဗော-မတောင်းထိုက်ကုန်။

ကေနစိဒေဝ-သော၊ အန္တ ရာယေန-ကြောင့်၊ တေသု-ထိုလူတို့သည်၊ ပက္ကန္တေသု-ဖဲသွားကုန်သော်၊ အညေ-အခြားလူတို့သည်၊ သစေ ကရောန္တိ၊ စ-ထိုသို့ပြုပါကုန်သော်လည်း၊ ဘိက္ခုနံ-တို့အား၊ ကိဉ္စိ-ကို၊ သစေ နေ ဒေန္တိ၊ (ဧဝံသတိ၊ တေ-ထိုလူတို့ကို၊ ဝါရေတဗ္ဗာ-နှ၏၊ သစေ ဝဒန္တိ၊ ပေ၊ တတော-ထိုသို့လျှောက်ခြင်းကြောင့်၊ တေ-တိုလူတို့ကို၊ ဝတ္တဗ္ဗာ-နှ၏၊ (ကိံ)၊ တေ-ထိုရှေးလူတို့သည်၊ ပေ၊ ဧဝံ-ဤသို့၊ လျှောက်ကုန်လသော်၊ ဝဋ္ဋတိ၊ ကဉ္စိ-တစ်စုံတစ်ခုသော၊ သဿုဒ္ဒာနကံ-ကောက်စပါးတို့၏ ဖြစ်ပေါ်ရာဖြစ်သော၊ ဘူမိပ္ပဒေသံ-ကို၊ သန္ဓာယ-၍၊ သီမံ-သိမ်ကို၊ ဒေမ-နှ၏၊ ဣတိ ဝဒန္တိ၊ ဝဋ္ဋတိ၊ ပန-ထိုသို့ အပ်ပါသော်လည်း၊ သီမာပရိစ္ဆေဒနတ္ထံ-သိမ်ကို ပိုင်းခြားခြင်းအကျိုးငှာ၊ ထမ္ဘာဝါ-တိုင်တို့ကိုသော်လည်းကောင်း၊ ပါသာဏာဝါ-တို့ကိုသော်လည်းကောင်း၊ သယံ-ကိုယ်တိုင်၊ နှ ထပေတဗ္ဗာ-နှ၊ ကသ္မာ-နည်း၊ ဘူမိနာမ-မည်သည်၊ အနုဋ္ဌါ-မပိုင်းဖြတ်အပ်သော အဖိုးရှိ၏၊ ဝါ-အဖိုးများစွာ ထိုက်၏၊ အပ္ပကေနာပိ-အနည်းငယ်သော မြေဖြင့်လည်း၊ ပါရာဇိကော-သည်၊ ဘဝေယျ၊ ပန-အနွယကား၊ အာရာမိကာနံ-တို့အား၊ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ (ကိံ)၊ ဣမိနာ ဌာနေန-ဤအရပ်ဖြင့်၊ အမှာကံ-တို့၏၊ သီမာ-သည်၊ ဂတာ-သွားပြီ၊ ဣတိ (ဝတ္တဗ္ဗံ)၊ ဟိ-မှန်၊ တေ-ထိုအာရာမ်စောင့်တို့သည်၊ အမိကံ-အပိုအလွန်ကို၊ သစေ ဂဏှန္တိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ ပရိယာယေန-ဖြင့်၊ ကထိတတ္တာ အနာပတ္တိ (ဟောတိ)၊ [ဤနေရာ၌ တိုင်စိုက်လော့ဟု မပြောဘဲ "ဤအရပ်ဖြင့် သိမ်သည် သွား၏" ဟု ပရိယာယ်ပြောသောကြောင့် အနာပတ်-ဟူလို၊] ပန-ဆက်၊ ရာဇ ရာဇမဟာမတ္တာဒယော-တို့သည်၊ သယမေဝ-သူတို့ကိုယ်တိုင်သာလျှင်၊ ထမ္ဘေ- တိုင်တို့ကို၊ ထပါပေတွာ-ထားစေ၍၊ စတ္တာရော ပစ္စယေ ပရိဘုဉ္ဇထ၊ ဣတိ-ဤသို့လျှောက်၍၊ ယဒိ ဒေန္တိ၊ (ဧဝံသတိ) ဝဋ္ဋတိ။

ကောစိ-သည်၊ အန္တောသီမာယ-၌၊ တဋ္ဌာကံ, သစေ ခနတိ-အကယ်၍ တူးအုံ့၊ ဝိဟာရမဗ္ဗေနဝါ-ဖြင့်မူလည်း၊ မာတိကံ-ကို၊ သစေ နေတိ-အကယ်၍ သွယ်ဆောင်အုံ့၊ စေတိယဂ်ဏ ဗောဓိယဂ်ဏာဒီနိ-စေတီရင်ပြင်, ဗောဓိရင်ပြင် အစရှိသည်တို့ကို၊ သစေ ဒူသေန္တိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ ဝါ ရေတဗ္ဗော၊ သံဃော ကိဉ္စိ လဘိတ္တာ, အာမိသဂရုကတာယ-အာမိသ၌ အလေးပြုသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သစေ နှ ဝါရေတိ၊ ဧကော ဘိက္ခု သစေ ဝါရေတိ၊ သောဝဘိက္ခု-ထိုတားမြစ်သောရဟန်းသည်သာ၊ ဣဿရော-အစိုးရ၏၊ ဧကော ဘိက္ခု သစေ နှ ဝါ ရေတိ၊ တုမှေ နေထာတိ, တေသံ ယေဝ-ထိုကန်တူးသူ မြောင်းသွယ်သူ တို့၏သာလျှင်၊ ပဏ္ဏော-ဘက်သားသည်၊ သစေ ဟောတိ၊ ပေ၊ ဟိ-မှန်၊ သံဃိကေသု, ကမ္မေသု-အလုပ်တို့၌၊ ယော-အကြင်ရဟန်းသည်၊

ဓမ္မကမ္မံ–တရားနှင့် လျော်သော အမှုကို၊ ကရောတိ၊ သောဝ ဣသရော၊ ဝါရိယမာနောပိ သစေ ကရောတိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ ဟေဋ္ဌာ, ဂဟိတံ–ယူအပ်ပြီးသော၊ ပံသုံ–မြေကို၊ ဟေဋ္ဌာ–ခ်ီ၊ ပက္ခိပိတ္ဝာ–ပြန်ထည့်၍လည်းကောင်း၊ ပေ၊ ပက္ခိပိတ္ဝာ–လည်း ကောင်း၊ ပုရေတဗ္ဗော၊ [သ့ နဂိုအတိုင်း ပြန်တည်စေလို၍ "ဟေဋ္ဌာ ဂဟိတံ" စသည်ကို ဆိုသည်။]

ကောစိ–တစ်စုံတစ်ယောက်သည်၊ ယထာဇာတမေဝ–ယာခင်းခ် ဖြစ်မြဲတိုင်းသာလျှင် ဖြစ်သော၊ [မခုတ်မခူးရသေးသည့်အတွက် ဖြစ်မြဲတိုင်းသော၊] ဥစ္ဆု ဝါ–ကြဲကိုသော်လည်းကောင်း၊ အပရဏ္ဏံ ဝါ–ပဲကိုသော်လည်းကောင်း၊ အလာဗုကုမ္ဘဏ္ဍာဒိကံ–ဗူးသီး, ဖရဲသီးအစရှိသော၊ ဝလ္လိဖလံဝါ–နွယ်ခ်ဖြစ်သော အသီးကိုသော်လည်းကောင်း၊ ဒါတုကာမော–သည်၊ (ဟုတ္တာ၊) သဗ္ဗံ–သော၊ ဧတံ ဥစ္ဆုခေတ္တံ–ဤကြဲခင်းကို၊ ဒမ္မိ–လှူပါ၏၊ ဣတိဝါ–ဤသို့သော်လည်းကောင်း၊ ဧတံ အပရဏ္ဏဝတ္ထုံ–ဤပဲခင်းကို၊ ဒမ္မိ ဣတိဝါ, ဧတံ ဝလ္လိဖလံ–ကို၊ ဒမ္မိ–၏၊ ဣတိဝါ–လည်းကောင်း၊ သစေ ဝဒတိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ ဝတ္ထုနာ–လယ်, ယာဟူသော ဝတ္ထုနှင့်၊ သဟ–ကွ၊ ပရာမဋ္ဌတ္တာ–သုံးသပ်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ နဝဋ္ဌတိ၊ ဣတိ–ဤသို့၊ မဟာသုမတ္ထေရော အာဟ၊ ပန–ကား၊ မဟာ ပဒုမတ္ထေရော–သည်၊ ဧတံ–ဤစကားသည်၊ အဘိလာပ မတ္တံ–ပြောရိုးဆိုစဉ်စကားမျှတည်း၊ ဟိ–မှန်၊ သော ဘူမိဘာဂေါ–ထိုလယ်ယာဟူသော မြေအဖို့သည်၊ သာမိကာနံယေဝ–တို့၏သာ၊ ဘူမိဘာဂေါ–တည်း၊ တသ္မာ–ကြောင့်၊ ဝဋ္ဋတိ–၏၊ ဣတိ အာဟ။

ဒါသံ–ကို၊ ဒမ္မိ–၏၊ ဣတိ–သို့၊ ဝဒတိ–အုံ့၊ နဝဋ္ဋတိ၊ အာရာမိကံ–ကို၊ ဒမ္မိ–၏၊ ပေ၊ ဣတိ–သို့၊ ဝုတ္တေ–သော်၊ ဝဋ္ဋတိ၊ သော အာရာမိကော–သည်၊ ပုရေ ဘတ္တမ္ပိ–နံနက်အခါ၌လည်းကောင်း၊ ပစ္ဆာဘတ္တမ္ပိ–နေလွဲအခါ၌လည်းကောင်း၊ သံဃဿ–၏သာ၊ ကမ္မံ–အလုပ်ကို၊ သစေ ကရောတိ၊ (ဧဝံသတိ) သာမဏေရဿဝိယ–၏ကဲ့သို့၊ တဿ–ထိုအာရာမ်စောင့်၏ အပေါ်၌၊ သဗ္ဗံ–သော၊ ဘောဇနပဋိဂ္ဂဟဏမ်ိ–ဆေးဖြင့် စောင့်ရှောက်ခြင်းကိုလည်း၊ ကာတဗ္ဗံ–မြဲနိုင်၏၊ ဝါ–ပြုကောင်း၏၊ ပုရေဘတ္တမေဝ–၌သာ၊ သံဃဿ–၏၊ ကမ္မံ–ကို၊ သစေ ကရောတိ၊ ပစ္ဆာဘတ္တံ–၌၊ အတ္တနော–၏၊ ကမ္မံ–ကို၊ (သစေ ကရောတိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ သာယံနိဝါပေါ–ညနေစာရိက္ခာကို၊ နဝ ဒါတဗ္ဗော၊ ယေပိ–အကြင် အာရာမ်စောင့်တို့သည်လည်း၊ ပဋ္ဌဒိဝသဝါရေနဝါ–၅ ရက်အလှည့် အကြိမ်အားဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ ပက္ခဝါရေနဝါ–တစ်ပက္ခအလှည့်အကြိမ်အားဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ သံဃဿ–၏၊ ကမ္မံ–ကို၊ ကတ္တာ–၍၊ သေသ ကာလေ–၌၊ အတ္တနော ကမ္မံ ကရောန္တိ၊ တေသမ္ပိ–တို့အားလည်း၊ ကရဏာ

ကာလေယေ၀-ပြုရာအခါ၌သာလျှင်၊ ဘတ္တဗ္ဗ-ကိုလည်းကောင်း၊ နိ၀ါပေါ၀-ရိက္ခာကို လည်းကောင်း၊ ဒါတဗ္ဗော၊ သံဃသ-၏၊ ၀ါ-မှာ၊ ကမ္မံ-အလုပ်သည်၊ သစေ နတ္ထိ၊ အတ္တနောယေ၀ ကမ္မံ ကတ္တာ ဧ၀န္တိ၊ တေ-ထို အာရာမ်စောင့်တို့သည်၊ ဟတ္ထကမ္မမူလံ-လက်ဖြင့်ပြုအပ်သော အလုပ်၏အခကို၊ (တခြားနေရာမှ လုပ်ခကို၊) အာနေတွာ-၍၊ စေ ဒေန္တိ၊ (ဧ၀ံသတိ)၊ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ နောစေ ဒေန္တိ၊ ကိဉ္စိ-ဘာကိုမျှ၊ နေ ၀တ္တဗ္ဗော၊ ယံကိဉ္စိ-သော၊ ရဇကဒါသမ္မိ-ခ၀ါသည်၏ကျွန်ကို လည်းကောင်း၊ ပေသကာရ ဒါသမ္မိ-ရက်ကန်းသည်၏ ကျွန်ကိုလည်းကောင်း၊ အာရာမိကနာမေန-အာရာမ်စောင့် ဟူသော နာမည်ဖြင့်၊ သမ္ပဋိစ္ဆိတုံ-လက်ခံခြင်း ၄၁၊ ၀ဋ္ဋတိ-အပ်၏။

ဂါ၀ေါ-နွားမတို့ကို၊ ဒေမာတိ သစေ ၀ဒန္တိ၊ (ဧ၀ံသတိ)၊ နေ ၀ဋ္ဋတီတိ ပဋိက္ခိပိတဗ္ဗော၊ ဣမာ ဂါ၀ေါ-ဤနွားမတို့ကို၊ ကုတော-အဘယ်မှ၊ ၀ါ-ဘယ်က၊ (လဒ္ဓါ-ရအပ်ပါကုန်သနည်း၊) ဣတိ-ဤသို့ မေးကုန်အံ့၊ ပဏ္ဍိတေ ဟိ-ဉာဏ်ရှိသူတို့သည်၊ ပဗ္ဗဂေါရသ ပရိဘောဂတ္တာယ-နွားမှဖြစ်သော ငါးမျိုးသော အရသာကို သုံးဆောင်ခြင်းအကျိုးငှာ၊ ဒိန္နာ-လူအပ်ကုန်ပြီ၊ ဣတိ-ဤသို့ ပြောထိုက်၏၊ ပေ၊ အဇိကာဒီသုပိ-ဆိတ်မ အစရှိသည်တို့၌လည်း၊ ဧသေ၀နယော ၊ ပေ၊ ကေစိမနုဿာ ဘန္တေ, တုမှေ, အပ္ပေါသုက္ကာ-အားထုတ်ခြင်း မရှိကုန်သည်၊ ၀ါ-ကြောင့်ကြမဲ့တို့သည်၊ ဟောထ-ဖြစ်ပါကုန်၊ မယံ-တို့သည်၊ ဣမေ-ဤနွားမစသည်တို့ကို၊ ဂဟေတွာ-ယူ၍၊ တုမှာကံ-အရှင်ဘုရားတို့အား၊ ကပ္ပိယဘဏ္ဍံ-ကို၊ ဒဿာမ-လူပါကုန်အံ့၊ [ဣတိ-ဤသို့လျှောက်၍၊ သစေ ဂဏှန္တိ၊ (ဧ၀ံသတိ)၊ ၀ဋ္ဋတိ၊ ကုက္ကုဋ္ဌသူကရော-တို့သည်၊ သုခံ-စွာ၊ ဧ၀န္တု-အသက်ရှင်ပါစေကုန်၊ ဣတိ-ဤသို့ပြော၍၊ ဝိသဇ္ဇေတုံ ၀ဋ္ဋတိ၊ [ကြက် ၀က် စသည် အလှူလာလျှင် အလှူမခံဘဲ "တောင်ဘေးမဲ့လွတ်လိုက်ကြပါ" ဟု ပြောကောင်း၏၊ "ဝိသဇ္ဇာပေတုံ" ဟုရှိလျှင် သာ၍ကောင်းမည်၊] ဣမံ တဋ္ဌာကံ (ဝိဟာရသ ဒေမ၊ ပေ၊) ဣမံ ၀ဏ္ဏုဿ-ဤယာကို၊ ဝိဟာရသဒေမာတိ ၀ုတ္တေ ပဋိက္ခိပိတုံ နေ လဗ္ဘတိ၊ ဤစကားကိုထောက်၍ လယ်ယာများကို ကျောင်းတိုက်၏ ဝတ္ထုကမ်အဖြစ်ဖြင့် လှူလာလျှင် မပယ်ကြဘဲ အလှူခံကြသည်၊] ဣတိ-ဝိနိစ္ဆယ အပြီးတည်း၊ ပေ၊ ဣတိ-တည်း။　　။ရာဇသိက္ခာပဒ၀ဏ္ဏနာ နိဋ္ဌိတာ။

ပဌမော-သော၊ စီ၀ရ၀ဂ္ဂေါ-သည်၊ နိဋ္ဌိတော-ပြီ။

၂–ကောသိယဝဂ်အဖွင့်

၁–ကောသိယသိက္ခာပုဒ်

၅၄၂။ တေန သမယေနာတိ ကောသိယသိက္ခာပဒံ၊ တတ္ထ–ဌ်၊ သန္ဓ ရိတ္တာ ကတံ ဟောတိတိ–ကား၊ သမေ–ညီမျှသော၊ ဘူမိဘာဂေ–ဌ်၊ ကောသိယံသုနိ–ပိုးချည်မျှင်တို့ကို၊ ဥပရူပရိ–အထက်အထက်ဌ်၊ ဝါ–အထပ်ထပ်၊ သန္ဓ ရိတ္တာ–ဖြန့်ခင်းရ၊ ကဠိကာဒီဟိ–ကစည်ရည် အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ သိဠိတ္တာ–သွန်းဖျန်းရ၊ ကတံ–ပြုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဧကေနာပိ ကောသိယံသုနာ မိသေတ္တာ တိ–ကား၊ အတ္တနော–၏၊ ရုစိဝသေန–အလို၏အစွမ်းဖြင့်၊ မိသိတံ–ရောနှောအပ်သော ပိုးချည်မျှင်သည်၊ တိဋ္ဌတု–တည်ပါစေဦး၊ ဝါ–ရှိပါစေဦး၊ တသ–ထိုအခင်းကို၊ ကရဏဋ္ဌာနေ–ပြုအပ်ရာအရပ်ဌ်၊ ဝါတော–သည်၊ ဧကံ–သော၊ ကောသိယံသုံ–ပိုးချည်မျှင်ကို၊ အာနေတ္တာ–ဆောင်ရ၊ သစေပိ ပါတေတိ–အကယ်၍မူလည်း ကျစေဦးတော့၊ ဧဝမ္ပိ–သော်လည်း၊ မိသေတ္တာ–ရ၊ ကတ မေव–သည်သာ၊ ဟောတိ၊ ["ဤစကားအရ လေကဆောင်၍ ကျစေသော်လည်း ဤသိက္ခာပုဒ်က အစိတ္တကဖြစ်သောကြောင့် အာပတ်သင့်၏" ဟု မှတ်၊] သေသံ ဥတ္တာနတ္ထမေव၊ ဆသမုဋ္ဌာနံ၊ ပေ၊ တိဝေဒနန္တိ၊ [ဤသိက္ခာပုဒ်နှင့် နောက်သိက္ခာပုဒ်တို့ဌ် မှတ်ဖွယ်တို့ကို ကခ်ါဘာသာဋီကာဌ် ပြထားပြီ။] .... ကောသိယသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ နိဋ္ဌိတာ။

၂–သုဒ္ဓကာဠကသိက္ခာပုဒ်

၅၄၃။ တေန သမယေနာတိ သုဒ္ဓကာဠကသိက္ခာပဒံ၊ တတ္ထ–ဌ်၊ သုဒ္ဓ ကာဠကာနန္တိ–ကား၊ သုဒ္ဓါနံ–အခြားအဆင်းတို့နှင့် မရောမယှက် သက်သက်ကုန်သော၊ ကာဠကာနံ–မည်းနက်ကုန်သော၊ အညေဟိ–အခြားအဆင်း တို့နှင့်၊ အမိသိတ ကာဠကာနံ–မရောအပ်သော မည်းနက်ကုန်သော၊ (ဧဠကလောမာနံ–တို့၏၊) ဣတိအတ္ထော၊ သေသံ ဥတ္တာနတ္ထမေव၊ သမုဋ္ဌာဒီနိပိ–တို့သည်လည်း၊ ကောသိ ယသိက္ခာပဒသဒိသာနေဝ–ကုန်သည်သာ၊ ဣတိ–တည်း။ သုဒ္ဓကာ ဠကသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ နိဋ္ဌိတာ။

၃–ဒွေဘာဂသိက္ခာပုဒ်

၅၅၂။ တေန သမယေနာတိ ဒွေဘာဂသိက္ခာပဒံ၊ တတ္ထ–ဌ်၊ အန္တေ အာဒိယိတ္တာ တိ–ကား၊ သန္ဓ တသ–ဖြန့်ခင်းအပ်သောအဝတ်၏၊ အန္တေ–အစွန်ဌ်၊ အနဝါတံ ဝိယ–အလျား အနားပတ်ကိုကဲ့သို့၊ ဒသေန္တာ–ပြကုန်လျက်၊ သြဒါတံ–

ဖြူသောသိုးမွေးကို၊ အလ္လီယာပေတွာ–ကပ်ငြိစေ၍၊ (ကာရာပေန္တိ–၌ စပ်၊) ဒွေဘာဂါတိ–ကား၊ ဒွေ ကောဋ္ဌာသာ–၂ ဖို့ ၂ စုတို့ကို၊ အာဒါတဗ္ဗာတိ–ကား၊ ဂဟေတဗ္ဗာန်–၏၊ ဂေါစရိယာနန္တိ–ကား၊ ကပိလဝတ္ထုနံ–ညိုရွှေရောရောင် ကြောင်သော အဆင်းရှိကုန်သော၊ (ဌေဂလောမာနံ–တို့၏၊) ဒွေတုလာ အာဒါတဗ္ဗာတိ (ဇေတံ)–ဤစကားကို၊ စတူဟိ တုလာဟိ–၄ ချိန်တို့ဖြင့်၊ ကာရေတုကာမံ–ပြုစေခြင်းငှာ အလိုရှိသော ရဟန်းကို၊ သန္ဓာယ–၍၊(ဘဂဝတာ) ဝုတ္တံ၊ ပန–ဆက်၊ အတ္ထတော–လိုရင်းအနက်အားဖြင့်၊ ယတ္တကေဟိ–နှင့် သော၊ ဌေဂလောမေဟိ–တို့ဖြင့်၊ ကာတုကာမော–သည်၊ ဟောတိ၊ တေသု–ထို သိုးမွေးတို့တွင်၊ ကာဠကာနံ–မည်းနက်သော သိုးမွေးတို့၏၊ [ဤသို့အနက် ပေးလျှင် "ကာဠက" ၌ ဂုဏ္ဏပစာတည်း၊ "မည်းနက်သော အဆင်းရှိသော သိုးမွေး" ဟု ဆိုလိုသည်၊ နောက်၌လည်းနည်းတူ၊] ဒွေ ကောဋ္ဌာသာ–တို့ လည်းကောင်း၊ ဩဒါတာနံ–တို့၏၊ ဧကော (ကောဋ္ဌာသော)–လည်းကောင်း၊ ဂေါစရိယာနံ–ညိုရွှေရောရောင် ကြောင်သော သိုးမွေးတို့၏၊ ဧကော (ကောဋ္ဌာသော)–လည်းကောင်း၊ (အာဒါတဗ္ဗာ–ယူထိုက်ကုန်၏၊) ဣတိ–သို့၊ ဣဒမေဝ–ဤအနက်သည်သာ၊ ဝါ–ကိုသာ၊ ဒဿိတံ–သည်၊ ဟောတိ၊ ဣတိ–သို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သေသံ ဥတ္တာနတ္ထမေဝ–သာ၊ သမုဋ္ဌာနာဒီနိပိ ကောသိယ သိက္ခာပဒသဒိသာနေဝ၊ ကေဝလံ–သက်၊ ဣဒံ–ဤသိက္ခာပုဒ်ကို၊ အာဒါယ–၍ လည်းကောင်း၊ အနာဒါယ စ–လည်းကောင်း၊ ကရဏတော–ကြောင့်၊ ကိရိယာကိရိယံ– ဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ဣတိ–တည်း၊ [အာဒါယအနာဒါယတို့၏ အဓိပ္ပာယ်ကို ကခ်ါဘာသာဋီကာ၌ ပြထားပြီ၊] ဒွေဘာဂသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ နိဋ္ဌိတာ။

၄–ဆဗ္ဗသဿသိက္ခာပုဒ်

၅၅၇။ တေန သမယေနာတိ ဆဗ္ဗသဿသိက္ခာပဒံ၊ တတ္ထ–၌၊ ဥဗ္ဘတ္တိပိ ဥမ္မိဟန္တိ ပိတိ–ကား၊ သန္ဓတာနံ–တို့၏၊ ဥပရိ–၌၊ ဝစ္ဆံပိ ပဿာဝံပိ ကရောန္တိတိ ဝုတ္တံဟောတိ၊ ["ဟဒ–ကရိသ+ဥဿဂ္ဂေ ကျင်ကြီးစွန့်ခြင်း, မိဟ–သေစနေ (ကျင်ငယ်သွန်ချခြင်း" ဟူသော ဓာတ်အနက်အတိုင်း ဖွင့်ခြင်း တည်း၊] ဒိန္နာ၊ ပေ၊ သမ္ဘုတိတိ–ကား၊ ဧဝံ–သို့၊ လဒ္ဓသမ္ဘုတိကော–ရအပ် သော သမ္ဘုတိရှိသော၊ ဘိက္ခု (လဘတိ၌စပ်၊) ယာဝ–အကြင်မျှလောက်၊ ရောဂေါ–သည်၊ နှ ဂူပသမ္ဘတိ–မငြိမ်းသေး၊ တာဝ–လောက်၊ ယံ ယံ ဌာနံ–သို့၊ ဂစ္ဆတိ–သွား၏၊ တတ္ထ တတ္ထ–ထိုထိုအရပ်၌၊ သန္ဓတံ–ကို၊ ကာတုံ–ငှာ၊ လဘတိ–ရ၏၊ အဲရောဂေါ–ရောဂါမရှိသည်၊(ရောဂါပျောက်သည်)၊ ဟုတ္တာ–၍၊

ဝါ–ဖြစ်ပြီးမှ၊ ပုန, မူလဗျာဓိနာဝ–မူလအနာဖြင့်သာလျှင်၊ ဂိလာနော–သည်၊ သစေ ဟောတိ၊ သော ယေဝ–ထိုမူလသမ္ဘုတိဟူသော အစောင့်အရှောက်သည်ပင်၊ ပရိဟာရော–အစောင့်အရှောက်တည်း၊ အသုံ–သော၊ သမ္ဘုတိကိစ္စံ–သမုတ်ဖွယ်ကိစ္စသည်၊ နတ္ထိ–မရှိ၊ ဝါ–မလို၊ ဣတိ–သို့၊ ဖုဿဒေဝတ္ထေရော အာဟ၊ ပန–ဝါဒန္တ ရကား၊ ဥပတိဿတ္ထေရော–သည်၊ သော ဝါ ဗျာဓိ–ထိုမူလအနာသည် သော်လည်း၊ ပဋိကုပ္ပတု–တစ်ဖန်ပျက်ပစေ၊ အညော ဝါ–အခြားသော အနာသည် သော်လည်းကောင်း၊ (ကုပ္ပတု–ပျက်ပစေ၊) သကိံ, ဂိလာနောတိ နာမံ–ကို၊ လဒ္ဓံ (သမာနံ–သော်၊) လဒ္ဓမေဝ–ရမြဲ ရအပ်သည်သာ၊ ပုန သမ္ဘုတိကိစ္စံ နတ္ထိတိ အာဟ။

သြရေန စေ ဆန္ဒံ ဝဿာနန္တိ–ကား၊ ဆန္ဒံ ဝဿာနံ–တို့၏၊ သြရိမဘာဂေ–ဤမှာဖက်အဖို့၌၊ အန္တော–အတွင်း၌၊ ဣတိ အတ္ထော၊ ပဒဘာဇနေ ပန–၌ကား၊ သန္ဓိမတ္တာဒဿနတ္ထံ–ဖြ နစ်အတွင်းဟူသော သန္ဓိမျှကိုပြခြင်းငှာ၊ ဥနုက ဆဗ္ဗဿာနိတိ ဝုတ္တံ၊ အနာပတ္တိ ဆဗ္ဗဿာနိ ကရောတီတိ–ကား၊ ယဒါ–၌၊ ဆဗ္ဗဿာနိ–တို့သည်၊ ပရိပုဏ္ဏာနိ–ပြည့်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ တဒါ, သန္ဓတံ ကရောတီတိ ဧဝမတ္ထော ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ [ပါဋိတော်၌ ယဒါ တဒါ စသည် ထည့်၍ အနက်ယောဇနာရမည်–ဟူလို၊] ဟိ–မှန်၊ (တစ်နည်း၊) ဟိ ယသ္မာ, သော–ထိုရဟန်းသည်း၊ ဆဗ္ဗဿာနိ–တို့ပတ်လုံး၊ နဲ ကရောတိ–သန္ဓတကို ပြုသည် မဟုတ်၊ ဣတိ–ထို့ကြောင့်၊ ယဒါ၊ ပေ၊ ဧဝမတ္ထော ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ပေ၊ ဣတိ–တည်း။ ဆဗ္ဗဿသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ နိဋ္ဌိတာ။ ။

၅–နိဿီဒနသန္ဓတသိက္ခာပုဒ်

၅၆၅။ တေန သမယေနာတိ နိဿီဒနသန္ဓတသိက္ခာပဒံ၊ တတ္ထ–၌၊ ဣဒ္ဓာမဟံ ဘိက္ခဝေတိ (ဧတ္ထ)–၌၊ (ဂုဏ္ဍတ္ထံ–ကို၊ ကိရ ဥဒ္ဒရိတ္ဝာ ဒသေမိ–အုံ့၊) ဘဂဝါ–သည်၊ တံ တေမာသံ–ထိုသုံးလပတ်လုံး၊ ကဠိ–တစ်စုံတစ်ယောက်သော၊ ဗောဓနေယျ သတ္တံ–သစ္စာ ၄ ပါးကို သိစေထိုက်သော သတ္တဝါကို၊ ဝါ–ကျွတ်ထိုက်သော သတ္တဝါကို၊ နဲ အဒ္ဒသ–မြင်တော်မမူ၊ တသ္မာ–ကြောင့်၊ ဧဝံ–ဤသို့၊ ဣဒ္ဓာမဟံ–အစရှိသည်ဟူ၍၊ အာဟ–ပြီ၊ ဧဝံ သန္တေ ပိ–ဤသို့ ကျွတ်ထိုက်သော သတ္တဝါမရှိပါသော်လည်း၊ တန္တိဝသေန–ပါဋိတော်အစဉ်၏ အစွမ်းအားဖြင့် (ပါဋိတော်ဖြစ်ပေါ်လာအောင်၊) ဓမ္မဒေသနာ–သည်၊ ဝါ–ကို၊ ကတ္တဗ္ဗာ–သည်၊ သိယာ၊ ပန–ထိုသို့ဖြစ်ရာပါသော်လည်း၊ ယသ္မာ–ကြောင့်၊ အသ–ထိုမြတ်စွာဘုရား၏၊ ဧတံ–ဤအကြံတော်သည်၊ အဟောသိ၊ (ကိံ)၊ မယိ–

သည်၊ သြကာသ်–ကိုယ်တော်တစ်ပါးတည်းကိန်းအောင်းခွင့်ကို၊ ကာရေတွာ–ပြုစေ၍၊ ပဋိသလ္လီနေ–ကိုယ်တော်တစ်ပါးတည်း ကိန်းအောင်းတော်မူလသော်၊ ဘိက္ခူ–တို့သည်၊ အဓမ္မိကံ–တရားနှင့်မလျော်သော၊ ကတိကဝတ္တံ–ကို၊ ကရိသန္တိ–နှ်လတ္တံ့၊ တံ–ထိုကတိကဝတ်ကို၊ ဥပသေနော–ဥပသေနသည်၊ ဘိန္ဒိ သတိ–ဖျက်လတ္တံ့၊ အဟံ–သည်၊ တသ–ထိုဥပသေန၏ အပေါ်၌၊ ပသီဒိတွာ–ကျေနပ်တော်မူ၍၊ ဘိက္ခူနံ–တို့အား၊ ဒသ နံ–ဖူးမြင်ခွင့်ကို၊ အနုဇာနိသာမိ–ခွင့်ပြုတော်မူအံ့၊ မတော–ထိုသို့ ခွင့်ပြုခြင်းကြောင့်၊ မံ–ကို၊ ပသိတ္ဝ ကာမာ–နှ်သော၊ ဗဟူ–နှ်သော၊ ဘိက္ခူ–တို့သည်၊ ဓုတင်္ဂါနိ–တို့ကို၊ သမာဒိ ယိသန္တိ–နှ်လတ္တံ့၊ အဟဉ္စ–သည်လည်း၊ တေဟိ–ထိုရဟန်းတို့သည်၊ ဥဒ္ဓါတ သန္ဓတပစ္စယာ– စွန့်ပစ်အပ်သော အခင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ သိက္ခာပဒံ–ကို၊ ပညာ ပေသာမိ–အံ့၊ ဣတိ–ဤအကြံတော်သည်၊ (အဟောသိ)၊ တသ္မာ–ကြောင့်၊ (ထိုသို့ အကျိုးများသည်၏ အဖြစ်ကို မြင်တော်မူသောကြောင့်)၊ ဧဝံ–ဤသို့ ဣစ္ဆာမဟံ ဘိက္ခဝေဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟိ–မှန်၊ ဧတ္ထ–ဤကိုယ်တော်တစ်ပါးတည်း ကိန်းအောင်းတော်မူရာ၌၊ အာနိသံသာနိ–အကျိုးတို့သည်၊ ဧဝံ–သို့၊ ဝါ–သို့ ကလောက်၊ ဗဟူနိ–များကုန်၏၊ ဣတိ–ဤသို့မှတ်အပ်၏၊ [ရှေးနိသယယ၌ "ဟိ ယသ္မာ–ကြောင့်၊ ပေ၊ ဗဟူနိ–နှ်၏၊ ဣတိ–ကြောင့်၊ ဧဝံ အာဟ" ဟု ပြန်လှည့်စပ်၏၊ တသ္မာနှင့် ထပ်နေသောကြောင့် ထိုအတိုင်းမပေးဘဲ တစ်မျိုး ပေးသည်။]

သပရိသော ယေန ဘဂဝါ တေနုပသင်္ကမိတိ (ဧတ္ထ)–၌၊ (ဂုဏ္ဍတ္ထံကိရ ဥဒ္ဓရိတ္တာ ဒသေမိ)၊ ထေရော–**အရှင်ဥပသေန**ထေရ်သည်၊ နု ဘိက္ခဝေ၊ ပေ၊ ဒုက္ကဋသာတိ–ဟူ၍၊ ဣမသ္မိံ ခန္ဓကသိက္ခာပဒေ–ဤမဟာဝါ မဟာခန္ဓကသိက္ခာပုဒ်၌၊ ကထံ ဟိ နာမ တွံ၊ ပေ၊ မည်သည်သတိ–ဟူ၍၊ ဧဝမာဒိနာ–သော၊ နယေန–ဖြင့်၊ ဂရဟံ–ကဲ့ရဲ့ခြင်းကို၊ လဘိတ္တာ–၍၊ [ထိုစဉ်က မြတ်စွာဘုရား အကဲ့ရဲ့ခံရ၍၊] သတ္ထာ–သည်၊ မယှံ–အား၊ ပရိသံ–ကို၊ နိသာယ–၍၊ ဂရဟံ–ကို၊ အဒါသိ–ပေးတော်မူပြီ၊ ဒါနိ–၌၊ သော အဟံ–အကဲ့ရဲ့ခံရသော ထိုငါသည်၊ ဘဂဝန္တံ–ကို၊ ပုဏ္ဏစန္ဒ သသိရိကေန–လပြည့်ဝန်းနှင့်တူသော အသရေရှိတော်မူသော၊ သဗ္ဗာကာရ ပရိပုဏ္ဏေန–အလုံးစုံသော အခြင်းအရာတို့ဖြင့် ပြည့်တော်မူသော၊ တေနေဝ မုခေန–ထိုနှုတ်တော်ဖြင့်ပင်၊ ဗြဟ္မဃောသံ–မြတ်သောအသံကို၊ နိစ္ဆာရေတွာ–မိန့်မြွက်တော်မူ၍၊ ပရိသံယေဝ–ကိုပင်၊ နိသာယ–၍၊ သာဓုကာရံ–ကောင်းချီးကို၊ ဒါပေသာမိ–ပေးစေအံ့၊ ဣတိ–ဤသို့ကြံ၍၊ သုဟဒယော–ကောင်းသောစိတ်ရှိသော၊ ဝါ–စိတ်ကောင်း နှလုံးကောင်းရှိသော၊ ကုလပုတ္တော–သည်၊ အတိရေကယောဇနသတံ–ယူဇနာတစ်ရာထက် လွန်သောအရပ်သို့၊

ပဋိက္ခမိတ္တာ–ဖဲခွာ၍၊ ပရိသံ–ကို၊ ဝိစိနိတ္တာ–စိစစ်၍၊ ပဌမတ္ထေဟိ–၅လီ အတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သော၊ ဘိက္ခုသတေဟိ–ရဟန်းအရာတို့သည်၊ (တစ်နည်း) ပဌမတ္ထေဟိ ဘိက္ခုသတေဟိ–ရဟန်း၅ ရာတို့သည်၊ ပရိဝုတော–သည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ ဘဂဝန္တံ–သို့၊ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ–ချဉ်းကပ်၏၊ တေန–ကြောင့်၊ သပရိသော ယေန ဘဂဝါ တေနုပသင်္ကမိတိ–ဟူ၍၊ (သံဂီတိကာရေဟိ) ဝုတ္တံ၊ ဟိ–မှန်၊ ဗုဒ္ဓါနံ–တို့၏ (စိတ်တော်ကို)၊ ဝတ္တသမ္ပတ္တိယာ–ကျင့်ဝတ်နှင့် ပြည့်စုံခြင်းကို၊ အညတြ–၍၊ အညထာ–ကျင့်ဝတ်နှင့် ပြည့်စုံခြင်းမှ တစ်ပါးသော အခြင်းအရာ အားဖြင့်၊ အာရောစေတုံ–နှစ်သက်စေခြင်းငှာ၊ နဿ သက္ကာ–မတတ်ကောင်း။

ဘဂဝတော၊ ပေ၊ နိသိန္နောတိကား၊ ဝတ္တသမ္ပတ္တိယာ–ကျင့်ဝတ်နှင့် ပြည့်စုံ ခြင်းအားဖြင့်၊ ပရိသုဒ္ဓဘာဝေန–ထက်ဝန်းကျင် စင်ကြယ်သည်၏ အဖြစ် ကြောင့်၊ နိရာသင်္ကော–ရွံ့ရှာခြင်း မရှိသည်၊ ဝါ–ရွံ့တီးရွံ့တွန့် မရှိသည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ ကဠေနုပဇ္ဇတသေ–ရွှေတောင်၏၊ အဝိဒူရေ–အနီးဌာ၊ နိသိန္နော– သော၊ သီဟောဝိယ–ကဲ့သို့၊ ဘဂဝတော အဝိဒူရေ, နိသိန္နော–ပြီ၊ ဧတဒေါစာတိ–ကား၊ ကထာသမုဋ္ဌာပနတ္ထံ–စကားကို စ၍ဖြစ်စေခြင်း အကျိုးငှာ၊ ဝါ– စကားလက်စ ရစေခြင်းအကျိုးငှာ၊ ဧတံ–ဤစကားကို၊ အဝေါစ–ပြီ၊ မနာပါနိ၊ ပေ၊ ပံသုကူလာနိတိ–ကား၊ ဘိက္ခု–ရဟန်း၊ တဝ–၏၊ ဝါ–သည်၊ ဣမာနိ ပံသုကူလာနိ–တို့ကို၊ မနာပါနိ–စိတ်ဖြင့် ရောက်အပ်ကုန်သလော၊ ဝါ–မြတ် နိုးကုန်သလော၊ အတ္တနော–၏၊ ရစိယာ–အကြိုက်ဖြင့်၊ ခန္တိယာ–နှစ်သက်ခြင်း ဖြင့်၊ ဂဟိတာနိ–ယူအပ်ကုန်သလော၊ ဣတိ အတ္ထော၊ ["မနာပါနိ တေ ဘိက္ခု ပံသုကူလာနိ" ဟူသော စကားအရ သင်္ကန်းကို ချီးမွမ်းသည်ဟု ထင်မှားဖွယ်ရှိသော ကြောင့် "အတ္တနော ၊ ပေ၊ ဂဟိတာနိ" ဟု ဥဒ္ဒေသတ္ထဖွင့်သည်၊ "ရဟန်း.... သင်၏ စိတ်အတိုင်းဖြင့် ပံသုကူသင်္ကန်းကို ဆောင်ထားသလော" ဟု မေးတော် မူလိုရင်းဖြစ်သည်။]

နု ခေါ ၊ ပေ၊ မနာပါနိတိ–ကား၊ ဘန္တေ မယာ အတ္တနော ရစိယာ, နု ဂဟိတာနိ–ယူအပ်ကုန်သည် မဟုတ်ပါ၊ (ဣမိနာ–ဤ နု ခေါ မေ ဘန္တေ

ဗုဒ္ဓါနံ၊ ပေ၊ နု သက္ကာ။ ။ ဤစကားအဖြင့် "မြတ်စွာဘုရားကို သူတော်ကောင်းဟန်ဆောင်၍ နှစ်သက်ကျေနပ်အောင် မတတ်နိုင်" ဟု ပြ၏၊ ထိုသို့ပြသဖြင့် "ဘုရားရှင်ကဲ့သို့ ပရစိတ္တဝိဇာနဉာဏ် မရှိကြသော ဆရာကြီး သမားကြီး လူကြီးလူကောင်း အခေါ်ခံရသူကိုကား သူတော်ကောင်းယောင် လူကောင်းသူကောင်းယောင် ဟန်ပန်ဆောင်၍ နှစ်သက်ကျေနပ်စရာ ရှိသည်ဟုလည်း ပြသေး၏၊ ထိုကြောင့် မည်သည့်ဆရာကြီး သမားကြီး လူကြီးသူမ မဆို, ဟန်ဆောင်သမားတို့၏လှည့်စားမှုခံရခြင်းမှ မလွတ်ကင်းနိုင်ကြချေ။

မနာပါနိ ဟူသော ပါဠိဖြင့်) ဂလဂ္ဂါဟေန ဝိယ–လည်မျိုကို ဆုပ်ကိုင်ခြင်းအားဖြင့် ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ မတ္ထကတာဠနေနဝိယစ–ထိပ်ကိုပုတ်ခြင်းအားဖြင့် ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဂါဟိတော–အတင်းယူစေအပ်သည်၊ အမှိ–ဖြစ်ပါ၏၊ ဣတိ–ဤ အနက်ကို၊ ဒဿေတိ၊ [တပည့်တော်၏ စိတ်ရင်းဖြင့် ပံသုကူသင်္ကန်းကို ဆောင်သည် မဟုတ်ပါ၊ ဆရာက လည်မျိုကိုဆွဲ၍ ခိုင်းသလို ထိပ်ခေါက်၍ ခိုင်းသလို အတင်းအဆောင်ခိုင်းသောကြောင့် ဆောင်ရပါသည်–ဟူလို၊] ပညာယိသတီတိ–ကား၊ ပညာတော အဘိညာတော–အလွန်ထင်ရှားသည်၊ ဘဝိသတိ၊ တတ္ထ–ထိုကတိကဝတ်၌၊ သန္ဓိသိသတိ–ထင်ရှားပါလတ္တံ့၊ ဣတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ၊ နု မယံ အပညတ္တံ ပညပေသာမာတိ–ကား၊ မယံ သာဝကာနာမ–တပည့်တော်တို့ သာဝကတို့မည်သည်၊ အပညတ္တံ–ပညတ်တော်မမူအပ်သော သိက္ခာပုဒ်ကို၊ နု ပညပေသာမ–မပညတ်လိုပါကုန်၊ ဟိ–မှန်၊ ပါစိတ္တိယံ ၊ ပေ၊ နယေန–ဖြင့်၊ ယဒိဒံ အပညတ္တသိက္ခာပဒပညပနံ–အကြင် မပညတ်အပ်သေးသော သိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ယဒိဒံ ပညတ္တသမုစ္ဆိန္နနံ ဝါ–အကြင် ပညတ်အပ်ပြီးသော သိက္ခာပုဒ်ကို ဖျက်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ (အတ္ထိ)၊ ဧသော–ဤ မပညတ်အပ်သေးသော သိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်ခြင်း, ပညတ်အပ်ပြီးသော သိက္ခာပုဒ်ကို ဖျက်ခြင်းသည်၊ ဗုဒ္ဓဝိသယော–ဘုရားရှင်၏ အရာတော်သာတည်း။

သမာဒါယာတိ–ကား၊ တံတံ သိက္ခာပဒံ–ကို၊ သမာဒိယိတ္တာ–၍၊ သာဓု–ကောင်း၏၊ သုဋ္ဌု–၏၊ ဣတိ–သို့၊ သမ္မဒ္ဓိစ္ဆိတ္တာ–လက်ခံ၍၊ (ဣမိနာ–ဤသမာဒါယပါဠိဖြင့်) ယထာပညတ္တေသု–ကုန်ပြီးသော၊ သဗ္ဗ သိက္ခာပဒေသု–တို့၌၊ သိက္ခိသာမ၊ ဣတိ–ဤအနက်ကို၊ ဒဿေတိ၊ ဘဂဝါ–သည်၊ တသ–ထိုအရှင်ဥပသေနအား၊ အာရဒ္ဓစိတ္တော–အရှင် ဥပသေနသည် နှစ်သက်စေအပ်သော စိတ်ရှိတော်မူသည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ ပုနပိ–လည်း၊ သာဓု သာဓုတိ–ဟူ၍၊ သာဓုကာရံ–ကို၊ အဒါသိ–ပြီ။

၅၆၆။ အနုညာတာဝုသောတိ–ကား၊ အာဝုသော–အရှင်ဘုရားတို့၊ အနုညာတံ–ခွင့်ပြုတော်မူအပ်ပြီ၊ ပိဟေန္တာတိ–ကား၊ ပိဟယန္တာ–လိုလားကုန်သည်၊ သန္ဌတာနိ ဥဒ္ဓိတ္တာတိ– ကား၊ သန္ဌတေ– ဖြန့်ခင်းအပ်သော အဝတ်၌၊ စတုတ္ထစီဝရ

သန္ဌတာနိဥဒ္ဓိတ္တာ။ ။ထိုရဟန်းတို့သည် ပါဠိတော်၌ တိုက်ရိုက်လာသော ဓုတင် ၃ မျိုးသာမက တိစီဝရိတ် ဓုတင် စသည်ကိုလည်း ဆောင်ကြ၏၊ တိစီဝရိတ် ဓုတင် ဆောင် ပုဂ္ဂိုလ်တို့မှာ ၄ ထည်မြောက် သင်္ကန်းမအပ်၊ ထိုရဟန်းတို့ကား သန္ဌတတို့ကို ၄ ထည်မြောက် သင်္ကန်းဟု မှတ်ထင်ကြသောကြောင့် စွန့်ပစ်ကြသည်။

သည်တာယ – ၄ ထည်မြောက် သက်နိုးဟု အမှတ်ရှိကုန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သဗ္ဗသန္ထတာနိ–တို့ကို၊ ဥဒ္ဓိတ္ဝာ–စွန့်ပစ်၍၊ ("သမာဒိယိ သု–ဆောက်တည်ကြကုန်ပြီ" ဟု ပါဠိတော်ဌစပ်၊) ဓမ္မိ၊ ပေ၊ သံတိ–ကား၊ ဘဂဝါ, သန္ထတာနိ–တို့ကို၊ ဝိပ္ပကိဏ္ဏာနိ– ဖရိုဖရဲ ကြဲနေသည်တို့ကို၊ ဒိသ္ဝာ–၍၊ သဒ္ဓါဒေယ္ယ ဝိနိပါတနေ–သဒ္ဓါဖြင့် ပေးလှူအပ်သော ပစ္စည်းကို ဖောက်ဖောက်ပြန်ပြန် ကျစေခြင်းဌ၊ ကာရဏံ–အကြောင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ [လူတို့က သဒ္ဓါတရားဖြင့် ပေးလှူအပ်သော ပစ္စည်းကို ပစ္စလက်ခတ် သုံးစွဲခြင်းကို "သဒ္ဓါဒေယ္ယ ဝိနိပါတန" ဟု ဆိုသည်။] ပရိဘောဂုပါယံ–သုံးစွဲခြင်းဌ နည်းလမ်းကို၊ နေသံ–ထိုရဟန်းတို့အား၊ ဒသေသဿာမိ–ပြတော်မူအံ့၊ ဣတိ–ဤသို့ ကြံတော်မူ၍၊ ပေ၊ အာမန္တေသိ။

၅၆၇။ သကိံ၊ ပေ၊ ပါရုတံပိတိ–ကား၊ သကိံ, နိသိန္နံစေဝ–ထိုင်ရာ သန္ထတသည် လည်းကောင်း၊ နိပန္နဉ္စ–လျောင်းရာသန္ထသည်လည်းကောင်း၊ ("ပုရာဏ သန္ထတံ နာမ–မည်၏"ဟု ပါဠိတော်ဌစပ်၊) [ပါဠိတော်ဌ "နိဝတ္ထံပိ ပါရုတံပိ" စကားအရ ဝတ်ရုံရုံအပ်သောအဝတ်ဟု ထင်မည်စိုးရ "နိသိန္နဉ္စေဝ နိပန္နဉ္စ" ဟု ဖွင့်သည်။] သမန္တာတိ–ကား၊ ဧကပဿတော–တစ်ခုသောဘေးမှ၊ ဝဋ္ဋဝါ–အဝိုင်းကိုသော်လည်းကောင်း၊ စတုရဿံဝါ–၄ ထောင့်ကိုသော်လည်းကောင်း၊ ဆိန္ဒိတ္ဝာ–ဖြတ်၍၊ ဂဟိတဋ္ဌာနံ–ယူအပ်ရာအရပ်သည်၊ ယထာ–အကြင် အခြင်းအရာအားဖြင့် ယူအပ်သော်၊ ဝိဒတ္ထိမတ္တံ–တစ်ထွာအတိုင်းအရှည်ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဧဝံ–ဤအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဂဟေတဗ္ဗံ–ယူရာ၏၊ ပန–ဆက်၊ သန္ထရန္တရေန–ဖြန့်ခင်းသောရဟန်းသည်၊ ပါဠိယံ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဧကဒေသေဝါ–တစ်စိတ်တစ်ဒေသဌသော်လည်း၊ သန္ထရိတဗ္ဗံ–ဖြန့်ခင်းရာ၏၊ ဝိဓေဒ္ဓေတ္ဝာ–ဖြေ၍၊ မိသကံ–အသစ် သိုးမွေးတို့နှင့် ရောနှောအပ်သည်ကို၊ ကတ္ဝာဝါ–ပြု၍သော်လည်း၊ သန္ထရိတဗ္ဗံ–ရာ၏၊ ဧဝံ–ဤသို့ပြုလသော်၊ ထိရတရံ–သာ၍ ခိုင်မြဲသည်၊ ဟောတိ၊ ဣတိ–မှတ်အပ်၏၊ [ဤ ပါဠိရပ်များ၏ အဓိပ္ပာယ်ကို ကခ်ါဘာသာ ဋီကာ၌ ပြထားပြီ]၊ ပေ၊ သမုဋ္ဌာနာဒီနိ–တို့သည်၊ ဣမသ္မိ သိက္ခာပဒသ–၏၊ ကိရိယာကိရိယတ္တာ–ကိရိယာကိရိယ၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ (ဓနစ်အတွင်း မပြုထိုက်သော အခင်းကိုပြုခြင်း, ပြုထိုက်သော တစ်ထွာလောက်ဖြတ်မှုကို မပြုခြင်းကြောင့်၊) ဒွေဘာဂသိက္ခာပဒသဒိသာနိ–ကုန်၏၊ ဣတိ–အပြီးတည်း။

စတုတ္ထစီဝရသည်တာယ။ ။ဤပုဒ်ဌ "သည်တာယ (မှတ်ထင်) " ဟူသော စကားကို ထောက်၍ ဤသန္ထတတို့သည် သက်နိုး ၉ ထည်တွင် ပါဝင်သော ရတနဝဂ်ဌ လာမည့် နိသီဒနနှင့် မတူဟု ယူသင့်သည်၊ သာရတ္ထဌီကား ဝါဒ ၂ မျိုးပြ၏။

ပန–ဆက်၊ ပဌေသု–နှ်သော၊ ဣမေသု သန္ဓေတေသု–တို့တွင်၊ ပုရိမာနိ, တိဏိ–၃ တည်တို့သည်၊ ဝိနယကမ္မံ ကတ္တာ, ပဋိလဘိတ္တာ–၍၊ ဝါ–သော်၊ ပရိဘုဥ္ဇိတုံ နိ ဝဋ္ဋန္တိ၊ [ပိုးချည်နှင့်ရောခြင်း စသည်ကြောင့် မအပ်–ဟူလို။] ပစ္ဆိမာနိ, ဒွေ–တို့သည်၊ (ဝိနယကမ္မံ ကတ္တာ ပဋိလဘိတ္တာ ဝဋ္ဋန္တိ၊) [မူလက ပိုးချည်နှင့်ရောသော အခင်းစသည် မဟုတ်သောကြောင့် အပ်သည်–ဟူလို။] ဣတိဝေဒိတဗ္ဗာနိ၊ ဣတိ–တည်း၊ နိသိဒနသန္ဓတသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ နိဋ္ဌိတာ။

၆–ဌေကလောမသိက္ခာပုဒ်

၅၇၁။ တေန သမယေနာတိ ဌေကလောမသိက္ခာပဒံ၊ တတ္ထ–ဌ်၊ ဥပဋ္ဌာသုန္တိ–ကား၊ ဘဂ္ဂေ–ရား၊ ကိတ္တာကေန–အဘယ်မျှ အတိုင်းအရှည်ရှိသော အဖိုးဖြင့်၊ ကိတာနိ–ဝယ်အပ်ခဲ့ပါကုန်သနည်း၊ ဣတိ အာဒီနိ–တို့ကို၊ ဝဒန္တာ–ပြောကုန်လျက်၊ အဝဟသိ"သု–ပြက်ရယ်ပြုကြကုန်ပြီ၊ ဝါ–ပြောလျောင်ကြကုန်ပြီ၊ ဌိတကောဝ အာသုမ္ပိတိ–ကား၊ မနုဿာ–တို့သည်၊ အရညေတော–မှ၊ မဟန္တံ–သော၊ ဒါရုဘာရံ–ထင်းစည်းဝန်ကို၊ အာနေတွာ–၍၊ ကိလန္တာ–ပင်ပန်းကုန်သည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ ဌိတကာဝ–ရပ်ကုန်လျက်သာလျှင်၊ ပါတေန္တိယထာ–ကျစေကုန်သကဲ့သို့၊ ဝါ–ပစ်ချကုန်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ–တူ၊ ပါတေသိ–ပြီ၊ ဝါ–ပြီ၊ ဣတိအတ္ထော။

၅၇၂။ သဟတ္ထာတိ–ကား၊ သဟတ္ထေန–မိမိလက်ဖြင့်၊ အတ္တနာ–ကိုယ်တိုင်၊ ဂရိတဗ္ဗာနိ–ဆောင်ယူနိုင်ကုန်၏၊ ဣတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ၊ [သဟတ္ထာတိ ကရဏတ္ထေ နိသက္ကဝစနန္တိ အာဟ–သဟတ္ထေနာတိ။] ဗဟိ တိယောဇနံ ပါတေတိတိ–ကား၊ တိယောဇနတော–၃ ယူဇနာမှ၊ ဗဟိ–ဌ်၊ ပါတေတိ–ကျစေအံ့၊ အနန္တရာယေန–အန္တရာယ် မရှိသဖြင့်၊ (တစ်စုံတစ်ခုနှင့် ထိခိုက်၍ပြန်မလာဘဲ) ပတနကေ–ကျလတ္တံ့သည်၊ (သတိ)၊ ဟတ္ထတော–မှ၊ မုတ္တမတ္တေ–လွတ်ပြီးကာမျှ ဖြစ်လသော်၊ လောမဂဏနာယ–သိုးမွေးတို့၏ အရေအတွက်အားဖြင့်၊ နိသဂ္ဂိယ ပါစိတ္တိယာနိ–တို့သည်၊ (ဟောန္တိ)၊ ဗဟိ တိယောဇနေ–သုံးယူဇနာ၏ ပြင်ဘက်ဌ်၊ ရက္ခေ ဝါ–ဌ်သော်လည်းကောင်း၊ ထမ္ဘေဝါ–လည်းကောင်း၊ ပဋိဟညိတ္တာ–ထိခိုက်၍၊ ပုန, အန္တော–သို့၊ သစေ ပတန္တိ၊ (ဧဝံ သတိ)၊ အနာပတ္တိ။

ဘူမိယံ–ဌ်၊ ပတိတ္တာ–ကျပြီး၍၊ ဌတ္တာ–တန့်ရပ်ပြီး၍၊ ဝါ–မှ၊ ဝဋ္ဋမာနာ–လိမ့်လျက်၊ ဌေကလောမဘဏ္ဍိကာ–သိုးမွေးဘဏ္ဍာထုပ်သည်၊ ပုန, အန္တော–သို့၊ ပဝိသတိ–ဝင်အံ့၊ (ဧဝံ သတိ) အာပတ္တိယေဝ၊ အန္တော–၃ ယူဇနာအတွင်းဌ်၊ ဌတ္တာ, ဟတ္ထေန ဝါ–ဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ ပါဒေန ဝါ–လည်းကောင်း၊ ယဋ္ဌိယာဝါ–တုတ်ဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ ဝဋ္ဋေတိ–လိမ့်စေအံ့၊ ဌတ္တာ ဝါ–တန့်

ရပ်၍သော်လည်းကောင်း၊ အဋ္ဌတ္ထာဝါ–မတန်ရုပ်ဘဲသော်လည်းကောင်း၊ ဝဋ္ဋ မာနော–လျက်၊ ဘဏ္ဍိကာ–ဘဏ္ဍာထုပ်သည်၊ ဂစ္ဆတု–သွားပစေ၊ အာပတ္တိယေဝ၊ အညော–အခြားသူသည်၊ ဟရိဿတိ–ဆောင်ယူသွားလတ္တံ့၊ ဣတိ–ဤသို့ ကြံ၍၊ ထပေတိ–အံ့၊ တေန–ထိုအခြားသူသည်၊ ဟရိတေပိ–ဆောင်ယူသွားအပ်သော်လည်း၊ အာပတ္တိယေဝ၊ သုဒ္ဓစိတ္တေန–ဖြင့်၊ ["အခြားသူဆောင်ယူလိမ့်မည်" ဟု ရည်ရွယ်ချက်မရှိသော စိတ်ဖြင့်၊] ထပိတံ–ထားအပ်သောသိုးမွေးထုပ်ကို၊ ဝါတော ဝါ–လေသည်သော်လည်းကောင်း၊ အညော ဝါ–လည်းကောင်း၊အတ္တနော ဓမ္မတာယ ဗဟိ, ပါတေတိ–အံ့၊ အာပတ္တိယေဝ၊ (ကသ္မာ–နည်း၊) သဉ္ဇဿဟတ္တာ–အားထုတ်ခြင်းရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ သိက္ခာပဒဿ–ဤသိက္ခာပုဒ်၏၊ အစိတ္တကတ္တာ–စိတ်မရှိသော်လည်း သင့်ရောက်ရခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်းတည်း၊ ပန–ဝါဒန္တရကား၊ ကုရုန္ဒိယာ ဒီသု–တို့၌၊ ဧတ္ထ–ဤအပြင်ဘက်သို့ ကျစေရာ၌၊ အနာပတ္တိတိ ဝုတ္တံ၊ သာ အနာပတ္တိ–ထိုအနာပတ်သည်၊ ပါဠိယာ–(တိယောဇနံ ဟရတိ အစရှိသော) ပါဠိတော်နှင့်၊ နိ သမေတိ–မညီ။

ဥဘတော ဘဏ္ဍိကံ–၂ ခုသောဘဏ္ဍာထုပ်ကို၊ ဧကာဗဒ္ဓံ–တစ်စပ်တည်းဖွဲ့အပ် သည်ကို၊ ကတ္တာ, ဧကံ–သော၊ ဘဏ္ဍိကံ–ကို၊ အန္တောသိမာယံ–၃ ယူဇနာ အပိုင်းအခြား၏ အတွင်း၌၊ ဧကံ–သော၊ (ဘဏ္ဍိကံ–ကို၊) ဗဟိသိမာယ–၌၊ ကရောန္တော–ပြုလျက်၊ ထပေတိ–အံ့၊ တာဝ ရက္ခတိ၊ ဧကာဗဒ္ဓေ–သော၊ ကာဇေ ပိ–ထမ်းပိုး၌လည်း၊ ဧသေဝနယော၊ ပန–ဗျတိရိုက်ကား၊ အဗန္ဓိတ္တာ–မဖွဲ့ ချည်မူ၍၊ ကာဇကောဋိယံ–၌၊ ထပိတမတ္တမေဝ–တင်ထားအပ်ကာမျှသည်သာ လျှင်၊ ယဒိ ဟောတိ၊ (ဧဝံ သတိ)၊ နိ ရက္ခတိ၊ ဧကာဗဒ္ဓေပိ–တစ်စပ်တည်းဖွဲ့အပ်သော ဘဏ္ဍာထုပ် ၂ ထုပ်ကိုလည်း၊ ပရိဝတ္တေတ္တာ–ပြောင်းပြန်၍၊ ထပိတေ–ထားအပ်သော်၊ အာပတ္တိယေဝ၊ [၃ ယူဇနာအတွင်းက အထုပ်ကို အပြင်သို့ ပို့၍, အပြင်ရောက်ပြီး အထုပ်ကို အတွင်း၌ပြန်ထားခြင်းကို "ပရိဝတ္တေတ္တာ ထပိတံ" ဟု ဆိုသည်။]

သဉ္ဇဿဟတ္တာ အစိတ္တကတ္တာ။ ။"သ ဉ္ဇဿဟတ္တာ" ဟူသော ဟိတ်သည် "အညော ဟရိဿတိ၊ ပေ၊ အာပတ္တိယေဝ" ဟူသော ဝါကျ, "သုဒ္ဓစိတ္တေန၊ ပေ၊ အာပတ္တိယေဝ" ဟူသော ဝါကျ, ဤဝါကျ ၂ မျိုးလုံး၏ဟိတ်တည်းဟု ဝိမတိ ဆို၏၊ တိယောဇနပြင်ဘက်၌ ရောက်စေဖို့ရန် ဗျာပါရရှိမှုကို "သဉ္ဇဿဟ" ဟု ဆိုသည်၊ "အစိတ္တကတ္တာ" ဟူသောဟိတ်ကား "သုဒ္ဓစိတ္တေန၊ ပေ၊ အာပတ္တိယေဝ" ဟူသော ဝါကျ၏အတွက်သာတည်း။

အညဿ ယာနေ ဝါတိတ္ထေ-ဒ္ဒ၊ ဂစ္ဆန္တေ-သွားဆဲဖြစ်သော၊ ယာနေ ဝါ-ဒ္ဒသော်လည်းကောင်း၊ (ဂစ္ဆန္တေ သု-နံသော၊) ဟတ္ထိပိဋ္ဌိအာဒိသု ဝါ-ဆင်၏ကျောက်ကုန်း အစရှိသည်တို့ဒ္ဒသော်လည်းကောင်း၊ သာမိကဿ-ဥစ္စာရှင်သည်၊ (ယာဉ်၏ပိုင်ရှင်, ဆင်၏ပိုင်ရှင်သည်၊) အဇာနန္တဿေဝ-မသိစဉ်ပင်လျှင်၊ ဟရိဿတိ-ဆောင်ယူသွားလတ္တံ့၊ ဣတိ-ဤသို့ကြံ၍၊ ထပေတိ-အံ့၊ တသ္မိं-ထိုယာဉ်သည်၊ ဝါ-ထိုဆင်သည်၊ တိယောဇနံ-ကို၊ အတိက္ကန္တေ-သော်၊ အာပတ္တိ (ဟောတိ)၊ အဂစ္ဆန္တေ ပိ-သွားဆဲမဟုတ်သော (ရပ်နေသော) ယာဉ်ဒ္ဒလည်း၊ ဝါ-ဆင်ဒ္ဒလည်း၊ ဿေဝနယော၊ ပန-ဆက်၊ အဂစ္ဆန္တေ-သော၊ ယာနေဝါ-ဒ္ဒသော်လည်းကောင်း၊ (အဂစ္ဆန္တေ သု-နံသော၊) ဟတ္ထိပိဋ္ဌိအာဒိသုဝါ-တို့ဒ္ဒသော်လည်းကောင်း၊ ထပေတွာ-ထားပြီး၍၊ အဘိရုဟိတွာ-တက်စီး၍၊ သစေသာရေတိ-အကယ်၍သွားစေအံ့၊ ဝါ-အကယ်၍မောင်းအံ့၊ ဟေဋ္ဌာ-ဒ္ဒ၊ ဝါ-က၊ ဂစ္ဆန္တော-လိုက်သွားလျက်၊ သစေ စောဒေတိ-အကယ်၍ တိုက်တွန်းအံ့၊ ဝါ-ခြိမ်းခြောက်ငေါက်ငန်းအံ့၊ (ဧဝံသတိ ဝါ-သော်လည်းကောင်း၊) ပက္ကောသန္တော-ရှေ့ကခေါ်လျက်၊ သစေ အနုဗန္ဓာပေတိ-အကယ်၍ အစဉ်လိုက်စေအံ့၊ (ဧဝံသတိ ဝါ-သော်လည်းကောင်း၊) အညံ ဟရာပေတိတိ-ဟူ၍၊ ဝစနတော-ကြောင့်၊ (ပါဠိတော် အနာပတ္တိဝါရဒ္ဒ ဟောတော်မူခြင်းကြောင့်၊) အနာပတ္တိ (ဟောတိ)၊ ပန-ကား၊ ဂုရုနိဿဟာဒိသု-တို့ဒ္ဒ၊ အာပတ္တိတိ-ဟူဒ္ဒ၊ ဝုတ္တံ၊ တံ-ထိုဂုရုနိဿစကားသည်၊ အညံ ဟရာပေတိတိ ဣမိနာ-ဖြင့်၊ နသမေတိ။

ပန-ဆက်၊ အဒိန္နာဒါနေ-ပါရာဇိက အဒိန္နာဒါန သိက္ခာပုဒ်ဒ္ဒ၊ သုဂ်ယာတော-ကင်းခွန်ကောက်ရာဒ္ဒ၊ အာပတ္တိ-သည်၊ ဟောတိ၊ [သူတစ်ပါးကိုယူဆောင်စေရာဒ္ဒ အာပတ်-ဟူလို၊] ဟိ-မှန်၊ တတ္ထ-ထိုအဒိန္နာဒါန သိက္ခာပုဒ်ဒ္ဒ၊ ယာ အာပတ္တိ-သည်၊ (အတ္ထိ)၊ သာ-ထိုအာပတ်သည်၊ ဣဓ-ဤသိက္ခာပုဒ်ဒ္ဒ၊ အနာပတ္တိ (ဟောတိ)၊ ဣဓ-ဒ္ဒ၊ ယာ အာပတ္တိ-သည်၊ (အတ္ထိ)၊ သာ-ထိုအာပတ်သည်၊ ဣဓ-ဤသိက္ခာပုဒ်ဒ္ဒ၊ အနာပတ္တိ (ဟောတိ)၊ ဣဓ-ဒ္ဒ၊ ယာ အာပတ္တိ-သည်၊ (အညဝိဟိတစသည်ကြောင့် သင့်အပ်သော အာပတ်သည်၊) (အတ္ထိ)၊ သာ-သည်၊ တတ္ထ-ဒ္ဒ၊ အနာပတ္တိ (ဟောတိ)၊ တံ ဌာနံ-သို့၊ ပတ္တာ-၍၊ အညဝိဟိတော-အခြားအာရုံ ဒ္ဒ ထားအပ်သော စိတ်ရှိသည်၊ ဟုတ္ဝာ ဝါ-၍သော်လည်းကောင်း၊ စောရာဒီ ဟိ-တို့သည်၊ ဥပဒ္ဒုတော-နှိပ်စက်အပ်သည်၊ ဟုတ္ဝာဝါ-လည်းကောင်း၊ ဂစ္ဆတိ-၃ ယူဇနာကို လွန်၍သွားအံ့၊ အာပတ္တိယေဝ၊ သဗ္ဗတ္ထ-အလုံးစုံသော အာပတ်တို့ဒ္ဒ၊ လောမဂဏနာယ-သိုးမွေးအရေအတွက်အားဖြင့်၊ အာပတ္တိ ပရိစ္ဆေဒေါ-ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-အံ့။

၅၇၅။ တိယောဇနံ၊ ပေ၊ ဟရတိတိ-ကား၊ ယတ္ထ-အကြင် ၃ ယူဇနာပြည့်ရာ အရပ်သို့၊ ဂတော-ရောက်ပြီ၊ တတ္ထ-ဒ္ဒ၊ ဥဒ္ဒေသပရိပုစ္ဆာဒီနံ ဝါ-ပါဠိသင်ခြင်း,

အဋ္ဌကထာမေးခြင်းအစရှိသည်တို့ကိုသော်လည်းကောင်း၊ ပစ္စယာဒီနံ ဝါ-ဆွမ်း စသော ပစ္စည်းတို့ကိုသော်လည်းကောင်း၊ အလာဘေန-ကြောင့်၊ တတော-ထိ အရပ်မှ၊ ပရံ-အလွန်၊ အညတ္ထ-အခြားအရပ်သို့၊ ဂစ္ဆတိ-အံ့၊ တတောပိ-ထိ အခြားအရပ်မှလည်း၊ အညတ္ထ-သို့၊ (ဂစ္ဆတိ-သွားပြန်အံ့၊) ဣတိ ဧဝံ-သို့၊ ဝါ-ဤနည်းဖြင့်၊ ယောဇနသတမ္မိ-ယူဇနာ တစ်ရာတိုင်တိုင်လည်း၊ ဟရန္တ သ-ဆောင်ယူသော ရဟန်း၏၊ အနာပတ္တိ (ဟောတိ)၊ အစ္ဆိန္နံ ပဋိလဘိတ္တာတိ-ကား၊ စောရာ-တို့သည်၊ အစ္ဆိန္နိတ္တာ-လုယူပြီး၍၊ နိရတ္ထကဘာဝံ-အကျိုးမရှိသည်၏ အဖြစ်ကို၊ ဉတ္တာ-၍၊ ပဋိဒေန္တိ-ပြန်ပေးကုန်အံ့၊ တံ-ထို ပြန်ပေးအပ်သော သိုးမွေးကို၊ ဟရန္တ သ-၏၊ အနာပတ္တိ(ဟောတိ)၊ [နောက်ထပ် ၃ ယူဇနာသာ ဆောင်ယူနိုင်၏ဟုလည်းကောင်း, နောက်ထပ် ရခြင်းသည် အာပတ်၏အင်္ဂါ မဟုတ်ဟု အဋ္ဌကထာ၌ဆိုသည့်အတွက် ၃ ယူဇနာမက ဆောင်နိုင်၏ဟုလည်းကောင်း ၂ဝါဒရှိသည်၊] နိဿဋ္ဌံ ပဋိလဘိတ္တာတိ-ကား၊ ဝိနယကမ္မကတံ-ပြုအပ်ပြီးသော ဝိနည်းကံရှိသော သိုးမွေးကို၊ ပဋိလဘိတ္တာ-၍၊ (ဟရန္တသ အနာပတ္တိ ဟောတိ)၊ ဣတိ အတ္ထော။

ကတဘဏ္ဍန္တိ-ကား၊ကတဘဏ္ဍံ-ပြုအပ်ပြီးသောဘဏ္ဍာကို၊ကမ္မလ ကောဋိ သန္ဌတာဒီ-ကမ္မလာ, ကော်ဧော, အခင်းအစရှိသော၊ ["ကတဘဏ္ဍံ" ကိုပင် "ကမ္မလ ကောဋိ သန္ဌတာဒီ" ဟု သရုပ်ထုတ်ပြသည်၊] ယံကိဉ္စိ-အမှတ်မထား တစ်ပါးပါးသောဘဏ္ဍာကို၊ အန္တ မသော, သုတ္တကေန-ချည်ငယ်ဖြင့်၊ ဗဒ္ဓမတ္တံပိ-ဖွဲ့အပ်ကာမျှဖြစ်သော ဘဏ္ဍာကိုလည်း၊ (ဟရန္တ သ အနာပတ္တိ)၊ (ပန-ဆက်၊ ယော-အကြင်ရဟန်းသည်၊ တနုကပတ္တတ္ထကန္တ ရေ ဝါ-ပါးသော သပိတ်အိတ်၏ အကြား၌သော်လည်းကောင်း၊ [သပိတ်အိတ်က ပါးနေသည့်အတွက် တစ်စုံတစ်ခုနှင့်တိုက်မိလျှင် သပိတ်နာမည်စိုး၍ သပိတ်အိတ်၏ အကြား၌ သိုးမွေးထည့်ထား သည်၊] အာယောဂ အံ့သဗဒ္ဓက ကာယဗန္ဓနာဒီနံ-အာယောဂပတ်, ပခုံးလွယ်, ခါးပန်းကြိုး အစရှိသည်တို့၏၊ အန္တ ရေသု ဝါ-တို့၌သော်လည်းကောင်း၊ ပိပ္ပလိကာဒီနံ-သင်ခုန်းဓား အစရှိသည်တို့၏၊ မလရက္ခဏတ္ထံ-သံချေးမှ စောင့်ရှောက်ခြင်း အကျိုးငှာ၊ သိပါဋိကာယ ဝါ-အိတ်၌သော်လည်းကောင်း၊ အန္တ မသော, ဝါတာဘာဓိကော-နားခ်ွတ်သော ရောဂါရှိသည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ ဂဏ္ဍုပ္ပိဒေပိ-နားပေါက်၌သော်လည်း၊ လောမာနိ-သိုးမွေးတို့ကို၊ ပက္ခိပိတ္တာ ဂစ္ဆတိ၊ အာပတ္တိယေဝ၊ [ကတဘဏ္ဍ မဟုတ်သောကြောင့် အာပတ်သင့်သည်၊] ပန-ဆက်၊ သုတ္တကေန ဗန္ဓိတ္တာ၊ ပက္ခိတ္တံ-ထည့်အပ်သော သိုးမွေးသည်၊ (ပတ္တထဝိက အကြား၌ ထည့်အပ်သော သိုးမွေးသည်၊)

ကတဘဏ္ဍာဌာနေ–ကတဘဏ္ဍာ အရာ၌၊ တိဋ္ဌတိ၊ (အာပတ် မသင့်ဟူလို၊) ဝေဏိ–သိုးမွေးအထုံးကို၊ ကတ္တာ ဟရတိ၊ ဣဒံ–ဤအထုံးသည်၊ နိမာနမုခံ နာမ–သိုမှီးသိမ်းဆည်းခြင်း၏ အကြောင်းမည်၏၊ [နိမာနမုခံ နာမာတိ ဣမိနာ ကတဘဏ္ဍာသင့်၍ နဂ္ဃတိတိ ဒဿေတိ၊] အာပတ္တိယေဝ၊ ဣတိ–အပြီးတည်း၊ ပေ၊ တိဝေဒနန္တိ။ ဌေကလောမသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ နိဋ္ဌိတာ။

၇–ဌေကလောမဓောဝါပနသိက္ခာပုဒ်

၅၇၆။ တေနသမယေနာတိ–သည်၊ ဌေကလောမဓောဝါပနသိက္ခာပဒံ၊ တတ္ထ–ဌ၌၊ ရိဉ္ဇန္တိတိ–ကား၊ ဥဒ္ဓန္တိ–စွန့်ပစ်ကြကုန်၏၊ ဝိသဇ္ဇန္တိ–စွန့်လွှတ်ကြကုန်၏၊ အနုယုဉ္ဇိတုံ–အားထုတ်ခြင်းငှာ၊ နဿကောန္တိ၊ ဣတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ၊ ဌတ္ထ–ဤသိက္ခာပုဒ်၌၊ သေသံ–သည်၊ သမုဋ္ဌာနာဒီဟိ သဒ္ဒိံ ပုရာဏစီဝရသိက္ခာပဒေ ဝုတ္တနယမေဝ၊ ဣတိ–တည်း၊ ဌေကလောမဓောဝါပန သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ နိဋ္ဌိတာ။

၈–ရူပိယသိက္ခာပုဒ်

၅၈၂–၄။ တေန သမယေနာတိ ရူပိယသိက္ခာပဒံ၊ တတ္ထ–ဌ၌၊ ပဋိဝိသောတိ–ကား၊ ကောဋ္ဌာသော–အဖို့ကို၊ (ထပိယတိ–ထားအပ်၏)၊ ဇာတရူပရဇတန္တိ ဌတ္ထ–ဌ၌၊ ဇာတရူပန္တိ–ဇာတရူပံဟူသောအမည်သည်၊ သုဝဏ္ဏသ–ရွှေ၏၊ နာမံ–တည်း၊ [ဇာတံ+ရူပံ ယသ္မာတိ ဇာတရူပံ–(အဆင်းအရောင်မပြောင်းဘဲ)ဖြစ်မြဲတိုင်းသော သဘောရှိသောရွှေ၊] ပန–ဆက်၊ တံ–ထိုရွှေသည်၊ ယသ္မာ–ကြောင့်၊ တထာဂတသ–၏၊ ဝဏ္ဏသဒိသံ–အဆင်းတော်နှင့်တူသည်၊ ဟောတိ၊ တသ္မာ–ကြောင့်၊ သတ္ထုဝဏ္ဏော ဝုစ္စတိတိ–ဟူ၍၊ ပဒဘာဇနေ–ဌ၌၊ (ဘဂဝတာ) ဝုတ္တံ၊ တသ–ထိုပဒဘာဇနီစကား၏၊ အတ္ထော–ကား၊ သတ္ထုဝဏ္ဏော–မြတ်စွာဘုရား၏ အဆင်းတော်နှင့် တူသောအဆင်းရှိသော၊ ယော လောဟဝိသေသော–အကြင်ကြေးအထူးသည်၊ (အတ္ထိ)၊ ဣဒံ–ဤကြေးအထူးသည်၊ ဇာတရူပံနာမ–မည်၏၊ ဣတိ–ကား၊ (အတ္ထော–တည်း၊) [သတ္ထုနော ဝဏ္ဏော သတ္ထုဝဏ္ဏော၊ သတ္ထုဝဏ္ဏောဝိယ ဝဏ္ဏော အသ္သာတိ သတ္ထုဝဏ္ဏောတိ မဇ္ဈပဒလောပီ သမာသော ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊] ပန–ကား၊ သခေါ်သိလော၊ ပေ၊ ဇာတရူပန္တိ အာဒီသု–တို့၌၊ ရူပိယံ–ငွေကို၊ ရဇတံ–ရဇတဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဣဓ ပန–ဤသိက္ခာပုဒ်၌ကား၊ ယံကိဉ္စိ–အမှတ်မရှိ ကြွင်းမဲ့ညဿုံအလုံးစုံသော၊ ဝေါဟာရဂမနီယံ–ရောင်းဝယ်

အပ်သည်အဖြစ်သို့ ရောက်သော၊ ကဟာပဏာဒိ-အသပြာ အစရှိသည်ကို၊ အဓိပ္ပေတံ-၏၊ [အခြားနေ့ရာ၌ ငွေအစစ်ကို "ရဇတ" ဟု ဆို၏၊ ဤ၌ကား ရောင်းဝယ်ရာ၌ အသုံးပြု၍ဖြစ်သမျှကို "ရဇတ" ဟုဆိုသည်၊] တေနေဝ-ကြောင့်ပင်၊ အသ-ထိုရဇတပုဒ်၏၊ ပဒဘာဇနေ-၌၊ ကဟာပဏော လောဟမာသကောတိ အာဒိ-ကို၊ (ဘဂဝတာ) ဝုတ္တံ။

တတ္ထ-ထိုပဒဘာဇနီစကားရပ်၌၊ ကဟာပဏောတိ-ကား၊ သောဝဏ္ဏမယော၀ါ-ရွှေဖြင့်ပြုအပ်သော အသပြာသည်လည်းကောင်း၊ [ရွှေဒင်္ဂါးလည်း ငွေကဲ့သို့ သုံးစွဲရသောကြောင့် ရဇတ၌သွင်းယူသည်။]ရူပိယမယော၀ါ-ငွေဖြင့်ပြုအပ်သော အသပြာသည်လည်းကောင်း၊ ပါကတိကော၀ါ-ပင်ကိုရိုးရာအသပြာသည် လည်းကောင်းတည်း၊ [ပါကတိကောနာမ-ဇောရဟိ ပကတိကဟာပဏော၊ ယခုအခါ အများသုံးရိုးဖြစ်သော ငွေစက္ကူ စသော အသပြာများလည်း ပါ၀င်၏။] လောဟမာသကောတိ-ကား၊ တမ္မလောဟာဒီဟိ-ကြေးနီ အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ကတမာသကော-ပြုအပ်သော ပဲ ပိုက်ဆံသည်လည်းကောင်း၊ ဒါရုမာသကောတိ-ကား၊ သာရဒါရုနာ၀ါ-အနှစ်ရှိသော သစ်သားဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ ဝေဠုပေသိကာယ၀ါ-၀ါးခြမ်းစိတ်ဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ အန္တမသော-ဖြင့်၊ တာလပဏ္ဏေနာပိ-ထန်းရွက်ဖြင့်လည်း၊ ရူပံ-(ရှင်ဘုရင်၏ ဦးခေါင်းရုပ်, ဒေါင်းရုပ်, စသော) အရုပ်ကို၊ ဆိန္နိတ္တာ-ဖြတ်ထွင်း၍၊ ကတမာသကော-ပြုအပ်သော ပဲပိုက်ဆံတည်း၊ ဇတုမာသကောတိ-ကား၊ လာခါယ၀ါ-ချိပ်ရည်ဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ နိယျာသေနု၀ါ-သစ်စေးဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ ရူပံ-ကို၊ သမုဋ္ဌာပေတ္တာ-ထွက်ပေါ်စေ၍၊ ကတမာသကော-တည်း၊ ပန-ကား၊ ယေ ဝေါဟာရံ ဂစ္ဆန္တိတိ ဣမိနာ ပဒေန-ဖြင့်၊ ယောယော-အကြင်အကြင် ပိုက်ဆံသည်၊ ယတ္ထယတ္ထ ဇနပဒေ-၌၊ ယဒါယဒါ-၌၊ ဝေါဟာရံ-သို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ အန္တမသော-ဖြင့်၊ အဋ္ဌိမယောပိ-အရိုးဖြင့်ပြုအပ်သော ပိုက်ဆံကိုလည်းကောင်း၊ စမ္မမယောပိ-သားရေဖြင့်ပြုအပ်သော ပိုက်ဆံကိုလည်းကောင်း၊ ရုက္ခဖလဓိဇမယောပိ-သစ်သီးအစေ့ဖြင့် ပြုအပ်သော ပိုက်ဆံကိုလည်းကောင်း၊ သမုဋ္ဌာပိတရူပေါပိ-ထွက်ပေါ်စေအပ်သော အရုပ်ရှိသော ပိုက်ဆံကိုသော်လည်းကောင်း၊ အသမုဋ္ဌာပိတရူပေါပိ-ကိုလည်းကောင်း၊ သဗ္ဗော-အလုံးစုံသော ပိုက်ဆံကို၊ သင်္ဂဟိတော-သိမ်းယူအပ်ပြီ။

ဣတိ-သို့၊ သဗ္ဗမ္ပိ-သော၊ (စတုဗိဓံ-၌စပ်၊ သိက္ခာပုဒ်၌လာသည်လည်းဖြစ်သော ပဒဘာဇနီ၌ ဖွင့်အပ်သည်လည်းဖြစ်သော အားလုံး၊) ရဇတံ-ငွေ

လည်းကောင်း၊ ဇာတရူပံ–ရွှေလည်းကောင်း၊ ဇာတရူပမာသကော–ရွှေပဲလည်းကောင်း၊ ဝုတ္တာပ္ပဘေဒေါ–ဆိုအပ်ပြီးသော အပြားရှိသော၊ သဗ္ဗောပိ–သော၊ ရဇတမာသကော–ငွေပဲလည်းကောင်း၊ ဣတိ–သို့၊ ဧတံ စတုဗ္ဗိဓံ–ဤ ၄ ပါး အပြားရှိသော ဝတ္ထုသည်၊ နိသဂ္ဂိယဝတ္ထု–နိသဂ္ဂိယအာပတ်၏ တည်ရာဝတ္ထုသည်၊ ဟောတိ၊ မုတ္တာ–ပုလဲလည်းကောင်း၊ မဏိ–ပတ္တမြားလည်းကောင်း၊ ဝေဠုရိယော–ကြောင်မျက်ရွဲလည်းကောင်း၊ သင်္ခေါ–ခရုသင်းလည်းကောင်း၊ သိလာ–ကျောက်သလင်းလည်းကောင်း၊ ပဝါဠံ–သန္ဓာလည်းကောင်း၊ လောဟိတကော–ပတ္တမြားနီလည်းကောင်း၊ မသာရဂလ္လံ–ပတ္တမြားပြောက်လည်းကောင်း၊ သတ္တဓညာနိ–တို့လည်းကောင်း၊ ဒါသိဒါသ၊ ပေ၊ ဖလာရာမာဒယော–ကျွန်မိန်းမ, ယောကျ်း, လယ်ယာ, ပန်းခြံ, သစ်သီးခြံ အစရှိသည်တို့လည်းကောင်း၊ ဣတိ ဣဒံ–ဤဝတ္ထုသည်၊ ဒုက္ကဋဝတ္ထု–သည်၊ (ဟောတိ)၊ သုတ္တံ–ချည်သည်လည်းကောင်း၊ ဖာလော–ဝါသီးမှဖြစ်သော ဝါချည်အဝတ်သည်လည်းကောင်း၊ [အဘိဓာန် (၂၉၇) ၌ "ဖာလံ ကပ္ပာသိကံ" ဟု ရှိ၏၊ "ဖာလတော+ဇာတော ဖာလော" ဟု ပြု၊] ပဋ္ဌကော–ကြွင်းသောအဝတ်အထည်သည်လည်းကောင်း၊ ကပ္ပာသော–ဝါသည်လည်းကောင်း၊ အနေကပ္ပကာရံ–သော၊ အပရဏ္ဏံ–ပဲသည် လည်းကောင်း၊ သပ္ပိနဝနီတ၊ ပေ၊ ဘေသဇ္ဇ–ထောပတ်, ဆီဦး, ဆီ, ပျားရည်, တင်လဲအစရှိသော ဆေးသည်လည်းကောင်း၊ ဣဒံ–ဤဝတ္ထုသည်၊ ကပ္ပိယဝတ္ထု–သည်၊ (ဟောတိ)။

တတ္ထ–ထိုဝတ္ထုတို့တွင်၊ နိသဂ္ဂိယဝတ္ထုံ–ကို၊ အတ္တနော ဝါ–၏ သော်လည်းကောင်း၊ သံဃ ဂဏ ပုဂ္ဂလ စေတိယာနံ ဝါ–တို့၏ သော်လည်းကောင်း၊ အတ္ထာယ–ငှာ၊ သမ္ပဋိစ္ဆိတုံ–ငှာ၊ နံ ဝဋ္ဋတိ၊ အတ္တနော–၏၊ အတ္ထာယ–ငှာ၊ 'သမ္ပဋိစ္ဆတော–ခံယူသော ရဟန်း၏၊ နိသဂ္ဂိယံ ပါစိတ္တိယံ ဟောတိ၊ သေသာနံ–ကြွင်းကုန်သောသံဃာအစရှိသည်တို့၏၊ အတ္ထာယ–ငှာ၊(သမ္ပဋိစ္ဆတော–၏၊) ဒုက္ကဋံ၊ ဒုက္ကဋဝတ္ထုံ–ကို၊ သဗ္ဗေသမ္ပိ–အလုံးစုံသော မိမိ, သံဃာ အစရှိသည်တို့၏လည်း၊ အတ္ထာယ–ငှာ၊ သမ္ပဋိစ္ဆတော–၏၊ ဒုက္ကဋမေव၊ ကပ္ပိယဝတ္ထုမ္ပိ–ဌ (သဗ္ဗေသမ္ပိ အတ္ထာယ သမ္ပဋိစ္ဆတော) ၊ အနာပတ္တိ၊ သဗ္ဗမ္ပိ–အလုံးစုံသော

သံဃ၊ ပေ၊ စေတိယာနံ။ ။နိသဂ္ဂိအာပတ်၏ တည်ရာဖြစ်သော ရွှေငွေကို မိမိအတွက်ဖြစ်စေ, သံဃာ, ဂိုဏ်း, အခြားပုဂ္ဂိုလ်နှင့် စေတီ (ဘုရား) အတွက် ဖြစ်စေ လူတို့က လူလာ၍ လက်ခံသောရဟန်း, ကိုယ်တိုင်အလှူခံ၍ရသော ရဟန်းတို့မှာ ဤသိက္ခာပုဒ်တော်အရ အာပတ်သင့်၏၊ ထိုကြောင့် ဘုရားအတွက် ဖြစ်စေကာမူ ငွေကို ရဟန်းကိုယ်တိုင်လည်း မခံကောင်း, သူတစ်ပါးကိုလည်း အခံမခိုင်းကောင်းဟု မှတ်ပါ။

ကပ္ပိယဝတ္ထု, အကပ္ပိယဝတ္ထုကိုလည်း၊ နိုက္ခိပနတ္ထာယ–သိမ်းရှိထားခြင်းအကျိုး၄၊ ဘဏ္ဍာဂါရိကသိသေန–ဘဏ္ဍာစိုးအဖြစ်ကို အဦးပြုသဖြင့်၊ သမ္ဘဋ္ဌစ္ဆတော–ခံယူရသော ရဟန်း၏၊ ဥပရိ–၌၊ ရတနသိက္ခာပဒေ–၌၊ အာဂတဝသေန–လာသော ပါဠိတော်၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ပါစိတ္တိယံ (ဟောတိ)၊ [လူတို့၏ ပစ္စည်းကို သိမ်းဆည်းဖို့ရန် အပ်သော့အခါ ခံယူလျှင် ရတနသိက္ခာပုဒ်အရ ပါစိတ်–ဟူလို။]

ဥဂ္ဂဏှောယျာတိ–ကား၊ ဂဏှောယျ–ခံယူအံ့၊ ပန–ဆက်၊ ယသ္မာ–ကြောင့်၊ ဂဏှန္တော–ခံယူသော ရဟန်းသည်၊ အာပတ္တိ–သို့၊ အာပဇ္ဇတိ၊ တေန–ကြောင့်၊ အသ–ထို ဥဂ္ဂဏှောယျပုဒ်၏၊ ပဒဘာဇနေ–၌၊ သယံ ဂဏှာတိ နိဿဂ္ဂိယံ ပါစိတ္တိယန္တိ–ဟူ၍၊ (ဘဂဝတာ) ဝုတ္တံ၊ သေသ ပဒေသုပိ–ကြွင်းသော ဥဂ္ဂဏှာပေယျ အစရှိသော ပုဒ်တို့၌လည်း၊ သေနယော–တည်း၊ တတ္ထ–ထိုသို့ခံယူခြင်းတို့၌၊ ဇာတရူပ ရဇတဘဏ္ဍာသု–ရွှေဘဏ္ဍာ ငွေဘဏ္ဍာတို့တွင်လည်းကောင်း၊ ကဟာပဏမာသကေသုစ–အသပြာ ပဲပိုက်ဆံ တို့တွင်လည်းကောင်း၊ ကေ–တစ်ခုကို၊ ဂဏှတော ဝါ–ကိုယ်တိုင် ခံယူသောရဟန်း၏လည်းကောင်း၊ ဂဏှာပယတောဝါ–၏လည်းကောင်း၊ ကော–သော၊ အာပတ္တိ (ဟောတိ၊) သဟသဲ–သည်၊ စေပိ (ဟောတိ)–အကယ်၍မူလည်း ဖြစ်စေဦးတော့၊ (ဧဝံသတိ)၊ (ယော–အကြင်ရဟန်းသည်)၊ ကေတော–တစ်ပေါင်းတည်း၊ ဂဏှာပေတိ–၏၊ (တဿ–၏) ဝတ္ထုဂဏှနာယ–ဖြင့်၊ အာပတ္တိယော–တို့သည်၊ (ဟောန္တိ) ပန–ကား၊ မဟာပစ္စရိယံ–၌လည်းကောင်း၊ ကုရန္ဒိယဋ္ဌ–၌လည်းကောင်း၊ သိထိလဗဟုလ–လျော့လျော့ ဖွဲ့အပ်သော၊ ထဝိကာယ–အိတ်၌လည်းကောင်း၊ သိထိလဟူရိတေ–လျော့လျော့ပြည့်စေအပ်သော၊ ဘာဇနေ ဝါ–အိုး, ခွက်, တောင်း၌လည်းကောင်း၊ရူပဂဏနာယ–ပုံသဏ္ဌာန်အရေအတွက်အားဖြင့်၊ အာပတ္တိ (ဟောတိ)၊ ပန–ကား၊ ဃနဗဟေ–တစ်ခဲနက် ဖွဲ့အပ်သော အိတ်သော်လည်းကောင်း၊ ဃနဟူရိတေ–သော၊ (ဘာဇနေ ဝါ–၌သော်လည်းကောင်း၊) ဧကာဝ–သော၊ အာပတ္တိ–သည်၊ (ဟောတိ)၊ ဣတိ ဝုတ္တံ။

ပန–ဆက်၊ ဥပနိက္ခိတ္တသာဒယနေ–အနီး၌ ထားအပ်သော ငွေ (ရွှေ) ကို သာယာခြင်းဖြင့်၊ ဣဒံ–ဤငွေသည်၊ အယျယ–အရှင်ဘုရားဖို့၊ ဟောတု–ဖြစ်ပါစေ၊ ဣတိ–သို့၊ ဝုတ္တေ–သော်၊ စိတ္တေန–ဖြင့်၊သစေပိ သာဒယတိ–တော့၊ ဂဏှိတုကာမော–သည်၊ သစေပိ ဟောတိ–တော့၊ (ဧဝံသတိပိ) ကာယေနဝါ–ဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ ဝါစာယဝါ–ဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ ဣဒံ–ဤငွေသည်၊ နံ ကပ္ပတိ–မအပ်၊ ဣသို့၊ ပဋိက္ခိပတိ–ပယ်အံ့၊ အနာပတ္တိ (ဟောတိ)၊

ဝါ–တစ်နည်း၊ ကာယဝါစာဟိ–တို့ဖြစ်၊ အပ္ပဋိက္ခိပိတ္တာပိ–မူ၍လည်း၊ သုဒ္ဓစိတ္တော–သည်၊ ဟုတ္တာ–၍၊ ဣဒံ–ဤငွေသည်၊ အမှာကံ–တို့အား၊ နကပ္ပတိ၊ ဣတိ–ဤသို့ကြံ၍၊ နံ သာဒယတိ–မသာယာအံ့၊ အနာပတ္တိယေဝ၊ ဟိ–မှန်၊ တိသုန်သော၊ ဒွါရေသု–တို့တွင်၊ ယေန ကေနစိ–အမှတ်မထား တစ်ပါးပါးသော ဒွါရဖြင့်၊ ပဋိက္ခိတ္တံ–ပယ်အပ်သည်၊ (သမာနံ–သော်၊) ပဋိက္ခိတ္တမေဝ–ပယ်အပ်သည်သာ၊ ဟောတိ–၏၊ ပန–ဆက်၊ ကာယဝါစာဟိ–တို့ဖြင့်၊ အပ္ပဋိက္ခိတ္တာ–၍၊ စိတ္တေန–ဖြင့်၊ သစေ အဓိဝါသေတိ–အံ့၊ (ဝေ)သတိ)၊ ကာယဝါစာဟိ–တို့ဖြင့်၊ ကတ္တာဗ္ဗသ–သော၊ ပဋိဂ္ဂေပသ–ပယ်မြစ်မှကို၊ အကရဏတော–ကြောင့်၊ အကိရိယ သမုဋ္ဌာနံ–အကိုရိယသမုဋ္ဌာန်ရှိသော၊ (ကိုယ်နှုတ်ဖြင့် ပြုထိုက်သော ပယ်မှုကို မပြုခြင်း သမုဋ္ဌာန်ရှိသော၊) ကာယဒွါရေစ–ဌာ်လည်းကောင်း၊ ဝစီဒွါရေစ–ဌာ်လည်းကောင်း၊ အာပတ္တိ–သို့၊ အာပဇ္ဇတိ၊ မနောဒွါရေပန–ဌာ်ကား၊ အာပတ္တိနာမ–အာပတ် မည်သည်၊ နတ္ထိ။

ဧကော–တစ်ယောက်သောဒါယကာသည်၊ သတံ ဝါ–ကိုသော်လည်းကောင်း၊ သဟသံ ဝါ–ကိုသော်လည်းကောင်း၊ ပါဒမူလေ–ဌာ် ဣဒံ–ဤငွေသည်၊ တုယှံ–အရှင်ဘုရားဖို့၊ ဟောတု–ဖြစ်ပါစေ၊ ဣတိ–ဤသို့လျှောက်၍၊ ထပေတိ–အံ့၊ ဘိက္ခု–သည်၊ ဣဒံ–ဤငွေတွေသည်၊ နံ ကပ္ပတိ–မအပ်၊ ဣတိ–ဤသို့ပြော၍၊ ပဋိက္ခိပတိ–ပယ်မြစ်အံ့၊ ဥပါသကော–သည်၊ မယာ–သည်၊ တုမှာကံ–တို့ဖို့၊ ပရိစ္စတ္တံ–စွန့်လွှတ်အပ်ပါပြီ၊ ဣတော–သွားအံ့၊ အညော–အခြားသော ဥပါသကာသည်၊ တတ္ထ–ထိုအရပ်သို့၊ အာဂန္တွာ, ဘန္တေ–ရား၊ ဣဒံ–ဤငွေသည်၊ ကိं–အဘယ်ပါနည်း၊ ဣတိ–သို့၊ ပုစ္ဆတိ–အံ့၊ ယံ–အကြင်စကားကို၊ တေန–ထိုအလှူရှင်သည်လည်းကောင်း၊ အတ္တနာစ–သည်လည်းကောင်း၊ ဝုတ္တံ–ပြောအပ်ပြီ၊ တံ–ထိုစကားကို၊ အာစိက္ခိတဗ္ဗံ–ပြောပြရာ၏၊ သော–ထိုရောက်လာသော ဥပါသကာသည်၊ ဘန္တေ, ဂေါ ပယိသာမိ–လုံခြုံစေပါအံ့၊ ဂုတ္တဌာနံ–လုံခြုံသောအရပ်ကို၊ ဒသေထ–ပြပါကုန်၊ ဣတိ–သို့၊ စေဝဒတိ၊ (ဝေ)သတိ)၊ သတ္တဘူမိကမ္ပိ–ဘုံခုနစ်ဆင့်ရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ ပါသာဒံ–သို့၊ အဘိရဟိတွာ, ဣဒံ–ဤအရပ်သည်၊ ဂုတ္တဌာနံ–တည်း၊ ဣတိ, အာစိက္ခိတဗ္ဗံ–ပြောပြနိုင်၏၊ ဣဓ–ဤအရပ်ဌာ်၊ နိက္ခိပါဟိ–ထားလော့၊

ယေနကေနစိ၊ ပေ၊ ပဋိက္ခိတ္တမေဝ။ ။ရွှေငွေကို စိတ်ဖြင့်သာယာသော်လည်း ကိုယ်နှုတ်တစ်ပါးပါးဖြင့် ပယ်လျှင် အနာပတ် ဖြစ်သကဲ့သို့ ရှင်ပြုအစရှိသော အလှူဒါနကိစ္စဌာ် သံဃာအများရှိရာဝယ် ငွေကိုလှူလျှင် မိမိတစ်ပါးတည်းက ထူးချွန်၍မပယ်သာ၊ ထိုအခါ တကယ် စင်ကြယ်သောစိတ်ဖြင့် "ဤငွေဟာ ငါ့မှာ မအပ်" ဟု ကြံ၍ စိတ်က မသာယာလျှင် အနာပတ်ပင်–ဟု မှတ်ပါ။

ဣတိ–ဤသို့ကား၊ နု ဝတ္တဗ္ဗံ–မပြောရာ၊ ["ဤနေရာ၌ ထားလော့"ဆိုလျှင် ဥဂ္ဂဏှာ ပနလက္ခဏာရှိ၍ နိသဂ္ဂိထိုက်သည်၊] ဧတ္ထာဝတာ–ဤမျှအတိုင်း အရည်ရှိသော ဖြစ်ပုံအစဉ်ဖြင့်၊ ကပ္ပယံစ–အပ်သော အရာကိုလည်းကောင်း၊ အကပ္ပိယံစ–ကိုလည်းကောင်း၊ နိဿာယ–မှီ၍၊ ဌိတံ–တည်သည်၊ ဟောတိ–၏၊ ဒွါရံ–ဘုံ ၇ ဆင့် ပြာသာဒ်၏ တံခါးကို၊ ပိဒဟိတ္တာ–ပိတ်၍၊ ရက္ခဏေန–စောင့်ရှောက်လျက်၊ ဝသိတဗ္ဗံ–နေနိုင်၏၊ ဝါ–နေကောင်း၏၊ [ဌေကို လှူလာသည်မှစ၍ ပြာသာဒ်ပေါ်၌ထားသွားသည်တိုင်အောင် ဖြစ်ပုံအစဉ်ဖြင့် ထိုဌေသည် အပ်–မအပ် ၂ မျိုးနှင့် ဆိုင်နေ၏၊ နောင်ခါ စီမံတတ်လျှင် အပ်မည်, မစီမံတတ်လျှင် အပ်မည်မဟုတ် ဟူလို။]

ကိဉ္စိ–သော၊ ဝိဏ္ဏာယိကဘဏ္ဍံ–ရောင်းခြင်း၌ယှဉ်သော ဘဏ္ဍာဖြစ်သော၊ ဝါ–ရောင်းထိုက်သော ဘဏ္ဍာဖြစ်သော၊ ပတ္တံ ဝါ–သည်သော်လည်းကောင်း၊ စီဝရံ ဝါ–သည်သော်လည်းကောင်း၊ သစေ အာဂစ္ဆတိ–အကယ်၍ရောက်လာအုံ့၊ ဘန္တေ–ရား၊ ဣဒံ–ဤသပိတ်ကို၊ ဝါ–ဤသင်္ကန်းကို၊ ဂဟေဿထ–ယူကုန်လတ္တံ့လော၊ ဣတိ–သို့၊ ဝုတ္တေ–သော်၊ ဥပါသက–ကာ၊ အမှာကံ–တို့၏၊ ဝါ–တို့မှာ၊ ဣမိနာ–ဤသပိတ်ဖြင့်၊ ဝါ–ဤသင်္ကန်းဖြင့်၊ အတ္ထော–အလိုသည်၊ အတ္ထိ– ရှိ၏၊ စ–ထိုသို့ အလိုရှိပါသော်လည်း၊ ဝတ္ထု–ဝတ္ထုသည်၊ ဒေဝရူပံ နာမ– ဤသို့သဘောရှိသည် မည်သည်၊ (ဟုတ္တာ) သံဝိဇ္ဇတိ–ရှိ၏၊ [ထားသွားအပ်သော ဌေကို "ဒေဝရူပံနာမ" ဟုဆိုသည်၊] ကပ္ပိယကာရကော–အပ်အောင်ပြုတတ်သူသည်၊ နတ္ထိ၊ ဣတိ–သို့၊ ဝတ္တဗ္ဗံ–ပြောနိုင်၏၊ သော–ထိုဈေးရောင်းလာသူသည်၊ သစေ ဝဒတိ၊ (ကိံ)၊ အဟံ–သည်၊ ကပ္ပိယကာရကော–သည်၊ ဘဝိဿာမိ–အုံ့၊ ဒွါရံ–ကို၊ ဝိဝရိတ္တာ–၍၊ ဒေထ–ပေးပါကုန်၊ ဣတိ (သစေ ဝဒတိ)၊ (ဧဝံသတိ) ဒွါရံ ဝိဝရိတ္တာ, ဣမသ္မိံ သြကာသေ–၌၊ ထပိတံ–ထားအပ်ပြီ၊ ဣတိ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ဣမံ–ဤဌေကို၊ ဂဏှ–ယူလော့၊ ဣတိ–သို့၊ နု ဝတ္တဗ္ဗံ–ရာ၊ [ဤသို့ပြောလျှင် ဥဂ္ဂဏှာပန လက္ခဏာရှိသောကြောင့် နိသဂ္ဂိထိုက်သည်။] ဧဝမ္မိ–ဤသို့လည်း၊ ဝါ–ဤနည်းအားဖြင့်လည်း၊ ကပ္ပိယဘူ–အပ်သောအရာကိုလည်းကောင်း၊ .အကပ္ပိယဘူ–ကိုလည်းကောင်း၊ နိဿာယ–၍၊ ဌိတမေဝ–တည်သည်သည်ပင်၊ ဟောတိ–ဖြစ်သေး၏၊ သော–ထိုဈေးရောင်းသူသည်၊ တံ–ထိုဌေကို၊ ဂဟေတ္တာ–၍၊ တဿ–ထိုရဟန်းအား၊ ကပ္ပိယဘဏ္ဍံ–ကို၊ သစေ ဒေတိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ ဝဋ္ဋတိ–အပ်၏၊ အဓိကံ–အပိုအလွန်ဌေကို၊ သစေ ဂဏှာတိ–အုံ့၊ (ဧဝံသတိ) ၊ [၅ကျပ်တန်အတွက် ၆ကျပ် စသည်ကို ယူလျှင်၊] မယံ–တို့သည်၊ တဝ–၏၊ ဘဏ္ဍံ–ကို၊ နု ဂဏှာမ–မယူလိုကုန်၊ နိက္ခမာဟိ–ထွက်သွားလော့၊ ဣတိ–သို့၊ ဝတ္တဗ္ဗော–ပြောနိုင်၏။

သံဃမဇ္ဈေ နိသဇ္ဇိတဗ္ဗန္တိ ဧတ္ထ–ဌ၊ ယသ္မာ–ကြောင့်၊ ရူပိယံနာမ–ရွှေငွေ မည်သည်၊ အကပ္ပိယံ–မအပ်၊ တသ္မာ–ကြောင့်၊ နိသဇ္ဇိတဗ္ဗံ သံဃသ ဝါ ဂဏသ္သ ဝါ ပုဂ္ဂလဿ ဝါ တိ–ဟူ၍၊ (ဘဂဝတာ)၊ နံ ဝုတ္တံ–ဟောတော်မမူအပ်၊ ပန–ဆက်၊ ယသ္မာ–ကြောင့်၊ တံ–ထို ငွေသည်၊ ပဋိဂ္ဂဟိတမတ္တမေव–ခံယူ အပ်ခါမျှသာတည်း၊ တေန–ထို ငွေဖြင့်၊ ကုဋ္ဌိ–သော၊ ကပ္ပိယဘဏ္ဍံ–ကို၊ နံ စေတာပိတံ–မဝယ်အပ်သေး၊ [တစ်စုံတစ်ခုကို ဝယ်ပြီးလျှင်ကား သုံးစွဲဖို့ရန် နည်းလမ်းမရှိတော့၊] တသ္မာ–ကြောင့်၊ ဥပါယေန–နည်းလမ်းတစ်မျိုးဖြင့်၊ ပရိဘောဂဒဿနတ္ထံ–သုံးဆောင်ခွင့်ကို ပြခြင်းအကျိုးငှာ၊ သံဃမဇ္ဈေ နိသဇ္ဇိ တဗ္ဗန္တိ–ဟူ၍၊ (ဘဂဝတာ)၊ ဝုတ္တံ–[သံဃာ့အလယ်ဌ၌ စွန့်၍ ထိုငွေဖြင့် ကပ္ပိယ ကဝယ်အပ်သော ပစ္စည်းကို သုံးဆောင်ကောင်းသည်။] ကပ္ပိယံ အာစိက္ခိတဗ္ဗံ သပ္ပိဝါတိ–ကား၊ ဥပါသက–ကား၊ ပဗ္ဗဇိတာနံ–ရှင်ရဟန်းတို့အား၊ သပ္ပိဝါ–သည်လည်းကောင်း၊ တေလံ ဝါ–သည်လည်းကောင်း၊ ဝဋ္ဋတိ၊ ဣတိ ဧဝံ–သို့၊ အာစိက္ခိတဗ္ဗံ–ပြောနိုင်၏၊ ရူပိယ၊ပေ၊ပရိဘုဉ္ဇိတဗ္ဗန္တိ–ကား၊ သဗ္ဗေဟိ–အလုံးစုံ သော ရဟန်းတို့သည်၊ ဘာဇေတွာ–ဝေဖန်၍၊ ပရိဘုဉ္ဇိတဗ္ဗံ–သုံးဆောင်နိုင်၏၊ ရူပိယ ပဋိဂ္ဂါဟကေန–ရွှေ ငွေကို လက်ခံမိသော ရဟန်းသည်၊ ဘာဂေါ–အဖို့ကို၊ နံ ဂဟေတဗ္ဗော–မယူထိုက်၊ အညေသံ–နှ်သော၊ ဘိက္ခူနံ ဝါ–တို့၏သော်လည်းကောင်း၊ အာရာမိကာနံ ဝါ–တို့၏သော်လည်းကောင်း၊ ပတ္တဘာဂမ္ပိ–ရောက်အပ် ရအပ်သောအဖို့ကိုလည်း၊ လဘိတွာ–တစ်ဆင့်ရ၍၊ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ နဝဋ္ဋတိ။

အန္တမသော, မဂ္ဂဋ္ဌာဒီဟိ–မျောက် အစရှိသော သတ္တဝါတို့သည်၊ တတော–ထိုအခြားသူတို့ရအပ်သော အဖို့မှ၊ ဟရိတွာ–ဆောင်ယူ၍၊ အရညေ, ထပိတံ ဝါ–ထားအပ်သည်မူလည်းဖြစ်သော၊ တေသံ–ထို မျောက် အစရှိသော သတ္တဝါတို့၏၊ ဟတ္ထတော–မှ၊ ဂဠိတံ ဝါ–လျှောကျသည်မူလည်းဖြစ်သော၊ တိရစ္ဆာနဂတ ပရိဂ္ဂဟိတမ္ပိ–တိရစ္ဆာန်တို့သည် သိမ်းပိုက်အပ်သောပစ္စည်းသည်လည်းကောင်း၊ ("အရညေ ထပိတံ"ကို ရည်ရွယ်သည်၊) ပံသုကူလမ္ပိ–ပံသုကူပစ္စည်းသည်လည်းကောင်း၊ ("ဟတ္ထတော ဂဠိတံ ဝါ" ကို ရည်ရွယ်သည်၊)

အာရာမိကာနံ ပတ္တဘာဂမ္ပိ။ ။ဝေစုဝေသောအခါ အာရာမ်စောင့်သူများလည်း ဝေစုရ၏၊ ထို အာရာမ်စောင့်တို့က ငွေအလှူခံသောရဟန်းအား တစ်ဆင့်လှူ၍ ရသော်လည်း ထိုငွေအလှူခံသော ရဟန်းမှာ မအပ်တော့–ဟူလို၊ ဘာကြောင့်နည်း၊ လူတို့လက်သို့ ရောက်သွားသော်လည်း ထို ဝေစုရအပ်သော ပစ္စည်းပင်ဖြစ်သောကြောင့်တည်း၊ "အကယ်၍ **အာရာမ်**စောင့်တို့သည် ထိုဝေစုရအပ်သော ပစ္စည်းကို အခြားပစ္စည်းဖြင့် လဲပြီးမှ ထိုအခြား ပစ္စည်းကိုလှူလျှင် အပ်၏"ဟု ဂဏ္ဌိပုဒ်တို့၌ ဆိုကြောင်းကို ဋီကာ၌ ဆိုထားသည်။

နဲ ဝဋ္ဋတိယော၀–မအပ်သည်သာ၊ တ၎ေတာ–ထိုအခြားသူတို့ ရအပ်သောအဖို့မှ၊ အာဟဋ္ဌေန–ဆောင်ယူအပ်သော၊ ဖာဏိတေန–တင်လဲဖြင့်၊ သေနာသန ဂူပနမ္မိ–ကျောင်းကို တုံ့စေခြင်းသည်လည်း၊ နဲ ဝဋ္ဋတိ၊ သပ္ပိနာ၀ါ–ဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ တေလေန၀ါ–ဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ ပဒီပံ ကတ္တာ, ဒီပါလောကေ–မီးရောင်၌၊ နိပဇ္ဇိတုံ–လျောင်းခြင်းဌာလည်းကောင်း၊ ကသိဏပရိကမ္မမ္မိ–အာလောက ကသိဏ်း ပရိကမ်ကို သော်မှလည်း၊ ကာတုံ–ဌာလည်းကောင်း၊ ပေါတ္ထကံပိ–ပေစာကိုသော်မှလည်း၊ ၀ါစေတုံ–ဆိုစေခြင်းဌာလည်းကောင်း၊ ၀ါ–ဖတ်စေခြင်းဌာလည်းကောင်း၊ နဲ ဝဋ္ဋတိ၊ [ပိသဒ္ဒါ ၂ ခုလုံး သမ္ဘာ၀နာ ဧကတ္ထ၊ ထိုကဲ့သို့ မွန်မြတ်သောအလုပ်၌မျှ မအပ်လျှင် အခြား အလုပ်များ၌ကား ပြောဖွယ်မလို ဟု ဂရဟာဆည်း၊] ပန–ဆက်၊ တေလမဓုဖာဏိတေဟိ–တို့ဖြင့်၊ သရီရေ–၌၊ ဝဏ်–အနာကို၊ မဂ္ဂေတုံ–သုတ်လိမ်းခြင်းဌာ၊ နဲ ဝဋ္ဋတိယေ၀–ကောန် မအပ်သည်သာ။ [ခန္ဓာကိုယ်အတွင်း၌ သုံးခြင်းဖြစ်သောကြောင့် မအပ်ကြောင်းကို ခိုင်မြဲစေခြင်းဌာ "ဧ၀"ဖြင့် ဆိုသည်။]

တေန ဝတ္ထုနာ–ထို စွန့်အပ်ပြီးသော ငွေဟူသော ဝတ္ထုဖြင့်၊ မဇ္ဈပိဌာဒီနိ ၀ါ–တို့ကိုသော်လည်း၊ ဂဏ္ဍုန္တီ–နန်အုံ၊ ဥပေါသထာဂါရံ၀ါ–ကိုသော်လည်းကောင်း၊ ဘောဇနသာလံ၀ါ–ကိုသော်လည်းကောင်း၊ ကရောန္တီ–နန်အုံ၊ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ–ဌာ၊ နဲ ဝဋ္ဋတိ–(ငွေ အလှူခံသော ရဟန်းအားမအပ်)၊ ဆာယာပိ–ယည်လည်း၊ ဂေဟပရိစ္ဆေဒေန–ကျောင်း၏အပိုင်းအခြားဖြင့်၊ ဌိတာ–သည်၊ (သမာနာ–သော်)၊ နဲ ဝဋ္ဋတိ၊ [ဥပုသ်ကျောင်းဆောင် စသည်တို့၏ မွန်းတည့်အခါ အရိပ်၌သော်မှ ငွေအလှူခံသော ရဟန်းသည်၊ နေခိုရ်မနေကောင်း–ဟူလို၊] ပရိစ္ဆေဒါတိက္ကန္တာ–အပိုင်းအခြားကို လွန်သောအရိပ်သည်၊ အာဂန္တု ကတ္တာ–ကြောင့်၊ ၀ါ–အရိပ်အသစ်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝဋ္ဋတိ၊ တံ ဝတ္ထုံ–ထို စွန့်အပ်ပြီးသော ငွေဟူသော ဝတ္ထုကို၊ ဂိသဒ္ဓေတ္ဝာ–၍၊ ကတေန–သော၊ မဂ္ဂေနပိ–ဖြင့်လည်းကောင်း၊ သေတုနာပိ–ဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ နာ၀ါယပိ–ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဥဋ္ဌမ္ဘေနေပိ–ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဂန္တုံ–ဌာ၊ နဲ ဝဋ္ဋတိ၊ တေန ဝတ္ထုနာ–ဖြင့်၊ ခဏာပိတာယ–တူးစေအပ်သော၊ ပေါက္ခရဏိယာ–၏၊ ဥဒ္ဓိဒေါဒကံ–စိမ့်ထွက်သောရေကို၊ ပါတုံ၀ါ–ဌာလည်းကောင်း၊ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ၀ါ–

ဥဒ္ဓိတောဒကံ။ ။ဥပုဇ္ဈ, ဘိဒဓာတ်, တပစ္စည်းဖြင့် "ဥ–မြေအတွင်းမှ အထက်သို့+ ဘိဒ–စိမ့်၍ထွက်သော+ဥဒကံ–ရေ၊ ယောဇနာ၌ကား၊ "ဥ+ဘရဓာတ်ဖြင့် ပြည့်သော ရေ" ဟု ဖွင့်၏၊ ထိုအဖွင့်ကို စဉ်းစားပါ၊ သီလက္ခန်, သာမညဖလသုတ် ဒုတိယစျာန်၏ ဥပမာ၌ ဤပုဒ်ကို "ဥဒ္ဓိန္န–ဥဒ္ဓိဒ္ဓ"ဟု ဘိဒဓာတ်ဖြင့် ဖွင့်ထားသည့် အတိုင်းသာ မှတ်သင့်သည်။

လည်းကောင်း၊ နံ ဝဋ္ဋတိ၊ ပန–ဆက်၊ အန္ဓော–ရောကန်အတွင်းဌ၊ ဥဒကေ–သည်၊ အသတိ–သော်၊ အည်–သော၊ အာဂန္တုကံ–သော၊ ဥဒကံဝါ–သည်သော်လည်းကောင်း၊ (အခြားမှ ယူ၍ လောင်းထည့်အပ်သော ရေကိုဆိုသည်၊) ဝဿောဒကံဝါ–မိုးရေသည်သော်လည်းကောင်း၊ ပဝိဋ္ဌ–ဝင်လာသည်၊ (သမာနံ) ဝဋ္ဋတိ၊ (တေနဝတ္ထုနှာ, ပေါက္ခရဏီယာ–ကို၊) ကိတာယ–ဝယ်အပ်သော်၊ ယေနဥဒကေန–နှင့်၊ သဒ္ဓိ–တကွ၊ ကိတာ–ဝယ်အပ်ပြီ၊ တံ–ထိုရေသည်၊ အာဂန္တုကံ–သည်၊ (သမာနံပိ–လည်း)၊ နံ ဝဋ္ဋတိ၊ [ဝယ်တုန်းကရှိနေသောကြောင့် အာဂန္တုကရေပင် ဖြစ်သော်လည်း မအပ်–ဟူလို။].

တံ ဝတ္ထုံ–ကို၊ ဥပနိက္ခေပ–အနီးဌားအပ်သည် မည်လောက်အောင်၊ ထပေတွာ–၍၊ သံဃော–သည်၊ ပစ္စယေ–တို့ကို၊ ပရိဘုဉ္ဇတိ၊ တေပိ ပစ္စယာ–တို့သည်လည်း၊ တဿ–ထို ရူပိယ ပဋိဂ္ဂါဟက ရဟန်းအား၊ နံ ဝဋ္ဋန္တိ၊ အာရာမော–ခြံသည်၊ ဝါ–ကို၊ ဂဟိတော–ဝယ်ယူအပ်သည်၊ ဟောတိ–အုံ့၊ သောပိ–ထိုခြံသည်လည်း၊ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ–ဌာ၊ နဝဋ္ဋတိ၊ ဘူမိပိ–ခြံမြေသည်လည်းကောင်း၊ ဗီဇမ္မိ–သည်လည်းကောင်း၊ အကပ္ပိယံ–သည်၊ ယဒိ ဟောတိ၊ (ထို ငွေဖြင့် ဝယ်အပ်သည့်အတွက် မအပ်သည်ဖြစ်အုံ့၊) (ဧဝံသတိ)၊ ဘူမိ–ခြံမြေကို၊ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ–ဌာ၊ နေဝဝဋ္ဋတိ၊ ဖလံ–သစ်သီးကို၊ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ နံ ဝဋ္ဋတိ၊ ဘူမိ ယေဝ–ကိုသာလျှင်၊ ကိဏိတွာ–၍၊ အညာနိ–နှင်သော၊ ဗီဇာနိ–အပ်သော မျိုးစေ့တို့သည်၊ ဝါ–တို့ကို၊ ရောပိတာနိ–စိုက်အပ်ကုန်သည်၊ သစေ ဟောန္တိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ ဖလံဝဋ္ဋတိ၊ ဗီဇာနိ–တို့ကို၊ ကိဏိတွာ–၍၊ ကပ္ပိယဘူမိယံ–ဌ၊ ရောပိတာနိ–နှင်သည်၊အထဟောန္တိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ ဖလံ–သည်၊နံ ဝဋ္ဋတိ၊ ဘူမိယံ–

ဥပနိက္ခေပံ။ ။ဥပ–အနီးဌ+နိက္ခေပ–ထားအပ်သောငွေ၊ ကပ္ပိယလုပ်သော ဥပါသကာသည် စွန့်အပ်သောငွေက အလွန်များနေရကား တစ်နေ့တည်းဖြင့်ကုန်အောင် မသုံးသင့်ဟု ယူဆ၍ ဥပါသကာကိုယ်တိုင်ဖြစ်စေ, တိုးပွားအောင်လုပ်ပေးမည့် အခြားသူထံ ဥပါသကာက အပ်နှံ၍ဖြစ်စေ ထားခြင်းကို "ဥပနိက္ခေပံ ထပေတွာ" ဟုဆိုသည်၊ ထိုသို့သောငွေမှ- အတိုးအပွားကိုသာ အပ်သောပစ္စည်းဖြင့် လဲလှယ်၍ ဥပါသကာက လှူလျှင် ထိုပစ္စည်း သည် ငွေအလှူခံသော ထိုရဟန်းမှာ မအပ်၊ အခြားရဟန်းများမှာကား အပ်၏။

ဋီကာ။ ။ဥပနိက္ခေပံ၊ပေ၊ ပရိဘုဉ္ဇတီတိ သစေ ဥပါသကော အတိဗဟု ဣဒံ ဟိရည်း၊ ဣဒံ ဘန္တေ အဇ္ဇေဝ (ယနေ့ တစ်နေ့တည်းဖြင့်သာ) နံ ဝိနာသေတဗ္ဗန္တိ၀တ္တာ သယံ (ဥပါသကာ ကိုယ်တိုင်) ဥပနိက္ခေပံ (ခြေစောင့် လက်စောင့်ဆိုသလို အနီးဌားအပ်သည် မည်လောက်အောင်) ထပေတိ၊ အညေန ဝါ ထပါပေတိ၊ ဧဝံ ဥပနိက္ခေပံ ထပေတွာ တတော ဥဒယံ ပရိဘုဉ္ဇန္တော (ထိုမှ အတိုးအပွားကို သုံးစွဲနေသော အနေဖြင့်) သံဃော ပစ္စယေ ပရိဘုဉ္ဇတိ။

အပ်သောမြေ၌၊ နိသီဒိတုံဝါ–ဌာလည်းကောင်း၊ နိပဇ္ဇိတုံဝါ–ဌာလည်း ကောင်း၊ ဝဋ္ဋတိ။

သစေ သော ဆဋ္ဌေတိတိ–ကား၊ ယတ္ထကတ္ထစိ–၌၊ ခိပတိ–ပစ်ချအံ့၊ အထာပိ နဆဋ္ဌေတိ–အကယ်၍မူလည်း မစွန့်အံ့၊ သယံ–ကိုယ်တိုင်၊ ဂဟေတွာ–ယူ၍၊ (အထာပိ) ဂစ္ဆတိ–အံ့၊ (ဧဝံသတိ)၊ နဝါရေတဗ္ဗော–မတားမြစ်ထိုက်၊ နော စေ ဆဋ္ဌေတိတိ–ကား၊ ဂဟေတွာ–၍၊ အထ နေဝ ဂစ္ဆတိ–အကယ်၍ မသွားအံ့၊ (အထ) နဆဋ္ဌေတိ–အံ့၊ မယုံ–အား၊ ဣမိနာ ဗျာပါရေန–ဤငွေ နှင့်စပ်သော ဗျာပါရဖြင့်၊ ကိं–အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ ဣတိ–ဤသို့ကြံ၍၊ ယေနကာမံ–အလိုရှိတိုင်း၊ [(တစ်နည်း၊) ယေန–အကြင်အရပ်သို့၊ ပဏ္ဏမိတုံ–ဌာ၊ ကာမော–အလိုရှိသည်၊ အတ္ထိ၊ တေန–သို့၊ ကာမံ–အလိုရှိတိုင်း၊ ပဏ္ဏမတိ–အံ့၊] တတော–ထိုသို့ ဖဲသွားခြင်းကြောင့်၊ ယထာဝုတ္တလက္ခဏော–အကြင် အကြင်ပါဠိတော်၌ ဟောတော်မူအပ်ပြီးသော လက္ခဏာရှိသော ရဟန်းကို၊ ရူပိယဆဋ္ဌကော–ရွှေငွေကို စွန့်တတ်သော ရဟန်းဟူ၍၊ သမ္မနိတဗ္ဗော။

ယော နဆဋ္ဌာဂတိं တိအာဒီသု–တို့၌၊ လောဘဝသေန–ဖြင့်၊ တံ ဝတ္ထုံ–ထို ရွှေငွေဟူသော ဝတ္ထုကို၊ အတ္တနော–ဖို့၊ ကရောန္တော၀ါ–ပြုလျက်သော်လည်း ကောင်း၊ အတ္တာနံ–ကို၊ ဥက္ခိပသေန္တော၀ါ–မြှောက်ပင့်လျက်သော်လည်းကောင်း၊ ဆဋ္ဌာဂတိं နာမ–ဆဋ္ဌာဂတိမည်သည်သို့၊ ဂစ္ဆတိ–လိုက်၏၊ ဒေါသဝသေန–ဖြင့်၊ အယံ–ဤရဟန်းသည်၊ မာတိကံ–ဒွေမာတိကာကို၊ နေဝ ဇာနာတိ၊ ဝိနယံ–ပဒဘာဇနီဟူသော ဝိနည်းကို၊ နဇာနာတိ၊ ဣတိ–သို့၊ ပဠံ–ကို၊ အပသာဒေန္တော–မောင်းမဲခြိမ်းခြောက်လျက်၊ ဒေါသာဂတိं နာမ ဂစ္ဆတိ၊ မောဟဝသေန, မုဠ္ဍပမုဠ္ဍသတိဘာဝံ–ပျောက်ကင်းသော သတိရှိသူ, အပြားအားဖြင့် ပျောက်ကင်းသော သတိရှိသူ၏အဖြစ်သို့၊ အာပဇ္ဇန္တော–ရောက်လျက်၊ မောဟာဂတိं နာမ ဂစ္ဆတိ၊ ရူပိယပဋိဂ္ဂါဟကဿ–ရွှေငွေကို ခံယူသောရဟန်းမှ၊ ဘယေန–ကြောက်ခြင်းကြောင့်၊ ဆဋ္ဌေတုံ, အဝိသဟန္တော–မရဲဝံ့သည်၊ (ဟုတွာ) ဘယာဂတိं နာမ ဂစ္ဆတိ၊ ဧဝံ–ဤသို့ အဂတိလိုက်မှုကို၊ အကရောန္တော–မပြုသောရဟန်းကို၊ ဆဋ္ဌာဂတိं နဂစ္ဆတိ၊ ပေ၊ ဣတိ–ဆဋ္ဌာဂတိं နဂစ္ဆတိ၊ ပေ၊ ဘယာဂတိं နဂစ္ဆတိဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗော–၏။

၅၈၅။ အနိမိတ္တံ ကတ္တာတိ–ကား၊ နိမိတ္တံ–အမှတ်အသားကို၊ အကတ္တာ–မပြုမူ၍၊ (မည်သည့်အရပ်၌ ကျသည်ဟု အမှတ်အသား မပြုမူ၍၊) အဂ္ဂိနိ–တို့ကို၊ နိမ္မိလေတွာ–မှိတ်၍၊ နဒီယာ၀ါ–၌သော်လည်းကောင်း၊ ပပါတေ၀ါ–ချောက်ကမ်းပါး၌သော်လည်းကောင်း၊ ဝနဂဟနေ၀ါ–တောရှုပ်၌သော်လည်းကောင်း၊ ဂုထံဝိယ–ကိုကဲ့သို့၊ အနပေက္ခေန–ငဲ့ကွက်ခြင်း မရှိသည်၊ ပတိတောကာသံ–

ကျရာ အရပ်ကို၊ အသမန္နာဟာရန္တေန–နလုံးမသွင်းသည်(ဟုတ္တာ)၊ ပါတေတဗ္ဗံ–ကျစေရာ၏၊ ဝါ–ပစ်ချရာ၏၊ ဣတိ အတ္ထော–နက်၊ [အနပေ ကေ္ခနကို "ပတိတောကာသံ အသမန္နာဟာရန္တေန"ဟု ထပ်ဖွင့်သည်၊ ကျရာအရပ် သိသော်လည်း ငဲ့ကွက်မှုမရှိခြင်းသာ လိုရင်းဖြစ်သည်!] ဧဝံ–သို့၊ ဝါ–သို့ ကလောက်၊ ဇိဂုစ္ဆိတဗ္ဗေပိ–စက်ဆုပ်စရာကောင်းသည်လည်းဖြစ်သော၊ ရူပိယေ–ရွှေငွေ၌၊ ဘဂဝါ–သည်၊ ပရိယာယေန–ပရိယာယ်အားဖြင့်၊ ဘိက္ခူနံ–တို့အား၊ ဝါ–တို့အတွက်၊ ပရိဘောဂံ–သုံးစွဲနည်းကို၊ အာစိက္ခိ–ဟောပြတော်မူပြီ၊ ပန–ကား၊ ရူပိယပဋိဂ္ဂါဟကဿ–အား၊ ကေနစိ ပရိယာယေန–ဖြင့်၊ တတော–ထိုရွှေငွေမှ၊ ဥပဋ္ဌပစ္စယ ပရိဘောဂေါ–ဖြစ်သော ပစ္စည်းကို သုံးစွဲခြင်းသည်၊ နေ ဝဋ္ဋတိ–မအပ်၊ စ–ဆက်၊ အယံ–ဤရွှေငွေမှဖြစ်သော ပစ္စည်းကို သုံးစွဲခြင်းသည်၊ ဧတဿ–ဤရူပိယပဋိဂ္ဂါဟက ရဟန်းအား၊ နေ ဝဋ္ဋတိယထာ–ကဲ့သို့၊ ဧဝံ–တူ၊ အသန္တ သမ္ဘာဝနာယ ဝါ–မိမိ၌ထင်ရှားမရှိသော စျာန်မဂ်ဖိုလ်တရားဖြင့် မိမိကိုမိမိ ချီးမြှောက်ခြင်းကြောင့်သော်လည်းကောင်း၊ ဝါ–ဝါကြွားခြင်းကြောင့် သော်လည်းကောင်း၊ ကုလဒူသကကမ္မေန ဝါ–ကုလဒူသက အမှုကြောင့် သော်လည်းကောင်း၊ ကုဟနာဒီဟိ ဝါ–အံ့သြဖွယ်ကို ဖြစ်စေခြင်းအစရှိသည်တို့ ကြောင့်သော်လည်းကောင်း။ ဥပဋ္ဌပစ္စယာ–တို့သည်၊ ဘဝ–ထိုပြုသော ရဟန်းအား၊ နေ ဝဋ္ဋန္တိ အညဿ–အား၊ နေ ဝဋ္ဋန္တိ၊ ဓမ္မေန–နှင့် သမေန–ညီညွတ်သဖြင့်၊ ဥပဋ္ဌာပိ–ဖြစ်သော ပစ္စည်းတို့သည်လည်း၊ အပ္ပစ္စဝေက္ခိတ္တာ–ပစ္စဝေက္ခဏာ မဆင်ခြင်မူ၍၊ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ–ငှာ၊ နေ ဝဋ္ဋန္တိ–မအပ်ကုန်။

ဟိ–ချဲ့၊ ပရိဘောဂါ–သုံးစွဲခြင်းတို့သည်၊ ထေယျ ပရိဘောဂေါ–ဂလည်းကောင်း၊ ဣဏ ပရိဘောဂေါ–လည်းကောင်း၊ ဒါယဇ္ဇ ပရိဘောဂေါ–လည်းကောင်း၊ သာမိပရိဘောဂေါ–လည်းကောင်း၊ ဣတိ–သို့၊ စတ္တာရော (ဟောန္တိ)၊ တတ္ထ–ထို ၄ ပါးတို့တွင်၊ သံဃမဗ္ဗေပိ–၌လည်း၊ နိသိဒိတ္တာ, ပရိဘုဉ္ဇန္တသ–သော၊ ဒုဿီလဿ–သီလမရှိသော ရဟန်းသာမဏေ၏၊ ပရိဘောဂေါ–သည်၊ ထေယျပရိဘောဂေါနာမ–မည်၏၊ ဝါ–ခိုးသူ၏ဖြစ်ကြောင်း

ထေယျပရိဘောဂေါ။ ။ထေနဿ ဘာဝေါ ထေယ္ယံ၊ ထေယ္ယေန–ခိုးသူ၏ဖြစ်ကြောင်း ဖြစ်ရာ ခိုးကြောင်ခိုးဝှက်ဖြင့်+ပရိဘောဂေါ–ခြင်းတည်း၊ ထေယျပရိဘောဂေါ–ခြင်း၊] ထေယျ ပရိဘောဂေါနာမ အနရဟဿ (မသုံးစွဲထိုက်သူ၏၊) ပရိဘောဂေါ၊ ဘဂဝတာ ဟိ အတ္တနော သာသနေ သီလဝတော ပစ္စယာ အနုညာတာ, နေ ဒုဿီလဿ၊ ဒါယကာနမ္ပိ သီလဝတော ဧဝ ပရိစ္စာဂေါ၊ နေ ဒုဿီလဿ၊ အတ္တနော ကာရာနံ–(ပြုအပ်သော ကောင်းမှုတို့၏) မဟပ္ဖလဘာဝဿ ပစ္စာသီသနတော၊ ဣတိ သတ္ထာရာ အနနုညာတတ္တာ ဒါယကေဟိ စ အပရိစ္စတ္တတ္တာ ဒုဿီလဿ ပရိဘောဂေါ ထေယျပရိဘောဂေါ။

ဖြစ်ရာ ခိုးကြောင် ခိုးဝှက်ဖြင့် သုံးစွဲခြင်းမည်၏၊ သီလဝဟော–သီလရှိသောရဟန်း သာမဏေ၏၊ အပစ္စဝေက္ခိတ် ပရိဘောဂေါ–ပစ္စဝေက္ခဏာ မဆင်ခြင်အပ်သော ပစ္စည်းကို သုံးစွဲခြင်းသည်၊ ဣဏပရိဘောဂေါ နာမ–မည်၏၊ ဝါ–ကြွေးယူခြင်းဖြင့် ပစ္စည်းကို သုံးစွဲခြင်းမည်၏၊ တသ္မာ, စီဝရံ–ကို၊ ပရိဘောဂေ ပရိဘောဂေ–ဌ၊ (ရေချိုးခြင်း စသောကိစ္စကြောင့် ကိုယ်မှ ခွါချထားသော သင်္ကန်းကို ပြန်၍ ဝတ်ရုံသုံးစွဲတိုင်းဌ။) ပစ္စဝေက္ခိတဗ္ဗံ–ဆင်ခြင်ထိုက်၏၊ ပိဏ္ဍပါတော–ကို၊ အာလောပေ အာလောပေ–ဆွမ်းလုတ်တိုင်း ဆွမ်းလုတ်တိုင်းဌ၊ (ပစ္စဝေက္ခိတဗ္ဗော)၊ တထာ–ဆိုအပ်ပြီးသည့်အတိုင်း၊ အသဏ္ဌောန္တေန–သည်၊ ပုရေဘတ္တာ၊ ပေ၊ ယာမေသု– နံနက်အခါ, ညနေအခါ, ပုရိမယာမ်, မဇ္ဈိမယာမ်, ပစ္ဆိမယာမ်တို့ဌ၊ (ပစ္စဝေက္ခိတဗ္ဗံ)၊ အသ–ထိုရဟန်းသာမဏေသည်၊ အပစ္စဝေက္ခတောဝ–မဆင်ခြင်ဘဲ သာလျှင်၊ အရဏော သစေ ဥဂ္ဂဏ္ဍာတိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ ဣဏပရိဘောဂဋ္ဌာနေ–ဣဏပရိဘောဂအရာဌ၊ တိဋ္ဌတိ၊ သေနာသနမ္ပိ–ကိုလည်း၊ ပရိဘောဂေ ပရိဘောဂေ ပစ္စဝေက္ခိတဗ္ဗံ၊ [ပရိဘောဂေ ပရိဘောဂေတိ–ပဝေသေ ပဝေသေ–ကျောင်းသို့ ဝင်တိုင်း ဝင်တိုင်းဌ၊ (ဋီကာ)။]

ဘောသဒ္ဒသ–ဆေး၏၊ (တာ သမ္ဘန်)၊ ဝါ–ကို၊ (ပဋိဂ္ဂဟဏော ပရိဘောဂေဌ စပ်)၊ ပဋိဂ္ဂဟဏေပိ– အကပ်ခံရာ အခါဌလည်းကောင်း၊ ပရိဘောဂေပိ–

ဣဏပရိဘောဂေါ။ ။ဣဏဝသေန+ပရိဘောဂေါ ဣဏပရိဘောဂေါ၊ ပဋိဂ္ဂါဟကတော ဒကွိဏာဝိသုဒ္ဓိယာ (အလှူစင်ကြယ်ကြောင်း၏) အဘာဝတော ဣဏံ ဂဟေတွာ ပရိဘောဂေါ ဝိယာတိ အတ္ထော၊ ကြွေးမြီကို ဆပ်သကဲ့သို့ ယမန်နေ့က သုံးစွဲအပ်သော ဆွမ်းကို "နေဝ ဒဝါယ" စသည်ဖြင့် ပြန်၍ ဆင်ခြင်လျှင် (သင်္ကန်းစသည်ကိုလည်း ထိုအတိုင်း ပြန်၍ ဆင်ခြင်လျှင်) ဣဏ ပရိဘောဂ မဖြစ်ဟုဆိုကြ၏၊ သို့သော် "သစသ အပစ္စဝေက္ခတောဝ အရဏော ဥဂ္ဂဏ္ဍာတိ" ဟူသော စကားကို ထောက်၍ ထိုဝါဒကို မနှစ်သက်ကြ၊ ထိုသုံးစွဲရာနေ့မှာပင် အနည်းဆုံး တစ်ကြိမ်မျှ ဆင်ခြင်မိမှသာ ဣဏပရိဘောဂမှ လွတ်မည်။

ပုရေဘတ္တာ၊ ပေ၊ ယာမေသု။ ။ဤအတိုင်းဆိုလျှင် တစ်နေ့ ၅ ကြိမ်လောက် ဆင်ခြင်ရမည်ဟု အဓိပ္ပာယ်ရ၏၊ သို့သော် ထိုမျှလောက် အချိန်များများ မဆင်ခြင်နိုင်လျှင် တစ်နေ့ ၄ ကြိမ်, ၃ ကြိမ်, ၂ ကြိမ် အနည်းဆုံး ၁ ကြိမ်ဖြစ်စေ ဆင်ခြင်မိစေ ရမည်။ [ပုရေဘတ္တာ၊ ပေ၊ ပစ္ဆိမယာမေသု ပစ္စဝေက္ခိတဗ္ဗန္တိ သမ္ဗန္ဓော တထာ အသဏ္ဌောန္တေန ယထာဝုတ္တကာလဝိသေသဝသေန (ပုရေဘတ္တစသော ကာလအထူး၏အစွမ်းဖြင့်) စဏ ဒိဝသေ စတုက္ခတ္တံ တိက္ခတ္တံ၊ ဒွိက္ခတ္တံ၊ သကိ'ယေဝ ဝါ ပစ္စဝေက္ခိတဗ္ဗံ၊ သစေ အရဏံ ဥဂ္ဂဏ္ဍာတိ (မဆင်ခြင်ဘဲ အာရုံတက်သွားလျှင်)၊ ဣဏပရိဘောဂဋ္ဌာနေ တိဋ္ဌတိ၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ် မဟာဋီကာ, သီလနိဒ္ဒေသ။]

သုံးဆောင်ရာအခါ၌လည်းကောင်း၊ သတိပစ္စယတာ–ပစ္စဝေက္ခဏာ သတိ၏ အကြောင်း၏ အဖြစ်သည်၊ ဝဋ္ဋတိ–သင့်၏၊ ဧဝံသန္တေ ပိ–သော်လည်း၊ ပဋိဂ္ဂဟဏေ–၌၊ သတိं–ပစ္စဝေက္ခဏာ သတိကို၊ ကတ္တာ–၍၊ ပရိဘောဂေ–၌၊ အကရောန္တသေဝ–(ပစ္စဝေက္ခဏာသတိကို) မပြုသော ရဟန်း၏သာ၊ အာပတ္တိ–သည်၊ (ဟောတိ)၊ ပန–အနွယကား၊ ပဋိဂ္ဂဟဏေ–၌၊ သတိं–ကို၊ အကတ္တာ၊ ပရိဘောဂေ–၌၊ ကရောန္တသ–၏၊ အနာပတ္တိ(ဟောတိ)၊ ဟိ–မှန်၊ သုဒ္ဓိ–စင်ကြယ်ကြောင်းသည်၊ ဒေသနာသုဒ္ဓိ–ဒေသနာသုဒ္ဓိလည်းကောင်း၊ သံဝရသုဒ္ဓိ–

ဘေသဇ္ဇသ၊ လေ၊ ဝဋ္ဋတိ။ ။သတိပစ္စယတာတိ သတိယာ ပစ္စယဘာဝေါ၊ ဤဋီကာအဖွင့်ကိုထောက်၍ "ပစ္စယသ+ဘာဝေါ ပစ္စယတာ"ဟု ပထမပြု၊ ထို့နောက် "သတိယာ+ပစ္စယတာ သတိပစ္စယတာ" ဟု ပြု၊ သတိယာကို ပစ္စယ၌စပ်၊ တာ၏ သမ္မန်းကား "ဘေသဇ္ဇသ" တည်း၊ သတိအရလည်း ပစ္စဝေက္ခဏာ ဆင်ခြင်ကြောင်းသတိ တည်း။ ထို့ကြောင့် "ပဋိဂ္ဂဟဏသ ပရိဘောဂသ၀ (ကိုလည်းကောင်း) ပစ္စဝေက္ခဏာ သတိယာ (ဆင်ခြင်မှုသတိ၏) ပစ္စယဘာဝေါ ယုဇ္ဇတိ"ဟု ဖွင့်သည်၊ "ပစ္စဝေက္ခဏာ သတိ၏ အကြောင်း၏အဖြစ်"ဟူသည် ထိုဆေးက ပစ္စဝေက္ခဏာ သတိ၏ အာရုံပြုခံရခြင်း, ပစ္စဝေက္ခဏာသတိအား အာရမဏသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုခြင်းတည်း၊ ဆိုလိုရင်းမှာ–ဆေးကို အကပ်ခံတုန်း၌လည်းကောင်း, သုံးဆောင်တုန်း၌လည်းကောင်း ပစ္စဝေက္ခဏာ ဆင်ခြင်ပါ–ဟု ဆိုလိုသည်။

မေးဖွယ်။ ။"ဆွမ်းကို အကပ်ခံတုန်း၌လည်း ဆင်ခြင်ရမည်"ဟု မဆိုဘဲ "အဘယ်ကြောင့် ဆေးကိုမှ အကပ်ခံတုန်း၌လည်း ဆင်ခြင်ပါ"ဟု ဆိုရသနည်း"–ဟု မေးဖွယ်ရှိ၏၊ အဖြေကား–ဝိကာလဘောဇနသိက္ခာပုဒ်၏ ပဒဘာဇနီ၌ "ယာမကာလိက သတ္တာဟကာလိက(ဆေး) ယာ၀ဇီဝိကကို အာဟာရအတွက် ဝိကာလ၌ အကပ်ခံလျှင် ဒုက္ကဋ်, အာဟာရအတွက် စားသောက်လျှင် မျိုတိုင်းမျိုတိုင်း ဒုက္ကဋ်"ဟု ပညတ်တော်မူချက် ရှိ၏၊ ထို့ကြောင့် "ထို အာပတ်တို့မှ လွတ်အောင် အကပ်ခံတုန်း၌လည်း ပစ္စဝေက္ခဏာ သတိရှိသင့်၏"ဟု အဋ္ဌကထာမိန့်သည်။

ဧဝံသန္တေ ပိ၊ လေ၊အနာပတ္တိ။ ။ဤသို့ ၂ ဌာနတို့၌ ပစ္စဝေက္ခဏာ ဆင်ခြင်ဖို့ သင့်သော်လည်း အကပ်ခံတုန်း၌ ဆင်ခြင်၍သုံးဆောင်တုန်း၌ ပစ္စဝေက္ခဏာ မဆင်ခြင်မှ အာပတ်သင့်သည်၊ အကပ်ခံတုန်း၌ မဆင်ခြင်မိသော်လည်း သုံးဆောင်တုန်း၌ ဆင်ခြင်မိလျှင် အာပတ်မသင့်။

မေးဖွယ်။ ။ဝိကာလဘောဇနပဒဘာဇနီ၌ "အာဟာရအတွက် အကပ်ခံလျှင် ဒုက္ကဋ်"ဟု မိန့်သည်မဟုတ်ပါလော၊ ထိုသို့ မိန့်တော်မူသည်ကား မှန်၏၊ "အာဟာရတ္ထာယ ပဋိဂ္ဂဏှာတိ အာပတ္တိ ဒုက္ကဋသ"ဟု မိန့်တော်မူသောကြောင့် ရောဂါမရှိဘဲသက်သက် စားချင်သောက်ချင်၍ အကပ်ခံမှ အာဟာရတ္ထဖြစ်၍ အာပတ်သင့်၏၊ ဆေးကို ဆေးအဖြစ်ဖြင့် အကပ်ခံရာ၌ကား အာဟာရအတွက် မဟုတ်တော့၊ ထို့ကြောင့် အကပ်ခံတုန်း၌ ပစ္စဝေက္ခဏာ **မဆင်ခြင်မိသော်လည်း** အာပတ်မသင့်။

လည်းကောင်း၊ ပရိယေဋ္ဌိသုဒ္ဓိ–လည်းကောင်း၊ ပစ္စဝေက္ခဏသုဒ္ဓိ–လည်းကောင်း၊ ဣတိ–ဤသို့၊ စတုဗိဓာ–၏၊ တုတ္ထ–ထို ၄ ပါးတို့တွင်၊ ဒေသနာသုဒ္ဓိနာမ–မည်သည်၊ ပါတိမောက္ခ သံဝရသီလံ–တည်း၊ ဟိ–မှန်၊ တံ–ထို ပါတိမောက္ခ သံဝရသီလကို၊ ဒေသနာယ–ဒေသနာ ပြောခြင်းဖြင့်၊ သုဒ္ဓေနတော–စင်ကြယ်ခြင်း ကြောင့်၊ ဒေသနာသုဒ္ဓိတိ–ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ။

သံဝရသုဒ္ဓိနာမ–မည်သည်၊ ဣန္ဒြိယသံဝရသီလံ–တည်း၊ ဟိ–မှန်၊ တံ–ထိုဣန္ဒြိယသံဝရသီလကို၊ ပုန–ဖန်၊ ဧဝံ–ဤသို့မစောင့်စည်းမူကို၊ နိ ကရိသာ မိ–အံ့၊ ဣတိ–သို့၊ စိတ္တာဓိဋ္ဌာန သံဝရေနေဝ–စိတ်ကိုအဓိဋ္ဌာန်ခြင်းဟူသော စောင့်စည်းခြင်းဖြင့်သာလျှင်၊ သုဒ္ဓေနတော–ကြောင့်၊ သီဝရသုဒ္ဓိတိ–ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ [အဓိဋ္ဌာနဝိသိဋ္ဌော–အဓိဋ္ဌာန်ခြင်းဖြင့် အထူးပြုအပ်သော၊ သံဝရော၀+သုဒ္ဓိ သံဝရသုဒ္ဓိ။] ပရိယေဋ္ဌိသုဒ္ဓိနာမ–မည်သည်၊ အာဇီဝပါရိသုဒ္ဓိသီလံ–တည်း၊ ဟိ–မှန်၊ တံ–ထို အာဇီဝ ပါရိသုဒ္ဓိသီလကို၊ အနေသနံ–မသင့်သော ရှာမှီးခြင်းကို၊ ပဟာယ–၍၊ ဓမ္မေန–နှင့်၊ သမေန–သဖြင့်၊ ပစ္စယေ–ပစ္စည်းတို့ကို၊ ဥပ္ပါဒေန္တေ သ–ဖြစ်စေသော ရဟန်းသာမဏေ၏၊ ပရိယေသနာယ–ရှာမှီးခြင်းဖြင့်၊

သုံးဆောင်တုန်း ဆင်ခြင်ရကျိုး။ ။သုံးဆောင် စားသောက်သောအခါ၌ မဆင်ခြင်မိလျှင် စားချင်၍ စားရာရောက်သောကြောင့် အာဟာရအတွက်ဖြစ်နေရကား ထိုဝိကာလဘောဇနေ ပဒဘာဇနီအရ ဒုက္ခင်္ဇသင့်ရသည်၊ ဤသို့ ဒုက္ခင်္ဇအာပတ်သင့်၍ ပါတိမောက္ခသံဝရသီလ ပျက်သွားသော်လည်း ပစ္စယသန္နိဿိတသီလ မပျက်အောင်ကား အရုဏ်မတက်ခင် ပစ္စဝေက္ခဏာ ဆင်ခြင်နိုင်ပါသေး၏၊ သုံးဆောင်စားသောက်တုန်း၌ ပစ္စဝေက္ခဏာ ဆင်ခြင်လိုက်လျှင်မူကား ပစ္စယ သန္နိဿိတသီလလုံခြုံရုံမက, ဝိကာလဘောဇနေ ပဒဘာဇနီ၌ လာသော ဒုက္ခင်္ဇလည်း မသင့်တော့သဖြင့် ပါတိမောက္ခသီလလည်း လုံခြုံပြီးဖြစ်တော့၏၊ [တစ်ချက်ခုတ် ၂ ချက်ပြတ်သောနည်းမျိုးတည်း၊] "သစ်ပင်တစ်ပင်ကို ခြုံကာ၍ စောင့်ရှောက်လိုက်လျှင် ထိုသစ်ပင်၌ သီးသောအသီးတို့ကိုလည်း စောင့်ရှောက်ပြီး ဖြစ်တော့၏" ဟူသော ဌီကာဥပမာလည်း ဤတစ်ချက်ခုတ် ၂ ချက်ပြတ်နည်းပင်တည်း။

စတုဗိဓာ ဟိ သုဒ္ဓိ။ ။ပစ္စယ သန္နိဿိတသီလ၏ စင်ကြယ်မှုနှင့်စပ်၍ သုဒ္ဓိ ၄ ရပ်ကို ပြလိုသောကြောင့် "စတုဗိဓာ ဟိ" စသည်မိန့်၊ သုဒ္ဓတိ ဘောယာတိ သုဒ္ဓိ= ပါတိမောက္ခသီလ၏ စင်ကြယ်ကြောင်းဖြစ်သော ဒေသနာပြောခြင်း စသည်၊ ယထာမဲ့–ဝိနည်းတရားတော်အားလျော်စွာ၊ ဒေသနာ၀–ဒေသနာပြောခြင်းသည်ပင်+သုဒ္ဓိ–စင်ကြယ်ကြောင်းတည်း၊ ဒေသနာသုဒ္ဓိ–ကြောင်း၊ ပရိ၀ါသ် မာနတ်ဆောက်တည်၍ ဝုဋ္ဌာနကံ ပြုခြင်းကိုလည်းကောင်း, ပါရာဇိကအာပတ်မှ စင်ကြယ်ဖို့ရန် လူထွက်ခြင်းကိုလည်းကောင်း, ဒေသနာသုဒ္ဓိ၌ သွင်းယူရသည်။ [သုဒ္ဓိမန္တသီလ (စင်ကြယ်ခြင်းရှိသော သီလ)ကို အရကောက်ရာ၌ကား "ဒေသနာ+သုဒ္ဓိ ဘောသာတိ ဒေသနာသုဒ္ဓိ"ဟု ပြု။]

သုဒ္ဓတ္တာ–ကြောင့်၊ ပရိယေဋ္ဌိသုဒ္ဓိတိ–ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ [ဓမ္မေန သမေန ပစ္စယာနံ ပရိယေဋ္ဌိယေဝ+သုဒ္ဓိ ပရိယေဋ္ဌိသုဒ္ဓိ၊] ပစ္စဝေက္ခဏသုဒ္ဓိနာမ–မည်သည်၊ ပစ္စယ ပရိဘောဂ သန္နိသိတသီလံ–ပစ္စည်းတို့ကို သုံးစွဲခြင်း၌ မှီသောသီလတည်း၊ ဟိ–မှန်၊ တံ–ထို ပစ္စယသန္နိဿိတ သီလကို၊ ပဋိသင်္ခါ ယောနိသော စိဝရံ ပဋိသေဝတိတိ အာဒီနာ–သော၊ နယေန–ဖြင့်၊ ဝုတ္တေန–ဟောတော်မူအပ်သော၊ ပစ္စဝေက္ခဏေန–ပစ္စဝေက္ခဏာ ဆင်ခြင်ခြင်းဖြင့်၊ သုဗ္ဗေနတော–ကြောင့်၊ ပစ္စဝေက္ခဏာ သုဒ္ဓိတိ–ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ–၏၊ တေန–ကြောင့်၊ ပဋိဂ္ဂဟဏေ၊ ပေ၊ အနာပတ္တိတိ–ဟူ၍၊ (မယာ) ဝုတ္တံ။

သတ္တန္နံ–နှင့်သော၊ သေက္ခာနံ–သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ ပစ္စယ ပရိဘောဂေါ–ပစ္စည်း ၄ ပါးကို သုံးဆောင်ခြင်းသည်၊ ဒါယဇ္ဇပရိဘောဂေါနာမ–မည်၏၊ ဟိ–မှန်၊ တေ–ထိုသေက္ခပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဘဂဝတော–၏၊ ပုတ္တာ–သားတော်တို့တည်း၊ တသ္မာ, ပိတုသန္တကာနံ–ဘတော်ဘုရား၏ ဥစ္စာဖြစ်ကုန်သော၊ ပစ္စယာနံ–တို့၏၊ ဒါယာဒါ–ပေးအပ်သောအမွေကို ခံယူနိုင်သူတို့သည်၊ ဝါ–အမွေခံတို့သည်၊ ဟုတ္တာ–၍၊ ဝါ–အဖြစ်ဖြင့်၊ တေ ပစ္စယေ–တို့ကို၊ ပရိဘုဉ္ဇန္တိ၊ ပန–ပရိဟာရပက္ခမှတစ်ပါး စောဒကပက္ခကို ဆိုဦးအုံ၊ တေ–ထို သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဘဂဝတော–၏၊ ပစ္စယေ–တို့ကို၊ ပရိဘုဉ္ဇန္တိကိံ–နှင့်သလော၊ ဂိဟီနံ–တို့၏၊ ပစ္စယေ–တို့ကို၊ ပရိဘုဉ္ဇန္တိကိံ–နှင့်သလော၊ ဣတိ–အမေးတည်း၊ ဂိဟီဟိ–တို့သည်၊ ဒိန္နာပိ–ပေးလှူအပ်သောပစ္စည်း ၄ ပါးတို့သည်လည်း၊ ဘဂဝတာ–သည်၊ အနုညာတဘာ–ခွင့်ပြုတော်မူအပ်ကုန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဘဂဝတော သန္တကာ ဟောန္တိ၊ တသ္မာ, တေ–ထိုသေက္ခပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဘဂဝတော ပစ္စယေ ပရိဘုဉ္ဇန္တိတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ စ–သာဓကကား၊ ဘဏ္ဍ–ဤ ဘတော်ဘုရား၏ ဥစ္စာဖြစ်သော ပစ္စည်းကို သုံးဆောင်ကုန်သည်၏ အဖြစ်၌၊ ဓမ္မဒါယာဒ သုတ္တံ–ဓမ္မဒါယာဒသုတ်သည်၊ ("ဓမ္မဒါယာဒါ မေ ဘိက္ခဝေ ဘဝထ" စသော ဓမ္မဒါယာဒသုတ်သည်၊) သာဓကံ–တည်း၊ ခီဏာသဝါနံ–တို့၏၊ ပရိဘောဂေါ–သည်၊ သာမိပရိဘောဂေါနာမ–မည်၏၊ ဟိ–မှန်၊ (တစ်နည်း) ဟိယသ္မာ, တေ–ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ တဏှာယ–၏၊ ဒါသဗျံ–ကျွန်၏ အဖြစ်ကို၊ အတီတတ္တာ–လွန်ကုန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သာမိနော–အရှင်တို့သည်၊ ဟုတ္တာ ပရိဘုဉ္ဇန္တိ၊ ဣတိ–ထို့ကြောင့်၊ (ခီဏာသဝါနံ ပရိဘောဂေါ

ဒါယဇ္ဇပရိဘောဂေါ။ ။ဒါတဗ္ဗောတိ ဒါယော–ပေးထိုက်သော အမွေ၊ ဒါယံ+အာဒဒန္တိ ဒါယာဒါ–အမွေခံယူသူတို့၊ ဒါယာဒါနံ+ဘာဝေါ ဒါယဇ္ဇံ–အမွေခံယူသူတို့၏ ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်ရာ (ဆွေမျိုးတော်စပ်ခြင်း)၊ ဒါယဇ္ဇေန+ပရိဘောဂေါ ဒါယဇ္ဇပရိဘောဂေါ–အမွေခံဆွေမျိုး အဖြစ်ဖြင့် သုံးဆောင်ခြင်း။

သာမိပရိဘောဂေါနာမ၊) ဣမေသု ပရိဘောဂေသု–တို့တွင်၊ သာမိပရိဘောဂေါစ–သည်လည်းကောင်း၊ ဒါယဇ္ဇပရိဘောဂေါစ–သည်လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗေ သမ္မိ–အလုံးစုံသော ရဟန်းတို့အတွက်လည်း၊ ဝဋ္ဋတိ–အပ်၏၊ ဣဏပရိဘောဂေါ နု ဝဋ္ဋတိ၊ ထေယျပရိဘောဂေ–ဌ၊ ကထာယေဝ–မအပ်ဟု ပြောဆိုဖွယ် သည်ပင်၊ နတ္ထိ။

အပရေပိ–ဆိုအပ်ပြီးသော ပရိဘောဂမှ တခြားလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ပရိဘောဂါ–ပရိဘောဂတို့သည်၊ လဒ္ဓိပရိဘောဂေါ–လည်းကောင်း၊ ပေ၊ အဓမ္မိယ ပရိဘောဂေါ–လည်းကောင်း၊ ဣတိ–သို့၊ စတ္တာရော–တို့တည်း၊ တတ္ထ–တို့တွင်၊ အလဒ္ဓိနော–အလဒ္ဓိပုဂ္ဂိုလ်၏၊ လဒ္ဓိနာ–နှင့်၊ သဒ္ဓိं–အတူ၊ ပရိဘောဂေါ–သုံးစွဲခြင်းသည်၊ ဝဋ္ဋတိ၊ အာပတ္တိယာ–ဖြင့်၊ နု ကာရေတဗ္ဗော၊ လဒ္ဓိနော–၏၊ အလဒ္ဓိနာ–နှင့်၊ သဒ္ဓိं–အတူ၊ ယာဝ– လောက်၊ နု ဇာနာတိ–အလဲဒ္ဓိမှန်း မသိသေး၊ တာဝ–ထိ အလဒ္ဓိမှန်းမသိသေးသမျှ၊ ဝဋ္ဋတိ–အပ်၏၊ ဟိ–မှန်၊ (တစ်နည်း) ဟိ ယသ္မာ–ကြောင့်၊ အာဒိတော–မှ၊ ပဋ္ဌာယ–၍၊ အလဒ္ဓိနာမ–မည်သည်၊ နတ္ထိ၊ တသ္မာ, ယဒါ–ဌ၊ အသ–ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏၊ အလဒ္ဓိဘာဝं–ကို၊ ဇာနာတိ–သိ၏၊ တဒါ–ဌ၊ ဝတ္တဗ္ဗော၊ (ကိုး)၊ တုမှေ–တို့သည်၊ ကာယဒ္ဓါရေစ–ဌလည်းကောင်း၊ ဝစီဒ္ဓါရေစ–ဌလည်းကောင်း၊ ဝိတိက္ကမံ–ကို၊ ကရောထ–ပြုကုန်၏၊ တं–ထို လွန်ကျူးမှုကိုပြုခြင်းသည်၊ အပဋ္ဌိရုပံ–မလျောက်ပတ်ပါ၊ ဧဝं–သို့၊ မာ အကတ္ထ–လင့်၊ ဣတိ(ဝတ္တဗ္ဗော)၊ အနာဒိယိတ္တာ–မနာယူမူ၍၊

သာမိပရိဘောဂေါ။ ။ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည် တဏှာကျွန်အဖြစ်မှ လွတ်ပြီးဖြစ်၏၊ ပစ္စည်း ၄ ပါးသုံးစွဲခြင်းကို (အရှင်သခင်က ကိုယ့်ပစ္စည်းကိုယ် သုံးစွဲခြင်းကဲ့သို့ အပြစ်ကင်းရကား) သာမိ ပရိဘောဂဟုဆိုသည်၊ သီလရှိသော ပုထုဇဉ်သေက္ခတို့၏ ပစ္စဝေက္ခဏာ ဆင်ခြင်၍ ပစ္စည်း ၄ ပါးသုံးစွဲခြင်းကို အာဏာဏျပရိဘောဂ (ကြွေးမြီမရှိသူ၏ အဖြစ်ဖြင့် သုံးစွဲခြင်း)ဟု ဆို၏၊ [ဤအာဏာဏျပရိဘောဂသည် ပြခဲ့သော ပရိဘောဂ ၄ မျိုးမှ အလွတ်ဖြစ်၏။] အကျယ်ကို ဋီကာ၌ ရှုပါ။

လဒ္ဓိနာ သဒ္ဓိं ပရိဘောဂေါ။ ။လဒ္ဓိနှင့်အတူ အလဒ္ဓိပုဂ္ဂိုလ်က သုံးစွဲခြင်းဟူရာ၌ လဒ္ဓိပုဂ္ဂိုလ်၏ ဆွမ်းစသော ပစ္စည်းကိုယူ၍ သုံးစွဲခြင်းကိုရည်ရွယ်၍ဆိုသည်၊ [လဒ္ဓိသ သန္တက် ဂဟေတွာ ပရိဘောဂေါ၊ (သာရတ္ထ)။] လဒ္ဓိအလဒ္ဓိပုဂ္ဂိုလ် ၂ ပါး၏ ဒါယကာ အလှူတစ်ခု၌ ဆွမ်း အတူ စားခြင်း, သံဃာ့စဉ် အတူတက်ခြင်းကို မဆိုလို၊ ဝိမတိ၌ အလဒ္ဓိအထံ စာတတ်ခြင်းကိုပါ ရည်ရွယ်၍ "ပရိဘောဂ"အရ "ဓမ္မ+အာမိသ၏ အစွမ်း အားဖြင့် ရောနှောခြင်း"ဟုဖွင့်သည်ကို မနှစ်သက်ကြ။

အာဒိတော၊ ပေ၊ နတ္ထိ။ ။ဤစကားဖြင့် တွေ့ရာမြင်ရာပုဂ္ဂိုလ်တိုင်း၌ သံသယရှိ၍ မနေပါနှင့်၊ သူ၏ ကိုယ်မှု နှုတ်မှု လွန်ကျူးခြင်းကိုတွေ့၍ ပြောဆိုမရမှ (သို့မဟုတ်–ပြော၍ နားထောင်မည့်သူမဟုတ်မှ၊) **အလဒ္ဓိ**ဟု ဆုံးဖြတ်ပါ–ဟု ပြသည်။

သစေ ကရောတိယေဝ–အကယ်၍ ပြုမြဲနေအုံ့၊ တေန–ထို အလဒ္ဓိရဟန်းနှင့်၊ သဒ္ဓိं–အတူ၊ ပရိဘောဂံ–ကို၊ ယဒိကရောတိ–အုံ့၊ (ဧဝံသတိ)၊ သောပိ–ထို လဒ္ဓိပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း၊ အလဒ္ဓိယေဝ–သည်ပင်၊ ဟောတိ–တော့၏၊ ယောပိ–အကြင်ရဟန်းသည်လည်း၊ အတ္တနော–၏၊ ဘာရဘူတေန–တာဝန်ဖြစ်၍ ဖြစ်သော၊ အလဒ္ဓိနာ–နှင့်၊ သဒ္ဓိं ပရိဘောဂံ ကရောတိ၊ သောပိ–ကိုလည်း၊ နိဝါရေ တဗ္ဗော–တားမြစ်ထိုက်၏၊ သစေ နေ သြရမတိ–အကယ်၍ မရှောင်ကြဉ်အုံ့၊ (ဧဝံသတိ)၊ [သူ့ကို ချီးမြှောက်သောအားဖြင့်၊ ဆန္ဒာဂတိလိုက်၍ ထို အလဒ္ဓိနှင့်အတူ သုံးစွဲလျှင်–ဟူလို၊] အယမ္ပိ–ဤ အလဒ္ဓိနှင့်အတူ သုံးစွဲသော လဒ္ဓိပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း၊ အလဒ္ဓိယေဝ–သည်ပင်၊ ဟောတိ–တော့၏၊ [အနုရိသူနှင့် အတူနေ၍ အနုရောဂါ ကူးသွားခြင်းမျိုးနှင့်တူ၏၊] ဧဝं–သို့လျှင်၊ ဧကော–တစ်ယောက်သော၊ အလဒ္ဓိ–သည်၊ (တစ်နည်း) ဧကော အလဒ္ဓိ–အလဒ္ဓိတစ်ယောက်က၊ အလဒ္ဓိသတမ္ပိ–အလဒ္ဓိတစ်ရာကိုလည်း၊ ဝါ–အလဒ္ဓိ တစ်ရာ ပြည့်အောင်လည်း၊ ကရောတိ–ပြုနိုင်၏၊ ပန–ကား၊ အလဒ္ဓိနော–အလဒ္ဓိ ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ အလဒ္ဓိနာဝ–နှင့်သာလျှင်၊ သဒ္ဓိं–အတူ၊ ပရိဘောဂေ–၌၊ အာပတ္တိနာမ နတ္ထိ၊ လဒ္ဓိနော–၏၊ လဒ္ဓိနာ သဒ္ဓိं ပရိဘောဂေါ–သည်၊ ဒ္ဝိန္နံ–နှစ်သော၊ ခတ္တိယ

သောပိ အလဒ္ဓိယေဝ။　။အလဒ္ဓိ၏ ဥစ္စာကိုယူ၍ လဒ္ဓိကသုံးစွဲရာ၌ ပစ္စည်းက မအပ် မရာတွေ ဖြစ်နေသောကြောင့်လည်းကောင်း, ပစ္စည်းက အပ်သော်လည်း ပုဂ္ဂိုလ်က အလဒ္ဓိဖြစ်၍ (နောက်၌လာမည့် "ပုဂ္ဂလောအလဒ္ဓိ ပိဏ္ဍပါတော ဓမ္မိယော" နှင့် အညီ အနု၏လက်မှ ပစ္စည်းကဲ့သို့) စက်ဆုပ်ဖွယ်ကောင်းသောကြောင့်လည်းကောင်း အလဒ္ဓိမှန်း သိလျှင် မသုံးစွဲအပ်၊ သုံးစွဲလျှင် ထိုလဒ္ဓိလည်း အလဒ္ဓိပင်ဖြစ်တော့၏။

ဘာရဘူတေန၊ ပေ၊ အလဒ္ဓိယေဝ။　။[အတ္တနော ဘာရဘူတာ သဒ္ဓိဝိဟာရိကာဒယော၊] ဆရာကြီးဖြစ်၍ မိမိ၏တပည့်များကို "ဘာရဘူတာ"ဟု ဆိုသည်၊ ထိုတပည့်များ အလဒ္ဓိဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှားလျှင် ထိုတပည့်၏ အာမိသကို လက်ခံ၍ မသုံးစွဲရ၊ သုံးစွဲမိသော ဆရာကြီးကို မြင်သူတို့က တားရမည်၊ တားမြစ်လျက် မရှောင်ကြဉ်လျှင်ကား ထိုဆရာကြီးလည်း အလဒ္ဓိဖြစ်တော့၏။

အာပတ္တိနာမ နတ္ထိ။　။ဤစကားလည်း အလဒ္ဓိတစ်ပါး၏ ဓမ္မိယလဒ္ဓ (ဝိနည်းနှင့် အညီ ရအပ်သော) ပစ္စည်းကိုသုံးစွဲခြင်းကို ရည်ရွယ်သောစကားတည်း၊ အကယ်၍ ကုလဒူသန အမှုစသည်ကြောင့် ရအပ်သောပစ္စည်းဖြစ်လျှင် ထိုပစ္စည်းကို သုံးစွဲတိုင်း ဒုက္ကဋ်အာပတ်ကား ထိုအလဒ္ဓိမှာ သင့်ရိုးအတိုင်း သင့်ရမည်သာ။ [အာပတ္တိနာမ နတ္ထိတိ ဣဒံ အလဒ္ဓိနံ ဓမ္မေန ဥပ္ပန္နပစ္စယံ(ဓမ္မကမ္မံ) သန္ဓာယဝုတ္တံ၊ တေသံပိ ဟိ ကုလဒူသနာဒိ သမုပ္ပန္နပစ္စယံ ပရိဘုဉ္ဇန္တာနံ (ဝဂ္ဂကမ္မာဒီ ကရောန္တာနဉ္စ) အာပတ္တိယေဝ၊ (ဝိမတိ) ဓမ္မကမ္မ အဓမ္မကမ္မကို ထည့်ထားခြင်းကိုကား ဆရာတို့ မနှစ်သက်ကြ။]

ကုမာရာနံ- ခတ္တိယဇာတ်ရှိသော သတို့သားတို့၏၊ (မင်းသားတို့၏)၊ သုဝဏ္ဏပါတိယံ-ရွှေခွက်တစ်ခွက်တည်း၌၊ ဘောဇနသဒိသော-အတူစားခြင်းနှင့် တူ၏၊ ဣတိ-ဤသို့ မှတ်အပ်၏။

[လဒ္ဓိ ပရိဘောဂ အလဒ္ဓိပရိဘောဂကိုပြုပြီး၍ ဓမ္မိယပရိဘောဂ အဓမ္မိယပရိဘောဂကိုပြုလိုသောကြောင့် "ဓမ္မိယာ ဓမ္မိယ ပရိဘောဂေါ" စသည်မိန့်။] ဓမ္မိယာဓမ္မိယပရိဘောဂေါ-ဓမ္မိယပရိဘောဂ, အဓမ္မိယပရိဘောဂကို၊ ပစ္စယဝသေန-ပစ္စည်း၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ [ဓမ္မေန-ဝိနည်းတရားတော်အားဖြင့်၊ ဝါ-ဝိနည်းတရားတော်နှင့် ညီစွာ+ဥပဇ္ဈာ+ဓမ္မိယော၊] တတ္ထ-ထို ဓမ္မိယ အဓမ္မိယ ၂ ပါးတို့တွင်၊ ပုဂ္ဂလောပိ-သည်လည်း၊ အလဒ္ဓိ(သစေ) ဟောတိ၊ ပိဏ္ဍပါတောပိ-သည်လည်း၊ အဓမ္မိယော-မတရားသဖြင့် ဖြစ်သော ပစ္စည်းသည်၊ (သစေ) ဟောတိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ ဥဘော-ပုဂ္ဂိုလ်ပစ္စည်း ၂ မျိုးလုံးတို့ကို၊ ဧဂုဏ္ဍာ-စက်ဆုပ်ထိုက်ကုန်၏၊ ပုဂ္ဂလော အလဒ္ဓိ (သစေ ဟောတိ)၊ ပိဏ္ဍပါတော ဓမ္မိယော (သစေ ဟောတိ)၊ (ဧဝံသတိ)၊ ပုဂ္ဂလံ-ကို၊ ဧဂုဏ္ဍိတွာ, ပိဏ္ဍပါတော-ကို၊ နဂဟေတဗ္ဗော-မခံယူထိုက်၊ ပန-ဝါဒန္တရကား၊ မဟာ ပစ္စရိယံ-၌၊ ဒုဿီလော-ဒုသီလပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သံဃတော-သံဃာ့အထံမှ၊ ဥဒ္ဒေသဘတ္တာ ဒိန်-ဥဒ္ဒေသဘတ်အစရှိသည်တို့ကို၊ လဘိတွာ-၍၊ သံဃသေဝ-အားသာလျှင်၊ ဒေတိ-လျှ၏၊ [ဘတ္တံ အဂ္ဂဟေတွာ (ဆွမ်းကို မခံယူဘဲ) အတ္တနာ လဒ္ဓသလာကံယေဝ ဒေတိ၊] ဧတာနိ-ဤဥဒ္ဒေသဘတ် အစရှိသည်တို့သည်၊ ယထာဒါန မေဝ-ဒါယကာတို့ လှူအပ်သည့် အတိုင်းသာလျှင်၊ ဂဟိတတ္တာ-သံဃာက ခံယူအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ["ဂတတ္တာ-ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်" မူကွဲ၊] ဝဋ္ဋတိ ဝုတ္တံ၊ ပုဂ္ဂလော လဒ္ဓိ (သစေ ဟောတိ)၊ ပိဏ္ဍပါတော အဓမ္မိယော (သစေ ဟောတိ)၊ (ဧဝံသတိ)၊ ပိဏ္ဍပါတော-ကို၊ ဧဂုဏ္ဍော-စက်ဆုပ် ထိုက်၏၊ နဂဟေတဗ္ဗော-မခံယူထိုက်၊ ပုဂ္ဂလော-သည်၊ လဒ္ဓိ-သည်၊ (သစေ ဟောတိ)၊ ပိဏ္ဍပါတောပိ-လည်း၊ ဓမ္မိယော (သစေ ဟောတိ၊ ဧဝံသတိ) ဝဋ္ဋတိ-အပ်၏။

ပုဂ္ဂလော လဒ္ဓိ ပိဏ္ဍပါတော အဓမ္မိယော။ ။ဓမ္မေန-ဝိနည်းတရားတော်အားဖြင့်၊ ဝါ-ဝိနည်းတော်နှင့်ညီစွာ+ဥပဇ္ဈာ-ဖြစ်သော ပစ္စည်းတည်း၊ ဓမ္မိယော၊ နဂ+ဓမ္မိယော အဓမ္မိယော၊] ဤပြခဲ့သော စကားအရပ်ရပ်ကို လေးစားသော ဝိနည်းဓိရ်ပုဂ္ဂိုလ်များသည် မအပ်မရာ ဆောက်လုပ်ထားအပ်သော လဒ္ဓိတပည့် စသူတို့၏ကျောင်းများ၌ မတည်းခိုမသွားလာကြ၊ ထိုတပည့်တို့၏ ပစ္စည်းကိုလည်း, လာရောက်လှူစေကာမူ ကိုယ်တိုင် မသုံးစွဲဘဲ ကပ္ပိယ စသူတို့အား **စွန့်လိုက်တတ်ကြသည်။**

လဒ္ဓိပဂ္ဂဟော–ဟ လည်းကောင်း၊ အလဒ္ဓိပဋ္ဌဟော–လည်းကောင်း၊ ဓမ္မပရိဘောဂေါ–လည်းကောင်း၊ အာမိသပရိဘောဂေါ–လည်းကောင်း၊ ဣတိ–သို့၊ အပရေ–ဓမ္မိယ, အဓမ္မိယပရိဘောဂမှ အခြားကုန်သော၊ ပဂ္ဂဟာ–ချီးမြှောက်ခြင်းတို့သည်၊ (ချီးပင့်မြှောက်စားခြင်းတို့သည်) ဒွေ–၂ ပါးတို့တည်း၊ ပရိဘောဂါစ–တို့သည်လည်း၊ ဒွေ–တို့တည်း၊ တတ္ထ–ထို ၂ ပါးစီတို့တွင်၊ အလဒ္ဓိနာ–သည်၊ လဒ္ဓိं–ကို၊ ပဂ္ဂဟေတုံ–ငှာ၊ ဝဋ္ဋတိ–အပ်၏၊ သော–ထို လဒ္ဓိကို ချီးမြှောက်သော အလဒ္ဓိကို၊ အာပတ္တိယာ–ဖြင့်၊ နကာရေတဗ္ဗော–ထိုက်၊ ပန–ကား၊ လဒ္ဓိ–သည်၊ အလဒ္ဓိं–ကို၊ သစေ ပဂ္ဂဏှာတိ–အုံ့၊ အနုမောဒနာယ–ဆွမ်း အနုမောဒနာပြုခြင်းငှာ၊ အဒ္ဓေသတိ–တိုက်တွန်းအုံ့၊ ဓမ္မကထာယ–တရားစကားပြောခြင်းငှာ၊ အဒ္ဓေသတိ–အုံ့၊ ကုလေသု–တို့၌၊ ဥပတ္ထမ္ဘေတိ–ထောက်ခံအုံ့၊ [လဒ္ဓိအကြီးက အငယ်အလဒ္ဓိကို ချီးမြှောက်ပုံတည်း၊] ဣတရောပိ–အခြားသော လဒ္ဓိသည်လည်း (အလဒ္ဓိं–ကို၊) အမှာကံ–တို့၏၊ အာစရိယော–ကို၊ ဤဒိသော စ ဤဒိသောစ–ဤကဲ့သို့လည်းရှိအပ်,ဤကဲ့သို့လည်း ရှိအပ်၏၊ ဣတိ–သို့၊ တဿ–ထို အလဒ္ဓိ၏၊ ပရိသတိ–၌၊ ဝဏ္ဏံ–ကို၊ ဘာသတိ–အုံ့၊ [လဒ္ဓိအငယ်က အလဒ္ဓိ အကြီးကို ချီးမြှောက်ပုံတည်း၊] အယံ–ဤအလဒ္ဓိရဟန်းကို၊ သာသနံ–ကို၊ ဩသဏ္ဏာပေတိတိ–ဆုတ်နှစ်စေ၏ ဟူ၍လည်းကောင်း၊ အန္တ ရဓာပေတိတိ–ကွယ်ပျောက်စေ၏ ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဝေဒိတဗ္ဗော–၏၊ ပန–ကား၊ ဓမ္မပရိဘောဂအာမိသပရိဘောဂေသု–တို့တွင်၊ ယတ္ထ–အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်၌၊ အာမိသ ပရိဘောဂေါ -သည်၊ ဝဋ္ဋတိ–အပ်၏၊ တတ္ထ–၌၊ ဓမ္မပရိဘောဂေါပိ–သည်လည်း၊ ဝဋ္ဋတိ၊ [လဒ္ဓိပုဂ္ဂိုလ်၏ ပစ္စည်းကို သုံးစွဲကောင်းသကဲ့သို့, လဒ္ဓိပုဂ္ဂိုလ်အား စာချကောင်း၏၊ လဒ္ဓိအထံ၌ စာတက်ကောင်းသည်–ဟူလို၊] ပန–ဆက်၊ ကောဋ္ဌိယံ–ကွယ်လုနီးပါးစွန်ဖျားဌ၌၊ ဌိတော–တည်သော၊ ယော ဂန္ဌော–အကြင်ကျမ်းစာသည်၊ တဿ ပုဂ္ဂလဿ–ထို အလဒ္ဓိပုဂ္ဂိုလ်၏၊ အစ္ဈယေန–

လဒ္ဓိ အလဒ္ဓိं၊ ပေ၊ အန္တ ရဓာပေတိ။ ။မိမိက လဒ္ဓိဖြစ်သော်လည်း အလဒ္ဓိကို ချီးပင့်မြှောက်စားလျှင် သာသနာကို ဆုတ်ယုတ်ကွယ်ပစေသူဟု အသိအမှတ်ပြုရသည်၊ အလဒ္ဓိချီးမြှောက်ပုံကို "အနုမောဒနာယ အဒ္ဓေသတိ"စသည်ဖြင့်ပြရာ၌ မထေရ်ကြီးက အလဒ္ဓိအငယ်ကို ချီးမြှောက်ပုံမှာ–ဆွမ်းအနုမောဒနာ စသည်ပြုဖို့ရန် တိုက်တွန်းခြင်း, တရားဟောခိုင်းခြင်း, ဒါယကာ ဒါယိကာမတို့ ရှေ့၌ ချီးမွမ်းစကားပြောခြင်းတည်း၊ ထိုအပြုအမူဖြင့် ချီးမြှောက်သော မထေရ်ကြီးသည် သာသနာကို ဆုတ်ယုတ်အောင် ကွယ်အောင်ပြုရာရောက်၏၊ သတင်းငယ်က အလဒ္ဓိသိတင်းကြီးကို ချီးမြှောက်ပုံမှာ–"ဦးပဉ္စင်းတို့ ဆရာတော်က သိပ်စာတတ်တာပဲ, သိပ်အပြော အဟောကောင်းတာပဲ" စသည်ဖြင့် ပရိသတ်ထဲ၌ ဂုဏ်သတင်းပြောခြင်းတည်း။

သေလွန်သော်အခါ၌၊ နှသိသတိ-ကွယ်ပျောက်လတ္တံ့၊ တံ-ထိုကျမ်းစာကို၊ ဓမ္မာနုဂ္ဂဟေန-တရားကို ချီးမြှောက်ခြင်းအားဖြင့်၊ ဥဂ္ဂဏှိတုံ-သင်ယူခြင်းငှာ၊ ဝဋ္ဋတိ-အပ်၏၊ ဣတိ-သို့၊ ဝုတ္တံ-ရှေးဆရာတို့ဆိုအပ်ပြီ။

တတြ-ထိုစကာရပ်၌၊ ("ကွယ်လုနေသော ကျမ်းစာကို အလဇ္ဇီထံတက်ကောင်း၏" ဟူသော စကား၌၊) ဣဒံ-ဤဆိုအပ်လတ္တံ့ကား၊ ဝတ္ထု-တည်း၊ ကိရ-ချဲ့၊ မဟာဘယေ-ဗြာဟ္မဏတိသဿပုန်ဘေးကြီး ဖြစ်ရာအခါ၌၊ ဧကသေဝ-တစ်ယောက်တည်းသာလျှင်ဖြစ်သော၊ ဘိက္ခုနော-သည်၊ မဟာနိဒ္ဒေသော-မဟာနိဒ္ဒေသသည်၊ ဝါ-ကို၊ ပဂုဏော-အဝါးဝစွာ လေ့လာအပ်သည်၊ အဟောသိ-ပြီ၊ အထ-၌၊ စ်တုနိကာယိကတိသထေရသ-နိကာယ် ၄ ရပ်ကို ဆောင်သော တိသထေရ်၏၊ ဥပဇ္ဈာယော-ဥပဇ္ဈာယ်ဖြစ်သော၊ မဟာတိပိဋကတ္ထေရောနာမ-မဟာတိပိဋကမည်သောထေရ်သည်၊ မဟာရက္ခိတတ္ထေရံ-မဟာရက္ခိတထေရ်ကို၊ အာဟ(ကိံ)၊ အာဝုသော မဟာရက္ခိတ, ဧတသ-ဤရဟန်း၏၊ [အလဇ္ဇီဖြစ်၍ နာမည်မဖော်လိုသောကြောင့် "ဧတသ" ဟုပြောသည်၊] သန္တိကေ, မဟာနိဒ္ဒေသံ-ကို၊ ဂဏှာဟိ-သင်ယူပါလော့၊ ဣတိ (အာဟ)၊ ဘန္တေ, အယံ-ဤရဟန်းသည်၊ ပါပေါကိရ-ယုတ်မာသူဆိုပါတကား၊ နု ဂဏှာမိ-မသင်ယူလိုပါ၊ ဣတိ(အာဟ)၊ အာဝုသော, ဂဏှ-သင်ယူပါလော့၊ အဟံ, တေ-၏၊ သန္တိကေ-အနီး၌၊ နိသီဒိဿာမိ-ထိုင်နေအံ့၊ ဣတိ (အာဟ)၊ ဘန္တေ သာဓု, တုမှေသု-တို့သည်၊ နိသိန္နေသု-အနီး၌နေကုန်လသော်၊ ဂဏှိဿာမိ-သင်ယူပါအံ့၊ ဣတိ-ဤသို့လျှောက်၍၊ ပဌမေတွာ-စတည်စေ၍၊ ရတ္တိံ ဒိဝံ-ညဉ့်ရော နေ့ပါ၊ နိရန္တရံ-မပြတ်၊ ပရိယာပုဏန္တော-သင်ယူလသော်၊ ဩဿာနဒိဝသေ-နောက်ဆုံးနေ့၌၊ ဟေဋ္ဌာမဗ္ဗေ-၌၊ ဣတ္ထံ ဒိသွာ, ဘန္တေ, မေ-သည်၊ ပုဗ္ဗေ-၌၊ သုတံယေဝ-ကြားရုံသာကြားအပ်ဖူးပါ၏၊ အဟံ-သည်၊ ဧဝံ-ဤသို့၊ (ဤသို့ မာတုဂါမ ရှိမှန်းကို၊) သစေ ဇာနေယျ-အကယ်၍ သိအံ့၊ (ဧဝံသတိ)၊ ဤဒိသဿ-ဤကဲ့သို့ ရှုအပ်သော အလဇ္ဇီ၏၊ သန္တိကေ-၌၊ ဓမ္မံ-တရားကို၊ နု ပရိယာပုဏေယျံ-မသင်ယူရာပါ၊ ဣတိ-သို့၊ အာဟ၊ ပန-ဆက်၊ တဿ-ထို မဟာဓမ္မရက္ခိတ၏၊ သန္တိကေ-၌၊ ဗဟုမဟာထေရာ ဥဂ္ဂဏှိတွာ မဟာနိဒ္ဒေသံ ပတိဋ္ဌာပေသုံ-တည်စေကြကုန်ပြီ၊ (ဣတိ-ကား၊ ဝတ္ထုတည်း။)

၅၈၆။ ရူပိယေ ရူပိယသညီတိဧတ္ထ-၌၊သဗ္ဗမ္ပိ-သော၊ ဇာတရူပရဇတံ-ရွှေ ငွေသည်၊ ရူပိယသင်္ခါတမေဝ-ရူပိယ၌ သွင်းယူအပ်သည်၏အဖြစ်သို့သာ၊ (ဘာဝပွဓာန)၊ ဂတံ-ရောက်ပြီ၊ ဣတိ-သို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ရူပိယေ ဝေမတိကောတိ-ကား၊

သုဝဏ္ဏံ နု ခေါ-ရွှေလေလော၊ ခရုပတ္တံ နု ခေါ-ကုလားရွှေလေလော၊ [ခရုသခ်ါတံ သုဝဏ္ဏပဋ္ဌိရူပကံ ဝတ္ထု-ဋ္ဌိကာ၊] ဣတိအာဒိနာ-သော၊ နယေန-ဖြင့်၊ သံသယဇာတော-ဖြစ်သော ယုံမှားခြင်းရှိသည်၊ (ဟုတ္တာ-၍၊ ပဋ္ဌိဂ္ဂဏှာတိ-ခံယူအံ့၊) ရူပိယေအရူပိယသညိတိ-ကား၊ သုဝဏ္ဏာဒိသု-တို့၌၊ ခရုပတ္တာဒိသညိ-သည်၊ (ဟုတ္တာ ပဋ္ဌိဂ္ဂဏှာတိ)၊ အပိစ-သည်သာမကသေး၊ ပုညကာမာ-နှ်သော၊ ရာဇောရောဓာဒယော-မင်း၏မောင်းမအစရှိသူတို့သည်၊ ဘတ္တာခဒ္ဒ ဂန္ဓပိဏ္ဍာဒီသု-ဆွမ်း, ခဲဖွယ်, နံ့သာခဲ အစရှိသည်တို့၌၊ ပက္ခိပိတ္တာ-၍၊ ဟိရည သုဝဏ္ဏံ-ကို၊ ဒေန္တိ-လှူတတ်ကြကုန်၏၊ စောဠဘိက္ခာယ-အဝတ်ကို တောင်းခံခြင်းအကျိုးငှာ၊ စရန္တာနံ-လှည့်လည်ကုန်သော ရဟန်းတို့၏၊ ဒသန္တေ-အမြီတ်၏ အစွန်၌၊ ["အဝတ်အနှားအစွန်၌ တပ်ထားသော အမြီတ်၊ ထိုအမြီတ်၏ အစွန်၌၊ အချို့စာ၌ "ဒုဿန္တေ"ဟုရှိ၏၊ စောဠဘိက္ခာယဟု ရှိခဲ့သောကြောင့် [စောဠန္တေ"ဟုသာ သုံးသင့်သည်၊] ဗဒ္ဓကဟာပဏာဒီဟိ ယေဝ-ဖွဲ့ချည်အပ်သော အသပြာတို့နှင့်သာလျှင်၊ သဒ္ဓိं-ကွ၊ စောဠကာနိ-အဝတ်တို့ကို၊ ဒေန္တိ-နှ်၏၊ ဘိက္ခူ-တို့သည်၊ ဘတ္တာဒိသညာယ ဝါ-ဆွမ်းအစရှိသည်ဟုဖြစ်သော သညာဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ စောဠကသညာယ ဝါ-အဝတ်ဟုဖြစ်သော သညာဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ ပဋ္ဌိဂ္ဂဏှန္တိ-နှ်အံ့၊ ဧဝမိ-ဤသို့ ခံယူသော်လည်း၊ ရူပိယေ အရူပိယသညိ ရူပိယံ ဂဏှာတီတိ-ဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-၏။

ပန-ဆက်၊ ပဋ္ဌိဂ္ဂဏှန္တေန-ခံယူမိသော ရဟန်းသည်၊ ဣမသ္မိं ဂေဟေ-၌၊ ဣဒံ-ဤဆွမ်းအစရှိသည်ကို၊ လဒ္ဓံ-ရအပ်ပြီ၊ ဣတိ-ဤသို့၊ သလ္လက္ခေတဗ္ဗံ-မှတ်သားရာ၏၊ ဟိ-မှတ်သားရခြင်း၏ အကျိုးကား၊ ယေန-အကြင် ဒါယကာသည်၊ အသတိယာ-သတိကင်းသဖြင့်၊ ဒိန္နံ-ပေးလှူအပ်သည်၊ ဟောတိ-၏၊ သော-ထိုဒါယကာသည်၊ သတိं-ကို၊ ပဋ္ဌိလဘိတ္တာ-၍၊ ပုန-ဖန်၊ အာဂစ္ဆတိ-လိုက်လာအံ့၊ အထ-ထိုအခါ၌၊ အသ-ထိုဒါယကာအား၊ ဝတ္တဗ္ဗံ-ပြောဆိုရာ၏၊ (ကိံ) တဝ-၏၊ စောဠကံ-ကို၊ ပဿ-လော့၊ ဣတိ

ယေန ဟိ၊ ပေ၊ အာဂစ္ဆတိ။ ။အသတိယာ ဒိန္နန္တိ ဇတ္ထ အသတိယာ ဒိန္နံ နာမ အပရိစ္ဆတ္တံ ဟောတိ၊ တသ္မာ ဒသန္တေ ဗဒ္ဓကဟာပဏာဒိ အသတိယာ ဒိန္နံ, ဘိက္ခုနာ ဝတ္တသညာယ ပဋ္ဌိဂ္ဂဟိတဘ္ဗ၊ တတော နေဝ ရူပိယံ ဒိန္နံ နာပိ ပဋ္ဌိဂ္ဂဟိတဘ္ဗ ဟောတီတိ-ထိုကြောင့် ဇတ္ထ (ဤသတိကင်း၍ လှူမိရာ၌)၊ အာပတ္တိ ဒေသနာကိစ္စံ နတ္ထိ၊ တံ ပန် ဒါယကာနမေဝ ပဋ္ဌိဒါတဗ္ဗံ၊ တေန အကပ္ပိယဝတ္ထုနာ တေ စေ ဒါယကာ သပ္ပိအာဒီနိ ကိဏိတ္တာန သံဃသ္သ တသ္သ စ ဘိက္ခုနော ဒေန္တိ၊ သဗ္ဗေသံ ကပ္ပတိ, ဒါယကာနံယေဝ သန္တကတ္တာ၊ အဒ္ဓကထာယံပန ပုညကာမေဟိ ပရိစ္စဇိတ္တာ ဒိန္နမေဝ သန္တာယ ပုညကာမာ၊ ပေ၊ ရူပိယေ အရူပိယသညီ ရူပိယံ ပဋ္ဌိဂ္ဂဏှာတီတိ ဝေဒိတဗ္ဗောတိ ဝုတ္တံ။

(ဝတ္ထုဖဲ့)၊ ဇတ္ထ–ဤသိက္ခာပုဒ်၌၊ သေသံ–သည်၊ ဥတ္တာနတ္ထမေဝ၊ သမုဋ္ဌာနာဒီသု–တို့တွင်၊ (ဣဒံ သိက္ခာပဒံ–သည်၊) ဆ သမုဋ္ဌာနံ–သိယာ–ရံခါ၊ ကြိယံ–မပြုထိုက်သောအမှုကိုပြုခြင်းကြောင့် သင့်ရောက်ခြင်းရှိ၏၊ (ကသ္မာ–နည်း၊) ဂဟဏေန–ခံယူခြင်းကြောင့်၊ ဝါ–ခံယူသည့်အတွက်၊ အပဋ္ဌနတော–ရောက်ခြင်းကြောင့်တည်း၊ သိယာ, အကြိယံ၊ (ကသ္မာ) ပဋ္ဌိဂ္ဂေါပသ–ပယ်မြစ်မှကို၊ အကရဏတော–မပြုခြင်းကြောင့်၊ ဝါ–အတွက်၊ (အပဋ္ဌနတော–တည်း၊) ဟိ–မှန်၊ ရူပိယ၊ပေ၊ ပဒါနိ–ရူပိယ သိက္ခာပုဒ်, အညဝါဒက သိက္ခာပုဒ်, ဥပသုတိ သိက္ခာပုဒ်ဟူကုန်သော၊ တီဏိ–၃ ပါးသော သိက္ခာပုဒ်တို့သည်၊ ဧကပရိစ္ဆေဒါနိ–နှ၊ ပေ၊ ဣတိ–တည်း။ ။ရူပိယသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ နိဋ္ဌိတာ။

၉–ရူပိယသံဝေါဟာရသိက္ခာပုဒ်

၅၈၇။ တေန သမယေနာတိ ရူပိယသံဝေါဟာရသိက္ခာပဒံ၊ တတ္ထ–ဌ၊ နာနပ္ပကာရကန္တီ–ကား၊ ကတာကတာဒီ ဝသေန–တန်ဆာအဖြစ်ဖြင့် ပြုအပ်သော ရွှေငွေ, တန်ဆာအဖြစ်ဖြင့်မပြုအပ်သော ရွှေငွေ အစရှိသည်တို့၏ အပြား အားဖြင့်၊ အနေကဝိဓံ–တစ်ပါးမကများသောအပြားရှိသော၊ ရူပိယသံဝေါဟာရန္တီ–ကား၊ ဇာတရူပရဇတပရိဝတ္တနံ–ရွှေငွေကို (အခြား ဝတ္ထုဖြင့်) လဲလှယ်ခြင်းသို့၊ သမာပဇ္ဇန္တီတိ–ကား၊ ပဋ္ဌိဂ္ဂဟဏသေဝ–လက်ခံခြင်းကိုသာ၊ ပဋ္ဌိဂ္ဂါတ္ဘတ္ဘာ–ပယ်မြစ်တော်မူအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ [ရှေ့သိက္ခာပုဒ်ဖြင့် ပယ်မြစ်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်–ဟူလို၊] ပဋ္ဌိဂ္ဂဟိတပရိဝတ္တနေ–ခံယူအပ်ပြီးသော ရွှေငွေကို

လူ၏ရွှေငွေကိုပင် **မစိမ်ကောင်း**။ ။တဝ စောဠက် ပဿာတိ ဣမိနာ ဂိဟိသန္တကေပိ ဣဒံ ဂဏှထာတိ အာဒိ အကပ္ပိယဝေါဟာရေန ဝိဓာနံ ဘိက္ခုနော နု ကပ္ပတိတိ ဒီပေတိ၊ ရွှေငွေမှန်လျှင် လူ.ဥစ္စာပင်ဖြစ်သော်လည်း "ဤဟာကို ယူလော့ဟု စိမ်ခြင်းငှာ မအပ်"ဟူသော အဓိပ္ပာယ်ကို "တဝ ရူပိယံ ဂဏှ"ဟု မဆိုဘဲ "တဝ စောဠက် ပဿ" ဟု ဆိုအပ်သောစကားဖြင့် ပြသည်။

ပဋ္ဌိဂ္ဂဟိတ ပရိဝတ္တနေ။ ။သာဒိတ ရူပိယသ (မိဘ စသူက လှူအပ်သည်ဖြစ်၍ ကိုယ်တိုင် သာယာအပ်, လက်ခံအပ်သော ရွှေငွေကို) ပရိဝတ္တနေ (သပိတ် သက်နှံ: စာအုပ် ခဲတံ စသော ကပ္ပိယ ဝတ္ထုဖြင့် လဲလှယ်ခြင်း၌)၊ အသာဒိယိတ္တာ ဝါ ကပ္ပိယေန ဂါဟေန ပဋ္ဌိဂ္ဂဟိတရူပိယပရိဝတ္တနေ (ကိုယ်တိုင် မခံယူမသာယာဘဲ ကပ္ပိယကို ခံယူစေခြင်းဖြင့် ခံယူအပ်သော ရွှေငွေကို သက်နှံ:စသော ဝတ္ထုဖြင့် လဲလှယ်ခြင်း၌)၊ ဤလဲလှယ်ခြင်း ၂ မျိုး၌ အပြစ်မမြင်ကြ၍ ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းတို့ပြုကြသည်၊ အမှန်မှာ ကပ္ပိယကို ခံယူစေခြင်းလည်း "ဥဂ္ဂဏှာပေယျ"ဖြစ်၍ မအပ်ပင်။

အခြားဝတ္ထုဖြင့် လဲလှယ်ခြင်း၌၊ ဒေါသံ-အပြစ်ကို၊ အဝဿနှာ-နှ် သည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ ကရောန္တိ-နှ်၏။

၅၈၉။ သီသုပဂန္ဓီအာဒီသု-တို့၌၊ (အတ္ထော ဧဝံ ဝေဒိတဗ္ဗော)၊ (ယံ မဏ္ဍာနံ-အကြင်တန်ဆာသည်)၊ သီသံ-သို့၊ ဥပဂစ္ဆတိ-ကပ်ရောက်တတ်၏၊ ဣတိ-ကြောင့်၊ (တံ-သည်၊) သီသုပဂံ-မည်၏၊ ပန-ဆက်၊ ပေါတ္ထကေသု-ပေစာ, စာအုပ်တို့၌၊ သီသုပဂန္ဓီ-ဟူ၍၊ လိခိတံ-ပြီ၊ [ကုလုပကော ကဲ့သို့ ဂ ကို ကပြုထားသည်။] ဧတံ-ဤ သီသုပဂ ဟူသော အမည်သည်၊ ယဿကဿစိ-သော၊ သီသာလင်္ကာရဿ-ဦးခေါင်းတန်ဆာ၏၊ အဓိဝစနံ-အမည်တည်း၊ သမ္ဘဏ္ဍ-အလုံးစုံသော ဂဝုပဂ အစရှိသော ပုဒ်တို့၌၊ သေနယော-တည်း၊ ကတေန ကတန္တီအာဒီသု-တို့၌၊ သုဒ္ဓေါ-(ကပ္ပိယဝတ္ထု မဖက်) သက်သက်သော၊ ရူပိယသံဝေါဟာရောယေဝ-ရွှေငွေဖြင့် ရွှေငွေကို လဲလှယ်ခြင်းသာတည်း၊ [တန်ဆာပြုထားအပ်သော ရွှေငွေဖြင့် တန်ဆာပြုအပ်ပြီးသော ရွှေငွေကို လဲခြင်း၊ ဥပမာ-ငွေလက်ကောက်ဖြင့် ငွေလက်စွပ်ကို လဲခြင်း စသည်တည်း။]

ရူပိယေ ရူပိယသညီတိ အာဒိမှိ-၌၊ ပုရိမသိက္ခာပဒေ-၌၊ ဝုတ္တဝတ္ထုသု-ဆိုအပ်ပြီးသော ဝတ္ထုတို့တွင်၊ နိသဂ္ဂိယဝတ္ထုနှာ-ဖြင့်၊ နိသဂ္ဂိယဝတ္ထုံ-ကို၊ စေတာပေန္တ သ-၏၊ မူလဂ္ဂဟဏော-မူလခံယူခြင်း၌၊ (ပထမ ခံယူ ရာအခါ၌၊) ပုရိမသိက္ခာပဒေန-ဖြင့်၊ နိသဂ္ဂိယံ ပါစိတ္တိယံ (ဟောတိ)၊ အပရာပရ ပရိဝတ္တေ-အဆင့်ဆင့်လဲလှယ်ခြင်း၌၊ (ခံယူအပ်သော ရွှေငွေဖြင့် အခြားရွှေငွေကို တစ်ဆင့်လဲလှယ်ခြင်း၌၊) ဣမိနာ-ဤသိက္ခာပုဒ်ဖြင့်၊ နိသဂ္ဂိယပါစိတ္တိယမေဝ-သည်ပင်၊ (ဟောတိ)၊ နိသဂ္ဂိယဝတ္ထုနှာ-ဖြင့်၊ ဒုက္ကဋဝတ္ထုံ၀ါ-ကိုသော်လည်း ကောင်း၊ ကပ္ပိယဝတ္ထုံ၀ါ-လည်းကောင်း၊ စေတာပေန္တ သဟပိ ဧသေဝနယော၊ ဟိ-ဆက်၊ အရူပိယေ၊ပေ၊ အာဒိ-အစရှိသော၊ ဒုတိယော-သော၊ ယော အယံတိကော-အကြင်တိက်ကို၊ ဝုတ္တော-ဟောတော်မူအပ်ပြီ၊ တဿ-ထိုတိက်အား၊ အနုလောမတ္တာ-လျော်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အဝုတ္တောပိ-တိုက်ရိုက်ဟောတော်မမူအပ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ အပရောပိ-သော၊ ရူပိယေ၊ပေ၊ အာဒိ-သော၊ အယံတိကော-ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ဟိ-ချဲ့၊ အတ္တနော-၏၊ အရူပိယေနဝါ-ရွှေငွေမဟုတ်သော ဝတ္ထုဖြင့်သော်လည်း၊ ပရဿ-၏၊ ရူပိယံ-ရွှေငွေကို၊ စေတာပေယျ၊ အတ္တနော-ရူပိယေနဝါ ပရဿ အရူပိယံ (စေတာပေယျ)၊ ဥဘယထာပိ-၂ ပါးစုံသော အခြင်းအရာအားဖြင့်လည်း၊ ရူပိယသံဝေါဟာရော-ရွှေငွေကို လဲလှယ်ခြင်းသည်၊ ဝါ-ကို၊ ကတောယေဝ-သာ၊ ဟောတိ-၏၊ တသ္မာ ပါဠိယံ, ဧကန္တေန-တစ်ခုသော အဖိုအားဖြင့်၊ ရူပိယပက္ခေ-ရူပိယ

အဖို့၌၊ ဧကောယေဝ–သော၊ တိကော ဝုတ္တော၊ ဣတိ–ဤသို့ မှတ်အပ်၏၊ [ဆိုလိုရင်းကား–မိမိဘက်က လဲလှယ်ကြောင်း ဝတ္ထုဖြစ်စေ, ဈေးသည်စသူတို့ ဘက်က လဲယူအပ်သောဝတ္ထုဖြစ်စေ၊ (တစ်ဘက်–ဘက်၌) ရွှေငွေ ပါနေလျှင် ရူပိယသံဝေါဟာရဖြစ်တော့သည်–ဟူလို။]

ပန–ကား၊ ဒုက္ကဋဝတ္ထုနှာ–ဖြင့်၊ [ဒုက္ကဋ်အာပတ်၏ တည်ရာဖြစ်သော ပုလဲစသော ဝတ္ထုဖြင့်၊] နိသဂ္ဂိယဝတ္ထု–ကို၊ စေတာပေန္တ သ–လဲလှယ်သော ရဟန်း၏၊ မူလဂ္ဂဟဏော–မူလခံယူခြင်း၌၊ ပုရိမသိက္ခာပဒေန–ဖြင့်၊ ဒုက္ကဋ်၊ ပစ္ဆာ–၌၊ ပရိဝတ္တေန–လဲလှယ်ခြင်း၌၊ ဣမိနာ–ဤသိက္ခာပုဒ်ဖြင့်၊ နိသဂ္ဂိယ–စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံရှိသော၊ ပါစိတ္တိယံ (ဟောတိ)၊ (ကသ္မာ–နည်း၊) ဂရုကသ–ဂရုကဖြစ်သော နိသဂ္ဂိယဝတ္ထု၏၊ ဝါ–ကို၊ စေတာပိတတ္တာ–လဲလှယ်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ ဒုက္ကဋဝတ္ထုနှာ–ဖြင့်၊ ဒုက္ကဋဝတ္ထုမေဝ–ကိုပင်လျှင်သော်လည်းကောင်း၊ ကပ္ပိယဝတ္ထုဝါ–ကိုသော်လည်းကောင်း၊ စေတာပေန္တ သ–၏၊ မူလဂ္ဂဟဏော–၌၊ ပုရိမသိက္ခာပဒေန ဒုက္ကဋ်၊ ပစ္ဆာ ပရိဝတ္တေနေပိ ဣမိနာ ဒုက္ကဋမေဝ၊ (ကသ္မာ–နည်း၊) အကပ္ပိယဝတ္ထုနှာ–ဖြင့်၊ စေတာပိတတ္တာ–ကြောင့်တည်း၊ ပန–ဝါဒန္တ ရကား၊ အန္ဓကဋ္ဌကထာယံ–၌၊ ကယဝိက္ကယံ–သို့၊ သစေ သမာပ ဧဝ ယျ–အုံ၊ နိသဂ္ဂိယံ–သော၊ ပါစိတ္တိယံ–သည်၊ (ဟောတိ)၊ ဣတိ–သို့၊ ဘာသိတံ–ပြီ၊ တံ–ထိုစကားကို၊ ဒုဗ္ဘာသိတံ–မကောင်းသဖြင့် ဆိုအပ်ပြီ၊ ကသ္မာ–နည်း၊ ဟိ ယသ္မာ–ကြောင့်၊ ဒါနဂ္ဂဟဏတော–ပေးခြင်း ယူခြင်းမှ၊ အညော–သော၊ ကယဝိက္ကယောနာမ–ဝယ်ခြင်း ရောင်းခြင်းမည်သည်၊ နတ္ထိ–မရှိ၊ (တသ္မာ–ထို့ကြောင့်၊ တံ–ကို၊ ဒုဗ္ဘာသိတံ–ပြီ။)

စ–ဆက်၊ ကယဝိက္ကယသိက္ခာပဒံ–ကို၊ ကပ္ပိယဝတ္ထုနှာ–ဖြင့်၊ ကပ္ပိယဝတ္ထုပရိဝတ္တနမေဝ–ကပ္ပိယဝတ္ထုကို လဲလှယ်ခြင်းကိုသာ၊ သန္ဓာယ–၍၊ ဝုတ္တံ–မှုအပ်ပြီ၊) တဿ–ထိုသိက္ခာပုဒ်ကိုလည်း၊ သဟဓမ္မိကေဟိ–တို့ကို၊ အညတြ–၍၊ (ဝုတ္တံ–ပြီ၊) ဣဒံသိက္ခာပဒံ–ဤရူပိယသံဝေါဟာရသိက္ခာပုဒ်ကို၊ ရူပိယေန–ဖြင့်၊ ရူပိယာရူပိယစေတာပနံစ–ရူပိယ, အရူပိယကို လဲလှယ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ အရူပိယေန–ဖြင့်၊ ရူပိယစေတာပနံစ–ကိုလည်းကောင်း၊ (ဝုတ္တံ–ပြီ)၊ [ဤလဲခြင်းကား သီတင်းသုံးဖော်ချင်းလည်းမအပ်၊] ပန–ကား၊ ဒုက္ကဋဝတ္ထုနှာ–ဖြင့်၊ ဒုက္ကဋဝတ္ထုနှော–ကို၊ စေတာပနံ–ကို၊ ဣဓ–ဤသိက္ခာပုဒ်၌၊ (ပါဠိယံ–၌၊ နေဝဝုတ္တံ–အပ်၊) တတ္ထ–ထို ကယဝိက္ကယသိက္ခာပုဒ်၌၊ ပါဠိယံ–၌၊ နဝုတ္တံ၊ စ–ထိုသို့ဟောတော် မမူအပ်ပါသော်လည်း၊ ဧတ္ထ–ဤဒုက္ကဋဝတ္ထုချင်း လဲရာ၌၊ အနာပတ္တိ–အနာပတ်သည်၊ ဘဝိတုံ–ငှာ၊ နဲ အရဟတိ–မထိုက်၊ တသ္မာ–ကြောင့်၊ ဒုက္ကဋဝတ္ထုနှော–ကို၊ ပဠိဂ္ဂဟဏော–၌၊ ဒုက္ကဋ်–သည်၊ ဟောတိယထေဝ–

ကဲ့သို့သာလျှင်၊ တထေဝ–လျှင်၊ တသေဝါ–ထို ဒုက္ခဋ္ဌဝတ္ထုကိုသော်လည်းကောင်း၊ တေနဝါ–ထို ဒုက္ခဋ္ဌဝတ္ထုဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ စေတာပနေပိ–လဲလှယ်ခြင်းဌာ်လည်း၊ ဒုက္ခဋ္ဌံ–သည်၊ ယုတ္တံ–သင့်၏၊ ဣတိ–သို့၊ ဘဂဝတော–၏၊ အဓိပ္ပာယည္ဟိ–အလိုတော်ကိုသိသော ရှေး အဋ္ဌကထာဆရာတို့သည်၊ ဝုတ္တံ–ပြီ။

ပန–ကား၊ ကပ္ပိယဝတ္ထုနှာ–ဖြင့်၊ နိသဂ္ဂိယဝတ္ထုံ–ကို၊ စေတာပေန္တသ–လဲလှယ်သောရဟန်း၏၊ မူလဂ္ဂဟဏော–မူလခံယူခြင်းဌာ်၊ ပုရိမသိက္ခာပဒေန အနာပတ္တိ၊ ပစ္ဆာ–မှ၊ ပရိဝတ္တေန–လဲလှယ်ခြင်းဌာ်၊ ဣမိနာ–ဖြင့်၊ နိသဂ္ဂိယံ ပါစိတ္တိယံ၊ ဟိ–သာဓကကား၊ အရူပိယေ၊ ပေ၊ ပါစိတ္တိယန္တိ–ဟူသော၊ ဧတံ–ဤစကားကို၊ ဝုတ္တံ–ဟောတော်မူအပ်ပြီ၊ တေနေဝ–ထို့ကြောင့်ပင်၊ ကပ္ပိယဝတ္ထုနှာ ဒုက္ခဋ္ဌဝတ္ထုံ စေတာပေန္တသ မူလပဋ္ဌိဂ္ဂဟဏော တထေဝ အနာပတ္တိ၊ ပစ္ဆာ ပရိဝတ္တေန ဣမိနာ ဒုက္ခဋ္ဌံ၊ ကသ္မာ, အကပ္ပိယသ–မအပ်သော ဒုက္ခဋ္ဌဝတ္ထု၏၊ ဝါ–ကို၊ စေတာပိတတ္တာ–လဲလှယ်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ ပန–ကား၊ ကပ္ပိယဝတ္ထုနှာ ကပ္ပိယဝတ္ထုံ, သဟဓမ္မိကေဟိ–တို့ကို၊ အညတြ–၍၊ စေတာပေန္တသ၊ပေ၊ ဥပရိ–ဌာ်၊ ကယဝိက္ကယသိက္ခာပဒေန–ဖြင့်၊ နိသဂ္ဂိယံ ပါစိတ္တိယံ၊ ကယဝိက္ကယံ–ဝယ်ခြင်း, ရောင်းခြင်းကို၊ မောစေတွာ ဂဏ္ဍန္တသ ဥပရိသိက္ခာပဒေနပိ အနာပတ္တိ၊ ဝုဗိုံ–အတိုးအပွားကို၊ ပယောဇေန္တသ–ယှဉ်စေသောရဟန်း၏၊ (အတိုးပေးသော ရဟန်း၏၊) ဒုက္ခဋ္ဌံ။

စ–ဆက်၊ ဣမသ္မာ ရူပိယ သံဝေါဟာရသ–ဤရွှေငွေကို လဲလှယ်ခြင်း၏၊ ဂရုကဘာဝ ဒီပက်–ကြီးလေးသည်၏အဖြစ်ကို ပြတတ်သော၊ ဣဒံ ပတ္တစတုက္ကံ–ဤ ပတ္တစတုက္ကကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ–၏၊ ဟိ–ချဲ့၊ ယော–အကြင်ရဟန်းသည်၊ ရူပိယံ–ရွှေငွေကို၊ ဥဂ္ဂဏှိတွာ–လက်ခံပြီး၍၊ တေန–ထိုရွှေငွေဖြင့်၊ အယဖိဇံ–သံ မျိုးစေ့ကို၊ သမုဋ္ဌာပေတိ–ဖြစ်စေ၏၊ တံ–ထို သံမျိုးစေ့ကို၊ ကောဋ္ဌေတွာ–ထုရိုက်၍၊ တေန လောဟေန–ထိုသံဖြင့်၊ ပတ္တံ–ကို၊ ကာရေတိ–ပြုစေ၏၊ (တသ–ထိုရဟန်း၏၊) အယံ ပတ္တော–သည်၊ မဟာအကပ္ပိယောနာမ–အကြီးအကျယ် မအပ်သော သပိတ်မည်၏၊ [ဤ ပတ္တစတုက္ကဏ် အဓိပ္ပာယ်ကို ပါတိမောက်ဘာသာဋီကာ၌ "ပတ္တစတုက္က"ဟူသော ခေါင်းစဉ်ဖြင့် ပြထားပြီ၊] ကေနစိ–သော၊ ဥပါယေန–ဖြင့်၊ ကပ္ပိယော–အပ်သောသပိတ်သည်၊ ဝါ–ကို၊ ကာတုံ–ငှာ၊ နသက္ကာ–မတတ်ကောင်းတော့၊ ["နှ သက္ကာ၊ ပေ၊ကာတုံ"ကို အကျယ်ပြလို၍ "ဝိနာသေတွာ" စသည်မိန့်၊] တံ–ထိုသပိတ်ကို၊ ဝိနာသေတွာ–ဖျက်ဆီး၍၊ ထာလက်-ခွက်ကို၊ သစေပိကာရေတိ-အကယ်၍မူလည်းပြုစေဦးတော့၊

(ဧ၀ံသတိပိ)၊ တမ္မိ–ထိုခွက်သည်လည်း၊ အကပ္ပိယံ–မအပ်၊ ဝါသိ–ဓားကို၊ သစေပိ ကာရေတိ၊ (ဧ၀ံသတိပိ) တာယ–ထိုဓားဖြင့်၊ ဆိန္နံ–ဖြတ်အပ် သော၊ ဒန္တကဋ္ဌမ္မိ–လည်း၊ အကပ္ပိယံ၊ ဗလိသံ–ငါးမျှားချိတ်ကို၊ သစေပိ ကာရေဟိ၊ (ဧ၀ံသတိပိ) တေန–ထို ငါးမျှားချိတ်ဖြင့်၊ မာရိတာ–သေစေအပ် ကုန်သော၊ မစ္ဆာပိ–တို့သည်လည်း၊ အကပ္ပိယာ–ကုန်၊ ဝါသိဖလံ–ဓားသွားကို၊ တာပေတွာ–ပူစေ၍၊ ဥဒကံ၀ါ–ကိုသော်လည်းကောင်း၊ ခီရံ၀ါ–ကိုသော်လည်း ကောင်း၊ သစေပိ ဥဏှာပေတိ–အကယ်၍မူလည်း ပူစေဦးတော့၊ (ဧ၀ံသတိပိ) တမ္မိ–ထို ရေ, နို့ရည်သည်လည်း၊ အကပ္ပိယမေ၀–သာ။

ပန–ကား၊ ယော–အကြင်ရဟန်းသည်၊ ပေ၊ ကိဏာတိ–၏၊ (တသ–ထိုရဟန်း၏၊) အယမ္မိပတ္တော အကပ္ပိယော၊ ပဋ္ဌနမ္မိ–နှ်သော၊ သဟဓမ္မိကာနံ–သီတင်းသုံးဖော်တို့အား၊ နှ ကပ္ပတိ၊ ဣတိ–သို့၊ မဟာပစ္စရိယံ–ဌ၊ ဝုတ္တံ, ပန–သို့သော်လည်း၊ ကပ္ပိယော–အပ်သောသပိတ်သည်၊ ဝါ–ကို၊ ကာတုံ–ငှာ၊ သဏ္ဌာ၊ ဟိ–မှန်၊ သော–ထိုသပိတ်သည်၊ [ကပ္ပိယော ဟောတိဌ္ဌစပ်၊] မူလေ–အဖိုးကို၊ မူလသာမိကာနံ–အဖိုးရှင်တို့အားလည်းကောင်း၊ ပတ္တေ–ကို၊ ပတ္တသာမိကာနံ စ–တို့အားလည်းကောင်း၊ ဒိန္နေ–ပြန်ပေးအပ်သော်၊ ကပ္ပိယော–အပ်သည်၊ ဟောတိ–၏၊ ကပ္ပိယဘဏ္ဍံ–ကို၊ ဒတ္တာ–၍၊ ဂဟေတ္တာ–၍၊ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ–ငှာ၊ ဝဋ္ဋတိ၊ ယောပိ–အကြင်ရဟန်းသည်လည်း၊ ရူပိယံ–ကို၊ ဥဂ္ဂဏှာပေတွာ–ခံယူစေ၍၊ ဝါ–ကပ္ပိယကို အခံယူခိုင်း၍၊ [ဥဂ္ဂဏှာပေယျ၀ါ–အရ ဥဂ္ဂဏှာပဏ ဖြစ်နေပြီဟု မှတ်ခဲ့ပါ၊] ကပ္ပိယကာရကေန–နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ ကမ္မာရကုလံ–ပန်းပဲသမားအိမ်သို့] ဂန္တွာ–၍၊ ပတ္တံ–ကို၊ ဒိသွာ–၍၊ အယံ–ဤ သပိတ်သည်၊ မယှံ–အား၊ ရုစ္စတိ–နှစ်သက်၏၊ ဣတိ–သို့၊ ဝဒတိ–ပြောအုံ့၊ ကပ္ပိယကာရကော စ–သည်လည်း၊ တံ ရူပိယံ–ထိုခံယူအပ်ခဲ့သောငွေကို၊ ဒတ္တာ–၍၊ ကမ္မာရံ–ကို၊ သညာပေတိ–နားလည်စေအုံ့၊ [ဝယ်ယူအုံ့–ဟူလို၊] (တသ–ထိုရဟန်း၏၊) အယမ္မိ ပတ္တော–သည်လည်း၊ ကပ္ပိယ၀ေါဟာရေန–အပ်သော အသုံးအနှုန်းဖြင့်၊ ဂဟိတော–သည်၊ (သမာနောပိ–လည်း)၊ ဒုတိယပတ္တသဒိသောယေ၀–သာ တည်း၊ မူလသ–၏၊ ဝါ–ကို၊ သမ္ပဋ္ဌိတ္ဆိတတ္တာ–ကြောင့်၊ အကပ္ပိယော–မအပ်၊ ကသ္မာ–ကြောင့်၊ သေသာနံ–ကြွင်းသောရဟန်းတို့အား၊ နှ ကပ္ပတိ–နည်း၊ ဣတိ–ဤကား အမေးတည်း၊ မူလသ–၏၊ ဝါ–ကို၊ အနိဿဋ္ဌတ္တာ–မစွန့်အပ် သည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ [ငွေကို သံဃာ့အလယ်ဌ၌ စွန့်လျှင် အခြားရဟန်းတို့အား အပ်စရာရှိ၏၊ ထိုသို့ မစွန့်အပ်သောကြောင့်၊ အခြားရဟန်းများမှာလည်း မအပ်–ဟူလို။]

ပန-ကား၊ ယေန-သည်၊ [ဂဟိတောဋ္ဌ စပ်၊]၊ပေ၊ ဒေဟိ-လော့၊ ဣတိ-သို့၊ ပဟိတကပ္ပိယကာရကေန-စေလွတ်အပ်သော ကပ္ပိယကာရကနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ပေ၊ ဒိသွာ-၍၊ ဣမေ ကဟာပဏော-ဤအသပြာတို့ကို၊ ဂဟေတွာ-၍၊ ဣမံ-ဤသပိတ်ကို၊ ဒေဟိ-လော့၊ ဣတိ-သို့၊ ကဟာပဏော-တို့ကို၊ ဒါပေတွာ-၍၊ ဂဟိတော-ပြီ၊ (တဿ-ထိုရဟန်း၏၊) အယံ ပတ္တော-သည်၊ ဧတသော ဘိက္ခုနော-အားသာ၊ နု ဝဋ္ဋတိ၊ (ကသ္မာ-နည်း)၊ ဒုဗ္ဗိစာရိတတ္တာ-မကောင်းသဖြင့် စိမ်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ အညေသံ ပန-အခြားသော ရဟန်းတို့အားကား၊ ဝဋ္ဋတိ၊ (ကသ္မာ)၊ မူလဿ-၏၊ ဝါ-ကို၊ အသမ္ဘိန္ဓိတတ္တာ-ကြောင့်တည်း၊ ကိရ-ချဲ့၊ မဟာသုမတ္ထေရဿ-၏၊ ဥပဇ္ဈာယော-သော၊ အနုရုဒ္ဓတ္ထေရော နာမ-သည်၊ အဟောသိ-ရှိပြီ၊ သော-ထိုအနုရုဒ္ဓထေရ်သည်၊ အတ္တနော-၏၊ ဧဝ ရူပံ-သော၊ ပတ္တံ-ကို၊ သပ္ပိဿ-ထောပတ်ဖြင့်၊ ပူရေတွာ-၍၊ သံဃဿ-အား၊ နိသဒ္ဓိ-စွန့်ပြီ၊ တိပိဋကစူဠနာဂတ္ထေရဿပိ-၏လည်း၊ သဒ္ဓိဝိဟာရိကာနံ-တို့၏၊ ဧဝရူပေါ ပတ္တော အဟောသိ၊ တံ-ထိုသပိတ်ကို၊ ထေရောပိ-(တိပိဋကစူဠနာဂထေရ်သည်လည်း၊) သပ္ပိဿ ပူရာပေတွာ-(ပြည့်ပစေဟု စေခိုင်း၍) သံဃဿ နိသဒ္ဓါပေသိ၊ ဣတိ-ဤသို့မှတ်အပ်၏၊ ဣဒံ-ဤဆိုအပ်ပြီးကား၊ အကပ္ပိယပတ္တစတုက္ကံ-အကပ္ပိယသပိတ် ၄လုံး အပေါင်းတည်း။

ပန-ကား၊ ရူပိယံ-ငွေကို၊ အသမ္ဘိန္ဓိတွာ-၍၊ ထေရဿ-အား၊ ပတ္တံ, ကိဏိတွာ-ဝယ်၍၊ ဒေဟိ-လှူပါလော့၊ ဣတိ-ဤသို့မှာ၍၊ ပဟိတကပ္ပိယကာရကေန-စေလွတ်အပ်သော ကပ္ပိယ ကာရကနှင့်၊ သဒ္ဓိံ, ကမ္မာရကုလ-သို့၊ ဂန္တွာ ပတ္တံ ဒိသွာ, အယံ-ဤသပိတ်သည်၊ မယှံ-အား၊ ရုစ္စတိ၊ ဣတိ ဝါ-သော်လည်းကောင်း၊ ဣမံ-ဤသပိတ်ကို၊ အဟံ, ဂဟေဿामိ-ယူအံ့၊ ဣတိဝါ-သော်လည်းကောင်း၊ သစေ ဝဒတိ၊ ကပ္ပိယကာရကောစ-သည်လည်း၊ တံ ရူပိယံ-ကို၊ ဒတ္တာ ကမ္မာရံ သညာပေတိ-နားလည်စေအံ့၊ (ဝယ်ယူအံ့၊) အယံ ပတ္တော-သည်၊ သဗ္ဗကပ္ပိယော-အလုံးစုံသော ရဟန်းတို့အား အပ်၏၊ ဗုဒ္ဓါနံပိ-တို့၏လည်း၊ ပရိဘောဂါရဟော-သုံးစွဲတော်မူခြင်းကို ထိုက်၏၊ ဣတိ-ဤသို့မှတ်သားအပ်၏။

ဒုဗ္ဗိစာရိတတ္တာ။ ။[ဒု-မကောင်းသဖြင့်၊ ဝါ-ဝိနည်းတော်အား မလျော်သဖြင့်+ ဝိစာရိတ-စိမ်အပ်သောငွေ၊] "ဤငွေတို့ကို ယူ၍ ဤသပိတ်ကို ပေးလော့"ဟု ပြောဆိုခြင်းသည် ငွေကိုစိမ်ရာရောက်၏၊ ဤသို့ ရှေငွေကို စိမ်မှုကို "ဒုဗ္ဗိစာရိတ"ဟု ခေါ်သည်၊ ဤစကားကိုထောက်၍ ငွေကိုအလှူမခံသော်လည်း ထိုကဲ့သို့ မစိမ်မိဖို့ရန် ဝိနည်းဓိဋ္ဌာန်ပုဂ္ဂိုလ်များ သတိထားလေ့ရှိကြသည်။

၅၉၁။ အရူပိယေ ရူပိယသညိတိ–ကား၊ ခရုပတ္တာဒီသု–ကုလားရွေ့ အစရှိသည်တို့၌၊ သုဝဏ္ဏာဒိသညီ၊ (ဟုတ္တာ ပဋ္ဌိဂ္ဂဏှာတိ)၊ အာပတ္တိ ဒုက္ကဋသာတိ–ကား၊ တေန–ထိုအရူပိယဖြင့်၊ အရူပိယံ–ရွှေငွေမဟုတ်သောဝတ္ထု ကို၊ သစေ စေတာပေတိ၊ (ဒေါ·သတိ) ဒုက္ကဋာပတ္တိ ဟောတိ၊ ဝေမတိကေ– ဖြစ်သော ယုံမှားခြင်းရှိသူ၌၊ ဒေ နယော၊ ပန–ကား၊ အရူပိယသညိသ–အရူပိယဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဋ္ဌဟိ သဟခမ္မိကေဟိ သဒ္ဓိံ (ကယဝိက္ကယံ၌ စပ်၊) ဣမံ–ဤအရူပိယကို၊ ဂဟေတ္တာ၊ ဣမံ–ဤအရူပိယကို၊ ဒေထ–ပေးပါကုန်၊ ဣတိ–သို့၊ ကယဝိက္ကယံကရောန္တော သာပိ အနာပတ္တိ၊ (သီတင်း သုံးဖော်ချင်းဖြစ်၍ အနာပတ်၊) သေသံ ဥတ္တာနမေဝ၊ပေ၊ ဣတိ–အပြီးတည်း။ ရူပိယသံဝေါဟာရ သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ နိဋ္ဌိတာ။

၁၀–ကယဝိက္ကယသိက္ခာပုဒ်

၅၉၂။ တေန သမယေနာတိ ကယဝိက္ကယသိက္ခာပဒံ၊ တတ္ထ–ဌ၊ ကတိ ဟိပိ ဘျာယန္တိ (ပဒေ)–ပုဒ်ဌ၊ ကတိ တေ အယန္တိ–ကတိ+တေ+အယံ ဟူ၍၊ (ပဒစ္ဆေဒေါ–ပုဒ်ခွဲခြင်းသည်၊ ဟောတိ–ဖြစ်၏)၊ ပန–ဆိုအံ့၊ ဒေ–ဤ–ကတိဟိ ပိတျာယံပုဒ်ဌ၊ ဟိကာရော–သည်၊ ပဒပူရဏော–ပုဒ်တို့၏ ပြည့်ကြောင်းတည်း၊ ပိကာရော–သည်၊ ဂရဟာယံ–ကဲ့ရဲ့ခြင်းအနက်ဌ၊(ဟောတိ)၊ တဝ–၏၊ ဒုဗ္ဗလာ–အားမရှိသော၊ အယံ သဟ်ဘိ–ဤသက်နှံ့သည်၊ ကတိ ဒိဝသာနိ– အဘယ်မျှလောက်သောရက်တို့ပတ်လုံး၊ ဘဝိဿတိ–တည်.နည်း၊ ဣတိ အတ္ထော–နက်၊ [ပါဠိတော်ဌ "တေ–၏၊ အယံ သဟ်ဘိ–သည်၊ ကတိ–အဘယ်မျှလောက်သော ရက်တို့ပတ်လုံး၊(ဘယ်လောက်ကြာအောင်၊)ဘဝိဿတိ–နည်း"ဟု အနက်ပေးပါ–ဟူလို၊] အထဝါ–ကား၊ ကတိဟမ္မိ ဘျာယန္တိပိ–ဟူ၍လည်း၊ ပါဌော–သည်၊ (အတ္ထိ)၊ တတ္ထ–ထိုကတိဟမ္မိ ဘျာယံပါဌ်ဌ၊ကတိဟန္တိ–ကား၊ ကတိ အဟာနိ–အဘယ်မျှလောက်သောရက်တို့ပတ်လုံး၊ ကတိဒိဝသာနိ–တို့ပတ်လုံး၊(ဘဝိဿတိ–နည်း)၊ ဣတိဝုတ္တံ ဟောတိ၊ သေသံ–ကြွင်းသောအစီအရင်သည်၊ [ပိ၏ ဂရဟာ အနက်ဌ အနက်ပေးပုံအစီအရင်သည်၊] ဝုတ္တနယမေဝ–သည်သာ၊ ကတိ ဟိပိ ဘျာယန္တိ ဣဒံပိ–ဟူသော ဤပါဌ်ကိုလည်း၊ ဒေတေနေဝ နယေန ဝေဒိတဗ္ဗံ။

ဂိဟိပိ နံ ဂိဟိသာတိ ဒေတ္ထ–ဌ၊ နန္တိ–နံဟူသော ပုဒ်သည်၊ နာမတ္ထေ–နာမသဒ္ဒါ၏အနက်ဌ၊ (ပဝတ္တော) နိပါတော၊ ဂိဟိပိ နာမ–လူမည်သည်လည်း၊ ဂိဟိသ–လူအား၊ ဒေတိ–ပြန်ပေးသေး၏၊ ဣတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ။

၅၉၄။ နာနပ္ပကာရကန္တိ–ကား၊ စိဝရာဒီနံ–နှ်သော၊ ကပ္ပိယဘဏ္ဍာနံ–တို့၏၊ ဝသေန–ဖြင့်၊ အနေကဝိဓံ–သော၊ (ကယဝိက္ကယံ သမာပဇ္ဇေယ္ယ)၊ တေနေဝ–

ကြောင့်ပင်၊ အသ-ထို နာနပွကာရကံပုဒ်၏၊ ပဒဘာဇနေ-၌၊ စီဝရံ အာဒိံ ကတ္တာ ဒသိကသုတ္တပရိယောသာနံ-အမြီတ်အဆာဖြစ်သော ချည်မျှင်အဆုံး ရှိသော၊ ကပ္ပိယဘဏ္ဍမေဝ-အပ်သော ဘဏ္ဍာကိုသာ၊ ဒသိတံ၊ ဟိ-မှန်၊ အကပ္ပိယဘဏ္ဍပရိဝတ္တနံ-အကပ္ပိယဘဏ္ဍာကို လဲလှယ်ခြင်းသည်၊ ကယဝိက္ကယ သင်္ဂဟံ-ကယဝိက္ကယ၌ သွင်းယူအပ်သည်၏အဖြစ်သို့၊ နု ဂစ္ဆတိ၊ [ရူပိယ သံဝေါဟာရသိက္ခာပုဒ်နှင့်ဆိုင်သည်-ဟူလို၊] ကယဝိက္ကယန္တိ-ကား၊ ကယံစေဝ-ဝယ်ခြင်းသို့လည်းကောင်း၊ ဝိက္ကယဉ္စ-ရောင်းခြင်းသို့လည်းကောင်း၊ (သမာ ပဇ္ဇေယျ)၊ ဟိ-မှန်၊ ဣမိနာ-ဤ ဝတ္ထုဖြင့်၊ ဣမံ-ဤ ဝတ္ထုကို၊ ဒေဟိ-ပေးလော့၊ ဣတိ အာဒိနာ-သော၊ နယေန-ဖြင့်၊ ပရသ ကပ္ပိယဘဏ္ဍံ, ဂဏှန္တော-ယူသော ရဟန်းသည်၊ ကယံ-ဝယ်ခြင်းသို့၊ သမာပဇ္ဇတိ၊ အတ္တနော ကပ္ပိယဘဏ္ဍံ ဒေန္တော ဝိက္ကယံ (သမာပဇ္ဇတိ)။

၅၉၅။ အဇ္ဈာစရတိတိ-ကား၊ အဘိဘဝိတ္တာ-လွှမ်းမိုး၍၊ စရတိ-ကျင့်၏၊ ဝိတိက္ကမဝါစံ-လွန်ကျူးကြောင်းစကားကို၊ (သိက္ခာပုဒ်ကို လွန်ကျူးကြောင်း စကားကို၊) ဘာသတိ-၏၊ ဣတိအတ္ထော-အနက်၊ ယတော ကယိတဉ္စ ဟောတိ ဝိက္ကယိတဉ္စာတိ-ကား၊ ယဒါ-၌၊ ပရဘဏ္ဍံ-ကို၊ အတ္တနော-၏၊ ဟတ္ထဂတံ-လက်၌ ရောက်သည်ကို၊ ကရောန္တေန-ပြုလျက်၊ ကယိတဉ္စ-ဝယ် အပ်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ အတ္တနော-၏၊ ဘဏ္ဍံ-ကို၊ ပရဟတ္ထဂတံ-ကို၊ ကရောန္တေန-လျက်၊ ဝိက္ကိတဉ္စ (ဝိက္ကယိတဉ္စ)-သည်လည်း၊ (ဟောတိ)၊ ပန-ဆက်၊ ဣမိနာ ဣမဉ္စိအာဒိဝစနာနုရူပတော-ဣမိနာ ဣမံအစရှိသော စကားအား လျော်သောအားဖြင့်၊ ပါဠေ-ပါဠိတော်ပါ၌၌၊ ပဌမံ-စွာ၊ အတ္တနော-၏၊ ဘဏ္ဍံ-ကို၊ ဒသိတံ-မူအပ်ပြီ၊ နိသဋ္ဌိတဗ္ဗဉ္စိ-ကား၊ ဧဝံ-သို့၊ ပရဿ-၏၊ ဟတ္ထတော-မှ၊ ကယဝသေန-ဝယ်ခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ဂဟိတကပ္ပိယဘဏ္ဍံ-ယူအပ်သော အပ်သောဘဏ္ဍာကို၊ နိသဋ္ဌိတဗ္ဗံ- စွန့်ရာ၏၊ ဟိ- မှန်၊ အယံ

ဣမိနာ၊ ပေ၊ နုရူပတော။ ။သူများဘဏ္ဍာ၏ မိမိလက်ရောက်ခြင်းကို ကယ(ဝယ်ခြင်း), မိမိဘဏ္ဍာ၏ သူတစ်ပါးလက်ရောက်ခြင်းကို ဝိက္ကယ (ရောင်းခြင်း) ဟု ဆိုလျှင် ပါဠိတော်၌ "ကယိတဉ္စ ဟောတိ ဝိက္ကယိတဉ္စ"ဟု (ကယိတကို ရှေ့, ဝိက္ကယိတကို နောက်ထား၍) အစဉ်ကို ပြပြီးနောက် "အတ္တနော ဘဏ္ဍံ ပရဟတ္ထဂတံ, ပရဘဏ္ဍံ အတ္တနော ဟတ္ထဂတံ"ဟု (ဝိက္ကယိတကို ရှေ့, ကယိတကို နောက်ထား၍) အဘယ့်ကြောင့် ပြတော်မူပါသနည်းဟု မေးဖွယ်ရှိသောကြောင့် "ဣမိနာ ဣမံတိ အာဒိဝစနာနုရူပတော ပန"စသည်မိန့်၊ "ဣမိနာ-ဤဝတ္ထုဖြင့်" ဟူသော စကားသည် မိမိဥစ္စာကို ပြသောစကား တည်း၊ ထိုစကားအားလျော်စွာ ပါဠိတော်၌ မိမိဘဏ္ဍာ၏ သူတစ်ပါးလက်သို့ ရောက်ပုံ ကို ရှေ့ထား၍ ပြတော်မူသည်-ဟူလို။

ကယဝိက္ကယော–ဤ ဝယ်ခြင်းရောင်းခြင်းသည်၊ (နာ. ဝဋ္ဋတိဋ္ဌ စပ်၊) ပဋ္ဌ–နာ်သော၊ သဟမမ္မိကေ–တို့ကို၊ ထပေတွာ–၍၊ အဝသေသေဟိ–နာ်သော၊ ဂိဟိပဗ္ဗဇိတေဟိ–လူဝတ်ကြောင်, ရသေ့ ပရိဗ္ဗိုဇ်တို့နှင့်၊ အန္တမသော–အားဖြင့်၊ မာတာပိတူဟိပိ–တို့နှင့်လည်း၊ [ပိ–ကား၊ သမ္ဘာဝနာ၊ "အခြားသူကို မဆိုထားဘိ" ဟူလို၊] သဒ္ဓိံ–ကွ၊ နာ ဝဋ္ဋတိ။

တတြ–ထိုသို့လဲလှယ်ရာ၌၊ အယံ–ကား၊ ဝိနိစ္ဆယော–တည်း၊ ဝတ္ထေန ဝါ–ဖြင့်မူလည်း၊ ဝတ္ထုံ–အဝတ်သည်၊ (ကယိတဝိက္ကယိတံ–ဝယ်အပ် ရောင်းအပ်သည်၊ ဝါ–လဲအပ်သည်၊) ဟောတု၊ ဘတ္တေန ဝါ–ဆွမ်းဖြင့်မူလည်း၊ ဘတ္တံ–သည်၊ (ကယိတဝိက္ကယိတံ ဟောတု)၊ ယံကိဉ္စိ, ကပ္ပိယံ–အပ်သောဝတ္ထုကို၊ ဣမိနာ–ဤဝတ္ထုဖြင့်၊ ဣမံ–ဤဝတ္ထုကို၊ ဒေဟိ–ပေးလော့၊ ဣတိ–သို့၊ ဝဒတိ၊ (ဒါယကာထံ ရဟန်းကိုယ်တိုင် လဲဖို့ရန်ပြောအံ့၊) ဒုက္ကဋံ (ဟောတိ)၊ ဧဝံ ဝတ္တာ, မာတုယာပိ (အမိအားသော်လည်း၊) အတ္တနော ဘဏ္ဍံ ဒေတိ၊ ဒုက္ကဋံ၊ ဣမိနာ ဣမံ ဒေဟိတိ–ဣမိနာ ဣမံ ဒေဟိဟူ၍၊ ဝုတ္တောဟုတ္တာ) ဝါ–သော်လည်းကောင်း၊ [ဤ ဝါကျဖြင့် ဒါယကာက မိမိထံလာ၍ လဲပုံကို ပြသည်။] ဣမံ–ဤဝတ္ထုကို၊ ဒေဟိ–လော့၊ ဣမံ–ကို၊ တေ–သင့်အား၊ ဒဿာမိ–ပေးအံ့၊ ဣတိ, ဝတ္တာဝါ–သော်လည်းကောင်း၊ [ဤဝါကျဖြင့် ဒါယကာထံ ရဟန်းက သွားရ၍ လဲပုံကိုပြသည်၊] မာတုယာပိ–၏သော်လည်းကောင်း၊ ဘဏ္ဍံ, အတ္တနာ–သည်၊ ဝါ–မိမိက၊ ဂဏှာတိ–ယူအံ့၊ ဒုက္ကဋံ၊ အတ္တနော, ဘဏ္ဍော–သည်၊ ပရဟတ္ထံ–သို့၊ (သမ္ဘတ္တေ–ရောက်သော်လည်းကောင်း၊) ပရဘဏ္ဍော–သည်၊ အတ္တနော ဟတ္ထံ, သမ္ဘတ္တေ စ–သော်လည်းကောင်း၊ နိဿဂ္ဂိယံ–နိဿဂ္ဂိယပါစိတ်သည်၊ (ဟောတိ)၊ [လဲဖို့ရာ ပြောတုန်းက ဒုက္ကဋ်, လဲပြီးလျှင် နိဿဂ္ဂိယပါစိတ် ဟူလို၊] ပန–ဆက်၊ မာတရံဝါ–ကိုလည်းကောင်း၊ ပိတရံဝါ–ကိုလည်းကောင်း၊ ဣမံ ဒေဟိတိ–ဟူ၍၊ ဝဒတော–ပြောသော ရဟန်း၏၊ ဝိညတ္တိ–ဝိညတ်သည်၊ ဝါ–တောင်းခြင်းသည်၊ နာ ဟောတိ–မဖြစ်၊ ဣမံ ဂဏှာဟိတိ ဝဒတော–၏၊ သဒ္ဓါဒေယ္ယဝိနိပါတနံ–သည်၊ နာ ဟောတိ၊ အညာတကံ–ကို၊ ဣမံ ဒေဟိတိ ဝဒတော ဝိညတ္တိဟောတိ၊ ဣမံ ဂဏှာဟိတိ ဝဒတော သဒ္ဓါဒေယ္ယဝိနိပါတနံ ဟောတိ၊ ဣမိနာ ဣမံ ဒေဟိတိ–ဟူ၍၊ ကယဝိက္ကယံ–သို့၊ အာပဇ္ဇတော–ရောက်သောရဟန်း၏၊ နိဿဂ္ဂိယံ–နိဿဂ္ဂိယပါစိတ်သည်၊ (ဟောတိ)၊ တသ္မာ ကပ္ပိယဘဏ္ဍံ ပရိဝတ္တေန္တေန မာတာပိတူဟိပိ သဒ္ဓိံ, ကယဝိက္ကယံ–ကယဝိက္ကယ အာပတ်ကိုလည်းကောင်း၊ အညာတကေဟိ သဒ္ဓိံ, တိသော အာပတ္တိယော–တို့ကိုလည်းကောင်း၊ မောစေန္တေန–လွတ်စေလျက်၊ ပရိဝတ္တေတဗ္ဗံ–လဲလှယ်ရာ၏။

တတြ–ထိုသို့ လဲလှယ်ရာ၌၊ အယံ–ကား၊ ပရိဝတ္တနဝိဓိ–လဲလှယ်ပုံ အစီအစဉ်တည်း၊ ဘိက္ခုသ–၏၊ ဝါ–မှာ၊ ပါထေယျတဏ္ဍုလာ–လမ်းစာရိက္ခာ ဆန်တို့သည်၊ ဟောန္တိ–ရှိကုန်၏၊ သော–ထိုရဟန်းသည်၊ အန္တရာမဂ္ဂေ–ခရီး အကြား၌၊ ဘတ္တဟတ္ထံ–လက်၌ ထမင်းရှိသော၊ ပုရိသံ–ကို၊ ဒိသွာ–၍၊ အမှာ ကံ–ငါတို့၏၊ ဝါ–တို့မှာ၊ တဏ္ဍုလာ–တို့သည်၊ အတ္ထိ–နှ၏၊ နော–တို့အား၊ ဣမေဟိစ–ဤဆန်တို့ဖြင့်လည်း၊ အတ္ထော–အလိုသည်၊ နတ္ထိ၊ ဘတ္တေန ပန–ကား၊ အတ္ထော–သည်၊ (အတ္ထိ)၊ ဣတိ–သို့၊ ဝဒတိ–ပြောအံ့၊ ပုရိသော–သည်၊ တဏ္ဍုလေ–တို့ကို၊ ဂဟေတွာ–၍၊ ဘတ္တံ–ကို၊ ဒေတိ–ပေးအံ့၊ ဝဋ္ဋတိ၊ တိသောပိ–နှ်သော၊ အာပတ္တိယော–တို့သည်၊ နှ ဟောန္တိ၊ [အညာတက ဝိညတ္တိ ဒုက္ကဋ်, သဒ္ဓါဒေယျ ဝိနိပါတနဒုက္ကဋ်, ကယဝိက္ကယ နိသဂ္ဂိယပါစိတ် အာပတ်များမသင့်–ဟူလို၊] အန္တမသော–အားဖြင့်၊ နိမိတ္တကမ္မမတ္တမ္ပိ–အရိပ် နိမိတ် ပြုခြင်းမျှသည်လည်း၊ နှ ဟောတိ၊ ကသ္မာ–နည်း၊ မူလဿ–အရင်းခံ ဖြစ်သောဆန်၏၊ အတ္ထိတာယ–ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ ပရတောစ– နှောက်၌လည်း၊ (နှောက် အနာပတ္တိဝါရ၌လည်း)၊ ဣဒံ အမှာကံ အတ္ထိ၊ ပေ၊ ဘဏာတိတိ–ဟူ၍၊ (ဘဂဝတာ) ဝုတ္တမေဝ–မိန့်တော်မူအပ်သည်သာ။

ပန–ဆက်၊ ယော–အကြင်ရဟန်းသည်၊ ဧဝံ–သို့၊ အကတ္တာ–၍၊ ဣမိနာ– ဤဝတ္ထုဖြင့်၊ ဣမံ–ကို၊ ဒေဟိ–လော့၊ ဣတိ–ဤသို့ပြော၍၊ ပရိဝတ္တေတိ–အံ့၊ ယထာဝတ္ထုကမေဝ–အကြင် အကြင်ဝတ္ထု အတိုင်းသာတည်း၊ ဝါ–ဝတ္ထု အားလျော်သော နိသဂ္ဂိယပါစိတ်သာတည်း၊ ဝိဃာသာဒံ–စားကြွင်းစားကို၊ [ဝိရူပေါ+ဃာသော ဝိဃာသော၊ ဝိဃာသံ+အဒတိ ဘက္ခတီတိ ဝိဃာသာ ဒေါ၊] ဒိသွာ–၍၊ ဣမံ သြဒနံ–ကို၊ ဘုဉ္ဇိတွာ–စားပြီး၍၊ ရဇနံ–ဆိုးရည်ကို၊ အာဟရ–ဆောင်ယူခဲ့လော့၊ ဣတိဝါ–ဤသို့သော်လည်းကောင်း၊ ဒါရုနိ– တို့ကို၊ အာဟရ–လော့၊ ဣတိဝါ–သို့သော်လည်းကောင်း၊ ဝဒတိ–အံ့၊ ရဇန ဆလ္လိဂဏနာယ–ဆိုးရည်ခေါက်တို့၏ အရေအတွက်အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဒါရုဂဏနာယစ–ထင်းတို့၏ အရေအတွက်အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ နိသဂ္ဂိယာနိ– နိသဂ္ဂိယပါစိတ် အာပတ်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဣမံ သြဒနံ–ကို၊ ဘုဉ္ဇိတွာ– စားပြီ၍၊ ဣမံ နာမ–ဤမည်သော အမှုကို၊ ကရောထ–ပြုကုန်လော့၊ ဣတိ– ဤသို့ ပြော၍၊ ဒန္တကာရာဒီဟိ–ဆင်စွယ်ပွတ်သမား အစရှိကုန်သော၊ သိပ္ပိကေဟိ– အတတ်သည်တို့သည်၊ ဝါ–တို့ကို၊ ဓမကရဏာဒီသု–ဓမကရိဏ် အစရှိသည်တို့ တွင်၊ တံ တံ ပရိက္ခာရံ–ကို၊ ကာရေတိ–အံ့၊ ရဇကေဟိဝါ–ခဝါသည်တို့သည် သော်လည်း၊ ဝါ–တို့ကိုသော်လည်း၊ ဝတ္ထံ–ကို၊ ဓောဝါပေတိ–ဖွပ်စေအံ့၊ ယထာ ဝတ္ထုကမေဝ၊ နှာပိတေန–ဆတ္တာသည်သည်၊ ဝါ–ကို၊ ကေသေ–တို့ကို၊

ဆိန္နာပေတိ၊ ကမ္မကာရေဟိ–အလုပ်သမားတို့သည်၊ ဝါ–တို့ကို၊ နဝကမ္မ–အမှုသစ်ကို၊ ကာရေတိ–ပြုစေအုံ့၊ ယထာ ဝတ္ထုကမေဝ၊ ["နာပိတေန၊ ပေ၊ ကာရေတိ" ဤဝါကျများ၌လည်း "ဣမံ သြဒနံ ဘုဉ္ဇိတွာ ဣမံနာမ ကရောထ" ဝါကျ ကို လိုက်ပေး။]

ပန–ကား၊ ဣမံ ဘတ္တံ ဘုဉ္ဇိတွာ ဣမံ–(ဤအလုပ်ကို) ကရောထာတိ သစေ နု ဝဒတိ–အုံ့၊ ဣမံ ဘတ္တံ, ဘုဉ္ဇ–လော့၊ ဘုတ္တွာ–စားပြီးသည်၊ အသိ–၏၊ ဘုဉ္ဇိဿသိ–လတ္တံ့၊ (အချို့စာများ၌ "ဘုဉ္ဇသိ"ဟု ပစ္စုပ္ပန်လည်းပါ၏၊) ဣမံ နာမ–ဤမည်သောအမှုကို၊ ကရောဟိ–ပြုလော့၊ ဣတိ သစေ ဝဒတိ၊ (ဧဝံ· သတိ) ဝဋ္ဋတိ၊ စ–ဆက်၊ ဘိက္ခု–ဤသို့ ခိုင်းရာ၌၊ ဝတ္ထုဟောဝနေဝါ–အဝတ်ကို ဖွပ်ခြင်း၌လည်းကောင်း၊ ကေသဆေဒနေဝါ–ဆံပင်ကိုဖြတ်ခြင်း၌သော်လည်းကောင်း၊ ဘူမိသောဓနာဒိ နဝကမ္မေဝါ–မြေသုတ်သင်ခြင်း အစရှိသော အမှုသစ်၌သော်လည်းကောင်း၊ ပရဘဏ္ဍံ–သည်၊ ဝါ–ကို၊ အတ္တနော ဟတ္ထဂတံ(ဟုတ္တာ), နိသဒ္ဒိတဗ္ဗံ နာမ–စွန့်ထိုက်သောဘဏ္ဍာမည်သည်၊ ကိဉ္စာပိ နတ္ထိ၊ ပန–ထိုသို့ပင် မရှိပါသော်လည်း၊ မဟာအဋ္ဌကထာယံ–၌၊ ဒဏ္ဍ–စွာ၊ ကတ္တာ–၍၊ ဝုတ္တတ္တာ, တံ–ထိုစကားကို၊ ပဋိက္ခိပိတုံ နု သက္ကာ၊ တသ္မာ, နိသဂ္ဂိယဝတ္ထုမှိ–သည်၊ ဝါ–ကို၊ ပရိဘုတ္တေဝါ–သုံးစွဲအပ်ပြီးသော်လည်းကောင်း၊ နဋ္ဌေဝါ–ပျောက်သော်လည်းကောင်း၊ ပါစိတ္တိယံ–ကို၊ ဒေသေတိ ယထာ–ဒေသနာပြောရသကဲ့သို့၊ ဧဝံ–တူ၊ ဣဓာပိ–ဤအဝတ်ဖွပ်ခြင်းအစရှိသည်၌လည်း၊

ဣမံ ဘတ္တံ ဘုဉ္ဇ၊ ပေ၊ ဝဋ္ဋတိ။ ။"ဤထမင်းကို စားလော့"ဟု စကားတစ်ရပ်ဖြတ်ပြီးလျှင် "ဤအလုပ်ကို လုပ်ပေးလော့"ဟု စကားတစ်ရပ်ဖြင့် ခိုင်း၏၊ ဤသို့ ခိုင်းလျှင် "ထမင်းဖြင့် အလုပ်ကို လဲရာမရောက်"၊ ထို့ကြောင့် "အပ်သည်"ဟု ဆိုသည်၊ ဤသို့ စကားမဆက်ဘဲ ဖြတ်၍ခိုင်းရာ၌ "သင်ဟာ စားပြီးပြီလေ, အလုပ်လုပ်ပါတော့လား, ဘာ့ကြောင့်မလုပ်သေးသလဲ"ဟုပင် ပြောဆိုကောင်း၏–ဟု ဋီကာဆိုသည်။

ဣဏ္ဍေ၊ ပေ၊ ဒေသေတဗ္ဗံ။ ။တစ်စုံတစ်ခုသော ကပ္ပိယဝတ္ထုကိုပေး၍ ကိုယ်တိုင် ခဝါသည်ကို အဖွပ်ခိုင်းခြင်း, ဆတ္တာသည်ကို ခေါင်းရိတ်ခိုင်းခြင်းတို့၌ ကယဝိက္ကယသိက္ခာပုဒ်ဖြင့် နိသဂ္ဂိပါစိတ် အာပတ်သင့်၏–ဟု ဆိုရာ၌ စွန့်စရာဝတ္ထုမရှိ၊ အဝတ်လည်း နုဂိက မိမိအဝတ်သာဖြစ်၍ စွန့်ဖွယ်မလို၊ တိုသို့စွန့်စရာဝတ္ထုမရှိပါသော်လည်း နိသဂ္ဂိပါစိတ်သင့်သည်ဟု အဋ္ဌကထာတို့၌ ခိုင်ခိုင်မြဲမြဲ ဆိုထားသောကြောင့် ထိုစကားကို မပယ်သင့်၊ ထို့ကြောင့် နိသဂ္ဂိပစ္စည်းကို စားသောက်ပြီး, ပျောက်ပြီးဖြစ်၍ စွန့်စရာမရှိသော်လည်း နိသဂ္ဂိပါစိတ် အာပတ်ကို ဒေသနာ ပြောရသကဲ့သို့ အဝပ်ဖွပ်ခိုင်းခြင်း, ခေါင်းရိတ်ခိုင်းခြင်းတို့၌လည်း နိသဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ်ကိုသာ ဒေသနာပြောရမည်။

ဒေသေတဗ္ဗံ–ဒေသနာပြောရ၏၊ [အပ်–မအပ်သော ဤလဲလှယ်နည်းများကို ပါတိမောက်ဘာသာဋီကာ၌ ပြထားပြီ၊]

၅၉၆။ ကယဝိဏ္ဍယေ ကယဝိဏ္ဍယသညိတိ အာဒိမှ–၌ (အတ္ထော ဧဝံ ဝေဒိတဗ္ဗော)၊ ယော–အကြင်ရဟန်းသည်၊ ကယဝိဏ္ဍယံ–သို့၊ သမာပဇ္ဇတိ–ရောက်၏၊ သော, တသ္မိံ–ထို ဝယ်ခြင်း ရောင်းခြင်း၌၊ ကယဝိဏ္ဍယ သညီဝါ–ဝယ်ခြင်း ရောင်းခြင်းဟု အမှတ်ရှိသည်မူလည်း၊ ဘဝတု–ဖြစ်စေ၊ ဝေမတိကောဝါ–ဖြစ်သော ယုံမှားခြင်းရှိသည်မူလည်း၊ (ဘဝတု)၊ နှ ကယဝိဏ္ဍယ သညီဝါ–ဝယ်ခြင်း ရောင်းခြင်းဟု အမှတ်မရှိသည်မူလည်း၊ (ဘဝတု)၊ နိသဂ္ဂိယ ပါစိတ္တိယမေဝ၊ စူဠတ္တိကေ–စူဠတိက်၌၊ [နိသဂ္ဂိပါစိတ်လောက် အပြစ်မကြီးသော ကြောင့် တိကဒုက္ကဋ်ကို "စူဠတ္တိက" ဆိုဟန်တူသည်၊] ဒ္ဒိသု–နှ သော၊ ပဒေသု–ရှေ့ပုဒ်တို့၌၊ ဒုက္ကဋမေဝ(ဟောတိ)၊ ဣတိ ဧဝံ အတ္ထော ဒဋ္ဌဗ္ဗော။

၅၉၇။ အဋ္ဌ ပုစ္ဆတိတိ–ကား၊ တဝ–အသင် ဒါယကာ၏၊ အယံပတ္တော–သည်၊ ကိံ–အဘယ်ကို၊ အဋ္ဌတိ–ထိုက်တန်သနည်း၊ (တစ်နည်း) ကိံ အဋ္ဌတိ–ဘယ်လောက်တန်သနည်း၊ ဣတိ–သို့၊ ပုစ္ဆတိ–အံ့၊ ဣမံ နာမ–ဤမည်သော အဖိုးကို၊ (အဋ္ဌတိ–၏၊) ဣတိ–သို့၊ ဝုတ္တောပန–သော်ကား၊ တသ–ထိုရဟန်း၏၊ ကပ္ပိယဘဏ္ဍံ–သင်္ကန်းစသော ကပ္ပိယဘဏ္ဍာသည်၊ မဟဋ္ဌ–များသော အဖိုးရှိသည်၊ သစေ ဟောတိ–အံ့၊ ဧဝ–သို့လည်း၊ နံ–ထိုဈေးသည်ကို၊ ပဋိဝဒတိ–တစ်ဖန်ပြောအံ့၊(ကိံ)၊ ဥပါသက–ကာ၊ မမ–၏၊ ဣဒံ ဝတ္ထု–သည်၊ မဟဋ္ဌ–များသောအဖိုးရှိ၏၊ တဝ–၏၊ ပတ္တံ–ကို၊ အညသ–အား၊ ဒေဟိ–ပေးလိုက်လော့၊ ဣတိ–သို့၊ (ပဋိဝဒတိ)၊ တံ–ထို စကားကို၊ သုတ္တာ–၍၊ ဣတရော–ရဟန်းမှ တစ်ပါးသော ဈေးသည်သည်၊ အညံ–သပိတ်မှ အခြားသော၊ ထာလကမ္မိ–ခွက်ကိုလည်း၊ ဒဿာမိ–ပေးပါဦးအံ့၊ ဣတိ–သို့၊ (သစေ) ဝဒတိ–အံ့၊ (ဧဝံသတိ)၊ ဂဏှိတုံ–ငှာ၊ ဝဋ္ဋတိ၊ ဣဒံ–ဤဝတ္ထုသည်၊ အမှာကံ–ငါတို့၏၊ ဝါ–တို့မှာ၊ အတ္ထိ၊ ဣတိ–သို့၊ ဝုတ္ထလက္ခဏော–ဆိုအပ်သော လက္ခဏာ၌၊ ပတတိ–ကျရောက်၏၊ ဝါ–ပါဝင်၏၊ ["မမ ဣဒံ ဝတ္ထု" စသော စကားသည်၊ "ဣဒံ အမှာကံ အတ္ထိ" ဟူသော ပါဠိတော် အနာပတ္တိဝါရ၌ ပါဝင်၏၊ ထို့ကြောင့် "ဂဏှိတုံ ဝဋ္ဋတိ"ဟု ဆိုသည်၊] သော ပတ္တော–ထို ဈေးသည်၏ သပိတ်သည်၊ မဟဏ္ဍေ–သည်၊ သစေ (ဟောတိ)–အံ့၊ ဘိက္ခုနော–၏၊ ဝတ္ထု–(ထီး, ဖိနပ်စသော) ဝတ္ထုသည်၊ အပ္ပဋ္ဌ–နည်းသော အဖိုးရှိသည်၊ သစေ (ဟောတိ)၊ ပတ္တသာမိကောစ–သည်လည်း၊ အသ–ထို (ထီး,ဖိနပ်စသော) ဝတ္ထု၏ အပ္ပဋ္ဌဘာဝ–နည်းသော အဖိုးရှိသည်၏အဖြစ်ကို (သစေ)

နဲ ဇာနာတိ–အုံ့၊ (ဧဝံသတိ) ပတ္တော–ကို၊ နဲ ဂဟေတဗ္ဗော၊ [လှည့်ပတ်၍ ယူရာကျသောကြောင့် မယူထိုက်–ဟူလို၊] မမ–၏၊ ဝတ္ထု–သည်၊ အပ္ပဂ္ဃ–၏၊ ဣတိ–သို့၊ အာစိက္ခိတဗ္ဗ–ပြောရာ၏၊ ဟိ–လဒ္ဓဒေါသ ထင်ရှားပြအုံ့၊ မဟဂ္ဃဘာဝ–(ဈေးသည်၏ သပိတ်က) များသောအဖိုးရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဥ တော–သိလျက်၊ ဝဏ္ဏေတော–လှည့်ပတ်၍၊ ဂဏှန္တော–ယူသောရဟန်းသည်၊ ဂဟိတဘဏ္ဍံ–ကို၊ အဋ္ဌပေတော–တန်ဖိုးဖြတ်စေ၍၊ ကာရေတဗ္ဗတံ–ပြုစေထိုက်သူ၏ အဖြစ်သို့၊ အာပဇ္ဇတိ–ရောက်၏၊ [တစ်မတ်မှစ၍ တန်ဖိုးအလိုက်ဆုံးဖြတ်ရမည်–ဟူလို၊] ပတ္တသာမိကော–သည်၊ ဘန္တေ–ရား၊ ဟောတု–စေ၊ သေသံ–အကြွင်းအကျန်အပိုသည်၊ မမ–၏၊ ပုညံ–ကောင်းမှုသည်၊ ဘဝိဿတိ–ဖြစ်ပါလတ္တံ့၊ ဣတိ–သို့၊ သစေ ဝဒတိ–အုံ့၊ (ဧဝံ သတိ)၊ ဝဋ္ဋတိ–၏။

ကပ္ပိယကာရကဿ အာစိက္ခတိတိ–ကား၊ ယဿ–အကြင် ဈေးသည်၏၊ ဟတ္ထတော–မှ၊ ဘဏ္ဍံ, ဂဏှာတိ–ယူလို၏၊ တံ–ထို ဈေးသည်ကို၊ ထပေတွာ, အညံ–အခြားသူကို၊ အန္တမသော, တဿ–ထို ဈေးသည်၏၊ ပုတ္တဘာတိ ကမ္မိ–သား ညီကိုသော်လည်း၊ ကပ္ပိယကာရကံ–ကို၊ ကတွာ, ဣမိနာ–ဤ ဝတ္ထုဖြင့်၊ ဣမံနာမ–ဤမည်သော ဝတ္ထုကို၊ ဂဟေတွာ–ယူ၍၊ ဒေဟိ–ပေးပါလော့၊ ဣတိ–သို့၊ အာစိက္ခတိ–ပြောအုံ့၊ သော–ထို ကပ္ပိယကာရကသည်၊ ဆေကော–ပါးနပ်သည်၊ စေ ဟောတိ၊ ပုနပ္ပုနံ, အပနေတွာ–ဖယ်ရှား၍၊ ဝိဝဒိတွာ–ဆန့်ကျင်ဘက်ပြောဆို၍၊ (ဈေးသည်နှင့် "ကောင်းတယ်, မကောင်းဘူး"ဟု ဆန့်ကျင်ဘက် ပြောဆိုငြင်းခုံ၍–ဟူလို၊) စေဂဏှာတိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ (ဘိက္ခုနာ) တုဏ္ဍီဘူတေန–ဆိတ်ဆိတ်ဖြစ်၍ ဖြစ်သည်၊ ဟုတွာ, ဌာတဗ္ဗံ–တည်ရာ၏၊ [ကပ္ပိယက ပစ္စည်းကိုရွေးချယ်၍ ယူနေသောကြောင့် ရဟန်းက မိမိသဘောကျဖြစ်၍ ဘာမျှမပြောဘဲ တိတ်တိတ်နေပါ–ဟူလို၊] (ကပ္ပိယကာရကော–သည်၊) ဆေကော နော စေ ဟောတိ၊ ဂဟေတုံ, စေ နဲ ဇာနာတိ–အုံ့၊ ဝါဏိဇကော–ကုန်သည်သည်၊ တံ–ထို ကပ္ပိယကာရကကို၊ ဝဏ္ဏေတိ–လှည့်ပတ်နေအုံ့၊ (ညာနေအုံ့)၊ (ဧဝံသတိ)၊ မာဂဏှ–မယူနှင့်တော့၊ ဣတိ ဝတ္တဗ္ဗော။

ဣဒံ အမှာကန္တိ အာဒိမှ–ဌ၊ (အတ္ထော ဧဝံ ဝေဒိတဗ္ဗော)၊ အမှာကံ–ငါတို့၏၊ ဝါ–တို့မှာ၊ ပဋ္ဌိဂ္ဂဟီတံ–အကပ်ခံပြီးသော (တေလံဝါ–ဆီသည် မှလည်းဖြစ်သော၊ သပ္ပိဝါ–သော၊) ဣဒံ–ဤ ဝတ္ထုသည်၊ အတ္ထိ–ရှိ၏၊ အမှာကဉ္စ–တို့အားလည်း၊ အညေန–သော၊ အပ္ပဋိဂ္ဂဟီတကေန–အကပ်မခံအပ်သေးသော ဆီဖြင့်၊ ဝါ–ထောပတ်ဖြင့်၊ အတ္ထော–အလိုသည်၊ (အတ္ထိ)၊ ဣတိ ဘဏာတိ၊ သော–ထို ဈေးသည်သည်၊ တံ–ထို အကပ်ခံအပ်ပြီး ဝတ္ထုကို၊

ဂဟောတ္တာ, အည်-(အကပ်မခံအပ်သေးသော) အခြားဝတ္ထုကို၊ သစေ ဒေတိ၊ (ဝေ၀ံသတိ)၊ ပဌမံ-ရှေးဦးစွာ၊ အတ္တနော, တေလံ-အကပ်ခံအပ်ပြီးသော ဆီကို၊ နု မိနာပေတဗ္ဗံ-မချင့်စေထိုက်၊ ကသ္မာ-နည်း၊ ဟိ(ယသ္မာ), နာဋ္ဌိယံ-ဆီကျည်တောက်၌၊ အဝသိဋ္ဌတေလံ-ကြွင်းကျန်သော ဆီသည်၊ ပစ္ဆာ-နောက်မှ၊ မိနန္တိ သ-ချင့်သောစျေးသည်၏၊ အပဋိဂ္ဂဟိတကံ-အကပ် မခံအပ် သေးသော ဆီကို၊ ဒုသေယျ-ဖျက်ဆီးရာ၏၊ ဣတိ-ထို့ကြောင့်တည်း၊ ပေ၊ ဣတိ-တည်း။ ။ကယဝိဏ္ဏယသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ နိဋ္ဌိတာ။

ဒုတိယော-သော၊ ကောသိယဝဂ္ဂေါ-သည်၊ နိဋ္ဌိတော-ပြီ။

၃-ပတ္တာဝဂ်အဖွင့်
၁-ပတ္တသိက္ခာပုဒ်

တေန သမယေနာတိ ပတ္တသိက္ခာပဒံ၊ တတ္ထ-၌၊ ပတ္တဝါဏိဇ္ဇန္တိ-ကား၊ ဂါမနိဂမာဒီသု-တို့၌၊ ဝိစရန္တာ-လှည့်လည်ကုန်လျက်၊ ပတ္တဝါဏိဇ္ဇံ-သပိတ်ကုန်သွယ်မှုကိုလည်း၊ ကရိသန္တိ-ပြုကုန်လတ္တံ့လော၊ အာမတ္တိကာ ပဏ်ဝါတိ (ဇတ္ထ)-၌၊ ဘာဇနာနိ-ခွက်တို့ကို၊ အမတ္တာနိ-အမတ္တတို့ ဟူ၍၊ ဝုစ္စန္တိ-နှင်၏၊ ယေသံ-အကြင်စျေးသည်တို့၏၊ တာနိ-အိုးခွက်ဟူကုန်သော၊ ဘဏ္ဍံ-ရောင်းဝယ်အပ်သော ဘဏ္ဍာသည်၊ (သန္တိ)၊ ဣတိ-ကြောင့်၊ တေ-ထိုစျေးသည်တို့သည်၊ အာမတ္တိကာ-ကတို့မည်၏၊ [ဘဏ္ဍန္တိ ဝိက္ကေတဗ္ဗဘဏ္ဍံ၊ တာနိနှင့်ဘဏ္ဍံသည် ဝုစ်မတူသော်လည်း ရောင်းအပ်သော ဘဏ္ဍာအဖြစ်ဖြင့် တစ်မျိုးတည်းဖြစ်သော ကြောင့် တာနိနှင့် ဝုစ်မတူဘဲ "ဘဏ္ဍံ"ဟု ကေဝုစ်ထားနိုင်သည်၊] တေသံ အာမတ္တိကာနံ-ထိုခွက် ဟူသော ရောင်းအပ်သော ဘဏ္ဍာရှိသော စျေးသည်တို့၏၊ အာပဏော-စျေးဆိုင်တည်း၊ အာမတ္တိကာပဏော-ဆိုင်၊ ကုလာလဘဏ္ဍဝါဏိဇ္ဇကာပဏော-အိုးခွက် ဘဏ္ဍာကို ရောင်းသော ကုန်သည်တို့၏ စျေးဆိုင်ကို၊ (ပသာရေသန္တိ-ဖြန့်ခင်းကုန်လတ္တံ့လော၊) ဣတိ အတ္ထော-နက်။

ပဌမံ၊ ပေ၊ ဒုယေယျ။ ။ရဟန်း၏ အကပ်ခံအပ်ပြီး ဆီနှင့် စျေးသည်ဆီကို လဲသောအခါ ဆီဘူးဌ်ထည့်၍ ဆီကို ချင့်ရလိမ့်မည်၊ ထိုသို့ ချင့်သောအခါ ရဟန်း၏ ဆီကို အလျင်(ရှေးဦးစွာ)မချင့်ပါနှင့်၊ ဘာ့ကြောင့်နည်း-ရဟန်း၏ဆီက ကပ်ပြီးဖြစ်၍ ဆီဘူးဌ် ကျန်ရစ်သော အကပ်အသတ်ဆီသည် နောက်မှ ချင့်သောစျေးသည်၏ဆီကို (ကပ်ပြီး ဆီနှင့် ရောသွားစေသောအားဖြင့်) ရဟန်း၏ဆီက စျေးသည်၏ဆီကို ဖျက်ဆီးရာရောက် ပါလိမ့်မည်၊ ထိုသို့ကပ်ပြီးဆီနှင့် မကပ်သေးဆီရောလျှင် မကပ်သေးဆီလည်း ကပ်ပြီးဆီပင် ဖြစ်သွားရကား ရဟန်းမှာ လဲရကျိုးမနပ်ဘဲ ရှိလိမ့်မည်-ဟူလို။

ဖ၀ေ၂။ တယော ပတ္တသ. ဝဏ္ဏာတိ–ကား၊ ပတ္တသ–၏၊ ပမာဏာနိ–အတိုင်းအရှည်တို့သည်၊ တိဏိ–၃ မျိုးတို့တည်း၊ [အဘိဓာန်လာ ဝဏ္ဏသဒ္ဒါ၏ အနက် များစွာတို့တွင် ဤ၌ ပရိမာဏ အနက်ဟောဟု ပြလို၍ ပမာဏာနိဟု ဖွင့် သည်၊] အဗ္ဘာဋ္ဌကောဒနံ ဂဏ္ဍာတိတိ–ကား၊ မဂဓနာဠိယာ–မဂဓတိုင်းသုံး ကွမ်းစားဖြင့်၊ ဒွိန္နံ တဏ္ဍုလနာဠီနံ–ဆန် ၂ ကွမ်းစားတို့၏၊ [၂ စလယ်တို့၏၊] သြဒနံ–ကို၊ ဂဏ္ဍာတိ–ယူနိုင်၏၊ ဝါ–ဆုံ၏၊ ["အဗ္ဘာဋ္ဌကောဒနံ–တစ်ပြည် ထက်ဝက် တစ်ခွက်ချက်ထမင်းကို"ဟု ပါဠိတော်၌ပေး၊] မဂဓနာဠိနာမ–မဂဓတိုင်းသုံး ကွမ်းစားမည်သည်၊ အဗုတောရသပလာ–အခွဲအားဖြင့် တစ်ဆယ့်သုံးပိုလ်ရှိသည်၊ ဝါ–တစ်ဆယ့်နှစ်ပိုလ်ခွဲရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဣတိ အန္ဓကဋ္ဌ ကထာယံ ဝုတ္တံ၊ သီဟဠဒီပေ–၌၊ ပကတိနာဠိ–ပကတိကွမ်းစားသည်၊ မဟန္တာ–ကြီး၏၊ ဒမိဠနာဠိ–ဒမိဠလူမျိုးတို့၏ ကွမ်းစားသည်၊ ခုဒ္ဒိကာ–ငယ်၏၊ မဂဓနာဠိ–သည်၊ ပမာဏယုတ္တာ–သင့်တော်သော ပမာဏနှင့်ယှဉ်၏၊ တာယ မဂဓနာဠိယာ–ဖြင့်၊ ဒီယဗုနာဠိ–အခွဲအားဖြင့် ကွမ်းစားသည်၊ (တစ်ကွမ်းစားခွဲသည်၊) ဧကာ–သော၊ သီဟဠနာဠိ–သည်၊ ဟောတိ၊ ဣတိ မဟာအဋ္ဌကထာယံ ဝုတ္တံ၊ စတုဘာဂံ ခါဒနန္တီ–ကား၊ သြဒနသ–၏၊ စတုတ္ထဘာဂပ္ပမာဏံ–၄ ခုမြောက်အဖို့ ပမာဏရှိသော၊ (၄ ဖို့တစ်ဖို့ ပမာဏရှိသော)၊ ခါဒနံ–ခဲဖွယ်ကို၊ (ဂဏ္ဍာတိ)၊ [ဤအဖွင့်ကိုကြည့်၍ စတုဘာဂံ၌ စတုနောင် ပူရဏ အနက်ဟော ထပစ္စည်း အကြောကြုံပါ၊] တံ–ထိုခဲဖွယ်ကို၊ ဟတ္ထဟာရိယသ–လက်ဖြင့် ဆောင်ယူအပ် ဆောင်ယူနိုင်သော၊ (လက်ကော်ရဖြစ်သော၊) မုဂ္ဂ သူပသ–ပဲနောက်ဟင်း၏၊ ဝသေန ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ တဒုပိယံ ဗျဉ္ဇနန္တီ–ကား၊ တသ သြဒနသ–အား၊ အနုရူပံ–သော၊ မစ္ဆ၊ ပေ၊ ဗျဉ္ဇနံ – ငါး, အမဲ,

---

အဗုတောရသ ပလာ။ ။တစ်ပိုလ်လျှင် အချိန် ၄ သားရှိ၏၊ [ကရ်သ စတုဿယ်–ကျပ် ၄ ခုအပေါင်းသည်၊ ပလ–ပိုလ်မည်၏။–အမရကောသ ၈၆,၉၊] တစ်ဆယ့်နှစ်ပိုလ်ခွဲသည် ကျပ်ချိန် ၅၀ သားရှိ၏၊ ထို ၅၀ သားသည် မဂဓတစ်ကွမ်းစားဖြစ်၏၊ "ဒွိန္နံ တဏ္ဍုလနာဠီနံ သြဒနံ ဂဏ္ဍာတိ"ဟုဆိုသောကြောင့် "မဂဓ နှစ်ကွမ်းစားဟူသည် ၅၀ သား ၂ လီ (တစ်ပြည်)ဖြစ်၏၊ ထို့ကြောင့် ဆန်တစ်ပြည်ချက် ထမင်းနှင့်တကွ အသားဟင်း, ပဲဟင်းတို့ပါ ဆုံသော သပိတ်သည် ဥက္ကဋ္ဌသပိတ် ဖြစ်၏။

မှတ်ချက်။ ။ရှေးဆရာတို့ကား တစ်ပိုလ်လျှင် ၁ ပိသာရှိ၏–ဟုယူကြသေး၏၊ ထိုအလိုအားဖြင့် ၁၂ ပိုလ်ခွဲသည် ၁၂ ပိသာခွဲရှိ၍, ဒိန္နံ တဏ္ဍုလနာဠီနံအတွက် ၂၅ ပိသာရှိရမည် ဖြစ်သောကြောင့် မည်သည့်သပိတ်မှ ထိုမျှလောက်ဆန်ကို ချက်သော ထမင်းကို မဆုံနိုင်၊ ထို့ကြောင့် ဤနေရာနှင့်တကွ သိမ်သမုတ်ရာဝယ် ကျောက်နိမိတ် အတွက်ပါ တစ်ပိုလ်လျှင် တစ်ပိသာယူနည်းကို စဉ်းစားကြပါလေ။

ဟင်းရွက်, ဟင်းသီး, အညွှန့် အစရှိသော ဟင်းလျှာကို၊ ဂဏ္ဍာတိ-၏။ [တဒုပိယံ၏ အဖွင့်ကို ဝေရဉ္ဇကဏ္ဍ-မြင်းကုန်သည်တို့ မုယောဆန်လှူခန်း၌ ပြခဲ့ပြီ။]

တတြ-ထိုအမှဉ္ဇကောဒနံ ဂဏ္ဍာတိ အစရှိသော ပါဠိရပ်၌၊ ["တတြ-ထိုသပိတ်၌" ဟုလည်းပေးကြသည်။] အယံ-ကား၊ ဝိနိစ္ဆယော-တည်း၊ သုကောဋ္ဌိတ ပရိသုဒ္ဓါနံ-ကောင်းစွာ ထောင်းအပ်သည်ဖြစ်၍ သန့်ရှင်း စင်ကြယ်ကုန်သော၊ အနုပဟတပုရာဏသာလိတဏ္ဍုလာနံ-မကျိုးမပြတ်သော သလေးဆန်ဟောင်းတို့၏၊ [ဆန်သစ်ကိုချက်လျှင် ထမင်းသိပ်မပွားသောကြောင့် ထမင်းတိုးပွားသော ဆန်ဟောင်းကိုပြသည်၊] ဒွေမဂဓနာဠိယော-မဂဓတိုင်းသုံး ၂ ကွမ်းစားတို့ကို၊ ဂဟေတွာ-၍၊ တေဟိတဏ္ဍုလေဟိ-ထိုသလေးဆန်ဟောင်းတို့ဖြင့်၊ အနုတ္တဏ္ဍုလံ-မနပ်တနပ် မာဆတ်ဆတ်လည်းမဟုတ်သော၊ အကိလိန္နံ-စိုစိုစွတ်စွတ် ပျော့ဖတ်ဖတ်လည်းမဟုတ်သော၊ အပိဏ္ဍိတံ-မထွေးမခဲသော၊ သုဝိသဒံ-အလွန်သန့်ရှင်းစင်ကြယ်သော၊ ကုန္ဒမကုဋ္ဌရာသိသဒိသံ-သင်းခွေပန်းငုံ အစုနှင့်တူသော၊ အဝသာ ဝိတောဒနံ-ငဲ့အပ်သောထမင်းရည်ရှိသော ထမင်းကို၊ ဝါ-ချိုးမကပ်သော ထမင်းကို၊ ပစိတ္တာ-၍၊ ["အဝ-အောက်သို့+သာဝိတ-ယိုစေအပ်" ဟူသည် "ထမင်းရည်တည်း"ဟု ကြံပါ၊ "ထမင်းချိုး"ဟုလည်းပေးကြ၏။] နိရဝသေသံ-အကြွင်းအကျန်မရှိအောင်၊ ပတ္တေ-၌၊ ပက္ခိပိတ္တာ-၍၊ တသ သြဒနသ-၏၊ စတုတ္ထဘာဂပူမာဏော-လေးခုမြောက်အဖို့ ပမာဏရှိသော၊ ဝါ-လေးဖို့တစ်ဖို့ပမာဏရှိသော၊ နာတိဃနော-ပျစ်လည်းမပျစ်လွန်းသော၊ နာတိတနုကော-ကျဲလည်း မကျဲလွန်းသော၊ ဟတ္ထဟာရိယော-လက်ဖြင့် ဆောင်ယူအပ် ဆောင်ယူနိုင်သော၊ ဝါ-လက်ကော်၍ ရလောက်သော၊ [ဟတ္ထေန+ဟာရိယော ဟတ္ထဟာရိယော၊] သဗ္ဗသမ္ဘာရ သမ္ပန္နော-ဧယာ ကရဝေးအစရှိသော အလုံးစုံသော အဆောက်အအုံတို့ဖြင့် စီရင်အပ်သော၊ မုဂ္ဂသူပေါ-ပဲနောက်ဟင်းကို၊ ပက္ခိပိတဗ္ဗော-ထည့်ထိုက်၏၊ တတော-ထိုမှနောက်၌၊ အာလောပသ အလောပသ-ဆွမ်းလုတ်တိုင်း ဆွမ်းလုတ်တိုင်းအား၊ အနုရူပံ-လျော်သော၊ ယာဝစရိမာလောပပဟောနကံ-နောက်ဆုံး ဆွမ်းလုတ်တိုင်အောင်လောက်သော၊ မစ္ဆမံသာဒိဗျဉ္ဇနံ-ငါး, အမဲ အစရှိသော ဟင်းလျှာကို၊ ပက္ခိပိတဗ္ဗံ။

ပန-ဆက်၊ သပ္ပိ၊ ပေ၊ ကိဉ္စိကာဒိနိ-ထောပတ်, ဆီ, ရက်တက်ရည်, ပအုန်းရည် အစရှိသည်တို့သည်၊ ဂဏနုပဂါနိ-ရေတွက်အပ်သည်၏အဖြစ်သို့ ရောက်ကုန်သည်၊ ဝါ-ရေတွက်လောက်ကုန်သည်၊ နု ဟောန္တိ-နန်၊ ဟိ-မှန်၊ တာနိ-ထို ထောပတ်စသော ဝတ္ထုတို့သည်၊ သြဒနဂတိကာနေဝ-ထမင်း၏

ဖြစ်ခြင်းနှင့် တူသော် ဖြစ်ခြင်းရှိကုန်သည်သာ၊ ဝါ–ထမင်းနှင့် အလားတူကုန်သည်သာ၊ (ဟုတ္တာ–၍)ဟာပေတုံ–ယုတ်လျော့စေခြင်းငှာလည်း၊ နေဝ သက္ကောန္တိ–နှ၊ ဝဗေတုံ–တိုးပွားစေခြင်းငှာလည်း၊ နှ သက္ကောန္တိ–နှ၊ [ထမင်းခ္ဍ ထောပတ် စသည်ကိုထည့်လိုက်လျှင် ထမင်းသဘောအတိုင်း ဖြစ်သွားသည့်အတွက် အတိုး အဆုတ်မရှိ–ဟူလို၊] ဧဝံ–လျှင်၊ သဗ္ဗမ္ပိ–သော၊ ပက္ခိတ္တံ–သော၊ ဧတံ–ဤဆွမ်း, ပဲဟင်း, ဟင်းလျှာသည်၊ ပတ္တာသ–၏၊ မုခဝဋ္ဋိယာ–နှုတ်ခမ်းရစ်၏၊ ဟေဋ္ဌိမရာဇိသမံ–အောက်အရေးနှင့် ညီမျှသည်၊ (ဟုတ္တာ–၍)၊ သစေ တိဋ္ဌတိ–အကယ်၍ တည်အုံ့၊ သုတ္တေန ဝါ–ချည်မျှင်ဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ ဟီရေန ဝါ–လျှော်မျှင်ဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ ဆိန္နန္တိ သ–ဖြတ်လသော်၊ (တာဒုတ် တိုက်သကဲ့သို့ တိုက်ကြည့်လသော်)၊ သုတ္တသ ဝါ–၏ သော်လည်းကောင်း၊ ဟီရသ ဝါ–၏သော်လည်းကောင်း၊ ဟေဋ္ဌိမန္တံ–အောက်အစွန်ကို၊ သစေ ဖုသတိ–အုံ့၊ (ဧဝံ သတိ)၊ အယံ–ဤသပိတ်သည်၊ ဥက္ကဋ္ဌော နာမ–ဥက္ကဋ္ဌ မည်သော၊ ဝါ–အကြီးဆုံးမည်သော၊ ပတ္ထော–တည်း၊ တံ ရာဇိ–ထို အောက်အရေးကို၊ အတိက္ကမ္မ–၍၊ ထူပိကတံ–ထူပကဲ့သို့ ပြုအပ်လျက်၊ (မိုမောက်လျက်, စုံ့စုံ့တက်လျက်)၊ သစေတိဋ္ဌတိ၊ (ဧဝံ သတိ)၊ အယံ–သည်၊ ဥက္ကဋ္ဌောမကော နာမ–မည်သော၊ ဝါ–ဥက္ကဋ္ဌသပိတ်အောက် ငယ်သည်မည်သော၊ ပတ္ထော–တည်း၊ တံရာဇိ–ထိုအောက်အရေးသို့၊ သစေ နှ သမ္ဘာဝုဏာတိ–အကယ်၍ မရောက်အုံ့၊ အန္တောဂဓမေဝ–အတွင်းဝင်သည်သာ၊ သစေ ဟောတိ၊ (ဧဝံ သတိ)၊ အယံ–သည်၊ ဥက္ကဋ္ဌုက္ကဋ္ဌောနာမ–ဋ္ဌ မည်သော၊ ပတ္ထော–တည်း။

နာဠိကောဒနန္တိ–ကား၊ မဂဓနာဠိယာ–ဖြင့်၊ ဧကာယ တဏ္ဍုလနာဠိယာ–ဆန်တစ်ကွမ်းစား၏၊ သြဒနံ–ကို၊ (ဂဏှာတိ)၊ ပတ္ထောဒနန္တိ–ကား၊ မဂဓနာဠိယာ–ဖြင့်၊ ဥပဖုနာဠိကောဒနံ–ကွမ်းစားထက်ဝက် ဆန်၏ထမင်းကို၊ (ဂဏှာတိ)၊ သေသံ–ကြွင်းသောအစီအရင်ကို၊ ဝုတ္တနယေနေဝ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ပန–ဆက်၊ အယံ–ကား၊ နာမမတ္တော–အမည်မျှ၌၊ ဝိသေသော၊ နာဠိကောဒနာဒိ–တစ်ကွမ်းစားချက် ထမင်းအစရှိသော၊ သဗ္ဗမ္ပိ–အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော ထမင်း ပဲဟင်း ဟင်းလျှာ သည်၊ ပက္ခိတ္တံ–ထည့်အပ်သည်၊ (သမာနံ–သော်၊) ဝုတ္တနယေနေဝ ဟေဋ္ဌိမရာဇိသမံ (ဟုတ္တာ) သစေ တိဋ္ဌတိ၊ (ဧဝံ သတိ)၊ အယံ မဏ္ဍိမောနာမ ပတ္ထော၊ တံ ရာဇိ အတိက္ကမ္မ ထူပိကတံ သစေ တိဋ္ဌတိ၊ (ဧဝံ သတိ)၊ အယံ မဏ္ဍိမောမကောနာမ ပတ္ထော၊ တံ ရာဇိ–သစေ နှ သမ္ဘာဝုဏာတိ၊ အန္တောဂဓမေဝ သစေ ဟောတိ၊ (ဧဝံ သတိ) အယံ မဏ္ဍိမုက္ကဋ္ဌောနာမ ပတ္ထော၊ ပတ္ထောဒနာဒိ–တစ်ကွမ်းစား ချက် ထမင်းအစရှိသော၊ သဗ္ဗမ္ပိ ပက္ခိတ္တံ (သမာနံ) ဟေဋ္ဌိမရာဇိသမံ(ဟုတ္တာ)

သစေ တိဋ္ဌတိ၊ (ဧဝံ သတိ)၊ အယံ သြမကောနာမ ပတ္တော၊ ပေ၊အယံ-သည်၊ သြမကုက္ကဋ္ဌောနာမ ပတ္တော၊ ဣတိ အယံ-ကား၊ (နာမမတ္တော-၌၊ ဝိသေသော-တည်း၊) ဧဝံ-သို့၊ ဧတေပတ္တာ-တို့သည်၊ နဝ-၉ လုံးတို့တည်း။

တေသု-ထို သပိတ် ၉ လုံးတို့တွင်၊ ဥက္ကဋ္ဌုက္ကဋ္ဌောစ-ဥက္ကဋ္ဌုက္ကဋ္ဌ သပိတ်လည်းကောင်း၊ ဝါ-ဥက္ကဋ္ဌ သပိတ်ထက်ကြီးသော သပိတ်လည်းကောင်း၊ သြမကောမကော စ-လည်းကောင်း၊ ဝါ-သြမကသပိတ်အောက် ငယ်သော သပိတ်လည်းကောင်း၊ (ဣတိ-သို့) ဒွေ-၂ လုံးသော သပိတ်တို့သည်၊ အပတ္တာ-အဓိဋ္ဌာန် ဝိကပ္ပနာ လောက်သော သပိတ်မဟုတ်ကြကုန်၊ ဟိ-မှန်၊ တတောဥက္ကဋ္ဌော အပတ္တော, သြမကော အပတ္တောတိ ဣဒံ-ဤစကားကို၊ ဧတေ-ဤ ဥက္ကဋ္ဌုက္ကဋ္ဌ သပိတ်, သြမကောမက သပိတ်တို့ကို၊ သန္ဓာယ-၍၊ (ဘဂဝတာ ဝုတ္တံ-ပဒဘာဇနီ၌ ဟောတော်မူအပ်ပြီ၊ ဇေ-ဤ သပိတ် ၂ လုံးတို့တွင်၊ ဥက္ကဋ္ဌုက္ကဋ္ဌော-ကို၊ ဥက္ကဋ္ဌတော-ဥက္ကဋ္ဌသပိတ်ထက်၊ ဥက္ကဋ္ဌတ္တာ-ကြီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ တတော ဥက္ကဋ္ဌော အပတ္တောတိ-ဟူ၍၊ ဝုတ္တော-ပြီ၊ သြမကောမကောစ-ကိုလည်း၊ သြမကတော-အောက်၊ သြမကတ္တာ-ယုတ်လျော့သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ (တတော) သြမကော အပတ္တောတိ-ဟူ၍၊ ဝုတ္တော၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ ဧတေ-ဤ ဥက္ကဋ္ဌုက္ကဋ္ဌသြမကောမက သပိတ်တို့ကို၊ ဘာဇနပရိဘောဂေန-ခွက်ကိုသုံးစွဲနည်းဖြင့်၊ ပရိဘုဉ္ဇိတဗ္ဗာနိ-သုံးစွဲထိုက်ကုန်၏၊ နာ အဓိဋ္ဌာနုပဂါ-အဓိဋ္ဌာန်သို့လည်း မကပ်ရောက်ကုန်၊ နာ ဝိကပ္ပနုပဂါ-ဝိကပ္ပနာသို့လည်း မကပ်ရောက်ကုန်။ [ဤ သပိတ် ၂ လုံးသည် ဆွမ်းခံရာ၌ အပြစ်မရှိသော်လည်း အဓိဋ္ဌာန် ဝိကပ္ပနာပြု၍ မသုံးစွဲရ။]

ပန-အနွယကား၊ ဣတရေ-ဤသပိတ် ၂ လုံးမှ အခြားကုန်သော၊ သတ္တ-၇ လုံးသော သပိတ်တို့ကို၊ အဓိဋ္ဌဟိတ္တာဝါ-၍သော်လည်းကောင်း၊ ဝိကပ္ပေတ္တာ ဝါ-၍ သော်လည်းကောင်း၊ ပရိဘုဉ္ဇိတဗ္ဗာ-နှ၏၊ ဧဝံ-သို့၊ (အဓိဋ္ဌာန် ဝိကပ္ပနာကို)၊ အကတ္တာ-၍၊ တံ-ထိုသပိတ်ကို၊ (ဒသာဟံ-ကို၊ အတိက္ကာမယတော-၏၊ နိသဂ္ဂိယံ-သော၊ ပါစိတ္တိယံ-သည်၊ (ဟောတိ)၊ သတ္တဝိဓမ္မိ-သော၊ တံ ပတ္တံ-ကို၊ ဒသာဟပရမံ-ဆယ်ရက် အလွန် အပိုင်းအခြားရှိသော၊ ကာလံ-ကို၊ အတိက္ကာမယတော-၏၊ နိသဂ္ဂိယံ-သော၊ ပါစိတ္တိယံ-သည်၊ (ဟောတိ)၊ ဣတိ-ဤကားအနက်၊ ["တံ . အတိက္ကာမယတော နိသဂ္ဂိယံ ပါစိတ္တိယံ" ဟူသော ရှေ့စကားသည် သိက္ခာပုဒ် ပါဠိတော်စကားတည်း၊ ထို့ကြောင့် တံ၏ နောက်၌ "ဒသာဟံ" မပါသင့်၊ "ပါစိတ္တိယံတိ" ဟု ဣတိလည်း မပါသင့်၊ "တံ သတ္တဝိဓံပိ ပတ္တံ၊ ပေ၊ ပါစိတ္တိယံတိ" ကား

ထိုပါဠိ၏ အနက်ကို ထပ်ဖွင့်သော စကားတည်း၊ ထို့ကြောင့် "ဣတိ-ဤကား အနက်"ဟု ပေးရသည်။]

၆၀၇။ နိသဂ္ဂိယံ၊ပေ၊ ပရိဘုဥ္ဇတိတိ-ကား၊ ယာဂုံ-ကို၊ ပိဝိတွာ-ပြီး၍၊ (ပတ္တေ-ကို၊) မောတေ-ဆေးအပ်ပြီးသော်၊ ဒုက္ကဋံ၊ ခဋ္ဌက် ခါဒိတွာ ဘတ္တံ ဘုဉ္ဇိတွာ မောတေ ဒုက္ကဋံ(ဟောတိ)၊ ဣတိဧဝံ ပယောဂေ ပယောဂေ ဒုက္ကဋံ။

၆၀၈။ ပန-ကား၊ အနာပတ္တိ၊ ပေ၊ ဝိကပ္ပေတိတိ ဌေ-ဌ၊ (ဝိနိစ္ဆယော ဧဝံ ဝေဒိတဗ္ဗော)၊ ပမာဏယုတ္တာသပိ-ပမာဏနှင့်ယှဉ်သော သပိတ်၏လည်း၊ အဓိဋ္ဌာနဝိကပ္ပနုပဂတ်-အဓိဋ္ဌာန်လောက်သည်၏အဖြစ်, ဝိကပ္ပနာလောက်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဧဝံ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ အယော ပတ္တော-သည်၊ ပဠုဟိ-၅ ကြိမ် ကုန်သော၊ ပါကေဟိ-ဖုတ်ခြင်းတို့ဖြင့်၊ (ပက္ကော-ဖုတ်အပ်ပြီးသည်၊ သမာနော-သော်၊ ဝါ-ဖြစ်မှ၊) အဓိဋ္ဌာနုပဂေါ-အဓိဋ္ဌာန်သို့ ကပ်ရောက်သည်၊ ဝါ-အဓိဋ္ဌာန်လောက်သည်၊ (ဟောတိ)၊ မတ္တိကာပတ္တော-သည်၊ ဒွီဟိ ပါကေဟိ ပက္ကော (သမာနော) အဓိဋ္ဌာနုပဂေါ (ဟောတိ)၊ ဥဘောပိ-၂ မျိုးသော သပိတ်တို့သည်လည်း၊ ယံ မူလံ-အကြင်အဖိုးကို၊ ဒါတုံ-ပေးထိုက်၏၊ [သပိတ်သည်အား ပေးထိုက်၏။] တသ္မိံ-ထိုအဖိုးကို၊ ဒိန္နေ ယေဝ-ပေးအပ်ပြီးသော်သာ၊ ဝါ-မှသာ၊ (အဓိဋ္ဌာနုပဂေါ ဟောတိ)၊ ဧကောပိ-သော်၊ ပါကော-ဖုတ်ခြင်းသည်၊ ဥဒေနော သစေ ဟောတိ၊ (ဧဝံသတိဝါ) ကာကဏိကမတ္တမ္ပိ-တစ်ချင်ရွေးမျှလည်း၊ ဝါ-တစ်ပြားမျှလည်း၊ မူလံ-အဖိုး သည်၊ အဒိန္နံ-မပေးအပ်သေးသည်၊ (သစေ ဟောတိ၊ ဧဝံသတိဝါ၊) အဓိဋ္ဌာနုပဂါ နု (ဟောန္တိ)၊ [ဥဘောပိကိုထောက်၍ "အဓိဋ္ဌာနုပဂါ"ဟု ရှိရမည်၊] ပတ္တသာမိကော သစေပိ ဝဒတိ-အကယ်၍မူလည်း လျှောက်အုံ့၊ (ကိံ)၊ ယဒါ, တုမှာကံ-တို့၏၊ မူလံ, ဘဝိဿတိ-ရှိလတ္တံ့၊ တဒါ-ထိုအခါကျမှ၊ ဒဿထ-ပေးရပါ ကုန်လတ္တံ့၊ [ရှိမှ ပေးပါ-ဟူလို၊] အဓိဋ္ဌဟိတွာ, ပရိဘုဥ္ဇထ-နှ၊ ဣတိ-ဤသို့ လျှောက်အုံ့၊ (ဧဝံသတိပိ) အဓိဋ္ဌာနုပဂေါ နေဝ ဟောတိ၊ ဟိ-မှန်၊ ပါကဿ- ဖုတ်ခြင်း၏၊ ဥိနတ္တာ, ပတ္တသင်္ခံ-သပိတ်ဟု ခေါ်ဝေါ်အပ်သည်၏ အဖြစ်သို့၊ နု ဂတ္တတိ၊ မူလဿ - အဖိုး၏၊ သကလဿဝါ - အလုံးစုံ၏သော်လည်းကောင်း၊ ကေဒေသဿဝါ-တစ်စိတ်တစ်ဖို့၏သော်လည်းကောင်း၊ အဒိန္နတ္တာ, သကဘာဝံ-မိမိဥစ္စာ၏အဖြစ်သို့၊ နု ဥပေတိ၊ အညဿေဝ-အခြားသော ဈေးသည်၏သာ၊ သန္တကော, ဟောတိ-ဖြစ်သေး၏၊ တသ္မာ, ပါကေ စ-ဖုတ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ မူလေ စ-အဖိုးသည်လည်းကောင်း၊ နိဋ္ဌိတေ ယေဝ-ပြီးသော်သာ၊ ဝါ-ပြီးမှသာ၊ အဓိဋ္ဌာနုပဂေါ ဟောတိ။

ယော–အကြင်သပိတ်သည်၊ အဓိဋ္ဌာနုပဂေါ–အဓိဋ္ဌာန်သို့ ကပ်ရောက်၏၊ ဝါ–အဓိဋ္ဌာန်လောက်၏၊ သွေဝ–ထို အဓိဋ္ဌာန်လောက်သော သပိတ်သည်ပင်၊ ဝိကပ္ပနုပဂေါ–၏၊ ဝါ–၏၊ သော–ထို အဓိဋ္ဌာန် ဝိကပ္ပနာလောက်သော သပိတ်ကို၊ ဟတ္ထံ–သို့၊ အာဂတောပိ–ရောက်သောသပိတ်ကိုလည်းကောင်း၊ အနာဂတောပိ–ကိုလည်းကောင်း၊ [အဝေးကလုမ်း၍ လှူလိုက်သောအခါ မိမိထံသို့ မရောက်သေးသော သပိတ်ကို "အနာဂတော"ဟု ဆိုသည်၊] အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗောဝါ–အဓိဋ္ဌာန်သော်လည်း တင်ထိုက်၏၊ ဝိကပ္ပေတဗ္ဗောဝါ–ဝိကပ္ပနာသော်လည်း ပြုထိုက်၏၊ ဟိ–မှန် (တစ်နည်း) ဟိ–ချဲ့ဦးအံ့၊ ပတ္တကာရကော–သပိတ်ကို ပြုလုပ်သူသည်၊ ဝါ–သပိတ်သည်သည်၊ မူလံ–ကို၊ လဘိတ္တာဝါ–၍သော်လည်းကောင်း၊ သယံ–ဈေးသည်ကိုယ်တိုင်၊ ဒါတုကာမော–လှူလိုသည်၊ ဟုတ္တာဝါ–၍သော်လည်းကောင်း၊ ဘန္တေ, အဟံ–သည်၊ တုမှာကံ–တို့ဖို့၊ ပတ္တံ–ကို၊ ကတ္တာ–၍၊ အသုကဒိဝသေနာမ–၌၊ ပစိတ္တာ–ဖုတ်၍၊ ထပေသာမိ–ထားလိုက်ပါအံ့၊ ဣတိ–သို့၊ ယဒိ ဝဒတိ–အံ့၊ ["ဣတိ ဝတ္တာ တထေဝ ကရောတိ"ဟုလည်း တစ်ဝါကျရှိသင့်သေး၏–ဟု ထင်သည်၊] ဘိက္ခုစ–သည်လည်း၊ တေန–ထို သပိတ်သည်သည်၊ ပရိစ္ဆိန္နဒိဝသတော–ပိုင်းခြားအပ်သောနေ့မှ၊ ဒသာဟံ–ကို၊ အတိက္ကာမေတိ–အံ့၊ နိသဂ္ဂိယံ–သော၊ ပါစိတ္တိယံ–သည်၊ (ဟောတိ)။

ပန–ဆက်၊ ပတ္တကာရကော–သည်၊ အဟံ–သည်၊ တုမှာကံ–တို့ဖို့၊ ပတ္တံ–ကို၊ကတ္တာ ပစိတ္တာ, သာသနံ–နှုတ်မှာစကားကို၊ ပေသေသာမိ–ပို့လိုက်ပါအံ့၊ ဣတိ–သို့၊ ဝတ္တာ–၍၊ တထေဝ–ထို လျှောက်သည့်အတိုင်းသာလျှင်၊ သစေ ကရောတိ–အံ့၊ တေန–ထို သပိတ်သည်သည်၊ ပေသိတဘိက္ခု ပန–စေလွှတ်အပ်သော ရဟန်းသည်ကား၊ တဿဘိက္ခုနော–ထို သပိတ်ရှင်ရဟန်းအား၊ သစေ နံ အာရောစေတိ–အံ့၊ အညော–စေလွှတ်အပ်သော ရဟန်းမှ အခြားသော ရဟန်းသည်၊ ဒိသ္မာဝါ–၍သော်လည်းကောင်း၊ သုတ္တာဝါ–၍သော်လည်းကောင်း၊ ဘန္တေ တုမှာကံ, ပတ္တော–သည်၊ နိဋ္ဌိတော–ပြီးပါပြီ၊ ဣတိ–သို့၊ သစေ အာရောစေတိ–အံ့၊ (ဧဝံသတိ)၊ ဧတဿ–ဤ အခြားရဟန်း၏၊ အာရောစနံ–တစ်ဆင့်လျှောက်ခြင်းသည်၊ နံ ပမာဏံ–လိုရင်းပမာဏမဟုတ်၊ ပန–အနွယကား၊ ယဒါ–၌၊ တေန–ထိုဈေးသည်သည်၊ ပေသိတော ယေဝ–စေလွှတ်အပ်သော ရဟန်းသည်သာ၊ အာရောစေတိ–၏၊ တဿ–ထို စေလွှတ်အပ်သော ရဟန်း၏၊ ဝစနံ–ကို၊ (တတော) သုတဒိဝတော–ထို ကြားအပ်ရာနေ့မှ၊ ပဋ္ဌာယ–၍၊ ဒသာဟံ–ကို၊ အတိက္ကမယတော–လွန်စေသော ရဟန်း၏၊ နိသဂ္ဂိယံ ပါစိတ္တိယံ (ဟောတိ)။

ပတ္တကာရကော–သည်၊ အဟံ တုမှာကံ ပတ္တံ ကတ္တာ, ပစိတ္တာ–ဖုတ်ပြီး၍၊ ကသမိ–တစ်စုံတစ်ယောက်၏၊ ဟတ္ထေ–၌၊ ပဟိဏိသာမိ–ပို့လိုက်ပါအုံ၊ ဣတိ ဝတ္တာ တဏေဝ–(ထို လျှောက်သည့်အတိုင်းပင်၊) သစ္စေ ကရောတိ၊ ပန–ထိုသို့ ပြုပါသော်လည်း၊ ပတ္တံ ဂဟေတ္တာ, အာဂတဘိက္ခု–သည်၊ အတ္တနော–၏၊ ပရိဝေဏေ ထပေတ္တာ, တသ–ထို သပိတ်ရှင် ရဟန်းအား၊ နံ အာရောစေတိ–မပြောအုံ၊ အညော–သော၊ ကောစိ–တစ်စုံတစ်ယောက်သည်၊ ဘဏတိ–ပြောအုံ၊ (ကိံ)၊ ဘန္တေ, အဓုနာ–ယခုအခါ၌၊ ဝါ–မကြာမီက၊ အာဘတော–ဆောင်ယူအပ်သော၊ ပတ္တော–သည်၊ သုန္ဒရောအပိ–ကောင်းပါ၏လော၊ ဣတိ ဘဏတိ၊ အာဝုသော, ပတ္တော–သည်၊ ကုဟိं–အဘယ်မှာနည်း၊ ဣတိ–ဤသို့မေးအုံ၊ ဣတ္ထန္နာမသ–ဤ အမည်ရှိသောရဟန်း၏၊ ဟတ္ထေ–၌၊ ပေသိတော–ပို့အပ်ပြီ၊ ဣတိ–အုံ၊ စေ သပိ–ဤ အခြားရဟန်း၏လည်း၊ ဝစနံ–တစ်ဆင့်ပြောအပ်သော စကားသည်၊ နံ ပမာဏံ၊ ပန–အနွယကား၊ ယဒါ, သော ဘိက္ခု–ထို သပိတ်ယူလာသော ရဟန်းသည်၊ ပတ္တံ, ဒေတိ–၏၊ ပေ၊ တသ္မာ, ဒသာဟံ–ကို၊ အနတိက္ကာမေတ္တာဝ–လျှင်၊ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗောဝါ–အဓိဋ္ဌာန်သော်လည်း တင်ထိုက်၏၊ ဝိကပ္ပေတဗ္ဗောဝါ–ဝိကပ္ပနာသော်လည်း ပြုထိုက်၏။

တတ္ထ–ထို အဓိဋ္ဌာန် ဝိကပ္ပနာပြုရာ၌၊ ပတ္တသ–၏၊ အဓိဋ္ဌာနာ–တို့သည်၊ ဒွေ–တို့တည်း၊ ကာယေနဝါ–ဖြင့်မူလည်း၊ အဓိဋ္ဌာတိ၊ ဝါစာယဝါ အဓိဋ္ဌာတိ၊ စ–ဆက်၊ တေသံ–ထို အဓိဋ္ဌာန်တင်ခြင်းတို့၏၊ ဝသေန–အားဖြင့်၊ အဓိဋ္ဌဟန္တေန–အဓိဋ္ဌာန်တင်သော ရဟန်းသည်၊ ဣမံ ပတ္တံ–ဤ သပိတ်ဟောင်းကို၊ ပစ္စုဒ္ဓရာမိ–ပစ္စုद्ध်ိုရ်ပြုပါ၏၊ ဝါ–တစ်ဖန် ထုတ်ပယ်ပါ၏၊ ဣတိဝါ–သော်လည်းကောင်း၊ [ဤကား အနိုးရှိသပိတ်ကို ပစ္စုद्ध်ိုရ်ပြုပုံတည်း၊] ဧတံ ပတ္တံ (ထိုသပိတ်ကို) ပစ္စုဒ္ဓရာမိ၊ ဣတိဝါ–လည်းကောင်း၊ [ဤကား အဝေးရှိ သပိတ်ကို ပစ္စုद्ध်ိုရ်ပြုပုံတည်း၊] ဧဝံ–သို့၊ သမ္မုခေဝါ–မျက်မှောက်၌ သော်လည်းကောင်း၊ ပရမ္မုခေဝါ–၌သော်လည်းကောင်း၊ ဒ္ဝိတံ, ပုရာဏပတ္တံ–သပိတ်ဟောင်းကို၊ ပစ္စုဒ္ဓရိတ္တာဝါ–ပစ္စုद्ध်ိုရ်ပြုပြီး၍သော်လည်းကောင်း၊ အညဿ–အား၊ ဒတ္တာဝါ–ပေးပြီး၍သော်လည်းကောင်း၊ ယတ္ထ ကတ္ထစိ–၌၊ ဒ္ဝိတံ–သော၊ နဝံ–သော၊ ပတ္တံ–ကို၊ ဟတ္ထေန–ဖြင့်၊ ပရာမသိတ္တာ, ဣမံ ပတ္တံ အဓိဋ္ဌာမိတိ–ဟူ၍၊ စိတ္တေန အာဘောဂံ ကတ္တာ, ကာယဝိကာရံ–ကိုယ်၏ ထူးခြားသောအမှုအရာကို၊ ကရောန္တေန– လျက်၊ ကာယေနဝါ–ဖြင့်မူလည်း၊ အဓိဋ္ဌာ တဗ္ဗော၊ ဝစီဘေဒံ–ကို၊ ကတ္တာ–၍၊ ဝါစာယဝါ–နှုတ်ဖြင့်မူလည်း၊ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗော–၏။

တတြ–ထိုနှုတ်ဖြင့် အဓိဋ္ဌာန်တင်ရာ၌၊ အဓိဋ္ဌာနံ–အဓိဋ္ဌာန်သည်၊ ဒုဝိဓံ–မျက်မှောက် မျက်ကွယ်အားဖြင့် ၂ ပါးအပြားရှိ၏၊ [ထို ၂ ပါးကို ချဲ့ပြလိုသောကြောင့် "သစေ ဟတ္ထပါသေ"စသည်မိန့်၊] ဟတ္ထပါသေ–၌၊ (ပတ္တော–သည်၊) သစေ ဟောတိ–အုံ့၊ (ဧဝံ သတိ)၊ ဣမံ ပတ္တံ အဓိဋ္ဌာမိတိ–ဟူ၍၊ (ဤသပိတ်ကို မိမိဥစ္စာဟု စွဲမြဲစွာ ဆောက်တည်ပါ၏ဟူ၍၊) ဝါစာ–စကားလုံးကို၊ ဘိန္ဒိတဗ္ဗာ–ခွဲခြားထိုက်၏၊ (တစ်နည်း) ဝါစာဘိန္ဒိတဗ္ဗာ–နှုတ်မြွက်ထိုက်၏၊ အထ–သို့မဟုတ်၊ အန္တောဂဗ္ဘေ ဝါ–အခန်းတွင်း၌သော်လည်းကောင်း၊ [မိမိနေရာ ကျောင်း၏ အခန်းတွင်း၌–ဟူလို၊] ဥပရိပါသာဒေဝါ–ပြာသာဒ်၏ အထက်၌သော်လည်းကောင်း၊ သာမန္တ ဝိဟာရေ ဝါ–အနီးကျောင်း၌သော်လည်းကောင်း၊ (သစေ) ဟောတိ၊ [သာမန္တ ဝိဟာရေသည် ဥပလက္ခဏာစကားတည်း၊ အဝေး၌လည်း မှန်း၍ အဓိဋ္ဌာန် တင်ကောင်း၏၊] (ဧဝံ သတိ)၊ ထပိတဋ္ဌာနံ–ထားအပ်ရာအရပ်ကို၊ သလ္လက္ခေတွာ–၍၊ ဧတံ ပတ္တံ အဓိဋ္ဌာမိတိ–ဟူ၍၊ (ဝါ–ထိုသပိတ်ကို အဓိဋ္ဌာန်တင်ပါ၏ ဟူ၍၊) ဝါစာ–ကို၊ ဘိန္ဒိတဗ္ဗာ–၏၊ ပန–ဆက်၊ အဓိဋ္ဌဟန္တော နေ–အဓိဋ္ဌာန်တင်ရသော ရဟန်းသည်၊ ဧကေနေ–တစ်ယောက်တည်းသည်၊ (ဟုတ္တာပိ–၍လည်း)၊ . အဓိဋ္ဌာတုံ–ဌာ၊ ဝဋ္ဋတိ–အပ်၏၊ အညဿ–အခြားပုဂ္ဂိုလ်၏၊ သန္တိကေပိ–၌လည်း၊ အဓိဋ္ဌာတုံ ဝဋ္ဋတိ။

အညဿ–၏၊ သန္တိကေ–၌၊ (အဓိဋ္ဌာနဿ–အဓိဋ္ဌာန်တင်ခြင်း၏၊) **အယံ**–ကား၊ အာနိသံသော–အကျိုးတည်း၊ အဿ–ထိုရဟန်း၏၊ မေ–သည်၊ အဓိဋ္ဌိတော နု ခေါ–အဓိဋ္ဌာန် တင်အပ်ပြီးလေလော၊ နော အဓိဋ္ဌိတော နု ခေါ–အဓိဋ္ဌာန်မတင်အပ်သေးလေသလော၊ ဣတိ–သို့၊ ဝိမတိ–တွေးတောယုံမှားခြင်းသည်၊ သစေ ဥပ္ပဇ္ဇတိ–အုံ့၊ (ဧဝံ သတိ)၊ ဣတရော–အခြားရဟန်းသည်၊ [အဓိဋ္ဌာန်တင်စဉ်က အနားဌိုရှိသော ရဟန်းသည်၊] သာရေတွာ–အမှတ်ရစေ၍၊ ဝိမတိ–ကို၊ ဆိန္ဒိသတိ–ဖြတ်လတ္တံ့၊ ဣတိ (အယံ)ကား၊ အာနိသံသော–တည်း၊ ကောစိ–အချို့သော ရဟန်းသည်၊ ဒသ–နှင်သော၊ ပတ္တေ–တို့ကို၊ လဘိတွာ–၍၊ သဗ္ဗေ ဝ–အလုံးစုံသော သပိတ်တို့ကိုပင်၊ အတ္တနာ ဝ–မိမိချည်းသာ၊ ပရိဘုဉ္ဇိတုကာမော–သုံးစွဲလိုသည်၊ သစေ ဟောတိ၊ (ဧဝံ သတိ)၊ သဗ္ဗေ–အလုံးစုံသော သပိတ်တို့ကို၊ နု အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗာ–နှ၊ ဧကံ, ပတ္တံ–ကို၊ အဓိဋ္ဌာယ–၍၊ ပုနဒိဝသေ–၌၊ တံ–ထိုအဓိဋ္ဌာန်တင်ထားအပ်သော သပိတ်ကို၊ ပစ္စုဒ္ဓရိတွာ–ပစ္စုဒ္ဓိုရ်ပြု၍၊ အညော–အခြားသပိတ်တစ်လုံးကို၊ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗော–၏၊ ဧတေနုပါယေန–ဖြင့်၊ ဝဿသတမ္ပိ–အနှစ်တစ်ရာပတ်လုံးလည်း၊ ပရိဟရိတုံ–သွားလေရာရာ ဆောင်ယူခြင်းငှာ၊ သက္ကာ–တတ်ကောင်း၏။

ဧဝံ–သို့၊ အပ္ပမတ္တာသ–အဓိဋ္ဌာန်တင်မှု၌ မမေ့မလျော့သော၊ ဘိက္ခုနော–၏၊ အဓိဋ္ဌာနဝိဓေယ္ယာနံ–အဓိဋ္ဌာန်ကို စွန့်ခြင်းသည်၊ သိယာ–ဖြစ်ရာသေးသလော၊ ဣတိ–ဤကား အမေးတည်း၊ သိယာ–သေး၏၊ ဟိ–မှန်၊ အယံ–ဤရဟန်းသည်၊ ပတ္တံ–ကို၊ အညဿ ဝါ–အားသော်လည်း၊ သစေ ဒေတိ–အံ့၊ သစေ ဝိဿမတိ ဝါ–အကယ်၍ လူသော်လည်း ထွက်အံ့၊ သိက္ခံဝါ–ကိုသော်လည်း၊ သစေပစ္စက္ခာတိ–အံ့၊ ကာလံ ဝါ–သေခြင်းကိုသော်လည်း၊ သစေ ကရောတိ၊ အဿ–ထိုရဟန်း၏၊ လိင်ံဝါ–လိင်သည်သော်လည်း၊ သစေ ပရိဝတ္တေတိ–အကယ်၍ ပြောင်းလဲအံ့၊ (အကယ်၍ ပြန်အံ့၊) သစေ ပစ္စုဋ္ဌရတိ ဝါ–အကယ်၍ ပစ္စဒ္ဓိုရ်သော်လည်း ပြုအံ့၊ ပတ္တော–ဌ၊ ဆိဒ္ဒံဝါ–အပေါက်သည်သော်လည်း၊ သစေ ဟောတိ–အံ့၊ (ဧဝံ သတိ)၊ အဓိဋ္ဌာနံ ဝိဓေဟတိ၊ စ–သာဓုကကား၊ ဒိန္နဝိဿဇ္ဇိတပစ္စက္ခာ၊ ပေ၊ သတ္တမန္တိ–ဟူသော၊ ဧတံ–ဤဂါထာစကားကို၊ ဝုတ္တံပိ–ရှေးဆရာတို့လည်း ဆိုအပ်ပြီ၊ [ဒိန္နဝိဿဇ္ဇိတပစ္စက္ခာ–ပေးခြင်း, လူထွက်ခြင်း, သိက္ခာချခြင်းကြောင့်သော်လည်းကောင်း၊ ကာလံ ကိရိယာကတေနစ–သေခြင်းကိုပြုခြင်းကြောင့်သော်လည်းကောင်း၊ လိင်ံပစ္စုဋ္ဌာ စေဝ–လိင်ပြန်ခြင်း, ပစ္စဒ္ဓိုရ်ပြုခြင်းကြောင့်သော်လည်းကောင်း၊ သတ္တမံ(သတ္တမေန) သော၊ ဆိဒ္ဒေန–အပေါက်ကြောင့်သော်လည်းကောင်း၊ (အဓိဋ္ဌာနဝိဓေဟနံ–အဓိဋ္ဌာန်ကို စွန့်ခြင်းသည်)၊ ဘဝတိ။]

စောရ၊ ပေ၊ ဟေဟိပိ–ခိုးသူ၏ ဆောင်ယူခြင်း, အကျွမ်းဝင်သဖြင့် ယူခြင်းတို့ကြောင့်လည်း၊ ဝိဓေဟတိယေဝ၊ ကိတ္တကေန–သော၊ ဆိဒ္ဒေန–ကြောင့်၊ အဓိဋ္ဌာနံ–သည်၊ ဘိဒ္ဒတိ–နည်း၊ ယေန–အကြင်အပေါက်ဖြင့်၊ ကဏ်သိတ္ထံ–ဆတ်ဆန်ထမင်းလုံးသည်၊ နိက္ခမတိစေဝ–ထွက်လည်း ထွက်နိုင်၏၊ ပဝိသတိစ–၏၊ (တေန–ထိုအပေါက်ကြောင့်၊ အဓိဋ္ဌာနံ ဘိဒ္ဒတိ၊) ဟိ–မှန်၊ ဣဒံ–ဤ ဆတ်ဆန်ထမင်းလုံးသည်၊ သတ္တန္နံ–၇ မျိုးကုန်သော၊ ဓညာနံ–တို့တွင်၊ လာမကညသိတ္ထံ–အညံ့ဆုံး(အငယ်ဆုံး) စပါးမှဖြစ်သော ထမင်းလုံးတည်း၊ တသ္မိံ–ထိုသပိတ်ကို၊ အယစုဏ္ဏေန ဝါ–သံမှုန့်ဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ အာဏိယာ ဝါ–စိုဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ ပဋ္ဌိပါကတိကေ–တစ်ဖန် ပင်ကိုယ်သဘောရှိသည်ကို၊ ကတေ–ပြုအပ်ပြီးသော်၊ ဒသာဟဿ္ဇန္တ ရေ–ဌ၊ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗော၊ အယံ–ကား၊ တာဝ––ဝိကပ္ပနာမှ ရှေးဦးစွာ၊ အန္တော၊ ပေ၊ ဇေ–ဌ၊ အဓိဋ္ဌာနေ–အဓိဋ္ဌာန်တင်ခြင်းဌ၊ ဝိနိစ္ဆယော–တည်း၊

ပန–ကား၊ ဝိကပ္ပနေ–ဝိကပ္ပနာဌ၊ (လဗ္ဘမာနာ–ရထိုက်ကုန် သော)၊ ဝိကပ္ပနာ–တို့သည်၊ ဒွေ–တို့တည်း၊ သမ္ဘုဓဝိကပ္ပနာ–မိမိနှုတ်ဖြင့် ဝိကပ္ပနာပြုခြင်းလည်းကောင်း၊ ပရမ္မုခဝိကပ္ပနာ စ–သူတစ်ပါးနှုတ်ဖြင့် ဝိကပ္ပနာ

ပြုခြင်းလည်းကောင်းတည်း၊ [ဝိကပ္ပနာနှင့်စပ်၍ မှတ်ဖွယ်ကို ကခ်ါ ဘာသာဋ္ဌိကာ သုဒ္ဓပါစိတ်, သုရာပါဏာဝဂ်, ဝိကပ္ပနာသိက္ခာပုဒ်၌ ပြထားပြီ။] ကထံ–အဘယ်သို့လျှင်၊ သမ္မုခဝိကပ္ပနာ–သည်၊ ဟောတိ–နည်း၊ ပတ္တာနံ–သပိတ်တို့၏၊ ကေဘုဘာဝံ–တစ်လုံး၏အဖြစ်, အများတို့၏ အဖြစ်ကိုလည်း ကောင်း၊ သန္ဓိဟိတာ သန္ဓိဟိတဘာဝဉ္စ–အနီးဌ၌ ထားအပ်ကုန်သည်၏အဖြစ်, အနီးဌ၌ မထားအပ်ကုန်သည်၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ [သံ–အနီးဌ+နိဟိတ–သိုမှီးထားအပ်၊] ဥတ္တာ–၍၊ ဣမံ ပတ္တန္တိ ဝါ–ဟူ၍လည်းကောင်း၊ (အနီးတစ်လုံး ဝိကပ္ပနာပြုပုံ)၊ ဣမေ ပတ္တေတိ ဝါ–သော်လည်းကောင်း၊ (အနီးအများဌ်ပြုပုံ)၊ တေပတ္တန္တိ ဝါ–လည်းကောင်း၊ (အဝေးတစ်လုံးဌ် ပြုပုံ)၊ ဧတေပတ္တေတိ ဝါ–လည်းကောင်း၊ (အဝေးအများဌ် ပြုပုံ)၊ ဝတ္ဘာ–၍၊ တုယံ ဝိကပ္ပေမိတိ–ဟူ၍၊ ဝတ္ဘဗ္ဗံ–ဆိုရာ၏၊ [ဣမံ ပတ္တံ–ကို၊ တုယံ–အား၊ ဝိကပ္ပေမိ–ကိုယ်ဟာအမှတ်, ကင်းစင်လတ်အောင် ပြုပါ၏၊ ဝါ–ပေးပါ၏၊] အယံ–ကား၊ ကော–သော၊ သမ္မုခဝိကပ္ပနာ–မိမိနှုတ်ဖြင့် ဝိကပ္ပနာပြုခြင်းတည်း။

ဧတ္ထာဝတာ–ဤမျှ အတိုင်းအရှည်ရှိသော ဝိကပ္ပနာပြုခြင်းဖြင့်၊ နိဧေတုံ–သိုမှီးသိမ်းထားခြင်းငှာ၊ ဝဋ္ဋတိ၊ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ ဝါ–ငှာလည်းကောင်း၊ ဝိသဇ္ဇေတုံ ဝါ–ငှာလည်းကောင်း၊ အဓိဋ္ဌာတုံ ဝါ–ငှာလည်းကောင်း၊ နု ဝဋ္ဋတိ–မအပ်သေး၊ ပန–အနွယကား၊ မယံ သန္တကံ၊ ပေ၊ ကရောဟိတိ–ဟူ၍၊ ဧဝံ–သို့၊ ဝုတ္တေ–သော်၊ ပစ္စဒ္ဓါရောနာမ–ပစ္စဒ္ဓိရ်ပြုခြင်းမည်သည်၊ ဝါ–ပြန်၍ထုတ်ခြင်းမည်သည်၊ ဟောတိ၊ [မယံ–၏၊ သန္တကံ–ဥစ္စာကို၊ ပရိဘုဉ္ဇဝါ–သုံးစွဲလိုမူလည်း သုံးစွဲပါလော့၊ ဝိသဇ္ဇေဟိ ဝါ–စွန့်လိုမူလည်း စွန့်ပါလော့၊ ယထာပစ္စယံ–အကြောင်းအားလျော်စွာ၊ ကရောဟိ–ပြုပါလော့၊] တတော–ထို ပစ္စဒ္ဓိရ်ပြုပြီးရာအခါမှ၊ ပဘုတိ–၍၊ ပရိဘောဂါဒယောပိ–သုံးစွဲခြင်းအစရှိသည်တို့သည်လည်း၊ ဝဋ္ဋန္တိ–နိ၏၊ အပရောနယော၊ ပေ၊ အယံ အပရာပိ သမ္မုခဝိကပ္ပနာ၊ ပေ၊ ပရိဘောဂါ ဒယောပိ ဝဋ္ဋန္တိ၊ ဣတိ–ဤကား သမ္မုခဝိကပ္ပနာတည်း။

ကထံ, ပရမ္မုခဝိကပ္ပနာ–သည်၊ ပေ၊ တေန–ထို ဝိကပ္ပနာ အစားပြုပေးမည့် ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝတ္ဘဗ္ဗော၊ (ကိ)၊ တေ–၏၊ မိတ္တောဝါ–ခိုင်မြဲသော မိတ်ဆွေသည်သော်လည်းကောင်း၊ သန္ဒိဋ္ဌောဝါ–ထိုဤအရပ် ပေါင်းဆုံလတ်၍ မြင်အပ်ဖူးကာမျှဖြစ်သော မိတ်ဆွေသည်သော်လည်းကောင်း၊ ကော–အဘယ်သူပါနည်း၊ ဣတိ (ဝတ္ဘဗ္ဗော)၊ တတော–ထိုသို့ မေးခြင်းကြောင့်၊ ဣတရေန–အခြားသော သပိတ်ရှင်ရဟန်းသည်၊ ပုရိမနယေနေဝ၊ ပေ၊ ပန–ဆက်၊ တေန ဘိက္ခုနာ–ထိုဝိကပ္ပနာပြုသောရဟန်းသည်၊ ဒုတိယသမ္မုခဝိကပ္ပနာယံ–၌၊ ဝုတ္တနယေနေဝ၊

ပေ၊ ဝဋ္ဋဏ္ဍီ၊ (ဣတိ–ဤကား၊ ပရမ္မုခဝိကပ္ပနာ–တည်း၊) ပန–ဆက်၊ ဒ္ဝိန္နံ–ကုန်သော၊ ဣမာသံ ဝိကပ္ပနာနံ–တို့၏၊ နာနာကရဏံ–အသီးအခြားပြုတတ်ကြောင်းအထူးကိုလည်းကောင်း၊ အဝသေသော–သော၊ ဝစနက္ကမောစ–စကားအစဉ်ကိုလည်းကောင်း၊ သဗ္ဗော–အလုံးစုံကို၊ ပဌမကထိန သိက္ခာပဒ ဝဏ္ဏနာယံ–၌၊ ဝုတ္တနယေနေဝ–သာလျှင်၊ သမုဋ္ဌာနာဒီဟိ သဒ္ဓိं ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ဣတိ–အပြီးတည်း။ ။ပတ္တသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ နိဋ္ဌိတာ။

၂–ဥိနပဗ္ဗဇန္ဓနသိက္ခာပုဒ်

၆၀၉။ တေန သမယေနာတိ ဥိနပဗ္ဗဇန္ဓနသိက္ခာပဒံ၊ တတ္ထ–၌၊ နယာပေတိတိ (ဇတ္ထ)–၌၊ (ဂုဏ္ဌတ္ထံ ကိရ ဥဒ္ဓရိတ္တာ ဒဿေသိမိ)၊ သော–ထို အိုးထိန်းသည်သည်၊ အရိယသာဝကော–သည်၊ ယဒိ နာဘဝိဿ–အကယ်၍ မဖြစ်အုံ၊ (ဧဝံသတိ)၊ ဧဝံ–သို့၊ (ဝါ–သို့ကလောက်)၊ တေဟိ–ထိုရဟန်းတို့သည်၊ ဥဗ္ဘာဇ္ဇော–နှိပ်စက်အပ်သည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ အညထတ္တမ္ပိ–ကြည်ညိုခြင်းမှ တစ်ပါးသော အပြား၏ အဖြစ်သို့လည်း၊ ဝါ–အကြည်ညိုပျက်ခြင်းသို့လည်း၊ အဂမိဿ ရောက်ရာပြီ၊ ပန–သို့သော်လည်း၊ သောတာပန္နတ္တာ–သောတာပန်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ကေဝလံ–စိတ်ပျက်ခြင်းမဖက် သက်သက်၊ သရီရေနေဝ–ကိုယ်အားဖြင့်သာလျှင်၊ နယာပေတိ–မမျှတ၊ တေန–ကြောင့်၊ အတ္တနာပိ နယာပေတိ၊ ပုတ္တဒါရာပိဿ ကိလမန္တိ–ဟူ၍၊ (သင်္ဂီတိကာရေဟိ) ဝုတ္တံ။

၆၁၂–၃။ ဥိနပဗ္ဗဇန္ဓနေနာတိတ္ထ–၌၊ (အတ္ထော ဧဝံ ဝေဒိတဗ္ဗော)၊ အသ–ထို သပိတ်၏၊ ဥိနာနိ–ယုတ်လျော့ကုန်သော၊ ပဗ္ဗ–ငါးခုကုန်သော၊ ဗန္ဓနာနိ–အဖွဲ့အတုပ် တို့သည်၊ (သန္တိ–၏) ဣတိ–ကြောင့်၊ (သော–ထိုသပိတ်သည်)၊ ဥိနဗန္ဓနော–မည်၏၊ အသ–ထိုသပိတ်၏၊ ပဗ္ဗ–၏သော၊ ဗန္ဓနာနိ–တို့သည်၊ နှ ပူရေန္တိ–မပြည့်ကုန်သေး၊ ဣတိအတ္ထော–နက်၊ ဥိနပဗ္ဗဇန္ဓနေန–ယုတ်လျော့သော ငါးဖွဲ့ရှိသော၊ တေန–ထိုသပိတ်ဖြင့်၊ (ဧတေ–ဤ နာဝိဘတ်သည်၊ ဝါ–ဤ ဥိနပဗ္ဗဇန္ဓနေနသဒ္ဒါသည်၊) ဣတ္ထမ္ဘူတသ–ဤသို့ထူးပြားသော (ငါးဖွဲ့မပြည့်သည်၏)အဖြစ်သို့ ရောက်သောရဟန်းကို၊ လက္ခဏော–မှတ်ကြောင် အနက်၌၊ ကရဏဝစနံ–ကရိဏီးဝိဘတ်တည်း၊ ဝါ–ကရိဏီးဝိဘတ်ရှိသော သဒ္ဒါတည်း။

တတ္ထ–ထို ဥိနပဗ္ဗဇန္ဓနေနဟူသော ပါဋ္ဌ–၌၊ ယသ္မာ, အဗန္ဓနသပိ–အဖွဲ့အတုပ်မရှိသော သပိတ်၏လည်း၊ ပဗ္ဗဗန္ဓနာနိ–တို့သည်၊ နှ ပူရေန္တိ–မပြည့်ကုန်၊ (ကသ္မာ)၊ သဗ္ဗသော–အားဖြင့်၊ နတ္ထိတာယ–အဖွဲ့အတုပ်မရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ တသ္မာ, ပဒဘာဇနေ–၌၊ အဗန္ဓနောဝါတိအာဒိ–ကို၊ ဝုတ္တံ၊ စ–ဆက်၊ ဥိနပဗ္ဗဇန္ဓနေနာတိ–ဟူ၍၊ ဝုတ္တတ္တာ–ကြောင့်၊ ယသ–

အကြောင်ရဟန်း၏၊ ပဋ္ဌာနနှောနှောင်းဖွဲ့ရှိသော၊ ပတ္တော-သည်၊ ဟောတိ၊ တဿ-၏၊ သော-ထိုသပိတ်သည်၊ အပတ္တော-အဓိဋ္ဌာန် ဝိကပ္ပနာလောက်သော သပိတ်မဟုတ်တော့၊ တသ္မာ, အည်-အခြားသပိတ်ကို၊ ဝိညာပေတုံ-မိမိ အလိုရှိကြောင်းကို သိစေခြင်းငှာ၊ ဝါ-တောင်းခြင်းငှာ၊ ဝဋ္ဋတိ-အပ်၏၊ စ-ဆက်၊ ဧတံ ဗန္ဓနံနာမ-ဤအဖွဲ့အတုပ်မည်သည်၊ ယသ္မာ, ဗန္ဓနောကာသေ-ဖွဲ့တုပ်ရာအရပ်သည်၊ သတိ-ရှိသော်၊ ဝါ-ရှိမှ၊ ဟောတိ-ဖြစ်နိုင်၏၊ (ဗန္ဓနောကာသေ) အသတိ, နု ဟောတိ-မဖြစ်နိုင်၊ တသ္မာ, တဿ-ထို ဖွဲ့တုပ်ရာအရပ်၏၊ လက္ခဏံ ဒသေတုံ အဗန္ဓနောကာသော နာမ-တိအာဒိ ဝုတ္တံ၊ ဒွဂုံလာရာဇိ နု ဟောတီတိ-ကား၊ မုခဝဋ္ဋိတော-နှုတ်ခမ်းရစ်မှ၊ ဟေဋ္ဌာ-အောက်၌၊ ဒွဂုံလပွမာဏာ-လက် ၂ သစ်ပမာဏရှိသော၊ ဧကာပိ-သော၊ ရာဇိ-အရေးသည်၊ ဝါ-အက်ကြောင်းသည်၊ နု ဟောတိ-မရှိ၊ [ဤ သိက္ခာပုဒ်နှင့်စပ်၍ ဖွဲ့တုပ်ပုံစသည်ကို ပါတိမောက်ဘာသာဋီကာ၌ ပြထားပြီ။]

ပန-ကား၊ ယသ ဒွဂုံလာ ရာဇိ ဟောတီတိ-ကား၊ ယသ-အကြောင်သပိတ်၏၊ တာဒိသာ-ထိုကဲ့သို့ရှုအပ်သော၊ (နှုတ်ခမ်းရစ်အောက် လက် ၂ သစ်လောက် ရှုအပ်သော)၊ ဧကာ-သော၊ ရာဇိ-အက်ကြောင်းအရေးသည်၊ ဟောတိ၊ (သော-ထိုသပိတ်ကို၊ တဿာ ရာဇိယာ-ထိုအက်ကြောင်းအရေး၏၊ ဟေဋ္ဌိမပရိယန္တေ-အောက်အစွန်၌၊ ပတ္တဝေဓကေန-သပိတ်ထွင်း စူးငယ်ဖြင့်၊ ဝိဗ္ဗိတ္တာ-ဖောက်၍၊ ပစိတ္တာ-ဖုတ်၍၊ [ဖောက်အပ်သော နေရာ၌ အတွင်းသားကျက်၍ ခိုင်အောင်မီးဖုတ်ရသည်၊] သုတ္တရဇ္ဇုက မကစိရဇ္ဇုကာဒီဟိ ဝါ-ချင်မျှင်ငယ်, သင်ပန်းလျှော်မျှင်ငယ် အစရှိသည်တို့ဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ တိပုသုတ္တကေန ဝါ-သလွဲမည်း ချည်မျှင်ငယ်ဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ [သံနန်းကြိုး, ကြေးနန်းကြိုးငယ်များလည်း ရနိုင်သည်၊] ဗန္ဓိတဗ္ဗော-ဖွဲ့တုပ်ထိုက်၏၊ တံဗန္ဓနံ-ထိုဖွဲ့တုပ်အပ်သော အရပ်ကို၊ အာမိသသ-ဆွမ်းစသော အာမိသ၏၊ အလဂ္ဂနတ္ထံ-မငြိကပ်ခြင်းအကျိုးငှာ၊ ဝါ-မငြိကပ်အောင်၊ တိပုပဋ္ဌကေန ဝါ-သလွဲပြားဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊[ကခ်ါ၌ ဗဒ္ဓသိလေသာဒီနာဟု အာဒိပါသည်၊] ပဋ္ဌိဏ္ဍာဒေ တဗ္ဗံ- ဖုံးအုပ်ထိုက်၏၊ စ- ဆက်၊ သော ပတ္တော- ကို၊ အဓိဋ္ဌဟိတ္တာ- ၍၊

ပဋ္ဌိဏ္ဍာ၊ ပေ၊ ပရိဘုဉ္ဇိတဗ္ဗော။ ။ချည်တုပ်ထားကြောင်းဖြစ်သော ကြိုးကလေးများ အပေါ်၌ ဆွမ်းစသော အာမိသကပ်စရာရှိ၏၊ (ထိုသို့မကပ်အောင်) သလွဲမည်းပြားပါးပါး, သို့မဟုတ် သစ်စေးဖြင့် ကြိုးကလေးများအပေါ်မှာ ဖုံးထားပါ-ဟုလည်းကောင်း, အပေါက်ဖောက်စဉ်က ဆတ်ဆန်ထမင်းလုံးဝင်လောက်အောင် အပေါက်ကျယ်လျှင် အဓိဋ္ဌာန်ပျက်သောကြောင့် "အဓိဋ္ဌာန်တင်ပြီး၍ သုံးစွဲပါ" ဟု လည်းကောင်း ဆိုသည်။

ပရိဘုဥ္ဇိတဗ္ဗော–၏၊ သုခုမံ–သေးငယ်သော၊ ဆိဒ္ဒံဝါ–အပေါက်ကိုမူလည်း၊ (ဆတ်ဆန်ထမင်း မဝင်နိုင်လောက်သော အပေါက်ကိုမူလည်း၊) ကတ္တာ–၍၊ ဗန္ဓိတဗ္ဗော–၏၊ [အပေါက်က ငယ်လျှင်မူ အဓိဋ္ဌာန်ထပ်၍ တင်ဖွယ်မလိုရကား အဓိဋ္ဌာန်မတင်လိုလျှင် အပေါက်ကို ငယ်ငယ်ဖောက်ပါ–ဟူလို၊] ပန–ဆက်၊ သုဒ္ဓေဟိ–နှ်သော၊ မဓုသိတ္ထကလာခါသဓ္ဓုလသာဒီဟိ–ပျားဖယောင်း, ချိပ်, ပွဲ့.လျက် အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ဗန္ဓိတုံ–ဌာ၊ နှ ဝဋ္ဋတိ–မသင့်၊ [ဖယောင်းစသည်ဖြင့် ဖာထားလျှင် ပူသောအခါ အရည်ပျော်ကျနိုင်သောကြောင့် မဓုသိတ္ထစသည်ဖြင့် မဖာပါနှင့်–ဟူလို၊] ဖာဏိတံ–ကို၊ စျာပေတွာ–မီးရှို့.၍၊ ပါသာဏစုဏ္ဏေန–ကျောက်မှုန့်ဖြင့်၊ ဗန္ဓိတုံ–ဖွဲ့.စပ်ဖာထေးခြင်းငှာ၊ ဝဋ္ဋတိ။

ပန–ဆက်၊ မုခဝင္ဍိသမိပေ–နှုတ်ခမ်းရစ်အနီး၌၊ ပတ္တဝေဓကေန–သပိတ်ထွင်းစူးဖြင့်၊ ဝိဇ္ဈိယမာနော–ဖောက်အပ်သော်၊ ကပါလဿ–သပိတ်အသားခွက်၏၊ ဗဟလတ္တာ–ထူသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဘိဇ္ဇတိ–ကွဲတတ်၏၊ တဿ, ဟေဋ္ဌာ–၌၊ ဝိဇ္ဈိတဗ္ဗော၊ [သပိတ်နှုတ်ခမ်းနှားဌ ဖောက်လျှင် သပိတ်ကွဲသွားတတ်၍ အောက်နှားဌ ဖောက်ပါဟု ဖောက်ဖို့နေရာကိုပြသည်။] ပန–ဆက်၊ ယဿ–အကြင်သပိတ်၏၊ ဒွေ–၂ ခုကုန်သော၊ ရာဇိယော–အက်ကြောင်းတို့သည်၊ (ဟောန္တိ)၊ ဧကာယေဝ–တစ်ခုတည်းသော အက်ကြောင်းသည်ပင်၊ စတုရင်္ဂုလာဝါ–လက် ၄ သစ်ရှိသည်သော်လည်း၊ (ဟောတိ–အုံ၊) တဿ–ထိုသပိတ်အား၊ ဒွေ–နှ်သော၊ ဗန္ဓနာနိ–အဖွဲ့.အတုပ်တို့ကို၊ ဒါတဗ္ဗာနိ–နှ်၏၊ ယဿ–၏၊ တိသော–နှ်သော၊ ရာဇိယော–တို့သည်၊ (ဟောန္တိ)၊ ဧကာယေဝ–ပင်၊ ဆဋ္ဌင်္ဂုလာဝါ–လက် ၆ သစ်ရှိသော်လည်း၊ (ဟောတိ)၊ တဿ–အား၊ တိဏိ (ဗန္ဓနာနိ ဒါတဗ္ဗာနိ)၊ ယဿ–၏၊ စတသော–နှ်သော၊ (ရာဇိယော) ဧကာယေဝ, အဋ္ဌင်္ဂုလာဝါ–သော်လည်း၊ (ဟောတိ)၊ တဿ–အား၊ စတ္တာရိ (ဗန္ဓနာနိ ဒါတဗ္ဗာနိ)၊ ယဿ–၏၊ ပဉ္စ (ရာဇိယော ဟောန္တိ)၊ ဧကာယေဝ, ဒသင်္ဂုလာဝါ–လက် ၁၀ သစ်ရှိသော်လည်း၊ (ဟောတိ)၊ သော–ထို သပိတ်သည်၊ ဗဒ္ဓေါ–ဖွဲ့.အပ်သည်၊ (သမာနော) ပိ–ဖြစ်သော်လည်းကောင်း၊ အဗဒ္ဓေါ (သမာနော) ပိ, အပတ္တောယေဝ–သပိတ် မဟုတ်တော့သည်သာ၊ အညော–

ဖာဏိတံ စျာပေတွာ ပါသာဏစုဏ္ဏေန။ ။ပါသာဏစုဏ္ဏေန သဒ္ဒါ ဖာဏိ တံ ပစိတွာ–ကျောက်မှုန့်ရောရ၍ တင်လဲရည် (သကာရည်–သကြားရည်–ထန်းလျက်ရည်)ကို ချက်ပြီးလျှင်၊ တထာ ပဏ္ဏေန ပါသာဏစုဏ္ဏေန–ထိုနည်းအတိုင်း ချက်အပ်ပြီး (ကျက်ပြီး) ဖြစ်သော (တင်လဲရည်အစေးပါသော) ကျောက်မှုန့်ဖြင့် အက်ကြောင်းကို ဖာထေးခြင်းငှာ လည်း အပ်သည်၊ ဤနည်းဌ အပေါက်ဖောက်ဖွယ်မလို။

အခြားသပိတ်ကို၊ ဝိညာပေတဗ္ဗော–တောင်းနိုင်၏၊ ဧသ–ဤဆိုအပ်ပြီးကား၊ တာဝ–သံသပိတ်မှ ရှေးဦးစွာ၊ (နိဿဋ္ဌေ) မတ္တိကာပတ္တော–မြေသပိတ်၌၊ ဝိနိစ္ဆယော–တည်း။

ပန–ကား၊ အယောပတ္တော–သံသပိတ်၌၊ ပဗ္ဗဝါ–ငါးပေါက်သော်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ အတိရေကာနိဝါ–ငါးပေါက်ထက်, ပိုလွန်သည်သော်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ဆိဒ္ဒါနိ–တို့သည်၊ သစေပိ ဟောန္တိ–နှင့်အံ့၊ (ဧဝံသတိ)၊ တာနိ–ထို အပေါက်တို့သည်၊ အယစုဏ္ဏေနဝါ–သံမှုန့်ဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ အာဏိယာဝါ–မယ်နဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ ဝါ–စို့ဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ လောဟမဏ္ဍလကေနဝါ–သံပြားဝိုင်းအင်ယောင်ဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ ဗဒ္ဓါနိ–ဖွဲ့အပ်ကုန်သည်၊ (သမာနာနိ)၊ မဒ္ဒာနိ–ပြေပြစ်ညက်ညောကုန်သည်၊ စေ ဟောန္တိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ သွေဝ ပတ္တော–ကိုသာ၊ ပရိဘုဥ္ဇိတဗ္ဗော–သုံးစွဲထိုက်၏၊ အညော–အခြားသပိတ်ကို၊ နှ ဝိညာပေတဗ္ဗော၊ ပန–သို့မဟုတ်၊ ဧကံ–တစ်ပေါက်သည်၊ (သမာနံပိ) ဆိဒ္ဒံ–သည်၊ မဟန္တံ–ကျယ်သည်၊ အထ ဟောတိ–အံ့၊ (မဟန္တတာယ–ကြောင့်၊) လောဟမဏ္ဍလကေန–ဖြင့်၊ ဗဒ္ဓံ–သည်၊ (သမာနံပိ)၊ မဒ္ဒံ–သည်၊ နှ ဟောတိ၊ (အမဒ္ဒတ္တာ–ကြောင့်၊) ပတ္တော–၌၊ အာမိသံ–သည်၊ လဂ္ဂတိ–ကပ်ငြိ၏၊ (အာမိသသ–၏၊ လဂ္ဂတ္တာ–ကြောင့်)၊ အကပ္ပိယော–သည်၊ ဟောတိ၊ (အကပ္ပိယတ္တာ–ကြောင့်) အယံ–ဤသပိတ်သည်၊ အပတ္တော–အဓိဋ္ဌာန်ဝိကပ္ပနာ လောက်သော သပိတ်မဟုတ်တော့၊ အညော–ကို၊ ဝိညာပေတဗ္ဗော။

ထေရော ဝတ္တဗ္ဗောတိ–ကား၊ ပတ္တော–၌၊ အာနိသံသံ–အကျိုးကို၊ ဒသေတွာ–၍၊ ဘန္တေ–ရား၊ အယံပတ္တော–သည်၊ ပမာဏယုတ္တော–ပမာဏနှင့်ယှဉ်ပါ၏၊ သုန္ဒရော–ကောင်းပါ၏၊ ထေရာနုရူပေါ–ထေရ်အား လျောက်ပတ်ပါ၏၊ တံ–ထိုသပိတ်ကို၊ ဂဏှထ–ယူပါကုန်၊ ဣတိ–သို့၊ ဝတ္တဗ္ဗော–လျှောက်ထိုက်၏၊ ယော နှ ဂဏှောယျာတိ–ကား၊ အနုကမ္ပာယ–လျော်စွာတုန်လှုပ်တတ်သော ကရုဏာကြောင့်၊ (သပိတ်ရှင်၌ သနားခြင်းကြောင့်၊) နှ ဂဏှန္တသ–မယူသောရဟန်း၏၊ ဒုက္ခဋ္ဌ–သည်၊ (ဟောတိ)၊ ပန–ကား၊ ယော–သည်၊ သန္တုဋ္ဌိယာ–မိမိပစ္စည်းဖြင့် တင်းတိမ်ရောင်ရဲခြင်းကြောင့်၊ မေ–အား၊ အညေန–သော၊ ပတ္တေန–ဖြင့်၊ ကိံ–အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ ဣတိ–ဤသို့ကြံ၍၊ နှ ဂဏှာတိ–မယူ၊ တဿ–၏၊ အနာပတ္တိ (ဟောတိ)၊ ပတ္တပရိယန္တောတိ–ကား၊ ဧဝံ–သို့၊ ပရိဝတ္တေတွာ–လဲလှယ်ပြီး၍၊ ပရိယန္တေ–အစွန်၌၊ ဌိတပတ္တော–တည်သောသပိတ်တည်း၊ နှ အဒေသေတိ–ကား၊ မဟာပိဋကဆတ္တနာဂဒန္တကာဒိကေ–ညောင်စောင်း, အဉ်းပျဉ်, ထီး, ဆင်စွယ်ကောက်

အစရှိသော၊ အဒေသေ-မထားကောင်းသောအရပ်၌၊ နှ နိက္ခိပိတဗ္ဗော-မထားထိုက်၊ ယတ္ထ-အကြင်အရပ်၌၊ ပုရိမံ-သော၊ သုန္ဒရံ-သော၊ ပတ္တံ-ကို၊ ထပေတိ-၏၊ တတ္ထေဝ-ထို သပိတ်ကောင်းထားရာ အရပ်၌သာလျှင်၊ ထပေတဗ္ဗော-၏၊ ဟိ-မှန်၊ ပတ္တသ-၏၊ နိက္ခိပနဒေသော-ထားရာအရပ်ကို၊ အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ အာဓာရကန္တိ အာဒိနာ-သော၊ နယေန-ဖြင့်၊ ခန္ဓကေ-၌၊ [စူဠဝါ, ခုဒ္ဒကခန္ဓကဝ်ိ၌၊] ဝုတ္တော ယေဝ-သည်သာ။

💬 နှ အဘောဂေနာတိ-ကား၊ ယာဂုရန္ဓနရဇနပစနာဒိနာ-ယာဂုကျိုခြင်း, ဆိုးရည်ကျိုခြင်း အစရှိသော၊ အပရိဘောဂေန-မသင့်မတော်သော သုံးစွဲနည်းဖြင့်၊ နှ ပရိဘုဉ္ဇိတဗ္ဗော၊ ပန-အနွယကား၊ အန္တရာမဂ္ဂေ-၌၊ ဗျာဓိမှိ-သည်၊ ဥပ္ပန္နေ-သော်၊ အညသ္မိံ-သပိတ်မှ အခြားသော၊ ဘာဇနေ-အိုးခွက်သည်၊ အသတိ-သော်၊ မတ္တိကာယ-ဖြင့်၊ လိမ္ပေတွာ-သုတ်လိမ်း၍၊ ယာဂုံဝါ-ကို၊ သော်လည်း၊ ပစိတုံ-ကျိုချက်ခြင်းငှာလည်းကောင်း၊ ဥဒကံဝါ-ကိုသော်လည်း တာပေတုံ-ပူစေခြင်းငှာလည်းကောင်း၊ (နွေးခြင်းငှာလည်းကောင်း၊) ဝဋ္ဋတိ၊ နှ ဝိသဒ္ဓိတဗ္ဗောတိ-ကား၊ အညဿ-အား၊ နှ ဒါတဗ္ဗော၊ ပန-ဆက်၊ သဒ္ဓိဝိဟာရိကောဝါ-သည်သော်လည်းကောင်း၊ အန္တေဝါသိကောဝါ-လည်းကောင်း၊ အညံ-ဆရာ၏ သပိတ်မှ အခြားသော၊ ဝရပတ္တံ-ကောင်းသော သပိတ်ကို၊ ထပေတွာ-ဆရာ့အထံထား၍၊ အယံ-ဤသပိတ်သည်၊ မယှံ-အား၊ သာရပ္ပေါ-လျှောက်ပတ်ပါ၏၊ အယံ-ဤသပိတ်သည်၊ ထေရဿ-အား၊ သာရပ္ပေါ၊ ဣတိ-ဤသို့လျှောက်၍၊ သစေ ဂဏှာတိ၊ (ဒေါသတိ)၊ ဝဋ္ဋတိ၊ အညောဝါ-သဒ္ဓိဝိဟာရိက အန္တေဝါသိကတို့မှ အခြားသော ရဟန်းသည်သော်လည်း၊ တံ-ထိုထေရ်၏ သပိတ်ကို၊ ဂဟေတွာ-၍၊ အတ္တနော ပတ္တံ (သစေ) ဒေတိ၊ (ဒေါသတိ)၊ ဝဋ္ဋတိ၊ မယှမေဝ-ငါ၏သာ၊ ပတ္တံ-ကို၊ အာဟရ-ဆောင်ယူခဲ့လော့၊ ဣတိ-သို့၊ ဝတ္ထုဗ္ဗကိစ္စံ နတ္ထိ၊ [ထိုရဟန်းကလဲ၍ ယူသွားသောအခါ "ငါ့သပိတ် ပြန်ယူခဲ့ပါ"ဟု ပြောဖို့တာဝန် မရှိပါ-ဟူလို။]

ဝေ၇။ ပဝါရိတာနန္တိ ဇတ္ထ-၌၊ သံဃဝသေန-ဖြင့်၊ ပဝါရိတဋ္ဌာနေ-ဖိတ်မံရာ အရပ်၌၊ ပဋ္ဌဗန္ဓနေနေဝ-ငါးဖွဲ့ရှိသော သပိတ်ဖြင့်သာလျှင်၊ (စေတာပေတုံ-တောင်းခြင်း ငှာ၊) ဝဋ္ဋတိ၊ ပုဂ္ဂလဝသေန-မိမိ ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ပါးတည်း၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ပဝါရိတ ဋ္ဌာနေ-၌၊ ဥနပဋ္ဌဗန္ဓနေနာပိ-ယုတ်လျော့သော ငါးဖွဲ့ရှိသော သပိတ်ဖြင့်လည်း၊ (စေတာပေတုံ ဝဋ္ဋတိ၊ ဣတိ ကုရန္ဒိယံ ဝုတ္တံ-ဇတ္ထ-ဣသိကဿာပုဒ်၌၊ ပေ၊ ဣတိ-အပြီးတည်း။...ဥနပဋ္ဌဗန္ဓနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ နိဋ္ဌိတာ။

၃–ဘေသဇ္ဇသိက္ခာပုဒ်

ဓ၁၈။ တေန သမယေနာတိ ဘေသဇ္ဇသိက္ခာပဒံ၊ တတ္ထ–ဌ်၊ အတ္ထော ဘန္တေ–ကား၊ ရာဇာ–သည်၊ ဘိက္ခူ–တို့ကို၊ ဥယျုတ္တပုယုတ္တေ–အားထုတ်ကုန် လွန်စွာ အားထုတ်ကုန်သည်(ဖြစ်၍)၊ ထေရသ–ထေရ်၏၊ လေဏတ္ထာယ–လိုဏ်အကျိုးငှာ၊ ပဗ္ဗာရံ–တောင်ဝှမ်းကို၊ သောဓေန္တေ–သုတ်သင်နေသည်တို့ကို၊ ဒိသွာ–၍၊ အာရာမိကံ–အာရာမ်စောင့်ကို၊ ဒါတုကာမော–သည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ ပုစ္ဆိ–ပြီ၊

ဓ၁၉–၂၁။ ပါဋိယေက္ကောတိ–ကား၊ ဝိသုံ–သီးခြား၊ ဧကော–တစ်ခုသော၊ (ဂါမော–သည်၊ နိဝိသိ–တည်နေပြီ၊) [ပဋိ+ဧက၊ ပတိကို "ဝိသုံ"ဟု ဖွင့်၊ ပဋိဧကောယေဝ သွတ္ထဌ် ဏျသက်,ယ်လာ၍ "ပါဋိယေက္ကော"ဟုဖြစ်သည်၊] မာလာကတေတိ–ကား၊ ကတမာလေ–ပြုအပ်သော ပန်းကုံးရှိကုန်သော၊ မာလာဓရေ–ပန်းကုံးကိုဆောင်ကုန်သော၊ ကုသုမမာလာပဋိမဏ္ဍိတေ–ပန်းကုံးတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်ကုန်သော၊ (ဒါရကေ–တို့ကို၊ ပဿိတွာ–၍၊) ဣတိ အတ္ထော–နက်၊ တိဏာဏိ ပကန္တိ–ကား၊ တိဏာစုမ္ဗဋကံ–မြက် ကရွတ်ခွေကို၊ (ပဿိတွာ–၍၊ ပဋိမုဏ္ဍာတိ–ကား၊ ထပေဟိ–ထားလိုက်လော၊ [ပါဋိတော်ဌ် "သိသေ ပဋိမုဏ္ဍ"ဟု ပထမ ရှိသောကြောင့် "ပဋိမုဏ္ဍာတိ ထပေဟိ"ဟုရှိရမည်၊] သာ အဟောသိ သုဝဏ္ဏမာလာတိ–ကား၊ ဒါရိကာယ–၏၊ သိသေ–ဌ်၊ ထပိတမတ္တာ–ထားအပ်ခါမျှသည်၊ (သမာနာယေဝ–ဖြစ်သော်သာ၊) ထေရသ–၏၊ အဓိဋ္ဌာနဝသေန– အဓိဋ္ဌာန်၏ အစွမ်းကြောင့်၊ သုဝဏ္ဏပဒုမမာလာ–ရွှေပဒုမ္မာကြာပန်းသည်၊ အဟောသိ–ပြီ၊ ဟိ–မှန်၊ တံ တိဏာဏိပကံ–ထိုမြက်အခွေကို၊ (အဓိဋ္ဌာသိဌ် စပ်၊) သိသေ–ဌ်၊ ထပိတမတ္တံ–သည်၊ (ဟုတ္တာ ယေဝ–သော်သာ၊) သုဝဏ္ဏ မာလာ–ရွှေပန်းသည်၊ ဟောတု–တည်း၊ ဣတိ–သို့၊ ထေရော–သည်၊ အဓိဋ္ဌာသိ–ပြီ၊ ဒုတိယမ္ပိခေါ၊ ပေ၊ တေနုပသင်္ကမိတိ–ကား၊ ဒုတိယဒိဝသေယေဝ–ဌ် ပင်လျှင်၊ ဥပသင်္ကမိ–ပြီ။

မာလာကတေ။ ။ဤပုဒ်သည် ပုလ္လိင်ရှိသောပုဒ်တည်း၊ ထိုပုဒ်၏ ဝိသေသျှဌ်လည်း "ဒါရကေ"ဟု ပုလ္လိင်ပင်ရှိသင့်၏၊ မာလာ+ကတာ ယေသံတိ မာလာကတာ–ပြုအပ်သော ပန်းကုံးရှိသော သတို့သားတို့၊ "ကတမာလေ"ဟု ဖွင့်သောကြောင့် ဝိသေသန ပရနိပါတ ဗဟုဗ္ဗီဟိဟု သိရ၏။ [ကတ၏ ကတ္တားသည် ဒါရက မဟုတ်, မိဘများဖြစ်၍ တတိယာ မဟုတ်ဘဲ ဆဋ္ဌီ ဗဟုဗ္ဗီဟိ ပြုလုပ်ရသည်။] ကဌ် အ ကို ဏ ပြု၍ "မာလာကိတေ"ဟု လည်း ရှိ၏။

ဒုတိယဒိဝသေယေဝ။ ။အခြားနေရာဌ် "ဒုတိယမ္ပိ"ဟု ဆိုလျှင် ရက်အတော်ကြာမှလည်း ဒုတိယအကြိမ်ဖြစ်နိုင်၏၊ ဤနေရာဌ်ကား "ရက်မခြားဘဲ ဒုတိယနေ့မှာပင် နောက်တစ်ကြိမ် ချဉ်းကပ်သည်"ဟု ပြလို၍ "ဒုတိယဒိဝသေယေဝ" ဟု ဖွင့်သည်။

(၅) သုဝဏ္ဏန္တိ အဓိမုဏ္ဍိတိ–ကား၊ သော ဝဏ္ဏမယော–ရွှေအတိပြီးသော ပြာသာဒ်သည်၊ ဟောတု–ဖြစ်စေ၊ ဣတိ အဓိဋ္ဌာသိ၊ ပဋ္ဌန်း ဘေသဇ္ဇာနန္တိ–ကား၊ သပ္ပိအာဒီနံ–ထောပတ်အစရှိကုန်သော၊ ("ပဋ္ဌန်း ဘေသဇ္ဇာနံ–တို့ကို၊ လာဘီဟောတိ"ဟု စပ်၊) ဗာဟုလ္လိကာတိ–ကား၊ (ပရိသာ–သည်၊) ပစ္စယဗဟုလ တာယ–ပစ္စည်း ၄ ပါး၏ များသည်၏အဖြစ်အကျိုးငှာ၊ ပဋိပန္နာ–ကျင့်၏၊ [ဗဟုလာနံ+ဘာဝေါ ဗာဟုလ္လံ၊ ဗာဟုလ္လာယ+ပဋိပန္နာ ဗာဟုလ္လိကာ၊] ကော လမ္မေပိ ယဋ္ဌေပိတိ ဇတ္ထ–ဟု၊ မဟာမုခစာဋိယော–ကျယ်သော မျက်နှာဝရှိသော အိုးစရည်းကြီးတို့ကို၊ ကောလမ္ဗာနာမ–ကောလမ္ဗတို့ မည်၏ဟူ၍၊ ဝုစ္စန္တိ၊ သြလိနဝိလိနာနိတိ–ကား၊ ဟေဋ္ဌာစ–ဟိုလည်းကောင်း၊ ဥဘတော ပဿေသု စ–၂ ဘက်သော နံပါးတို့ဟုလည်းကောင်း၊ ဂဋ္ဌိတာနိ–လျှောကျကုန်သည်၊ (ဟောန္တိ)၊ [သြလိနအတွက် "ဟေဋ္ဌာ စ ဂဋ္ဌိတာနိ"ဟုလည်းကောင်း, ဝိလိနအတွက် "ဥဘတော ပဿေသု စ ဂဋ္ဌိတာနိ"ဟုလည်းကောင်း ဖွင့်သည်။] သြကိဏ္ဏဝိကိဏ္ဏာတိ–ကား၊ သပ္ပိ အာဒီနံ–တို့၏၊ ဂန္ဓေန–အနံ့ကြောင့်၊ ဘူမိ–ကို၊ ခနန္တေ ဟိ–တူးသောကြွက်တို့ဖြင့်၊ သြကိဏ္ဏာ–အောက်ဟု ရောပြွမ်းကုန်သည်လည်းကောင်း၊ ဘိတ္တိယော–တို့ကို၊ ခနန္တေ ဟိ–တူးဖောက်သော ကြွက်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဥပရိ သဗ္ဗရတ္တေ ဟိ–လှည့်လည် သော ကြွက်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝိကိဏ္ဏာစ–အထူးထူး ရောပြွမ်းကုန်သည် လည်းကောင်း၊ (ဟောန္တိ)၊ အန္တော ကောဋ္ဌာဂါရိကာတိ–ကား၊ အဗ္ဘန္တရေ–ကျောင်းတွင်းဟု၊ သံဝိဟိတကောဋ္ဌာဂါရာ–စီမံအပ်သောကျီ ရှိကုန်သည်၊ ဝါ–စီမံအပ်သောဂိုဒေါင် ရှိကုန်သည်၊ (ဟောန္တိ)။

(၅၂)။ ပဋိသာယနီယာနီတိ–ကား၊ ပဋိသာယိတဗ္ဗာနိ–သာယာထိုက်ကုန်သော၊ ပရိဘုဉ္ဇိတဗ္ဗာနိ–သုံးဆောင်ထိုက်ကုန်သော၊ ဣတိ အတ္ထော–နက်၊ [ပတိ ရှေး ရှိသော ဒိဝါဒိ သာဓာတ်သည်၊ အသာဒ အနက်ကို ဟောဏ်၊ အနီယပစ္စည်း ကို တဗ္ဗပစ္စည်းဖြင့်လဲ၍ "ပဋိသာယိတဗ္ဗာနိ"ဟုဖွင့်သည်၊ "သာယာခြင်း"ဟူရာ ဟု လည်း စိတ်ဖြင့် သာယာခြင်းကို ယူမည်စိုးသောကြောင့် "ပရိဘုဉ္ဇိတဗ္ဗာနိ" ဟု ထပ်ဖွင့်သည်၊ ဘေသဇ္ဇာနီတိ–ကား၊ ဘေသဇ္ဇကိစ္စ–ဆေး၏ ကိစ္စကို၊ (ရောဂါ ပယ်ခြင်း ကိစ္စကို၊) ကရောန္တေ ဝါ–ပြုမူလည်း ပြုပစေကုန်၊ မာ ကရောန္တေ ဝါ–ကုန်၊ ဇဝံ–ဤသို့ ဘေသဇ္ဇဟူ၍၊ လဒ္ဓဝေါဟာရာနိ–ရအပ်သော အခေါ်အဝေါ်ရှိကုန်သော ဆေးတို့သည်၊ (သန္တိ)၊ ဂေါသပ္ပိတိအာဒိဟိ–ဂေါသပ္ပိ အစရှိသော ပုဒ်တို့ဖြင့်၊ လောကေ–၌၊ ပါကဋံ–ထင်ရှားသော ထောပတ်ကို၊ ဒသေတွာ–မူပြီး၍၊ ယေသံ မံသံ ကပ္ပတိတိ ဣမိနာ–ဤပါဠိဖြင့်၊ အဲသည်သမျှ–နွားမ, ကျွဲမ, ဆိတ်မတို့မှ အခြားလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ မိဂရောဟိတသသာဒီနံ–

သမင်, စိုင်, ယုန် အစ၊ရှိသည်တို့၏၊ သပ္ပိ–ကို၊ သင်္ဂဟေတွာ–သိမ်းယူ၍၊ ဒသေသိ–မူပြီ၊ ဟိ–မှန်၊ ယေသံ–အကြင် သတ္တဝါတို့၏၊ ခိရံ– သည်၊ အတ္ထိ၊ တေသံ–တို့၏၊ သပ္ပိပိ–သည်လည်း၊ အတ္ထိယေဝ–ရှိသည်သာ၊ ပန–ဆက်၊ တံ–ထိုထောပတ်သည်၊ သုလဘံဝါ–လွယ်ကူစွာ ရအပ်သည်မူလည်း၊ ဟောတု–စေ၊ [သု+လဘဓာတ် ခေပစ္စည်းဖြင့် ပြီးသောကြောင့် "သုလဘံ"ဟု ရှိရမည်၊ သုလဘ္ဘဟု မရှိရ၊ ဒုလ္လဘံ၌လည်း နည်းတူ၊] ဒုလ္လဘံ ဝါ–သည်မူ လည်း၊ ဟောတု၊ အသမ္ဘောဟတ္ထံ–မတွေ့ဝေခြင်းအကျိုးငှာ၊ ဝုတ္တံ–ပြီ၊ ["ယေသံ မံသံ ကပ္ပတိ၊ တေသံ သပ္ပိ"ဟု ဟောတော်မူသည်–ဟူလို၊] နဝနီတမ္ပိ–ဆီဦး သည်လည်း၊ ဧဝံ–ဤအတူတည်း။

သန္နိဓိကာရကံ ပရိဘုဉ္ဇိတဗ္ဗာနိတိ–ကား၊ သန္နိဓိ–သိုမှီး သိမ်းဆည်းခြင်းကို၊ ကတ္တာ–၍၊ [ဤအဖွင့်ဖြင့် သန္နိဓိကာရကံ၌ ဒုတိယာဝိဘတ်သည် ကြိယာဝိသေသနအနက်ဟောဟု ပြသည်၊] နိဒဟိတ္တာ–သိုမှီး၍၊ [သန္နိဓိ ကတ္တာ၏ ဆိုလိုရင်းကို ထပ်၍ဖွင့်ပြသည်၊] ပရိဘုဉ္ဇိတဗ္ဗာနိ–နှင့်၏၊ ကထံ–လျှင်၊ (သန္နိဓိ ကတ္တာ ပရိဘုဉ္ဇိတဗ္ဗာနိ)၊ ပါဠိယာ–ပါဠိတော်အားဖြင့်၊ ဝါ–၌၊ အာဂတာ သပ္ပိ အာဒီသု–တို့တွင်၊ တာဝ–နဝနီတ စသည်တို့မှ ရှေးဦးစွာ (နိဒ္ဒိဋ္ဌံ) သပ္ပိ–သည်၊ ပုရေဘတ္တံ–နံနက်အခါ၌၊ ပဋ္ဌိဂ္ဂဟိတံ–အကပ်ခံအပ်သည်၊ (သမာနံ–သော်၊) တဒဟု–၌၊ ပုရေဘတ္တံ–၌၊ သာမိသံ၊ အာသမိနှင့်တကွ ဖြစ်သည်၊ (ဟုတ္တာ) ပိ–လည်းကောင်း၊ နိရာမိသံ–အာမိသမရှိသည်၊ (ဟုတ္တာ) ပိ–လည်းကောင်း၊ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ ဝဋ္ဋတိ၊ [ဆွမ်းစသော ဘောဇဉ်ခဲဖွယ်နှင့် ရောရ၍ စားခြင်းကို သာမိသဘုဉ္ဇနဟုလည်းကောင်း, ထိုသို့မရောဘဲစားခြင်းကို နိရာမိသ ဘုဉ္ဇနဟုလည်းကောင်း ဆိုသည်၊] ပစ္ဆာဘတ္တတော–နေလွဲအခါမှ၊ ပဌာယ, သတ္တာဟံ–လုံး၊နိရာမိသံ(ဟုတ္တာ) ပရိဘုဉ္ဇိတဗ္ဗံ၊ သတ္တာဟာတိက္ကမေ–၇ ရက်ကို လွန်ရာအခါ၌၊ ဧကဘာဇနေ–၌၊ ထပိတံ–ထားအပ်သည်၊ သစေ(ဟောတိ)၊ (ဧဝံသတိ) ဧကံ–သော၊ နိသဂ္ဂိယံ (ဟောတိ)၊ ဗဟူသု (ဘာဇနေသု ထပိတံ

ယေသံ မံသံ ကပ္ပတိ။ ။ယေသံ မံသံ ကပ္ပတီတိ ဣဒံ (ဤစကားကို) နိသဂ္ဂိယဝတ္ထုဒဿနတ္ထံ (အပ်သော အသားရှိသော သတ္တဝါတို့၏ ထောပတ်စသည်မှာ နိသဂ္ဂိယဝတ္ထုတည်း၊ ထိုနိသဂ္ဂိယဝတ္ထုကို ပြခြင်းအကျိုးငှာ) ဝုတ္တံ၊ နှ ပန ယေသံ မံသံ နကပ္ပတိ, တေသံ သပ္ပိအာဒီနိနှ ကပ္ပန္တီတိ ဒဿနတ္ထံ၊ အသားကြီး ဆယ်ပါးတွင် ပါဝင်သော အသားရှိသော (ဆင် မြင်း စသည်တို့၏ ထောပတ်စသည်ကို မအပ်ဟုပြဖို့ရာ ဆိုအပ်သည်မဟုတ်၊) မနုဿခီရာဒီနိပိ ဟိ နော နှ ကပ္ပန္တိ၊ ကုတော သသသ သပ္ပိဟိ အာဟ–"ယေသံ ဟိ ခီရံ အတ္ထိ, သပ္ပိပိ တေသံ အတ္ထိယေဝါ" တိ။

သစေ ဟောတိ၊ ဧဝံသတိ)၊ ဝတ္ထုဂဏနာယ နိသဂ္ဂိယာနိ (ဟောန္တိ)၊ ပစ္ဆာ ဘတ္တံ-၌၊ ပဋိဂ္ဂဟိတံ-အကပ်ခံအပ်သော ထောပတ်သည်၊ သတ္တာဟံ, နိရာမိသ မေဝ-သည်သာလျှင်၊ (ဟုတ္တာ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ) ဝဋ္ဋတိ၊ ပုရေဘတ္တံဝါ-၌သော်လည်း ကောင်း၊ ပစ္ဆာဘတ္တံဝါ-သော်လည်းကောင်း၊ ဥဂ္ဂဟိတက်-အကပ်မခံဘဲ ကိုယ် တိုင် ယူအပ်သည်ကို၊ ကတ္တာ, နိက္ခိတ္တံ-ထားအပ်သော ထောပတ်သည်၊ ဝါ- ကို၊ အဠောဟရိတုံ-အတွင်းသို့ ရှေးရှုဆောင်ခြင်းငှာ၊ ဝါ-စားမျိုခြင်းငှာ၊ နဝဋ္ဋတိ၊ အဗ္ဘဉ္ဇနာဒီသု-ခြေနယ်ဆီ အစရှိသည်တို့၌၊ ဥပနေတဗ္ဗံ-ကပ်ဆောင် ရာ၏၊ သတ္တာဟာတိက္ကမေပိ အနာပတ္တိ (ကသ္မာ) အနဠောဟရဏီယတံ- မစားမျိုထိုက်သည်၏အဖြစ်သို့၊ အာပန္နတ္တာ-တည်း၊ ဟိ-မှန်၊ ပဋိသာယနီ ယာနိတိ-ဟူ၍၊ ဝုတ္တံ-သိက္ခာပုဒ်၌ ဟောတော်မူအပ်ပြီ။

အနုပသမ္ပန္နော-သည်၊ ပုရေဘတ္တံ-၌၊ ပဋိဂ္ဂဟိတ နဝနီတေန-အကပ် ခံအပ်ပြီးသော ဆီဦးဖြင့်၊ သပ္ပိံကတ္တာ သစေ ဒေတိ၊ (ဧသံသတိ) ပုရေဘတ္တံ သာမိသံ (ပရိဘုဉ္ဇိတုံ) ဝဋ္ဋတိ၊ သယံ-ရဟန်းကိုယ်တိုင်၊ သစေ ကရောတိ၊ (ထောပတ်လုပ်အုံ)၊ (ဧဝံ သတိ)၊ သတ္တာဟံပိ နိရာမိသမေဝ(ဟုတ္တာ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ) ဝဋ္ဋတိ၊ ပုန-ဆက်၊ ပစ္ဆာဘတ္တံ-၌၊ ပဋိဂ္ဂဟိတနဝနီတေန-ဖြင့်၊ ယေနကေနစိ- အမှတ်မရှိ တစ်ယောက်ယောက်သည်၊ (အနုပသမ္ပန္နဖြစ်စေ, ကိုယ်တိုင်ဖြစ်စေ၊) ကတသပ္ပိ-သည်၊ သတ္တာဟံပိ နိရာမိသမေဝ (ဟုတ္တာ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ) ဝဋ္ဋတိ၊ ဥဂ္ဂဟိတကေန-အကပ်မခံဘဲ ကိုယ်တိုင်ယူအပ်သောဆီဦးဖြင့်၊ ကတေ-ပြုအပ်

ဥဂ္ဂဟိတက်၊ ပေ၊ ဝုတ္တံ။ ။အပ္ပဋိဂ္ဂဟိတံ သယမေဝ ဂဟေတ္တာ နိက္ခိတ္တံ-အကပ် မခံဘဲ ကိုယ်တိုင်ယူ၍ ထားအပ်သော ထောပတ်ကို "ဥဂ္ဂဟိတက"ဟု ခေါ်၏၊ ထိုထောပတ်ကို (စားဖို့ရည်ရွယ်၍) အကပ်မခံဘဲ ယူလျှင်ယူတုန်းကပင် ဥဂ္ဂဟိတက ဒုက္ကဋ်သင့်၏၊ စားဖို့ကိုမရည်ရွယ်ဘဲယူလျှင်မူ စားခြင်းငှာ မအပ်ရုံသာ, ဒုက္ကဋ်အာပတ် ကား မသင့်၊ ထိုထောပတ်ကို ခြေနယ်ဆီ စသည်ပြုလုပ်ဖို့ရာ ကိုယ်၏အပြင်ပ အသုံး အဆောင် အဖြစ်ဖြင့်သာ သုံးကောင်း၏၊ ပဋိသာယနီယ (စားသောက်ဖို့) ဘေသဇမဟုတ် သောကြောင့် ၇ ရက် လွန်သွားသော်လည်း နိသဂ္ဂိမထိုက်။

သယံ ကတံ၊ ပေ၊ ဝဋ္ဋတိ။ ။"ကိုယ်တိုင်လုပ်"ဟူ ရာ၌ ခီရကိုလည်းကောင်း, ဒဓိ ကိုလည်းကောင်း ကိုယ်တိုင်မချက်ကောင်း၊ သာမံပါကဖြစ်၏၊ သတ္တာဟကာလိက ဖြစ် သောကြောင့် နဝနီတကိုသာ ထောပတ်ဖြစ်အောင် ကိုယ်တိုင်ချက်ကောင်းသည်၊ ထို့ကြောင့် ခီရဒဓိတို့ကို အကပ်ခံထားသော်လည်း နဝနီတဖြစ်အောင်ကား အနုပသမ္ပန္နတို့က ပြုပေး ရလိမ့်မည်၊ နဝနီတဖြစ်ပြီးကို ရဟန်းက ထောပတ်ဖြစ်စေရာ၌လည်း ခီရဒဓိတုန်းက အကပ်ခံပြီးဖြစ်သောကြောင့် "နိရာမိသမေဝ ဝဋ္ဋတိ"ဝယ် ထိုနေ့နံနက်ပိုင်း၌သာ အပ်သည်ဟု မှတ်ပါ။

သော ထောပတ်၌၊ ပုဗ္ဗေ–၌၊ ဝုတ္တသုဒ္ဓသပ္ပိနယေနေဝ–ဆိုအပ်ပြီးသော သက်သက်သော ထောပတ်နည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝိနိစ္ဆယော ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ပုရေဘတ္တံ–၌၊ ပဋ္ဌိဂ္ဂဟိတခီရေနဝါ–ဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ ဒမိနာဝါ–လည်းကောင်း၊ ကတသပ္ပိ–သည်၊ အနုပသမ္ဘန္ဓေန–သည်၊ ကတံ–သည်၊ (သမာနံ) သာမိသမ္ပိ တဒဟု ပုရေဘတ္တံ (ပရိဘုဉ္ဇိတုံ) ဝဋ္ဋတိ၊ သယံ–ရဟန်းကိုယ်တိုင်၊ ကတံ (သမာနံ) နိရာမိသမေဝ–အာမိသ မရှိသည်သာလျှင်၊ (ဟုတ္တာ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ) ဝဋ္ဋတိ၊ ဟိ–မှန်၊ နဝနီတံ–ကို၊ တာပေန္တသ–ပူစေသော ရဟန်း၏၊ သာမံ ပါကော–ကိုယ်တိုင် ချက်ခြင်းသည်၊ နု ဟောတိ၊ [“နဝနီတကို ထောပတ်ဖြစ်အောင် ကိုယ်တိုင်ချက်လျှင် သာမံပါက မဖြစ်ပါသလော”ဟု မေးဖွယ်ရှိ၍ “နဝနီတံ တာပေန္တသဟိ” စသော ဤစကားကို ဆိုသည်။]

ပန–ထိုသို့ သာမံပါက မဖြစ်ပါသော်လည်း၊ သာမံပက္ကေန–ကိုယ်တိုင်ချက်အပ်သော၊ တေန–ထိုထောပတ်နှင့်၊ သဒ္ဒိံ, အာမိသံ–ဆွမ်းအစရှိသော အာမိသသည်၊ (ပရိဘုဉ္ဇိတုံ) နု ဝဋ္ဋတိ၊ စ–ဆက်၊ ပစ္ဆာဘတ္တတော–မှ၊ ပဌာယ (ပရိဘုဉ္ဇိတုံ) နု ဝဋ္ဋတိ ယေဝ၊ (ကိုယ်တိုင်ချက်အပ်သောကြောင့် ဧကန်မအပ်တော့–ဟူလို၊) သတ္တာဟာတိက္ကမေပိ အနာပတ္တိ (ကသ္မာ) သဝတ္ထုကသ–နို့ရည်နို့ခမ်းဟူသော ဝတ္ထုနှင့်တကွဖြစ်သော ထောပတ်၏၊ ပဋ္ဌိဂ္ဂဟိတတ္တာ–အကပ်ခံအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ ဟိ–မှန်၊ တာနိ ပဋ္ဌိဂ္ဂဟေတ္တာတိ–ဟူ၍၊ (ထိုဆေးတို့ကို အကပ်ခံ၍ဟု) ဝုတ္တံ၊ [အကပ်ခံစဉ်က ခီရဒမိဖြစ်နေ၍ ဆေးမဟုတ်သောကြောင့် “တာနိ ပဋ္ဌိဂ္ဂဟေတ္တာ”ဟူသော ပါဠိတော်အရတွင် မပါဝင်–ဟူလို၊] ပန–ဆက်၊ ပစ္ဆာဘတ္တံ–၌၊ ပဋ္ဌိဂ္ဂဟိတေဟိ–အကပ်ခံရသော ခီရဒမိတို့ဖြင့်၊ ကတံ–ပြုအပ်သောထောပတ်ကို၊ အဗ္ဘဉ္ဇနာဒီသု ဥပနေတဗ္ဗံ၊ ပုရေဘတ္တံပိ, ဥဂ္ဂဟိတကေဟိ–အကပ်မခံဘဲ ကိုယ်တိုင် ယူအပ်ကုန်သော ခီရဒမိ တို့ဖြင့်၊ ကတံစ–ပြုအပ်သော ထောပတ်ကိုလည်း၊ (အဗ္ဘဉ္ဇနာဒီသု ဥပနေတဗ္ဗံ)၊ ဥဘယေသံပိ–ပစ္ဆာဘတ္တ ပဋ္ဌိဂ္ဂဟိတ, ပုရေဘတ္တ ဥဂ္ဂဟိတကဖြစ်သော ထောပတ် ၂ မျိုးတို့၏လည်း၊ သတ္တာဟာ တိက္ကမေ–၌၊ အနာပတ္တိ၊ အကပ္ပိယမံသသပ္ပိမှ–မအပ်သောအသားရှိသော သတ္တဝါတို့၏ထောပတ်၌လည်း၊

ဝုတ္တသုဒ္ဓသပ္ပိနယေနေဝ။ ။ဆီဦးနှင့်မဖက်ဘဲထောပတ်ဖြစ်ပြီးသက်သက်ကို ရှေး၌ “ဥဂ္ဂဟိတကံ ကတ္တာ နိက္ခိတ္တံ အဗ္ဗောဟာရိတုံ နဝဋ္ဋတိ” စသည်ဖြင့် ဆိုခဲ့၏၊ ထိုအဆိုအတိုင်းပင် ဥဂ္ဂဟိတကဖြစ်သော ဆီဦးဖြင့်ပြုအပ်သော/ထောပတ်၌လည်း “အဗ္ဗောဟာရိတုံ နဝဋ္ဋတိ, အဗ္ဘဉ္ဇနာဒီသု ဥပနေတဗ္ဗံ” စသော အဆုံးအဖြတ်အတိုင်း သိပါ။

ဧသေဝနယော၊ [ဧသေဝနယောတိ–နိသဂ္ဂိယံ ဟောတီတိ အတ္ထော၊] ပန–အထူးကား၊ အယံ–ကား၊ ဝိသေသော–တည်း၊ ယတ္ထ–အကြင် ၇ ရက်လွန်ခြင်း အစရှိသောဌာနဒ္ဒ၊ ပါဠိယံ–ဒ္ဒ၊ အာဂတသပ္ပိနာ–လာသော ထောပတ်ကြောင့်၊ နိသဂ္ဂိယံ–နိသဂ္ဂိယပါစိတ်အာပတ်သည်၊ (ဟောတိ)၊ တတ္ထ–၇ ရက်လွန်ခြင်း အစရှိသောဌာနဒ္ဒ၊ ဣမိနာ–ဤအကပ္ပိယမံသ သပ္ပိကြောင့်၊ ဒုက္ကဋံ–သည်၊ (ဟောတိ)၊ အန္ဓကဋ္ဌကထာယံ–ဒ္ဒ၊ ကာရဏာ ပဋ္ဌိရူပကံ–အကြောင်းအတုကို၊ ဝတ္တာ–၍၊ မနုဿသပ္ပိစ–လူ၏ ထောပတ်ကိုလည်းကောင်း၊ (မနုဿ) နဝနီတဉ္စ–လူ၏ ဆီဦးကိုလည်းကောင်း၊ ပဋ္ဌိကွိတ္တံ–(မအပ်)ဟု ပယ်အပ်ပြီ၊ [ဓာတ်တူလူသား၏ သပ္ပိနဝနီတဖြစ်သောကြောင့်ဟု အကြောင်းအတုကိုပြသည်။] တံ–ထို လူ၏ထောပတ်ကို၊ ဝါ–ထိုလူ၏ ဆီဦးကို၊ ဒုပ္ပဋိက္ခိတ္တံ–မကောင်းသဖြင့် ပယ်အပ်ပြီ (ကသ္မာ–ကြောင့်နည်း)၊ သဗ္ဗအဋ္ဌကထာသု–တို့ဒ္ဒ၊ အနုညာတတ္တာ–သုံးစွဲဖို့ရန် ခွင့်ပြုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ စ–ဆက်၊ အသ–ထို ထောပတ်၏၊ ဝါ–ထိုဆီဦး၏၊ ပရတောဒ္ဒ၊ ဝိနိစ္ဆယောပိ–သည်လည်း၊ အာဂစ္ဆိသတိ–လာဦးလတ္တံ့။

ပါဠိယံ–ဒ္ဒ၊ အာဂတံ–သော၊ နဝနီတမ္ပိ–သည်လည်း၊ ဝါ–ကိုလည်း၊ ပုရေဘတ္တံ–ဒ္ဒ၊ ပဋ္ဌိဂ္ဂဟိတံ–သည်၊ (သမာနံ–သော်)၊ တဒဟု–ဒ္ဒ၊ ပုံရေဘတ္တံ–ဒ္ဒ၊ သာမိသမ္ပိ–အာမိသနှင့်တကွဖြစ်သော ဆီဦးသည်လည်း၊ (ပရိဘုဉ္ဇိတုံ–ဌာ၊) ဝဋ္ဋတိ–၏၊ ပစ္ဆာဘတ္တတော–မှ၊ ပဌာယ–၍၊ နိရာမိသမေဝ–သည်သာ လျှင်၊ (ဟုတ္တာ–၍၊ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ–ဌာ၊) ဝဋ္ဋတိ–၏၊ သတ္တာဟာတိက္ကမေ–ဒ္ဒ၊ နာနာဘာဇနေသု–တို့ဒ္ဒ၊ ထပိတေ–ထားအပ်သော ဆီဦးဒ္ဒ၊ ဘာဇနဂဏနာယ–ခွက် အရေအတွက်အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဧကဘာဇနေပိ–ဒ္ဒလည်း၊ အမိသေ တတ္တာ–၍၊ ပိဏ္ဍာပိဏ္ဍာဝသေန–အခဲအခဲ၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ထပိတေ–ထားအပ်သော ဆီဦးဒ္ဒ၊ ပိဏ္ဍဂဏနာယ–ဖြင့်လည်းကောင်း၊ နိသဂ္ဂိယာနိ(ဟောန္တိ)၊ ပစ္ဆာဘတ္တံ–ဒ္ဒ၊ ပဋ္ဌိဂ္ဂဟိတံ–အကပ်ခံအပ်သော ဆီဦးကို၊ သပ္ပိနယေနေဝ–ထောပတ်နည်းဖြင့် သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ပန–ဆက်၊ ဧတ္ထ–ဤ ဆီဦးဒ္ဒ၊ ဒဓိဂုဋ္ဌိကာယောပိ–နို့ဓမ်း အလုံးကလေးတို့သည်လည်းကောင်း၊ တက္ကဗိန္ဒုနိပိ–ရက်တက် အပေါက်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ဟောန္တိ–ရှိကုန်၏၊ [ရေအလုံးကလေးကို "ရေပေါက်"ဟု ခေါ်သကဲ့သို့ ရက်တက်ရည် အလုံးကလေးကိုလည်း "ရက်တက်ပေါက်" ဟု ခေါ်သည်။] တသ္မာ, တံ–ထို နို့ဓမ်းအလုံးကလေး, ရက်တက်ရည်ပေါက်သည်၊ ဝါ–ကို၊ ဓောတံ–စစ်အပ်ပြီးသည်၊ (သမာနံ–သော်၊ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ) ဝဋ္ဋတိ၊ ဣတိ–သို့၊ ဥပမုတ္တေရာ–ထက်ဝက်သော ထေရ်တို့သည်၊ အာဟံသု။

ပန-ဝါဒန္တ ရကား၊ မဟာသိဝတ္ထေရော-သည်၊ ဘဂဝတာအနုညာတ ကာလတောပဋ္ဌာယ, တက္ကတော-မှ၊ ဥဒ္ဒဇုမတ္တမေဝ-ထုတ်အပ်ကာမျှသော ဆီဦးကိုပင်၊ ခါဒိ'သု-ခဲစားကြကုန်ပြီ၊ ဣတိ အာဟ၊ တသ္မာ နဝနီတံ, ဘုဥ္ဇန္တေန-သည်၊ ဓောဝိတ္တာ-စစ်၍၊ ဒမိတဂ်ကမက္ခိကာကိပိလ္လိကာဒီနံ-နို့ဓမ်း, ရက်တက်ရည်, ယင်ကောင်, ပိုးကောင်ငယ် အစရှိသည်တို့ကို၊ အပနေတ္တာ-ဖယ်၍၊ ပရိဘုဉ္ဇိတဗ္ဗံ၊ ပစိတ္တာ သပ္ပိ'ကတ္တာ ပရိဘုဉ္ဇိတုကာမေန, အဓောတမ္ပိ-မစစ်အပ်သော ဆီဦးကိုလည်း၊ ပစိတုံ ဝဋ္ဋတိ၊ တတ္ထ-ထိုဆီဦး၌၊ ယံ ဒမိဂတံဝါ-အကြင်နို့ဓမ်း အလုံးကလေးသည်လည်းကောင်း၊ ယံ တက္ကဂတံဝါ-အကြင် ရက်တက်ခဲကလေးသည်လည်းကောင်း၊ (အတ္ထိ)၊ တ-ထိုနို့ဓမ်းအလုံးကလေးသည်၊ ဝါ-ထို ရက်တက် အခဲကလေးသည်၊ ခယံ ဂမိဿတိ၊ ဟိ-မှန်၊ ဧတ္တာဝတာ-ဤမျှလောက်သော အပေါက်ကလေးပါရှိခြင်းမျှဖြင့်၊ သဝတ္ထုက ပဋိဂ္ဂဟိတံနာမ-ဝတ္ထုနှင့်တကွ အကပ်ခံအပ်သည်မည်သည်၊ နဟောတိ၊ ဣတိ အယံ-ကား၊ ဧတ္ထ-ဤ အမိသနှင့်တကွ အကပ်ခံရာ၌၊ အဓိပ္ပာယော-တည်း၊ ပန-ထိုသို့ပင် ဤအဓိပ္ပာယ်ရပါသော်လည်း၊ အာမိသေန-နို့ဓမ်းဟူသော အာမိသနှင့်၊ သဒ္ဓိ', ပက္ကတ္တာ-ချက်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တသ္မိ'ပိ-ထိုဆီဦး၌လည်း၊ ကုက္ကစ္စကာ-ကုက္ကစ္စပြုတတ်သော ထေရ်တို့သည်၊ ကုက္ကုစ္စာယန္တိ-ကုက္ကုစ္စ ပြုကြကုန်၏။

ဣဒါနိ, ဥဂ္ဂဟေတ္တာ-အကပ်မခံဘဲကိုယ်တိုင်ယူပြီး၍၊ ထပိတနဝနီတေစ-၌လည်းကောင်း၊ ပုရေဘတ္တံခီရဒဓိနိ ပဋိဂ္ဂဟေတ္တာ, ကတနဝနီတေစ-၌လည်းကောင်း၊ ပစ္ဆာဘတ္တံ, တာနိ-ထိုနို့ရည် နို့ဓမ်းတို့ကို၊ ပဋိဂ္ဂဟေတ္တာ, ကတနဝ နီတေစ-၌လည်းကောင်း၊ ဥဂ္ဂဟိတေဟိ-အကပ်မခံဘဲ ကိုယ်တိုင်ယူအပ်သော နို့ရည် နို့ဓမ်းတို့ဖြင့်၊ ကတနဝနီတေစ-၌လည်းကောင်း၊ အကပ္ပိယ-မ်သ နဝနီတေစ-၌လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗော-သော၊ အာပတ္တာ၊ ပေ၊ နယော-အာပတ် အနာပတ် ဆုံးဖြတ်နည်း, သုံးဆောင်ကောင်း မသုံးဆောင်ကောင်းနည်းတို့ကို၊ သပ္ပိမှိ ဝုတ္တက္ကမေနေဝ-ဖြင့်သာ၊ ဂဟေတဗ္ဗော-ယူထိုက်၏။ ["ပါဠိယာ အာဂတသပ္ပိအာဒီသု သပ္ပိ တာဝ" စသည်ဖြင့် ဆိုအပ်ပြီးသော အစဉ်ဖြင့် သိပါလေ-ဟူလို။]

ပန-ဆက်၊ တေလဘိက္ခာယ-ဆီကို ခံယူခြင်းအကျိုးငှာ၊ [ဆွမ်းခံသလို ဆီကို ခံယူခြင်းအကျိုးငှာ၊] ပဝိဋ္ဌာနံ-ဝင်လာကုန်သော၊ ဘိက္ခူနံ-တို့၏၊ တတ္ထေဝ-ထို ဆီခံယူရာသပိတ်၌သာလျှင်၊ သပ္ပိမှိ-ကိုလည်းကောင်း၊ နဝနီတမှိ-ကိုလည်းကောင်း၊ ပက္ကတေလမှိ-ချက်အပ်သော ဆီကိုလည်းကောင်း၊ အပက္ကတေလမှိ-ကိုလည်းကောင်း၊ အာကိရန္တိ-လောင်းထည့်တတ်ကြကုန်၏၊

တတ္ထ–ထိ လောင်းထည့်အပ်သော ထောပတ် စသည်၌၊ တက္ကဒဓိဖိန္ဒုနိပိ–ရက်တက်ရည်ပေါက်, နို့ဓမ်းရည်ပေါက်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဘတ္တသိတ္ထာနိပိ–ထမင်းလုံး တို့သည်လည်းကောင်း၊ တဏ္ဍုလကဏာပိ–ဆန်ကွဲတို့သည်လည်းကောင်း၊ မဂ္ဂိကာဒယောပိ–ယင်ကောင်သေ အစရှိသည်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဟောန္တိ–ပါရိုတတ်ကုန်၏၊ အာဒိစ္စပါဒေ–နေဖြင့်ချက်အပ်သည်ကို၊ ကတ္တာ–၍၊ [မီးဖြင့် ချက်လျှင် ဘတ္တသိတ္ထ စသည်တို့က ထမင်းဖြစ်သွားစရာရှိ၍ မအပ်သောကြောင့် "အာဒိစ္စပါဒေကတ္တာ" ဟု ဆိုသည်၊] ပရိသာဝေတ္တာ–စစ်၍၊ ဂဟိတံ–ယူအပ်သော ဆီသည်၊ သတ္တာဟကာလိကံ–သည်၊ (၇ ရက်ကာလ၌ သုံးစွဲထိုက်သည်)၊ ဟောတိ၊ ပဋိဂ္ဂဟေတ္တာ–၍၊ ထပိတဘေသဇ္ဇေဟိ–တို့နှင့်၊ (ယာဝ ဇီဝက ဆေးတို့နှင့်)၊ သဒ္ဓိံ–ကွ၊ ပစိတ္တာ–၍၊ နတ္ထုပါနမ္ပိ–နှာနပ်ဖို့ရန် ဆေးရည်ကိုလည်း၊ ကာတုံ–ဌာ၊ ဝဋ္ဋတိ၊ ဝဒ္ဒလိသမယေ–မိုးစွေရာအခါ၌၊ လဒ္ဓီ–မကောင်းမှုမှ ရှက်ခြင်းရှိသော၊ သာမဏေရော–သည်၊ [အလဒ္ဓီ သာမဏေလုပ်ပေးလျှင် စိတ်မချရ, စားလည်း မစားကောင်းသောကြောင့် "လဒ္ဓီသာမဏေ" ဟု ဆိုသည်၊] ယထာ–အကြင် အခြင်းအရာအားဖြင့် ပြုလသော်၊ တတ္ထ–ထိ ထောပတ်စသည်၌၊ ပတိတ တဏ္ဍုလကဏာဒယော–ကျသော ဆန်ကွဲအစရှိသည်တို့သည်၊ နှ ပစ္စန္တိ–မကျက်ကုန်၊ ဧဝံ–ဤ မကျက်လောက်အောင်သော အခြင်းအရာဖြင့်၊ သာမိသပါဒေ–ကို၊ မောစေန္တော–လျက်၊ အဂ္ဂိမှိ–၌၊ ဝိလီယာပေတ္တာ–ထောပတ်ခဲစသည်ကို ကြေစေ၍၊ ပရိသာဝေတ္တာ–၍၊ ပုနေ–ဖန်၊ ပစိတ္တာ–၍၊ ဒေတိ–အုံ့–၊ ပုရိမနယေနေဝ–ဖြင့်သာလျှင်၊ သတ္တာဟံ–လုံး (ပရိဘုဉ္ဇိတုံ–ဌာ၊) ဝဋ္ဋတိ။

[နဝနီတကို ပြုပြီး၍ တေလကို ပြုလိုရကား "တေလေသု" ဟု မိန့်၊] တေလေသု–တို့တွင်၊ တာဝ–သာသပတေလ စသည်တို့မှ ရှေးဦးစွာ၊ (နိဒ္ဒိဋ္ဌ–ပါဠိတော်၌ ညွှန်ပြအပ်သော၊) တိလတေသံ–သည်၊ ဝါ–ကို၊ ပုရေဘတ္တံ ပဋိဂ္ဂဟိတံ(သမာနံ) ပုရေဘတ္တံ သာမိသမ္မိ ဝဋ္ဋတိ၊ ပစ္ဆာဘတ္တတော ပဋ္ဌာယ နိရာမိ သမေဝ (ဝဋ္ဋတိ)၊ ပန–ဆက်၊ အသ–ထိ နှမ်းဆီ၏၊ ပေ၊ ဝဋ္ဋတိ၊ ဥဂ္ဂဟိတက် ကတ္တာ, နိက္ခိတ္တံ–ထားအပ်သော နှမ်းဆီသည်၊ ဝါ–ဆီကို၊ အဠောဟရိတုံ နှ ဝဋ္ဋတိ၊ ပေ၊ ပုရေဘတ္တံ တိလေ ပဋိဟေတ္တာ, ကတတေလံ–သည်၊ ပုရေ ဘတ္တံ သာမိသံပိ ဝဋ္ဋတိ၊ [အတ္တနာ ဘဇ္ဇနာဒီနိ အကတ္တာ ဂဟိတတေလံ–နှမ်းကိုအကပ်ခံသော်လည်း "ထိုနှမ်းကို လော်မှု ဆီကြွတ်မှုကို မပြုဘဲယူအပ်သော ဆီတည်း]၊ ပေ၊ အနဠောဟရဏီယမေဝ (ဟောတိ၊ ကသ္မာ၊) သဝတ္ထုကပဋိဂ္ဂဟိတတ္တာ–နှမ်းဟူသော ဝတ္ထုနှင့်တကွ အကပ်ခံအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် တည်း၊ ပေ၊ ဧသေဝ နယော။

ပုရေဘတ္တံ–၌၊ ပဋိဂ္ဂဟိတကတိလေ–အကပ်ခံအပ်သော နှမ်းတို့ကို၊ဘဋ္ဌိတွာ ဝါ–လှော်၍သော်လည်းကောင်း၊ တိလပိဋ္ဌ–ကြိတ်ချေအပ်သော နှမ်းကို၊ ဝါ–နှမ်းမှုန့်ကို၊ သေဒေတွာ ဝါ–ပေါင်း၍သော်လည်းကောင်း၊ ဥဏ္ဏောဒကေန–ရေနွေးဖြင့်၊ တေမေတွာ ဝါ–စိုစေ၍သော်လည်းကောင်း၊ ကတတေလံ–ပြုအပ်သော ဆီကို၊ ဝါ–သည်၊ [ဝဋ္ဋတိ, နှ ဝဋ္ဋတိ, အနဇ္ဇောဟရဏီယံ, ဥပနေတဗ္ဗံ တို့၌စပ်၊] အနုပသမ္ပန္နေန–သည်၊ ကတံ–ပြုအပ်သည်၊ သစေ (ဟောတိ–အုံ၊ ဧဝံသတိ)၊ ပုရေဘတ္တံ–၌၊ သာမိသံ–သည်၊ (ဟုတ္တာ) ပိ–၍လည်း၊ (ပရိဘုဉ္ဇိတုံ–ဌာ)၊ ဝဋ္ဋတိ၊ ပန–ကား၊ အတ္တနာ–သည်၊ ကတတေလံ–သည်၊ နိဗ္ဗဋ္ဋိတတ္တာ–ယာဝ ကာလိကဖြစ်သောနှမ်းမှ ကိုယ်တိုင်ကင်းစေအပ် (ထုတ်ယူအပ်)သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ (နိဗ္ဗဋ္ဋိတတ္တာတိ–ယာဝကာလိက ဝတ္ထုတော ဝိဝေစိတတ္ထာ၊] ပုရေဘတ္တံ–၌၊ နိရာမိသမေဝ–သည်သာ၊ (ဟုတ္တာ, ပရိဘုဉ္ဇိတုံ)၊ ဝဋ္ဋတိ၊ သာမံ ပက္ကတ္တာ–ကိုယ်တိုင်ချက်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သာမိသံ–ဆွမ်းအစရှိသော အာမိသနှင့်တကွ ဖြစ်သည်၊ (ဟုတ္တာ, ပရိဘုဉ္ဇိတုံ)၊ နှ ဝဋ္ဋတိ။–

ပန–ဆက်၊ သဝတ္ထုက ပဋိဂ္ဂဟိတတ္တာ–နှမ်းဟူသော ဝတ္ထုနှင့်တကွ အကပ်ခံအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ပစ္စာဘတ္တတော–မှ၊ ပဌာယ–၍၊ ဥဘယမ္ပိ–၂ မျိုးလုံးသော ဆီသည်လည်း၊ [အနုပသမ္ပန္နေနကတ, အတ္တနာကတ ၂ မျိုးလုံးသည်လည်း] အနဇ္ဇောဟရဏီယံ–ခံတွင်းသို့ ရှေးရှုမဆောင်ထိုက်သည်၊ ဝါ– မစားမျိုထိုက်သည်၊ (ဟောတိ)၊ သိသမက္ခနာဒီသု–တို့၌၊ ဥပနေတဗ္ဗံ၊ သတ္တာဟာတိက္ကမေပိ–၌လည်း၊ အနာပတ္တိ၊ ပန–ဆက်၊ အပ္ပံ–သော၊ ဥဏ္ဏောဒကံ–သည်၊ အဘိ+ဥက္ကိရဏမတ္တံ–အထက်၌ ကြဲဖြန့်အပ်ကာမျှသည်၊ (အပ္ပံ ဥဏ္ဏောဒကံကို ထပ်ဖွင့်သည်)၊ ယဒိ ဟောတိ–အုံ၊ (ဥဏ္ဏောဒကဖြင့် ဆွတ်ဖျန်းတုန်း က ရေနွေးအနည်းငယ်သာ အပေါ်၌ဖြန့်အုံ–ဟူလို၊) (ဧဝံသတိ) အဗ္ဘောဟာရိကံ–သာမံပါကဟု ခေါ်ဝေါ်ခြင်းကို မထိုက်သည်၊ ဟောတိ၊ သာမံပါကဂဏန်–သာမံပါကဟူသော အရေအတွက်သို့၊ နှ ဂစ္ဆတိ–မရောက်၊ [အဗ္ဘောဟာရိကံကို ထပ်ဖွင့်သည်။]

အဝတ္ထုကပဋိဂ္ဂဟိတေသု–မုန်ညင်းစေ့စသော ဝတ္ထုမရှိဘဲအကပ်ခံအပ်ကုန်သော၊ သာသပတေလာဒီသုပိ–မုန်ညင်းဆီ အစရှိသည်တို့၌လည်း၊ အဝတ္ထုကတိလတေလေ–နှမ်းဟူသော ဝတ္ထု မရှိသော နှမ်းဆီ၌၊ ဝုတ္တသဒိသောဝ–သော၊ ဝိနိစ္ဆယော–သည်၊(ဟောတိ)၊ ပန–ဆက်၊ ပုရေဘတ္တံ ပဋိဂ္ဂဟိတာနံ, သာသပါဒီနံ–တို့၏၊ စုဏ္ဏေဟိ–အမှုန့်တို့ဖြင့်၊ အာဒိစ္စပါကေန–နေဖြင့် ချက်ခြင်းဖြင့်၊ တေလံ–သည်၊ ဝါ–ဆီဖြစ်အောင်၊ ကာတုံ သက္ကာ၊ တံ–ထိုဆီသည်၊ ပုရေဘတ္တံ

သာမိသမ္မိ ဝဋ္ဋတိ၊ ပစ္ဆာဘတ္တေ ပဌာယ နိရာမိသမေव ဝဋ္ဋတိ၊ သတ္တာဟာ တိက္ကမေ နိသဂ္ဂိယံ၊ ပန-ဆက်၊ ယသ္မာ, သာသပမဒုကစုဏ္ဏာဒီနိ- မုန်ညင်းစေ့မှုန့်, သစ်မည်ဆီစေ့မှုန့် အစရှိသည်တို့ကို၊ သေဒေတ္တာ စ-ပေါင်း၍ လည်းကောင်း၊ ဧရဏ္ဍကဋ္ဌနိ-ကြက်ဆူစေ့တို့ကို၊ ဘဇ္ဇိတ္တာ စ ဧဝ-လှော်၍ သာလျှင်လည်းကောင်း၊ တေလံ-ကို၊ ကရောန္တိ-ပြုတတ်ကြကုန်၏၊ တသ္မာ, တေသံ-ထိုမုန်ညင်းစေ့, သစ်မည်ဆီစေ့, ကြက်ဆူစေ့တို့၏၊ တေလံ-သည်၊ အနုပသမ္ပန္နေဟိ-တို့သည်၊ ကတံ (သမာနံ) ပုရေဘတ္တံ သာမိသံ (ဟုတ္တာပိ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ) ဝဋ္ဋတိ၊ ပန-ဆက်၊ ဝတ္ထူနံ-မုန်ညင်းစေ့စသော ဝတ္ထုတို့၏၊ ယာဝဇီဝိကတ္တာ-ယာဝဇီဝိက၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သဝတ္ထုက ပဋိဂ္ဂဟကော-မုန် ညင်းစေ့အစရှိသော ဝတ္ထုနှင့်တကွ အကပ်ခံခြင်းငှ၊ ဒေါသော နတ္ထိ၊ ဣတိ-ကြောင့်၊ အတ္တနာ, ကတံ-ပြုအပ်သောဆီကို၊ သတ္တာဟံ, နိရာမိသ ပရိဘောဂေ နေဝ-အာမိသ မရှိသောဆီကို သုံးစွဲခြင်းဖြင့်သာလျှင်၊ ပရိဘုဉ္ဇိတဗ္ဗံ၊ ဥဂ္ဂဟိတကေဟိ-အကပ်မခံဘဲ ကိုယ်တိုင်ယူအပ်သော မုန်ညင်းစေ့ အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ကတံ-ပြုအပ်သောဆီသည်၊ အနဇ္ဈောဟရဏီယံ-ထိုက်၊ ဗာဟိရ ပရိဘောဂေ-အပြင်ပ သုံးဆောင်ခြင်းငှ၊ (ဥပနေတုံ-ဌာ၊) ဝဋ္ဋတိ၊ သတ္တာဟာတိက္ကမေပိ အနာပတ္တိ။

တေလ ကရဏတ္ထာယ-ဆီပြုခြင်းအကျိုးငှာ၊ သာသပမဒုကဧရဏ္ဍက ဋ္ဌနိ-မုန်ညင်းစေ့, သစ်မည်ဆီစေ့, ကြက်ဆူစေ့တို့ကို၊ ပဋိဂ္ဂဟေတွာ-အကပ်ခံ၍၊ ကတံ-သော၊ တေလံ-သည်၊ သတ္တာဟ ကာလိကံ-ကတည်း၊ ဝါ-၇ ရက်ကာလပတ်လုံး သုံးဆောင်ထိုက်သော ဆီတည်း၊ ဒုတိယဒိဝသေ-အကပ်ခံရာ နေ့ကို ထောက်၍၊ ၂ ရက်မြောက်နေ့ဌ၊ ကတံ-ပြုအပ်သော ဆီသည်၊ ဆာဟံ-၆ ရက်ပတ်လုံး၊ (ပရိဘုဉ္ဇိတုံ) ဝဋ္ဋတိ၊ တတိယဒိဝသေ-ဌ၊ ကတံ-သည်၊ ပဏ္ဏာဟံ-လုံး၊ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ ဝဋ္ဋတိ၊ ပေ၊ သတ္တမဒိဝသေ-ဌ၊ ကတံ-သည်၊ တဒဟေဝ-ထိုအကပ်ခံရာနေ့ဌသာလျှင်၊ (ပရိဘုဉ္ဇိတုံ) ဝဋ္ဋတိ၊ အရုဏသ-၇ ရက်မြောက်အရုဏ်၏၊ ယာဝဥဂ္ဂမနာ-တက်ရာကာလ တိုင်အောင်၊ သစေ တိဋ္ဌတိ-အကယ်၍ တည်ရှိသေးအုံ၊ (ဧဝံသတိ)၊ နိသဂ္ဂိယံ-နိသဂ္ဂိယပါစိတ်သည်၊ (ဟောတိ)၊ အဋ္ဌမေဒိဝသေ-ဌ၊ ကတံ-ပြုအပ်သော ဆီကို၊ အနဇ္ဈောဟရဏီယံ-ထိုက်၊ ပန-ဆက်၊ အနိသဂ္ဂိယတ္တာ-ကြောင့်၊ ဗာဟိရပရိဘောဂေ-ပြင်ပအသုံးအဆောင်ဌ၊ (ဥပနေတုံ-ကပ်ဆောင်ခြင်းငှာ)၊ ဝဋ္ဋတိ၊ (တေလံ-ကို၊) သစေပိ နု ကရောတိ-အုံ၊ (ဧဝံ သတိ)၊ တေလတ္ထာယ-ငှာ၊ ဂဟိတသာသပါဒီနံ-ခံယူအပ်သော မုန်ညင်းစေ့ အစရှိသည်တို့၏၊ သတ္တာဟာတိက္ကမေ-ဌ၊ ဝါ-လွန်ခြင်းကြောင့်၊ ဒုက္ကဋမေဝ (ဟောတိ)။

ပန–ဆက်၊ ပါဋိယံ–၌၊အနာဂတာနိ–နှင်သော၊ အညာနိပိ–နှင်သော၊ နာဋ္ဌ ကေရ နိမ္မ ကောသမ္ဘက ကရမန္ဒ အတသိအာဒီနံ–အုန်းဆံ, တမာစေ့, ကြို့စေ့, ခံစေ့, နှမ်းကြပ်စေ့ အစရှိသည်တို့၏၊ တေလာနိ–တို့သည်၊ အတ္ထိ–နှင်၏၊ တာနိ–ထိုအုန်းဆီ အစရှိသည်တို့ကို၊ ပဋိဂ္ဂဟေတွာ–၍၊ သတ္တာဟံ–ကို၊ အတိက္ကာမယတော–၏၊ ဒုက္ကဋံဟောတိ၊ အယံ–ကား၊ ဧတေသု–ဤပါဋိတော်၌လာသော ဆီ, မလာသောဆီတို့၌၊ ဝိသေသော–တည်း၊ (ပါစိတ်, ဒုက္ခဋ်အထူးတည်း၊) သေသံ–သော၊ (သဗ္ဗံ၌စပ်၊) ယာဝကာလိက ဝတ္ထုံ–ကိုလည်းကောင်း၊ ယာဝ ဇီဝိက ဝတ္ထုဉ္စ–ကိုလည်းကောင်း၊ သလ္လက္ခေတွာ–၍၊ သာမံပါက၊ ပေ၊ ဝတ္ထုဝိဓာနံ–ကိုယ်တိုင်ချက်ခြင်း, ဝတ္ထုနှင့်တကွ အကပ်ခံအပ်သော အရာဝတ္ထု, နံနက်အခါ၌ အကပ်ခံအပ်သော အရာဝတ္ထု, နေလွဲအခါ၌ အကပ်ခံအပ်သော အရာဝတ္ထု, အကပ်မခံဘဲကိုယ်တိုင်ယူအပ်သော အရာဝတ္ထုတို့၏ အစီအရင်ဖြစ်သော၊ သဗ္ဗံ–ကို၊ ဝုတ္တနယေနေဝ ဝေဒိတဗ္ဗံ။

၆၂၃။ ဝသာတေလန္တိ–ကား၊ အနုဇာနာမိ၊ ပေ၊ ဂဒြဘဝသန္တိ–ဟူ၍၊ ဧဝံ–သို့၊ အနုညာတဝသာနံ–ခွင့်ပြုတော်မူအပ်သော အဆီတို့၏၊ တေလံ–ဆီတည်း၊ ဘိက္ခဝေ, ဝသာနိ–အဆီဖြစ်ကုန်သော၊ ဘေသဇ္ဇာနိ–တို့ကို၊ အစ္ဆဝသံ–ဝံဆီကို လည်းကောင်း၊ မစ္ဆဝသံ–ငါးဆီကိုလည်းကောင်း၊ သုသုကာဝသံ–မိကျောင်း ဆီကိုလည်းကောင်း၊ (ဝါ–လပိုင်ဆီကိုလည်းကောင်း၊) သူကရဝသံ–ဝက်ဆီကို လည်းကောင်း၊ ဂဒြဘဝသံ–မြည်းဆီကိုလည်းကောင်း၊ အနုဇာနာမိ။] စ–ဆက် ဇတ္ထု–အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ အစရှိသော ပါဋိရပ်၌၊ အစ္ဆဝသန္တိ ဝစနေန–ဖြင့်၊ မနုဿဝသံ–ကို၊ ထပေတွာ, သဗ္ဗေသံ–နှင်သော၊ အကပ္ပိယမံသာနံ–မအပ်သော အသားရှိသော သတ္တဝါတို့၏၊ ဝသာ–ကို၊ အနုညာတာ–ပြီ၊ စ–ဆက်၊ မစ္ဆဂ္ဂဟဏေန–ဖြင့်၊ သုသုကာပိ–မိကျောင်းတို့သည်လည်း၊ ဝါ–တို့ကိုလည်း၊ ဂဟိတာ ဟောန္တိ၊ ပန–ထိုသို့ပင်–ယူအပ်ပါကုန်သော်လည်း၊ ဝါဌမစ္ဆတ္တာ–ရဲရင့်သော ငါးတစ်မျိုး၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိသုံ–သီးခြား၊ ဝုတ္တံ–မိန့်တော်မူအပ်ပြီ၊ စ–ဆက်၊ ဇတ္ထု–ဤ အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ အစရှိသော၊ ပါဋိရပ်၌၊ မစ္ဆာဒီဂ္ဂဟဏေန–မစ္ဆ အစရှိသော သဒ္ဒါဖြင့်၊ သဗ္ဗေသံပိ–နှင်သော ကပ္ပိယမံသာနံ–တို့၏၊ ဝသာ–ကို၊ အနုညာတာ–ပြီ။

ဟိ–ချဲ့၊ မံသေသု–တို့တွင်၊ ဒသ–နှင်သော၊ မနုဿ၊ ပေ၊ တိရစ္ဆာနာနံ–လူ, ဆင်, မြင်း, ခွေး, မြွေ, ခြသေ့, ကျား, သစ်, ဝံ, အောင်းတို့၏၊ မံသာနိ–တို့သည်၊ အကပ္ပိယာနိ–မအပ်ကုန်၊ ဝသာသု–တို့တွင်၊ ဧကာ–သော၊ မနုဿဝသာဝ–လူ့အဆီသည်သာ၊ (အကပ္ပိယာ–မအပ်၊) ခီရာဒီသု–တို့၌၊

အကပ္ပိယံ နာမ–မအပ်သောနို့ရည်မည်သည်၊ နတ္ထိ၊ အနုပသမ္ပန္နေဟိ–တို့သည်၊ ကတနိဗ္ဗဋ္ဌိတဝသာတေလ–ပြုအပ်, ယာဝကာလိကဝတ္ထုမှ ထုတ်အပ်သော အဆီတည်းဟူသော ဆီသည်၊ ပုရေဘတ္တံ၊ ပေ၊ ဝဋ္ဋတိ၊ ပစ္ဆာဘတ္တတော ပဋ္ဌာယ သတ္တာဟံ နိရာမိသမေဝ ဟုတ္မာ (ပရိဘုဥ္ဇိတုံ)ဝဋ္ဋတိ၊ ပန–ဆက်၊ တတ္ထ–ထိုအဆီ၌၊ သုခုမ ရဇသဒိသံ–သိမ်မွေ့သော မြုန့်တူသော၊ ယံ မံသံ ဝါ–အကြင် အသားဖတ်သည်သော်လည်းကောင်း၊ (ယံ) နာရုဝါ–သည်လည်းကောင်း၊ (ယံ)အဋ္ဌိဝါ–သည်သော်လည်းကောင်း၊ (ယံ) လောဟိတံဝါ–သည်သော်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ–ရှိတတ်၏၊ ဝါ–ပါတတ်၏၊ တံ–ထိုအသား, အကြော, အရိုး, အသွေးသည်၊ အဗ္ဘောဟာရိကံ–ယာဝကာလိကဟု ခေါ်ဝေါ်ခြင်းငှာ မထိုက်သည်၊ ဝါ–မပြောပလောက်သည်၊ (ဟောတိ)။

ပန–ဆက်၊ ဝသံ–ကို၊ ပဋိဂ္ဂဟေတွာ–၍၊ သယံ–ရဟန်းကိုယ်တိုင်၊ (တေလံ–ကို၊) သစေ ကရောတိ–အုံ့၊ (ဧဝံသတိ)၊ ပုရေဘတ္တံ–၌၊ ပဋိဂ္ဂဟေတွာ–၍၊ ပစိတွာ–၍၊ ပရိသာဝေတွာ–စစ်၍၊ သတ္တာဟံ–လုံး၊ နိရာမိသပရိဘောဂေန–ဖြင့်၊ ပရိဘုဥ္ဇိ တဗ္ဗံ၊ ဟိ–မှန်၊ နိရာမိသပရိဘောဂံ–ကို၊ သန္ဓာယ–၍၊ ကာလေ ပဋိဂ္ဂဟိတံ၊ ပေ၊ ပရိဘုဥ္ဇိတုန္တိ–ဟူသော၊ ဣဒံ–ကို၊ (ဘဂဝတာ) ဝုတ္တံ၊ [ကာလေ–နံနက်အခါ၌၊ ပဋိဂ္ဂဟိတံ–အကပ်ခံအပ်သည်၊ ကာလေ–၌၊ နိပဏ္ဏံ–ချက်အပ်သည်၊ ကာလေ–၌၊ သံသဋ္ဌံ–ကောင်းစွာ စွန့်ပစ်အပ်သော အမှုန်အဖတ်ရှိသည်၊ (သံပုဗ္ဗ, သဋ္ဌတ်, တ၊ "သံသဋ္ဌံ ယသ္မာ အတ္ထိတိ သံသဋ္ဌံ" ဟု ကြဲ၊) ဝါ–စစ်အပ်သည်၊ (စေ ဟောတိ၊ ဧဝံ သတိ)၊ တေလပရိဘောဂေန–သတ္တာဟ ကာလိကဆီကို သုံးဆောင်နည်းဖြင့်၊ ပရိဘုဥ္ဇိတုံ–ငှာ၊ (အနုဓာနာမိ–မူ၏)၊ မဟာဝါ, ဘောသဋ္ဌကွန္ဓက)၊] တတြာပိ–ထိုဆီ၌လည်း၊ အဗ္ဘောဟာရိကံ–အဗ္ဘောဟာရိကသည်၊ အဗ္ဘောဟာရိကမေဝ– အဗ္ဘောဟာရိကပင်တည်း၊ [ရှေ့၌ "ယံ ပန တတ္ထ သုခုမရဇသဒိသံ မံသံဝါ၊ ပေ၊ တံ အဗ္ဘောဟာရိကံ"ဟု ဆိုခဲ့သော မံသ စသည်မှာ ဤဆီ၌လည်း အဗ္ဘောဟာရိကပင် ဖြစ်သည်–ဟူလို။] ပန–ဆက်၊ ပစ္ဆာ ဘတ္တံ–၌၊ ပဋိဂ္ဂဟိတုံဝါ–ငှာလည်းကောင်း၊ ကာတုံ ဝါ–ငှာလည်းကောင်း၊ နဝဋ္ဋတိယေဝ–သည်သာ၊ [ယာဝကာလိကဖြစ်သော ဝသာကို ပစ္ဆာဘတ္တအခါ၌ အကပ်လည်း မခံကောင်း, ဆီဖြစ်အောင်လည်း မလုပ်ကောင်း–ဟူလို။]

ဟိ–သာဓကကား၊ ဝိကာလေ စေ ဘိက္ခဝေ၊ ပေ၊ အနာပတ္တိတိ–ဟူသော၊ ဧတံ–ဤစကားကို၊ (ဘဂဝတာ) ဝုတ္တံ၊ [ဝိကာလေ–နေလွဲအခါ၌၊ ပဋိဂ္ဂဟိတံ–သည်၊ ဝိကာလေ–၌၊ နိပဏ္ဏံ–သည်၊ ဝိကာလေ–၌၊ သံသဋ္ဌံ–သည်၊ စေ ဟောတိ၊ တံ–ထိုဆီကို၊ စေ ပရိဘုဥ္ဇေယျ၊ (ဧဝံသတိ)၊ တိဏ္ဏံ–

နှ်သော၊ ဒုက္ခဌာနံ–တို့သို့၊ အာပတ္တိ–ရောက်ခြင်းသည်၊(ဟောတိ)၊ [ယာဝကာလိက ဝတ္ထုကို ဝိကာလပဋိဂ္ဂဟိတဒုက္ကင့်, ဝိကာလနိပက္ကဒုက္ကင့်, ဆီကို စားခြင်းကြောင့် ဝိကာလဘောဇနဒုက္ကင့် ဟု ဒုက္ကင့် ၃–ချက်–ဟူလို၊] [ဘိက္ခဝေ–တို့၊ ကာလေ–နံနက်အခါ၌၊ ပဋိဂ္ဂဟိတံ–သည်၊ ဝိကာလေ–၌၊ နိပက္ကံ–သည်၊ ဝိကာလေ–၌၊ သံသဋ္ဌံ–သည်၊ စေ ဟောတိ၊ တံ–ထိုဆီကို၊ စေ ပရိဘုဉ္ဇေယျ၊ (ဧဝံသတိ)၊ ဒ္ဝိန္နံ–နှ်သော၊ ဒုက္ခဌာနံ–တို့သို့၊ အာပတ္တိ–ရောက်ခြင်းသည်၊ (ဟောတိ)၊ ကာလော စေ၊ ပေ၊ အာပတ္တိ ဒုက္ခဋသ၊ ကာလေ စေ၊ ပေ၊ အနာပတ္တိ။]

ပန–ဝါဒန္တရကား၊ ဥပတိဿတ္ထေရံ အန္တေဝါသိကာ ပုစ္ဆိုသု၊ (ကိံ)၊ ဘန္တေ, သပ္ပိနဝနီတ ဝသာနိ–တို့သည်၊ ဝါ–တို့ကို၊ ကေတော ပစိတ္တာ, နိဗ္ဗဋ္ဋတာနိ–အဆီထုတ်အပ်ကုန်သည်၊ (သမာနာနိ) ဝဋ္ဋန္တိ–နှ်သလော၊နု ဝဋ္ဋန္တိတိ (ပုစ္ဆိုသု)၊ အာဝုသော နု ဝဋ္ဋန္တိတိ၊ ထေရော–သည်၊ တ္ထေ–ဤ သပ္ပိစသည်ကို စုပေါင်း၍ ချက်ရာ၌၊ ပက္ကတေလကသဒ္ဒေ၀ိယ–ချက်အပ်သော ဆီ၏ အဖတ်၌ ကဲ့သို့၊ ကုက္ကစ္စာယတိ ကိရ–ကုက္ကစ္စကို ပြုသတတ်၊ တတော–ထိုမှ နောက်၌၊နံ–ထိုဥပတိဿထေရ်ကို၊ ဥတ္တရိ–အလွန်၊ ပုစ္ဆိုသု၊ (ကိံ)၊ နဝနီတေ–၌၊ အမိဂုဋ္ဌိကာ၀ါ–နို့ခမ်းလုံးသည်လည်းကောင်း၊ တက္ကဗိန္ဒု၀ါ–လည်းကောင်း၊ ဟောတိ–ရှိတတ်ပါ၏၊ တေ–ဤနို့ခမ်းလုံးကလေး, ရက်တက်ပေါက်သည်၊ ဝဋ္ဋတိ–လော၊ ဣတိ (ပုစ္ဆိုသု၊) ဧတမ္မိ အာဝုသော နု ဝဋ္ဋတိ၊ ဣတိ–ဤသို့ပြောပြီ၊ တတော နံ အာဟံသု၊ (ကိံ) ဘန္တေ ကေတော ပစိတ္တာ, သံသဋ္ဌာနိ–စွန့်ပစ်အပ်သော အဖတ်ရှိသော ဆီတို့သည်၊ တေဧဝန္တာနိ–ထက်သော တန်ခိုးရှိကုန်သည်၊ (ဟောန္တိ)၊ ရောဂံ–ကို၊ နိဂ္ဂဏှန္တိ–နှိပ်နှိုင်ပါကုန်၏၊ ဣတိ (အာဟံသု)၊ အာဝုသော–တို့၊ သာဓု–(သည်လိုဆိုတော့) အကောင်းသာပဲ၊ ဣတိ–ဤသို့၊ ထေရော သမ္ပဋိစ္ဆိ။

ထေရော၊ ပေ၊ ကုက္ကစ္စာယတိ။ ။ယသ္မာ,ခီဏဒဓိအာဒီနိ ပက္ခိပိတ္တာ တေလံ ပစန္တိ၊ တသ္မာ ကသင်္ခ နဝဋ္ဋတိ၊ တေန ဝုတ္တံ "ပက္ကတေလ ကသင်္ခ ကုက္ကုစ္စာယ တိ" တိ၊ ဤ၌ "တေလကသင်္ခ" ဟူသည်ဆီမဖြစ်သော နှမ်းဖတ်ဟူသော အဖတ်တည်း၊ ထိုအဖတ်သည် ယာ၀ကာလိက ဝတ္ထုသာဖြစ်၍ ပစ္စာဘတ္တာ၌ စားဖို့ရန် ကုက္ကုစ္စ ရှိထိုက်၏၊ သပ္ပိနဝနီတ၀သာတို့မှာ ထိုကဲ့သို့ (ချက်ပြီးမှကျန်သော) အဖတ်မရှိ၊ အနည်းငယ်သော အသားမှုန်, နို့ခမ်းလုံး ရက်တက်ပေါက်တို့ကိုကား "အဗ္ဘောဟာရိက"ဟု ဆိုခဲ့ပြီ၊ ထို့ကြောင့် ကုက္ကုစ္စ မရှိထိုက်ရကား "ကုက္ကုစ္စယတိ ကိရ"ဟု ကိရသဒ္ဒါဖြင့် မနှစ်သက်သံထည့်၍ ဆိုသည်။

ပန–ဝါဒန္တိ ရကား၊ မဟာသုမတ္ထေရော အာဟ၊ (ကိံ) ၊ ကပ္ပိယမံသဝသာ–အပ်သောအသားရှိသော သတ္တဝါတို့၏ အဆီသည်၊ သာမိသပရိဘောဂေ–ဆွမ်းစသော အာမိသနှင့်တကွ သုံးဆောင်ခြင်း၌၊ (ဥပနေတုံ) ဝဋ္ဋတိ၊ ဣတရာ–ကပ္ပိယမံသဝသာမှ တစ်ပါးသော ဝသာသည်၊ နိရာမိသပရိဘောဂေ–အာမိသမရှိဘဲသုံးဆောင်ခြင်း၌၊ (ဥပနေတုံ) ဝဋ္ဋတီတိ (အာဟ)၊ ပန–ကား၊ မဟာပဒုမတ္ထေရော, ဣဒံ–ဤစကားသည်၊ ကိံ–နည်း၊ဣတိ–သို့၊ ပဋိ ကွိပိတွာ–ပယ်ပြီး၍၊ ဝါတာဗာဓိကာ–လေနာရှိကုန်သော၊ ဘိက္ခူ–တို့သည်၊ ပဋ္ဌမုလ ကသာဝယာဂုယံ–ပဋ္ဌမူလဖန်ရည်ဖြင့် ကျိုအပ်သောယာဂု၌၊ အစ္ဆသူကရ ဘေလာဒီနိ–တို့ကို၊ (မအပ်သော အသားရှိသော သတ္တဝါတို့၏ အဆီတို့ကို ပြုသည်၊) ပက္ခိပိတွာ ယာဂုံ ပိဝန္တိ၊ [ဤစကားဖြင့် "နိရာမိသပရိဘောဂ သာမက, သာမိသပရိဘောဂ၌လည်း အပ်သည်"ဟု ပြုသည်၊] သာ–ထိုယာဂုသည်၊ ဘေဒုဿဒတ္တာ–များသောတန်ခိုးရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ရောဂံ–ကို၊ နိဂ္ဂဏှာတိ–နှိပ်နှိုင်၏၊ ဣတိ ဝတွာ ဝဋ္ဋတီတိ အာဟ။

မဓုနာမ မက္ခိကာမဓုတိ–ကား၊ မဓုကရိဟိနာမ–ပျားရည်ကို ပြုတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် မဓုကရိတို့မည်သော၊ မဓုမက္ခိကာဟိ–ပျားရည်ကို ပြုတတ်သော ယင်ပျားတို့သည်လည်းကောင်း၊ ခုဒ္ဒကမက္ခိကာဟိ–ပျားငယ်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ဘမရ မက္ခိကာဟိစ–ပျားပိတုန်းကြီးတို့သည် လည်းကောင်း၊ ကတံ–သော၊ မဓု–ပျားရည်တည်း၊ တံ–ထိုပျားရည်ကို၊ ပုရေဘတ္တံ–၌၊ ပဋိဂ္ဂဟိတံ–သည် (သမာနံ)၊ ပုရေဘတ္တံ–၌၊ သာမိသပရိဘောဂမ္မိ–အာမိသနှင့်တကွ သုံးဆောင်ခြင်းကိုလည်း၊ (ကာတုံ–ဌာ၊) ဝဋ္ဋတိ၊ ပစ္ဆာဘတ္တေပိ–ပဋ္ဌာယ–၍၊ သတ္တာဟံ–လုံး၊ နိရာမိသ ပရိဘောဂမေဝ–ကိုသာ(ကာတုံ) ဝဋ္ဋတိ၊ သတ္တာဟာတိက္ကမေ–၌၊ သိလေသသဒိသံ–သစ်စေးနှင့်တူသော၊ မဟာ မဓု–ပျားကြီးရည်သည်၊ (မဓုံ၌ နိဂ္ဂဟိတ်ကား ဝါစာသိလိဋ္ဌ)၊ ခဏ္ဍံခဏ္ဍံ–အပိုင်းအပိုင်းကို၊ ကတ္တာ–၍၊ ထပိတံ–သည်၊ သစေ (ဟောတိ)၊ ဣတရံဝါ–ပျားကြီးရည်မှ တစ်ပါးသော ပျားငယ်ရည်သည် မူလည်း၊ နာနာဘာဂေနေသု–

မဓုကရိဟိ နာမ မဓုမက္ခိကာဟိ။ ။အယံ ခုဒ္ဒကမက္ခိကာနံ ဘမရမက္ခိကာနဉ္စ သာမညနိဒ္ဒေသောတိ တီသုပိ ဂဏ္ဌိပဒေသု ဝုတ္တံ၊ ဤ ဂဏ္ဌိပုဒ်အလို ပျား ၂– မျိုးသာရှိ၏၊ သစ်ခေါင်းပျားကား ပျားရည်များများမပြုနိုင်၊ ကေစိ ပန "ဒဏ္ဍကေသု မဓုကရာ မဓုကရိမက္ခိကာ နာမာ" တိ ဝတွာ "တာဟိ မဓုကရိအာဒီဟိ တီဟိ မက္ခိကာဟိ ကတံ မဓုနာမာ" တိ ဝဒန္တိ၊ ဤအလို "မဓုမက္ခိက (ပျားငယ်) ခုဒ္ဒကမက္ခိက (သာ၍ငယ်သော သစ်ခေါင်းပျား) ဘမရမက္ခိက (ပျားပိတုန်း)" ဟု ပျား ၃–မျိုးရှိ၏။

အမျိုးမျိုးသောခွက်တို့၌၊ (ထပိတ်–သည်၊ သစေဟောတိ၊ ဧဝံသတိ)၊ ဝတ္ထုဂဏာနာယ–ဖြင့်၊ နိသဂ္ဂိယာနိ–တို့သည်၊ (ဟောန္တိ)၊ ဧကမေဝ–သော၊ ခဏ္ဍံ–အခဲကို၊ (ကတ္တာ–၍၊ ထပိတ်သစေဟောတိ၊) ဣတရံဝါ–အခြားသောပျားဝယ်ရည်မူလည်း၊ ဧကဘာဧနေ–၌၊(ထပိတ် သစေဟောတိ၊ ဧဝံသတိ)၊ ဧကမေဝ–သော၊ နိသဂ္ဂိယံ (ဟောတိ)၊ ဥဂ္ဂဟိတက်–အကပ်မခံဘဲ ကိုယ်တိုင်ယူအပ်သော ပျားရည်ကို၊ ဝုတ္တနယေနေဝ–ဖြင့်သာ၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ–၏၊ အရုမက္ခနာဒီသု–အနာလိမ်းခြင်းအစရှိသည်တို့၌၊ ဥပနေတဗ္ဗံ။

💬 မဓုပဋလံဝါ–ပျားသလက်သည် သော်လည်းကောင်း၊ မဓုသိတ္ထကံဝါ–ပျားဖယောင်းသည်သော်လည်းကောင်း၊ မဓုနာ–ပျားရည်ဖြင့်၊ အမက္ခိတံ–မလိမ်းကျံအပ်သည်၊ ပရိသုဒ္ဓံ–သည်၊ သစေဟောတိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ယာဝဇီဝိကံ–တည်း၊ ပန–ကား၊ မဓုမက္ခိတံ–သည်၊ (သမာနံ)၊ မဓုဂတိကမေဝ–ပျားရည်နှင့် တူသော ဖြစ်ခြင်းရှိသည်သာ၊ (သတ္တာဟကာလိက–ဟူလို၊) စီရိကာနာမ–စီရိဟု အသံပြုတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် စီရိကမည်ကုန်သော၊ သပက္ခာ–အတောင်ရှိကုန်သော၊ ဒီဃမက္ခိကာ–ရှည်သောယင်ကောင်တို့သည်လည်းကောင်း၊ တုမ္ဗလနာမိကာ–တုမ်ဟူသော (ဒူဟူသော) အသံကိုပြုတတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့် တုမ္ဗလအမည်ရှိကုန်သော၊ အဋ္ဌပက္ခာ–အရိုးဟူသော အတောင်ရှိကုန်သော၊ ကာဠမဟာဘမရာစ–မည်းနက်သော ကြီးသော ပိတုန်းတို့သည် လည်းကောင်း၊ ဟောန္တိ–ရှိကုန်၏၊ တာသံ–ထိုပိတုန်းတို့၏၊ အာသယေသု–နေရာတို့၌၊ နိယျာသသဒ္ဒေ–သစ်စေးနှင့်တူသော၊ မဓု–သည်၊ ဟောတိ၊ တံ–ထို ပျားရည်သည်၊ ယာဝဇီဝိကံ။

ဖာဏိတံနာမ ဥစ္ဆုမှာ နိဗ္ဗတ္တန္တိ–ကား၊ ဥစ္ဆုရသံ–ကြံရည်ကို၊ ဥပါဒါယ–၍၊ အပက္ကာဝါ–မချက်အပ်သည်မူလည်းဖြစ်သော၊ အဝတ္ထုကပက္ကာဝါ–ကြံဖတ်ဟူသော ဝတ္ထုမရှိဘဲ ချက်အပ်သည်မူလည်း ဖြစ်သော၊ သဗ္ဗာပိ–သော၊ အဝတ္ထုကာ–ကြံဖတ်ဟူသော ဝတ္ထုမရှိသော၊ ဥစ္ဆုဝိကတိ–ကြံ၏ အထူးပြုအပ်သော ကြံရည် တင်လဲရည်, ကြံသကာ စသည်ကို၊ ဖာဏိတန္တိ–ဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ–၏၊ [ဂုဠောစ ဖာဏိတံ ခဏ္ဍော, မစ္ဆဏ္ဍိ သက္ကရာ ဣတိ၊ဣမေ ဥစ္ဆုဝိကာရာထ, ဂုဠသ္မိံ ဝိသကဏ္ဍကံ၊ အဘိဓာန် (၄၆၂)၊] တံ ဖာဏိတံ–ထိုတင်လဲသည်၊ ဝါ–ကို၊ ပုရေဘတ္တံ–၌၊ ပေ၊ ဝဋ္ဋတိ၊ ပစ္ဆာဘတ္တတော–မှ၊ ပေ၊ ဝဋ္ဋတိ၊ [ဖာဏိတနှင့်စပ်၍ မှတ်ဖွယ်ကို ပါတိမောက်ဘာသာဋီကာ၌လည်းကောင်း, ကခ်ါဘာသာဋီကာ၌လည်းကောင်း ပြထားပြီ၊] သတ္တာဟာတိဣမေ ဝတ္ထုဂဏနာယ နိသဂ္ဂိယံ၊ ဗဟူ–နိ်သော၊ ပိဏ္ဍာ–အခဲတို့ကို၊ စုဏ္ဏေတွာ–

အမှန်ပြု၍၊ ဧကဘာဧနေ–ဌ၊ ပက္ခိတ္တာ–နိ်သည်၊ ဃနသန္နိဝေသာ–တစ်ခဲနက်စုဝေး တည်နေကုန်သည်၊ ဟောန္တိ–နိ်အံ့၊ ဧကမေဝ နိသဂ္ဂိယံ၊ ဥဂ္ဂဟိတကံ– အကပ်မခံဘဲကိုယ်တိုင်ယူအပ်သော တင်လဲကို၊ ဝုတ္တနယေနေဝ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ဃရဂူပနာ ဒီသု–စေတီအိမ်ကို အခိုးထုံခြင်းအံ့စရှိသည်တို့ဌ၊ ဥပနေတဗ္ဗံ။

ပုရေဘတ္တံ–ဌ၊ ပဋိဂ္ဂဟိတေန–သော၊ အပရိသာဝိတဥစ္ဆုရသေန–မစစ်အပ်သော ကြဲရည်ဖြင့်၊ ကတဖာဏိတံ–သည်၊ ဝါ–ကို၊ အနုပသမ္ပန္နေန–သည်၊ ကတံ–သည်၊ သစေ ဟောတိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ သာမိသံ–သည်၊ (ဟုတ္တာပိ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ) ဝဋ္ဋတိ၊ သယံ ကတံ–ရဟန်းကိုယ်တိုင်ပြုအပ်သည်၊ (သမာနံ) နိရာမိသမေဝ (ဟုတ္တာ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ) ဝဋ္ဋတိ၊ ပန–ဆက်၊ ပစ္ဆာဘတ္တတော ပဋ္ဌာယ, သဝတ္ထုကပဋိဂ္ဂဟိတတ္တာ–ကြံဖတ်ဟူသော ဝတ္ထုနှင့်တကွ အကပ်ခံအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အနဗ္ဗောဟာရဏီယံ၊ သတ္တာဟာတိက္ကမေပိ အနာပတ္တိ၊ ပစ္ဆာဘုတ္တံ, အပရိသာဝိတ ပဋိဂ္ဂဟိတေန–မစစ်အပ်ဘဲ အကပ်ခံအပ်သော ကြဲရည်ဖြင့်၊ ကတံပိ–ပြုအပ်သော တင်လဲကိုလည်း၊ အနဗ္ဗောဟာရဏီယမေဝ၊ ပေ၊ ဥစ္ဆု–ကြဲချောင်းကို၊ ပဋိဂ္ဂဟေတ္တာ, ကတဖာဏိတေပိ–ဌ်လည်း၊ ဧသနယော၊ ပန–ဆက်၊ ပုရေဘတ္တံ, ပရိသာဝိတပဋိဂ္ဂဟိတေန–စစ်အပ်သည်ဖြစ်၍ အကပ်ခံအပ်သော ကြဲရည်ဖြင့်၊ ကတံ–ပြုအပ်သော တင်လဲသည်၊ အနုပသမ္ပန္နေန ကတံ သစေ (ဟောတိ၊ ဧဝံသတိ)၊ ပုရေဘတ္တံ သာမိသမ္မိ ဝဋ္ဋတိ၊ ပေ၊ ပန–ဆက်၊ ပုစ္ဆာဘတ္တံ ပရိသာဝိတပဋိဂ္ဂဟိတေန ကတံ နိရာမိသမေဝ သတ္တာဟံ ဝဋ္ဋတိ၊ ဥဂ္ဂဟိတကကတံ–အကပ်မခံဘဲ ကိုယ်တိုင် ယူအပ်သောကြဲရည်ဖြင့် ပြုအပ်သော တင်လဲသည်၊ ဝုတ္တနယမေဝ။

ဗျာမဥစ္ဆုဖာဏိတံဝါ–မီးရှို့အပ်သော ကြဲမှုဖြစ်သော တင်လဲသည်လည်း ကောင်း၊ ကောဋ္ဌိတဥစ္ဆုဖာဏိတံဝါ–အရည်အတိုဖြတ်အပ်သော ကြဲမှုဖြစ်သော တင်လဲသည်လည်းကောင်း၊ ပုရေဘတ္တမေဝ–ဌ်သာ၊ ဝဋ္ဋတိ–၏၊ ဣတိ–သို့၊

ဗျာမ၊ ပေ၊ ဝဋ္ဋတိ။ ။အဂ္ဂိနာ ဒဟေ ဥစ္ဆုခေတ္တေ ဗျာမဥစ္ဆုနာ ကတဖာဏိတံ၊ (ကြံခင်းကို မီးရှို့ရာတွင် ပါဝင်သော ကြဲချောင်းဖြင့် ပြုအပ်သော တင်လဲကို "ဗျာမဥစ္ဆုဖာဏိတ" ဟု ခေါ်သည်၊ ထိုတင်လဲသည် သဝတ္ထုကပဋိဂ္ဂဟိတ်မျိုး ဖြစ်သောကြောင့် "ပုရေဘတ္တဌ်သာ အပ်၏" ဟု ဆိုဟန်တူသည်၊) ကောဋ္ဌိတဥစ္ဆုဖာဏိတန္တိ ခဒ္ဒါနုခဒ္ဒကံ ဆိန္နံတွာ (တိုသည်ထက် တိုအောင်ဖြတ်၍) ကောဋ္ဌေတွာ (နုတ်နုတ်စဉ်း၍) နိပ္ပီဠေတွာ ပဏ္ဏံ (အရည်ညှစ်၍ချက်အပ်သော) ယေဘုယ္ယေန စ သကသဏ္ဌ (များသော အားဖြင့် အဖတ်ပါသော) ဖာဏိတံ၊ ထိုသို့ အဖတ်ပါသောကြောင့် နံနက်ဌ်သာအပ်သည်ဟု ဆိုသည်၊ မဟာပစ္စရိဌ်ကား "ဖာဏိတဖြစ်သောအခါ ထိုအဖတ်ကလေးသည် (ကြံသကာဌ် ပါသော အဖတ်မျိုးဖြစ်၍) အဗ္ဗောဟာရိက" ဟု ဆိုသည်။

မဟာအဌကထာယံ–၌၊ ဝုတ္တံ၊ ပန–ဝါဒန္တ ရကား၊ မဟာပစ္စရိယံ–၌၊ သဝတ္ထုက ပက္ခံ–ကြံဖတ်ဟူသော ဝတ္ထုနှင့်တကွ ချက်အပ်သော၊ ဧတံ–ဤတင်လဲသည်၊ ဝဋ္ဋတိ–လော၊ နော–ဝဋ္ဋတိ–လော၊ ဣတိ–သို့၊ ပုစ္ဆံ–ပုစ္ဆာကို၊ ကတ္တာ–၍၊ ဥစ္ဆုဖာဏိ တံ–ကြိ၏တင်လဲသည်၊ (ကြိမ္ပဖြစ်သော တင်လဲသည်၊) ပစ္ဆာဘတ္တံ–၌၊ နော ဝဋ္ဋနကံ နာမ–မအပ်သော တင်လဲမည်သည်၊ နတ္ထိ၊ ဣတိ–သို့၊ ဝုတ္တံ၊ [ဖာဏိ တဒ္ဓပါသော ကြံဖတ်သည် အဗ္ဘောဟာရိက ဖြစ်သောကြောင့် ပစ္ဆာဘတ္တာ၌ အပ်သည်–ဟူလို၊] တံ–ထို မဟာပစ္စရီ စကားသည်၊ ယုတ္တံ–၏၊ သီတု ဒကေန–ရေအေးဖြင့်၊ ကတံ–သော၊ မဓုကပုပ္ဖဖာဏိတံ–သစ်မည်ဆီပွင့်၏ တင်လဲ သည်၊ ပုရေဘတ္တံ–၌၊ သာမိသံ–သည်၊ (ဟုတ္တာ၊ ပရိဘုဥ္ဇိတုံ)၊ ဝဋ္ဋတိ၊ ပေ။ ဒုက္ကဋံ၊ ခီရံ–ကို၊ ပက္ခိပိတ္တာ–ထည့်၍၊ ကတံ–သော၊ မဓုကပုပ္ဖဖာဏိတံ–သည်၊ ယာဝကာလိကံ–တည်း၊ ပန–ဆက်၊ ခဏ္ဍာသက္ခရံ–သကာခဲကို၊ ခီရဧလ္လိကံ–နို့ရည်အမြှုပ်ကို၊ အာနေတ္တာ–၍၊ သောဧန္တိ–သုတ်သင်ကြကုန်၏၊ တသ္မာ–ကြောင့်၊ ဝဋ္ဋတိ။

ပ–ဆက်၊ မဓုကပုပ္ဖံ–သစ်မည်ဆီပွင့်သည်၊ ပုရေဘတ္တံ–၌၊ အလ္လံ–စိုစိမ်းသည်၊ (သမာနံ) ဝဋ္ဋတိ၊ ဘဇ္ဇိတမ္ပိ–လှော်အပ်သော သစ်မည်ဆီပွင့်သည်လည်း၊ (ပရိဘုဥ္ဇိတုံ)၊ ဝဋ္ဋတိ၊ ဘဇ္ဇိတ္တာ–၍၊ တိလာဒီဟိ–နှမ်း အစသည်တို့ဖြင့်၊ မိသံဝါ–ရောအပ်သည်ကိုလည်းကောင်း၊ အမိသံဝါ–ကိုလည်းကောင်း၊ ကတ္တာ–၍၊ ကောဋ္ဌိတမ္ပိ–ထောင်းအပ်သော သစ်မည်ဆီပွင့်သည်လည်း၊ (ပရိဘုဥ္ဇိတုံ)၊ ဝဋ္ဋတိ၊ ပန–ဆက်၊ တံ–ထိုသစ်မည်ဆီပွင့်ကို၊ ဂဟေတ္တာ, မေရယတ္ထာယ–အရက်အကျိုးငှာ၊ ယဒိ ယောဧန္တိ–အကယ်၍၊ ရောစပ်ကုန်အုံ့၊ (ဧဝံသတိ)၊ ယောဧိတံ–ရောစပ်အပ်သော သစ်မည်ဆီပွင့်သည်၊ ဗီဇတော–မျိုးစေ့မှ၊ ပဋ္ဌာယ–စ၍၊ နဝဋ္ဋတိ၊ [အရက်ဖြစ်အောင် ဖော်စပ်ခါစဖြစ်သော သစ်မည်ဆီပွင့်ကို "ဗီဇ" ဟု ဆိုသည်၊] ကဒလီ၊ ပေ၊ ဒီနံ–ငှက်ပျော, သင်ပေါင်း သရက်, တောင်ပိန္နဲ, အိမ်ပိန္နဲ, မန်ကျည်းအစရှိကုန်သော၊ သဗ္ဗေသံ–နှင့်သော၊ ယာဝ ကာလိကဖလာနံ–တို့၏၊ ဖာဏိတံ–သည်၊ ယာဝကာလိက မေဝ–သာတည်း၊ မရိစပဏ္ဏေဟိ–ငရုတ်သီးမှည့်တို့ဖြင့်၊ ဖာဏိတံ ကရောန္တိ၊ တံ–ထို တင်လဲသည်၊ ယာဝဇီဝိကံ။

တာနိပဋိဂ္ဂဟေတ္တာတိ–ကား၊ သဗ္ဗာနိပိ–အလုံးစုံသောဆေးတို့ကိုလည်း၊ ပဋိဂ္ဂဟေတ္တာ ဧကဃရေ–တစ်ခုတည်းသော အိုးဌ၊ အဝိနိဗ္ဘောဂါနိ–အသီးအသီးခွဲခြား၍ ရနိုင်ခြင်းမရှိသည်တို့ကို၊ ကတ္တာ သစေပိ နိက္ခိပတိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ သတ္တာဟာတိက္ကမေ ဧကမေဝ နိသဒ္ဓိယံ၊ ဝိနိဘုတ္တေသု–အသီးအသီး ခွဲခြားအပ်ကုန်လသော်၊ ပဋ္ဌနိသဒ္ဓိယာနိ (ဟောန္တိ)၊ ပန–ဆက်၊ သတ္တာဟံ–ကို၊

အနုတိက္ကာမေတ္တာ, ဂိလာနေနပိ–သည်သော်လည်းကောင်း၊ အဂိလာနေနပိ–လည်းကောင်း၊ ဝုတ္တာနယေနေဝ ယထာသုခံ ပရိဘုဉ္ဇိတဗ္ဗံ၊ ဟိ–မှန်၊ သြဒိဿံ နာမ–သြဒိဿမည်သည်၊ ဗျာဓိသြဒိဿံ–ဗျာဓိသြဒိဿလည်းကောင်း၊ ·ပေ၊ ဘေသဇ္ဇောဒိဿံ–လည်းကောင်း၊ ဣတိ သတ္တဝိဓံ၊ [ဘေသဇ္ဇောဒိဿကို ပြုလိုသော်လည်း ရသင့်သမျှ သြဒိဿတို့ကို ထုတ်ပြခြင်းဟူသော အတ္ထုဒ္ဒါရအားဖြင့် သြဒိဿ ၇ ပါးလုံးကို ဤနေရာ၌ ပြထားသည်၊ ဥဒ္ဒိဿ–ရည်စူး၍၊ အနုညာတံ–ခွင့်ပြုတော်မူအပ်သော သိက္ခာပုဒ်တည်း၊ သြဒိဿံ–ပုဒ်၊ ဥဒ္ဒိဿ နောင် ဏာပစ္စည်း။]

တတ္ထ–ထိ ၇ ပါးတို့တွင်၊ ဗျာဓိသြဒိဿံနာမ–မည်သည်၊ ဝါ–အနာရောဂါကိုရည်စူး၍ ခွင့်ပြုအပ်သော သိက္ခာပုဒ်မည်သည်၊ အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ၊ပေ၊ အာမကလောဟိတန္တိ–ဟူ၍၊ ဧဝံ–သို့၊ ဗျာဓိ–အနာရောဂါကို၊ ဥဒ္ဒိဿ–၍၊ အနုညာတံ–ခွင့်ပြုတော်မူအပ်သော သိက္ခာပုဒ်တည်း၊ [ဘိက္ခဝေ–တို့ အမနုဿိကာဗာဓေ–ဘီလူးဖမ်းစားခြင်းကြောင့်ဖြစ်သောအနာသည်(ဥပဓိနှေ–သော်)၊ အာမကမံသ–အသားစိမ်း သွေးစိမ်းသည်၊ တေနေဝအာဗာဓေန–ထို ဘီလူးဖမ်းစားခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော အနာဖြင့်သာလျှင်၊ အာဗာဓိကဿ–အနာရှိသောရဟန်း၏(အတွက်)၊ ဝဋ္ဋတိ၊ အညဿ–အခြားရဟန်း၏(အတွက်)၊ နဝဋ္ဋတိ၊ တဋ္ဌ–ထိုသားစိမ်း သွေးစိမ်းသည်လည်း၊ ကာလေပိ–၌လည်းကောင်း၊ ဝိကာလေပိ–၌လည်းကောင်း၊ ကပ္ပိယမ္မိ–အပ်သောအသား အသွေးသည်လည်းကောင်း၊ အကပ္ပိယမ္မိ–သည်လည်းကောင်း၊ ဝဋ္ဋတိယေဝ။

ပုဂ္ဂလောဒိဿံနာမ–မည်သည်၊ (ပုဂ္ဂိုလ်ကို ရည်စူး၍ ခွင့်ပြုအပ်သော သိက္ခာပုဒ်မည်သည်၊) အနုဇာနာမိ၊ ပေ၊ အဇ္ဈောဟရိတဗ္ဗန္တိ–ဟူ၍၊ ဧဝံ–သို့၊ ပုဂ္ဂလံ–ကို၊ ဥဒ္ဒိဿ–၍၊ အနုညာတံ–တည်း၊ [ဘိက္ခဝေတို့၊ ရောမန္ထကဿ–စမ်ြုပြန်သော ရဟန်းအား၊ ရောမန္ထနံ–စမ်ြုကို၊ အနုဇာနာမိ–၏၊ စ–ထိုသို့ ခွင့်ပြုတော်မူအပ်ပါသော်လည်း၊ မုခဒ္ဒါရာ–ပါးစပ်ပေါက်မှ၊ ဗဟိ–သို့၊ နီဟရိတ္တာ–ထုတ်၍၊ ဝါ–ထုတ်ပြီးမှ၊နေ အဇ္ဈောဟရိတဗ္ဗံ–ပြန်၍မျိုမချရာ၊] တံ– ထိုစမ်ြုပြန်ခြင်းသည်၊ တသေဝ–ထို ရောမန္ထက ရဟန်းအားသာ၊ ဝဋ္ဋတိ အညဿ, နဝဋ္ဋတိ၊ ကာလော ဒိဿံနာမ–မည်သည်၊ (ကာလကို ရည်စူး၍ ခွင့်ပြုအပ်သော သိက္ခာပုဒ်မည်သည်၊) အနုဇာနာမိ၊ ပေ၊ မတ္တိကန္တိ–ဟူ၍၊ ဧဝံ–သို့၊ အဟိနာ–သည်၊ ဒဋ္ဌကာလံ–ကိုက်အပ်ရာ အခါကို၊ ဥဒ္ဒိဿ–၍၊ အနုညာတံ–တည်း၊ [ဘိက္ခဝေ–တို့ကို၊ စတ္တာရိ–နှ်သော၊ မဟာဝိကဋာနိ–ကြီးစွာသော ဖောက်ပြန်သော ဆေးတို့ကို၊ [ဝိကဋာနိတိ အပကတိဘောဇနတ္တာ (ရိုးရာအစာ မဟုတ်သည်၏

အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိကဒ္ဒာနိ၊ ဝိရူပါနိတိ အတ္ထော၊] ဂုထံ–ကျင်ကြီးကိုလည်းကောင်း၊ မုတ္တံ–ကျင်ငယ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဆာရိကံ–သစ်စိမ်းပြာကိုလည်းကောင်း၊ မတ္တိကံ–မြေညက်ကိုလည်းကောင်း၊ အနုဇာနာမိ–၏၊ (အချို့စာ၌ ဒါတုံပါသည်)၊ တံ–ထိုမဟာဝိကဋ္ဌဆေးသည်၊ တသ္မိံ ယေဝ ကာလေ–ထိုမြွေကိုက်အပ်ရာ အခါ၌သာ၊ အပ္ပဋိဂ္ဂဟိတကမ္မိ–အကပ်မခံအပ်သော ဆေးသည်လည်း၊ ဝဋ္ဋတိ၊ အညသ္မိံ–အခြားအခါ၌၊ နု ဝဋ္ဋတိ။

သမယောဒိသံ နာမ–သည်၊ ဂဏ္ဍာဘောဇနေ၊ ပေ၊ နယေန–ဖြင့်၊ တံ တံ သမယံ ဥဒ္ဒိဿ, အနုညာတာ–နိ်သော၊ အနာပတ္တိယော–တို့တည်း၊ တာ–ထို အနာပတ်တို့သည်၊ တသ္မိံ တသ္မိံ ယေဝ သမယေ–ထိုထိုအခါ၌သာ၊ အနာပတ္တိယော ဟောန္တိ၊ အညဒါ–အခြားအခါ၌၊ (အနာပတ္တိယော နု ဟောန္တိ)၊ ဒေသောဒိသံ နာမ–သည်၊ အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ၊ ပေ၊ ဥပသမ္ပဒန္တိ–ဟူ၍၊ ဧဝံ–သို့၊ ပစ္ဆိမဒေသံ–မဇ္ဈိမဒေသ၏ အစွန်အဖျားဌ၌ဖြစ်သော အရပ်ကို၊ ဥဒ္ဒိဿ အနုညာတာနိ ဥပသမ္ပဒါဒီနိ–ဥပသမ္ပဒကံ အစရှိသည်တို့တည်း၊ တာနိ–ထို ဥပသမ္ပဒါ အစရှိသောကံတို့သည်၊ တတ္ထေဝ–ထိုပစ္ဆိမ အရပ်၌သာ၊ ဝဋ္ဋန္တိ၊ မဇ္ဈိမဒေသေ နု (ဝဋ္ဋန္တိ)၊ ဝသောဒိသံ နာမ–သည်၊ အနုဇာနာမိ၊ ပေ၊ ဘေသဇ္ဇာနိတိ–ဟူ၍၊ ဧဝံ, ဝသာနာမေန–ဝသာဟူသော အမည်ဖြင့်၊ အနုညာတံ–ခွင့်ပြုအပ်သော အဆီတည်း၊ တံ–ထိုအဆီသည်၊ မနုဿဝသံ ထပေတ္တာ, သဗ္ဗေသံ–နိ်သော၊ ကပ္ပိယာ ကပ္ပိယဝသာနံ–အပ်သော အသားရှိသော သတ္တဝါ, မအပ်သော အသားရှိသော သတ္တဝါတို့၏ အဆီတို့၏၊ တေလံ–ဆီတည်း၊ တံ–ထိုဝသာဆီသည်၊ ဝါ–ကို၊ တ ဒတ္ထိကာနံ–ထိုဆီဖြင့် အလိုရှိကုန်သော ရဟန်းတို့အတွက်၊ တေလ ပရိဘောဂေန ပရိဘုဥ္ဇိတုံ ဝဋ္ဋတိ၊ ဧဝံ ဘေသဇ္ဇောဒိသံ နာမ–သည်၊ အနုဇာနာမိ၊ ပေ၊ ဘေသဇ္ဇာနိတိ–ဟူ၍၊ ဧဝံ ဘေသဇ္ဇနာမေန, အနုညာတာနိ–နိ်သော၊ အာဟာရတ္ထံ–အာဟာရကိစ္စကို၊ ဖရိတုံ–ပြီးစေခြင်းငှာ၊ သမတ္ထာနိ–နိ်သော၊ သပ္ပိ၊ ပေ၊ ဖာဏိတာနိ–တို့တည်း၊ တာနိ–ထိုဆေးတို့ကို၊ ပဋိဂ္ဂဟေတ္တာ တဒဟု ပုရေဘတ္တံ, ယထာသုခံ–စွာ လည်းကောင်း၊ (ရောဂါရှိသည်ဖြစ်စေ မရှိသည်ဖြစ်စေ ဆွမ်းစသော အာမိသ နှင့် ရောရ၍ဖြစ်စေ မရောဘဲဖြစ်စေ–ဟူလို)၊ ပစ္ဆာဘတ္တတော ပဋ္ဌာယ, ပစ္ဆယေ–ဂေလည အကြောင်းသည်၊ သတိ–ရှိသော်လည်းကောင်း၊ ဝုတ္တနယေနေဝ သတ္တာဟံ ပရိဘုဥ္ဇိတဗ္ဗာနိ။

၆၂၄။ သတ္တာဟာတိက္ကန္တေ၊ ပေ၊ ပါစိတ္တိယန္တိ–ကား၊ သာသပမတ္တံ–မုန်ညင်းစေ့မျှသော ဝတ္ထုသည်၊ သစေပိ ဟောတိ–အုံ့၊ (ဧဝံသတိဝါ–သော်လည်ကောင်း၊)

သကိံ–ကြိမ်၊ အဂ္ဂိုလိယာ–လက်ချောင်းဖြင့်၊ ဂဟေတွာ–၍၊ ဇိဝှာယ–ဖြင့်၊ သာယနမတ္တံ–လျက်လောက်ရုံမျှသော အရည်သည်၊ (သစေပိ ဟောတိ–အုံ့၊ ဧဝံ သတိ ဝါ–သော်လည်းကောင်း)၊ နိသဒ္ဓိတဗ္ဗမေဝ–သည်သာ၊ ပါစိတ္တိယဋ္ဌ–ကိုလည်း၊ ဒေသေတဗ္ဗံ–ရာ၏၊ [တင်လဲခဲစသည်ကို ရည်ရွယ်၍၊ "သာသပမတ္တာ" ဟု လည်းကောင်း၊, ပျားရည်စသော လျက်ဖွယ်ကို ရည်ရွယ်၍၊ "သာယနမတ္တာ" ဟု လည်းကောင်းဆိုသည်၊] နှ ကာယိကေန ပရိဘောဂေန ပရိဘုဉ္ဇိတဗ္ဗန္တိ–ကား၊ ကာယောဝါ–ကိုမူလည်း၊(နှ မက္ခေတဗ္ဗော–မသုတ်လိမ်းထိုက်)၊ ကာယေ–ဌ၊ အရ၀ါ–အနှာကိုမူလည်း၊ နှ မက္ခေတဗ္ဗံ၊ တေဟိ–ထိုဆေးတို့ဖြင့်၊ [နိဿဂ္ဂိ ထိုက်သော ထောပတ်စသည်တို့ဖြင့်၊] မက္ခိတာနိ–လိမ်းကျံအပ်ကုန်သော၊ ကာသာဝ၊ ပေ၊ ပိဋ္ဌာဒီနိပိ–သက်နှံ, တောင်ခေး, ဖိနပ်, ခြေသုတ်အိုးခြမ်း, ညောင်စောင်း, အင်းပျဉ် အစရှိသည်တို့လည်း၊ အပရိဘောဂါနိ–မသုံးစွဲထိုက်ကုန်သည်၊ (ဟောန္တိ)၊ [နိဿဂ္ဂိယဝတ္ထု ထောပတ်စသည်ဖြင့် သုတ်လိမ်းအပ်သော သက်နှံစသည်ကို မသုံးစွဲကောင်း ဟူလို၊] ဒွါရ၀ါတပါနက၀ါဌေသုပိ–တံခါးပေါက်ကြီး၏ တံခါးရွက်, လေသာပြတင်းတံခါးရွက်တို့၌လည်း၊ ဟတ္ထေန–ဖြင့်၊ ဂဟဏဋ္ဌာနံ–ကိုင်အပ်သော အရပ်ကို၊ နှ မက္ခေတဗ္ဗံ–ထိုက်၊ ဣတိ–သို့၊ မဟာပစ္စရိယံ–၌၊ ဝုတ္တံ၊ ပန–ဝါဒန္တရကား၊ ကသာ၀ေ–ဖန်ရည်၌၊ ပက္ခိပိတွာ–၍၊ ဒွါရ၀ါတပါနက၀ါဌာနိ–တို့ကို၊ မက္ခေတဗ္ဗာနိ–နှ၏၊ ဣတိ–သို့၊ မဟာ အဋ္ဌကထာယံ–၌၊ ဝုတ္တံ–ပြီ၊ [ကသာ၀ေ ပက္ခိတ္တာနိ၊ တာနိ (ထို ထောပတ်စသည်တို့သည်) အတ္တနော သဘာ၀ံ ပရိစ္စဇန္တိ၊ တသ္မာ မက္ခေတဗ္ဗာ နိတိ ဝုတ္တံ၊ ဃုဏပါဏကာဒိပရိဟာရတ္ထံ (ဃုဏမည်သော ပိုးကောင်ငယ် အစရှိသည်တို့ကို မထိုးမဖောက်အောင် စောင့်ရှောက်ခြင်း အကျိုးငှာ) မက္ခေတဗ္ဗာ နိတိ အတ္ထော။]

အနှာပတ္တိ၊ ပေ၊ အဓိဋ္ဌေတိတိ–ကား၊ သတ္တာဟဗ္ဘန္တရေ–၌၊ သပ္ပိဋ္ဌ–ကိုလည်းကောင်း၊ တေလဋ္ဌ–ကိုလည်းကောင်း၊ ဝသဋ္ဌ–ကိုလည်းကောင်း၊ မုဒ္ဓနိတေလံ ဝါ–ဦးထိပ်၌ လိမ်းကြောင်းဆီဟူ၍လည်းကောင်း၊ အဗ္ဘဉ္ဇနံ ဝါ–ခြေနယ်ဆီဟူ၍လည်းကောင်း၊(အဓိဋ္ဌေတိ–အဓိဋ္ဌာန်အုံ့၊) မဓုံ–ကို၊ အရ၀ကဏ္ဌံ–အနှာလိမ်းကြောင်း ပျားရည်ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဖာဏိတံ–ကို၊ ဃရ၀ု ပန်–စေတီအိမ်စသည်ကို ထုံကြောင်း တင်လဲဟူ၍လည်းကောင်း၊ အဓိဋ္ဌေတိ–အုံ့၊

အဓိဋ္ဌေတိ။ ။"ဤထောပတ်ကို ယခုအခါအတွင်း၌ စားဖို့အဖြစ်ဖြင့် မသုံးတော့၊ အပြင်ပ၌ သုံးစွဲဖို့ရာ ဖြစ်၏" ဤသို့ စသည်ဖြင့် စိတ်ကြံမှုကို "၇ ရက်အတွင်း အဓိဋ္ဌာန်ခြင်း" ဟု ဆိုသည်၊ ထိုသို့ အဓိဋ္ဌာန်ထားလျှင်ကား ၇ ရက်လွန်သော်လည်း နိဿဂ္ဂိအာပတ်မသင့်၊ ခြေနယ်ဆီစသည်လုပ်၍ ခန္ဓာကိုယ်မှာလည်း သုံးကောင်း၏။

အနာပတ္တိ၊ အဓိဋ္ဌိတတေလ-အဓိဋ္ဌာန်အပ်ပြီးဆီကို၊ ("မုဒ္ဓနိတေလစသည် လုပ်တော့အုံ" ဟု အဓိဋ္ဌာန်အပ်ပြီးသော ဆီကို၊) အနဓိဋ္ဌိတတေလဘာဇနေ-အဓိဋ္ဌာန် မပြုအပ်သေးသော ဆီရှိရာအိုးခွဲ၊ အာကိရိတုကာမော-လောင်းထည့်လိုသည်၊ သစေ ဟောတိ၊ ဘာဇနေ-ခွဲ၊ သုခုမံ-သော၊ ဆိဒ္ဒံ-မျက်နှာဝ အပေါက်သည်၊ စေ (ဟောတိ) ပဝိဋ္ဌံ ပဝိဋ္ဌံ-ဝင်တိုင်း ဝင်တိုင်းသော၊ တေလံ-ကို၊ ပုရာဏ တေလေန-ဆီဟောင်းသည်၊ စေ အဗ္ဗောတ္ထရိယတိ-အကယ်၍ လွှမ်းမိုးအပ်အုံ၊ [ဆီထည့်စရာအပေါက်က ငယ်သောကြောင့်-အနည်းငယ်သာ ဝင်လာသောဆီကို အိုးထဲ၌ ရှိပြီးသော ဆီဟောင်းက လွှမ်းမိုးအုံ-ဟူလို၊] (ဧဝံ သတိ)၊ ပုန အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗံ၊ အထ-သို့မဟုတ်၊ မဟာမုခံ-ကျယ်သော မျက်နှာဝ ရှိသည်၊ ဟောတိ-အုံ၊ သဟသာဝ-လျှင်၊ ဗဟုတေလံ-သည်၊ ပဝိသိတ္တာ, ပုရာဏ တေလံ-ဆီဟောင်းကို၊ အဗ္ဗောတ္ထရတိ-လွှမ်းမိုးသွားအုံ၊ ပုန အဓိဋ္ဌာန ကိစ္စံ နတ္ထိ၊ဟိ-မှန်၊ တံ-ထိုအိုးခွဲရှိပြီးသော ဆီဟောင်းသည်၊ အဓိဋ္ဌိတဂတိက မေဝ-အဓိဋ္ဌာန်ပြုအပ်ပြီးသော ဆီနှင့်အလားတူသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဇတေန နယေန-ဖြင့်၊ အဓိဋ္ဌိတတေလဘာဇနေ-ခွဲ၊ အနဓိဋ္ဌိတတေလာကိရဏာမ္ပိ-အဓိဋ္ဌာန်မပြုအပ်သေးသော ဆီကို လောင်းထည့်ခြင်းကိုလည်း၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ။

၆၂၅။ ဝိသဇ္ဇေတိတိ ဇတ္ထု-ခွဲ၊ ဒွိန္နံ-ရဟန်း ၂ ပါးတို့၏၊ သန္တကံ-ဥစ္စာသည်၊ ဧကေန-ရဟန်းတစ်ပါးသည်၊ ပဋိဂ္ဂဟိတံ-သည်၊ အဝိဘတ္တံ-မဝေဖန်အပ်သည် ("ဤကား သူ့ဟာ, ဤဟာကား ငါ့ဟာ" ဟု မခွဲခြားရသေးသည်၊) သစေ ဟောတိ-အုံ၊ (ဧဝံသတိ)၊ သတ္တာဟာတိက္ကမေ-ခွဲ၊ ဒွိန္နမ္ပိ-တို့၏လည်း၊ အနာပတ္တိ (ဟောတိ)၊ ပန-ထိုသို့ အနာပတ် ဖြစ်ပါသော်လည်း၊ ပရိဘုဥ္ဇိတုံ- ဌာ၊ နဝဋ္ဋတိ၊ ယေန-အကြင်ရဟန်းသည်၊ ပဋိဂ္ဂဟိတုံ-သည်၊ (ဟောတိ)၊ သော-ထို အကပ်ခံသော ရဟန်းသည်၊ ဣတရံ-အခြားရဟန်းကို၊ ဘဏတိ-အုံ၊ (ကိံ)၊ အာဝုသော၊ ဣမံ တေလံ-ကို၊ တွံ-သည်၊ သတ္တာဟမတ္တံ-မျှ၊ ပရိဘုဥ္ဇ-လော့၊ ဣတိ-သို့၊ (ဘဏတိ-အုံ။) သောစ-ထိုပြောအပ်သော ရဟန်းသည်လည်း၊ ပရိဘောဂံ-ကို၊ သစေ နဝ ကရောတိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ ကသ- အဘယ်ရဟန်း၏၊ အာပတ္တိ-သည်၊ (ဟောတိ-နည်း)၊ ကသ္မိပိ-၏လည်း၊ အာပတ္တိသည်၊ (နဝ

အနာပတ္တိ, နဝဋ္ဋတိ။ ။ရဟန်းတစ်ပါးသည် အခြားရဟန်း၏ ထောပတ်စသည်ကို ထိုဥစ္စာရှင်ရဟန်းဖို့ အကပ်ခံရာ၌ ၇ရက်လွန်လျှင် အကပ်ခံသော ရဟန်းမှာလည်း သူ့ဥစ္စာ မဟုတ်သောကြောင့် အာပတ်မသင့်၊ ဥစ္စာရှင်မှာလည်း အကပ်မခံသောကြောင့် အာပတ် မသင့်၊ ထိုအတူ ၂ ပါးဆိုင် ထောပတ် စသည်၌လည်း သူ့ဟာငါ့ဟာဟု မခွဲခြားရသေးသောကြောင့် ၂ ပါးလုံးမှာပင် အာပတ်မသင့်၊ သို့သော် အကပ်ခံပြီး၍ ၇ရက်လွန်သောကြောင့် သုံးစွဲခြင်းငှာ မအပ်။

ဟောတိ)၊ ကသ္မာ–ကြောင့်နည်း၊ ယေန–အကြင်ရဟန်း သည်၊ ပဋိဂ္ဂဟိတံ–အကပ်ခံအပ်ပြီ၊ တေန–ထိုအကပ်ခံသော ရဟန်းသည်၊ ဝိသဒ္ဓိတတ္တာ–ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဣတရဿ–အခြားရဟန်းသည်၊ အပဋိဂ္ဂဟိ တတ္တာ–အကပ်မခံအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်းတည်း။

ဝိနသ္သတီတိ–ကား၊ အပရိဘောဂံ–မသုံးဆောင်ထိုက် မသုံးဆောင်ကောင်း တော့သည်၊ ဟောတိ–၏၊ [ကဿစိ အမနုဿဿ ပတိတတ္တာ ပရိဘောဂါ ရဟံ နဟောတိ–ဆေးထဲ၌ စက်ဆုပ်ဖွယ် အရာဝတ္ထု၊ တစ်ခုခုကျနေသည့် အတွက် သုံးစွဲ၍ မဖြစ်လောက်အောင် ပျက်စီးသွားသည်–ဟူလို။] စတ္တောနာတိ အာဒီသု–တို့၌၊ ယေန စိတ္တေန–အကြင်စိတ်ဖြင့်၊ ဘေသဇ္ဇံ–သည်၊ ဝါ–ကို၊ စတ္တာ–စွန့်အပ်သည်လည်းကောင်း၊ ဝန္တာ–ထွေးအန်အပ်သည်သော်လည်း ကောင်း၊ မုတ္တာ–လွတ်အပ်သည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ တံစိတ္တံ–ကို၊ စတ္တန္တိ–စတ္တဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဝါ–စွန့်ကြောင်းစိတ်ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ဝန္တန္တိ–လည်း ကောင်း၊ ဝါ–ထွေးအန်ကြောင်း စိတ်ဟူ၍လည်းကောင်း၊ မုတ္တန္တိ–လည်းကောင်း၊ ဝါ–လွတ်ကြောင်း စိတ်ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဝုစ္စတိ–၏၊ တေန စိတ္တေန–ဖြင့်၊ ပုဂ္ဂလော–ကို၊ အနပေက္ခောတိ–ငဲ့ကွက်ခြင်းမရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဧဝံ– သို့၊ အနပေက္ခော (ဟုတ္တာ) သာမဏေရဿ ဒတ္တာ (ပဋိလဘိတ္တာ ဘုဉ္ဇတိ)၊ ဣတိ အတ္ထော၊ ဣဒံ–ဤစတ္တေနစသော စကားကို၊ ကသ္မာ ဝုတ္တံ၊ ဧဝံ–ဤ သို့ မင့်မကွက် စွန့်ပြီး၍၊ အန္တောသတ္တာဟေ–၌၊ ပစ္ဆာ–စွန့်ပြီးနောက်မှ၊ လဘိ တ္တာ–ပြန်ရ၍၊ ပရိဘုဉ္ဇန္တ ဿ–၏၊ အနာပတ္တိဒဿနတ္ထံ (ဝုတ္တံ) တိ မဟာသုမတ္ထေရော အာဟ။

ပန–ဝါဒန္တ ရကား၊ မဟာပဒုမတ္ထေရော အာဟ၊ (ကိံ) ဣဒံ–ဤစွန့်လွတ် အပ်ပြီးဆေးကို၊ နယာစိတဗ္ဗံ–မတောင်းထိုက်၊ ဟိ–ဆက်၊ အန္တောသတ္တာဟေ–၌၊ ဒိန္နဿ–မင့်မကွက် ပေးအပ်ပြီးသော ဆေးကို၊ ပုန ပရိဘောဂေ– ကြောင့်၊ အာပတ္တိယေဝ နတ္ထိ၊ [**မဟာပဒုမထေရ်၏**ဝါဒကဲ့သို့ အနာပတ်ဖြစ်ကြောင်းကို

အနပေက္ခော ဒတ္တာ။ ။"ယေန စိတ္တေန၊ ပေ၊ ဝုစ္စတိ" ဟု ဆိုအပ်သောကြောင့် စိတ်ဖြင့် (နောက်တစ်ဖန် စားသုံးအံ့) ဟု ငဲ့ကွက်ခြင်း မရှိဘဲပေးနိုင်မှသာ "အနပေက္ခ ဒါန" ဟု ဆိုရသည်၊ ထိုဆေးနှင့်စပ်၍ အကပ်စွန့်ရုံမျှဖြင့် (ယခုတစ်ကြိမ် အကပ်ခံပြီးကို စွန့်လိုက်ပြီ၊ နောက်မှ အကပ်ခံ၍ စားဦးမည်ဟူသော တွယ်တာမှုမကင်းဘဲအကပ်စွန့်ရုံမျှဖြင့်) အနပေက္ခဒါန မဖြစ်နိုင်–ဟုသိသာ၏။ [ဤစကားဖြင့် ဝတ္ထုစွန့်=အကပ်စွန့်၂မျိုးရှိရာဝယ် ဝတ္ထုကို နောင်ခါ စားဦးမည်ဟု ငဲ့ကွက်ခြင်း မရှိဘဲ စွန့်ခြင်းကို "အနပေက္ခ ဝိသဇ္ဇန" ဟု မှတ်ပါ။]

အထူးဆိုဖွယ် မလို–ဟု သိစေလိုရ၍ "အာပတ္တိယေဝ နတ္ထိ" ဟု ဧကဖြင့် ဆိုသည်၊ "နယိဒံ ယာစိတဗ္ဗံ" ဟူသော စကားကိုလည်း ၇ ရက် အတွင်းဌ၌ မင့်မကွက် စွန့်ပေးအပ်ပြီးသော ဆေးကို (ပြန်၍တောင်းလျှင် မလျော်သော ကြောင့်) ဆိုဟန်တူ၏၊ ပြန်၍တောင်းခြင်းကြောင့်ကား အာပတ်သင့်စရာ မရှိပါ၊ ထို့ကြောင့် ဋီကာ၌ "အညေန ဘိက္ခုနာတိဇ္ဇ သုဒ္ဓစိတ္တေန ဒိန္နတ္တာ သယံပိ အာဟရာပေတွာ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ ဝဋ္ဋတိယေဝ" ဟု နောက်ဌ ဖွင့်ထားသည်။] ပန–စင်စစ်ကား၊ သတ္တာဟာတိက္ကန္တသ–၇ ရက်လွန်ပြီးသောဆေးကို၊ ပရိဘောဂေ–ကြောင့်၊ အနာပတ္တိဒဿနတ္ထံ–ငှာ၊ ဣဒံ–ဤ စတ္တေန အစရှိသော စကားကို၊ ဝုတ္တန္တိ (အာဟ)၊ တသ္မာ, ဧဝံ–ဤသို့ မင့်မကွက်စွန့်၍၊ ဒိန္နံ–ပေးအပ်ပြီးသော၊ ဘေသဇ္ဇံ–ကို၊ သာမဏေရော, အဘိသခ်ရိတ္တာ ဝါ–(ဆေးဖြင့်) ပြုပြင် စီမံ၍သော်လည်းကောင်း၊ အနဘိသခ်ရိတ္တာဝါ–သော်လည်းကောင်း၊ တသ္မာဘိက္ခုနော–၏၊ နတ္ထုကမ္မတ္ထံ–နာနပ်မှုကို ပြုခြင်းအကျိုးငှာ၊ သစေဒေ ယျ–အကယ်၍ ပေးအုံ့၊ (ဧဝံသတိ)၊ ဂဟေတွာ–ယူ၍၊ နတ္ထုကမ္မံ–နာနပ်မှုကို၊ ကာတဗ္ဗံ–ပြုနိုင်၏၊ (သာမဏေရော) ဟာလော–နားမလည်သည်၊ သစေဟောတိ၊ ဒါတုံ–ငှာ၊ သစေ နဟောနာတိ၊ ပေ၊ ဧဝမ္မိ–ဤသို့ပြောပြန်သော်လည်း၊ ဝဋ္ဋတိ၊ ပေ၊ ဣတိ–အပြီးတည်း။ ။ ဘေသဇ္ဇသိက္ခာပဒ ဝဏ္ဏနာ နိဋ္ဌိတာ။

၄–ဝဿိကသာဋ္ဌိကသိက္ခာပုဒ်

၆၂၆–၇။ တေန သမယေနာတိ ဝဿိကသာဋ္ဌိကသိက္ခာပဒံ၊ တတ္ထ–ဌ၊ ဝဿိက သာဋ္ဌိကာအနုညာတာတိ–ကား၊ စီဝရကွန္ဓကေ–ဌ၊ ဝိသာခါဝတ္ထုသ္မိं=ဌ၊ အနုညာတာ၊ ပဋိကစ္စေဝါတိ–ကား၊ ပုရေယေဝ–မိုးလမရောက်မီ ရှေ့ဌသာလျှင်၊ (ပရိယေသန္တိ)၊ မာသော သေသော ဂိမှာနန္တိ–ကား၊ စတုန္နံ–နှစ်သော၊ ဂိမှ မာသာနံ–တို့၏၊ ဝါ–တို့တွင်၊ ဧကော–သော၊ ပစ္ဆိမမာသော–သည်၊ သေသော–ကြွင်းသေး၏၊ ကတွာတိ–ကား၊ သိဗွန၊ ပေ၊ သာနေန–ချုပ်ခြင်း၏ ပြီးဆုံးခြင်း, ဆိုးခြင်း၏ ပြီးဆုံးခြင်း, ကပ္ပဗိန္ဒုထိုးခြင်း၏ ပြီးဆုံးခြင်းဖြင့်၊ နိဋ္ဌာပေတွာ–၍၊ စ–ဆက်၊ ကရောန္တေန–ချုပ်မှု စသည်ကိုပြုသော ရဟန်းသည်၊ ဧကမေဝ–တစ်ထည်ကိုသာလျှင်၊ ကတွာ–ပြုပြီး၍၊ သမယေဝ– အဓိဋ္ဌာန်တင်သင့်ရာ မိုးလအခါ၌သာလျှင်၊ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗံ၊ ဒွေ–၂ ထည်တို့ကို၊ အဓိဋ္ဌာတုံ နဝဋ္ဋတိ၊ အတိရေကမာသေ သေသေ ဂိမှာနေတိ–ကား၊ ဂိမှာန နာမကော–ဂိမှာန အမည်ရှိသော၊ အတိရေကမာသေ–မိုးလထက် အပိုအလွန် ဖြစ်သော တစ်လသည်၊ သေသေ–သော်။

၆၂၈။ ပန–ကား၊ အတိရေက၊ ပေ၊ ဧတ္ထ–ဌ၊ ဌတ္တာ–တန့်ရပ်၍၊ ဝဿိက သာဋိကာယ–၏၊ ပရိယေသနက္ခေတ္တံ–ပရိယေသနခေတ်လည်းကောင်း၊ ပေ၊ အဓိဋ္ဌာနက္ခေတ္တံ–လည်းကောင်း၊ ဣတိ–သို့၊ စတုဗ္ဗိဓံ–သော၊ ခေတ္တံ–ခေတ်ကိုလည်းကောင်း၊ ကုစ္ဆိသမယော–ဝမ်းနှင့်တူရာ အတွင်းအခါလည်းကောင်း၊ ပိဋ္ဌိသမယော–ကျောက်ကုန်းနှင့်တူရာအပြင်အခါ လည်းကောင်း၊ ဣတိ, ဒုဝိဓော–သော၊ သမယော–အခါကိုလည်းကောင်း၊ ပိဋ္ဌိသမယစတုက္ကံ–ပိဋ္ဌိသမယ စတုက္ကလဲလည်းကောင်း၊ ကုစ္ဆိသမယစတုက္ကံ–လည်းကောင်း၊ ဣတိ, ဒွေ, စတုက္ကာနိစ–တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ။

တတ္ထ–ထိ ခေတ္တ, သမယ, စတုက္ကတို့တွင်၊ ဧဋ္ဌမူလ ပုဏ္ဏမာသိယာ–(ဧဋ္ဌနက္ခတ်, မူလနက္ခတ်နှင့် စန်းယှဉ်သော) နယုန်လပြည့်နေ့၏၊ ပစ္ဆိမပါဋိ ပဒ ဒိဝသတော–နောက်ဆုံး အထွက်တစ်ရက်နေ့မှ၊ ဝါ–လပြည့်ကျော်တစ်ရက်နေ့မှ၊ ပဋ္ဌာယ–၍၊ ယာဝ–လောက်၊ ကာဠပက္ခုပေါသထော–လဆုတ်ပက္ခ ဥပုသ်နေ့သည်၊ (အတ္ထိ၊ တာဝ–ထိုဥပုသ်နေ့တိုင်အောင်၊) ဧကော–သော၊ အယံ အဒ္ဓ မာသော–ဤ တစ်လထက်ဝက် ၁၅ ရက်သည်၊ ပရိယေသနက္ခေတ္တံ (စေဝ)– ရှာမှီးရာ ခေတ်သည်လည်းကောင်း၊ ကရဏခေတ္တဉ္စ–ပြုရာခေတ်သည် လည်းကောင်း၊ (ဟောတိ)၊ ဟိ–မှန်၊ ဧတသ္မိံ အန္တရေ–ဤ ၁၅ ရက်အတွင်း ဌ၊ ဝဿိကသာဋိကံ–ကို၊ အလဒ္ဓံ–မရအပ်သေးသော အဝတ်ကို၊ ပရိယေသိတုံ–ရှာခြင်းငှာလည်းကောင်း၊ လဒ္ဓံ–ရအပ်ပြီးသောအဝတ်ကို၊ ကာတုံစ–ပြုခြင်းငှာ လည်းကောင်း၊ ဝဋ္ဋတိ၊ နိဝါသေတုံ–ဝတ်ခြင်းငှာလည်းကောင်း၊ အဓိဋ္ဌာတုဉ္စ–ငှာလည်းကောင်း၊ နှ ဝဋ္ဋတိ။

အယမေကော၊ ပေ၊ ဝဋ္ဋတိ။ ။"နယုန်လပြည့်ကျော် တစ်ရက်နေ့မှ စ၍ မြန်မာ့အခေါ်အားဖြင့် နယုန်လကွယ်အထိ ၁၅ ရက်တိုင်အောင်ကို ပရိယေသန (ရှာရာ) ခေတ်ဟုလည်းကောင်း, ထိုအတွင်းဌ ချုပ်မှု ဆိုးမှု ကပွတ်နှုတ်ထိုးမှုကို ပြုရာခေတ်ဟု လည်းကောင်း" ဆိုအပ်သော ဤစကားသည် "အဒ္ဓမာသော သေသော ဂိမှာနန္တိကတ္တာ နိဝါသေတဗ္ဗံ" ဟူသော သိက္ခာပုဒ်နှင့်မညီ၊ သိက္ခာပုဒ်ဌ ဝါဆိုလဆန်း၁ ရက်မှ လပြည့်နေ့အထိကို "အဒ္ဓမာသော သေသော ဂိမှာနန္တိ ကတ္တာ (ပြုရာခေတ်)" ဟု မိန့်တော်မူ၏။

ထို့ကြောင့် ဤ အဋ္ဌကထာစာသွားကို မနှစ်သက်သော သာရတ္ထဒီပကာ ဆရာသည် "အယမေကော အဒ္ဓမာသော ပရိယေသနက္ခေတ္တဉ္စေဝ ကရဏက္ခေတ္တဉ္စ၊ ဧတသ္မိံ ဟိအန္တရေ ဝဿိကသာဋိကံ အလဒ္ဓံ ပရိယေသိတုံ လဒ္ဓံ ကာတုံစ ဝဋ္ဋတိ၊ နိဝါသေတုံ အဓိဋ္ဌာတုံ စ နှ ဝဋ္ဋတီတိ ပေါတ္ထကေသု ပါဌော ဒိဿတိ၊ သော အပါဌော" ဟု ပယ်ပြီးလျှင် "ဧဝံ ပနေတ္ထ ပါဌေန ဘဝိတဗ္ဗံ၊ အယမေကော အဒ္ဓမာသော ပရိယေသနက္ခေတ္တံ၊ ဧတသ္မိံ ဟိ အန္တရေ ဝဿိကသာဋိကံ အလဒ္ဓံ ပရိယေသိတုံ ဝဋ္ဋတိ၊ လဒ္ဓံ ကာတုံ နိဝါသေတုံ အဓိဋ္ဌာတုံစ နှ ဝဋ္ဋတီတိ" ဟု ပါဌ်မှန်ကိုပြလေသည်။

ကာဋ္ဌပက္ခုပေါသထသ-၏၊ ပစ္ဆိမ ပါဋိပဒ ဒိဝသတော-မှ၊ (လဆန်း တစ်ရက်နေ့မှ-ဟူလို၊) ပဋ္ဌာယ-၍၊ ယာဝ-လောက်၊ အာသာဋ္ဌပုဏ္ဏမာ-ဝါဆို လပြည့်နေ့သည်၊ (အတ္ထိ-၏၊ တာဝ-အောင်၊) ဧကော-သော၊ အယံ အဒ္ဓမာသော-သည်၊ ပရိယေသနကရဏနိဝါသနာနံ-ရှာခြင်း, ချုပ်မှု, ဆိုးမှု, ကပ္ပဗိန္ဒုထိုးမှုကို ပြုခြင်း, ဝတ်ခြင်း ဟူကုန်သော၊ တိဏ္ဏမ္ပိ-၃ မျိုးတို့၏လည်း၊ ခေတ္တံ- သည် (ဟောတိ)၊ ဟိ-မှန်၊ ဇေသ္မိ အန္တရေ-၌၊ ပရိယေသိတုံ ကာတုံ နိဝါသေတုဉ္စ ဝဋ္ဋတိ၊ အဓိဋ္ဌာတုံယေဝ-ဌာသာလျှင်၊ နှ ဝဋ္ဋတိ၊ အာသာဋ္ဌပုဏ္ဏမာသိယာ-ဝါဆိုလပြည့်နေ့၏၊ ပစ္ဆိမပါဋိပဒဒိဝသတော-မှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ ယာဝ-လောက်၊ ကတ္တိကပုဏ္ဏမာ-တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်နေ့သည်၊ (အတ္ထိ၊ တာဝ-ထို တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်တိုင်အောင်)၊ စတ္တာရော-နှ်သော၊ ဣမေ မာသာ-တို့သည်၊ ပရိယေသနကရဏနိဝါသနာဓိဋ္ဌာနာနံ-ဟူကုန်သော၊ စတုန္နံ-၄ မျိုးတို့၏၊ ခေတ္တံ-သည်၊ (ဟောတိ)၊ ဟိ-မှန်၊ ဇေသ္မိ အန္တရေ-ဤ ၄လအတွင်း၌၊ အလဒ္ဓံ-ကို၊ ပရိယေသိတုံ-ဌာလည်းကောင်း၊ လဒ္ဓံ-ကို၊ ကာတုံ နိဝါသေတုံ အဓိဋ္ဌာတုဉ္စ ဝဋ္ဋတိ၊ တာဝ-သမယမှ ရှေးဦးစွာ၊ စတုဗ္ဗိဓံ-သော၊ ဣဒံ ခေတ္တံ-ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ-၏။

ပန-ကား၊ ကတ္တိကပုဏ္ဏမာသိယာ-တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်၏၊ ပစ္ဆိမ ပါဋိပဒဒိဝသတော, ပဋ္ဌာယ, ယာဝ-လောက်၊ ဇေဋ္ဌမူလပုဏ္ဏမာ-နယုန်လပြည့် သည်၊ (အတ္ထိ၊ တာဝ-ထို နယုန်လပြည့်တိုင်အောင်၊) ဣမေသတ္တမာသာ-တို့သည်၊ ပိဋ္ဌိသမယောနာမ၊ ဟိ-မှန်၊ ဇေသ္မိအန္တရေ-ဤ ၇ လအတွင်း၌၊ ကာလော၊ ပေ၊ နယေန-ဖြင့်၊ သတုပ္ပါဒံ-သတိကိုဖြစ်စေခြင်းကို၊ ဝါ-သတိပေးခြင်းကို၊ ကတ္တာ, အညာတက အပ္ပဝါရိတဋ္ဌာနတော-ဆွေမျိုးမတော်သူ, မဖိတ်မံသူတို့၏ အထံမှ၊ ဝဿိက သာဋ္ဌိကစီဝရံ-ကို၊ နိဗ္ဗာဒေန္တသ-ဖြစ်စေသော ရဟန်း၏၊ ဣမိနာ သိက္ခာပဒေန-ကြောင့်၊ နိသဂ္ဂိယံ ပါစိတ္တိယံ၊ ဒေထ၊ ပေ၊ နယေန, ဝိညတ္တိ-တောင်းခြင်းကို၊ ကတ္တာ နိဗ္ဗာဒေန္တသ အညာတက ဝိညတ္တိ သိက္ခာပဒေန နိသဂ္ဂိယံ ပါစိတ္တိယံ၊ ဝုတ္တနယေနေဝ-လျှင်၊ ["ကာလော ဝဿိက သာဋ္ဌိကာယ" ဟု ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့် သာလျှင်၊] သတုပ္ပါဒံ ကတ္တာ ဉာတကပဝါရိတဋ္ဌာနတော နိဗ္ဗာဒေန္တသ, ဣမိနာဝ သိက္ခာပဒေန-ကြောင့်ပင်၊ နိသဂ္ဂိယံ ပါစိတ္တိယံ၊ ဝိညတ္တိ ကတ္တာ နိဗ္ဗာဒေန္တသ အညာတက ဝိညတ္တိ သိက္ခာပဒေန အနာပတ္တိ၊ [ပိဋ္ဌိသမယ ဖြစ်သောကြောင့် အညာတဝိညတ္တိသိက္ခာပုဒ်ကြောင့် အာပတ်မသင့်။]

ဟိ-သာဓကကား၊ ပရိဝါရေ-၌၊ မာတရံ၊ ပေ၊ စိန္တိတာတိ-ဟူသော၊ ဇေတံ-ဤဂါထာစကားကို၊ ဝုတ္တံ-ပြီ၊ [မာတရံ-မယ်တော်ကို၊ စီဝရံ-ကို၊ ယာစေ-

တောင်း၏၊ သံဃေ–၌၊ ပရိဏာတံစ–ညွှတ်ပြီးသောသက်နှံ့သည်လည်း၊ နော–မဟုတ်၊ [ဤစကားဖြင့် သံဃပရိဏာတသိက္ခာပုဒ်အရ အာပတ်မသင့်ပုံ ကို ပြသည်။] ကေန–အဘယ်သိက္ခာပုဒ်ကြောင့်၊ အသ–ထို တောင်းသောရဟန်း၏၊ အပတ္တိ, ဟောတိ–သနည်း၊ ဥာတကေ–၌၊ (ယာစန္တသ–၏၊) အနာပတ္တိ (ဟောတိ–၏၊) သောပဥာ ကုသ်လေဟိ စိန္တိတာ၊] ဟိ–မှန်၊ အယံပဥ္ဟော–ဤပြဿနာကို၊ ဝါ–ဤသိခြင်းငှာ အလိုရှိသော အနက်ကို၊ ဣမမတ္ထံ–ကို၊ သန္ဓာယ ဝုတ္တော၊ ဣတိ–မှတ်အပ်၏၊ [ဣမမတ္ထံ သန္ဓာယာတိ ပိဋ္ဌိသမယေ ဝဿိကသာဋိကတ္ထံ ဥာတကပဝါရိတဋ္ဌာနေ သတုပ္ပာဒကရဏေန အာပတ္တိ အညာတဝိညတ္တိ သိက္ခာပဒေန အနာပတ္တိံစ သန္ဓာယ၊] ဧဝံ, ပိဋ္ဌိသမယစတုက္ကံ–ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ။

ပန–ကား၊ ဧဋ္ဌမူလပုဏ္ဏမာသိယာ–၏၊ ပစ္ဆိမပါဋိပဒဒိဝသတော–မှ၊ ပဋ္ဌာယ–၍၊ ယာဝ–လောက်၊ ကတ္တိကပုဏ္ဏမာ–သည်၊ (အတ္ထိ၊ တာဝ–အောင်၊) ပဋ္ဌ–နှ်သော၊ ဣမေ မာသာ–တို့သည်၊ ကုစ္ဆိသမယောနာမ–မည်၏၊ ဟိ–မှန်၊ ဧတသ္မိံ အန္တရေ–ဤ ၅ လအတွင်း၌၊ ဝုတ္တနယေန–ဖြင့်၊ သတုပ္ပာဒံ–ကို၊ ကတ္ဝာ–၍၊ အညာတက အပ္ပဝါရိဋ္ဌာနတော–ဆွေမျိုးမတော်သူ မဖိတ်မ်ံ သူတို့ အထံမှ၊ ဝဿိကသာဋိကစီဝရံ–ကို၊ နိဗ္ဗာဒေန္တသ–၏၊ ဝတ္ထာဘေဒေ–ကျင့်ဝတ်၏ ပျက်ခြင်းကြောင့်၊ ဒုက္ကဋံ (ဟောတိ)၊ ယေ မနုဿာ–တို့သည်၊ ပုဗ္ဗေပိ–၌လည်း၊ ဝဿိကသာဋိကစီဝရံ–ကို၊ ဒေန္တိ–ပေးလှူတတ်ကုန်၏၊ (ပေးလှူနေကျ ဖြစ်ကုန်၏)၊ ဣမေ ပန–ဤလူတို့သည်ကား၊ အတ္တနော–၏၊ အညာတက အပ္ပဝါရိတာ–တို့သည်၊ သစေပိ ဟောန္တိ၊ (ဧဝံသတိပိ)၊ ဝတ္ထာဘေဒေါ–သည်၊ နတ္ထိ၊ (ကသ္မာ–နည်း၊) တေသု–ထိုလူနေကျ လူတို့၌၊ သတုပ္ပာဒ ကရဏသ–သတိဖြစ်စေမှုကို ပြုခြင်း၏၊ ဝါ–ကို၊ အနုညာဝတတ္တာ–တည်း၊ ဝိညတ္တိ–တောင်းခြင်းကို၊ ကတ္ဝာ–၍၊ နိဗ္ဗာဒေန္တသ–၏၊ အညာတကဝိညတ္တိ သိက္ခာပဒေန–ကြောင့်၊ နိသဂ္ဂိယံ–သော၊ ပါစိတ္တိယံ–သည်၊ (ဟောတိ)၊ ပန–ဆက်၊ ဣဒံ–ဤနိသဂ္ဂိယပါစိတ်သည်၊ ပကတိယာ–အားဖြင့်၊ ဝဿိကသာဋိက ဒါယကေသုပိ–မိုးရေခံသက်နှံ့ကို လှူနေကျ ဒါယကာတို့၌လည်း၊ (ဝိညတ္တိ ကတ္ဝာ နိဗ္ဗာဒေန္တသ)၊ ဟောတိ ယေဝ–သည်သာ၊ [သံဃာ ပုဂ္ဂိုလ် တို့၏

ဝတ္ထာဘေဒေဒုက္ကဋံ။ ။မိမိ၏ ဥာတိ–ပဝါရိတလည်း မဟုတ်၊ ရှေးကလှူနေကျလည်း မဟုတ်သူတို့အား သတိမပေးဘဲနေဖို့ရာ ဝတ္ထရားရှိ၏၊ ယခုသော် သတိပေးမိ၍ ဝတ်ပျက်ရသည်၊ ဥာတိပဝါရိတ မဟုတ်သော်လည်း ရှေးကလှူနေကျဖြစ်သူတို့အထံ၌ကား သတိပေးကောင်း၏၊ [ဝတ္ထာဘေဒေ ဒုက္ကဋန္တိ ဣဒံ ပုဗ္ဗေ အဒေန္တေ သန္ဓာယ ဝုတ္တံ၊ ယေ ပန ပုဗ္ဗေပိ ဒေန္တိ၊ တေသု–(ထိုသူတို့၌) ဝတ္ထာဘေဒေါ နတ္ထိ။]

အစွမ်းအားဖြင့် မဖိတ်မ်ဘဲ နှစ်တိုင်းလှူနေကျ ဒါယကာကို ဝဿိကသာဋ္ဌိက ဒါယကာဟု ဆိုသည်။] ဝုတ္တနယေနေဝ–ဖြင့်သာ၊ ပေ၊ အနာပတ္တိ၊ ဝိညတ္တိ–ကို၊ ကတ္တာ–၍၊ ပေ၊ အနာပတ္တိ၊ ဟိ–မှန်၊ နု ဝတ္တဗ္ဗာ ဒေဝ မေတိ ဣဒံ–ဟူသော ဤစကားကို၊ ပရိယေသန ကာလေ–၌၊ အညာတကအပ္ပဝါရိတေ ယေဝ–တို့ကိုသာလျှင်၊ သန္ဓာယ–၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဧဝं–လျှင်၊ ကုစ္ဆိသမယစတုက္ကံ–ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ–၏။

၆၂၉။ နဂ္ဂေါ၊ ပေ၊ ဒုက္ကဋသာတိ ဧတ္ထ–၌၊ ဥဒကဖုသိတဂဏနာယ–ရေပေါက်အရေအတွက်အားဖြင့်၊ အကာရေတ္တာ–မပြုစေမူ၍၊ (မဆုံးဖြတ်မူ၍)၊ နာနပရိယောသာနဝသေန–ရေချိုးမှု ပြီးဆုံးခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ပယောဂေ ပယောဂေ ဒုက္ကဋေန ကာရေတဗ္ဗော၊ စ–ဆက်၊ သော–ထိုရဟန်းကို၊ (သာမည်ကံ) ဝိဝဋ္ဋဂ်ဏော–ဖွင့်လှစ်အပ်သော အပြင်၌၊ (ဟင်းလင်းအပြင်၌၊) အာကာသတော–မှ၊ ပတိတဥဒကေနေဝ–ကျသောမိုးရေဖြင့်သာလျှင်၊ နာယန္တော–ရေချိုးသော ရဟန်းကို၊ (ဝိသေသကံ) (ကာရေတဗ္ဗော)၊ နာနကောဋ္ဌကဝါပိအာဒီသု–ရေချိုးအိမ်, ရေကန် အစရှိသောအရပ်တို့၌၊ (နာယန္တ သ–ရေချိုးသော ရဟန်း၏ လည်းကောင်း၊) ယဒေဟိ–တို့ဖြင့်၊ အာသိတ္တ ဥဒကေန–လောင်းအပ်သောရေဖြင့်၊ နာယန္တ သ ဝါ–၏လည်းကောင်း၊ အနာပတ္တိ (ဟောတိ)။

၆၃၀။ ဝဿံ ဥက္ကမိယတီတိ ဧတ္ထ–၏၊ ဝဿိကသာဋ္ဌိကာယ–ကို၊ ကတပရိယောသိတာယ–ပြုအပ်, ပြီးဆုံးစေအပ်ပြီးလသော်၊ ဝါ–ပြုအပ်, ပြီးဆုံးစေအပ်ပြီးရာ အခါမှ၊ ဂိမှာနံ–တို့၏၊ ပစ္ဆိမံ မာသံ–နောက်ဆုံးလကို၊ ခေပေတ္တာ–ကုန်စေ၍၊ ပုန, ဝဿာနသ–မိုးလ၏၊ ပဌမမာသံ–ကို၊ ဥက္ကမိတ္တာ–အထက်သို့ငင်၍၊ (ဝါ–ဝါထပ်၍၊ ဂိမှာနံ, ပစ္ဆိမမာသမေဝ–ကိုပင်၊ သစေ ကရောန္တိ၊ (ဧဝံသတိ), ဝဿိကသာဋ္ဌိကာ–ကို၊ ဓောဝိတ္တာ–၍၊ နိက္ခိပိတဗ္ဗာ–သိမ်းထားထိုက်၏၊ အနမိဋ္ဌိတာ–အဓိဋ္ဌာန်မတင်အပ်ဘဲ၊ အဝိကပ္ပိတာ– ဝိကပ္ပနာမပြုအပ်ဘဲ၊ ဒွေ မာသေ–၂ လတို့ပတ်လုံး၊ ပရိဟာရံ–အစောင့်အရှောက်ကို၊ လဘတိ၊ (အဓိဋ္ဌာန်ဝိကပ္ပနာ မပြုဘဲထားသော်လည်း အာပတ်မသင့်အောင် အစောင့်အရှောက်ရသည် ဟူလို၊) ဝဿုပနာယိက ဒိဝသေ–၌၊ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗာ၊ သတိ သမ္ဘောသေနဝါ–ကြောင့်သော်လည်းကောင်း၊ အပ္ပဟောနကဘာဝေနဝါ–သင်္ကန်းမချုပ်လောက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်သော်လည်းကောင်း၊ အကတာ–ချုပ်မှု စသည်ကို မပြုအပ်သည်၊ သစေ ဟောတိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ တေ စ ဒွေ မာသေ–ထို ၂ လတို့ ပတ်လုံးလည်းကောင်း၊ ဝဿာနသ–၏၊ စတုမာသံ–၄ လပတ်လုံးလည်း ကောင်း၊ ဣတိ, ဆ မာသေ ပရိဟာရံ လဘတိ။

ပန–ဆက်၊ ကတ္တိကမာသေ–၌၊ ကထိန်–ကို၊ သစေ အတ္ထရိယတိ–အကယ်၍ ခင်းအပ်သည်ဖြစ်အံ၊ (ဧဝံသတိ)၊ အပရေပိ–၆ လမှ တစ်ပါးလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ စတ္တာရော–နှင့်သော၊ မာသေ–လတို့ပတ်လုံး၊ (ပရိဟာရံ–ကို)၊ လဘတိ–၏၊ ဧဝံ–သို့၊ ဝါ–ဤနည်းအားဖြင့်၊ ဒသ–နှင့်သော၊ မာသာ–တို့သည်၊ ဟောန္တိ–နှင့်၏၊ တတော–ထို ၁၀ လမှ၊ ပရမ္မိ–၌လည်း၊ ပစ္စာသာယ–သင်္ကန်း၌ဖြစ်သော အာသာသည်၊ သတိ–သော်၊ မူလစီဝရံ–ကို၊ ကတ္တာ–၍၊ ထပေန္တ သ–ထားသောရဟန်း၏၊ [ဝဿိကသာဋိကအဝတ်ကို မူလစီဝရ အဖြစ်ဖြင့် ထားသော ရဟန်း၏၊] ဧကမာသံ–လုံး၊ (ပရိဟာရံ–ကို၊ လဘတိ–၏၊) ဣတိ ဧဝံ–သို့၊ ဝါ–ဤနည်းအားဖြင့်၊ ဧကာဒသမာသေ–တစ်ဆယ့်တစ်လတို့ ပတ်လုံး၊ ပရိဟာရံ လဘတိ။

ပန–ဆက်၊ ဧကာဟဒ္ဒိဟာဒိဝသေန–တစ်ရက် နှစ်ရက် အစရှိသည်၏ အစွမ်းဖြင့်၊ယာဝ ဒသာဟာနာဂတာယ–၁၀ရက်တိုင်အောင် မရောက်အပ်သေးသော၊ ဝဿူပနာယိကာယ–ဝါကပ်ရာ နေ့၌သော်လည်းကောင်း၊ အန္တောဝဿ ဝါ–ဝါတွင်း၌သော်လည်းကောင်း၊ လဒ္ဓါစေဝ–ရအပ်သည်လည်းကောင်း၊ နိဋ္ဌိတာ စ–ချုပ်မှု, ဆိုးမှု, ကပ္ပဗိန္ဒုတိုးမှု ပြီးဆုံးသည်လည်းကောင်း၊ သစေ (ဟောတိ ဧဝံ သတိ၊) ကဒါ–၌၊ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗာ–အဓိဋ္ဌာန်တင်ထိုက်သနည်း၊ ဣတိ–ဤကား အမေးတည်း၊ ဧတံ–ဤပြဿနာကို၊ အဋ္ဌကထာသု–ရှေး အဋ္ဌကထာတို့၌၊ နှ ဝိစာရိတံ–မစိစစ်အပ်၊ ပန–ထိုသို့ပင် မစိစစ်အပ်ပါသော်လည်း၊ လဒ္ဓဒိဝသတော–မှ၊ ပဋ္ဌာယ–၍၊ အန္တောဒသာဟေ–၌၊ နိဋ္ဌိတာ–

တတောပရံ၊ ပေ၊ ဧကံမာသံ။ ။မူလစီဝရကို ပစ္စာသာ စီဝရလုပ်သောအခါ တပေါင်းလပြည့်နေ့မှစ၍ လုပ်ရသည်၊ ထိုနေ့မှစ၍ ရေတွက်လျှင် တန်ခူးလမပြည့်ခင် အဖိတ်နေ့၌ တစ်လပြည့်၏၊ တပေါင်းလပြည့်နေ့ကား သင်္ကန်းလအတွင်း ပါဝင်၍ ထုံးစံအတိုင်းပင် အစောင့်အရှောက်ရခဲ့ပြီ၊ ထို့ကြောင့် တစ်လပြည့်ဖို့ တစ်ရက်သာလိုနေ၏၊ သို့သော် "အပ္ပကံ ဥဒ္ဒုံ ဝါ အဓိကံ ဝါ ဂဏနူပဂံ နေ ဟောတိ" ဟူသော ပရိဘာသာအရ တစ်ရက်လျော့နေသည်ကို ဂဏန်းမဖွဲ့ဘဲ "ဧကံမာသံ ပရိဟာရံ လဘတိ" ဟု အဋ္ဌကထာ ဆိုသည်။

ဧကာဟ၊ ပေ၊ နိဋ္ဌိတာ စ။ ။ဝါဆိုလပြည့်နေ့၌ ရလည်း ရအပ်, ပြီးလည်း ပြီးစေအပ်သော ဝဿိကသာဋိကာကို "မိုးလသို့ တစ်ရက်သည် မရောက်အပ်သေးသော ကာလ၌ ရအပ်ပြီးစေအပ်သော ဝဿိကသာဋိကာ" ဟု ဆိုအပ်၏၊ "ဝါဆိုလဆန်း ၆ ရက်နေ့၌ ရအပ်ပြီးစေအပ်သော ဝဿိကသာဋိကာကို ဆယ်ရက်သည် မရောက်အပ်သေးသော ကာလ၌ ရအပ်ပြီးစေအပ်သော ဝဿိကသာဋိကာ" ဟု ဆိုအပ်၏။

ပြီးဆုံးသောဝဿိကသာဋ္ဌိကာကို၊ တသို့ယေဝ အန္တောဒသာဟေ-ဌသာလျှင်၊ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗာ-၏၊ ဒသာဟာတိက္ကမေ-ဌ၊ နိဋ္ဌိတာ-ကို၊ တဒဟေဝ-ထိုပြီးဆုံးရာနေ့ဌပင်၊ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗာ၊ ဒသာဟေ-သည်၊ အပ္ပဟောန္တေ-မလောက်လသော်, စိဝရကာလ, နာတိက္ကမေတဗ္ဗာ-မလွန်စေထိုက်၊ ဣတိ အယံ-ကား၊ နော-ဗုဒ္ဓယောသဆရာ ငါတို့၏၊ အတ္တနောမတိ-အတ္တနောမတိတည်း။

ကသ္မာ-နည်း၊ ဟိ (ယသ္မာ) အနုဇာနာမိ၊ ပေ၊ ဝိကပ္ပေတုန္တိ-ဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ (တသ္မာ-တည်း၊) [တိစီဝရိုက် စသော အခြားသင်္ကန်းများကို၊ ဝဿိကသာဋ္ဌိကာသင်္ကန်း၏ ကာလချင်းမတူပုံကို ပြလိုရ်ု တိစီဝရိုက်သင်္ကန်းကိုထည့်ရ်ု ပြထားသည်၊] တသ္မာ-ကြောင့်၊ ["လဒ္ဓဒိဝသတော" စသည်ဖြင့် ဆိုအပ်ပြီးသော စကားကြောင့်၊] ဝဿူပနာယိကတော-မှ၊ ပုဗ္ဗေဒသာဟာတိက္ကမေပိ အနာပတ္တိ၊ စ-ဆက်၊ ဒသာဟပရမံ၊ ပေ၊ တဗ္ဗတိ-ဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ [ဆိုခဲ့ပြီးစကားအားလုံးကို နိဂုံးချုပ်လိုရ်ု "တသ္မာ" စသည်မိန့်၊] တသ္မာ ဧကာဟဒ္ဒွိဟာဒိဝသေန, ယာဝဒသာဟာနာဂတာယ - ဆယ်ရက်တိုင်အောင် မရောက်

တသို့ယေဝ အန္တောဒသာဟေ။ ။"ရာနေ့မှ ၁၀ ရက်အတွင်း ချုပ်ဆိုးရ်ု ပြီးလျှင် ထို ၁၀ ရက်အတွင်းမှာပင် အဓိဋ္ဌာန်တင်ရမည်" ဟု ကုစ္ဆိသမယ-ပိဋ္ဌိသမယ မခွဲဘဲ သာမညဆိုထားသောကြောင့် "အဘယ်ခေတ်တွင်းက ဆယ်ရက်ပါလဲ" ဟု စဉ်းစားဖွယ်ရှိ၏၊ ဝဿိကသာဋ္ဌိကာကို အဓိဋ္ဌာန်တင်ရာခေတ်သည် မိုးလ ၄ လသာတည်း၊ ထို့ကြောင့် မိုးလမရောက်မီက ရအပ်သော ချုပ်ဆိုးပြီးလည်း ဖြစ်သော ထိုသင်္ကန်းကို ထိုမိုးလမရောက်မီ ရက်ပါရေတွက်ရ်ု ၁၀ ရက်မလွန်ခင် မိုးလအတွင်းရောက်လျှင် အဓိဋ္ဌာန်တင်ပါ၊ မိုးလမရောက်မီ ၁၅ ရက်သည် ချုပ်ဆိုး ဗိန္ဒုထိုးရာခေတ်သာ ဖြစ်ရကား ထိုအချိန်မှာ (အဓိဋ္ဌာန်တင်ရာခေတ် မဟုတ်သေးသောကြောင့်) ၁၀ ရက်လွန်စေကာမူ အဓိဋ္ဌာန်တင်ဖွယ် မလိုသေး။

ဌိကာ။ ။ဝဿာနတော ပုဗ္ဗေ ဧကောဟ ဒ္ဒွိဟာဒိဝသေန အနာဂတာယ ဝဿူပနာယိကာယ လဒ္ဓါ တေဟိ ဒိဝသေဟိ သဒ္ဓိ်ဒသာဟံ အနတိက္ကမန္တေန ဝဿူပနာယိကဒိဝသတော ပဋ္ဌာယ အဓိဋ္ဌာနခေတ္တံ သမ္ပတ္တာယေဝ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗာ၊ နှ တတောပုဗ္ဗေ၊ အဓိဋ္ဌာနသဿအခေတ္တတ္တာ၊ အန္တောဝဿေ ပန လဒ္ဓါ (မိုးတွင်းရောက်မှရအပ်သော ပြီးပြီးသော သင်္ကန်းဖြစ်လျှင်) တသို့ယေဝ အန္တောဝဿေ လဒ္ဓဒိဝသတော ပဋ္ဌာယ ဒသာဟံ အနတိက္ကမေတဗ္ဗာ။

ဒသာဟော အပ္ပဟောန္တေ၊ ပေ၊ နာတိက္ကမေတဗ္ဗာ။ ။မိုးလကုန်ခါနီး ၁၀ ရက်မကျန်တော့ရာအခါ၌ ရ၍ ချုပ်ဆိုးပြီးဖြစ်လျှင် ထိုမိုးလကို မလွန်စေဘဲ ထိုမိုးလ၏ ကျန်သမျှရက်အတွင်းမှာပင် အဓိဋ္ဌာန်တင်ပါ၊ [တေမာသဗ္ဗန္တရေ ဒသာဟော အပ္ပဟောန္တေ လဒ္ဓါစေဝ နိဋ္ဌိတာစ စိဝရကာလ (မိုးရေခံသင်္ကန်းကာလကို) နာတိက္ကမေတဗ္ဗာတိ အတ္ထော။]

အပ်သေးသော၊ ဝဿူပနာယိကာယ–၌လည်းကောင်း၊ အန္တောဝဿေ၀ါ–သော်လည်းကောင်း၊ လဒ္ဓါစေ၀ နိဋ္ဌိတာစ (သစေ ဟောတိ၊ ဧ၀ံသတိ) ဝုတ္တ နယေနေ၀ အန္တောဒသာဟေ၀ါ တဒဟု၀ါ (ပြီးဆုံးရာ ထိုနေ့၌သော်လည်းကောင်း) အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗာ၊ ဒသာဟေ အပဂေါဟန္တ–သော်၊ စီ၀ရကာလ်–မိုးရေခံ သက်နိ်း ကာလကို၊ နာတိက္ကမေတဗ္ဗာ။

တတ္ထ–ထို ဝဿိကသာဋိကာကို အဓိဋ္ဌာန်တင်ရာ၌၊ (ဌတ္ဝာ ကဿစိ ၀စနံ) သိယာ၊ (ကိं သိယာ) ၀ဿာနံ စတုမာသं အဓိဋ္ဌာတုန္တိ–ဟူ၍၊ ၀စနတော–ကြောင့်၊ စတုမာသဗ္ဘန္တရေ–၌၊ ယဒါ၀ါ တဒါ၀ါ–အမှတ်မထား တစ်ပါးပါးသောရက်၌၊ (၀ါသဒ္ဒါအနိယမတ္ထ)၊ အဓိဋ္ဌာတုံ ၀ဋ္ဋတိ–အပ်၏၊ (မိုးလအတွင်း၌ ဆယ်ရက်လွန်သော်လည်း နိသဂ္ဂိအပြစ်မရှိ–ဟု ဆိုလိုသတတ်၊) ဣတိ–ဤသို့၊ (၀စနံ သိယာ)၊ ယဒိဧ၀ं–ယင်းသို့ဖြစ်လျှင်၊ (သင် စောဒကပြောပြသည့်အတိုင်းဖြစ်လျှင်၊) ကဏ္ဍုပဋိစ္ဆာဒိ ၊ပေ၊ တုန္တိ –ဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ သာပိ–ထိုကဏ္ဍုပဋိစ္ဆာဒိသည်လည်း၊ ၀ါ–ကိုလည်း၊ ဒသာဟံ အတိက္ကာမေတဗ္ဗာ (လွန်စေနိုင်သည်) သိယာ၊ ဧ၀ဿသတိ–ဤသို့ဖြစ် ပြန်လျှင်လည်း၊ ဒသာဟပရမံ၊ ပေ၊ တဗ္ဗန္တိ ဣဒံ–ဟူသော ဤစကားသည်၊ ဝိရ၀ေ္ဌတိ–ထိုသိက္ခာပုဒ်နှင့် ဆန့်ကျင်နေ၏၊ [ကဏ္ဍုပဋိစ္ဆာဒိသိက္ခာပုဒ်နှင့် ဆန့်ကျင်နေသည်–ဟူလို၊] တသ္မာ–ကြောင့်၊ ယထာဝုတ္တမေ၀–အကြင်အကြင် ဆိုအပ်သည့် အတိုင်းသာလျှင်၊ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ အညံ–ဆိုအပ်ပြီးသောအကြောင်းမှတစ်ပါးသော၊ အစလံ–မလှုပ်ရှားသော၊ ၀ါ–ခိုင်မြဲသော၊ ကာရဏံ၀ါ–အကြောင်းကိုသော်လည်း၊ လဘိတ္မာ–ရ၍၊ ၀ါ–ရလသော်၊ ဆဋ္ဌေတဗ္ဗံ–(ဤဆိုအပ်ပြီး အဓိပ္ပာယ်ကို)စွန့်ပစ်ရာ၏။

အပိစ–သည်သာမကသေး၊ ကုရန္ဒိယမ္ပိ–၌လည်း၊ နိသဂ္ဂိယာ၀သာနေ–နိသဂ္ဂိသိက္ခာပုဒ်တို့၏ အဆုံး၌၊ ဝုတ္တံ (ကိं)၊ ကတာ–ပြုအပ်ပြီးသော ဝဿိကသာဋိကာကို၊ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗာ–၏၊ ပန–ဆက်၊ လဒ္ဓဒိ၀သတော–မှ၊ ပဋ္ဌာယ–၍၊ အန္တောဒသာဟေ–၌၊ (ပရိ) နိဋ္ဌိတာ–အားလုံးပြီးသော ဝဿိကသာဋိကာကို၊ တသ္မိံ ယေ၀ အန္တောဒသာဟေ–ထို ရရာဆယ်ရက်အတွင်း၌သာ၊ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗာ–၏၊ ယဒိ နပ္ပဟောတိ–အကယ်၍ သက်နိ်းမချုပ်လောက်အုံ၊ (ဧ၀ံသတိ)၊

အပိစ။ ။ကတာ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗာ၊ ယဒိ နပ္ပဟောတိ, ယာ၀ ကတ္တိကပုဏ္ဏမာ ပရိဟာရံ လဘတိတိ ဣမိနာပိ ကုရန္ဒိ၀စနေန အကတာယ၀ဿိကသာဋိကာယ စတုမာသံ ပရိဟာရော၊ ကတာယ ပန ဒသာဟမေ၀ ပရိဟာရောတိ အယမတ္ထော ဒီပိတော ယေ၀ါတိ အာဟ အပိစာတိ အာဒိ – သာရတ္ထ။ [ဤဋီကာနှင့် ဆိုင်ရာအဋ္ဌကထာ၌ ပါ၌အမျိုးမျိုး ပုဒ်အမျိုးမျိုးရှိ၏။]

ယာဝကတ္တိကပုဏ္ဏမာ–တိုင်အောင်၊ ပရိဟာရံ–ကို၊ လဘတိ–၏၊ ဣတိ (ဝုတ္တံ)၊ အစ္ဆိန္န စီဝရသာတိ ဧတံ–ကို၊ ဝဿိကသာဋိကမေဝ သန္ဓာယ ဝုတ္တံ၊ ဟိ–မှန်၊ တေသံ–ထို အစ္ဆိန္နစီဝရ ရဟန်းတို့၏၊ ဝါ–တို့သည်၊ နဂ္ဂါနံ–အဝတ်မဆည်း, အချည်းနှီး ဖြစ်ကုန်၍၊ ကာယော ဝသာပနေ– ကိုယ်ကို မိုးစွတ်စေခြင်း၌၊ (ကိုယ်ကို မိုးရေခံခြင်း၌)၊ အနာပတ္တိ၊ စ–ဆက်၊ ဘိက္ခေ–ဤအနာပတ္တိ ဝါရ၌၊ မဟာဋ္ဌ ဝဿိကသာဋိကံ – အဖိုးများစွာထိုက်သော မိုးရေခံသင်္ကန်းကို၊ နိဝါသေတွာ နှာယန္တေ သေ, စောရပဒ္ဒဝေါ– ခိုးသူဘေးရန်သည်၊ အာပဒါနာမ–အာပဒါမည်၏၊ ပေ၊ ဣတိ–တည်း။ ။ ဝဿိကသာဋိကသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ နိဋ္ဌိတာ။

၅–စီဝရအစ္ဆိန္နနသိက္ခာပုဒ်

ဝိဘင်္ဂ။ တေန သမယေနာတိ စီဝရအစ္ဆိန္နန သိက္ခာပဒံ၊ တတ္ထ–၌၊ ယမ္မိ ဘျာဟန္တိ–ကား၊ ယမ္မိ–အကြင်အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ တေ–သင့်အား၊ အဟံ–သည်၊ (စီဝရံ–ကို၊ အဒါသိံ–ပြီ၊ တံ–ထိုဝါနှင့်အတူ ဧနပုဒ်ဒေသစာရီကို လှည့်လည်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကို၊ နှ ကရောသိ–မပြု)၊ (တစ်နည်း) ယမ္မိ–အကြင်သင်္ကန်းကိုလည်း၊ တေ–အား၊ အဟံ–သည်၊ (အဒါသိံ–ပြီ၊ တံ–ထိုသင်္ကန်းကို၊ ဂဏ္ဌိသာမိ–ပြန်ယူအံ့၊ ဣတိ–ဤသို့ကြံ၍၊ အစ္ဆိန္နိ–လုယူပြီ)၊ သော–ထိုဥပနန္ဒသည်၊ မမ–၏၊ ပတ္တစီဝရ ဥပါဟနပစ္ဆတ္ထရဏာနိ–သပိတ်သင်္ကန်း ဖိနပ် အိပ်ရာခင်းတို့ကို၊ ဝဟန္တော–ဆောင်ယူလျက်၊ မာယာ–နှင့်၊ သဒ္ဓိံ–ကွ၊ စာရိကံ–ကို၊ ပက္ကမိသတိ–ဖဲသွားလတ္တံ့၊ ဣတိ–ဤသို့ ကြံ၍၊ အဒါသိကိရ–ပေးသတတ်၊ တေန–ကြောင့်၊ ဧဝံ–ဤသို့၊ (ယမ္မိတျာဟံ အာဝုသော စီဝရံ အဒါသိံ၊ မယာ သဒ္ဓိံ ဧနပဒစာရိကံ ပက္ကမိသတီတိဟူ၍၊) အာဟ–ပြီ၊ [တေနေဝမာဟ၏ နောက်၌ "မယာ သဒ္ဓိံ ဧနပဒစာရိကံ ပက္ကမိသတီတိ" ဟု တချို့စာအုပ်၌ ရှိသေးသည်မှာ "ဧဝံ" ၏ ညွှန်ပြအပ်သော စကားတွင် ပါဝင်ပြီးဖြစ်သောကြောင့် အပိုသာတည်း၊] အစ္ဆိန္နိတိ–ကား၊ ဗလက္ကာရေန–အားကို ပြုသဖြင့်၊ ဝါ–အနိုင်အထက်ဖြင့်၊ အဂ္ဂဟေသိ–ပြီ၊ ပန–ထိုသို့ လုယူပါသော်လည်း၊ သကသညာယ–မိမိဥစ္စာဟူသော အမှတ်ဖြင့်၊ ဂဟိတတ္တာ–ယူအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အသ–ထို ဥပနန္ဒ၏၊ ပါရာဇိကံ–သည်၊ နတ္ထိ၊ ကိလာမေတွာ–ပင်ပန်းစေ၍၊ ဂဟိတတ္တာ–ကြောင့်၊ အာပတ္တိ–နိသဂ္ဂိယပါစိတ်အာပတ်ကို၊ ပညတ္တာ–ပြီ။

၆၃၃။ သယံ၊ ပေ၊ ပါစိတ္တိယန္တိ–ကား၊ ဧကံ–သော၊ စီဝရံ–ကို၊ (အစ္ဆိန္နတောစ–လုယူသော ရဟန်းလည်းကောင်း)၊ ဧကဗဒ္ဓါနိ–တစ်စပ်တည်းဖွဲ့အပ်ကုန်သော၊ ဗဟူနိ–များစွာသော သက်နှံတို့ကို၊ အစ္ဆိန္နတောစ–၏လည်းကောင်း၊ ဧကာ–သော၊ အာပတ္တိ–သည် (ဟောတိ)၊ ဧကတော–တစ်ပေါင်းတည်း၊ အဗဒ္ဓါနိ–မဖွဲ့အပ်ကုန်သော၊ ဝိသုံဝိသုံ–အသီးအသီး၊ ဌိတာနိ–နှံသော၊ ဗဟူနိ–များစွာသော သက်နှံတို့ကို၊ အစ္ဆိန္နတော–၏လည်းကောင်း၊ သံဃာဋိ–ကို၊ အာဟရ–ဆောင်ယူခဲ့လော့၊ ဥတ္တရာသင်္ဃံ–ကို၊ အာဟရ–လော့၊ ဣတိဧဝံ–သို့၊ အာဟရာပယတောစ–ဆောင်ယူစေသော ရဟန်း၏လည်းကောင်း၊ ဝတ္ထုဂဏနာယ–ဖြင့်၊ အာပတ္တိယော–တို့သည်၊ (ဟောန္တိ)၊ မယာ–သည်၊ ဒိန္နာနိ–ပေးအပ်ကုန်ပြီးသော၊ သဗ္ဗာနိ–အလုံးစုံသော သက်နှံတို့ကို၊ အာဟရ–လော့၊ ဣတိ–ဤသို့၊ ဝဒတောပိ–၏လည်း၊ ဧကဝစနေနေဝ–ဖြင့်သာလျှင်၊ သမ္မဟုလာ–ကုန်သော၊ အာပတ္တိယော–နိသဂ္ဂိပါစိတ် အာပတ်တို့သည်၊ (ဟောန္တိ)။

အည်၊ ပေ၊ ဒုက္ကဋသာတိ–ကား၊ စီဝရံ–ကို၊ ဂဏှ–ပြန်ယူခဲ့လော့၊ ဣတိ–ဤသို့၊ အာဏာပေတိ–စေခိုင်းအံ့၊ ဧကံ–သော၊ ဒုက္ကဋံ–သည်၊ (ဟောတိ)၊ အာဏတ္တော–စေခိုင်းအပ်သူသည်၊ ဗဟူနိ–များစွာသော သက်နှံတို့ကို၊ ဂဏှာတိ–အံ့၊ ဧကံ ပါစိတ္တိယံ (ဟောတိ)၊ [စေခိုင်းအပ်သူက သက်နှံအများယူလာသော်လည်း"သက်နှံယူခဲ့"ဟု တစ်ခွန်းတည်းဖြင့်သာ စေခိုင်းခြင်းကြောင့် ဒုက္ကဋ်အာပတ် တစ်ချက်, ယူလာခြင်းကြောင့် ပါစိတ်အာပတ် တစ်ချက်သာ သင့်သည်–ဟူလို၊] သံဃာဋိ ဂဏှ၊ ဥတ္တရာသင်္ဃံ ဂဏှ၊ ဣတိ–သို့၊ ဝဒတော–၏၊ ဝါစာယ ဝါစာယ–၌၊ ဒုက္ကဋံ (ဟောတိ)၊ မယာ–သည်၊ ဒိန္နာနိ–နှံသော၊ သဗ္ဗာနိ–အလုံးစုံသောသက်နှံတို့ကို၊ ဂဏှ– လော့၊ ဣတိ– သို့၊ ဝဒတော–၏၊ ဧကဝါစာယ–တစ်ခွန်းတည်းသော စကားဖြင့်၊ သမ္မဟု လာ အာပတ္တိယော (ဟောန္တိ)။

၆၃၄။ အည် ပရိဏ္ဍာရန္တိ–ကား၊ ဝိကပ္ပနုပဂပစ္ဆိမ စီဝရံ – ဝိကပ္ပနာလောက်သော နောက်ဆုံး သက်နှံးကို၊ ထပေတွာ, ယံကိဉ္စိ–သော၊ အန္တမသော, သူစိမ့်–အပ်ကိုလည်း၊ ("ဒတ္တာ အစ္ဆိန္နတိ ဝါ အစ္ဆိန္နာပေတိ ဝါ၊ အာပတ္တိ ဒုက္ကဋသ" ဟု ပါဠိတော် ထည့်စပ်။) ဝေဒေတွာ–ရစ်ပတ်၍၊ ထပိတသူစိသုပိ–တို့၌လည်း၊ ဝတ္ထုဂဏနာယ–အားဖြင့်၊ ဒုက္ကဋာနိ (ဟောန္တိ)၊ သိထိလဝေဌိတာသု–လျှော့လျှော့ ရစ်ပတ်အပ်သော အပ်တို့၌၊ ဧဝံ–ဤအတူတည်း၊ ဂါဌ–တင်းစွာ၊ ကတွာ, ဗဒ္ဓါသုပန–ဖွဲ့ချည်အပ်သောအပ်တို့၌ကား၊ ဧကမေဝ ဒုက္ကဋံ (ဟောတိ)၊ ဣတိ မဟာပစ္စရိယံ ဝုတ္တံ၊ သူစိဃရေ–အပ်ကျည်၌၊ ဝါ–အပ်ဘူး၌၊ ပက္ခိတ္တာသုပိ–

ထည့်အပ်သော အပ်တို့ခ်ဋ္ဌလည်း၊ ဧသေဝ နယော၊ (ဒုက္ခင့် တစ်ချက်သာ)၊ ထဝိကာယ–ဌ်၊ ပက္ခိပိတ္တာ, သိထိလဗဒ္ဓဂါဠှဗဒ္ဓေသု–လျော့လျော့ ဖွဲ့အပ်ကုန်, တင်းကျပ်စွာဖွဲ့အပ်ကုန်သော၊ တိကဋ္ဌကာဒီသု–တြိကဋ္ဌက် အစရှိကုန်သော၊ ဘေသဇ္ဇေသုပိ–တို့ခ်ဋ္ဌလည်း၊ ဧသေဝနယော၊ [ငရုတ်, ပိတ်ချင်း, ချင်း (ဂျင်း) ဤစပ်သော အရသာရှိသော ဆေး ၃မျိုးကို "တြိကဋ္ဌတ်"ဟု ခေါ်သည်။]

ဝ၃၅။ သော ဝါ ဒေတိတိ–ကား၊ ဘန္တေ–ရား ဣဒံ–ဤသက်နှံ့သည်၊ တုမှာကံ ယေဝ–တို့အားသာ၊ သာရပ္ပ–လျောက်ပတ်ပါ၏၊ ဣတိဧဝံဝါ–ဤသို့ လျှောက်၍သော်လည်း၊ ဒေတိ–ပြန်ပေးအံ့၊ အထဝါပန–သို့မဟုတ် တစ်နည်းကား၊ အာဝုသော–ရှင်၊ မယံ–တို့သည်၊ တုယှံ–အား၊ (အဒမ္မ–ဌ်စပ်)၊ ဝတ္ထုပဋိပတ္တိ–ကို၊ ကရိဿတိ–တဲ့။ (ဣတိ–ဤသို့ကြံ၍လည်းကောင်း)၊ အမှာကံ–တို့၏၊ သန္တိကေ–ဌ်၊ ဥပဋ္ဌာ–ကို၊ ဂဏှိဿတိ–တဲ့။ (ဣတိ–လည်းကောင်း)၊ ဓမ္မံ–ပါဠိ အဋ္ဌကထာကို၊ ပရိယာပုဏိဿတိ–သင်ယူလတ္တံ့။ ဣတိ–လည်းကောင်း၊ စီဝရံ–ကို၊ အဒမ္မ–ပေးခဲ့ကုန်ပြီ၊ သော တွံ–သည်၊ ဒါနိ–ဌ်၊ ဝတ္ထံ–ကို၊ နကရောသိ၊ ဥပဋ္ဌာ–ကို၊ နဂဏှာသိ၊ ဓမ္မံ နပရိယာပုဏာသိ၊ ဣတိ ဧဝမာဒီနိ–ဤသို့ အစရှိသော စကားတို့ကို၊ ဝုတ္တောသည်၊ (သမာနော)၊ ဘန္တေ, စီဝရတ္ထာယ–ဌာ၊ ဘဏာထမညေ–ပြောကုန်သည်ဟု ထင်ပါ၏၊ ဣဒံ–ဤသက်နှံ့သည်၊ ဝေါ–အရှင်တို့၏၊ စီဝရံ–တည်း၊ ဣတိ–ဤသို့ပြော၍၊ ဒေတိ–ပြန်ပေးအံ့၊ ဧဝမ္ပိ–ဤသို့ပြန်ပေးပြန်သော်လည်း၊ သော ဝါ ဒေတိ–သော ဝါ ဒေတိ မည်၏။

ဝါပန–သည်သာမကသေး၊ ဒိသာပက္ခမန္တံ–အရပ်တစ်ပါးသို့ဖဲသွားသော၊ ဒဟရံ–ရဟန်းငယ်ကို၊ (ဘဏာတိဌ်စပ်၊) နံ–ထိုရဟန်းငယ်ကို၊ နိဝတ္ထောထ–ပြန်နစ်စေကြကုန်၊ ဣတိ–သို့၊ ဘဏာတိ–၏၊ သော–ထိုရဟန်းငယ်သည်၊ နနိဝတ္ထတိ–အံ့၊ စီဝရံ–ကို၊ ဂဟေတွာ–၍၊ ရုန္ဓထ–တားမြစ်ကြကုန်၊ ဣတိ–ဤသို့ပြောအံ့၊ [ဖဲသွားနေတုန်းတားခြင်းဖြစ်၍ "ဒိသာပက္ခမန္တံ" ဟု ရှိရမည်၊ ပက္ခန္တံဟု မရှိရ၊] ဧဝံ–ဤသို့ တားမြစ်လသော်၊ စေ နိဝတ္ထတိ–အံ့၊ (ဧဝံသတိ)၊ သာဓု–ကောင်း၏၊ ပတ္တံစီဝရတ္ထာယ–ဌာ၊ တုမှေ–တို့သည်၊ ဘဏာထမညေ–ပြောကုန်၏ဟု ထင်ပါ၏၊ နံ–ထိုသပိတ်သက်နှံ့ကို၊ ဂဏှထ–ယူပါကုန်၊ ဣတိ–ဤသို့ပြော၍၊ စေ ဒေတိ–အကယ်၍ပြန်ပေးအံ့၊ ဧဝမ္ပိ–ဤသို့ပေးပြန်သော်လည်း၊ သော ဝါ ဒေတိ–သော ဝါဒေတိ မည်၏၊ ဝါ–တစ်နည်း၊ ဝိဗ္ဘန္တံ – လူထွက်ပြီးသော ရဟန်းငယ်ကို၊ ဒိသွာ, မယံ–တို့သည်၊ တုယှံ–အား၊ ဝတ္ထံ–ကို၊ ကရိဿတိ–တဲ့။ ဣတိ–ကြ၍၊ ပတ္တစီဝရံ–ကို၊ အဒမ္မ– နှ်ပြီ၊ ဒါနိ– ဌ်၊ သော တွံ– သည်၊ ဝိဗ္ဘမိတ္တာ– လူထွက်၍၊ စရသိ–

လှည့်လည်ဘိ၏၊ ဣတိ–သို့၊ ဝဒတိ–ပြောအံ့၊ ဣတရော–အခြားသော ရဟန်းလူ ထွက်သည်၊ တုမှာကံ–တို့၏၊ ပတ္တစီဝရံ–ကို၊ ဂဏှထ–ပြန်ယူကြပါကုန်၊ ဣတိ–ဤသို့ လျှောက်၍၊ ဒေတိ–ပေးအံ့၊ ဧဝမ္မိ–ဤသို့ပြန်ပေးပြန်သော်လည်း၊ သော ဝါ ဒေတိ–သော ဝါ ဒေတိမည်၏။

ပန–ဆက်၊ [ဧဝံ ပနမှ "ပန" ကို ယူ၍ပေးသည်၊] မမ–၏၊ သန္တိကေ–၌၊ ဥပဇ္ဈံ–ကို၊ ဂဏှန္တ သေဝ–ယူသူအားသာလျှင်၊ ဒေမိ–(ဤသင်္ကန်းကို) ပေး၏၊ အညတ္ထ–အခြား ဆရာ၏ အထံ၌၊ (ဥပဇ္ဈံ) ဂဏှန္တ သ–အား၊ နှ ဒေမိ၊ (ဣတိ–ဤသို့ပြော၍လည်းကောင်း၊) ဝတ္တုံ–ကို၊ ကရောန္တ သေဝ–အားသာလျှင်၊ ဒေမိ၊ အကရောန္တ သ နှ ဒေမိ၊ (ဣတိ–လည်းကောင်း၊) ဓမ္မံ–ကို၊ ပရိယာပုဏန္တ သေဝ–သင်ယူသောရဟန်းအားသာလျှင်၊ ဒေမိ(ဓမ္မံ) အံ့ပရိယာပုဏန္တ သ နှ ဒေမိ၊ (ဣတိ–လည်းကောင်း၊) အဝိဇ္ဇမန္တ သေဝ–လူမထွက်သော ရဟန်းအားသာလျှင်၊ ဒေမိ၊ ဝိဇ္ဇမန္တ သ နှ ဒေမိ၊ ဣတိ–ဤသို့ပြော၍လည်းကောင်း၊ ဧဝံ–ဤသို့၊ ဒါတုံ နှ ဝဋ္ဋတိ၊ (ဣတိ ဧဝံ–ဤသို့ပြော၍) ဒဒတော–၏၊ ဒုက္ကဋံ(ဟောတိ)၊ ပန–ထိုသို့ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်ပါသော်လည်း၊ အာဟရာပေတုံ–ပြန်၍ ဆောင်ယူစေခြင်းငှာ၊ ဝါ–ပြန်တောင်းခြင်းငှာ၊ ဝဋ္ဋတိ၊ စဇိတွာ–စွန့်ပြီး၍၊ ဒိန္နံ–ပေးအပ်ပြီးသော သင်္ကန်းကို၊ အစ္ဆိန္နိတွာ–လု၍၊ ဂဏှန္တော–ကို၊ ဘဏ္ဍာဂ္ဂေန ကာရေတဗ္ဗော၊ တတ္ထ–ဤသိက္ခာပုဒ်၌၊ သေသံ–သည်၊ ဥတ္တာနမေव။ ["မေဝါတိ" ဟု "ဣတိ" ပါသည်ကား အပို။]

(ဣဒံ သိက္ခာပဒံ–သည်၊) တိသမုဋ္ဌာနံ–၃ပါးသော သမုဋ္ဌာန်ရှိသော သိက္ခာပုဒ်တည်း၊ ကာယစိတ္တတော–ကိုယ်စိတ်ကြောင့်၊ သမုဋ္ဌာတိ–ဖြစ်၏၊ ပေ၊ ဒုက္ခဝေဒနံ–ဒုက္ခဝေဒနာရှိသော သိက္ခာပုဒ်တည်း၊ ဣတိ–အပြီးတည်း။

စီဝရအစ္ဆိန္နနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ နိဋ္ဌိတာ။

အာဟရာပေတုံ ပန ဝဋ္ဋတိ။ ။ဧဝံ ဒိန္နံ ဘတိသဒိသတ္တာ အာဟရာပေတုံ ဝဋ္ဋတိ= "ငါ့အထံ၌ ဥပဇ္ဈာယ်ယူသူသာ သပိတ်, သင်္ကန်းကိုပေးသည်၊ မယူသူအား မပေး" ဤသို့ စသည်ဖြင့် ပြော၍ ပေးအပ်သော သင်္ကန်းသည် အလုပ်လုပ်ဖို့ရန် ပေးထားနှင့်သော အခနှင့် တူသောကြောင့် ပြန်တောင်းကောင်းသည် ဟူလို၊ [ဝိမတိ၌ "အာဟရာပေတုမ္မိ နှ ဝဋ္ဋတီတိ" ဟု သံဝဏ္ဏောတဗ္ဗပါဋ္ဌိပျက်နေ၏၊ "ကမ္မေအကတေ (အလုပ်မလုပ်အပ်သေးမီ) ဘတိသဒိသတ္တာ ဝုတ္တံ" ဟူသော သံဝဏ္ဏနာပါဋ္ဌိကား ဤသာရတ္ထအဓိပ္ပာယ်နှင့် သဘောတူပင်။]

၆–သုတ္တဝိညတ္တိသိက္ခာပုဒ်

၆၃၊၆၃၊၃၈။ တေန သမယေနာတိ သုတ္တဝိညတ္တိသိက္ခာပဒံ၊ တတ္ထ–ဌ၊ ခေါမန္တိ–ကား၊ ခေါမဝါကေဟိ–ခေါမတိုင်းဌ်ဖြစ်သောလျှော်တို့ဖြင့်၊ ကတသုတ္တံ–ပြုအပ်သောချည်လည်းကောင်း၊ ကဟ္ဝာသိကန္တိ–ကား၊ ကဟ္ဝာသတော–ဝါမှ၊ နိဗ္ဗတ္တံ–ဖြစ်သောချည်လည်းကောင်း၊ ကောသေယ္ယန္တိ–ကား၊ ကောသိယံသူဟိ– ပိုးချည်မျှင်တို့ဖြင့်၊ ကန္တိတွာ–ငင်၍၊ ကတသုတ္တံ–လည်းကောင်း၊ ကမ္မလန္တိ–ကား၊ ဧဠကလောမသုတ္တံ–သိုးမွေးချည်လည်းကောင်း၊ သာဏန္တိ–ကား၊ သာဏဝါကသုတ္တံ–ပိုက်ဆံလျှော်ချည်လည်းကောင်း၊ ဘင်္ဂန္တိ–ကား၊ ပါဌေက္ကံ–အသီးအခြားတစ်မျိုးသော၊ ဝါကသုတ္တမေဝ–လျှော်ချည်ပင်တည်း၊ ဣတိ ဧကေ (ဝဒန္တိ)၊ ပန–စင်စစ်ကား၊ ဧတေဟိ ပဉ္စဟိ–ဤ ခေါမ စသော ၅ မျိုးသောချည်တို့ဖြင့်၊ ကတသုတ္တံ–ကို၊ ဘင်္ဂန္တိ ဝေဒိတဗ္ဗံ။

ဝါယာပေတိ၊ ပေ၊ ဒုက္ကဋန္တိ–ကား၊ တန္တဝါယသ–ရက်ကန်းသည်၏၊ ဝါ–မှာ၊ တုရိဝေမာဒိနိ–လိပ်, လက်ခတ်အစရှိသော အုဆောက်အဦတို့သည်၊ နတ္ထိ–နှ၊ တာနိ–ထို လိပ်, လက်ခတ် အစရှိသည်တို့ကို၊ အရညတော–မှ၊ အာဟာရိဿာမိ–ဆောင်ယူအုံ့၊ ဣတိ–ဤသို့ကြံ၍၊ ဝါသိံ ဝါ–ဓားကိုသော်လည်းကောင်း၊ ဖရသုံ ဝါ, နိသေတိ–သွေးအုံ့၊ တတော–ထို သွေးရာအခါမှ၊ ပဌာယ, ယံယံ–အကြင်အကြင်ပယောဂကို၊ ဥပကရဏတ္ထာယ ဝါ–အဆောက်အဦ အကျိုးငှာသော်လည်းကောင်း၊ စီဝရဝါယနတ္ထာယ ဝါ–သင်္ကန်းရက်ခြင်း အကျိုးငှာသော်လည်းကောင်း၊ ကရောတိ–၏၊ သဗ္ဗတ္ထ–သော၊ တန္တဝါယသ–၏၊ (တသ္မိံ တသ္မိံ–ထိုထိုသို့သော၊) ပယောဂေ ပယောဂေ ဘိက္ခုဿ ဒုက္ကဋံ၊ ဒီဃတော–အလျားအားဖြင့်၊ ဝိဒတ္ထိမတ္တေ–တစ်ထွာမျှကိုသော်လည်းကောင်း၊ တိရိယံ–အားဖြင့်၊ ဟတ္ထမတ္တေ–တစ်တောင်မျှကိုသော်လည်းကောင်း၊ ဝိတေ–ရက်အပ်ပြီးသော်၊ နိသဋ္ဌိယံ ပါစိတ္တိယံ၊ ပန–ဝါဒန္တရကား၊ မဟာပစ္စရိယံ, ယာဝ ပရိယောသာနံ–ပြီးဆုံးသည်တိုင်အောင်၊ ဝါယာပေန္တဿ–၏၊ ဖလကေ ဖလကေ–တစ်လိပ်တစ်လိပ်၌၊ နိသဋ္ဌိယံ ပါစိတ္တိယန္တိ ဝုတ္တံ၊ တမ္မိ–ထိုစကားကိုလည်း၊ ဣဒမေဝ ပမာဏံ–ဤ ပမာဏကိုပင်၊ သန္ဓာယ–၍၊ ဝုတ္တံ–ဆိုအပ်ပြီ၊ ဣတိ

တုရိ ဝေမာဒိနိ။ ။တုရိတိ–ဝါယနုပကရဏော–ရက်ခြင်း၏ အဆောက်အဦတစ်မျိုးတည်း၊ ဝိတဝိတဋ္ဌာနံ ယတ္ထ သံဟရိတွာ ထပေန္တိ၊ ယင်းတုရိ၌ ရက်အပ်ရက်အပ်ပြီးကို လိပ်၍ထားကြရ၏၊ ဝေမန္တိ–ဝါယနုပကရဏော ဧကော ဒဏ္ဍော၊ သုတ္တံ ပဝေသေတွာ ယေန အာကောဋေန္တော ဃနဘာဝံ သမ္ပာဒေန္တိ–ချည်ကိုသွင်း၍ ယင်းဝေမဖြင့် ခတ်လျက် တစ်ခဲနက် (ပိတ်ပိတ်သဲသဲ) အဖြစ်ကို ပြီးစေကုန်၏။

ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ (ကသ္မာ)၊ ဟိ (ယသ္မာ) ဝိကပ္ပနုပဂ ပစ္ဆိမံ–သည်၊ စီဝရသင်္ခါ ဂစ္ဆတိ၊ ဣတိ–ထိုကြောင့်တည်း။

အပိစ–သည်သာမကသေး၊ ဧတ္ထ–ဤ ဝါယာပေတိ ပယောဂေ ပယောဂေ ဒုက္ကဋံ အစရှိသော ပါဠိရပ်၌၊ ဧဝံ ဝိနိစ္ဆယော ဝေဒိတဗ္ဗော၊ တာဝ–တန္တ ဝါယမ္မ ရေးဦးစွာ၊ (နိဒ္ဒိဋ္ဌံ) သုတ္တံ–ချည်သည်၊ သာမံ–ကိုယ်တိုင်၊ ဝိညာပိတံ–တောင်းအပ်သည်၊ (သမာနံ) အကပ္ပိယံ၊ သေသံ–သာမံ ဝိညာပိတချည်မှ ကြွင်းသောချည်သည်၊ ဥတ္တရိတ္ထိဝသေန ဥပ္ပန္နံ (သမာနံ) ကပ္ပိယံ၊ [ဥတ္တရိတ္ထိ အာဒိဖြင့် ပဝါရိတ အထံမှလည်းကောင်း, ဆွမ်းရပ်သလို၊ ရပ်၍သော်လည်းကောင်း ရအပ်သောချည်ကိုယူပါ၊] တန္တ ဝါယောပိ–သည်လည်း၊ အညာတက အပ္ပဝါရိတော (ဟုတ္တာ), ' ဝိညတ္တိယာ–ဖြင့်၊ လဒ္ဓေါ (သမာနော) အကပ္ပိယော၊ သေသော–ဝိညတ္တိလဒ္ဓမှ ကြွင်းသော ရက်ကန်းသည်သည်၊ ကပ္ပိယော၊ [ဥတ္တိပဝါရိတ, သို့မဟုတ် ဆွမ်းရပ်သလိုရပ်၍ မေးလျှောက်သော အခါ အလိုရှိရာကို ပြော၍ရအပ်သော ရက်ကန်းသည်သည် အပ်၏–ဟူလို၊] တတ္ထ–ထို သုတ္တ, တန္တ ဝါယတို့တွင်၊ အကပ္ပိယသုတ္တံ–မအပ်သောချည်သည်၊ ဝါ–ကို၊ အကပ္ပိယတန္တ ဝါယေန–မအပ်သော ရက်ကန်းသည်သည်၊ ဝါ–ကို၊ ဝါယာပေန္တသ–ရက်စေသောရဟန်း၏၊ ပုဗ္ဗေ–၌၊ ဝုတ္တနယေန–ဖြင့်၊ ["ဒီဃတော ဝိဒတ္ထိမတ္တေ တိရိယဉ္စ ဟတ္ထမတ္တေ ဝိတေ" ဟု ဆိုအပ်သောနည်းဖြင့်] နိသဂ္ဂိယံ–နိသဂ္ဂိယပါစိတ်သည်၊ ဟောတိ။

ပန–ဆက်၊ တေနေဝ – ထိုအကပ္ပိယ တန္တ ဝါယသည်ပင်၊ ဝါ–ကိုပင်၊ ကပ္ပိယသုတ္တံ–ကို၊ ဝါယာပေန္တသ–၏၊ ပုဗ္ဗေ–၌၊ နိသဂ္ဂိယံ–သည်၊ ဟောတိ ယထာ–ကဲ့သို့၊ ဧဝံ–တူ၊ ဒုက္ကဋံ (ဟောတိ)၊ တေနေဝ – သည်ပင်၊ ဝါ–ကိုပင်၊ ကပ္ပိယံ–အပ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ အကပ္ပိယဉ္စ–သော၊ သုတ္တံ–ကို၊ ဝါယာပေန္တသ–၏၊ ပစ္ဆိမစီဝရပ္ပမာဏေန–နောက်ဆုံးသင်္ကန်း၏ ပမာဏဖြင့်၊ [အလျား တစ်တောင် အနံ တစ်ထွာပမာဏဖြင့်၊] ဧကော–သော၊ ပရိစ္ဆေဒေါ–သည်၊ သုဒ္ဓကပ္ပိယသုတ္တမယော–သက်သက် အပ်ချည်ဖြင့် ရက်အပ်သည်၊ (ဟောတိ–အုံ၊) ဧကော–သော၊ (ပရိစ္ဆေဒေါ–သည်)၊ အကပ္ပိယ သုတ္တမယော–မအပ်သောချည်ဖြင့် ရက်အပ်သည်၊ (ဟောတိ)၊ ဣတိ ဧဝံ–သို့၊ ကေဒါရဗဒ္ဓံ ဝိယ–လယ်ကန်သင်း ဖွဲ့အပ်သကဲ့သို့၊ စီဝရံ–သည်၊ ယဒိ ဟောတိ–အုံ၊ (ဧဝံ သတိ)၊ အကပ္ပိယ သုတ္တမယေ–သော၊ ပရိစ္ဆေဒေ–၌၊ ဝါ–အပိုင်းအခြား အတွက်၊ ပါစိတ္တိယံ–သည်၊ (ဟောတိ)၊ ဣတရသ္မိံ–အကပ္ပိယ သုတ္တမယမှ တစ်ပါးသော ကပ္ပိယသုတ္တမယဉ္စ၊ တထေဝ–ထိုအတူသာလျှင်၊ [အလျား တစ်တောင်, အနံ တစ်ထွာဟူသော အပိုင်းအခြား အတူသာလျှင်၊] ဒုက္ကဋံ–သည်၊ (ဟောတိ)၊

တတော–ထိုနောက်ဆုံး စီဝရပမာဏ အောက်၊ ဥိနပရိစ္ဆေဒါ–ယုတ်လျော့သော အပိုင်းအခြားတို့သည်၊ ယဒိ ဟောန္တိ–နှိုးအံ့၊ အန္တမသော–အားဖြင့်၊ အစ္ဆိမဏ္ဍလပွမာဏာပိ–မျက်စိ၏ အဝန်းအဝိုင်း ပမာဏရှိကုန်သည်လည်း၊ ယဒိ (ဟောန္တိ)၊ (ဧသံသတိ)၊ သဗ္ဗပရိစ္ဆေဒေသု–တို့၌၊ ပရိစ္ဆေဒဂဏနာယ–ဖြင့်၊ ဒုက္ကဋံ (ဟောတိ)။

အထ–သို့မဟုတ်၊ ဧကန္တရိကေန–တစ်မျှင်ခြားဖြစ်သော၊ သုတ္တေန–ဖြင့်၊ (ဝိတံ–ရက်အပ်သည်၊ ယဒိ ဟောတိ၊ ဧဝံသတိ) ဝါ၊ [ကပ္ပိယ ချည်နှင့် အကပ္ပိယချည်တစ်မျှင်ခြား ရက်အပ်သော်လည်းကောင်း–ဟူလို၊] ဒီဃတော–အားဖြင့်၊ ကပ္ပိယံ–အပ်သောချည်ကို၊ တိရိယံ–အားဖြင့်၊ အကပ္ပိယံ–ကို၊ ကတ္တာ ဝိတံ ယဒိဟောတိ၊ (ဧဝံသတိ) ဝါ၊ ဖလကေ ဖလကေ–တစ်လိပ်တစ်လိပ်၌၊ ဒုက္ကဋံ၊ ကပ္ပိယတန္တဝါယေနပိ–ကပ္ပိယ ရက်ကန်းသည်သည်လည်း၊ ဝါ–ကိုလည်း၊ အကပ္ပိယသုတ္တံ ဝါယာပေန္တသ ပုဗ္ဗေ နိသဒ္ဓိယံ ဟောတိ ယထာ၊ ဧဝံ ဒုက္ကဋံ (ဟောတိ)၊ တေနေဝ–ထိုကပ္ပိယတန္တဝါယသည်ပင်၊ ဝါ–ကိုပင်၊ ကပ္ပိယဠု–သော၊ အကပ္ပိယဠု–သော၊ သုတ္တံ–ကို၊ ဝါယာပေန္တသ, ပစ္ဆိမစီဝရပမာဏာ–နောက်ဆုံး သင်္ကန်းပမာဏ ရှိသည်မူလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ (အလျားတစ်တောင် အနံတစ်ထွာ ပမာဏရှိကုန်သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊) ဥိနကာဝါ–ပစ္ဆိမစီဝရပမာဏအောက် ယုတ်လျော့သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ အကပ္ပိယ သုတ္တပရိစ္ဆေဒါ–မအပ်သောချည်၏ အပိုင်းအခြားတို့သည်၊ သစေ ဟောန္တိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ တေသု–ထို မအပ်သော ချည်၏ အပိုင်းအခြားတို့၌၊ ပရိစ္ဆေဒဂဏနာယ ဒုက္ကဋံ။

ပန–ကား၊ ကပ္ပိယော–သော၊ ဧကော–တစ်ယောက်သော ရက်ကန်းသည်သည်လည်းကောင်း၊ အကပ္ပိယော–သော၊ ဧကော–လည်းကောင်း၊ (ဣတိ) ဒွေ, တန္တဝါယာ–ရက်ကန်းသည်တို့သည်၊ ယဒိ ဟောန္တိ၊ သုတ္တဠု အကပ္ပိယံ ယဒိ(ဟောတိ)၊ တေ–ထိုရက်ကန်းသည် ၂ ယောက်တို့သည်၊ ဝါရေန–အလှည့်ကျဖြင့်၊ ယဒိ ဝိနန္တိ–အကယ်၍ ရက်ကုန်အုံ့၊ (ဧဝံသတိ)၊ အကပ္ပိယတန္တဝါယေန–သည်၊ ဝိတေ–(ပစ္ဆိမ စီဝရပမာဏရှိအောင်) ရက်အပ်ပြီးသော်၊ ဖလကေ ဖလကေ ပါစိတ္တိယံ၊ ဥိနတရေ–ပစ္ဆိမ စီဝရပမာဏအောက် ယုတ်လျော့သော အလိပ်၌၊ ဒုက္ကဋံ၊ ဣတရေန–အခြားသောကပ္ပိယတန္တဝါယသည်၊ ဝိတေ–သော်၊ ဥဘယတ္ထ–ပစ္ဆိမစီဝရ ပမာဏလောက်သော အလိပ်, မလောက်သော အလိပ်တို့၌၊ ဒုက္ကဋံ၊ ဒွေပိ–၂ ယောက်လုံးတို့သည်လည်း၊ ဝေမ–လက်ခတ်ကို၊ ဂဟေတွာ–ကိုင်၍၊ ဧကတော–တစ်ပေါင်းတည်း၊ သစေ ဝိနန္တိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ ဖလကေ ဖလကေ ဒုက္ကဋံ၊ [ကပ္ပိယတန္တဝါယ ပါနေသောကြောင့်

ဒုက္ကဋ်သာသင့်သည်။] အထ–သို့မဟုတ်၊ သုတ္တံ ကပ္ပိယံ (သစေဟောတိ)၊ စီဝရဠု–သည်လည်း၊ ကေဒါရဗဒ္ဓါဒီဟိ–လယ်ကို ကန်သင်းဖွဲ့ပုံ အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ [အာဒိဖြင့် အစ္ဆိမဏ္ဍလကိုယူ။] သပရိစ္ဆေဒံ–အပိုင်းအခြားရှိသည်၊ (သစေ ဟောတိ၊ ဧဝံ သတိ)၊ အကပ္ပိယတန္တ ဝါယေန–သည်၊ ဝိတေ–ရက်အပ်သော၊ ပရိစ္ဆေဒေ–၌၊ ဒုက္ကဋံ၊ ဣတရေန ဝိတေ (ပရိစ္ဆေဒေ) အနာပတ္တိ။

ဒွေပိ–တို့သည်လည်း၊ ဝေမံ–လက်ခတ်ကို၊ ဂဟေတွာ–၍၊ ဧကတော–တစ်ပေါင်းတည်း၊ သစေ ဝိနန္တိ–အကယ်၍ ရက်ကုန်အံ့၊ (ဧဝံသတိ)၊ ဖလကေ ဖလကေ–၌၊ ဒုက္ကဋံ (ဟောတိ)၊ အထ–သို့မဟုတ်၊ သုတ္တမ္ပိ–သည်လည်း၊ ကပ္ပိယဠု–သည်လည်းကောင်း၊ အကပ္ပိယဠု–သည်လည်းကောင်း၊ (သစေ ဟောတိ၊) တေ–ထိုရက်ကန်းသည်တို့သည်၊ ဝါရေန–ဖြင့်၊ စေ ဝိနန္တိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ အကပ္ပိယတန္တ ဝါယေန–သည်၊ အကပ္ပိယ သုတ္တမယေသု–နှ်သော၊ ပစ္ဆိမစီဝရပ္ပမာဏောသု–နောက်ဆုံးသင်္ကန်း ပမာဏရှိကုန်သော၊ ပရိစ္ဆေဒေသု–တို့ကို၊ ဝိတေသု–ရက်အပ်ကုန်ပြီးလသော်၊ ပရိစ္ဆေဒ ဂဏနာယ–ဖြင့်၊ ပါစိတ္တိယံ (ဟောတိ)၊ ဥိနကတရေသု–ပစ္ဆိမစီဝရ ပမာဏအောက် ယုတ်လျော့ကုန်သော၊ (ပရိစ္ဆေဒေသု–တို့ကို၊ ဝိတေသု–နှ်သော်လည်းကောင်း)၊ ကပ္ပိယ သုတ္တမယေသု–နှ်သော၊ (ပစ္ဆိမစီဝရပ္ပမာဏောသု–နှ်သော၊ ပရိစ္ဆေဒေသု–တို့ကို၊ ဝိတေသုစ–သော်လည်းကောင်း၊) ဒုက္ကဋံ (ဟောတိ)၊ ကပ္ပိယတန္တ ဝါယေန–သည်၊ အကပ္ပိယသုတ္တမယေသု–နှ်သော၊ ပမာဏယုတ္တေသု–နှ်သော၊ (ပရိစ္ဆေဒေသုဝါ–တို့ကိုသော်လည်းကောင်း၊) ဥိနကေသု–နှ်သော၊ (ပရိစ္ဆေဒေသုဝါ–တို့ကိုသော်လည်းကောင်း၊ ဝိတေသု–သော်၊) ဒုက္ကဋမေဝ–ပင်တည်း၊ ကပ္ပိယသုတ္တ မယေသု–နှ်သော၊ (ပရိစ္ဆေဒေသု ဝိတေသု)၊ အနာပတ္တိ။

အထ–သို့မဟုတ်၊ ဧကန္တ ရိကေန–တစ်မျှင်ခြားဖြစ်သော၊ သုတ္တေန–ဖြင့်၊ (သစေ ဝိနန္တိ၊ ဧဝံသတိဝါ–လည်းကောင်း၊) ဒီဃတော–အားဖြင့်၊ အကပ္ပိယံ–မအပ်သောချည်ကိုလည်းကောင်း၊ တိရိယံ–အားဖြင့်၊ ကပ္ပိယံ–ကိုလည်းကောင်း၊ ကတ္တာ–၍၊ သစေ ဝိနန္တိ၊ (ဧဝံသတိဝါ–လည်းကောင်း၊) ဥဘောပိ–နှ်သော၊ တေ–ထိုရက်ကန်းသည်တို့သည်၊ ဝေမံ ဂဟေတွာ ဧကတော, သစေ ဝိနန္တိ၊ (ဧဝံသတိဝါ–လည်းကောင်း၊) အပရိစ္ဆေဒေ–သော၊ စီဝရေ–၌၊ ဖလကေ ဖလကေ–၌၊ ဒုက္ကဋံ၊ သပရိစ္ဆေဒေ–သော၊ (စီဝရေ–၌၊) ပရိစ္ဆေဒဝသေန–ဖြင့်၊ ဒုက္ကဋာနိ (ဟောန္တိ)၊ ဣတိ–ဤသို့ မှတ်အပ်၏၊ ပန–ဆက်၊ အယံ အတ္ထော–သည်၊ မဟာအဋ္ဌကထာယံ–၌၊ အပါကဋော၊ မဟာပစ္စရိယာဒီသု–တို့၌၊ ပါကဋော၊ ဣဓ–ဤ အဋ္ဌကထာ၌၊ သဗ္ဗာကာရေနေဝ–ဖြင့်သာလျှင်၊ ပါကဋော။

သုတ္တမ္မိ ကပ္ပိယဲ သစေ ဟောတိ၊ တန္တ ဝါယောပိ–သည်လည်း၊ ဥတုက ပဝါရိတော (ဟုတ္တာ) ဝါ–ဖြစ်၍သော်လည်းကောင်း၊ မူလေန–အဖိုးဖြင့်၊ ပယောဇိတော–စေခိုင်းအပ်သူသည်၊ (ဟုတ္တာ) ဝါ–လည်းကောင်း၊ ကပ္ပိယော သစေ (ဟောတိ၊ ဧဝံသတိ)၊ ဝါယာပနုပစ္စယာ–ရက်စေခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ အနာပတ္တိ၊ ပန–ထိုသို့ အနာပတ်ဖြစ်ပါသော်လည်း၊ ဒသာဟာတိက္ကမနုပစ္စယာ–ကြောင့်၊ အာပတ္တိ–ကို၊ ရက္ခန္တေန–စောင့်ရှောက်လိုသော ရဟန်းသည်၊ ဝိကပ္ပနုပဂပ္ပမာဏမတ္တော–ဝိကပ္ပနာလောက်သော ပမာဏအတိုင်းအရည်ရှိသော အရပ်မျက်နှာ၊ ဝိတေ–ရက်အပ်ပြီးသော်၊ တန္တေ–ရက်ကန်းစင်ပေါ်၌၊ ဌိတံ ယေဝ–တည်သော သင်္ကန်းလျှာ အဝတ်ကိုပင်၊ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗံ၊ (ကသ္မာ, အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗံ–နည်း၊) ဟိ (ယသ္မာ) ဒသာဟာတိက္ကမေန–ဆယ်ရက်လွန်သဖြင့်၊ ဝါ–မှ၊ နိဋ္ဌာပိယမာနံ–ပြီးစေအပ်သော သင်္ကန်းလျှာအဝတ်သည်၊ နိသဋ္ဌယံ–နိသဋ္ဌထိုက်သည်၊ ဘဝေယျ၊ ဣတိ–ကြောင့်၊ (အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗံ)၊ ဥတုကာ ဒီဟိ–သည်၊ တန္တံ–ရက်ကန်းစင်သို့၊ အာရောပေတ္တာ–တင်ပြီး၍၊ ဘန္တေ, တုမှာကံ–တို့ဖို့၊ ဣမံ စီဝရံ–ကို၊ ဂဏှောယျာထ–(ရက်ပြီးလျှင်) ယူပါကုန်၊ ဣတိ–ဤသို့လျှောက်၍၊ နိယျာတိတေပိ–အပ်နှင်းအပ်သော သင်္ကန်းလျှာ အဝတ်၌လည်း၊ ဧသေဝနယော၊ [ပစ္ဆိမစီဝရပမာဏရှိလျှင် အဓိဋ္ဌာန် တင်ရမည် ဟူလို။]

တန္တ ဝါယော–သည်၊ ဧဝံ–ဤဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ["မူလေန ဝါ ပယောဇိတော" ဟု ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်၊] ပယောဇိတော–စေခိုင်းအပ်သည်၊ (ဟုတ္တာဝါ–လည်းကောင်း၊) သယံ–(ရက်ကန်းသည်)ကိုယ်တိုင်၊ ဒါတုကာမော–လှူလိုသည်၊ (ဟုတ္တာဝါ)၊ ဘန္တေ,အဟံ, တုမှာကံ–တို့ဖို့၊ စီဝရံ–ကို၊

တန္တေ ဌိတံ ယေဝ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗံ။ ။ရက်ကန်းစင်ပေါ်မှာ တည်နေသော်လည်း မိမိချည်ဖြင့် ရက်အပ်သော မိမိပိုင် သင်္ကန်းလျှာအဝတ်တည်း၊ ထို့ကြောင့် ၁၀ ရက်မလွန်ခင် ပရိက္ခာရစောဌ အဓိဋ္ဌာန်တင်ရမည်၊ တစ်ကြိမ် အဓိဋ္ဌာန်တင်ပြီးနောက် ထပ်၍ ရက်အပ်သမျှ အဝတ်သည်လည်း တစ်ဆက်တည်းဖြစ်မှ ပဌမ အဓိဋ္ဌာန်တင်ပြီးနှင့် အလားတူပင်ဖြစ်သောကြောင့် နောက်ထပ် အဓိဋ္ဌာန်တင်ဖွယ်မလို၊ အကယ်၍ အကြားအကြား၌ အသားချင်းမဆက်ဘဲ အမြှောင်အဆာခြား၍ ရက်ထားမှကား ထိုအမြှောင်အဆာ၏ အတွင်းပိုင်းကို တစ်ကန့်စီ တစ်ကန့်စီ အဓိဋ္ဌာန်တည်ရမည်၊ ဝိကပ္ပနာလည်း ပြုနိုင်၏၊ [တန္တေ ဌိတံ ယေဝ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗန္တိ ဧတ္ထ ဧကဝါရံ အဓိဋ္ဌိတေ ပစ္ဆာဝိတံ အဓိဋ္ဌိတဂတိကမေဝ ဟောတိ၊ ပုန အဓိဋ္ဌာနကိစ္စံ နတ္ထိ၊ သစေ ပန အန္တရန္တရာ ဒသာ ထပေတ္တာ သိသုံဝိသုံ သပရိစ္ဆေဒံ ဝိတံ ဟောတိ၊ ပစ္ဆေကံ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗမေဝါတိ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ (ဝိမတိ)။]

အသုကဒိဝသေ နာမ-ဌ၊ ဝါယိတ္တာ-ရက်ပြီး၍၊ ထပေသာမိ-ထားလိုက်ပါအံ့၊ ဣတိ-သို့၊ သစေ ဝဒတိ၊ ["ဣတိ ဝတ္တာ တထေဝ ကရောတိ" ဟု တစ်ဝါကျရှိသင့်သေး၏ ဟုထင်သည်။] ဘိက္ခု-သည်လည်း၊ တေန-ထိုရက်ကန်းသည်သည်၊ ပရိစ္ဆိန္နဒိဝသတော-ပိုင်းခြားအပ်ရာနေ့မှ၊ ဒသာဟံ-ကို၊ သစေ အတိက္ကာမေတိ၊ (ဧဝံ သတိ)၊ နိသဂ္ဂိယံ ပါစိတ္တိယံ၊ ပန-ဆက်၊ တန္တ ဝါ ယော-သည်၊ အဟံတုမှာကံ စီဝရံ ဝါယိတ္တာ, သာသနံ-နှုတ်မှာစကားကို၊ ပေသေသာမိ-ပို့လိုက်ပါအံ့၊ ဣတိ-သို့၊ ဝတ္တာ-၍၊ တထေဝ-ထိုလျှောက်သည့်အတိုင်းသာလျှင်၊ သစေ ကရောတိ၊ ပန-ထိုသို့ပြုပါသော်လည်း၊ တေန-ထိုရက်ကန်းသည်သည်၊ ပေသိတဘိက္ခု-စေလွှတ်အပ်သော့ရဟန်းသည်၊ တဿ ဘိက္ခုနော-ထိုသင်္ကန်းရှင် ရဟန်းအား၊ သစေ နေ အာရောစေတိ၊ အညော-အခြားပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဒိသွာ ဝါ-မြင်၍သော်လည်းကောင်း၊ သုတ္တာ ဝါ၊ ဘန္တေ, တုမှာကံ စီဝရံ နိဋ္ဌိတံ၊ ဣတိ-ဤသို့၊ သစေ အာရောစေတိ၊ ဧတဿ-ဤအခြားပုဂ္ဂိုလ်၏၊ အာရောစနံ-သည်၊ နေ ပမာဏံ-လိုရင်းမဟုတ်၊ ပန-အနွယကား၊ ယဒါ-ဌ၊ တေန-ထိုရက်ကန်းသည်သည်၊ ပေသိတောယေဝ-စေလွှတ်အပ်သော ရဟန်းသည်သာ၊ အာရောစေတိ-အံ့၊ တဿ-ထို စေလွှတ်အပ်သောရဟန်း၏၊ ဝစနံ-ကို၊ သုတဒိဝသတော-ကြားအပ်ရာနေ့မှ၊ ပဋ္ဌာယ-၍၊ ဒသာဟံ-ကို၊ အတိက္ကာမယတော-၏၊ နိသဂ္ဂိယံ ပါစိတ္တိယံ။

တန္တ ဝါယော-သည်၊ အဟံ တုမှာကံ စီဝရံ ဝါယိတ္တာ ကဿစိ ဟတ္ထေ, ပဟိဏိဿာမိ-ပို့လိုက်ပါအံ့၊ ဣတိ ဝတ္တာ တထေဝ (ထိုလျှောက်သည့်အတိုင်းသာလျှင်၊) သစေ ကရောတိ၊ ပန-ထိုသို့ပြုပါသော်လည်း၊ စီဝရံ ဂဟေတ္တာ, ဂတဘိက္ခု-သွားသောရဟန်းသည်၊ အတ္တနော ပရိဝေဏေ ထပေတ္တာ, တဿ-ထို သင်္ကန်းရှင် ရဟန်းအား၊ နေ အာရောစေတိ-မပြောအံ့၊ အညော-ယူလာသော ရဟန်းမှ အခြားသော၊ ကောစိ-တစ်စုံတစ်ယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဘဏတိ, (ကိံ)၊ ဘန္တေ, အဓုနာ, အာဘတံ စီဝရံ, သုန္ဒရံ အပိ-ကောင်းပါ၏လော၊ ဣတိ, ဘဏတိ-အံ့၊ အာဝုသော-ရှင်၊ စီဝရံ-သည်၊ ကုဟိं-အဘယ်မှာနည်း၊ ဣတိ-ဤသို့မေးအံ့၊ ဣတ္ထန္နာမဿ-ဤအမည်ရှိသော ရဟန်း၏၊ ဟတ္ထေ, ပေသိတံ-ပို့အပ်ပါပြီ၊ ဣတိ-ဤသို့ လျှောက်အံ့၊ ဧတဿပိ-ဤအခြားပုဂ္ဂိုလ်၏လည်း၊ ဝစနံ နေ ပမာဏံ၊ ပန-အနွယကား၊ ယဒါ, သော ဘိက္ခု-ထိုသင်္ကန်းယူလာသောရဟန်းသည်၊ စီဝရံ ဒေတိ (တဒါ) လဒ္ဓဒိဝသတော-ရအပ်ရာနေ့မှ၊ ပေ၊ ပန-ဆက်၊ ဝါယာပန မူလံ-ရက်ဖစ်ကြောင်း အဖိုးသည်၊ [ဝါယာပေတိ အနေနာတိ ဝါယာပနံ၊] အဒိန္နံ-

မပေးအပ်သေးသည်၊ သစေ ဟောတိ၊ (ဧဝံ သတိ)၊ ယာဝ-လောက်၊ ကာကဏိက မတ္တမ္မိ-တစ်ချင်ရွေးမျှသည်လည်း၊ ဝါ-တစ်ပြားမျှသည်လည်း၊ အဝသိဋ္ဌ-ကြွင်းသေး၏၊ တာဝ-ထိုလက်ခ မဂ်ကျသေးသမျှ၊ ရက္ခတိ-အာပတ်မှ စောင့်၏၊ [ကိုယ်ပိုင်မဟုတ်သေးသောကြောင့် အာပတ်မသင့်သေး-ဟူလို၊]

၆၄၀။ အနာပတ္တိ စီဝရံ သိဗ္ဗေတုန္တိ-ကား၊ စီဝရသိဗ္ဗနတ္ထာယ-သက်နှံးချုပ်ခြင်း အကျိုးငှာ၊ သုတ္တံ ဝိညာပေန္တသ အနာပတ္တိတိ အတ္ထော၊ အာယောဂေတိ အာဒိသုပိ-အာယောဂေ အစရှိသော ပါဠိတို့၌လည်း၊ နိမိတ္တတ္ထေ ဘုမ္မဝစနံ၊ အာယောဂါဒိနိတ္တံ-အာယောဂပတ်အစရှိသည်ကို ပြုလိုခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ဝိညာပေန္တသ အနာပတ္တိတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ၊ ပေ၊ ဣတိ-အပြီးတည်း။　။ သုတ္တဝိညတ္တိသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ နိဋ္ဌိတာ။

၇-မဟာပေသကာရသိက္ခာပုဒ်

၆၄၁။ တေန သမယေနာတိ မဟာပေသကာရသိက္ခာပဒံ၊ [ရှေ့သိက္ခာပုဒ်လည်း ရက်ကန်းသည်နှင့်စပ်, ဤ သိက္ခာပုဒ်လည်း ရက်ကန်းသည်နှင့် စပ်ရာဝယ် ဤ သိက္ခာပုဒ်က ကျယ်သောကြောင့် ဤ သိက္ခာပုဒ်ကို "မဟာပေသကာရ-ရက်ကန်းသည်ကြီး သိက္ခာပုဒ်"ဟု နာမည်တပ်သည်၊] တတ္ထ-ထို သိက္ခာပုဒ်၌၊ သုတ္တံ ဓာရယိတ္တာတိ-ကား၊ သုတ္တံ, တုလေတ္တာ-ချိန်၍၊ ပလပရိစ္ဆေဒံ-ပိုလ်အပိုင်းအခြားကို၊ ကတ္တာ, (ဒေဟိ-ပေးလိုက်လော့၊ ၄ ကျပ်သားလျှင် တစ်ပိုလ်ရှိရကား ပိုလ်ပေါင်း, ကျပ်ချိန်ပေါင်း မည်မျှရှိသည်ဟုချိန်၍ ပေးလိုက်ပါ-ဟူလို၊) အပ္ပိတန္တိ-ကား၊ ဃနံ-တစ်ခဲနက်ကို၊ သုဝီတန္တိ-ကား၊ သုဋ္ဌုစွာ၊ ဝိတံ-ရက်အပ်သည်ကို၊ သဗ္ဗဋ္ဌာနေသု-အလုံးစုံသော အရပ်တို့၌၊ သမံ-ညီနေသည်ကို၊ ကတ္တာ, ဝိတံ-ရက်အပ်သည်ကို၊ [သုဋ္ဌုဝိတံကိုပင် "သဗ္ဗဋ္ဌာနေသု သမံ ကတ္တာ ဝိတံ" ဟု ထပ်ဖွင့်သည်။]

သုပ္ပဝါယိတန္တိ-ကား၊ သုဋ္ဌု, ပဝါယိတံ-ဖြန့်အပ်သည်ကို၊ သဗ္ဗဋ္ဌာနေသု သမံ ကတ္တာ, တန္တေ-ရက်ကန်းစင်ပေါ်၌၊ ပသာရိတံ-ဖြန့်အပ်သည်ကို၊ [သုဋ္ဌု ပဝါယိတံ ကိုပင် "သဗ္ဗဋ္ဌာနေသု သမံ ကတ္တာ တန္တေ ပသာရိတံ" ဟု ထပ်ဖွင့်သည်၊] သုဝိလေခိတန္တိ-ကား၊ လေခနိယာ-နယ်ဖြင့်၊ သုဋ္ဌု-ကောင်းစွာ၊ ဝိလိခိတံ-ထိုးခြစ်အပ်သည်ကို၊ ဝါ-ကန်အပ်သည်ကို၊ သုဝိတစ္ဆိတန္တိ-ကား၊ ကောဏ္ဍေန-ဘီးဖြင့်၊ သုဋ္ဌု, ဝိတစ္ဆိတံ-ဖြီးအပ်သည်ကို၊ သုနိဋ္ဌိတံ-ကောင်းစွာ အကြွင်းမရှိအောင် စင်ကြယ်စေအပ်သည်ကို၊ (အဖု အဆစ်ကလေးများ

စင်ကြယ်အောင် ဖြီးအပ် သည်ကို၊) ကရောဟိ–လော့၊ ဣတိ အတ္ထော–နက်။

ပဋ္ဌိဗဒ္ဓန္တိ–ကား၊ ဝေကလ်ံ–ချို့တဲ့သည်၏အဖြစ်သည်၊ (နဘဝိသတိ) တန္တေ တိ–ကား၊ တန္တေ–ရက်ကန်းစင်ပေါ်၌၊ ဒီဃတော–အလျားအားဖြင့်၊ ပသာရဏောယေဝ–ဆန့်တန်းခြင်း၌သာလျှင်၊ (ရှည်ခြင်း၌သာလျှင်)၊ ဥပနေတွာ–ကပ်ဆောင်၍၊ ဣတိ အတ္ထော။

၆၄၂။ တတြ စေ သော ဘိက္ခုတိ–ကား၊ ယတြ ဂါမေဝါ–၌လည်းကောင်း၊ ယတြ နိဂမေဝါ–၌လည်းကောင်း၊ တေတန္တ ဝါယာ–တို့သည်၊ (သန္တို)၊ တတြ–ထိုရက်ကန်းသည်တို့ ရှိရာရွာနိုဂုံး၌၊ ဝိကပ္ပံ အာပဇ္ဇေယ္ယာတိ–ကား၊ ဝိသိဋ္ဌ–ထူးအောင်၊ ကပ္ပံ–စီမံခြင်းသို့၊ အဓိက ဝိဓာနံ–အပိုအလွန် စီမံခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇေယ္ယ–ရောက်အံ့၊ ပန–ဆက်၊ ပါဋိယံ–၌၊ ယေနာကာရေန–ဖြင့်၊ ဝိကပ္ပံ–သို့၊ အာပန္နော ဟောတိ၊ တံ–ထိုအခြင်းအရာ ကို၊ ဒဿေတုံ–ငှာ၊ ဣဒံ ခေါ အာဝုသောတိ အာဒိ–ကို၊ ဝုတ္တံ–ဟောတော် မူအပ်ပြီ၊ ဓမ္မမ္မိ ဘဏ္ဍတိတိ–ကား၊ ဓမ္မကထမ္မိ–တရားစကားကိုလည်း၊ ကထေတိ–ပြောအံ့၊ တသ ဝစနေန၊ ပေ၊ အပ္ပိတံဝါတိ (ဣမိနာ)–ဤပါဠိဖြင့်၊ သုတ္တဝဟုနအာကာရမေဝ–ချည်ကို တိုးပွားစေခြင်းဟူသော အခြင်းအရာကိုသာ၊ ဒဿေတိ၊ ပုဗ္ဗေအပ္ပဝါရိတောတိ–ကား၊ စီဝရသာမိကေဟိ–သင်္ကန်းရှင်တို့သည်၊ ပုဗ္ဗေ အပ္ပဝါရိတော ဟုတ္တာ (ဝိကပ္ပံ အာပဇ္ဇေယ္ယ)၊ ပေ၊ ဣတိ–တည်း။...မဟာ ပေသကာရ သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ နိဋ္ဌိတာ။

၈–အစ္စေကစီဝရသိက္ခာပုဒ်

၆၄၆–၉။ တေန သမယေနာတိ အစ္စေကစီဝရသိက္ခာပဒံ၊ တတ္ထ–၌၊ ဒဿာဟာနာ ဂတန္တိ–ကား၊ ဒသ–နှစ်သော၊ အဟာနိ–ရက်တို့တည်း၊ ဒသာဟံ–ဆယ်ရက်၊ တေနဒသာဟေန–သည်၊ အနာဂတာ–မရောက်အပ်သေးသော ကတ္တိက တေမာသိကပုဏ္ဏမာ–တည်း၊ ဒသာဟာနာဂတာ–ပုဏ္ဏမာ၊ ဒသာဟေန–သည်၊ အသမ္ပတ္တာ–မရောက်အပ်သေးသော၊ ကတ္တိကတေမာသိက ပုဏ္ဏမာ–တည်း၊

ပဋ္ဌိဗဒ္ဓံ။ ။ပါဠိတော်၌ "နတေ သုတ္တေန ပဋ္ဌိဗဒ္ဓံ ဘဝိသတိ"ဟု ရှိ၏၊ ဆိုလိုရင်းကား–အာယတဖြစ်အောင် ဝိတ္ထတဖြစ်အောင် အပ္ပိတဖြစ်အောင် ရက်လျှင် ချည်အပိုကုန်လိမ့်မည်၊ ထိုသို့ ချည်အပိုကုန်လျှင် နောက်ထပ်ချည်လိုမည်ဖြစ်သော်လည်း အသင်ရက်ကန်းသည်မှာ ထိုလိုသောချည်နှင့် စပ်လိမ့်မည်မဟုတ်ပါ၊ လိုသော ချည်အတွက် ငါ့တာဝန်ဖြစ်ပါလိမ့်မည်–ဟူလို၊ ထို့ကြောင့် ဝေကလ္လံသည် ပဋ္ဌိဗဒ္ဓံ၏ သဒ္ဒါနက်မဟုတ်, အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်သာ။

ဣတိ အတ္ထော၊ ဒသာဟာနာဂတံ–သော၊ တံ (ကတ္တိကတေမာသိက ပုဏ္ဏမံ)–ထိ ကတ္တိကာနက္ခတ်နှင့် စန်းယှဉ်သော ၃ လရှိသော လပြည့်နေ့ ပတ်လုံး၌၊ အစ္စန္တ သံယောဂ ၀သေန–ဖြင့်၊ ဘုမ္မတ္ထေ–၌၊ ဥပယောဂ၀စနံ–ဒုတိယာ ဝိဘတ်ရှိသော သဒ္ဒါတည်း၊ တေနေ၀–ကြောင့်ပင်၊ အသ–ထိ ဒသာဟာနာဂတံ ပုဒ်၏၊ ပဒဘာ၀နေ–၌၊ ဒသာဟာနာဂတာယာတိ–ဟူ၍၊ ၀ုတ္တံ၊ [ဤပုဒ်၏ အဖွင့်ကို ကခ်ါဘာသာဋီကာ၌ ပြထားပြီ။] ပန–ဆက်၊ ပ၀ါရဏာယာ တိ ဣဒံ–ပ၀ါရဏာယ ဟူသော ဤသဒ္ဒါသည်၊ (အနုပယောဂ၀စနံ–၌စပ်)၊ ယာသာ–အကြင် ကတ္တိကတေမာသိက ပုဏ္ဏမာကို၊ ဒသာဟာနာဂတာတိ–ဟူ၍၊ ၀ုတ္တာ၊ တံ–ထို ကတ္တိကတေမာသိက ပုဏ္ဏမာကို၊ သရူပတော–အားဖြင့်၊ ဒသေတုံ–ဌာ၊ အသမ္မောဟတ္ထံ–မတွေ၀ေခြင်းအကျိုးငှာ၊ အနုပယောဂ ၀စနံ–လျှော်စွာ ယှဉ်စေအပ်သော သဒ္ဒါတည်း၊ [ပထမ မဟာပ၀ါရဏာနေ့ကို ကတ္တိက တေမာသိကပုဏ္ဏမာနေ့ဟု ဆိုလိုသည်။]

ကတ္တိက၊ ပေ၊ ပုဏ္ဏမန္တိ–ကား၊ ပထမ ကတ္တိကတေမာသိကပုဏ္ဏမံ–ပထမကြတ္တိကာနက္ခတ်နှင့် ယှဉ်သော မိုး ၃ လရှိသော လပြည့်နေ့ပတ်လုံး၌၊ ၀ါ–သီတင်းကျွတ်လပြည့်နေ့ပတ်လုံး၌၊ ဣဓာပိ–ဤ ကတ္တိကတေမာသိက ပုဏ္ဏမံဟူသော ပါဋိ၌လည်း၊ (ဥပယောဂ၀စနံ၌ စပ်)၊ ပဌမပဒသ–ဒသာဟာနာဂတံ ဟူသော ပထမပုဒ်၏၊ အနုပယောဂတ္ထာ–ဝိသေသန အဖြစ်ဖြင့် အစဉ်လိုက်၍ ယှဉ်စပ်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ပုရိမနယေနေ၀––ရှေးအစ္စန္တ သံယောဂနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဘုမ္မတ္ထေ–၌၊ ဥပယောဂ၀စနံ–တည်း၊ ဣဒံ ၀ုတ္တံ ဟောတိ၊ (ကိ ၀ုတ္တံ ဟောတိ)၊ ယတော–အကြင် သီတင်းကျွတ် လဆန်း ၅ ရက်နေ့မှ၊ ပဋ္ဌာယ–၍၊ ပဌမမဟာပ၀ါရဏာ–ပထမ မဟာပ၀ါရ ဏာနေ့ကို၊ ဒသာဟာနာဂတာတိ ၀ုစ္စတိ၊ တာနိ ဒိ၀သာနိ–ထို နေ့တို့ပတ်လုံး၊ အစ္စန္တ မေ၀–အဆက်မပြတ်သာလျှင်၊ ဘိက္ခုနော–၏၊ အစ္စေကစီ၀ရံ–အစ္စေက သက်နိုးသည်၊ သစေပိ ဥပ္ပဇ္ဇေယ္ယ–အကယ်၍မူလည်းဖြစ်အုံ၊ ၀ါ–ရအုံ၊ (ဧ၀ံသတိ)၊ ဣဒံ–ဤသက်နိုးသည်၊ အစ္စေကံ–အစ္စေကသက်နိုးတည်း၊ ဣတိ–သို့၊ ဇာနမာနေန–သိသော၊ ဘိက္ခုနာ–သည်၊ သဗ္ဗမ္ပိ–အလုံးစုံသော သက်နိုးကိုလည်း၊ (ထိုရက်အတွင်း၌ ရအပ်သမျှ သက်နိုးအားလုံးကိုလည်း၊) ပဋိဂ္ဂဟေတဗ္ဗံ–ခံယူနိုင်၏၊ ဣတိ–ဤအနက်သည်၊ ၀ါ–ကို၊ (၀ုတ္တံ ဟောတိ)။

တေန–ထို ဒသာဟာနာဂတံ ကတ္တိက တေမာသိကပုဏ္ဏမံ ဟူသော ပါဋိဖြင့်၊ ပ၀ါရဏာမာသဿ–ပ၀ါရဏာလ၏၊ ၀ါ–သီတင်းကျွတ်လ၏၊ ဇုဏှပက္ခ ပဋ္ဌမိတော–လဆန်းပက္ခ ၅ ရက်မြောက်နေ့မှ၊ ပဋ္ဌာယ, ဥပ္ပန္နဿ–သော၊ စီ၀ရဿ–၏၊ နိဓာနကာလော–(အဓိဋ္ဌာန်, ဝိကပ္ပနာ မပြုဘဲ) သိုမှီး

သိမ်းဆည်းရာ ကာလသည်၊ ဝါ–ကို၊ ဒုသိတော–သည်၊ ဟောတိ၊ စ–ဆက်၊ ဩ–ဤ သက်နှံးသိုးမွှေသိမ်းဆည်းရာ ကာလသည်၊ ဒသာဟ၊ ပေ၊ ဓာရေတဗ္ဗံတိ ဣမိနာဝ–တဗ္ဗံဟုသော ဤသိက္ခာပုဒ်ဖြင့်ပင်၊ ကာမံ သိဒ္ဓေါ–အကယ်၍ကား ပြီးပါပေပြီ၊ ပန–ထိုသို့ပြီးပါသော်လည်း၊ အတ္ထုပ္ပတ္တိဝသေန–အကြောင်းဝတ္ထု ဖြစ်ပေါ်လာခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်၊ အပုဗ္ဗံဝိယ–အသစ်ကဲ့သို့၊ အတ္ထံ–ကို၊ ဒသေတွာ, သိက္ခာပဒံ–ကို၊ (ဘဂဝတာ) ထပိတံ–ထားတော်မူအပ်ပြီ။ [ဤစကားကို ဦးကာပယ်၏၊ ပယ်ခြင်း၏အကြောင်းကို ကခ်ါဘာသာဦးကာ၌ ပြထားပြီ။]

အစ္စာယိကစီဝရံ–အဆောတလျင် ဖြစ်စေအပ်သောသင်္ကန်းကို၊ အစ္ဆေက စီဝရန္တိ–ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ [အစ္ဆေကသင်္ကန်း၏ အဓိပ္ပာယ်နှင့် ပုဒ်ပြီးပုံကို ပါတိမောက် ဘာသာဦးကာနှင့် ကခ်ါဘာသာဦးကာတို့၌ ပြထားပြီ။] ပန–ဆက်၊ တသ–ထို အစ္ဆေကသင်္ကန်း၏၊ အစ္စာယိကဘာဝံ–အဆောတလျင် ဖြစ်စေအပ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒသေတုံ–ငှာ၊ သေနာယဝါ ဂန္ဓုကာမော ဟောတိတိ အာဒိ–ကို၊ ဝုတ္တံ၊ တတ္ထ–ထို သေနာယဝါ ဂန္ဓုကာမော ဟောတိ အစရှိသော စကားရပ်၌၊ သဒ္ဓါတိ ဣမိနာ–သဒ္ဓါဟူသော ဤ ပါဠိဖြင့်၊ သဒ္ဓါမတ္တကမေဝ–သဒ္ဓါမျှကိုသာ၊ ဒသိတံ–ပြီ၊ ပသာဒေါတိ ဣမိနာ–ဖြင့်၊ သုပ္ပသန္နာ–အလွန်ကြည်ညိုသော၊ ဗလဝသဒ္ဓါ–အားရှိသောသဒ္ဓါကို၊ (ဒသိတာ)၊ ဧတံ အစ္ဆေကစီဝရံ နာမာတိ–ကား၊ ဣမေဟိ ကာရဏေဟိ–တို့ကြောင့်၊ ဒါတုကာမေန–လှူလိုသည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ ဒူတံ–ကို၊ ပေသေတ္တာဝါ–၍ သော်လည်းကောင်း၊ သယံ–ကိုယ်တိုင်၊ အာဂန္တ္ဝါဝါ–လည်းကောင်း၊ ဝဿာဝါသိကံ–ဝဿာဝါသိက သင်္ကန်းကို၊ [မိုးလပတ်လုံးနေသော သံဃာ, ဂိုဏ်း, ပုဂ္ဂိုလ် အမျိုးမျိုးအား လှူအပ်သော သင်္ကန်းကို၊] ဒဿာမိ–၏၊ ဣတိ ဧဝံ–သို့၊ အာရောစိတံ–လျှောက်အပ်ကြောင်း ဖြစ်သော၊ ဧတံ စီဝရံ–သည်၊ အစ္ဆေက စီဝရံနာမ–အစ္ဆေကသင်္ကန်း မည်သည်၊ ဟောတိ။

ပန–ဆက်၊ ဆဋ္ဌေတော–၆ ရက်မြောက်နေ့မှ၊ ပဋ္ဌာယ–၍၊ ဥပုန္နံ–သော၊ အနစ္ဆေက စီဝရမ္ပိ–အစ္ဆေကမဟုတ်သော သင်္ကန်းသည်လည်းကောင်း၊ ပစ္ဆိဒ္ဒ ရိတ္တာ–၍၊ ထပိတစီဝရမ္ပိ–သည်လည်းကောင်း၊ ဧတံ ပရိဟာရံ–ဤအစောင့်အရှောက်ကို၊ လဘတိယေဝ–သည်သာ၊ [သင်္ကန်းကာလအတွင်း ရောက်သွားသောကြောင့် ၁၀ ရက်လွန်သော်လည်း အာပတ်မသင့်အောင် အစောင့်အရှောက်ရသည်–ဟူလို။] သညာဏံ ကတ္တာ နိက္ခိပိတဗ္ဗန္တိ–ကား၊ ကိဉ္စိ–သော၊ နိဿဋ္ဌ– အမှတ်အသားကို၊ ကတ္တာ–၍ ထပေတဗ္ဗံ–၏၊ တသ္မာ–ကြောင့်၊ ဧတံ–ဤ

သညာဏ် ကတ္တာ နိက္ခိပိတဗ္ဗဟူသော စကားကို၊ ဝုတ္တံ-မိန့်တော်မူအပ်သနည်း၊ ဟိ ယသ္မာ-ကြောင့်၊ တံ-ထိုအစ္စေကသက်နှိုးကို၊ ပုရေ ပဝါရဏာယ-ပဝါရဏာနေ့မတိုင်မီ၊ ယဒိ ဝိဘဇန္တိ-အကယ်၍ ဝေဖန်ကုန်အံ့၊ (ဧဝံ သတိ)၊ ယေန-အကြောင်းရဟန်းသည်၊ ဂဟိတံ-ပြီ၊ တေန-သည်၊ ဆိန္နဝဿေန-ကျိုးပြတ်သော ဝါရှိသောရဟန်းသည်၊ နှ ဘဝိတဗ္ဗ-ရာ၊ [အစ္စေကစီဝရထဲက ဝေစုယူသောရဟန်းသည် ဝါကျိုးပြတ်သူမဖြစ်ရ-ဟူလို။] ပန-ဆက်၊ (ဆိန္နဝဿော-သည်၊) သစေ ဟောတိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ တံ စီဝရံ-သည်၊ [ဝေစုယူထားအပ်သော ထိုသက်နှိုးသည်၊] သံဃိကမေဝ-သံဃာ့ဥစ္စာသည်သာ၊ ဟောတိ၊ တတော-ထိုသို့ သံဃိကဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ သလ္လက္ခေတွာ-၍၊ (နဂိုက အမှတ်အသားကို ကြည့်၍) သုခံ-လွယ်ကူစွာ၊ ဒါတုံ-ပြန်ပေးခြင်းငှာ၊ ဘဝိဿတိ-တော့၊ ဣတိ-ကြောင့်၊ (ဧတံ-ဤသညာဏ် ကတ္တာ နိက္ခိပိတဗ္ဗဟူသော စကားကို၊ ဝုတ္တံ။

၆၅၀။ အစ္စေက၊ပေ၊ သညီတိ ဧဝမာဒိ-စကားကို၊ ဝိဘဇိတွာ-ပြီး၍၊ ဂဟိတမေဝ-ယူအပ်ပြီးသော သက်နှိုးကိုသာ၊ (ကိုယ်ပိုင်ရပြီးကိုသာ) သန္ဓာယ ဝုတ္တံ၊ ပန-ဆက်၊ အဝိဘတ္တံ-မဝေဖန်အပ်သေးသည်၊ သစေ ဟောတိ၊ သံဃဿ-၏၊ ဘဏ္ဍာဂါရေဝါ-ဘဏ္ဍာတိုက်၌မူလည်း၊ သစေ ဟောတိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ စီဝရ သမယာတိက္ကမေပိ-ကြောင့်လည်း၊ အနာပတ္တိ၊ ဣတိ-လျှင်၊ အတိရေကစီဝရဿ-အဓိဋ္ဌာန်တင်အပ် ဝိကပ္ပနာပြုအပ်သော သက်နှိုးမှ အပိုဖြစ်သောသက်နှိုး၏၊ ဒဿာဟံ-ဆယ်ရက်သည်၊ ပရိဟာရော-စောင့်ရှောက်ကြောင်းရက်သည်၊ (ဟောတိ)။

အကတဿ-ချုပ်ဆိုးသမှု မပြုအပ်သေးသော၊ ဝဿိကသာဋ္ဌိကာ စီဝရဿ-၏၊ ကထိနေ-ကို၊ အနတ္ထတေ-မခင်းအပ်သော်၊ ပဌမာသာ-တို့လည်းကောင်း၊ (ဣတိ၌စပ်၊) ဝဿေ-ဝါကို၊ ဥက္ကမိတေ-အထက်သို့ ဝင်အပ်သော်၊ (ဝါထပ်လသော်)၊ ဆမာသာ-တို့လည်းကောင်း၊ ကထိနေ, အတ္ထတေ-ခင်းအပ်ပြီးသော်၊ အပရေ-ဆိုအပ်ပြီးသော ခြောက်လမှ တစ်ပါးကုန်သော၊ စတ္တာရောမာသာ-တို့လည်းကောင်း၊ ဟေမန္တဿ-၏၊ ပစ္ဆိမေဒိဝသေ-နောက်ဆုံးနေ့၌၊ (တပေါင်းလပြည့်နေ့၌)၊ မူလစီဝရာဓိဋ္ဌာနဝသေန-မူလသက်နှိုးဟု အဓိဋ္ဌာန်ခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်၊ အပရောပိ-သော၊ ဧကောမာသော-လည်းကောင်း၊ ဣတိ-သို့၊ ဧကာဒသမာသာ-တို့သည်၊ ပရိဟာရော-(အာပတ်မသင့်အောင်) စောင့်ရှောက်ကြောင်းလသည်၊ (ဟောတိ)၊ ပစ္စာသာယ-သက်နှိုး၌ဖြစ်သော အာသာသည်၊ သတိယာ-သော်၊ မူလစီဝရဿ-၏၊ ဧကောမာသော-သည်၊ (ပရိဟာရော ဟောတိ)၊ အစ္စေကစီဝရဿ-၏၊ ကထိနေ အနတ္ထတေ, ဧကာဒသ ဒိဝသာဓိကော-၁၁ ရက်အလွန်ရှိသော၊

မာသော–တစ်လသည်၊ (ပရိဟာရော ဟောတိ)၊ ကထိနေ အတ္ထတေ, ဧကာဒသဒိဝသာဓိကာ–နိ်သော၊ ပဌမာသာ–တို့သည်၊ (ပရိဟာရော ဟောတိ)၊ တတော–ထိ ၁၁ ရက် အလွန်ရှိသော ၅ လမှ၊ ပရံ–ဌ၊ ဧကဒိဝသမ္မိ–တစ်နေ့ဌလည်း၊ ပရိဟာရော–အစောင့်အရှောက်သည်၊ နတ္ထိ၊ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ အနစ္စေက စီဝရေတိ–ကား၊ အစ္စေကစီဝရသဒိသေ–အစ္စေက သင်္ကန်းနှင့် အလားတူသော၊ အညသ္မိံ–အခြားသောသင်္ကန်းဌ၊ [အစ္စေကစီဝရကာလေ ဥပ္ပန္နတ္တာ အစ္စေက စီဝရသဒိသေတိ ဝုတ္တံ၊] သေသမေတ္ထ၊ပေ၊ ဣတိ–အပြီးတည်း။...အစ္စေကစီဝရ သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ နိဋ္ဌိတာ။

၉–သာသင်္ကာသိက္ခာပုဒ်

၆၅၂။ တေနသမယေနာတိ သာသင်္ကာသိက္ခာပဒံ၊ ဝုဋ္ဌဝဿာ အရညကေသုတိ–ကား၊ တေ–ထိုရဟန်းတို့သည်၊ ပုဗ္ဗေပိ–ဌလည်း၊ (ဤဝါတွင်းမှ ရှေးဌလည်း၊) အရညေယေဝ–တောဌသာလျှင်၊ ဝိဟရိံသု–နိ်ပြီ၊ ပန–ထိုသို့ ရှေးအခါက တောကျောင်းဌသာ နေပါကုန်သော်လည်း၊ ဒုဗ္ဗလစီဝရတ္တာ–အားမရှိသော သင်္ကန်းရှိကုန်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပစ္စယဝသေန–ဖြင့်၊ (သင်္ကန်းပစ္စည်းကို ရလိုရ)၊ ဂါမန္တ သေနာသနေ–ရွာကျောင်းဌ၊ (အန္တ အနက်မရှိ)၊ ဝါ–ရွာနီးကျောင်းဌ၊ (အန္တ သဒ္ဒါ သမီပအနက်ဟော)၊ ဝဿံ–လုံး၊ ဝသိတွာ–၍၊ နိဋ္ဌိတစီဝရာ–ပြီးပြီးသော သင်္ကန်းရှိကုန်သည်၊ ဟုတ္တာ–၍၊ [ချုပ်၍ ဆိုးမြဲ်ပြီးသည်ကို "နိဋ္ဌိတစီဝရ"ဟုဆိုသည်၊] ဣဒါနိ–ဌ၊ နိပ္ပလိဗောဓာ–သင်္ကန်းအတွက် ကြောင့်ကြ မရှိကုန်သည်၊ (ဟုတ္တာ) သမဏာဓမ္မံ–ကို၊ ကရိဿာမ–နိ်အံ့၊ ဣတိ–ဤသို့ကြံ၍၊ အာရညကေသု–တောရ ဖြစ်ကုန်သော၊ သေနာသနေသု–တို့ဌ၊ ဝိဟရန္တိ–နိ်၏၊ ကတ္ထိကစောရကာတိ–ကား၊ ကတ္ထိကမာသေ–တနင်္ဂနွေလပိုင်းလဌ၊ စောရာ–တို့သည်၊ ပရိပါ တေန္တိ တိ–ကား၊ ဥပဒ္ဒဝန္တိ–ကပ်ရှိနိပ်စက်ကြကုန်၏၊ တတ္ထတတ္ထ–ထိုထိုအရပ်ဌ၊ အာဓာဝိတွာ–ရှေးရှုပြေးလာ၍၊ ဥတ္တာသေန္တိ–ထိတ်လန့်စေကြကုန်၏၊ ပလာပေန္တိ–ထွက်ပြေးစေကြကုန်၏။

အန္တ ရဃရေ နိက္ခိပိတုန္တိ–ကား၊ အန္တောဂါမေ–ဌ၊ နိက္ခိပိတုံ–ဌာ၊ (အနုဓာနာမိ–၏၊) ဘဂဝါ–သည်၊ ယသ္မာ–ကြောင့်၊ ပစ္စယာနာမ–ပစ္စည်းတို့ မည်သည်ကို၊ ဓမ္မေန–နှင့်၊ သမေန–စွာ၊ ဒုလ္လဘာ–ခဲယဉ်းသဖြင့် ရအပ်ကုန်၏၊

အန္တ ရဃရေ။ ။အန္တ ရေ+ဃ ရာနိ ဇော, ဧတသာတိ ဝါ အန္တ ရဃရံတိ လဌ ဝေါဟာရေ ဂေါစရ ဂါမေ၊ [လမ်းတို့၏ အကြား အကြားဝယ် အိမ်ရှိသောကြောင့် ရွာကို "အန္တ ရဃရ"ဟု ခေါ်သည်။]

ဟိ–မှန်၊ သလ္လေခဝါ–သလ္လေခ အကျင့်ရှိသော၊ ဘိက္ခု–သည်၊ မာတရမ္မိ–ကိုလည်း၊ ဝိညာပေတုံ–ဌာ၊ နိ သက္ကောတိ၊ တသ္မာ–ကြောင့်၊ (တရားနှင့် လျော်ညီစွာရနိုင်ခဲသည်၏အဖြစ်ကြောင့်)၊ စီဝရ ဂုတ္တတ္ထံ–သင်္ကန်းကို စောင့်ရှောက်ခြင်းအကျိုးငှာ၊ အန္တ ရဃရေ–၌၊ နိက္ခိပိတုံ–ဌာ၊ အနုဇာနာတိ၊ ပန–ထိုသို့ ရှာ၌ထားခွင့်ပြုပါသော်လည်း၊ (အရညဝါသသ–တော၌နေခြင်း၏၊) ဘိက္ခုနုံ–တို့အား၊ အနုရူပတ္ထာ–လျော်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အညရဝါသံ–ကို၊ နပဋိက္ခိပိ–ပယ်တော်မမူ။

၆၅၃–၄။ ဥပဝသံ ခေါပနာတိ ဇေ္ဌ–၌၊ ဥပဝသံတိ–ကား၊ ဥပဝသ–ဝါသို့ကပ်နေပြီး၍၊ ဥပဝသိတ္ထာ–ဝါသို့ ကပ်နေပြီး၍၊ ဣတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ၊ ဟိ–မှန်၊ ဥပသမ္ပဒ္ဒေ အာဒီသု,ဝိယ–ကဲ့သို့၊ ဇေ္ဌ–ဤဥပဝသံပုဒ်၌၊ အနုနာသိကော–နိဂ္ဂဟီတ်ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ဝသံ–ဝါသို့၊ ဥပဂန္တ္မာ–၍လည်းကောင်း၊ (ဥပ အနက်)၊ ဝသိတ္ထာစ–နေပြီး၍လည်းကောင်း၊ (ဝသ အနက်)၊ ဣတိ အတ္ထော၊ စ–ဆက်၊ ဣမသ္မ ပဒသ–ဤဥပဝသံပုဒ်၏၊ တထာရူပေသု၊ ပေ၊ဝိဟာရန္တေါပိ ဣမိနာ–ဤပုဒ်အပေါင်းနှင့်၊ သမ္ဗန္ဓော(ဟောတိ) [ဥပဝသံပုဒ်ကို တထာရူပေသု စသော ပုဒ်အပေါင်းနှင့် အဓိပ္ပာယ်စပ်ယူပါ–ဟူလို။]

ကိ ဝုတ္တံ ဟောတိ၊ ဝသံ–ဝါသို့၊ ဥပဂန္တ္မာ–လည်းကောင်း၊ ဝသိတ္ထာစ–မကျိုးမပြတ်အောင် နေပြီး၍လည်းကောင်း၊ တတော–ထို ဝါကျွတ်ရာကာလမှ၊ ပရံ–ပစ္ဆိမကတ္တိကပုဏ္ဏမ ပရိယောသာန ကာလံ–နောက်ဖြစ်သော ကြတ္တိကာနက္ခတ်နှင့် ယှဉ်သော လပြည့်နေ့အဆုံးရှိသော ကာလတိုင်အောင်၊ ဝါ–တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်နေ့တိုင်အောင်၊ သာသက်သမ္ဘတာနိ–ရှုရှာဖွယ်ရှိ၏ဟု သမုတ်အပ်ကုန်သော၊ သပ္ပဋိဘယာနိ–ဘေးရန်နှင့်တကွ ဖြစ်ကုန်သော၊ အာရညကာနိ–နေ့သော၊ ယာနိ တာနိ သေနာသနာနိ (သန္တိ)၊ တထာရူပေသု သေနာသနေသု, ဘိက္ခု–သည်၊ ဝိဟာရန္တေါ–နေလသော်၊ ဝါ–စဉ်၊ အာကင်္ခမာနော–သင်္ကန်းထားလိုလသော်၊ တိဏ္ဏံ စီဝရာနံ အညတရံ စီဝရံ အန္တ ရဃရေ နိက္ခိပေယ္ယ၊ ဣတိ(ဝုတ္တံဟောတိ)၊ပန–ဆက်၊ ယသ္မာ,ယော–အကြင်ရဟန်းသည်၊

ယသ္မာ၊ ပေ၊ နိ ပဋိက္ခိပိ။ ။သလ္လေခအကျင့်ရှိသော သူတော်စင် ရဟန်းတို့မှာ (မယ်တော်ကိုမျှ မတောင်းကြသောကြောင့်) တရားသဖြင့် ပစ္စည်း ၄ ပါးရဖို့ ခဲယဉ်း၏၊ ထို့ကြောင့် သူခိုးမခိုးနိုင်အောင် ရှာတွင်း၌ (မိမိနှင့်ကင်း၍) သင်္ကန်းထားဖို့ရန် ခွင့်ပြုတော်မူကြသည်၊ သို့ဖြစ်လျှင် ထို ကတ္တိကစောရတို့ ထကြွချိန်ဝယ် တောကျောင်း၌ မနေဖို့ရန် ပယ်မြစ်တော်မူသင့်သည် မဟုတ်လောဟု မေးဖွယ်ရှိ၏၊ တောကျောင်း၌နေခြင်းကား ရဟန်းများနှင့် သင့်လျော်သောကြောင့် တောကျောင်း၌ နေခြင်းကိုကား ပယ်မြစ်တော် မမူ။

ဝဿံ ဥပဂန္တွာ, ယာဝ ပဌမကတ္တိကပုဏ္ဏမံ–သီတင်းကျွတ်လပြည့်နေ့ တိုင်အောင်၊ ဝဿတိ–၏၊ သော–ထိုရဟန်းသည်၊ ဝုဋ္ဌဝဿာနံ–မိုးလပတ်လုံး နေပြီးသူတို့၏၊ အဗ္ဘန္တရော–အတွင်းဌာဖြစ်သည်၊ ဟောတိ–၏၊ တသ္မာ, အတ္တိဂဟနံ–အလွန်ရှုပ်ထွေးသော၊ ဣမံ ဗျဉ္ဇနဝိစာရဏံ–ဤသဒ္ဒါစိစစ်ခြင်း ကို၊ အကတ္တာ–မပြုဘဲ၊ ပဒဘာဇနေ–ဌာ၊ ကေဝလံ–သဒ္ဒါစိစစ်ခြင်းမဖက် သက်သက်၊ စီဝရနိက္ခေပါရဟံ၊ သင်္ကန်းထားခြင်းကို ထိုက်သော၊ ပုဂ္ဂလံ–ကို၊ ဒသေတုံ ဝုဋ္ဌဝဿာနန္တိ ဝုတ္တံ၊ တသ္မာပိ–ထို ဝုဋ္ဌဝဿာနံပုဒ်၏လည်း၊ [ဥပဝဿံပုဒ်ကို ပိဖြင့်ပေါင်း၊] ဘိက္ခု သေနာသနေသု ဝိဟရန္တောတိ ဣမိနာ–ပုဒ်အပေါင်းနှင့်၊ သမ္မန္ဒေါ–သည်၊ (ဟောတိ)၊ ဟိ–မှန်၊ အယံ–ဤ ဆိုအပ်လတ္တံ့ကား၊ ဧတ္ထ–ဤ ဝုဋ္ဌဝဿာနံစသော ပုဒ်အပေါင်းဌာ၊ အတ္ထော–တည်း၊ ဝုဋ္ဌဝဿာနံ–မိုးလပတ်လုံး နေပြီးကုန်သော ရဟန်းတို့တွင်၊ ဘိက္ခု–သည်၊ သေနာသနေသု–တို့ဌာ၊ ဝိဟရန္တော–သော်၊ ဣတိအယံ–ကား၊ (အတ္ထော–တည်း၊) စဝရပါနံ–နှ်သော၊ (ဝဿံဝုဋ္ဌ ဖြစ်ကုန်သော)၊ ဘိက္ခူနံ–တို့၏၊ အဗ္ဘန္တရေ–ဌာ၊ ယောကောစိ–သော၊ ဘိက္ခု–သည်၊ ဣတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ။

အရညလက္ခဏံ–တောအ၏ လက္ခဏာကို၊ အဒိန္နာဒါနဝဏ္ဏနာယံ ဝုတ္တံ၊ အယံ ပန ဝိသေသော၊ ဝိဟာရော–သည်၊ ပရိက္ခိတ္တော–ကာရံအပ်သည်၊ သစေ ဟောတိ၊ (ဧဝံသတိ) ပရိက္ခိတ္တသ ဂါမသ, ဣန္ဒခီလတော–တံခါးခုံမှ၊ (ပဋ္ဌာယ–လည်းကောင်း၊) အပရိက္ခိတ္တသ (ဂါမသ) ပရိက္ခေပါရဟဋ္ဌာနတော–အကာအရံ ထိုက်ရာအရပ်မှ၊ ပဋ္ဌာယ–လည်းကောင်း၊ ယာဝဝိဟာရပရိက္ခေပါ–ကျောင်းအကာအရံတိုင်အောင်၊ မိနိတဗ္ဗံ–တိုင်းတာရာ၏၊ (တော ရ, မရကို တိုင်းတာရမည်–ဟူလို၊) ဝိဟာရော–သည်၊ အပရိက္ခိတ္တော–မကာရံအပ်သည်၊ သစေ ဟောတိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ သဗ္ဗပဌမံ–အလုံးစုံသော သေနာသန စသည်တို့မှ ရှေးဦးစွာ၊ ယံ သေနာသနံဝါ–အကြင် ကျောင်းသည်သော်လည်းကောင်း၊ ယာ ဘတ္တသာလာဝါ–လည်းကောင်း၊ ယံ ဝုဝသန္နိပါတဋ္ဌာနံဝါ–အကြင် အမြဲစည်းဝေး ရာအရပ်သည်သော်လည်းကောင်း၊ ယော ဗောဓိဝါ–အကြင်ဗောဓိပင်သည်သော် လည်းကောင်း၊ ယံ စေတိယံဝါ–လည်းကောင်း၊ သေနာသနတော–မှ၊ ဒူရေ–ဌာ၊ စေပိ ဟောတိ၊ (ဧဝံ သတိပိ)၊ တံ–ထိုသေနာသနစသည်ကို၊ ပရိစ္ဆေဒံ–အပိုင်းအခြားကို၊ ကတ္တာ မိနိတဗ္ဗံ။

ဘိက္ခူနံ အဗ္ဘန္တရေ။ ။နိဒ္ဒါရဏရသောနေရာဝယ် နိဒ္ဒါရဏအစားရှေ့ သမ္ဗန္ဓိပုဒ်နှင့်တွဲ၍ မရှေ့အန္တရေ အဗ္ဘန္တရေတို့ကို သုံးစွဲလေ့ရှိ၏၊ ထို့ကြောင့် "ဝုဋ္ဌဝဿာနံ"ဟူသော နိဒ္ဒါရဏနေရာဝယ် "ဘိက္ခူနံ အဗ္ဘန္တရေ"ဟု ဖွင့်သည်။

အာသန္နေ–ကျောင်း၏အနီး၌၊ ဂါမော–သည်၊ သစေပိ ဟောတိ၊ [အာသန္နဖြစ်ပုံကို ထင်ရှားပြလိုမှ "ဝိဟာရေ၊ ပေ၊ သူယတိ"ဟု မိန့်၊] ဝိဟာရေ–၌၊ ဌိတေဟိ–တည်ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်၊ ဃရမာနုသကာနံ–အိမ်ရှင်နေသူလူတို့၏၊ သဒ္ဒေါ–ကို၊ သစေပိ သူယတိ–အကယ်၍မူလည်း ကြားအပ်သည်ဖြစ်အုံ့၊ ပန–ထိုသို့ နီးပါးသော်လည်း၊ ပဗ္ဗတနဒီအာဒီဟိ–တို့သည်၊ အန္တရိတတ္တာ–ခြားကွယ်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဥဒုံ–ဖြောင့်မတ်စွာ၊ ဂန္တုံ, နသက္ကာ–မတတ်ကောင်းအုံ့၊ စ–ဆက်၊ အသ–ထိုရွာ၏၊ ယော ပကတိမဂ္ဂေါ–အကြင်သွားရိုးလမ်းသည်၊ ဟောတိ–ရှိ၏၊ နာဝါယ–ဖြင့်၊ သဉ္စရိတဗ္ဗော–လှည့်လည်ထိုက်သောလမ်းသည်၊ သစေပိ ဟောတိ–အကယ်၍မူလည်း ဖြစ်စေဦးတော့၊ (ဧဝံသတိပိ)၊ တေန မဂ္ဂေန–ထို သွားရိုးလမ်းဖြင့်၊ ဂါမတော, ပဋ္ဌာနေသတိကံ–လေးအပြန် ငါးရာရှိသော ကျောင်းကို၊ ဂဟေတဗ္ဗံ–ယူနိုင်၏၊ ပန–ဆက်၊ ယော–အကြင်ရဟန်းသည်၊ အာသန္နဂါမဿ–၏၊ အဂ်သမ္ဘာဒနတ္ထံ–တောကျောင်းအဂ်ါကို ပြည့်စုံစေခြင်းအကျိုးငှာ၊ တတော တတော–ထိုထိုအရပ်မှ၊ မဂ္ဂံ–ကို၊ ပိဒဟတိ–ပိတ်အုံ့၊ အယံ–ဤရဟန်းကို၊ ဓုတင်္ဂစောရောတိ–အာရညကင်ဓုတင်သူခိုးဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗော။

သာသကံ သမ္မတာနီတိ–ကား၊ သာသကာနီတိ–ဟူ၍၊ သမ္မတာနီ–နှင့်သော၊ ဧဝံ–ဤသို့ သာသကံဟူ၍၊ သညာတာနီ–အသိအမှတ် ပြုအပ်ကုန်သော၊ (သေနာသနာနိ သန္တီ)၊ ဣတိ အတ္ထော၊ ပန–ဆက်၊ ပဒဘာဇနေ–၌၊ ယေန ကာရဏေန–ကြောင့်၊ တာနိ–ထို တောရကျောင်းတို့ကို၊ သာသကံသမ္မတာနီ–ယုံမှားဖွယ်ရှိ၏ဟု သမုတ်အပ်ကုန်၏၊ တံ–ထိုအကြောင်းကို၊ ဒဿေတုံ အာရာ မေ အာရာမူပစာရေတိအာဒိ ဝုတ္တံ၊ (ယာနိ–အကြင်ကျောင်းတို့သည်၊) ပဋ္ဌိဘယေန–နီးကပ်သော ဘေးရန်နှင့်၊ သဟ (ဝတ္တန္တိ၊ ဣတိ) တာနိ–ထိုကျောင်းတို့သည်၊ သပ္ပဋိဘယာနိ–တို့မည်သည်၊ သန္ဓိဟိတဗလဝဘယာနိ–နီးကပ်သော အားရှိသော ဘေးရန်ရှိကုန်သော၊ ပေ၊ ဝုတ္တံ၊ သမန္တာ၊ ပေ၊ နိက္ခိ ပေယျာတိ–ကား၊ အာရညကဿ–သော၊ သေနာသနဿ–၏၊ သမန္တာ–ပတ်ဝန်းကျင်၌၊ သမ္ဘဒိသာဘာဂေသု–အလုံးစုံသော အရပ်အဖို့တို့၌၊ အတ္တနာ–

ဓုတင်္ဂစောရ။ ။ရွာကကျောင်းနှင့် နီးသော်လည်း တောင်ခြားနေ, မြစ်, ချောင်း, တောတန်း စသည် ခြားနေသောကြောင့် သွားရိုးလမ်းမှာ လေးအပြန်ငါးရာရလျှင် အရညပင်ဖြစ်၏၊ ရဟန်းတစ်ပါးကား အရညကင် ဓုတင်ရအောင် တိုင်းတာသောအခါ သွားရိုးလမ်း၌ပင် ဟိုနားကလမ်းကိုပိတ်, ဒီနားကလမ်းကို ပိတ်၍ တိုင်း၏၊ ထိုရဟန်းကိုကား အရညကင်ဓုတင်သူခိုးဟုခေါ်သည်၊ ဓုတင်မရှပါ–ဟူလို။

မိမိသည်၊ အဘိရုစိတေ–အလိုရှိအပ်သော၊ ဂေါစရဂါမေ–၌၊ အဂ်ီသမ္ဘတ္တိယာ–အဂ်ါ၏ပြည့်စုံခြင်းသည်၊ သတိယာ–သော်၊ နိက္ခိပေယ္ယ–နိုင်၏။

တတြ–ထိုသတိယာ အဂ်ီသမ္ဘတ္တိယာ ဟူသော စကားရပ်၌၊ အယံ–ကား၊ အဂ်ီသမ္ဘတ္တိ–တည်း၊ ပုရိမိကာယ–ပုရိမဝါသို့၊ ဥပဂ ၁, မဟာပဝါရဏာယ–သီတင်းကျွတ်လပြည့် မဟာပဝါရဏာနေ့၌၊ ပဝါရိတော–ပဝါရဏာ ပြုပြီးသည်၊ ဟောတိ–အံ့၊ ဣဒံ–ဤမဟာ ပဝါရဏာ ပြုပြီးသည်၏ အဖြစ်သည်၊ ဧကံအင်္ဂ–တစ်ပါးသော အင်္ဂါတည်း၊ ပစ္ဆိမိကာယ–သို့၊ ဥပဂတောဝါ–ကပ်ရောက်သည်မူလည်း၊ သစေ ဟောတိ–အံ့၊ ဆိန္နဝသော ဝါ–ပြတ်သော ဝါရှိသည်မူလည်း၊ သစေ ဟောတိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ နိက္ခိပိတုံ–သင်္ကန်းထားခွင့်ကို၊ နလဘတိ၊ ကတ္ထိကမာသော ယေဝ–တန်ဆောင်မုန်းလသည်သာ၊ ဟောတိ–အံ့၊ ဣဒံ–ဤတန်ဆောင်မုန်းလ၏အဖြစ်သည်၊ ဒုတိယံ အင်္ဂ–တည်း၊ ကတ္ထိကမာသတော ပရံ (နိက္ခိပိတုံ) နလဘတိ၊ ပဋ္ဌမနုသတိကံ–သော၊ ပစ္ဆိမမေဝ–သော၊ ပမာဏယုတ္တံ–သော၊ သေနာသနံ–သည်၊ ဟောတိ–အံ့၊ ဣဒံ–ဤလေးအပြန်ငါးရာရှိသော ကျောင်း၏အဖြစ်သည်၊ တတိယံ အင်္ဂ–တည်း၊ ဥနပဉ္စမာဏော ဝါ–လေးအပြန် ငါးရာအောက် ယုတ်လျော့သော ပမာဏရှိသည်မူလည်းဖြစ်သော၊ ဂါဝုတတော–တစ်ဂါဝုတ်ထက်၊ အတိရေကပဉ္စမာဏော ဝါ–ပိုလွန်သော ပမာဏရှိသည်မူလည်းဖြစ်သော၊ (သေနာသနေ–၌၊ နိက္ခိပိတုံ) နလဘတိ၊ ဟိ–မှန်၊ ယတြ–အကြင် တောရကျောင်း၌၊ ပိဏ္ဍာယ, စရိတ္တာ–ပြီး၍၊ ပုန, ဝိဟာရံ–သို့၊ ဘတ္တဝေလာယံ–ဆွမ်းစားချိန်၌၊ အာဂန္တုံ–ပြန်လာခြင်းငှာ၊ သက္ကာ–၏၊ တဒေဝ–ထိုကျောင်းကိုသာ၊ ဣဒ–ဤသိက္ခာပုဒ်၌၊ အဓိပ္ပေတံ။

ပန–ဆက်၊ နိမန္တိတော–တစ်ရံတစ်ခါ ပင့်ဖိတ်အပ်သည်၊ (ဟုတ္တာ) အမုယောဇနမ္ပိ–ယူဇနာဝက်ရှိသော အရပ်သို့လည်းကောင်း၊ ယောဇနမ္ပိ–သို့လည်းကောင်း၊ ဂန္တွာ–သွားပြီး၍၊ ဝသိတ္တာ–နေပြီး၍၊ ပစ္ဆေတိ–ပြန်လာ၏၊ ဣဒံ–ဤအဝေးသို့သွားပြီး၍ ပြန်လာနိုင်ခြင်းသည်၊ အပ္ပမာဏံ၊ သာသင်္ကသပ္ပဋိဘယ မေဝ–ယုံမှားဖွယ်နှင့်တကွဖြစ်, ဘေးရန်နှင့်တကွဖြစ်သော ကျောင်းသည်သာ၊ ဟောတိ–အံ့၊ ဣဒံ–ဤသာသင်္ကသပ္ပဋိဘယ၏ အဖြစ်သည်၊ စတုတ္ထံအင်္ဂ၊ ဟိ–မှန်၊ အနာသင်္ကာအပ္ပဋိဘယေ–သော၊ အဂ်ိယုတ္တော–အဂ်ါနှင့်ယှဉ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ သေနာသနေ–၌၊ ဝသန္တော–နေသော ရဟန်းသည်၊ နိက္ခိပိတုံ နလဘတိ၊ ဣတိ–ကား၊ (အဂ်ီသမ္ဘတ္တိ–တည်း၊) [ဤအဂ်ီသမ္ဘတ္တိ၏ အဓိပ္ပာယ်ကို ဆောင်ပုဒ်နှင့်တကွ ပါတိမောက် ဘာသာဋီကာ၌ ပြထားပြီ။]

အညြတ္ြ ဘိက္ခုသမ္မုတိယာတိ-ကား၊ ဥဒေါသိတ သိက္ခာပဒေ-၌၊ ယာ ကောသမ္ဗိကသမ္မုတိ-အကြင် ကောသမ္ဗိကသမ္မုတိကို၊ အနုညာတာ-ပြီ၊ (ထိုသမ္မုတိကို ထိုသိက္ခာပုဒ်၌ ကြည့်ပါ၊) တသာ သမ္မုတိယာ-ကို၊ အညြတ္ြ-၍၊ သာ-ထိုသမ္မုတိသည်၊ ဝါ-ကို၊ လဒ္ဓါ-သည်၊ သစေ ဟောတိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ ဆာရတ္တာတိရေကမိ-ဖ ညဉ့်ထက်အလွန် ကာလပတ်လုံးလည်း၊ ဝိပ္ပဝသိတုံ-ကင်း၍ နေခြင်းငှာ၊ ဝဋ္ဋတိ။

၆၅၆။ ပုန ဂါမသီမံ သြက္ကမိတွာတိ ဧတ္ထ-၌၊ ဂေါစရဂါမတော-မှ၊ ပုရတ္ထိမာယ ဒိသာယ-၌၊ သေနာသနံ-မူလကျောင်းသည်၊ သစေဟောတိ-အကယ်၍ ရှိအုံ၊ အယဉ္စ-ဤရဟန်းသည်လည်း၊ ပစ္ဆိမံဒိသံ-သို့၊ ဂတော-သည်၊ သစေ ဟောတိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ သေနာသနံ-သို့၊ အာဂန္တွာ- ၍၊ သတ္တာမံ- သော၊ အရဏံ-ကို၊ ဥဒ္ဒါပေတုံ-ငှာ၊ အသက္ကောန္တေန-မစွမ်းနိုင်သော ရဟန်းသည်၊ ဂါမသီမမ္ပိ-သို့လည်း၊ သြက္ကမိတွာ-၍၊ သဘာယံဝါ-ဈေးရုံ၌ သော်လည်းကောင်း၊ ယတ္ထကတ္ထစိဝါ-၌သော်လည်းကောင်း၊ ဝသိတွာ-၍၊ စီဝရပ္ပဝတ္တိ-ကို၊ ဥတ္တာ-
(ခ) ၍၊ ပက္ကမိတုံ-ငှာ၊ ဝဋ္ဋတိ၊ ဣတိ အတ္ထော၊ ဧဝံ-သို့၊ အသက္ကောန္တေန-သည်၊ (ဤသို့ ဂါမသီမ်သို့သက်ရောက်ခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်သောရဟန်းသည်၊) တတ္ထေဝ-ထိုရောက်ရာအရပ်၌သာလျှင်၊ ဌိတေန-တည်လျက်၊ ပစ္ဆိဒ္ဒရိတဗ္ဗံ-ပစ္ဆိဒ္ဒိုရ်ပြုရာ၏၊ (ကိုယ်-အဘယ်သို့ နှလုံးသွင်း၍ ပစ္ဆိဒ္ဒိုရ် ပြုရမည်နည်း၊) အတိရေကစီဝရဌာနေ-၌၊ ဌဿတိ-တည်လတ္တံ့၊ ဣတိ-ဤသို့နှလုံးသွင်း၍၊ (ပစ္ဆိဒ္ဒရိတဗ္ဗံ)၊ [ဤအဓိပ္ပာယ်ကို ပါတိမောက်ဘာသာဋ္ဌိကာ၌ ပြထားပြီ၊] သေသံ ဥတ္တာနမေဝ၊ ကထိနသမုဋ္ဌာနံ၊ ပေ၊ တိဝေဒန္တိ။ ... သာသက်သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ နိဋ္ဌိတာ။

၁၀-ပရိဏာတသိက္ခာပုဒ်

၆၅၇။ တေနသမယေနာတိ ပရိဏာတသိက္ခာပဒံ၊ တတ္ထ-၌၊ ပဂ္ဂဿာတိ-ကား၊ သမ္ဗဟဿ-လူအပေါင်းသည်၊ ဓမ္မဂဏဿ-တရားရှိသော လူအပေါင်းသည်၊ ဣတိ အတ္ထော-နက်၊ [ဆွမ်းကျွေးသင်း ကထိန်သင်းစသော တရားရှိသော (ကုသိုလ်ပြုသော) အသင်းအပင်း-ဟူလို၊] ပဋ္ဌိယတ္တန္တိ-ကား၊ ပဋ္ဌိယာဒီတံ-စီရင်အပ်သည်၊ ဗဟူ သံဃသ ဘဒ္ဒါတိ-ကား၊ သံဃသ-သံဃာဖို့၊ ဗဟူနိ-နှင့်သော၊ ဘဒ္ဒြာနိ-အကောင်းတို့သည်၊ အနေကာနိ-နှင့်သော၊ လာဘမုခါနိ-လာဘ်ရခြင်း၏ အကြောင်းတို့သည်၊ (ဟောန္တိ၊) သံဃသ-၏၊ ကေနစိ-တစ်စုံတစ်ခုသောလာဘ်ဖြင့်၊ ပရိဟာနိ-ယုတ်လျော့ခြင်းသည်၊ နဿ (ဟောတိ)၊ ဣတိ-ဤအနက်ကို၊ ဒီပေန္တိ-နှင့်၏၊ သြဏောဇေထာတိ-ကား၊ ဒေထ-နှင့်လော့၊

ပန–ပရိဟာရပက္ခမှတစ်ပါး၊ ပေ၊အုံ့၊ ကိ–အဘယ်နည်း၊ ဧဝं–ဤသို့ သြဏော ဧထဟူ၍၊ ဝတ္ထုံ–ဌာ၊ ဝဋ္ဋတိ–အပ်သလော၊ ဣတိ–စာည်း၊ ကသ္မာ–ကြောင့်၊ နု ဝဋ္ဋတိ–မအပ်ဘဲရှိအုံ့နည်း၊ ဟိ–မှန်၊ အယं–ဤဆွမ်းသည်၊ အဘိဟဋ္ဌဘိက္ခာ–ရှေးရှုဆောင်အပ်သော ဆွမ်းတည်း၊ အဘိဟရိတ္ဝာ–၍၊ ကေသို–သော၊ သြကာသေ–၌၊ သံဃသ–၏၊ အတ္ထာယ–ငှာ၊ ပဋိယတ္တာ–စီရင်အပ်သော ဆွမ်းတည်း၊ အဘိဟဋ္ဌပဋိယတ္တေစ–ရှေးရှုဆောင်အပ် စီရင်အပ်သော ပစ္စည်း ၄ ပါး၌လည်းကောင်း၊ ဥဒ္ဒိဿ–မိမိဖို့ရည်စူး၍၊ ထပိတဘာဂေစ–အိမ်ဝယ်ထားအပ်သော အဖို့၌လည်းကောင်း၊ ပယုတ္တဝါစာနာမ–ဝိညတ်နှင့်စပ်ယှဉ်သော စကားမည်သည်၊ နတ္ထိ၊ [အိမ်၌ထားသော်လည်း မိမိသို့ညွှတ်ပြီးဖြစ်၍ တောင်းကောင်းသည်–ဟူလို။]

၆၅၈။ သံဃိကန္တိ–ကား၊ သံဃသ–၏၊ သန္တကံ–ဥစ္စာဖြစ်သော၊ (လာဘ်–ကို)၊ ဟိ–မှန်၊ သော–ထိုလာဘ်သည်၊ သံဃသ–သံဃာ၏အထံသို့၊ ပရိဏာတတ္တာ–ညွှတ်ပြီး၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဟတ္ထံ–သံဃာ၏လက်သို့၊ အနာရုဠှော–မတက် ရောက်သေးသည်၊ (ဃမာနော)ပိ, ဧကေနပရိယာယေန–တစ်မျိုးသော ပရိယာယ်အားဖြင့်၊ (ဧကန်ရောက်တော့မည်ဖြစ်သော ပရိယာယ်အားဖြင့်၊) သံဃသ သန္တကော ဟောတိ၊ ပန–ဆက်၊ ပဒဘာဇနေ–၌၊ သံဃိကံ၊ ပေ၊ ပရိစ္စတ္တန္တိ–ဟူ၍၊ ဧဝं–သို့၊ အတ္ထဒ္ဒါရဝသေန–ဖြင့်၊ နိပ္ပရိယာယတောဝ–ပရိယာယ်မဟုတ် မုချအားဖြင့်သာလျှင်၊ ["ဒိန္နံ ပရိစ္စတ္တံ"ဟု မိန့်တော်မူသော ကြောင့် "နိပ္ပရိယာယ"ဟု ဆိုသည်၊] သံဃိကံ–ကို၊ ဒသိတံ–ပြီ၊ လာဘန္တိ (ဣမိနာ)–ဖြင့်၊ ပဋိလဘိတဗ္ဗဝတ္ထုံ–ရထိုက်သော ဝတ္ထုကို၊ အာဟ၊ တေနေဝ–ပင်၊ အသ–ထိုလာဘ်ပုဒ်၏၊ နိဒ္ဒေသေ–အကျယ်ညွှန်ပြကြောင်း ပဒဘာဇနီ၌၊ စီဝရမ္ပိတိ အာဒိ–ကို၊ ဝုတ္တံ၊ [ထိုလာဘ်ပုဒ်၏ ပဒဘာဇနီ ဤသိက္ခာပုဒ်နှင့် ပါတိမောက် ပရိဏာမန သိက္ခာပုဒ်တို့ဝယ် "စီဝရမ္ပိ"ဟု မပါ၊ "စီဝရ၊ ပေ၊ ပရိက္ခရာ"ဟုသာရှိ၏၊] ပရိဏာတန္တိ–ကား၊ သံဃသ–၏ အထံသို့၊ နိန္နံ–ညွှတ်ပြီးသည်၊ သံဃသ–သို့၊ ပေါဏံ–ကိုင်းပြီးသည်၊ သံဃသ–သို့၊ ပဇ္ဇာရံ–ရှိုင်းပြီးသည်၊ (ဟုတ္ဝာ), ဌိတံ–သော၊ (လာဘ်–ကို၊) ပန–ဆက်၊ ယေန ကာရဏေန–ကြောင့်၊ သော–ထိုလာဘ်သည်၊ ပရိဏတော–သံဃာ့အထံသို့ ညွှတ်ပြီးသည်၊ ဟောတိ၊ တံ–ထိုအကြောင်းကို၊ ဒဿေတုံ–ငှာ၊ ဒဿာမ၊ ပေ၊ ဟောတီတိ–ဟူ၍၊ ပဒဘာဇနံ ဝုတ္တံ။

၆၅၉။ ပယောဂေ ဒုက္ကဋန္တိ–ကား၊ ပရိဏတလာဘသ–သံဃာ့သို့ ညွှတ်ပြီးသော လာဘ်ကို၊ အတ္တနော–မိမိတို့၏အထံသို့၊ ပရိဏာမနပယောဂေ–ညွှတ်စေကြောင်း

ပယောဂကြောင့်၊ ဒုက္ခဋ္ဌ၊ ပဋ္ဌိလာဘေန–ရခြင်းကြောင့်၊ တသ္မိं–ထိုလာဘ်သည်၊ ဟတ္ထေ–သို့၊ အာရုဠှေ–တက်ရောက်လသော်၊ နိသဋ္ဌိယံ၊ ပန–ဆက်၊ သံဃဿ–အား၊ ဒိန္နံ–လှူအပ်ပြီးသည်၊ သစေ ဟောတိ၊ (ဧဝံသတိ–ညွှတ်ရုံသာမက လှူအပ်ပြီး ဖြစ်နေလျှင်–ဟူလို။) တံ–ထိုလှူအပ်ပြီး လာဘ်ကို၊ ဂဟေတုံ–အပိုင်ယူခြင်းငှာ၊ နု ဝဋ္ဋတိ–မအပ်၊ သံဃသ္သ–အားသာ၊ ဒါတဗ္ဗံ–၏၊ ယောပိ–အကြင်ရဟန်းသည်လည်း၊ အာရာမိကေဟိ–တို့နှင့်၊ သဒ္ဓိं–ကွ၊ ဧကတော–တစ်ပေါင်းတည်း၊ ခါဒတိ–၏၊ (သော–ကို) ဘဏ္ဍံ–ကို၊ အဋ္ဌပေတွာ–၍၊ ကာရေတဗ္ဗော–၏၊ ပန–ဆက်၊ ပရိဏာတံ–သံဃာ့အထံသို့ ညွှတ်ပြီးသော လာဘ်ကို၊ (သာမည) သဟဓမ္မိကာနံ၀ါ–တို့၏သော်လည်း ကောင်း၊ (သန္တကမ္မိ–ဌ်စပ်)၊ ဂိဟီနံ၀ါ–တို့၏သော်လည်းကောင်း၊ အန္တမသော–အားဖြင့်၊ မာတု–၏၊ သန္တကမ္မိ–ဥစ္စာကိုသော်လည်း၊ (ဝိသေသဝံ) ဣမံ–ဤ ဥစ္စာကို၊ မယှံ–အား၊ ဒေဟိ–လော၊ ဣတိ–သို့၊ သံဃသ–သံဃာ၏ အထံသို့၊ ပရိဏာတဘာ၀ံ–ကို၊ ဥတ္တာ–၍၊ အတ္တနော–မိမိ၏အထံသို့၊ ပရိဏာမေတွာ–၍ ဂဏ္ဌန္တသ–ယူသော ရဟန်း၏၊ နိသဋ္ဌိယံ–သော၊ ပါစိတ္တိယံ (ဟောတိ)၊ ဣမသ ဘိက္ခုနော–အား၊ ဒေဟိ–လော၊ ဣတိ ဧ၀ं–သို့၊ အညသ–အခြား ရဟန်း၏အထံသို့၊ ပရိဏာမေန္တသ–၏၊ သုဒ္ဓိကပါစိတ္တိယံ–နိသဋ္ဌိယမဖက် သက်သက်သော ပါစိတ်အာပတ်သည်၊ (ဟောတိ)၊ ဧကံ–တစ်လုံးသော၊ ပတ္တံ၀ါ–ကိုသော် လည်းကောင်း၊ (ဧကံ–တစ်ထည်သော၊) စီ၀ရံ၀ါ, အတ္တနော–သို့လည်းကောင်း၊ ဧကံ–သော၊ (ပတ္တံ၀ါ–ကိုသော်လည်းကောင်း၊ ဧကံ စီ၀ရံ၀ါ)၊ အညသ–အခြားရဟန်း၏ အထံသို့လည်းကောင်း၊ ပရိဏာမေတိ–ညွှတ်စေအုံ၊ နိသဋ္ဌိယံ ပါစိတ္တိယံစေ၀၊ (မိမိသို့ ညွှတ်စေသည့်အတွက်)၊ သုဒ္ဓိကပါစိတ္တိယဉ္စ၊ (အခြားသူသို့ ညွှတ်စေသည့်အတွက်)၊ (ဟောတိ)၊ ဗဟူသု–များစွာသော သပိတ်, သင်္ကန်းတို့ဌ၊ ဧသေ၀ နယော။

စ–သာမဏကား၊ နိသဋ္ဌိယေန၊ ပေ၊ စိန္တိတာတိ–ဟူသော၊ ဧတံ–ကို၊ (သင်္ဂီတိကာရေဟိ)ပိ ဝုတ္တံ၊ [နိသဋ္ဌိယေန–စွန့်ခြင်း ဝိနည်းကံနှင့်တကွ၊ အာပတ္တိ–ပါစိတ်အာပတ်သို့လည်းကောင်း၊ သုဒ္ဓိကေန–နိသဋ္ဌိယမဖက် သက်သက်အားဖြင့်၊ ပါစိတ္တိယံ–သို့လည်းကောင်း၊ ဧကတော–တစ်ပြိုင်နက်၊ အာပဇ္ဇေယျ–ရာ၏၊ သောပဉ္စာ ကုသလေဟိ စိန္တိတာ၊...ဧကံ မယှံ ဧကံ ဣမသ ဒေဟိတိ ဧ၀ं ဧကဝါစာယ အာပဇ္ဇိတဗ္ဗတ္တာ အာပဇ္ဇေယျ ဧကတောတိ ဝုတ္တံ၊–ဋ္ဌိကာ၊] ဟိ–မှန်၊ အယံ–ဤပြဿနာကို၊ ပရိဏာမနံ–ကို၊ သန္ဓာယ ဝုတ္တော၊ ယောပိ–အကြင် ရဟန်းသည်လည်း၊ ဝဿိကသာဋ္ဌိကသမယေ–ဌ်၊ မာတုဃရေပိ–ဌ်လည်း၊ သံဃသ–၏ အထံသို့၊ ပရိဏာတံ–ပြီးသော၊ ဝဿိကသာဋ္ဌိကံ–

ကို၊ ဥတ္တာ–သိ၍၊ ဝါ–သိလျက်၊ အတ္တနော–သို့၊ ပရိဏာ မေတိ၊ (တသ–ထိုရဟန်း၏၊) နိသဂ္ဂိယံ ပါစိတ္တိယံ၊ ပရဿ–အခြားရဟန်း၏ အထံသို့၊ ပရိဏာမေတိ၊ သုဒ္ဓိကပါစိတ္တိယံ။

မနုဿာ သံဃဘတ္တံ ကရိဿာမ၊ ဣတိ–(ဤသို့ကြံ၍၊) သပ္ပိတေလာဒီနိ အာဟံရန္တိ၊ ဂိလာနော ဘိက္ခု၊ သံဃဿ–သို့၊ ပရိဏတဘာဝံ–ညွတ်ပြီး၏ အဖြစ်ကို၊ ဥတ္တာ, ကိဉ္စိ–တစ်စုံတစ်ခုကို၊ စေပိ ယာစတိ–အုံ့၊ (ဧဝံသတိ)၊ နိသဂ္ဂိယံ ပါစိတ္တိယမေဝ၊ ပန–ဆက်၊ သော–ထိုဂိလာနရဟန်းသည်၊ တုမှာကံ–အသင် ဒါယကာတို့၏၊ အာဘတာနိ–ဆောင်ယူအပ်ကုန်သော၊ သပ္ပိအာဒီနိ–တို့သည်၊ အတ္ထိ–နိ်သလော၊ ဣတိ ပုစ္ဆိတ္တာ, အာမ, အတ္ထိ–ရှိပါ၏၊ ဣတိ–ဤသို့၊ ဝုတ္တေ မယှမ္ပိ ဒေထာတိ သစေ ဝဒတိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ ဝဋ္ဋတိ၊ [ဂိလာနဖြစ်သောကြောင့် သူပေါဒနဝိညတ္တိ အာပတ်မသင့်၊] ကုက္ကစ္စာ ယန္တံ–သော၊ နံ–ထိုဂိလာန ရဟန်းကို၊ ဥပါသကာ အထာပိ ဝဒန္တိ၊ (ကိံ)၊ သံဃောပိ–သည်လည်း၊ အမှေဟိ–တပည့်တော်တို့သည်၊ ဒိန္နမေဝ–ပေးလှူအပ်သော ထောပတ် စသည်ကိုသာ၊ လဘတိ–ရပါ၏၊ ဘန္တေ–ရှင်ဘုရား၊ ဂဏှထ၊ ဣတိ အထာပိ ဝဒန္တိ၊ ဧဝမ္ပိ ဝဋ္ဋတိ။

၆၆၀။ သံဃဿ၊ပေ၊ အညသံဃဿာတိ–ကား၊ ဧကသ္မိံ ဝိဟာရေ–တစ်ခုသော ကျောင်းတိုက်၌၊ သံဃဿ–သို့၊ ပရိဏတံ–ညွတ်ပြီးသော လှာဘ်ကို၊ အညံဝိဟာရံ–ကို၊ ဥဒ္ဒိသိတ္တာ–ညွှန်ပြ၍၊ အသုကသ္မိံ နာမ မဟာဝိဟာရေ သံဃဿဒေထာတိ ပရိဏာမေတိ၊ (အာပတ္တိ ဒုက္ကဋဿ)။

စေတိယဿ ဝါတိ–ကား၊ သံဃဿ–အား၊ ဒိန္နေန–ပေးလှူအပ်သော ပစ္စည်းဖြင့်၊ ကိံ–နည်း၊ စေတိယဿ–အား၊ ပူဇံ–ကို၊ ကရောထ–နိ်လော့၊ ဣတိ ဧဝံ–သို့၊ စေတိယဿဝါ–စေတီ၏အထံသို့မူလည်း၊ ပရိဏာမေတိ–အုံ့၊ (အာပတ္တိ ဒုက္ကဋဿ)၊ စေတိယဿ ပရိဏတန္တိ ဇ္ဈော–၌၊ နိယမေတွာ–မည်သည့် စေတီဟုသတ်မှတ်၍၊ အညစေတိယဿ–၏၊ အတ္ထာယ–ငှာ၊ ရောပိတမာလာဝစ္ဆတော–စိုက်အပ်သောပင်ပန်းငယ်မှ၊ အညစေတိယမှိ–၌၊ ပုပ္ဖမှိ–ကိုသော်မှလည်း၊ အာရောပေတုံ–တင်ခြင်းငှာ၊ နှ ဝဋ္ဋတိ၊ပန–ဆက်၊ ဧကဿ–တစ်ဆူသော၊ စေတိယဿ–၏ အပေါ်သို့၊ ဆတ္တံဝါ–ကိုသော်လည်းကောင်း၊ ပဋာကံဝါ–ကုက္ကားကိုသော်လည်းကောင်း၊ အာရောပေတွာ–တင်ပြီး၍၊ ဌိတံ–ရပ်နေသူကို၊ ဒိသွာ–၍၊ [ဌိတံ ဒိသွာတိ သေသကံ ဂဟေတွာ ဌိတံ ဒိသွာ–တချို့တစ်ဝက်ကို စေတီပေါ်သို့ တင်ပြီးနောက် ကျန်နေသော ထီးစသည်ကို ကိုင်၍ရပ်နေသူကိုမြင်လျှင်–ဟူလို။] သေသံ– ကြွင်းသော ထီးစသည်ကို၊ အညဿ–သော၊ စေတိယဿ–အား၊ ဒါပေတုံ–ငှာ၊ ဝါ–အလှူခိုင်းခြင်းငှာ၊

ဝဋ္ဋတိ–အပ်၏၊ ပုဂ္ဂလသယပရိဏာတန္တိ–ကား၊ အန္တမသော–အားဖြင့်၊ သုနခသာပိ–ခွေး၏ အထံသို့လည်း၊ ပရိဏာတံ–ညွှတ်ပြီးသော အစာကို၊ ဣမသ သုနခသ–ဤခွေးအား၊ မာ ဒေဟိ–မပေးလင့်၊ ဧတသ–အဲဟို ခွေးအား၊ ဒေဟိ–ပေးလော့၊ ဣတိဧဝံ–သို့၊ အညပုဂ္ဂလသ–အခြားပုဂ္ဂိုလ်အထံသို့၊ ပရိဏာမေတိ၊ ဒုက္ကဋံ (ဟောတိ)။

ပန–ဆက်၊ ဒါယကာ–အလှူရှင်တို့သည်၊ မယံ–တပည့်တော်တို့သည်၊ သံဃသ–အား၊ ဘတ္တံ–ကို၊ ဒါတုကာမာ–ပေးလိုပါကုန်၏၊ စေတိယသ–အား၊ ပူဇံ–ကို၊ ကာတုကာမာ–ပြုလိုပါကုန်၏။ ဧကသ–သော၊ ဘိက္ခုနော–အား၊ ပရိက္ခာရံ–ကို၊ ဒါတုကာမာ–နှ၏၊ တုမှာကံ–အရှင်ဘုရားတို့၏၊ ရစိယာ–အလိုအားဖြင့်၊ ဒသာမ–လှူပါကုန်အံ့၊ ဘဏထ–အမိန့်ရှိပါကုန်၊ ကတ္ထ–ဌ၊ ဝါ–အား၊ ဒေမ–လှူရပါကုန်အံ့နည်း၊ ဣတိ သစေ ဝဒန္တိ၊ ဧဝံ, ဝုတ္တေ–လျှောက်အပ်သော်၊ တေန ဘိက္ခုနာ–သည်၊ ယတ္ထ–အကြင်အရပ်ဌ၊ (ဒါတုံ–ဌာ၊) ဣစ္ဆထ–အလိုရှိကုန်၏၊ တတ္ထ–ထိုအလိုရှိရာအရပ်ဌ၊ ဒေထ–နှ၊ ဣတိ ဝတ္တာဗ္ဗာ–ပြောဆိုထိုက်ကုန်၏၊ ပန–ဆက်၊ ကေဝလံ–လှူလိုရာကို ညွှန်ပြခြင်းမဖက်သက်သက်၊ ကတ္ထ ဒေမာတိ–ဟူ၍၊ သစေ ပုစ္ဆန္တိ–နှအံ့၊ (ဧဝံသတိ) ပါဠိယံ–ပါဠိတော်ဌ၊ အာဂတနယေနေဝ–သာလျှင်၊ ဝတ္တဗ္ဗံ–ပြောဆိုစီမံရာ၏၊ ဧတ္ထ–ဤသိက္ခာပုဒ်ဌ၊ သေသံ–သည်၊ ဥတ္တာနတ္ထမေဝ–သည်သာ၊ (ဣဒံ သိက္ခာပဒံ–သည်၊ တိ သမုဋ္ဌာနံ–၃ ပါးသော သမုဋ္ဌာန်ရှိသော သိက္ခာပုဒ်တည်း၊ ပေ၊ အကုသလစိတ္တံ–တည်း၊ ဣတိ–အပြီးတည်း။ သမန္တ ပါသာဒိကာယ–သော၊ ဝိနယသံဝဏ္ဏနာယ–ဌ၊ ပရိဏာတသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ–သည်၊ နိဋ္ဌိတာ–ပြီ။

ပါဠိယံ အာဂတနယေနေဝ။ ။"ကတ္ထ ဒေမာ" တိပုစ္ဆိယမာနော (အဘယ်ဌ လှူရပါကုန်မည်နည်းဟု လျှောက်ထားလျှင်) [ယတ္ထ တုမှာကံ ဒေယျဓမ္မော (ပေးလှူထိုက်သော သဘောရှိသောပစ္စည်းသည်) ပရိဘောဂ်ဝါ လဘေယျ၊ [သုံးစွဲမှုကိုသော်လည်း ရရာ၏၊ သိမ်းမထားဘဲ သုံးစွဲစရာရှိ၏–ဟူလို] ပဋိသခါရံဝါ (ကျောင်းစသည်ဖြစ်လျှင် ပြုပြင် စီမံမှုကိုသော်လည်း) လဘေယျ၊ စိရဋ္ဌိတိကောဝါ (ကျောင်းစသည်ဖြစ်လျှင် ကြာမြင့်စွာ တည်သည်မှုလည်း) အသ၊ ယတ္ထ ဝါပန တုမှာကံ စိတ္တံ ပသီဒတိ၊ တတ္ထ ဒေထာ" တိ ဘဏတိ ("အသင် ဒါယကာတို့၏ စိတ်ကြည်ညိုရာလှူကြ"ဟု ပြောလျှင်)၊ အနာပတ္တိ၊ ဤသို့ ပါဠိတော်မှာ လာ၏၊ ထိုနည်းဖြင့် ပြောရမည်–ဟူလို။

ပါရာဇိကဏ်ဘာသာဋ္ဌိကာ ပြီး၏။